

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SLÆGTERNE

der bragte mine herlige børnebørn

Finn Kjærdsdam

Finn Kjærdsdam

Fortællinger om
SLÆGTERNE
der bragte mine herlige børnebørn

SLÆGTERNE er skrevet med Times New Roman.

©Finn Kjærdsdam. Bogen udgives som e-bog. Der er anvendt licensfrit billedmateriale. Skulle der utilsigtet være sket en krænkelse af ophavsretten, vil billederne straks blive fjernet ved henvendelse til kjersdam@gmail.com.

*Det gode skal hyldes med de retfærdigste sange.
For dette er den eneste hyldest, som gør æresbevisninger udødelige;
medens hver ædel gerning døde, hvis den blev undertrykt af tavshed.*

Pindar *Ode til Amyntas*, o. 480 f.Kr.

INDLEDNING 4

SLÆGTERNE 7

FØRSTE DEL

Fra kongerne af Argos til Bege Albertsdatter Eberstein af Tovskov

Kong Inachus af Argos 14, pharao Kashta Nimaatre af Ægypten 53, markgreve Ansberth af Schelde 116, hertug Gotfrid af Alemannien 125, kong Richimer af Frankerne 131, diktator Lucius Metellus af Rom 154, prætor Quintus Mucius Scaevola af Rom 166, Gaius Licinius Varus fra Rom 180, prætor Gaius Julius Cæsar af Rom 188, kejser Louis II af Italien 211, kong Cerdic af Wessex 216, grev Berthold af Alemannien 229, Kong Skjold af Lejre 237, fyrst Rurik Varangian af Novgorod 287, kong Eigil Vendelkrog af Uppsala 292, kong Iziaslav af Rusland 346, kong Gudrød den Store af Vestfold 354, grevinde Judith af Öhningen 396, Crotlind af Austrasia 400, abbed Adalhardo af Cysoing 403, høvding Bjørn Farmand af Vestfold 412.

ANDEN DEL

Fra triumvir Lepidus af Rom til mine børnebørn

Triumvir Lepidus af Rom 426, marsk Ebbe Sunesen til Knardrup 500, herremand Erik Langeben Gyldenstjerne 528, kong Oluf Haraldsen af Skåne 550, grev Manasses II af Chalon 563, fyrst Sviatoslav af Vitebsk 571, grev William Langsværd af Normandiet 577, lensmand Guttorm Åsulvson af Rein 613, hertug Berengar II af Spoleto 621, herremand Nicolaus Skinkel til Schinkel 656, Jens Oggisen fra Stubberup 689, ridder Anders Frost til Ullerup 710, gældker Johannes Erlandsen til Ellinge 720, Mads Rasmussen fra Havdrup 751, gårdejer Anders Neergaard til Needergaard 762, Johannes Asmusson fra Svarteborg 779.

SLÆGTSTAVLER FOR DAUDING KJÆRS DAM 794

SLÆGTSTAVLER FOR KJÆRS DAM TELLÉUS 806

INDEKS 817

KILDER 892

NOTER 897

INDLEDNING

DENNE BOG er tilegnet mine børnebørn, så de kan se, hvor de kom fra. I bogen søger jeg deres aner i lige linje så langt tilbage i tiden, som det kan dokumenteres på den ene eller anden måde. I den udstrækning, dokumenterne er troværdige, har mine børnebørn de forfædre og formødre, der omtales i bogen, meget at takke for. Hvis blot en af dem ikke var blevet født, var død før den forplantningsdygtige alder, eller havde forelsket sig i en anden, var de aldrig blevet til. Livet er præget af tilfældighedernes spil.

Anetavler har i tidens løb især lagt vægt på de mandlige slægtslinjer, da kongeriget, grevskabet eller slægtsgården normalt blev arvet gennem mandslinjen. I denne fortælling har jeg inddraget forfædre og formødre på lige fod.

Interessen for slægtshistorie blev vakt af min morfar og min farfars fætter. De skrev begge om deres aner, og jeg fandt det tidligt spændende at vide mere om, hvor jeg kom fra. Mine egne slægtshistoriske studier startede under min universitetstid med studier på Landsarkivet på Frederiksberg og i Rigsarkivet, og jeg har fortsat studierne hver gang, der var et vakuum efter store opgaver. Det var der efter kandidateksamen i 1969, efter aflevering af ph.d. afhandling i 1974 og efter aflevering af doktorafhandling i 1985. Hver gang skrev jeg videre på min slægtshistorie så langt tilbage, som jeg nu kunne komme. Det var i det store og hele til reformationen.

Netop reformationen medførte et behov for at holde styr på, hvem der var døbt og ægteviet, så kirkebøgerne så dagens lys. Hertil kom, at overgangen fra lejetropper til værnepligt gav os lægdsrullerne, og behovet for heste til kavaleriet medførte behov for at holde orden på ryttergårdene. Med indførelsen af stavnsbåndet blev det vigtigt at vide, hvem der var født og boede hvor, så folketællingslisterne blev vigtige. Endelig medførte behovet for ejendomsbeskatning og landboreformernes selveje, at vi fik udviklet et matrikelsystem, så det blev muligt at se hvem, der ejede hvilke ejendomme. Det er først og fremmest gennem disse arkivalier, det har været muligt at se, hvem der var børn af hvem, hvor de kom fra, hvad deres profession var og hvilke ejendomme, de ejede.

Med udløbet af min ansættelse som rektor i 2014 opstod der igen et vakuum, og det kløede i fingrene for at genoptage min gamle passion. Her åbnede der sig en helt ny verden med digitaliserede arkiver og netsamarbejder mellem slægtsforskere, historikere og arkæologer i et forsøg på at skabe sammenhæng mellem slægtstræer.

Fra tiden før reformationen har vi normalt ikke kendskab til hvem, der var barn af hvem, for så vidt angår almindelige mennesker. For adelige og fyrstelige stiller sagen sig anderledes. Her var der ofte behov for at vide, hvem der stammede fra hvem, da deres privilegier normalt var arvelige. Gennem rigsarkiver, slotsarkiver, herregårdsarkiver, byarkiver, klosterbiblioteker, retsarkivalier og

adelige segl kan vi derfor i en del tilfælde følge, hvem der var barn af hvem. På vejen tilbage mod vikingetiden forsvinder anelinjerne dog en efter en i de illitterære tåger bortset fra nogle af dem, der stammede fra vores sydlige nabolande.

I Norden må vi i stedet klare os med de nordiske sagaer, der i væsentlig udstrækning bygger på mundtlige sagn og overleveringer, der er gået fra mund til mund, og først er blevet nedskrevet århundreder senere. Disse fortællinger kan i nogle tilfælde underbygges eller afkræftes af viden fra arkæologiske udgravninger og fra vores sydlige nabolandes klostre og hoffer, hvor det skete, at vores forfædres handlinger blev omtalt, når de migrerede, handlede eller hærgede uden for Nordens grænser eller når missionærer og handlende fra andre lande besøgte os.

For den mundtlige fortælletradition er navnene og rækkefølgen af anerne det bærende skelet, og disse oplysninger kan derfor tillægges en vis troværdighed. Mindre troværdige er omtalen af de pågældendes bedrifter. Trangen til at skabe ven- og fjendebilleder og dramatisere fortællingerne for at fastholde tilhørerne har spillet ind. Her er personlige egenskaber som styrke, mod, snarrådighed, godhed, mådehold, hævn, ondskab, blodtørst eller grusomhed, kombineret med begær efter magt eller kærlighed, blevet stadig mere forfinet frem til den dag, sagaerne blev nedskrevet. På denne måde må vi forstå fortællingerne, der er blevet mere og mere drabelige, hver gang de skulle genfortælles. Tilhørerne skulle jo fastholdes og verden forklares.

Nogle af slægtslinjerne kan følges hele vejen ned gennem vores germanske nabolande til Rom, Grækenland, Levanten og Ægypten, og

det er her, min fortælling begynder. Også her må vi længst tilbage klare os med de mundtligt overleverede fortællinger fra de græske myter, hvor mennesker, heroer, nymfer og guder omgås hinanden utvungent i store dramaer.

Efter skriftsprogets indførelse har vi samtidige eller næsten samtidige beretninger, der fastholder historien over tid, de såkaldte berettende kilder. Nissen flytter dog i nogen grad med, da forfatterens sympatier og politiske interesser ofte farver beretningen. Tænk bare på Adam af Bremen, der havde travlt med at fremstille ærkebispesædet Hamborg-Bremen som et rigtigt ærkebispesæde, der havde fremgang med at missionere i Norden og fremhæve de døbt konger, eller Saxo, der havde travlt med at fremstille Danmark som et oldgammelt kongerige og fremhæve kong Valdemar og bisp Absalon.

Jeg selv er historisk interesseret byplanlægger.¹ Som udgangspunkt anvender jeg samtidige kilder, men i dette tilfælde stopper jeg ikke der. Hvor disse tørrer ud, har jeg suppleret med sekundære kilder fra slægtsforskere, historikere og arkæologer. Fra tiden før skriftsproget bygger jeg på myter, sagaer, og sagn, ligesom jeg undervejs har krydret med poetiske beretninger om de pågældende for at give fortællingen kød og blod. Jeg følger altså de historiske kendsgerninger, så langt det er muligt, hvorefter jeg fortsætter med de dominerende fortællinger for at se, hvor langt tilbage i tiden, jeg kan følge mine børnebørns slægtslinjer, vel vidende, at en stigende usikkerhed nødvendigvis må præge fremstillingen, jo længere tilbage i tiden vi når. Bogen er skrevet med let hånd. Er kilderne overvejende enige, går jeg ikke ind i

spidsfindigheder, medens jeg omtaler uafklarede problemer som mordene på Annie Regilla eller Erik Klipping.

På denne måde er sammenfletningen af 4.000 af mine børnebørns forfædre og formødre dokumenteret. For at kunne bevare overblikket har jeg anført hvilken generation,

de enkelte medlemmer tilhører. For de seneste fem generationer er det anført, om der er tale om mine børnebørns forældre (F), bedsteforældre (B), oldeforældre (O), tipoldeforældre (T) eller tiptipoldeforældre (TT), medens de efterfølgende generationer er nummereret fortløbende.

SLÆGTERNE

FORTÆLLINGEN begynder i de græske myters tåger hos kong Inachus af Argos.² Herefter omtaler jeg hans efterkommere og fletter ægtefællerne og deres aner ind, hvor de kendes. Dette fører til sammenfletning af 700 slægter, hvor en eller flere af ægtefællens forfædre eller formødre kendes. Af disse kan jeg følge slægten tilbage til mindst ægtefællens tipoldeforældre i 244 tilfælde, der hver starter med et nyt afsnit, medens jeg kan følge slægten tilbage til mindst ægtefællens 10. tipoldeforældre i 36 tilfælde, der hver starter med et nyt kapitel. Dette giver hovedstrukturen i bogen. Slægter, der starter med et nyt kapitel, er anført med fed skrift i den efterfølgende opstilling af de 244 slægter.

Bogen er opdelt i to dele. Første del starter i Grækenland, Ægypten og Levanten, og arbejder sig op gennem den latinske og germanske verden til Danmark, medens anden del starter i Rom, og arbejder sig tilsvarende op igennem den germanske verden til Danmark, hvor de to dele flettes sammen.

DEL 1

1. Kong Inachus af Argos, 2. Kong Phoronus af Argos, 3. Philina fra Øvre Makedonien, 4. Kong Seleucus I af Seleucidriget, 5. Kong Mithridates af Pontus, 6. Kong Seleucus IV af Seleucidriget, **7. Pharao Kashta Nimaatre af Ægypten**, 8. Pharao Tefnakt Shepsere af Neder Ægypten, 9. Pharao Shabaqa af Ægypten, 10. Kong Tiglath-Pileser af Assyrien, 11. Kong

Achaemenes af Parsumash, 12. Kong Deioces af Medien, 13. Kong Ariaramnes af Parsumash, 14. Satrap Hydarnes I af Armenien, 15. Kong Mithridates III af Pontus, 16. Præstekonge Sampsiceramus I af Emesa, 17. Pharao Ptolemæus IX Latyrus af Ægypten, 18. Konsul Sextus Julius Cæsar af Rom, 19. Kong Gebica af Burgunderne, **20. Markgreve Ansberth af Schelde**, **21. Hertug Gotfrid af Alemannien**, 22. Hertug Bernhard af Sankt Quentin, **23. Kong Richimer af Frankerne**, 24. Kong Basinus I af Thüringen, 25. Kong Æsc af Kent, 26. Hertug Wichbert af Sachsen, 27. Hertug Carloman af Franken, 28. Kong Ulf af Sachserne, **29. Diktator Lucius Metellus af Rom**, **30. Prætor Quintus Mucius Scaevola af Rom**, 31. Konsul Lucius Cornelius Cinna af Rom, 32. Konsul Publius Cornelius Scipio af Rom, 33. Konsul Marcus Livius Drusus af Rom, **34. Gaius Licinius Varus fra Rom**, 35. Konsul Aquillius Niger af Rom, **36. Prætor Gaius Julius Cæsar af Rom**, 37. Kejser Vespasian af Rom, 38. Konsul Flavius Afranius Syagrius af Rom, 39. Kong Childebert af Frankerne, 40. Kejser Karl den Skaldede af Frankerne, **41. Kejser Louis II af Italien**, 42. Markgreve Baudouin Jernarm af Flandern, **43. Kong Cerdic af Wessex**, 44. Markgreve Abbo af Stade, 45. Grev Lambert II af Nantes, **46. Grev Berthold af Alemannien**, 47. Hertug Hnabi af Alemannien, 48. Rikbert af Harzgau, 49. Dronning Frederuna af Ringelheim, **50. Kong Skjold af Lejre**, 51. Kong Vølssung af Hunnerne, 52. Kong Bjørn Jernside af Uppsala, 53. Prins Styrbjørn den Stærke af

Svea, 54. Jarl Asbjørn Sprakling af Danmark 299, 55. Sigurd Jarl af Lade, 56. Hertug Borivoj af Böhmen, 57. Jarl Ottar af Götaland, **58. Fyrst Rurik Varangian af Novgorod, 59. Kong Eigil Vendelkrog af Uppsala**, 60. Kong Fornjotur af Kvenland, 61. Kong Eystein Hårdråde af Hedmark, 62. Dronning Åse Eysteinsdatter af Hedmark, 63. Aslaug Sigurdsdatter af Danerne, 64. Kong Harald Eysteinsson af Hedeby, 65. Fyrst Ragnvald af Polotsk, 66. Kong Erik Segersäll af Sverige, 67. Kong Æthelred den Fromme af Wessex, 68. Vikinghøvding Skaanoyksjelmer fra Sogn-Fjordane, 69. Fyrst Izyaslav af Polotsk, 70. Grev Wilhelm af Weimar-Orlamünde, 71. Kejser Otto den Store af Tyskland, 72. Hertug Boleslaw II af Böhmen, **73. Kong Iziaslav af Rusland**, 74. Kong Edward den Ældre af England, **75. Kong Gudrød den Store af Vestfold**, 76. Grev Udo af Niederlahngau, 77. Grev Werner Salier af Worms, 78. Doge Pietro Orseolo af Venedig, 79. Storfyrste Arpad af Ungarn, 80. Grev Dietrich af Wettin, 81. Hertug Otto II af Swabien, 82. Jarl Erling Skjalgsson, 83. Finnvid den Fundne Arnunge, 84. Kong Grinus af Rügen, 85. Swetoborzyc af Pommern, 86. Kong Valdemar Sejv af Danmark, **87. Grevinde Judith af Öhningen**, 88. Grev Konrad den Ædle af Eberstein, **89. Crotlind af Austrasia, 90. Abbed Adalhardo af Cysoing**, 91. Markgreve Burckhard af Nordgau, 92. Hertug Mihaly Arpad af Ungarn, **93. Høvding Bjørn Farman af Vestfold**, 94. Grev Esiko Ascania af Ballenstedt, 95. Landgreve Ludwig den Skæggede til Schauenburg.

DEL 2

96. Triumvir Lepidus af Rom, 97. Konsul Titus Curtilius Mancina af Rom, 98. Konsul Afranius Hannibalianus af Rom, 99. Konsul

Anastasius Dicorus af Byzans, 100. konsul Vettius Justus af Rom, 101. Kejserinde Sankt Aelia Flacilla af Rom. 102. Kong Varazdat af Armenien, 103. Kong Konrad III af Tyskland, 104. Hertug Robert I af Bourgogne, 105. Kong Magnus Stærke af Danmark, 106. Skjald Øyvind Skjaldespiller af Tjøtta, 107. Høvding Skage Skofteson af Nordmøre, 108. Hertug Mieszko III af Polen, 109. Ridder Niels Knudsen Porse, **110. Marsk Ebbe Sunesen til Knardrup**, 111. Marsk Strange Ulfeldt, 112. Gældker Saxe Stenbrikke af Estland, 113. Grev Engelbrecht af Gleichen, 114. Herremand Jens Lændi til Kaas, 115. Kammermester Peder Rani til Varpelev, 116. Jarl Niels Juul af Jylland, 117. Herremand Toke Ebbesen Hvide til Knardrup, 118. Mundskænk Oluf Glug af Bavelse, 119. Marsk Iver Saltensee af Tystofte, **120. Herremand Erik Langeben Gyldenstjerne**, 121. Jarl Anders Due til Tubetorp, 122. Rigsråd Jens Nielsen til Kaas, 123. Ridder Offe Dyre, 124. Foged Nils Bosen fra Slagelse, 125. Ridder Matthäus Moltke af Mecklenburg, 126. Herremand Iver Lunge til Toksværd, 127. Bispefoged Jacob Splid af Ribe, 128. Stormand Tyge Abildgaard, 129. Herremand Brune Erik Banner til Elkjær, **130. Kong Oluf Haraldsen af Skåne**, 131. Ridder Mogens Andersen Glob af Tubetorp, 132. Væbner Anders Esgesen Frost af Norringtoft, 133. Ridder Niels Glob af Tubetorp, 134. Herremand Ratlov Friis til Nebel, 135. væbner Laurids Hvas til Ormstrup, **136. Grev Manasses II af Chalon**, 137. Grev Gerhard I af Jülichgau, 138. Grev Wichmann den Ældre af Bardengau, 139. Khan Osen af Cumanerne, **140. Fyrst Sviatoslav af Vitebsk**, 141. Ridder Heinrich af Wrangel, **142. Grev William Langsværd af Normandiet**, 143. Stormand Einar Tambeskælver af Husaby, 144. Høvding

Horda-Kåre Aslaksson, 145. Jarl Eirik Hunda-Steinar Gurison, 146. Viking Halvdan Sigurdsson af Stein, 147. kong Vikar Alreksson af Agdar, 148. Medkonge Eystein Magnusen af Norge, 149. Isrid Gudbrandsdotter af Steig, 150. Haldor Haraldssen Bratt til Tomb, 151. Olav Olavsson af Stein, 152. John Bjørkedal, 153. Tord fra Strand, 154. Herremand Håkon til Hundorp, 155. Herremand Erling Kruckow af Tolstad, 156. Ridder Niels Manderup, 157. Gårdmand Niels Hjort fra Busene, 158. Niels Rasmussen fra Elmelunde, 159. Gårdmand Anders Nordboe fra Keldbylille, 160. Oluff Nielsen Seye fra Busemark, 161. Billedhugger Abel Schrøder den Ældre, 162. Lauridtz Thorsen fra Busene, 163. Madtz Grotte, 164. Gårdmand Lars Hansen fra Keldby, 165. Gert Madtzen, **166. Lensmand Guttorm Åsulvsson af Rein**, 167. Herremand Inge Rotfeld til Bratskov, 168. Erland Bengtsen Dotting, **169. Hertug Berengar II af Spoleto**, 170. Lensmand Toke Skjalmsen Hvide af Jørlunde, 171. Hertuginde Brigitte af Danmark, 172. Grev Kuno af Rheinfeld, 173. Storfyrstinde Sofie af Looz, 174. Markgreve Otto af Brandenburg, 175. Ridder Poul Mogensen til Holbækgaard, **176. Herremand Nicolaus Skinkel til Schinkel**, 177. Gældker Holger Gregersen Krognos til Vittsköfle, 178. Statholder Stig Andersen Hvide til Tygestrup, 179. Gunde Grubbe, 180. Herremand Harald Egeside til Vittsköfle, 181. Væbner Conrad Moltke til Westenbrygge, 182. Herremand Johannes Muusæ til Bremholm, 183. Lensmand Henrik Krummendiek af Ottenbüel, 184. Herremand Erik Gyldenstjerne til Aagaard, 185. Ridder Hartvig Mildehånd til Krummendiek, 186. Hemming Hemmingsen fra Busene, 187. Oluf Jørgensen fra Busemark, 188. Lauridtz Olufsen fra Keldbylille, 189. Rasmus

Pedersen fra Borre, 190. Peder Hieresen fra Sømark, 191. Mads Gedde fra Aalebæk, 192. Væver Lars Pedersen fra Østermark, 193. Jens Spurre fra Præstø, 194. Hans Schouf fra Ullemarke, **195. Jens Oggisen fra Stubberup**, 196. Jens Rasmussen Schouf fra Ullemarke, 197. Rasmus Larsen, 198. Jep Jepsen fra Vollerup, 199. Gårdmand Rasmus Pedersen fra Skovhuse, 200. Peder Andersen Spur, 201. Peder Madsen Kamp, 202. Gårdmand Niels Emmiksen fra Syvendekøb, 203. Gårdmand Carsten Christophersen fra Bennebo, 204. Gårdmand Laurids Christensen fra Tølløse, 205. Villads Larsen fra Søndre Jernløse, **206. Ridder Anders Frost til Ullerup**, 207. Herremand Jens Nielsen til Od, 208. Herremand Tue Nielsen Halvbjørn, 209. Ridder Jenas Slet, 210. Herremand Knud Lagesen Rudbæk, **211. Gældker Johannes Erlandsen til Ellinge**, 212. Ridder Ludeke Skinkel til Schinkel, 213. Thomas Forbes af Llewelyn, 214. Gårdmand Peder Madsen fra Ølsemagle, 215. Bommand Hans Nielsen fra Driftebrohus, 216. Hans Hansen fra Hejnerup, 217. Gårdmand Søren Pedersen fra Baldersbrønde, 218. Gårdmand Niels Jensen fra Lille Salby, 219. Hans Nielsen fra Lille Skensved, **220. Mads Rasmussen fra Havdrup**, 221. Poul Svendsen fra Kildebrønde, 222. Ole Sørensen fra Marbjerg, 223. Søren Jensen fra Karlslunde, 224. Gårdmand Rasmus Hansen fra Valby, 225. Jep Pedersen fra Taagerup, 226. Gårdmand Hans Andreasen fra Slangeløse, **227. Gårdejer Anders Neergaard til Nedergaard**, 228. Dragon Anders Jacobsen fra Værløse, 229. Johan Bergmand fra Finland, 230. Jens Andersen Holm, 231. Børge Pedersen fra Holsteinborg, 232. Gårdmand Hans Nielsen fra Nøkkentved, 233. Per Bertelsen fra Vium, 234. Tjener Jens Jensen Dauding, **235. Johannes Asmundsson**

fra Svarteberg, 236. Olof Wettleson fra Doveland, 237. Sven Larsson fra Vassänden. 238. Erich Ambjörnsson fra Julseröd, 239. Måns Jörgensson fra Lågum, 240. Præst Tore Sifwersson fra Svarteberg, 241. Tolf Olsson

fra Sandvik, 242. Olof Arvidsson fra Grorud, 243. Jacob Persson fra Rännelanda, 244. Jonas Wilhelmsson fra Kråkatorpet.

FØRSTE DEL

Fra kongerne af Argos til Bege Albertsdatter Eberstein af Tovskov

RUNDT OM Middelhavet finder vi de ældste fortællinger om forfædrene og formødrene. Efter fortællingerne levede den mytiske kong Inachus af Argos på Peloponnes omkring 1.600 f.Kr. Kendskabet til ham og mange af hans efterfølgere har vi kun langt senere græske beretninger om. I nogle tilfælde kan de græske fortællinger dog holdes op mod ægypternes, babyloniernes, assyrernes og persernes samtidige beretninger om krig og handel med grækerne. Noget tilsvarende gælder de arkæologiske udgravninger. Allerede fra starten af fortællingen møder vi et sammenstød mellem grækernes røverhistorier om kong Epaphos og ægypternes beretninger om ham som pharao Apepi.

I de ældste fyrstefamilier giftede fyrstens børn sig ofte med hinanden. Var både mand og hustru børn af en regerende fyrste, gav dette deres børn et stærkere arvekrav. Nogle af børnene giftede sig ind i andre fyrstefamilier af politiske grunde. Herved kunne de styrke deres magt, og skabte et fremtidigt retskrav på andre fyrstedømmer for sig selv og deres børn. Når en konge døde, blev han ofte efterfulgt af en af sine brødre eller sønner. Var der ingen brødre eller sønner, kunne et nyt dynasti startes af en prins fra en anden af dynastiets slægtslinjer eller gennem en søster eller datter, der blev gift med en dygtig general eller udenlandsk prins. Der var også

usurpatorer, der etablerede nye dynastier gennem rå magt ved at vælte den eksisterende fyrste. Usurpatorerne søgte ofte efterfølgende at sikre deres nye dynastis legitimitet gennem mere eller mindre frivillige giftemål med den slagte fyrstes kone eller børn.

Rigerne rundt om Middelhavet blev gradvist opslugt af Romeriget i tiden omkring Kristi fødsel. Nogle riger endte med at blive helt opslugt, andre med at blive klientstater. Gennem anerne kan vi følge Roms udvikling fra en republik, hvor etårige konsulere ledede landet, og romerske legioner blev brugt til at bekæmpe nabolandene, til et kejserdømme, hvor legionerne ofte blev en vigtig brik i tronprætendenternes indbyrdes kamp om kejsermagten.

Med Romerigets vækst mod øst blev der langt til Rom, så kejser Konstantin opbyggede en ny hovedstad i Konstantinopel. Dette førte hen ad vejen til en deling af Romeriget. Herefter fulgte det romerske imperiums opløsning og folkevandringerne, hvor vandaler, visigoter, ostrogoter, hunner og andre folkeslag bredte sig ind over imperiets grænser.

Romeriget strakte sig frem til Donau og Rhinen. På den anden side lå den germanske verden, hvor nordboerne holdt til. Deres verden blev knyttet sammen af vandveje, der strakte sig fra Kiev over Skandinavien til England og øerne nord herfor.

Det var her, danerne levede. Hvor de kom fra, ved vi ikke, men i 500-tallet omtales et danifolk, der holdt til i Skåne. Måske var danerne et af de folkeslag, der flygtede fra hunnerne, der væltede ind over Europa i sidste halvdel af 300-tallet.

Danerne indtog de danske øer, og pressede jyderne og anglerne, medens hunnerne pressede sachserne. Dele af jydernes, anglernes og sachsernes krigeraristokratier søgte så til England, og da romerne selv blev presset af hunnerne, opgav de England i 410. Det lagde landet åbent for jydernes, anglernes og sachsernes udvandring.

Den næste bølge af skandinaver kom til England sidst i 700-tallet sammen med dele af det hedenske krigeraristokrati, der undslap kong Karl den Stores kristning af Sachsen. Fra den tid begynder vi at få flere samtidige beretninger fra Englands og vores sydlige nabolandes klostre og hoffer med beskrivelse af, hvordan de nordiske vikinger handlede og hærgede i deres lande. Fra Rhoar og Helges tid har vi også samtidige engelske poetiske beretninger, men vi skal frem til Ivar Vidfavne, før vi begynder at få lidt mere sikker historisk viden, og vi skal frem til Hardeknud og Gorm den Gamle, før vi er på nogenlunde sikker historisk grund.

I skandinavien har arkæologiske udgravninger ført til fund af adskillige kongshaller og handelsbyer. Der er ikke kun fundet store kongshaller i Lejre og Uppsala, men også i Tissø (Sjælland), Gudme (Fyn), Erritsø (Jylland), Avaldsnæs (Vestnorge) og Sirkingsal (Oslofjorden). I forbindelse med disse kongsgårde var der ofte handelspladser. Hertil kom, at Birka, Hedeby og Kaupang ved Sirkingsal tidligt udviklede sig til egentlige handelsbyer. Kendskabet til de personer, der

befolkede disse kongsgårde og byer, er meget begrænset. De kunne ikke læse og skrive, og vi har kun få skriftlige beretninger om dem fra vores nabolande.

I vikingetiden lå magten hos en række frie storbønder, stormænd og høvdinge, der normalt valgte deres konge på tinge. Konger over større områder kunne så have jarler eller underkonger til at hjælpe sig med at udøve magten. Kongen skulle sikre fred og ordnede forhold, og skaffede sig indtægter gennem skatter og ved at drage i viking og hærge i andre lande.

Med overgangen til kristendommen blev de tidligere storbønder, høvdinge og jarler efterhånden til den nye tids adel, riddere og grever, der sad på magten i et kompliceret samspil med kongen og kirken.³ Det var normalt adelen og kirken, der valgte kongen, det var dem, der sad i Rigsrådet, og det var adelen, der stillede med tropper, når kongen skulle i krig.

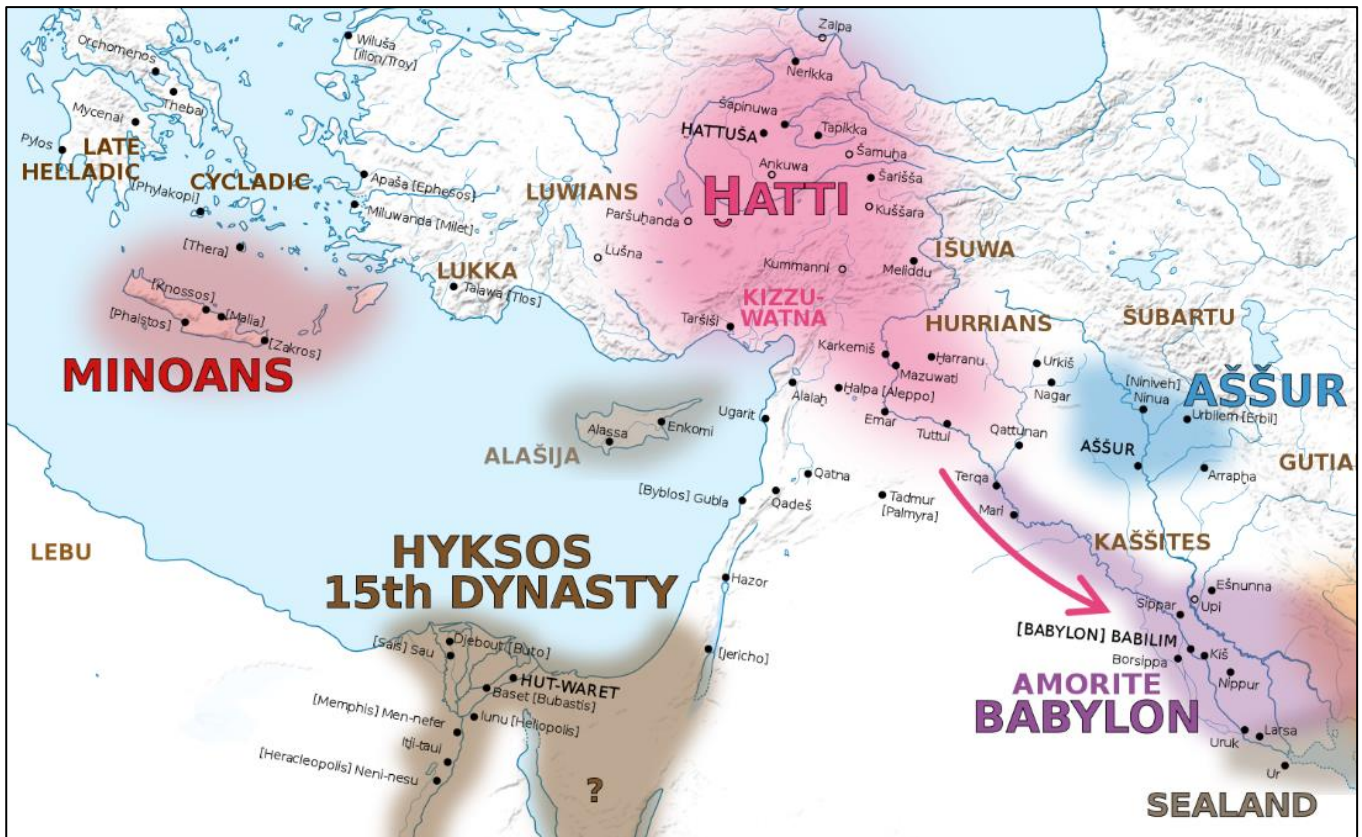
Men lad os vende tilbage til begyndelsen. Kong Inachus af Argos omtales af Herodot af Halikarnassos i hans bog ”*Historie*”, der starter med at fortælle om, hvorledes fönikerne røvede hans datter Io, og sejlede hende til Ægypten. Herodot anses for at være grundlægger af historiegenren, og han skelnede klart mellem, hvad der var myter, og hvad der var historie, der for ham betød udforskning. Denne delte han op i, hvad han havde set ved selvsyn, og hvad han havde erfaret på anden måde, hvor han så anførte, hvor han havde sin viden fra. Herodot levede på perserkrigenes tid, og det spørgsmål, der optog ham mest, var, hvad der havde ført til fjendskabet mellem perserne og grækerne. En forklaring fandt han i den forkastelige vane at

røve hinandens kvinder, og det er her, røveriet af Io kommer ind i billedet.

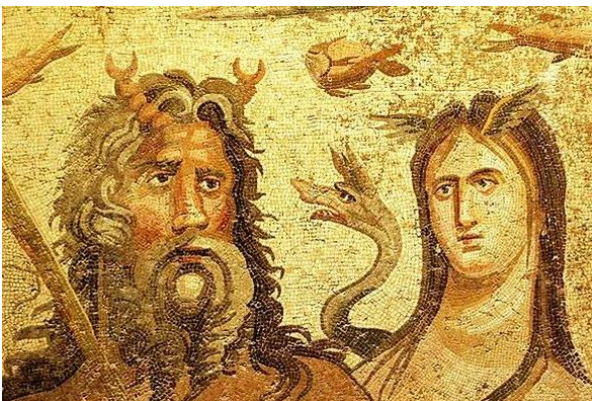
Slægterne. Jeg starter altså med den mytiske kong Inachus af Argos (107), og følger hans efterkommere frem til pharao Ptolemæus V Epiphanes af Ægypten (70). Så følger jeg hans hustru dronning Cleopatra Syra af Ægyptens forfædre fra kong Seleucus af Seleucidriget (75) frem til hende og deres efterkommere videre frem til dronning Laodice VII Thea af Seleucidriget (66). Så følger jeg hendes mand kong Mithridates Callinicus af Commagenes forfædre fra pharao Kashta Nimaatre af Kush (87) frem til hende, og deres efterkommere videre frem til grevinde Roscille af Loches (30). Så følger jeg hendes mand grev Folques af Anjous forfædre fra markgreve Ansberth af Schelde (41) frem til ham, og deres efterkommere

videre frem til kong Hugo Capet af Frankrig (28). Så følger jeg hans hustru dronning Adele af Poitou forfædre fra diktator Lucius Metellus af Rom (72) frem til hende, og deres efterkommere videre frem til dronning Adele af Flandern (24). Så følger jeg hendes mand kong Knud den Hellige af Danmarks forfædre fra sagakongen Skjold af Lejre (52) frem til ham, og deres efterkommere videre frem til grev Niels Valdemarsøn af Halland (19). Så følger jeg hans hustru grevinde Oda Gunzelinsdatter af Schwerins forfædre fra grevinde Judith af Öhningen (30) frem til hende, og deres efterkommere videre frem til grev Ludwig den Ældre af Eberstein (17). Så følger jeg hans hustru grevinde Adela af Gleichens forfædre fra høvding Bjørn Farmand af Vestfold (28) frem til hende, og deres efterkommere videre frem til Bege Albertsdatter Eberstein af Tovskov (13).

1. KONG INACHUS AF ARGOS

1600 F.KR.⁴

OCEANUS OG THETHYS

KONG INACHUS AF ARGOS (107) omtales i myterne som flodgud og søn af titanerne Oceanus og Thetys. Han lagde navn til floden og området omkring Argos. Pausanias omtaler ham som den første konge

af Argos. Kong Inachus var gift med sin søster

PRÆSTINDE MELISSA AF ARGOS (107). Hun omtales som flodnymfe i myterne og som præstinde for Hera. Sammen med Inachus fik hun ifølge myterne sønnen kong Phoroneus og datteren præstinde Io, som begge indgår i slægten. Vi har altså

PRÆSTINDE IO INACHID AF ARGOS (106). Hun omtales som præstinde for Den Argiviske Hera på Heraiontemplet, der lå mellem Argos og Mykene. Templets største begivenhed var Hekatombaia festivalen, hvor 100 dyr blev ofret, og der blev afholdt De Argiviske Lege.

HERAIONTEMPLET

Io blev som sagt bortført til Ægypten. Herodot beretter, at de historiekundige persere mener, at det var fønikerne, der røvede hende. De havde lagt til i Argos havn, hvor de solgte varer fra Ægypten og Assyrien, og da næsten alt var udsolgt, kom en skare kvinder ned til skibet for at handle de sidste varer. Efter fælles aftale kastede fønikerne sig nu over kvinderne, og røvede dem, der ikke nåede at slippe bort. Blandt dem var Io. Herefter sejlede de mod Ægypten. Herodot beretter også, at fønikerne har en anden forklaring, nemlig at Io havde haft omgang med høvedsmanden på deres skib, og var blevet med barn. Det skammede hun sig over at fortælle sine forældre, og tog derfor med fønikerne til Ægypten.

Disse beretninger kan holdes op mod de græske myter, der er noget mere fantasifulde. Her blev graviditeten forklaret med en mytisk fortælling om, at Zeus var blevet forelsket i Io, og havde gjort hende med barn. Da Zeus var gift med Hera, og Io var Heras præstinde, blev Zeus nervøs for Heras jalousi og for at beskytte Io, omskabte han hende derfor til en hvid kvie. Hera opdagede dog listen, og satte guden Argos Panoptes til at vogte kvien. Argos Panoptes var en god vogter, da han havde 100 øjne, så der altid var et vågent øje.

IO OG ARGOS PANOPTES

Herefter bad Zeus Hermes om at befri kvien, så Hermes dræbte Argos Panoptes, og slap kvien fri. Hera satte så en kobremse på kvien, der bittede, og flygtede hele vejen til Ægypten, hvor den fandt hvile på Nilens bred. Gennem Zeus berøring blev kvien genskabt som menneske. Io blev så til den ægyptiske gudinde Isis, og fødte en søn, der fik navnet Epaphos (Berøringen) på græsk eller Apepi på ægyptisk.

HERMES OG IO

Om det nu var den fønikiske høvedsmand eller Zeus, der var faderen, så fortælles det, at Io blev gift med prins Telegonus fra hyksosdynastiet i Avaris, der adopterede sønnen. Dette var i Ægyptens anden mellempperiode, hvor hyksosfolket fra Levanten havde erobret Nildeltaet, bygget deres hovedstad Avaris og underlagt sig Neder Ægypten takket være deres kendskab til stridsvogne, kompositbuer og avancerede

fæstningsanlæg. Hyksosfolket grundlagde det 15. dynasti, og dyrkede ørkenguden Seth, der var mørkets gud og ærkefjende af solguden Re. Hyksos betyder herskere over fremmede lande, og hyksosfolket blandede sig ikke med den ægyptiske kultur. Ifølge denne fortælling fik Io sønnen

AMENEMHAT III SOM APEPI

PHARAO APEPI (APEPI NEBKHEPESHRE AUSERRE INACHID) AF NEDER ÆGYPTEN (105). Han var pharao af Neder Ægypten fra omkring 1575-1540 f.Kr. Nok havde Apepi hovedstad i Avaris, men i 1557 f.Kr. udbyggede han Memphis til den hidtil største by. Pharao Apepi var den mest magtfulde af hyksoskongerne. Han dominerede også Øvre Ægypten, som han handlede fredeligt med i det meste af sin regeringstid. Siden søgte pharao Kamose af Theben uden held at jage Apepi ud af Ægypten, og omtalte ham nedsættende som *"Fyrsten af Palæstina"* på en stele.

Apepi gik ind for genbrug. I stedet for at få udformet nye monumenter genbrugte han de gamle ved at få indskrevet sit eget navn på dem. Blandt hans genbrugte monumenter var en sfinks af Amenemhat III, der blev fundet i en grav i Saqqara.

APEPIS DOLK

Der er også fundet en dolk med indskriften *"Den perfekte Gud, herren af de to lande, Nebkhepeshre Apepi - Følger af hans herre Nehemen"*. 15 år efter pharao Apepis død blev Avaris indtaget af Kamoses efterfølger pharao Ahmose af Theben, der jagede hyksosfolket ud af Ægypten. Apepi var gift med

AHMOSE JAGER HYKSOSFOLKET UD

DRONNING MEMPHIS AF NEDER ÆGYPTEN (105). Ifølge den græske mytologi var hun nymfe og datter af nilguden Nilus. Sammen med pharao Apepi fik hun ifølge myterne datteren

PRINSESSE LIBYA INACHID AF NEDER ÆGYPTEN (104). Efter myterne blev hun begæret og røvet af havguden Poseidon, som hun fødte sønnen

PRÆSTEKONGE BELUS INACHID AF CHALDÆERNE (103). Han grundlagde en præstekoloni efter ægyptisk model med præsteseminarium og tempel ved bredden af Eufrat, og udpegede præsteastrologerne, de såkaldte chaldæere. Han var gift med

DRONNING ARCHIROE AF ÆGYPTEN (103). Efter den græske mytologi var også Archiroe nymfe og datter af Nilguden Nilus. Sammen med Belus fik hun ifølge myterne tvillingerne kong Danaus og kong Aigyptos, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG AIGYPTOS INACHID AF ÆGYPTEN (102). Hans navn kommer af Memphis græske navn Ai-gy-ptos eller Stedet for Ptah. Aigyptos havde kun sønner, og da hans tvilling broder Danaus kun havde døtre, bestemte han, at de skulle ægte hans sønner. Følgen af dette blev, at han selv og alle hans sønner med en enkelt undtagelse blev dræbt⁵. Den af hans sønner, der overlevede, var ifølge myterne

KONG LYNCEUS INACHID AF ARGOS (101). Hans navn betyder ulv. Danaus døtre flygtede til Argos, så Lynceus tog dertil sammen med sin far og sine brødre for at blive gift med døtrene. Det skete ved et massebryllup, hvor Lynceus blev gift med Danaus datter Hypermnestra, og ved Afrodites indgriben blev de dybt forelsket i hinanden. Herved reddede Lynceus livet, medens hans brødre blev dræbt af Hypermnestras søstre. Lynceus hævnede senere drabene ved at dræbe sin svigerfar kong Danaus, hvorefter han selv blev konge af Argos. Lynceus blev altså gift med Hypermnestre, hvis bedsteforældre var

PRÆSTEKONGE BELUS INACHID AF CHALDÆERNE (103) og **DRONNING ARCHIROE AF ÆGYPTEN** (103), der endvidere ifølge myterne fik sønnen

KONG DANAUS INACHID AF ARGOS (102). Hyksosfolket blev jaget ud af Ægypten, og Danaus tog til sin slægt i Argos med sine døtre. Ifølge de græske myter skete dette for

at redde døtrene fra at skulle giftes med broderens sønner. Danaus sejlede først til Rhodos, hvor han opbyggede templet for Athena Lindos som tak for en vellykket overfart. Senere fortsatte han til Argos. Her blev Danaus og hans døtre budt velkommen af deres slægtning Gelanor. Danaus bror Aigyptos og hans sønner slap de som sagt ikke for. De ankom til Argos for at fuldføre kravet på giftemål med Danaus døtre. Danaus accepterede giftemålene for at undgå, at Argos blev involveret i en ødelæggende krig. Samtidig gav han dog hver af sine døtre en dolk, og bad dem om at dræbe deres ægtemænd på bryllupsnatten. Alle døtrene dræbte så deres ægtemænd bortset fra Hypermnestra.

På grund af drabene besluttede kongen af Argos at sælge Danaus døtre som slaver. Byens råd omgjorde dog beslutningen, så døtrene slap for straf i denne verden. Ifølge myterne blev de til gengæld straffet i dødsriget af underverdenens dronning Persephone, der sendte dem til Tartarus, hvor sjælene blev dømt og straffet. Her blev de sat til at fylde et brudebad med vand ved hjælp af kar, der var gennemhullet som en si.

Sagnet er behandlet i det oldgræske epos ”*Danaís*”, der nu er forsvundet, men dannede grundlag for senere græsk digtning, bl.a. i Aischylos drama ”*De Bønfaldende*”. Her er det bærende element opgøret mellem græsk og ægyptisk lov, hvor ægyptisk lov tillod giftemål mellem søskende, fætre og kusiner for at holde på familiens ejendomme og kongeværdigheden, medens det i den græske guddommelige lov var kærligheden, der var det bærende.

Ifølge Pausanias stillede Danaus nu krav på kongetitlen i Argos. Byens råd hørte på

argumenter fra Danaus og deres konge, men besluttede at vente til næste dag med at træffe en afgørelse. Ved skumringen angreb en ulv kvægflokken uden for bymuren, og dræbte flokkens tyr. Dette tolkede Byrådet således, at kongen var tyren og Danaus den angribende ulv begrundet i, at kongen levede i byen blandt dens borgere, medens Danaus levede for sig selv uden for byen som ulven. Da ulven vandt over tyren, tolkede rådet det sådan, at Danaus skulle være konge.

Danaus var overbevist om, at det var Apollon, der havde sendt ulven, og han grundlagde derfor et tempel for Apollon Lykius (Ulveguden). I templet opstillede han en træstatue af Apollon med en tyr på sine skuldre som tak. Han introducerede også nye love og kunsten at bygge skibe og brønde. Kong Danaus endte dog med at blive dræbt af sin svigersøn prins Lynceus. Kong Danaus var gift med

DRONNING PIERIA AF ARGOS (102). Sammen med kong Danaus fik hun ifølge myterne datteren

DRONNING HYPERMNESTRA INACHID AF ARGOS (101). Det var hende, der blev tvunget til at ægte prins Lynceus, og som gennem kærlighedens gudinde Afrodites indgreb blev forelsket i ham. Følgen var som sagt, at Hypermnestre undlod at dræbe Lynceus, og i stedet hjalp hun ham i sikkerhed i en anden by. Dette blev Danaus gal over, og ifølge Pausanias bragte han Hypermnestre for byrådet på Kriterion ovenfor Argos, da hun ikke havde fulgt sin faders påbud. Byrådet frikendte hende dog, da de mente, at kærligheden undskyldte hendes afvisning af faderens krav. Efter retssagen greb Lynceus ind, og dræbte kong Danaus for at hævne drabet på sine brødre. Herefter blev

Lynceus selv konge over Argos. Som tak opstillede Hypermnestre en træstatue af Afrodite i Apollontemplet. Sammen med Kong Lynceus fik hun ifølge myterne sønnen

KONG ABAS INACHID AF ARGOS (100). Han var en frygtet og succesfuld hærfører, og efter legenden var bare synet af hans skjold nok til at få fjenden til at flygte. Kong Abas grundlagde byerne Abae og Pelasgic Argos. Han var gift med dronning Okaleia, der stammede fra

2. KONG PHORONUS AF ARGOS

KONG INACHUS AF ARGOS (106) og **DRONNING MELISSA AF ARGOS** (106) fik endvidere ifølge myterne sønnen

KONG PHORONEUS INACHID AF ARGOS (105). Han efterfulgte sin far som konge. Phoroneus byggede borgbyen på Aspishøjen med huse på indersiden af en cirkulær bymur. Kong Phoronus fik ifølge myterne datteren

BORGBYEN PÅ ASPISHØJEN

DRONNING NIOBE INACHID AF ARGOS (104). Hun blev gift med kongen af Troya, og efter myterne blev hun gravid med

Zeus. I hvert fald fortæller myterne, at hun fik sønnen

KONGEGRAV FRA DEIRAS

KONG ARGUS PELASGOS INACHID AF ARGOS (103). Da han blev konge af Argos, flyttede han kongeborgen til det langt mere uindtagelige Larissabjerg, hvor han genbrugte en række af stenene fra den tidligere kongeborg på Aspishøjen. På Aspishøjen var også necropolis (Deiras), hvor der siden er fundet en række kongegrave og gravudstyr fra midten af det andet årtusinde f.Kr. Argos Pelasgos var gift med

VASER FRA KONGEGRAVENE I DEIRAS

DRONNING MELIBOEA AF ARGOS (103). Efter de græske myter var hun en af Oceaniderne, der var nymfer født af Oceanus.

Sammen med kong Argus Pelasgos fik hun ifølge myterne sønnen

KONG LYCAON INACHID AF ARCADIEN (102). Efter myterne fik han engang besøg af Zeus i forklædning, og for at teste, om Zeus var gud eller menneske, blandede han kød fra en ofret person i Zeus mad. Zeus blev da vred, og som straf transformerede han Lycaon til en ulv. Det menes, at det var Lycaon, der grundlagde byen Lycosura, og De Lyceanske Lege. Han fik ifølge myterne sønnen

PRINS MANTINEOS INACHID AF MANTINEA (101). Han grundlagde byen Mantinea. Mantineos fik ifølge myterne datteren

DRONNING OKALEIA INACHID AF ARGOS (100). Det var hende, der var gift med kong Abas, med hvem hun ifølge myterne fik sønnen

KONG ACRISIUS INACHID AF ARGOS (99). Han havde en tvillingbror Proteus, med hvem han skulle deles om magten, når deres far døde. Tvillingerne havde været uvenner fra barnsben, og de skændtes vildt selv ved deres mors begravelse. Det endte derfor med, at de delte riget mellem sig, så Proteus fik Tiryns, medens Acrisius fik Argos. Kong Acrisius var gift med Eurydike. De fik ikke nogen mandlige arvinger, og han gik derfor til Oraklet i Delfi for at høre, om dette ville ændre sig. Her fik han det svar, at han ville blive dræbt af sin datters søn. Acrisius var altså gift med

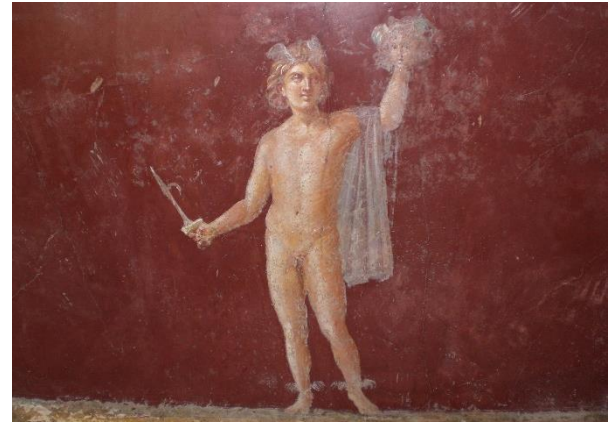
DRONNING EURYDICE AF ARGOS (99). Sammen med kong Acrisius fik hun ifølge myterne den underskønne

PRINSESSE DANAÆ BEFRUGTES

PRINSESSE DANAÆ INACHID AF ARGOS (98). Myterne fortæller, at kong Acrisius lukkede sin datter inde i en hule, der blev lukket med en kobberdør, så han ikke risikerede at blive dræbt af sine børnebørn. Zeus fik imidlertid nys om den smukke datter, og det lykkedes ham at befrugte hende gennem en gylden regn, der trængte ind gennem lyshullet i taget. Da Acrisius opdagede dette, blev han bange for oraklets spådom, men han turde ikke slå barnet ihjel af frygt for hævn fra de græske guder. I stedet satte han sin datter og barnet ud på havet i en kiste. På Zeus foranledning sikrede hans bror Poseidon, at havet var roligt, og mor og søn strandede i god behold på øen Serifos. Her blev de fundet af prins Dicty. Sammen med Zeus fik Danae ifølge myterne sønnen

HERO KONG PERSEUS EURYMEDON INACHID AF ARGOS (97). Han blev opfostret af prins Dicty til at blive en tapper hero. Dictys bror kong Polydectes faldt for den smukke prinsesse Danaes charme, og ville giftes med hende. Det ville Danae ikke, og de indgik den aftale, at Polydectes ville lade hende være, hvis Perseus skaffede ham Medusas hoved. Medusas hoved var så skrækkeligt at se på, at den, der så det, blev forstenet.

PERSEUS MED MEDUSAS HOVED⁶

Perseus opsøgte nu Medusa, medens hun sov. Han havde lånt Hades usynlighedshat, så hendes vågne søskende ikke kunne se ham. Herefter brugte Perseus et spejl til at se på den sovende Medusa, medens han skar hendes hoved af. Perseus havde også lånt Hermes svømmestøvler, som han flygtede i. Da Polydectes fik hovedet at se, forstenede han, og det endte med, at Athene fik foræret hovedet, og satte det på sit skjold Ægiden for at skræmme sine fjender.

Perseus hentede sin mor tilbage til Argos. Han var konge af Argos og Tiryns, og opbyggede Mykene på en høj klippe, der var nemmere at forsvare. I byen Chemmis i Theben fandtes et tempel for Perseus. Oraklets forudsigelse kom i øvrigt til at gå i opfyldelse, da Perseus ved Heraiontempets olympiske lege kom til at kaste sin diskos så uheldigt, at den ramte hans morfar kong Acrisius, og slog ham ihjel. Perseus var gift med datteren af

KONG CEPHEUS AF AETHIOPIEN (98). Han konsulterede oraklet sammen med sin hustru, der havde fået hybris, altså overskredet skellet mellem guder og mennesker. Cepheus var ifølge myterne gift med

DRONNING CASSIOPAIA AF AETHIOPIEN (98). Hun hævdede, at deres datter Alcmenes var smukkere end havnymferne. Efter myterne var havnymferne ekstremt smukke, og boede i en sølvhule på bunden af det ægæiske hav sammen med deres far havguden Nereus. Havnymferne var Poseidons hjælpere, og som straf for Cassiopaias hybris bad Poseidon havuhyret Cetus om at tilintetgøre Aethiopien. Oraklet gav dem da det råd, at de skulle ofre deres datter Andromeda til Cetus ved at lænke hende afklædt til en klippe. Sammen med kong Cepheus fik hun ifølge myterne datteren

PERSEUS FRELSE ANDROMEDA⁷

DRONNING ANDROMEDA AF AETHIOPIEN (97). Hun blev så lænket nøgen til en klippe ved havet. Andromeda blev dog reddet af kong Perseus, der kom forbi på vej hjem med Medusas hoved. Dette viste han til søuhyret, der forstenede. Han bragte så Andromeda med hjem som sin brud, og sammen fik de ifølge myterne sønnerne kong Alcaeus og kong Electryon, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG ELECTRYON INACHID AF MYKENE (96). Han efterfulgte sin far som konge af Mykene og Tiryns. Electryon blev gift med sin bror Alcaeus datter Anaxo, med hvem han fik en datter og ni sønner. En anden bror piratkongen Ptelaos fik seks sønner, og

de dukkede op i Mykene for at få deres arveandel i Mykenes rigdomme. Dette nægtede Electryon at give dem, så de plyndrede landet og drog afsted med hans kvæg som erstatning. Electryons sønner opsøgte dem så, og i et efterfølgende slag døde alle bortset fra en søn fra hver familie.

At der var noget at slås om, kan ses af udgravningerne fra Mykene, hvor gravmaskerne af guld, skaftegravene og de første paladser stammer fra denne tid. Det samme gør lertavler med et af de ældste græske skriftsprog Linear B, der dog først og fremmest blev anvendt til opgørelse af fødevarerlagrene. Der er også fundet en fuld kongelig kobberrustning i Dendra nær Argos.

KONGERUSTNING FRA ARGOS⁸

Kong Electryon selv endte med at blive dræbt af sin datter Alcmenes mand Amphitryon ved

et uheld. Electryon var altså gift med Anaxo, hvis bedsteforældre også var

GRAVMASKE FRA MYKENE

HERO KONG PERSEUS EURYMEDON INACHID AF ARGOS (98) og DRONNING ANDROMEDA AF AETHIOPIEN (98), der endvidere ifølge myterne fik sønnen

KONG ALCAEUS INACHID AF TIRYNS (97). Han fik ifølge myterne sønnen kong Amphitryon og datteren dronning Anaxo, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING ANAXO INACHID AF TIRYNS (96). Det var hende, der var gift med kong Electryon, med hvem hun ifølge myterne fik datteren

1000 F.KR.⁹

TIRYNS

DRONNING ALCMENE INACHID AF TIRYNS (95). Hesiod beskriver hende som højere, smukkere og klogere end nogen anden født af en dødelig. Alcmene blev gift med sin morbror prins Amphitryon af Tiryns, der kom til at dræbe sin svigerfar ved et uheld. Alcmene ville ikke fuldbyrde giftemålet før Amphitryon havde hævnnet mordet på hendes seks brødre. Han drog derfor af sted, og dræbte dem, hvorefter han vendte hjem med et rigt bytte. Da han kom tilbage, blev giftemålet fuldbyrdet.

De græske myter fortæller, at aftenen før hans hjemkomst fik Alcmene besøg af Zeus forklædt som Amphitryon, der gjorde hende gravid. Hun fik derefter tvillinger, der var

undfanget med en dags mellemrum af de to mænd. Zeus skrydede nu over, at Alcmene skulle føde ham en søn, der skulle være konge af Mykene. For at forhindre dette fik Hera gudinden for fødsel til at forsinke Alcmenes fødsel, medens hun selv fik fremskyndet fødslen af Electryons brors søn, så Herakles ikke blev konge af Mykene. Alcmene var altså gift med kong Amphitryon, der ifølge myterne også var søn af

KONG ALCAEUS INACHID AF TIRYNS (96), der endvidere ifølge myterne fik sønnen

AMPHITRYON OG HERAKLES¹⁰

HERO AMPHITRYON INACHID AF TIRYNS (95). Han erstattede kong Electryons kvæg, og som tak blev han gift med Electryons datter Alcmene. Da han skulle aflevere kvæget, blev en kølle, han kastede efter et af dyrene, slynget tilbage, og dræbte Electryon.

Sammen med Alcmene måtte han så flygte til Theben, hvor kong Creon gav ham tilgivelse, og lovede at hjælpe ham med at hævne drabet på Alcmenes brødre. Til gengæld skulle Amphitryon hjælpe kongen mod den teumessiske kæmperæv, der hærgede landet, og hvis skæbne var, at den ikke kunne fanges.

Amphitryon fik så hjælp af den magiske hund Laelaps, hvis skæbne var, at den fangede alt, hvad den jagede. Da de to dyr stod over for hinanden, var de fanget i et uløseligt dilemma, og blev til sten. Herefter slyngede Zeus dem ud i rummet, hvor de kan ses som stjernebillederne Canis Major og Canis Minor.

Nu hjalp Creon så Amphitryon mod piratkongen Ptelaos, hvis farfar Poseidon havde sikret, at der blandt Ptelaos hår var et af guld, der gjorde ham udødelig. Ptelaos datter, der var forelsket i Amphitryon, hjalp ham ved at plukke guldhåret, så Amphitryon kunne dræbe Ptelaos, hvorefter de dræbte de seks sønner.

HERA AMMER HERKULES¹¹

Efter at have gennemført dette vendte Amphitryon tilbage til Theben for at fuldbyrde giftemålet. Han blev mistænkelig, da Alcmene straks efter hans ankomst fortalte ham om den dejlige nat, de havde haft sammen aftenen før. Da Alcmene fødte ham to drenge med en dags mellemrum, blev de derfor enige om, at den førstefødte måtte være Zeus barn, så ham satte de ud på en mark

udenfor Theben. Her fandt Athena og Hera ham, og af medlidenhed med barnet, ammede hun ham, for siden at overdrage opdragelsen til Alcмене.

Amphitryon faldt under et togt mod minyerne, hvor han var ledsaget af sin unge søn Herakles. Sammen med Alcмене, eller ved Zeus indgriben, fik han ifølge myterne sønnen

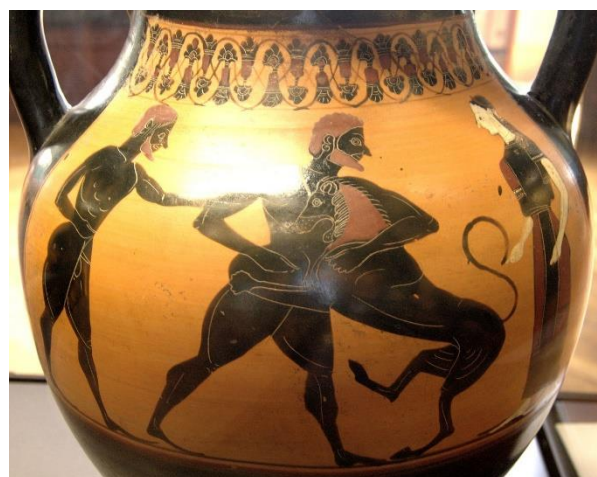

HERAKLES¹²

HERO HERAKLES INACHID FRA THEBEN (94). Efter myterne var han både halvgud og hero, og kæmpede mod vilddyr, uhyrer og alverdens ondskab. Allerede i sin vugge viste han sine evner ved at dræbe to giftslanger, som hans onde stedmor Hera havde placeret i vuggen. Herakles hjalp kong Creon af Theben mod minyerne, og som tak gav kongen ham sin datter Megara til hustru. Giftemålet endte dog ulykkeligt, da Hera gjorde Herakles gal, så han dræbte både hustru og børn. Herakles blev siden normal igen, og drog til Delfi, hvor oraklet fortalte

ham, at han som straf skulle tjene kong Eurysteus, der havde overtaget kongetronen i Tiryns efter hans forældre.

Kong Eurysteus befalede Herakles at løse 12 ekstremt vanskelige opgaver. De startede med drabet af uhyret Hydra med de ni hoveder, hvor der voksede to nye hoveder frem, hver gang han kappede et hoved af. Det løste Herakles ved at brænde såret hver gang, han havde hugget et hoved af, så der ikke voksede et nyt ud. Dernæst kom drabet på en løve, hvis skind hverken pil eller spyd kunne trænge igennem. Løven dræbte han ved at bedøve den, og kvæle den med de bare næver. Herefter brugte han skindet som brynje for sig selv.

HERAKLES DRÆBER LØVEN

Sådan fortsatte det med den hurtige hind, som han fangede i et net, vildsvinet, han fangede i en lænke, de menneskeædende fugle, han skræmte op med bækkener, og skød med pile, drabet på tyren på Kreta, som han overmandede, og fangede levende, vildhestene, som Diomedes fodrede med menneskekød, og som først faldt til ro, da Herakles dræbte Diomedes, og fodrede hestene med hans kød, drabet på uhyret Geryon med tre hoveder og hunden Orthus med to hoveder, tyveriet af amazonernes

dronnings bælte, rengøringen af Augeans stalde, som han muede ud ved at lede floden Alfeios igennem dem, tyveriet af hesperidernes æbler, som han lokkede deres far Atlas til at hente, medens han holdt himmelhvælvingen for ham, og turen til Hades i underverdenen, hvor kæmpehunden Kerberos med tre hoveder bevogtede udgangen. Den greb han med et kvælerslag, og viste bag efter kong Eurysteus, der blev så bange, at han gemte sig i et forrådskar.

Herakles var forelsket i prinsesse Iole af Oechalia, men hendes far kong Eurysteus var bange for, at det skulle gå hans datter som det gik Magara, så han ville ikke sige god for giftemålet. Herakles tog så til Corydon, og blev i stedet gift med prinsesse Deianira. Sammen med hende fik han sønnen Hyllus, der blev adopterede kong Aegimius af Trakien som tak for Herakles hjælp i krigen mod lapidaerne. Herakles var imidlertid stadig forelsket i Iole, så han indtog Oechalia, og hærtog hende. Dette førte til, at Deianira blev grebet af jalousi, og gav ham en drik, der skulle give ham lyst til hende, men i stedet slog drikken ham ihjel.

Dramaet blev nedskrevet i det forsvundne græske episke værk *"Tilfangetagelsen i Oechalia"*, der tilskrives Homer eller Creophylus af Samos, og i Sofokles *"Kvinder i Tracis"*. Inden Herakles døde, bad han sin søn om at ægte sin noget yngre elskerinde Iole. Herefter lod han sig føre op på bjerget Oite, hvor han døde. Her findes der stadig rester af et tempel fra oldtiden, der blev rejst til hans ære. Herakles var altså gift med

PRINSESSE DEIANIRA AF CALYDON (94). Hun endte med at tage livet af sig selv, efter hun havde været uheldig med den elskovsdrik, hun gav Herakles. Sammen med

Herakles havde hun ifølge myterne fået sønnen

KONG HYLLUS HERAKLEIDAE AF TRAKIEN (93). Han blev adopteret af kong Aegimius af Trakien, som han efterfulgte som konge. Hyllus mente, at han havde et arvemæssigt krav på Peloponnes efter sine bedsteforældre, og invaderede derfor landet sammen med sine brødre. De opgav dog efter et år, og Hyllus søgte Oraklet i Delfi om råd. Han fik det råd, at han skulle vente på *"den tredje frugt og angribe Peloponnes gennem en snæver passage til havet"*. Hyllus tolkede det således, at han skulle vente til de høstede tredje gang, og angreb så Mykene gennem Korinthstrædet. Dette slog imidlertid fejl, og han blev dræbt. Hyllus havde lovet sin far at ægte hans unge elskerinde

HERAKLES OG IOLE¹³

DRONNING IOLE AF OECHALIA (93). Sammen med kong Hyllus fik hun ifølge myterne sønnen

HERO CLEODAEUS HERAKLEIDAE AF TRAKIEN (92). Han tolkede Oraklet således, at det var tredje gang, der var lykkens gang, og gennemførte så det tredje angreb på Mykene. Heller ikke han havde heldet med sig. Cleodaeus blev dyrket som hero på en

helligdom (heroon) i Sparta. Han var ifølge myterne far til

KONG ARISTOMACHUS HERAKLEIDAE AF TRAKIEN (91), der forstod Oraklets svar som tredje forsøg efter besøget hos Oraklet. Også hans angreb på Mykene slog fejl, og Aristomachus blev dræbt under forsøget. Han havde tre sønner, og den ene af dem var ifølge myterne

KONG TEMENOS HERAKLEIDAE AF ARGOS (90). Temenos og hans brødre mødte op hos Oraklet, og klagede over dets fejlagtige råd. De fik som svar, at den tredje frugt var tredje generation, og den snævre passage var Patrasstrædet og ikke Korinthstrædet. På denne baggrund byggede de en flåde og angreb Mykene gennem Patrasstrædet. Denne gang lykkedes det at besejre Mykene. Herefter delte de Peloponnes mellem sig, så Temenos blev konge af Argos, Cresphontes blev konge af Messene, og Aristodemos sønner blev konger af Sparta.

MYKENE¹⁴

Temenos renoverede og forstærkede borgen, og vandt Heraiontempets olympiske lege. Hans tripodepokal blev siden fundet i hans efterkommer kong Philip den Enøjedes grav med indskriften: ”*Jeg er Hera af Argos trofæ fra legene i Argos til Heras hyldest*”. Kong Temenos udnævnte sin svigersøn Deiphontes

til at efterfølge sig som konge af Argos, men det blev hans egne sønner vrede over. De dræbte derfor Temenos, afsatte Deiphontes, og indsatte den ældste af dem, Ceisus, som konge af Argos. Det blev han dog mest af navn, da borgerne tilkæmpede sig ytringsfrihed og lovgivningsmagt. Blandt kong Temenos sønner var endvidere

KONG CARANUS HERAKLEIDAE AF MAKEDONIEN (89). Hans ældste bror blev konge af Argos, men Caranus havde ambitioner om sit eget kongerige, og gik derfor til Oraklet i Delfi for at søge råd. Han fik det råd, at ”*du skal finde et rige, hvor der er masser af vildt og husdyr*”. Caranus samlede derfor en gruppe bosættere på Peloponnes, og i tiden før den første græske olympiade i 776 f.Kr. drog de mod Illyrien. På vejen kom de ind i en grøn og frugtbar dal med masser af geder. Det blev storm og tåge, og Caranus og hans mænd fulgte efter gederne. De førte dem til en by, som de kunne trænge ubemærket ind i, da det var uvejr og mørkt. De tog herefter byen i besiddelse uden kamp, og gav den navnet Aegae, ligesom de benævnte indbyggerne Aegaeds. Siden slog de den thrakiske konge Cisseus, hvorefter Caranus blev konge af Makedonien med Aegae som hovedstad. Dette blev begyndelsen på det argædiske dynasti. Kong Caranus var gift med

DRONNING LANICE AF MAKEDONIEN (89). Sammen med kong Caranus fik hun sønnen

KONG COENUS ARGÆD AF MAKEDONIEN (88). Da han skulle døbes, ønskede hans far, at han skulle opkaldes efter sin farfar, medens moderen ønskede, at han skulle opkaldes efter sin morfar. Han fik så

navnet Coenus, der betyder fælles. Kong Coenus døde 750 f.Kr. Han var gift med

DRONNING CLEONICE AF MAKEDONIEN (88). Sammen med kong Coenus fik hun sønnen

KONG TEMENOS ARGÆD AF MAKEDONIEN (87). Han regerede i 28 år, og døde i 720 f.Kr. Kong Temenos var gift med

DRONNING CLEONICE II AF MAKEDONIEN (87). Sammen med kong Temenos fik hun sønnen

PERDICCAS I MØNT¹⁵

KONG PERDICCAS I ARGÆD AF MAKEDONIEN (86). Han blev konge i 723 f.Kr. Kong Perdiccas abdicerede i 678 f.Kr. hvad der ikke gik helt stille for sig. Herodot beretter, at han flygtede over en flod, og da efterfølgerne nåede frem, var der kommet så store bølger, at de måtte opgive forfølgelsen. Han slog sig herefter ned som høvding af et lille område i Lebaea. Perdiccas døde 652 f.Kr. Han var gift med

DRONNING CLEOPATRA AF MAKEDONIEN (86). Sammen med kong Perdiccas fik hun sønnen

KONG ARGÆUS ARGÆD AF MAKEDONIEN (85). Han blev konge, da hans far abdicerede i 678 f.Kr. og var konge til 640 f.Kr., hvor han blev efterfulgt af sin søn. Kong Argæus grundlagde kulten for

Dionysos kvindelige oppassere Mænaderne (Bacchanterne), der var blomsterbesmykkede kvinder udklædt som mænd med tryllestave og vinranker.

MÆNADE

Med kvinder udklædt på denne måde forvirrede han den illyriske konge Galaurus hær, og blev den første makedonske konge, som vandt over de illyriske stammer. Efter sejren grundlagde han et tempel for Pseudanor, der betyder falske mænd. Argæus døde i 621 f.Kr. Han var gift med

DRONNING PROTHOE AF MAKEDONIEN (85). Sammen med kong Argæus fik hun sønnen

KONG PHILIP I ARGÆD AF MAKEDONIEN (84). Han efterfulgte sin far som konge af Makedonien i 640 f.Kr. Kong Philip omtales som både klog og modig, og han modstod en række invasionsforsøg fra illyrierne. Han endte med at blive dræbt i et slag mod dem i 602 f.Kr. Kong Philip var gift med

DRONNING NIKONOE AF MAKEDONIEN (84). Sammen med kong Philip fik hun sønnen

KONG AEROPOS ARGÆD AF MAKEDONIEN (83). Han var stadig et barn, da han efterfulgte sin far som konge af Makedonien, og kunne derfor ikke deltage i kampene mod thrakierne og illyrierne, der vandt en række sejre over makedonerne. Makedonerne var desperate over de manglende sejre, men fandt så på den løsning, at de bar drengkongen med i felten på et skjold, hvad der gav hæren selvtillid. Herefter slog de thrakierne og illyrierne, og jog dem ud af landet. Kong Aeropos regerede til 575 f.Kr. og han døde 568 f.Kr. Han fik sønnen

KONG ALCETES ARGÆD AF MAKEDONIEN (82). Han efterfulgte sin far som konge i 575 f.Kr. Alcetes var en rolig og stabil regent, som søgte at styre kongeriget med fredelige midler. Han indlod sig således ikke i krige eller i udvidelsen af Makedoniens territorium. Kong Alcetes døde 540 f.Kr. Han fik sønnen

AMYNTAS I MØNT¹⁶

KONG AMYNTAS I ARGÆD AF MAKEDONIEN (81). Han blev konge efter sin far i 540 f.Kr. Med Amyntas får vi mere sikker grund under fødderne, da vi har næsten samtidige beretninger om ham fra Herodot. Det var under Amyntas I's tid som konge, at Persien erobrede Lilleasien, og underlagde sig Makedonien, eller, som det hed, fik "Amyntas jord og vand". Herefter blev Amyntas vasalkonge under den persiske kejser Darius I. Selvom han var vasal under perserne,

lykkedes det ham at opretholde gode relationer til Athen. Kong Amyntas døde 498 f.Kr. Han var gift med

DRONNING EURYDICE AF MAKEDONIEN (81). Sammen med kong Amyntas fik hun sønnen

ALEXANDER I MØNT¹⁷

KONG ALEXANDER I ARGÆD PHILHELLENE AF MAKEDONIEN (80). Han blev født 515 f.Kr. og blev valgt til persisk vasalkonge af Makedonien i 495 f.Kr. Ifølge Herodot ønskede Alexander at deltage i de olympiske lege, men for at få lov måtte han bevise, at han nedstammede fra kongerne af Argos, og dermed var græker. Alexander beviste det, og vandt konkurrencen i løb. I de kongelige grave blev fundet hans sejrstrøfæ, en tripode med indskrift om sejren. Han sponsorerede poeterne Pindar og Bacchylides, og der er bevaret fragmenter af Pindars hyldestdigt til Alexander Philhellen¹⁸:

ALEXANDER AMYNTAS

Navnebror til den velsignede trojaner, søn af den modige Amyntas!

Det gode skal hyldes med de retfærdigste sange.

For dette er den eneste hyldest, som gør æresbevisninger udødelige; medens hver ædel gerning døde, hvis den blev undertrykt af tavshed.

Som vasalkonge stillede kong Alexander med en makedonsk bataljon under de persiske

krige i 484 f.Kr., men han formåede samtidig at hjælpe grækerne i al hemmelighed ved at informere dem om persernes troppebevægelser. Han var endvidere persisk ambassadør under forhandlinger med Athen, hvor han søgte at få en aftale i stand, der sikrede byen.

ALEXANDER INFORMERER
GRÆKERNE

Efter perserne blev slået af grækerne i søslaget ved Salamis i 480 f.Kr., tog Xerxes tilbage til Persien med hovedstyrken, medens der blev en mindre styrke tilbage for at forsvare erobringerne omkring Athen. Året efter tabte denne styrke slaget ved Plataea, og de sidste persere flygtede fra Grækenland. Under persernes tilbagetog lykkedes det Alexander at uskadeliggøre store dele af de flygtende persere ved floden Strymon. Belønningen kom efterfølgende, hvor Makedonien igen blev en selvstændig stat. Disse begivenheder gav Alexander tilnavnet Philhellene, der betyder grækerelskeren. Aischylos oplevede slaget ved Plataea, og behandlede det i den samtidige tragedie ”*Perserne*”. Alexander Philhellene var konge frem til sin død i 454 f.Kr. Han var gift med

DRONNING ANTIGONE AF MAKEDONIEN (80). Antigone blev begravet i kongegravene i Aegae. Sammen med kong Alexander Philhellene fik hun sønnen

PRINS PHILIP ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN (79). Han var den yngste af tre brødre, hvor den mellemste brors søn dræbte den ældste bror og hans søn, så hans far kunne blive konge, medens den yngste søn Philip blev markgreve af Øvre Makedonien, der lå mellem floderne Axios og Strymon. Den makedonske konge søgte siden at fratage ham området, men havde ikke held med det, da Philip fik støtte fra Athen. Philip fik sønnen

AMYNTAS II MØNT¹⁹

KONG AMYNTAS II ARGÆD AF MAKEDONIEN (78). Han efterfulgte sin far som markgreve af Øvre Makedonien. Den makedonske konge prøvede også at fratage ham hans markgrevskab, medens Amyntas på den anden side søgte at overtage Makedonien med hjælp fra kongen af Odrysian i 429 f.Kr. Begge dele mislykkedes dog. I 393 f.Kr. blev Amyntas II konge af Makedonien, men glæden blev kort, da han blev dræbt kort efter af en adelsmand. Sammen med elskerinden Philina fik han sønnen prins Arrhidaeus. Han fik endvidere sønnen prins Balacrus. De indgår begge i slægten. Vi har altså

PRINS BALACRUS ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN (77). Han fik sønnen

PRINS MELEAGEROS ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN (76). Han fik datteren

PRINSESSE ARSINOE ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN (75). Hun var sin granfætter kong Philip den Enøjedes elskerinde, og blev angiveligt gift med den makedonske adelsmand Lagus, efter Philip havde gjort hende gravid. Det førte til, at hun fødte sønnen Ptolemæus Soter. Hendes elsker Philip den Enøjede stammede fra

3. PHILINNA FRA ØVRE MAKEDONIEN

KONG AMYNTAS II ARGÆD AF MAKEDONIEN (78) havde endvidere en elskerinde

PHILINNA FRA ØVRE MAKEDONIEN (78). Sammen med kong Amyntas II fik hun sønnen

PRINS ARRHIDAEUS III ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN (77). Han blev født 450 f.Kr. Arrhidaeus var lovende, stærk og meget interesseret i sport i sin barndom, men kom galt af sted, og endte med et svageligt helbred. Arrhidaeus var gift med

CLEOPATRA FRA MAKEDONIEN (77). Sammen med prins Arrhidaeus III fik hun sønnen

AMYNTAS III MØNT

KONG AMYNTAS III ARGÆD AF MAKEDONIEN (76). Han blev født 420 f.Kr. Amyntas kom på tronen i 393 f.Kr., men samme år angreb illyrierne Makedonien, og

satte ham fra magten. Året efter genvandt han dog magten og for at sikre sig fremover, indgik han en alliance med Den Chalcidianske Liga med bystaten Olynthos i spidsen. Teksten fra traktaten lyder:

Traktat mellem Amyntas, søn af Erridaios og Chalcidianerne.

De skal være allierede med hinanden mod alle mænd i 50 år.

Hvis nogen angriber Amyntas land eller Chalcidianernes,

skal Chalcidianerne hjælpe Amyntas og Amyntas Chalcidianerne.

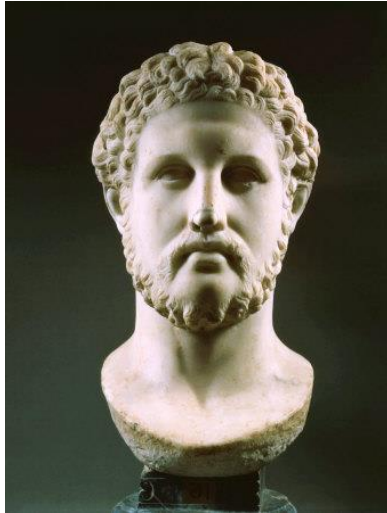
Til gengæld for forsvarsalliancen skulle chalcidianerne så have lov til at importere træ fra Makedonien til at opbygge deres flåde. For kong Amyntas faldt aftalen uheldigt ud. Olynthos fik træ og opbyggede en stærk flåde. Herefter brød de aftalen, og støttede illyrierne i et nyt angreb på Makedonien i 383 f.Kr. Kong Amyntas allierede sig så i stedet med Thessaloniki og Sparta, slog Olynthos, og smed illyrierne ud. Filosofen Aristoteles far Amphithes var livlæge for kong Amyntas. Amyntas III døde 370 f.Kr. Han var gift med

EURYDICES GRAV OG TRONSTOL

DRONNING EURYDICE AF MAKEDONIEN (76). Ifølge Justin og Diodorus deltog hun i illyriernes komplot mod kong Amyntas. Eurydike døde omkring

365 f.Kr. og blev begravet i dronningegravene i Aegae. I hendes grav blev fundet hendes tronstol, med et maleri af Hades, der bortfører Persephone på ryglænet. Sammen med kong Amyntas III fik hun sønnen

PHILIP II

KONG PHILIP II "DEN ENØJEDE" ARGAED AF MAKEDONIEN (75). Han blev uddannet af filosofen Aristoteles, der siden blev hans livlæge. Philip den Enøjede opholdt sig som gidsel i Theben i sin ungdom som led i en fredsaftale. Her fik han sin diplomatiske og militære uddannelse. Da han vendte hjem fra Theben, og hans to ældre brødre døde, efterfulgte han dem som konge af Makedonien i 359 f.Kr.

Philips militære uddannelse bar frugt. Til kavaleriet fremavlede han stærkere stridsheste, og til infanteriet opfandt han falanksen med de ekstraordinære lange spyd. Med sine falankser slog han Athens 3.000 mands store elitekorps Hoplitterne samme år, som han kom på tronen. Allerede året efter slog han illyrierne i et frygteligt slag, hvor de måtte efterlade 7.000 døde. I 356 f.Kr. vandt Philip væddeløbskonkurrencen i De Olympiske Lege, og opkaldte sin hustru

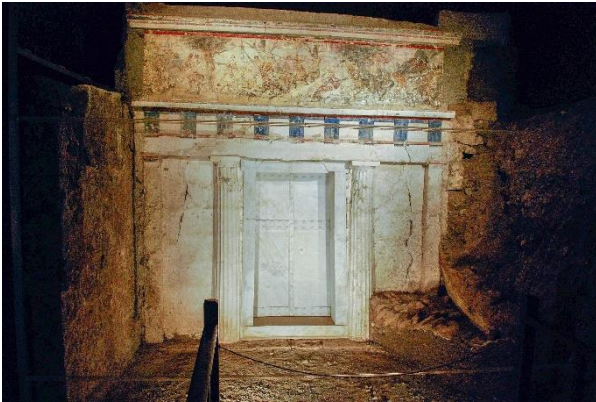
Olympia efter begivenheden. Han blev valgt til ordfører ved De Pythiske Lege i Delfi.

PHILIP II MØNT

I 354 f.Kr. besejrede Philip bystaten Methone på trods af, at den fik sendt to flåder til undsætning fra Athen. Ved dette slag mistede Philip det ene øje, og fik sit tilnavn. Året efter indtog han Thessaloniki efter et slag, der efterlod 10.000 dræbte. De følgende år brugte Philip på at konsolidere sit rige. I 348 f.Kr. indtog og ødelagde han chalcidianernes hovedstad Olynthos som hævn for, at de havde brudt deres aftale med hans far 35 år tidligere. I 337 f.Kr. skabte han Korinth Forbundet med sig selv som leder. Dets medlemmer lovede at holde fred med hinanden og gå samlet mod perserne, men det blev aldrig ført ud i livet.

Året efter blev Philip den Enøjede nemlig myrdet i forbindelse med bryllupsfesten mellem hans datter Cleopatra og hans dronning Olympias bror kong Alexandros af Epeiros. Bryllupsfesten blev holdt i Aegae teater, der lå i tilknytning til paladset, og Philip blev dræbt af en af sine syv livvagter, da han trådte ind i teatret. Ifølge Aristoteles, der er den eneste samtidige kilde, skyldtes drabet, at livvagten var blevet ydmyget af svigerfamilien. Andre mener, at det var hans hustru Olympia, der ville forhindre andre arvinger til kongetitlen end hendes egen søn Alexander den Store.

PHILIP II'S GRAV²⁰

De makedonske konger blev begravet i store gravhøje (Tumulus), og den største af dem alle findes i den gamle kongeby Aegae. Baggrunden for dens størrelse var, at der havde været gravrøvere i de mange kongegrave gennem århundreder, så da Philip blev begravet, blev der lagt en stor gravhøj henover de kongelige gravhøje for at undgå gravrøvere. Dette er baggrunden for, at hverken Philips, hans mors eller hans barnebarns grave blev røvet. Aegae og dens kongepalads var Makedoniens religiøse centrum og kongelige begravelsesplads, medens administrationen holdt til i hovedstaden Pella midt på den makedonske slette.

Begravelserne foregik på den måde, at kongerne og dronningerne blev lagt på en rigt udsmykket begravelsesseng med deres guldkrone på hovedet. Herefter blev de brændt, skelettet blev vasket i vin, og lagt ned i en guldkiste (Larnax). Denne blev herefter lagt ned i en marmorkiste, og anbragt i gravkammeret sammen med rige gravgaver, som de skulle bruge, når de nåede over i efterverdenen.

KRONE OG GULDKISTE²¹

Gravudstyret i guld og sølv omfattede bl.a. Philips guldrustning, guldsværd og skjold samt hans forfader Temenos tripodepokal fra sejren i De Heraiske Lege flere århundreder tidligere. Pokalen var lagt ned i graven sammen med en guldring med en Herkulesknode for at understrege, at Philip var efterkommer af Herkules. På begravelsessengen var et lille elfenbensportræt af Philip, medens der over indgangen til hans gravkammer var et maleri med en jagtsene med Philip den Enøjede, Alexander den Store og andre medlemmer af den kongelige familie. Dette maleri regnes for at være udført af Philoxenes.

Paladset i Aegae blev bygget af Philip den Enøjedes arkitekt og byplanlægger Phyteos. Sammen med Parthenon er det den største og mest signifikante bygning fra det klassiske Grækenland, og det blev arketyper for de efterfølgende græske paladser. Teatret, hvor Philip blev myrdet, var sammenbygget med paladset. Philip byggede også rundtemplet Philipeion på Olympia til minde om en af sine sejre sammen med Alexander.

PHILIP II'S RUSTNING OG SKJOLD²²

Philip var gift syv gange, hvortil kom et antal elskerinder. De første seks giftemål var nok af politiske årsager, men den syvende gang blev han hovedkulds forelsket i en ung pige, Eurydike. Hun var højgravid ved brylluppet, der blev lidt af en skandale. I sin tale bad brudens farbror guderne om en legitim arving, hvorefter Alexander spurgte, om de ikke mente, at han var legitim. Philip ravede så døddrukken frem mod Alexander med draget sværd, men faldt over en sofa, og blev liggende, hvorefter Alexander udbrød: *"Se bare! Han ruster sig til at drage fra Europa til Asien, men kan ikke en gang klatre over en sofa uden at tumle om!"*.

Det var Philip den Enøjede, der sammen med sin elskerinde, grankusinen Arsinoe, angiveligt fik sønnen²³

PTOLEMÆUS I

PHARAO PTOLEMÆUS I SOTER AF ÆGYPTEN (74). Han voksede op sammen med Alexander den Store, og var hans nære ven i barndomsårene. Philip den Enøjede ville give Alexander en græsk opdragelse og kulturel baggrund, hvilket han lagde i hænderne på sin livlæge Aristoteles. Da Philip samtidig ville undgå dronning Olympias indflydelse på sønnen, anbragte han Alexander og Ptolemæus sammen med en lille gruppe drenge i en landvilla syd for Pella. Her fik de indføring i den græske tragediedigtning og naturfilosofi af Aristoteles.

Ptolemæus blev senere en af Alexanders syv livvagter, og tjente som en af hans nærmeste generaler. Han var en af de førende generaler i togtet mod Afghanistan og Indien. Ved Alexander den Stores ægteskabsfestival i Susa i 324 f.Kr. arrangerede Alexander ægteskaber mellem sine generaler og persiske patricierdøtre, hvor Ptolemæus blev gift med den persiske prinsesse Artakama. Da Alexander døde året efter, tog Ptolemæus initiativ til at konsolidere Alexanders rige, og blev selv udnævnt til satrap (statholder) over Ægypten.

Ptolemæus førte Alexanders lig til Memphis, da han ville forhindre, at en anden af generalerne, Perdikkas, udnævnte sig selv til Alexanders efterfølger. Efter traditionen var det nemlig ved begravelsen, at den nye konge blev udnævnt. Perdikkas blev så i stedet udnævnt til værge for Alexanders sønner og statholder (Basileus) over imperiet.

Perdikkas mistænkte Ptolemæus for selv at ville stræbe efter den makedonske trone, og invaderede Ægypten. Perdikkas hær blev imidlertid slået af de tre satrupper Ptolemæus, Antipater og Craterus, og han mistede 2.000

mand. Dette ødelagde Perdikkas omdømme, og han blev dræbt i sit telt af sine egne soldater. Ptolemæus satte straks efter over Nilen med friske forsyninger til resterne af Perdikkas hær, der tilbød ham at efterfølge Alexander. Ptolemæus takkede dog nej, da han hellere ville have en sikker base som regent af Ægypten end risikere at tabe alt som Alexanders efterfølger. I de efterfølgende år brugte Ptolemæus sin energi på at sikre Ægypten.

I 312 f.Kr. invaderede Ptolemæus Syrien sammen med Seleucus, der var satrap over Babylonien, og i de følgende år førte han en flåde mod Lykien og Karien, ligesom han besatte Korinth, Sikyon og Magara.

PTOLEMÆUS I

I 309 f.Kr. blev Alexander den Stores 13-årige søn dræbt, hvorved satrapperne blev frigjort fra den troskabsed, de havde svoret. Følgen var, at Alexanders rige faldt fra hinanden, og satrapperne antog titler af konger. I 306 f.Kr. tog Ptolemæus således titel af pharao over Ægypten, og grundlagde det ptolemæiske kongedømme. Et par år efter sendte Ptolemæus hjælp til Rhodos, der var

blevet belejret, hvad der gav ham tilnavnet Soter (Frelser). Da kong Antigonos af Syrien blev besejret af Seleucus, rykkede Ptolemæus endnu engang ind i Syrien, og de næste mange år var det sydlige Syrien genstand for konflikter mellem Ptolemæus og Seleucus.

Ptolemæus Soter var en liberal og retfærdig hersker. Samtidig var han litterær, og man ved, at han bl.a. beskrev Alexanders krige. Værket er dog gået tabt. Ptolemæus byggede det videnskabelige forskningsinstitut Museion og det dertil knyttede verdenskendte bibliotek i Alexandria, ligesom han støttede en række videnskabsmænd og kunstnere. Ptolemæus var således protektor for matematikeren Euklid af Alexandria, men han fandt nogle af hans værker svære at forstå. Ptolemæus spurgte derfor Euklid, om der ikke kunne findes en nemmere forklaring. Hertil svarede Euklid: *"Min herre, der er ingen kongevej til geometrien"*. Ptolemæus Soter døde omkring 283 f.Kr. Han blev skilt fra sin persiske prinsesse og gift i 317 f.Kr. med

PTOLEMÆUS I OG BERENICE I MØNT²⁴

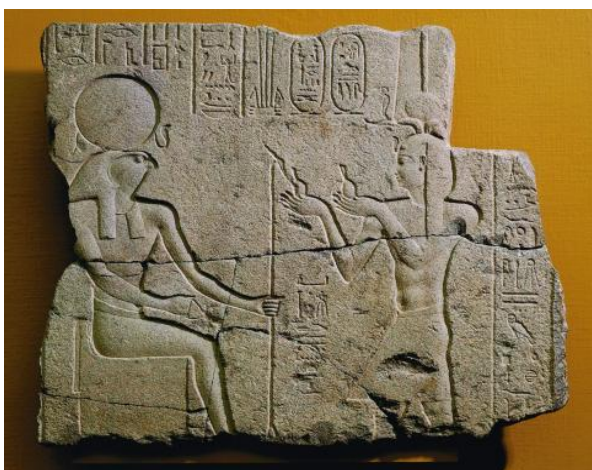
DRONNING BERENICE I AF ÆGYPTEN (74). Hun var født omkring 333 f.Kr. Om Berenices forfædre ved vi kun, at de ikke var af kongeligt blod. Hun fik derfor fabrikeret en anetavle, så hun kunne legitimere sit ægteskab og få retten til sine børn. Berenice blev dronning af Ægypten 290 f.Kr. og døde 275 f.Kr. Sammen med Ptolemæus Soter fik hun sønnen

PTOLEMÆUS II

PHARAO PTOLEMÆUS II PHILADELPHUS AF ÆGYPTEN (73).

Han var født 308 f.Kr. i Alexandria. Ptolemæus II fik sin uddannelse hos Philitas af Kos. Han startede sin regentperiode som medregent med sin fader fra 290 f.Kr. og blev kronet til pharao, da hans far døde i 283 f.Kr. Ptolemæus II rejste ”Den Store Mendes Stela” over sin søn, der blev dræbt under den galliske invasion i 280-279 f.Kr. I hans regeringstid var Ægypten involveret i en række krige, og hans flåde var uden diskussion den stærkeste flåde i det østlige Middelhav med 112 skibe. Ptolemæus II vandt Den Anden Syriske Krig mod kong Antiochus II i 252 f.Kr.

PTOLEMÆUS II OFRER

Den litterære og materialistiske stråleglans ved hoffet i Alexandria nåede sit højdepunkt

under Ptolemæus II, og hans hof er ofte blevet sammenlignet med kejser Louis XIV’s hof på grund af dets intellektuelle og kunstneriske stude. Han udvidede således biblioteket i Alexandria, og støttede videnskabelig forskning. Det formodes, at det var Ptolemæus II, der fik oversat det gamle testamente til græsk, hvilket er grunden til, at oversættelsen er på ægyptisk græsk og ikke judæisk græsk.

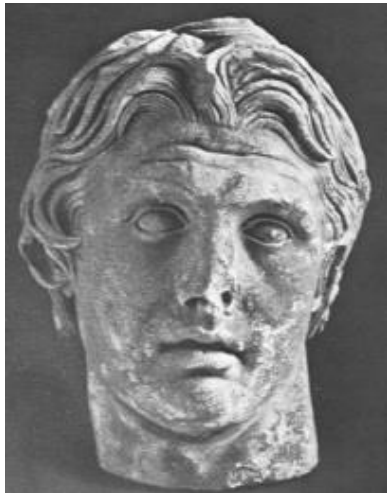
PTOLEMÆUS II²⁵

Ptolemæus II var først gift med dronning Arsinoe I. Hun blev landsforvist, hvorefter han blev gift med sin søster Arsinoe II. Efter hendes død gennemførte han en æresprocession med 24 stridsvogne trukket af elefanter efterfulgt af en procession med løver, leoparder, pantere, kameler, antiloper, en bjørn, en struds, en giraf og et næsehorn. Hertil kom en mere end 2 meter høj guldstatue, der blev trukket af fire elefanter. Han døde i 246 f.Kr. Ptolemæus II var altså først gift med Arsinoe I, hvis farfar var

KONG ANTIPATER AF MAKEDONIEN

(75). Han var født omkring 398 f.Kr. Antipater blev uddannet af Aristoteles, der gjorde ham til executor af sit bo. Antipater var general under både Philip den Enøjede og Alexander den Store. Under Philip den enøjedes kampagne mod thrakierne og skyterne fra 342-338 f.Kr. blev Antipater udpeget til regent i Philips fravær. Da Philip

vendte tilbage efter sin sejr, blev Antipater sendt til Athen som ambassadør, hvor han fik forhandlet en fredstraktat og frigivet ligene af de dræbte makedonere.

ANTIPATER²⁶

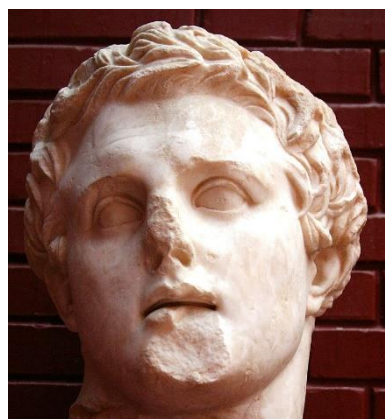
Antipater var nær ven med både Alexander den Store og hans moder Olympia, og det var ham, der sammen med Parmenion sikrede tronen til Alexander den Store efter drabet på Philip den Enøjede. Da Alexander tog på sin store ekspedition til Asien i 334 f.Kr. blev Antipater udnævnt til regent af Makedonien og general (strategos) for Alexanders tropper i Europa. Et par år efter kom det til oprør mod makedonerne fra både thrakierne og spartanerne. For ikke at skulle kæmpe på to fronter på samme tid sluttede Antipater fred med thrakierne, hvorefter han slog spartanerne i slaget ved Megalopolis i 330 f.Kr. Det generede åbenbart Alexander den Store, at hans ven Antipater havde haft succes, for han skrev til ham, ”at det syntes, min ven, at medens vi har slået Darius her, har der været et slag mellem mus i Arcadien”.

Da Alexander døde i 323 f.Kr. blev Antipater satrap af Makedonien, hvor han måtte kæmpe mod både Athen, Aetolien og Thessaloniki, som han slog i slaget ved Crannon i 322 f.Kr.

Året efter var han som nævnt med til at slå Perdiccas sammen med Craterus og Ptolemæus I, og det blev Antipater, der efterfulgte Perdiccas som statholder (basileus) over imperiet og værge for Alexanders sønner. Antipater blev syg kort efter han vendte tilbage til Makedonien, og døde i 319 f.Kr. Herefter gik Alexander den Stores rige i opløsning. Kong Antipater fik datteren

DRONNING NICAIA AF TRAKIEN (74). Hun blev født omkring 335 f.Kr. Efter Alexander den Stores død blev hun sendt til Asien og gift med Perdiccas i et forsøg på at forlige Alexanders efterfølgere. Kort efter brylluppet lod Perdiccas sig imidlertid skille for i stedet at gifte sig med Alexanders søster Cleopatra. I 321 f.Kr. blev Nicaea i stedet gift med Lysimachus. Hun døde 302 f.Kr., og Lysimachus opkaldte byen Nicaea efter hende. Nicaea var altså gift med

KONG LYSIMACHUS AF TRAKIEN (74). Han blev født omkring 360 f.Kr. og uddannet ved det makedonske hof i Pella. Hans far hørte til i Philip den Enøjedes indercirkler, og han var en af både Philips og Alexanders livvagter.

LYSIMACHUS²⁷

Lysimachus var en af Alexanders nærmeste generaler under hans kampagne mod Persien i 328 f.Kr., og han blev kronet i Susa for sin

indsats i Indien. Efter Alexanders død blev Lysimachus regent (strategos) over Trakien. Han grundlagde byen Lysimachia, og udråbte sig til konge over Trakien i 306 f.Kr.

LYSIMACHUS MØNT²⁸

I 315 f.Kr. var han gået sammen med Ptolemæus I, Seleucus Nicator og Cassander mod Antigonus I, der søgte at genskabe Alexander den Stores rige med sig selv som konge, men det var først i 301 f.Kr. de endeligt slog ham. Herefter delte de hans rige mellem sig. Lysimachus fik Lydien, Ionien, Phrygien og Lilleasiens nordkyst. Efter Niceas død lå han i vinterlejr 302/301 f.Kr. i Heraclea, og det førte til, at den nybakte enkemand blev gift med Heracleas enkedronning Amastris.

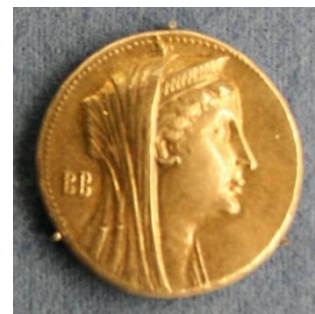
For at sikre sig mod den stadig mere magtfulde kong Seleucus gik Lysimachus i alliance med Ptolemæus I, og giftede sig med hans datter Arsinoe II, medens dronning Amastris lod sig skille, og tog hjem som dronning af Heraclea. Fra 297-292 f.Kr. var Lysimachus i krig med Antigonus søn Demetrius og goternes konge Dromihete.

I sine sidste år måtte Lysimachus kæmpe med problemer på hjemmefronten. Dronning Amastris blev myrdet af sine sønner, hvorefter Lysimachus lod dem henrette. Efterfølgende ville dronning Arsinoe II have Heraclea i gave, selvom Lysimachus havde lovet byens borgere deres frihed.

LYSIMACHUS

I 284 f.Kr. fik Arsinoe II henrettet Lysimachus søn Agathocles fra et tidligere ægteskab, så hendes egne sønner kunne komme til magten. Begrundelsen var en anklage for at konspirere sammen med Seleucus Nicator. Agathocles hustru og deres børn flygtede så til Seleucus, som herefter invaderede Lysimachus kongerige. Dette førte til det afgørende slag ved Corupedium i 281 f.Kr., hvor Lysimachus blev slået og dræbt. Hans lig blev fundet flere dage senere, hvor hans trofaste hund i mellemtiden havde forsvaret det mod fugle og ådselædere. Sammen med dronning Nicaea fik kong Lysimachus datteren

ARSINOE I MØNT²⁹

DRONNING ARSINOE I AF ÆGYPTEN (73). Hun blev født 305 f.Kr. og gift med pharao Ptolemæus II. Efter drabet på Lysimachus ankom hans enke Arsinoe II til hoffet i Alexandria. Hun var Ptolemæus II's intrigante søster, og inden længe fik hun landsforvist Arsinoe I til Øvre Ægypten for

konspirationer mod ham. Arsinoe I døde 270 f.Kr. Det var hende, der var gift med pharao Ptolemæus II, med hvem hun fik sønnen

PTOLEMÆUS III³⁰

PHARAO PTOLEMÆUS III EUREGETES AF ÆGYPTEN (72). Han blev født i 282 f.Kr., og hans tilnavn betyder velgøreren. Ptolemæus III blev pharao i 246 f.Kr. Hans ældste søster Berenice og hendes søn blev dræbt af dronningen af Seleucidriget.

PTOLEMÆUS III MØNT

På denne baggrund invaderede Ptolemæus Seleucidriget, hvad der førte til Den Tredje Syriske Krig. Her okkuperede han Antiochia, og nåede frem til Babylon i 243 f.Kr., medens hans flåde hærgede Anatoliens kyster.

CANOPUS STELEN

Til minde om sin søster og hendes søn rejste Ptolemæus III ”*Canopus Stelen*” i 238 f.Kr. Det er den ældst kendte stele på flere sprog, og når stelen blev udgivet på flere sprog, havde det sin baggrund i, at ptolemæerne talte græsk, ægypterne fra Nildeltaet talte demotisk, og ægypterne fra resten af Ægypten talte ægyptisk. Mindestelen indeholder blandt andet regler for præsteskabets orden og tilføjelsen af 2 skuddage til den Ægyptiske kalender på 365 dage. Ptolemæus III døde 222 f.Kr. Ptolemæus III blev gift med dronning Berenice II, der var datter af

MAGAS MØNT

KONG MAGAS AF CYRENAICA (73).

Han var født omkring 323 f.Kr. og blev ægyptisk guvernør af Cyrenaica i en alder af 20 år. I 276 f.Kr. lykkedes det ham at gøre landet uafhængig af Ægypten, og han blev konge af Cyrenaica. Kong Magas havde kontakter til Indien, hvorfra han modtog indiske buddhistiske missionærer. Magas døde 250 f.Kr. Han blev gift med

DRONNING APAMA II AF SYRIEN (73).

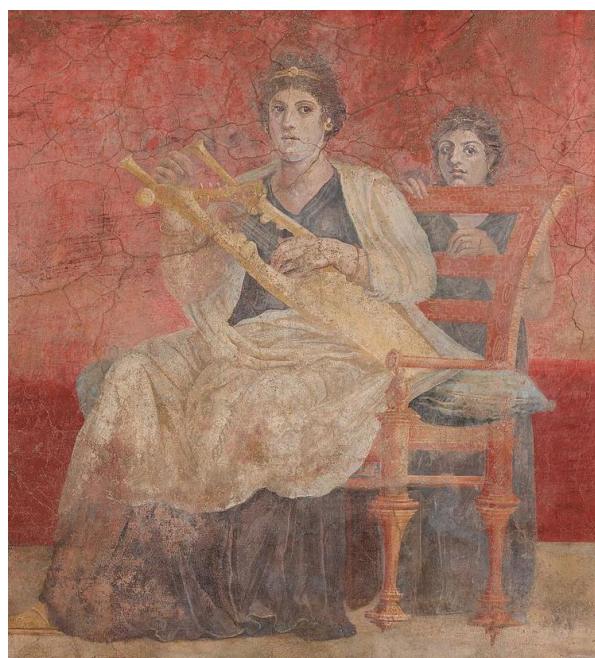
Hun var imod deres eneste datters forlovelse med fætter Ptolemæus III, og inviterede i stedet den makedonske prins Demetrius den Smukke til hoffet for at få ham gift med datteren. Hun ville imidlertid ikke vide af ham, og i stedet blev han Apamas elsker. Datteren afslørede dem i sengen, og fik ham henrettet, medens moderen slap med livet i behold. Apama blev selv myrdet i 221 f.Kr. Sammen med kong Magas fik hun datteren

BERENICE II

DRONNING BERENICE II AF ÆGYPTEN (72). Da hendes far døde 250 f.Kr. blev hun regent af Cyrenaica (Østlibyen og Kreta). Efter moderens elskovseventyr blev hun gift med pharao Ptolemæus III i 246 f.Kr.

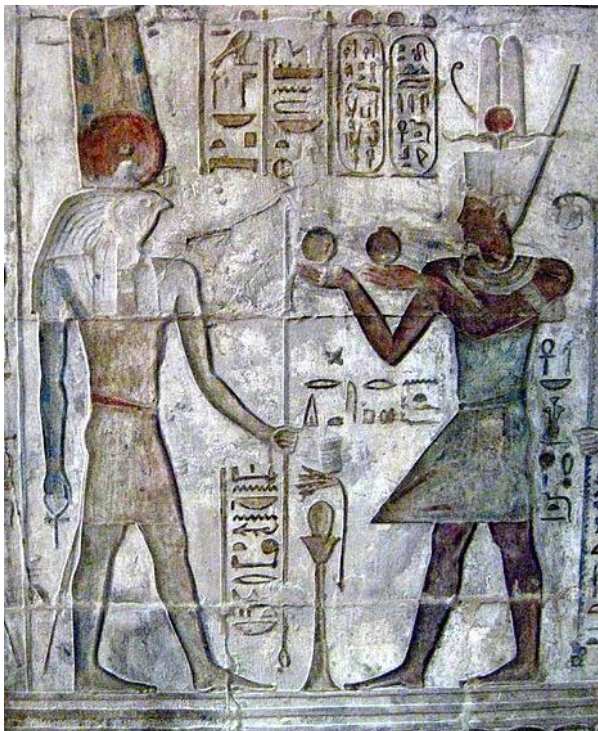
Da Ptolemæus III drog ud til Den Tredje Syriske Krig, ofrede Berenice sine lange lokker til Afrodite for at sikre, at Ptolemæus kom sikkert hjem. Lokkerne blev placeret i Afrodites tempel i Alexandria, men næste morgen var de væk. Hofastronomen Conon fra Samos identificerede efterfølgende et stjernebillede som hendes manglende hår, hvor forklaringen var, at Afrodite havde placeret håret på stjernehimlen som tak. Stjernebilledet hedder stadig *Coma Berenices* (Berenices lokker). Hofpoeten Callimachus skrev et digt med samme titel.

BERENICE II

Omkring 242 f.Kr. sponsorerede Berenice II et væddeløbshold, der vandt Nemean Legene, hvorefter hun også blev fejret af poeten Callimachus med digtet *Berenices Sejr*. Senere sponsorerede hun også et hold i De

Olympiske Lege. Berenice II døde kort efter sin mand i 221 f.Kr., hvor hun ifølge Polybius blev forgiftet. Sammen med pharao Ptolemæus III fik hun datteren dronning Arsinoe III og sønnen pharao Ptolemæus IV, der blev gift med hinanden. Vi har altså

PTOLEMÆUS IV OFRER TIL
KRIGSFALKEN MANTU

PHARAO PTOLEMÆUS IV PHILOPATOR AF ÆGYPTEN (71). Han var født i 238 f.Kr., og hans tilnavn betyder Faderelskeren. Det var under Ptolemæus IV, at nedturen begyndte for det ptolemæiske dynasti. Da hans far døde 222 f.Kr., og hans mor blev myrdet året efter, blev han pharao og gift med sin søster Arsinoe III. Det var imidlertid hans elskerinde Agathoclea, der styrede landet, og hele sin regeringstid var han under indflydelse af hende og hendes venner, som gik uden om hans regering, og styrede riget, som det passede dem.

Ptolemæus IV stod i spidsen for sin hær, da den vandt over seleuciderne ved Raphia i 217

f.Kr., hvilket gav ham suverænitet over Coele Syrien (Vestsyrien), og sikrede Ægyptens nordlige grænse. Bevæbningen af ægypterne til dette hærtog havde dog den uheldige virkning, at ægypterne i Øvre Ægypten kunne løsrive sig og etablere et selvstændigt kongerige, der holdt i 20 år.

PTOLEMÆUS IV MØNT

Ptolemæus IV byggede et gigantisk skib på 128 meter, der var det eneste kendte skib med 4 rækker årer over hinanden, kendt som ”*Tessarakonteres*”. Det omtales bl.a. af Plutarch. Han byggede et tempel for Homer, og skrev en dilettantisk tragedie. Ptolemæus IV var tilhænger af en orgastisk form for religion, der forfulgte jøderne. Det er beskrevet i ”*Den Tredje Maccabees*”, der er en del af de fleste ortodokse bibler. Ptolemæus IV døde 204 f.Kr. Han blev som sagt gift med sin søster

ARSINOË III MØNT³¹

DRONNING ARSINOË III PHILOPATOR AF ÆGYPTEN (71). Hun var født i 246 f.Kr. Kort efter hendes mand døde i 204 f.Kr., blev hun myrdet af sin

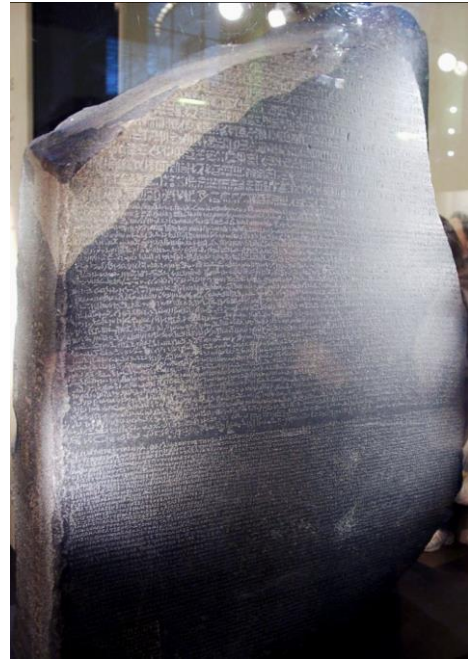
mands elskerindes bror Agathocles og sin mands nære ven Sosobius. Dette skete, for hun ikke skulle høre om sin mands død, så hun selv kunne overtage regeringsmagten på vegne af sin mindreårige søn. I stedet sikrede morderne sig barneregenten og regeringsmagten. Sammen med sin bror fik Arsinoe sønnen

PTOLEMÆUS V MØNT³²

PHARAO PTOLEMÆUS V EPIPHANES AF ÆGYPTEN (70). Han var født i 210 f.Kr. Ptolemæus V blev ophøjet til pharao i en alder af 6 år, men det var Agathocles og Sosobius, der regerede. I 202 f.Kr. satte general Tlepolemus sig imidlertid i spidsen for en revolte, der først sikrede sig den 8-årige pharao, og dernæst fik ham til at kræve, at Agathocles og hans venner, der uretmæssigt havde tilranet sig magten, blev dræbt.

I år 198 f.Kr. angreb makedonerne sammen med Antiochia de ægyptiske provinser mod nord, og efter slaget om Panium måtte Ægypten afstå Syrien inklusiv Judæa til seleuciderne. Herefter søgte Ptolemæus V fred. I stedet vendte han sig mod oprørerne fra Øvre Ægypten, der endelig overgav sig i 183 f.Kr. og led en grusom død som straf. Ptolemæus V var en passioneret sportsmand, der klarede sig godt inden for atletik. Han rejste ”Rosetta stelen” som tak for præsteskabets støtte under krisen. Denne var også på tre sprog, og blev grundlaget for at tyde hieroglyfferne.

ROSETTASTELEN

Ptolemæus V døde i 181 f.Kr. Han var gift med dronning Cleopatra Syra, der stammede fra en anden af kong Alexander den Stores generaler, nemlig

4. KONG SELEUCUS I AF SELEUCIDRIGET

SELEUCUS I³³

KONG SELEUCUS I NICATOR AF SELEUCIDRIGET (75) blev født omkring 358 f.Kr. Hans tilnavn betyder Sejr. Seleucus

startede som Philip den Enøjedes personlige opvarter. Under Alexander den Store blev han general for eliteinfanteriet ”*Hypaspistai*” (sølvskjoldene), og han deltog i Alexanders store togt til den nære orient. Under den store bryllupsfestival i Susa 324 f.Kr. blev han gift med prinsesse Apame.

Da Alexander døde året efter, fortsatte Seleucus som infanterigeneral under Alexanders efterfølger statholder Perdicas. Efter Perdicas blev myrdet i 320 f.Kr., blev Seleucus satrap af Babylon. I 316 f.Kr. indtog Antigonus Babylon, og Seleucus måtte flygte til Ægypten. Her blev han general under Ptolemæus I, og ved slaget i Gaza 312 f.Kr. blev Antigonus søn, der sad på Babylon, slået af Seleucus og Ptolemæus.

SELEUCUS I MØNT

Nu kunne Seleucus vende tilbage til Babylon. I 305 f.Kr. gik han ind i Indien. Her allierede han sig med kong Chandragupta af Maurya, som han overdrog en del af sit territorium mod at få 500 krigsefanter. Det fik betydning i hans efterfølgende krigstogter, hvor han sammen med Ptolemæus I, Lysimachus og Cassander besejrede kong Antigonus i slaget ved Ipsus i 301 f.Kr. Seleucus erobrede endvidere Syrien. I 281 f.Kr. slog han Lysimachus i slaget ved Corupedium, men da han fortsatte ind i Trakien, gik det galt. Her blev Seleucus myrdet. Han havde da fået genskabt

Alexander den Stores kongerige bortset fra Ægypten.

Seleucus grundlagde en række nye bystater, herunder Antiochia, Seleucia og Apamaea, ligesom han var æresborger i Athen. Han var en af de få af Alexander den Stores generaler, der havde sin persiske prinsesse som livsledsagerske, til døden skilte dem.

Hun fødte ham sønnen Antiochus i 323 f.Kr. Da dronning Apama døde, giftede den 58-årige Seleucus sig igen i år 300 f.Kr. med den 17-årige makedonske prinsesse Stratonice. Hans søn Antiochus blev imidlertid lidenskabeligt forelsket i hende og for ikke at risikere dødsstraf for sin søn og hans passion, lod Seleucus sig skille i 294 f.Kr., så Stratonice kunne gifte sig med Antiochus. Seleucus var altså først gift med

DRONNING APAMA AF SOGDIANA (75). Hun var persisk prinsesse og født 345 f.Kr. Sammen med Seleucus Nicator fik hun sønnerne Achæus den Ældre og kong Antiochus I, som begge indgår i slægten. Vi har altså

ANTIOCHUS I MØNT³⁴

KONG ANTIOCHUS I SOTER AF SELEUCIDRIGET (74). Han blev født år 323 f.Kr. Antiochus blev opdraget på græsk, medens hans mor lærte ham, hvordan en persisk hersker agerede. I 294 f.Kr. blev Antiochus så gift med sin jævnaldrende stedmor Stratonice, og samtidig blev han

satrap i Bactrien, hvor hun kom fra. Antiochus blev siden sin fars medkonge, og han blev enekonge, da hans far blev myrdet i 281 f.Kr. Oven på faderens død fulgte oprør og kaos, så Antiochus måtte bruge mange år på at få stabiliseret riget.

ANTIOCHUS I'S CYLINDER³⁵

Antiochus fortsatte sin fars koloniseringspolitik, og førte et succesfuldt felttog mod galatierne fra 269-267 f.Kr., ligesom han grundlagde en række græsk-makedonske bystater. På en cylinder beskrives, hvordan han restaurerede Babylons templer for Marduk, der var deres gud for beskyttelse, og Nabu, der var deres gud for viden. Kong Antiochus havde det nemmere med rigets indfødte befolkning, end de græske regenter normalt havde, på grund af sin mor, der var persisk prinsesse, og havde lært ham de persiske skikke. Han døde 261 f.Kr. Antiochus blev gift med sin stedmor

DRONNING STRATONICE AF MAKEDONIEN (74). Hun var født 317 f.Kr. Stratonice blev som sagt først gift med kong Seleucus og siden skilt fra ham for at kunne blive gift med hans søn Antiochus. Kong Antiochus opkaldte en af sine nye byer Stratonikeia efter hende. Sammen med kong Antiochus fik hun sønnen

ANTIOCHUS II MØNT³⁶

KONG ANTIOCHUS II THEOS AF SELEUCIDRIGET (73), der blev født 286 f.Kr. Han efterfulgte sin far som konge i 261 f.Kr. Antiochus Theos tabte Den Anden Syriske Krig til pharao Ptolemæus II i 252 f.Kr., og en del af fredsaftalen var, at han lod sig skille fra sin hustru Laodice, frasagde sig sin søn med hende, og giftede sig med Ptolemæus II's datter Berenice, så deres børn kunne arve Seleucidriget. Antiochus II døde i Efesos i 246 f.Kr. Han var først gift med sin kusine Laodice I, hvis bedsteforældre også var

KONG SELEUCUS I NICATOR AF SELEUCIDRIGET (75) og **DRONNING APAMA AF SOGDIANA** (75), der endvidere fik sønnen

PRINS ACHEUS DEN ÆLDRE AF SELEUCIDRIGET (74). Han var en rig adelsmand fra Anatolien, der deltog i finansieringen af kong Antiochus Soters felttog mod galatierne fra 269-267 f.Kr. En del af de seleucider, der deltog i felttoget, blev fanget, og Acheus betalte løsesummen for at få dem fri. I taknemlighed satte de en stele i Zeustemplet i Babakome og i Apollontemplet i Kiddiokome, ligesom de ofrede en okse for Acheus hvert år i Zeustemplet, og sikrede Acheus et livslang æressæde ved de offentlige festivaller. Han fik datteren

DRONNING LAODICE I AF SELEUCIDRIGET (73). Hun blev gift med kong Antiochus Theos, men blev som sagt tvunget til at blive skilt fra ham som led i en fredsaftale. Da han døde i 246 f.Kr., tog hun hævn, og lod Antiochus Theos nye hustru Berenice og deres lille søn dræbe. Herefter udråbte hun sin egen søn Seleucus Kallinikos til konge.

Berenices bror Ptolemæus III havde i mellemtiden efterfulgt deres far som pharao af Ægypten, og da han hørte om drabene på sin søster og nevø, blev han rasende, erklærede krig, og invaderede Seleucidriget. Dette førte til Den Tredje Syriske Krig, som pharao Ptolemæus III vandt. Han fangede Laodice, og lod hende henrette. Sammen med kong Antiochus II fik Laodice datteren dronning Laodice II af Pontus og sønnen kong Seleucus Kallinikos af Seleucidriget, som begge indgår i slægten. Vi har altså

SELEUCUS II MØNT³⁷

KONG SELEUCUS II KALLINIKOS AF SELEUCIDRIGET (72). Hans navn betyder Flotte Sejrherre. Seleucus Kallinikos efterfulgte sin far som konge i 246 f.Kr. Under opgøret med ægypterne holdt Seleucus II sig trygt i Anatoliens bagland, indtil ægypterne havde trukket sig tilbage. Herefter drog han til Syrien, og genoprette kontrollen med de nordlige og østlige provinser. Seleucus led et stort nederlag ved Ankara i 235 f.Kr. og mistede landet bag

Taurusbjergene. Han faldt af hesten, og døde i 225 f.Kr. Kong Seleucus Kallinikos var gift med

DRONNING LAODICE II AF SELEUCIDRIGET (72). Sammen med Seleucus II fik hun sønnen

ANTIOCHUS III³⁸

KONG ANTIUCHUS III MEGAS AF SELEUCIDRIGET (71). Han var født i Susa omkring 241 f.Kr., og hans tilnavn betyder den Store. Antiochus III blev konge i 223 f.Kr., hvor han arvede et rige i opløsning.

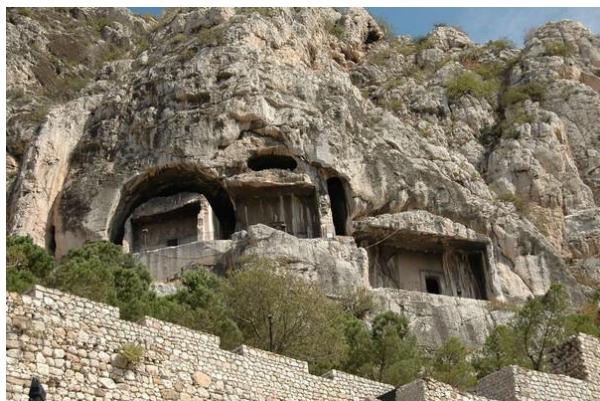
ANTIOCHOS III MØNT³⁹

Antiochus III tabte slaget ved Raphia til pharao Ptolemæus IV i 217 f.Kr. Han erklærede sig som ”forkæmper for græsk frihed og mod romersk herredømme”, og erklærede krig mod romerne på det græske fastland i 192 f.Kr. Seleucidkongerne findes afbildet i gigantfigurer på Nemrutbjerget i det

østlige Tyrkiet. Kong Antiochus Megas døde i Elymais i 187 f.Kr. og blev ophævet til gud efter sin død. Han var gift med sin kusine Laodice III, der stammede fra

5. KONG MITHRIDATES AF PONTUS

KONG MITHRIDATES CTISTERS AF PONTUS (74) var født omkring 335 f.Kr. og var persisk adelsmand. I 302 f.Kr. blev Mithridates far dræbt og for ikke at lide samme skæbne, flygtede han til Paphlagonia, hvor han søgte tilflugt i borgen Cimiata. Herfra udvidede han sit territorium, og i 281 f.Kr. grundlagde han kongedømmet Pontus med sig selv som konge (basileus). Det gav ham tilnavnet Ctisters, der betyder grundlægger. Sammen med sin søn fik han hjælp af gallerne til at modstå et angreb fra pharao Ptolemæus II. Han døde 266 f.Kr. og blev begravet i de kongelige grave nær Pontus hovedstad Amasia. Kong Mithridates Ctisters fik sønnen

AMASIA KONGEGRAVENE⁴⁰

KONG ARIOBARZANES AF PONTUS (73). Han efterfulgte sin far som konge af Pontus i 266 f.Kr. Kong Ariobarzanes erobrede Amastris. Han døde omkring 250 f.Kr. og blev begravet i kongegravene nær Amasia. Ariobarzanes fik sønnen

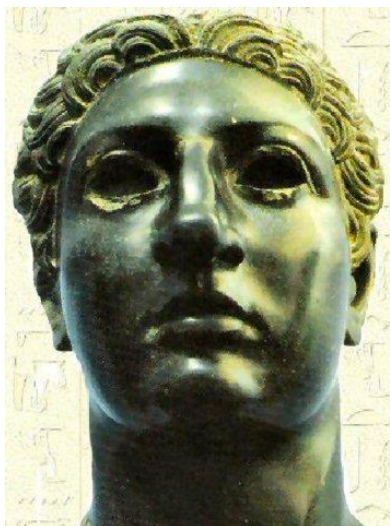
MITHRIDATES II MØNT

KONG MITHRIDATES II AF PONTUS (72). Han blev konge af Pontus omkring 240 f.Kr., og kort efter blev han angrebet af gallerne, som han dog trængte tilbage. Mithridates II blev gift med Laodice II, og han fik Frygien i medgift. Han lå i krig med sin svigerfar kong Antiochus Theos, som han slog i slaget ved Acyra i 235 f.Kr. Her mistede Antiochus op mod 20.000 mand. I 227 f.Kr. gav kong Mithridates II hjælp til Rhodos, som var blevet ramt af jordskælv. Han blev altså gift med Laodice II af Seleucidriget, der var datter af

KONG ANTIOCHUS II THEOS AF SELEUCIDRIGET (73) og **DRONNING LAODICE I AF SELEUCIDRIGET** (73), der endvidere fik datteren

DRONNING LAODICE II AF PONTUS (72). Sammen med kong Mithridates II af Pontus fik hun sønnen kong Mithridates III af Pontus og datteren dronning Laodice III af Seleucidriget, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING LAODICE III AF SELEUCIDERIGET (71). Hun blev født omkring 241 f.Kr. og døde 191 f.Kr. Da hun døde, blev hun ophævet til gud, og der blev udviklet en kult for hende og hendes mand.

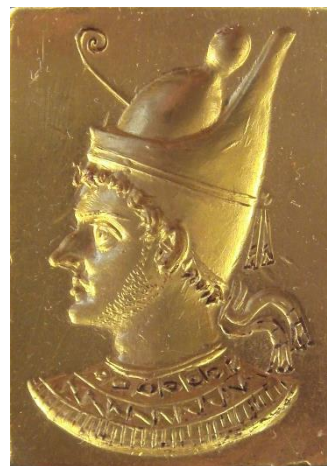
LAODICE III⁴¹

Det var Laodice III, der blev gift med kong Antiochus III Megas, med hvem hun fik sønnerne medkonge Antiochus og kong Seleucus IV samt døtrene dronning Cleopatra I Syra og dronning Laodice IV, der nåede at blive gift med dem begge sine brødre. De indgår alle i slægten. Vi har altså

CLEOPATRA I SYRA MØNT

DRONNING CLEOPATRA I SYRA AF SELEUCIDRIGET (70). Hun blev født 204 f.Kr. Cleopatra I var gift med pharao Ptolemæus V, og efter hans død regerede hun som formynder for deres søn Ptolemæus VI, til hun døde 176 f.Kr. Sammen med Ptolemæus V fik hun sønnerne Ptolemæus VI og Ptolemæus VIII samt datteren Cleopatra II, som alle indgår i slægten. Vi har altså

PTOLEMÆUS VI'S RING

PHARAO PTOLEMÆUS VI PHILOMETOR AF ÆGYPTE

VI (69). Han var født omkring 186 f.Kr. Ptolemæus Philometors tilnavn betyder moderelsker. Han blev pharao efter sin far i 180 f.Kr. og var under formynderskab af sin moder til 170 f.Kr. Straks efter ophøret af formynderskabet fik han provokeret kong Antiochus IV af Seleucidriget, og startet Den Sjette Syriske Krig. Kong Antiochus IV gik nu ind i Ægypten, hvor han tog pharao Ptolemæus VI til fange, og besatte Ægypten. Herefter valgte alexandrinerne Ptolemæus VI's lillebror Ptolemæus VIII til regent. I 168 f.Kr. forlod kong Antiochus Ægypten igen, og Ptolemæus VI blev sat på fri fod. Nu fik han sin bror og søsterhustru som medregenter.

I 164 f.Kr. blev Ptolemæus VI fortrængt fra tronen af Ptolemæus VIII, der havde fået hjælp fra romerne. Året efter genindtog Ptolemæus VI dog tronen. I 150 f.Kr. greb han ind i den seleucidiske tronfølgestrid. Ptolemæus VI mistede livet, da han faldt fra sin hest under slaget om Oinoparas i 145 f.Kr. Han blev gift med sin søster

CLEOPATRA II

DRONNING CLEOPATRA II AF ÆGYPTEN (69). Hun var født omkring 185 f.Kr. Cleopatra II blev gift med sin bror Ptolemæus VI i 175 f.Kr. Fra 170-164 f.Kr. var hun medregent sammen med sine brødre. I 145 f.Kr. blev hun gift med sin anden bror Ptolemæus VIII. I 131 f.Kr. jagede hun sin mand og bror Ptolemæus VIII og hans anden hustru Cleopatra III, der også var hendes datter med Ptolemæus VI, ud af Ægypten. Herefter regerede hun til 127 f.Kr. hvor hun måtte flygte til sin datter i Syrien. Cleopatra II døde i 116 f.Kr. Sammen med sin bror Ptolemæus VI fik hun døtrene dronning Cleopatra Thea af Seleucidriget og dronning Cleopatra III Selene af Ægypten, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING CLEOPATRA III SELENE (CLEOPATRA III EUREGETES II SELENE) AF ÆGYPTEN (68). Hun blev født i 161 f.Kr. Cleopatra III Selenes tilnavn betyder Måne. Hun blev forført af Ptolemæus VIII, der både var hendes stedfar, morbror og farbror, og de blev gift i 139 f.Kr. I 131 f.Kr. blev hun landsforvist sammen med mand og børn til Cypern. I 127 f.Kr. vendte de tilbage, og han blev pharao. Fra 124 f.Kr. regerede

hun sammen med sin mand og sin mor indtil de døde i 116 f.Kr.

CLEOPATRA III

Herefter regerede hun sammen med sin søn Ptolemæus IX Latyrus indtil 107 f.Kr., hvor hun udstødte ham fra Alexandria. Han blev erstattet som medregent af sin storebror, der blev udråbt som pharao Ptolemæus X. Han lod sin mor Cleopatra III myrde i 101 f.Kr. Hun blev altså gift med

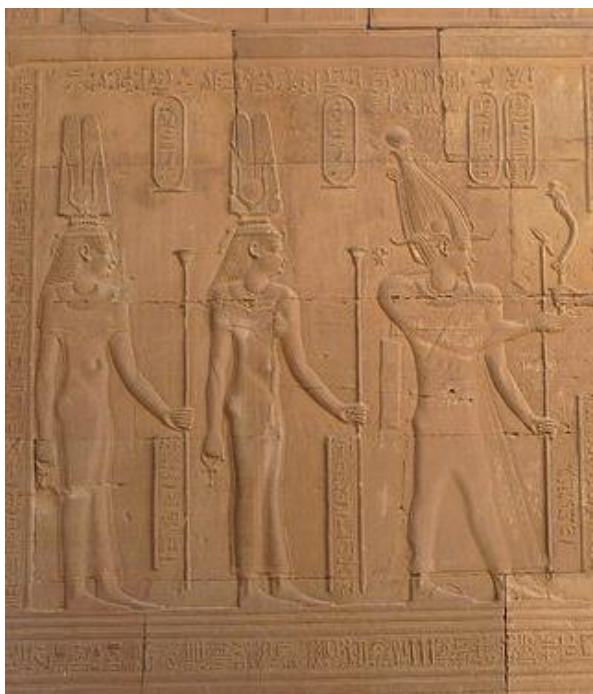

PTOLEMÆUS VIII⁴²

PHARAO PTOLEMÆUS VIII PHYSCON (PTOLEMÆUS VIII EUREGETES II PHYSCON) AF ÆGYPTEN (68). Han var født omkring 182 f.Kr. Ptolemæus VIII's tilnavn betyder Pølse, og noget pragteksemplar af menneskeracen var han ikke. I 169 f.Kr. invaderede kong Antiochus

Ægypten, og tog Ptolemæus VIII's storebror pharao Ptolemæus VI til fange. Herefter valgte alexandrinerne lille broderen Ptolemæus VIII som regent. Da Antiochus forlod Ægypten året efter, lod han store broderen på fri fod, og Ptolemæus VIII kom som sagt til at regere sammen med sin bror og søster. I 164 f.Kr. fik Ptolemæus VIII fortrængt sin bror fra tronen, men hans ledelse af landet var upopulær, så året efter vendte broderen tilbage, og Ptolemæus VIII måtte forlade Alexandria for at blive konge over Cyrenaica (Libyen).

I 156 f.Kr. søgte Ptolemæus VI at få myrdet sin lillebror Ptolemæus VIII, men dette slog fejl. Ptolemæus VIII fik herefter overbevist det romerske senat om, at romerne skulle hjælpe ham med at vinde Cypren fra broderen. Angrebet på Cypren slog imidlertid fejl, og Ptolemæus VIII blev fanget af sin storebror.

CLEOPATRA III, CLEOPATRA II OG PTOLEMÆUS VIII⁴³

Kort efter døde Ptolemæus VI på et krigstogt, og i 145 f.Kr. fik enken Cleopatra II udpeget deres søn Ptolemæus VII Neos Philopator til pharao. Nu giftede Ptolemæus VIII sig med sin søster Cleopatra II. Herefter skulle bror og søster styre landet sammen for hendes og store broderens søn pharao Ptolemæus VII. Under bryllupsfesten fik Ptolemæus VIII myrdet Ptolemæus VII, hvorefter han selv blev udråbt til pharao i 144 f.Kr.

Herefter tog Ptolemæus VIII hævn på de intellektuelle, som havde modarbejdet ham, og været med til at få ham forvist ham til Libyen. *"Han udstødte alle intellektuelle: filologer, filosoffer, geometriprofessorer, musikere, malere, skolelærere, fysikere m.m. med det resultat, at disse bragte uddannelse til Grækenland og barbarerne"* skrev hans samtidige Meneclæ af Barca.

PTOLEMÆUS VIII MØNT

Ptolemæus VIII forførte sin kones datter Cleopatra III (hvis forældre altså var hans bror og søster), og giftede sig med hende i 145 f.Kr. uden at blive skilt fra brudens mor Cleopatra II. I 131 f.Kr. blev det for meget for borgerne i Alexandria. De gjorde oprør, og satte ild på paladset. Herefter måtte Ptolemæus VIII, Cleopatra III og deres børn flygte til Cypren. Hans anden hustru Cleopatra II fik nu deres 12-årige søn Ptolemæus Memphitis indsat som regent i 130 f.Kr. Kort efter blev Ptolemæus Memphitis imidlertid fanget af sin far, der fik ham dræbt,

og sendte drengens adskilte kropsdele til moderen som fødselsdagsgave.

Så fulgte en borgerkrig, hvor befolkningen uden for Alexandria støttede Ptolemæus VIII, og jagede Cleopatra II til Syrien. Efter en række yderligere intriger vendte Ptolemæus VIII tilbage som pharao i 127 f.Kr. sammen med Cleopatra III. Også Cleopatra II vendte tilbage til Ægypten tre år efter, og de regerede i fællesskab. År 118 f.Kr. udsendte Ptolemæus VIII et generelt amnesti, og søgte at forbedre ledelsen af landet. Dette var dog uden større effekt. Han døde i 116 f.Kr. Sammen med Cleopatra III fik han sønnen pharao Ptolemæus IX Latyrus og døtrene dronning Tryphaena og dronning Cleopatra IV, som alle indgår i slægten. De fik altså datteren

DRONNING TRYPHAENA AF SELEUCIDRIGET (67). Hun blev født omkring 141 f.Kr. Tryphaena blev gift med kong Antiochus VIII af Seleucidriget, hvor hun blev dronning i 124 f.Kr. I 112 f.Kr. besejrede Antiochus VIII sin halvbror Antiochus IX, der holdt til i Antiochia sammen med Tryphaenas søster Cleopatra IV. Søstrene hadede hinanden, og Tryphaena bad sin mand dræbe sin søster. Søsteren havde søgt tilflugt i Apollontemplet, og Antiochus VIII nægtede at dræbe hende, da templet var helligt, og hans forfædre aldrig havde behandlet kvinder på den måde. Tryphaena tog så sagen i egen hånd, og sendte soldater ind og henrettede søsteren. Året efter kom nemesis, da Antiochus IX besejrede hendes mand, og henrettede hende. Hun blev altså gift med kong Antiochus VIII, der stammede fra

6. KONG SELEUCUS IV AF SELEUCIDRIGET

KONG ANTIOCHUS III MEGAS AF SELEUCIDERIGET (71) og **DRONNING LAODICE III AF SELEUCIDERIGET** (71) fik endvidere børnene kong Seleucus IV Philopator og dronning Laodice IV, der blev gift med hinanden. Vi har altså

SELEUCUS IV PHILOPATOR MØNT⁴⁴

KONG SELEUCUS IV PHILOPATOR AF SELEUCIDRIGET (70). Han blev født omkring 218 f.Kr. i Antiochia, og hans tilnavn betyder faderelsker. På bagsiden af hans mønt ses Seleucidernes symbol, Apollon med sin bue og pil. Seleucus IV blev konge af Seleucidriget 187 f.Kr. Han fik store udgifter til forsvaret, da han måtte matche romernes voksende militære ambitioner. Dette fik ham til at sende sin minister Heliodoros til Jerusalem i 175 f.Kr. for at inddrage tempelskattene. I Daniels bog hedder det, at Seleucus ”*vil blive husket som den konge, som sendte en skatteopkræver, for at vedligeholde den kongelige pragt*”. Efterfølgende blev kong Seleucus dræbt af Heliodoros, der i stedet indsatte Seleucus yngre søn Antiochus som konge, medens den ældste søn Demetrius blev taget som gidsel af romerne. Kong Seleucus IV var gift med sin søster

LAODICE IV OG ANTIOCHUS MØNT⁴⁵

DRONNING LAODICE IV AF SELEUCIDRIGET (70). Med Laodice IV blev giftemål mellem søskende introduceret i Seleucidriget. I 195 f.Kr. blev hun gift med sin bror medkonge Antiochus, med hvem hun fik datteren Nysa. Laodice IV blev udnævnt til ypperstepræstinde for den statslige kult for hendes afdøde mor af sin far kong Antiochus III i 193 f.Kr. Senere samme år døde hendes brormand Antiochus, og hun blev gift med sin anden bror kong Seleucus IV, med hvem hun fik børnene kong Demetrius I og dronning Laodice V, der blev gift med hinanden. Tredje gang blev hun gift med sin bror kong Antiochus IV Epiphanes, med hvem hun fik datteren Laodice VI. De indgår alle i slægten. Sammen med kong Seleucus IV fik hun altså sønnen

DEMETRIUS I SOTER MØNT⁴⁶

KONG DEMETRIUS I SOTER AF SELEUCIDRIGET (69). Han blev født 185 f.Kr. Demetrius blev sendt til Rom som gidsel i sin ungdom. I 161 f.Kr. undslap han sin indespærring i Rom, og vendte han tilbage til

Seleucidriget, hvor han blev konge. Demetrius I er berømt i jødernes historie, fordi han slog maccabeerne i slaget ved Nisan i 160 f.Kr. Han befriede også babylonierne for den medianske tyrant Timarchus, som han slog og dræbte samme år. Det gav ham tilnavnet Soter (Frelseren).

I 153 f.Kr. fik Demetrius nevø Alexander Balas det romerske senat til at anerkende sig som den retmæssige arving til Seleucidriget. Alexander Balas fik den jødiske leder Jonathan Maccabaeus til at støtte sig mod at udpege ham til ypperstepræst af Judæa. Sammen slog de kong Demetrius i 150 f.Kr., hvor Demetrius blev dræbt. Demetrius I var gift med sin søster

DEMETRIUS I OG LAODICE V MØNT

DRONNING LAODICE V AF SELEUCIDRIGET (69). Hun var først var gift med den makedonske konge Perseus, der døde i romersk fangeskab omkring 163 f.Kr. Herefter vendte Laodice tilbage til det seleucidiske hof, og blev gift med kong Demetrius I, med hvem hun fik sønnen

DEMETRIUS II Nicator MØNT⁴⁷

KONG DEMETRIUS II NICATOR AF SELEUCIDRIGET (68). Han blev født omkring 160 f.Kr. Demetrius II flygtede til Kreta efter drabet på hans far i 150 f.Kr. Han vendte han tilbage i 147 f.Kr., hvor han slog kong Alexander Balas i slaget ved floden Afrin ved hjælp fra lejesoldater betalt af handelsmænd fra Kreta og med støtte af pharao Ptolemæus VI. Alexander Balas blev dræbt, og Demetrius II blev konge af Seleucidriget. Han blev gift med Alexander Balas hustru Cleopatra Thea, der var datter af pharao Ptolemæus VI.

Kong Demetrius II var ikke populær. Han var meget ung og kommet til magten med udenlandsk støtte. Bedre blev det ikke, da hans svigerfar Ptolemæus VI døde kort efter brylluppet, og lejetropperne fra Kreta hærgede i Antiochia. Følgen blev, at byen rev sig løs fra riget, så Demetrius i stedet måtte flytte sin hovedstad til Seleucia.

DEMETRIUS II'S NEDERLAG⁴⁸

Også partherne oprustede, så i 139 f.Kr. gik Demetrius mod kong Mithridates af Parthien, som han vandt over. Ikke så længe efter led Demetrius imidlertid nederlag i de iranske bjerge, og han blev taget til fange. Følgen var, at kong Mithridates overtog Babylon, medens Demetrius yngre bror Antiochus VII overtog resten af Seleucidriget, og blev gift med Demetrius II's dronning Cleopatra Thea.

Under sit fangeskab blev Demetrius II gift med den parthiske prinsesse Rhodogune, men han var rastløs, og søgte flere gange at flygte. I 130 f.Kr. gik hans bror kong Antiochus VII mod Parthien, og kong Mithridates løslod Demetrius II i håb om, at de to brødre ville bruge deres energi på indbyrdes stridigheder. Resultatet blev dog et andet. Mithridates slog Antiochus VII og Demetrius nåede velbeholden hjem til Seleucidriget, hvor han overtog både kongerige og sin tidligere hustru.

Demetrius II's svigermor dronning Cleopatra II opbyggede en hær for ham, da hun håbede på hjælp mod sin bror Ptolemæus VIII. Soldaterne flygtede imidlertid, og nu fik han ægypterne på nakken. Demetrius blev slået i slaget ved Damaskus i 126 f.Kr. og flygtede mod byen Ptolemais, hvor hans hustru lukkede portene for næsen af ham. Han søgte så at flygte videre til Tyre, men hans hustru fik ham dræbt under forsøget. Kong Demetrius II var altså gift i to omgange med datteren af

PHARAO PTOLEMÆUS VI PHILOMETOR AF ÆGYPTEN (69) og **DRONNING CLEOPATRA II AF ÆGYPTEN** (69), der endvidere fik datteren

CLEOPATRA THEA MØNT⁴⁹

DRONNING CLEOPATRA THEA EUETERIA AF SELEUCIDRIGET (68). Hun blev født omkring 164 f.Kr., og hendes

tilnavn betyder god høst. Cleopatra Thea var gift tre gange. Først blev hun gift med Alexander Balus omkring 150 f.Kr., så med Demetrius II i 145 f.Kr. og sidst med hans lillebror kong Antiochus VII i 137 f.Kr.

Da hendes sidste mand døde i 126 f.Kr. lod hendes søn Seleucus V sig krone til konge. Det gjorde han uden sin mors tilladelse, så Cleopatra Thea fik ham dræbt for at kunne regere sammen med hans mindreårige lillebror Antiochus VIII.

CLEOPATRA THEA OG ANTIOCHUS VIII
MØNT⁵⁰

De regerede så sammen et par år. I 123 f.Kr. søgte hun at tage livet af sønnen med forgiftet vin, men han blev mistænkelig, og tvang hende til selv at drikke vinen, hvorefter hun døde. Sammen med kong Demetrius II fik hun sønnen

ANTIOCHUS VIII MØNT

**KONG ANTIOCHUS VIII GRYPOS
(ANTIOCHUS EPIPHANES CALLINICUS**

**PHILOMETOR GRYPOS) AF
SELEUCIDRIGET (67).** Hans tilnavn betyder Høgenæse. Som 15 årig blev han kronet til konge af Seleucidriget i 125 f.Kr. Antiochus VIII var en populær konge, selvom han havde ord for at leve et dekadent liv med luxuriøse fester.

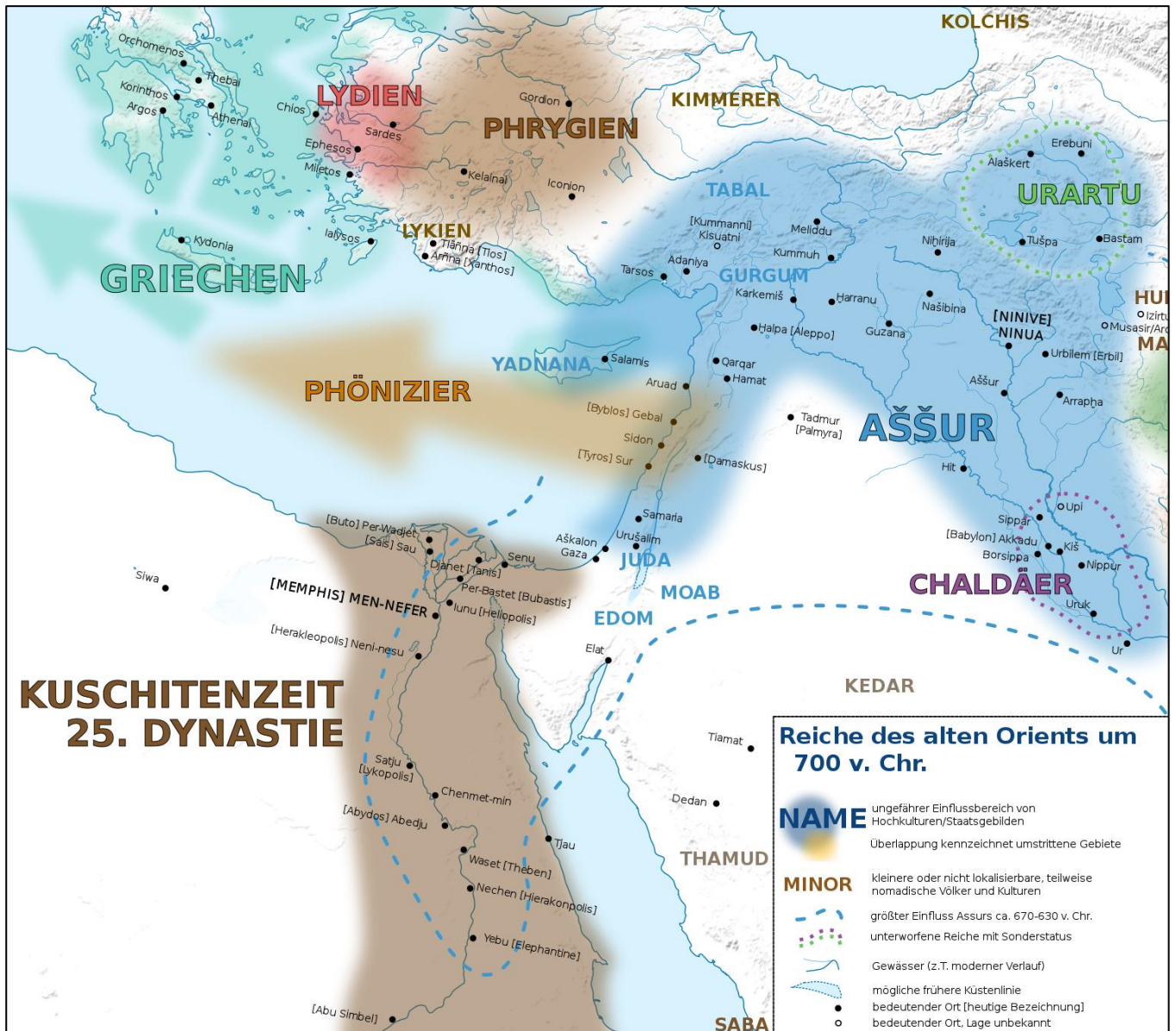
Det berettes, at gæsterne til hans fester ofte fik mad med hjem på en kamel, medens de selv blev båret hjem af tjenere. I 116 f.Kr. kom det til en borgerkrig med hans halvbror Antiochus IX, hvor enden blev, at de delte landet mellem sig. I 96 f.Kr. blev kong Antiochus VIII dræbt af sin minister Heracleon. Det var kong Antiochus VIII, der var gift med dronning Tryphaena, med hvem han fik datteren

LAODICE VII MØNT⁵¹

**DRONNING LAODICE VII THEA
PHILADELPHOS AF SELEUCIDRIGET
(66).** Hun blev født efter 122 f.Kr. Laodice VII's tilnavn betyder Gudinde og Broderelsker. Som led i en fredsaftale mellem kong Sames II af Commagene og kong Antiochus VIII af Seleucidriget blev hun gift med kong Mithridates I Callinicus af Commagene. Han stammede fra pharao Kashta Nimaatre af Ægypten.

7. PHARAO KASHTA NIMAATRE AF ÆGYPTEN

700 F.KR.⁵²

PHARAO KASHTA NIMAATRE AF ÆGYPTEN (87) blev konge (qore) af Kush (Nubien) i 760 f.Kr. og havde sit palads i Napata. Hans navn betyder Kommer af landet, hvor der bor sorte. På det tidspunkt brød Det 24. Ægyptiske Dynasti sammen, så Kashta drog mod nord, og gennemførte en fredelig og gradvis overtagelse af magten i Ægypten. Ved

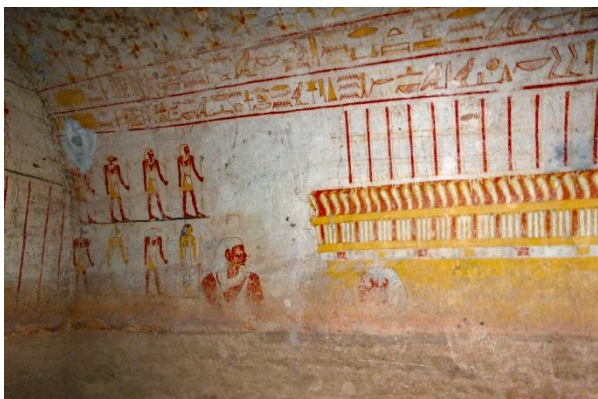
magtovertagelsen søgte Kashta at flette sin familie sammen med den gamle kongelige familie, så han fik legitimitet som pharao, medens Ægyptens gamle kongelige familie fortsat bevarede sin høje status i landet. Overtagelsen af magten er attesteret på en stele på Elephantineøen. Han fik sønnerne

Shabaqa og Piye samt datteren Peksatre, som alle indgår i slægten.

DEN KONGELIGE FAMILIE

Peksatre blev gift med sin bror Piye, med hvem hun fik sønnen Taharqa og datteren Takatenamun, der blev gift med hinanden. Peksatre blev måske også gift med en prins Kohliut, som skulle være søn af Kashta og den foregående pharao Osorkon III's datter ypperstepræstinde Shepenupet⁵³, med hvem Peksatre fik datteren Abhjar, der blev gift med sin morbror Shabaqa. Kashta havde også en datter Amenirdis, der blev adopteret af Shepenupet og indsat som arving efter hende som ypperstepræstinde af Amund.

EL-KURRA PYRAMIDE⁵⁴

Pharao Kashta døde 752 f.Kr. og blev begravet i El-Kurra pyramiderne, hvor også en række af hans efterfølgere hviler. Han var gift med

EL-KURRA PYRAMIDERNE⁵⁵

DRONNING PEBETJMA AF KUSH (87). Hun er nævnt på en dørstolpe i Abydos og på Amenirdis I's stele, der befinder sig i Cairo. Peбетjma blev begravet i el-Kurra pyramiderne. Sammen med Kashta fik hun sønnerne pharao Piye og pharao Shabaqa, som begge indgår i slægten. Vi har altså

PIYE⁵⁶

PHARAO PIYE USIMARE SNEFERRE AF ÆGYPTEN (86). Han efterfulgte sin far som konge af Kush i 752 f.Kr. og blev pharao i 747 f.Kr. Piye fortsatte sin fars erobring af Ægypten, og nedkæmpede et oprør fra kong Tefnakt af Sais og de lokale underkonger. Piye besejrede Herakleopolis, Hermopolis, der måtte belejres i 5 måneder, og Memphis, som han stormede med brændende pile. Efter sejrene tog Piye tilbage til Napata i Kush i 730 f.Kr., og han vendte ikke siden tilbage til Ægypten. Piye døde i 721 f.Kr. og blev begravet i el-Kurra pyramiderne. Hans 4

favorithesten blev begravet sammen med ham. Piye var gift med

PIYES PYRAMIDE⁵⁷

DRONNING ABAR AF ÆGYPTEN (86). Hun var datter af kong Kashtas søster, og bar titlen: *"Kongens moder, kongens søster, herskerinde af de fremmede lande, frue af Øvre og Neder Ægypten, de to landes store frue, stor af værdighed og sød af kærlighed"*. Dronning Abar blev udpeget til det ærefulde hverv at være musiker ved templet. Hun omtales på steler fra Kawa og Tanis. Sammen med Piye fik hun sønnen Taharqa og datteren Takahatenamun, der blev gift med hinanden. Vi har altså

TAHARQA

PHARAO TAHARQA AF ÆGYPTEN (85). Han blev konge af Kush og pharao af Ægypten 690 f.Kr. På Kawa Stelen anfører han, at *"jeg modtog kronen i Memphis efter falcken fløj til himlen"*, hvor falcken var hans forgænger som pharao. Taharqa var den mest succesfulde af regenterne fra Kush. Som 20-årig deltog Taharqa i slaget ved Eltekeh mod kong Sennacherib af Assyrien, hvor det lykkedes ham at standse assyrernes belejring af Jerusalem. Taharqas indgriben skete på kong Hezekiahs opfordring, og den omtales i Det Gamle Testaments Kongernes Bog og Isaiahs Bog.

TAHARQAS KIOSK I KARNAK⁵⁸

I Taharqas regeringstid kom der megen regn, der gav stor høst og velstand. Dette udnyttede han til at bygge nye templer i Kawa, istandsætte de gamle templer i Karnak og bygge den største af pyramidene i Napatan. Taharqa havde stor veneration for fortidens kultur, og han hentede en række kunstnere og håndværkere til at skabe de nye bygninger.

Hans fredelige styre blev dog brudt af assyrerne. I tiden efter 677 f.Kr. trængte kong Esharhaddon af Assyrien ind i Ægypten i flere omgange. I 674 f.Kr. slog Taharqa kong Esharhaddon, men tre år efter vendte krigslykken, og assyrerne erobrede Memphis, og tog en række medlemmer af den kongelige familie til fange, herunder hans svigersøn

Necho I. Det lykkedes dog Taharqa at flygte til Theben, hvorefter assyrerne indsatte Necho I som vasalpharao af Neder Ægypten.

TAHARQA OG HANS FAMILIE⁵⁹

I 669 f.Kr. døde Esharhaddon, og Taharqa søgte endnu en gang at underlægge sig Neder Ægypten. Esharhaddons søn kong Assurbanipal vendte imidlertid tilbage, og slog Taharqa ved Memphis i 667 f.Kr. Taharqa flygtede så til Theben, hvor han blev slået og dræbt af Assurbanipal i 664 f.Kr.

TAHARQAS PYRAMIDE⁶⁰

Taharqa blev begravet i Nuri pyramiderne, hvor man fandt mere end 1.000 figurer i hans grav, hvor figurernes størrelse repræsenterer den pågældendes magt i samfundet. Han var gift med sin søster

DRONNING TAKAHATENAMUN AF ÆGYPTEN (85). Hun havde titel af ”kongens frue, kongens søster, alle kvinders herskerinde, stor prisværdighed”. I Gebel Burkal Templet er hun afbilledet bag Taharqa, hvor hun ofrer til Amund. Hun er antagelig begravet i el-Kurre pyramiderne. Sammen med Taharqa fik hun datteren

DRONNING ISTEMABET AF ÆGYPTEN (84), der blev født i 705 f.Kr. Hun blev gift med pharao Necho I af Ægypten, der stammede fra

8. PHARAO TEFNAKT AF NEDER ÆGYPTEN

TEFNAKT I⁶¹

PHARAO TEFNAKT I SHEPSESRE AF NEDER ÆGYPTEN (87) var konge af Moshes stammen i Sais, og fra hans tid er der

efterladt flere steler, hvor han omtales som ”Den store fyrste af Vesten” og ”Fyrste af hele landet”. Hans navn betyder ”Ædel som Re”. Han var profet af Neith, Edjo og Imay.

TEFNAKT STELE⁶²

Fra sin hovedstad i Sais etablerede Tefnakt alliancer med småkongerne i Nildeltaet, og sammen erobrede de Memphis, Hermopolis og Herakleopolis fra pharao Piye, der dog vendte tilbage, og besejrede dem. Tefnakts allierede overgav sig til Piye, medens Tefnakt flygtede til en ø i Nilen. Herfra sendte han et brev til Piye, hvori han accepterede dennes overhøjhed.

Herefter forlod Piye Neder Ægypten, og i 732 f.Kr. erklærede Tefnakt sig som pharao af Neder Ægypten, som han regerede fra sin hovedstad Sais til 725 f.Kr. Dette var begyndelsen på Ægyptens 24. Dynasti. Tefnakt I fik sønnen

BAKENRANEF

PHARAO BAKENRANEF WAHKARE AF NEDER ÆGYPTEN (86).

Hans navn Wahkare betyder Altid i Re's ånd. Bakranef efterfulgte sin far som pharao i 725 f.Kr. Han var meget begavet, og indførte en række fremsynede love. Dette gjaldt bl.a. love inden for kontraktretten, hvor han fastslog, at gæld skulle eftergives, hvis der ikke forelå en skriftlig kontrakt, eller hvis skyldneren gik ind i hæren.

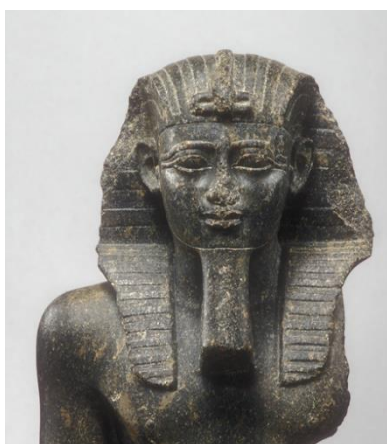
Bakranef endte sine dage i 720 f.Kr., hvor han tabte til den nubiske konge Shabaqa, som brændte ham levende. Dette var slutningen på Ægyptens 24. Dynasti, hvorefter Shabaqa konsolideret nubierne magt over hele Ægypten. Bakranef fik sønnen

KONG TEFNAKT II SHEPSERE IRIBRE AF SAIS (85).

Han blev lokal konge af Sais fra 685–678 f.Kr. Tefnakt II omtales som Stefinates i Manethos Aegyptica fra 250 f.Kr. Han var gift med

PRINSESSE ISHEMBAT AF KUSH (85).
Sammen med Tefnakt II fik hun sønnen

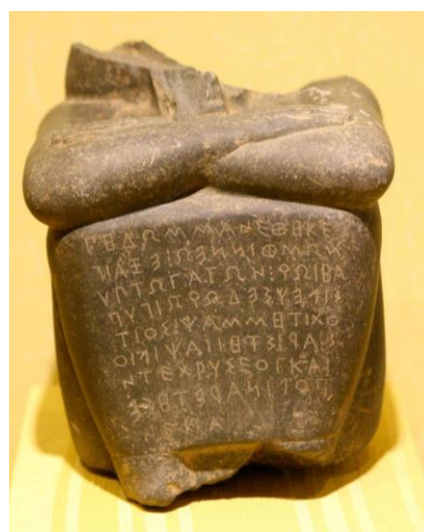
PHARAO NECHO I MENKHEPERRE AF NEDER ÆGYPTEN (84). Necho I var et af de kongelige familiemedlemmer, der blev taget til fange, da kong Esharhaddon af Assyrien erobrede Neder Ægypten i 671 f.Kr. Necho blev ført til Nineveh, og han accepterede assyrernes overhøjhed. Han blev så indsat som vasalpharao af Neder Ægypten med palads i Sais. Pharao Taharqa vendte siden tilbage fra Theben, men tabte endegyldigt til Esharhaddons søn kong Assurbanipal, der indtog Theben i 664 f.Kr. I slaget om Theben faldt både Necho I og Taharqa. Det var Necho I, der var gift med dronning Istemabet, med hvem han fik sønnen

PSAMTIK I

PHARAO PSAMTIK I WAHIBRE AF ÆGYPTEN (83). Hans navn Wahibre betyder Konstant i Re's hjerte. Psamtik blev fyrste af Athribis i 668 f.Kr., og han efterfulgte sin far som pharao i 664 f.Kr. I det rige, han overtog, var han mere pharao af navn end af gavn. Han var vasal under Assyrien, men landet var delt mellem en række småkonger og tidligere rådgivere for de nubiske magthavere, der alle var imod en genforening af Ægypten.

Psamtik I henvendte sig så til oraklet i Buto for at søge hjælp, og fik det svar, at den ville komme fra bronzemænd fra havet. Denne hjælp kom i form af græske sørøvere, der drev i land i Ægypten iført bronzerustninger. Psamtik I tog godt imod grækerne, og opmuntrede dem til at slå sig ned i Ægypten og melde sig til den ægyptiske hær. Han byggede fæstninger i Naukratis, hvor de indvandrede grækere slog sig ned, såvel som i Daphne og Elephantine.

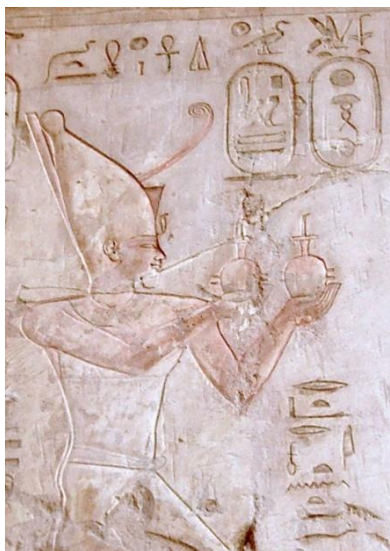

PSAMTIK FRA KALE⁶³

I Kale blev fundet en statue af Psamtik med indskriften: *"Pedeon søn af Amphimeos opsatte mig som en gave, efter at have bragt mig tilbage fra Ægypten, til kong Psammeticos af Ægypten, der gav et gyldent armbånd og en by for hans tapperhed"*.

Med grækernes hjælp fik Psamtik tilbageerobret magten. Af en stèle i Dakhla Oasen fremgår, at han først slog de lokale konger en efter en. Herefter sendte han sin flåde til Theben i 656 f.Kr., hvor han tvang ypperstepræstinde Shepenupet II af Amund til at adoptere hans datter Naitaquert I som hendes efterfølger. Psamtik havde nu magten både i Øvre og Neder Ægypten. Samtidig

begyndte den assyriske stjerne at falme, og dette benyttede Psamtik sig af, så han kunne frigøre sig fra Assyrien. Nu var Ægypten igen blevet et samlet suverænt rige, Det 26. Dynasti var grundlagt.

PSAMTIK I

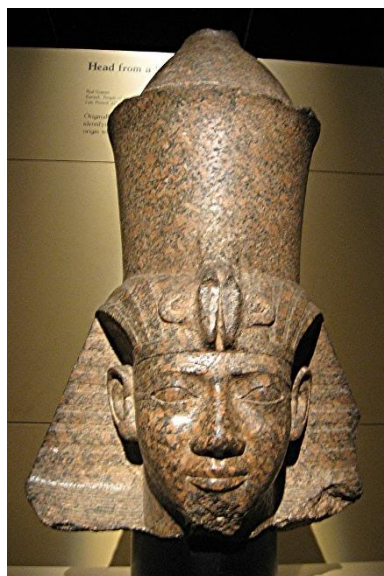
Psamtik I gennemførte togter ind i Nubien, Libyen og Palæstina for at sikre Ægyptens magt og indflydelse. Han allierede sig siden med Assyrien mod Babylons voksende magt. Psamtik I udvidede Serapeum i Saqqara. Han døde i 610 f.Kr. Psamtik var gift med dronning Mehytenwesket, der stammede fra

9. PHARAO SHABAQA AF ÆGYPTEN

PHARAO KASHTA NIMAATRE AF ÆGYPTEN (88) og **DRONNING PEBETJMA AF KUSH** (88) fik endvidere sønnen

PHARAO SHABAQA AF ÆGYPTEN (87). Shabaqa efterfulgte sin bror Piye som pharao i 721 f.Kr. Året efter vandt han over Bekenranef af Neder Ægypten, og blev pharao over et samlet Ægypten. Shabaqa gjorde Theben til hovedstad, og gennemførte

en række byggerier. Han rejste en lyserød statue af sig selv med de to ægyptiske kroner på hovedet. Han konsoliderede også Ægyptens uafhængighed af den assyriske kong Sargen II.

SHABAQA⁶⁴

I Ptah Templet i Memphis rejste han Shabaqa Stelen, hvor han indhuggede en række tekster fra det gamle kongedømme, og han udgav *Memphis Teologi*, som var hans egen tolkning af den gamle tro.

SHABAQA (TH) STELE⁶⁵

Shabaqa gav asyl til kong Lamanni af Ashdod, der måtte flygte efter en mislykket revolte mod Assyrien i 712 f.Kr. Shabaqa døde i 707 f.Kr. og blev begravet i el-Kurre pyramidene. Hans yndlingsheste blev begravet sammen med ham. Shabaqa fik sønnen

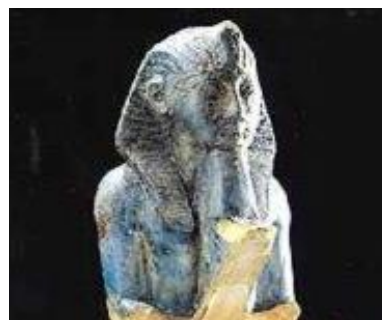
HAREMAKHET⁶⁶

YPPERSTEPRÆST HAREMAKHET AF AMUN (86). Han var ægyptisk prins, og blev Det 25. Dynastis første ypperstepræst af Amun i Theben. I Det Store Tempel i Karna fandtes en statue af ham med indskriften: *”Kongen Shabaqas søn, med ret til et efterliv, eneste betroede af kong Taharqa, bemyndiget af kongen af Øvre og Neder Ægypten Tanutamani, må han leve evigt”*. Haremakhet døde 660 f.Kr. Han fik sønnen

YPPERSTEPRÆST HARKHEBI AF AMUN (85). Han efterfulgte sin far som ypperstepræst, og havde titel af *”Kongelig*

seglbærer, eneste betroede, ypperstepræst af Øvre og Neder Ægyptens altre, og inspektør af regeringen”. Hans gravkapel blev udgravet i Djoser Komplexet i Saqqara i 1902. Kisten var af forgyldt cedertræ og bar en lang tekst fra dødebogen. Mumien bar en maske af forgyldt sølv med forgyldte tå- og fingertutter. Harkhebi blev gift med

TAKENTESE FRA THEBEN (85). Sammen med Harkhebi fik hun sønnen

HARSIESE II⁶⁷

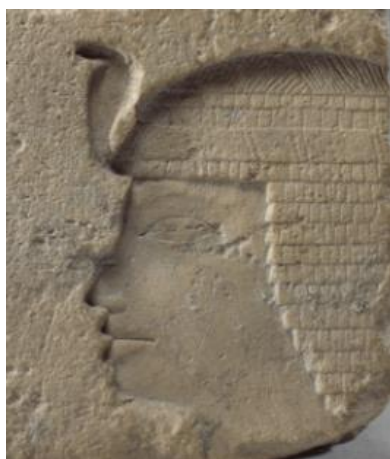
VIZIER HARSIESE II AF NEDER ÆGYPTEN (84). Hans navn betyder Horus søn af Isis. Harsiese var kong Taharqas vizier i Neder Ægypten. Hertil kom, at han var ypperstepræst af Re og den øverste inspektør i Heliopolis. Harsiese blev gift med

DJEDMUTESANKH⁶⁸

DJEDMUTESANKH AF NEDER ÆGYPTEN (84). Sammen med Harsiese II fik hun datteren

DRONNING MEHYTENWESKHET AF HELIOPOLIS (83). Hun blev begravet sammen med sin datter ypperstpræstinde Neitaquert I af Amund i Medinet Habu. Det var Mehytenwesket, der blev gift med pharao Psamtik I, med hvem hun fik sønnen

NECHO II⁶⁹

PHARAO NECHO II WAHEMIBRE AF ÆGYPTEN (82). Hans navn betyder Den, der bærer Re's hjerte ud. Necho II efterfulgte sin far som pharao i 610 f.Kr. Fra begyndelsen af sin regeringstid blev Necho II konfronteret med et kaos, som var skabt af babylonierne, cimmerianerne og skyterne, og som havde rystet Ægyptens allierede Assyrien. Assyrien var blevet slået af den babyloniske konge Nabopolassar, og i 611 f.Kr. søgte Necho II at komme Assyrien til undsætning. På vejen ville den israelske kong Josiah stoppe Necho II, men blev selv slået og dræbt. Herefter indtog Necho II Megiddo og Kadesh. Derimod lykkedes det ikke at hjælpe assyrerne med at genindtage Herran.

NECHO II⁷⁰

I 605 f.Kr. kom det til det afgørende slag ved Carchemish mellem Necho II og hans svigersøn kong Nebukadnezar II af Babylon. Slaget blev vundet af Nebukadnezar, hvorefter Necho trak sig tilbage til Ægypten. Begivenhederne er omtalt i Det Gamle Testamente, Kongernes Bog og Jeremias Bog.

SYD OM AFRIKA

Necho II var meget optaget af søfart. Han startede på bygningen af den første Suezkanal mellem Nilen og Rødehavet, men stoppede på

halvvejen, da et orakel udtalte, at han arbejdede ”til barbarernes bedste”. Han opbyggede også en ægyptisk flåde med støtte af tidligere græske matroser, ligesom han konstruerede nye krigsskibe, bl.a. de problematiske triremes med tre rækker årer. Necho II sendte en ekspedition af sted på et 3-årigt togt syd om Afrika for at kortlægge kysten. Han døde i 595 f.Kr. Necho II var gift med

KHEDEBNEITHHIRBINET

DRONNING KHEDEBNEITHHIRBINET AF ÆGYPTEN (82). Hendes navn betyder Neith dræber det onde øje. Neith var Sais gudinde. Khedebneithhirbinet blev begravet i Sebennythos i Neder Ægypten. Hendes stensarkofag blev fundet i 1807, og opbevares nu i Wien. Sammen med Necho II fik hun datteren

DRONNING NAITAQUERT II AF ÆGYPTEN (81). Naitaquert II blev gift med kong Nebukadnezar II af Babylon, der var søn af

NABOPOLASSAR⁷¹

KONG NABOPOLASSAR AF BABYLON (82). Han var assyrisk embedsmand, men benyttede den politiske ustabilitet, der opstod i kølvandet på kongen af Assyriens død i 627 f.Kr. til at komme til magten i Babylon og frigøre det fra Assyriens overherredømme.

I løbet af de efterfølgende 10 år fik Nabopolassar sikret sit nye rige, og grundlagt Det 11. Babyloniske Dynasti. Dette betegnes ofte som det nybabyloniske eller chaldæanske dynasti. I 615 f.Kr. besejrede han Nippur. I 612 f.Kr. slog Nabopolassar sig sammen med kong Cyaxares af Medien, og de besejrede Assyriens hovedstad Nineveh. Herefter delte Nabopolassar og Cyaxares Assyrien imellem sig. I 610 f.Kr. indtog Nabopolassar Harran, hvor Assyriens hof, regering og hær havde søgt tilflugt. Året efter kom så modreaktionen, hvor pharao Necho II krydsede Eufkrat for at hjælpe assyryerne med at generobre Harran. Dette mislykkedes dog.

BYGNING AF BABYLONS MURE⁷²

Nabopolassar var meget from. Han igangsatte en række byggerier af templer og tempeltårne (ziggurater) i de gamle dynastiske byer. Han befæstede også Babylon. Nabopolassar fik sine bedrifter nedfældet på en række

velbevarede lertavler. Han døde i 605 f.Kr.
Nabopolassar fik sønnen

NEBUKADNESAR II

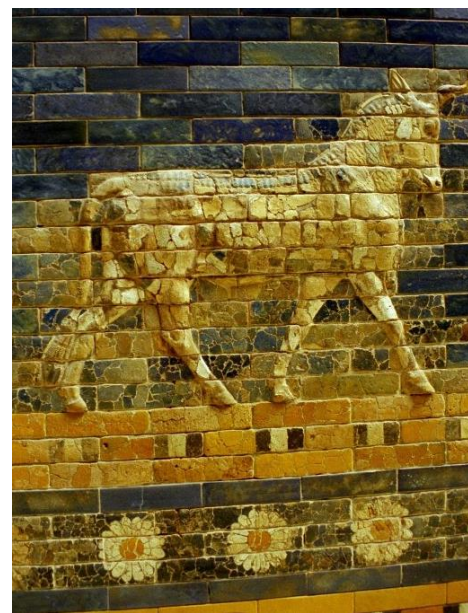
KONG NEBUKADNESAR II "DEN STORE" AF BABYLON (81). Hans navn betyder Oh gud Nabu, bevar min førstefødte søn. Som kronprins besejrede Nebukadnezar pharao Necho II i slaget ved Carchemish i 605 f.Kr. Efter slaget forfulgte Nebukadnezar ægypterne, men da han nåede til Jerusalem, fik han besked om, at hans far var død. Han skyndte sig så tilbage til Babylon for at sikre sig tronen.

ISHTARPORTEN

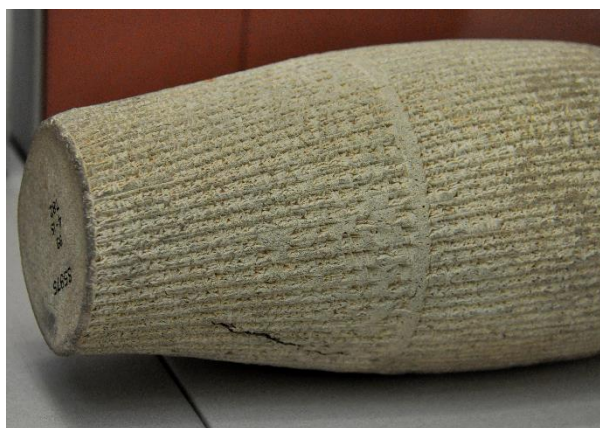
Med Nebukadnezar II indledtes en storhedstid for Babylon. Byen blev smykket med pragtbygninger og de berømte hængende haver. Haverne var et terrasseret anlæg ved paladset, som han byggede, da en af hans dronninger Semiramis af Medien længtes efter sit hjemlands skovklædte bjerge. Han udbyggede også byens tempeltårn til det 100 meter høje Babelstårn, der blev kendt i hele Mellemøsten. Nebukadnezar dikterede en mindeplade til tårnet med indskriften: *"Dette tårn har jeg rejst. Jeg har gjort dets storhed komplet med sølv, guld og andre metaller, natursten og glaserede tegl. Denne den ældste bygning i Babylon gjorde jeg færdig."*

Nebukadnezar styrkede byens befæstning med stærke byporte, bymure og store voldgrave. *"Jeg lagde fundamentet til portene ned til grundvandet og fik dem bygget af ren blå sten. På væggene i portens indre rum er der okser og drager, som jeg udstyrede storslået med luksuriøs udsmykning, så alle mennesker skal møde mig med ærefrygt"* skrev han på væggen i Ishtarporten.

ISHTARPORTEN⁷³

Han var stolt af sit værk, og ville ikke have det ødelagt i fremtiden. I et testamente til sine efterfølgere dikterede han derfor, at de ikke skulle gøre noget forsøg på at forsvare sig, hvis byen blev angrebet. I stedet skulle de overgive byen til den fremmede herskers hænder, så byen og dens bygninger blev bevaret. Tænk om andre havde søgt at bevare kulturværdier på samme måde!

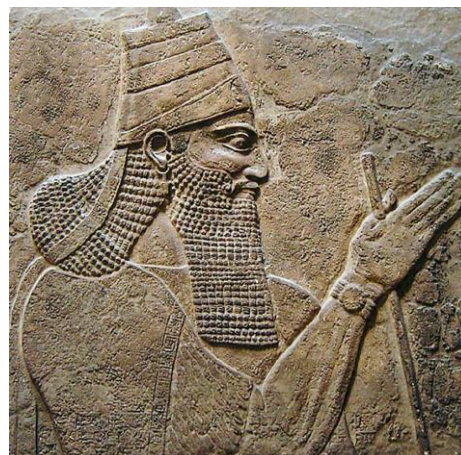
BABYLONS OPBYGNING⁷⁴

Nebukadnezar genopbyggede templet Eabbar, og der er bevaret en lercylinder i hans bogtårn, hvorpå dette beskrives: *”Jeg Nebukadnezar, konge af Babylon, søn af Nabopolassar, konge af Babylon, genopbyggede Eabbar, templet for guden Shamas i Sippor, til guden Shamas, min herre, som forlænger mine dage”*.

Efter sejren over ægypterne var Judæa blevet en babylonisk lydstat, men dets konge Sidkija organiserede et oprør, og nægtede at betale skat. Som straf indtog Nebukadnezar II Jerusalem, og lagde den øde, hvorefter den jødiske overklasse med profeterne Jeremias og Ezekiel i spidsen blev ført til Babylon. Det er omtalt i Det Gamle Testaments Jeremias Bog. Nebukadnezar II døde 562 f.Kr. Det var ham, der var gift med dronning Naitaquert II af Ægypten, med hvem han fik datteren

DRONNING NAITAQUERT III AF BABYLON (80). Hun blev gift med kong Nabonidus I, der stammede fra

10. KONG TIGLATH-PILESER AF ASSYRIEN

TIGLATH-PILESER III

KONG TIGLATH-PILESER III AF ASSYRIEN (86) blev konge af Assyrien i 745 f.Kr. efter et blodigt statskup, hvor den gamle kongefamilie blev dræbt. Tiglath-Pileser fornyede Assyrien med avancerede civile, militære og politiske systemer, der forbedrede effektivitet og sikkerhed. Han decentraliserede landet i mindre regioner, og var den første, der indførte en professionel stående hær.

BELEJRING AF HATTAPIKA⁷⁵

Tiglath-Pileser III var en af verdens store militære ledere. Hans rige kom til at omfatte det meste af den verden, assyrerne kendte. Allerede i sit første regeringsår indtog han

således Babylon og Armenien. Herefter slog han Medien, neo-hittitterne, Syrien og Fønikien. I 740 f.Kr. slog han kong Azariah af Judæa, og indtog Arpad efter 3 års belejring. I 736 f.Kr. havde han også indtaget Persien og store dele af Syrien. Samme år indtog han det meste af Israel, og deporterede israelitterne. Det omtales i Det Gamle Testaments Kongernes Bog.

Tiglath-Pilesers sejr og reformer lagde grunden til Det Neoassyriske Imperium. Han byggede sit kongelige palads i Nimrod, og fik beretninger om sine militære sejre indgraveret i sit palads. Tiglath-Pileser III døde i 727 f.Kr. Han fik sønnen

SARGON II⁷⁶

KONG SARGON II AF ASSYRIEN (85). Han kom til magten i 722 f.Kr., hvor han sammen med sin søn Sennacherib gennemførte et voldeligt kup mod sin bror. Herefter fik de travlt med at holde sammen på det store imperium. Allerede året efter sin magtovertagelse løsrev Babylon sig, og fra 717-710 f.Kr. måtte han kæmpe med oprør fra alle egne af sit imperium.

Først gjorde stammerne i Mesopotamien, Persien og Medien oprør, og blev nedkæmpet. Så blev et oprør fra filistrene i byen Ashdod støttet af Judæa, Moab, Edom og Ægypten nedkæmpet, hvad der omtales i Det Gamle Testaments Isaias Bog. Sargon fuldendte sin fars sejr over Israel ved at besejre Samaria efter tre års belejring. Herefter blev indbyggerne forvist, hvad der blev til legenden om ”Israels 10 tabte stammer”. Endelig indtog han Babylon på opfordring af byens præster og embedsmænd, og blev udråbt til konge af Babylon.

SARGON II I FELTEN⁷⁷

Kong Sargon II residerede med sit hof i Babylon til 707 f.Kr., hvorefter han flyttede til sin nybyggede hovedstad Dur-Sharrukin (Korsobad). Bygningen af Dur-Sharrukin blev startet i 721 f.Kr. og beskrivelsen af byens tilblivelsesproces er bevaret til vore dage. Byen var på tre km² og beskyttet af store mure. Året efter flytningen til Dur-Sharrukin blev kong Sargon dræbt under et slag mod kongedømmet Tabia i Anatolien. Han fik sønnen

KONG SENNACHERIB AF ASSYRIEN (84), der efterfulgte sin far som konge i 705 f.Kr. Også han blev mødt af oprør. Først ville Babylon løsrive sig, men blev nedkæmpet, og paladset blev plyndret. Få år efter gjorde babylonierne og elamitterne igen oprør, og denne gang blev byen, dens templer og

gudestatuer lagt øde med undtagelse af busten af skaberguden Marduk, som Sennacherib tog med hjem til Assyrien.

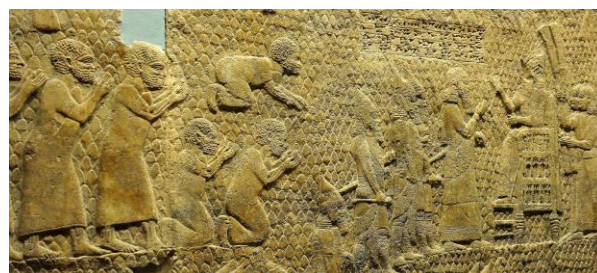
SENNACHARIB⁷⁸

Også et oprør fra Judæa blev slået ned af Sennacherib, der indtog Lachish og Jerusalem. Hezekiah fik dog lov at beholde tronen som vasalkonge under Sennacherib, hvad der omtales i Det Gamle Testaments Kongernes Bog. Sennacheribs militære bedrifter og ødelæggelsen af Babylon blev nedtegnet på det såkaldte Sennacheribs Prisme.

SENNACHERIBS PRISME⁷⁹

Sennacherib opgav Dur-Sharrukin som hovedstad, og flyttede hoffet til Nineveh. Byen blev udbygget med en ny byplan til en 7 km² stor by. Hertil kom et system med 18 kanaler, der bragte vand til byen fra bjergene. Foruden byen byggede han også det berømte ”Paladset uden rivaler”, der fyldte 12 ha. Væggene var smykket med 3 km stenpaneler med udskæringer, der blandt viste alle detaljer fra paladsets byggeri og slagscener fra Sennacheribs felttog. Hertil kom, at rummene var fyldt med kolossale statuer, der vejede op til 27 tons.

SENNACHARIB MODTAGER DE SLAGNE⁸⁰

Kong Sennacherib var gift med dronning Naqia, som fik ham til at udpege deres fælles søn Esharhaddon til kronprins i stedet for Esharhaddons ældre brødre, som kongen havde med sin første dronning. Dette skabte utilfredshed hos de ældre brødre, der slog sig sammen, og myrdede deres far i 681 f.Kr. Sennacherib var gift med

NAQI'A OG ESHARHADDON

DRONNING NAQI'A AF ASSYRIEN (84), der var en armensk adelskvinde. Sammen med kong Sennacherib fik hun sønnen

ESHARHADDON⁸¹

KONG ESHARHADDON AF ASSYRIEN

(83). Han var den yngste prins, og skulle derfor ikke være konge. I stedet fik han en akademisk uddannelse, der omfattede læsning, skrivning, matematik, teologi, ridning, jagt, krig, håndværk, håndtering af stridsvogne og kongelig adfærd. Da hans ældste bror døde, udpegede hans far ham til kronprins i stedet for hans ældre halvbrøder, og han byggede sig et kronprinsepalads "Våbenhuset" (Bit Masharti). Siden trak det op til et opgør mellem Esharhaddons far og hans halvbrødre, så hans far sendte ham i sikkerhed i de vestlige provinser.

Hans ældre halvbrødre myrdede deres far, hvorefter kronprins Esharhaddon vendte tilbage fra sit eksil, og gik mod Nineveh med sin hær i forceret march. Her slog han sine brødre i en seks uger lang borgerkrig, og efterfulgte sin far som konge i 681 f.Kr.

Kong Esharhaddons første opgave blev at nedkæmpe en række nomadestammer, der havde forfulgt bønderne i det sydlige Mesopotamien. Herefter besejrede han

cimmerianerne i slagene ved Hupisnai og Sidon, hvis konge blev halshugget. Det endte med, at der blev indgået en aftale mellem kong Esharhaddon og 30 konger fra Mellemøsten, herunder Judæa, Edom, Moab og Gaza, om at være allierede. Aftalen er bevaret til vore dage.

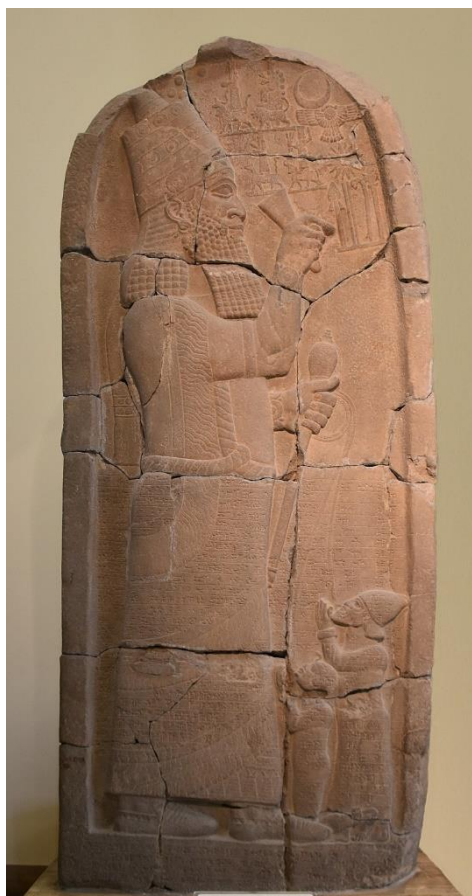
I 680 e.Kr. startede Esharhaddon en storslået genopbygning af Babylon, der var blevet udsluttet under hans far. Han begrundede udsluttelsen med, at guderne var blevet fornærmet, men siden havde "befalet mig at genopbygge deres templer og forny overholdelsen af deres religiøse skikke. Jeg beordrede alle mine arbejdere og Babylons folk om at gå i gang", som han skrev.

OPBYGNINGEN AF BABYLON⁸²

Esharhaddon angreb pharao Taharqa uden succes i flere omgange fra 677-674 f.Kr. I 671 f.Kr. gik han igen mod Ægypten, og denne gang gik det bedre. På vejen besøgte han templet i Herran, hvor hans sejr blev forudsagt. I et senere brev til hans søn blev det beskrevet således: "Da Esharhaddon

marcherede mod Ægypten, blev der rejst et tempel i Harran. Der blev guden Sin anbragt på en træsjøle med to kroner på sit hoved, og foran ham var guden Nuska. Esharhaddon gik ind, og anbragte kronerne på sit hoved, hvorefter det blev forudsagt 'Du skal fortsætte og erobre verden', og han fortsatte og erobrede Ægypten". Han fik jaget de nubiske pharaer ud af Neder Ægypten og deres besiddelser i Mellemøsten og Libyen. Esharhaddon vendte så tilbage med et stort krigsbytte, herunder pharao Taharqa og mange andre medlemmer af Ægyptens kongelige familie. Til minde om sejren rejste han en sejrstele, hvor han står med sejrsværet i hånden og en knælende vassal og Taharqas søn for sine fødder .⁸³

ESHARHADDONS SEJRSTELE

Året efter måtte Esharhaddon gribe ind i en række hofintriger i Nineveh, hvad der

medførte, at en del hoffolk mistede hovedet. 669 f.Kr. døde han i Harran. Kong Esharhaddon fik sønnen

ASHURBANIPAL⁸⁴

KONG ASHURBANIPAL AF ASSYRIEN

(82). Han blev født i 687 f.Kr., og hans navn betyder Ashur er skaberen af en arving. Ashurbanipal efterfulgte sin far som konge i 669 f.Kr. Ashurbanipal havde fået en akademisk uddannelse ligesom sin far. Han skabte Ashurbanipals Bibliotek i Nineveh, hvor han samlede beskrevne lertavler fra hele Mesopotamien. Biblioteket omfattede 30.000 lertavler, og var det første bibliotek, der var opdelt i emner. Det omfattede fagområderne matematik, astrologi, astronomiske og meteorologiske observationer, landbrug, medicinske diagnoser, ordbøger, synonymordbøger, poesi, teologi, liturgi, bønner, økonomi, administration, breve og kontrakter samt en omfattende beskrivelse af Ashurbanipals militære og civile bedrifter. Han var meget stolt af sit bibliotek: ”Jeg Ashurbanipal sikrede Nebos viden, alle de skrevne sider, i alle lertavlerne, alle deres

mysterier og besværligheder, løste jeg". Samlingen er nu i British Museum.

GILGAMESH EPOS

Blandt bibliotekets lertavler er en beretning om verdens skabelse gennem en personificering af saltvand og om menneskets skabelse ud af den revolutionære gud Qingu blod. Biblioteket indeholder også det poetiske Gilgamesh epos om to mænd, der prøver at tilintetgøre en dæmon og finde udødeligheden, men straffes på grund af deres arrogance. Assyernes astronomiske observationer har givet mulighed for at sammenholde assyrernes og ægypternes tidsregninger med vores, idet de regnede tidsregningen fra en konges tiltrædelse med en beskrivelse af, hvad der foregik i kongens første regeringsår, hans andet regeringsår osv. Når vores astronomer så kan beregne f.eks. en Venuspassage, som også er beskrevet af assyrerne, kan de to kalendere sammenholdes.

Ashurbanipal fortsatte sin fars krig mod nubierne, der var vendt tilbage til Memphis. Han jagede pharao Taharqa ud af Memphis i

667 f.Kr. og slog ham i Theben i 664 f.Kr., hvor Taharqa blev dræbt. Herefter vendte nubierne ikke mere tilbage. Nu plyndrede assyrerne Theben, indsatte Taharqas barnebarn Psamtik I som vasalpharao, og trak sig tilbage til Assyrien.

MEMPHIS INDTAGES⁸⁵

Ashurbanipal var nu hersker i det største imperium, der endnu var set. Fra Kaukasus i nord til Nordafrika i syd, og fra Cypern i vest til den persiske golf i øst. Hertil kom en række folkeslag, der accepterede Assyriens overhøjhed.

ASHURBANIPAL⁸⁶

Medens Ashurbanipal var i Ægypten, blev Babylon angrebet af Elam. Nu vendte den assyriske hær tilbage, og elamitterne trak sig. Ashurbanipal indtog så elamitternes hovedstad Susa, og i 657 f.Kr. kom det til det

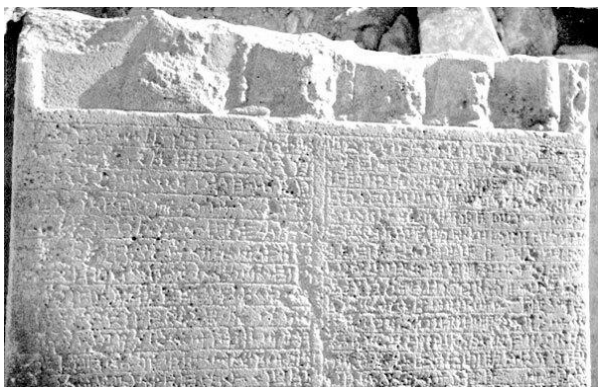
endelige opgør ved Ulaya Floden, hvor assyrerne vandt.

De sidste 20 år af Ashurbanipals regeringstid var fredelige. Han lavede vasaltraktater med Persien, Medien og Parthien, der accepterede Assyriens overhøjhed, ligesom han genopbyggede Babylon. Ashurbanipal var meget populær blandt sine landsmænd, men var grusom mod dem, der satte sig op imod ham. Han omtales i Det Gamle Testamente som Asenappar. Kong Ashurbanipal regerede til sin død i 627 f.Kr. Han var gift med

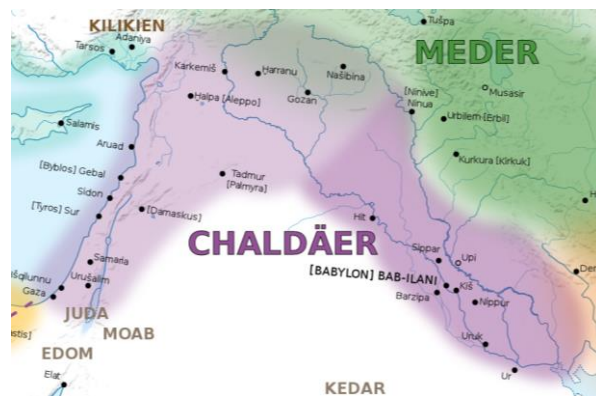
ASHURSHARRAT OG ASHURBANIPAL SPISER⁸⁷

DRONNING ASHURSHARRAT AF HARRAN (82). Sammen med kong Ashurbanipal fik hun datteren

ADDAD-GUPPIS LEVNED⁸⁸

PRÆSTINDE ADDAD-GUPPI AF HARRAN (81). Hun blev 104 år gammel, hvad der fremgår af hendes levnedbeskrivelse. Måneguden Sin ”føjede mange dage af lykke og holdt mig i live fra Ashurbanipal, konge af Assyrien, til det 9. år af Nabonidus, konge af Babylon, som jeg fødte, 104 glade år i den fromhed Sin, gudernes konge, har plantet i mit hjerte”. Addad-Guppi døde år 565 f.Kr. i Dur-Karashu på Eufrats bred. Addad-Guppi blev gift med

600 F.KR.⁸⁹

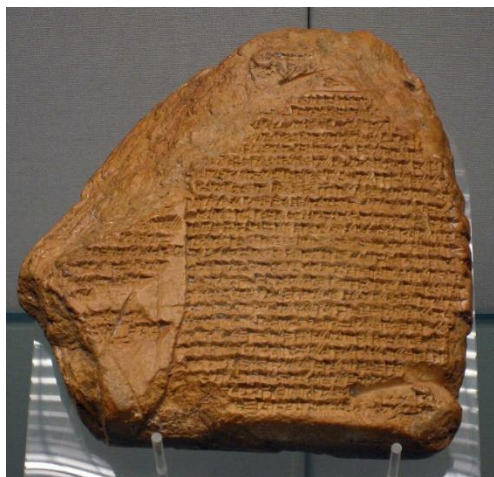
SATRAP NABU BALATSU-IQBI AF HARRAN (81). Han var satrap i Harran. Sammen med Addad-Guppi fik han sønnen

NABONIDUS⁹⁰

KONG NABONIDUS I AF BABYLON (80). Nabonidus blev konge af Babylon (Chaldea) i 556 f.Kr., og hans regering var præget af interne problemer og svingende popularitet. Nabonidus havde en drøm: *”Marduk, den store gud, og Sin, himlens og underverdenens lys, stod sammen. Marduk talte til mig: ”Nabonidus, konge af Babylon, hent mursten på dine rideheste og genopbyg Ehulhul, og få Sin, den store gud, til at slå sig ned der”.* Oven på dette genopbyggede Nabonidus templet for guden Sin.

I 552 f.Kr. forlod Nabonidus Babylon, og slog sig ned i oasen Tayma, medens han overlod regeringsmagten til sin ældste søn som vicekonge. Persiens regent Cyrus udnyttede Nabonidus fravær til at erobre Medien og Lydien. I 542 f.Kr. vendte Nabonidus tilbage som konge, men kunne ikke dæmme op for perserne, der indtog Babylon i 539 f.Kr. Det skete uden kamp, så byen blev bevaret i Nebukadnezar II’s ånd. Nabonidus blev taget til fange, og døde senere samme år.

NABONIDUS LEVNED⁹¹

Nabonidus levnedbeskrivelse er fundet nedskrevet, ligesom der blandt dødehavsrullerne blev fundet en bøn af Nabonidus. Det var Nabonidus, der blev gift med Neitaquert III af Babylon. Efter

Nabonidus død fulgte to oprør mod perserne, hvor først en af Nabonidus sønner opkastede sig som kong Nebukadnezar III, og siden en anden søn opkastede sig som Nebukadnezar IV.⁹² Begge oprør blev nedkæmpet af Darius. Bag det sidste oprør stod

NEBUKADNESAR IV⁹³

KONG NEBUKADNESAR IV ARAKHA AF BABYLON (79). Han blev født omkring 562 f.Kr., og hans tilnavn betyder kronprins. Han overtog magten over Babylon i 521 f.Kr. med ordene *”Jeg er Nebukadnezar, søn af Nabonidus”.* Med sin magtovertagelse prøvede Arakha en sidste gang at sikre Babylons uafhængighed som kongerige, men han blev slået af kejser Darius den Store.

Darius version af slaget fremgår af inskriptionerne på Behistunbjerget: *”Så sendte jeg min hær til Babylon. Jeg udpegede en perser ved navn Intaphrenes, min buebærer, til leder, og sagde til ham: ”Tag af sted og fjern den babyloniske vasal, som ikke anerkender mig”. Så tog Intaphrenes med hæren til Babylon. Ahuramazda hjalp mig. Ved Ahuramazdas nåde vandt Intaphrenes over babylonierne og bragte deres folk til mig. De besejrede den Arakha som kaldte sig selv Nebukadnezar, og de mænd som fulgte ham. Lad den Arakha og de mænd, som var hans følgere, blive korsfæstet i Babylon”.*

Enden på det hele blev, at Intaphrenes indtog Babylon, og fangede Nebukadnezar IV, der ikke så længe efter blev dræbt sammen med 2.500 af hans adelige støtter. Hermed ophørte Babylon som selvstændigt kongerige. Nebukadnezar IV fik datteren

DRONNING ANDIE AF BABYLON (78). Hun blev gift med kejser Artaxerxes I, der stammede fra

11. KONG ACHAEMENES AF PARSUMASH

KONG ACHAEMENES AF PARSUMASH (85) opbyggede sit kongedømme Parsumash i det sydvestlige Persien, og blev stamfader til Achaemeniderne. Han regerede fra 705-675 f.Kr. Archemenes fik sønnen

KONG TEISPES ACHAEMENID AF ANSHAN (84). Han efterfulgte sin far som konge i 675 f.Kr. Teispes indtog Ashan by, og udvidede kongeriget med Pars. Han regerede til sin død i 640 f.Kr. Kong Teispes fik sønnerne kong Ariaramnes og kong Cyrus I, som begge indgår i slægten. Vi har altså

CYRUS I'S SEGL⁹⁴

KONG CYRUS I ACHAEMENID AF ANSHAN (83). Han efterfulgte sin far som konge i 640 f.Kr. Cyrus I regerede i 60 år, indtil han døde i 580 f.Kr. Han blev begravet i

Gur-e Dokhtor. Kong Cyrus I blev efterfulgt af sin søn

CYRUS I'S GRAVTEMPEL⁹⁵

KONG CAMBYSES I ATRADATES ACHAEMENID AF ANSHAN (82). Han blev født i 600 f.Kr. og efterfulgte sin far som vasalkonge under sin svigerfar kong Astyages af Medien i 580 f.Kr. Efter Herodot havde Astyages valgt Cambyses som svigersøn, da han var en mand af god familie og stille vaner, og ikke udgjorde nogen trussel. I 559 f.Kr. blev kong Cambyses efterfulgt som konge af sin søn Cyrus II.

CAMBYSES I GRAVTEMPEL⁹⁶

Cambyses blev dræbt i et slag ved den persiske grænse i 551 f.Kr., hvor han

kæmpede sammen med sin søn mod deres vasalherre kong Astyages. Han blev begravet i sit gravtempel i Pasargadae. Cambyses I var gift med kong Astyages datter Mandane, der stammede fra

12. KONG DEIOCES AF MEDIEN

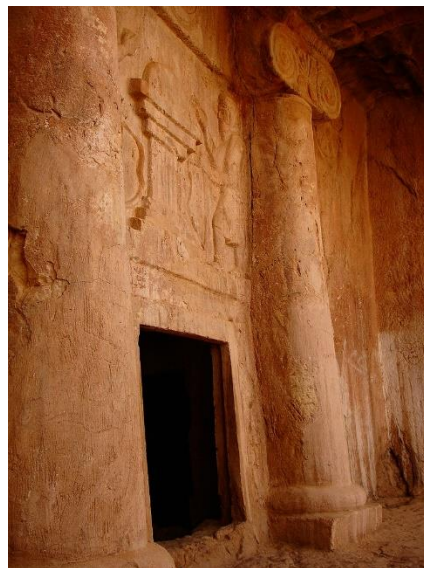
KONG DEIOCES AF MEDIEN (86) var kendt som en klog mand, der afsagde retfærdige domme i sin landsby i en tid præget af anarki og kaos, hvis vi skal tro Herodot⁹⁷. Dette førte til, at andre landsbyer også bad ham dømmes i deres sager, og det endte med, at de valgte ham til konge over de medianske stammer, ligesom han byggede regeringsbyen Ecbatana. Han døde efter at have regeret i 53 år. Deioces fik sønnen

KONG PHRAORTES AF MEDIEN (85). Han blev født i 665 f.Kr. og efterfulgte sin far som konge i 647 f.Kr. Phraortes underlagde sig perserne og parthierne. Han startede også en krig mod Assyrien, men tabte, blev fanget og dræbt i 633 f.Kr. Phraortes blev efterfulgt af sin søn

CYAXARES

KONG CYAXARES "DEN STORE" AF MEDIEN (84). Han var en dygtig general, og den første, der opdelte sin hær i forskellige værn med lansenerer, bueskytter og ryttere. Cyaxares forenede flertallet af de iranske stammer, og erobrede naboområderne, men på felttog til Ægypten blev han mødt af pharao Psamtik I, der gav ham rige gaver, hvorefter han vendte om. Medien omfattede nu området fra Lydien i vest til Persien i øst. Han bidrog til det neoassyriske imperiums fald, og tilbageviste et scythisk overfald. Kong Cyaxares den Store fik sønnen

CYAXARES GRAVKAMMER

KONG ASTYAGES AF MEDIEN (83). Hans navn betyder Svinger sværdet. Astyages regerede fra 585-550 f.Kr. og blev den sidste konge af Det Medianske Imperium. I 553 f.Kr. startede Astyages barnebarn og vasal kong Cyrus II en krig mod ham. Krigen sluttede i 550 f.Kr., da Astyages tropper gjorde oprør, og tog ham til fange. Kong Astyages fik datteren

DRONNING MANDANE AF MEDIEN (82). Det var hende, der blev gift med Cambyses I, og da hun var gravid, blev hun kaldt hjem til sin far Astyages, der havde haft

en drøm om, at hendes søn ville overtage hans rige. Astyages søgte så at få sønnen dræbt, da han blev født, men sønnen undslap. Denne søn var

CYRUS II⁹⁸

KEJSER CYRUS II "DEN STORE" ACHAEMENID AF PERSIEN (81). Hans navn betyder Som Solen. Cyrus II efterfulgte sin far som konge af Anshan i 559 f.Kr., og i 555 f.Kr. overlod kong Arsames ham Persien. Cyrus fik magten over Medien i 550 f.Kr., hvor han slog sin morfar Astyages, og plyndrede dennes hovedstad Ecbatana.

Kong Kroisos fra Lydien erobrede en del af Kappadokien, og gjorde indbyggerne til slaver. Cyrus fik nu det råd at føre dromedarer foran sin hær, da lydiernes heste ikke var vant til dromedarernes lugt. Dette forvirrede lydiernes rytteri, og Cyrus vandt i slaget ved Thymbra. Han fangede kong Kroisos, og erobrede Lydien i 546 f.Kr.

I 540 f.Kr. erobrede Cyrus Elam, og året efter efter erobrede hans general Gobryas Babylon, og fangede kong Nabonidus. Herefter sørgede Cyrus for at forbedre forholdene i Babylon, og tillod de tilfangetagne og forviste folk i Babylon at vende tilbage til der, hvor de var kommet fra. Han satte også byens templer og kulturelle bygninger i stand.

CYRUS SEJR OVER BABYLON⁹⁹

Af babyloniske og jødiske tekster samt af en række samtidige optegnelser fremgår, at Cyrus politik respekterede minoriteternes religioner. Han bragte fred til babylonerne, og restaurerede deres gudestatuer. Cyrus gav jøderne mulighed for at vende tilbage til deres forjættede land, og genopbyggede Jerusalems Tempel.

I Ezras bog hedder det: *"I det første år af kong Cyrus, udstedte kong Cyrus et dekret: "Vedrørende Guds hus i Jerusalem, lad templet, stedet hvor der ofres, blive genopbygget og lad dets fundamenter blive*

bevaret. Og lad omkostningerne blive betalt af det kongelige skatkammer. Og lad det guld og sølv fra Guds hus, som Nebuchadnezzar tog fra templet i Jerusalem og bragte til Babylon, blive sendt retur og bragt til deres pladser i templet i Jerusalem". Esaias omtaler han som jødernes Messias.

Cyrus den Store var nu hersker over det største rige, verden endnu havde set. Det omfattede alle de civiliserede dele af den kendte verden fra Indusdalen i øst til Grækenland i vest. Han kaldte sig herefter kejser (shah an shah eller kongernes konge). Kejser Cyrus organiserede sit rige som et multistatsligt imperium med fire hovedstæder: Pasargadae, Babylon, Susa og Ecbatana. Hvert område fik en vis regional autonomi under en satrap. For at sikre forbindelseslinierne i sit store rige indførte han et postsystem.

CYRUS II'S MAUSOLÆUM¹⁰⁰

Kejser Cyrus II døde i 530 f.Kr. og blev begravet i et Mausolæum i Pasargadae. Hans epitafium bar indskriften: *"Oh fremmede, hvem du end er, og hvor du kommer fra, for jeg ved du vil komme, jeg er Cyrus, som vandt perserne deres imperium. Und mig derfor denne smule af jorden, som dækker mine ben"*. Hans kiste var af guld, og hvilede på et

bord med guldben. Efterfølgende er graven blevet røvet for mange af kostbarhederne, og da Alexander den Store besøgte graven, var han oprørt over dens tilstand. Kejser Cyrus II var gift med

DRONNING CASSANDANE ACHAEMENID AF PERSIEN (81), og de var meget forelsket i hinanden. Hun skrev, at hun *"fandt det mere bittert at forlade Cyrus, end at forlade livet"*. Da hun døde, blev der dekretet landesorg over hele riget. I Babylon holdt byen en sørgeuge. Cassandane blev antagelig begravet i Zendan-e Solayman Tårnet i Pasargadae. Sammen med Cyrus II fik hun datteren

ATOSSA¹⁰¹

DRONNING ATOSSA ACHAEMENID AF PERSIEN (80). Hun blev født 550 f.Kr. Atossa blev gift med kejser Darius I i 522 f.Kr., og som datter af kejser Cyrus II havde hun stor autoritet ved hoffet. Det blev derfor hendes søn Xerxes, der efterfulgte Darius, selvom Darius havde en ældre søn med en tidligere hustru. Atossa havde en blødende brysttumor, som hun gav den græske slave Democedes lov til at fjerne. Hun er siden blevet symbolet for kampen mod brystcancer. Atossa døde i 475 f.Kr. Hun var altså gift med Darius I, der stammede fra

13. KONG ARIARAMNES AF PARSUMASH

KONG TEISPES ACHAEMENID AF ANSHAN (84) fik endvidere fik sønnen

KONG ARIARAMNES ACHAEMENID AF PARSUMASH (83). Hans navn betyder ”*Ham, der bragte fred*”. I Ectabana blev fundet to guldtabelter med tekster fra Ariaramnes og hans søn Arsames regeringstid. Han fik sønnen

ARSAMES MØNT¹⁰²

KONG ARSAMES ACHAEMENID AF PERSIEN (82). Han blev født 615 f.Kr., og hans navn betyder ”*Har en heros styrke*”. Arsames var konge af Persien. På guldtabletten fra hans regeringstid står der: ”*Arsames, den store konge, kongernes konge, Persiens konge, søn af kong Ariaramnes, en Archaemenid. Kong Arsames siger: ”Den store gud Ahuramazda, størst af guderne, gjorde mig til konge. Han gav mig Persien med gode folk, med gode heste. Som Ahuramazdas udvalgte har jeg dette land, må han beskytte mig, og mit kongelige hus, og må han beskytte dette land, jeg har*”.

I 555 f.Kr. abdicerede Arsames, og overlod tronen til Cyrus II, som han erklærede sin loyalitet. Arsames trak sig herefter tilbage til familieejendommene i Parsa, hvor han levede et fredfyldt liv i de næste 33 år, idet han dog

udførte lidt pligter som underkonge. Han fik sønnen

HYSTASPES

SATRAP HYSTASPES ACHAEMENID AF BACTRIEN (81). Han var født 570 f.Kr. og var adelsmand ved kong Cyrus hof. Hystaspes blev officer i Cyrus hær, og deltog i hans krigstogt mod Massagetæ, der var et centralasiatisk forsvarsforbund. Hystaspes blev imidlertid sendt tilbage til Persien for at holde øje med sin ældste søn Darius, da Cyrus havde drømt, at han ville begå forræderi.

Da Darius kom til magten, hjalp Hystaspes ham med at nedkæmpe nogle af de mange oprør, der var i begyndelsen af Darius regime. Medens Darius kæmpede mod medianske oprørere i Rhagæ, kæmpede Hystaspes mod medianske oprørere i Parthien. Hystaspes slog oprøret ned, og det endte med 7.000 dræbte og 4.000 fangne medianerne. Han blev efterfølgende satrap over Bactrien.

Hystaspes var magiker, og havde studeret i Indien under de hinduistiske brahmaner. Han var tilhænger af Zarathustras lære.

Zarathustra betyder egentlig ”*den, der ejer gamle kameler*”, men hans lære gjorde op med de gamle religioners offergaver til

guderne. I stedet opfattede Zarathustra livet som en kamp mellem godt og ondt, hvor enhver havde pligt til at sikre, at kampen faldt ud til det godes fordel.

AHURA MAZDA

Zarathustras lære blev symboliseret ved Ahura Mazdas 7 symboler: *Hovedet*, der symboliserede alderens visdom, *hånden*, der var udstrakt mod de høje idealer, *ringen* i den anden hånd, der symboliserede troskab, *cirklen* om kroppen, der symboliserede den udødelige sjæl, *de to strømme* til sjælen, der symboliserede den frie vilje og valget af tro, *de 3 rækker vingefjer*, der symboliserede gode tanker, ord og handlinger, der gav sjælen luft under vingerne, og *de 3 rækker halefjer*, der symboliserede de dårlige tanker, ord og handlinger. Hystaspes døde 521 f.Kr. Han var gift med en datter af

GUVERNØR GOBRYAS AF GUTIUM (82). Han var guvernør af Gutium, og general for kejser Cyrus II, hvor han spillede en vigtig rolle i erobringen af Babylon i 539 f.Kr. Babylons bymure og volde var uindtagelige, men Gobryas placerede sine soldater i to lejre, hvor Eufkrat løb ind og ud under byens mure. Herefter ventede han på Belsassar festen, som det omtales i Det Gamle Testaments Daniels Bog og hos Herodot, der også fortæller, at babylonerne for mange år siden havde udgravet en stor sø opstrøms, som de havde ledt Eufrats vand ind i for at tørlægge floden,

da de skulle bygge bro mellem Babyons to bydele. Denne sø var siden afskåret fra floden og tørlagt. Nu drog Cyrus II op med den ikke våbenføre del af hæren og ledte Eufrats vand ind i søen, så vandstanden faldt i floden. Da vandstanden var faldet nok til, at soldaterne kunne vade i floden ind under bymuren, indtog de byen i fred og ro, medens borgerne var optaget af festen. Efter erobringen arresterede han kong Nabonidus. Gobryas døde året efter. Han fik datteren

PRINSESSE RODOGUNDE AF BACTRIEN (81). Sammen med Hystaspes fik hun sønnen kejser Darius den Store og en datter, der blev gift med Otanes. De indgår begge i slægten. Vi har altså

DARIUS¹⁰³

KEJSER PHARAO DARIUS I "DEN STORE" ACHAEMENID AF PERSIEN (80). Han blev født i 550 f.Kr., og hans navn betyder Ham som tager hånd om det gode. Darius I var lansener i kejser Cambyses II's ægyptiske felttog fra 528-525 f.Kr. og blev kejserens personlige lansener. I 522 f.Kr. døde kejser Cambyses II, og hans bror Bardiya (Smerdis på græsk) blev kejser. Han

blev imidlertid dræbt under et oprør fra syv persiske generaler, herunder Darius og Otanes.

Efter Darius indskrifter på Behistunbjerget var Bardiya en svindler ved navn Gaumata, der var magiker, og havde overtaget magten ved at hævde, at han var Cambyses II's bror Bardiya. Afsløringen blev begrundet med, at Otanes datter Phaidyme, der havde været både Cambyses II og Gaumatas elskerinde, kunne oplyse, at Cambyses II havde skåret ørene af Gaumata for en grov forbrydelse, og at dette passede på svindleren. Moderne historikere regner dette for at falske, der skulle legitimere drabet på Bardiya og Darius efterfølgende magtovertagelse.

DARIUS UDPEGES

Oprørsgeneralerne blev enige om at mødes på hest ved solopgang, og at den, hvis hest først vrinskede, skulle være kejser. På denne måde blev Darius til kejser over Persien. Det rige, han blev kejser over, strakte sig fra Indien til Grækenland. Det omfattede også Ægypten, hvor han blev den anden pharao i Det 27. Dynasti. I kølvandet på kejser Darius magtovertagelse fulgte en række oprør grundet Bardiya's popularitet, idet han havde lovet fritagelse for skat og krigsdeltagelse i tre år for både persere og vasaller. Der var oprør i Bactrien, Persis, Medien, Babylon, Elam,

Parthien, Assyrien og Ægypten. Darius slog oprørene ned et af gangen, så efter et par år var alle oprør slået ned. Samtidig fik han udvidet sine besiddelser i Ægypten.

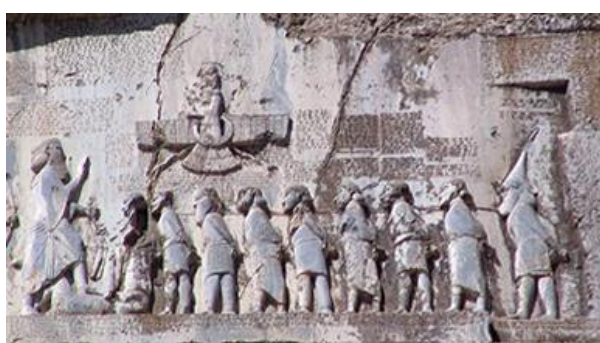
DARIUS I¹⁰⁴

Det største oprør var i Babylon. General Otanes havde trukket sine styrker væk fra Babylon for at nedkæmpe oprør andre steder i riget, og det benyttede babylonierne til at gøre oprør under ledelse af kong Nebukadnezar III. Kejser Darius drog så af sted med en stor hær, og belejrede Babylon. Belejringen var langvarig, og babylonierne havde et ordsprog, der sagde: *"Ja, du vil besejre vores by, når muldyrene skal føle"*. Da en af Darius officerer Zopyrus havde en sjældenhed nemlig et gravidt muldyr, der skulle føle, blev det taget som et godt tegn. Zopyrus lod sig så mutilere, og uden næse og ører kom han ind i byen som desertør, hvorefter han hjalp Darius med at indtage den.

500 F.KR. 105

Året efter gjorde babylonierne igen oprør, nu under kong Nebukadnezar IV Arakha. Også dette oprør blev slået ned, og endnu en gang blev kejser Darius magtovertagelse legitimeret ved at hævde, at kongen var en svindler. På Behistunbjerget findes en fremstilling af sejrherren kejser Darius og de slagte oprørske konger, hvor kong Nebukadnezar III ses først, kong Phraortes nummer to og kong Nebukadnezar IV tredjesidst.

KEJSER DARIUS I FORAN DE SLAGNE KONGER¹⁰⁶

Skyterne havde benyttet de mange oprør mod Darius til at søge at invadere Persien, og da oprørene var slået ned, tog Darius revanche. Han krydsede Bosporus Strædet og Donau i 513 f.Kr. ved hjælp af bådbrøer, og forfulgte skyterne, indtog en stor del af deres frugtbare land, og oprettede 8 forter langs Oarus Floden som grænseforsvar.

Athen havde hjulpet oprørerne med skibe og tropper, så i 492 f.Kr. igangsatte Darius et straffetogt mod Grækenland. Han underlagde sig først Trakien og Makedonien, og sendte derefter 600 skibe med 20.000 mand afsted for at slå Athen. Darius tropper gik i land ved Maraton, hvor den græske hærfører Miltiades havde taget opstilling. Grækerne lavede straks et skinangreb fra midten, men havde samlet den stærkeste del af deres hær på de to fløje. Da grækernes midte blev presset tilbage af

perserne, lavede grækerne et hurtigt flankangreb, inden de persiske bueskytter nåede at få sat strenge på deres buer. Perserne måtte så trække sig tilbage til deres skibe, og led store tab.

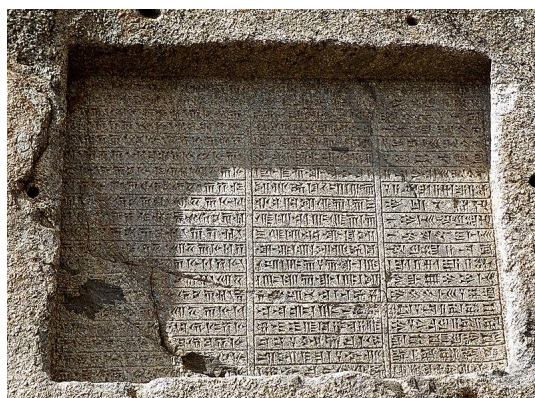
DARIUS SEGL¹⁰⁷

Herefter sejlede perserne mod Athen for at angribe byen, som de troede var ubeskyttet. Miltiades havde imidlertid sendt en maratonløber til Athen med budskabet om, at grækerne havde vundet, og krævet, at athenenserne satte byen i alarmberedskab. Samtidig gennemførte Miltiades en forceret march med sin hær i ly af mørket, og var på plads til at forsvare Athen, da Darius styrker dukkede op. Darius led nederlag til Athen, men fik underlagt sig Trakien, Makedonien, Kykladerne og Naxos.

Darius organiserede sit store rige ved at dele det op i 20 provinser, der hver fik en satrap som leder. For at sikre sig mod svig og korrupcion fik hver satrap en sekretrær, som rapporterede direkte til Darius, en kejserlig skatmester, som holdt styr på pengene, og en kejserlig kommandant, som var ansvarlig for tropperne. Hertil kom kongelige inspektører, der var Darius ”øjne og ører”. Han indførte også fælles mål, vægt og mønt samt aramæisk som officielt sprog.

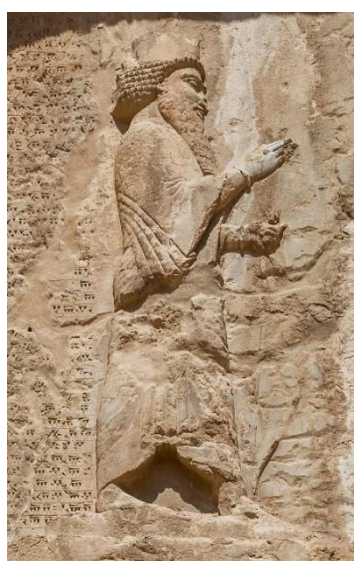
Darius tog hånd om stort og småt. Han sendte grækeren Scylax af Caryanda på

opdagelsesrejse i Det Indiske Ocean, og fik kortlagt kysten fra Indus udmunding til Suez. Han åbnede det persiske hof for græske kunstnere, embedsmænd, soldater og sømænd for at skabe bedre forbindelse til grækerne. Og han fik fremstillet en stele til satrap Gadates af Ionien, der beskrev, hvorledes de kongelige haver skulle plejes.

DARIUS BEDRIFTER

Darius fik indhugget en oversigt over sine forfædre og bedrifter på tre sprog på Behistunbjergtet. Som for alle de archaemenidiske herskere var kejser Darius regime præget af tolerance over for andre religioner og skikke, ligesom han også støttede dem økonomisk.

DARIUS I¹⁰⁸

Darius gennemførte en række store byggerier. Han opførte paladser i Susa og Persepolis, og han genopbyggede Templet i Jerusalem, ligesom han gav finansiel støtte til driften af templet.

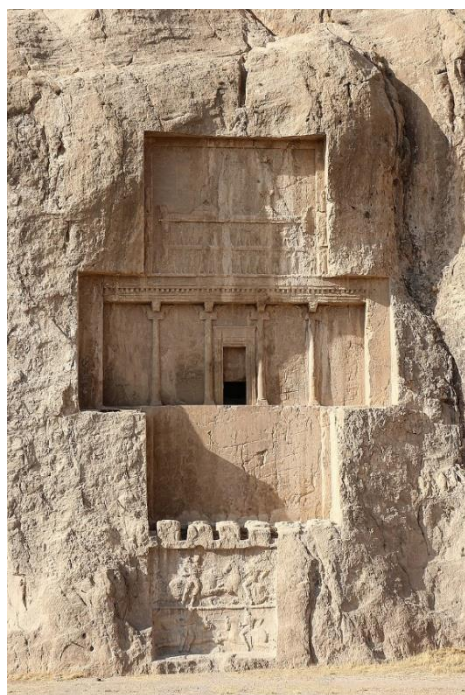
Darius beskrivelse af, hvordan han byggede paladset i Susa, viser, hvor stort hans rige var: *"Tingene til dette palads som jeg byggede i Susa kom andet steds fra, bortset fra ornamenterne. Jeg gravede til jeg nåede klippen. Da udgravningen var færdig, blev grunden jævnet med fyld i 10-20 meters højde. Herpå blev paladset bygget. Babylonerne udførte dette og formede soltørrede mursten. Cedertræ blev fragtet fra et bjerg kaldet Libanon. Assyrerne bragte det til Babylon. Fra Babylon blev det bragt til Susa af Carianere og Ionere. Yakâ tømmer blev bragt fra Gandahar og fra Carmania. Guld blev bragt fra Sardes og Baktrien, og udhamret her. Ædelstenene Lapis Lazuli og Carnelian blev bragt fra Sogdiana. Ædelstenen Tyrkis blev bragt fra Chorasmia og blev bearbejdet her. Sølv og ibenholt blev bragt fra Ægypten. Ornamentationerne, som murene blev udsmykket med, kom fra Ionien. Elfenben blev bragt fra Ethiopien, Indus og Arachosia. Stensøjlerne kom fra en landsby ved navn Abiradu i Elam, og blev formet her. Stenhuggerne var Ionere og Sardianere. Guldsmedene var Medianere og Ægyptere. Tømrere og snedkere var Sardianere og Ægyptere. Babylonerne brændte murstenene. Det var Medianere og Ægyptere, der udsmykkede murene. Darius kongen siger: 'I Susa beordrede jeg et enestående arbejde og et enestående arbejde blev udført. Må Ahuramazda*

beskytte mig, min far Hystaspes og mit land'."

GULDBÆRER FRA SARDES

Darius støttede også græsk kultur, elamitiske præster, og ægyptisk religion. Han er omtalt flere steder i Det Gamle Testamente, herunder i Haggais, Zachariahs, Daniels, Ezra og Nehemias bøger.

DARIUS GRAVKAPEL¹⁰⁹

Kejser Darius døde i 486 f.Kr. og blev begravet i et gravkapel på Naqsh-e Rostam klippen nord for Persepolis. Det var Darius den Store, der var gift med dronning Atossa, med hvem han fik sønnen

XERXES I¹¹⁰

KEJSER PHARAO XERXES I "DEN STORE" ACHAEMENID AF PERSIEN (79). Han blev født 518 f.Kr. og hans navn betyder Hersker over heroer. Xerxes I overtog tronen, da hans far døde i 486 f.Kr. Samme år, som kejser Xerxes kom til magten, måtte han nedkæmpe oprør i Ægypten og Babylon. Baggrunden var, at hans far havde udskrevet store skatter, og flyttet mange ægyptiske håndværkere til de kongelige paladsbyggerier i Susa og Persepolis. Efter at have nedkæmpet oprørene straffede Xerxes babylonerne ved at omsmelte guldstatuen af guden Bel, som den retmæssige konge efter traditionen skulle tage i hånden hver nytårsdag. Dette førte til et nyt oprør, som også blev nedkæmpet. Efter sejren ændrede han sin titel fra kongernes konge til konge af Verden.

I 483 f.Kr. invaderede Xerxes Grækenland for at fuldføre sin fars hærtog, der var endt med

nederlagene ved Maraton og Athen. Xerxes byggede to pontonbroer over Bosporusstrædet, men en storm ødelagde dem. Han beordrede så strædet straffet med 300 piskeslag, og det hjalp! Næste forsøg på at passere strædet endte succesfuldt. Herefter blev Xerxes støttet af Thessalien og Theben, og hans hær var den største, der endnu var set, selvom den næppe var på 2 mio. mand, som Herodotus anfører.

XERXES BEDRIFTER

For at stoppe persernes fremrykning spærrede en lille spartansk styrke Thermopylæpasset. Spartanerne forsvarede sig helt modigt, men blev omgået og udslettet af de persiske styrker. Herefter indtog Xerxes Athen, og nedbrændte den. Perserne havde nu kontrol over hele den sydlige del af Grækenland. Athenienserne var flygtet til øen Salamis, hvor de nu blev angrebet af af den persiske flåde. Perserne blev imidlertid lokket ind i det smalle stræde mellem Salamis og fastlandet, hvor deres slagorden blev brudt, og grækerne uskadeliggjorde 200 af persernes skibe. Herefter trak perserne deres hovedstyrke tilbage til Persien, medens deres tilbageværende styrker blev slået i slaget ved Plataea.

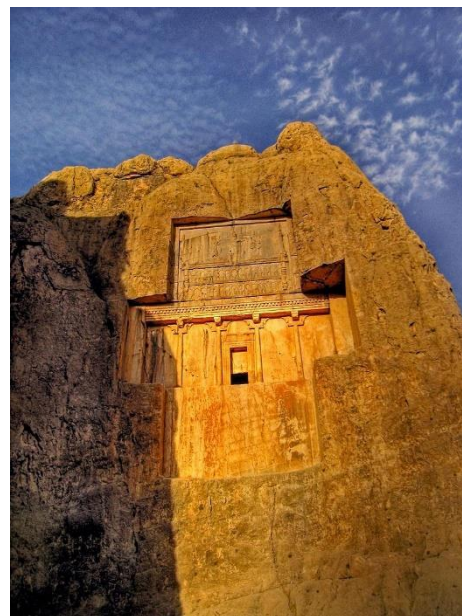
Tilbage i Persien færdiggjorde Xerxes sin faders uafsluttede byggeprojekter i Susa og Persepolis, herunder bygningen af ”Alle

Nationers Port” og ”De 100 Søjlens Hal”. Darius fik endvidere bygget et palads, der var dobbelt så stort, som sin fars.

PERSEPOLIS¹¹¹

I 465 f.Kr. blev Xerxes myrdet af Artabanus, der var chef for hans livvagt, og blev begravet i et gravkapel i Naqsh-e Rostam. Kejser Xerxes den Store var gift datteren af

XERXES GRAVKAPEL

GENERAL OTANES AF PERSIEN (80). Han anførte perserne i felttoget mod Grækenland. Otanes var en af de syv generaler, der dræbte Bardiya i 522 f.Kr.¹¹² For at skabe sammenhold ægtede Otanes Darius søster, medens Darius ægtede Otanes

datter Phaedyia. Det var hende, der var kommet op med historien om den falske Bardiya. Han var gift med datteren af

SATRAP HYSTASPES ACHAEMENID AF BACTRIEN (81) og PRINSESSE RODOGUNDE AF BACTRIEN (81), der endvidere fik en datter, der blev gift med satrap Otanes, med hvem hun fik datteren

DRONNING AMESTRIS ACHAEMENID AF PERSIEN (79). Hun blev født 505 f.Kr., og hendes navn betyder Stærk kvinde. Herodotus beskriver hende som en ond despot, der på sine gamle dage to gange ofrede syv børn af velkendte persere til guderne. Det gjorde hun ved at begrave dem levende, da guderne levede under jorden. Da perserne ikke brugte menneskeofringer, må det være en skrøne. Nok brugte Herodotus kildeangivelse, men hans kilder var grækere, der var dødsfjender af perserne. Det var Amestris, der var gift med kejser Xerxes I, med hvem hun fik sønnen

ARTAXERXES I¹³

KEJSER PHARAO ARTAXERXES I LONGIMANUS ACHEMAENID AF PERSIEN (78). Han fik sit tilnavn Longimanus fordi hans højre hånd var

længere end den venstre. Artaxerxes I efterfulgte sin far på tronen i 465 f.Kr., efter både hans far og hans storebror var blevet myrdet af kommandør Artabanus. Siden dræbte Artaxerxes Artabanus i en tvekamp.

ARTAXERXES FÆLDER ÆGYPTISK PRINS

Udover at være kejser af Persien var Artaxerxes også pharao af Ægypten. Her måtte han nedkæmpe en langvarig opstand under ledelse af Inaros II, der var søn af den libyske prins Psamtik. Opstanden startede i 460 f.Kr., hvor Inaros sammen med Athen nedkæmpede den persiske hær. Først fire år senere lykkedes det Artaxerxes at besejre oprørerne. Artaxerxes støttede nu Athens græske fjender økonomisk, hvad der førte til slaget på Cypern i 450 f.Kr. og den efterfølgende fredsaftale i Callias mellem Persien, Athen og Argos.

Artaxerxes gav asyl til Themistokles, der havde været persernes største fjende i slaget ved Salamis, men siden støttede dem indirekte

ved at holde grækerne fra at afskære persernes tilbagetog over Bosphorus. Dette førte til, at Themistokles blev landsforvist fra Athen i 10 år. Artaxerxes gav ham en række områder og byer til at sikre hans livsgrundlag, medens Themistokles lærte de persiske skikke og sprog at kende. Artaxerxes var liberal over for andre religioner og skikke. I 445 f.Kr. udpegede han sin kongelige kopbærer Nehemiah til guvernør for Jerusalem med fuldmagt til at opbygge templets citadel og bymure. Han udstedte også et dekret, der gav den jødiske præst Ezra til opgave at tage til Jerusalem og få orden på administrationen af såvel religiøse som civile sager.

ARTAXERXES I'S GRAVKAPEL

Artaxerxes I døde i 424 f.Kr. i Susa, og blev begravet i Naqsh-e Rostam. Det var kejser Artaxerxes I, der blev gift med dronning Andia af Babylon. Med hende fik han datteren dronning Parysatis, der blev gift med hans søn kejser Darius II, som han fik med sin elskerinde Cosmartidene, som alle indgår i slægten. Vi har altså

GRAVKAPELLERNE I NAQSH-E RUSTAM¹¹⁴

COSMARTIDENE AF BABYLON (78), der var Darius I's elskerinde, og med hvem han fik sønnen

DARIUS II

KEJSER PHARAO DARIUS II OCHUS ACHEMAENID AF PERSIEN (77). Han var først satrap over Hyrcania, men efterfulgte sin far som kejser af Persien og pharao af Ægypten i 423 f.Kr. Forud var gået dramatiske begivenheder. Da hans far døde i 424 f.Kr., blev han efterfulgt af sønnen Xerxes II. Han blev imidlertid dræbt af deres bror Sogdianus, hvorefter Darius dræbte Sogdianus efter en kort kamp. Kejser Darius II holdt sig ude af græske anliggender de første 10 år af sin regeringstid. Så blev Athens magt brudt i Syracus i 413 f.Kr., hvorefter Darius sendte besked til sine satrupper om at indgå alliance med Sparta og de andre græske byer, der var imod Athen. I 409 f.Kr. slog han et oprør fra Medien ned.

Darius II døde i 404 f.Kr. og blev begravet i Naqsh-e Rostam. Han var gift med sin halvsøster Parysatis, der også var barn af

DARIUS II GRAVKAPEL¹¹⁵

KEJSER PHARAO ARTAXERXES II MNEMON ACHEMAENID AF PERSIEN (78), der sammen med dronning Andie af Babylon endvidere fik datteren

400 F.KR.¹¹⁶

DRONNING ACHEMAENID AF PERSIEN (77). Hun blev født 432 f.Kr. Parysatis blev en stor støtte for sin mand kejser Darius II i hans regeringsførelse. Sammen med ham fik hun sønnen

ARTAXERXES II¹¹⁷

KEJSER PHARAO ARTAXERXES II MNEMON ACHEMAENID AF PERSIEN (76). Da hans far døde i 404 f.Kr., efterfulgte Artaxerxes II ham på tronen. Han blev den sidste persiske pharao fra Ægyptens 27. Dynasti. Artaxerxes II's tilnavn Mnemon er en græsk ærestitel, han fik tildelt. Den betyder *"den, der regerer med sandhed"*.

Kejser Artaxerxes II blev udfordret af sin yngre bror Cyrus den Yngre, der blev støttet af deres mor Parysatis. Cyrus prøvede at tilkæmpe sig magten ved hjælp af græske lejesoldater, og vandt over Artaxerxes i slaget ved Cunaxa i Babylon i 401 f.Kr. Da Cyrus havde vundet kampen, red han selvbevidst gennem gelederne, og kommanderede soldaterne til at træde til side. Han tabte imidlertid sin tiara (kongekrone), og en ung soldat ved navn Mithridates troede, at Cyrus var en fjendtlig soldat, så han fældede ham. Artaxerxes blev derfor fortsat ved magten, medens Parysatis beordrede den, der havde fældet Cyrus, dræbt ved grusom tortur.

Siden invaderede spartanerne Lilleasien, og som modtræk allierede Artaxerxes sig med Athen, Theben og Korinth. Det førte til Den Korinthiske Krig, der endte med traktaten i Antalcidas mellem Artaxerxes og Sparta i 386 f.Kr. Traktaten sikrede Artaxerxes kontrollen med byerne Ionia og Aeolis samt den anatolske kyst.

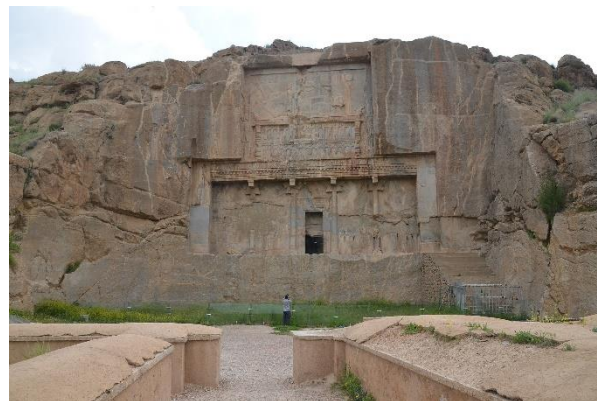
ARTAXERXES II¹¹⁸

Hvor Artaxerxes II havde succes mod grækerne, gik det ikke så godt mod ægypterne. Kort efter sin tiltræden havde den ægyptiske general Amyrtaeus vundet over perserne, og et forsøg på at vinde Ægypten tilbage i 373 f.Kr. slog fejl. Til gengæld havde Artaxerxes succes med at nedkæmpe et efterfølgende ægyptisk-spartansk forsøg på at erobre Fønikien.

Artaxerxes II gennemførte en række byggerier i Persepolis, og han gav Ecbatana en ny søjlehal og skulpturer. Han restaurerede endvidere Darius I's palads i Susa, og omgav det med solide forsvarsværker. Som ved sine øvrige byggerier fik også denne en tavle, så ingen skulle være i tvivl om, hvem der havde udført værket: *"Artaxes (II), den store konge, kongernes konge, kongen af alle nationer, denne verdens konge, søn af kong Darius (II), Darius søn af kong Artaxerxes (I), Artaxerxes søn af kong Xerxes (I), Xerxes søn af kong Darius (I), Darius søn af Hystaspes Archaemeniden, siger: "Min forfader Darius (I) byggede denne audienshal (Apadana), men*

under min bedstefar Artaxerxes (I) brændte den ned. Ved Ahura Mazda, Anahita og Mithras nåde genopbyggede jeg denne audienshal. Må Ahura Mazda, Anahita og Mithra beskytte mig mod ondt, og må de aldrig ødelægge eller skade, hvad jeg har bygget".

Som de andre achæmenider var også Artaxerxes II tilhænger af Zharathustras lære, hvor Ahura Mazda symboliserede Zarathustras lære, medens Anahita var gudinde for livets vand, og Mitras var lysets gud. Ahura Mazda prægede alle deres gravkapeller.

ARTAXERXES II'S GRAVKAPEL¹¹⁹

Kejser Artaxerxes II menes at være den Ahasuerus, der nævnes i Det Gamle Testaments Esters Bog. Han døde 358 f.Kr. og blev begravet på Persepolis. Kejser Artaxerxes II var gift dronning Statiera, der stammede fra

14. SATRAP HYDARNES I AF ARMENIEN

SATRAP HYDARNES I "DEN ÆLDRE" ARCHAEMENID AF ARMENIEN (79) var endnu en af de syv generaler, der dræbte Bardiya i 522 f.Kr., som det fremgår af inskriptionerne på Behistunbjerget.

Som oberst (chiliarch) nedkæmpede han et oprører fra Phraortes af Medien, der endegyldigt tabte i slaget ved Marus 521 f.Kr. Som belønning blev Hydarnes I satrap af det østlige Armenien. Han døde 480 f.Kr. Hydarnes fik sønnen

GENERAL HYDARNES II ”DEN YNGRE” ARCHAEMENID AF PERSIEN (78). Han blev født 521 f.Kr. Hydarnes den Yngre var general (strategos) af Persiens kystforsvar. Han var med til at drive tyrannen Miltiades ud af Chersonesus.

Under den persiske invasion i Grækenland i 480 f.Kr. var Hydarnes den Yngre general for *De 10.000 Udødelige*, der vandt slaget om Thermopylæpasset. Her blev Hydarnes i første omgang slået tilbage af spartanerne, men dagen efter fandt han en gedesti rundt om passet, så spartanerne faldt i baghold, og blev slået. Siden tabte perserne slaget ved Salamis, hvorefter Hydarnes den Yngre fik til opgave at føre de persiske tropper tilbage til Persien over Hellespont. Han fik sønnen

SATRAP HYDARNES III ACHAEMENID AF ARMENIEN (77). Han omtales som satrap af Armenien i 425 f.Kr. Hydarnes III elskede brune heste, og hans kavaleri med 1.000 brune heste havde ord for at skræmme fjenden, når de gik til angreb. Hydarnes III fik datteren

DRONNING STATIERA ARCHAEMENID AF ARMENIEN (76). Det var hende, der var gift med kejser Artaxerxes II, og hun blev meget populær blandt perserne, blandt andet fordi hun kørte rundt i åben vogn, så hun kunne snakke med folk. Statiera led en sørgelig død i 402 f.Kr., hvor hun blev forgiftet af sin svigermor Parysatis under et fælles måltid mad.

Asteroiden 831 Statiera er opkaldt efter hende. Sammen med kejser Artaxerxes II fik hun datteren

PRINSESSE RODOGOUNE ACHEMAENID AF PERSIEN (75). Hun blev gift med sønnen af

SATRAP ARTASYRUS AF ARMENIEN (76). Han kom fra Bactrien, og blev persisk satrap over Armenien. Da han lå på dødslejet, samlede han sine sønner omkring sig, og fortalte, at han havde forpligtet sig til at bygge en vandkanal, der holdt i århundreder. Det havde han ikke nået, så derfor fik de alt, han efterlod sig, mod at bygge kanalen for ham. Artasyrus fik sønnen

ORONTES I MØNT

SATRAP ORONTES I AF SOPHENE OG MATIENE (75). Han blev grundlægger af det orontiske dynasti. Sammen med Rodogoune fik han sønnen

SATRAP ORONTES II ORONTID AF ARMENIEN (74). Han blev født i 380 f.Kr. og blev satrap af Armenien. Orontes II var en af de to persiske øverstkommanderende i slaget ved Gaugemala, hvor Alexander den Store slog den persiske kejser Darius III i 331 f.Kr. Han fik sønnen

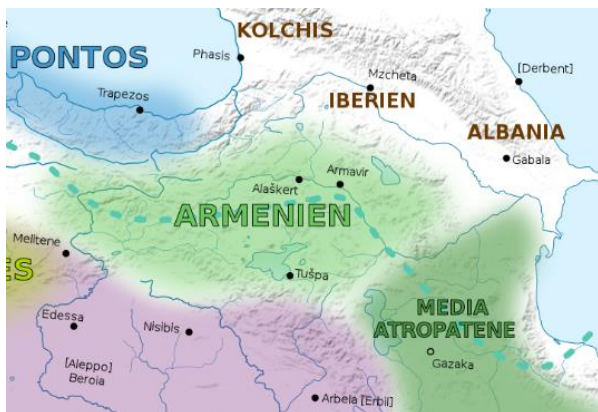
KONG MITHRIDATES ORONTID AF ARMENIEN (73). Han blev født omkring 365 f. Kr. i Armenien. Mithridates var

oprindelig kommandant for de persiske styrker på Sardis Borg. Da Alexander den Store slog de persiske styrker ved Granicus, overgav Mithridates sig frivilligt til Alexander. Siden kæmpede han for Alexander mod sin far, der var øverstkommanderende på den persiske side, i slaget ved Gaugamala.

SLAGET VED GAUGEMALA

Alexander den Store lod Mithridates efterfølge sin far som satrap over Armenien som belønning. Da Alexander døde, erklærede Mithridates Armenien som uafhængigt med sig selv som konge. Han døde i 317 f.Kr. Mithridates fik sønnen

300 F.KR. 120

KONG ORONTES III ORONTID AF ARMENIEN (72). Han efterfulgte sin far som konge af Armenien. Orontes flyttede hovedstaden fra Armavir til Yervadashat i 302 f.Kr. Han kæmpede mod seleucidkongen Antiochos II om kontrollen med Sophene,

men blev slået i 272 f.Kr. Han måtte betale 300 talenter og 1.000 heste i krigsskadeerstatning, og blev i stedet satrap af Sophene. Orontes III blev dræbt i 260 f.Kr. Han fik sønnen

KONG SAMES I ORONTID AF SOPHENE OG COMMAGENE (71). Han blev født 290 f.Kr. og efterfulgte sin far som satrap af Sophene. Siden benyttede han krigen mellem Seleucidriget og Ægypten til at frigøre sig fra Seleucidriget og blive konge af Sophene og Commagene. Kong Sames I fik sønnen

KONG ARSAMES I ORONTID AF ARMENIEN, SOPHENE OG COMMAGENE (70). Han efterfulgte sin far som konge over Sophene og Commagene og sin farfar som konge over Armenien. Arsames grundlagde byerne Arsamasata og Arsameia. Han døde omkring 228 f.Kr. Kong Arsames fik sønnen

KONG ORONTES IV ORONTID AF ARMENIEN (69). Han blev født omkring 235 f.Kr. og blev konge af Armenien i 212 f.Kr. Orontes blev dræbt af sin egen general Artaxias i 200 f. Kr. Han blev begravet i sin hovedstad Armavir. Kong Orontes IV fik sønnen

KONG PTOLEMÆUS I ORONTID AF COMMAGENE (68). Ptolemæus blev seleudisk satrap over Commagene i 201 f.Kr. Han gjorde han oprør mod Seleucidriget i 163 f.Kr. og erklærede Commagene for et selvstændigt kongerige med sig selv som konge. Han havde hovedstad i Samosata. På klippeindskrifterne i Nemrudbjergtet omtales han som efterkommer af Darius I. Ptolemæus I døde 130 f.Kr. Han fik sønnen

KONG SAMES II (SAMOS THEOSEBES DIKAIOS) ORONTID AF COMMAGENE (67). Han efterfulgte sin far som konge af Commagene i 130 f.Kr. Sames opførte borgen i Samosata. Han døde i 109 f.Kr. Kong Sames II var gift med dronning Pythodoris V, der stammede fra

15. KONG MITHRIDATES III AF PONTUS

KONG MITHRIDATES II AF PONTUS (71) og **DRONNING LAODICE II AF PONTUS** (71) fik endvidere sønnen

MITHRIDATES III MØNT

KONG MITHRIDATES III AF PONTUS¹²¹ (70). Han var konge af Pontus fra omkring 210-193 f.Kr. Kong Mithridates var gift med

DRONNING LAODICE FRA SELEUCIDRIGET (70). Sammen med kong Mithridates III fik hun sønnen

PHARNACES I MØNT¹²²

KONG PHARNACES I AF PONTUS (69). Han blev konge af Pontus 183 f.Kr. Pharnaces

indtog Pergamon, Kappadokien og Galatien i 181 f.Kr., men to år efter måtte han opgive alle erobringer bortset fra Sinope. Ifølge romerne havde Pharnaces en arrogant og voldelig karakter, medens grækerne værdsatte ham højt.

Pharnaces gav en stor donation til Athen og Delos i 160 f.Kr., og både han og hans hustru Nysa modtog en guldkrone fra Athen, medens der blev rejst en broncestatue af dem i Delos. I 172 f.Kr. blev Pharnaces gift med Nysa, hvis bedsteforældre var

PHARNACES SKJOLD

KONG ANTIOCHUS III MEGAS AF SELEUCIDRIGET (71) og **DRONNING LAODICE III AF SELEUCIDRIGET** (71), der endvidere fik sønnen

MEDKONGE ANTIOCHUS AF SELEUCIDRIGET (70). Han blev født 221 f.Kr. Antiochus far udnævnte ham til medkonge over Syrien, da han selv skulle afsted på en stor ekspedition østpå i 210 f.Kr. Antiochus kavaleri var afgørende for sejren over ægypterne under slaget ved Panion i 200 f.Kr. I 196 f.Kr. blev han kronprins og gift med sin søster Laodice IV. Medkonge Antiochus døde 193 f.Kr. Han var gift med sin søster

DRONNING LAODICE IV AF SELEUCIDRIGET (70), der sammen med Antiochus endvidere fik datteren

200 F.KR.¹²³

DRONNING NYSA AF SYRIEN (69). Hun blev født kort før hendes far døde i 193 f.Kr. Det var dronning Nysa, der blev gift med kong Pharnaces I, med hvem hun modtog æresbevisningerne fra grækerne. Hun formodes at være død ved barsel. Sammen med Pharnes I fik hun sønnen

MITHRIDATES V

KONG MITHRIDATES V EUREGETES AF PONTUS (68). Hans tilnavn betyder velgøreren. Mithridates V fortsatte sin fars udvikling af et godt forhold til Rom, og stillede med skibe og tropper under Den

Første Puniske Krig 149-146 f.Kr. og mod Pergamon i 131-129 f.Kr. Som tak modtog Mithridates provinsen Phrygien.

Mithridates var en stor ynder af græsk kultur og velgører af Athen, Delos og guden Apollo, hvad der kan ses på mønter og æresinskriftioner. Kong Mithridates V døde af forgiftning under en festbanket til hans ære i Sinope i 120 f.Kr. Han var gift med dronning Laodice VI af Pontus, hvis bedsteforældre var

KONG ANTIOCHUS III MEGAS AF SELEUCIDERIGET (70) og **DRONNING LAODICE III AF SELEUCIDERIGET (70)**, der endvidere fik sønnen

ANTIOCHUS IV¹²⁴

KONG ANTIOCHUS IV EPIPHANES AF SELEUCIDRIGET (69). Han blev født omkring 215 f.Kr., og hans tilnavn betyder Gud Manifest. Efter en fredsaftale i Apamea i 188 f.Kr. blev han politisk gidsel i Rom. Da hans far døde året efter, og hans storebror Seleucus IV blev konge, blev Antiochus IV udvekslet med Seleucus søn Demetrius I. I 175 f.Kr. blev Seleucus myrdet, og Antiochus IV efterfulgte ham som konge (basileus).

ANTIOCHUS IV MØNT¹²⁵

Da pharao Ptolemæus VI kom til magten, krævede han Coele-Syrien tilbage, men Antiochus IV tog ægypterne på sengekanten. 169 f.Kr. indtog han Ægypten, og tog pharao Ptolemæus VI til fange. Alexandrinerne valgte så hans bror Ptolemæus VIII til pharao. Året efter forlod Antiochus Ægypten, og indsatte Ptolemæus VI som marionetpharao sammen med Ptolemæus VIII.

I 166 f.Kr. var Antiochus tilbage i Ægypten, men blev stoppet af den romerske ambassadør, som ene mand krævede, at seleuciderne trak sig tilbage. Antiochus ville nødig trække sig uden krigsbytte, så han sagde, at han først skulle rådføre sig med sit råd. Ambassadøren tegnede imidlertid en cirkel omkring ham, og meddelte, at hvis han trådte ud af cirklen uden at sige ja til at opgive sit forehavende, var han i krig med Rom. Antiochus opgav så den videre fremfærd.

Seleuciderne havde respekteret jødernes kultur og institutioner, men det ændrede sig med Antiochus IV. Medens han var i Ægypten, benyttede de ortodokse makkabæiske jøder hans fravær til at indtage Jerusalem, hvor de græske jøder holdt til. Da Antiochus var blevet tvunget til at forlade Ægypten, indtog han Jerusalem på tilbagevejen. Her blev mange jøder dræbt, og han krævede, at de anerkendte Zeus som overgud.

JERUSALEM PLYNDRES

Også partherne benyttede hans fravær til at angribe den østlige del af Seleucidriget, så nu gik Antiochus mod dem, og tilbageerobrede Armenien, men døde så pludselig i 164 f. Kr. Han blev gift med sin søster

DRONNING LAODICE IV AF SELEUCIDRIGET (69), der sammen med Antiochus IV endvidere fik datteren

LAODICE VI MØNT¹²⁶

DRONNING LAODICE VI AF PONTUS (68). Hun blev født 168 f.Kr. Laodice VI blev gift med kong Mithridates V af Pontus, og efter hans død i 120 f.Kr. regerede hun på sine to mindreårige sønners vegne. I sine år som regent førte hun et luksusliv, der byggede på romerske lån, så Pontus blev gældsat. Laodice VI favoriserede sin yngste søn, så den ældste søn måtte flygte. I 116 f.Kr. vendte den ældste søn Mithridates VI tilbage, og blev konge, hvorefter han sendte sin mor og bror i fængsel. Her døde hun af naturlige årsager i 113 f.Kr. og fik en kongelig begravelse. Det

var altså Laodice VI, der var gift med kong Mithridates V, med hvem hun fik datteren

100 F.KR.¹²⁷

DRONNING PYTHODORIS V AF PONTUS (67). Hun blev født omkring 150 f.Kr. i Pontus. Det var hende, der var gift med kong Sames II, med hvem hun fik sønnen

MITHRIDATES MØNT¹²⁸

KONG MITHRIDATES I CALLINICUS ORONTID AF COMMAGENE (66). Han efterfulgte sin far som konge af Commagene i 109 f.Kr., og det var ham, der blev gift med dronning Laodice VII af Seleucidriget som led i en fredsaftale mellem Seleucidriget og Commagene. Mithridates I døde omkring 70 f.Kr. Sammen med Laodice VII Thea fik han sønnen

ANTIOCHUS I¹²⁹

KONG ANTIOCHUS I THEOS (ANTIOCHUS THEOS DIKAIOS EPIPHANES PHILORHOMAIOS PHILHELLENOS) ORONTID AF COMMAGENE (65). Han blev født omkring 86 f.Kr., og hans tilnavn betyder Den retfærdige, eminent gode ven af romerne og grækerne. Antiochus I efterfulgte sin far som konge i 70 f.Kr. og blev den mest kendte konge af Commagene.

MOUNT NEMRUT¹³⁰

Det var Antiochus I, der byggede den imponerende religiøse gravplads på Mount Nemrut. Her skabte han en kult på et højt og helligt sted, hvor han var fjernt fra folk og tæt på guderne, som hans indskrifter på stedet

forklarer. Antiochus var optaget af en esoterisk astrologi, og lavede en kalenderreform, der kombinerede Commagenes årshjul med Ægyptens. Antiochus gravkompleks var indrettet, så det var egnet til de religiøse festivaler, der blev holdt to gange hver måned for at fejre hans fødselsdato og kroningsdato. Alle borgere og soldater var inviteret til festlighederne, der skulle ære deres afdøde helte. Under festerne var ukvemsord forbudt, og det var påbudt, at man skulle æde, drikke og more sig, medens man lyttede til tempelmusikernes hellige musik. På gravkomplekset findes verdens ældste fremstillinger af mennesker, der giver hånd.

ANTIOCHUS THEOS OG HERAKLES¹³¹

Det kongelige palads fandtes i Arsameia, og han har efterladt sig mange skrifter på græsk, hvor han beskriver sit program for offentlige anlæg, og glorificerer byen. Da Romerne annekterede Anatolien, lykkedes det Antiochus at holde Commagene uafhængig af

Rom. I 64 f.Kr. invaderede general Pompejus Syrien, og det lykkedes Antiochus at blive allieret med ham. Han blev anerkendt som Roms bedste ven og hilst som *"Konge, allieret og ven"*. I 59 f.Kr. fik han Toga Pretexta samt et elfenbensscepter af Rom.

Under borgerkrigen mellem Julius Cæsar og general Pompejus stillede han med tropper til Pompejus. I 38 f.Kr. lykkedes det Antiochus at forhandle en fredelig ordning, da Markus Antonius ville angribe Commagene og dets rige skatte. Kong Antiochus I døde samme år. Han var gift med datteren af

ARIOBARZANES MØNT¹³²

**KONG ARIOBARZANES
PHILOROMAIUS AF KAPPEDOKIEN**

(66). Hans tilnavn betyder Roms Ven. Ariobarzanes var kappadokisk adelsmand, og blev valgt til konge af Kappadokiens borgere med konsul Cornelius Sullas opbakning i 95 f.Kr. Ariobarzanes blev sat fra magten ikke mindre end 3 gange af kong Mithridates VI af Pontus, før han efter Den Tredje Mithridatiske Krig sikrede sit kongerige med støtte fra general Pompejus. I 63 f.Kr. abdicerede Ariobarzanes for at bane vej for sin søn Ariobarzanes II. Ariobarzanes var gift med

**DRONNING ATHENAIS
PHILOSTORGOS AF KAPPEDOKIEN**

(66). Sammen med kong Ariobarzanes fik hun datteren

DRONNING ISIAS PHILOSTORGOS AF KAPPEDOKIEN (65). Hendes tilnavn betyder Den Elskende. Det var hende, der blev gift med Antiochus I af Commagene, med hvem hun fik sønnen kong Mithridates II og datteren dronning Athenais, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING ATHENAIS ORONTID AF COMMAGENE (64). Hun blev gift med sønnen af

KONG ARIOBARZANES I AF MEDIEN OG ANTROPENE (65). Han fik sønnen

KONG ARTAVASDES AF MEDIEN OG ANTROPENE (64). Sammen med dronning Athenais fik han datteren

DRONNING IOTAPE AF MEDIEN OG ANTROPENE (63). Hun var gift med Mithridates III, hvis bedsteforældre var

KONG ANTIOCHUS I THEOS (ANTIOCHUS THEOS DIKAIOS EPIPHANES PHILORHOMAIOS PHILHELLENOS) ORONTID AF COMMAGENE (65) og **DRONNING ISIAS PHILOSTORGOS AF KAPPEDOKIEN** (65), der endvidere fik sønnen

KONG MITHRIDATES II ORONTID AF COMMAGENE (64). Han var gift med

DRONNING LAODICE AF COMMAGENE (64). Sammen med kong Mithridates II fik hun sønnen

KONG MITHRIDATES III ORONTID AF COMMAGENE (63). Det var ham, der var gift med sin kusine Iotape af Medien og Antropene. Sammen med hende fik han datteren

DRONNING IOTAPE ORONTID AF COMMAGENE (62). Hun var gift med præstekonge Sampsiceramus II, der stammede fra

16. PRÆSTEKONGE SAMPSICERAMUS I AF EMESA

ASH SHMEMIS BORG¹³³

PRÆSTEKONGE SAMPSICERAMUS I AF EMESA (65) grundlagde præstekongedynastiet i Emesa. Hans forfædre var beduiner, der slog sig ned i Orontesdalen. Sampsiceramus rige var et af de klientkongeriger Pompejus etablerede, da han reorganiserede Syrien, og han bad Sampsiceramus fange og henrette den sidste seleucidkonge Antiochus XIII, hvorefter Sampsiceramus selv blev konge i 64 f.Kr. Han byggede borgen Ash Shmemis, ligesom han genopbyggede byen Salamiyah. Sampsiceramus I døde 48 f.Kr. Han fik sønnen

PRÆSTEKONGE IAMBLICUS I AF EMESA (64). Han efterfulgte sin far som præstekonge i 48 f.Kr. Iamblicus I byggede den nye hovedstad Emesa, og i hans tid blev Emesa velhavende. Han sendte tropper til at støtte Cæsar mod Pompejus i Den Alexandrinske Krig. Efter Cæsars død

støttede han Augustus, medens Markus Antonius støttede Iamblicus bror Alexander, som dræbte Iamblicus i 31 f.Kr. Da Marcus Antonius efterfølgende blev dræbt, fik Augustus henrettet Alexander, og i de næste 10 år var Emesa under den romerske guvernør i Syrien. Iamblicus I fik sønnen

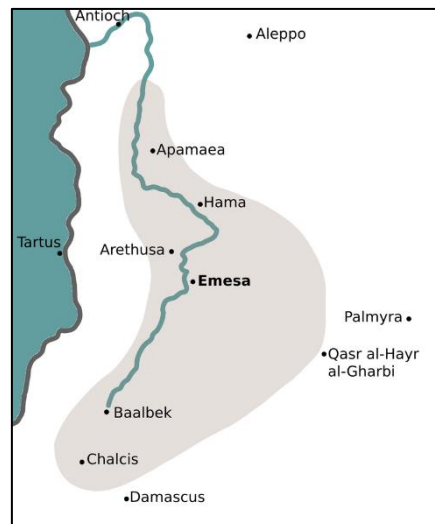
PRÆSTEKONGE IAMBLICUS II AF EMESA (63). Augustus reorganiserede Emesas præstekongedømme i 20 f.Kr., hvor Iamblicus II blev konge. Hans regeringstid var fredelig, og anses for Emesas gyldne tid. Iamblicus II døde 14 f.Kr. Han fik sønnen

DEN SORTE STEN

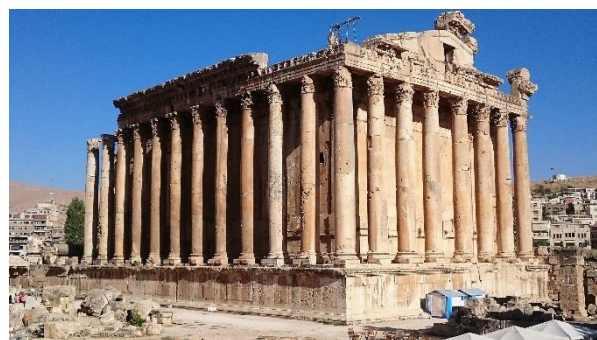
PRÆSTEKONGE SAMPSIGERAMUS II (JULIUS SAMPSIGERAMUS) AF EMESA (62). Han efterfulgte sin far som præstekonge af Emesa og solguden Aramaic af El-Gebal i 14 e.Kr. I El-Gebal templet opbevaredes den hellige Sorte Sten, der var en meteorit, der lyste på himlen omkring Jesus fødsel. På inskriptioner omtales han som ”den store konge”, medens Sampsigeramus og Iotape omtales som ”det lykkelige par”. Sampsigeramus døde år 54 e.Kr. Sammen med Iotape af Commagene fik han sønnen

PRÆSTEKONGE SOHAEMUS (GAIUS SOHAEMUS) AF EMESA (61). Han blev født 5 e.Kr., og hans navn betyder Lille Dolk. I år 54 efterfulgte Julius Sohaemus sin far som præstekonge af Emesa.

EMESA¹³⁴

I Sohaemus regeringstid fik Emesa et tættere forhold til Rom. Sohaemus blev skytshelgen for Heliopolis (Baalbek) og udpeget til at regere den romerske provins Sophene.

BACHUS TEMPEL I HELIOPOLIS¹³⁵

Sohaemus sendte soldater til de romerske legioner, og bidrog med bueskytter under den romerske belejring af Jerusalem i år 70. I 72 sendte han tropper, der støttede den romerske overtagelse af kongedømmet Commagene. Sohaemus døde år 73, og blev begravet i sine forfædres gravmæle i Emesa. Han blev gift med dronning Drusilla af Mauretanien, der stammede fra

17. PHARAO PTOLEMÆUS IX LATHYROS AF ÆGYPTEN

PHARAO PTOLEMÆUS VIII PHYSCON (PTOLEMÆUS VIII EUREGETES II PHYSCON) AF ÆGYPTEN (67) OG DRONNING CLEOPATRA III SELENE (CLEOPATRA III EUREGETES II SELENE) AF ÆGYPTEN (67) fik endvidere sønnen

PHARAO PTOLEMÆUS IX LATHYROS (PTOLEMÆUS IX PHILOMETOR SOTER II LATHYROS) AF ÆGYPTEN (66). Han blev født 142 f.Kr. og blev regent af Ægypten ikke mindre end 3 gange. Først blev Ptolemæus IX valgt til medregent med sin moder fra faderens død i 116 f.Kr. til 110 f.Kr., hvor hans moder beskyldte ham for at prøve at myrde sig, og fik ham afsat til fordel for hendes ynglings søn Ptolemæus X.

PTOLEMÆUS IX¹³⁶

Denne var så medregent med hende, indtil hun blev træt af ham, og fik ham stødt fra tronen, hvorefter Ptolemæus IX vendte tilbage som regent. Dette var Ptolemæus X ikke tilfreds med, så han fik hende myrdet, hvorefter han selv vendte tilbage til tronen. Han blev imidlertid dræbt i et slag, og

Ptolemæus IX kunne så vende tilbage til tronen for tredje gang.

Ptolemæus IX gjorde en indsats for at forbedre landets finanser, bl.a. erstattede han Alexander den Stores guldsarkofag i Alexandria med en i glas, så han kunne omsmelte den oprindelige sarkofag til mønter. Dette blev Alexandrinerne dog så gale over, at de dræbte ham i år 81 f.Kr. Ptolemæus IX blev først gift med sin søster Cleopatra IV i 119 f.Kr. Hans mor fik imidlertid smidt hende ud til fordel for den yngre søster Cleopatra Selene I, som han blev gift med i 115 f.Kr. Han var altså først gift med sin søster

DRONNING CLEOPATRA IV AF ÆGYPTEN (66). Hun blev gift med Ptolemæus IX i 119 f.Kr. Da hendes mor opløste deres ægteskab, flygtede hun til Cypern, hvor hun blev gift med kong Antiochus IX Cyzicenus i 115 f.Kr. Han led nederlag til sin halvbror kong Antiochus VIII af Seleucidriget i 112 f.Kr., hvorefter ægtefællerne blev tvunget til Antiochia, hvor Antiochus VIII holdt til sammen med sin dronning Tryphaena, der var Cleopatra IV's søster.

De to søstre hadede hinanden af et godt hjerte, og Tryphaena bad sin mand dræbe sin søster. Cleopatra IV havde søgt tilflugt i Apollontemplet, og Antiochus VIII nægtede at dræbe hende, da templet var helligt, og da hans forfædre aldrig havde behandlet kvinder på den måde. Tryphaena tog så sagen i egen hånd, og sendte soldater ind og henrettede Cleopatra IV. Året efter kom nemesis, da Antiochus IX besejrede Antiochus VIII og henrettede Tryphaena. Sammen med Ptolemæus IX fik Cleopatra IV datteren dronning Cleopatra V Tryphaena og sønnen

pharao Ptolemæus XII Auletes, som begge indgår i slægten. Vi har altså

PTOLEMÆUS XII

PHARAO PTOLEMÆUS XII AULETES (PTOLEMÆUS XII NEOS DIONYSOS AULETES) AF ÆGYPTEN (65). Han blev født i 117 f.Kr. og fik sit tilnavn, der betyder Fløjtespilleren, fordi han elskede musik og vin. Ptolemæus XII voksede op i eksil ved kong Mithridates IV af Pontus hof. Da han var den eneste overlevende mandlige efterkommer af den første ptolemæiske pharao, blev han udråbt til pharao ved sin fars død i 81 f.Kr.

Egentlig havde hans far aftalt med romerne, at Ægypten skulle indgå i det romerske rige, når han døde. Rom modsatte sig imidlertid ikke, at Ptolemæus XII blev pharao, da Roms senat ikke ønskede en udvidelse af Romerriget.

Ptolemæus XII regerede sammen med sin søsterhustru Cleopatra V Tryphaena og deres datter Cleopatra VI. Han var en svag regent, men prøvede at sikre sin egen og dynastiets overlevelse ved at indgå en alliance (foedus) med Rom mod at betale 150 tons sølv til Julius Cæsar og Pompejus. Dette tyngede

landet, og da han heller ikke reagerede på, at Rom indtog Cypern, blev det for meget for Alexandrinerne, der jagede ham ud af landet. Ptolemæus XII tog så til Rom i 58 f.Kr. sammen med sin anden datter Cleopatra VII Thea. I 55 f.Kr. fik han Rom til at hjælpe sig med at vende tilbage som pharao mod at betale yderligere 300 tons sølv, som han lånte af romerske kreditorer.

Ptolemæus XII vendte så tilbage med 2.000 romerske soldater, og henrettede sin søster Berenice IV og hendes støtter, da hun havde indtaget pladsen som regent i hans fravær. Der var ingen penge i statskassen, og da de romerske kreditorer ville have deres tilgodehavende tilbage, udnævnte Ptolemæus XII den største kreditor til finansminister. Denne brandbeskattede ægypterne så hårdt, at der udbrød oprør, og den nye finansminister måtte flygte til Rom, hvorefter de romerske soldater forlod Ægypten. Ptolemæus XII døde i 51 f.Kr., og han bestemte i sit testamente, at han skulle efterfølges af sin datter Cleopatra VII Thea og hendes broder Ptolemæus XIII. Ptolemæus XII var altså gift med sin søster

DRONNING CLEOPATRA V TRYPHAENA AF ÆGYPTEN (65). Hun var født 95 f.Kr. og blev gift med Ptolemæus XII i 79 f.Kr. Cleopatra V døde 57 f.Kr. Sammen med Ptolemæus XII fik hun datteren

DRONNING CLEOPATRA VII (CLEOPATRA VII THEA PHILOPATOR NEOTERA) AF ÆGYPTEN (64). Det er den Cleopatra, vi alle kender. Hun blev født 69 f.Kr., og hun var intelligent og veluddannet med studier inden for filosofi og internationale relationer, ligesom hun var en dygtig politiker med stor karisma og en enorm viljestyrke. Cleopatra var den eneste af de ptolemæiske faraoer, der kunne tale ægyptisk.

CLEOPATRA VII

Hun regerede først sammen med sin far, og da han døde i 51 f.Kr., blev hun gift med sin bror Ptolemæus XIII, og blev hans medregent, som hendes far havde ønsket. På det tidspunkt var der stor nød i Ægypten. Dels måtte landet betale store afgifter til Rom for at undgå at blive invaderet, og dels udeblev Nilens overrisling af landbrugsarealerne, så landet blev ramt af tørke. Dette vakte stor harme blandt ægypterne.

Ptolemæus XIII søgte at skaffe Cleopatra og hendes søster Arsinoe af vejen i Syrien, men Cleopatra vendte tilbage, samlede en hær og

gik mod ham. Samtidig ankom Julius Cæsar til Alexandria med 4.000 mand for at overtage magten. Dette førte til optøjer i Alexandria, og Ptolemæus XIII flygtede. Julius Cæsar flyttede så ind i paladset, og overtog regeringen af landet. Cæsar inviterede dronning Cleopatra til paladset, og beordrede Ptolemæus XIII til at vende hjem. Da embedsmændene ikke ville have Cleopatra ind i paladset, blev hun smuglet ind rullet ind i et gulvtæppe. Herefter forførte hun Cæsar, og da hendes bror ankom, og opdagede det, udrød han: ”*forrædere overfor Alexandrinerne*”.

Ægypterne gik nu mod Cæsar med 20.000 mand, men da Cæsar havde forskanset sig i havneområdet, og Ptolemæus XIII druknede i Nilen under et flugtforsøg, opgav Alexandrinerne, og Cæsar indsatte Cleopatra på tronen. Da det ikke var tilladt dronninger at regere uden en konge, giftede hun sig med sin lillebror Ptolemæus XIV. Cleopatra og Cæsar tilbragte de næste måneder med at sejle på Nilen, hvad der førte til, at hun fødte deres søn Caesarion.

CLEOPATRA VII

I 46 f.Kr. flyttede Cleopatra med Cæsar til Rom. To år efter blev Cæsar myrdet under et

senatsmøde, og da Cleopatra vendte tilbage til Ægypten, var der udbrudt pest. Hertil kom, at Ptolemæus XIV var død, så hun udnævnte sin 4-årige søn med Cæsar Ptolemæus XV Caesarion til ny pharao, så hun kunne regere på hans vegne.

CLEOPATRA¹³⁷

Efter Cæsars død havde triumvir Marcus Antonius overtaget administrationen af den østlige del af Romerriget, og han inviterede Cleopatra til et møde i Tarsus for at sikre sig ægypternes støtte. Marcus Antonius var blevet forelsket i den 14-årige Cleopatra, da han var med Julius Cæsar i Ægypten, og da han så hende igen, udviklede der sig en af historiens store kærlighedsaffærer mellem dem. Det førte til, at hun fødte deres tvillinger Alexander Helios og Cleopatra Selene II. I 36 f.Kr. tildelte Marcus Antonius Cleopatra en række områder mod øst for at styrke Roms magt på baggrund i hendes nedstamning fra Seleucidkongerne. Samtidig fødte hun endnu en søn med Marcus Antonius, Ptolemæus XVI Philadelphus.

To år senere sejrede Marcus Antonius over kong Artavasdes af Armenien, og det fejrede han ved et triumftog og ved at ophæve Cleopatra til kongernes dronning og dronning af Ægypten, Cypern, Cilicien kystregioner,

Fønikien, Coele-Syrien, Judæa og Arabien, medens han ophævede Caesarion til kongernes konge og konge af Ægypten, Alexander Helios til konge af Seleucidriget, Cleopatra Selene til dronning af Kreta og Cyrenaica, og Ptolemæus XVI Philadelphus til konge af Syrien og Lilleasien. Samtidig blev Caesarion erklæret for den guddommelige Julius Cæsars søn. Hertil kom, at Marcus Antonius lod sig skille fra Augustus søster Octavia, og giftede sig med Cleopatra.

MARKUS ANTONIUS GAVE TIL CLEOPATRA OG HENDES BØRN

Dette var for meget for Augustus og Roms Senat, der erklærede krig mod Ægypten. Afslutningen kom med søslaget ved Actium i 31 f.Kr., hvor ægypternes flåde blev slået af romernes, og Marcus Antonius og Cleopatra måtte flygte til Alexandria. Da romerne nåede Alexandria, overgav ægypterne sig, og Cleopatra lukkede sig inde i sit gravkapel. Marcus Antonius hørte om dette, og troede, at hun havde begået selvmord, hvorefter han tog sit eget liv.

I gravkapellet havde Cleopatra dog ikke begået selvmord, men blot forskanset sig. Håndværkerne kendte imidlertid en bagindgang, som de viste de romerske

soldater. Disse hentede så Cleopatra tilbage til paladset, hvor hun hørte om Marcus Antonius selvmord. For at undgå at blive hånet i Augustus triumftog i Rom valgte også Cleopatra at begå selvmord, så hun låste sig inde med sine tjenerinder og en kurv med cobraslanger. Om det, der herefter skete, skrev Plutarch, at *”da de fik dørene op, fandt de Cleopatra helt død, hvilende på et leje af guld iført sin dragt som dronning, og den ene af hendes to kvinder, som hed Iras, død ved hendes fødder; den anden kvinde, som hed Charmaine, halvdød og skælvende, imens hun satte diademmet til rette på Cleopatras hoved. Da en af soldaterne så hende, sagde han vredt til hende: ”Er det rigtigt gjort?” ”Fuldstændigt rigtigt” svarede hun, ”og hvad der sømmer sig for en fyrstinde, der nedstammer fra en slægt med så mange konger af blodet.” Hun sagde ikke mere, men faldt død om tæt på sengen.”*¹³⁸ Dramaet har dannet baggrund for Shakespeares skuespil *”Cæsar og Cleopatra”*.

CLEOPATRA OG CÆSARION

Efterfølgende blev hendes søn med Cæsar stranguleret, medens hendes børn med Marcus Antonius blev ført til Rom som krigsbytte. Hermed sluttede det ptolemæiske kongedømme, og Ægypten blev en romersk

provins under kejseren. Af Cleopatras børn var der kun et, der nåede frem til selv at få børn. Dette var hendes datter Cleopatra Selene, som hun fik med triumvir Marcus Antonius, der stammede fra

18. KONSUL SEXTUS JULIUS CÆSAR AF ROM

SEXTUS JULIUS CÆSAR MØNT

KONSUL SEXTUS JULIUS CÆSAR AF ROM (68) var født omkring 190 f.Kr. Han var romersk ambassadør i 169 f.Kr., hvor han medvirkende til at sikre bystaten Abderas frihed. I 157 f.Kr. blev Sextus Julius Cæsar valgt til konsul. I 147 f.Kr. søgte han at forhandle en fredelig nedlæggelse af det archaeanke forbund, der var et løst forbund rettet mod Rom. Dette mislykkedes dog, og året efter blev et sidste oprør fra forbundet slået ned, hvorefter Grækenland blev en del af Rom. Sextus Julius Cæsar fik sønnerne Gaius Julius Cæsar I og Lucius Julius Cæsar II, som begge indgår i slægten. Vi har altså

LUCIUS JULIUS CÆSAR II FRA ROM (67). Han døde 129 f.Kr. Lucius Julius Cæsar fik sønnen

KONSUL LUCIUS JULIUS CÆSAR III AF ROM (66). Han blev født omkring 135 f.Kr. og blev guvernør af Makedonien i 95 f.Kr. Året efter blev han valgt til prætor. Lucius Cæsar blev konsul i 90 f.Kr., hvor han

slog samnitterne, og året efter blev han censor med ansvar for at fordele de nye romerske statsborgere på valgdistrikter.

LUCIUS JULIUS CÆSAR MØNT

Lucius Cæsar blev dræbt under gadekampene 87 f.Kr. af Marius partisaner, og hans hoved blev ophængt på Forum Romanums talerstol. Han var gift med

FULVIA FRA ROM (66). Sammen med Lucius Julius Cæsar fik hun datteren

JULIA ANTONIA CÆSAR FRA ROM (65). Hun blev født 104 f.Kr. og havde fælles tiptipoldeforældre med Julius Cæsar. Hun var først gift med Antonius Creticus og efter hans død med Publius Cornelius Lentulus. Plutarch beskriver hende som en meget beundringsværdig kvinde, og omtaler, hvordan hun reddede sin bror, der var kommet på proskriptionslisten, og havde gemt sig i hendes værelse. Da morderne brød ind i hendes hus, stillede hun sig i døren, og udbrød ”*I kan ikke dræbe Lucius Cæsar før I har passeret mig, der fødte jeres general!*”. Under borgerkrigen i 41-40 f.Kr. forlod Julia Antonia Rom, men vendte tilbage sammen med Marcus Antonius i 39 f.Kr. Hun var altså først gift med Marcus Antonius Creticus, hvis far var

KONSUL MARCUS ANTONIUS ORATOR AF ROM (66). Han var født 143 f.Kr. Antonius Orators tilnavn kom af, at han var en sublim taler. Han var anklager ved

retten i Rom gennem hele sit liv, og han optræder som en af de store retorikere i Ciceros ”*De Oratore*”. Antonius Orator blev kvæstor i 113 f.Kr. og prætor med prokonsulære beføjelser over Cilicien i 102 f.Kr. Her bekæmpede han med succes de ciliciske pirater, og blev belønnet med et triumftog. Antonius Orator blev valgt til konsul i 99 f.Kr. og to år efter til censor. I 90 f.Kr. blev han en af Sullas kommandører under borgerkrigen mellem Marius og Sulla. Dette førte til, at han blev henrettet, da Marius kom til magten i 87 f.Kr. Marcus Antonius Orator fik sønnen

MARCUS ANTONIUS CRETICUS

PRÆTOR MARCUS ANTONIUS CRETICUS AF ROM (65). Han blev valgt til prætor i 74 f.Kr. og fik til opgave at rydde Middelhavet for pirater på samme måde, som hans far havde gjort. Det var dog ingen succes, da Antonius Creticus plyndrede de provinser, han skulle beskytte. Antonius Creticus tilnavn skyldtes hans angreb på Kreta, der havde allieret sig med piraterne. Her blev han slået, og mistede det meste af sin flåde. Hans ironiske tilnavn Creticus har en dobbelthed i sig, da det betyder både Erobreren af Kreta og En mand lavet af kalk. Antonius Creticus døde 71 f.Kr. på Kreta. Det

var ham, der var gift med Julia Antonia Cæsar, med hvem han fik sønnen

MARCUS ANTONIUS

TRIUMVIR MARCUS ANTONIUS AF ROM (64). Han blev født 83 f.Kr., og som ung levede Marcus Antonius det søde liv i Rom, hvor han endte med en stor gæld i en alder af 20 år. For at undgå sine kreditorer flyttede han til Grækenland, hvor han blev uddannet inden for filosofi og retorik af sofisten Vepax. I 57 f.Kr. blev Marcus Antonius kommandør af en romersk kavaleridivision under invasionen i Palæstina og Ægypten. Fra 54 f.Kr. tjente han under Julius Cæsar i Gallien, først som kommandør af rytteriet og siden som legat med kommandoen over to legioner.

To år efter blev Marcus Antonius kvæstor. Han blev også augur, hvis opgave var at tolke de romerske guders vilje ved at studere fuglenes flugt. Det var ikke nogen uvigtig post al den stund, at Folkeforsamlingen ikke kunne sammenkaldes for at vedtage nye love eller godkende embedsmænd, hvis tolkningen af fuglenes flugt var ugunstig. I 49 f.Kr. blev Marcus Antonius valgt til folketribun, og ved udbruddet af borgerkrigen mellem Cæsar og Pompejus blev han Cæsars øverstbefalende i Italien. Marcus Antonius var kommandør af venstre fløj, da Cæsar vandt slaget om Pharsalus i 48 f.Kr. Han blev suffect konsul sammen med Cæsar i 44 f.Kr.

MARCUS ANTONIUS GRAVTALE¹³⁹

Da Cæsar blev myrdet samme år, var det Marcus Antonius store oratoriske talent ved Cæsars gravtale, der vendte det romerske folk mod Cæsars mordere. I en kort periode derefter gav det ham næsten uindskrænket magt i Rom, og det endte med, at magten de næste 5 år blev delt mellem Marcus Antonius, Augustus og general Lepidus i Det Andet Triumvirat. Dette blev senere forlænget med yderligere 5 år. I 42 f.Kr. slog Marcus Antonius Cæsars to mordere Brutus og Longinus i slaget ved Philippa.

I år 40 f.Kr. aftalte triumviratet en fordeling af ansvaret for Det Romerske Rige, hvor Marcus Antonius fik ansvaret for den østlige del fra det Adriaterhavet til Eufkrat. Han var endvidere ypperstepræst ved sin gamle ven Julius Cæsars tempel, og ved en festlighed i Athen blev han ophøjet til Bacchus inkarnation.

MARCUS ANTONIUS OG AUGUSTUS
MØNT

Marcus Antonius blev først gift med Fulvia, der døde. Herefter søgte han at styrke sit forhold til Augustus ved at ægte dennes storesøster Octavia. Hertil kom, at han var Cleopatras elsker både før og efter ægteskabet med Octavia, og der gik ikke lang tid efter deres bryllup, før han slog sig ned i Ægypten, og blev gift med Cleopatra.

I 33 f.Kr. ophørte Det Andet Triumvirat, og dette blev fulgt op af en propagandakrig mellem Augustus og Marcus Antonius. Marcus Antonius blev skilt fra Augustus søster, og anklagede Augustus for dokumentfalsk i forbindelse med hans adoption af Cæsar, medens Augustus anklagede Marcus Antonius for at føre krig mod Armenien og Parthien uden Senatets godkendelse og for at have tildelt romerske provinser til Cleopatra og deres 3 børn. Enden blev, at Augustus vandt, og fik Senatet til at erklære krig mod Ægypten i 32 f.Kr. Det var her, det kom til det afgørende søslag ved Actium, som romerne vandt, og som blev begyndelsen på enden for Marcus Antonius og Cleopatra.

Marcus Antonius var en dygtig general og taler, men han havde ord for at være ustabil og brutal. Hans liv er beskrevet af Plutarch i ”*The Life of Antony*”, der har dannet grundlag for flere af Shakespeares skuespil. Sammen med dronning Cleopatra fik han datteren

DRONNING CLEOPATRA SELENE II AF MAURETANIEN (63). Hun blev født 40 f.Kr. Cleopatra Selene blev uddannet i Alexandria, og i en alder af seks år blev hun udnævnt til dronning af Kreta og Libyen af sine forældre. Hun var 10 år, da Ægypten blev besejret af romerne, og hendes far og mor begik selvmord. Augustus tog hende og hendes tvillingebror med til Rom, hvor de

blev ført som fanger i Augustus triumftog, hvor de bar guldkæder så tunge, at de måtte have slaver til at hjælpe sig med at bære dem.

CLEOPATRA SELENE¹⁴⁰

Cleopatra Selene fik sin stedmor Octavia som værge, og blev opdraget i hendes hus i Rom. Hendes tvillingebror mistede livet under et væddeløb på hippodromen, medens Cleopatra blev gift med den afrikanske konge Juba II, og fik en stor medgift af kejser Augustus. På det tidspunkt blev det romerske Nordafrika reorganiseret, og Juba II og Cleopatra Selene blev udpeget til vasalkongepar af Mauretanien, der bestod af Vestalgie og Marokko.

VOLUBILIS¹⁴¹

De udbyggede den gamle hovedstad Volubilis, og opbyggede en ny hovedstad Caesarea Mauretania (Chercell) ved Middelhavet. Byen blev opbygget med kvadratisk vejnet, og blev udformet i en rig blanding af ægyptisk, græsk og romersk arkitektur. Deres nye kongedømme blomstrede med omfattende eksport og handel, ikke mindst takket være Cleopatra Selene.

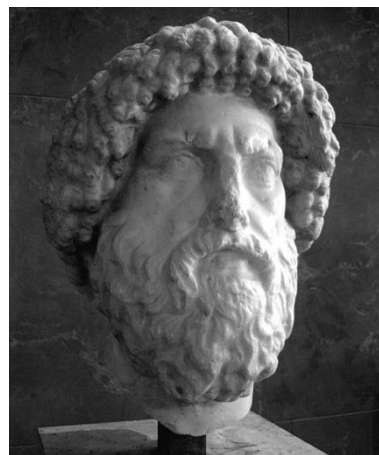

JUBA OG CLEOPATRS SELENES
MAUSOLÆUM

Cleopatra Selene døde i 7 e.Kr. og blev begravet i det kongelige mausolæum i Caesarea, som hun og hendes mand havde ladet bygge i 3 f.Kr. Den græske digter Crinagoras af Mytilene skrev et epigram over hende, der byggede på hendes navn Selene og en måneformørkelse, der optrådte, da hun døde¹⁴²:

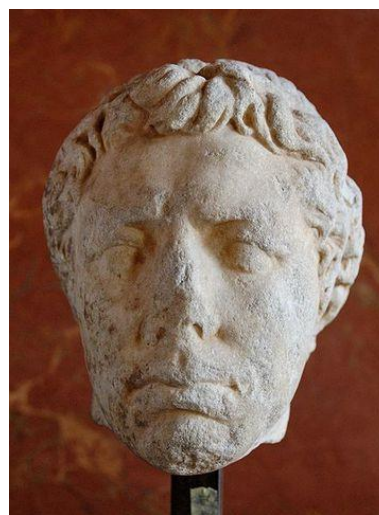
*Månen voksede mørk,
stod op ved solnedgang,
dækkede hendes lidelser i mørket,
fordi den så hendes smukke navn, Selene,
død, nedstigende til Hades.
Med sig havde hun sit lys skønhed,
blandet med sit livs mørke ved sin død.*

Cleopatra Selene II var gift med kong Juba II, der var søn af

JUBA I¹⁴³

KONG JUBA I AF NUMIDIEN (64). Hans kongerige Numidien omfattede Østalgier. Under opgøret mellem Pompejus og Cæsar holdt Juba med Pompejus. Cæsar sendte så Assinius Pollio til Afrika for at slå Juba, men Assinius Pollio blev selv slået, og måtte flygte. Efter drabet på Pompejus i Alexandria i 48 f.Kr. gik Cæsar sammen med Assinius Pollo, og de slog kong Juba i slaget ved Thapsus. Herefter begik kong Juba selvmord, og Numidien blev indlemmet som en romersk provins. Kong Juba I fik sønnen

JUBA II¹⁴⁴

KONG JUBA II AF MAURITANIEN (63). Han blev født år 52 f.Kr. Juba II var kulturelt interesseret, og skrev flere bøger om historie,

natur og geografi. Han udsendte også ekspeditioner, og opdagede Madeira og De Kanariske Øer. En lægeplante herfra blev opkaldt efter ham, ”*Euphorbia Regis-Jubae*”. Sammen med Cleopatra Selene byggede han teatre, bibliotek, kunstsamlinger og et fyrtårn svarende til det, der stod i Alexandria.

JUBA II MØNT

Juba II var først gift med Cleopatra Selena II. Da hun døde 6 e.Kr., blev han gift med Glaphyra af Kappadokien. Han døde 23 e.Kr. og blev også begravet i det kongelige mausolæum. Sammen med dronning Cleopatra Selena II fik han sønnen

PTOLEMÆUS II¹⁴⁵

KONG PTOLEMÆUS II AF MAURETANIEN (62). Han blev født omkring år 1 f.Kr. og efterfulgte sin far som konge af Mauretania. Kejser Caligula ville imidlertid gøre Mauretania til en romersk koloni, og han kaldte derfor Ptolemæus II til Rom i år 40 e.Kr. Her lod han Ptolemæus henrette med den begrundelse, at Ptolemæus

optrådte i teatret i en purpurkappe, der var fornemmere end Caligulas. Havde han kommet i en mindre fornem, var han sikkert blevet henrettet for at være upassende påklædt. Kong Ptolemæus II var gift med

JULIA URANIA MØNT

DRONNING JULIA URANIA AF MAURETANIEN (62). Hun var født omkring 5 f.Kr. og døde 35 e.Kr. Sammen med kong Ptolemæus II fik hun datteren

DRUSILLA

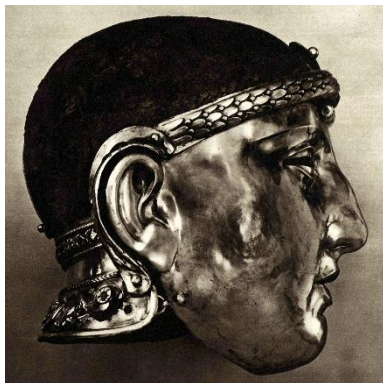
DRONNING DRUSILLA AF MAURETANIEN (61). Drusilla voksede sandsynligvis op i den kejserlige familie i Rom. Omkring år 53 e.Kr. arrangerede kejser Claudius giftemål for hende med Marcus Antonius Felix, der var romersk guvernør i Judæa. Et par år efter blev de skilt, og i år 56 e.Kr. giftede Drusilla sig igen med en fjern slægtning. Det var hende, der blev gift med præstekonge Sohaemus af Emesa, med hvem hun fik sønnen

ALEXIO II MØNT

PRÆSTEKONGE ALEXIO II (GAIUS JULIUS ALEXIO) AF EMESA (60). Han var kun et barn, da han efterfulgte sin far som præstekonge af Emesa i 73 e.Kr. En følge af dette var, at Emesa fik indsnævret sin autonomi, så deres præstekonger blev romerske klientkonger. Alexio II døde i 78 e.Kr. Han var gift med

DRONNING CLAUDIA (CLAUDIA ARRIUS CALPURNIUS SILO) AF SYRIEN (60). Sammen med præstekonge Alexio II fik hun sønnen

HJELM FRA MOUSOLÆET

PRÆSTEKONGE SAMPICERAMUS III SILAS (GAIUS JULIUS FABIA SAMPICERAMUS III SILAS) AF EMESA (59). Han var også barn, da han efterfulgte sin far som præst i 79 e.Kr. Som klientstat eksporterede Emesa hvede, oliven og vin til det romerske imperium, og sendte

soldater til de romerske legioner, herunder bueskytter til det romerske kavaleri.

MAUSOLÆET I EMESA¹⁴⁶

Sampsiceramus Silas byggede det kongelige mausolæum i Emesa, hvor der blev fundet indskriften: "*Gaius Julius Sampsiceramus, af Fabia stammen, kaldet Silas, søn af Gaius Julius Alexion, byggede dette mausolæum medens han stadig levede, for sig selv og sin familie, år 390 (78 e.Kr.)*". Mausolæet er siden blevet sprængt væk for at give plads til et oliedepot. Der blev også fundet en hjelm fra Sampsiceramus Silas tid. Præstekonge Sampsigeramus Silas døde 120. Han var gift med

DRONNING CLAUDIA CAPITOLINA BALBILLA AF EMESA (59). Sammen med Sampsiceramus Silas fik hun sønnen

PRÆSTEKONGE LONGINUS SOHAEMUS (GAIS JULIUS LONGINUS SOHAEMUS) AF EMESA (58). Han døde i 160, og blev begravet i det kongelige mausolæum i Emesa. Præstekonge Longinus Sohaemus fik sønnen

FILOSOF IAMBLICUS (IAMBlichUS SOHAEMUS) AF EMESA (57). Iamblichus af Emesa levede som filosof i Armenien, der blev regeret af hans nære slægtning den romerske vasalkonge Sohaemus af Armenien

fra 144-161. Siden tog han til Babylon, hvor han fra 165-180 udgav Babylons historie i 17 bind. Der er nu kun fragmenter igen, der overlevede en brand i 1671. Iamblicus af Emesa fik sønnen

PRÆSTEKONGE SULPICIUS (GAIUS JULIUS SULPICIUS) AF EMESA (56). Han døde i 210. Præstekonge Sulpicius fik sønnen

URANIUS I MØNT

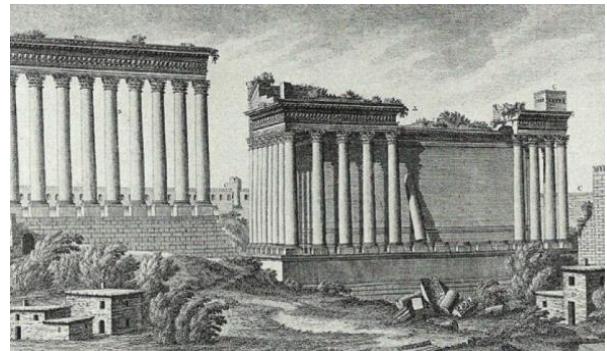
PRÆSTEKONGE URANIUS I ANTONIUS (JULIUS AURELIUS SULPICIUS URANIUS I ANTONIUS SULPICIUS) AF EMESA (55). I 211 blev Emesa en romersk koloni, og Uranus I blev dens guvernør. Kejser Caracalla døde 217 e.Kr., og året efter blev præsten Heliogabalus fra Emesa kejser, medens Emesa igen blev et klientkongedømme med Uranus I som præstekonge.

DEN SORTE STEN MED
HESTEFORSPAND

Heliogabalus førte Emesas hellige Sorte Sten til Rom, hvor den blev ført i procession på en førerløs guldvogn pyntet med ædelstene og

trukket af seks hvide heste med guldfittings, medens Heliogabalus løb baglæns foran vognen, kiggende mod Gud i himlen og fulgt af heste og vogn. Efter Heliogabalus død i 222 kom stenen tilbage til helligdommen i Emesa. Kong Uranus I døde i 235. Han fik sønnen

EMESAS TEMPEL

PRÆSTEKONGE ANTONIUS SAMPSICERAMUS (LUCIUS JULIUS AURELIUS SULPICIUS SEVERUS URANIUS ANTONIUS) AF EMESA (54). Han blev født omkring 218, og efterfulgte sin far som præstekonge i 235. Han døde 254. Præstekonge Antonius Sampsiceramus fik sønnen

IAMBLICUS AF CHALCIS

FILOSOF IAMBlichUS (JULIUS IAMBlichUS ANTONIUS) AF

CHALCIS (53). Han var født omkring 245, og blev en af grundlæggerne af Neoplatonismen, der byggede på Platon, men havde en række fortolkninger, der afveg fra Platons skrifter. Iamblicus oprettede sin egen filosofiske skole i Emesa i 304, og døde 327. Iamblicus af Chalcis fik datteren

URANIA AF CHALCIS (52). Hun blev født omkring 265, og blev gift med

RIGSRÅD SOPATER AF ROM (52). Sopater var født omkring 260, og blev rådgiver for kejser Konstantin. Han døde 312. Sammen med Urania fik han sønnen

HIMERIUS III AF APAMAEA (51). Han blev født 295 i Apamaea, hvor ærkebiskoppen af Syrien holdt til. Det var en by på 150.000 indbyggere med provinsens største teater og en hovedgade, der var flankeret af en af Romerrigets største kolonnader, der strakte sig to km fra Nordporten til Sydporten. Himerius døde 345. Han fik sønnen

APAMAEAS KOLONADE¹⁴⁷

IAMBlichus II AF APAMAEA (50). Han blev født 320. Iamblichus II fik sønnen

BISKOP TETRADIUS (TETRADIUS IAMBlichus) AF CLERMONT (49). Han blev født 345 i Apamaea. Tetradius var

først senator og prokonsul af Trier. Siden blev han biskop af Clermont. Tetradius døde 386. Han var gift med

ARTEMIA AF CLERMONT-FERRANT (49), der var født 355. Sammen med biskop Tetradius fik hun datteren

ARTEMIA TETRADIUSDATTER AF CLERMONT (48). Hun var født 375, og blev gift 400 med præfekt Decimus Rusticus. Artemia døde 409. Hun var altså gift med

PRÆFEKT DECIMUS RUSTICUS (DECIMUS JUNIUS RUSTICUS) AF GALLIEN (48). Han var født 370, og blev magister officiorum i 408. Decimus Rusticus var præfekt af Gallien 409-13, hvor han holdt til i Trier, og var ansvarlig for den romerske tilbagetrækning fra England. Han var ven med Apollinaris. I 423 blev han fanget af kejser Honoris hær og dræbt. Sammen med Artemia fik han sønnen

VICARIUS DECIMUS RUSTICUS AF LYON (47). Han var født i Trier, og blev sekretær for i den romerske administration. Efter 423 blev Decimus Rusticus vicarius for præfekt Apollinaris. Han flyttede til Lyon, hvor han blev gift med biskoppens datter. Decimus Rusticus døde 448. Han var gift med datteren af

BISKOP SANKT ENCHERIUS AF LYON (48). Han var en af de højest estimerede galliske prælater. Særligt kendt er hans breve, hvor han taler for selvfornægtelse. Encherius blev biskop af Lyon i 434. Efter sin hustrus død trak han sig tilbage til et simpelt liv, hvor han helligede sig eftertænksomhed og opdragelse af sine børn. Sine sidste år tilbragte han i ensomhed med studier af legemets forgængelighed og en beskrivelse af

eremitternes liv. Encherius blev helgenkåret. Sankt Encherius var gift med

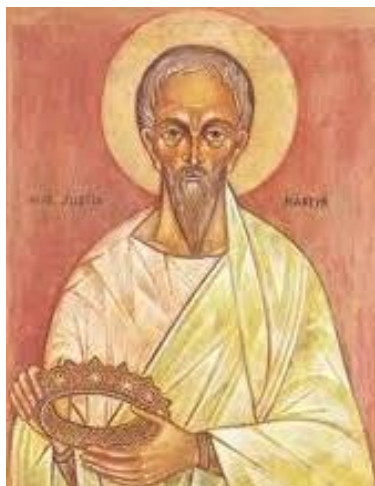
GALLIA AF LYON (48). Sammen med Sankt Encherius fik hun datteren

TULLIA AF LYON (47). Hun blev født 410, og døde 430. Det var hende, der blev gift med Decimus Rusticus, med hvem hun fik sønnen

BISKOP AQUILINUS AF LYON (46). Han blev født 430, og blev biskop af Lyon. Aquilinus var skolekammerat og ven med præfekt Sidonius Apollinaris, der skrev til ham: *"Jeg finder det til min fordel, min ven med alle dyder, og jeg er sikker på, at du føler det samme, at vi skulle binde os sammen med så mange bånd, som vi har grunde til at være forenet. Sådanne bånd er arvegods i vores familier; jeg behøver bare erindre erfaringerne fra det forgangne. Lad mig pege på vores bedstefædre Rusticus og Apollinaris, som ved forsyn og holdninger var forenet i et nobelt venskab... Hvis vi kommer til årene mellem dem og os, finder vi vores fædre, der voksede op i tæt venskab i ungdommen. Under Honoris regime tjente den ene som tribun, den anden som sekretær, men i tæt kammeratskab langt hjemmefra. Under Valentin regerede den ene over Gallien, medens den anden kun regerede over en region; og alligevel forstod de at balancere deres værdighed og broderlige lighed".* Aquilinus døde i 470. Han var gift med

FUSCINA AF VIENNE (46). Hun blev født 430, og døde 490. Sammen med biskop Aquilinus fik hun sønnen

ÆRKEBISKOP SANKT RUSTICUS AF LYON (45). Han blev født 455 i Lyon. Rusticus blev først biskop af Limoges, og i 494 blev han ærkebiskop af Lyon.

SANKT RUSTICUS

Rusticus gav økonomisk støtte til paven, og hjalp Sankt Epiphanius fra Pavia med at forhandle befrielsen af en række kristne fanger, burgunderne havde taget under deres hærgen i Ligurien. Blandt dem var 400 fra Lyon. Rusticus døde i 501, og blev siden helgenkåret. Sankt Rusticus blev gift med

HIBERIE RURICE AF LIMOGES (45). Sammen med Sankt Rusticus fik hun datteren

ARTHEMIA AF LYON (44). Hun blev født 485, og døde 513. Artemia af Lyon blev gift med sønnen af

BISKOP SANKT GREGORIUS AF LANGRES (45). Han var førstesenator af Autun, og efter sin kones død blev han biskop af Langres. Her blev han kendt for stor dygtighed og ydmyghed. Gregorius døde i 541, og han blev siden helgenkåret. Hans relikvier blev gravsat i Dijon. Sankt Gregorius var gift med

LEOCADIA AF LANGRES (45). Sammen med Sankt Gregorius fik hun sønnen

BISKOP FLORENTIUS AF GENOVA (44). Han blev biskop af Genova i 513. Sammen med Artemia af Lyon fik han datteren

GREVINDE ARTHEMIA AF GENOVA (43). Hun blev født i Genova omkring 500, og døde 520 i Vitri-en-Pertois. Artemia af Genova blev gift med grev Munderic Vitrey, hvis farfar var

SIGEBERT¹⁴⁸

KONG SIGEBERT "DEN HALTE" AF KØLN (45). Sigebert fik sit tilnavn, da han blev såret i benet under slaget ved Tolbiac mod alemannerne. Han blev dræbt af sin søn Cloderic i 511. Kong Sigebert var gift med dronning Theodoline af Bourgogne, hvis farfar var

19. KONG GEBICA AF BURGUNDERNE

KONG GEBICA AF BURGUNDERNE (48) var født omkring 353. Burgunderne var et folk, der måske kom fra Bornholm (Burgundarholm), og var vandret sydpå. Kong Gebica optræder som kong Gjuka i Völsungsagaen og Hversu Noreg Byggdist samt som Dancrat i Nibelungenlied. Han døde

407. Efter sagaerne var han gift med dronning Grimhild af Burgunderne. Han fik sønnen

KONG GUNTHER AF BURGUNDERNE (47). Han var født omkring 385. Det er kong Gunther, der optræder i Nibelungenlied, hvor han bliver gift med Brunhilde, og i Völsungsagaen, hvor han optræder som kong Gunnar. Han optræder i Atlakvitha, hvor det hedder:¹⁴⁹

*"og med Burgunderne/der de gav mig en ring:
der Guthere gav mig/en skinnende skat,
en belønning for mine sange/han var ingen
dårlig konge!"*

Medens Gunther var konge af burgunderne, blev de presset vestover af hunnerne, og en meget kold vinter, hvor Rhinen var frosset til, søgte de en ny tilværelse på den anden side af Rhinen i nærheden af Mainz. Her fik de etableret et selvstændigt kongedømme inden for det romerske rige efter aftale med kejser Honoris i 411. Siden udvidede Gunther sit rige ind i Belgien, hvad romerne tog ilde op. I 435 blev de derfor angrebet og udslettet af den romerske general Aetius sammen med hunnerne. Det er her fra vi har grundfortællingen i Nibelungenlied. Blandt de døde var kong Gunther. Han fik sønnen

GUNDIOC

KONG GUNDIOC AF BURGUNDERNE (46). Han var født omkring 410. Efter nederlaget i 435 fik Gundioc og resterne af burgunderne lov at slå sig ned i et lille

kongerige omkring Genf i 443, hvor de fungerede som romersk grænsehær mod Alemannerne. I 451 deltog Gundioc i kampen mod hunnerne og siden mod vestgoterne i Spanien. Efter Aetius død i 454 blev Gundioc gift med den nye romerske militærdiktator Flavius Richimers søster. Han døde omkring 473. Sammen med Richimers søster fik han datteren

DRONNING THEODELINDE AF BURGUNDERNE (45). Hun var født omkring 450, og døde 475. Sammen med kong Sigebert den Halte fik hun sønnen

CLODERIC

KONG CLODERIC "FADERMORDEREN" AF KØLN (44). Han var konge af Tolbiac. Kong Clovis af Salien opfordrede ham til at dræbe sin fader, så han også kunne overtage dennes kongedømme. Dette gjorde Cloderic i 511, hvorefter han også blev konge af Køl. Nu anklagede kong Clovis ham imidlertid for at have dræbt sin far, og fik Cloderic dræbt. Herefter kunne Clovis så overtage begge Cloderics kongeriger. Cloderic fik sønnen

GREV MUNDERIC VITREY AF KØLN (43). Han blev født 505 i Køl, og blev lensherre (siegneur) til Vitri-en-Pertois. Herudover var Munderic senator i Narbonne, greve af Køl og tronprætendent til Austrasias trone i 532. Han blev dog ikke valgt. Han døde 534. Det var grev Munderic, der var gift

med Artemia af Genova, med hvem han fik datteren

GREVINDE ARTHEMIA AF VITRI-EN-PERTOIS (42). Hun var gift med

SLOTSHERRE GREV MUMMOLIN AF AUSTRASIA (42). Han var født 520, og blev greve af Soisson. Mummolin blev ambassadør i Byzans i 539. Han blev overkammerherre på paladset i Austrasia og slotsherre for paladset i Neustria. Sammen med Artemia af Vitri-en-Pertois fik han sønnen

HERTUG RATBOD BABON AF AUSTRASIA (41). Han var født 530, og blev hertug af Austrasia. Hertug Ratbod blev gift med datteren af

ARMEMBERT AF BOURGOGNE (42), der fik datteren

HERTUGINDE ARMEMBERTSDATTER AF BOURGOGNE (41). Sammen med hertug Radbod Babon fik hun datteren

ERMENGARDE AF AUSTRASIA (40). Hun blev gift med

SLOTSHERRE WARNACHER I AF BOURGOGNE (40). Sammen med Ermengarde fik han sønnen

GREV BODILON AF TRIER (39). Bodilon blev født omkring 600, og blev greve af Poitiers og Trier. Siden blev han munk på Mans Kloster. Bodilon var gift med

GREVINDE SANKT SIGRADE AF DIJON (39). Hun var født 605 i Soisson. Sigrade blev helgenkåret, og det samme blev hendes to sønner Warinus og Leodegarius, som hun fik med Bodilon. Sønnen led martyrdøden i 677, og året efter døde Sankt

Sigrade. Sammen med Bodilon fik hun altså sønnen

SANKT WARINUS

BISPEFYRSTE SANKT WARINUS AF POITIERS (38), der blev født 635 e.Kr. i Autun. Han tilbragte sin opvækst ved Clothar II's hof, og blev greve af Poitiers og Paris. Warinus blev gift med ærkebiskop Sankt Basinus' søster grevinde Kunza af Metz, medens han selv blev biskop af Autun. Warinus fik et kedeligt endeligt, da han søgte at mægle i en strid mellem sin bror Sankt Leodegarius og den grumme slotsherre Ebroin af Neustria. Takken for det var, at Warinus blev stenet til døde i 677 e.Kr. Han blev siden helgenkåret. Sankt Warinus var altså gift med grevinde Kunza, hvis farfar var

BISPEFYRSTE SANKT ARNULF AF METZ (40). Han var født i 582, og blev kaldt til kong Theudebert II's hof, hvor han blev uddannet af Gondulf af Provence. Arnulf viste sig at være en dygtig hærfører og administrator. Han blev hertug af Schelde, og ved kong Theudebert II's død i 612 blev han biskop af Metz. Samtidig overtog Theudeberts bedstemor dronning Brunhilde

hvervet som regent af Austrasia. Året efter ledte Arnulf et oprør mod Brunhilde, der førte til hendes fald og samlingen af de frankiske lande.

SANKT ARNULF

Om biskop Arnulf fortælles legenden om Ringen. Sankt Arnulf var forpint over de mange voldelige opgør og krige, der omgav ham, og han følte, at han havde et medansvar. Han smed så sin biskopring i floden, og bad til gud om at give ham et tegn på tilgivelse ved at returnere ringen. I 628 blev ringen fundet i en fisk i bispens køkken, og Arnulf tog det som et tegn på tilgivelse. Han trak sig herefter tilbage til Remiremont Kloster, hvor han levede til sin død i 640. Arnulf blev helgenkåret.

I 602 var Arnulf blevet gift med Sankt Clotilde Doda, med hvem han fik sønnen hertug Ansegisel. Herefter gik hun i kloster. Tre år efter fik han endvidere sønnen biskop Sankt Clodulf af Metz. De indgår begge i slægten. Vi har altså

BISKOP SANKT CLODULF AF METZ (39). Han blev født 605. Clodulf blev biskop af Metz i 657, og stod for en pragtfuld udsmykning af Sankt Stephen Domkirke i

Metz. Clodulf døde 697, og blev begravet i Sankt Arnulf Kirken. Han blev helgenkåret. Sankt Clodulf var gift med

HILDA AF METZ (39). Hun kaldes også Childa. Hilda blev nonne, da Clodulf blev ordineret. Sammen med Clodulf fik hun datteren

GREVINDE KUNZA AF METZ (38). Det var hende, der blev gift med Sankt Warinus, med hvem hun fik datteren hertuginde Doda af Poitiers og sønnen Sankt Lautwinus, som begge indgår i slægten. Vi har altså

SANKT LAUTWINUS

ÆRKEBISKOP SANKT LAUTWINUS AF TRIER (37). Han var født 665, og blev greve af Trier. Lautwinus var uinteressert i en kirkelig karriere, og blev gift med Willegardis af Bayern. En dag, hvor han var på jagt, faldt han i søvn under et træ. Medens han sov, flyttede solen sig, og skinnede på ham. Da kom en stor ørn, og satte sig på ham med vingerne spredt ud for at beskytte ham mod solens stråler. Lautwinus så dette som et tegn fra Gud om at etablere et kloster på stedet.

I 697 blev han hjælpebiskop for sin onkel Basinus, der var ærkebiskop af Trier og biskop af Leon, og de etablerede et kloster i Mettlach. Da hans onkel døde i 705 e.Kr. efterfulgte Lautwinus ham som ærkebiskop og biskop af Leon.

METTLACH KLOSTER¹⁵⁰

Da Lautwinus blev enkemand, trak han sig tilbage som munk til sit kloster. Han døde 722 i Reims, og hans søn ville bringe hans lig til Trier for at begrave ham. Dette var imidlertid imod de lokale skikke, og i stedet placerede sønnen hans kiste i en båd uden styrmand. Vinden førte så båden via Moselle og Saar til Mettlach, hvor klokkerne begyndte at ringe, da han ankom. Lautwinus blev begravet i Mettlach Kloster, og i dag opbevares hans kiste i Lautwinus Domkirke i Mettlach. Lautwinus blev siden helgenkåret. Sankt

Lautwinus var altså gift med Willegardis af Bayern, hvis farfar var

PRINS AGILOLF AF BAYERN (39). Han var født i 612. Agilolf var gift med

HERTUGINDE CLEISNOD AF FRIULI (39). Hun kom fra Venedigregionen, og sammen med prins Agilolf fik hun sønnen

HERTUG THEODO II AGILOFINGER AF BAYERN (38). Han blev født 635, og blev hertug af Bayern i 680. Theodo II etablerede sig med Regensburg som hovedstad. Theodo II indgik forbund med Lombarderne, og gennemførte en rejse til Rom, hvor han udarbejde en ny bispedømmeorganisation for Bayern sammen med pave Gregor II. Theodo II blev protektor for de fire store missionærer i Bayern, og etablerede det bayerske kirkesystem, gennem hvilket kirken fik større uafhængighed af kongemagten og tættere tilknytning til paven. Han døde 717 i Regensburg. Theodo II var gift med

HERTUGINDE FOLCHAIDE AF SALZBURG (38). Hun var født omkring 647. Sammen med Theodo II fik hun datteren

GREVINDE WILLEGARDIS AGILOFINGER AF BAYERN (37). Hun blev født 670, og døde 732 i Bayern. Det var hende, der blev gift med Sankt Lautwinus af Trier, med hvem hun fik sønnen

GREV GUY WIDO AF TRIER (36). Han var født 698, og blev greve af Trier. Grev Guy regnes for grundlægger af slægten Widoniderne, hvor Wido er den latinske udgave af Guy. Grev Guy blev gift med datteren af

NANTIER AF TRIER (37), der fik datteren

NANTIERSDATTER AF TRIER (36). Sammen med grev Guy fik hun sønnen

LAMBERT WIDONID AF GUIDESCHI (35), der blev født 730, og døde 768. Han blev gift med

THEUTBERGE AF METTLACH (35). Sammen med Lambert af Guideschi fik hun sønnen

MARKGREVE GUY WIDONID AF NANTES (34). Han blev født 750. Markgreve Guy efterfulgte grev Roland som markgreve af Bretagne i 778. Grev Roland skulle dække kejser Karl den Stores tilbagetog over Pyrenæerne, efter Karl havde hærgnet i Spanien. Roland faldt i baghold, og kaldte på hjælp i sit gyldne horn, men blev dræbt. Dette blev grundlaget for det første franske ridderdigt ”*Rolandskvadet*”.

Grev Guy blev en svag markgreve, da karolingernes indbyrdes strid forhindrede ham i en effektiv udnyttelse af sin autoritet. Han blev hersker over Neustria og Nantes omkring 799. Der foreligger en række dokumenter fra grev Guys hånd i arkivet i Sankt Sauveur Kloster. Han døde i 818 i Aachen. Grev Guy var far til

HERTUG LAMBERT I WIDONID AF NANTES (33), der blev født omkring 775. Da hans fader døde, opkastede Morvan Lez-Breizh sig til konge af Bretagne, så Lambert I deltog sammen med Ludvig den Fromme i et felttog mod Morvan, hvorefter han blev markgreve af Bretagne og greve af Nantes. I 834 slog hertug Lambert kejser Lothar I's støtte grev Odo af Orleans, men Lambert kom i unåde, og mistede sine embeder. Hertug Lambert gik så i exil i Italien, hvor han blev hertug af Spoleto. Hertug Lambert I døde 837. Han var gift med

HERTUGINDE ITTA AF NANTES (33). Sammen med hertug Lambert fik hun datteren Aelinde Widonid og sønnen grev Lambert II, som begge indgår i slægten. Han fik altså datteren

AELINDE WIDONID AF NANTES (32). Hun blev gift med

RIDDER ADARD AF LOCHES (32). Han var født 830 i Nantes. Ridder Adard blev lensherre (siegneur) på borgen Loches. Han døde 864 på Loches. Sammen med Aelinde Widonid fik han sønnen

RIDDER GARNIER AF VILLENTOIS (31). Han blev født omkring 862 på Loches. Garnier blev lensherre på borgene Loches, Troyes og Hayes. Han døde omkring 929 på Loches. Garnier blev gift med

TESCANDRA AF LOCHES (31). Hun var født 860, og døde 957 på Loches. Tescandra

nævnes i gavebrevet efter hendes mands død, hvor hun gav gaver til Klostrene i Guido og Fuldo. Sammen med lensherre Garnier fik hun datteren

GREVINDE ROSCILLE AF LOCHES (30). Hun blev født 874 i Anjou, og døde 940 i Angers. Roscille blev gift med grev Foulques I den Røde af Anjou, der stammede fra markgreve Ansbert af Schelde.

LOCHES

20. MARKGREVE ANSBERT AF SCHELDE

651 E.KR.¹⁵¹

MARKGREVE ANSBERT AF SCHELDE (41) var født 526. Han stammede fra Moselle, var senator og markgreve af Schelde. Ansberth døde 570. Han var gift med

GREVINDE BLITHILDE AF KØLN (41). Hun blev født omkring 510, og døde 580. Sammen med markgreve Ansberth fik hun sønnen

ARNOULDUS

BISKOP ARNOULDUS (ARNOULDUS XXVII DRESCHELDT) AF METZ (40), der var født 560. Han var markgreve af Schelde, og blev biskop af Metz 601. Arnouldus døde 611. Han var gift med

ODA AF SWABIEN (40), der var født 562, og døde 634. Sammen med biskop Arnouldus fik hun datteren

SANKT CLOTHILDE DODA AF METZ (39). Hun var født 583. Det var hende, der blev gift med biskop Sankt Arnulf i 602. Samme år fødte hun en søn, hvorefter hun trak sig tilbage til Trier Kloster som nonne. Nogle år senere skulle hun mødes med sin mand for at afklare nogle forretninger. Her var hun så bange for, at han igen skulle blive tiltrukket af hende, at hun fik raget alt hår af. Dette virkede. Han blev rædselsslagen ved gensynet, så hun fik fred. Doda døde i 611, og blev helgenkåret. Hun var altså gift med

SANKT ARNULF OG SANKT DODA

BISPEFYRSTE SANKT ARNULF AF METZ (39), der sammen med Clothilde Doda endvidere fik sønnen

HERTUG ANSEGISEL AF AUSTRASIA (38). Han blev født i 602. Ansegisel var hertug (dux et princeps) af Austrasia. Han blev myrdet før 679 i en fejde med Gundewin. Ansegisel var gift med Sankt Begga, der var datter af

ANSEGISEL

RIGSHOFMESTER PIPIN "DEN ÆLDRE" AF LANDEN (39). Han var rigshofmester (major domus) for Clothar II, Dagobert I og Sigebert II. Pipin den Ældre døde i 640. Han var gift med

SANKT ITTA

SANKT ITTA AF NIVELLES (39). Hun var født omkring 592. Efter Pipin den Ældres død grundlagde Itta Benediktiner Nonnekloster i Nivelles og indskrev sig selv. For at undgå, at hendes datter blev tvangsgift,

ragede hun håret af datteren og gjorde hende til abedisse. Itta døde 652 i Nivelles, og blev helgenkåret. Sammen med Pipin den ældre fik hun datteren

SANKT BEGGA

SANKT BEGGA PIPINID AF AUSTRASIA (38), der var født i 613. Hun grundlagde adskillige kirker og et kloster i Andenne sur Meuse, hvor hun tilbragte resten af sine dage efter sin mands død før 679. Sankt Begga døde omkring 695, og blev helgenkåret. Det var hende, der var gift med hertug Ansegisel, med hvem hun fik sønnen

PIPIN II

HERTUG PIPIN II "DEN MELLEEMSTE" PIPINID AF HERSTAL (37). Han blev født i 635 i Herstal. I 680 blev Pipin rigshofmester (major domus) af Austrasien. I 687 slog han kong Theodoric III i slaget ved Tertry, og fik samlet hele Franken (Austrasia, Neustria og Burgund). Herefter blev han den første rigshofmester af hele Franken, og kaldte han sig hertug og prins af Franken (Dux et princeps Francorum).

I 689 tabte Pipin II til friserkongen Radbod i slaget ved Köln, men siden vandt han over friserne, ligesom han fik bragt Alemannien og Franconien ind under frankisk indflydelse. Hertil kom, at han begyndte at udbrede evangeliet i Tyskland.

PIPIN II MODTAGER SANKT HUBERT

Hertug Pipin II døde 714 i Jupille. Omkring 670 blev han gift med Plectrude, men han havde også en elskerinde

ALPAIS FRA AUSTRASIA (37), som blev født omkring 635. Hun fødte ham sønnen

HERTUG CHARLES MARTEL "HAMMEREN" PIPINID AF FRANKEN (36). Han var født i 687, og voksede op i Andenne sur Mause. Som barn dræbte han en bjørn, der generede byens indbyggere, med en hammer. Det gav ham tilnavnet.

CHARLES MARTEL¹⁵²

Charles var en stor general, der stoppede den muslimske invasion i slaget ved Poitiers (Tours) i 732, hvorved han frelste den vestlige civilisation. Under borgerkrigen 737-741 var han reelt konge af Franken.

CHARLES MARTEL I FELTEN

Charles Martel døde 747, og blev begravet i Sankt Denise Klosterkirke. Han var gift med hertuginde Rotrude af Austrasia, hvis farfar var

CHARLES MARTELS DØD

HERTUG ROBERT II AF NEUSTRIA (38). Han var død i 677. Robert II var gift med datteren af

BISPEFYRSTE SANKT WARINUS AF POITIERS (39) og **GREVINDE KUNZA AF METZ** (39), der endvidere fik datteren

HERTUGINDE DODA AF POITERS (38). Hun blev født omkring 654, og døde 677. Sammen med hertug Robert II fik hun sønnen

BISKOP LAMBERT II AF HESBAYE (37). Han var født 669. Lambert II blev abbed af Lorsch Kloster og protektor for Sankt Crodegang Kloster. Siden blev han biskop af Metz. Lambert II døde 742. Han blev gift med Crotlind af Austrasia, med hvem han fik sønnen grev Robert III af Hesbaye. Lambert II fik endvidere datteren hertuginde Rotrude af Hesbaye¹⁵³. De indgår begge i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE ROTRUDE AF HESBAYE (36), der var var født i 694, og døde i 724. Det var hende, der blev gift med hertug Charles Martel, med hvem hun fik sønnerne kong Carloman, hertug Bernhard og kong Pipin III, som alle indgår i slægten. De fik altså sønnen

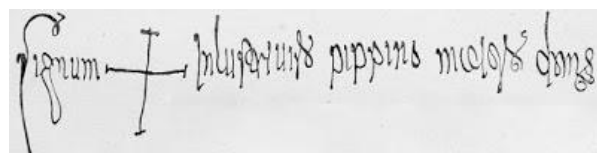
KONG PIPIN III "DEN LILLE" PIPINID AF FRANKEN (35), der var født omkring 714. Han fik en kirkelig uddannelse af munkene på Sankt Denis Kloster. I 741 blev Pipin III slotsherre på paladset, hvor han regerede sammen med sin bror kong Carloman over Franken, som de havde delt mellem sig. Pipin regerede over Neustria, Burgund og Provence. De to brødre nedkæmpede opstande fra Bayern, Aquitanien, Sachsen og Alemanien.

PIPIN DEN LILLE

I 743 blev der valgt en ny frankisk konge Childeric III Meroving, som Pipin siden tvang i kloster, og udråbte sig selv til frankisk konge. Det skete i 751. Dette kup blev støttet kraftigt af Den Romersk-katolske Kirke, der frygtede merovingerne, som dyrkede Magdalena som Kristi sande brud.

Som konge reformerede Pipin III lovgivningen, og støttede Bonifacius kirkereformer. Han støttede paven imod Lombarderne, og donerede en række byer til paven som grundlag for middelalderens pavestat, den såkaldte "*Pipins Gave*". Byzanterne ønskede samtidig gode relationer til den voksende frankiske stat, og udnævnte Pipin til patricier.

PIPIN DEN LILLES SIGNATUR

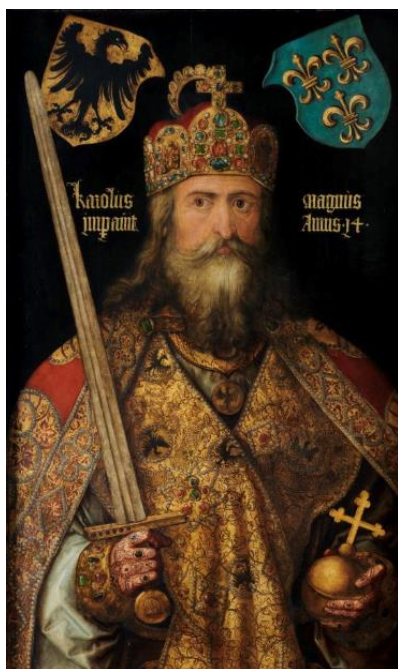
I sine ekspansionskrige erobrede Pipin Septimania fra Ummayyad-kalifatet, ligesom han underlagde sig Baskerlandet og Aquitanien. Han havde derimod ikke succes med at underlægge sig sachsen og bayernerne. Kong Pipin III døde i 768. Han var gift med

PIPIN OG BERTRADE¹⁵⁴

DRONNING BERTRADE "DEN YNGRE" AF LAON (35). Hun var prinsesse af Laon, og efter Pipins død forblev hun ved hoffet hos deres søn Karl den Store. Da Pipin døde i 771, trak Bertrade sig tilbage til slottet i Choisy-au-Bac, som Karl den Store havde foræret hende. Hun døde i 783, og blev begravet i Sankt Denise Kirke. Sammen med Pipin III fik hun sønnen

KEJSER SANKT KARL "DEN STORE" PIPINID AF FRANKEN (34). Han var født 742. Da hans far kong Pipin III døde i 768, delte sønnerne riget, og her blev Karl konge af Neustria. Da hans bror døde i 771, blev han konge af hele Franken. Kort efter blev paven truet af lombarderne, og Karl kom ham til hjælp. Han besejrede dem i 774, og inddrog Lombardiet i sit rige.

KARL DEN STORE

Karl den store førte krig mod araberne i Spanien uden held, og måtte trække sig tilbage over Pyrenæerne, hvad der gav anledning til *"Rolandskvadet"*. I stedet sikrede han grænsen mod Spanien ved at styrke det spanske markgrevskab. Karl den Store afsatte hertugen af Bayern i 788, og inddrog landet i sit rige. Fra 791-96 erobrede han Avareriget (Ungarn). Sachserne lå han i krig med fra 772-804, hvor han vandt over Widukind, og tvangskristnede dem.

KARL DEN STORES KRONING

I 800 blev Karl den Store kronet til romersk kejser i Peterskirken som *"kejser ved sværdet og korset"*. Her satte pave Leo III kronen på hans hoved med ordene: *"Til Kejser Karl, kronet af Gud, stor og fredelig kejser af Romerne, liv og sejr!"*.

Når Karl den Store kunne gennemføre denne ekspansive udenrigspolitik, havde det sin baggrund i, at han støttede sig på lokale stormænd, der regerede relativt selvstændigt i deres hertugdømmer. Det var her grundlaget blev lagt for de mange feudale stridigheder, der siden fulgte i Europa. Karl den Stores rige var ret tilbagestående, men han knyttede en række lærde til sit hof, og udviklede landbrug, kirke, undervisning, kunst og kultur gennem reformer, der i stor udstrækning havde deres idealer i antikken. Hans regeringstid var et vendepunkt i Europæisk historie, der affødte en stor sagnlitteratur. Han fik kælenavnet *"Europas Fader"*.

KARL DEN STORES TRONSTOL

I Aachen opførte han et paladskapel efter antikke forbilleder, og her står hans tronstol stadig med forbillede i kong Salomons trone. Under selve tronstolen findes en gennemgang, som konger og hertuger måtte krybe igennem,

som tegn på accept af kejserens overhøjhed. Karl den Store døde i Aachen i 814, og blev siden ophøjet til helgen.

KAROLINGERNES SLÆGTSTRÆ

Karl den Store havde 20 børn med sine 5 koner og 4 kendte elskerinder. Blandt dem var kejser Louis den Fromme og kong Pipin Carloman, som han fik med kejserinde Hildegard af Vinzgau, og ærkekansler Hugo, som han fik med sin elskerinde Regina. De indgår alle i slægten. Han havde altså elskerinden

REGINA FRA FRANKEN (34), der døde 844. Sammen med Karl den Store fik hun sønnen

ÆRKEKANSLER HUGO "ABBEDEN"
KAROLINGER AF FRANKEN (33). Han blev født 802, og voksede op i paladset. I 818

blev Hugo munk i Charraux Kloster. I 822 blev han abbed for Sankt Quentin Kloster, og siden blev han abbed for klostrene Lobbes, Sankt Bertin og Noaille. I 834 blev han ærkekansler for kejser Louis I. I 841 deltog Hugo på kong Karl den Skaldedes side i slaget ved Fontenoy, og blev kongens ærkepræst. Han blev dræbt 844 i slaget ved Angouleme, og begravet i Charraux Kloster. Ærkekansler Hugo var gift med

REGINA AF AUXERRE (33), der blev født efter 795, og døde før 879. Sammen med Hugo fik hun datteren

PETRONELLE KAROLINGER AF AUXERRE (32). Hun var født 825 på Rheineck og døde efter 850. Petronelle var gift med

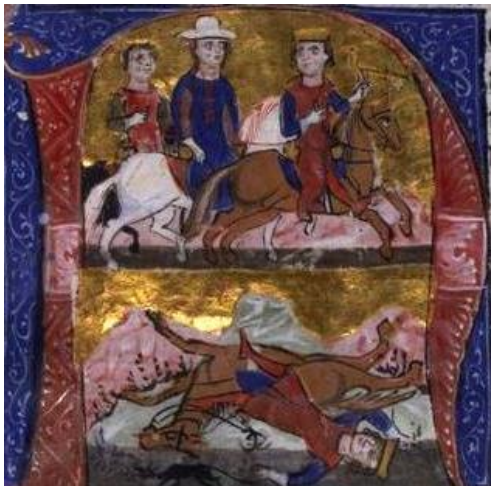
HOFMARSKAL TERTELLUS AF GATINAIS (32). Efter legenden var han jæger og fredløs, inden han støttede kong Karl den Skaldede i kampene mod vikingerne. For dette blev han belønnet med besiddelser i Anjou, ligesom han blev hofmarskal (senechal) af Gatinais. Tertellus døde 870 på sit slot Landen. Sammen med Petronelle fik han sønnen

GREV RIDDER INGELGER AF ANJOU (31). Han omtales som ridder af første grad (miles optimus), og blev gift i 865 med Adele af Amboise, som bl.a. fik borgen Amboise i medgift. I 877 arvede han sin fars slot Landen og de dertil hørende besiddelser. Han blev siden vicegreve af Orleans og præfekt af Tours. Ved sin svigerfamilies hjælp blev han greve af Anjou med det formål at forsvare området mod vikingerne. Ingelger blev grundlægger af Anjou dynastiet. Han døde 888, og blev begravet i Sankt Martin Kirke. Grev Ingelger var gift med

GREVINDE ADELE AF AMBOISE (31), der kom fra en indflydelsesrig frankisk familie fra Loiredalen. Sammen med Ingelger fik hun sønnen

GREV FOULQUES I "DEN RØDE" AF ANJOU (30). Han var født omkring 870 i Anjou, og døde omkring 938 i Tours. Det var ham, der blev gift med grevinde Roscille, med hvem han fik sønnen

GREV FOULQUES II "DEN GODE" AF ANJOU (29). Han var født omkring 909 i Anjou, og blev greve af Anjou i 942. Foulques den Gode omtales som kunstner, poet og en kulturens mand. Han døde 958 i Tours. Foulques den Gode sluttede fred med Normannerne. Han var gift med

FOULQUES II OG GEBERGA

GREVINDE GEBERGA AF MAINE (29). Sammen med grev Foulques den Gode fik hun sønnen grev Geoffrey I af Anjou og datteren dronning Adelaide Blanche, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING ADELAIDE BLANCHE AF AQUITANIEN (28), der var født omkring 946 i Anjou. Hun var gift fem gange, og arvede efter hvert giftemål. Samtidig var hun en god administrator af sit bo, indtil en ny

bejler dukkede op til den stadig rigere enke. Dronning Adelaide Blanche døde i 1026 i Arles, og blev begravet i Montmajour Kloster. Hendes fjerde giftemål var med

MONTMAJOUR KLOSTER

GREV GUILLAUME II "BEFRIEREN" AF PROVENCE (28). Sammen med dronning Adelaide fik han datteren

CONSTANCE

DRONNING CONSTANCE AF FRANKRIG (27), der blev født 987. Hendes mand Kong Robert II af Frankrig var først gift med Rozala af Italien. Da Rozalas far døde, lod kong Robert sig skille for at blive gift med sin store kærlighed Bertha. Dette førte til, at

paven lyste ham i band. De efterfølgende forhandlinger førte så til en helt tredje løsning, hvor han i stedet blev gift i 1002 med Constance. I 1008 søgte Robert endnu en gang at blive skilt for at få sin elskede Bertha, men heller ikke denne gang lykkedes det for ham. Herefter affandt han sig med sin skæbne.

I 1025 døde deres ældste søn, og dronning Constance søgte at få deres tredjeældste søn Robert indsat som tronarving. Dette lykkedes dog ikke, idet kong Robert i stedet indsatte deres næstældste søn Henri som medregent. Constance søgte så at få sine andre sønner til at gøre oprør først mod deres far og siden mod hans efterfølger, da Henri blev konge.

Til sidst måtte hun dog opgive, og overgive sig til kong Henri. Hun døde i 1032, og blev

begravet i Montmajour Kloster. Dronning Constance var altså gift med kong Robert II af Frankrig, der stammede fra hertug Gotfrid af Alemannien.

CONSTANCE OVERGIVER SIG TIL SIN
SØN

21. HERTUG GOTFRID AF ALEMANNIEN

BABENBERG SLÆGTSPANEL^(B)

HERTUG GOTFRID AGILOFINGER AF ALEMANNIEN (39) var født omkring 650 i Canstatt (Stuttgart). Alemannien var en sammenslutning af germanske stammer, der holdt til omkring den Øvre Rhin. Gotfrid donerede Biberburg til Sankt Gallen Kloster i 700. Han udkæmpede en uafhængighedskrig med paladsgreve Pipin af Herstal frem til sin død i 709. Han fik sønnen

HERTUG HUOCHING AGILOFINGER AF ALEMANNIEN (38). Han var født omkring 675. Flere historikere regner Huoching og hans søn Hnabi som personer, der ligger bag de historiske Nibelunger, såvel som bag Hoc og Hnaef i den gamle engelske heroiske poesi som Beowulfkvadet og Finnsburgfragmentet. Huoching døde 744. Han fik sønnen

REICHENAU KLOSTER

HERTUG HNABI AGILOFINGER AF ALEMANNIEN (37). Han blev født omkring 710 i Alemannien. Hnabi grundlagde Reichenau Kloster i 724 sammen med sin slægtning Berthold den Ældre. Han døde omkring 786. Hnabi var gift med Hereswinta af saxerne, med hvem han fik datteren Emma af Alemannien. Han fik endvidere sønnen

hertug Theutbold II. De indgår begge i slægten. Hnabi var altså gift med

HERTUGINDE HERESWINTA AF ALEMANNIEN (37). Sammen med hertug Hnabi fik hun datteren

LORSCH KLOSTERS PORTBYGNING¹⁵⁵

HERTUGINDE EMMA AGILOFINGER AF ALEMANNIEN (36). Sammen med sin mand hertug Gerold gav hun rige gaver til Lorsch Kloster i 784. Året efter døde hun, og blev begravet samme sted. Hertuginde Emma var gift med

GEROLD OG EMMA

HERTUG GEROLD AF VINZGAU (36). Han var født 725. Gerold blev greve af

Kraichgau og hertug af Vinzgau. I 758 blev han gift med Emma af Alemannien. Gerold døde i 795, og blev begravet i Lorsch Kloster, hvor der er en gravsten over ham og hans hustru. Sammen med Emma af Alemannien fik han datteren

HILDEGARD

KEJSERINDE HILDEGARD AF VINZGAU (35), der blev født 758 i Vinzgau. Det var hende, der blev gift med kejser Karl den Store. Det skete i 772 i Aix-la-Chapelle i Aachen. Kejserinde Hildegard fødte kejser Karl den Store 9 børn. Hun døde i barselsseng i 783, og blev begravet i Sankt Arnulf Kloster i Metz. Diakon Paulus skrev teksten til hendes epitafium. Kejserinde Hildegard var altså gift med

KEJSER SANKT KARL "DEN STORE" PIPINID AF FRANKEN (35), der sammen med dronning Hildegard endvidere fik sønnerne kong Pipin Carloman og kejser Louis den Fromme, som begge indgår i slægten. Vi har altså

LOUIS DEN FROMME

KEJSER LOUIS "DEN FROMME" KAROLINGER AF FRANKEN (34). Han blev født 778. Louis blev kronet til konge af Aquitanien af paven i Rom 781, kun 3 år gammel.

LOUIS DEN FROMME KRONES

Louis den Fromme besejrede Barcelona i 802, og fik tildelt suverænitet over Aquitanien, Gascogne, Septimania, Provence og Nedre Burgundiet ved fredsslutningen i 806. Han blev medkejser i 813, samt konge af Franken og romersk kejser i 814. Louis den Fromme benyttede ikke titlerne konge af Franken og konge af Italien, da han ville understrege kejserrigets enhed.

LOUIS DEN FROMME OG KARL DEN STORE

I 815 støttede Louis den Fromme kong Klak-Harald, og i fællesskab jagede de Godfredsønnerne ud af Jylland. Også efterfølgende støttede han Klak-Harald i flere omgange. Det var Louis den Fromme, der overtalte Klak-Harald til at lade sig døbe, hvilket fandt sted i Ingelheim i 826. Han sendte også Ansgar til Norden sammen med kong Klak-Harald for at kristne Nordboerne. Louis den Fromme blev kronet som kejser af paven i Reims i 816. Han blev protektor for pave Eugene II, da han ville understrege pavemagtens indordning under kejseren.

LOUIS DEN FROMME I FELTEN

Kejser Louis den Fromme var først gift med Ermengarde af Hesbaye, med hvem han fik sønnen Lothar, som han gjorde til medkejser i 817. Hans andre sønner var imod dette, så de fangede Louis den Fromme i 830, og tvang

ham til at omgøre afgørelsen. Da han kom på fri fod, annullerede han denne beslutning, da den var truffet under tvang. År 833 gjorde hans sønner åbent oprør, slog hans hær, og satte ham i fangeskab i Sankt Médard-de-Soisson Kloster. Nu erklærede hans søn Lothar sig for kejser, hvad der oprørte Lothars to brødre Pipin og Louis. De stødte så Lothar fra tronen, og befriede deres far.

Oven på dette lod kejser Louis sig krone endnu en gang i 835. I 839 besluttede han, at hans sønner Lothar og Karl skulle dele kejsermagten, hvad der førte til oprør fra hans andre sønner Pipin og Louis, der dog havde frelst ham i første omgang. Dette oprør var han i fuld gang med at slå ned, da han døde i 840.

Louis den Fromme fik sønnerne kejser Lothar I og Louis Tyskeren med kejserinde Ermengarde af Hesbaye, og datteren hertuginde Gisela med kejserinde Judith af Bayern. De indgår alle i slægten. Han blev altså gift med Judith af Bayern, der stammede fra

22. HERTUG BERNHARD AF SANKT QUENTIN

HERTUG CHARLES MARTEL "HAMMEREN" PIPINID AF FRANKEN (38) og **HERTUGINDE ROTRUDE AF AUSTRASIA (38)** fik endvidere sønnen

HERTUG BERNHARD PIPINID AF SANKT QUENTIN (37). Han var født omkring 720. Bernhard var hærfører under Karl den Stores hærtog mod Lombarderne, hvor Bernhard ledte sin hærafdeling gennem Sankt Bernhard passet, medens Karl den Store ledte sin gennem Moncenisio. Hertug Bernhard havde en fremtrædende rolle ved

kejser Louis den Frommes hof, og var abbed for Sankt Quentin Kloster. Hertug Bernhard var gift med

HERTUGINDE GUNDELINDA AF ALSACE (37). Hun var født 713 i Alsace. Sammen med hertug Bernhard fik hun datteren

ABEDISSE THEODORADA PIPINID AF SANKT QUENTIN (36). Hun var abedisse af Herford Kloster. Theodorada døde 821. Hun var gift med sønnen af

GREV WARIN I AF THURGAU (37). Han blev født omkring 730 i Altdorf. Warin I døde 774 i Borgolte. I 750 blev han gift med

GREVINDE ADALINDIS AF SPOLETO (37). Hun var født 735. Sammen med grev Warin I stiftede hun Buchau Kloster som familiekloster i 770. Adalindis døde 787, og blev begravet i Buchau Kloster. Sammen med grev Warin I fik hun sønnen

GREV ISEMBARD AF THURGAU (36). Han var født omkring 755 i Narbonne. Isembard var slotsherre for Altdorf Slot. Han nævnes første gang som greve af Thurgau i 774. Han var også greve af Lobdegau. Grev Isembard gav rige gaver til Sankt Gall Kapel. Han døde efter 806. Det var ham, der var gift med abedisse Theodorada, med hvem han fik datteren

ABEDISSE HEDWIG AF CHELLES (35). Hun var født omkring 775, og blev gift med grev Welf I af Altdorf i 794. Hendes mand døde omkring 825, hvorefter Hedwig blev abedisse af Chelles Kloster. Hun døde 843, og ligger begravet i Weingarten Kloster. Abedisse Hedwig blev altså gift med

WELF I^(W)

GREV WELF I AF ALTDORF (35). Welf var født 776 i Altdorf, hvor han var greve. Han flyttede siden til Bayern, hvor han også blev greve. Hans grevskab lå nordøst for Constancesøen, hvorfra det senere blev udvidet op langs floden Lech. Welf døde omkring 825. Sammen med abedisse Hedwig fik han sønnen hertug Conrad den Ældre og døtrene Emma af Altdorf og kejserinde Judith af Bayern, som alle indgår i slægten. Vi har altså

KEJSERINDE JUDITH AF BAYERN (34), der blev født 805. Hun blev gift med kejser Louis den Fromme i 819. Judith havde stor indflydelse på kejser Louis, hvad der var med til at forstærke konflikten mellem ham og hans sønner af tidligere ægteskaber. Da kejser Louis blev fanget i 830, blev hun sat i fangenskab i Sankt Croix de Poitiers Kloster af sine stedsønner. Hun kom på fri fod i 831, men i 833 forviste stedsønnerne hende til Tortona i Piemonte. Herfra vendte hun tilbage i 834.

JUDITH AF BAYERN^(W)

Kejserinde Judith døde i 843, og blev begravet i Sankt Martin Basilika i Tours. Det var hende, der var gift med kejser Louis den Fromme, med hvem hun fik sønnen kejser Karl den Skaldede og datteren hertuginde Gisela af Cysoing, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE GISELA KAROLINGER AF CYSOING (33), der blev født 820. Hun grundlagde Sankt Calixtus Kloster i Cysoing i nærheden af Lille, hvor hun flyttede til, da hun blev enke i 866. Gisela døde 874. Hun var gift med

HERTUG SANKT EBERHARD AF MARCHIA OG FRIULI (33). Han var født omkring 807. Eberhard var legat for kejser Lothar i Italien i 836. Han stoppede en invasion fra slaverne, for hvilket han blev belønnet som hertug af Marchia og Friuli i 860.

SANKT EBERHARD

Hertug Eberhard døde i 866. Han blev helgenkåret. Sammen med Gisela af Cysoing fik Eberhard datteren hertuginde Ingeltrude og sønnen Abbed Adalhardo af Cysoing. De indgår begge i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE INGELTRUDE AF MARCHIA OG FRIULI (32). Hun blev gift med

HERTUG HEINRICH I BABENBERG AF FRANKEN (32). Han var født af Babenberg, og blev hertug af Franken (Dux Franconiae). Heinrich ledte sin hær ind i Moravia i 866, og fra 880-883 besejrede han først general Thiotbaldo fra Thüringen og siden vikingerne ved Prumiam. For denne indsats blev han hertug og indsat som markgreve af Neustrien i 886.

HEINRICH I^(B)

Samme år blev han dræbt under vikingernes belejring af Paris. Hertug Heinrich blev begravet i Sankt Médard Kloster i Soissons. Sammen med Ingeltrude fik han datteren

HERTUGINDE HEDWIG BABENBERG AF FRANKEN (31). Hun var født på Burg Babenberg omkring 850, og hendes segl er bevaret. Hertuginde Hedwig døde 903. Hun var gift med hertug Otto Luidolfinger den Oplyst, der stammede fra kong Richimer af Frankerne.

23. KONG RICHIMER AF FRANKERNE

KONG RICHIMER AF FRANKERNE (54) blev konge af Frankerne i 337. Han gik mod kejser Constantius med en hær, der opgives til 200.000 mand, men blev slået og dræbt i 350. Richimer var gift med

DRONNING HASTILA AF FRANKERNE (54). Hun blev fanget sammen med sin søn af kejser Justinian i 360, og siden halshugget med sværd. Sammen med Richimer fik hun sønnen

KONG THEODEMIR AF ØSTFRANKERNE (53). Han blev valgt til den første kristne konge af Østfrankerne i 350, men blev fanget 360 og henrettet ligesom sin mor. Theodemir fik sønnen

KONG CHLODIO V AF ØSTFRANKERNE (52). Han døde 378. Chlodio V fik sønnen

KONG DAGOBERT AF ØSTFRANKERNE (51). Han blev den første konge af Østfrankerne, der blev vasalkonge under romerne, og måtte betale skat til dem. Dagobert døde 389. Han fik sønnen

KONG GENEBALE AF ØSTFRANKERNE (50). Han blev romersk vasalkonge af Østfrankerne i 414. Genebald døde 419. Han var gift med datteren af

KONG SUNNO AF SUEVI (51). Han blev konge af Suevi, de saliske franker, der kom fra Nederlandene. De drog over Rhinen til det romerske Gallien, som de hærgede i 388 på det tidspunkt, hvor gallernes leder, den romerske opkomling Magnus Maximus,

overgav sig til kejser Theodosius I. Efter deres hærgen trak de fleste sig tilbage over Rhinen med det stjalne gods, medens dem, der blev tilbage, blev dræbt af romerne. Som straf lavede romerne et modangreb, men de romerske styrker blev slået af frankerne og udslettet. Sunno fik datteren

DRONNING BLESINDA AF SUEVI (50). Hun var født 356 i Westphalen, og døde 376. Sammen med Genebald II fik hun datteren

DRONNING ARGOTTA AF FRANKERNE (49). Hun var født 376. Argotta var gift med

PHARAMOND¹⁵⁶

KONG PHARAMOND AF FRANKERNE (49). Han blev valgt til den første konge af de samlede frankiske stammer. Pharamond døde 427/430. Sammen med Argotta fik han sønnen

KONG CHLODIO "LANGHÅR" AF FRANKERNE (48). Han var født 395, og kom fra Dispargum på grænsen til Thüringen. Chlodio Langhår efterfulgte sin far som konge, invaderede det romerske imperium, og slog sig ned i Artois.

CHLODIO LANGHÅR

Sidonius Apollonaris beretter, at et bryllupsselskab blandt Chlodios franker blev overfaldet og slået af Aetius i 428 i landsbyen Vicus Helena i Artois. Kong Chlodio døde 449. Han var gift med

DRONNING BASINA AF THÜRINGEN (48). Om hende skriver Fredagar, at *"da Chlodio en sommer opholdt sig med sin hustru på stranden, gik hans hustru ud at bade ved midnat, og blev opsøgt af et af Neptuns havdyr. Herefter blev hun gravid enten ved havdyret eller Chlodio, og fødte sønnen Merovech, efter hvilken kongerne af Franken senere blev kaldt Merovinger."*¹⁵⁷

Denne søn var

MEROVECH

KONG MEROVECH AF FRANKERNE (47). Han blev født 411, og hans navn kommer nok fra den hollandske flod

Merwede, hvor de saliske franker kom fra. Merovech blev leder af de frankiske stammer i det romerske Gallien i 450 og stamfader til den frankiske kongeslægt Merovingerne.

Ovenpå Chlodios død kom det i 451 til slaget mod Attila og hans hunner på den catalauniske slette syd for Reims, hvor både Merovech og hans søn Childeric deltog sammen med vestgoternes konge Theodoric, den romerske general Aetius og Tonantius Ferreolus.

MEROVECH SEJR¹⁵⁸

Med deres fælles hær på omkring 50.000 mand stoppede de hunnerne, der efterfølgende forlod Gallien. Merovech døde 458. Han fik sønnen

CHILDERIC I'S SIGNETRING

KONG CHILDERIC I MEROVING AF FRANKERNE (46). Han blev født omkring 437. Efter Childeric I var med til at besejre

hunnerne, efterfulgte han sin far som konge af Frankerne. Han blev landsforvist af sit eget folk i 457, og fik asyl hos kong Basinus I i Thüringen. Childeric vendte tilbage til Franken i 465 sammen med Basinus fraskilte hustru. Herefter slog Childeric Vestgoterne, Sachserne og Alemannerne, og skabte Merovingerriget. Han døde i 481. Kong Childeric I blev gift med

DRONNING BASINA II AF THÜRINGEN (46). Hun var først gift med kong Basinus I af Thüringen, men forlod ham i 465 sammen med Childeric I, der havde været i exil i Thüringen. De rejste nu til Tournai og overtog den frankiske trone.

BASINA II OG CHILDERIC I

Basina ønskede sig nemlig den ”*mest magtfulde mand i verden, om hun så skulle krydse oceanet for at få ham*”, og den mand var kong Childeric. Sammen med Basinus I fik hun sønnen Basinus II og med Childeric I fik hun sønnen Clodewig I, som begge indgår i slægten. Vi har altså

CLODEWIG MØNT

KONG CLODEWIG I ”DEN STORE” MEROVING AF FRANKERNE (45). Han var født 466 i Tournai. Clodewigs navn betyder ”*Berømt i strid*”. Clodewig blev merovingerkonge i 481, og han udvidede riget dels ved at besejre Gallien, dels ved at slå Vestgoterne i slaget ved Vouille i 507. Hans ekspansionspolitik medførte, at han fik forenet frankerne. Clodewig gik over til kristendommen, og blev døbt sammen med 3.000 af sine krigere i Reims i 498. Han fik også ærestitel af byzantinsk konsul. Hertil kom, at han var konge af Kølñ, Salien og Frankisk Ripuaires.

CLODEWIG I'S DÅB

Kong Clodewig indtog Paris, og gjorde den til sin hovedstad. Her grundlagde han Sankt Apotres Kloster, der senere blev ødelagt. Tårnet Tour Clovis står dog tilbage i Lycée Henri IV i Paris. Clodewig døde i 511 i Paris, og blev begravet i klostret. Som led i en fredsftale med burgunderne blev Clodewig gift i 493 med Sankt Clotilde, der var datter af

CHILPERIC

KONG CHILPERIC II AF BOURGOGNE (46). Han var født omkring 450. Omkring 480 døde hans farbror, der var konge over Bourgogne, og landet blev delt mellem Chilperic og hans brødre, hvor Chilperic fik området syd for Lyon. I 493 blev han myrdet sin bror Gundobad. Chilperic II var gift med

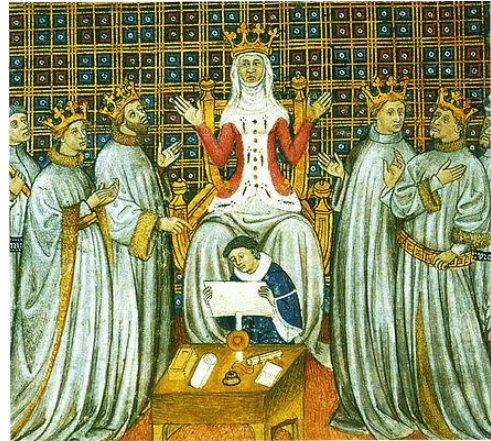
DRONNING AGRIPPINA AF BOURGOGNE (46). Hun var født 449, og blev druknet i 493 af Gundobad. Sammen med kong Chilperic fik hun datteren

SANKT CLOTILDE

DRONNING SANKT CLOTILDE "DEN HELLIGE" AF BOURGOGNE (45). Hun var født 470, og flygtede til sin onkel Godegisel, da hendes forældre blev dræbt. Det var Clotilde, der var gift med kong Clodewig den Store, og inden han døde,

besluttede han, hvorledes landet skulle deles mellem sine 4 sønner. Dronning Clotilde delte så landet mellem sønnerne efter hans død.

SANKT CLOTILDE DELER FRANKERRIGET MELLE M SØNNERNE

Hun døde i Tours i 545, og blev begravet i Paris. Dronning Clotilde blev helgenkåret. Sammen med kong Clodewig fik hun sønnen

CLOTHAR I

KONG CLOTHAR I "DEN GAMLE" MEROVING AF FRANKERNE (44). Han var født omkring 497 i Soissons. Kong Clothar brugte det meste af sit voksne liv på at udvide og sikre sit rige på både sine slægtnings og nabokongers bekostning. Hans strategi var at søge at overtage nabolandene, når deres regenter døde. Da hans far døde i 511, blev Clothar konge af Neustrien. I 532 blev han konge af Orleans, og to år efter

vicekonge af Bourgogne. I 555 blev han konge af Austrasia, og tre år efter fik han så samlet hele Franken igen.

CLOTHAR I

Kong Clothar I var kristen, men han mente, at konger kunne gifte sig flere gange, hvis det var af politiske grunde. Han blev selv gift fem gange. Den ene af hans hustruer var Ingonde. Hun bad ham finde en mand, der var værdig til hendes halte søster Aregonde. Det endte så med, at han også giftede sig med Aregonde, så han var gift med begge søstre samtidig.

CLOTHAR I MØNT

Med Ingonde fik han sønnen Charibert, og med Aregonde fik han sønnen Chilperic, som begge indgår i slægten. Clothars adfærd medførte, at han blev lyst i band af paven. Kong Clothar I døde i 561 i Soisson. Han var altså gift med Ingonde og Aregonde, der stammede fra

CLOTHAR I

24. KONG BASINUS I AF THÜRINGEN

KONG BASINUS I AF THÜRINGEN (47) gav Childeric I asyl, da denne blev landsforvist i 457, og følgen var, at hans hustru Basina forlod ham, og rejste med Childeric til Franken. Så meget for gæstfriheden. Basinus I var altså gift med

DRONNING BASINA II AF THÜRINGEN (47), der sammen med Basinus I endvidere fik sønnen

KONG BASINUS II AF THÜRINGEN (46). Han var født omkring 450, og døde 506. Basinus II var gift med

DRONNING MENIA AF LOMBARDIET (46). Sammen med Basinus II fik hun sønnerne Berthar, Baderic og Hermanfrid, der regerede i fællesskab som konger af Thüringen efter faderens død. De fik altså sønnen

MEDKONGE BADERIC AF THÜRINGEN (45). Han var født omkring 480, og blev medkonge sammen med sine brødre i 506. Først blev hans bror Berther dræbt af den tredje bror Hermanfrid. Siden fik

Hermanfrid kong Theodoric til at hjælpe sig med at slå Baderic 519/529. I dette slag blev Baderic dræbt. Han var gift med

DRONNING AMALAFREDA "DEN YNGRE" AF THÜRINGEN (45). Hun var født 500, og oplevede Thüringens sammenbrud og deling mellem Sachsen og Franken 531. Sammen med kong Baderic fik hun døtrene dronning Ingonde og dronning Aregonde af Frankerne, som begge indgår i slægten. Amalafreda den Yngre døde 540. Vi har altså

DRONNING INGONDE AF FRANKERNE (44). Hun døde i 563, og blev begravet i Sankt Benoit Kloster. Det var hende, der var gift med kong Clothar I, med hvem hun fik sønnen

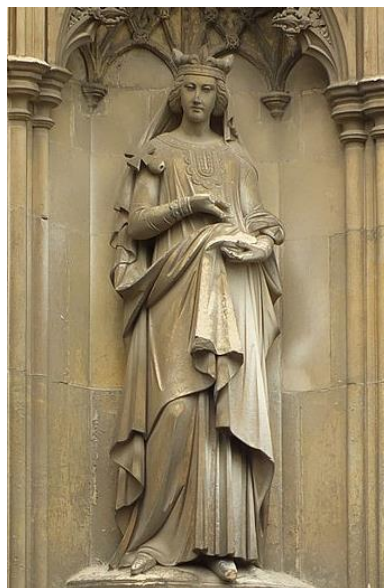
CHARIBERT I MØNT

KONG CHARIBERT I MEROVING AF PARIS (43). Da hans far døde i 561, blev Franken delt mellem sønnerne, og Charibert blev konge af Paris. Han døde i 567. Charibert I var gift med

DRONNING INGOBERGA AF PARIS (43). Hun var født i 520, og døde i 589. Sammen med kong Charibert I fik hun datteren

DRONNING SANKT BERTHA MEROVING AF KENT (42). Hun var født omkring 539 som prinsesse af Paris. Bertha

blev gift med kong Æthelberht af Kent, og blev den første kristne dronning i England.

SANKT BERTHA¹⁵⁹

Hun havde sin præst Luithard med til det engelske hof, da hun blev gift. Dronning Bertha døde 612 i Canterbury, og blev helgenkåret. Kong Æthelberhts farfar var

HENGIST^(S)

KONG HENGIST AF KENT (44). Han kom fra Jylland, og blev inviteret til England sammen med sin bror Horsa som leder af en hær af jyder, angler og sachser for at hjælpe den britiske krigsherre Vortigern mod en invasion fra nord af picterne. Til gengæld var

Hengist og Horsa¹⁶⁰ blevet lovet land i Kent som betaling for deres hjælp.

Deres hær landede i Ebbsfleet på øen Thanet i Kent i 447. De slog picterne, og sendte besked hjem, hvor de beskrev briternes uduelighed og landets rigdom, og inviterede andre til at følge dem. Da andre fulgte, vendte Hengist og Horsa sig mod briterne. Det kom til slaget ved Aylesford i 455, hvor Horsa blev dræbt. I 457 slog Hengist og hans søn Æsc briterne i et stort slag ved Crayford, hvor 4.000 mand blev dræbt, medens det endelige opgør kom i 473, hvor briterne flygtede fra England, der betyder angelsaksernes ætlinges land.

HENGIST

Herefter blev landet delt, så jyderne fik Kent, Hampshire og Isle of Wight, anglerne fik Eastanglia, Mercia og Northumbrien og sachserne fik Essex, Sussex og Wessex. Kong Hengist blev så konge af Kent. Han er en af de personer, der omtales i Beowulfkvadet, ligesom han omtales i Finnbogsfragmentet som leder af en jysk hær, der dræber den frisiske krigsherre Finn. Thomas Middletons skuespil ”Hengist, king af Kent” omhandler hans liv.

HENGIST (HEST) SØRGER OVER HORSA

Kong Hengist blev dræbt i et slag i 488. Han fik sønnen Æsc, der efterfulgte ham som konge af Kent, og sønnen Hartwaker, der blev konge af Sachserne. Begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG HARTWAKER AF SACHSERNE

(43), der var født omkring 455, og døde omkring 480. Han fik sønnen

HATHWIGATE^(S)

KONG HATHWIGATE AF SACHSERNE

(42), der var født omkring 470, og døde efter 524. Han var gift med

DRONNING ALOFR AF MERCIA (42), der var født omkring 525 på Tamworth Castle. Hun var prinsesse af Mercia. Sammen med kong Hathwigate fik hun sønnen

KONG HULDRICK AF SACHSERNE (41), der blev født omkring 500. Han døde omkring 540. Kong Huldrick fik sønnen

KONG BUDIC AF SACHSERNE (40). Han blev født omkring 539. Kong Budic døde omkring 568. Han fik sønnen

KONG BERTHOLD AF SACHSERNE (39), der blev født omkring 567. Kong Berthold døde omkring 633. Han fik sønnen

KONG SIEGHARD AF SACHSERNE (38), der var født omkring 630. Kong Sieghard døde 691. Han var gift med

DRONNING JUTLANTHE AF OBODRITTERNE (38). Hun var født omkring 630, og var en obodrittisk prinsesse. Dronning Jutlanthe døde omkring 675. Sammen med kong Sieghard fik hun sønnen

KONG THEODORICH AF ASSEBURG (37). Han blev født 652 på Asseburg, og efterfulgte sin far som konge af Sachsen i 691. Theodoric døde 740. Han var gift med dronning Dobzogera, der stammede fra

25. KONG ÆSC AF KENT

KONG HENGIST AF KENT (46) fik endvidere fik sønnen

KONG ÆSC AF KENT (45). Hans navn betyder asketræ. Æsc var født i Jylland omkring 450. Han efterfulgte sin far som konge af Kent. Kong Æsc døde 516. Han fik sønnen

KONG OCHTA AF KENT (44). Han var født omkring 480. Ochta var hedning, og han hærgede i Skotland i sine unge dage på kong Hengist ordre. Han efterfulgte sin far som konge af Kent 516, og døde 543. Kong Ochta fik sønnen

KONG EORMENRICH AF KENT (43). Han var født omkring 520, og efterfulgte sin far som konge af Kent 540. Kong Eormenrich døde 560. Han fik sønnen

SANKT ÆTHELBERHT

KONG SANKT ÆTHELBERHT AF KENT (42). Æthel i de engelske navne kommer af ædel eller adel. Han efterfulgte sin far som konge af Kent. Kong Æthelberht blev gift med den kristne Sankt Bertha af Paris, og i 596 bød han Sankt Augustin velkommen til England, hvor han blev den første ærkebiskop af Canterbury.

SANKTS AUGUSTIN OG ÆTHELBERHT

Kong Æthelberht døde 616, og blev begravet i Canterbury. Han blev helgenkåret. Det var altså Sankt Æthelberht, der blev gift med Sankt Bertha, med hvem han fik sønnen

EODBALD MØNT

KONG EODBALD AF KENT (41). Han blev født 575 i Kent. Eadbald blev konge af Kent 616. Han konverterede til kristendommen, og under ham blev Kent en magtfaktor i England. Eadbald døde 640. Han blev gift med dronning Emma, hvis farmor var

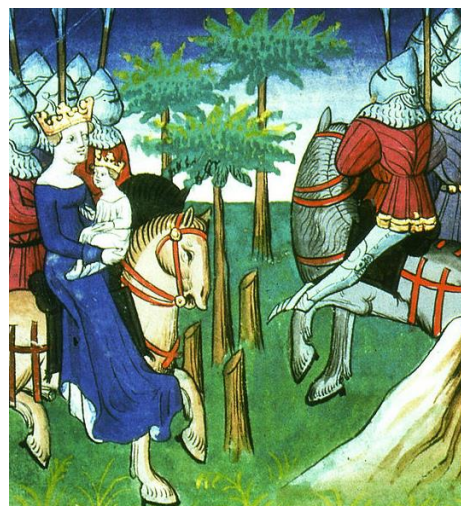
FREDEGONDE

DRONNING FREDEGONDE AF NEUSTRIEN (43). Fredegonde opholdt sig ved kong Chilperics hof, og blev hans elskerinde. I 568 fik Fredegonde Chilperic til at kvæle sin dronning Galswinthe, så hun selv kunne blive dronning.

CHILPERIC KVÆLER GALSWINTHE

Efterfølgende blev kong Chilperic dræbt under mystiske omstændigheder, og af frygt for at det skulle gå hende ligesådan, samlede Fredegonde sine ejendele, og søgte beskyttelse hos kong Guntram i Paris.

FREDEGONDE OG CLOTHAR II

Da Guntram døde i 592, blev han efterfulgt af Fredegondes mindreårige søn Clothar II som konge af Paris, medens Fredegonde regerede på sin søns vegne. Det gjorde hun frem til sin

død i 597. Dronning Fredegonde blev begravet i Sankt Denise Kirke. Hun blev altså gift med kong Chilperic I, hvis bedsteforældre var

KONG BADERIC AF THÜRINGEN (45) og **DRONNING AMALABERGA AF THÜRINGEN (45)**, der endvidere fik datteren

AREGONDES BÆLTE

DRONNING AREGONDE AF FRANKERNE (44). Det var hende, der var halt, og som Clothar I giftede sig med til venstre hånd af medlidenhed på opfordring af sin hustru Ingonde. Det skete i 538. Da hendes søster Ingonde døde i 563, blev Aregonde skilt fra Clothar, og gik i Sankt Benoit-sur-Loire Kloster, hvor hun levede til sin død i 587. Dronning Aregonde blev begravet i Sankt Denise Kirke. Hun var altså gift med

KONG CLOTHAR I "DEN GAMLE" MEROVING AF FRANKERNE (44), der sammen med dronning Aregonde endvidere fik sønnen

CHILPERIC I

KONG CHILPERIC I MEROVING AF NEUSTRIEN (43). Han blev født 539 i Soisson. Efter faderens død i 561 blev kongeriget delt mellem sønnerne, og Chilperic blev konge af Neustrien. Det var Chilperic I, der først blev gift med Galswinthe, som han kvalte, og siden blev gift med Fredegonde.

FREDEGONDE OG CHILPERIC I

Chilperic blev dræbt i 584, da han efter en jagt vendte tilbage til sin kongevilla i Chelles. Det blev aldrig opklaret, hvem der dræbte ham, men man kan jo tænke sit. Chilperic I blev begravet i Sankt Vincent Kloster i Paris. Sammen med dronning Fredegonde fik han sønnen

KONG CLOTHAR II

KONG CLOTHAR II "DEN UNGE" MEROVING AF FRANKERNE (42). Det var ham, der fulgte med sin mor til Paris efter

mordet på sin far. Clothar den Unge efterfulgte formelt sin far som konge af Neustrien i 584 og kong Guntram som konge af Paris i 592. Clothar var imidlertid mindreårig, så reelt var det hans mor Fredegonde, der regerede til sin død i 597. I 613 blev Clothar konge af Frankerne.

CLOTHAR II MØNT

For at hævne Chilperics drab på Galswinthe startede hendes søster dronning Brunhilde af Austrasia en fejde mod Fredegonde og hendes søn Clothar II. Fejden stoppede først, da Brunhilde blev slået og fanget i 613. Efterfølgende sendte Clothar hende på strækbænken i 3 dage, hvorefter hun fik sine hænder og fødder bundet til 4 heste, der trak hende i døden.

BRUNHILDES ENDELIGT

Dette var dog undtagelsen, der bekræftede reglen. Clothar var nemlig kendt for at afstå fra politiske mord og bigami, som ellers

prægede Merovingerne. Det er denne historie, der er vævet ind i Völsungsagaen og Nibelungensagnet. Kong Clothar II døde i 629 i Paris, og blev begravet i Sankt Germain-des-Pres. Han var gift med

DRONNING HALDETRUDE AF FRANKERNE (42). Hun døde i 618 i Rouen. Sammen med kong Clothar II fik hun datteren

DRONNING EMMA AF KENT (41). Hun døde 642 i Kent. Det var Emma, der blev gift med kong Eadbald af Kent, med hvem hun fik sønnen

UNDERKONGE EORMENRED AF KENT (40). Han var født omkring 630. Eormenred var gift med

DRONNING EORMENGILD AF KENT (40). Hun var født 635. Sammen med kong Eormenred fik hun sønnen

PRINS ÆTHELBERHT AF SACHSEN (39). Han døde 665 i Somme. Æthelberht var gift med

MANDANA AF OBODRITTERNE (39). Hun var født 655. Sammen med Æthelberht fik hun sønnen

KONG BILLUNG AF OBODRITTERNE (38). Han var både konge af obodritterne og greve af Sachsen. Billung døde 683. Han var gift med

DRONNING FREDUNA AF OBODRITTERNE (38). Hun var født omkring 660. Sammen med kong Billung fik hun datteren

DRONNING DOBZOGERA AF OBODRITTERNE (37). Hun døde 680. Det var Dobzogera, der var gift med kong

Theodorich af Asseburg, med hvem hun fik sønnen

KONG WERNICKE AF SACHSEN (36). Han blev født omkring 695 i Rinteln. Wernicke var hertug af Engern, og blev konge af Sachserne i 757. Kong Wernicke døde 768 i Engern. Han var gift med

DRONNING KUNHILDE AF RÜGEN (36). Sammen med kong Wernicke fik hun datteren dronning Irminhild af Sachsen og sønnerne hertug Bruno af Sachsen-Engern og kong Widukind den Store af Sachserne, som alle indgår i slægten. De fik altså sønnen

WIDUKIND¹⁶¹

KONG WIDUKIND "DEN STORE" AF SACHSERNE (35). Han var vestfalsk stormand, og hans navn betyder Skovbarnet. I 772 angreb Karl den Store Sachserne, og ødelagde deres hedenske helligdom Irminsul. Samme år var Widukind den eneste sachsiske stormand, der ikke var til stede ved Karl den Stores Rigsmøde i Paderborn, men i stedet opholdt sig ved kong Sigurd Rings danske hof.

GEVA OG WIDUKIND^(S)

I 778 ansporede Widukind sachserne til oprør, og de ødelagde Karl den Stores nybyggede borg i Paderborn. I 782 var han også fraværende ved Rigsmødet, og i de følgende par år anførte han en række oprør mod frankerne. Ved et af slagene tog Karl den Store tusinder af fanger som gidsler, og da Widukind tog revanche, og slog den frankiske hær, henrettede Karl den Store 4.500

sachsiske fanger i massakren ved Verden. Det hele endte med vinterslaget ved Detmold i 785, hvor Widukind blev slået, og måtte acceptere at blive døbt sammen med sine allierede.

771 E.KR.¹⁶²

Samme år blev han så døbt juleaften i Attigny sammen med sin hustru dronning Geva af Danmark og kejser Karl den Store var gudfader.

WIDUKIND OVERGIVER SIG¹⁶³

Ud over Sachsen havde Karl den Store også tænkt sig at underlægge sig Danmark, men ”den afsindige, selvglade og overmodige danerkonge Godfred” mødte op ved Danmarks sydgrænse Sliesthorp med hele sin flåde og sit rytteri, så danerne fik lov at være i fred.

WITTEKINDBURG¹⁶⁴

Widukind faldt i kamp i Engern mod hertug Gerold af Vinzgau i 807. Han ligger begravet foran alteret i Engern Kirke, hvor der er rejst et gravmæle over ham. Kong Widukind blev gift med

DRONNING GEVA AF DANMARK (35). Sammen med kong Widukind fik hun sønnen Wichbert og døtrene dronning Hedwig og hertuginde Hasalda, som alle indgår i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE HASALDA AF SACHSEN (34). Hun døde 854 i Normandiet. Hasalda blev gift med et andet barn af

KONG WERNICKE AF SACHSEN (35) og **DRONNING KUNHILDE AF RÜGEN (35)**, der endvidere fik sønnen

**HERTUG BRUNO II AF SACHSEN-
ENGERN** (34). Han var greve af Sachsen og blev hertug af Sachsen-Engern. Sammen med hertuginde Hasalda fik han sønnen

GREV BILLUNG I AF THÜRINGEN (33), der blev født omkring 780. Han var prins af Stubenskorn og greve af Thüringen. Grev Billung blev gift med grevinde Adele, hvis bedsteforældre var

**KEJSER SANKT KARL "DEN STORE"
PIPINID AF FRANKEN** (35) og
**KEJSERINDE HILDEGARD AF
VINZGAU** (35), der endvidere fik sønnen

PIPIN CARLOMAN

**KONG PIPIN CARLOMAN
KAROLINGER AF ITALIEN** (34). Han blev født i 777, og fire år senere blev han døbt af paven og kronet til konge af Italien som vasal under sin far. Avarerne benyttede barnekongens tiltrædelse til at trænge ind i den østlige del af Italien, hvor de befæstede deres erobringer. I 796 slog Pipin dem imidlertid, og hans sejr er beskrevet i et samtidigt digt "*Di Pippini regis Victoria Avarica*". Pipin holdt til i Pavia.

Ved delingen af imperiet i Thionville i 806 blev han også hersker over Bayern, Carinthia og Alemannien syd for Donau. I 810 erobrede han Istrien, Dalmatiens byer og Venedig. Pipin døde samme år, og blev begravet i Sankt Zeno Maggiore Basilika i Verona. Pipin Carloman fik datteren grevinde Theodorata sammen med en af sine elskerinder og datteren grevinde Adele af Thüringen sammen med sin dronning Bertha af Italien. De indgår begge i slægten. Han var altså gift med

DRONNING BERTHA AF ITALIEN (34) der kom fra Toulouse. Sammen med kong Pipin Carloman fik hun datteren

**GREVINDE ADELE KAROLINGER AF
THÜRINGEN** (33). Hun var født omkring 798 i Milano. Adele grundlagde Kalbe Kloster, og hun donerede land til Gandersheim Kloster. Hun døde 825, og blev begravet i Metz. Det var hende, der blev gift med grev Billung I af Thüringen, med hvem hun fik datteren

**HERTUGINDE ODA BILLUNG AF
SACHSEN** (32). Hun døde i 913. Oda var gift med

LUIDOLF^(L)

**HERTUG LUIDOLF "DEN STORE" AF
SACHSEN** (32). Han var født 806, og blev Luidolfingernes stamfader. Luidolf var hertug af Østsachsen, og blev greve af Sachsen i 844.

Han døde 866, og blev begravet i First Kloster i Gandersheim.

ODA OG LUIDOLF DEN STORE^(S)

Sammen med Oda Billung fik han døtrene hertuginde Luitgarde af Sachsen og markgrevinde Oda af Stade samt sønnen hertug Otto den Oplyste, som alle indgår i slægten. Vi har altså

OTTO DEN OPLYSTE^(L)

HERTUG OTTO "DEN OPLYSTE" LUIDOLFINGER AF SACHSEN (31). Han var født omkring 851, og blev hertug af Sachsen 880. Otto den Oplyste blev valgt til at efterfølge Ludvig Barnet som konge af Tyskland i 911, men han afstod på grund af alder og Helbred. Han døde året efter. Det var

ham, der var gift med hertuginde Hedwig Babenberg af Franken, et giftemål, der forbandt de to store tyske fyrsteslægter Babenbergerne og Luidolfingerne. Sammen med Hedwig fik han sønnen kong Henrik I og datteren grevinde Oda af Sachsen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HENRIK I

KONG HENRIK I "FUGLEFÆNGER" LUIDOLFINGER AF TYSKLAND (30). Han blev født 876. I 912 blev Henrik I hertug af Sachsen efter sin fars død. I 919 valgte den tyske adel ham til konge af Tyskland, og han fik tilnavnet Fuglefænger (Vogeler), fordi han var ved at fange fugle i et net, da de kom for at fortælle ham, at han var blevet valgt til konge. Samtidig blev hertug Arnulf den Onde af Bayern valgt til konge af de bayernske herremænd. I 921 vandt Henrik I over Arnulf den Onde, der igen forligte sig med at være hertug. Henrik sluttede også fred med kong Charles af Frankrig. Han arbejdede for et Tyskland, der bestod af relativt selvstændige fyrstedømmer, der selv ordnede deres indre forhold.

Henrik I var en dygtig militær leder, og da hunnerne væltede ind over Europa i 921,

lykkedes det ham at stoppe dem i første omgang. I 926 opnåede han en 10-års våbenhvile ved at holde en af hunnernes prinser i fangenskab, og betale skatter til dem. Det gav ham tid til at opbygge forsvarsværker om byerne og træne et eliterytteri. I 932 følte han sig stærk nok, og afslog at betale skat til hunnerne fremover. De svarede igen ved at angribe Henrik, men han slog dem i slaget ved Riade i 933.

LUIDOLFINGERNES STAMTRÆ^(L)

Henrik I udvidede riget mod øst, hvor han slog slaverne, og nåede til Brandenburg, Bøhmen og Ukraine i 932. Mod nord bekæmpede han danskerne, der hærgede fra søsiden, og han underlagde sig Venden og Slesvig i 934. Henrik I efterlod sig et forenet Tyskland, da han døde i 936. Han blev siden begravet i det ny opførte Quedlinburg Kloster.

MATHILDA, HENRIK I OG HATTEBURG^(S)

Henrik I var først gift med Hatteburg af Merseburg og siden blev han gift med Sankt Mathilda af Ringelheim. Sankt Mathilda stammede fra

26. HERTUG WICHBERT AF SACHSEN

KONG WIDUKIND "DEN STORE" AF SACHSERNE (35) og **DRONNING GEVA AF DANMARK (35)** fik endvidere sønnen

HERTUG WICHBERT AF SACHSEN (34). Han blev født 780 i Sachsen. 823 byggede han Waltingohusen Kirke. Sammen med sin søn gav han gods til Sankt Martin Kloster i Utrecht 834. Han blev gift med

HERTUGINDE ODRAD AF SACHSEN (34). Sammen med hertug Wichbert fik hun sønnen

GREV WALDBERT AF RINGELHEIM (33). Han var født 805 i Salzgitter, og blev greve af Ringelheim og Oldenburg. Waldbert gav gods til Sankt Martin Kirke sammen med

sin far 834, og byggede Wildeshausen Kirke. Waldbert døde 876 og blev begravet i Waltingohusen Kirke. Han blev gift med

GREVINDE ALDBURGIS AF LESMONA (33). Hun blev født 808 i Ringelheim, og døde 880. Sammen med Waldbert af Ringelheim fik hun sønnen

REGINHART

GREV REGINHART AF RINGELHEIM (32). Han blev født 828 i Ringelheim. Reginhart døde 891 i Westfalen. Han var gift med

ABEDISSE MATHILDA AF MERSEBURG (32). Hun var født 833 i Ringelheim. Mathilda blev abedisse af Herford Kloster. Hun døde 909. Sammen med grev Reginhart fik hun sønnen

GREV THEODORIC AF RINGELHEIM (31). Han var født omkring 860 i Ringelheim, og blev greve af Ringelheim og Oldenburg. Theodoric døde omkring 918. Han var først gift med Gisela af Lothringen, og da hun døde, blev han gift med Reginhilde af Frisien, der stammede fra

27. HERTUG CARLOMAN AF FRANKEN

HERTUG CHARLES MARTEL "HAMMEREN" PIPINID AF FRANKEN (37) OG **HERTUGINDE ROTRUDE AF AUSTRASIA** (37) fik endvidere sønnen

CHARLES MARTEL DELER RIGET MELLEMPIPIN OG CARLOMAN

HERTUG CARLOMAN PIPINID AF FRANKEN (36). Han blev født i 713 i Tyskland. Efter faderens død i 741 blev Carloman slotsherre og hertug af Alemannien, Thüringen og Austrasien, medens broderen Pipin blev hertug af Neustrien, Bourgogne og Provence. Carloman og Pipin førte fælles krige mod oprørere fra Aquitanien, Sachsen og Böhmen fra 742-746. Det sluttede med "*Blodretten i Cannstatt*", hvor Carloman samlede de alemanniske stammeledere, og mere end tusind af dem blev dømt for højforræderi og henrettet. Dette bragte en ende på stammehertugdømmet Alemannien, der nu blev et tysk grevskab.

CARLOMAN

Carloman var dybt religiøs, og støttede den tyske apostel Sankt Bonifacius rekonstruktion af det tyske kirkevæsen. Sammen indkaldte de til Det Tyske Koncilium i 742, der besluttede, at præster ikke måtte at bære våben eller have kvinder i deres boliger. Carloman grundlagde klostrene i Fulda og på Monte Soratte. Fra 747 trak han sig tilbage til klosterlivet på Cassino Kloster, hvor han brugte resten af sin tid i bøn og meditation. Kong Carloman døde i 755, og blev begravet i Cassino Kloster. Han var gift med

DRONNING GERTRUDE ALARDSDATTER AF BAYERN (36). Hun var født omkring 726. Sammen med kong Carloman fik hun datteren

GREVINDE ROTROU AF FRANKEN (35). Hun blev født omkring 745, og døde 772. Grevinde Rotrou var gift med

GREV GERARD AF PARIS (35), der blev født omkring 745. Han donerede en række ejendomme til Sankt Denise Kloster, og grundlagde Prüm Kloster i 762. Gerard overdrog Plaisir Kloster til Sankt Denise Kloster i 775. Sammen med grevinde Rotrou fik han datteren

HERTUGINDE AVA AF TOURS (34). Hun var født omkring 769 i Tours, og døde 839 samme sted. Ava var gift med

HERTUG HUGUES II "DEN GENERTE" AF TOURS (34). Han var født omkring 775 i Alsace. Hugues den Generte var ambassadør for Karl den Store og Louis den Fromme, hvorunder han som ambassadør i Konstantinopel i 811 fornyede "*Pax Nicephori*", der var en fredsaftale mellem Karl den Store og den østromerske kejser Nikephoros. Hugues var med på en ekspedition til England i 824, og han var

ledsager for kejserinde Judith, da hun skulle deltage i kong Klak-Haralds dåb i Ingelheim i 826.

I 827 blev Hugues beordret til at medvirke til at trænge den muslimske invasion under Abu Marwan tilbage. Han tøvede imidlertid, indtil faren var drevet over, og mistede herved sin indflydelse ved det franske hof. Hugues iværksatte herefter et oprør, men tabte, og fik sine godser i Frankrig konfiskeret. Han bevarede dog sin indflydelse i Italien, hvor han blev hertug af Locate. Hugues døde i 837. Sammen med hertuginde Ava fik han døtrene kejserinde Ermengarde af Tours og hertuginde Adele af Auxerre, som begge indgår i slægten. De fik altså datteren

HERTUGINDE ADELE AF TOURS (33), der døde i 882. Hun var gift med et andet barn af

GREV WELF I AF ALTDORF (34) og **ABEDISSE HEDWIG AF CHELLES** (34), der også fik sønnen

CONRAD I'S SEGL

HERTUG CONRAD I "DEN ÆLDRE" WELF AF AUXERRE (33). Han blev født i 805. Conrad var hertug (Dux nobilissimus) af Alemannien. Hans søster kejserinde Judith af Bayern blev gift med kejser Louis den Fromme, og det førte til, at Conrad opgav sine tyske grevskaber. Som erstatning fik han en række franske grevskaber, og blev hertug af

Auxerre. Herudover grundlagde han Sankt Germain Kloster, og havde han en række opgaver som ambassadør. Conrad I døde i 866. Sammen med hertuginde Adele fik han sønnerne grev Welf II af Argenau og hertug Conrad den Yngre af Øvre Bourgogne, samt datteren grevinde Judith af Auxerre, som alle indgår i slægten. Vi har altså

HERTUG CONRAD "DEN YNGRE" WELF AF ØVRE BOURGOGNE (32). Han var født i 825. Conrad blev hertug af Øvre Bourgogne og greve af Auxerre. Han var også lægabbed af Sankt Germain Kloster i Auxerre. Efterfølgende fik han tildelt Genova, Lausanne og Sion. Conrad faldt i unåde i 861, og flyttede til sin søn kejser Lothars hof. I 864 blev han markgreve af Øvre Bourgogne som belønning for at have slået og dræbt grev Hubert Bosonide. Hertug Conrad døde i 876. Han fik sønnen

KONG RUDOLF I WELF AF ØVRE BOURGOGNE (31). Han var født 859, og blev konge af Øvre Bourgogne i 888. Rudolf blev også lægabbed af Sankt Maurice-en-Valais. Han døde 912. Kong Rudolf I var gift med dronning Willa af Øvre Bourgogne, der stammede fra

28. KONG ULF AF SACHSERNE

KONG ULF AF SACHSERNE (35) var født 787, og døde 818. Han var gift med et andet barn af

KONG WIDUKIND "DEN STORE" AF SACHSERNE (36) og **DRONNING GEVA AF DANMARK** (36), der endvidere fik datteren

DRONNING HEDWIG AF SACHSERNE (35). Hun blev født 787, og døde 833.

Sammen med kong Ulf af Sachserne fik hun datteren

GREVINDE EMMA AF NORDGAU (34). Hun blev født 808, og døde 876. Emma blev gift med

GREV ERCHANGER AF NORDGAU (34). Han døde 864. Sammen med grevinde Emma fik han datteren

KEJSERINDE ENGELBERGA AF FRIULI (33). Hun blev gift med kejser Louis den Yngre, hvis farfar var

KEJSER LOUIS "DEN FROMME" KAROLINGER AF FRANKEN (35), der endvidere blev gift med

KEJSERINDE ERMENGARDE AF HESBAYE (35). Hun var født omkring 778. Ermengarde havde været Louis den Frommes elskerinde, inden hun i 813 blev gift med ham. Hun døde 818. Sammen med kejser Louis den Fromme fik hun sønnen

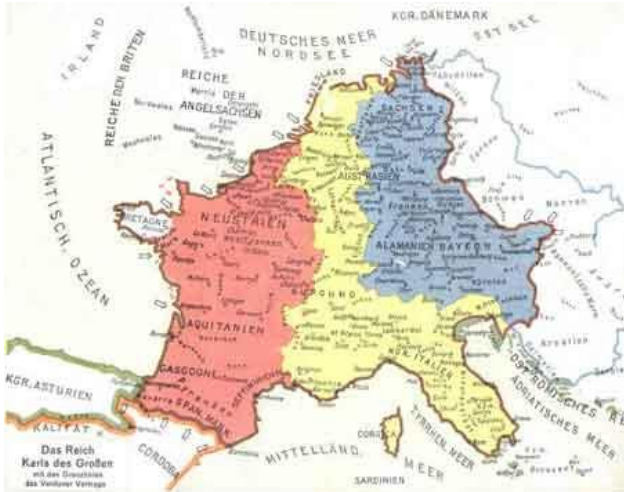
LOTHAR I

KEJSER LOTHAR I AF ITALIEN OG FRANKEN (34). Han var født 795 i Prüm, og blev konge af Bayern i 814. Lothar blev kronet i Aachen Domkirke som medkejsers med sin far i 817. Han blev konge af Italien i 822.

LOTHAR I MØNT¹⁶⁵

Sammen med sine brødre gjorde Lothar I flere gange oprør mod sin far, og da Louis den Fromme døde i 840, blev riget delt mellem brødrene. Her fik Lothar Italien og Mellemsfranken samt kejsertitlen.

FRANKENS TREDELING 843 E.KR.

Som den førstefødte gjorde han efterfølgende krav på hele riget, hvad der førte til, at hans brødre gik sammen mod ham. Det endte dog i fredsommelighed med tredelingen af riget, der blev beseglet med Verduntraktaten i 843. Lothar I døde 855. Han var gift med en anden datter af

HERTUG HUGUES II "DEN GENERTE" AF TOURS (35) og **HERTUGINDE BAVA AF TOURS** (35), der endvidere fik datteren

ERMENGARDE^(B)

KEJSERINDE ERMENGARDE AF TOURS (34). Hun blev født 800 i Tours. Sedulius den Yngre beskriver hende således¹⁶⁶:

*Hendes stemme er som det pureste guld,
og klar som en citars toner.*

*Hendes hud er som roser,
blandet med sne.*

*Hendes blonde hår omkranser hendes hoved,
som en puppe.*

*Hendes øjne er livlige, hendes hvide nakke
er som mælk, lilier, elfenben.*

*Hendes yndefulde hænder
er som sne.*

I 849 gav Ermengarde en donation til Erstein Kloster, som hun var protektor for. Hun døde 851, og blev begravet i Erstein Kloster. Sammen med Lothar I fik hun døtrene grevinde Rotrude af Nantes og hertuginde Helletrude af Lorraine samt sønnerne kejser Louis den Yngre af Italien, kong Louis Tyskeren af Bayern og kong Lothar II af Lothringen. De indgår alle i slægten. Vi har altså

KONG LOTHAR II AF LOTHRINGEN

(33). Han blev født 835. Da hans fader døde 855, blev Franken delt mellem de tre sønner, og Lothar II blev konge af det mellemste Franken, der fik navnet Lothringen. Da hans bror Charles døde 863 overtog Lothar også dele af Franken syd for Jura.

Lothar blev gift med Teuteberga, men hun kunne ikke få børn, så Lothar fik giftemålet annulleret. I stedet blev han gift med sin elskerinde Waldrada i 862. Under trusler om ekskommunikation og af frygt for, at hans brødre ville dele hans kongerige mellem sig, tog han Teuteberga tilbage i 865. Siden ville Teuteberga skilles, og Lothar tog til den nye pave for at få omgjort ægteskabet endnu en gang. Han døde af feber i Piacenza på vejen hjem herfra i 869. Lothar II var altså gift med

DRONNING WALDRADA AF LOTHRINGEN (33). Sammen med Lothar II fik hun datteren

HERTUGINDE GISELA AF NIVELLES (32). Hun døde 915. Som led i en fredsforhandling blev Gisela gift i 883 med

HERTUG GODFRED "NORMANNEREN" AF FRISIEN (32). Han var vikingehøvding, og hærgede sammen med en anden vikingehøvding Sigfred i Frisien. De var måske børn af Ragner Lodbrogs søn Halfdan. I 880 slog de sig ned i Gent, og plyndrede i Flandern. I 882 plyndrede de Lothringen, men efter kampen om Asselt indgik de forlig med kejser Karl den Tykke. Sigfred fik udbetalt en stor sum sølv for at holde sig væk, medens Godfred svor kejseren troskab, og blev døbt med kejseren som gudfar. Han blev endvidere hertug af Frisien og gift med Lothar II's datter Gisela.

MORDET PÅ GODFRED

Godfred havde fået Frisien som hertugdømme med den opgave, at holde vikingerne stangen. Det gjorde han dog ikke meget ud af, og siden blev han, sammen med hertug Hugh af Alsace, beskyldt for meddelagtighed i oprør og dræbt af frisiske og sachsiske adelsmænd 885. Sammen med Gisela af Nivelles fik han datteren

GREVINDE REGINHILDE AF FRISIEN (31). Hun var født omkring 882, og døde 927. Det var hende, der blev gift med grev Theodoric, med hvem hun fik døtrene dronning Sankt Mathilda af Ringelheim og grevinde Pia af Ringelheim, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HENRIK I OG SANKT MATHILDA^(L)

DRONNING SANKT MATHILDA AF RINGELHEIM (30). Hun blev født omkring 896 i Westfalen. Som ung blev Mathilda sendt til Herford Kloster, hvor hendes bedstemor Matilda var abedisse. Mathilda var

kendt for sin skønhed og livlighed. Det var hende, der blev gift med Henrik I, og da han døde, grundlagde hun Quedlinburg Kloster til ære for ham, ligesom hun støttede megen velgørenhed.

SANKT MATHILDA

Mathilda døde i 968 i Quedlinburg Kloster, hvor hun blev begravet. Hun blev helgenkåret. Sammen med Henrik I fik hun børnene kejser Otto den Store og hertuginde Geberga af Sachsen og Hedwig af Frankrig, som alle indgår i slægten. De fik altså datteren

HEDWIG^(L)

HERTUGINDE HEDWIG LUIDOLFINGER AF FRANKRIG (29). Hun blev født i omkring 920, og døde efter 965. Hertuginde Hedwig blev gift i 936 med hertug Hugues den Store, hvis far var

KONG ROBERT I AF FRANKRIG (30). Han var født i 866. Robert I var med til belejringen af Paris i 885, og han var lægabbed (commendam) for mange klostre. Robert var hertug med ansvar for forsvaret (Dux Francorum), og havde til opgave at sikre riget mod vikingerne fra nord. Det var under Robert og hans efterkommere Robertianerne, at det nuværende Frankrig fik sin form med hovedstad i Paris, ligesom han blev stamfar til det franske kongehus.

I 921 kom der oprør mod kong Charles regentskab, og Robert blev kronet til konge af Frankrig (Rex Francorum) i Reims 922. Allerede året efter vendte Charles tilbage for at genvinde kronen, og i slaget ved Soisson blev Robert dræbt i en tvekamp med Charles. Kong Robert var gift med

DRONNING BEATRICE AF VERMANDOIS (30). Hun var født af Vermandois i 880, og døde i 931. Sammen med kong Robert I fik hun sønnen

HERTUG HUGUES "DEN STORE" AF FRANKRIG (29). Han blev født 898. Hugues blev først greve af Paris, og i 923 blev han markgreve (marquis) af Neustria, der omfattede området mellem Loire og Seinen. I 936 blev han hertug af Frankrig (Dux Francorum), i hvilken forbindelse kong Louis IV slog fast, at Hugues stod over alle andre end ham selv. Siden blev han lægabbed for Sankt Germain Kloster i Auxerre, greve af Auxerre, og slotsherre af Autun. I 946 fordelte han en stor del af slægtens

besiddelser til sine arvinger, og mistede derved væsentlig indflydelse.

Ved Synoden i Ingelheim i 948 søgte Kong Louis IV at få hertug Hugues udstødt af kirken, fordi han havde støttet kejser Otto den Store. Det lykkedes ikke for kong Louis, men hertug Hugues blev dømt til at forson sig med kongen. Ved kong Louis død var det Hugues, der sikrede, at Lothar blev den nye konge. Som tak blev han tildelt hertugdømmerne Bourgogne og Aquitanien.

Hugues den Store døde i 956, men det var ikke slut hermed. Hertug Hugues sjæl vandrer således rundt i Dantes Guddommelige Komædie. Dante møder Hugues sjæl i Purgatoriet eller Skærsilden, hvor det skal afgøres, om sjælen skal i himlen eller helvede. Her er hertugen i færd med at prise godgørenhed og lykkelig fattigdom, og han anklager sine efterkommere som konger af Frankrig for de ulykker, de har afstedkommet. *"Retskaffen og ærlig armod frem for lastefuld erhvervet rigdom"* er, hvad man skal stræbe efter. Det var Hugues den Store, der blev gift med hertuginde Hedwig, med hvem han fik sønnen

HUGUES CAPET

KONG HUGUES CAPET AF FRANKRIG (28). Han blev født 940, og da hans far døde, blev Hugues Capet en af de mest magtfulde adelsmænd i Vestfrankrig i en alder af 16 år. Ved kongevalget i 987 blev han anbefalet af Adelberon på følgende måde: *"Kron hertugen. Han stråler ved sine bedrifter, sin ædelhed, sin styrke. Tronen er ikke noget man kun arver, og ingen bør blive konge, medmindre han ikke kun udmærker sig ved sin noble herkomst, men også ved sin sjæls godhed"*.

HUGUES CAPET

Hugues Capets kongerige var en blandet affære. Der var 150 forskellige valutaer, et dusin sprog og et væld af feudalherrer. Han slap dog godt fra at være konge, og fik stabiliseret sit rige. Der var et anslag mod ham i 993 ved ærkebiskoppen og Odo af Blois, men han slog det ned uden at straffe dem efterfølgende. Hugues Capet døde i 996. Han var gift med dronning Adele af Poitou, der stammede fra diktator Lucius Metellus af Rom.

29. DIKTATOR LUCIUS METELLUS AF ROM

DIKTATOR LUCIUS CAECILIUS METELLUS AF ROM (72) var konsul i to omgange 251 f.Kr. og 247 f.Kr. Det var Lucius Metellus, der slog Kartago i slaget ved Palermo, hvor han fik skabt panik blandt modstanderens krigsefanter. Det blev vendepunktet i Den Første Puniske Krig, og førte til, at Rom overtog Sicilien. I slaget slog han 13 generaler, og tog 120 elefanter som krigsbytte. Sejren førte til, at Lucius Metellus blev hædret med et triumftog.

I 243 f.Kr. blev Lucius Metellus udnævnt til pontifex maximus (hedensk pave), der var leder af Roms 15 ypperstepræster. Udpegningen hertil var på livstid. I 224 f.Kr. udnævnte Senatet ham til diktator. Den romerske republik blev normalt ledet af to konsulere, men i ufredstider kunne den i stedet blive ledet af en enekonsul, der kunne drages til ansvar efter sin embedsperiode, eller en diktator, der ikke kunne drages til ansvar efterfølgende. Udnævnelserne var normalt for et år. Medens han var pontifex maximus, udbrød der brand i Vestalindetemplet. I et forsøg på at redde Minervas statue kastede Lucius Metellus sig ind i flammerne, hvad der førte til, at han mistede synet. Han blev hædret med retten til at måtte køre i vogn til senatets mødesal Curien. Lucius Caecilius døde 221 f.Kr. Han fik sønnen

DIKTATOR QUINTUS CAECILIUS LUCIUS METELLUS (71). Han var pontiff (hedensk cardinal) i 216 f.Kr. og plebejer ædil i 209-208 f.Kr. Quintus Metellus var konsul i 206 f.Kr. og diktator året efter.

QUINTUS METELLUS MØNT¹⁶⁷

Quintus Metellus tjente som legat under krigen mod Hannibal, og var med i den kommission, der skulle fordele jord til de soldater, der var med i krigen. I 185 f.Kr. var han ambassadør ved kong Philip V's makedonske hof. Quintus Metellus var blandt de bedste talere i Rom. Han døde 175 f.Kr. Quintus Metellus fik sønnen

KONSUL LUCIUS CAECILIUS METELLUS CALVUS (70). Han var konsul 142 f.Kr. og døde efter 139 f.Kr. Metellus Calvus fik sønnen

KONSUL LUCIUS CAECILIUS METELLUS DALMATICUS (69), Han var pontifex maximus og blev konsul i 119 f.Kr. Metellus Dalmaticus fik datteren

METELLUS DALMATICUS MØNT

CAECILIA METELLA DALMATICA AF ROM (68). Hun var gift med Sulla Felix, og medens han kæmpede med kong Mithridates,

blev hun tvunget til at forlade Rom. Hun mødtes med ham i Grækenland, hvor hun blev gravid, og fødte tvillinger. Ved tilbagekomsten til Rom blev hun Roms førstedame. Metella døde 80 f.Kr. og fik en spektakulær begravelse på trods af Sullas anti luksus love. Hun var altså gift med

SULLA FELIX

DIKTATOR SULLA FELIX (LUCIUS CORNELIUS SULLA FELIX) AF ROM (68). Han blev født omkring 138 f.Kr., og hans tilnavn betyder den heldige. Sulla blev ædil med ansvar for Roms skatter i 107 f.Kr. Under Forbundsfællekrigen 91-88 f.Kr. viste han sig som en dygtig general, og blev konsul i 88 f.Kr., ligesom han blev imperator. Året efter kom det til et opgør i Rom, hvor Senatet beordrede Sulla til at lede et felttog mod kong Mithridates af Pontus, medens Folkeforsamlingen udnævnte Marius til samme opgave. Det fik Sulla til at besætte Rom, hvilket var første gang i den romerske republiks historie, at en hærfører overtrådte forbuddet mod bevæbnede soldater i Rom. Herefter drog Sulla østpå, slog Mithridates, og gennemførte omfattende plyndringer i Grækenland og Lilleasien.

SULLA FELIX MØNT¹⁶⁸

Sulla vendte tilbage til Rom i 83 f.Kr., hvor han indtog Rom, og forfulgte de modstandere, der havde taget magten i hans fravær. 4.000 romere blev erklæret fredløse, deres ejendom blev konfiskeret, og deres slaver blev frigivet. Året efter valgte Senatet ham til diktator for 3 år. Han svækkede nu Folkeforsamlingen, og styrkede Senatets magt, Ligesom han udvidede senatets bygning Curien. I 79 f.Kr. trak han sig tilbage til sit landsted, og døde året efter af hjerteslag.

Sulla regnes for en af de mest alsidige begavelser blandt Roms magthavere. Han var litterær, en dygtig general og en dygtig politiker. Sullas politik førte dog til ulykker på længere sigt, hvor hæren blev en vigtig faktor i afgørelsen af Roms ledelse. Sammen med Caecilia Metella Dalmatica fik han tvillingerne kvæstor Faustus Cornelius Sulla og Fausta Cornelia Sulla, som begge indgår i slægten. Vi har altså

FAUSTA CORNELIA SULLA AF ROM (67). Hun blev gift med prætor Gaius Memmius, men skilt fra ham igen i 54 f.Kr., da han kom i unåde hos Cæsar. Herefter giftede hun sig med prætor Titus Annius Milo, der foranstaltede et oprør i Rom. Hendes første mand var altså

GAIUS MEMMIUS¹⁶⁹

GUVERNØR GAIUS MEMMIUS "POETEN" AF ROM (67). Han var en stor folketaler og poet, der udgav erotiske digte. Gaius Memmius var protektor for Lucretius, der dedikerede sit værk *"De Rerum Natura"* til ham. Værket beskriver Epikurs verdenssyn, og på Gaius Memmius ejendom lå ruinerne af Epikurs hus. Han var en af general Pompejus støtter, men blev uvenner med ham, og skiftede til at støtte Cæsar. Gaius Memmius blev folketribun 66 f.Kr. og prætor 58 f.Kr. I 54 f.Kr. mistede han Cæsars støttede grund af involvering i valgfusk. Herefter flyttede han til Athen og siden til Mytilene, hvor han døde omkring år 49 f.Kr. Sammen med Fausta Cornelia Sulla fik han sønnen

KONSUL GAIUS MEMMIUS MINOR AF ROM (66). Han blev suffekt konsul i 34 f.Kr. og senere guvernør med prokonsulære beføjelser for Asien. Under sin tid som guvernør rejste han et monument i Efesos, der hyldede ham selv og hans forfædre, med indskriften *"Til Gaius Memmius, søn af Gaius Memmius, barnebarn af Sulla Felix betalt af egne midler."* De er alle afbildet på monumentet. Han fik sønnen

GAIUS MEMMIUS MONUMENT¹⁷⁰

LEGAT MANIUS AQUILLIUS AVIOLA AF ROM (65). Han blev prætoriansk legat for den galliske provins, hvor han slog en opstand ned. Han fik sønnen

PROKONSUL GAIUS CALPURNIUS AQUILLIUS AVIOLA AF ROM (64). Han blev født omkring 10 f.Kr. Gaius Aquillius Aviola blev adopteret af Gaius Calpurnius og udnævnt til prokonsul. Han døde år 41, og fik datteren

AQUILLA AVIOLA FRA ROM (63). Hun blev gift med

KONSUL PUBLIUS METILIUS NEPOS AF ROM (63). Han blev udnævnt til konsul år 91, hvorefter han blev udpeget til guvernør for Britannien. Publius Metilius Nepos grundlagde kolonierne Lincoln og Gloucester i England. I 105 blev han Frater Arvale, en af de 12 udvalgte præster, der stod for det årlige 3-dages offerritual, der skulle sikre en god høst. Udpegningen var for livstid, og kejseren var altid en af de 12 Fratres Arvales. Publius Metilius Nepos døde efter 118. Sammen med Aquilla Aviola fik han datteren

METILIA NEPOS FRA ROM (62). Hun var gift med

ATILIUS POSTUMUS BRADUA FRA ROM (62). Sammen med Metilia Nepos fik han sønnen

KONSUL MARCUS APPIUS BRADUA (MARCUS APPIUS ATILIUS METILIUS BRADUA) AF ROM (61). Han var prætor, og blev ordinær konsul i 108. Efter sin tid som konsul blev Marcus Appius Bradua pontifex maximus. Fra 111 til 118 var han guvernør for Britannien og senere for Germanien. I 122-23 var han prokonsul for Afrika. På hans barnebarns Nymphaeum i Olympia er han omtalt i en indskrift: ”*Eleanernes by (hædrer) Marcus Appius Bradua, kvæstor, prætor, prokonsul af ... og Afrika, ... af guden Hadrian, konsul af Germanien og Britannien, ponifex, sodalis Hadrianales, morfar til Regilla, Herodes hustru*”. Marcus Bradua var gift med

CAUCIDIA TERTULLA FRA ROM (61). Hun kom fra en aristokratisk familie, sandsynligvis med etruskiske aner. Sammen med Marcus Bradua fik hun datteren

ATILIA CAUCIDIA TERTULLA¹⁷¹

ATILIA CAUCIDIA TERTULLA FRA ROM (60). Hun blev gift med

APPIUS ANNIUS TREBONIUS GALLUS¹⁷²

KONSUL APPIUS ANNIUS TREBONIUS GALLUS AF ROM (60). Han var en højt estimeret romersk general. I 69 støttede han Otho i mordet på kejser Galba, og da Otho efterfølgende blev kejser, blev Appius Annii Gallus legat. Han deltog som general i kampen mod Vitellius tropper i Norditalien, men blev skadet efter et fald fra hesten. Dette forhindrede ham i at deltage i det afgørende krigsråd, hvor hans delegats instruktioner om, at de skulle trække tiden ud, da de kejserlige tropper var i undertal, blev negligeret. Kejser Otho tabte så, og begik selvmord.

Appius Annii Gallus var senere med til at nedkæmpe Gaius Julius Civilis revolte i Germania. I 108 blev han konsul sammen med sin svigerfar Marcus Appius Bradua. Appius Annii Gallus har en hædersinskription på Olympia. Sammen med Atilia Caucidia Tertulla fik han datteren

PRÆSTINDE ANNIA REGILLA (APPIA ANNIA REGILLA ATILA CAUCIDIA

TERTULLA) AF ROM (59). Hun var født 125, og var en rig og indflydelsesrig romersk aristokrat, der var i familie med kejserinde Faustina den Ældre. Annie Regilla blev gift med senator Herodes Atticus i 139 på et tidspunkt, hvor hun var 14 år, og han var 40 år.

ANNIA REGILLA¹⁷³

Annia Regilla fik en stor medgift, for hvilken hun købte en villa og omfattende landområder langs Via Appia. Området er i dag bevaret som Carafelle Park. I Athen blev hun præstinde for gudinden Tyche, og i 153 blev hun præstinde i Olympia for Demeter Chamyne. Embedet medførte, at hun havde sin egen stol over for dommerne på det olympiske stadion, og var den eneste kvindelige repræsentant, der måtte være til stede ved De Olympiske Lege. Det har hun nok nydt. Hun brugte sin indflydelse og rigdom til at få rejst Nymphaeum, medens hendes mand byggede en tilhørende aquadukt, så der kunne skaffes klart koldt vand dertil.

Centralt på fontænen blev placeret en statue af en tyr i naturlig størrelse, der repræsenterede Zeus. På tyren findes indskriften: ”Regilla,

præstinde af Demeter, dedikerede vandet og tingene omkring vandet, til Zeus”. På Nymphaeum fandtes også en række statuer af hendes familie samt af en række kejsere og kejserinder, der var knyttet til familien. Det hele findes nu på museet i Olympia.

NYMPHAEUMS STATUER¹⁷⁴

Annia Regilla fødte seks børn, men da hun i år 160 var gravid i ottende måned med sit syvende barn, blev hun slået i maven af Herodes Atticus frigivne slave Alcimedon. Dette medførte, at hun aborterede før tiden, og døde under fødslen. Efterfølgende kom det til en retssag i Rom, hvor Regillas bror konsul Bradua anklagede Herodes Atticus for at stå bag hændelsen. Alcimedon forsvarede sig med, at Herodes Atticus havde bedt ham straffe hende for en mindre forseelse, medens Herodes Atticus hævdede, at han ikke havde med sagen at gøre. Kejser Markus Aurelius støttede sin gamle læremester Herodes Atticus, og det endte med, at skylden blev lagt på Alcimedon, der dog ikke fik nogen straf.

ANNIE REGILLAS GRAVKAPEL¹⁷⁵

Til ære for Annia Regilla byggede Herodes Atticus et begravelsestempel i 2 etager på 8 x 12 meter på hendes ejendom ved Via Appia. Templet blev dedikeret til hende, og der blev fundet et epigram med teksten:

*Appia Annia Regilla, Herodes hustru, husets
lys
af guder og heroer, hvem der besidder dette
sted,
hvem der ødelægger nogen del inklusiv
billeder og statuernes ære,
for ham skal jorden ikke være frugtbar, heller
ikke skal havet være sejlbart.
Må han og hans slægt forgå for evigt.*

ANNIA REGILLA¹⁷⁶

Annia Regilla havde fået en del af Herodes Atticus fædrene ejendom i Maraton i bryllupsgave, og her rejste han ”Den Evige Harmonis Port” mellem hendes og hans ejendom, ligesom han byggede en by, der bar hendes navn. Porten havde samme dimensioner som Hadrians triumfbue. Ved porten blev fundet epigrammet:

*Velsignet er den person, der har rejst en ny
by,
givet den navnet ”Regillas”, han lever
jubilende.
Men jeg lever i sorg over, at denne ejendom
eksisterer for mig
uden min elskede hustru er mit hjem kun halvt*

komplet.

*Selvom guderne udmåler en levetid for
dødelige*

har de både glæder og sorger som naboer.

Herodes Atticus byggede også Herodeion i romersk stil på Athens Akropolis til hendes minde. Annia Regilla blev begravet sammen med sine 3 afdøde børn i familiegravstedet i Kapisia. Her satte Herodes Atticus et minde over sine døde børn:

*Herodes gennemvædede sine hårender med
tårer*

*et sikkert tegn til hans tre børns sjæle
at I på et tidspunkt vil byde jeres faders*

legeme velkommen

mellem jeres kister.

Regilla var gift med Herodes Atticus, hvis farfar var

TIBERIUS CLAUDIUS HIPPARCHUS FRA ROM (61). Han blev født omkring 30. Tiberius Claudius Hipparchus var en af Romerrigets rigeste borgere. I 92 havnede han på kejser Domitians proskriptionsliste over rige romere, der skulle stilles for retten. I retten spurgte hans forsvarer: ”Bekymrer kejseren sig virkelig om Hipparcus er 100 millioner guldstykker værd eller ikke?”. Det gjorde kejseren så, og det endte med, at Hipparcus blev dømt for at prøve at oprette et ikke-konstitutionelt styre i Athen. Herefter blev hans formue konfiskeret, og Hipparchus blev landsforvist. Han fik sønnen

KONSUL TIBERIUS CLAUDIUS ATTICUS HERODES AF ROM (60). Han blev født omkring år 65. Claudius Atticus fandt en formue, da han flyttede ind i et hus, som han arvede efter sin far. For en sikkerheds skyld skrev han til kejseren, at han havde fundet en formue i sit hus. Kejseren

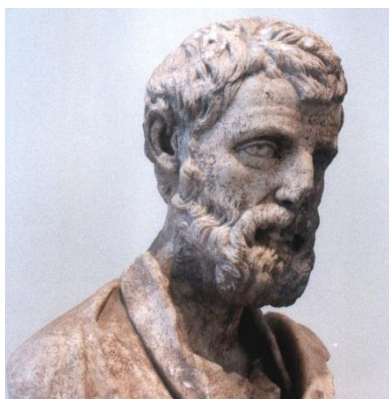
svarede: ”Brug hvad du har fundet”. For at være helt sikker, skrev Atticus Herodes endnu en gang, hvorefter kejseren svarede: ”Så misbrug dit fund, det er dit”.

TIBERIUS CLAUDIUS ATTICUS¹⁷⁷

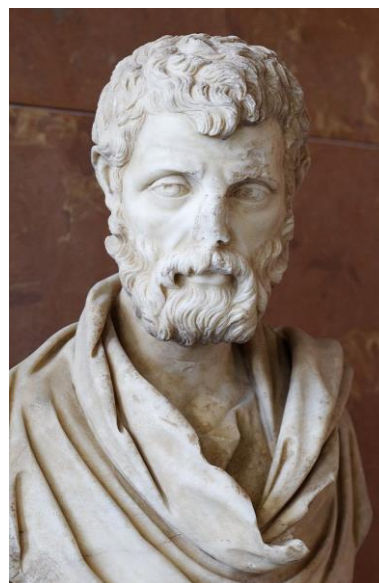
Claudius Atticus blev senator i år 98, og kort efter blev han legat i Judæa. Han blev suffekt konsul i 133. Tiberius Claudius Atticus døde i 137. Han var gift med

VIBULLIA ALCIA AGRIPPINA FRA ROM (60). Hun var født omkring år 80, og døde omkring 154. Sammen med Claudius Atticus fik hun sønnen

HERODES ATTICUS

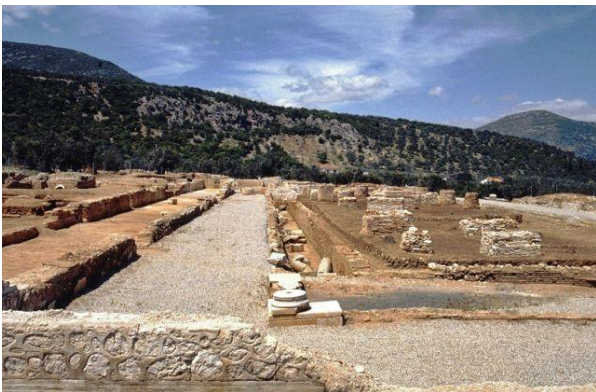
KONSUL HERODES ATTICUS (LUCIUS VIBULLIUS HIPPARCHUS TIBERIUS CLAUDIUS ATTICUS HERODES) AF ROM (59). Han blev født i 101 i Maraton. Ifølge Juvenal blev han uddannet i filosofi og retorik af nogle af de bedste græske og romerske lærde. Herodes Atticus blev præfekt for de frie byer i den asiatiske provins i 125. Siden vendte han tilbage til Athen, hvor han blev en berømt underviser. I 140 tjente Herodes Atticus som konsul (arcon) i Athen, hvorefter kejser Antonius Pius hentede ham til Rom, hvor han blev betroet at uddanne de kommende kejsere Marcus Aurelius og Lucius Verus. Herodes Atticus blev ordinær konsul i Rom i 143.

HERODES ATTICUS¹⁷⁸

Herodes Atticus var en distingveret græsk aristokrat og sofist. Ifølge Philostratus var han en fornem repræsentant for den anden sofistiske bevægelse, der blomstrede på den tid. Han omtales som en lærd forfatter og ”velnyder af kunst og litteratur, en offentlig filantrop i imperial skala ikke kun i Athen, men også i Grækenland og Lilleasien, der havde mange vigtige embeder, venner og

støtter hos kejserne”. Hertil kommer, at han var den rigeste privatperson i Romerriget.

HERODES ATTICUS KEPHISSIA¹⁷⁹

Herodes Atticus villa i Kephissia fyldte mere end 20.000 m² med atrium, 3 porticus, 2 basilikaer, bade og en kunstig flod, der bugtede sig gennem haveanlægget.

HERODEION¹⁸⁰

Herudover byggede han stadion i Delphi, teatre i Athen og Korinth, bade i Thermopylæ og aquadukter i Olympia, Canusium og Alexandria Troas. I 139 blev han kronet ved Panathenaea festivalen i Athen, og lovede i den anledning at rekonstruere stadion inden den næste festival 4 år senere. Det blev til Panathenaikon Stadion, hvor det nuværende stadion er en nænsom modernisering af Herodes Atticus stadion. I 161 byggede han det overdækkede amfiteater Herodeion på de sydlige skrånninger på Akropolis til minde om Annie Regilla, der døde året før.

I 162 fik han besøg af sin gamle elev kejser Lucius Verus, der var på vej til krig mod partherne, og de deltog sammen i de elysiske mysterier, der var et indvielsesritual for Demeterkulten. Herodes Atticus døde i 177, og athenenserne gav ham en æresbegravelse med ligbål på Panathenaikon Stadion, hvor også hans kiste blev placeret.

Sofisten Philostratus skrev ”Sofisternes liv” i 231-237. Den dedikerede han til ”Antonius Gordianus, efterkommer af den prominente sofist Herodes Atticus”. Baggrunden for dette var, at et af Herodes Atticus børnebørn blev gift med kejser Gordian I, og de fik sønnen Antonius Gordianus (Gordian II)¹⁸¹. Det var Herodes Atticus, der sammen med Annia Regilla fik børnene

ELPINICE, ATHENAIS OG BRADUA ATTICUS (58), der var de eneste af hans børn, der overlevede, til de blev voksne.

ELPINICE¹⁸²

ELPINICE (APPIA ANNIA CLAUDIA ATILIA REGILLA ELPINICE AGRIPPINA ATRIA POLLA) FRA ATHEN blev født i 142, og voksede op i Athens overklasse. Hun

blev gift med en aristokrat, men vi kender ikke til hendes børn. Elpinice døde i 165, sandsynligvis af pest, som hærgede Athen på dette tidspunkt. Hun blev begravet inden for Athens bymure.

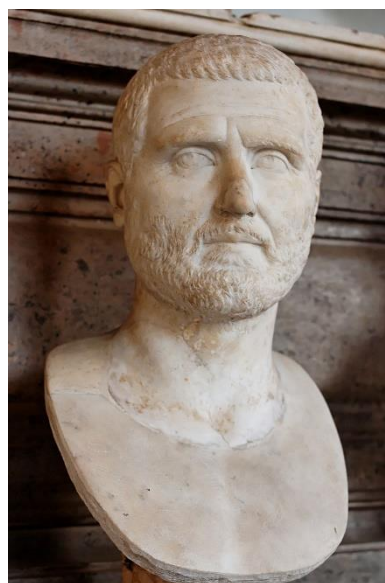
ATHENAIS¹⁸³

ATHENAIS (MARCIA ANNIA CLAUDIA ALCIA ATHENAIS GAVIDIA LATIARIA) FRA ATHEN blev født i 143. Hun voksede op i Athens overklasse, og blev gift med en fjern slægtning, den romerske aristokrat Lucius Viballus Rufus, der havde været gift tidligere. Vi kender ikke til deres børn ud over sønnen Lucius Vibullius Hiparchus, der blev født i 161. Det var samme år, som hans mor døde. Athenais blev begravet i Kephisia sammen med sin mor, der var død året før.

KONSUL BRADUA ATTICUS (TIBERIUS CLAUDIUS MARCUS APPIUS ATILIUS BRADUA REGILLUS ATTICUS) AF ROM blev født i 145. Han blev opfostret i Athen, og blev elev (ephebe) på militærakademiet i Sparta. Bradua Atticus havde læsevanskeligheder, så hans far anskaffede 24 slaver, som fik navne, der startede med hvert sit bogstav i alfabetet. Bradua kunne så øve

sig på at stave ved at stille slaverne i rækkefølge. Han havde ikke et godt forhold til sin far, der havde svært ved at acceptere, at sønnen ikke kunne læse. Bradua Atticus blev ophævet til patricier (højadel) af kejser Antonius Pius. Han blev konsul i 185, ligesom han blev prokonsul for Afrika. Vi kender ikke til hans hustru og børn. Elpinice, Athenais eller Bradua Atticus fik en datter

APPIA ATILIA CAUCIDA CLAUDIA FRA ROM (57). Hendes navn er ukendt. Traditionelt var et af navnene opkaldt efter moderens bedsteforældre, derfor de 3 første navne. Claudia er slægtsnavnet. Hun blev gift med

GORDIAN I

KEJSER GORDIAN I (MARCUS ANTONIUS GORDIANUS SEMPRONIANUS ROMANUS AFRICANUS AUGUSTUS) AF ROM (57). Han var født i 158. Gordian I var litterær, publicerede store værker, og var mere interesseret i intellektuelle sysler end i magtspillet. Han var guvernør i England i 216, og blev suffekt konsul i 223. Gordian tjente som general for Den VII. Skytiske

Legion i Antiochia og efterfølgende som prætoriansk guvernør for Achaëa. I en alder af næsten 80 blev han guvernør for Afrika i år 237, og fik sæde i Kartago. Her byggede han et af de største amfiteatre i el Jem.

EL JEM AMFITEATER¹⁸⁴

Kejseren Maximus Thrax byggede en bro over Rhinen, og førte sin tropper ind i Germania, hvor han hærgede. Dette belastede statens midler, og han udskrev meget høje skatter. I Afrika gjorde unge rige romerske ejendomsbesiddere oprør mod dette, og dræbte Maximus Thrax skatteopkrævere, hvorefter de henvendte sig til den vellidte 80-årige guvernør Gordian, og ville have ham som kejsers.

GORDIAN I MØNT¹⁸⁵

Senatet var imod Maximus Thrax germanske eventyr, og i 238 erklærede det ham for fjende af Rom. I stedet udpegede det Gordian I til kejsers med sønnen Gordian II som medkejsers,

et krav Gordian I havde stillet på grund af sin høje alder.

Straks efter blev de angrebet i Kartago af Maximus Thrax våbenbroder Capelianus og hans romerske soldater. Han var guvernør for Numidien, og havde et horn i siden på Gordian fra et tidligere retsopgør. Gordian og hans søn rådede ikke over nogen hær, så Kartago måtte forsvares af borgere med dårlig træning og bevæbning. Resultatet blev, at de tabte, og Gordian II blev dræbt. Gordian I deltog ikke selv i kampene på grund af alder, og da han hørte resultatet, begik han selvmord ved at hænge sig i sit bælte. Gordian I blev ophøjet til Augustus af Senatet. Sammen med Herodes Atticus barnebarn fik han datteren

ANTONIA GORDIANA MØNT

PRINSESSE ANTONIA GORDIANA (ANTONIA MAECIA FAUSTINA GORDINA) AF ROM (56). Hun var født i Rom. Antonia Gordiana var en prominent og velhavende adelskvinde, der voksede op i det hus, Pompejus havde bygget, og som Markus Antonius og kejsers Tiberius senere havde ejet. I Historia Augusta omtales hun som Maecia Faustina. Hun fik sønnen

KEJSER GORDIAN III (MARCUS ANTONIUS GORDIANUS PIUS AUGUSTUS) AF ROM (55). Han blev født 225, og oven på drabet af hans bedstefar og onkel i 238 havde senatet udpeget Pupienus og Balbinus som fælles kejsere. De var

imidlertid ikke populære hos romerne, der i stedet hyldede de afdøde fredselkende og litterære kejsere Gordian I og II. Det førte til et folkeligt oprør, der endte med en enorm brand, der lagde Rom øde.

GORDIAN III¹⁸⁶

For at genskabe freden og ride på gordianernes popularitet udpegede Senatet den 13-årige Gordian III til cæsar og arving til imperiet, medens Pupienus og Balbinus blev myrdet af Prætorianergarden tre måneder efter, de blev kejsere. Gordian III blev så udråbt til kejser. I 241 blev han gift med datteren af sin stats- og krigsminister Timesitheus.

GORDIAN III MØNT¹⁸⁷

Perserkongen Shapur I overskred nu Eufrat og indtog det romerske Mesopotamien. Gordian III drog så af sted med en stor hær, drev dem tilbage over Eufrat, og slog dem i slaget ved Resaena i 243. Året efter vendte perserne

imidlertid tilbage, og slog romerne i slaget ved Misiche, hvor Gordian III blev dræbt. Han havde været højt værdsat både hos soldaterne og romerne, så han blev ophøjet til Augustus og ført tilbage til Rom, hvor han blev begravet. Gordian III blev altså gift med datteren af

PRÆFEKT RIDDER TIMESITHEUS (GAIUS FURIUS SABINIUS AQUILA TIMESITHEUS) AF ROM (56). Han var født 190, og var ridder. Timesitheus virkede på en tid, hvor senatorerne, der hidtil havde siddet på ledelsen af de romerske provinser, blev erstattet af en ledelse af professionelle riddere, der var specialiserede til opgaverne. Timesitheus begyndte sin karriere som kommandør af en kohorte hjælpetropper i Spanien. Herefter arbejdede han sig op inden for den romerske administration som sexagenarius i Gallien og Germanien, centenarius i Arabien, ducenarius i Rom og prokurator i Palæstina, inden han blev prætoriansk præfekt og leder af Prætorianergarden. Timesitheus omtaltes som Vir Eminentissimus.

Timesitheus var en strålende begavelse både administrativt og militært, og da hans datter blev gift med kejser Gordian III, blev han reelt medkejser til den unge Gordian III. Det var således Timesitheus, der stod for en genial ledelse af hæertoget, da romerne slog Shapur I 243. Timesitheus døde imidlertid samme år, antagelig af en forgiftning. Herefter gik det ned ad bakke for romerne. Timesitheus fik datteren

KEJSERINDE TRANQUILINA (FURIA SABINA TRANQUILINA AUGUSTA) AF ROM (55). Hun var født omkring 225, og blev gift med kejser Gordian III.

TRANQUILINA

Tranquiliana døde efter 244, og blev ophøjet til Augusta. Sammen med kejser Gordian III fik hun datteren

TRANQUILINA MØNT

PRINSESSE FURIA GORDIANA AF ROM (54). Hun var født omkring 245, og blev gift med Marcus Maecius Orfitus, der stammede fra prætor Quintus Mucius Scaevola af Rom.

30. PRÆTOR QUINTUS MUCIUS SCAEVOLA AF ROM

PRÆTOR QUINTUS MUCIUS SCAEVOLA AF ROM (71) var prætor 215 f.Kr. Quintus Mucius fik sønnen

KONSUL PUBLIUS MUCIUS QUINTUS SCAEVOLA AF ROM (70). Han var konsul 175 f.Kr. Publius Mucius var gift med

LICINIA FRA ROM (70). Sammen med konsul Publius Mucius fik hun sønnen

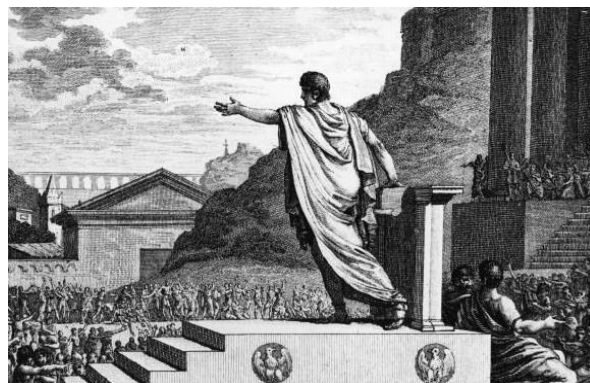
PUBLIUS MUCIUS DEN YNGRE (TH)

KONSUL PUBLIUS MUCIUS SCAEVOLA "DEN YNGRE" AF ROM (69). Han var en prominent romersk jurist og politiker. Publius Mucius den Yngre var tribun i 141 f.Kr. og prætor i 136 f.Kr. Han blev konsul i 133 f.Kr. To år efter blev han pontifex maximus. Publius Mucius var den sidste pontifex maximus, der udgav *Anales Maximi*, en årbog over årets begivenheder. Han døde 115 f.Kr. Publius Mucius fik sønnen

PONTIFEX MAXIMUS QUINTUS MUCIUS SCAEVOLA AF ROM (68). Han var politiker og jurist. Quintus Mucius var en vigtig tidlig autoritet inden for romersk lovgivning og den første, der studerede lovgivning som en systematisk disciplin. Han blev valgt til tribun i 106 f.Kr. og ædil to år

efter. Quintus Mucius blev konsul i 95 f.Kr. sammen med sin svigerfar Lucius Licinius Crassus, og de fik han vedtaget *Lex Licinia Mucia*, der var en lov om, at italienere og latinere ikke kunne få romersk borgerskab, men skulle forlade Rom. Dette førte siden til borgerkrig.

Quintus Mucius blev guvernør for Afrika, hvor han udgav en manual for god provinsadministration, og blev kendt for sin skarpe modstand mod de korrupte skatteopkrævere. Det blev han så populær på, at befolkningen indførte en årlig festivaldag til hans ære, *Dies Mucia*. Siden vendte Quintus Mucius tilbage til Rom, hvor han blev pontifex maximus, og indførte en strikt regulering af præsterne, der sikrede, at ritualer og traditioner blev overholdt.

FORUM ROMANUMS TALERSTOL

Quintus Mucius udgav en afhandling i 18 bind om privatretten, ligesom han udgav en kort lovbog om lovgivningens grundlæggende principper, hvoraf en del blev inkorporeret i Justinians lovkompleks. Hans taler blev lovprist af Cicero.

Quintus Mucius blev dræbt i Vestaltemplet i 82 f.Kr. under oprøret mellem Sulla og

Marius, og hans lig blev smidt i Tibern. Han var gift med datteren af

LUCIUS LICINIUS CRASSUS¹⁸⁸

KONSUL LUCIUS LICINIUS CRASSUS (69). Han var født 140 f.Kr. Lucius Licinius Crassus blev anset for at være sin tids største taler, og blev hyldet af sin lærling Cicero, der omtaler ham i *De Oratore*. Lucius Crassus var en af grundlæggerne af den skeptiske filosofi, og skrev *Metrodore de Scepsis*. Det var ham, der blev konsul sammen med sin svigersøn Quintus Mucius, og fik vedtaget *Lex Licinia Mucia* i 95 f.Kr. Han blev censor i 92 f.Kr. Lucius Licinius Crassus døde året efter. Han var gift med

MUCIA AF ROM (69). Sammen med Licius Licinius Crassus fik hun datteren

LICINIA CRASSA PRIMA FRA ROM (68). Hun var meget smuk. Det var Licinia, der blev gift med Quintus Mucius Scaevola, fra hvem hun siden blev skilt på grund af utroskab. Sammen med Quintus Mucius Schaevola fik hun datteren

MUCIA TERTIA MINOR FRA ROM (67). Hun var født 105 f.Kr. og døde 30 f.Kr. Mucia Tertia Minor var gift med Pompejus den Store, hvis farfar var

SEXTUS POMPEJUS FRA POMPEI (69). Han var gift med

LUCILIA FRA POMPEI (69). Hun var født omkring 170 f.Kr. Sammen med Sextus Pompejus fik hun datteren Pompeia Strabo og sønnen konsul Gnaeus Pompejus Strabo som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONSUL GNAEUS POMPEJUS STRABO AF ROM (68). Han var født i Pompei og hans tilnavn betyder den skeløjede. Pompejus Strabo havde en militær karriere, og blev promagister af Sicilien i 93 f.Kr. Under borgerkrigen havde han kommandoen over tre legioner, der var afgørende for sejren over de norditalienske allierede. Pompejus Strabo var konsul i 89 f.Kr., hvorefter han trak sig tilbage til Picenum (Umbrien) sammen med sine veteransoldater.

I 87 f.Kr. bad Sulla om hans hjælp mod Marius. Sulla planlagde at erstatte Pompejus Strabo med en medsammensvoren, og da denne dukkede op, forlod Pompejus Strabo lejren af personlige forretningsmæssige årsager, medens hans soldater dræbte Sullas mand. Pompejus Strabo døde af pest samme år, og hans lig blev slæbt gennem byens gader, indtil en tribun bad dem vise værdighed for den døde. Gnaeus Pompejus Strabo fik sønnen

POMPEJUS

TRIUMVIR POMPEJUS ”DEN STORE” (GNAEUS POMPEJUS MAGNUS MAJOR) AF ROM (67). Han blev født 106

f.Kr. i Picenum. Pompejus tjente først under sin far i hæren, men da Sulla vendte tilbage efter at have slået Mithridates i 83 f.Kr., samlede general Pompejus 3 legioner for at sikre Sullas magtovertagelse. Efter Pompejus havde indtaget Italien, blev han sendt til Sicilien og Afrika for at nedkæmpe Marius tilhængere. Pompejus nedkæmpede al modstand, og hans soldater udnævnte ham til imperator, inden han vendte tilbage til Rom.

Under hans triumftog blev triumfvognen med hans generaler trukket af en elefant, der til alles morskab var for stor til at passere byporten. Efter Sullas død i 78 f.Kr. blev Pompejus guvernør for Spanien, og han fik bragt landet under romersk kontrol. Pompejus udvidede også Roms områder i det sydlige Gallien.

I 71 f.Kr. vendte Pompejus tilbage til Rom, og sammen med Crassus fik han slået Spartacus slaveoprør ned. Efterfølgende optog Pompejus 5.000 af Spartacus slagne soldater i sine legioner. Han var nu enormt populær, og fik sit andet triumftog for sejrene i Spanien. I 70 f.Kr. blev Pompejus konsul sammen med Crassus.

I 68 f.Kr. blev Pompejus admiral over den romerske flåde med det formål at stoppe pirateriet på Middelhavet. Han delte sin flåde op i 13 enheder, hver under en legat, der fik til opgave at rense et afgrænset område for pirater. De pirater, der overgav sig, blev skånet, og fik anvist et område, hvor de kunne slå sig ned. Mange havnede på Sicilien. På 40 dage fik han rensset det vestlige Middelhav for pirater. To år efter vendte Pompejus tilbage til Rom, hvor han blev hyldet som romernes

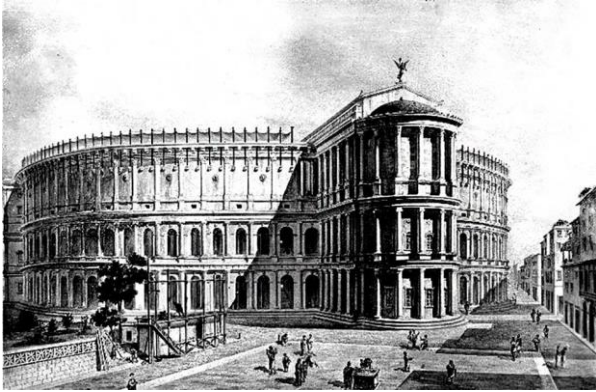
førstemand ”*primus inter pares*” (først blandt ligemænd).

POMPEJUS¹⁸⁹

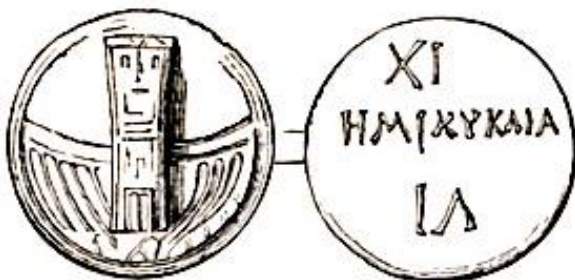
Pompejus næste opgave blev at besejre Mithridates VI af Pontus. Mithridates opgav imidlertid, og Pontus blev en romersk provins. Herefter indtog han Syrien, afsatte kong Antiochus XIII, og genetablerede Syrien som en romersk provins i 64 f.Kr. Året efter fortsatte han ind i Fønicien og Judæa, og indtog Jerusalem efter 3 måneders belejring. Mange tusinde jøder mistede livet, men han friholdt templet og dets rigdomme, og bad de jødiske præster om at fortsætte med deres pligter. Rom nåede nu til Sortehavet, og Pompejus var blevet guddommelig i Orienten. Plutarch citerer en graffiti fra en væg i Athen, der hædrede Pompejus med ordene ”*jo mere du ved, at du er en mand, jo mere bliver du en gud*”.

Oven på sejrene i orienten fik Pompejus sit tredje triumftog i 61 f.Kr. som en gudekonge i republikansk udgave. Efterfølgende gav Pompejus en overdådig triumfbanket, mønter til borgerne, løfter om et nyt teater og jord til sine veteraner. Nu aftalte Pompejus, Crassus og Julius Cæsar at danne det første triumvirat. Pompejus blev herefter guvernør i Spanien og gift med Cæsars datter Julia.

POMPEJUS TEATER

I 55 f.Kr. blev Pompejus teaterkompleks indviet. Det var det første permanente teater i Rom, og det indeholdt også butikker, multiservicebygninger, haver og templer. Samme år blev Pompejus og Crassus konsuler, og efterfølgende blev Pompejus forlænget som guvernør i Spanien, medens Cæsar blev forlænget i Gallien og Crassus blev guvernør i Syrien.

POMPEJUS TEATER BILLET

I modsætning til Pompejus og Julius Cæsar, vandt Crassus ikke de store sejre på ærens mark. Allerede året efter han blev guvernør, blev han sammen med sin søn og hær tilintetgjort af Partherne i slaget ved Carrhae. Efterfølgende giftede Pompejus sig med hans enke Cornelia Metella. Der kom oprør i Rom, der endte med, at senatets mødesal Curien blev brændt ned. Senatet udnævnte så Pompejus til enekonsul, så han kunne genoprette ro og orden. Som enekonsul fik han samme beføjelser som en diktator, men

kunne retsforfølges efter udløbet af sin embedsperiode.

POMPEJUS MØNT

I 49 f.Kr. krydsede Julius Cæsar Rubicon, og drog mod Rom med sine legioner. Dette førte til, at Pompejus og Senatet forlod Rom, og tog til Makedonien. Julius Cæsar og Markus Antonius forfulgte Pompejus, og det kom til slaget ved Dyrrhacium, hvor Pompejus vandt den første træfning, men tabte den anden. Pompejus flygtede så til Grækenland, hvor det kom til det endelige opgør i slaget ved Pharsalus i 48 f.Kr. Dette endte med sejr til Julius Cæsar.

Nu flygtede Pompejus til Ægypten for at hente forstærkning. Om ankomsten til Alexandria beretter hans hustru, at hun stod på dækket af deres tredækker, og undrede sig over, at der ikke var nogen modtagelseskomite til at tage imod ham på kajen. I stedet havde hofmesteren, eunukken Pothinus, beordret Pompejus dræbt på kajen. Pompejus optrådte med stor værdighed, da han blev slået ihjel. Herefter blev Pompejus balsameret, og hans hoved blev lagt i en krukke sammen med hans segl. Dette havde Pothinus ment som en vennetjeneste over for Julius Cæsar, der fik overdraget krukken, da han ankom til Alexandria. Julius Cæsar græd imidlertid, da han fik Pompejus hoved overrakt, og han lod de skyldige henrette. Det var Pompejus, der var gift med Mucia Tertia Minor, med hvem han fik datteren

POMPEIA MAGNA FRA ROM (66). Hun blev født og voksede op i Rom. Pompeia Magna blev først gift med diktator Sulla Felix søn Faustus Cornelius Sulla Major, med hvem hun fik sønnen Faustus Sulla Minor. Da han døde i 47 f.Kr., giftede hun sig anden gang med Lucius Cornelius Cinna, med hvem hun fik datteren Cornelia Pompeia Magna. De indgår begge i slægten. Hun var altså først gift med sønnen af

DIKTATOR SULLA FELIX (LUCIUS CORNELIUS SULLA FELIX) AF ROM (67) og **DRONNING CAECILIA METELLA DALMATICA AF ROM (67)**, der endvidere fik sønnen

FAUSTUS HYLDESTMØNT TIL SULLA
FELIX

KVÆSTOR FAUSTUS CORNELIUS SULLA MAJOR AF ROM (66). Faustus Cornelius Major fulgte med Pompejus på dennes asiatiske hærtogt, og han var den første, der kravlede over muren omkring Templet, da Pompejus indtog Jerusalem i 63 f.Kr. Da Faustus Cornelius Major kom tilbage til Rom, sponserede han i 60 f.Kr. en række gladiator kampe til ære for sin far Sulla Felix. I 56 f.Kr. udstedte han mønter til ære for sin far og sin svigerfar Pompejus. På dem kan man se, hvordan børnene hylder deres fædrene ophav. Samme år blev han augur. I 54 f.Kr. blev Faustus Cornelius Major kvæstor, og to år efter fik han til opgave at

genopbygge Curien. Den fik nu navn efter ham *Curia Cornelia*.

Faustus Cornelius Major støttede sin svigerfar Pompejus i kampen mod Cæsar, og han var med både i slaget ved Pharsalus og i slaget ved Thapsus, som de tabte i 48 f.Kr. Herefter prøvede han at undslippe til Mauretanien, men blev fanget og dræbt. Sammen med Pompeia Magna fik han sønnen

FAUSTUS CORNELIUS SULLA MINOR FRA ROM (65). Han blev født omkring 49 f.Kr. og døde omkring 9 e.Kr. Han fik datteren

FAUSTA CORNELIA SULLA MINOR FRA ROM (64). Hun var født 25 f.Kr. i Rom. Fausta Cornelia Sulla Minor blev gift med

KONSUL MARCUS LICINIUS CRASSUS AF ROM (64). Han var guvernør i Spanien 13-10 f.Kr. og konsul år 14 e.Kr. Sammen med Fausta Cornelia Minor fik han sønnen

CRASSUS FRUGI

KONSUL MARCUS CRASSUS FRUGI I (MARCUS LICINIUS CRASSUS FRUGI I) AF ROM (63). Han var først prætor, og blev siden konsul sammen med Lucius Calpurnius Piso i 27 e.Kr. Marcus Crassus Frugi havde en høj stjerne under kejser Claudius. Da kejseren holdt sit romerske triumftog oven på indtagelsen af England i 43 e.Kr., havde han givet Marcus Crassus Frugi den æresbevisning, at han ikke behøvede at bære den sædvanlige purpurfarvede toga. I stedet deltog Crassus Frugi iført en palmebroderet tunika og ridende på en stolt stridshest med et tilsvarende hestedækken.

Marcus Crassus Frugi blev guvernør af Mauretanien i år 44 e.Kr. Baggrunden var, at kong Ptolemæus II af Mauretanien var blevet myrdet af kejser Caligula i år 40 f.Kr. Herefter fulgte 4 års stridigheder, inden Mauretanien blev en romersk koloni med Marcus Crassus Frugi som guvernør. Han var gift med Scribona Magna, der stammede fra

31. KONSUL LUCIUS CORNELIUS CINNA AF ROM

CINNA¹⁹⁰

KONSUL LUCIUS CORNELIUS CINNA MAJOR AF ROM (66) var født omkring 130 f.Kr. Ved opgøret mellem Sulla og Marius var Cinna på Marius side. Cinna var først prætor, og blev imperator og konsul i 87 f.Kr. sammen med Sullas støtte Gnaeus

Octavius. Da Cinna fremførte anklager mod Sulla, valgte Sulla at forlade Rom og gå i krig mod Mithridates VI af Pontus, medens det i Rom kom det til det voldsomste opgør i republikkens historie. En følge af det var, at Gnaeus Octavius fik sendt sin medkonsul Cinna i eksil.

Cinna begyndte nu at samle en hær blandt italienerne, medens Marius vendte tilbage fra Afrika, hvorefter de gik mod Rom. De slog Gnaeus Octavius, hvorefter Marius soldater gik amok i Roms gader, og myrdede løs blandt Sullas støtter. Cinna fik dog stoppet blodbadet ved at sætte sine tropper ind mod Marius soldater.

I 86 f.Kr. blev Cinna valgt til konsul sammen med Marius, der døde kort efter af et slagtilfælde. Cinna fortsatte så som enekonsul til 84 f.Kr. På grund af Sullas aktiviteter tvang Senatet Cinna til at gå imod Sulla, der stadig var i Asien. Cinna oprustede så hæren, men hans tropper var ikke meget for at gå i krig mod Sulla. Først og fremmest havde Sulla vist sig som en succesfuld hærfører. Hertil kom, at romere ikke var meget for at slås mod romere, og at der ikke var mulighed for krigsbytte. Da Cinnas anden konvoj af tropper led skibbrud på Adriaterhavet i en storm, gik hæertoget i stå.

Cinna søgte nu at true sine tropper til at fortsætte, og det kom til håndgemæng. En af Cinnas liktorer slog en soldat, der stod i vejen for Cinna, hvorefter soldaten slog tilbage. Cinna beordrede så soldaten arresteret, hvorefter de andre soldater begyndte at kaste sten efter Cinna, der blev dræbt. Cinna var gift med

ANNIA FRA ROM (66). Sammen med Lucius Cinna Major fik hun sønnen

KONSUL LUCIUS CORNELIUS CINNA MINOR AF ROM (65). I 78 f.Kr. gik han sammen med Lepidus mod Sulla. Lepidus led nederlag, og døde efterfølgende på Sardinien. Herefter drog Cinna Minor i eksil, hvor han støttede general Quintus Sertorius i Spanien. Julius Cæsar kaldte ham tilbage til Rom, og da Cæsar blev diktator, blev Cinna Minor prætor.

CINNA MØNT

Cinna Minor talte imod Julius Cæsars autoritære styre, men han var ikke involveret i mordet på Cæsar. I 32 f.Kr. blev han suffekt konsul. Cinna Minor var den første, der bragte katten til Europa fra Ægypten. Lucius Cornelius Cinna Minor blev gift i 47 f.Kr. med datteren af

POMPEIA MAGNA FRA ROM (65), der sammen med Lucius Cornelius Cinna Minor endvidere fik datteren

CORNELIA POMPEIA MAGNA FRA ROM (64). Hun blev gift med Lucius Scribonius Libo V, der var søn af

KONSUL LUCIUS SCRIBONIUS LIBO IV AF ROM (65). Da borgerkrigen brød ud i 49 f.Kr. kæmpede han på Pompejus side, og havde kommandoen i Etrurien. Efterfølgende fulgte han med Pompejus til Grækenland, og blev kommandør af Pompejus flåde. Under borgerkrigene efter mordet på Julius Cæsar stod Lucius Scribonius Libo IV ved sin svigersøn Sextus Pompejus side. I 34 f.Kr. var

han konsul sammen med Markus Antonius, og kort efter døde han. Lucius Scribonius Libo IV var gift med

SULPICIA FRA ROM (65). Sammen med Lucius Scribonius Libo IV fik hun sønnen

KONSUL LUCIUS SCRIBONIUS LIBO V AF ROM (64). Han var konsul i 16 e.Kr. Samme år fik kejser Tiberius ham stillet for retten anklaget for at anstifte oprør mod kejseren. Under en efterfølgende religiøs ceremoni bad Tiberius Lucius Scribonius Libo V om hjælp, og da ceremonien var ovre, dræbte Tiberius ham med en kniv. Det var Lucius Scribonius Libo V, der var gift med Cornelia Pompeia Magna, med hvem han fik datteren

SCRIBONIA MAGNA CRASSI FRA ROM (63). Hun var født 5 e.Kr. og døde i Rom 46 e.Kr. Det var hende, der blev gift med Marcus Crassus Frugi I, med hvem hun fik sønnen

CRASSUS FRUGIS TERMER¹⁹¹

KONSUL MARCUS CRASSUS FRUGI II (MARCUS LICINIUS CRASSUS FRUGI II) AF ROM (62). Han blev konsul 64 e.Kr., og samme år byggede han termene ved foden af Vesuv. Stiftelsespladen i marmor blev siden genbrugt og fundet i Pompei. Den bærer teksten: "M Crassi Frugis termer. Havvand og ferskvands bade. Ianuaris L". I 67 e.Kr. blev Marcus Crassus Frugi II henrettet af kejser Nero på baggrund af en anmeldelse fra Regulus. Han var gift med datteren af

KONSUL QUINTUS SULPICIUS CAMERINUS PETICUS AF ROM (63). Han var konsul i 46 e.Kr. og prokonsul for Afrika 56-57 e.Kr. Quintus Camerinus Peticus var medlem af den religiøse sekt Arval Brethen, hvor han var formand for dem, der stod for ofringer i 60 e.Kr. Han blev anklaget for afpresning af Regulus, men frikendt af kejser Nero. I år 67 e.Kr. blev Quintus Camerinus Peticus dræbt af Helius, der regerede for Nero, medens Nero var i Grækenland. Han fik datteren

SULPICIA PRAETEXTATA FRA ROM (62). Det var hende, der var gift med Marcus Crassus Frugi II, der blev henrettet af kejser Nero. Efter Neros død mødte hun sammen med sine børn op i Senatet i 70 e.Kr. for at få erstatning for drabet på sin mand. Det førte til, at Regulus og hans politiske sammensvorne blev stillet for retten af Senatet. Sammen med Marcus Crassus Frugi II fik hun sønnerne Lucius Calpurnius Frugi og Libo Rupilus Frugi, som begge indgår i slægten. Vi har altså

LUCIUS CALPURNIUS FRUGI (LUCIUS CALPURNIUS PISO FRUGI LICINIANUS) AF ROM (61). Han var født omkring 60 e.Kr. i Rom, og døde omkring 120. Lucius Calpurnius Piso var gift med Cornelia Lepida, der stammede fra

32. KONSUL CORNELIUS SCIPIO SALVITO AF ROM

KONSUL CORNELIUS SCIPIO SALVITO (PUBLIUS CORNELIUS SCIPIO SALVITO) AF ROM (66) fik sit kælenavn Salvito på grund af sin lighed med en romersk mimeskuespiller. Han var oprindeligt præst, men Julius Cæsar overdrog hans præsteskab til Tiberius på grund af

dennes militære sejre. Scipio Salvito støttede så i stedet Pompejus i opgøret med Julius Cæsar. Han tog til Nordafrika, og støttede kong Juba I af Numidien. Efter mordet på Pompejus i 48 f.Kr. drog Julius Cæsar til Numidien, og i slaget ved Thapsus tabte kong Juba I og Scipio Salvito. Herefter begik kong Juba I selvmord, og Numidien blev en romersk provins i 46 f.Kr.

Scipio Salvito blev benådet af Julius Cæsar, der kunne bruge ham i sine fortsatte krigstogter i Afrika. Scipio Salvitos slægtning Scipio Adrianos havde haft stor succes i Afrika, og soldaterne troede, at det kun var en Scipio, der kunne vinde i Afrika. For at styrke hærens moral placerede Cæsar derfor Scipio i spidsen af sin hær, når han skulle i kamp. Senere vendte Scipio tilbage til Rom med sin familie. I 41 f.Kr. blev han tvunget til at lade sig skille fra sin hustru Scribona, som kejser Augustus ville giftes med af politiske grunde. Scipio Salvito blev suffect konsul i 35 f.Kr. og døde ikke så længe efter. Han var altså gift med Scribona, der var datter af

PRÆTOR LUCIUS SCRIBONIUS LIBO III AF ROM (67). Han var født omkring 110 f.Kr. Scribonius Libo III var gift med

SENTIA FRA ROM (67). Hun var født 105 f.Kr. Sammen med Lucius Scribonius Libo III fik hun datteren

SCRIBONIA MØNT

KEJSERINDE SCRIBONIA LIBO AF ROM (66). Hun blev født omkring 68 f.Kr. i Rom. Scribona var først gift med konsul Scipio Salvido, men i 40 f.Kr. blev hun tvunget til at lade sig skille fra ham og gifte sig med Augustus. Dette ægteskab varede dog kort. Allerede året efter lod Augustus sig skille fra hende den selvsamme dag, som hun fødte deres datter Julia Major.

SCRIBONIA¹⁹²

Da Julia major blev forvist til den lille ø Pandateria på grund af usædelig opførsel, fulgte Scribona hende. Hun blev senere tvunget til at forlade Julia, da Tiberius kom til magten. Scribona beskrives som værdig, kølig og fattet, og som en, der tog sig af dem, der havde det svært. Dette gjaldt således hendes datter Julia, da hun blev landsforvist, og hendes nevø Marcus Scribonius Libo, der ville begå selvmord. Hvornår Scribona døde vides ikke. Sammen med Scipio Salvido fik hun datteren Cornelia Scipio Lentulla, og med Augustus datteren Julia Major. De indgår begge i slægten. Vi har altså

CORNELIA SCIPIO LENTULLA FRA ROM (65). Hun var født i 46 f.Kr. og døde 16 f.Kr. I anledning af hendes død skrev poeten

Propertius et sørgedigt, der beskriver hendes dyder såvel som hendes forfædre og børn. Digtet er Propertius sidst bevarede digt, da han døde ikke så længe efter. Han efterlod sig 92 elegiske digte, hvor digtet til Cornelia regnes for hans bedste. Cornelia Scipio Lentulla var gift med Lepidus Paullus Minor, hvis farfar var

KONSUL MARCUS AEMILIUS LEPIDUS MAJOR AF ROM (67). Han blev født 120 f.Kr. og blev konsul i 78 f.Kr. med støtte fra Pompejus. Dette gav imidlertid anledning til en alvorlig konflikt mellem ham og hans medkonsul Catulus, da Marcus Aemilius Lepidus ville levere landområder tilbage til Pompejus, som Sulla havde tilegnet sig. Det var så alvorligt, at Senatet måtte tvinge de to konsulere til at sværge, at de ikke ville gå i krig med hinanden. Herefter blev Marcus Aemilius Lepidus sendt op for at administrere Transalpin Gallien.

Året efter blev han kaldt tilbage af Senatet, for at konflikten mellem de to kunne blive afgjort ved et arrangeret slag på Martius Campus. Dette slag vandt Catulus, hvorefter Marcus Aemilius Lepidus måtte gå i exil på Sardinien. Han døde kort efter. Marcus Aemilius Lepidus Major var gift med

APPULEIA FRA ROM (67). Hun blev født 115 f.Kr. Sammen med konsul Marcus Aemilius Lepidus Major fik hun sønnerne triumvir Marcus Aemilius Lepidus Minor og konsul Lucius Aemilius Paullus Major, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONSUL LUCIUS AEMILIUS PAULLUS MAJOR (LUCIUS AEMILIUS LEPIDUS PAULLUS MAJOR) AF ROM (66). Han blev født omkring 95 f.Kr. Lepidus Aemilius Paullus blev kvæstor i 59 f.Kr. og ædil i 55

f.Kr. To år efter blev han prætor, og i 50 f.Kr. blev han konsul. Lepidus Paullus Major rekonstruerede Basilica Aemilia, og Valerius Maximus skriver, at ”*da Senatet havde besluttet, at templerne for Isis og Serapis skulle rives ned, og der ikke var nogen bygningsarbejdere, der turde gøre det, tog konsul Lucius Aemilius Paullus sin officielle kåbe af, greb en økse, og gik i gang med at slå templernes døre ind*”.

LEPIDOS PAULLUS MØNT¹⁹³

Da Lucius Aemilius Paullus modsatte sig dannelsen af Det Andet Triumvirat, beordrede hans bror triumvir Lepidus ham henrettet. Inden henrettelsen lod hans fangevogtere ham dog undslippe, og han slog sig sammen med Brutus. Da Brutus blev besejret, og begik selvmord i 42 f.Kr., blev Paullus benådet, og levede herefter et fredeligt liv i Milet. Lepidus Paullus Major døde i 14 f.Kr. Han var gift med Junia Bruta, der stammede fra

33. KONSUL MARCUS LIVIUS DRUSUS AF ROM

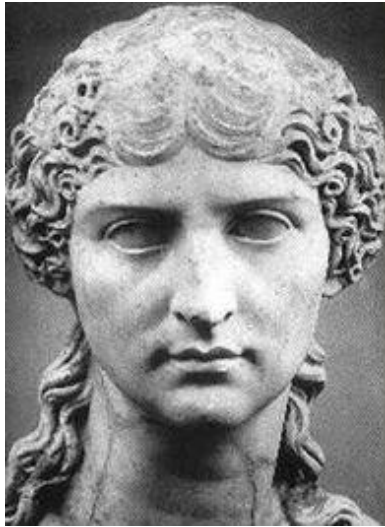
KONSUL MARCUS LIVIUS DRUSUS ”DEN ÆLDRE” AF ROM (69) var født 159 f.Kr. og blev tribun i 121 f.Kr. Senatet gav ham til opgave at underminere Gaius Graccus landreformer, og sikre romersk medborgerskab til de latinske allierede. Drusus løsning var at etablere 12 kolonier med 3.000 fattige og forbyde romerske generaler at forulempe de latinske allierede

(Leges Liviae). Han blev konsul 112 f.Kr. og slog scordiscierne i Makedonien, hvor han pressede dem tilbage over Donau. I 109 f.Kr. blev han valgt til censor, men døde året efter. Han fik datteren

LIVIA DRUSA FRA ROM (68). Hun var født 120 f.Kr. Livia Drusa blev gift med Quintus Servilius Caepio den Yngre, men skilt fra ham efter voldsomme politiske og familiemæssige diskussioner mellem hendes mand og hendes bror Drusus den Ældre. Hun blev siden gift igen med Cato den Ældre, med hvem hun fik Cæsars mest fanatiske modstander Cato den Yngre. Livia Drusa døde 93 f.Kr. Hun var altså først gift med sønnen af

KONSUL QUINTUS SERVILIUS CAEPIO ”DEN ÆLDRE” AF ROM (69). Han var konsul i 106 f.Kr. og fader til *Lex Servilia judiciaria*. Den blev gennemført med hjælp af Lucius Licinius Crassus Orators oratoriske talent, og betød, at medlemmer af en jury igen skulle vælges blandt senatorerne. Quintus Servilius Caepio den Ældre blev prokonsul af Transalpin Gallien året efter. I 100 f.Kr. tabte han 10 legioner eller 80.000 soldater i slaget ved Arouisio mod Cimbrerne, det største tab nogen romersk general har lidt. Quintus Servilius Caepio den Ældre blev herefter landsforvist, og flyttede til Smyrna, hvor han døde. Han fik sønnen

PRÆTOR QUINTUS SERVILIUS CAEPIO ”DEN YNGRE” AF ROM (68). Han blev født 130 f.Kr. og valgt til prætor i 91 f.Kr. Quintus Sevilius Caepio deltog i krigen mod de italienske rebeller. Under borgerkrigen blev han legat i den romerske hær, hvor han blev lokket i en fælde og dræbt af dem. Sammen med Livia Drusa fik han datteren

SERVILIA CAEPIONIS

SERVILIA CAEPIONIS MAJOR FRA ROM (67). Hun var først gift med Marcus Junius Brutus den ældre, med hvem hun fik Cæsars morder Brutus. Siden var Servilia gift med Decius Junius Silanus fra 77-61 f.Kr. Gennem 20 år var hun Cæsars foretrukne elskerinde, og Plutarch mener, at det var Cæsar, der var Brutus far. Cæsar forærede Servilia en række ejendomme, han havde konfiskeret under borgerkrigen. Hun overlevede både Cæsars og sin søn Brutus død, og Markus Antonius sendte hende Brutus aske efter hans nederlag ved Philippi. Sammen med Marcus Junius Brutus den Ældre fik hun også datteren Junia Bruta, og sammen med Decius Junius Silanus fik hun døtrene Junia Prima og Junia Secunda. De indgår alle i slægten. Servilia Major var altså først gift med

GENERAL MARCUS JUNIUS BRUTUS "DEN ÆLDRE" AF ROM (67). Han blev tribun i 83 f.Kr. og grundlagde en koloni i Capua. I 77 f.Kr. var han kommandør i Transalpint Gallien og siden i Mutina, hvor han en tid modstod et angreb fra Pompejus, men siden overgav sig i forventning om at spare sit og troppernes liv. Det viste sig at

være en fejlregning, da han blev henrettet. Dette bebrejdede Senatet siden Pompejus. Ifølge Cicero var Marcus Brutus den Ældre en dygtig jurist. Sammen med Servilia Major fik han datteren

JUNIA BRUTA FRA ROM (66). Det var hende, der var gift med Lepidus Paullus Major, med hvem hun fik sønnen

KONSUL LEPIDUS PAULLUS MINOR (LUCIUS AEMILIUS LEPIDUS PAULLUS MINOR) AF ROM (65). Han var født omkring 70 f.Kr. Lepidus Paullus Minor var suffect konsul i 34 f.Kr. og censor i 22 f.Kr. Han døde omkring 14 f.Kr. Det var Lepidus Paullus Minor, der var gift med Cornelia Scipio Lentulla, med hvem han fik sønnen konsul Lucius Aemilius Paullus og datteren Aemilia Paulla, som begge indgår i slægten. Vi har altså

AEMILIA PAULLA FRA ROM (64). Hun blev født 30 f.Kr. i Rom. Aemilia Paulla var gift med sønnen af

PLANCUS¹⁹⁴

KONSUL MUNATIUS PLANCUS (LUCIUS MUNATIUS PLANCUS) AF

ROM (65). Han var født omkring 87 f.Kr. i Tibur (Tivoli). Plancus var officer i Cæsars hær i Gallien, og kæmpede med Cæsar mod Pompejus. Han blev prokonsul i Gallisk Comata i 44 f.Kr.

LYONS TEATER

Som prokonsul grundlagde Plancus byerne Augusta Raurica (Basel) og Fourviere (Lyon). Senere blev Lyon udbygget som Galliens hovedstad på grund af dens eminente beliggenhed. Plancus blev hædret som Basels grundlægger med en statue i byens rådhus.

PLANCUS¹⁹⁵

Efter dannelsen af Det Andet Triumvirat blev Plancus konsul sammen med Lepidus i 42 f.Kr. og prokonsul for Asien i 40 f.Kr. Under Markus Antonius hærtog mod Parthien og

Armenien i 36 f.Kr. var Plancus prokonsul for Syrien. Herefter støttede Plancus Augustus. Det var Plancus, der anbefalede Octavian titlen Augustus, og lagde forslaget frem i Senatet i 27 f.Kr.

PLANCUS MAUSOLEUM¹⁹⁶

Plancus blev censor sammen med Paullus i 22 f.Kr. Det var sidste gang, der blev udpeget censorer. Plancus døde omkring 15 f.Kr. i Gaeta mellem Rom og Napoli, hvor hans mausoleum har overlevet gennem tiderne. Konsul Munatius Plancus fik sønnen

KONSUL PLANCUS PAULINUS (LUCIUS MUNATIUS PLANCUS PAULINUS) AF ROM (64). Han var født 45 f.Kr. Plancus Paulinus var konsul i 13 e.Kr. og legat i 14 e.Kr. hvor han blev sendt til Germanien for at undertrykke en opstand i Rhinregionen. Det havde han dog ikke den store succes med, og han døde samme år. Det var ham, der var gift med Aemilia Paulla, med hvem han fik datteren

MUNATIA PLANCINA FRA ROM (63). Hun var en rig og selvbevidst kvinde, der først blev gift med Gnaeus Calpurnius Piso. Plancina var hjerteveninde med kejser Augustus hustru og kejser Tiberius mor Livia. I 18 e.Kr. blev hendes mand udnævnt til guvernør i Syrien, og hun fulgte med ham. Samtidig var Tiberius adoptiv søn Germanicus på hærtogt i den østlige del af det romerske

rige sammen med sin hustru Agrippina Major. I 19 e.Kr. kom de til Syrien, og det kom til alvorlige skænderier mellem de to selvbevidste ægtepar. Ved en militærparade, hvor de alle var til stede, fornærmede Plancina Agrippina Major dødeligt. Da Germanicus døde af forgiftning kort efter, blev mistanken rettet mod Plancina og Calpurnius Piso.

Følgen var, at ægteparret måtte tage til Rom for at forsvare sig mod anklagerne. Plancinas veninde Livia lagde pres på sin søn kejser Tiberius, så veninden Plancina slap for anklagerne. Herefter lod Plancina sig skille fra sin mand, der begik selvmord. Siden blev Plancina gift med Cornelius Lentulus Cethegus. Efter Livias død havde Plancina ikke længere nogen magtfuld protege, og da Tiberius genoptog anklagerne i 33 e.Kr., begik også Plancina selvmord. Hun var altså gift anden gang med

SERVIUS CORNELIUS LENTULUS CETHEGUS FRA ROM (63). Han var født i Rom, og døde ikke så længe efter sin hustrus selvmord. Sammen med Munatia Plancina fik han datteren

CORNELIA CETHEGILLA FRA ROM (62). Hun var født i Rom. Cornelia Cethegilla blev gift med

KONSUL CORNELIUS SALVIDIENUS ORFITUS (SERVIUS CORNELIUS SALVIDIENUS ORFITUS) AF ROM (62). Han var konsul 51 e.Kr. sammen med kejser Claudius. I 62-63 e.Kr. var Salvidienus Orfitus prokonsul for Afrika. Da han vendte tilbage fra Afrika, blev han dømt og henrettet for forræderi af kejser Nero i 66 e.Kr. efter en anmeldelse fra Regulus. Sammen med Cornelia Cethegilla fik han sønnen Servius

Cornelius Salvidienus Orfitus og datteren Cornelia Lepida, som begge indgår i slægten. Vi har altså

CORNELIA LEPIDA FRA ROM (61). Hun var født omkring 65 e.Kr. Det var Cornelia Lepida, der blev gift med Lucius Calpurnius Piso, med hvem hun fik datteren

CALPURNIA LEPIDA PISA FRA ROM (60). Hun blev født omkring 90 e.Kr. og døde omkring 115 e.Kr. Calpurnia Lepida Pisa var gift med sin fætter konsul Scipio Salvidienus Orfitus Major, hvis bedsteforældre også var

KONSUL SALVIDIENUS ORFITUS (SERVIUS CORNELIUS SALVIDIENUS ORFITUS) AF ROM (62) og CORNELIA CETHEGILLA FRA ROM (62), der endvidere fik sønnen

SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS

KONSUL SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS (SERVIUS CORNELIUS SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS) AF ROM (61). Han var senator og suffekt konsul før 87. Scipio Orfitus var offer for kejser Domitians mistænksomhed, og blev forvist til en ø, og siden henrettet. Han fik sønnen

KONSUL SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MAJOR (SERVIUS CORNELIUS SCIPIO SALVIDIENUS

ORFITUS MAJOR) AF ROM (60). Han var konsul i 110. Scipio Salvidienus Orfitus var præfekt for Rom under Antonius Pius. Han døde 138. Sammen med sin kusine Calpurnia Lepida Pisa fik han sønnen

SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MINOR

KONSUL SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MINOR (SERVIUS CORNELIUS SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MINOR) AF ROM (59). Han var født i 117 i Rom, og var suffekt konsul i 146. Scipio Orfitus var prokonsul for Afrika 163/64. Han døde efter 165. Han var først gift med Arria Sextia Paulina, med hvem han fik datteren Cornelia Negrina, og siden med Aquilla Negrina, med hvem han fik datteren Cornelia. De indgår begge i slægten. Vi har altså

ARRIA SEXTIA PAULINA FRA ROM (59). Sammen med Scipio Salvidienus Orfitus Minor fik hun datteren

CORNELIA NEGRINA

CORNELIA NEGRINA FRA ROM (58). Hun blev født omkring 146 i Rom. Cornelia Negrina var gift med

KONSUL LUCIUS COSSONIUS EGGIUS MARULUS AF ROM (58). Han var født omkring 145 i Rom, og blev konsul i 184. Lucius Eggius Marulus var prokonsul for Afrika i 198. Sammen med Cornelia Negrina fik han sønnen

LEGAT LUCIUS CORNELIUS COSSONIUS SCIPIO SALVIDIUS ORFITUS AF ROM (57). Han blev født omkring 170 i Rom, og var legat i Afrika under sin far i 198. Scipio Orfitus døde omkring 225. Han fik datteren

CORNELIA MARULLINA FRA ROM (56). Hun blev født omkring 205 i Rom. Cornelia Marullina var gift med konsul Pupienus Africanus Maximus, der stammede fra konsul Gaius Licinius Varus fra Rom.

34. GAIUS LICINIUS VARUS FRA ROM

GAIUS LICINIUS VARUS FRA ROM (73)
fik sønnen

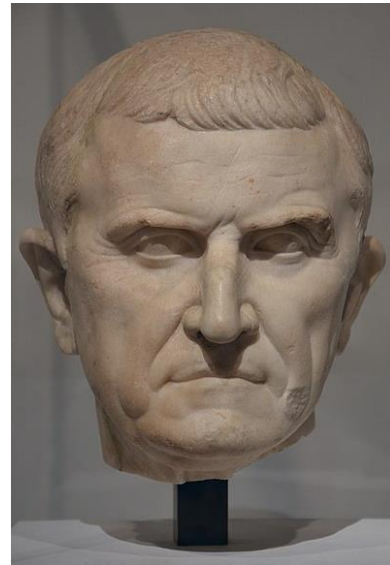
KONSUL PUBLIUS LICINIUS CRASSUS AF ROM (72). Han var konsul 171 f.Kr. og var pontifex maximus. Publius Licinius Crassus fik sønnen

PRÆTOR MARCUS LICINIUS CRASSUS AGELASTUS AF ROM (71). Hans tilnavn betyder den Grumme, og han fik det, fordi man kun havde set ham smile en enkelt gang i sit liv. Marcus Licinius var prætor i 126 f.Kr. Han fik sønnen

KONSUL PUBLIUS LICINIUS CRASSUS DIVES AF ROM (70). Hans tilnavn betyder den rige, men på trods af det holdt han til i et lille hus. Publius Crassus var konsul i 97 f.Kr. og blev censor i 89 f.Kr. Under hans tid som konsul blev traditionen med magikere og menneskeofre afskaffet, og som censor fik han forbudt udenlandsk vin. Publius Licinius besejrede Lusitania (Portugal), og blev hædret som vir triumfator. Det var den højeste hæder i hæren, tæt på gudestatus. Han var en af Marius støtter, og mistede livet under borgerkrigen i 87 f.Kr. Publius Licinius fik sønnen

TRIUMVIR CRASSUS (MARCUS LICINIUS CRASSUS) AF ROM (69). Han var født omkring 115 f.Kr. Crassus var en af Sullas støtter, og da Marius og Cinna blev konsulere i 86 f.Kr, udstedte de dødsdom over dem, som havde støttet Sullas march to år før. Crassus søgte så tilflugt i Spanien. Under Sullas anden borgerkrig i 82 f.Kr. stod Crassus igen ved Sullas side, og sammen med

Pompejus slog han Marius søns styrker i slaget ved Sacriporto, hvorefter Marius Minor begik selvmord.

CRASSUS¹⁹⁷

Under Cinna havde Crassus familie fået inddraget deres formue. Nu gik Crassus i gang med at genskabe den ved køb af ejendomme, der var efterladt af ofrene for proskriptionerne. Det gjorde ham i løbet af kort tid til den rigeste mand i Romerrigets historie med en formue på 1.000 milliarder kroner.

Det var Crassus, der slog Spartacus i slaget ved Sølvfloden 71 f.Kr., hvor han tog 6.000 slaver som fanger. Dem lod han korsfæste langs Via Appia til skræk og advarsel. Senere kom Pompejus til, og slog de resterende oprørere. Det var dem, han optog i sin hær, mod at de aflagde troskabsed til ham.

I 70 f.Kr. var Crassus imperator og konsul sammen med Pompejus. Her tog Pompejus til

Asien for at nedkæmpe Mithridates, medens Crassus blev hjemme for at styre Rom. I 65 f.Kr. blev Crassus valgt til censor, og han finansierede Julius Cæsars karriere, hvor Cæsar blev general og valgt til pontifex maximus. I 60 f.Kr. dannede Crassus det første triumvirat sammen med Pompejus og Julius Cæsar.

CRASSUS

I 55 f.Kr. blev Crassus igen konsul, og oven på Cæsars succes i Gallien og Pompejus succes i Spanien ville Crassus også forsøge sig. Året efter blev han prokonsul af Syrien, og kastede sig over Parthien. I starten gik det godt, men så blev han lokket i baghold, og måtte trække sig tilbage til byen Carrhae. Efter slaget om byen i 53 f.Kr. forrådte hans egne soldater ham, og tvang ham til at forhandle med partherne. Forhandlingerne endte med, at Crassus blev hånet med, at han altid havde elsket smagen af guld, og fik hældt smeltet guld i sin hals. Herefter blev hans guldfyldte hoved hugget af og brugt som teaterrekvisit i en opførelse af Euripides "Bacchanterne" under partherkongen Orodes II's søns bryllup. Her sang den kongelige skuespiller Jason af Tralles:

*Vi bringer fra bjergene
nyskåret til paladset
et vidunderligt bytte.*

Stykket endte med, at en romersk slave, der var klædt ud i kvindetøj, deltog som imperator Crassus i en karikeret udgave af et romersk triumftog. Crassus var gift med

AXIA TERTULLA CRASSUS FRA ROM (69). Sammen med Crassus fik hun datteren

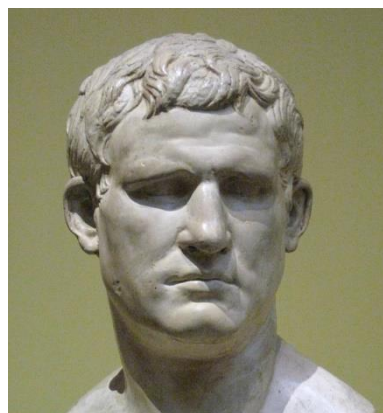
LICINIA CRASSA FRA ROM (68). Hun blev gift med

PILEUS FRA ROM (68). Sammen med Licinia Crassa fik han datteren

CAECILIA PILEA FRA ROM (67). Hun blev født 72 f.Kr. Caecilia Pilea var gift med

RIDDER TITUS POMPEJUS ATTICUS AF ROM (67). Han var en af Ciceros nære venner, og sammen med Caecilia Pilea fik han datteren

POMPONIA CAECILIA ATTICA FRA ROM (66). Hun blev født 51 f.Kr. På Markus Antonius foranledning blev Pomponia Caecilia Attica gift med Agrippa i 37 f.Kr. Hun døde 12 f.Kr. Caecilia Attica var altså gift med

AGRIPPA¹⁹⁸

KONSUL GENERAL AGRIPPA (MARCUS VIPSANIUS AGRIPPA) AF ROM (66). Han blev født 63 f.Kr. Agrippa blev uddannet sammen med Augustus, og de var nære venner resten af livet. Han var general for Julius Cæsar i kampen mod Pompejus i slaget ved Munda i 46-45 f.Kr., og da Julius Cæsar blev myrdet, sørgede Agrippa for at levere tropper til Augustus. I 43 f.Kr. blev Agrippa valgt til folketribun, og i 40 f.Kr. blev han prætor for Rom, og forsvarede Italien mod Sextus Pompejus og Markus Antonius.

I 38 f.Kr. blev Agrippa guvernør af Gallien. Han slog en opstand ned i Aquitanien, og bekæmpede de germanske stammer, men afslog et triumftog for sine sejre. Augustus kaldte ham tilbage til Rom, hvor han blev konsul i 37 f.Kr., ligesom han blev imperator Agrippa opbyggede et nyt havnekompleks Portus Julius, og gik i gang med at opbygge en flåde, der kunne gå op imod Sextus Pompejus. I 36 f.Kr. var flåden opbygget, og Agrippa besejrede Sextus Pompejus i slagene ved Mylæ og Naulochus. Herefter blev Augustus og Agrippa modtaget med triumftog i Rom, og Agrippa blev hyldet med en krone smykket med skibsstævne, en ære, der ifølge den samtidige historiker Dio Cassius ikke var ”givet til nogen før eller siden”.

I 33 f.Kr. blev Agrippa ædil med ansvar for Roms bygninger og festivaller. Han gik nu i gang med at udbygge aquadukterne og vandledningerne, udbygge kloaksystemet, reparere og brolægge vejene, restaurere bygninger, bygge og reparere badeanstalter og haver og etablere kunststillinger. Det romerske vandforsyningssystem i det tidlige imperium tilskrives således Agrippa. Hertil kom, at Agrippa byggede Pantheon. Om Agrippas indsats for Rom sagde Augustus, at

”han modtog en by af mursten, men efterlod den i marmor”.

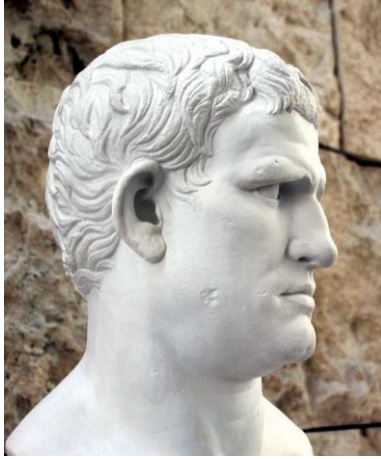

PANTHEON¹⁹⁹

I 31 f.Kr. blev Agrippa admiral for flåden i kampen mod Markus Antonius og Cleopatra. Agrippa vandt slaget i Actium, og sikrede Augustus endelige greb om magten i Rom. I 28 f.Kr. blev Agrippa konsul sammen med Augustus, der blev hyldet som kejser.

De følgende år tilbragte Agrippa i Gallien med at forbedre provinsens administrative system og skattesystem samt med at udbygge dens vejssystem og aquadukter. Herefter blev han guvernør af de østlige provinser, og han stod formentlig for de hemmelige og succesfulde forhandlinger om tilbageleveringen af de romerske legioners standarder, som partherne havde beholdt siden Crassus nederlag.

Agrippa startede erobringen af Pannonien (den øvre Donau region) i 13 f.Kr. Han døde året efter, kun 51 år gammel. Hvad man dog kan nå på kort tid. Agrippa fik en rundhåndet og ærefuld begravelse af kejser Augustus i dennes mausoleum på Tiberens bred, og kejseren sørgede efterfølgende i en måned. Herefter adopterede Augustus hans sønner, og opdrog dem til sine efterfølgere. De døde dog, inden det blev aktuelt.

AGRIPPA²⁰⁰

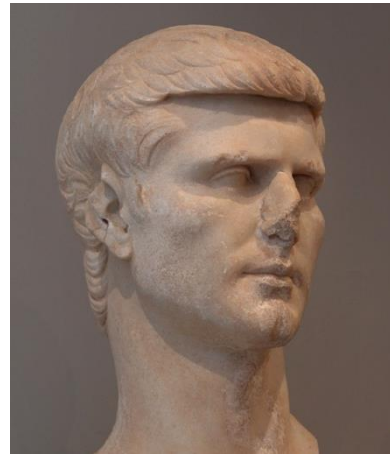
Agrippa spiller en vigtig rolle i Shakespeares skuespil ”*Antonius og Cleopatra*”. Han var gift med Pomponia Caecilia Attica, med hvem han fik datteren Vipsania Agrippina, og med Julia Major, med hvem han fik datteren Julia Minor. De indgår begge i slægten. Sammen med Pomponia Caecilia Attica fik Agrippa datteren

VIPSANIA AGRIPPINA²⁰¹

VIPSANIA AGRIPPINA I FRA ROM (65). Hun var født omkring 36 f.Kr. Vipsania Agrippina blev forlovet med Tiberius før sin første fødselsdag, og de blev gift da hun var 17. Efter hendes fars død i 12 f.Kr. henvendte Augustus sig til Tiberius, og bad ham om at lade sig skille fra Vipsania og gifte sig med Augustus egen datter Julia Major. Julia major

havde været gift med Vipsanias far Agrippa, og var nu enke efter Agrippas død. Ægteskabet med Julia Major blev ikke lykkeligt, og Tiberius bad grædende Vipsania om tilgivelse. I stedet blev Vipsania gift med konsul Asinius Gallus året efter. Vipsania døde år 20 e.Kr. Hun blev begravet i Augustus Mausoleum i Rom. Vipsania blev altså gift anden gang med Asinius Gallus, der var søn af

ASINIUS POLLIO

KONSUL GAIUS ASINIUS POLLIO AF ROM (66). Han var født 75 f.Kr. og begyndte sin politiske løbebane med at støtte Cæsar, da han var 20 år. Da Pompejus flygtede til Grækenland med Senatet, sendte Cæsar Asinius Pollio til Sicilien for at støtte Cato, og videre til Afrika for at bekæmpe Pompejus guvernør og hans allierede kong Juba 1 af Numidien. Kong Juba vandt, men Asinius Pollio undslap med sine mænd. Ved slaget ved Pharsalus i 48 f.Kr. var han legat i Cæsars hær, og uskadeliggjorde 6.000 af Pompejus mænd. I 47 f.Kr. blev han tribun, og året efter fulgte han Cæsar til Afrika, hvor de slog kong Juba 1. Da Cæsar blev myrdet i 44 f.Kr. var Asinius Pollio leder af legionerne i Spanien, hvor han bekæmpede Sextus Pompejus, men blev slået, og måtte flygte.

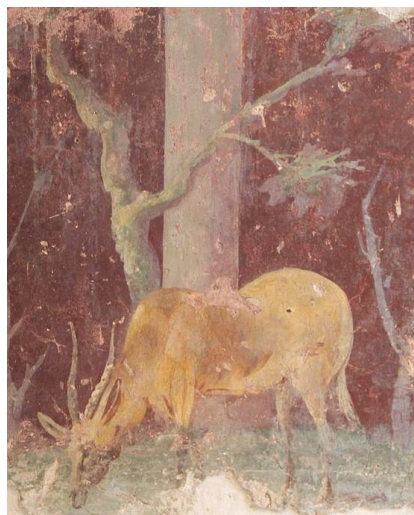
Under Det Andet Triumvirat fulgte Asinius Pollio med Markus Antonius til Gallien, hvor han blev leder af Transalpin Gallien. I 40 f.Kr. var han konsul og med til at gennemføre freden i Brindisi, hvor Augustus og Markus Antonius sluttede fred for en tid. Samme år blev han konsul.

ASINIUS POLLIO MØNT

Virgil, hvis ejendom Asinius Pollio havde sikret mod konfiskation, skrev sin berømte fjerde *Eclogue* til Asinius Pollio i håb om, at hans tid som konsul ville bringe fred. Året efter blev Antonius Pollio imidlertid sendt af sted for at bekæmpe partherne, der støttede Brutus. Virgils ottende *Eclogue* var tilegnet Asinius Pollios deltagelse i dette hærtog, medens Asinius Pollio til gengæld skrev Virgils historie i *Anecdota de Vergilio*. Også Horats tilegnede digte til Asinius Pollio. I 31 f.Kr. bad Augustus Asinius Pollio om at deltage i slaget ved Actium mod Markus Antonius og Cleopatra, men Asinius Pollio afslog at kæmpe mod sin tidligere ven.

Herefter trak Asinius Pollio sig tilbage til mere fredelige sysler. Han oprettede det første bibliotek i Rom, der havde både en græsk og en latinsk afdeling samt en enestående kunstsamling og smykket med freskoer. Også det omliggende *Atrium Libertatis* på Trajans Forum stod han for, og her blev der opstillet statuer af de mest populære heroer. Alt var åbent for offentligheden.

FRESKO FRA BIBLIOTEKET

Asinius Pollio var forfatter og patron for andre forfattere. Han var en elsker af arkaisk stil og enkelhed. Asinius Pollio var også en kendt litteraturkritiker og den første, der arrangerede forfatteroplæsninger. En af Virgils oplæsninger førte til konflikt med kejserens familie, der mente, at hans oplæsning fra "*Aeneiden*" drejede sig om deres forfædre. Asinius Pollio døde i sin villa i Tusculum i år 4 e.Kr. Han var gift med datteren af

LUCIUS QUINCTIUS FRA ROM (67), der måtte flygte i skib fra Rom, og begik selvmord ved at kaste sig overbord. Han fik datteren

QUINCTIA FRA ROM (66). Sammen med Asinius Pollio fik hun sønnen

KONSUL ASINIUS GALLUS (GAIUS ASINIUS GALLUS SALONIUS) AF ROM (65). Han var født 40 f.Kr. Asinius Gallus var konsul i 8 f.Kr. og blev prokonsul af Asien to år efter. Han var ven med kejser Augustus, og havde en arg fjende i sin hustrus tidligere mand kejser Tiberius. Ikke nok med at Asinius Gallus var blevet gift med Tiberius elskede Vipsania Agrippina, Asinius Gallus

hævdede også, at han var far til Tiberius søn og arving Drusus, og ålede Tiberius med sit skarpe vid i Senatet.

Efter Vipsania Agrippinas død opvartede Asinius Gallus hendes halvsøster, enken Agrippina den Ældre, der var datter af kejser Tiberius anden hustru Julia Major fra hendes tidligere ægteskab med Agrippa. I år 30 e.Kr. gik det imidlertid galt for Asinius Gallus. Kejser Tiberius fik Senatet til at erklære Gallus for fjende af staten, begrundet i ægteskabsbrud. Herefter blev Asinius Gallus sat i isolationscelle, hvor hans eneste kontakt var til tjeneren, når denne bragte mad, som man hverken kunne leve eller dø af. Asinius Gallus døde af sult efter 3 år i fængsel. Det var ham, der var gift med Vipsania Agrippina, med hvem han fik sønnen

KONSUL GAIUS ASINIUS POLLIO MINOR AF ROM (64). Han var født 11 f.Kr. Asinius Pollio Minor blev konsul i år 23 e.Kr. Siden blev han beskyldt for konspiration og beordret dræbt af kejser Valeria Messalina i 45 e.Kr. Han fik sønnen

MARCUS ASINIUS POLLIO I FRA ROM (63). Han fik sønnen

MARCUS ASINIUS POLLIO II FRA ROM (62). Han blev født 45 e.Kr. og døde efter 81 e.Kr. Marcus Asinius Pollio II fik sønnen

GAIUS ASINIUS TUCURIANUS FRA ROM (61). Han var født omkring år 75 e.Kr. og døde omkring 115. Gaius Asinius Tucidianus fik sønnen

ASINIUS POLLIO FRA ROM (60). Han var født omkring 100 e.Kr. Asinius Pollio fik datteren

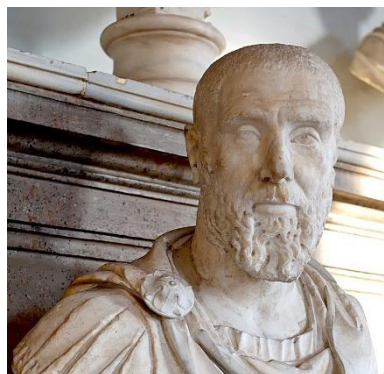
ASINIA POLLIA FRA ROM (59). Hun var født 120. Asinia Pollia var gift med

TITUS SECUNDUS (TITUS SECUNDUS LUBIUS VOLOSIUS TORQUATUS VESTINUS SEXTIUS) FRA ROM (59). Sammen med Asinia Pollia fik han sønnen

TITUS SEXTIUS FRA ROM (58). Han var født i Rom omkring 145, og døde 164. Titus Sextius var gift med

CORNELIA FRA ROM (58). Hun var født omkring 150 i Rom. Sammen med Titus Sextius fik hun datteren

KEJSERINDE SEXTIA CETHEGILLA (PUPIENA SEXTIA PAULINA CETHEGILLA) AF ROM (57). Cethegilla var født omkring 180 i Rom. Hun blev gift med

PUPIENUS

KEJSER PUPIENUS (MARCUS CLODIUS PUPIENUS MAXIMUS AUGUSTUS) AF ROM (57). Han blev født omkring 170. Pupaenus havde en succesfuld militær karriere. Han avancerede fra centurion til militær prætor, blev legat i Illyrien og siden præfekt i Gallien. Han vandt over såvel sarmatianerne som germanerne. Pupaenus var konsul omkring 213 og præfekt (prefektus Urbi) for Rom i 230. Han var konsul igen i 234. I sin tid som præfekt for Rom var

PLACIDA FRA ROM (52). Hun blev født omkring 285. Placida blev gift med Cornelius Severus III, der stammede fra

35. KONSUL AQUILLIUS NIGER AF ROM

KONSUL AQUILLIUS NIGER (GNAEUS CORNELIUS AQUILLIUS NIGER) AF ROM (57) var født omkring 135. Han var suffekt konsul og prokonsul for Narbonensisk Gallien. Aquillius Niger var gift med datteren af

KONSUL SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MINOR (SERVIUS CORNELIUS SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MINOR) AF ROM (58), der endvidere var gift med

AQUILIA NIGRINA FRA ROM (58). Hun var født 115. Sammen med Scipio Salvidienus Orfitus Minor fik hun datteren

CORNELIA FRA ROM (57). Hun var født 140. Det var Cornelia, der var gift med konsul Aquillius Niger, med hvem hun fik sønnen

KONSUL AQUILIUS ORFITUS (GNAEUS CORNELIUS AQUILIUS ORFITUS) AF ROM (56). Han var født omkring 165, og var suffekt konsul i 200. Aquillius Orfitus var gift med

TARRUTENIA FRA ROM (56). Hun var født 180. Sammen med Aquillius Orfitus fik hun sønnen

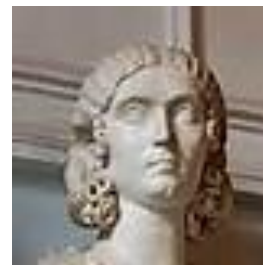
KONSUL GNAEUS CORNELIUS PATERNUS AF ROM (55). Han var født omkring 200, og var konsul i 233. Gnaeus Cornelius Paternus fik sønnen

CORNELIUS SEVERUS I FRA ROM (54). Han fik sønnen

CORNELIUS SEVERUS II FRA ROM (53). Han fik sønnen

CORNELIUS SEVERUS III FRA ROM (52). Han blev født omkring 285. Det var ham, der var gift med Placida, med hvem han fik datteren

CORNELIA SEVERA FRA ROM (51). Hun var født omkring 310. Cornelia Severa var gift med

CORNELIA SEVERA

KONSUL LOLLIANUS MAVORTIUS (QUINTUS FLAVIUS MAECIUS EGNATIUS LOLLIANUS MAVORTIUS) AF ROM (51). I 328 blev han guvernør for Campanien, og i de følgende år blev han comes Orientis (minister for Orienten), prokonsul for Afrika og præfekt for Rom. Lollianus Mavortius blev konsul og prætoriansk præfekt for Italien i 355. Senatets forfatter Julius Firmicus Maternus skrev det astrologiske essay ”*Mateseos Libri VIII*”, som han tilegnede Lollianus Mavortius, der døde 356. Sammen med Cornelia Severa fik Lollianus Mavortius sønnen

VICARIUS URBI PLACIDUS SEVERUS (QUINTUS FLAVIUS EGNATIUS PLACIDUS SEVERUS) AF ROM (50). Han var romersk politiker, og blev vicarius urbi (viceborgmester) for Rom i 365. Placidus Severus blev gift med Antonia Marcianilla, der stammede fra prætor Gaius Julius Cæsar af Rom.

36. PRÆTOR GAIUS JULIUS CÆSAR AF ROM

KONSUL SEXTUS JULIUS CÆSAR AF ROM (73) fik endvidere sønnen

PRÆTOR GAIUS JULIUS CÆSAR LUCIUS AF ROM (72). Han var født omkring 205 f.Kr. og var prætor i 166 f.Kr. Gaius Julius Cæsar Lucius fik sønnen

GAIUS JULIUS CÆSAR FRA ROM (71). Han var født omkring 163 f.Kr. og døde 147 f.Kr. Gaius Julius Cæsar var gift med datteren af

AQUA MARCIA

PRÆTOR QUINTUS MARCIUS REX AF ROM (72). Han var født omkring 195 f.Kr. og bar navnet Rex, da familien hævdede at nedstamme fra den romerske konge Ancus Marcius. Quintus Marcius Rex blev udnævnt til prætor i 144 f.Kr. med det formål at istandsætte Roms to nedslidte aquadukter samt bygge en ny og større aquadukt. Til formålet fik han 8.4 millioner sestertier (80 tons sølv), og den nye aquadukt blev kaldt Aqua Marcia til hans ære. Quintus Marcius Rex døde 118 f.Kr. Han fik datteren

MARCIA REGIA FRA ROM (71). Hun var født omkring 165 f.Kr. og døde 100 f.Kr.

Sammen med Gaius Julius Cæsar fik hun sønnen

GAIUS JULIUS CÆSAR DEN ÆLDRE

PROKONSUL GAIUS JULIUS CÆSAR "DEN ÆLDRE" AF ROM (70). Han var født omkring 140 f.Kr. og havde en traditionel romersk karriere som kommissær i Cercina, militærtribun, kvæstor, prætor og prokonsul for Asien. Julius Cæsar den Ældre stod på Marius side i borgerkrigen, og fik sine ejendomme konfiskeret, da Sulla tog magten. Julius Cæsar den Ældre døde pludselig en morgen i 85 f.Kr., da han var ved at tage sine sko på. Julius Cæsar den Ældre var gift med Aurelia Cotta, hvis farfar var

KONSUL LUCIUS AURELIUS COTTA AF ROM (72). Han var tribun i 154 f.Kr. og prætor i 147 f.Kr. Lucius Aurelius Cotta var konsul i 144 f.Kr. Ifølge Cicero var han rutineret og dygtig både i sit offentlige og private liv. Lucius Aurelius Cotta fik sønnen

KONSUL LUCIUS AURELIUS COTTA "DEN YNGRE" AF ROM (71). Han var prætor i 122 f.Kr. og konsul i 119 f.Kr. Lucius Aurelius Cotta den Yngre var konsul sammen med Metellus Dalmaticus, og de prøvede at gå sammen med Senatet om at stoppe et

lovforslag fra Marius om at ændre valgreglerne, så de adelige fik mindre magt. De opgav dog, da Aurelius Cotta den Yngre blev truet, og Metellus Dalmaticus blev fængslet. Lucius Aurelius Cotta den Yngre var gift med datteren af

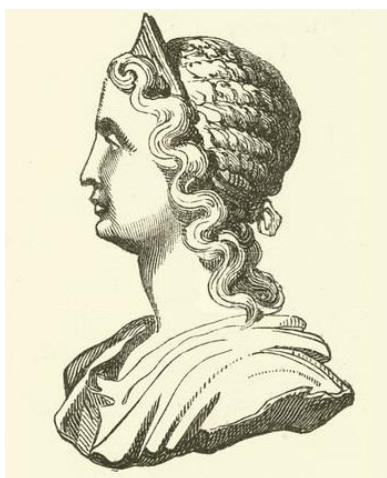
PUBLIUS RUTILIUS FRA ROM (72). Han fik datteren

RUTILIA FRA ROM (71). Hun var født omkring 140 f.Kr. Sammen med Lucius Aurelius Cotta den Yngre fik hun datteren

AURELIA COTTA

AURELIA COTTA FRA ROM (70). Hun blev født 120 f.Kr. og døde 54 f.Kr. Det var hende, der var gift med Gaius Julius Cæsar den Ældre, med hvem hun fik sønnen diktator Julius Cæsar og datteren Julia Caesaris Minor, hvor den sidstnævnte indgår i slægten. Vi har altså

JULIA CAESARIS MINOR

JULIA CAESARIS MINOR FRA ROM (69). Hun var født 101 f.Kr. og døde 51 f.Kr. Hendes begravelsestale (eulogy) blev holdt af hendes 12-årige barnebarn, den senere kejser Augustus. Julia Caesaris Minor var gift med prætor Marcus Atius Balbus, hvis bedsteforældre var

SEXTUS POMPEJUS FRA POMPEI (71) og **LUCILIA FRA POMPEI (71)**, der endvidere fik datteren

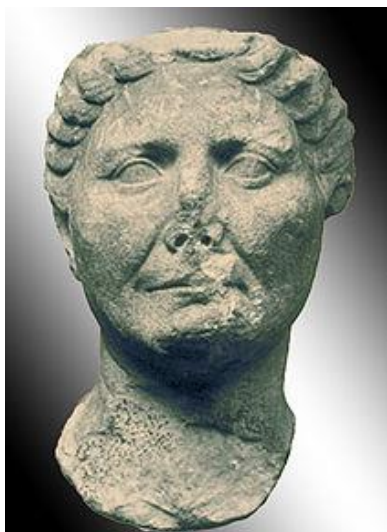
POMPEIA STRABO FRA POMPEI (70). Hun var født i Pompei. Pompeia Strabo blev gift med

SENATOR MARCUS ATIUS BALBUS AF ROM (70). Han var født 148 f.Kr. og kom fra Afrika. Marcus Atius Balbus blev valgt til plebejermedlem af Senatet. Han døde 87 f.Kr. Sammen med Pompeia Strabo fik han sønnen

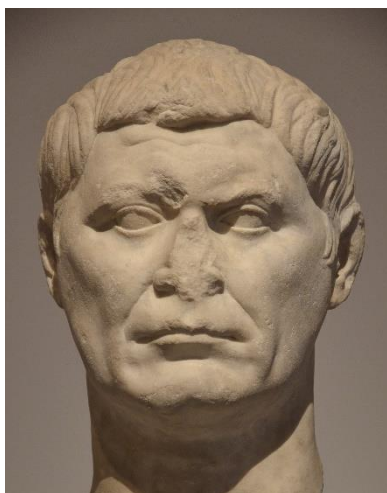
ATIUS BALBUS MØNT

PRÆTOR ATIUS BALBUS (MARCUS ATIUS BALBUS) AF ROM (69). Han var født 105 f.Kr. Marcus Atius Balbus blev prætor og administrator af Sardinien i 62 f.Kr. I 59 f.Kr. blev han udpeget af Cæsar til at stå for fordeling af jord til almenen i Campanien sammen med Pompejus. Marcus Atius Balbus døde i 52 f.Kr. Det var ham, der var gift med Julia Caesaris Minor, med hvem han fik datteren

ATIA BALBA CAESONIA

ATIA BALBA CAESONIA FRA ROM (68). Hun var født 85 f.Kr. Atia Balba Caesonia var først gift med guvernør Gaius Octavius. Da han døde i 59 f.Kr., blev hun gift med konsul Lucius Marcius Philippus, der opdrog hendes børn med Gaius Octavius sammen med hans egne børn fra et tidligere ægteskab. Ifølge Tacitus var hun en af de mest beundringsværdige kvinder i Roms historie med høj moral og dyb religiøsitet. Atia Balba Caesonia døde i 43 f.Kr. og blev æret med en offentlig begravelse. Hun var altså først gift med

GAIUS OCTAVIUS²⁰³

GUVERNØR GAIUS OCTAVIUS AF ROM (68). Han var prætor i 61 f.Kr. og blev herefter guvernør af Makedonien. Gaius Octavius blev udnævnt til konsul i 59 f.Kr. men døde, da han var på vej hjem for at overtage posten som konsul. Sammen med Atia Balba Caesonia fik han sønnen

AUGUSTUS

KEJSER AUGUSTUS (GAIUS JULIUS CAESAR OCTAVIANUS AUGUSTUS) AF ROM (67). Han var født 63 f.Kr. Augustus var 4 år gammel, da hans far døde. Hans mor giftede sig så igen, og Augustus blev opdraget af sin børneglade stedfar og siden sin bedstemor, Julius Cæsars søster Julia Caesaris Minor. Da Augustus var 12 år gammel døde Julia. I 46 f.Kr. tog han af sted for at støtte Julius Cæsar i Spanien, og det endte med, at han blev adopteret af Cæsar.

Da Cæsar blev dræbt, var Augustus i Illyrien for at få militær træning. Han arvede nu 2/3 af Cæsars formue, og tog tilbage til Brindisi, hvor han blev hyldet af soldaterne, og inddrog 700 millioner sestertier, der var beregnet til et felttog mod øst. Nu drog Augustus til Rom sammen med 3.000 loyale veteraner, medens cæsars ven Marcus Antonius fortrak til Transalpin Gallien, som han var blevet betroet af Senatet. I 43 f.Kr. blev Augustus

suffect konsul sammen med sin slægtning Quintus Pedius. Han blev endvidere medlem af Det Andet Triumvirat, der bestod af Lepidus, Marcus Antonius og Augustus. Triumviratet skulle vare fem år, men blev forlænget med yderligere fem år.

I 42 f.Kr. tog Augustus og Marcus Antonius af sted med 28 legioner for at slå Cæsars mordere Brutus og Cassius. De blev slået af Marcus Antonius i slaget ved Philippi, hvorefter de begik selvmord. Herefter delte de tre triumvirer ansvaret for Romerriget mellem sig. Augustus tog sig af Gallien, Spanien og Italien, Lepidus af Afrika og Marcus Antonius af Grækenland, Levanten og Ægypten. Sicilien hørte under Augustus. Her havde Sextus Pompejus holdt til og gjort Middelhavet usikkert, men han var blevet slået af Agrippa i slaget ved Naulochus. Lepidus gjorde nu krav på Sicilien, men slap dårligt fra det. Han blev slået og fjernet fra triumviratet.

AUGUSTUS

I 40 f.Kr. blev Augustus gift med Scribonia Libo, medens Marcus Antonius blev gift med Augustus søster Octavia. Ingen af disse

giftemål blev nogen succes, og allerede året efter blev Augustus skilt fra Scribonia for at blive gift med Livia Drusilla, medens Marcus Antonius sendte Octavia til Rom, og giftede sig med Cleopatra. I 34 f.Kr. erobrede Marcus Antonius Armenien, og gjorde sin lille søn Alexander Helios til konge af Armenien. Augustus, der igen var blevet konsul i 33 f.Kr., brugte nu dette til at få Senatet til at erklære krig mod Ægypten, og i 31 f.Kr. slog Agrippa Marcus Antonius og Cleopatra i slaget ved Actium. De undslap, men begik selvmord, da romerne nåede frem til Alexandria.

AUGUSTUS FREDSALTER²⁰⁴

Nu var Augustus den ubestridte hersker af Rom, og i 27 f.Kr. udråbte Senatet ham til den første kejser (Augustus) af Rom. Under kampene om magten havde han været brutal og hensynsløs, men nu optrådte han som landsfader, og sikrede fred og velstand for det romerske rige efter republikkens mange år med opslidende magtkampe. I de følgende 45 år herskede således *Pax Augusta*, der skabte grundlaget for de efterfølgende 200 års *Pax Romana*.

Byerne blev genopbygget, og landbrug og handel blomstrede. Augustus sikrede sig dygtige rådgivere, og havde et omfattende

samarbejde med Agrippa, der stod for Roms opbygning. Augustus forbedrede vejvæsenet, og reformerede skattevæsenet. Han opbyggede Prætorianergarden som en kejserlig livgarde, og oprettede en stående hær. Hertil kom oprettelse af postvæsen, politi og brandvæsen.

Augustus søgte også at højne den offentlige moral, hvad der gik ud over hans familie, hvor de kvindelige medlemmer blev tvunget ind i giftemål og skilsmisser for at sikre magten og freden. Augustus regime var Roms kulturelle guldalder, med forfattere som Ovid, Horats og Virgil.

AUGUSTUS OG LIVIAS TEMPEL

Augustus udvidede Roms magtsfære med Armenien, Kappadokien, Galatien og Mauretanien. Han skød Roms grænse frem til Donau, medens forsøget på at trænge videre frem fra Rhinen og Donau blev stoppet ved slaget i Teutoburgskoven i år 9 e.Kr., hvor germanerne tilintetgjorde tre legioner under general Publius Quinctilius Varus. Ægypten blev indlemmet som en provins direkte under kejseren. Hertil kom, at Augustus sikrede sine grænser ved etablering af en række klientstater og fredsaftaler.

Augustus havde et svagt helbred, og han deltog aldrig selv i de militære operationer. Det var i stedet hans svigersøn Agrippa, der fungerede som general, admiral og administrationschef. Augustus døde år 14 e.Kr. og blev begravet i Augustus Mausolæum.

AUGUSTUS MAUSOLÆUM²⁰⁵

Den romerske republik byggede på en magtbalance mellem Senatet, der udarbejdede lovene, Folkeforsamlingen, der godkendte dem, og konsulerne, der havde den udøvende magt. Der var altid to konsuler, der kunne afbalancere hinanden, og de sad kun i et år, og kunne blive retsforfulgt efterfølgende.

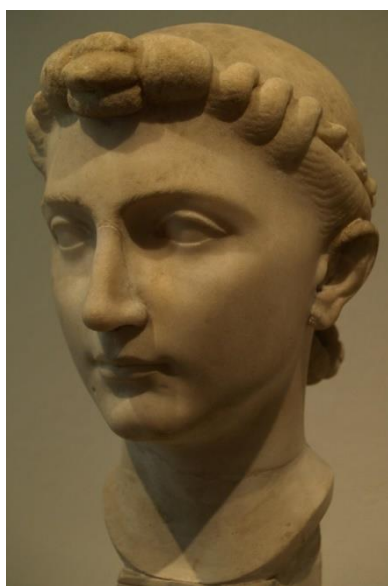

AUGUSTUS MØNT

Nedgangstiden for republikken kom, da de succesfulde generaler også begyndte at bruge de romerske legioner imod hinanden for at få magten i Rom. Under de indbyrdes magtkampe, eller når Rom var truet, søgte Senatet at løse konflikterne ved at udnævne

diktatorer, enekonsuler eller triumvirer, men altid for en kort periode. At det ikke var nogen ufarlig opgave, kan ses af de seks triumvirers afsked fra denne verden. Crassus mistede livet ved at få munden fyldt med flydende guld, Pompejus blev dræbt på kajen i Alexandria, og fik sit hoved puttet i en krukke, Cæsar blev stukket ihjel under et senatsmøde, og Marcus Antonius måtte begå selvmord i hans og Cleopatras slutspil i Alexandria. Kun Agrippa og Lepidus døde fredeligt.

Med Octavian sluttede den romerske republik. Nu fulgte kejserdømmet med kejsere (Cæsar udtales Kaesar), hvor de mest værdige fik gudestatus, og blev ophøjet til Augustus eller Augusta. Det var Augustus, der blev gift med Scribonia Libo, med hvem han fik sit eneste overlevende barn

JULIA DEN ÆLDRE²⁰⁶

PRINSESSE JULIA DEN ÆLDRE (JULIA AUGUSTI MAJOR) AF ROM (66). Hun blev født 39 f.Kr. Julia den Ældre fik en streng opdragelse af sin stedmoder Livia, hvor hun lærte husholdning og fik en litterær uddannelse. År 25 f.Kr. blev hun gift

med Marcellus, der døde to år efter. I 21 f.Kr. blev hun gift med Agrippa, der døde 12 f.Kr. Året efter blev Tiberius tvunget til at blive skilt fra sin elskede Vipsania Agrippina for at blive gift med Julia den Ældre. De kunne imidlertid ikke sammen, og blev enige om at leve separeret. Samtidig havde hun et fast forhold til Sopronius Graccus, med hvem hun fik fem børn.

Julia den Ældre var kendt for sin seksuelle åbenhed, og på en forespørgsel om, hvordan hun alligevel kunne føde børn, der lignede hendes faste samlever, svarede hun, at *"hun kun accepterede passagerer, når båden var fuld"*. Kun utroskab, når hun var gravid.

Som følge af hendes far kejser Augustus forsøg på at højne den offentlige moral blev Julia den Ældre anklaget for ægteskabsbrud og forræderi i 2 e.Kr. Hendes sexpartnere blev landsforvist eller tvunget til selvmord, og Julia blev dømt til eksil på øen Pandateria. Øen var meget lille og ubeboet, og kun hendes mor fik lov at følge hende. Adgangen til øen blev skarpt kontrolleret, og hun måtte undvære såvel alkohol som mulige seksualpartnere. 5 e.Kr. fik hun lov til at vende tilbage til fastlandet, men kun til byen Regium.

Julia den Ældre var smuk og intelligent, og hendes venner betegnede hende som godhjertet, tolerant og uden hævngrerrighed. Hun døde år 14 e.Kr. af underernæring. Julia den Ældre var altså gift med

KONSUL MARCUS VIPSANIUS AGRIPPA AF ROM (66), der sammen med Julia den Ældre endvidere fik datteren

JULIA DEN YNGRE (VIPSANIA JULIA AGRIPPINA MINOR) AF ROM (65). Hun var født 19 f.Kr. Julia den Yngre blev gift 5

f.Kr. med sin fætter Lucius Aemilius Paullus. Hun byggede sig et luksuøst landsted, men det blev siden blev revet ned af hendes morfar kejser Augustus, da man ikke skulle skilte med sin rigdom.

JULIA MINOR

I 8 e.Kr. blev hun dømt for at have en affære med konsul Decimus Junius Silanus og forvist til den lille ø Trimerus, hvor hun fødte deres barn. Barnet blev dømt til at blive efterladt i bjergene og Silanus til landflygtighed. Julia døde 29 e.Kr. på Trimerus, og Augustus forbød, at hun blev begravet i Rom. Julia den Yngre blev gift med et andet barn af

KONSUL LEPIDUS PAULLUS MINOR (LUCIUS AEMILIUS LEPIDUS PAULLUS MINOR) AF ROM (66) og CORNELIA SCIPIO LENTULLA FRA ROM (66), der endvidere fik sønnen

KONSUL LUCIUS AEMILIUS PAULLUS AF ROM (65). Han blev født omkring 37 f.Kr. Lucius Aemilius Paullus blev konsul i 1 e.Kr. Som mange af familiens medlemmer var han medlem af den religiøse sekt Arval Brethen. Han endte sit liv med at blive henrettet for deltagelse i et oprør. Sammen med Julia den Yngre fik han datteren

JULIA PAULA FRA ROM (64). Hun var født år 16 f.Kr. og døde 59 e.Kr. Hun var gift med

GAIUS OCTAVIUS LAENAS MAJOR FRA ROM (64). Han var født i Rom, og døde år 33 e.Kr. Sammen med Julia Paula fik han sønnen

GAIUS OCTAVIUS LAENAS MINOR FRA ROM (63). Han døde efter 38 e.Kr. Octavius Laenas Minor var gift med

RUBELLIA BASSA FRA ROM (63). Sammen med Octavius Laenas Minor fik hun døtrene Octavia og Sergia Plautilla, som begge indgår i slægten. Vi har altså

SERGIA PLAUTILLA FRA ROM (62). Hun blev født efter 10 e.Kr. i Rom. Sergia Plautilla var gift med

MARCUS COCEIUS NERVA III FRA ROM (62). Han var født 5 f.Kr. og døde 42 e.Kr. Sammen med Sergia Plautilla fik han sønnen kejser Nerva og datteren Coceia Ciudadana Romana, hvor sidstnævnte indgår i slægten. Vi har altså

COCEIA CIUDADANA ROMANA FRA ROM (61). Hun var født omkring 35 e.Kr. i Rom. Coceia blev gift med Titus Flavius Sabinus III, hvis farfar var

KVÆSTOR TITUS FLAVIUS SABINUS I AF ROM (63). Han var født i Reate. Titus Flavius Sabinus I blev kvæstor i Asien, hvor han blev hædret som ”en ærlig skatteopkræver”. Senere blev han bankier i Gallien, hvor han døde. Titus Flavius Sabinus var gift med

VESPASIA POLLIA FRA ROM (63). Hun var født i Nursia. Sammen med Titus Flavius Sabinus I fik hun sønnerne kejser Vespasian

og konsul Titus Flavius Sabinus II, som begge indgår i slægten. De fik altså

KONSUL TITUS FLAVIUS SABINUS II AF ROM (62). Han blev født 8 e.Kr. i Reate. I 43 e.Kr. var Titus Flavius Sabinus II med til at besejre England som legat under kejser Claudius. Han var suffekt konsul 47 e.Kr. og 52 e.Kr. Titus Flavius Sabinus II var guvernør (Legatus Augusti propraetore) i Moesia fra 50-53 e.Kr. samt præfekt for Rom fra 56-60 e.Kr. og fra 62-69 e.Kr.

Titus Flavius Sabinus II var sin bror Vespasians støtte. Han lånte ham penge, når det var nødvendigt, og han sikrede ham informationer om, hvad der foregik i Rom, når Vespasian var udenlands. Titus Flavius Sabinus II blev besejret og dræbt på Capitol 69 e.Kr. på et tidspunkt, hvor hans bror var på vej til Rom med sine legioner for at overtage kejsermagten. Titus Flavius Sabinus II blev beæret med en statsbegravelse året efter. Han var gift med

ARRECINA CLEMENTINA FRA PISA (62). Hun var født omkring 12 e.Kr. i Pisa. Sammen med Titus Flavius Sabinus II fik hun sønnen

KONSUL TITUS FLAVIUS SABINUS III AF ROM (61). Han var født omkring 40 e.Kr. Titus Flavius Sabinus III var suffekt konsul i 69 e.Kr. og en af de generaler, som kæmpede for Ortho mod Vitellis under året med de 4 kejsere. Da Ortho blev besejret, ændrede han side, og støttede Vitellis. Titus Flavianus Sabinus III endte med at blive henrettet af sin fætter kejser Domitian, da en herald ved en fejltagelse annoncerede ham som imperator i stedet for konsul. Det var ham, der var gift med Coceia Ciudadana Romana, med hvem han fik sønnen

KONSUL TITUS FLAVIUS CLEMENS AF ROM (60). Han var født omkring 70 e.Kr. og blev konsul i 95 e.Kr. En del forskere mener, at han gik over til jødedommen efter et møde med Akiba ben Joseph, da han efterfølgende forsvarede jøderne i Senatet. Titus Flavius Clemens døde i 96 e.Kr. Han var gift med sin kusine Sankt Domitilla, hvis farfar var

37. KEJSER VESPASIAN AF ROM

KVÆSTOR TITUS FLAVIUS SABINUS I AF ROM (63) og VESPASIA POLLIA FRA ROM (63) fik endvidere sønnen

VESPASIAN²⁰⁷

KEJSER VESPASIAN AF ROM (62). Han blev født i 9 e.Kr. i Reate. Under Tiberius var Vespasian militærtribun i Trakien, hvorefter han blev prætor på Kreta og i Cyrenaica (Libyen). I år 40 e.Kr. blev han prætor under kejser Caligula. Fra 43-47 e.Kr. deltog han i invasionen i England, hvor han var general for Legion II Augusta. Her havde han stor succes i kampene i det sydlige og sydvestlige England, ligesom han indtog Isle of Wight. Vespasian er kendt for at have udviklet artilleri mod jordforsvarsværker.

Vespasians militære succes førte til, at han blev konsul 51 e.Kr. Han blev prokonsul for Afrika i 63 e.Kr. og vandt stort ry for sin administration, som var fri for korrupsion. Til gengæld måtte han have sin bror Titus Flavius Sabinus II's hjælp for at undgå at gå personligt konkurs.

VESPASIAN MØNT²⁰⁸

I 66 e.Kr. kom Vespasian i unåde, da han faldt i søvn under en af Neros oplæsninger, og måtte flygte for at redde livet. Året efter blev han taget til nåde igen. Han blev guvernør over Judæa, og fik kommandoen over tre legioner. Efter jødernes oprør havde Nero behov for en erfaren general, der kunne bruges til at nedkæmpe jødernes forsvarsværker. Vespasian indtog så Judæa og belejrede Jerusalem.

VESPASIAN AFSKIBES TIL JUDÆA

I tronstriden efter Neros død udråbte Vespasians legioner ham til kejser, og

marcherede mod Rom, hvor Senatet udråbte ham til kejser i 69 e.Kr. Hans søn Titus overtog herefter kommandoen i Judæa, indtog Jerusalem i 70 e.Kr. og afsluttede det jødiske oprør med slaget ved Masada i 73 e.Kr.

Vespasian viste sig at være god til at bevare freden, og han havde en enestående evne til at vælge de rigtige folk til de rigtige poster. Dette hang givet sammen med, at han selv viste et godt eksempel med tilbageholdenhed og et virksomt liv uden hverken luksus eller grådighed. Herved kom han ikke i gæld til andre, og kunne udpege de mest velegnede til sin administration. Dette førte til, at Rom fik en ny professionel embedsstand, som ofte kom fra forretningsverdenen.

Vespasian skar drastisk ned på de offentlige udgifter, og indførte en ny skattereform. Han skaffede bl.a. indtægter ved at sælge urinen fra de offentlige toiletter til vaskerierne. Da hans søn beklagede sig over, at han skaffede sig penge på denne måde, svarede Vespasian, "*pecunia non olet*" (penge lugter ikke). Vespasian var også kendt for sund fornuft i retsplejen og for at være mild mod ven og fjende. Han støttede både borgere og byer, der blev udsat for naturkatastrofer, og hjalp sine fjenders børn, hvis forældrene kom i ulykke.

COLOSSEUM

Var Vespasian selv tilbageholdende, gjaldt dette ikke hans indsats for byen. Han gennemførte en række byggerier, herunder byggeriet af Fredens Tempel, Claudius Tempel og Colosseum. Nero havde nedrevet store dele af den indre by for at bygge sit Gyldne Hus, og nu blev det nedrevet for at skaffe plads til Colosseum, Vespasians gave til romerne.

Vespasian var protektor for filosoffer og forfattere. Han understøttede Plinius den Ældre, der skrev sin naturhistorie under Vespasian, og han indstiftede de første lønnede professorater. Quintilian blev udpeget som den første professor i litteratur og retorik, og fik 1.000 guldmønter om året i løn. Hertil kom, at alle doktorer og undervisere inden for litteratur og retorik blev fritaget for at betale skat. Det kunne vi jo lære af.

Vespasian blev ophøjet til Augustus, og fik sit eget tempel. I år 79 e.Kr. blev Vespasian alvorligt syg, og trak sig tilbage til sit landsted i Aquae Cutiliae. Han døde samme år med sin værdighed og ironiske humor intakt.

OFRING I VESPASIAN'S TEMPEL

VESPASIAN'S TEMPEL

Da han mærkede, at han var ved at dø, bad han de tilstedeværende om at rejse ham op, så han kunne dø stående som en soldat. Han sluttede sit liv ironisk med: "*Vae, pute deos fio*" (Du gudeste, jeg tror jeg bliver til en gud). Kejser Vespasian er omtalt i Saxos Danmarkshistorie som kong Paltisca. Han var gift med

DOMITILLA DEN ÆLDRE

DRONNING DOMITILLA "DEN ÆLDRE" (FLAVIA DOMITILLA MAJOR AUGUSTA) AF ROM (62). Hun blev født omkring 2 e.Kr., og havde været elskerinde for en romersk kvæstor i Tripoli, inden hun blev gift med Vespasian i 39 e.Kr. Hendes og Vespasians forhold var præget af en dyb og ægte kærlighed. Hun døde omkring år 69 e.Kr., længe før han blev kejser, men han ærede hende ofte, da han kom til magten.

DOMITILLA DEN ÆLDRE MØNT

Domitilla den ældre blev ophøjet til Augusta. Sammen med Vespasian fik hun datteren

QUINTUS PETILIUS CERALIS

KONSUL GENERAL QUINTUS PETILIUS CERALIS (QUINTUS PETILIUS CERALIS CAESIUS RUFUS) AF ROM (61). Han var antageligt født i 29 e.Kr. I 60 e.Kr. var Cerialis legat for Legion IX. Hispana, som var stationeret i England. Her ledte dronning Boudica et keltisk oprør mod den romerske besættelsesmagt. Under et forsøg på at befri Colchester, som Boudica havde besat, blev hans legion overfaldet og nedkæmpet, så kun kavaleriet sammen med Cerialis undslap til en nærliggende fæstning.

DOMITILLA DEN YNGRE²⁰⁹

PRINSESSE DOMITILLA "DEN YNGRE" (FLAVIA DOMITILLA MINOR AUGUSTA) AF ROM (61). Hun var født omkring 45 e.Kr.

Tilbage i Rom deltog Cerialis i borgerkrigen om Rom i året med de 4 kejsere. Her var han en af sin svigerfar Vespasians sikre støtter. I 69 e.Kr. blev han taget som gidsel af Vitellius, men det lykkedes Cerialis at flygte udklædt som bonde. Herefter blev han kommandør i kavaleriet, og var med til at indtage Rom for Vespasian. Året efter blev han udnævnt til konsul.

DOMITILLA DEN YNGRE MØNT²¹⁰

Domitilla den Yngre døde før sin mand, og blev guddommeliggjort af Domitian, der også ophøjede hende til Augusta. Domitilla den Yngre blev gift med

På grund af borgerkrigen var de fleste styrker i Germanien trukket hjem til Rom, hvad der førte til oprør i Germanien. Nu blev Cerialis sendt hertil i spidsen for otte legioner, med op mod 50.000 mand. Romerne indtog Mainz, Trier og Xanten, vandt slaget ved Moselle, og invaderede Batavia (Holland). De

efterfølgende fredsforhandlinger endte med, at alliancen mellem Rom og Batavia blev genoprettet. Batavia slap for at betale skat, men skulle stille med hjælpetropper til den romerske hær.

I 71 e.Kr. blev Cerialis guvernør af England, hvor han fik kommandoen over tre legioner, der skulle nedkæmpe et skotsk oprør. Cerialis slog sig ned i York, og vandt over skotterne. Herefter vendte han tilbage til Rom, og blev konsul for anden gang i 74 e.Kr. Cerialis blev nomineret til konsul for tredje gang i 83 e.Kr. sammen med kejser Domitian. Sammen med Domitilla den Yngre fik han datteren

SANKT DOMITILLA

SANKT DOMITILLA (FLAVIA DOMITILLA) FRA ROM (60). Hun var født omkring 75 e.Kr. i Rom. Forskerne antager, at det er Domitilla, der optræder i Talmud og i 5. Mosebog som den romerske kvinde, der opfordrer sin mand til tage jøderne i forsvar i Senatet. På det tidspunkt havde kejseren givet Senatet 30 dage til at godkende, at alle jøder og kristne i Romerriget skulle dræbes.

DOMITILLAS KATAKOMBE

Domitilla og hendes mand Titus Flavius Clemens blev anklaget for ateisme, da de var åbne over for den kristne og jødiske tro. Herefter blev de forvist til Pandateria. Forinden stillede Domitilla sin ejendom på Ardeatina til rådighed for det kristne samfund, der her udviklede de største katakomber i Rom. Hun blev siden ophøjet til helgen.

SANKT DOMITILLAS KAPEL²¹¹

Domitillas relikvier opbevares i hendes kapel i Sankts Nereus og Achilleus Kirke i Rom. Det var Domitilla, der blev gift med konsul Titus Flavius Clemens, med hvem hun fik sønnen

PRÆFEKT TITUS FLAVIUS TITANUS AF ROM (59). Han blev født omkring 95

e.Kr. i Rom, og døde 133 e.Kr. Titus Titanus var præfekt af Ægypten. Han fik sønnen

KONSUL TITUS SULPICIANUS (TITUS FLAVIUS CLAUDIUS SULPICIANUS) AF ROM (58). Han blev født på Kreta i 137. Titus Sulpicianus blev suffekt konsul 170 og prokonsulær guvernør af Asien i 186. Han var antagelig involveret i mordet på kejser Commodus i 192. I hvert fald blev han præfekt for Rom året efter, medens hans svigersøn Pertinax blev kejser.

Samme år blev Pertinax myrdet, og Titus Sulpicianus bød selv på at blive kejser, da Prætorianergarden holdt auktion over, hvem der skulle være kejser. Titus Sulpicianus tilbød Prætorianergarden 8 års løn til hver soldat, men Julianus bød mere, så Prætorianergarden pressede Senatet til at godkende Julianus som kejser. Julianus betalte dog ikke, hvad han havde lovet, og blev dræbt af Prætorianergarden kort efter. Nu tilkæmpede Septimus Severus sig magten, og Titus Sulpicianus, der havde støttet en rival, blev dømt og henrettet i 197. Han ejede store ejendomme ved Praeneste. Titus Sulpicianus fik sønnen

KONSUL TITUS FLAVIUS TITANUS MINOR AF ROM (57). Han var født omkring 165 i Rom. Titus Titanus Minor var først prokurator for Alexandria, og siden blev han suffekt konsul omkring år 200. Han blev dræbt omkring 216 af Theocritus, der var en af Caracallas mænd. Titus Titanus Minor var gift med

POSTUMIA VARIA FRA ROM (57). Hun var født omkring 175 i Rom. Sammen med Titus Titanus Minor fik Postumia Varia datteren

FLAVIA POSTUMIA VARIA FRA ROM (56). Hun var født omkring 200 i Rom, og var gift med

CEIONIUS FRA ROM (56). Han var født omkring 200. Sammen med Flavia Postumia Varia fik han sønnen

PRÆFEKT MARCUS CEIONIUS VARO AF ROM (55). Han var født omkring 225, og blev præfekt for Rom i 284. Marcus Ceionius Varo døde året efter. Han var gift med

RUFIA PROCULA FRA ROM (55). Hun var født omkring 235. Sammen med præfekt Marcus Ceionius Varo fik hun sønnen Gaius Caeionius og datteren Ceionia Marina, som begge indgår i slægten. Vi har altså

CEIONIA MARINA FRA ROM (54). Hun blev født 260, og var gift med

KONSUL VIR CREPERIUS AMANTIUS AF ROM (54). Konsul vir betød, at han havde konsulær rang, men ikke var konsul. Sammen med Ceionia Marina fik han datteren

AMENTIA MARINA FRA ROM (53). Hun var født omkring 280 og gift med

GUVERNØR ANTONIUS MARCELLINUS I AF LYON (53). Han var født 265, og blev guvernør af Gallisk Lyon i 313. Antonius Marcellinus I døde samme år. Sammen med Amentia Marina fik han sønnen

KONSUL ANTONIUS MARCELLINUS II AF LYON (52). Han var født 295. Antonius Marcellinus II blev sikkerhedsofficer i 340 og konsul i 341. Han døde 349. Antonius Marcellinus II fik sønnen

KONSUL VIR ANTONIUS MARCELLINUS III AF LYON (51). Han

var født omkring 317. Antonius Marcellinus III var gift med

PONTIA PRIVATA FRA LYON (51), der var født omkring 320 i Bordeaux. Sammen med Antonius Marcellinus III fik hun datteren

ANTONIA MARCIANILLA FRA ROM (50). Hun var født omkring 335 i Rom. Det var hende, der var gift med vicarius urbi Placidus Severus, med hvem hun fik datteren

EGNATIA AVITA SEVERA FRA ROM (49). Hun var født omkring 350. Egnatia Avita Severa blev gift med

BISKOP FLAVIUS EPARCIUS PHILAGRIUS AF CYPERN (49). Han var født omkring 340 i Aquitanien. I 361 blev Eparcius Philagrius notarius, medens han blev comes Orientis i 382. Han blev herefter biskop af Cypern. Eparcius Philagrius døde i Rom. Sammen med Egnatia Avita Severa fik han sønnen

KONSUL FLAVIUS JULIUS AGRICOLA AF ROM(48). Han blev født i 365. Flavius Julius Agricola blev prætoriansk præfekt med hovedsæde i Arles i 416 og konsul i 421. Han blev gift med prinsesse Magna Constantina, der var datter af

KONSTANTIN III MØNT²¹²

KEJSER KONSTANTIN III (FLAVIUS CLAUDIUS CONSTANTINUS AUGUSTUS) AF ROM (49). Han blev født 375 i Wales. Konstantin var romersk general,

og blev udråbt til cæsar i 407 af de romerske legioner i England. Herefter tog han til Gallien, og etablerede sig med hovedstad i Arles. I 408 kom hans rige også til at omfatte Spanien. Problemet med to kejsere løste kejser Honorius i 409 ved at ophøje Konstantin III til medkejser.

I 410 indtog visigoterne Rom. Den anledning benyttede kejser Konstantin III's general Gerontius til at vende sig mod Konstantin III, og i stedet støtte Maximus, der selv ønskede at blive kejser. Maximus og Gerontius indtog Spanien og dele af Gallien, og det kom til et afgørende slag ved Arles, hvor Konstantin III blev besejret. Han abdicerede i 411, og blev fanget og henrettet kort efter. Kejser Konstantin III var gift med

DRONNING PLACIDIA AF ROM (49). Sammen med kejser Konstantin III fik hun datteren

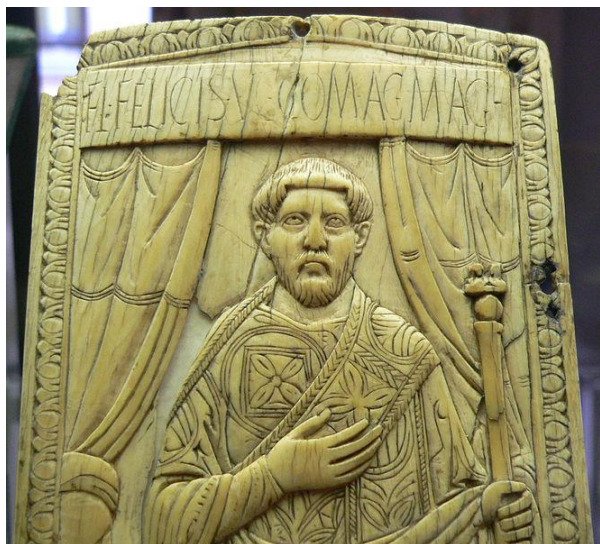
PRINSESSE MAGNA CONSTANTINA MAJOR AF ROM (48). Det var hende, der var gift med konsul Flavius Julius Agricola, med hvem hun fik datteren

PADUSIA FLAVIA AGRICOLA FRA ROM (47). Hun blev født omkring 385 i Rom, og døde omkring 430 i Ravenna. Padusia Flavia Agricola var gift med sønnen af

PROKONSUL ENNODIUS AF ROM (48). Han var prokonsul af Afrika. Ennodius fik sønnen

KONSUL FLAVIUS FELIX (FLAVIUS CONSTANTINUS FELIX) AF ROM (47). Han var general og øverstkommanderende for den vestromerske hær under kejser Valentin III 425-429. I 427 sendte Flavius Constantinus Felix en hær til Afrika for at

nedkæmpe Bonifacius, der gjorde oprør mod Valentin III. Dette lykkedes dog ikke. Året efter blev han vestromersk konsul sammen med Flavius Taurus.

FLAVIUS FELIX DIPTYCH²¹³

Flavius Constantius Felix konsulære diptych er den ældst bevarede. En konsulær diptych var en notesbog, med et hængslet omslag, hvor der indeni var beskrevet konsulens curriculum vitae på voks. Flavius Felix diptych havde et fornemt omslag af elfenben, der viste ham i hans konsulære dragt.

I 430 blev Flavius Felix og hans hustru Padusia anholdt i Ravenna og henrettet for oprør af Aetius, der var kommandør af de vestromerske styrker i Gallien. Sammen med Padusia Flavia Agricola fik han sønnen

KONSUL FLAVIUS MAGNUS AF ROM (46). Han var en magtfuld gallisk politiker i Romerrigetets sidste år. Flavius Magnus var kendt viden om for sin integritet og praktiske kundskaber. Han var senator fra Narbonne, og blev konsul sammen med Flavius Apollonius i 460. I 469 blev han præfekt for Gallien. Flavius Magnus døde i Rom i 475. Han fik sønnen

SENATOR ILLUSTRIS FLAVIUS PROBUS GALLO AF REIMS (45). Han var født omkring 440, og var højadelig senator (vir illustris). Flavius Probus Gallo var en mand med høj litterær smag og formidable evner. Han havde gået i skole med Sidonius Apollinaris, og de forblev venner resten af livet. Flavius Probus Gallo blev gift med Sidonius Apollinaris kusine Eulalia fra Narbonne, hvis farfar var

PREFÆKT APOLLINARIS GALLO AF NARBONNE (47). Han var prætoriansk præfekt for Gallien før 409. Apollinaris Gallo fik sønnen

PRÆFEKT THAUMASTUS GALLO AF NARBONNE (46). Han var født omkring 400. Thaumastus var også prætoriansk præfekt for Gallien. Sammen med Tonantius Ferreolus II stod han bag anklagerne mod Arvandus, der i 468 ville dele Gallien mellem visigoterne og burgunderne, så han kunne få sit eget kongerige. Thaumastus Gallo fik datteren

EULALIA FRA NARBONNE (45). Hun var født omkring 435. Det var hende, der var gift med Flavius Probus Gallo, med hvem hun fik datteren

INDUSTRIA FRA NARBONNE (44). Hun var født i Narbonne, og døde samme sted i 525. Industria var gift med Tonantius Ferreolus III, der stammede fra

38. KONSUL FLAVIUS AFRANIUS SYAGRIUS AF ROM

KONSUL FLAVIUS AFRANIUS SYAGRIUS AF ROM (47). Han var født 345. Flavius Afrianus var notarius, men blev

afskediget i 369 af kejser Valentin I på grund af en mislykket militær operation. Under kejser Gratian vendte han imidlertid tilbage, og blev magister memoriae og prokonsul for Afrika i 379. Året efter blev han prætoriansk præfekt for Italien og i 381 præfekt for Rom. I 382 blev han konsul. Flavius Afrianus døde samme år. Han fik datteren

FLAVIA SYAGRIA FRA ROM (46). Hendes navn er usikkert, men hun var clarissima femina, altså adelsfrue, og blev gift med præfekt Tonantius Ferreolus I. Syagria døde i 418. Hun var altså gift med

PRÆFEKT TONANTIUS FERREOLUS I AF GALLIEN (46). Han var født omkring 390, og kom fra en spansk adelsfamilie. Tonantius Ferreolus blev præfekt af Arlesisk Gallien i 451, og var med til at stoppe general Attila og hans hunner i slaget på den catalauniske slette syd for Reims samme år. Han blev præfekt af Rom i 469. Tonantius Ferreolus var ven og slægtning til poeten biskop Sidenius Apollinaris. Vi kender hans liv fra Sidenius digt *Panegyric af Narbonne*. Tonantius Ferreolus I døde 475. Sammen med Syagria fik han sønnen

PRÆFEKT TONANTIUS FERREOLUS II AF GALLIEN (45). Han blev født 405. Tonantius Ferreolus II blev præfekt af Gallien i 452. Han var meget populær, dels fordi han modstod general Aetius forsøg på at brandskatte gallerne, dels fordi han succesfuldt modstod Theodoric I, da denne i 452-453 angreb romerne efter de i fællesskab havde besejret hunnerne. Tonantius Ferreolus fik besøg af biskop Sankt Sidonius Apollinaris på sit landsted Prusianum omkring 465. Besøget var ”den skønneste tid i det skønneste land i selskab med Tonantius Ferreolus og Apollinaris, de mest

charmerende værter i verden”. I 469 trak Tonantius sig tilbage til sit landsted, og tilbragte sine sidste år i religiøs kontemplation. Det var Tonantius Ferreolus II, der sammen med sin onkel Thaumastus stod bag afsløringen af forræderen Arvandus. Tonantius døde i 475. Han blev gift i 415 med

PAPIANILLA AVITA FRA NARBONNE (45). Sammen med Tonantius Ferreolus II fik hun sønnen

SENATOR TONANTIUS FERREOLUS III AF NARBONNE (44). Han var født omkring 445 i Narbonne. Tonantius Ferreolus III boede i Narbonne, og han var senator fra 479-519. Han var *vir clarissimus* (en særdeles eminent mand) fra 507-511. Det var Tonantius Ferreolus III, der var gift med Industria fra Narbonne, med hvem han fik en søn, der blev gift med Carteria fra Limoges. Vi har altså

TONANTIUSSØN FRA NARBONNE (43), der blev gift med Carteria, der stammede fra

39. KONG CHILDEBERT AF FRANKERNE

KONG CHILDEBERT III AF FRANKERNE (47) blev født omkring 370, og blev konge af frankerne i 397. Han var gift med

DRONNING MACHILDE AF FRANKERNE (47). Sammen med kong Childebert III fik hun sønnen

PRINS WALDECA AF FRANKERNE (46). Han blev født omkring 420, og døde 474. Waldeca fik sønnen

ASTIDIUS FRA FRANKEN (45). Han blev født omkring 424, og døde 474. Astidius var gift med

TECLAS FRA FRANKEN (45). Hun var blev født omkring 425. Sammen med Astidius fik hun sønnen

ATTICUS FRA FRANKEN (44). Han blev gift med

PELAGIA

SANKT PELAGIA FRA LIMOGENS (44). Hun blev helgenkåret. Sammen med Atticus fik hun datteren

CARTERIA FRA LIMOGENS (43). Det var hende, der var gift med Tonantius Ferreolus III's søn, med hvem hun fik datteren

SANKT PELAGIA ARIDI AF LIMOGENS (42). Hun var født omkring 510, og døde 584. Pelagia blev helgenkåret. Hun var gift med

PATRICIER JOCONDUS AF LIMOGENS (42). Han var født omkring 500, og omtales som *"den mest ædle leder af Limoges"*. Sammen med Sankt Pelagia fik han datteren

CONSORTIA ARIDI FRA LIMOGENS (41). Hun var gift med

RENOSINDUS FRA PROVENCE (41). Sammen med Consortia fik han sønnen

PATRICIER AREGIUS AF PROVENCE (40). Han var patricier af Provence, og døde 599. Aregius fik en datter

AREGIUSDATTER AF PROVENCE (39), der var gift med

ARIDI FRA PROVENCE (39). Han blev født omkring 605. Sammen med Aregius datter fik han sønnen

AREDIUS

BISKOP AREDIUS PEPINIDES AF NIMES (38). Han var født omkring 630. Aredius blev biskop af Nimes i 673. Han døde efter 675. Aredius fik sønnen

GREV AGANUS AF BOURGES (37). Han var født omkring 670, og døde omkring 738. Grev Aganus fik en søn

ARIDI AF BOURGES (36), der blev født omkring 700, og døde 740. Han fik sønnen

GREV CUNIBERT AF BOURGES (35). Han blev født omkring 725, og døde 778 i Bourges. Cunibert fik datteren

ALTRUDE AF BOURGES (34). Hun var født 747. Altrude blev gift med

RIDDER GAUZIN I AF MAINE (34). Han blev født 745 i Maine, og døde 826 i Dijon. Sammen med Altrude fik han sønnen

GREV RORICON I AF MAINE (33). Han var født omkring 770 i Maine. I sin ungdom var han ansat ved Karl den Stores hof, hvor han blev forelsket i dennes datter Rotrude, med hvem han fik børn. I 819 blev Roricon greve af Reims. I 832 blev han greve af Maine og stamfader til dynastiet Rorgoniderne. Roricon grundlagde Sankt Maur Kapel i Anjou i 824. Han døde i Fontevrault Kloster i 839, og blev begravet i Sankt Maur Kapel. Grev Roricon I blev gift med

GREVINDE BILICHILD I AF MAINE (33). Sammen med Roricon I fik hun datteren

HERTUGINDE BILICHILD II RORGONID AF MAINE (32). Hun blev født omkring 817 i Truttemer le Grand, og døde 858 i Aquitanien. Bilichild II blev gift med

HERTUG RANULF I AF AQUITANIEN (32). Han var født i 810 i Poitou. Ranulf I blev greve af Poitou og hertug af Aquitanien. Han døde i 866 af sår, han fik i slaget ved Brissarthe, hvor han kæmpede mod vikingerne. Sammen med Bilichild II fik han sønnen

KONG RANULF II AF AQUITANIEN (31). Han var født i 850. I 866 blev han greve af Poitou, og han blev hertug af Aquitanien i 887. Da kong Charles den Fede døde i 888 udråbte Ranulf II sig til konge af Aquitanien, hvad han var til sin død i 890. Herefter blev Aquitanien igen et hertugdømme. Kong Ranulf II havde elskerinden prinsesse Judith, der stammede fra

40. KEJSER KARL DEN SKALDEDE AF FRANKEN

KEJSER LOUIS "DEN FROMME" KAROLINGER AF FRANKEN (34) og **DRONNING JUDITH AF BAYERN (34)** fik endvidere efterfølgeren

KARL DEN SKALDEDE

KEJSER KARL II "DEN SKALDEDE" KAROLINGER AF FRANKEN (33). Han var født 823, og blev konge af Vestfranken i 843. Kun to år efter kom vikingehøvdingen Ragner til Paris med 120 skibe, og Karl den Skaldede valgte at købe fred. Han blev konge af Italien i 875, og han blev kronet som romersk kejser samme år. Han var veluddannet, belæst og en ven af kirken, hvor han gerne søgte råd.

KARL DEN SKALDEDE I FELTEN

I 877 blev Karl den Skaldede bedt om at hjælpe mod muslimerne i Italien, men han

døde undervejs i Alperne. Han blev begravet i Nantua Kloster.

KARL DEN SKALDEDE

I 842 blev Karl den Skaldede gift med Ermentrude af Orleans, der var datter af

GREV ODO I AF ORLEANS (34). I 810 blev han kejserlig legat i Østsachsen. I 811 blev Odo greve af Orleans, og han beseglede en fredsaftale med vikingerne ifølge *Annales Fuldenses*. I 830 blev han sendt i eksil af kejser Lothar I, og hans grevskab blev inddraget. I 834 blev han dræbt i kamp mod Lothar I's støtte Lambert I af Nantes. Grev Odo I var gift med

GREVINDE INGELTRUDE AF PARIS (34). Sammen med grev Odo I fik hun datteren

DRONNING ERMENSTRUDE AF ORLEANS (33). Hun var født 823. Ermentrude var interesseret i religiøse sager og berømt for sine guldbroderier. Hendes mand forærede hende Chelles Kloster, hvor hun trak sig tilbage til klosterlivet i 866. Baggrunden var hendes separation oven på

henrettelsen af hendes bror for oprør mod hendes mand.

Ermentrude døde i 869, og blev begravet i Sankt Denise Basilika i Paris. Sammen med Karl den Skaldede fik hun datteren dronning Judith af Wessex og sønnen kong Louis Stammeren, som begge indgår i slægten. Vi har altså

LOUIS II

KONG LOUIS II "STAMMEREN" KAROLINGER AF FRANKEN (32). Han var født 846. Louis Stammeren blev konge af Aquitanien i 866. I 877 efterfulgte han sin far som konge af Vestfranken, og blev kronet af paven året efter. Louis Stammeren var fysisk svag, og han omtales som en enkel og venlig mand, en elsker af fred, retfærdighed og religion. I 879 skulle han konfrontere de invaderende vikinger, men inden da blev han syg og døde. Louis Stammeren blev først gift med dronning Ansgarde af Bourgogne, med hvem han fik datteren prinsesse Judith af Bourgogne. Da hun døde i 879 blev han gift med dronning Adelais af Paris, med hvem han fik datteren prinsesse Ermentrude af Franken. De indgår begge i slægten. Kong Louis II blev altså først gift med datteren af

MARKGREVE CONRAD AF BOURGOGNE (33). Han blev født 825, og

blev greve af Auxerre og markgreve af Bourgogne. Conrad døde i 887. Han var gift med

MARKGREVINDE ERMENSTRUDE AF AUXERRE (33). Sammen med grev Conrad fik hun datteren

DRONNING ANSGARDE AF BOURGOGNE (32). Hun blev født i 844, og døde i 879. Dronning Ansgarde blev gift med kong Louis Stammeren, med hvem hun fik datteren

PRINSESSE JUDITH KAROLINGER AF BOURGOGNE (31). Hun var født 854. Det var hende, der var hertug Ranulf II's elskerinde. Sammen med hertug Ranulf II fik hun sønnen

HERTUG EBLES II MANZER AF AQUITANIEN (30). Han var født 870, og blev greve af Poitou i 890. I 892 blev Ebles Manzer fanget af kong Odo af Frankerne, der i stedet gav grevskabet Poitou til sin bror. Siden blev Ebles II fri, og i 902 vandt han sit grevskab tilbage. To år efter blev han også greve af Limousin. I 927 blev han greve af Auvergne og hertug af Aquitanien. I 934 gav han gods til Sankt Cyprien Kloster. Ebles II døde året efter. Han var gift med

HERTUGINDE EMILIENNE AF POITOU (30). I 911 gav hun gods til kirken. Emilienne døde omkring 934 i Poitou. Sammen med hertug Ebles II fik hun sønnen

HERTUG WILLIAM III CAPITE STUPÆ AF AQUITANIEN (29). Han blev født i Poitiers. Williams tilnavn kommer af hans hår, og betyder tovværkshoved. Han blev greve af Poitiers og hertug af Aquitanien efter sin far i 935, men det blev ikke anerkendt af kong Louis IV.

WILLIAM III

I 950 overgav kong Louis IV Aquitanien til Hugh den Store, men William ville ikke opgive sit hertugdømme. Louis IV og Hugh søgte så at erobre Aquitanien, men blev slået af William. Siden døde Hugh den Store og Louis IV, og i 962 kom det til forlig med deres efterfølgere Lothar og Hugh Capet, og William blev anerkendt som hertug af Aquitanien. William III blev greve af Auvergne i 950 og af Limoges i 955. Han fik tillagt Sankt Hilaire-le-Grand Kloster, og byggede et bibliotek i sit slot i Poitiers. William III døde i 963 i Poitiers. Han var gift med Adele af Normandiet, der var datter af

ROLLO²¹⁴

GREV ROLLO AF NORMANDIET (30). DNA analyser viser, at hans slægt i 12 generationer kom fra Danmark, sandsynligvis fra Sjælland, medens den normanniske

krønike anfører, at han kom fra egnen omkring Faxe. Rollo var født omkring 845, og måtte flygte omkring 865 efter en konflikt med kongemagten, hvor hans far Ketill og bror Gurim blev dræbt. Han drog så til øen Islay, og drog siden på vikingetogter.

Rollo erobrede Bayeux, og giftede med hertugens smukke datter Roberta. I 911 belejrede han Paris og Chartres, og det endte med *Sankt Clair sur Epte Traktaten*, hvor kong Charles den Enfoldige udnævnte ham til normannernes jarl, og tildelte ham grevskabet Normandiet, mod at han lod sig døbe, og lovede at forsvare frankerne mod vikingerne, da frankerne *"ikke længere med deres sværd kunne modstå danernes økser"*, som William af Poitiers skrev. Ved edsafleggelsen skulle Rollo kysse kongens fod, men det ville han ikke. Der blev så enighed om, at en af hans betroede mænd kunne gøre det i stedet. Han var heller ikke meget for det, men *"greb kongens fod og løftede den op til sine læber uden at bøje sig, med det resultat at kongen tumlede omkuld. Mængden af tilskuere brød ud i høj latter"*.

ROLLOS DÅB

Året efter blev Rollo så døbt i Rouen med capetingernes stamfader hertug Robert som

gudfar. Efter Charles den Enfoldige blev afsat, angreb Rollo Pikardiet og Flandern, og gik imod Hugues den Store og Bouduin den Skaldedes søn Arnulf. Rollo døde omkring 930, og blev begravet i Domkirken i Rouen. Han var gift med

POPPA²¹⁵

GREVINDE ROBERTA POPPA AF BAYEUX (30). Hun var født i Bayeux omkring 872, og døde 925. Sammen med hertug Rollo fik hun sønnen grev William Langsværd Rolfesen af Normandiet og datteren hertuginde Adele Rolfsdatter af Normandiet, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE ADELE ROLFSDATTER AF NORMANDIET (29). Hun blev født i Normandiet, og fik oprindeligt det nordiske navn Gerloc. Da hun sammen med familien blev døbt i 912 i Rouen, fik hun det kristne navn Adele. I 935 blev hun gift med hertug William III. I 962 forærede kong Lothar hende omfattende ejendomme i Poitou som afslutning på konflikten mellem hendes mand og Hugues Capet. Med disse ejendomme

grundlagde hun Sankt Trinité Kloster. Adele døde samme år. Det var Adele, der var gift med hertug William III, med hvem hun fik datteren

ADELE

DRONNING ADELE AF POITOU (28). Hun var født 950. Adele døde 1004, og blev begravet i Sankt Denise Kloster. Det var hende, der var gift med kong Hugues Capet, med hvem hun fik sønnen

ROBERT II

KONG ROBERT II "DEN FROMME" CAPET AF FRANKRIG (27). Han blev født 972, og døde i 1031. Robert II blev medregent med sin far i 987, og indsat som medkonge i Orleans Domkirke i 988. Han efterfulgte sin far som enekonge i 996. I 1014 blev han også hertug af Bourgogne. Efter kejser Heinrich II's død i 1024 støttede Robert oprørerne under hertug Friederich II af Øvre Lorraine

mod kong Konrad II, og fik efterfølgende tilbudt at blive konge af Italien som tak. Han afslog dog. Robert II døde 1031.

ROBERT II'S SEGL

Robert II blev først gift med Rozala af Italien. Det var et politisk motiveret giftemål, og da hendes fader kong Berengar II af Italien døde, lod Robert sig skille fra hende, så han kunne gifte sig med Bertha, som han elskede højt. Paven ville dog ikke godkende skilsmissemålet, så Robert blev lyst i band. Efter lange forhandlinger blev løsningen, at han også lod sig skille fra Bertha, og blev gift med en helt tredje, Constance af Frankrig. Det var i 1002. I 1008 søgte Robert at blive skilt fra Constance for at få Bertha tilbage, men det lykkedes heller ikke denne gang. Han fortsatte så resigneret sit samliv med dronning Constance.

CONSTANCE OG ROBERT II²¹⁶

Det var altså Robert II, der blev gift med dronning Constance af Frankrig, med hvem

han fik sønnen hertug Robert I af Bourgogne og datteren grevinde Adele den Hellige af Frankrig, som begge indgår i slægten. Vi har altså

GREVINDE SANKT ADELE "DEN HELLIGE" CAPET AF FRANKRIG (26).

Hun var født i 1009, og sammen med sin mand grev Baudouin V af Flandern fik hun indført en kirkereform og grundlagt en række klostre og klosterscholer. Blandt dem var Aire Kloster, klostret i Lille, klostret i Messines ved Ypres og Ename Kloster. Da hendes mand døde i 1067 tog hun til Rom, og modtog nonnesløret af pave Alexander II. Herefter tilbragte hun de sidste 10 år af sit liv i sit kloster i Messines. Adele blev helgenkåret. Hun var altså gift med grev Baudouin V, der stammede fra kejser Louis den Yngre af Italien.

BAUDOUIN V OG SANKT ADELE

41. KEJSER LOUIS DEN YNGRE AF ITALIEN

888 E.KR.²¹⁷

KEJSER LOTHAR I AF ITALIEN OG FRANKEN (34) OG KEJSERINDE ERMENGARDE AF TOURS (34) fik endvidere sønnen

KEJSER LOUIS II "DEN YNGRE" AF ITALIEN (33). Han blev født omkring 825. I 844 blev han konge af Italien og kronet som medkejsers af pave Sergius II. I 851 blev han gift med Engelberga, og slog sig ned i Italien. Ved faderens død i 855 blev han enkejser (Imperator Augustus). I 858 sikrede han valget af Nicholas I som pave, og i den forbindelse sikrede han også sin bror Lothars skilsmisse fra Teuteberga.

LOUIS II

I 864 kom det til konflikt med den nye pave Nicholas over broderens skilsmisse. Louis II gik så mod Rom med sin hær, men da han nåede frem fik han feber, og valgte at slutte fred med paven. I 866 angreb saracenerne, men de blev slået af Louis. Han havde dog ingen flåde, og kunne derfor ikke forfølge dem, da de nåede deres skibe. Dette blev løst to år efter, da han gik sammen med den østromerske kejser, og fik stillet en flåde til rådighed. Herefter indtog Louis deres hovedstad Bari i 871. Senere samme år blev han angrebet i sit slot og taget til fange af fyrsten af Benevento. Saracenerne vendte tilbage, så måneden efter sin tilfangetagelse blev Louis frigivet for at kunne gå mod dem. Til gengæld måtte han love ikke at straffe fyrsten eller Benevento. Efter frigivelsen tog Louis til Rom for at blive løst fra sin ed, og han blev kronet til kejser for anden gang af pave Adrian II i 872. Louis gik så mod saracenerne, som han uddrev.

LOUIS II GRAVSTEN²¹⁸

I 875 døde Louis II, og blev begravet i Sankt Ambrogio Basilika i Milano. Det var kejser Louis den Yngre, der blev gift med kejserinde Engelberga af Friuli, med hvem han fik datteren

DRONNING ERMENGARD AF ITALIEN (32). Hun blev født 843. I 876 blev Ermengard gift med hertug Boso. Tre år efter erklærede Boso sig for konge af Provence af Guds nåde. Herefter hjalp hun sin mand med at forsvare deres byer mod karolingerne. I 880 forsvarede hun succesfuldt deres hovedstad Vienne imod Karl den Fede, Louis III og Carlomans styrker. Året efter vendte de imidlertid tilbage, plyndrede og nedbrændte Vienne, og jagede Ermengard og hendes børn på flugt. De søgte nu ly i Autun hos hendes svoger hertug Richard af Normandiet, medens hendes ægtemand søgte sikkerhed i Provence.

I 887 døde hendes mand, hvorefter de provencalske baroner valgte Ermengard til regent. Hun drog så til kejser Karl den Fedes hof, og fik ham til at anerkende hendes søn som konge. Kejseren adopterede sønnen, og blev protege for Ermengard og hendes søn. Efter kejserens død i 889 tog hun til hans efterfølger Arnulf, og fik fornyet ordningen. Ermengard døde 896 i Vienne, hvor hun blev begravet i Sankt Maurice Domkirke. Ermengard var altså gift med

BOSO²¹⁹

KONG BOSO AF PROVENCE (32). Han var født 841. I 870 blev Karl den Skaldede gift med Bosos søster, hvad der banede vejen

for Bosos fremtid. I 872 blev han således kammerherre og greve af Bourgos, ligesom han blev sat til at stå for den mindreårige konge af Aquitaniens administration. I 875 deltog Boso i Karl den Skaldedes hærtog mod Italien, og året efter blev han hertug og ærkeminister af Italien.

I 877 blev Boso greve af Provence, hvor han fungerede som vicekonge. Han var modstander af kong Karls andet italienske hærtog, og hans stjerne ved hoffet faldt. Boso fik til gengæld en tæt forbindelse til paven. Sammen med Ermengard gav han husly til pave John VIII i 878, da paven måtte flygte fra saracenerne i Arles. Herefter adopterede paven Boso som sin søn.

BOSO MØNT²²⁰

I 879 gennemførte Boso et statskup. Han følte sig stærk nok til at erklære sig uafhængig, ”*Dei gratia id quod sum*” (Ved guds nåde det er, hvad jeg er). Samme år valgte biskopper og adelige omkring Rhone og Saone ham til konge af Provence. Boso døde 887. Sammen med dronning Ermengard fik han døtrene Ermengarde af Provence og dronning Willa af Øvre Bourgogne, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING WILLA AF ØVRE BOURGOGNE (31), der var født 873. Det var hende, der blev gift med kong Rudolf I Welf af Øvre Bourgogne. Efter kong Rudolfs død i 912 giftede hun sig anden gang med grev Hugues af Arles. Willa døde 924. Sammen med kong Rudolf I fik hun sønnen

kong Rudolf II af Bourgogne og datteren markgrevinde Willa Welf af Bourgogne, som begge indgår i slægten. Vi har altså

MARKGREVINDE WILLA WELF AF BOURGOGNE (30), der blev født 885. Hun var gift med markgreve Bosen, men blev skilt fra ham i 936, efter hun havde opfordret ham til et mislykket kup mod hans bror. Willa døde samme år. Hun var altså gift med

MARKGREVE BOSON AF TOSCANA (30). Han blev født omkring 885. Boson blev greve af Avignon og Vaisin 911, og greve af Arles 926. Han blev udnævnt til markgreve af Toscana af sin bror kong Hugues af Italien 931. Dette skete efter Hugues havde blindet den tidligere markgreve. I 936 søgte Boson at gennemføre et kup mod sin bror på opfordring af sin kone. Han blev imidlertid fanget, afsat og skilt fra hende. Sammen med markgrevinde Willa fik han datteren

DRONNING WILLA AF ITALIEN (29). Fra en retssag i Pavia ved vi, at hun hjalp sin mand Berengar med at sulte og mishandle dronning Adelaide, som de holdt fanget i adskillige måneder i 951. Da kejser Otto efterfølgende besejrede Berengar, og giftede sig med Adelaide i 952, blev Willa placeret i et tysk kloster. Hun døde efter 966. Dronning Willa var gift med

BERENGAR II'S TROSKABSED

KONG BERENGAR II AF ITALIEN (29).

Han var født i 901, og var markgreve af Ivrea i Piemonte. I 945 vandt han over de italienske herremænd, hvorefter han fik magten i Italien. Da den formelle konge Lothar døde i 950, ville Berengar tvinge Lothars enke Adelaide til at gifte sig med hans søn Adalbert. Det var på den baggrund, han holdt hende fanget i adskillige måneder, da han ville tvinge hende til at godkende dette. Berengar havde imidlertid ikke held med sit foretagende. Adelaide undslap, og giftede sig i stedet med kong Otto af Tyskland.

Berengar udråbte så i stedet sig selv til konge af Italien. Dette varede dog kun kort, for i 952 invaderede kong Otto Lombardiet, og tvang Berengar til at aflægge troskabsed. I 960 invaderede Berengar Pavestaten, og da paven bad om hjælp, drog Otto til Rom i 962, hvor han blev kronet til kejser af pave John XII, og slog Berengar i slaget ved Sankt Leo. Efterfølgende indledte paven forhandlinger med Berengars søn, hvad der førte til, at kejser Otto drog til Rom, og afsatte paven. Nu overgav Berengar sig, og blev ført til Bamberg, hvor han blev fængslet. Her døde han i 966. Sammen med dronning Willa fik Berengar datteren

ROZALA

DRONNING ROZALA AF ITALIEN (28).

Hun var først gift med grev Arnulf II af Flandern, med hvem hun fik sønnen Baudouin IV. Da Arnulf døde i 987, regerede hun sammen med Baudouin IV, men i 989 giftede hun sig igen, denne gang med kong Robert den Fromme af Frankrig. Det var et ægteskab, Roberts far havde arrangeret, og da han døde, blev de skilt. Rozala vendte herefter tilbage til Flandern, hvor hun døde i 1003. Hendes første mand grev Arnulf II stammede fra

42. MARKGREVE BAUDOUIN JERNARM AF FLANDERN

BAUDOUIN SLÅS TIL MARKGREVE²²¹

MARKGREVE BAUDOUIN I "JERNARM" AF FLANDERN (32) var født 830. Han var greve, og blev gift med kejser Karl den Skaldedes datter Judith, hvorefter han som den første blev slået til markgreve af Den Flanderske Mark. Her fik Baudouin til opgave at holde vikingerne væk. Han var involveret i en række slag mod vikingerne, og havde stor succes med at holde dem stangen. Baudouin udvidede siden sit markgrevskab. Baudouin I var en trofast støtte af sin svigerfar kejser Karl den Skaldede. I 870 døde hans hustru, og han blev lægged i Sankt Peter Kloster i Gent. Baudouin I døde i

879, og blev begravet i Sankt Bertin Kloster. Han var gift med en datter af

KEJSER KARL II "DEN SKALDEDE" KAROLINGER AF FRANKEN (33) OG DRONNING ERMENSTRUDE AF ORLEANS (33), der endvidere fik datteren

JUDITH OG BAUDOUIN JERNARM

DRONNING JUDITH KAROLINGER AF WESSEX (32). Hun blev født 843. I 856 var kong Æthelwulf af Wessex på vej tilbage fra en pilgrimsrejse til Rom, og gjorde holdt hos kejser Karl den Skaldede. Her blev han gift med kejserens ældste datter Judith, der var 14, medens han var i 50'erne. Kun 2 år efter døde Æthelwulf, og dronning Judith blev gift med hans søn Æthelbald i 858. Efter endnu 2 år døde Æthelbald, hvorefter Judith solgte sine ejendomme i Wessex, og vendte tilbage til Franken. Her blev hun indsat i Senlis Kloster.

Året efter mødte hun grev Baudouin Jernarm, og de ville giftes. Dette var hendes far imod, og han søgte at få kirken til at modsætte sig giftemålet. Judith og Baudouin drog så ned til paven, og fik kirkens velsignelse til at blive

gift. I 862 blev de gift i Auxerre. Judith døde i 870. Sammen med markgreve Baudouin Jernarm fik hun sønnen

BAUDOUIN DEN SKALDEDE

MARKGREVE BAUDOUIN II "DEN SKALDEDE" AF FLANDERN (31). Han var født omkring 865. Baudouin den Skaldede efterfulgte sin far som markgreve i 879, og hans tid som greve var præget af en lang række vikingeangreb mod Flandern. Han byggede fæstningsværker i Sankt Omer, Gent, Brügge og Kortrijk. Da Odo blev konge af Franken angreb han Brügge, men var ikke i stand til at indtage den. Markgreve Baudouin den Skaldede lagde Artois ind under sit grevskab.

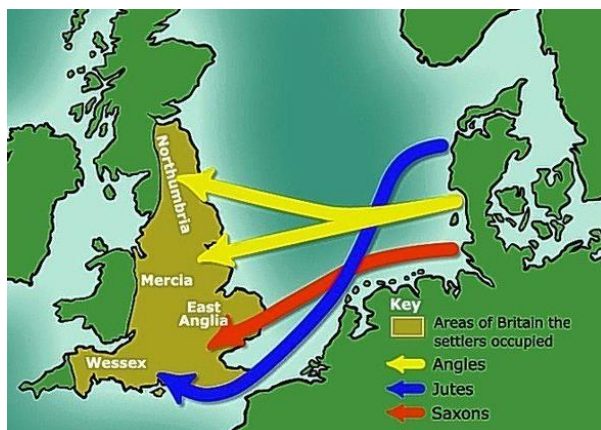
Da ærkebiskop Fulk af Reims lagde Sankt Vaast Kloster i Artois ind under sig, fik Baudouin ærkebiskoppen myrdet. Han fik også myrdet greven af Vermandois, da denne modsatte sig Baudouins udvidelse af sit grevskab langs floden Somme. Baudouin den Skaldede døde 919 i Blandijnberg. Han var gift med markgrevinde Ælfthryth af England, der stammede fra kong Cerdic af Wessex.

43. KONG CERDIC AF WESSEX

CERDIC

KONG CERDIC AF WESSEX (46) var født omkring 467. Wessexkongerne kom fra Sachsen, og efter sagnene stammede de fra Odin/Woden af Asgård²²². I år 495 ankom jarl Cerdic sammen med sin søn Cynric til Hampshire fra Sachsen med en flåde på 5 skibe.

400-600 E.KR.

Cerdic udkæmpede en række slag mod briterne, og vandt over dem i 508. Herefter hentede han yderligere forstærkninger fra Sachsen, og vandt et stort slag ved Certicesford i 519. Nu lod han sig udråbe til konge af West Sachsen eller Wessex. Kong

Cerdic erobrede også Isle of Wight. Han døde 534. Kong Cerdic fik sønnen

KONG CREODA AF WESSEX (45). Han var født omkring 493. Creoda fik sønnen

OLD SARUM CASTLE²²³

KONG CYNRIC AF WESSEX (44). Han blev konge efter sin far. I 550'erne erobrede kong Cynric Old Sarum Castle og Barbury Castle, som kontrollerede handelsruterne. Kong Cynric udvidede også riget til at omfatte Wiltshire. Cynric var far til Moalda Digri Cinricsdatter og kong Ceawlin af Wessex, som begge indgår i slægten. Han fik altså sønnen

OLD BARBURY CASTLE²²⁴

KONG CEAWLIN AF WESSEX (43). Han regerede fra 560. Ceawlin fortsatte udvidelsen af riget til nord for Thames dalen, og var en overgang hersker over alle de angelsaksiske stammer. Han blev stødt fra tronen i 592 af Ceol efter slaget ved Wodens Barrow, og han døde året efter. Kong Ceawlin regnes for en af de store engelske konger (bretwaldas). Han var far til

PRINS CUTHWINE AF WESSEX (42). Han blev født omkring 565. Da hans far blev stødt fra tronen i 592, måtte Cuthwine gå i eksil, men forblev en stærk sachsisk leder. Cuthwine fik sønnen

CUTHWINE

PRINS CUTHA CATHWULF AF WESSEX (41). Han var født omkring 592. Prins Cutha var far til

PRINS CEOLWALD AF WESSEX (40). Han var født omkring 622, og døde efter 688. Prins Ceolwald var gift med

PRINSESSE FAFERTACH AF MUMHAN (40). Hun var født 620, og døde 667. Sammen med prins Ceolwald fik hun sønnen

UNDERKONGE CENRED AF WESSEX (39). Han var født 642, og døde 699. Cenred fik sønnen

KONG INGILD AF WESSEX (38). Han var født 672, og døde omkring 718 i Canterbury. Prins Ingild var gift med

SUSSEX HJELM

DRONNING OSYTH AF ESSEX (38). Hun var født 679, og døde 738. Sammen med kong Ingild fik hun sønnen

PRINS EOPPA ATHELING AF WESSEX (37). Han var født omkring 706 i Wessex. Prins Eoppa døde samme sted 781. Han fik sønnen

KONG EABA AF KENT (36). Han var født omkring 732 i Wessex. Eafa var konge af Kent, og blev underkonge af Mercia 757. Han døde omkring 790. Kong Eaba var gift med datteren af

KONG EADBEORTH AF NORTHUMBRIEN (37). Han var født år 700. Kong Eadbeorth døde 768. Han fik datteren

DRONNING ALCHILDA AF NORTHUMBRIEN (36). Hun var født omkring 736, og døde 800 i Wessex. Sammen med kong Eafa fik hun sønnen

JARL EAHLMUND AF KENT (35). I 784 blev han jarl af Kent. Samme år donerede Eahlmund landområder til Reculver Kloster.

Eahlmund var dog ikke jarl længe, da han blev dræbt af kong Offa i 788. Han var gift med

PRINSESSE ALBURGA AF KENT (35).

Hun var født 749, og døde 803. Sammen med jarl Eahlmund fik hun sønnen

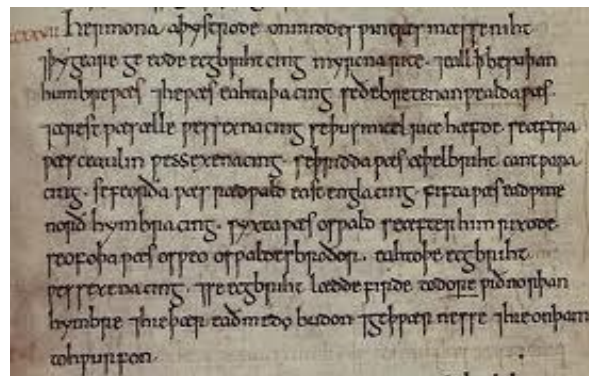
EGBERHT

KONG EGBERHT AF WESSEX (34). Han var født 775. Egberht måtte drage i landflygtighed i sin ungdom, efter Kong Offa havde myrdet hans far i 786. Kong Offa døde i 802, og så vendte Egberht tilbage, og blev konge af Wessex. I år 825 slog han kong Beornwulf af Mercia i slaget ved Ellandun, og underlagde sig Mercias sydøstlige besiddelser. Samme år erobrede hans søn Æthelwulf Kent.

EGBERHT MØNT

Et par år efter slog han kong Wiglaf, der nu var blevet konge af det resterende Mercia, og underlagde sig hele Mercia. Hertil kom, at kong Dove af Northumbrien aflagde vasalet til kong Egberht samme år.

ANGEL-SAXISKE KRØNIKE

I Den Angel-Saxsiske Krønikes beskrivelse af år 827 anføres det, at det år "erobrede kong Egberht kongedømmet Mercia, og alt syd for Humber, og han blev den ottende af de store konger". Egberht kunne dog ikke holde det store rige sammen, og kort tid efter blev Mercia igen selvstændigt under kong Wiglaf. Kong Egberht bevarede dog Kent, Sussex og Surrey under sig. Han døde i 839, og blev begravet i Winchester Domkirke. Kong Egberht var gift med

EGBERHTS KISTE

DRONNING REDBURGA AF FRANKEN (34), der blev født 774. Hun blev gift med Egberht år 800. Ægteskabet var arrangeret af hendes svoger Karl den Store i den periode, hvor Egberht var i landflygtighed. I 802 vendte de tilbage til Wessex. Redburga døde i 857. Sammen med Egberht fik hun sønnen

ÆTHELWULF

KONG ÆTHELWULF AF WESSEX (33). Æthelwulf erobrede Kent for sin far i 825, og blev underkonge af Kent, Sussex og Surrey frem til faderens død i 838. Ved faderens død blev Æthelwulf kronet i Kingston-upon-Thames til konge af Wessex, Kent, Cornwall, Østsachserne og Vestsachserne. I 840 kæmpede han mod besætningen fra 35 danske vikingskibe i slaget ved Carhampton. Hans vandt en stor sejr i slaget ved Oakley i Surrey i 851, der betegnes som den største nedslagtning af hedninge. I 853 deltog Æthelwulf i en række kampe mod danskere, pirater og Walisere, og han underlagde sig Wales.

ÆTHELWULF MØNT

Det var en periode, hvor Europa blev invaderet af magyarer fra Ural, muslimske saracener fra Mellemosten, muslimske moors fra Afrika og vikinger fra Skandinavien. For Æthelwulf fortsatte kampene hans tid ud, og inden han døde var vikingerne begyndt at overvintre i England. Der var således gode

grunde til, at den kristne Æthelwulf bad Gud hjælpe sig mod vikingerne og sine andre fjender, der var ”så mobile, talrige og profane”.

ÆTHELWULFS RINGE

Æthelwulf gennemførte en pilgrimsrejse til Rom kort efter sin hustru Osburgas død i 854. Her gav han rige gaver til Sankt Peters Kirke.

ÆTHELWULFS GRAVSTEN

Æthelwulf måtte underskrive et charter i 855. Han døde i Stamridge i 858, og blev begravet i Sankts Andrew og Cuthmans Kirke i Steyning, hvor hans gravsten stadig står.

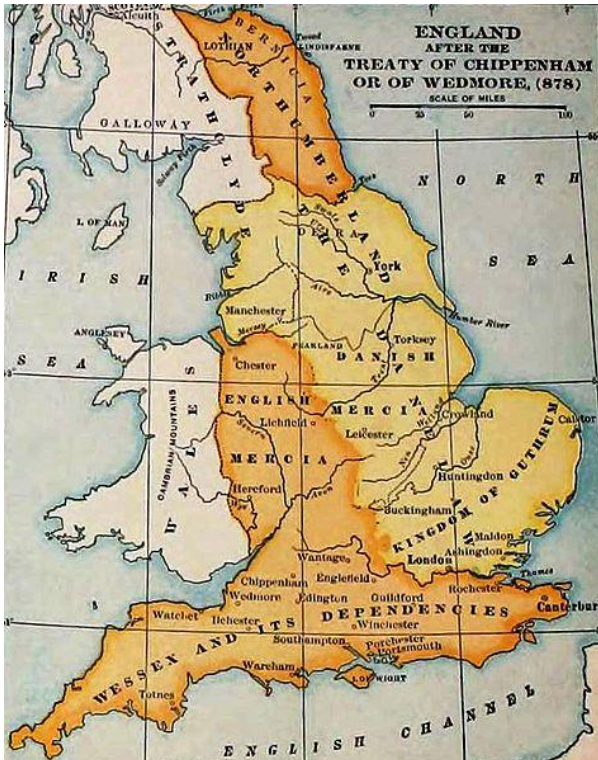
Æthelwulf blev siden genbegravet i Winchester Cathedral. Han var først gift med dronning Osburga. Da hun døde, blev han gift

med dronning Judith af Flandern. Først var han altså gift med

OSBURGA OG ALFRED

DRONNING OSBURGA AF WESSEX (33). Hun var født 810, og beskrives som en religiøs kvinde, ædel af fødsel og natur. Sammen med Æthelwulf fik hun sønnerne Æthelred den Fromme og Alfred den Store, som begge indgår i slægten. Osburga døde 856. vi har altså

DANELAGEN²²⁵

ALFRED DEN STORE MØNT

KONG ALFRED "DEN STORE" AF ENGLAND (32). Han var født i 849, og blev sendt i sikkerhed i Rom som femårig, da hans far var i krig med vikingerne. Kong Alfred fik en solid uddannelse, og blev en lærd mand, der opmuntrede til uddannelse, forbedrede landets lovgivning og dets militære organisation.

Da Alfred den Store vendte hjem, blev han næstkommanderende for sin storebroder kong Æthelred. I 868 gjorde brødrene et forsøg på at holde de invaderende danskere ude. Dette mislykkedes imidlertid, og de måtte indvilge i at betale skat til danskerne i to år. Da tiden var udløbet, angreb danskerne igen. Dette førte til en række slag med skiftende udfald. Dette gælder slagene ved Englefeld, Reading, Ashdown, Berkshire Downs og Merton. Det sidste slag fandt sted i 871, og her blev kong Æthelred dræbt.

ALFRED DEN STORE

Alfred efterfulgte Æthelred som konge, og efter endnu et par slag, der endte med kong Alfreds nederlag, måtte han slutte fred og acceptere, at vikingerne slog sig fast ned i England.

I den efterfølgende periode søgte kong Alfred uden held at tilbageerobre sit kongerige. Han nåede et lavpunkt på et tidspunkt, hvor hans rige indskrænkede sig til et område omkring hans borg på øen Athelney i Wessex Marsk. Alfred den Store døde i 899, og han blev siden ophævet til kristen hero i Den Anglikanske Kirke. Han var gift med

ÆLHSWITH

DRONNING ÆLHSWITH AF ENGLAND (32). Hun blev gift med Alfred den Store i 868, og døde i 902. Sammen med Alfred den Store fik hun sønnen kong Edward den Ældre og datteren markgrevinde Æthelryth, som begge indgår i slægten. Vi har altså

MARKGREVINDE ÆTHELRYTH AF ENGLAND (31). Hun blev født 877, og døde 929. Det var hende, der blev gift med

markgreve Baudouin den Skaldede, med hvem hun fik sønnen

ARNULF I

GREV ARNULF I "DEN STORE" AF FLANDERN (30). Han blev født omkring 890. Arnulf efterfulgte sin far som greve i 918. Han udvidede riget mod syd med Ponthieu, Amiens og Ostrevent. Herved kom han i konflikt med normannerne, der søgte at sikre deres nordlige grænse. Dette førte til, at hans mænd myrdede William Langsværd af Normandiet i 942. Under hans senere år aftog truslen fra vikingerne. Arnulf byggede Gravensteen, hvor greverne af Flandern holdt til. Der var oprindeligt tale om et Bailey and Motte borganlæg. Han døde i 965. Arnulf I var gift med

GREVINDE ADELE AF VERMANDOIS (30). Hun var født 915, og blev gift med

Arnulf I i 934. Adele døde 960. Sammen med Arnulf den Store fik hun sønnen

BAUDOUIII III

GREV BAUDOUIII III "DEN UNGE" AF FLANDERN (29). Han var født 940, og i 958 blev han medregent sammen med sin far. I 961 blev Baudouin III gift med Mathilde Billung af Sachsen, men han døde allerede året efter. Han blev altså gift med

GREVINDE MATHILDE BILLUNG AF SACHSEN (29), der var født 940. Året efter

hendes bryllup med grev Baudouin fødte hun deres søn, og hendes mand døde. Hun giftede sig så igen med grev Godfried af Verdun. Sammen med grev Baudouin III fik hun sønnen

ARNULF II

GREV ARNULF II "DEN UNGE" AF FLANDERN (28). Han blev født i 961. Arnulf II blev greve som mindreårig i 965, og kort efter overførte kong Lothar Ponthieu, der hørte under Flandern, til Hugo Capet af Frankrig. Grev Arnulf II døde i kamp for

kong Lothar på slagmarken i 987. Det var Arnulf II, der var gift med grevinde Rozala af Italien, med hvem han fik sønnen

BAUDOIN IV

GREV BAUDOIN IV "DEN SKÆGPRYDEDE" AF FLANDERN (27). Han var født 980, og da hans far blev dræbt på slagmarken 987, overtog han grevskabet. Som tak for hans fars hjælp gav kong Lothar ham Ponthieu tilbage. Baudouin IV fik kontrol over den nordlige del af Ternois i 1003 og Valenciennes i 1006. I de efterfølgende år invaderede kejser Heinrich II Flandern, og i 1020 fik kejseren også støtte fra kong Robert af Frankrig.

Grev Baudouin IV's modtræk var at få sin søn Baudouin V gift med kong Roberts datter. I

1028 gjorde sønnen oprør mod sin far, og Boudouin IV måtte flygte til Normandiet. Her giftede han sig med hertugens datter, da hans første hustru døde. Med støtte fra hertugen vendte han tilbage til sit grevskab, og sine sidste år regerede han sammen med sin søn.

Baudouin IV døde 1035. Han var først gift med grevinde Ogive af Luxemburg, med hvem han fik sønnen grev Baudouin V, og siden med grevinde Eleanor af Normandiet, med hvem han fik datteren grevinde Judith af Flandern. De indgår begge i slægten. Hans første kone var altså

GREVINDE OGIVE AF LUXEMBURG (27). Hun var født i 986. Hendes giftemål i 1012 med grev Baudouin IV blev antagelig arrangeret af kejser Heinrich II som led i en politisk alliance. Grevinde Ogive døde 1030. Sammen med Baudouin IV fik hun sønnen

BAUDOIN V

GREV BAUDOIN V "DEN FROMME" AF FLANDERN (26). Han blev født i 1012.

Baudouin V gjorde oprør mod sin far, og overtog grevskabet 1028. To år efter vendte faderen tilbage, og de regerede i fællesskab til faderens død i 1035, hvorefter Boudouin V blev enegreve.

BAUDOUIIN V'S SEGL

Baudouin V udvidede grevskabet med Lens og Antwerpen. Han tog del i Lothringens oprør mod kejser Heinrich III, og plyndrede slottet i Nijmegen. Kejseren vendte imidlertid tilbage med en stor hær i 1049, og Baudouin måtte opgive Antwerpen. Baudouin V havde gode relationer til jarl Godwin af Essex, og gav husly til dennes søn, da sønnen blev erklæret lovløs i 1049. Han gav også husly til jarlen selv, da denne måtte forlade England i 1051. I 1054 invaderede Henrik III Flandern, men han måtte trække sig tilbage med uforrettet sag.

BAUDOUIIN V PÅ SIT DØDSLEJE

Da kong Henrik af Frankrig døde i 1060, blev grev Boudouin V regent for arvingen, hans nevø kong Philip af Frankrig. Det var han frem til sin død i 1067. Det var grev Baudouin V, der blev gift med Adele den Hellige af Frankrig, med hvem han fik sønnen

ROBERT FRISEREN

GREV ROBERT "FRISEREN" AF FLANDERN (25). Han blev født omkring 1031. Robert blev oprindelig udset til at skulle sikre Flanderns nordlige grænse, medens Arnulf III blev greve af Flandern i 1070.

Robert begyndte imidlertid at samle støtte til selv at blive greve af Flandern. Dette førte til, at Kong Philip af Frankrig sendte en hær med 10 normanniske riddere som støtte til Arnulf. Ved Kassel angreb Robert imidlertid Arnulfs overlegne hær, før den nåede at blive organiseret. Robert vandt slaget, og Arnulf blev dræbt. Herefter blev Robert greve af Flandern 1071.

ROBERT FRISERENS SEGL

Robert Friserens forhold til Vilhelm Erobreren var dårligt, og Robert planlagde et flådeangreb mod England i 1085 sammen med sin svigersøn kong Knud den Hellige af Danmark, der stadig havde vikingetiden i frisk erindring, og mente, at han havde et krav på England.

GRAVENSTEEN

Angrebet blev dog ikke til noget, da Knud den Hellige blev myrdet 1086 i Odense. Året efter tog Robert Friseren på pilgrimsrejse til Jerusalem. Han var tilbage i Flandern i 1090, hvor han døde i 1093. Grev Robert Friseren var gift med grevinde Gertrude Billung af Flandern, der stammede fra

44. MARKGREVE ABBO AF STADE

MARKGREVE ABBO AF STADE (32) var født i Stade, og døde i 889. Abbo var gift med

MARKGREVINDE REINHILD AF FRIESLAND (31). Sammen med Abbo af Stade fik hun sønnen

MARKGREVE LOTHAR I AF STADE (30). Han blev født 836. Lothar var en af de 12 grever, der blev dræbt i slaget mod danskerne ved Elsdorf i 880. Han var gift med et andet barn af

HERTUG LUIDOLF "DEN STORE" AF SACHSEN (31) og **HERTUGINDE ODA BILLUNG AF SACHSEN** (31), der endvidere fik datteren

MARKGREVINDE ODA LUIDOLFINGER AF STADE (30). Hun var født 849 i Sachsen. Oda døde 874. Sammen med markgreve Lothar af Stade fik hun sønnen

LOTHAR II'S SARKOFAG

MARKGREVE LOTHAR II AF STADE (29). Han var født 874, og blev markgreve af Stade. Siden blev han også greve af Walbeck. Lothar II blev dræbt i kamp mod venderne i slaget ved Lenzen an der Elbe i 929. Han var gift med

MARKGREVINDE SWANEHILD AF HAMALAND (29). Hun var født 883. Sammen med grev Lothar II af Stade fik hun sønnerne grev Lothar den Gamle af Walbeck og grev Henrik den Skaldede af Stade samt

datteren hertuginde Hildegard af Westerburg. De indgår alle i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE HILDEGARD AF WESTERBURG (28). Hun omtales 925.

HERMAN OG HILDEGARD

Hertuginde Hildegard blev gift med hertug Hermann Billung af Sachsen, der stammede fra

45. GREV LAMBERT II AF NANTES

HERTUG LAMBERT I WIDONID AF NANTES (33) og **HERTUGINDE ITTA AF NANTES** (33) fik endvidere sønnen

GREV LAMBERT II WIDONID AF NANTES (32). Han blev født omkring 785 og blev greve af Nantes. Lambert II blev siden markgreve af Den Bretonske Mark i 843. Han døde i 852 i Craon. Lambert II var gift med Theodorata, der også var datter af

KONG PIPIN CARLOMAN KAROLINGER AF ITALIEN (33), der endvidere sammen med sin elskerinde

GUNDORA AF ITALIEN (33) fik datteren

GREVINDE THEODORATA KAROLINGER AF ITALIEN (32). Hun

blev født omkring 800, og døde 836 i Aachen. Sammen med Lambert II fik hun sønnen

LAMBERTKATEDRALEN

GREV LAMBERT III WIDONID AF NANTES (31). Han blev også markgreve af Den Bretonske Mark. Lambert III døde i 852 i Spoleto, og blev begravet i Savenai. Han blev gift med grevinde Rotrude, der også var datter af

KEJSER LOTHAR I AF ITALIEN OG FRANKEN (32) og **KEJSERINDE ERMENGARDE AF TOURS** (32), der endvidere fik datteren

GREVINDE ROTRUDE AF NANTES (31). Hun blev født 835 i Pavia, og døde 882 i Nantes. Rotrude blev gift 850 med grev Lambert III, med hvem hun fik sønnen

WITBERT WIDONID AF NANTES (30). Han blev født i Nantes, og døde samme sted i 883. Witbert var gift med

ADELTRUDE FRA NANTES (30). Hun døde 900. Sammen med Witbert fik hun datteren

MARKGREVINDE ERMENGARDE WIDONID AF NANTES (29). Hun blev født omkring 890 i Nantes, og døde i 950 i Sachsen. Markgrevinde Ermengarde blev gift med

MARKGREVE BILLUNG AF STUBENSKORN (29). Han var født i 899 i Lüneburg, og var greve af Stubenskorn. Billung blev siden markgreve af Den Billungske Mark. Han døde 967 i Lüneburg. Sammen med Ermengarde af Nantes fik han sønnen

HERMAN I

HERTUG HERMANN I BILLUNG AF SACHSEN (28). Han blev født 900 i Sachsen. Hermann blev markgreve af Nedre Elben i 936. Kejser Otto den Store gjorde ham til hertug i 960. Hertug Hermann døde 973 i Quedlinburg, hvor han blev begravet. Det var ham, der var gift med hertuginde Hildegard af Westerburg, med hvem han fik datteren markgrevinde Swanhilde af Meissen. Han fik endvidere sønnen hertug Bernhard I af Sachsen. De indgår begge i slægten. Vi har altså

HERTUG BERNHARD I BILLUNG AF SACHSEN (27). Han blev født omkring 950, og blev udnævnt til hertug af Sachsen i 973. Fra 974-994 kæmpede han mod danernes invasioner. Bernhard I støttede kejser Otto III, og blev udnævnt til marskal (princeps militiae) i 986. Han deltog i felttogene mod slaverne 991-995, og endte med at repræsentere sachserne over for kejseren.

BERNHARD I

Bernhard I døde 1011, og blev begravet i Sankt Michael Kloster i Lüneburg. Han var gift med Hildegard af Stade, hvis bedsteforældre var

MARKGREVE LOTHAR II AF STADE (29) og MARKGREVINDE SWANEHILD AF HAMALAND (29), der endvidere fik sønnen

GREV HENRIK "DEN SKALDEDE" AF HEILANGAU (28). Han var født 929. Henrik den Skaldede blev greve af Heilangau, og byggede borgen Burg Harsefeld i 964. Han døde 976, og blev begravet i Heeringen Kloster. Grev Henrik den Skaldede blev gift med grevinde Hildegard Esiko af Reinhausen, med hvem han fik datteren hertuginde Hildegard af Stade, og med grevinde Judith af Öhningen, med hvem han fik sønnerne grev Lothar Udo I af Stade og grev Siegfried II af Ditmarsken. De indgår alle i slægten. Han blev altså gift med Hildegard af Rheinhausen, der var datter af

GREV ELLI I ESIKO AF LEINEGAU (29). Han var født omkring 915. Elli var greve af Leinegau, og i 965 blev han også greve af Rorbach. Han var gift med

GREVINDE JUDITH AF ALSACE (29).
Sammen med grev Elli I fik hun datteren

GREVINDE HILDEGARD ESIKO AF RHEINHAUSEN (28). Hun var født 947. Sammen med Henrik den skaldede fik hun datteren

HERTUGINDE HILDEGARD AF STADE (27). Hun blev født omkring 970, og døde 1011. Det var hende, der var gift med hertug Bernhard I, med hvem hun fik sønnen

BERNHARD II

HERTUG BERNHARD II BILLUNG AF SACHSEN (26). Han var født 995, og holdt

til på Poppenburg. Bernhard II støttede kejser Heinrich II under hans togt til Polen, og forhandlede den efterfølgende fredstraktat med kong Boleslaw I i Bautzen 1018.

NEUEBURG

I 1019-20 fik Bernhard II støtte fra de sachsiske stammer, medens han efterfølgende underlagde sig de slaviske stammer under Godescalc. Bernhard II var en kritisk allieret med danskerne.

Han byggede Neueburg i Hamborg i 1025. Bernhard II døde 1059, og blev begravet i Sankt Michaelis Kloster i Lüneburg. Han blev gift med Eilika af Schweinfurt, der stammede fra grev Berthold af Alemannien.

46. GREV BERTHOLD AF ALEMANNIEN

GREV BERTHOLD AF ALEMANNIEN (38) stiftede Reichenau Kloster sammen med bl.a. hertug Hnabi i 724. Han fik sønnen

GREV ALAHOLF AF ALEMANNIEN (37). Han grundlagde Marctal Kloster, og blev stamfader til den ældre Alaholfingerslægt. Alaholf døde 776. Han var gift med

GREVINDE HILDIBERGA AF ALAMANNIEN (37). Sammen med grev Alaholf fik hun sønnen

HERTUG RUTHARD ALAHOLFINGER AF ALEMANNIEN (36). I 745 blev alemannerne slået af kejser Pipin III, der nyorganiserede Alemannien med Cannstatt som hovedstad. Ruthard blev sat til at lede Alemannien sammen med Warin. Ruthard omtales endvidere i dokumenter fra 769-772. Han var gift med datteren af

BURG PAPPENHEIM²²⁶

HERREMAND GERMUND AF PAPPENHEIM (37). Han fik datteren

HERTUGINDE RAGINSUINDA AF PAPPENHEIM (36). Hun omtales 769-802. Sammen med Ruthard fik hun sønnen

GREV BERTHOLD I ALEMANNEREN ALAHOLFINGER AF WESTBAAR (35). Han blev født omkring 745. Berthold Alemanneren blev greve af Westbaar 786 og af Ostbaar 802. Han døde omkring 809. Berthold Alemanneren blev gift med Gersuinda Agilofinger, der stammede fra

47. HERTUG HNABI AF ALEMANNIEN

HERTUG HNABI AGILOFINGER AF ALEMANNIEN (38) stiftede Reichenau Kloster sammen med grev Berthold. Han fik sønnen

HERTUG THEUTBOLD II AGILOFINGER AF ALEMANNIEN (37). Han var født omkring 726, og døde omkring 779. Hertug Theutbold II fik sønnen

HERREMAND LANTFRIED AGILOFINGER AF ALEMANNIEN (36). Han var født omkring 742. Lantfried døde 774. Han blev gift med

IDA AF ALEMANNIEN (36). Hun var født omkring 740. Sammen med Lantfried fik hun datteren

GREVINDE GERSUINDA AGILOFINGER AF WESTBAAR (35). Hun var født omkring 750 i Italien. Gersuinda omtales 790, og var død 797. Det var

Gersuinda, der blev gift med grev Berthold I Alemanneren, med hvem hun fik sønnen

MARKGREVE CHADLOH I ALAHOLFINGER AF FRIULI (34). Han var født omkring 770. Chadoloh blev markgreve af Friuli 817, og forsvarede Pannoniens italienske sletter mod Avarerne. Chadoloh døde 819. Han var gift med

GREVINDE STARCFRID AF FRUILI (34). Sammen med markgreve Chadoloh fik hun sønnen

GREV BERTHOLD DER MUNTERISHUNTARE ALAHOLFINGER AF BUSSEN (33). Han blev født omkring 800. Berthold blev greve i Ostbaar. Han døde 826. Berthold fik sønnen

GREV CHADLOH II DER SWERZHUNTARE ALAHOLFINGER AF SWABIEN (32). Han var født omkring 820 i Sulmetingen i Württemberg, og døde samme sted 875. Chadoloh II blev gift med

GREVINDE RAGUINSINDE AF ASOLVINGEN (32). Sammen med Chadoloh II fik hun sønnen

BERTHOLD I

PALADSGREVE BERTHOLD I ALAHOLFINGER AF SWABIEN (31). Han var født omkring 838. Berthold var en vigtig støtte for sin svoger kejser Karl den Tykke, og blev slotsgreve (phalzgraf) 880. Gennem sine mange kampe mod markgreve Burchard af Rätien var han med til at skabe grundlaget for Swabiens hertugdømme. Berthold I døde 896. Han blev gift med Gisela af Alsace, hvis bedsteforældre var

KEJSER LOUIS "DEN FROMME" KAROLINGER AF FRANKEN (33) og KEJSERINDE ERMENGARDE AF HESBAYE (33), der endvidere fik sønnen

LOUIS TYSKEREN FÅR PRÆSENTERET WANDELBERTHS MARTYROLOGI

KONG LOUIS II "TYSKEREN" KAROLINGER AF BAYERN (32). Han blev født omkring 806, og voksede op hos sin bedstefar kejser Karl den Store. I 817 blev han konge af Bayern, og havde sin hovedstad i Regensburg. I 825-829 blev Louis Tyskeren involveret i kampe mod venderne, sorberne og bulgarerne. Han havde sammenstød med sin far og brødre, og det endte med, at han kunne føje Østfranken til Bayern i 843, medens hans forsøg på at erobre Vestfranken

fra sin bror Karl den Skaldede i 858 ikke lykkedes. I 870 købte han Lothringen.

LOUIS TYSKERENS SEGL

På østfronten havde han konflikter med moraverne i flere årtier, hvad der endte med en langvarig fredsaftale i 874. På sin vis blev Louis Tyskeren grundlæggeren af Tyskland. Han byggede Mariekapellet, og gav Berg i Donaugau til kapellet 874. Louis Tyskeren døde 876, og blev begravet i Lorsch Kloster. Han blev gift med datteren af

GREV WELF I AF ALTDORF (33) og **ABEDISSE HEDWIG AF CHELLES (33)**, der endvidere fik datteren

EMMA²²⁷

DRONNING EMMA AF ALTDORF (32). Hun var født omkring 803. Dronning Emma blev gift med Louis Tyskeren omkring 827, og fik Obermünster Kloster i medgift. I 874 blev hun lam og døv som følge af en blodprop i hjernen.

Hun døde 876, og blev begravet i Sankt Emmeram Kloster, hvor hendes gravmæle regnes for et af middelalderens mesterværker. Sammen med kong Louis Tyskeren fik hun datteren

GREVINDE GISELA KAROLINGER AF ALSACE (31). Hun blev født omkring 840, og døde 895. Det var hende, der blev gift med grev Berthold I af Swabien, med hvem hun fik datteren

DRONNING KUNIGUNDE ALAHOLFINGER AF SWABIEN (30). Hun blev født omkring 880. Kunigunde blev gift første gang med hertug Luitpold af Bayern, der blev dræbt 907. Hun blev gift anden gang i 913 med kong Konrad I af Østfrankerne. Kunigunde døde 915, og blev begravet i Lorsch Kloster. Hun var altså først gift med sønnen af

ERNST AF NORDGAU (31). Han var født 835, og døde 889. Han var gift med

ADELHEID AF NORDGAU (31). Hun var født 828. Sammen med Ernst af Nordgau fik hun sønnen

LUITPOLDS DØD

HERTUG LUITPOLD AF BAYERN (30). Han blev stamfader til Luitpoldingerne.

Luitpold blev markgreve af Karinthien og Oberpannonien i 893. To år efter erhvervede han grevskaberne Donaugau og Nordgau, hvor han byggede sin hovedstad i Regensburg.

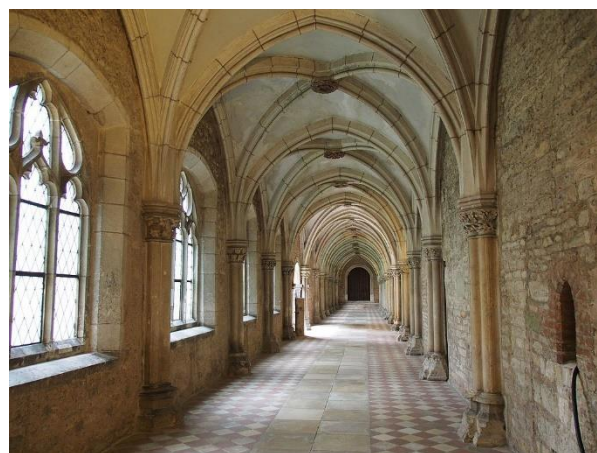
Hans hovedopgave var at forsvare landets grænser mod Ungarn og Moravia, og i 895 vandt han over kongen af Moravia, der blev vasal under Luitpolds vasalherre kong Arnulf. I 903 blev han hertug af Bayern. Hertug Luitpold organiserede forsvaret mod magyarerne, der under storfyrst Arpad havde invaderet Ungarn, men efter nogle succesfulde indledende kampe, gik det galt. I 907 samlede Luitpold sine tropper, og rykkede mod ungarene, men blev omringet ved Pressburg, og tabte slaget. I slaget faldt Luitpold, tre biskopper, 19 grever og store dele af den bayerske hær. Sammen med dronning Kunigunde Alaholfinger fik han sønnen

ARNULF DEN ONDE²²⁸

HERTUG ARNULF "DEN ONDE" LUITPOLDINGER AF BAYERN (29). Han var født omkring 880, og byggede videre på sin fars magtbase. Arnulf blev udråbt til hertug af Bayern af højadelen oven på nederlaget ved Pressburg, eller som det hed

"Bayerne valgte frivilligt hertug Arnulf og bad ham herske i riget". Hertug Arnulf måtte nu opbygge en ny hær, og til det inddrog han kirketiende, hvad der medførte tilnavnet den Onde (der Böse). Bayern blev hærget mange gange af ungarene, men Arnulf fik forhandlet en våbenhvile på plads i 915, hvor han tillod ungarene at passere gennem Bayern, hvis de ikke hærgede i hans land.

SANKT EMMERAM KLOSTER²²⁹

Hans mor døde samme år, og Arnulf blev landsforvist af sin stedfar kong Konrad I. Efter Konrads død 918 vendte Arnulf tilbage, og indtog sit hertugdømme med hjælp af ungarene. Han udbyggede residensbyen Regensburg med en ny bydel og bymur, og bayerne og nogle af østfrankerne valgte ham til konge. I 921 blev han slået af kong Henrik I Fuglefængereren, hvorefter han trak sine ambitioner om at blive konge tilbage. Arnulf gav land til Kempten Kloster 929. I 933 mislykkedes han med et felttog ind i Lombardiet, hvor nogle adelsmænd havde opfordret hans søn Eberhard til at overtage tronen. Arnulf den Onde døde 937 i Regensburg, og blev begravet i Sankt Emmeram Kloster. Han var gift med hertuginde Judith af Sülichgau, med hvem han fik sønnen hertug Eberhard af Bayern. Han fik endvidere sønnen markgreve Berthold

af Schweinfurt. De indgår begge i slægten. Vi har altså

MARKGREVE BERTHOLD I LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT (28). Han nævnes første gang som greve i 941. Samme år gav kejseren ham til opgave at bevogte grev Lothar II af Walbeck, der var blevet taget til fange. Året efter blev grev Lothar II frigivet, og Berthold giftede sig med hans datter Eilika. I 960 var han greve af Radenzgau og året efter af Raab. I 964 bevogtede han kong Berengar II af Italien på Burg Bamberg. Berthold drog sejrrikt ud af slag i Bøhmen og Ungarn, og blev markgreve af Nordgau i 976.

SCHLOSS MAINBERG²³⁰

Berthold I's tårnborg på Mainberg Slot er bevaret, og indgår i det nuværende slot. Han døde 980. Berthold blev altså gift med Eilika af Walbeck, med hvem han fik sønnen markgreve Heinrich I af Schweinfurt. Han fik endvidere sønnen markgreve Burckhard af Ambergau. De indgår begge i slægten. Han var altså gift med grevinde Eilika, der stammede fra

48. RIKBERT AF HARZGAU

RIKBERT AF HARZGAU (35) var født omkring 785, og døde 822. Rikbert fik sønnen

GREV RIKDAG I AF HARZGAU (34). Han var født omkring 815, og døde 873. Grev Rikdag var gift med

GREVINDE IRMHILDE AF HARZGAU (34). Sammen med grev Rikdag I fik hun sønnen

GREV FRIEDRICH I AF HARZGAU (33). Han var greve af Harzgau 875, og døde 917 i Harzgau. Grev Friedrich var gift med

GREVINDE PIA AF HARZGAU (33). Hun blev født 839, og døde 937. Sammen med grev Friedrich I fik hun sønnen

GREV FRIEDRICH II AF HARZGAU (32). Han omtales som greve i Harzgau 937 og 945. Grev Friedrich II fik sønnen

GREV VOLKMAR AF HARZGAU (31). I 945 blev han overladt kronens ejendom i Wieskau med fire landsbyer sammen med sin bror. Han var død 961. Grev Volkmar fik datteren

GREVINDE FREDERUNA AF ARNEBURG (30). Hun blev gift 906 med sønnen af

GREV BRUNO AF IVERFORT (31). Han var født 865 i Sachsen. Grev Bruno fik sønnen

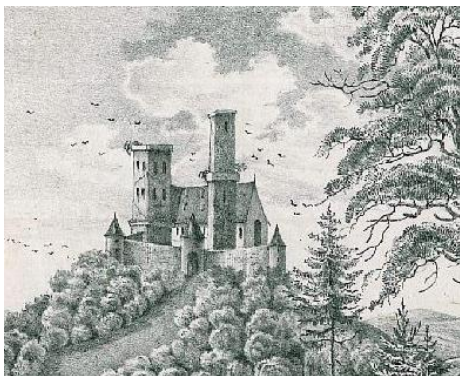
GREV BRUNO AF ARNEBURG (30). Han var født 879 i Sachsen. Grev Bruno stiftede Arneburg Kloster sammen med sin hustru Frederuna. Han døde 910 i Arneburg. Sammen med Frederuna fik han datteren

GREVINDE MATHILDE AF ARNEBURG (29). Hun var født omkring 907 i Walbeck, og døde samme sted 991. Hun blev gift med en søn af

MARKGREVE LOTHAR II AF STADE (30) og **MARKGREVINDE SWANEHILD AF HAMALAND** (30), der endvidere fik sønnen

GREV LOTHAR "DEN GAMLE" AF WALBECK (29). Han var født i Stade, og blev greve af Walbeck, hvor den gamle tårnborg indgår i fæstningen. Grev Lothar døde 991 i Lenzen. Sammen med Mathilde af Arneburg fik han datteren

GREVINDE EILIKA AF WALBECK (28). Hun blev født 930, og døde 1016. Eilika grundlagde Schweinfurt Kloster, hvor hun siden blev begravet. Det var hende, der blev gift med markgreve Berthold I af Schweinfurt, med hvem hun fik sønnen

BURG ZABELSTEIN

MARKGREVE HEINRICH I LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT (27). Han var født omkring 975, og arvede en række grevskaber, herunder Schweinfurt med Burg Zabelstein. Heinrich I blev markgreve af Nordgau i 994, og blev kaldt "*Østfrankens Hæder*". Han døde i 1017, og blev begravet i Schweinfurt. Heinrich blev gift med Geberga af Wetterau, hvis bedsteforældre var

GREV KONRAD AF ÖRTENAU (29). Han var greve af Örtenua og klosterfoged (vogt) af Schwarzach. Grev Conrad døde omkring 982. Han blev gift med

GREVINDE JUDITH AF ÖHNINGEN (29). Hun døde 975, og blev begravet sammen med sin mand. Sammen med grev Konrad af Örtenua fik hun sønnen

SLOTSGREVE HERBERT I AF KINZIGGAU (28). Han var født omkring 925. Grev Herbert blev slotsgreve, og greve af Kinziggau (Wetterau), der lå omkring Kassel. Han døde 992. Herbert I blev gift med grevinde Irmtrud af Avalgau, der stammede fra

49. DRONNING FREDERUNA AF RINGELHEIM

KONG CHARLES III "DEN ENFOLDIGE" KAROLINGER AF FRANKEN (31) blev endvidere gift med

DRONNING FREDERUNA AF RINGELHEIM (31). Hun kom fra Ringelheim (Hamaland). Frederuna døde 917. Sammen med Kong Charles den Enfoldige fik hun datteren

PRINSESSE ERMENTRUDE KAROLINGER AF PADERGAU (30). Hun blev gift 907 med grev Gottfried af Metz, hvis bedsteforældre var

HERTUG OTTO "DEN OPHØJEDE" LUIDOLFINGER AF SACHSEN (32) og **HERTUGINDE HEDWIG BABENBERG AF SACHSEN** (32), der endvidere fik datteren

GREVINDE ODA AF SACHSEN (31). Hun omtales sidste gang 952. Grevinde Oda blev gift i 900 med

GREV GERHARD AF METZ (31). Han døde 910. sammen med grevinde Oda fik han sønnen

GREV GOTTFRIED AF METZ (30). Han blev greve af Metz og pfalzgreve af Lothringen. Det var ham, der blev gift med Ermentrude af Padergau, med hvem han fik sønnen grev Gerhard I af Jülichgau og datteren grevinde Geberga af Lothringen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

GREVINDE GEBERGA AF LOTHRINGEN (29). Hun var født omkring 930, og døde 995. Grevinde Geberga blev gift med

GREV MEGINOZ "DEN BRUNE" AF AVALGAU (29). Han var født omkring 920. Meginoz var greve af Avalgau. Han døde 1001. Sammen med grevinde Geberga fik han datteren

GREVINDE IMTRUD AF AVALGAU (28). Hun var født 957, og døde 1020. Det var hende, der blev gift med slotsgreve Herbert I af Kinziggau, med hvem hun fik datteren

MARKGREVINDE GEBERGA AF KINZIGGAU (27). Hun omtales sidste gang i 1036. Det var hende, der blev gift med grev Heinrich I af Schweinfurt, med hvem hun fik døtrene hertuginde Judith og hertuginde Eilika. De indgår begge i slægten. Vi har altså

EILIKA

HERTUGINDE EILIKA LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT (26). Hun var født omkring år 1005 i Schweinfurt, og døde 1059. Det var hende, der blev gift med hertug Bernhard II Billung, med hvem hun fik sønnen hertug Otto III Billung og datteren grevinde Gertrude Billung, som begge indgår i slægten. Vi har altså

GERTRUDE

GREVINDE GERTRUDE BILLUNG AF FLANDEREN (25). Hun blev født omkring 1030. Gertrude var først gift med grev Floris af Holland, og da Floris døde, regerede hun på deres mindreårige søn grev Dirk V's vegne. I 1063 blev hun gift med Robert Friseren af Flandern. Herefter regerede de sammen på hendes søns vegne over Holland og de frisiske øer frem til 1071, hvor Robert blev greve af Flandern. Gertrude døde 1113. Det var altså hende, der blev gift med Robert Friseren, med hvem hun fik datteren

DRONNING ADELE BLANKA AF FLANDEREN (24). Hun blev født omkring 1065, og hendes tilnavn betyder den Hvide. Adele Blanka blev gift med kong Knud den Hellige af Danmark i 1080. Da Knud blev myrdet i Odense i 1086, vendte hun først tilbage til Flandern, og siden blev hun gift med hertug Ruggero Borsa af Apulien i 1090.

Efter hans død i 1111 regerede hun på deres søn hertug Guillaume af Apuliens vegne fra 1111 til sin død i 1115. Adele Blanka var

altså gift med Knud den Hellige, der stammede fra kong Skjold af Lejre.

50. KONG SKJOLD AF LEJRE

1030 E.KR.²³¹

ODIN FRA LEJRE²³²

Fortællingerne om de nordiske guder udspiller sig i folkevandringstiden. Den centrale af guderne er asakongen Odin eller Woden, der betyder monster. Han var gift med Frigg, men kunne ikke stå for smukke kvinder. Sammen med jættekvinden Rind fik han Skjold, som de danske skjoldunger stammer fra ifølge sagaerne. Med hensyn til Freja, som den svenske ynglingeslægt stammer fra, er det uklart, om hun var hans kone, elskerinde eller barn. Fra hende stammer også de norske ladejarler. Hertil kommer, at også Wecta, som kongerne af Kent stammer fra, Baldaeg, som kongerne af Wessex stammer fra, og hunnerkongen Sigi, som Aslaug Kraka

stammer fra, er børn af Odin. De indgår alle i slægten. Vi har altså

KONG SKJOLD HYLDES²³³

KONG SKJOLD AF LEJRE (52). På en figur af Odin, der er fundet i Lejre, sidder han på sin kongetrone med ravnene Hugin og Munin på hvert sit armlæn. De fortalte ham, at danerne var uden konge, og et barn, han fik med jættekvinden Rind, sendte han af sted i et langskib. Skibet drev i land hos danerne, der var et folk, der holdt til i Skåne. De fandt barnet liggende alene med hovedet på et neg og omgivet af guld og våben. De bar så barnet til tingstedet på et skjold, anbragte det på tingstenen, og udråbte det til konge. Barnet fik siden navnet Skjold, da han beskyttede danerne. I Beowulfkvadet hedder det:

*Som hjælpeløst barn / blev først han fundet;
men fanged så lykke / og voksed i hæder,
og ry under himlen / så alle de folk,
der fjernt over hvalvejen / rundt om leved,
lyde ham måtte / og skat ham give;
godt var hans styre.*

Kong Skjold blev gift med teutonerprinsessen Gefion, der i medgift fik lov til at pløje Sjælland ud af Sverige. Dette efterlod hullet Vänern. Skjold byggede sin Kongsgaard i Lejre, og blev siden en mægtig konge. Efter hans død blev han igen lagt i et langskib med

rige gaver og sendt til havs. I Beowulfkvadet hedder det:

*Ej rustede de ham / med ringere gaver,
og dynger af skatte / end de havde gjort,
der først havde sendt ham / fjernt fra strand,
som et ensomt barn / over bølgen blå.*

Kong Skjold var altså gift med

DRONNING GEFION AF TEUTONERNE (52). Sammen med kong Skjold fik hun ifølge sagaerne sønnen²³⁴

KONG FRIEDLEIF I SKJOLDSSON AF LEJRE (51). Hans tid som konge var meget fredelig, hvorfor han fik navnet Friedleif. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG FRODE I "FREDEGOD" FRIEDLEIFSSON AF LEJRE (50). Også hans regeringstid var præget af fred og retfærdighed, så han blev kaldt Frode Fredegod. Sagaerne fortæller således, at man kunne lade en guldring ligge på vejen, uden nogen turde stjæle den. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG FRIEDLEIF II FRODASSON AF LEJRE (49). I hans tid ophørte de fredelige tider, og krig og røveri dukkede op igen. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG HAVER "HÅNDSTÆRK" FRIEDLEIFSSON AF LEJRE (48). Han omtales som den femte konge af Lejre. Havers tilnavn kom af, at han gav hånd med et krampagtige greb. Kong Haver fik ifølge sagaerne sønnen

KONG FRODE II HAVARSSON AF DANERNE (47). Han holdt til i Lejre. Kong Frode fik ifølge sagaerne sønnen

KONG VERMUND FRODARSSON AF DANERNE (46). Kong Vermund fik ifølge sagaerne sønnen kong Olaf den Milde og en datter, der blev gift med hans barnebarn Dan den Hovmodige. Vi har altså

KONG OLAF ”DEN MILDE” VERMUNDSSON AF DANERNE (45). Han var gift med

DRONNING DAMPI AF DANERNE (45). Sammen med Olaf den Milde fik hun ifølge sagaerne sønnerne kong Frode Fredegod og Dan den Hovmodige, der blev gift med kong Vermunds datter. Vi har altså ²³⁵

KONG FRODE III ”FREDEGOD” AF DANERNE (44). Hans tid som konge var præget af fred og retfærdighed. Da Frode Fredegod døde, fortælles det, at man var bange for, at hans død skulle blive til ulykke for landet med ran og hærgen, hvis det blev opdaget. Hans lig blev så sat op på en vogn, og kørt rundt i landet, så folk kunne tro, at han stadig var i live. Løsningen holdt dog kun, til hans lig begyndte at gå i opløsning.

Baggrunden for fortællingerne om de mange Frode Fredegoder kan søges i en sammenvævning af sagnene om kong Frode og frugtbarhedsguden Frej. For at skabe frugtbarhed og fred blev Frejs gudebillede taget ned fra templet og kørt over markerne hvert forår for at velsigne dem, ligesom Frode Fredegod genopstod gang på gang blandt de danske konger. Kong Frode III Fredegod blev gift med datteren af

KONG YNGVI ”SVITJOD” ALREKSSON AF UPPSALA (45). Han var af ynglingeslægten fra Uppsala, som efter sagaerne også stammede fra Odin gennem dennes datter Freja.²³⁶ Ifølge sagaerne fik kong Yngvi Svitjod sønnen kong Jørund

Yngvarsson og datteren Ingibjörg Yngvasdotter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING INGIBJÖRG YNGVASDOTTER AF UPPSALA (44). Det var hende, der blev gift med Frode III Fredegod, med hvem hun ifølge sagaerne fik sønnen

KONG FRIEDLEIF III FRODASSON AF DANERNE (43). Han ville ikke have afgudsdyrkelse, besværgelser eller magi inden for landets grænser. I stedet satte han sin lid til sin egen tapperhed og sine våben. Friedleif III var således den første, der oprettede en stærk hird omkring kongen. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG FRODE IV ”DEN FRÆKKE” FRIDLEIFSSON AF DANERNE (42). Kong Frode IV var mindreårig, da hans far døde, og han var da under indflydelse af dårlige rådgivere. Siden fik han en dygtig gotisk rådgiver, og da han blev voksen, fik han tilnavnet den Frække eller den Modige (hin Frecke) for sin indsats under sine mange kampe, hvor han udvidede riget i området mod øst. Han pralede med at have 12 jarler og 225 vasaler under sig. De sad i Holmgård, Kiev, Tallinn, Lapland og Estland.

På kong Frodes tid underlagde hunnerne sig området mellem Rhinen og Skandinavien, og stod ved Jyllands sydgrænse. Hunnerne fik hjælp af goterne, der tidligere var smidt ud af Skandinavien, medens danerne fik hjælp af en række stammer, der var flygtet fra hunnerne. I 446 kom det til en kamp, der varede syv dage. Danerne vandt, og som et led i den efterfølgende fredsaftale *Frodefreden* blev kong Frode gift med hunnerprinsessen Hanunda, medens Attila blev gift med

burgunderprinsen Høgne Gjukasons datter. Dette er baggrunden for en del af Völsungsaen. Siden vendte Hanunda tilbage til sin far, og kong Frode blev gift igen med den norske kong Gothars datter Alfild. Frode den Frække fik ifølge sagaerne sønnen

KONG HALFDAN "DEN GAMLE" FRODASSON AF UPPSALA (41). Han fik navnet Halfdan, da kun hans far var daner. Siden fik han først tilnavnet den Høje og efterfølgende den Gamle. Halfdan slog kong Aun af Uppsala, og hærtog hans datter Sigrid. Halfdan regerede herefter i Uppsala. I Beowulfkvadet hedder det:

*Halfdan / der hersked med ry,
i de skridende år / over skjoldunge-folket,
ham folkenes fyrste / fødtes til verden,
fire børn / ifølge og rad:
Hjorgar og Roar / og Helge den gæve,
og om Elan / jeg hørte,
hun / som blev Angantyr's,
den krigeriske skjoldunges / kærlige mage.*

Kong Halfdan den Gamle hærtog altså Sigrid Aunsdotter, hvis farfar også ifølge sagaerne var søn af

KONG YNGVI "SVITJOD" ALREKSSON AF UPPSALA (44), der endvidere ifølge sagaerne fik sønnen

KONG JØRUND YNGVARSSON AF UPPSALA (43). Kong Jørund tilbragte somrene med at plyndre i Danmark og Norge. En sommer, hvor Jørund hærgede i Danmark, blev hans lejr ved Oddasund i Limfjorden opdaget af norskekongen Gylag. Kong Jørund havde tidligere hængt Gylags far, så Gylag ønskede hævn. Gylag gik så sammen med kong Frode den Frække, hvorefter de overfaldt Jørund, og hængte ham. Kong Jørund fik ifølge sagaerne sønnen

ØSTHØJEN

KONG AUN "DEN GAMLE" JØRUNDSSON AF UPPSALA (42). Han levede i 500-tallet, og var en fredelig mand, der ikke førte krige. Til gengæld blev han jaget fra Uppsala til Vestgötaland to gange af danerne, og fik sin datter hærtaget af Halfdan den Gamle. Kong Aun ofrede en af sine sønner til Odin hvert 9. år for at få forlænget sit eget liv med 9 år. Da der kun var sønnen Eigil igen, forhindrede sveaerne ham i at ofre Eigil, da der ellers ikke var nogen tronfølger tilbage. Kong Aun blev "så gammel og svag, at han i ni år før han døde ikke kunne tage fast føde til sig, men sugede mælk af et drikkehorn som et spædbarn". Tjodolv fra Kvine beskriver det således:²³⁷

*Aun en gang / i Uppsala
Anesot / tåle kunne
sejlivet / sugede han
spædbarnsmad / for anden gang.
Smalenden / af studens horn,
tæt mod hans / mund var vendt;
af plovdyrets / spidse væрге
ætmands skæbner / liggende drak,
grånet konge / mer ej magtet
selv at hæve / oksehornet.*

Humor det havde vikingerne. Kong Aun blev antagelig højlagt i Østhøjen i Gammel Uppsala. Han fik ifølge sagaerne sønnen kong

Eigil Vendelkrog Aunsson og datteren Sigrid Aunsdotter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING SIGRID AUNSDOTTER AF UPPSALA (41). Det var hende, der blev hærtaget af Halfdan den Gamle. Sammen med ham fik hun sønnerne kong Roar og vikingekongen Helge den Hvasse samt en datter, der blev gift med Olav Halfdansson. De indgår alle i slægten. Sammen med Halfdan den Gamle fik hun ifølge sagaerne sønnen

KONG RHOAR HALFDANSSON AF DANERNE (40).²³⁸ Da deres far døde, tog Rhoar til Northumbrien, hvor han giftede sig med kongens datter Rogne. Rhoar Halfdansson omtales både i Widsith Poem og i Beowulfkvadet. I sidstnævnte omtales han som en ærlig, generøs og en sejrrig kriger, hvis mænd fulgte ham med glæde. Han holdt altid en ed, og delte med glæde byttet med sine mænd, *"ligesom han gav Beowulf og hans mænd rige gaver, da de dræbte monsteret Grendel. Han lovede også at behandle Beowulf som sin søn"*. Kong Rhoar blev dræbt, da kong Ragner af Uppsala angreb hans kongsgård i Lejre. Kong Rhoar blev gift med datteren af

KONG NORBRIL AF NORTHUMBRIEN (41). Han fik ifølge sagaerne datteren

DRONNING ROGNE AF NORTHUMBRIEN (40). Sammen med kong Roar fik hun ifølge sagaerne sønnen

KONG VALDAR "DEN GAVMILDE" ROARSSON AF SKÅNE (39).²³⁹ Han gik til angreb på kong Rørik, da denne ville efterfølge Rolf Krake som konge af danerne. Slaget endte uafgjort, og de blev enige om dele riget, så Rørik blev konge af Sjælland,

medens Valdar den Gavmilde blev konge af Skåne. Kong Valdar den Gavmilde var gift med

DRONNING HILDIS AF VANDALERNE (40). Sammen med kong Valdar Roarsson fik hun ifølge sagaerne sønnen²⁴⁰

KONG HARALD "DEN GAMLE" VALDARSSON AF SKÅNE (38). Han blev gift med Hervor Heidreksdatter, hvis farfar ifølge sagaerne var

KONG ANGANTYR HEIDRIKSSON AF REIDGOTERNE (40). Reidgoterne var en vandrende gotisk stamme, der på det tidspunkt holdt til mellem hunnernes område og Østersøen. Kong Angantyr var en stor kriger, der besejrede hunnerne. Angantyr døde i 552. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG HEIDREKR "ULVEHAMMER" ANGANTYRSSON AF REIDGOTERNE (39). Også han omtales som en stor kriger. Kong Heidrekr var gift med

DRONNING AMFLEDE AF REIDGOTERNE (39). Sammen med Heidrekr Ulvehammer fik hun ifølge sagaerne datteren

DRONNING HERVOR HEIDREKSDATTER AF REIDGOTERNE (38). Det var hende, der var gift med kong Harald den Gamle af Skåne, med hvem hun ifølge sagaerne fik sønnerne Gudrød Haraldsson og Halfdan Snjalle Haraldsson, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG HALFDAN SNJALLE HARALDSSON AF SKÅNE (37). Han fik tilnavnet Snjalle, der betyder den Snilde eller Modige. Halfdan omtales som overherre af

Northumbrien. Da hans far døde, blev faderen efterfulgt af Halfdan og hans bror Gudrød, der regerede Skåne i fællesskab.

Gudrød blev gift med Åse den Ondhjertede, der var datter af kong Ingjald den Ondhjertede af Uppsala. Ingjald ville ikke dele magten med sine 12 jarler, så han inviterede dem til gilde i sin hal, og drak dem hønefulde. Herefter indebrændte han dem. Hans datter Åse havde anlæg for samme ondskab. Hun bagtalte Halfdan til sin mand, og opildnede ham til at dræbe sin bror, så han selv kunne blive enekonge af Skåne. Herefter dræbte hun sin mand, så hun sammen sin far sad på magten i hele Sverige. Halfdan Snjalle var gift med

DRONNING MOALDA DIGRI "DEN STOLTE" HEIDREKSDATTER AF SKÅNE (37). Sammen med kong Halfdan Snjalle fik hun ifølge sagaerne datteren dronning Solveig Halfdansdatter og sønnen kong Ivar Vidfavne, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG IVAR "VIDFAVNE" HALVDANSSON AF SKÅNE (36). Han kom vidt omkring, og en følge er, at vi så småt også begynder at have kilder andre steder fra, der kan supplere sagaerne og arkæologien. Ivar Vidfavne var i Northumbrien, da han hørte, at kong Ingjald den Ondhjertede havde dræbt hans far. Han vendte så hjem for at hævne sin far og efterfølge ham som konge af Skåne. Han drog til Ingjalds kongsgård i Råning med en stor hær, og omringede kongshallen, hvor kong Ingjald og hans datter opholdt sig. Da de indså, at de ikke kunne undslippe, satte Ingjald ild på sin hal, og indebrændte sammen med sin datter. Ivar Vidfavne var herefter konge af Skåne og Uppsala.

Ivar Vidfavne var en hård hersker, og da der samtidig var hungersnød i Sverige, flygtede mange af hans undersåtter til Värmland. Efterfølgende besejrede han sin svigersøn lejekongen Rørik, og *"fick ocsaa alt Danmark og vant en stor part i Saxen, met mange lande der Østen fore. Der efter vandt han femte parten aff Engeland"*.

IVAR VIDFAVNES RIGE

Oven på drabet af sin svigersøn drev hans datter Aud ham tilbage til Skåne. Hun var dog betænkelig over sin handling, og flygtede til kong Radbod af Frisland. Her giftede hun sig med Radbod, hvorefter Ivar Vidfavne kaldte en stor ledingshær sammen, og drog af sted for at hævne sig. På vejen ankrede han op, og om natten havde han en skrækkelig drøm. Næste dag spurgte han sin fosterfar Hord, der var med på togtet, hvad drømmen kunne betyde. Ivar Vidfavne fik så læst og påskrevet, at drømmen var straffen for hans ondskab, svigfuldhed og magthunger, og Hord sammenlignede ham med Midgårdsormen. Ivar sprang derefter på Hord, og de forsvandt begge i bølgerne. Kong Ivar Vidfavne var gift med dronning Gyrithe Alfsdatter af Skåne, hvis farfar ifølge sagaerne var

OLAV HALVDANSSON AF DANERNE (38). Det var ham, der var gift med et andet barn af

KONG HALFDAN "DEN GAMLE" FRODASSON AF UPPSALA (39) og **DRONNING SIGRID AUNSDOTTER AF UPPSALA** (39), der ifølge sagaerne endvidere fik en datter

HALFDANSDATTER AF UPPSALA (38), der sammen med Olav Halvdansson ifølge sagaerne fik sønnen

UNDERKONGE ALF OLAFSSON (37). Han fik ifølge sagaerne datteren

DRONNING GYRITHE ALFSDATTER AF SKÅNE (36). Hun var født 614. Det var hende, der blev gift med kong Ivar Vidfavne, med hvem hun ifølge sagaerne fik datteren

DRONNING AUD "DEN DYBTTÆNKENDE" IVARSDATTER AF DANERNE (35). Af sin far Ivar Vidfavne blev hun først tvunget til at gifte sig med kong Rørik af Lejre. Giftemålet var imod hendes ønske, da hun var forelsket i Røriks bror. Ivar Vidfavne lokkede så kong Rørik til at dræbe sin bror. Herefter angreb kong Ivar Vidfavne Lejre, og dræbte sin svigersøn kong Rørik.

Det var herefter, at hun sammen med sin hird jagede ham tilbage til Skåne, men indså, at hendes situation i Lejre var blevet uholdbar, så hun søgte tilflugt hos kong Radbod af Frisland sammen med sin søn Harald Hildetand. Siden giftede hun sig med kong Radbod. Aud Ivarsdatter døde i 717. Hun fik sønnen kong Harald Hildetand med kong Rørik af Lejre og sønnen kong Randver Radbardsson med kong Radbod af Frisland, hvor sidstnævnte indgår i slægten. Hun blev gift med sønnen af

KONG ALDGISL AF FRISERNE (36). Sankt Wilfrid landede i Frisland i 678, og blev vel modtaget af Aldgisl. Sankt Wilfrid tilbragte vinteren ved Aldgisls hof, hvor han underviste de fleste frisiske høvdinge, og tusindvis af almindelige mennesker blev døbt, inden han rejste videre.

ALDGISL

Medens Sankt Wilfrid opholdt sig ved Aldgisls hof, blev Aldgisl tilbudt en skæppe guldmønter af den frankiske rigshofmester Ebroin, hvis han ville udlevere Wilfrid død eller levende, men Aldgisl brændte brevet foran ambassadøren, der kom med brevet. Aldgisl fik sønnen

KONG RADBOD I AF FRISERNE (35). Han tilbragte en del af sin opvækst ved det danske hof. Radbod blev konge af Frisland i 680, og var landets sidste uafhængige konge. I modsætning til sin forgænger, søgte Radbod at udrydde kristendommen og befri friserne for frankerne. I 689 blev Radbod besejret af Pipin i slaget ved Dorestad, og måtte afstå det vestlige Frisland. To år efter faldt Utrecht i

Pipins hænder, hvilket sikrede frankerne kontrol over Rhinens udløb.

RADBOD

Det endte med, at Pipins søn og Radbods datter blev gift og missionæren Willibrord blev ærkebiskop af Frisien 695. I 714 døde Pipin, og Radbod jagede Willibrord og hans munke væk. Radbod drog på togt ind i Franken, og i 716 nåede han til Köln, hvor han besejrede Pipins søn, Charles Martel. Siden slog Charles dog Radbod, og friserne måtte underkaste sig. Vita Vulframni skriver, at munken Wulfram var lige ved at omvende Radbod til kristendommen. Umiddelbart inden Radbod skulle stige ned i dåbsfonden, spurgte han dog Wulfram, om han så ville møde sine hedenske forfædre i Paradis efter sin død. Wulfram svarede, at hedninge naturligvis ikke kom i Paradis, hvortil Radbod svarede, at han så foretrak at leve i evighed

med sin familie i Helvede, fremfor med sine fjender sig i Himlen. Kong Radbod døde 719.

RADBOD OG WULFRAM

Det var ham, der var gift med dronning Aud den Dybttenkende, med hvem han ifølge sagaerne fik sønnen

KONG RANDVER RADBARTSSON AF UPPSALA (34). Han faldt i Bråvallaslaget omkring 770, hvor hans søn Sigurd Ring vandt over Randvers halvbror kong Harald Hildetand. Kong Randver fik ifølge sagaerne sønnen

KONG SIGURD "RING" RANDVERSSON AF UPPSALA (33). Han blev jarl over Uppsala under sin onkel kong Harald Hildetand af Lejre. Sagaerne fortæller, at Harald Hildetand var blevet upopulær på sine gamle dage på grund af en hårdhændet adfærd. For at undgå at blive dræbt af sine egne udfordrede han sin nevø og vasalkonge over Uppsala Sigurd Ring. De mødtes med hver sin hær til det, der skulle blive det mest sagnomspundne slag i Nordens historie, nemlig Bråvallaslaget. Slaget indledtes af lurblæsere, og det blev langt og hårdt. Det endte med, at Sigurd Ring vandt, medens Harald Hildetand og Sigurd Rings far kong

Randvar mistede livet. Sigurd Ring døde 812. Han var gift med

**DRONNING ALFHILDR
GANDALFSDATTER AF ALFSHEIM**
(33). Sammen med Sigurd Ring fik hun ifølge sagaerne sønnen²⁴¹

RAGNER MED KRAKA OG THORA

**VIKINGEKONGE RAGNER
"LODBROG" SIGURDSSON AF
NORMANNERNE** (32). Han var født i Uppsala.²⁴² Ragner Lodbrog var først gift med skjoldmøen Lagertha. Derefter blev han gift med den gotiske prinsesse Thora. Med Thora genfinder vi legenden om helten, der befrier prinsessen fra dragen. Legendens fortæller, at jarl Herrød af goterne havde en meget smuk datter, der hed Thora. Faderen var glad for hende, og gav hende en æske med en lindorm i gave. Lindormen voksede og voksede, og den holdt til mellem den bod, som Thora boede i, og indhegningen udenom, så ingen kunne komme prinsessen nær undtagen ham, der fodrede dragen. Jarlen lovede derfor prinsessen som hustru til den, der kunne dræbe dragen. Det mente Ragner nok han kunne, så han fik syet klæder af loddent klæde (lod brog), som han fik kogt i beg og rullet i sand. Beskyttet af tøjet og sit skjold dræbte han nu dragen, og giftede sig med prinsessen.

Få år efter døde Thora imidlertid, og Ragner sørgede. På et togt til Norge mødte han så Aslaug Kraka, og blev forelsket igen. Hun viste sig at være ikke kun smuk, men også klog, og Ragner blev gift med Kraka.

VIKINGESKIB FRA GOTLAND

I sagaerne omtales Ragner som konge, og som en af de store vikinger, der hærgede kysterne i England og Frankens såvel som langs de russiske floder. På sine gamle dage drog Ragner på togt til England med kun for to snekker, for der *"er ingen navnkundighed ved at vinde et land med mange skibe. Men ingen har før set at en med to skibe har vundet et land som England. Lider jeg nederlag, så er det bedre jo færre skibe jeg har med her fra landet"*. Det endte med, at Ragner og hans mænd blev fanget i en storm, og led skibbrud. Hans mænd blev dræbt på stranden, og Ragner selv blev taget til fange af kong Ælla. Han endte med at blive smidt i en ormegård, hvor han led en smertefuld død. Ragner og hans sønner førte Ravnebanneret (Ragnerbanneret), der var broderet af hans døtre og det overlevede, da det blev erobret af englænderne under en kamp, hvor Ragners søn Ubbe faldt.

Den historiske kerne for sagnfiguren Ragner er antagelig den vikingehøvding, der omtales i Fontanelle Klosters årbøger, hvor det berettes, at i 845 ”kom Ragner, normannernes anfører, med sin flåde, og han nåede til Paris”. På vejen dertil havde hans 120 skibe hærget begge bredder, og da de nåede Paris, valgte kejser Karl den Skaldede at slutte forlig, hvor han betalte dem 7000 pund sølv for at forlade byen. ”Også i Frisland kæmpede de, i tre sammenstød. I det første tabte de, men i de to næste vandt de, og fældede en stor mængde mennesker. De plyndrede tillige en borg i Sachsen, som kaldes Hamborg, og vendte ikke ustraffede tilbage”, hedder det i Fulda Klosters årbøger. Det sidste hentyder til, at de endte med at blive ramt af sygdom, måske dysenteri, hvorunder Ragner og mange andre døde.

Ragner var gift med Aslaug Kraka, med hvem han ifølge sagaerne fik sønnerne Sigurd Orm-i-Øje og Bjørn Jernside. Han fik også datteren Åløf Ragnarsdatter. De indgår alle i slægten. Ragner Lodbrog var altså ifølge sagaerne gift med Aslaug Kraka, der stammede fra

51. KONG SIGI AF HUNALAND

KONG SIGI AF HUNALAND (37) var søn af Odin (Woden) ifølge Völsung sagaen. Om Sigi fortælles det, at han blev dømt fredløs for at have dræbt en slave, der overgik ham i jagt. Odin hjalp ham så til at undslippe, og Sigi blev konge af Hunaland. Han blev dræbt af sine svogre. Sigi fik ifølge sagaerne sønnen

KONG RERIR SIGARSON AF HUNALAND (36). Efter hans far var blevet dræbt, samlede Rerir en hær blandt slægt og venner, dræbte sine svogre, og vandt sig store rigdomme. Han fik imidlertid ingen børn, og

det var han ked af. Dette hørte Odin, og lod et frugtbarhedsæble falde ned i Rerirs skød. Rerir tog så æblet med hjem, spiste af det, og inden længe var hans kone med barn. Dette barn var ifølge sagaerne

KONG VØLSSUNG RERSSON AF HUNNERNE (35). Han blev dræbt af goterkongen Siggeir, der var gift med hans datter Signy. Hun hævnedes efterfølgende drabet sammen med sin bror Sigmund. I det engelske episke kvad om Beowulf synger en dansk barde ved kong Roars hof i Lejre om Vølsung og Sigmunds skæbner. Kong Vølsung fik ifølge sagaerne sønnen

SIGMUND VØLSUNGSSON OG ODIN

KONG SIGMUND VØLSUNGSSON AF HUNNERNE (34). Han byggede en kongsgård rundt om et stort træ kaldt Barnstok. Ikke længe efter ankom goterkongen Siggeir, og friede til hans søster Signy. Sigmund og hans far var positive, men Signy var betænkelig. Til brylluppet ankom Odin forklædt som vandringsmand. Her tog Odin et sværd, og jog det i Barnstok. Odin sagde da, at den, der kunne trække sværdet ud, ville få en skat. Det var kun Sigmund, der kunne trække sværdet ud. Siggeir tilbød så tre gange sværdets vægt i guld for det, men Sigmund sagde nej.

Dette passede ikke Siggeir, og han tog hjem. Ikke så længe efter blev Vølsung og Sigmund inviteret til gilde hos Siggeir, og her blev Vølsung dræbt. Det var dette drab, der blev hævnnet af Sigmund og hans søster. Siden blev Sigmund angrebet af kong Lyngi, og i kampens hede kom Sigmund i kamp med Odin i forklædning. Sigmund blev dræbt, og Odin brød hans sværd i stykker. Inden Sigmund døde, fik hans gravide hustru dog fortalt, at hun skulle fortælle deres søn, at han kunne tilvirke et mægtigt våben af brudstykkerne. Kong Sigmund var gift med

DRONNING HJORDIS EYLIMASDOTTER AF REIDGOTERNE

(34). Sammen med Sigmund fik hun sønnen Sigurd Fafnersbane. Efter kong Sigmund blev dræbt, giftede Hjordis sig med kong Alf, og Sigurd blev opfostret på hans kongsgård med smeden Regin som fosterfar. Sammen med Sigmund Vølsungsson fik hun altså ifølge sagaerne sønnen

SIGURD "FAFNERSBANE" SIGMUNDSSON (33).

Efter Vølssungssagaen kom Loke og to andre aser forbi en flod, hvor de så en odder. Loke kastede en sten, og traf odderen, som døde. På tilbagevejen besøgte de Regins far Reidmar. De viste stolt deres bytte frem, men det skulle de ikke have gjort. Odderen var nemlig en af Reidmars sønner i dyreham. Reidmar tilbageholdt så de to aser, og sendte Loke af sted for at skaffe mandebod. Boden bestod i, at odderens skind skulle fyldes med guld.

Loke fangede en af bjergenes dværgsmede, og tog hans guld og hans ring fra ham. Dette gjorde dværgen galsindet, og han kastede en forbandelse over Ringen. Reidmar fik så odderens skind fyldt med guldet og Ringen. Reidmars søn Fafner dræbte nu sin far for at

få guldet og Ringen. Herved snød Fafner den tredje bror Regin for dennes arv. Sigurd lovede derfor sin fosterfar Regin at hævne ham.

REGIN SMEDER GRAM²⁴³

Regin smedede så sværdet Gram af brudstykkerne af Sigmunds sværd, og gav det til Sigurd. Med Gram dræbte Sigurd Fafner, der i mellemtiden havde lavet hamskifte, så han var blevet til en drage, der vogtede over guldet og Ringen.

SIGURD DRÆBER DRAGEN²⁴⁴

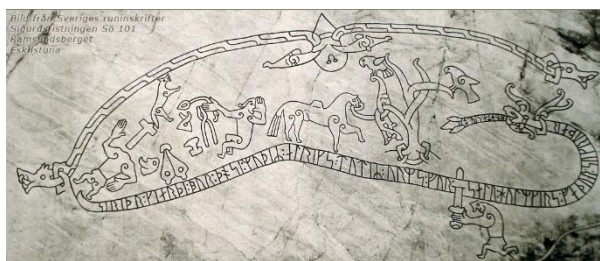
Herefter ristede Sigurd dragens hjerte over et bål. Da han følte efter, om hjertet var færdigstegt, var det stadig rå, og han brændte fingrene. Sigurd stoppede så sin brændte

tommelfinger i munden, og fik drageblod i sig. Dette medførte, at han fik evnen til at forstå fuglenes sprog.

SIGURD DRÆBER REGIN²⁴⁵

Fuglene advarede Sigurd om, at Ringens forbandelse havde medført, at Regin ville dræbe ham. Sigurd dræbte derfor Regin, og var nu selv i besiddelse af guld, Ringen og forbandelsen. Han bar skatten væk på hesten Grane.

SIGURDRISTNINGEN PÅ
RAMSUNDBJERGET

Sagnet om Sigurd Fafnersbane optræder på syv runesten i Sverige. Den fornemste af Sigurdristningerne findes på Ramsundbjerg, og er fra omkring 1030. Her er runeindskriften indfældet i slangen Fafner. Øverst til venstre ses odderen. Nederst til højre ses Sigurd, der dræber slangen. Til venstre for hesten rister Sigurd dragehertet

over ilden, og afkøler sin tommelfinger i munden, hvorved han får dragehjerterblod i sig, og kan forstå fuglenes tale i træet. Den dræbte smed Regin ligger til venstre med sit afhuggede hoved og sin hammer, blæsebælg, ambolt og tang. Hesten er klar til at tage af sted med dragens skat.

Men hvor kom alle disse drager og slanger fra? De optræder ikke kun i sagaer, men også på runesten og smykker. Ja selv vikingeskibene blev udformet som slanger med dragehoved i stævnen, mænd og gods i bugen og snoet hale i gattet. Den store trussel mod nordboerne kom ikke fra hugorme eller firben. Derimod blev en romersk legion på march, der snoede sig gennem landskabet i seks kilometers længde, kaldt en slange. Og romerne udgjorde den største trussel mod germanerne i tiden fra omkring Kristi fødsel og frem til midt i det første årtusinde. Man kan derfor se slangen som en allegori over den romerske hær, der underlagde sig folk, krævede skatter op, og forsvarede skatterne. Ja selv metamorfosen, hvor onde mennesker bliver til drager, kan forstås som overløbere, der hjalp romerne. Dragedræberen bliver så en allegori over den sachsiske konge Arminius, der omkring Kristi fødsel lokkede tre af kejser Augustus legioner i baghold i Teutenburgskoven, og udslettede dem.

Legenden behandles også i Nibelungenlied. Her fortsatte den med, at Sigurd (Siegfried) tog til den burgundiske kong Gunnar (Gunthalar, Gunther) med sin legendariske skat for at fri til kongens smukke søster Gudrun (Krimhild). På vejen gjorde han ophold på Hindarbjerg, hvor han mødte Brunhilde. De faldt for hinanden, lovede hinanden troskab, og han forærede hende Ringen. De lå også med hinanden, og ingen af

dem vidste, at hun var blevet frugtsommelig, da han red videre.

Han ankom så til kong Gunnars borg. Her ville kong Gunnars mor have sin søn gift med Brunhilde, der var datter af den store hunnerkonge Budle (Attila). Hun gav derfor Sigurd en trylledrik, der fik ham til at glemme Brunhilde. Sigurd blev i stedet forelsket i Gudrun, men kong Gunnar stillede den betingelse, at Sigurd skulle vinde Brunhilde til ham, hvis han skulle giftes med Gudrun. Brunhilde var nemlig utilgængelig for Gunnar, medens Sigurd havde særlige evner, da han havde fået drageblod over sig. Sigurd skiftede så ham, og tog form af Gunnar. Herefter vandt han Brunhilde for sig, og blev trolovet med hende. Efter de havde ligget med hinanden, tog han Ringen tilbage, og forærede hende en mere kostbar ring.

Herefter skiftede Sigurd og Gunnar ham igen. Tilbage i Burgund blev der holdt dobbeltbryllup, hvor Brunhilde blev gift med Gunnar og Sigurd med Gudrun. Sigurd forærede så Gudrun Ringen. Ved bryllupsfesten opdagede Brunhilde, at Gudrun bar Ringen, og komplottet kom for en dag.

Sagnet behandles også i de skandinaviske folkeviser, hvor Sigurd optræder som Sivard Snarensvend²⁴⁶. På samme måde som i sagaerne og Nibelungenlied bliver Sigurd gift med Gudrun, mod at han hjælper hendes bror Gunnar med at få Brunhilde. Og også her ender det med, at Gudrun kommer til at afsløre komplottet for Brunhilde. Brunhilde spørger:

*Hør du stalten Signelil (Gudrun)
Kære søster min;
Hvor finge du de guldringe*

*På finger din?
:Kongen hans sønner af Danmark:*

*Dennem gav mig Sivard Snarensvend (Sigurd)
Til fæstegave;
Han gav dig Helled Hagen (Gunnar)
Til staldbroderlage.*

Brunhilde kræver så af Gunnar, at han dræber Sigurd, som vakte hendes kærlighed uden selv at være forelsket.

*Der er slet intet i verden til,
Jeg bod kan få;
Foruden jeg kunne Sivards hoved
I mine hænder få.*

Sigurd kan kun slås ihjel med sit eget sværd Gram. Gunnar beder derfor om at låne det, og dræber Sigurd.

*Det første Helled hagen
Det sværd monne få;
Det var hans kære staldbroder
Der han vog (våg).*

Nu beder Brunhilde om, at Sigurd får en ærefuld skibsbegravelse, og hun vil selv med på ligbålet for at følge Sigurd ind i efterlivet.

Historien fortsatte med, at Gudrun blev gift med hunnerkongen Attila. Skatten fik hun dog ikke med, da den var blevet gemt i Rhinen. For at få hævn og få fat i skatten inviterede hun burgunderkongen og hele hans hof på besøg. Under besøget fik hun alle burgunderne dræbt bortset fra kong Gunnar og Hagen (Høgne Gjukason), som hun ville tvinge til at fortælle, hvor skatten var gemt. For at få Gunnars tunge på gled lod hun Hagen dræbe, men det hjalp ikke, da det var Hagen der vidste, hvor skatten var gemt. Det endte så med, at kong Gunnar blev smidt i en ormegård.

Vølsung sagaen og Nibelungensagnet indgår i den største sagnkreds i Europa. Skjalde, barden og digtere har her udviklet de samme grundlæggende begivenheder i forskellige retninger, så de blev forståelige for tilhørerne og læserne i de samfund, de blev berettet i. På Hunningestenen genfortælles sagnet. Øverst optræder Sigurd med en ring, og nederst kigger en mand ned i en ormegård, hvor Gunnar ligger.

HUNNINGESTENEN²⁴⁷

Sagnet bygger på burgundernes historie, hvor kong Gunther søgte over Rhinen ind i Romerriget, da han blev presset af hunnerne, og siden blev udslettet af romerne, da han søgte at udvide sit rige ind i Belgien. Også den langvarige fejde mellem dronning Fredegonde af Neustrien og dronning Brunhilde af Austrasien er vævet ind i historien. For selv at blive dronning fik kong Chilperic af Neustriens elskerinde Fredegonde ham til at dræbe sin dronning Galswinthe. Brunhilde, der var hedning og regerende dronning af Austrasien, var imidlertid søster til Galswinthe. Brunhilde

ville derfor have hævn, og indledte en fejde mod Chilperic og Fredegonde. Chilperic blev dræbt, og Fredegonde samlede sine skatte, og søgte beskyttelse hos kong Guntram i Paris sammen med sin søn Clothar den Unge. Enden blev, at Clothar fangede Brunhilde, der endte sine dage med at blive trukket ihjel af heste.

Hertil kommer legenden om bispefyrsten Sankt Arnulf af Metz. Han ledte et oprør mod dronning Brunhilde, der førte til hendes fald. Senere følte han anger, og kastede sin bispering i floden, hvorefter han bad Gud om at returnere ringen som tegn på tilgivelse. Ti år efter blev ringen fundet i en fisk i hans køkken, hvad han tog som et tegn på tilgivelse. Herefter trak han sig tilbage til klosterlivet. Sigurd Fafnersbane fik altså et barn med²⁴⁸

SKJOLDMØ **BRUNHILDE BUDLASDATTER** (33). I sagaerne omtales hun både som Skjoldmø, altså en af dem, der kæmpede på lige fod med mændene i slagene, og som valkyrie, altså en af dem, der udpegede de vikingekrigere, der var faldet ærefuldt i kamp, og derfor blev fundet værdige til at bo i Valhal. Her kunne de så kæmpe om dagen, hvorefter de kunne få helet sårene inden aftenens drikkegilde i Valhals store sal. Sammen med Sigurd Fafnersbane fik hun ifølge sagaerne datteren

DRONNING ASLAUG "KRAKA" SIGURDSDATTER (32). Legenden fortæller, at hun blev skjult hos en fattig fosterfamilie på Spangerhede, så hun ikke skulle blive dræbt som resten af Vølsungerne. Under et togt lagde Ragner Lodbrog til her, og hans folk på landgang fik øje på hende. De fortalte Ragner Lodbrog om hendes skønhed, men han ville vide, om hun også var klog.

ASLAUG KRAKA OG RAGNER²⁴⁹

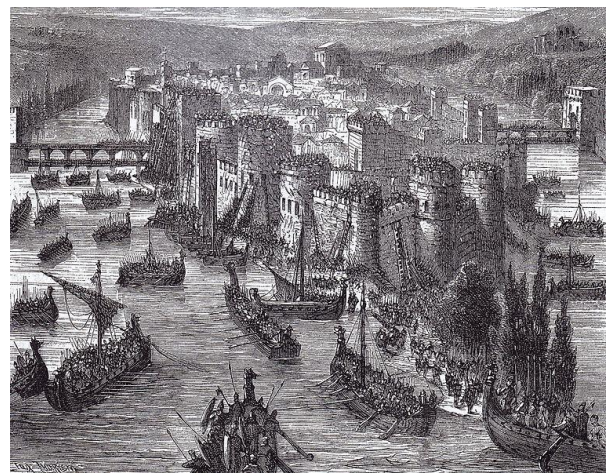
Ragner bad dem derfor sige til hende, at hun skulle komme til ham næste morgen, men at hun hverken måtte være påklædt eller nøgen, ikke måtte være mæt eller fastende, og ikke måtte komme alene eller sammen med andre. Næste morgen kom hun så med sit lange hår slået ud og et fiskenet om sig, medens hun bed i et løg, og havde følgeskab af sin hund. Ragner syntes nu, at hun var både smuk og klog, og tog hende til hustru. Sammen med Ragner Lodbrog fik hun ifølge sagaerne sønnerne kong Sigurd Orm-i-Øje og kong Bjørn Jernside, som begge indgår i slægten. Vi har altså

VIKINGEKONGE SIGURD "ORM-I-ØJE" RAGNARSSON AF NORMANNERNE (31). Efter Hervarar Saga arvede Bjørn Jernside Uppsala, medens

Sigurd Orm-i-Øje arvede resten af Ragner Lodbrogs besiddelser. I 860'erne var Sigurd Orm-i-Øje på vikingetogt, og efter sagaerne sluttede han sig siden til sine brødre i England, hvor de i 867 indtog York, og dræbte kong Ælla. Det var Ælla, der havde dræbt deres far, hvis vi skal tro sagaerne. Ifølge dem var sønnernes hævn forudsagt af Regner Lodbrog, der i sin dødsstund sagde: *"Grynte ville grisene, hvis de vidste, hvor meget galten lider"*.

I 885 var der indgået fred i England mellem vikingerne og Alfred den Store. Sigurd benyttede så lejligheden til at samle 300 skibsbesætninger og drage på plyndringstogt op ad Seinen.²⁵⁰ I Abbos digt om kampene om Paris får han det skudsmål, at *"skønt han kun var konge af navn var han dog hersker over for sine fæller"*.

VIKINGESKIBE BELEJRER PARIS

Sigurd opslog vinterkvarter ved Paris, og ved sit møde med rigsforstander Odo og biskop Gozlinus bøjede Sigurd sit hoved, og sagde: *"Gozlinus, hav medlidenhed med dig selv og din menighed, så at du ikke går til grunde! ..du skal blot give os tilladelse til at passere denne by. Vi skal på ingen måde betrede den, men gøre vort til, at alle dine og Odos len forbliver uberørte."* Hertil svarede Gozlinus:

”Byen blev os betroet af kejser Karl... Hvis dens mure muligvis var blevet givet i varetægt hos dig, som de er hos os, og du havde udført det, du siger, hvad ville du så bestemme retfærdigvis skulle ske dig? Hertil svarede Sigurd: ”Mit hoved havde fortjent at blive ofret for sværdet og derefter blive hundenes bytte! Dog, hvis du ikke giver efter for vore bønner, vil vore faste stillinger sende dig forgiftede pile ved solopgang og sult og plage ved solnedgang, og de vil fortsætte år efter år!”

Herefter kom det til belejring af byen og på trods af anvendelsen af belejringsmaskiner, lykkedes det ikke vikingerne at indtage den. Til gengæld kom Paris til at lide af sygdom og hungersnød. Grev Henrik af Neustrien kom for at undsætte byen, men han faldt i vikingernes baghold, og blev hugget ned. Siden dukkede kejser Karl den Tykke op, men han skulle ikke have noget af at slås. I stedet indgik han forlig med vikingerne, der fik 250 kilo sølv og ret til at sejle videre op af Seinen for at hærge Bourgogne. Det sidste passede kejser Karl godt, da burgunderne havde rejst et oprør mod ham.

I 886 hærgede Sigurd Orm-i-Øje Medard Kirke, og året efter faldt han i kamp i Friesland. Under sit ophold i England hærtog han ifølge sagaerne Heluna Bleja, hvis far var

KONG ÆLLA II AF NORTHUMBRIEN (32). Han var konge af Northumbrien, og holdt til på Bamburg Castle. Kong Ælla omtales som en tyrannisk og uretfærdig hersker. Det var ham, der ifølge sagaerne dræbte Ragner Lodbrog, og selv blev dræbt af Ragnersønnerne ved slaget ved York i 867. Han fik ifølge sagaerne datteren

DRONNING HELUNA BLEJA ÆLLASDATTER AF NORTHUMBRIEN (31). Sammen med kong Sigurd fik hun datteren Aslaug Sigurdsdatter og sønnen kong Hardeknud, hvis vi skal tro sagaerne. De indgår begge i slægten. De fik altså sønnen

HARDEKNUD MØNT

KONG HARDEKNUD SIGURDSSON AF SJAELLA (30). Han kom til Danmark fra Nortmannia. I Jomsvikingernes Saga hedder det, at ”Knud opfostrede Sigurd Orm-i-Øjes søn, og gav ham sit eget navn og kaldte ham Hardeknud. Og Hardeknuds søn var den Gorm, der blev kaldt Gorm den Gamle.”²⁵¹

LADBYSKIBET²⁵²

I Danelagen er der fundet en mønt med et kors og teksten *Airdeconut Rex* fra begyndelsen af 900-tallet. Det er måske den Hardeknud, der slog kong Sigtrygg fra Hedeby omkring 915, og selv blev konge af Hedeby. Det er også fra hans tid, vi har den

eneste skibsgrav i Danmark, nemlig Ladbyskibet. Hvem der blev begravet her, ved vi ikke, da liget er fjernet kort efter begravelsen, sikkert for at få en kristen genbegravelse. Det kunne være sådan, Hardeknud blev begravet. Kong Hardeknud fik ifølge sagaerne sønnen

GORM DEN GAMLE²⁵³

KONG GORM "DEN GAMLE" HARDEKNUSSØN KNYTLING AF DANMARK (29). Han var født omkring 890, og slægtsnavnet Knytling betyder Knuds efterkommere. Ifølge Svend Estridsens beretning til Adam af Bremen var Gorm fjendtligt indstillet over for de kristne, og han prøvede at udrydde kristendommen blandt danerne. I den anledning invaderede den tyske kong Henrik Fuglefænger i 934 *"med en hær danernes land og skræmte med sit første angreb kong Gorm så stærkt, at denne lovede at rette sig efter hans befalinger og bønfuldt ham om fred. Således fastlagde den sejrrige Henrik rigets grænser ved Slesvig, som i dag hedder Hedeby, indsatte en markgreve og*

forordnede, at kolonister fra Sachsen slog sig ned der", skrev Adam af Bremen.

Da kong Henrik I døde i 936, måtte kong Gorm aflægge troskabsed til hans søn kejser Otto I og tillade, at de kristne dyrkede deres tro i Danmark side om side med andre guder. Gorm den Gamle døde 958, og blev begravet i Jellinghøjene. Han blev gift med

DRONNING THYRA "DANEBOÐ" HARALDSDATTER AF DANMARK (29).

Om Gorms frieri anfører Saxo, at *"da stormændene på et tidspunkt rådede ham til at gifte sig, friede han til den engelske konge Æthelreds datter Thyra. Men hun, der stod højt over andre kvinder både i myndighed og dygtighed, meddelte ham, at hun kun ville gifte sig med ham, hvis hun fik Danmark i morgengave."*

En anden mulighed er, at hun var en kongedatter fra Østdanmark, og at giftemålet førte til en sammensmeltning af Øst- og Vestdanmark. På det tidspunkt holdt danerne til på de østdanske øer samt i Skåne, Halland og Oslofjorden (Viken), medens normannerne holdt til i Slesvig, Jylland og Vestnorge. Denne opdeling af Danmark fremgår bl.a. af beretninger fra 800-tallet til wessexkongen Alfred den Store. Den norske høvding Ottar beskrev således en rejse fra Sikringssal i Oslofjorden til Hedeby, hvor han berettede, at *"da han sejlede dertil fra Sikringssal, havde han på bagbords side Danmark (Denemaercean) og på styrbords side det åbne hav i tre dage. To dage før han kom til Hedeby, havde han til styrbord Jylland og til bagbord Sjælland og de øer, som hører til danerne. Hedeby ligger mellem venderne, sachserne og anglerne, men tilhører Danmark. I disse egne boede anglerne, før de*

kom her til landet (England).”²⁵⁴. Det er første gang i historien, at Danmark nævnes.

DEN MINDRE JELLINGSTEN²⁵⁵

Da Thyra Danebod døde blev hun gravsat i Jelling, antagelig i den 350 meter store skibssætning med Den Mindre Jellingsten i sydstævnen. På denne står: ”Kong Gorm gjorde disse runer efter Thyra sin kone Danmarks bod (pryd)”. Sammen med kong Gorm den Gamle fik hun sønnen

HARALD BLÅTAND

KONG HARALD ”BLÅTAND” GORMSEN KNYTLING AF DANMARK OG NORGE (28). Han var født i Jelling

omkring 910, og blev konge, da hans far døde.

HARALD BLÅTANDS DÅB²⁵⁶

Harald Blåtand blev døbt som led i en vasalaftale med kejser Otto I, og dåben blev siden afbildet i Tamdrup Kirke. Han udstedte også mønter af korstypen i Hedeby. Herved afværgede Harald et tysk-romersk korstog mod Danmark, og i 965 udstedte kejser Otto I et privilegiebrev, der fastlagde Danernes Mark som et grænseland mellem Danmark og Tyskland.

HEDEBY

Harald anlagde et voldanlæg rundt om Hedeby, ligesom han fortsatte udbygningen af Dannevirke frem til 968. Han sikrede sig magten i hele Danmark, og erobrede det sydlige Norge i 973. Da kejser Otto I døde, og

hans søn Otto II efterfulgte ham i 973, nægtede Harald Blåtand at aflægge vasalet og betale skat til kejseren. I stedet slog han den tyske grænsehær, og gik ind i Tyskland med en dansk-norsk hær i 974. Da det blev høst, tog nordmændene imidlertid hjem, hvorefter kejser Otto II gik ind op i Jylland, og jog kong Harald til Norge. Kejser Otto oprettede herefter Slesvig som et egentligt tysk markgrevskab mellem Ejderen og Slien og byggede en borg ved Itzehoe.

TRELLEBORG

Kong Harald slog sig så ned i Jelling, som han udbyggede med palisader, kongelige gravhøje og kirke. I 980-81 gik han også i gang med at forstærke forsvaret af det Danmark, han havde samlet. Dette førte til opførelsen af det landsdækkende net af borge: Aggersborg, Fyrkat, Nonnebakke, Trelleborg og Borgring i Danmark samt nok også Borgby og Trelleborg i Skåne. Han byggede også Ravingbroen over Vejleådalen, sikkert for at undgå, at den danske hær (endnu en gang) blev fanget på bredden af ådalen i tilfælde af retræte.

I 983 døde kejser Otto II, og det fjernede truslen fra syd. Otto II's hustru kejserinde Theopano kom fra Konstantinopel, og hun var uinteressert i de fjerne danskere, da hun overtog magten på deres søns vegne. Dette overflødiggjorde alle Harald Blåtands fine forsvarsanlæg, og gav ham mulighed for at tilbageerobre Slesvig, der nu kom under den

danske konge. Han erobrede borgen ved Itzehoe, udbyggede Dannevirke og befæstede handelsbyerne Hedeby, Ribe og Århus.

HARALD BLÅTAND MØNT²⁵⁷

Den større Jellingsten blev rejst til minde om kong Haralds forældre, hans bedrifter og indførelsen af kristendommen i Danmark. På stenen står: *"Kong Harald bød gøre disse runer efter Gorm sin fader og efter Thyra sin moder – den Harald, som vandt sig hele Danmark og Norge og gjorde danerne kristne"*.

DEN STØRRE JELLINGSTEN²⁵⁸

Det gode forhold, Harald Blåtand havde til sine forældre og kirken, havde han ikke til sin søn Svend Tveskæg, som han svor ikke skulle

arve tronen efter sig. Hertil kom, at de store byggearbejder af veje, borge og broer havde tæret på Haralds popularitet, så i 985 slog Svend Tveskæg sig sammen med de stormænd, hans far havde tvangskristnet, og det kom til et opgør, som Svend Tveskæg vandt. Harald Blåtand undslap dog såret til Jumne, vel Jomsborg, hvor han døde året efter.

CURMSUN DISC²⁵⁹

Tæt på Jomsborg blev fundet Curmsun Disc, en guldmønt med indskriften: *”Harald Gormsen, konge af Danerne, Skandinaverne, Jomsborg, [i] bispedømmet Aldingburg”*. Efter traditionen blev Harald Blåtand siden ført til Roskilde og begravet. Han var gift med Gunhild Olufsdatter, der stammede fra

52. KONG BJØRN JERNSTIDE AF UPPSALA

**VIKINGEKONGE RAGNER
”LODBROG” SIGURDSSON AF
NORMANNERNE (35) og DRONNING
ASLAUG ”KRAKA” SIGURDSDATTER
(35) fik ifølge sagaerne endvidere sønnen**

**KONG BJØRN ”JERNSTIDE”
RAGNERSSON AF UPPSALA (34).²⁶⁰**
Hans navn kom af, at han i en kamp i Sachsen kæmpede uden brynje uden at blive såret. Hans mentor var hans fars nære ven Hastein. Sammen med ham gennemførte han et

vikingetogt med en stor flåde til det sydlige Gallien i 843.

I 855 sejlede Bjørn Jernside op af Seinen og hærgede. Han opslog derefter vinterkvarter, og plyndrede Paris året efter. Vikingerne byggede en fæstning på øen Oissel nær Rouen, hvor de holdt til i flere år. I 858 anføres, at *”Bjørn, der var sørøvernes fører ved Seinen, kom dette år til Karl i slottet i Verbie, gav sig i hans hænder og aflagde ham troskabsed frivilligt.”*

VIKINGERNE I ALGIER

Bjørn Jernside var leder af det store vikingetogt til Middelhavet i 859-862 sammen med sin fosterfar Hastein. Flåden var på mere end 60 skibe, og de plyndrede på Mallorca og i byerne langs Rivieraen, hvor de også overvintrede på øen Carmargue.

Herefter indtog de Pisa, og belejrede Luni i den tro, at det var Rom. Byens mure var imidlertid for stærke til, at de kunne indtage den med magt. Hastein sendte så besked til biskoppen om, at han var på dødens rand, og ønskede at bekende, modtage sakramentet og blive begravet i indviet jord. Med en lille hird blev Hastein lukket ind i kapellet. *”Hastein sprang nu ned fra båren og drog det blinkende sværd af skeden. Den usalige løb frem mod biskoppen, der stod med bogen i*

hånden. Han huggede ham ned i kirken, ligeså borggreven og de våbenløse præster. De rasede inden for helligdommens mure som ulve i en fåreflok.” Herefter kæmpede de sig vej til byporten, der blev åbnet, og vikingerne indtog byen.

Efter denne succes fortsatte vikingerne til Sicilien, hvor de plyndrede, til Blåland (Marokko), hvor de hentede slaver, og til Bahia Algiers, hvor det kom til en voldsom kamp med den nye andalusiske flåde. Her led vikingerne et stort nederlag, så kun 20 skibe slap tilbage til deres flådebase i Loiremundingen.

Bjørn Jernside nævnes i de britiske klostres årbøger. Han deltog i det store vikingetogt til England, hvor Ragnersønnerne hævnede sig på kong Ælla efter dennes drab på Ragner Lodbrog. Efter Hervarar Saga arvede Bjørn Jernside Uppsala (Svitjod) efter sin far.

Den første viking i Amerika Thorfinn Karlsevne var efterkommer af Bjørn Jernside. Da Bjørn Jernside døde, blev han vist begravet på øen Munsö i Mälaren, hvor hans gravhøj stadig findes med resterne af en runesten på toppen. Bjørn Jernside blev grundlæggeren af det svenske Munsö dynasti. Han fik ifølge sagaerne sønnen

BJØRN JERNSIDES GRAV²⁶¹

KONG ERIK BJØRNSSON MUNSÖ AF UPPSALA (33). Han var født omkring 814. Erik Bjørnsson efterfulgte sin far som konge af Uppsala. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG ANUND ERIKSSON MUNSÖ AF BIRKA (32). Han var født omkring 832. Med Anund Eriksson bevæger vi os ind i historisk tid, idet han ud over sagaerne også omtales af bl.a. Adam af Bremen. Han fik ifølge sagaerne sønnen

ERIK VEJRHAT

KONG ERIK "VEJRHAT" ANUNDSSON MUNSÖ AF BIRKA (31). Han var født omkring 849. Erik Vejrhat var fyrste af Finland, Estland og Letland. En overgang havde han også erobret af en del af Norge, men tabte det erobrede til Harald Hårfager. Erik Vejrhat døde i 906. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG BJØRN "DEN GAMLE" ERIKSSON MUNSÖ AF SVEAERNE (30). Han var født i Birka, og blev konge af Uppsala år 900. Bjørn den Gamle var en stærk konge, der ikke mistede land under sin regeringstid. Samtidig var han venlig mod sine undersåtter. Han fik sønnerne kong Erik Segersäll og kong Olav den Store, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG OLAV "DEN STORE" BJØRNSSON MUNSÖ AF SVEA (29). Han

var født i Uppsala, og blev konge sammen med sin ældre bror Erik Segersäll i 970. Få år efter døde Olav den Store i Hedeby af et forgiftet måltid. Han var gift med datteren af

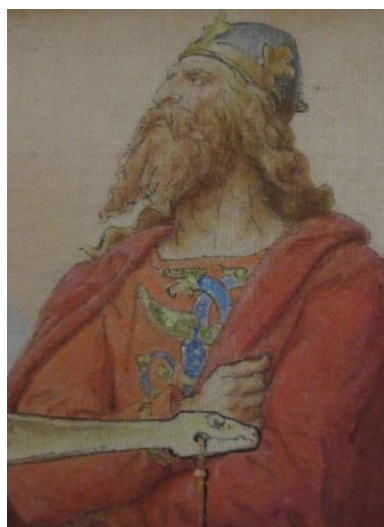
OLAV DEN STORE²⁶²

JARL THRAND AF SULA (30). Han var født omkring 860 i Sula. Thrand Jarl døde 886 i Uppsala. Han fik datteren

INGEBORG THRANSDATTER AF SULA (29). Hun var født 886 i Sula. Ingeborg Thrandsdatter blev gift med Olav den Store 902. Hun døde 932 i Uppsala. Sammen med kong Olav den Store fik hun datteren dronning Gunhild Olufsdotter og sønnen Styrbjørn Stærke Olavsson, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING GUNHILD OLUFSDOTTER MUNSÖ AF SVEA (28). Hun var født i Uppsala. Dronning Gunhild døde 987 i Jelling, og blev siden begravet i Roskilde Domkirke. Det var hende, der var gift med kong Harald Blåtand, med hvem hun fik datteren Tyre Haraldsdatter og sønnen kong Svend Tveskæg, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG SVEND "TVESKÆG" HARALDSEN AF DANMARK, NORGE OG ENGLAND (27). Han var født omkring 960 i Jelling, og var allerede som ung anfører af vikingetogter til de baltiske lande. Svend Tveskæg blev konge af Danmark og Norge, da hans far døde måske i 986.

SVEND TVESKÆG²⁶³

Svend Tveskæg blev først gift med dronning Gunhilda Mieszkowna af Polen som led i en fredsftale. Det var nok Svend Tveskæg, der flyttede sit kongesæde fra Jelling til Roskilde, så han kunne få bedre adgangen til havet, og hans nye biskop kunne komme på afstand af det hedenske kultsted i Lejre. Tilsvarende udbyggede han Lund som erstatning for det hedenske kultsted Uppåkra. I 991 drog Svend Tveskæg på vikingetogt til England sammen med Olav Tryggvason, hvor de landede ved mønstedet Maldon. Den lokale jarl stillede med sin hær, og Svend Tveskæg tilbød ham, at de kunne betale sig fra at undgå plyndring. I det oldengelske digt *Slaget ved Maldon* siger han:

*"Vi behøver ikke dræbe hinanden,
hvis I er rige nok,
vi vil slutte fred mod guld.
Hvis du, som er den rigeste her, beslutter,*

*at du vil løskøbe dit folk
og give sømændene efter deres forlangende
penge godvilligt og slutte fred med os,
så vil vi begive os til vore skibe med skatten,
stikke til søs og holde fred med jer.”*

Jarlen ville ikke betale, og det kom til kamp, hvor han mistede en arm og forblødte. Med jarl Æthelweard som mægler endte det med, at vikingerne fik 4 tons sølv for at forlade England. I 994 dukkede Svend Tveskæg op igen sammen med Olav Tryggvason og 94 skibe. De belejrede London, og hærgede dybt inde i England, hvor de til slut fik 6 tons sølv og betalt underhold for vinteren. Herefter blev jarl Æthelweard sendt til Olav Tryggvason og aftalte en separat fred, hvor Olav Tryggvason fik 8 tons sølv, og lovede at vende tilbage til Norge og ikke angribe England fremover.

I 995 blev Svend Tveskæg gift med Sigrid Storråde, og Gunhilda tog hjem til Polen. Sigrid Storråde opfordrede ham til at hævne sig på Olav Tryggvason, som han i forvejen havde et horn i siden på efter deres eventyr i England, og i år 1000 mødtes de i slaget ved Svold, hvor Svend Tveskæg slog Olav Tryggvason, der sprang i havet og druknede.

SLAGET VED SVOLD²⁶⁴

I 1002 søgte kong Æthelred den Rådville at skaffe sig af med danskerplagen, idet han

beordrede de danske efterkommere af hans danske lejetropper dræbt. Som hævn gennemførte Svend Tveskæg en lang række togter til England i årene 1003-1007, hvor han det sidste år fik 13 tons sølv, for at forlade landet. I 1009 var han tilbage igen sammen med vikingekongen Thorkild Høje, hvor de anlagde en fæstning på Isle of Wight, og hærgede i de følgende år. Det endte med, at kong Æthelred betalte 18 tons sølv i 1012. Svend Tveskæg var meget populær hos sine krigere blandt andet på grund af sin generøsitet, eller som det udtrykkes i den engelske dronning Emmas æresskrift ”han havde vundet sig deres faste hengivenhed og troskab ved sin rigelige og ædelsindede gavmildhed”.²⁶⁵

I 1013 vendte Svend Tveskæg tilbage, og nu havde englænderne fået nok. London overgav sig, og Æthelred undslap til sin svoger i Normandiet, medens Svend Tveskæg blev udråbt til konge af England juledag.

SVEND TVESKÆGS DØD

Glæden blev dog kort. Allerede fem uger senere døde Svend Tveskæg i sin seng i Gainsborough. Han blev begravet i Roskilde Domkirke. Svend Tveskæg fik datteren Gyda Svendsdatter sammen med Gunhilda og datteren Estrid Svendsdatter sammen med

Sigrid Storråde, som begge indgår i slægten. Sigrid Storråde var datter af

VIKINGEHØVDING SKOGLAR-TOSTE TIL ARANÄS (28). Han kom fra Venden, og holdt siden til på Aranäs. Skoglar-Toste var en sagnomspunden vikingehøvding og stormand, hvis tilnavn kom af, at man mente, at det var valkyrien Skagul, der viste ham vej, og sikrede ham sejren i de slag, han deltog i. Skoglar-Toste var en af de første, der opkrævede danegæld i England, da han ledte en vikingehær i 970. I Orkesta står en runesten, der siger: *”Men Ulf har taget tre danegæld i England. Den første var med (Skoglar) Toste, den anden med Thorkel (Høje) og den tredje med Knud den Store”*.

ORKESTASTENEN²⁶⁶

Danegæld (danegeld) adskilte sig fra vikingernes almindelige hærgen ved at være en aftale med kongen eller lensmanden om en bestemt betaling for at afstå fra ran og røveri i et eller flere år. Skoglar-Tostes danegæld blev anbragt i gårde i Vadsbo, Närke og Värmland, og en del af dem omtales siden i kong Valdemars jordebog, idet gårdene kom til den

danske krone gennem arv fra Tostes datter Sigrid Storråde. Han fik sønnen jarl Ulf den Gamle Tostesson og datteren dronning Sigrid Storråde, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING SIGRID ”STORRÅDE” TOSTESDATTER TIL ORREHOLMEN (27). Sigrid Storråde blev først gift med kong Erik Segersäll af Sverige. Da Erik Segersäll døde, blev hun en rig og efterstræbt enke gennem arven fra ham og Skoglar-Toste. Hun holdt til på Orreholmen.

Efter Snorre var hun smuk, men hævngherrig. Hun fik således to bejlere, kong Harald Grenske af Vestfold og prins Vissavald af Gardarige, brændt inde i hallen efter et drikkegilde. En tredje bejler Olav Tryggvasson lod sig ikke afskrække af dette. Han friede til hende, og krævede samtidig, at hun skulle gå over til kristendommen. Hertil svarede Sigrid: *”Jeg vil ikke afsværge den tro, mine forfædre havde før mig”*. Olav slog hende så med en handske, hvortil hun svarede: *”Dette kan blive din død”*.

I 995 giftede Sigrid sig igen i Kungälv med Svend Tveskæg. Herefter opildnede hun Svend imod Olav, hvad der endte med slaget ved Svold år 1000. Da Olav Tryggvasson var på vej hjem fra Rügen på vikingeskibet *”Ormen hin Lange”*, blev han mødt af Svend Tveskægs overlegne flåde. Vikingeskibene tørnede sammen, og Svend Tveskæg vandt slaget, medens Olav druknede. Sigrid fik sin hævn. Hun døde i 1014, samme år som sin mand. Sammen med kong Erik Segersäll fik hun datteren prinsesse Holmfrid Eriksdatter og sønnen kong Olof Skötkonung og sammen med kong Svend Tveskæg fik hun datteren Estrid Svendsdatter. De indgår alle i slægten. Vi har altså

ESTRID SVENDSDATTER

PRINSESSE ESTRID SVENDSDATTER AF DANMARK (26). Hun var født 997. Estrid var først forlovet med hertug Richard den Gode af Normandiet, men forlovelsen blev ophævet før 1017 af politiske årsager. Herefter blev Estrid gift med Jarl Ulf Sprakling.

Hendes bror kong Knud den Store lod hendes mand myrde i 1027, men gav til gengæld Estrid store jordgodser som forsoningsgave. Estrid brugte så en del af sin formue til at bygge den første stenkirke i Roskilde omkring år 1030. Hun døde 1074, hvor hun blev begravet i Roskilde Domkirke. Estrid Svendsdatter blev altså gift med Ulf Sprakling, der stammede fra

53. PRINS STYRBJØRN STÆRKE AF SVEA

KONG OLAV "DEN STORE" BJØRNSSON MUNSÖ AF SVEA (29) og **INGEBORG THRANSDATTER AF SULA** (29) fik endvidere fik sønnen

PRINS STYRBJØRN "STÆRKE" OLAFSSON MUNSÖ AF SVEA (28). Han var født omkring 959 i Hedeby. Styrbjørns far regerede sammen med Erik Segersäll, og da

Styrbjørns far døde, var Erik Segersälls kone Sigrid Storråde med barn. Styrbjørn mente, at han burde efterfølge sin far som medkonge, men Erik udpegede i stedet det ufødte barn til medregent, medens Styrbjørn fik 60 veludrustede skibe. Med dem erobrede Styrbjørn Jomsborg fra Palnatøke. Styrbjørn blev gift med Harald Blåtands datter Thyra, medens hans søster Gyrid blev gift med Harald Blåtand.

STYRBJØRN EFTER FYRISVALLA²⁶⁷

I 985 ville Styrbjørn indkræve den svenske krone, som han mente, han havde ret til. I spidsen for sin flåde af jomsvikinger støttet af nogle af Harald Blåtands skibe stævnedes han mod Fyrisvalla, hvor Erik Segersäll opholdt sig. Styrbjørn brændte sine skibe, så ingen skulle flygte, og de to hære stødte sammen i et af Nordens store slag. De første to dage var de jævnbyrdige, men den tredje dag fik Erik overtaget, og mange af danskerne flygtede. Dette gjaldt dog ikke Styrbjørn og hans edsvorne mænd, der *"ikke flygtede ved Uppsala, men kæmpede så længe han havde våben"*. Styrbjørn faldt således ved Fyrisvalla 985. Han blev gift med datteren af

KONG HARALD "BLÅTAND" GORMSEN KNYTLING AF DANMARK OG NORGE (29) og **DRONNING GUNHILD OLUFSDATTER MUNSÖ AF SVEA** (29), der endvidere fik datteren

DRONNING THYRA HARALDSDATTER AF DANMARK (28).

Hun var først gift med prins Styrbjørn den Stærke af Sverige. Da han faldt ved slaget ved Fyrisvalla, blev hun gift med prins Burislaw af Venden som led i en fredsftale. Siden flygtede hun fra ham, og giftede sig med kong Olav Tryggvason af Norge.

Da Svend Tveskæg blev gift med Gunhilda Mieszkwona, fulgte der en medgift i Venden med i købet. Den forærede Svend Tveskæg til sin søster Tyra for at få hende til at gifte sig med prins Burislaw. Det var den medgift, hendes tredje mand Olav Tryggvason havde været i Venden for at opkræve, da det kom til slaget ved Svold år 1000, hvor han mistede livet.

Sammen med prins Styrbjørn fik hun sønnen jarl Torgils Sprakling og sammen med prins Burislaw fik hun datteren dronning Gunhild Burislawsdatter af Venden, som begge indgår i slægten. Vi har altså

JARL TORGILS SPRAKLING BJØRNSSON MUNSÖ AF UPPSALA (27).

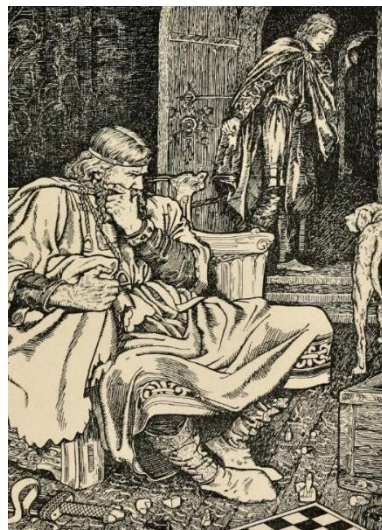
Hans tilnavn Sprakling betyder bredbenet. Thorgils døde 976. Han fik datteren Gytha Thorgilsdatter Sprakling og sønnen Ulf Thorgilsson Sprakling, som begge indgår i slægten. Vi har altså

JARL ULF THORGILSSON SPRAKLING AF DANMARK (26).

Han blev født omkring 993 i Halland. Ulf Thorgilsson deltog i Knud den Stores togt til England, hvor han blev jarl. Ulf Jarl blev siden jarl af Skara og Skåne. I 1025 optræder han som regent i Danmark og værge for sin svoger Knud den Stores søn prins Hardeknud, medens kong Knud den Store var i England.

I 1026 søgte kong Olav den Hellige af Norge at udnytte danskekongens fravær til også at blive konge af Danmark, da han stod lige efter Knud den Store i arvefølgen. Han drog derfor til Roskilde med sin flåde, for at foreholde Ulf Jarl sit ønske, hvilket Ulf afviste. Han fik i stedet udråbt prins Hardeknud til konge med sig selv som regent. Olav den Hellige slog sig så sammen med kong Anund Jacob af Sverige, og hærgede Sjællands kyster.

Da Knud hørte om deres hærgning og prins Haralds udnævnelse til konge, drog han til Danmark med en engelsk flåde. Det kom så til slaget på en holm ved Helgeåens udløb, hvor Knuds skib var ved at blive bordet, men Ulf Jarl kom ham til undsætning. Der var store tab på begge sider, men det endte med, at Olav og Anund flygtede.

KONG KNUD OG ULF JARL²⁶⁸

For så vidt angår Ulf Jarl fandt Knud den Store, at udnævnelsen af prins Hardeknud til konge af Danmark var højforræderi, og han lod Ulf Jarl dræbe i kirken under julegildet i Roskilde 1027. Ulf Jarl blev begravet på kirkepladsen i Roskilde. Efterfølgende gav Knud den Store som sagt sin søster store jordegodser som forsoning. Sammen med Estrid Svendsdatter fik Ulf Jarl sønnerne jarl

Asbjørn Ulfsen Sprakling og kong Svend Estridsen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

SVEND ESTRIDSEN

KONG SVEND ESTRIDSEN AF DANMARK (25). Med sin brug af metronym, sin mors navn i efternavnet, understregede Svend Estridsen sit tilhørsforhold til den gamle danske kongeslægt, medens hans fars navn ikke havde det bedste ry på grund af faderens konflikt med kong Knud den Store. Hans fosterbror kong Hardeknud gjorde ham til jarl af Danmark. Da kong Hardeknud døde i 1042, blev den norske konge Magnus den Gode også konge af Danmark, og Sven Estridsen blev jarl af Jylland. Sven Estridsen ledte et oprør mod Magnus, og kaldte sig konge, men slap ikke godt fra det, og måtte flygte til Sverige.

SVEND ESTRIDSEN MØNT²⁶⁹

I 1047 døde kong Magnus den Gode, og Sven Estridsen blev konge af Danmark, medens Harald Hårdråde blev konge af Norge. Harald ville også gerne være konge af Danmark, og angreb Danmark i flere omgange. Hedeby lå udsat for angreb fra vandsiden, og blev nedbrændt af Harald i 1049, medens vikingskibe blev nedsænket ved Skuldelev i 1060 antagelig for at forhindre, at Harald skulle kunne gennemføre et overraskelsesangreb på kongsgården i Roskilde.

I magtkampen efter kong Edward Bekenderens død i 1066 var Svend Estridsen en af de fyrster, der havde fået et halvt løfte om, at han kunne efterfølge ham på den engelske trone. Harold Godwinson satte sig imidlertid på tronen, medens hans bror Tostig Godwinson dukkede op hos Svend Estridsen, og foreslog, at de skulle samle en flåde og gå mod England, så Svend kunne blive konge af England og Tostig jarl genvinde sit gamle jarldømme Northumbrien. Svend takkede dog nej, han havde nok at gøre med at holde Harald Hårdråde væk fra Danmark. Tostig tog så til Harald Hårdråde, og de drog sammen til England, hvor enden blev, at de begge blev dræbt, ligesom også Harald Godwinson mistede livet, da Wilhelm Erobreren erobrede England.

Med Harald Hårdråde af vejen og ro på bagsmækken turde Svend Estridsen forfølge sin drøm om den engelske trone. I 1069 sendte han derfor en flåde på 240 skibe til England under ledelse af sin bror Asbjørn Sprakling og sine sønner Knud den Hellige og Harald Hen. De slog sig sammen med resterne af Harald Godwinsons hær, og indtog York og Wilhelm Erobrerens ny anlagte borg.

Herefter drog de mod syd, men led flere nederlag. Enden blev, at de indgik forlig med Wilhelm Erobreren, der gav danskerne en betydelig mængde guld, og gav dem retten til at hærge frem til næste sommer, medens han selv nedslagtede resterne af Harold Godwinsons hær. Året efter drog Svend Estridsen tilbage til England med en stor flåde, men han havde heller ikke succes. Der var ikke flere, der turde lave oprør og hjælpe ham, og han indgik derfor forlig med Wilhelm Erobreren, hvor han afstod fra arveretten til den engelske trone mod en mængde sølv.

SVEND ESTRIDSEN²⁷⁰

Svend Estridsen var konge over et stort rige, som han styrede med stor snilde og evne til at tilpasse sig tidens ændrede krav, ligesom han var meget populær. Sven Estridsen døde 1074, og blev begravet i Roskilde Domkirke.

Hans lig er senere gravet op, og hans ansigt genskabt på baggrund af hans velbevarede kranium. Sammen med sine elskerinder fik han sønnerne kong Niels af Danmark, kong Erik Ejegod af Danmark og kong Knud den Hellige af Danmark, som alle indgår i slægten. Vi har altså

KNUD DEN HELLIGE²⁷¹

KONG SANKT KNUD "DEN HELLIGE" SVENDSEN AF DANMARK (24). Han blev født omkring 1040. Knud den Hellige var i Sverige, da kong Harald Hen døde, og vendte straks hjem for at overtage kongemagten.

KNUD DEN HELLIGE MØNT

Knud den Hellige rensede de danske farvande for sørøvere, og holdt venderne på afstand. Han prøvede at afskaffe slaveriet, men det havde han ikke held til, ligesom han heller ikke havde held til at sikre kirken indtægter ved at indføre tiende. Folk ville hellere afregne kontant med kirken, når man fik ydelser. I 1085 gav han gaver til Lund Kloster af et omfang, der svarede til 10 landsbyer.

Det var Knud den Hellige, der var gift med Adele af Flandern, og planlagde et erobringstogt til England sammen med sin svigerfar grev Robert Friseren sommeren

1085. Han fik samlet op mod 1.000 danske ledingskibe i Limfjorden, hvortil kom 60 skibe fra kong Olav Kyrre fra Norge og 600 skibe, der skulle komme fra Robert Friseren. De kom imidlertid ikke afsted, da Knud ikke dukkede op. Efter sagaerne var han travlt optaget af stridigheder med venderne ved Danmarks sydgrænse. De danske stormænd, der lå med mandskab og skibe i Limfjorden, blev derfor utålmodige, og sendte Knuds bror jarl Oluf Hunger af Slesvig ned for at skynde på ham. Knud arresterede imidlertid Oluf, og sendte ham i lænker til Robert Friseren i Flandern. Nu stod høsten for døren, og den store flåde blev opløst.

Det følgende forår kaldte Knud den Hellige igen til ledning, men mange mødte ikke op. Knud udskrev derfor store bøder til dem, der udeblev, og det blev for meget. Da Kongen kom til Vendsyssel for at inddrive skatterne, jagede nordjyderne ham bort.

Han søgte ly i Aggersborg, men indså, at han ikke havde en chance. Så flygtede han videre til Viborg og ned gennem Jylland til Fyn, men også her var der stor utilfredshed. Det hele endte i Sankt Albani kirke i Odense, hvor han blev dræbt sammen med sin bror Benedikt, medens hans anden bror Erik Ejegod undslap. Knud blev siden helgenkåret og stedt til hvile i Sankt Knuds Kirke.

KNUD DEN HELLIGE²⁷²

Siden fik Erik Ejegod og Adela helgenkåret Knud, og hans billede findes på søjlerne i Fødselskirken i Jerusalem. Det var Knud den Hellige, der blev gift med dronning Adela af Flandern, med hvem han fik datteren

PRINSESSE CÆCILIA BLANKA AF DANMARK (23). Hun blev født 1085. Da hendes far blev myrdet, flygtede hendes mor til Flandern med sit ældste barn Karl, medens deres små tvillinger Ingegerd og Cæcilia blev overladt til deres farbror Erik Ejegod, der bragte dem i sikkerhed i Sverige. I Knud Lavards lidelseshistorie, der blev udformet i forbindelse med hans helgenkåring, nævnes hans kusine Cæcilia Blanka som værtinde for ham, da han i forbindelse med hjemrejsen fra kongens julegilde i 1130 besøgte hende og hendes mand Erik Jarl på Haraldsted Kongsgaard. Knud Lavard overhørte her Cæcilies advarsel, og blev dræbt. Cæcilia Blanka var altså gift med

JARL ERIK AF FALSTER (23). Han blev født i 1090. Erik Jarl var af Folkungeætten og jarl af Vestgötaland. Senere blev han grænsejarl af Falster, hvor han sammen med grænsejarlen af Slesvig skulle holde venderne væk fra Danmark. Han holdt ofte til på Haraldsted Kongsgaard. Erik Jarl døde 1145. Sammen med Cæcilia Blanka fik han datteren

INGER ERIKSDATTER AF FALSTER (22). Hun blev gift med jarl Asser Rig, og levede på Fjenneslevgaard. Sammen med Asser Rig byggede hun Fjenneslev Kirke lige syd for gården. Asser Rig skulle i ledning kort efter, de var blevet gift, og hun var blevet gravid. Efter legenden bad han hende sætte et spir på kirken, hvis hun fødte en datter, og et tårn, hvis hun fødte en søn. Så kunne han være forberedt, når han nærmede sig hjemmet.

INGER ERIKSDATTER²⁷³

Da hun havde fået tvillinger, satte hun to tårne på Fjenneslev Kirke over deres sønner Esbern Snare og Absalon.

ASSER RIG VENDER HJEM

Esbern og Absalon er imidlertid født med et par års mellemrum, så det antages, at det er dem, der byggede tårnet. Inde i kirken findes et stiftelsesmaleri, der viser Asser og Inger, der rækker kirken frem som gave til gud. Inger Eriksdatter døde 1157, og blev gravlagt i Sorø Klosterkirke. Hun blev altså gift med Asser Rig, hvis farfar var

FJENNESLEV KIRKE²⁷⁴

54. JARL ASBJØRN SPRAKLING AF DANMARK

JARL ULF TORGILSSON SPRAKLING AF DANMARK (25) og **PRINSESSE ESTRID SVENDSDATTER AF DANMARK** (25) fik endvidere sønnen

JARL ASBJØRN ULFSEN SPRAKLING AF DANMARK (24). Han blev født i 1022. Efter det danske herredømme over England ophørte ved kong Hardeknuds død i 1042, forblev Asbjørn Sprakling endnu en del år i England, inden han vendte hjem til Danmark for at blive jarl.

I 1069 sendte Svend Estridsen en flåde på 240 skibe afsted under ledelse af hans bror Asbjørn Jarl og hans sønner Harald og Knud for at tilbageerobre England. De indtog York, men havde ikke held til at avancere yderligere, og det endte med, at kong Vilhelm Erobreren købte danskerne til at vende tilbage

til Danmark. Dette blev kong Svend Estridsen utilfreds med, og han landsforviste Asbjørn Sprakling.

Svend Estridsen døde 1074, og Asbjørn Sprakling vendte hjem igen. Han stod på oprørens side under opgøret med kong Knud den Hellige, og deltog i mordet på kongen i Odense Domkirke i 1086. Asbjørn Sprakling døde selv kort tid efter. Han fik datteren

SIGNE ASBJØRNSDATTER SPRAKLING AF FJENNESLEV (23), der var født omkring 1050 i England. Hun døde 1096 på Fjenneslevgaard. Signe Sprakling var gift med sønnen af

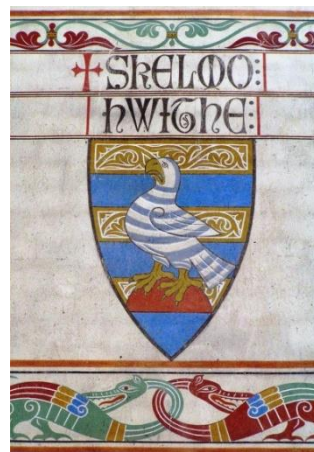
STORMAND TOKE TRYLLE TIL ESKEBJERG (24). Han var af en sjællandsk stormandsslægt, og hans tilnavn betyder Trold. Toke Trylle fik sønnen

SKJALM HVIDE

JARL SKJALM "HVIDE" TOKESEN TIL FJENNESLEV (23). Han var født omkring 1034. Skjalm Hvide holdt til på Fjenneslevgaard, og ejede mange ejendomme omkring Sorø. Han deltog sammen med Svend Estridsen i slaget mod Harald Hårdråde ved Niså i 1062, og han var en af dem, der kæmpede tappert, og fik vendt slaget, da det så ud til nederlag. Skjalm Hvide blev såret og taget til fange ved Gedesø, men det lykkedes ham at undslippe sine fangevogtere.

I år 1100 samlede han Sjællænderne til et hæventogt mod vendiske sørøvere, der havde fanget og dræbt hans bror under dennes overfart fra Sjælland til Falster. Skjalm Hvide drog til Julin, hvor sørøverne kom fra, og tvang indbyggerne til at udlevere de skyldige. De blev dræbt under grusomme pinsler.

SKJALM HVIDES VÅBEN

Skjalm Hvide var med under kong Erik Ejegods togter mod venderne, og efter Rügens erobring blev han jarl af Rügen. Skjalm Hvides nære venskab med Erik Ejegod understreges af, at kongen lod sin søn Knud Lavard blive opfostret sammen med Skjalm Hvides egne sønner Asser Rig, Toke Skjalmsen og Ebbe Skjalmsen, da kongen og dronningen i 1103 drog på pilgrimstogt til det hellige land. Skjalm Hvide opførte Jørlunde Kirke. Han døde 1113, og blev begravet i Fjenneslev kirke, der hørte til hans hovedgård. Skjalm Hvides lig blev senere overført til Sorø Klosterkirke, der blev slægtskapel for Hvideslægten.

Hvideslægten var blandt de første i Danmark, der førte våbenskjolde, og i kirken blev malet våbenskjolde for slægtens medlemmer i 1268. Frisen er siden blevet malet op to gange, og hver gang er der sket ændringer. Frisen er af stor betydning, da vi her kan se farverne på

deres våbenskjolde, der ellers kun kendes fra de pågældende personers farveløse segl.

SKJALM HVIDES GRAVPLADE²⁷⁵

I kirken findes Skjalm Hvides våbenskjold afbildet, og der findes en blyplade, som Absalon nedlagde på hans grav med teksten ”Her ligger Absalons bedstefar Skjalm”. Sammen med Signe Sprakling Asbjørnsdatter fik han sønnerne stormand Ebbe Skjalmsen Galen til Knardrup, Toke Skjalmsen Hvide til Tystofte og jarl Asser Rig Hvide til Fjenneslev, som alle indgår i slægten. Han fik altså sønnen

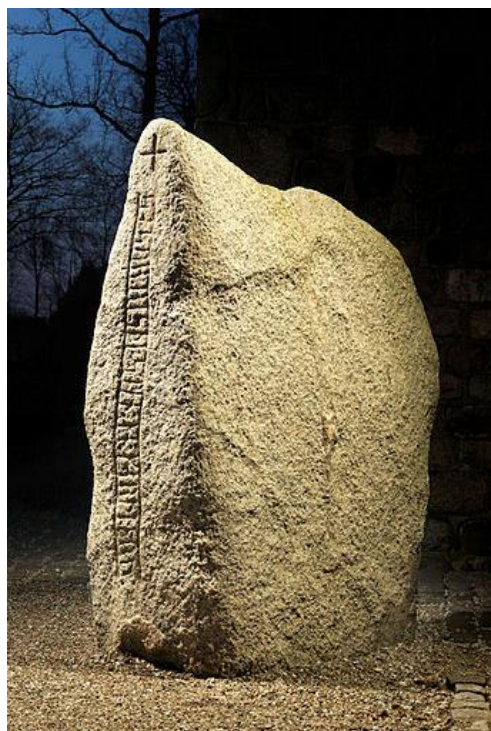

ASSER RIG²⁷⁶

JARL ASSER ”RIG” SKJALMSEN HVIDE TIL FJENNESLEV (22). Han blev

født i 1080, og blev opdraget sammen med sine brødre og Erik Ejegods søn Knud Lavard på Fjenneslevgaard. Skjalm Hvide havde bestemt, at Asser Rig skulle overtage faderens enorme besiddelser, herunder slægtsgården i Fjenneslev.

Der er udgravet rester af Fjenneslevgård nord for Fjenneslev Kirke, hvor der også er fundet en runesten med teksten ”(S)asser rejste sten og byggede bro”. På dette tidspunkt havde bro- og kirkebyggeri samme status som pilgrimsfærd til Jerusalem, og de førte alle direkte til syndsforladelse og Paradis. I nærheden findes stadig Sassebro. Som hans tilnavn antyder, var han meget rig, og kom til at eje mere end 1.500 gårde på Sjælland.

ASSERSTENEN²⁷⁷

Da Knud Lavard blev dræbt i 1131, arbejdede Asser Rig for at få hævn over drabsmanden Magnus og hans medskyldige. Under de efterfølgende uroligheder sikrede han, at Knud Lavards søn Valdemar den Store kom i sikkerhed i hjemmet i Fjenneslev. Her blev

han opdraget sammen med Asser Rigs egne sønner Esbern Snare og Absalon.

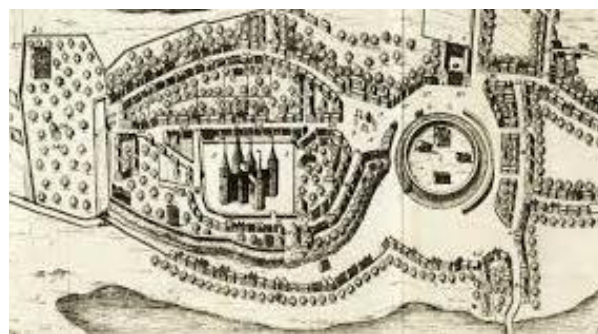
SORØ KLOSTERKIRKE²⁷⁸

Asser Rig gav rige gaver til Sorø Kloster, herunder Sorø By med tilhørende marker. Sine sidste år tilbragte Asser Rig som munk i det kloster, han havde skabt sammen med sine brødre. Asser Rig døde i 1151, dagen efter klosterkirkens indvielse, og han blev stedt til hvile i kirkens kor. Sammen med Inger Eriksdatter fik han sønnerne biskop Absalon og korsridder Esbern Snare samt datteren Ingefred Assersdatter Hvide, hvor de to sidstnævnte indgår i slægten. Vi har altså

ABSALON, ESBERN SNARE OG SORØ KLOSTER

RIGSRÅD KORSRIDDER ESBERN "SNARE" ASSERSEN HVIDE TIL KALUNDBORG (21). Han blev født omkring 1127 i Fjenneslev, og var stormand (magnates), ridder og medlem af Kongens Råd. Esbern Snare grundlagde Kalundborg, byggede byens borg, og lagde grunden til den femkantede kirke omkring 1170. Han byggede også Tersløse borg.

KALUNDBORG

Esbern Snare deltog i forligsmødet i Roskilde i 1157 mellem Svend, Knud og Valdemar, da de skulle dele landet mellem sig. Valdemar skulle have Jylland, Svend skulle have Sjælland, og Knud skulle have Skåne. Det gik som bekendt anderledes. Svends mænd dræbte Knud, medens Esbern Snare vist fik væltet lysestagerne, og hjulpet sin sårede fosterbror Valdemar til Fjenneslev i et frygteligt uvejr. Blodgildet i Roskilde kom det til at hedde.

Herefter hjalp Esbern Snare og Absalon Valdemar til Jylland, så han kunne komme sig. Et par måneder senere kom Svend til Jylland for at vinde kongemagten, og det kom til et stort slag på Grathe Hede. I slaget udmærkede Esbern Snare sig, og det endte med, at Svend blev dræbt, og fik tilnavnet Grathe, medens Valdemar blev konge af Danmark.

Paven kaldte til korstog mod de hedenske vender, og Esbern Snare ledte korstogene til

Rügen sammen med Absalon, Sune Ebbesen og kong Valdemar. Her omtales han som en uforfærdet og utrættelig stridsmand. Det var Esbern Snare sammen med Sune Ebbesen, der fik fældet Svantevit og slæbt den ud af byen for at blive hugget op til køkkenbrænde.

ESBERN SNARES VÅBEN

Esbern Snare var snarrådig, hvad hans tilnavn hentyder til. Et eksempel på dette er legenden om hans sammenstød med den vendiske flåde ved Sejerøbugten. Her søgte han at slippe forbi en flåde på 40 skibe en stjerneklar nat, men blev opdaget og omringet. Esbern Snare sendte så en sømand til tops i masten, og bad ham om at lade, som om han gav tegn til en hjælpeflåde. Følgen blev, at venderne trak sig, og han kunne nå ind til Kalundborg. Saxo omtaler også, hvorledes han under korstoget til Kurland i 1170 reddede kongesønnen Kristoffer ved et beundringsværdigt mod og hårdførhed. På den anden side havde han ord for at give sin ven kong Valdemar forsigtige råd.

Esbern Snare var veltalende, hvad der ses af en bevaret tale, han holdt ved kongens julegilde i Odense i 1187. På det tidspunkt havde Saladin (Sala-al-Adin) netop indtaget Jerusalem, og den kristne verden var rystet. Paven sendte et brev til kongen, der blev oplæst under julegildet. Heri bad Paven om hjælp fra alle kristne stridsmænd til at

tilbageerobre Jerusalem. Under indtryk heraf holdt Esbern Snare en opstemt tale, hvor han henviste til vore nordiske forfædres store bedrifter, og opfordrede ungdommen til at tage korset, og vise hvad de duede til. Dette førte så til et efterfølgende dansk korstog til det hellige land. I julegildet deltog også Esbern Snares nevø, ridder Alexander Due Pedersen til Borup, der lod sig opflamme, og straks meldte sig som korsridder sammen med 15 andre unge riddere.

Esbern Snare var gift tre gange, og hans to første hustruer optræder på skjoldfrisen i Sorø Klosterkirke. Det drejer sig om Holmfred, *Hulmfrith uxor Esberni Snare*, og Ingeborg, *Ingeburg uxor secunda Esberni Snare*. De døde begge før Esbern Snare, og efter deres død gav Esbern Snare Sorø Kloster hovedgårdene Bromme og Munke Bjergby til Holmfreds sjælefred og herregården Ovre til Ingeborgs sjælefred. Hertil kom, at han testamenterede halvdelen af sit bo til klostret. Derefter friede han, og blev gift tredje gang med Helene Guttormsdatter.

Esbern Snares sidste frierfærd er behandlet i riddervisen *Esbern Snare*, hvor han kommer til sin udkårne med silkestoffer, og beder hende om at sy en kjortel til sig. På den tid var det et halvt frieri. Hun syede ham så en meget smuk kjortel, med roser og liljer, med femten riddere med dragne sværd, med femten jomfruer i en dans om ærmekransen, med en snekke i stride strømme og med en ridder, der kyssede en jomfru. Visen er i traditionen fra de franske Chansons d'Histoire²⁷⁹:

*”Nu er den klædning både syet og skåren;
Gud give, at den var velbåren!”
:Hun er sig med dyden oprunden:*

*Der mælte hr. Esben, da han de klæder så:
"Krist signe de fingre, der lagde vind derpå.
(gjorde sig umage)!*

*Den jomfru hun får ikke skræddergave,
End mig selv, om hun lyster mig at have."*

*"Haver tak, skøn ridder, alt for eders gave!
I er den svend, mig jomfru vil have."*

Denne store stridsmand fik et sørgeligt endeligt. På sin elskede Sæbygaard på Sjælland faldt han ned af en trappe, og brækkede halsen på en møllesten, der lå for enden af trappen. Han døde i 1204. Esbern Snare blev begravet i Sorø Klosterkirke, hvor hans våbenskjold er malet, og han gav Stenmaglegaard og by til kirken. Han var altså gift første gang med Holmfred, med hvem han fik sønnen staller Niels Esbernsen Mule, og tredje gang med Helene Guttormsdatter, med hvem han fik datteren borgfrue Ingeborg Esbernsdatter Hvide. De indgår begge i slægten. Vi har altså

HOLMFRED ESBERNS AF KALUNDBORG (21). Det var hende, der blev begravet i Sorø Klosterkirke, og omtaltes på skjoldefrisen som *"Hulmfrith uxor Esberni Snare"*. Sammen med Esbern Snare fik hun sønnen

STALLER NIELS ESBERNSEN MULE (20). Han førte Ranislægtens todelte skjold, som antagelig er en sammensmeltning af to grene af hvideslægtens våben, nemlig hvidernes tre bjælker og saltenses hjortegevir. Niels mule blev begravet i Sorø Klosterkirke. Staller Niels Mule blev gift med

MARGRETHE MULE (20). Hun ville ikke aflevere Esbern Snares gave til Sorø kloster, og gav sig først efter biskop Niels havde lyst

hende i band tre gange. Sammen med staller Niels Mule fik hun sønnen

ESBERN SNERLING MULE (19). Han blev født omkring 1192. Esberns tilnavn betyder rask eller hurtig. Af Sorø Klosters gavebog fremgår, at han *"erkendte på sit dødsleje sin fars manglende opfyldelse af hans bedstefar Esbern Snares gave, som Esbern Snare havde betroet sine sønner at udrede. For denne gave og for sin egen sjæls frelse gav Esbern Snerling i året 1233 en gård i Bringstrup og to tredjedele af Ørslevøster."* Esbern Snerling blev begravet i Sorø Klosterkirke. Han var gift med

INGEBORG NILSDATTER (19). Sammen med Esbern Snerling fik hun sønnen

RANE ESBERNSEN RANI (18). Han fik sønnen

JON RANESENS VÅBEN

RIDDER JON RANESEN RANI AF GJORSLEV (17). Han blev født omkring 1215. Jon Ranesen trættede med Sorø Kloster om gods i Gydemath og Vindethorp i 1260. Han gav gods til Sankt Clara Kloster i Roskilde før 1267.

HOLTUG KIRKE²⁸⁰

Jon Ranesen ejede Gjorslev og Holtug Kirke, hvor hans våben er afbildet på kirkebænkene. Han var gift med Elisabeth Nielsdatter Hvide af Falster, der stammede fra

55. SIGURD JARL AF LADE

SIGURD JARL OG KONG HÅKON²⁸¹

JARL SIGURD HÅKONSON AF LADE (29) var født omkring 890. Sigurd var jarl af Trøndelag og Håloygaland. Han var kong Håkon den Godes ven og rådgiver, bl.a. mæglede han mellem kongen og folket under kongens forsøg på at indføre kristendommen. I 962 blev Sigurd Jarl myrdet på Aglo ved en mordbrand udført af Harald Gråfell og hans bror. Sigurd Jarl var gift med

BERGLJOT TORESDATTER AF MØRE (29). Hun var født omkring 905. Julenat 935 fødte Bergljot en søn, der blev døbt af kong Håkon den Gode, som holdt julegilde hos dem. Kongen gav den nyfødte sit eget navn. Bergljot døde omkring 962. Sammen med Sigurd Jarl fik hun ifølge sagaerne sønnen

HÅKON JARL²⁸²

KONG HÅKON JARL "DEN STORE" SIGURDSON AF NORGE (28). Han var født 935. Efter Håkon Jarls far var blevet myrdet, tog Håkon Jarl kampen op med Harald Gråfell. Der kom imidlertid ingen afklaring, da de var jævnbyrdige. Kong Harald Gråfell indtog så Viken, der hørte under den danske konge Harald Blåtands interessesfære. På denne baggrund foreslog Håkon Jarl derfor Harald Blåtand, at de skulle lokke Harald Gråfell til Danmark og dræbe ham. Det skete i 970. Herefter blev Håkon underkonge af Norge. En runesten over Håkon Jarl findes ved Bro Kirke.

I 973-74 var Håkon Jarl i Danmark, og hjalp Harald Blåtand i kampen mod kejser Otto II. De tabte imidlertid, og som led i fredsslutningen måtte Harald Blåtand love kejseren at kristne Norge, og Håkon Jarl måtte lade sig døbe. Håkon var imidlertid stærk tilhænger af den gamle gudetro, for hvilken han var blevet hyldet i kvadet

Vellekla, så han afsværgede den kristne tro så snart han vendte hjem til Norge. Harald Blåtand sendte så en straffeekspedition til Viken, og lod indbyggerne tvangsdøbe. Sammen med jomsvikingerne søgte Harald Blåtand også at slå Håkon Jarl, men han tabte slaget ved Hjørungavåg, og vendte tilbage til Danmark.

SLAGET I HJØRUNGAVÅG²⁸³

Håkon Jarl var i mellemtiden blevet upopulær i Trøndelag, så da kong Olav Tryggvasson kom til Trøndelag med en hær i 995, sluttede bønderne op om kong Olav. Håkon Jarl gemte sig sammen med sin træl Tormod Kark i en hule, der lå midt i en svinesti. Hulen kom senere til at hedde Jarlshole. Om natten dræbte Tormod jarlen, og næste morgen viste han stolt Håkon Jarls afhuggede hoved til Olav Tryggvasson. Det skulle han imidlertid ikke have gjort. Slaver dræber ikke jarler, mente Kong Olav, hvorefter slaven selv blev halshugget. Håkon Jarl blev gift med Tora Skagesdatter, med hvem han fik datteren Bergljot Håkonsdatter og sønnen jarl Svend Håkonsson. Herudover fik han sønnen Erik Håkonsson og datteren Ragnhild Håkonsdatter med elskerinder. De indgår alle i slægten. Vi har altså

UNDERKONGE ERIK JARL HÅKONSON AF NORGE (27). Han var født 957, og blev opfostret hos Thorleif den Kloge fra Medaldal. I 974 blev han udnævnt

til lensmand af Vingulmark og Raumrike af kong Harald.

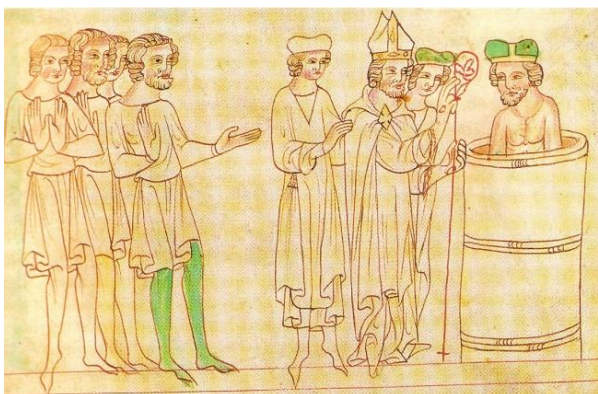
ERIK JARL OG HÅKON ERIKSSON

Da hans far blev myrdet, flygtede Erik Håkonsson til Danmark sammen med sin bror. Her blev han gift med Svend Tveskægs datter Gyda. Han fik hævn over drabet på sin far i slaget ved Svold, hvor han sammen med sin svigerfar Svend Tveskæg besejrede Olav Tryggvasson. Herefter blev han udnævnt til underkonge af Norge år 1000. Erik Håkonsson deltog i Knud den Stores angreb på England, og blev udnævnt til jarl af Northumbrien i 1016. Erik Håkonsson blev gift med Gyda Svendsdatter, der stammede fra

56. HERTUG BORIVOJ AF BÖHMEN

HERTUG BORIVOJ I PREMYSLID AF BÖHMEN (32) var født omkring 852. Hans slægt stammede fra en bonde ved navn Premyslid, der betyder plovmand. Premyslid blev gift med datteren af en herremand, der ejede store dele af Böhmen, og han blev selv

fyrste af Böhmen. Borivoj blev hertug af området omkring Prag i 870.

BORIVOJ I DØBES

Han blev døbt 883 af Sankt Methodius. Borivoj havde svært ved at omvende Böhmen til kristendommen, og blev jaget ud af landet af hedningene i 884, men siden genindsat året efter af den kristne storfyrste Svatopluk. Borivoj døde omkring 889. Han var gift med

SANKT LUDMILA

HERTUGINDE SANKT LUDMILA AF BÖHMEN (32). Hun var født omkring 860 i Melnik, og blev gift med hertug Borivoj i 873. Ludmila blev døbt sammen med sin mand, og de blev siden ivrige evangelister.

SANKT LUDMILA STRANGULERES²⁸⁴

Ludmila stod for den religiøse opdragelse af sit ældste barnebarn Wenceclaus, der som mindreårig efterfulgte sin far som hertug af Böhmen. Hendes svigerdatter Drahomira mente, at hun snarere uddannede drengen til munk end til fyrste, og de blev bitre fjender. Ludmila var bange for sit liv, og flygtede til Tetin Borg, hvor Drahomira fik hende stranguleret i sit eget slør af to adelsmænd i 821. Kort efter sin død blev Ludmila ophævet til helgen. Hun blev begravet i Sankt Georges Basilika i Prag. Sammen med Borivoj fik hun sønnen

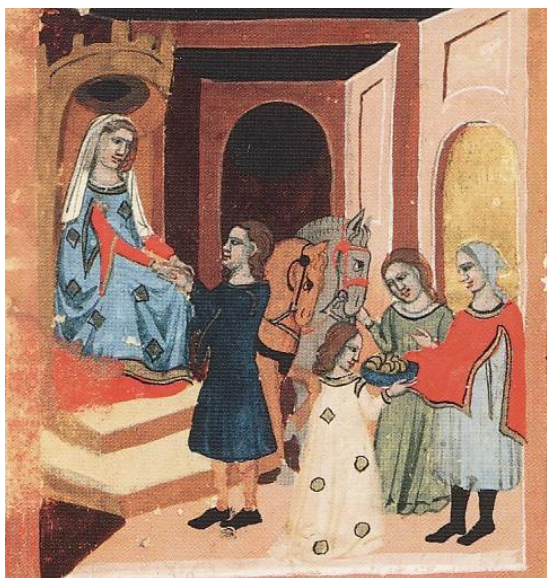
VRATISLAUS I

HERTUG VRATISLAUS I PREMYSLID AF BÖHMEN (31). Han var født omkring 888. Vratislaus blev gift med prinsesse Drahomira omkring 906 for at etablere en tæt forbindelse til de polabiske slaver. Han blev hertug af Böhmen 915. Samme år støttede han Henrik I Fuglefangerens felttog mod sachserne.

SANKT GEORGES BASILIKA

Vratislaus grundlagde Sankt Georges Basilika og byen Wrocław. Han døde i et slag mod ungarerne 919. Vratislaus var gift med

DRAHOMIRA HYRER MORDERNE

HERTUGINDE DRAHOMIRA AF STODOR (31). Hun var født omkring 877 som datter af en fyrste fra Brandenburg. Efter sin mands død blev hun regent af Böhmen som værge for deres ældste søn Wenceclus sammen med sin svigermor Ludmila. Det var deres uenighed om opdragelse og udenrigspolitik, der førte til drabet på Ludmila.

Da Wenceclus blev myndig i 922, sendte han sin mor i exil. Hun blev dog kaldt tilbage til hoffet i Prag i 925. I 935 blev Wenceclus myrdet, og hun flygtede fra hoffet. Sammen med Vratislaus I fik hun sønnen

BOLESLAV I

HERTUG BOLESLAV I "DEN GRUSOMME" PREMYSLID AF BÖHMEN (30). Han fik sit tilnavn, fordi han kom til magten ved at myrde sin bror Wenceclus under en fest i 935. Boleslav fik dårlig samvittighed oven på dette, og overgav sin søn, der var født nøjagtig samtidig, til kirken som præst, og navngav ham Strachkvas (En dødelig fest).

Efter denne uheldige opstart udviklede Boleslav sig til en respekteret og dynamisk hersker, der styrkede Böhmen, og udvidede

dets grænser. Han anerkendte kejseren 950. Boleslav døde 967. Han var gift med

HERTUGINDE BIAGOTA PREMYSLAVNA AF STOCKOW (30). Sammen med Boleslav I fik hun sønnen fyrst Boleslaw II og datteren hertuginde Dobravka, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE DOBRAWA PREMYSLID AF BÖHMEN (29). Hun blev gift i 965 med hertug Mieszko af Polen i forbindelse med en alliance mellem hendes far og Mieszko.

DOBRAVKA

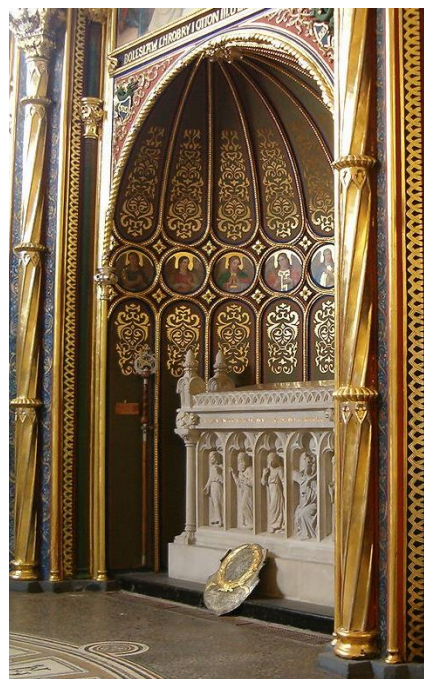
Ifølge den samtidige *Thietmars krønike* var det hende, der fik Mieszko til at gå over til kristendommen. Dobravka etablerede det første polske stift i 968, og grundlagde vist kirkerne i Posen og Guesen. Hun døde i 977. Dobravka blev altså gift med

HERTUG MIESZKO I PIAST AF POLEN (29). I 960 blev han hertug over en række hedenske stammer. Da Mieszko blev gift med Dobravka, gik han over til kristendommen, og blev døbt. Herefter skabte de det kristne Polen som en del af den vesteuropæiske kristne verden.

MIESZKO I

Først udvidede Mieszko riget med Gdansk, Pommern, Masovia og Kuyavia. Senere indgik han alliancer med Sverige og den romerske kejser, og blev involveret i kampe med Böhmen, hvor han bl.a. vandt Silisia. Mieszko I var en klog politiker, en talentfuld militær leder og en karismatisk hersker. Han indførte en række reformer, som forbedrede det monarkiske system. Ved sin død i 992 efterlod han en veletableret polsk stat.

MIESZKO I OG BOLESLAW'S GRAV²⁸⁵

Mieszko I og hans søns grav findes i Poznan. Sammen med hertuginde Dobravka fik han sønnen kong Boleslaw I den Modige og datteren Gunhilda Mieszkowna, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING GUNHILDA MIESZKOWNA PIAST AF POLEN (28). Hun var først gift med kong Erik Segersäll, med hvem hun fik sønnen Oluf Skötkonung. Siden blev hun gift med kong Svend Tveskæg som led i en fredsftale, og med ham fik hun datteren Gyda Svendsdatter. De indgår begge i slægten. Gunhilda tog hjem til Polen, da Svend Tveskæg blev gift med Sigrid Storråde, men blev siden hentet til England af deres sønner. Hun døde 1015. Gunhilda var altså gift med

KONG SVEND "TVESKÆG" HARALDSEN AF DANMARK, NORGE OG ENGLAND (28). Sammen med Gunhilda Mieszkowna fik han endvidere datteren

DRONNING GYDA SVENDSDATTER AF DANMARK (27). Hun blev født 980. Gyda Svendsdatter døde år 1000. Det var hende, der var gift med Erik Håkonsson, med hvem hun fik sønnen

UNDERKONGE HÅKON JARL ERIKSON AF NORGE (26). Han var født 998. Som 17-årig efterfulgte Håkon Jarl sin far som underkonge af Norge med sin onkel Ejner Tambeskælver som værge. I 1015 vendte kong Olav den Hellige tilbage til Norge fra England, hvor han havde hjulpet den engelske konge med at bekæmpe danskerne. Han erklærede sig nu som konge af Norge med støtte fra Opplands småkonger. Efter nederlaget i Nesjarslaget 1016 flygtede Håkon Erikson til England, hvor han fik asyl

hos kong Knud den Store. Her blev han jarl af Worcester og regent af Sudreyar. Da Olav den Hellige blev slået og flygtede i 1028, blev Håkon Erikson indsat som underkonge af Norge af Knud den Store.

Håkon Erikson druknede i et skibsforlis mellem Orkneyøerne og Skotlands fastland på vej tilbage fra England 1030. Det er antagelig ham, der omtales som Håkon Jarl på Komstad Runesten. Håkon Erikson blev gift med datteren af

KOMSTAD RUNESTEN²⁸⁶

DRONNING THYRA HARALDSDATTER AF DANMARK (27), der endvidere blev gift med

PRINS BURISLAW AF VENDEN (27). Sammen med dronning Thyra Haraldsdatter fik han datteren²⁸⁷

DRONNING GUNHILD BURISLAWSDATTER AF VENDEN (26). Hun var født 999, og døde 1062. Det var hende, der blev gift med underkonge Håkon Erikson, med hvem hun fik datteren

BODIL HÅKONSDATTER AF LADE (25). Hun var født i Vestfold, og døde 1062 i Danmark. Bodil Håkonsdatter blev gift med

JARL ULV "GALICIENFARER" AF DANMARK (25). I 997 erobrede muslimerne Santiago de Compostela, hvad der gjorde livet surt for pilgrimmene. Når Ulf Galicienfarer drog på togter til Galicien omkring 1030, var der derfor ikke længere tale om plyndringstogter men om missionskrige eller tidlige korstog, selvom forskellen nok ikke var stor for dem, det gik ud over. Han var med til at belejre Santiago, ligesom han vist hjalp grev Rodrigo Romaniz i angrebet på Lip Slot, hvor Bermudo III holdt til, og i sejren over baskerne. Siden blev han jaget væk, og vendte hjem til Danmark efter at have plyndret nogle øer ud for kysten.

ULV GALICIENFARERS SVÆRD²⁸⁸

Det var antagelig Ulv Galicienfarer, der blev begravet i en fornem kammergrav i Næsby i Himmerland, hvor man blandt andet fandt et kostbart sølvindlagt sværd med den kristne indskrift "+IN NOMINE DEO" ("+I GUDS NAVN"). Sammen med Bodil Haakonsdatter fik han sønnen

JARL THRUGOT "FAGERSKIND" ULFSEN AF GALICIEN (24). Han var født omkring 1022, og blev jarl af kong Svend Estridsens hird. Thruget Fagerskind døde omkring 1070. Han var gift med Thorgunna Vagnsdatter, der stammede fra

57. JARL OTTAR AF GÖTALAND

JARL OTTAR AF GÖTALAND (29) omtales i Olav Tryggvasson Saga, hvor det fortælles, at han blev dræbt af jarl Haakon Sigurdsson, da denne angreb Götaland for kong Harald Blåtand. Ottar Jarl var gift med

AELFLED ALDREDSDOTTER AF GÖTALAND (29). Sammen med Ottar Jarl fik hun ifølge sagaerne datteren

INGEBORG OTTARSDOTTAR AF GÖTALAND (28). Hun blev gift med

HØVDING PALNER TOKESEN FRA FYN (28). Ifølge Jomsvikingernes Saga var hans bror Åge Tokesen en stor viking, der blev dræbt af kong Harald Blåtand, hvilket "*kommer Palner for øre, og det påvirker ham så meget, at han må søge til sengs, mest af den grund, at det forekom ham usandsynligt at få hævn, når det nu var kongen, det drejede sig om.*"

Da Palner så søgte råd hos sin fosterbror Sigurd, sagde denne, at det bedste han kunne gøre var at indgå et giftemål, der ville skaffe ham hæder og omtale. Sigurd tilbød så at drage til Götaland og fri til jarlens datter Ingeborg på Palners vegne. Ankommet hos Ottar Jarl fortalte Sigurd, at Palner ikke kunne komme på grund af udmattelse og sorg, men at han ikke ville spare på udgifterne til et bryllup på Fyn.

Ottar Jarl ankom så til bryllup på Fyn sammen med datteren Ingeborg og et stort følge, og der blev holdt et mægtigt bryllup, hvor der ikke blev sparet på noget. Herefter tog jarlen hjem med rige gaver. Ægtefolkens samliv blev kærligt og fredeligt, og snart efter fik de sønnen Palnatoke. Palner døde, medens Palnatoke var ung, og sammen med sin mor arvede Palnatoke en stor formue. Sammen med Ingeborg Ottarsdatter fik Palner Tokesen ifølge sagaerne sønnen

PALNATOKE OG SVEND TVESKÆG²⁸⁹

VIKINGEHØVDING PALNATOKE PALNESEN AF JOMSBORG (27). Han kom fra Fyn, og blev Jomsvikingernes høvding. Jomsvikerne blev oprettet som et selvstændigt marineelitekorps, der havde relationer til den danske konge. De havde base på Jomsborg ved Julin, og Palnatoke blev høvding, og stod for deres lovværk.

Jomsvikingernes Saga fortæller, at det var Palnatoke, der opfostrede Svend Tveskæg. Palnatoke var tilhænger af den gamle nordiske tro og imod, at Harald Blåtand gik over til kristendommen. Han støttede derfor Svend Tveskæg i det opgør, der førte til Harald Blåtands død.

En sommer var Palnatoke på togt med 12 skibe, og han tog til Brentland (Wales) for at hærge. Her var Stevner jarl, og han havde en smuk og klog datter, der hed Oløf. Hun inviterede Palnatoke til gilde, og viste ham stor hæder. Ved gildet friede Palnatoke til hende, og de blev gift inden gildet var ovre. Palnatoke blev så jarl, og fik halvdelen af Stevners rige nu og resten, når Stevner døde. Oløf var nemlig enebarn. Palnatoke blev i Wales det næste år, men vendte så hjem med sin hustru. Han blev altså gift med datteren af

JARL STEVNER AF WALES (28). Han levede midt i 900-tallet. Jarl Stevner fik ifølge sagaerne datteren

OLØF STEVNERSDATTER AF WALES (27). Hun omtales som både smuk, klog og meget afholdt. Sammen med Palnatoke fik hun ifølge sagaerne sønnen

HØVDING ÅGE TOKESSEN AF FYN (26)²⁹⁰. Svend Tveskæg tog sig af sin fosterbror Åge, der forvaltede familiens ejendomme på Fyn. Åge Tokesen var gift med datteren af

JARL VESETE AF BORNHOLM (27). Han herskede over Bornholm, og Svend Tveskæg friede på Åges vegne til hans datter Thorgunna. Vesete var gift med

HILDEGUN AF BORNHOLM (27). Sammen med jarl Vesete fik hun ifølge sagaerne datteren

THORGUNNA VESETESDATTER AF BORNHOLM (26). Det var hende, der blev gift med Åge Tokesen, med hvem hun ifølge sagaerne fik sønnen

JOMSVIKING

JOMSVIKING VAGN ÅGESEN AF FYN (25). Han voksede op hos sin far og morfar, og havde et heftigt sind. Som niårig havde han allerede dræbt tre mænd, og familien vidste ikke, hvad de skulle stille op med ham. Da han var 12 år, enedes man så om, at hans far og hans morfar hver skulle give ham et skib og 50 håbefulde unge mænd under 20 år. De drog afsted for at prøve lykken, røvede våben og mad langs Danmarks kyster, og endte i Jomsborg. Her søgte de optagelse i Jomsvikingerne, men Vagn Ågesens farfar Palnatoke mente, at Vagn var for ung, og tilbød ham i stedet halvdelen af sit rige i Wales.

Vagn ville imidlertid være jomsviking, og det blev besluttet, at Vagns skib skulle kæmpe mod Sigvard Strut-Haraldssons skib. Det blev et voldsomt slag, og da der var faldet 30 af Sigvards mænd og kun få af Vagns, stoppede Palnatoke kampen, og de unge mænd blev optaget som jomsvikinger, ligesom Vagn Ågesen blev adopteret af Palnatoke. Tre år

efter blev Palnatoke syg, og Sigvard blev valgt til jomsvikingernes høvding.

SVEND TVESKÆGS GRAVØL²⁹¹

Ifølge Jomsvikingerne Saga blev der drukket godt til og givet mange løfter, da de blev indbudt til gravøl hos Svend Tveskæg. Svend Tveskæg lovede at tage til England, og slå den engelske konge. Jomsvikingerne ville ikke stå tilbage, og deres nye leder Sigvard lovede, at han ville tage til Norge, og slå Håkon Jarl, medens Vagn Ågesen lovede, at han ”skulle fare med dem til Norge, og ikke komme tilbage, førend han havde dræbt Thorkel Leira, som var lensmand øster i Viken, og gået i seng hos hans datter Ingibjörg.”

SLAGET I HJØRUNGAVÅG²⁹²

Det førte til slaget i Hjørungavåg, der foregik i et frygteligt haglvejr. Her mødte jomsvikingerne en dobbelt så stor norsk flåde. Selvom der faldt langt flere nordmænd end

jomsvikinger, fik nordmændene overtaget i kampen, og Sigvard vendte sit skib om og flygtede. Vagn Ågesen råbte så, at han at han skulle blive, og da det ikke havde nogen effekt, kastede han sit spyd, og dræbte styrmanden, som han troede var Sigvard. Sigvard havde imidlertid overladt roret til en anden og sat sig ved årene, så han overlevede.

De fleste af jomsvikingerne skibe flygtede nu, men Vagn nægtede at trække sig. Så ”lagde Erik Jarl til mod Vagns skib, og der kom hård modstand. Men til slut blev skibet ryddet, og Vagn blev fanget sammen med 30 af hans mænd.” De fik nu bundet fødderne sammen, så de ikke kunne flygte. Thorkel Leira fik æren af at halshugge jomsvikingerne, som det var skik og brug, og begyndte fra en ende af. Da der var 18 igen, nåede de til en meget smuk ung mand med langt hår. Han svøbte sit hår frem for sig, rakte halsen ud, og bad dem om ikke at besmudse håret med blod, når de huggede. En af nordmændene holdt så hans hår med begge hænder, og da Thorkel huggede hårdt til, trak jomsvikingen sit hår til sig så hurtigt, at nordmanden mistede begge sine hænder. Erik Jarl spurgte så jomsvikingen, om han ville benådes, og han svarede ja.

VAGN ÅGESEN BENÅDES²⁹³

Jarlen ville nu benåde de øvrige jomsvikinger, men Thorkel Leira ville ikke benåde Vagn

Ågesen, der havde svoret at dræbe ham, så han sprang frem med øksen hævet. Vagns sidemand kastede sig imidlertid frem, og faldt ned for Thorkels fødder, så denne faldt og slap øksen. Denne greb Vagn, og gav Thorkel banehug. Nu blev der sluttet fred mellem nordmændene og de overlevende jomsvikinger, hvoraf mange blev optaget i Haakon Jarls hird. Herefter tog Vagn med Erik Jarls søn hjem til Viken, og allerede samme aften lå han med Ingibjörg Thorkelsdatter, som han siden tog til hustru.

Næste forår tog han afsked, og Erik Jarlson forærede ham tre veludrustede skibe, med hvilke han sammen med Ingibjörg tog hjem til sin families ejendomme på Fyn. I Jomsvikingerne Saga omtales Vagn Ågesen som en storslagen og ypperlig viking, hvis lige i styrke og dåd ikke fandtes i Danmark. Vagn Ågesen blev altså gift med datteren af

LENSMAND THORKEL LEIRA AF VIKEN (26). Han fik ifølge sagaerne datteren

INGIBJÖRG THORKELSDATTER AF VIKEN (25). Hun var født omkring 970. Sammen med Vagn Ågesen fik hun ifølge sagaerne datteren

THORGUNNA VAGNSDATTER AF FYN (24). Hun var født før 1026, og levede længe efter sin mands død i 1070. Det var hende, der var gift med Thrugot Fagerskind, med hvem hun fik datteren

DRONNING BODIL THRUGOTSDATTER AF DANMARK

(23). Hun var født 1065. Dronning Bodil beskrives som rund og trivelig, og var som en mor for sin mands elskerinder. Hun drog med på Erik Ejegods korstog til det hellige land, og da han døde på Cypern, fortsatte hun til Jerusalem. Her døde hun i 1103, og blev

begravet på Oliebjerget. Bodil Thrugotsdatter lagde navn til to store danske adelsslægter, nemlig Bodilslægten og Thrugotslægten. Hun blev gift med sønnen af

KONG SVEND ESTRIDSEN AF DANMARK (24), der endvidere fik sønnen

ERIK EJEGOD MØNT

KONG ERIK "EJEGOD" SVENDSEN AF DANMARK (23). Han var født 1056 i Slangstrup. Erik Ejegod stod ved sin bror kong Knud den Helliges side, da denne og deres bror Benedikt blev dræbt i Sankt Albani Kirke i Odense i 1086, men han undslap med livet i behold. Erik Ejegod blev konge i 1095, og gennemførte missionskrige mod venderne, som han havde store problemer med at holde væk fra Danmark, da de blev presset ud af deres områder af sachserne. Rügen blev skatskyldig til Danmark, og det gav ham det andet tilnavn *Vendernes Ødelægger*.

I 1098 mødtes Erik Ejegod med pave Urban II, hvor han fik pavens velsignelse til at frigøre den danske kirke fra ærkebispedømmet Hamborg-Bremen og oprette et ærkebispesæde i Lund, ligesom han fik opbakning til at helgenkåre Knud den Hellige. Begge dele fandt sted ved indvielsen af ærkebispesædet i 1103.

Det var nok et led i aftalen med paven, at Erik Ejegod som den første konge drog på korstog til det hellige land. I Knytlingesagaen hedder

det: "*Kongen, tapper i strid, satte ud fra nord med sine krigere for at hele sin sjæls sår.*" Jerusalem var dog tilbageerobret, inden Erik Ejegod fik samlet sin flåde, og kom af sted i 1103. Efter Saxo drog han afsted med 200 skibe, og på vejen besøgte han Novgorod og Konstantinopel, hvor han mødte kejser Alexia I Komnenos. Erik Ejegod nåede dog ikke frem, men døde på Cypern.

Sammen med dronning Bodil Thrugotsdatter fik han sønnen hertug Sankt Knud Lavard og datteren Bodil Eriksdatter. Sammen med en elskerinde fik han endvidere sønnen medkonge Harald Kesja. De indgår alle i slægten. Vi har altså

SKOVKLOSTER

BODIL ERIKSDATTER AF DANMARK (22). Af sin far fik hun Næstved By, medens han selv beholdt Næstved Torv og indtægterne herfra. Hun byggede den første Sankt Peters Kirke i Næstved, og var med til at oprette Skovkloster (Sankt Peders Kloster, Herlufsholm) sammen med sine sønner. Bodil Eriksdatter blev gift med

STORMAND PEDER BONDE TIL BORUP (22). Han var stormand (magnates) og en af Sjællands rigeste mænd på sin tid. Sammen med Bodil Eriksdatter fik han

sønnerne Jørgen Bodilsen og Peder Bodilsen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

PEDER BODILSEN

STORMAND PEDER BODILSEN TIL EGGESLEV (21). Han blev født på Borup. Med Peder Bodilsen har vi endnu et eksempel på brugen af metronym i familier, hvor moderen var af højere byrd end manden. Ved kirkemødet i Lateranet i Rom 1123 blev kravet om kyskhed indskærpet. Efter Roskildekrøniken anlagde Peder Bodilsen sag mod de gejstlige året efter tilskyndet af sin kapellan Nothold. Nu skulle de gejstlige, der havde hustruer, sende dem bort, og dem, der ikke havde, måtte afstå fra at få hustruer.

GAVEBREVET 1135

I 1134 startede Peder Bodilsen sammen med den nyudnævnte biskop Eskil af Roskilde et oprør mod den nykårne kong Erik Emune, der endte med, at kongen måtte forlade Sjælland. I det lange løb kunne Peder Bodilsen og Eskil

dog ikke hamle op med kongen, og de måtte krybe til korset. Det endte med et forlig og en bøde. Sammen med sin mor og sine brødre samt biskop Eskil etablerede Peder Bodilsen Skovkloster. Gavebrevet af 29. november 1135 er det ældst bevarede danske dokument. Peder Bodilsen bidrog med en del af sine ejendomme svarende til 2-3 landsbyer.

PEDER BODILSEN SKÆNKER SANKT PEDER SKOVKLOSTER

Efter Saxo var der ondt blod mellem Bodilslægten og Hvideslægten, og Peder Bodilsen prøvede uden held at få hviderne fradømt deres ejendomme på Sjællands Landsting i 1136. Udover Eggeslev ejede Peder Bodilsen også herregårdene Lille Næstved og Ladby. Han omtales sidste gang i 1142. Peder Bodilsen var gift med

UNA AF DANMARK (21), der var en anden kongedatter født udenfor ægteskab. Sammen med Peder Bodilsen fik hun sønnen

STORMAND PEDER PEDERSEN TIL BORUP (20). Han var født før 1130. Peder Pedersen støttede Valdemar den Store på hans vej til tronen, og i Knytlingesagaen omtales,

at Valdemar søgte beskyttelse i Borup under flugten fra Blodgildet i Roskilde 1157. Peder Pedersen førte en ørnklo i sit våben på samme måde som hans svoger Esbern Snare. Peder Pedersen var gift med Ingefred Assersdatter, der også var datter af

JARL ASSER "RIG" SKJALMSEN HVIDE TIL FJENNESLEV (21) og INGER ERIKSDATTER AF FALSTER (21), der endvidere fik datteren

INGEFRED ASSERSDATTER HVIDE AF FJENNESLEV (20). Hun var født 1130 på Fjenneslev, og blev gift med Peder Pedersen i 1157. Ingefred Assersdatter døde 1165 på Borup. Sammen med Peder Pedersen fik hun sønnen

KORSRIDDER ALEXANDER PEDERSEN DUE TIL BORUP (19). Han var født 1155 på Borup. Alexander Pedersen blev ridder i 1185, og året efter var han hærfører ved erobringen af Camin under korstoget til Pommern. Alexander Pedersen var en af de 16 riddere, der ved kongens julebud i Odense i 1187 blev rystet af budskabet om Jerusalems fald. Herefter svor han, opstemt af julebordets glæder og opflammet af Esbern Snares tale, at han ville følge pavens opfordring til at tage korset, og befri den hellige stad fra muslimerne.

Vi er så heldige, at vi kender korstoget i detaljer, idet der findes en samtidig beretning om togtet nedskrevet af en munk, der var med på turen. Vikingetiden var ovre, så først skulle der bygges snekker, som kunne gøre rejsen. Det tog sin tid, og i den sidste ende var der kun 5 af de 16 edsvorne riddere, der mødte op i 1191 med skib og mandskab til samlingen ved Hals ved Limfjordens munding. Det var samme år som de engelske og franske

korsriddere ankom til det hellige land. Blandt de fem korsriddere, der mødte op, var Alexander Pedersen.

KORSRIDDEREN VEJERSLEV KIRKE

Først gik rejsen til Læsø, hvor de lagde ind. Herefter sejlede de til Götaelvens udmunding ved Kongshelle, hvor de hvilede ud. Her stødte en norsk stormand til med sit mandskab. Så fortsatte de til Tønsberg i Oslofjorden, hvor de lagde til et stykke tid for at få råd til færdens af kong Sverre i Oslo og måske overtale ham til at deltage i togtet. Kongen var imidlertid på rejse til Bergen, så da de havde fyldt skibene med fødevarer, gik det ud ad Oslofjorden. De måtte dog gå ind

ved Kap Lindenæs, da der kom storm og høje bølger.

Da bølgerne havde lagt sig, fortsatte de mod nord til Bergen, hvor de ventede på norskekongen. Her blev der drukket og festet igennem, og det i en sådan grad at de gæve korsriddere blev pålagt en stor bøde for en højest uhøvisk optræden over for en fornem kvinde. Korsfarerne var nu blevet så upopulære hos byens borgere, at de fandt det klogest at forlade byen. I stedet lagde de til på Askø, der lå over for Bergen.

Da kongen ankom, fik de råd om at overvintre på Orkneyøerne på grund af faren for efterårsstorme. Korsfarerne ville imidlertid afsted mod det hellige land, så de stod til søs bortset fra den deltagende norske stormand, der var blevet sendt ud i et ærinde af kong Sverre. Korsfarerne måtte nu søge ly i Hardangerfjorden på grund af stærk storm. Da stormen havde lagt sig, besluttede de at dele sig i to hold, hvor det ene hold ville vente på det norske mandskab, medens det andet hold ikke kunne vente, og begav sig det åbne hav i vold under råbet: *"Til Jerusalem"*.

Den norske stormand dukkede imidlertid ikke op, så også det andet hold korsfarere stod til søs. Dette hold blev fanget i en stærk storm, hvor vandet stod ind på dækket, og de måtte øse hele natten. Lige meget hjalp det. Skibet gik ned, og de fleste druknede, men 30 mand reddede sig op på en flåde af sammenflikkede bjælkestykker. De overlevende blev samlet op af de andre skibe, og alle gik i land ved Stavoren på den frisiske kyst. Herfra besluttede de at rejse over land. Deres skibe og skibsudstyr blev så solgt, og de fik transportlejlighed ad Rhinen til Køln, hvorfra de fortsatte ad landevejen til Venedig.

KORSFARERE TIL SØS

Her hvilede de ud, inden de fandt skibsløjliged over Middelhavet. Trængslerne var dog ikke slut. På Middelhavet blev det også storm, og ikke nok med det. Her blev de overfaldet af sørøvere. Da de endelig nåede frem til Acre, var Det Tredje K orstog slut.

ACRE FÆSTNING²⁹⁴

Kong Richard Løvehjerte havde sluttet fred med Saladin, en fred, der indebar, at kristne kunne besøge alle de hellige steder, men de skulle gøre det ubevæbnet. En fredelig løsning som man siden havde kunnet lære meget af. Herfra tog korsfarerne til Jerusalem, og besøgte de hellige steder. Opholdet i det hellige land var ikke nogen fornøjelse. De kunne se de indfødte kristne blive pint og plaget, det var alt for varmt, og muslimerne tog uhørlige priser for nogle få dråber vand, så *"efter en kort tid besluttede de at vende hjem, da fredens ro forhindrede dem i at kæmpe"*.

På hjemturen delte korsfarerne sig igen i to hold. Det ene hold tog hjem ad den korteste vej over Apulien og Rom, medens den anden gruppe tog turen over Konstantinopel ”for at skue de helgeners ære, der dyrkedes i denne stad”.

PROCESSIONEN MED MARIA

De så Hagia Sofia og processionen med ikonen, der forestillede den vejvisende Maria. Ikonen føres ”i hele folkets påsyn rundt ved englekraft, det ligesom rives med af en hvirvelvind, og det drager da ham, der bærer

det, rundt ved samme fart, så det næsten synes at undgå tilskuernes blik ved sin vidunderlige fart, mens alle efter deres skik slår sig for brystet og råber: ‘Herre forbarm dig, Kristus forbarm dig.’” I Konstantinopel besøgte de også kejseren og Væringegarden, og garden fulgte dem videre til grænsebyen Belgrad. Herfra drog de gennem Ungarn, hvor de blev modtaget af kongen og hans hof. Endelig tog de gennem Tyskland hjem til Danmark.

Alexander Pedersen Due kom velbeholden hjem. I 1201 var det ham, som hans døende onkel biskop Absalon bad om at udfærdige sit testamente, og være eksekutor for sit bo. Alexander Pedersen Dues våbenskjold optræder på våbenfrisen i Sorø Klosterkirke, og viser en fugl med udspilede vinger på et tværdelt felt. I 1221 er det sidste gang, Alexander Pedersen optræder i dokumenterne. Han var gift med kong Valdemar den Stores datter prinsesse Margrethe Valdemarsdatter, der stammede fra fyrst Rurik Varangian af Novgorod.

58. FYRST RURIK VARANGIAN AF NOVGOROD

RURIK

FYRST RURIK VARANGIAN AF NOVGOROD (31) var født omkring 830. Hans tilnavn Varangian betyder vikingen. Ifølge Nestorkrøniken fra 1113, der omhandler historien om det russiske Kiev fra 852 til 1110, drev stammerne omkring Ladoga og Novgorod vikerne ud, nægtede at betale skatter, og ville regere sig selv. Dette førte imidlertid til uforsonlige kampe mellem stammerne, og for at sikre fred og orden bad de vikerne om at komme tilbage.

RURIK ANKOMMER TIL LADOGA²⁹⁵

I 862 ankom Rurik med to af sine brødre og sin hird. Han grundlagde Holmgård bebyggelsen i nærheden af Novgorod, og blev grundlægger af det russiske Kiev dynasti, der regerede frem til 1600-tallet. Rurik døde 879 i Novgorod, og gentest har fastslået, at han kom fra Skandinavien eller de baltiske lande. Ordet rus er gammel skandinavisk for at ro, så Rusland kommer af landet, man ror til. Fyrst Rurik var gift med Efanda, der var datter af

ODD AF URMAN (32). Hans navn Odd kommer af pilens od eller spids. Ifølge Yoakimovskikrøniken kom han fra Urman. Odd døde af et slangebid. Han var gift med

PRINSESSE SILSKISIF AF HUNALAND (32). Hendes navn betyder silkekvinde. Sammen med Odd af Urman fik hun datteren

STORFYRSTINDE EFANDA AF URMAN (31). Hun blev gift med fyrst Rurik. Efanda døde 878 under fødslen af deres barn Igor, men barnet overlevede. De fik altså sønnen

IGOR INDTAGER KONSTANTINOPEL

STORFYRST SANKT IGOR RURIKID AF KIEV (30). Hans hof var på 1.500 mand, hvoraf de 400 udgjorde hans hird. Igor

(Ingvar) angreb Konstantinopel i 941, men blev slået tilbage af general Johannes kourkouas. I 944 vendte Igor tilbage, og kejseren valgte at indgå en fredsaftale, hvis tekst er bevaret.

IGOR²⁹⁶

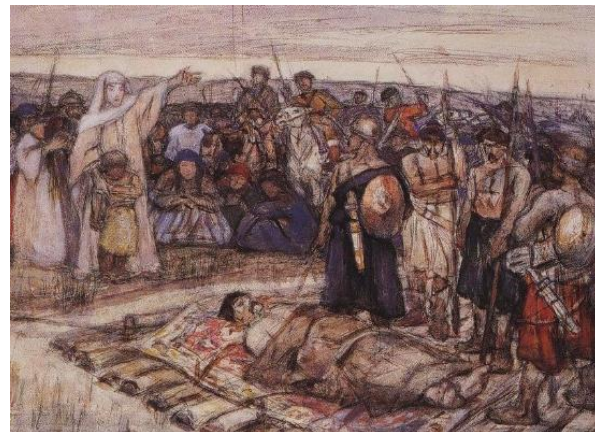
Storfyrste Igor fik et sørgeligt endeligt i 945, hvor han blev dræbt af drevlianerne, en slavisk stamme der holdt til nord for Kiev. Dette skete, fordi han søgte at indkræve skatter af dem to gange på et år. Da han kom anden gang, bandt de hans ben til hvert sit store bøjede birketræ, hvorefter de slap de to træer løs, så han blev sønderdelt. Igor blev senere helgenkåret. Sankt Igor var gift med

STORFYRSTINDE SANKT OLGA "DEN HELLIGE" AF KIEV (30). Hun var af Skandinavisk afstamning, og blev født omkring 890 i Pskov. Storfyrstinde Olga (Helga) tog en grusom hævn over sin mands mordere.

SANKT OLGA

Ifølge krøniken var drevlianerne blevet svært betænkelige over drabet, og tilbød, at hun kunne ægte deres høvding. De første forhandlere, der ankom, blev levende begravet, og de næste sendte hun i badstue, låste døren, og brændte dem inde.

SANKT OLGA MODTAGER IGORS LIG

Derefter drog hun til deres hovedstad Iskorosten for at sikre, at Igor fik en ordentlig skibsbegravelse. Under gravøllet drak hun de fremmødte drevlianere hønefulde, hvorefter hendes hird dræbte dem. Hun sluttede med at brænde byen ned. Herefter regerede hun for sin søn fyrst Sviatoslav frem til 964.

SANKT OLGA I KONSTANTINOPEL

Olga blev døbt i Konstantinopel i 957, og tog i den forbindelse navnet Helena efter kejserinden. Hun besøgte kong Otto af Tyskland i 959, og fik oprettet sit eget bispedømme, til hvilket ærkebiskoppen af Bremen sendte en biskop. Olga døde i 969, og blev senere ophøjet til helgen. Sammen med storfyrst Igor fik hun sønnen

SVIATOSLAV²⁹⁷

STORFYRST SVIATOSLAV "DEN MODIGE" RURIKID AF KIEV (29), der blev født omkring 937. Han blev uddannet af vikingen Asmud og kronet i 964 som storfyrste af Kiev. En ambassadør, der besøgte ham, beskrev ham således i en rapport, der stadig eksisterer: *"Sviatoslav bar et busket overskæg, og havde bakkenbarter, men var i øvrigt glatbarberet på hovedet. Han*

gik altid i hvidt, og bar en stor guldørering med en ædelsten og to perler". Han gik ikke over til kristendommen, men forblev tro mod de gamle guder.

Sviatoslav blev kendt for sine hurtige hærtog, hvor han ikke brugte træner, altså hverken havde vogne, telte eller køkkengrej med sig. I stedet blev maden tilberedt ved, at strimler af kød blev lagt direkte på gløderne, og de sov på deres hestedækkener, med sadlerne som hovedpuder. Sviatoslav fik 15.000 pund guld for at støtte kejser Nikephoros Phokas hærtog mod Bulgarien. Her deltog Sviatoslav med 60.000 mand, og vandt over bulgarerne. Han førte også hærtog mod syd og øst, hvad der førte til kollaps af Det Khazariske Imperium og nederlag for adskillige østslaviske stammer.

SVIATOSLAV INVADERER BULGARIEN²⁹⁸

Sviatoslavs regeringsperiode var karakteriseret ved en stor udvidelse af hans rige langs Volgas floddal, på Den Pontiske Steppe og på Balkan. Dette skabte datidens

største rige i Europa. I 969 flyttede han hovedstaden fra Kiev til Pereyaslavets, der lå, hvor handelsruterne krydsede hinanden ved Donaus munding.

SVIATOSLAVS RIGE²⁹⁹

Sviatoslav var rastløs, når han ikke var på hærtogt, og han fik derfor aldrig opbygget en administration, der kunne styre hans store rige. Da han blev dræbt i slaget ved Ambus i 972, faldt riget derfor delvist fra hinanden. Sviatoslav var gift med

STORFYRSTINDE PREDSLAVA AF UNGARN (29), der blev født i 935. Sammen med storfyrst Sviatoslav fik hun sønnen

SANKT VLADIMIR

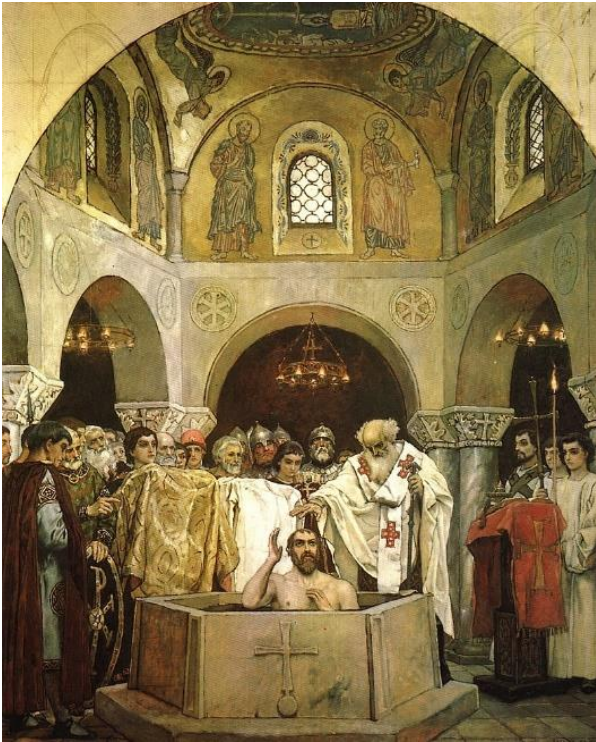
STORFYRST SANKT VLADIMIR "DEN STORE" SVIATOSLAVITCH RURIKID

AF KIEV (28). Han var født 958 i Pskov. Efter faderens død jagede hans bror Jaropolk ham til Skandinavien, hvor hans hustru Rognedas familie kom fra. Herfra vendte han tilbage sammen med en hær af vikinger, og slog broderen, hvorefter Vladimir selv blev udråbt til storfyrste i 980. Året efter angreb han Polen, og erobrede en række vigtige byer. Dette var begyndelsen på en årtusindlang konflikt mellem Polen og Rusland. Vladimir den Store besejrede herefter flere af naboregionerne, så det russiske rige nu gik fra Sortehavet mod syd til Hvidehavet mod nord.

SANKT VLADIMIR MØNT

Vladimir søgte at skabe sammenhold i riget ved at slå alle de mange hedenske religioner sammen til en, men det mislykkedes. Han fik så undersøgt de andre religioner, han kendte til, hvad der er en beskrevet i Nestorkrøniken. Muslimerne blev afvist, da der ikke var nogen glæde at spore blandt dem, kun sorg og stærk stank. Hertil kom, at de ikke drak alkohol, der var "Russernes glæde". Jøderne blev afvist, da deres tab af Jerusalem viste, at de var blevet forladt af deres gud. Den romersk-katolske kirke blev afvist, da dens tørre liturgi var uden glæde. Til gengæld havde hans udsendinge set guddommelig liturgi i Hagia Sofia Kirken i Konstantinopel. "Vi vidste ikke, om vi var i himlen eller på jorden" rapporterede de tilbage.

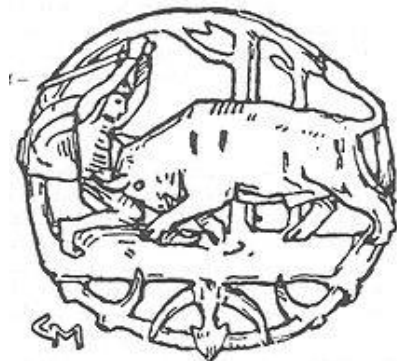

SANKT VLADIMIRS DÅB

Vladimir valgte derfor den græsk-ortodokse tro, og lod sig døbe i 988. Herefter blev der gennemført massedåb blandt hans undersåtter, og han opførte Grotteklostret i Kiev. Efter sin død blev han ophøjet til helgen på apostelniveau (Isapostolos). Der var dog også kærlighedsmotiver bag hans omvendelse til den græsk-ortodokse tro. Vladimir ønskede nemlig at gifte sig med kejserens datter, den smukke Anna, hvad der krævede, at han tilhørte den græsk-ortodokse tro. Han blev altså døbt og gift med Anna, hvorefter han forstødte sine otte hedenske hustruer og mange elskerinder. Vladimir døde 1015, og dele af hans krop blev sendt rundt til hans kirker og klostre som relikvier. Den mest kendte af hans hedenske hustruer var Rogneda, der stammede fra kong Eigil Vendelkrog af Uppsala.

59. KONG EIGIL VENDELKROG AF UPPSALA

**KONG AUN "DEN GAMLE"
JØRUNDSSON AF UPPSALA (42)** fik
ifølge sagaerne endvidere sønnen

EGIL VENDELKROG³⁰⁰

**KONG EIGIL AUNSSON
VENDELKROG AF UPPSALA (41).**
Tilnavnet Vendelkrog førtes af de konger, der holdt til på kongesædet i Vendel. Kong Eigil havde en træl som hed Tunne. Han var skattemester, og stak af med Eigils formue. Dem brugte Tunne til at stable en hær på benene, hvorefter han jog Eigil ud af Uppsala. Eigil tog så til Danmark, og allierede sig med Frode Fredegod. Denne hjalp Eigil med at erobre sit rige tilbage mod, at Eigil fremover betalte skat til Frode Fredegod. Herefter regerede Eigil fredeligt i tre år. Under ofringerne i Svitjod i 515 blev han imidlertid stanget af en urokse og dræbt. Til minde om dette skrev skjalden Tjodolv fra Kvine om Eigil³⁰¹:

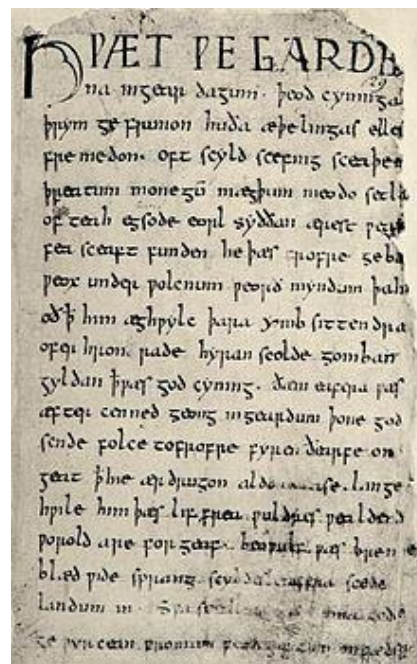
*Om lovsæl / af landet rømte.
Tys ætling / for Tunnens overmagt.
Men oxsen / i Eigils bryst
farvet rød / sit pandevåben.*

*Han jo før / i øst havde
længe hovedet / båret højt,
men nu studens / skødesløse
sværd kongen / til hjertet stod.*

FREJAS HØJ

Eigil Vendelkrog omtales i det engelske Beowulfkvad. Han blev højlagt i Uppsala, antagelig i Frejas Høj (Midthøjen). Eigil Vendelkrog fik ifølge sagaerne sønnen

BEOWULFKVADET

KONG OTTAR EGILSSON VENDELKROG AF UPPSALA (40). Han efterfulgte sin far som konge af Uppsala. Efter kong Hretel af goterne døde, slog kong Ottar og hans bror Onela goterkongen Hreosnabeorth i et slag på de store svenske søer. Slaget omtales i Beowulfkvadet³⁰²:

*There was strife and struggle / 'twixt Swede and
Geat
o'er the width of waters / war arose
hard battle-horror / when Hretel died
and Ottars fathers / offspring grew
strife-keen, bold / nor brooked o'er the seas
pact of peace / but pushed their hosts
to herass in hathred / by Hreosnabeorth.*

Eller på dansk:

*Der var strid og kamp / mellem sveaere og goter,
over søernes vidder / krig rejstes,
hård slag-rædsel / da Hretel døde.
Og Ottars faders / afkom voksed
stridsklare, modige / uden tolerance
over havenes fredspagt / men tvang deres værter
til angreb af had / til Hreosnabeorth.*

Kong Ottar nægtede at betale skatter til den danske konge Frode Fredegod, som hans far havde lovet, og da kong Frode engang var på togt østpå, plyndrede kong Ottar de danske kyster. I kongens fravær var jarl Wott og hans bror Faste blevet sat til at passe riget, og de slog kong Ottar.

OTTARSHØJ

Han blev højlagt i Ottarshøj i Vendel nord for Uppsala. Ved udgravning af højen blev der fundet skelettet fra en mand og en kvinde samt kongeligt udstyr. Ottars endeligt er behandlet i Snorres saga³⁰³:

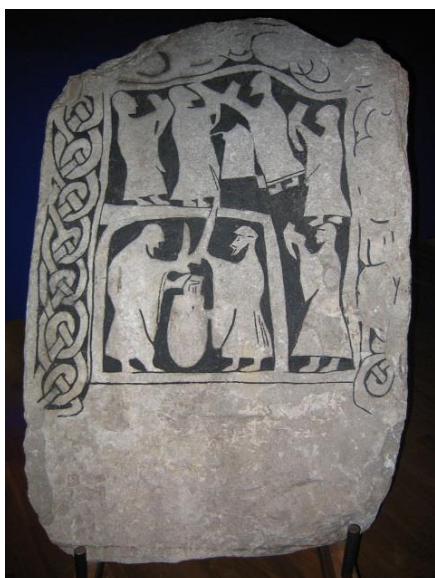
*Takket være de danske våben / den stolte helt,
Ottar den Modige / ligger stiv og kold.
Til Vendels marker / kroppen var født;
til ørnens kløer / kroppen er prisgivet,
splittet af ravnens / blodige fødder,
de vilde fugles bøn / den vilde ulvs kød.
Sveaerne havde / lovet at tage hævn
på Frodes jarler / for Ottars skyld;
som hunde at dræbe dem / i deres land,
i deres eget hjem / af sveaernes hånd.*

Kong Ottar fik ifølge sagaerne sønnen

KONG ADILS "DEN STORE" OTTARSSON AF UPPSALA (39). Efter kong Ottars død blev hans bror Onela konge, og Ottars sønner flygtede til kong Heardred i Götaland. Heardred blev dræbt af Onela, og Beowulf efterfulgte ham som goternes konge. Siden slog Adils og Beowulf Onela på Vänerns is, og Adils blev konge af Uppsala omkring 550. Under et vikingetogt til Venden fandt Adils venderne kongsgård uden konge eller hird. Adils tog så et stort bytte, herunder en meget smuk og veluddannet kvinde ved navn Yrsa. Hende giftede han sig med. Senere kom lejrekongen Helge til Uppsala på plyndringstogt, og Adils måtte flygte, medens kong Helge tog et stort bytte, herunder dronning Yrsa. Yrsa vendte dog senere tilbage til Adils.

Kong Adils omtales som rig, mægtig, gerrig, begærlig efter guld og glad for sin ring Sveagris. Han elskede også fine heste, og det blev hans endeligt. Efter slaget på Vänern tog

han kong Onelas hest i krigsbytte, og med den avlede han sin egen stridshest Ravnen.

DER DRIKES OG BLOTES

Under bloten i Svitjod red han med i et kultisk ridt rundt om kultsalen til ære for Freja. Adils red på Ravnen, der snublede, så Adils blev slynget ud over hestens hoved, og fik smadret sit eget hoved mod en sten. Han blev højlagt i Gammel Uppsala, antagelig i Torshøjen (Vesthøjen). Udgravninger af højen viste skelettet af en mand, der var nedlagt på et bjørneskind og omgivet af to hunde og rigt gravgods. Han blev begravet omkring 575.

TORSHØJ

Kong Adils blev gift med Yrsa Helgesdatter, der var datter af

ÅLOF "DEN RIGE" SIGMUNSDATTER AF VENDEN (40). Hun var meget smuk. I sin ungdom blev Ålof

hærtaget af kong Helge den Hvasse og ført til en ø, hvor hans skibe havde lejr. Dette skete mod hendes vilje, men hun måtte blive hos dem en tid. I løbet af den tid gjorde kong Helge hende gravid. Han var dog ikke klar over det, da hun slap tilbage til Venden. Her fødte og opdrog hun sit og Helges barn Yrsa. Ålof blev altså hærtaget af kong Helge, der ifølge sagaerne også var søn af

KONG HALFDAN "DEN GAMLE" FRODASSON AF UPPSALA (41) og DRONNING SIGRID AUNSDOTTER AF UPPSALA (41), der ifølge sagaerne endvidere fik sønnen

VIKINGEKONGE HELGE "DEN HVASSE" HALFDANSSON AF DANERNE (40). Kong Roar af Lejres bror Helge var vikingekonge. Det var ham, der hærtog Ålof. Hun fødte deres barn Yrsa, som Helge senere blev gift med uden at vide, at det var hans egen datter. Siden faldt Kong Helge under et felttog østerud, og blev efterfulgt som konge af sin og Yrsas søn Rolf Krake. Sammen med Ålof den Rige fik han ifølge sagaerne altså datteren

YRSA OG ÅLOF

DRONNING YRSA HELGESDATTER AF DANERNE (39). Hun fik ikke en god skæbne. Hun blev først hærtaget og gift med

kong Adils den Store af Uppsala, som hun fødte sønnen kong Eystein Adilsson. Siden blev hun hærtaget og gift med kong Helge af Lejre, som hun fødte sønnen Rolf Krake.

Tre år efter fødslen hørte dronning Ålof, at kong Helge levede lykkeligt sammen med hendes og Helges datter Yrsa, og hun ville have hævn. Hun opsøgte derfor sin datter Yrsa, og fortalte hende, at hendes mand kong Helge var hendes fader. Kong Helge syntes bare, at de skulle leve videre, og lade som ingenting. Yrsa kunne dog ikke klare, at hun havde født sin egen fars barn. Hun tog derfor tilbage til Uppsala og kong Adils. Sammen med kong Adils Ottarsson fik hun ifølge sagaerne sønnen

EYSTEINS HØJ

KONG EYSTEIN ADILSSON AF UPPSALA (38). Han efterfulgte sin far som konge af Uppsala. Det var i en tid med megen ufred, hvor danske og norske vikinger hærgede i Svea. Traditionen var, at kongerne rejste rundt i landet, og besøgte de vigtigste stormænd på gæstebud. Under et sådant gæstebud på Lofond i Mälaren blev kong Eystein overfaldet af vikingekongen Sølve af Jylland. Sølve var på vikingetogt med sin flåde østerud, og om natten overfaldt han kong Eystein, og brændte ham inde med hele sin hird. Herefter indtog Sølve Sigtuna, og krævede at blive konge af Svealand. Dette nægtede sveaerne, og det kom til en kamp, der varede 11 dage. Til sidst måtte sveaerne

dog overgive sig og acceptere Sølve som konge. Kong Eystein blev gravlagt i Eysteins Høj i Eysteinsbro i Västerås. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG INGVAR ”DEN HØJE” EYSTEINSSON AF UPPSALA (37). Senere dræbte sveaerne kong Sølve, og valgte kong Eysteins søn Ingvar til konge. Han blev også konge af obodritterne. På dette tidspunkt hærgede vikinger fra Danmark og Estland i Svea. Kong Ingvar sluttede så fred med danskerne, og drog på piratjagt i Estland.

SKIBSGRAVEN PÅ STEIN

I Estland hærgede han i flere omgange, men en sommer, da han ankom til et strandområde kaldet Stein på Øsel, havde estonierne samlet en stor hær. Den slog sveaerne, og dræbte kong Ingvar. Snorre citeres her fra Ynglingatal³⁰⁴:

*Sikkert er det / den estoniske fjende
nedlagde den langhårede / svenske konge.
På Estlands strand / over de svenske grave,
Østersøen sang / sin bølgesang.
Havets brølen / Kong Ingvars klagesang
giver genlyd / på klippekysten.*

Kong Ingvar og hans skibshøvdinge fik efterfølgende en skibsbegravelse. Denne er siden blevet udgravet, og i 2 skibsgreve blev fundet ligene af 37 skibshøvdinge med deres sværd brækket over. Kong Ingvar fik ifølge sagaerne sønnen

KONG BRAUT-ANUND INGVARSSON AF UPPSALA (36). Braut-Anunds tilnavn Braut betyder den, der bryder eller opdyrker jord. Da han blev konge, hævnede han sin fars død.

ANUNDSHØJ³⁰⁵

Derefter gik Braut-Anund i gang med at bygge veje og rydde skove, hvor der var frugtbar jord. Han decentraliserede og byggede en kongsgård til en underkonge i hvert herred. Han blev dræbt af en sten ved Himmelfjeldet, men det er lidt uklart, hvor den kom fra. Ifølge de ældste kilder var det en uægte halvbror Sigurd, der kastede en sten, medens det efter Snorre skete en vinter, hvor han rejste rundt for at bese sine udviklingsarbejder. Her skulle han passere en smal vej mellem to høje fjelde, hvor sneen var smeltet, og der skete et stenskrud. Dette skulle så have dræbt Braut-Anund og flere i hans følge. Det formodes, at det er ham, der er begravet i Anundshøj (Knudshøj) ved Västerås. Kong Braut-Anund fik ifølge sagaerne sønnen

KONG INGJALD ”DEN ONDHJERTEDE” ANUNDSSON AF UPPSALA (35). Da han efterfulgte sin far, ville han af med underkongerne. Kong Ingjald indbød derfor de 12 underkonger til sin faders gravøl. Da de sov rusen ud, indebrændte han dem i sin hal, og blev enekonge af Svea. Det

var ham, der fik lovmand Vigar den Vise til at formulere fælles love for alle underkongedømmerne, ”*Vigars Flocker*”. Lovmanden var nødvendig til at huske og citere lovene, da de ikke kunne læse og skrive.

LOVMANDEN

Sammen med sin datter Åse fik Ingjald også dræbt hendes mand kong Gudrød af Lejre og hendes svoger kong Halfdan af Skåne ved bagtalelse og list. Kong Halfdan var far til Ivar Vidfavne, og da han hørte om sin fars og farbrors død, vendte han hjem, og tog til Ingjalds kongsgård med en stor hær. For at undgå sin skæbne samlede kong Ingjald alle sine værdier i sin kongshal, drak sin datter og alle sine folk døddrukne, og satte ild på kongshallen, så alt og alle indebrændte. Herefter blev Ivar Vidfavne også konge af Svealand.

Med Ingjalds død uddøde den sidste af de hedenske konger af Ynglingeætten, som blotede i Svitjod, og ofrede sin egen familie til gudinden Freja. Da havde Ynglingeætten efter sagaerne været konger i Uppsala i lige linje siden Yngve Frej. Kong Ingjald den Ondhjertede var gift med datteren af

UNDERKONGE ALGAUT GAUTREKSSON AF GOTERNE (36). Han fik et kedeligt endeligt, da han var en af de underkonger, der blev mordbrændt af sin svigersøn Ingjald den Ondhjertede. Kong Algaut fik ifølge sagaerne datteren

DRONNING GAUTHILD ALGAUTSDOTTER AF GOTERNE (35). Sammen med kong Ingjald den Ondhjertede fik hun ifølge sagaerne datteren Åse den Ondhjertede og sønnen underkonge Olaf Trätälje, hvor sidstnævnte indgår i slægten. Vi har altså

OLAF TRÄTÄLJE³⁰⁶

UNDERKONGE OLAF TRÄTÄLJE INGJALDSSON AF SÄFFLE (34). Han blev opfostret hos en fosterfar i Vestgötaland, og holdt sig fra sin fars og søsters ondskab. Olaf Ingjaldsson bosatte han sig i Värmland, hvor han ryddede skov ved Säffle, og etablerede sig som underkonge med sit eget lille område. Her fik han tilnavnet Trätälje, der betyder træfælder.

Senere kom der misvækst i Värmland, og indbyggerne ofrede kong Olaf til Odin i håb om at få bedre vækst. Dette hjalp dog ikke. Fødevaremanglen skyldtes ikke Odin eller kong Olaf, men misvækst, overbefolkning og en hård beskatning. Følgen blev en folkevandring, hvor indbyggerne udvandrede til Solør i Norge som nybyggere. Her var

kong Olafs søn Halfdan Hvidben sat i pleje hos sin mors onkel. Da Halfdan var søn af nybyggernes gamle konge, tog udvandrerne Halfdan Hvidben til deres konge. Kong Olav Trätälje var gift med datteren af

KONG HALFDAN "GULDTAND" SOLVESON AF SOLØR (35). Han fik ifølge sagaerne datteren

DRONNING SOLVEIG HALFDANSDOTTER AF SOLØR (34). Sammen med Olav Trätälje Ingjaldsson fik hun ifølge sagaerne sønnen

KONG HALFDAN "HVIDBEN" OLAFSON AF VESTFOLD (33). Han var født omkring 675 i Värmland. Efter Halfdan Hvidben havde efterfulgt sin far som konge, begyndte han at udvide sit rige. Han drog til Raumrike, som han underlagde sig. Herefter underlagde han sig Hedmark, Toten, Hadeland og det meste af Vestfold.

Halfdan Hvidben grundlagde templet i Sikringssal, hvor han havde sin kongshal. Senere udviklede den nærliggende landingsplads Kaupang sig til Norges første handelsby. Byen havde omkring 500 indbyggere år 800, og eksisterede frem til år 1000, hvor havnen sandede til.

Halfdan Hvidben døde 718 i sin seng i Toten, hvorefter han blev bragt til Sikringssal og gravlagt. Skjalden Tjodolv fra Kvine skrev et kvad til ham i den anledning³⁰⁷:

*Halvdans død / det hørte alle,
tristhed blandt / tingmænd voldte.
Alders dom / dømte kongen
til døden / i Totens land;
skærnæsfolk / i Sikringssal
vil græde / ved gramens lig.*

Kong Halfdan Hvidben var gift med dronning Åse Eysteinsdatter, der stammede fra

60. KONG FORNJOTUR AF KVENLAND

KONG FORNJOTUR AF KVENLAND (39), hvis navn betyder fortidens kæmpe, omtales i de russiske legender. Han omtales som en finsk fyrste, der hyrede jætten Kaleva til at hjælpe sig med at erobre Rusland. Efter at have fuldført opgaven fik jætten Kvenland (Kvindeland) som tak. Kvenland var den sydvestlige del af Finland. I Orkneyinga Saga omtales han således: *"Der var en konge ved navn Fornjot, han herskede over de lande, der blev kaldt Finland eller Kvenland; det er mod øst det område, der følger bugten mod nord til Gandvik; det vi kalder Helsingbight"*. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG KARI FORNJOTSSON AF KVENLAND (38). Hans navn betyder vind. Kong Kari efterfulgte sin far som konge af Kvenland. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG JØKUL KARISSON AF KVENLAND (37). Hans navn betyder is eller frost. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG SNAER IN GAMLI JØKULSSON AF KVENLAND (36). Hans navn betyder sne. Efter Storlaugs Saga var Snaer konge af Kvenland og Finnmark. Han var gift med

DRONNING NIERA AF KVENLAND (36). Sammen med kong Snaer fik hun ifølge sagaerne sønnen

KONG THORRI SNAERSSON AF KVENLAND (35). Han efterfulgte sin far som konge af Kvenland og Finnmark. Kong Thorri beskrives som en vidunderlig konge, der regerede over Kvenland, Finland og

Gotland. I sagaerne omtales han som far til Nor, der grundlagde Norge, Gorr, der grundlagde Danmark, og datteren Goi, der blev kidnappet af en norsk høvding. Kong Thorri fik altså ifølge sagaerne sønnen

VIKINGER³⁰⁸

VIKINGEKONGE GORR THORASSON (34). Sammen med sin bror Nor drog han ud for at finde deres kidnappede søster. De søgte i Østersøen, og drog videre til Danmark uden at finde hende. Nor fortsatte til Norge, hvor han kæmpede med indbyggerne i Trondheim, og slog sig ned i Sogn Fjord. Her stødte Gorr til ham, hvorefter de drog mod syd og erobrede den sydlige del af landet. De delte så deres rige mellem sig, så Nor fik fastlandet, og grundlagde Norge, medens Gorr blev havkonge, og fik øerne.

Sagen med søsteren endte med, at Nor fandt hende i Hedmark hos kong Rolf. Dette førte til en drabelig tvekamp, der endte uafgjort, hvorefter konflikten blev løst ved, at Rolf blev gift med Nors søster Goi, medens Nor blev gift med Rolfs søster. Kong Gorr fik ifølge sagaerne sønnen

VIKINGEKONGE HEITI GORRSON (33). Han efterfulgte sin far som havkonge over øerne. Heiti Gorrsson fik ifølge sagaerne sønnen

VIKINGEKONGE SVEIDI HEITIRSSON (32), der også omtales som havkonge. Kong Sveidi fik ifølge sagaerne sønnen

HALFDAN "GAMLE" SVEIDISSON AF KVENLAND (31). Halfdan den Gamle fik ifølge sagaerne sønnen

JARL IVAR HALFDANSSON AF OPPLAND (30). Han var født i Oppland, og døde 824 i Vestfold. Ivar Jarl var gift med Eystein Jarls datter, der stammede fra

61. KONG EYSTEIN HÅRDRÅDE AF HEDMARK

KONG EYSTEIN "HÅRDRÅDE" TRONDSON AF HEDMARK (33) var konge af Hedmark, og døde 710. Han var gift med et andet barn af

KONG HALFDAN SNJALLE HARALDSSON AF SKÅNE (34) og **DRONNING MOALDA DIGRI "DEN STOLTE" HEIDREKSDATTER AF SKÅNE** (34), der ifølge sagaerne endvidere fik datteren

DRONNING SOLVEIG HALFDANSDATTER AF SKÅNE (33). Hun døde efter 699. Sammen med kong Eystein Hårdråde fik hun ifølge sagaerne datteren dronning Åse Eysteinsdatter af Hedmark og sønnen jarl Hogne Eysteinson af Trondheim, som begge indgår i slægten. Vi har altså

JARL HOGNE EYSTEINSON AF TRONDHEIM (32). Han døde 737. Hogne Jarl fik ifølge sagaerne sønnen

JARL EYSTEIN HOGNASON AF TRONDHEIM (31). Han blev født samme

år, som hans far døde. Eystein Jarl fik ifølge sagaerne en datter

EYSTEINSMODER EYSTEINSDATTER AF TRONDHEIM (30). Hun var født i Trondheim i 785, og døde omkring 850 i Oppland. Det var hende, der blev gift med Ivar Jarl, med hvem hun ifølge sagaerne fik sønnen

JARL EYSTEIN "DEN LARMENDE" IVARSON AF OPPLAND (29). Han var født i Møre, og han fik tilnavnet Glumra, der betyder den larmende. Eystein var jarl af Oppland og Hedmark. Han førte Ragner Lodbrogs Ravnebanner. Eystein Jarl døde omkring 870 i Ringrike. Han var gift med

ASDIS ROGNVALDSDATTER AF OPPLAND (29). Hun var født omkring 812 i Nord Trøndelag. Asdis døde omkring 890. Sammen med Eystein Jarl fik hun ifølge sagaerne datteren Svanhilde Eysteinsdatter og sønnen jarl Rognvald den Kloge, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING SVANHILDE EYSTEINSDATTER AF OPPLAND (28). Hun blev gift med kong Harald Haarfager, der stammede fra

62. DRONNING ÅSE EYSTEINSDATTER AF HEDMARK

KONG EYSTEIN "HÅRDRÅDE" TRONDSON AF HEDMARK (34) og **DRONNING SOLVEIG HALFDANSDATTER AF SKÅNE** (34) fik ifølge sagaerne endvidere datteren

DRONNING ÅSE EYSTEINSDATTER AF HEDMARK (33). Hun var født 680 i Oppland, og døde 718 i Hordaland. Det var

Åse Eysteinsdatter, der blev gift med kong Halfdan Hvidben, med hvem hun ifølge sagaerne fik sønnerne kong Gudrød den Storslåede og kong Eystein Fjært, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG EYSTEIN "FJÆRT" HALFDANSON AF VESTFOLD (32). Fra sin far og svigerfar arvede han Vestfold og store dele af Hedmark, Toten og Hadeland. Efter Snorri drog Eystein Fjært på togt til Varna medbringende alt sit gods og husgeråd. Da han nåede frem til Varna, blev han imidlertid slynget overbord af bommen, og druknede. Liget blev bjerget og ført til Borre i Vestfold, hvor det blev gravlagt. Eystein Fjært var gift med

DRONNING HILDA EIRIKSDATTER AF VESTFOLD (32). Sammen med Eystein Fjært fik hun ifølge sagaerne sønnerne kong Harald Eysteinsson og kong Halvdan den Milde, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG HALVDAN "DEN MILDE" EYSTEINSON AF ROMERIKE (31), der var født 742 i Borrehaug. Halvdan den milde var kendt som en stor kriger, der vandt store rigdomme på sine togter. Han var også gavmild og kendt for at lønne sine mænd godt. Halvdan den Milde døde sottedøden i år 800, og blev højlagt i Borre. Han var gift med datteren af

KONG DAG AF VESTMARE (32), der ifølge sagaerne fik datteren

DRONNING LIV DAGSDATTER AF VESTMARE (31). Sammen med Halvdan den Milde fik hun ifølge sagaerne sønnen

KONG GUDRØD "JAGTKONGEN" HALVDANSON AF VESTFOLD OG

VINGULMARK (30). Efter sagaerne fik kong Gudrød Jagtkongen det halve kongerige, da han blev gift med prinsesse Alfhild. I Ynglingesagaen fortælles det, at da Gudrøds første hustru Alfhild Alfarinsdatter døde, sendte han sin hird til kong Harald af Vestfold for at fri til dennes datter Åse. Kong Harald afslog imidlertid, hvorfor Gudrød Jagtkongen besluttede at tage datteren med magt. Dette førte til en kamp mellem Gudrød og Harald, som endte med, at Harald og hans søn blev dræbt. Herefter hærtog Gudrød Åse, og hun fødte ham en søn. Året efter fødslen blev Gudrød dræbt under et drikkegilde på hans skib i Stiflesund. Her blev han gennemboret af et spyd, da han forlod skibet i ophøjet stemning. Morderen blev pågrebet og dræbt, og han viste sig at være Åses træl. Gudrød var altså gift anden gang med datteren af

KONG HARALD "DEN TYNDE" HERBRANDSON AF VESTFOLD (31), der fik ifølge sagaerne datteren

OSEBERGSKIBET³⁰⁹

DRONNING ÅSA "DEN STORRÅDENDE" HARALDSDATTER AF VESTFOLD (30). Hun blev som sagt røvet fra Kongsgården på Tromøya af Gudrød Jagtkongen, og fødte ham sønnen Halvdan Sorte. Da Gudrød blev myrdet, flygtede hun til sin fars kongedømme på Agder. Her

regerede hun for sønnen, medens han voksede op. Åsa døde år 834, og hendes søn gravlagde hende. Det er nok hende, der blev begravet i Osebergskibet eller Åsebergskibet. I skibsgraven fandtes et rigt udstyr, herunder en vogn, 4 slæder, husgeråd og skeletter efter 15 heste, 4 hunde og 2 okser. I et gravkammer midtskibs fandtes skeletterne af dronningen og hendes tjenerinde. Sammen med Gudrød Jagtkongen fik hun ifølge sagaerne sønnen

HALVDAN SORTE KRONES AF HARALD HAARFAGER

KONG HALVDAN "SORTE" GUDRØDSON AF VESTFOLD (29). Da han voksede op, blev han stor, stærk og sorthåret. Halvdan Sorte fik overdraget kongedømmet på Agder af sin mor, da han blev voksen. Den storslåede skibsbegravelse kan passe med, at han ønskede at fremhæve sin kongelige byrd på trods af faderens skæbne.

HALVDANSHAUGE I HADELAND

Omkring 860 var Halvdan Sorte på rejse i Hadeland, og da han kørte over Randsfjord, brast isen, og han druknede sammen med mange af sine rejsekammerater. Halvdan var meget afholdt, og da han skulle begravnes, kom der stormænd fra hans fire landskaber. De ville alle gravlægge ham hjemme, da de regnede med at få god høst, hvor Halvdan Sorte blev gravlagt. Det løste de ved at dele liget i fire dele, så hovedet blev gravlagt på Stein i Ringrike, medens de øvrige dele blev gravlagt i Hadeland, Ringrike og Hedmark. Halvdan Sorte var gift med dronning Ragnhild den Kloge af Ringrike, der stammede fra

63. ASLAUG SIGURDSDATTER AF DANERNE

VIKINGEKONGE SIGURD "ORM-I-ØJE" RAGNARSSON AF NORMANNERNE (32) og DRONNING HELUNA BLEJA ÆLLASDATTER AF NORTHUMBRIEN (32) fik ifølge sagaerne endvidere datteren

ASLAUG SIGURDSDATTER AF DANERNE (31). Hun blev gift med

HELGI "SKARPE" FRIEDLEIFSON AF RINGRIKE (31). Han var født i Ringrike, og døde 850 i Buskerud. Sammen med Aslaug Sigurdsdatter fik han ifølge sagaerne sønnen

KONG SIGURD "HJORT" HELGESON AF RINGRIKE (30). Han var født mellem 810 og 815 i Ringrike. Sigurd Hjort blev dræbt 856 samme sted. Han blev gift med dronning Ingeborg Tyrne af Hedeby, der stammede fra

64. KONG HARALD EYSTEINSON AF HEDEBY

KONG EYSTEIN "FJÆRT" HALFDANSON AF VESTFOLD (34) og **DRONNING HILDA EIRIKSDATTER AF VESTFOLD (34)** fik ifølge sagaerne endvidere sønnen

KONG HARALD EYSTEINSON AF HEDEBY (33). Han var født i Vestfold, og blev konge af Hedeby. Harald Eysteinsson døde i Det Irske Hav i 804. Han var gift med et andet barn af

KONG WERNICKE AF SACHSEN (34) og **DRONNING KUNHILDE AF SACHSEN (34)**, der endvidere fik datteren

DRONNING IRMHILD AF SACHSEN (33). Hun døde 780 i Hedeby. Sammen med Harald Eysteinsson fik hun ifølge sagaerne sønnen

KONG HALFDAN II HARALDSON AF HEDEBY (32). Han var født i Hedeby, og faldt i slaget ved Walcheran i Holland omkring 810. Kong Halfdan II var gift med

DRONNING ALVHEIM DAGSDATTER AF HEDEBY (32), med hvem han ifølge sagaerne fik sønnen³¹⁰

KONG KLAK-HARALD HALFDANSON AF HEDEBY (31). Han var født i Hedeby. I 810 blev kong Godfred dræbt af sine egne mænd, og Godfreds nevøer Hemming, Klak-Harald og Reginfried blev valgt til konger i fællesskab. Det folk, de blev konge over, omtales som normannerne, der havde hovedsæde i Hedeby, og omfattede Jylland og Vestfold vest for Oslofjorden ifølge de frankiske rigsannaler.

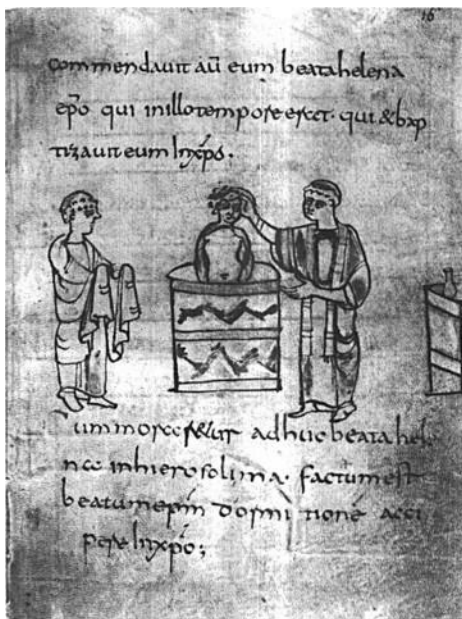
KLAK-HARALD

Godfreds sønner vendte tilbage med en hær. De dræbte Reginfried, medens Klak-Harald flygtede til kejser Louis den Fromme, og bad om hjælp. I 815 fik Klak-Harald så støtte af kejseren, og *"som befalet gik nu alle sachsiske grever og alle abodritternes soldater med kejserens legat Baldrich til hjælp for Harald over Ejderen ind i den normanniske landsdel Silendi"* og videre op i Jylland. Godfredssønnerne fortrak så til Fyn, og da kejserens hær ikke kunne sætte over vandet, vendte den tilbage til Tyskland. Herefter fortsatte krigen, indtil Klak-Harald og to af Godfreds sønner blev enige om at dele landet imellem sig i 821. Til Rigsdagen i Frankfurt i 822 kom således *"normanniske sendebud både fra Haralds og Godfreds sønners side"*.

I 824 blev Klak-Harald modtaget i Compiégne af kejser Ludvig den Fromme, hvor Klak-Harald kom *"med bøn om hjælp mod Godfreds sønner, som truede med at jage ham af lande"*. I 826 besøgte Klak-Harald igen kejseren, og hans besøg omtales i et pragtfuldt digt af Ermoldus. Hans ankomst beskrives således:

Se, da svæver på Rhinens bølger
 vel hundrede snekker,
 smukt er hvert et skib
 prydet med snehvide sejl.
 Det er den sendefærd stolt,
 der kommer fra danernes stammer,
 Harald, der byder som drot,
 står på det forreste skib.

Antallet af skibe har nok været i overkanten, men Klak-Harald blev modtaget med stor pragt af Ludvig i Ingelheim, hvor han lod sig døbe. I den højtidelige dåbsceremoni deltog kejser Louis den Fromme som gudfader og kejserinde Judith af Bayern som gudmoder. Efter dåben vendte Klak-Harald tilbage til Hedeby med munkene Ansgar og Aubert for at sprede kristendommen i det hedenske nord.

KLAK-HARALDS DÅB

Hvor meget, der kom ud af den indsats, kan ses af Ahmed al-Tartushis beskrivelse af Hedeby 100 år senere. Al-Tartushi var en jødisk handelsrejsende fra Cordoba, der besøgte byen i 900-tallet. Ifølge ham tilbad indbyggerne guden Sirius bortset fra et lille antal kristne, som havde en kirke. Sirius blev

fejret ved "en fest, hvor de alle kommer sammen for at ære guden og for at æde og drikke", og "aldrig hørte jeg hæsligere sang end slesvigernes, det er en brummen, som kommer fra deres struber, i lighed med hundegøen, dog endnu mere dyrisk end vilde dyr". Den, "som slagter et offerdyr, rejser ved døren til sin gårdsplads pæle og sætter offerdyret derpå, hvadenten det er et stykke kvæg, eller en vædder eller en gedebuk eller et svin, for at folk skal vide, at han ofrer til sin guds ære".³¹¹

Allerede året efter Klak-Haralds tilbagevenden blev han fordrevet af Gudfredsønnerne, og måtte fortrække til Rüstringen, et len kejseren havde givet ham i dåbsgave "for at han kunne ty derhen, dersom det måtte blive nødvendigt for ham". Klak-Harald havde aftalt med kejser Ludvig den Fromme, at han til gengæld skulle forsvare den frisiske kyst mod vikingeangreb. Måske er det ham, der blev begravet i en bådgrav ved Hedeby's ringvold, idet gravgodset omfattede et sværd magen til det, han fik i dåbsgave af kejser Louis ifølge Ermoldus digt. Klak-Harald fik ifølge sagaerne datteren³¹²

DRONNING INGEBORG "TYRNE" HARALDSDATTER AF HEDEBY (30). Hun var født i Hedeby, og det var hende, der blev gift med Sigurd Hjort Helgesson. Ingeborg Tyrne døde omkring 850 i Randsfjorden. Sammen med Sigurd Hjort fik hun ifølge sagaerne datteren

DRONNING RAGNHILD "DEN KLOGE" SIGURDSDATTER AF RINGRIKE (29). Efter Snorre var hun en klog kvinde, der drømte store drømme. En gang drømte hun, at hun stod i haven, og trak en torn ud af sin kjole. Da hun holdt tornen, begyndte den at vokse, og nåede jorden, hvor den straks slog

rod, og begyndte at gro. Den voksede og voksede til et træ, hvor stammen var rød, og kronen var grøn med hvide spidser. Træet havde mange sidegrene, og blev ved med at vokse, til det dækkede hele Norge.

RAGNHILDS DRØM

Drømmen blev tolket der hen, at hun ville få en søn, der ville blive en stor konge. Hans rige ville dække hele Norge og blomstre (den grønne krone), han ville leve længe (hvid i toppen), og han ville få mange børn (sidegrenene). Ragnhild døde omkring 855 i Vestfold. Det var hende, der blev gift med kong Halvdan Sorte, med hvem hun ifølge sagaerne fik sønnen

HARALD HAARFAGER

KONG HARALD "HAARFAGER" HALVDANSON AF NORGE (28). Han havde flere hofskjalde, og der er bevaret to af deres kvad, der beretter om ham. Her prises han som sejrrig over for sine rivaler. Harald Haarfager friede til prinsesse Gyda Eriksdatter af Hordaland, men hun ville ikke gifte sig med ham, før han var konge af hele Norge. Så besluttede han sig for, at han ikke ville klippe sit hår, før dette var tilfældet. Harald Haarfager underlagde sig så en række norske småkongedømmer, og i 872 vandt han en stor sejr i Hafrsfjord ved Stavanger, hvor kongerne af Rogaland og Hårdaland faldt, medens kongen af Agder flygtede. Herefter erklærede Harald sig for konge af Norge, blev gift med Gyda, og udbyggede sin kongsgård på Utstein ved Stavanger.

SLAGET VED HAFRSFJORD

I 930 blev hans søn Erik Blodøkse medregent, medens hans andre sønner blev underkonger. Harald Haarfager døde i 933. Han var gift ikke mindre end syv gange. Sammen med dronning Gyda Eriksdatter fik han datteren Ålov Haraldsdatter Årbot og sammen med dronning Svanhilde Eysteinsdatter fik han sønnerne høvding Bjørn Farman og kong Olav Geirstad-Alv samt datteren Ingibiörg Haraldsdatter. De indgår alle i slægten. Det var altså ham, der var gift med Svanhilde Eysteinsdatter, med hvem han fik sønnen

KONG OLAV "GEIRSTAD-ALV" HARALDSON AF VINGULMARK (27). Han blev født omkring 877. Kong Olav Geirstad-Alv var konge over Vingulmark. Da hans bror Bjørn Farmand blev dræbt af deres halvbror Erik Blodøkse, blev han også konge over Vestfold. Da Harald Hårfager døde, udråbte Olav Geirstad-Alv sig endvidere til konge over Østlandet, og gik sammen med sin bror Sigrød mod Erik Blodøkse. Dette slap de imidlertid ikke godt fra. Ved slaget uden for Tønsberg i 934 tabte Olav og Sigrød, og de blev begge dræbt. Kong Olav Geirstad-Alv fik sønnen

KONG TRYGGVE OLAVSSON AF VIKEN (26). Da hans far blev dræbt af Erik Blodøkse, flygtede Tryggve til Opplandene. Sammen med Gudrød Bjørnson blev han konge af Viken og området ned til Götaelven. Tryggve Olavsson var på vikingetogt til Irland og Skotland i 952, og da han kom hjem samme vinter, blev han enekonge af Viken. I 962 indgik han forbund med Håkon Jarl. Tryggve Olavsson blev dræbt i 963, vistnok af oprørske bønder. I 960 blev han gift med

DRONNING ASTRID ERIKSDATTER AF OBRESTAD (26). Hun blev født omkring 925. Da hendes mand blev dræbt i 963, var hun gravid. Hun flygtede så til Garderike, hvor hendes børn voksede op hos hendes farbror. Astrid Eriksdatter døde i 968. Sammen med Tryggve Olavsson fik hun døtrene prinsesse Astrid Tryggvasdatter og prinsesse Ingeborg Tryggvasdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

PRINSESSE INGEBOG TRYGGVASDATTER AF VIKEN (25). Hun blev gift med sønnen af

VIKINGEHØVDING SKOGLAR-TOSTE TIL ARANÄS (27) og DUBRAVKA PREMYSLID AF BÖHMEN (27), der endvidere fik sønnen

JARL ULF "DEN GAMLE" TOSTESSON AF SKARA (26). Han var jarl af Vestgötaland. Meget taler for, at Ulf Tostesson var den Ulf, der blev sat en runesten over i Orkesta. Efter den hentede Ulf danegæld i England ikke mindre end 3 gange. Første gang i 970 sammen med sin Skoglar-Toste, anden gang i 1012 sammen med Thorkild Høje og tredje gang i 1018 sammen med kong Knud den Store. Han var gift med Ingeborg Tryggvasdatter, med hvem han fik sønnen jarl Ragnvald den Gamle Ulfsson og datteren Ostrida Ulfsdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KONG OLAV OG RAGNVALD JARL³¹³

JARL RAGNVALD "DEN GAMLE" ULFSSON AF SKARA (25). Han voksede op hos Torgny Lovmand i Uppsala. Ragnvald den Gamle blev jarl af Vestgötaland i 1010. Han var lidt af en Kirsten Giftekniv. Ifølge kong Olav den Helliges skjald Sigvard Thordson var Ragnvald forhandler, da Olav den Hellige friede til Olof Skötkonungs datter Ingigerd. Her søgte Ragnvald og Torgny Lovmand at få Uppsalatinget og kongen til at acceptere giftemålet. Det ville Olav Skötkonung imidlertid ikke acceptere, da fyrst

Yaroslav af Kiev ligeledes havde friet til Ingigerd.

Nu fik Ragnvald overtalt Olaf Skötkonung til, at hans datter Astrid, der boede hos Ragnvald, blev gift med Olav den Hellige, medens Ingigerd blev gift med fyrst Yaroslav. I 1019 tog Ragnvald så først til Sarpsborg med Astrid, hvor han fik hende gift med Olav den Hellige, og derefter til Kiev med Ingegerd, hvor hun blev gift med fyrst Yaroslav. Ingegerd fik Aldeigjuburg (Staraja Ladoga) og Ingermanland i bryllupsgave, og dem overlod hun siden til Ragnvald den Gamle som jarledømme. Han døde 1030 i Vitebsk. Ragnvald den Gamle Ulfsson fik sønnen

STENKIL RAGNVALDSSON

KONG STENKIL RAGNVALDSSON AF SVEA (24). Han var først jarl i Svitjod, og blev derefter valgt til konge af Svea, da hans svigerfar kong Edmund den Gamle døde. Han omtales som en mægtig og højagtet mand, en god bueskytte, overvægtig og mægtig at drikke med. Kong Stenkil hjalp missionæren biskop Adelvard den Yngre med at oprette det første egentlige bispesæde i Norden, nemlig bispesædet i Sigtuna. Han nedlagde dog ikke blotstedet Svitjod i Uppsala af frygt for at blive afsat.

Kong Stenkil støttede Håkon Jarl mod kong Harald Hårdråde, da han var bange for, at Harald blev for mægtig. Kong Stenkil døde i 1066, og blev begravet i Kongekuldet i

Levene. Kong Stenkil Ragnvaldsson var gift med Ingamoder Edmundsdotter, med hvem han sikrede fortsættelsen af den gamle svenske kongeslægts blodlinje, og blev grundlægger af Stenkilska ætten. Han var altså gift med Ingamoder Edmundsdotter, der stammede fra

65. FYRST RAGNVALD AF POLOTSK

RAGNVALD³¹⁴

FYRST RAGNVALD AF POLOTSK (29) var født omkring 920, og kom fra Skandinavien. Han omtales som Rogvolod i de russiske krøniker. Ragnvald etablerede sig som fyrste af Polotsk (Hviderusland), klemte inde mellem Novgorod og Kiev. Hans opbygning af riget byggede på fjendskabet mellem de to nabolande, der gav et vist råderum. Han viste dog, at dette ikke holdt i det lange løb. Efter storfyrste Sviatoslavs død søgte han derfor at indgå en alliance med Kiev gennem et ægteskab mellem hans 12-årige datter Rogneda og prins Yaropolk af Kiev. Yaropolks halvbror prins Vladimir den Store ville imidlertid have Rogneda.

RAGNVALD FÅR TILBUDT POLOTSK
OG ROGNEDA SØGES OVERBEVIST

Som modydelse tilbød han Ragnvald Polotsk som fyrstedømme, og Ragnvald søgte at overbevise sin datter. Hun foretrak imidlertid Yaropolk. Så indtog Vladimir Polotsk, voldtog Rogneda foran hendes far og mor, og beordrede hendes forældre og to brødre dræbt. Fyrst Ragnvald fik altså datteren

ROGNEDA

STORFYRSTINDE ROGNEDA AF POLOTSK (28). Hun var født 962. I 974 blev hun hærtaget og gift med Vladimir den Store, men de måtte fortrække til Skandinavien, da de blev forstødt af Yaropolk.

VLADIMIR FÅR YAROPOLK DRÆBT

De vendte siden tilbage, og Vladimir vandt over sin bror Yaropolk i 980, hvorefter han selv blev storfyrste, medens Rogneda blev bosat i Predislava. Her besøgte Vladimir hende ind imellem, idet han også havde andre hustruer og elskerinder.

ROGNEDA ANGRIBER VLADIMIR

En nat, hvor han var på besøg, søgte hun at dræbe ham med en kniv, men han vågnede, og hun forsvarede sig med "at du dræbte min far, og tog hans land, og nu elsker du mig ikke mere". Vladimir søgte så at dræbe hende, men hun blev forsvaret af deres unge søn Izyaslav.

IZYASLAV FORSVARER ROGNEDA

Herefter blev Rogneda og hendes søn sendt til den nybyggede grænseby Izyaslavl, hvor de regerede i fællesskab. I 988 blev Vladimir den Store døbt og gift med prinsesse Anna af Byzans. I den anledning blev han skilt fra sine otte hedenske hustruer og elskerinder. Blandt dem var Rogneda, der i 989 gik i kloster som søster Anastasia. Hun blev den første østslaviske nonne. Rogneda døde i 1002. Sammen med Vladimir den Store fik hun datteren Maria Dobroniega samt sønnerne fyrst Izyaslav af Polotsk og tsar Yaroslav den Vise af Kiev, som alle indgår i slægten. De fik altså

SANKT YAROSLAV

TSAR SANKT YAROSLAV "DEN VISE" VLADIMIROVICH RURIKID AF KIEV (27). Han var født omkring 978. I sin ungdom blev Yaroslav sendt til landet omkring Rostov, men flyttede senere til Novgorod som konge af Garderike.

YAROSLAVS SEGL

Yaroslav udstedte det første samlede sæt af love i de østslaviske lande, kendt som "*Russkaya Pravda*". Hans udenrigspolitik byggede på en alliance med skandinaverne for at holde den byzantinske indflydelse fra døren. I 1030 erobrede han Røde Rus fra Polen, ligesom han erobrede den estiske borg Tarbatu.

SANKT YAROSLAV

Yaroslav grundlagde Yaroslavl by. I 1035 byggede han en ny fyrstebydél i Kiev, der var omgivet af en 11 meter høj og flere kilometer lang mur. For at forsvare landet mod indtrængning fra syd byggede han en række borge, ligesom han sammen med sin hustru Ingigerd Olofsdotter byggede Sankt Sophia Katedralen i 1037. Det var hos fyrst Yaroslav, at kong Olav den Hellige og hans hof opholdt sig, da de blev tvunget i eksil af kong Knud den Store 1028-1030. Yaroslav den Vise anvendte titlen tsar. Han støttede uddannelse og litteratur, og gav adgang til Kiev for græske præster, arkitekter, kunstnere og håndværkere. Det første litterære værk i russisk litteratur anses for at være Ilarions værk om Yaroslav den Vise og hans far Vladimir den Store.

SANKT SOPHIA KATEDRALEN³¹⁵

Tsar Yaroslav døde 1054, og blev begravet sammen med sin hustru i Sankt Sophia Katedralen, hvor hele familien findes afbildet på en fresko. Tsar Yaroslav blev altså gift med tsarina Ingigerd Olofsdotter (Sankt Anna), hvis farfar var

66. KONG ERIK SEGERSÄLL AF SVERIGE

**KONG BJØRN "DEN GAMLE"
ERIKSSON MUNSÖ AF SVEAERNE (30)**
fik endvidere sønnen

ERIK SEGERSÄLL OG ODIN³¹⁶

**KONG ERIK SEGERSÄLL BJØRNSSON
MUNSÖ AF SVERIGE (29).** Han var født omkring 945. Erik Segersäll blev konge 970 sammen med sin lillebror Olof. Da Olof døde i 975, blev Erik Segersäll enekonge. Olufs søn Styrbjørn Stærke mente, at han have ret til den svenske trone, men tabte slaget ved Fyrisvalla, hvor han mistede livet. Efter sejren fik kong Erik tilnavnet Segersäll (Sejrsjæl).

Han blev den første konge over et Sverige, der omfattede både Svealand, og Östgötaland. Under et togt til Danmark i 990-92 lod Erik Segersäll sig kristne, men vendte tilbage til de hedenske guder, da han returnerede til Sverige. Erik Segersäll grundlagde Sigtuna, den ældste af Sveriges byer. Han døde af soten på den gamle kongsgård i Uppsala i 995, og blev begravet i en af gravhøjene på Gamle Uppsalas sydvestre gravfelt. Det var Erik Segersäll, der var gift med Sigrid den Storrådende, med hvem han fik datteren prinsesse Holmfred Eriksdatter og sønnen Oluf Skötkonung, som begge indgår i slægten. Vi har altså

OLUF SKÖTKONUNG MÖNT

**KONG OLUF SKÖTKONUNG
ERIKSSON MUNSÖ AF SVERIGE (28).** Han blev født 975 i Uppsala. Olufs tilnavn kan hentyde til, at han betalte skat til Danmark eller at han var den første, som slog mønt i Sverige. Han blev konge af Sverige i 995. Oluf hævdede at have et arvekrav på Danmark, og han vandt over Svend Tveskæg.

Han opgav dog kravet, da hans mor blev gift med Svend Tveskæg, da hans far døde. Olof Skötkonung gik over til kristendommen, og blev døbt i Huseby kilde af den irske munk Sigfrid i 1008. Han blev dræbt som martyr i 1022, da han nægtede at blote til de hedenske guder.

DÅBEN VED HUSEBY KILDE

På et hærtogt til Venden hærtog han Edla, der var datter af en af vendisk høvding. Med hende fik han datteren dronning Astrid Olofsdotter og sønnen kong Edmund den Gamle. Siden blev han gift med dronning Estrid af Obodritterne, der var datter af en kristen obodrittisk fyrste. Med hende fik han datteren tsarina Ingigerd Olofsdotter. De indgår alle i slægten. Oluf Skötkonung døde 1022, og blev begravet i Huseby Kirke. Han var altså gift med

DRONNING ESTRID AF OBODRITTERNE (28). Hun døde omkring 1035, og blev begravet i Huseby Kirke. Sammen med Olof Skötkonung fik hun datteren

TSARINA INGIGERD "SANKT ANNA" OLOFSDOTTER MUNSÖ AF NOVGOROD (27). Hun blev født 1001 i Sigtuna. Ingigerd fik forlening på landskabet omkring Ladoga som medgift i sit ægteskab, og området fik navnet Ingria efter hende. Udover Sankt Sophia Katedralen i Kiev

byggede hun også Sankt Sophia Katedralen i Novgorod.

SANKT ANNA MØNT

Tsarina Ingigerd blev erklæret helgen efter sin død, og fik navnet Sankt Anna. Ingigerd døde 1050 i Kiev, og blev begravet i Sankt Sophia Katedralen i Novgorod. Det var hende, der var gift med Yaroslav den Vise, med hvem hun fik datteren dronning Anastasia Yaroslavna samt sønnerne storhertug Iziaslav Yaroslavich, storfyrst Sviatoslav II og storfyrst Vsevolod Yaroslavich, som alle indgår i slægten. Vi har altså

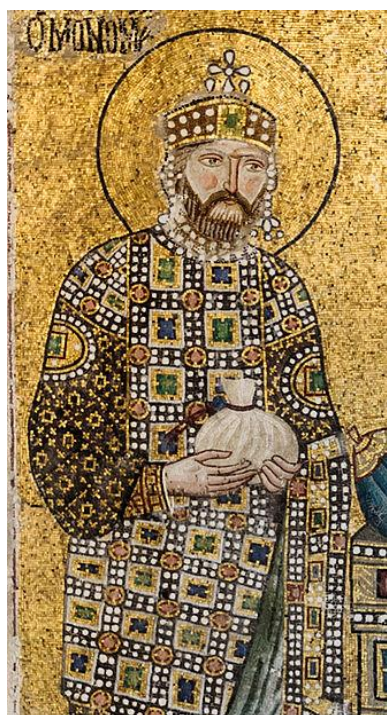

VSEVOLOD

STORFYRST VSEVOLOD I YAROSLAVICH RURIKID AF KIEV (26), der var født omkring 1030 i Kiev. Efter hans fars død blev hans bror storfyrste, og Vsevolod støttede broderen i kampen dels mod det tyrkiske folk Polovsti, dels mod en nevø, der ville herske over en del af riget. Da

broderen faldt i et slag, efterfulgte Vsevolod ham som storfyrste i 1078. Vsevolod findes gengivet på kalkmalerierne i Sankt Sofia Katedralen i Kiev. Vsevolod døde i Kiev i 1093. Han var gift med Anastasia Monomacha, der var datter af

KEJSER SANKT KONSTANTIN IX "MONOMACHOS" AF BYZANS (25). Han var født omkring år 1000. Hans tilnavn Monomachos betyder Den, der kæmper alene.

SANKT KONSTANTIN

Konstantin Monomachos regerede som kejser fra 1042. Han var nydelsessyg og under stor indflydelse af sin elskerinde Maria, der bl.a. fik ham til at afskedige sin general Maniakes. Herefter gjorde generalen oprør, og erklærede sig selv som kejser. Dette førte til kamp om kejserværdigheden, der endte med, at generalen blev dræbt i 1043. I 1045 annekterede kejser Konstantin Monomachos Armenien.

SANKT KONSTANTINS KRONE

Konstantin Monomachos styrkede de lærde i Konstantinopel, og iværksatte en række byggeprogrammer, herunder byggede han hovedkirken i Nea Moni Kloster 1049. Det var under Konstantin, at skismaet mellem paven i Rom og Patriarken i Konstantinopel opstod, og den endelige adskillelse af den græske og romerske kirke skete.

SANKT KONSTANTIN MØNT³¹⁷

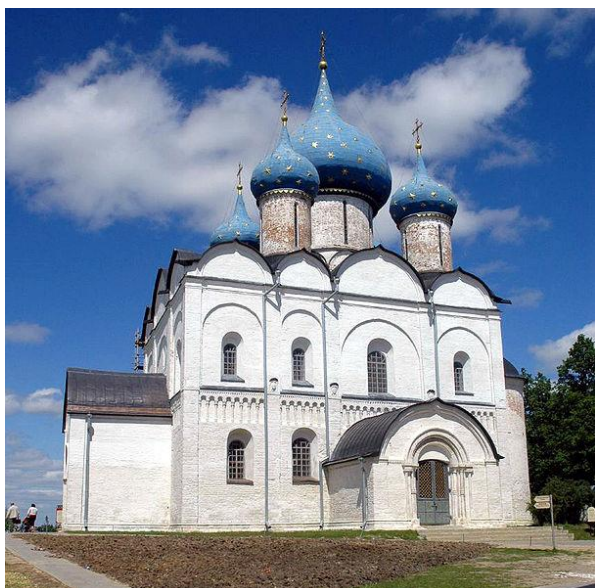
Konstantin blev helgenkåret, og han er fremstillet på en mosaik i Hagia Sofia. Kejser Konstantin Monomachos døde 1055. Han fik datteren³¹⁸

STORFYRSTINDE ANASTASIA IRENE MARIA MONOMACHINA AF BYZANS (24). Hun blev født i Konstantinopel, og døde 1067 i Kiev. Anastasia blev gift med storfyrst Vsevolod, med hvem hun fik sønnen

VLADIMIR II

STORFYRST VLADIMIR II VSEVOLODICH MONOMACHOS RURIKID AF KIEV (23). Han blev født 1052 i Kiev. Vladimir II var meget populær, og blev sat på tronen som storfyrste i 1113 af Kievs borgere. Vladimir II søgte at holde sammen på det russiske rige, og gennemførte en række reformer for at nedbringe de sociale spændinger i samfundet. Han koloniserede de nordøstlige områder, og grundlagde en række nye byer.

SUZDAL KATEDRAL³¹⁹

Vladimir II byggede Kristi Fødsels Katedral i Suzdal i 1102. Hans regeringsperiode regnes for den sidste opblomstring af det gamle russiske Kiev, som faldt fra hinanden 10 år efter hans død i 1125. Vladimir II blev begravet i Sankt Sophia Katedralen i Kiev. Han blev gift 1074 med Gytha Haraldsdatter af Wessex, med hvem han fik sønnen storfyrst Mstislav den Store af Kiev. Han fik også sønnen Yuri Dolgorukiy og datteren fyrstinde Sofia af Kiev. De indgår alle i slægten. Gytha Haraldsdatter stammede fra

67. KONG ÆTHELRED DEN FROMME AF WESSEX

KONG ÆTHELWULF AF WESSEX (33) og **DRONNING OSBURGA AF WESSEX (33)** fik endvidere fik sønnen

ÆTHELRED DEN FROMME

KONG ÆTHELRED "DEN FROMME" AF WESSEX OG KENT (32). Han var født 840 i Wessex. Hans navn betyder en, der kender til ædle råd. I 853 fulgte han sin lillebror Alfred til Rom, og i 854 underskrev han sig som Ætling (kongesøn) på sin fars charter. Han blev underkonge i 862 og konge af Wessex og Kent i 865.

ÆTHELRED MØNT

Kong Æthelred var ikke i stand til at kontrollere de stadig flere vikingean greb på England, og i 871 gik det galt. Han led først et stort nederlag i slaget ved Reading. Herefter fik han hurtigt reorganiseret hæren, og vandt det efterfølgende slag ved Ashdown. Han tabte så slaget ved Basing, og blev endelig dræbt i slaget ved Merton.

Æthelred blev begravet på Wimborne i Dorset, og blev betragtet som helgen, men han blev aldrig kanoniseret. Kong Æthelred blev gift i 868 med

DRONNING WULFTHRYRH AF WESSEX (32), med hvem han fik sønnen

ÆTHELHELM

JARL ÆTHELHELM AF WILTSHIRE (31). Han blev født omkring 860, og hans navn betyder Ædelhjem. Æthelhelm var for ung til at arve tronen, da hans far døde, og

blev i stedet jarl af Wiltshire. Æthelhelm forblev loyal mod sin farbror, Alfred den Store, da denne overtog tronen. I modsætning hertil søgte hans bror Edward at overtage tronen med hjælp af de danske vikinger, men endte i stedet med at miste livet i et slag i Kent mellem kong Alfred og vikingerne. Æthelhelm døde 898. Han var gift med

ÆTHELGYTH AF WILTSHIRE (31). Hun blev født 860. Æthelgyth døde 898. Sammen med Æthelhelm fik hun sønnen

JARL ÆTHELFRITH AF MERCIA (30). Han blev født i 880'erne. Æthelfrith var jarl af det sydlige Mercia, der blomstrede på den tid. I 903 brændte alt, hvad han ejede, og han fik tilstået Islington til erstatning. Jarl Æthelfrith var gift med datteren af

LENSMAND ÆTHELWULF AF BUCKINGHAMSHIRE (31). Han fik datteren

ÆTHELGYTH AF BUCKINGHAMSHIRE (30). Sammen med jarl Æthelfrith fik hun sønnen

JARL ÆDRIC AF WESSEX (29). Han blev jarl af det centrale Wessex i 942. Ædric døde 947. Han var gift med

ÆTHELGIFU AF WESSEX (29). Sammen med jarl Ædric fik hun sønnen

JARL ÆTHELWEARD "HISTORIKEREN" AF VESTWESSEX (28). Han var født omkring 920. Æthelwaerd forhandlede fred med danskerne i 991 og med Olav Tryggvason i 994. Han var den førende jarl efter den tid.

Æthelwaerd var litterær og historiker. Han skrev blandt andet "*Chronicon Æthelwardi*", en latinsk oversættelse af den senere

forsvundne udgave af *”Den Angelsaksiske Krønike”*. Æthelweard skrev i den hermeneutiske stil, som senere blev upopulær på grund af dens opstyltede og lærde latin. William af Malmesbury gav ham således skudsmålet: *”En ædel og oplyst person, som prøvede at bringe orden i disse krøniker på latin, og hvis intention, jeg kunne bifalde, hvis hans sprog ikke var mig imod, så det ville være bedre at være foruden”*. Sammen med sin søn Æthelmaer var han protege for teologen Ælfric af Eynsham. Æthelweard døde omkring 998. Han var gift med

ÆTHELFLAED AF WESTWESSEX (28). Sammen med jarl Æthelwaerd fik hun sønnen

JARL ÆTHELMAER ”DEN STOLTE” CILD AF WESTWESSEX (27), der var født 960. Hans tilnavn Cild kommer af Child, den unge. Han grundlagde Cerne Kloster i 987 og Eynsham Kloster i 1005. Æthelmaer gjorde Ælfric Grammaticus til Eynshams første abbed, medens Ælfric dedikerede sin *”Helgenernes liv”* til Æthelmaer og Æthelweard. Æthelmaer blev jarl (ealdorman) for Westwessex i 1005. I 1007 aflagde han lensed til kong Sven Tveskæg, der lå i lejr i Bath, og edsaflæggelsen blev fulgt op med et ægteskab mellem to af deres børn, Wulfnoth Cild og Thyra Svendsdatter. Æthelmaer døde i 1015. Han var far til

LENSMAND WULFNOTH CHILD AF SYDSUSSEX (26). Wulfnoth var lensmand (thegn) under jarl (ealdorman) Brithric. I 1009 fik kong Æthelred den Ufærdige samlet en flåde på 300 skibe i Sandwich i Kent for at stoppe vikingernes invasioner. Brithric klagede nu til kongen over Wulfnoth, hvorefter Wulfnoth valgte at flygte med 20 skibe. Efterfølgende hærgede Wulfnot sydkysten, hvorfor Brithric forfulgte ham med

80 skibe. Under forfølgelsen forliste Brithtrics skibe i en storm, hvorefter kong Æthelred trak resten af flåden hjem til London for ikke at miste flere skibe. Det var antagelig Wulfnoth, der grundlagde Sankt Mary Woolnoth Kloster i London. Han døde i 1014. Lensmand Wulfnot Child fik sønnen

GODWINS SEGL

JARL GODWIN WULFNOTHSON AF WESSEX (25). Han blev født 1001. I 1016 vandt kong Knud den Store over Edmund Jernside, og to år efter blev Godwin udpeget til jarl af Wessex. Godwin var ud af Englands rigeste familie, og Knud den Stores rådgiver. Sammen med Knud den Store rejste han til Danmark i 1019 og igen i 1023, hvor han giftede sig med Thorgils Spraklings datter Gyda, og blev den mægtigste jarl i England.

Siden blev jarl Godwin også kong Edward Bekenderens rådgiver, og i 1045 blev hans datter Edith gift med kongen. Godwin var imod normannernes indflydelse i England, og i 1051 kom han i unåde, da han modsatte sig kongens krav om, at han skulle straffe indbyggerne i Dover, der havde sat sig op imod en besøgende normannisk greve. På denne baggrund blev Godwin sendt i eksil hos grev Boudouin V af Flandern.

Året efter vendte Godwin imidlertid tilbage med en hær, og sejlede op af Themsen til London. Her fik han støtte af borgere og bønder, og kongen blev tvunget til, at genindsætte Godwin som jarl.

GODWINS BLODPROP

Godwin døde i 1053, hvor han fik en blodprop under en kongelig banket. Jarl Godwin var gift med en datter af

JARL TORGILS SPRAKLING BJØRNSSON MUNSÖ AF UPPSALA (26), der endvidere fik datteren

GYTHA THORGILSDATTER

GYTHA THORGILSDATTER MUNSÖ AF UPPSALA (25). Hun blev født 1001.

Efter normannernes sejr i 1066 flygtede hun til en klippeø i Bristolfjorden sammen med en række engelske adelsmænd. Senere fortsatte hun til Sankt Omar Kloster i Flandern, hvor hun døde. Sammen med jarl Godwin Wulfnothson af Wessex fik hun sønnerne jarl Tostig Godwinson af Northumbrien og kong Harold II Godwinson af England, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HAROLD GODWINSON

KONG HAROLD GODWINSON AF ENGLAND (24). Han blev født 1022. Harold Godwinson blev jarl af East Anglia i 1044. I 1049 blev han sendt af sted med en flåde for at støtte kejser Henrik III af Tyskland mod grev Baudouin V af Flandern, som havde gjort oprør mod kejseren. Harold efterfulgte sin far som jarl af Wessex, da faderen døde i 1053. I 1058 blev han også jarl af Hereford. Sammen med sin bror Tostig Godwinson førte han en række krige mod kong Gryffydd af Llewelyn om Wales. De slog Gryffydd i 1063.

I 1064 strandede Harold Godwinsons skib ved Ponthieu. Det er uklart hvorfor, måske for han vild i tågen. I hvert fald blev han fanget af greven af Ponthieu, og ført til hertug William Erobreren. Her svor Harold, at han ville støtte William Erobrerens krav på den engelske trone, og fik lov til at vende hjem.

HAROLD STRANDER I PONTTHIEU

Harold II's stranding, edsaflæggelse, kroning og hans efterfølgende liv frem til slaget ved Stamford Bridge og hans død i slaget ved Hastings berettes detaillert på Bayeux Tapetet.

HAROLDS DOBBELTE ED

Harolds ed til William Erobreren brød han, da han lod sig vælge til engelsk konge umiddelbart efter begravelsen af kong Edward Bekenderen i januar 1066. Efter Vitalis var han "meget høj og smuk, bemærkelsesværdig stærk, modig, veltalende og morsom. Men hvad er disse gaver, uden den ære, som er roden til alt godt?". På Bayeux tapetet er

fremstillet, hvorledes han aflægger ed til begge tronstole.

HAROLD II GODWINSON

Harolds svigt af sin ed til hertug William Erobreren benyttede denne som anledning til at angribe England for at overtage den engelske krone. William gik i gang med at bygge skibe, som kunne flåde hans 7.000 mand til England. Før William lagde fra land, landede kong Harald Hårdråde sammen med Harolds bror Tostig Godwinson med deres flåder i Tynes flodmunding, for også han havde et krav på tronen. For at få fred havde Edward Bekenderen lovet både Harald Hårdråde, Wilhelm Erobreren og Svend Estridsen, at de kunne efterfølge ham, medens han på sit dødsleje udpegede Harold Godwinson til sin efterfølger. Det var baggrunden for de efterfølgende slag, der afgjorde Englands fremtid.

HAROLD GODWINSON MØNT³²⁰

Det ene slag var slaget ved Stamford Bridge, hvor Harold Godwinson vandt, og Harald Hårdråde og Tostig Godwinson blev dræbt. I mellemtiden var hertug William Erobreren gået i land ved Hastings med en normannisk invasionshær, og nu måtte Harold Godwinsons hær marchere den anden vej for at møde William Erobrerens udhivlede styrker, der havde et overlegent rytteri.

RYTTERI ANGRIBER SKJOLDBORG

Harold Godwinson havde placeret sin skjoldborg på en høj, og så længe ud til at vinde det ni timers lange slag, men så gik det galt.

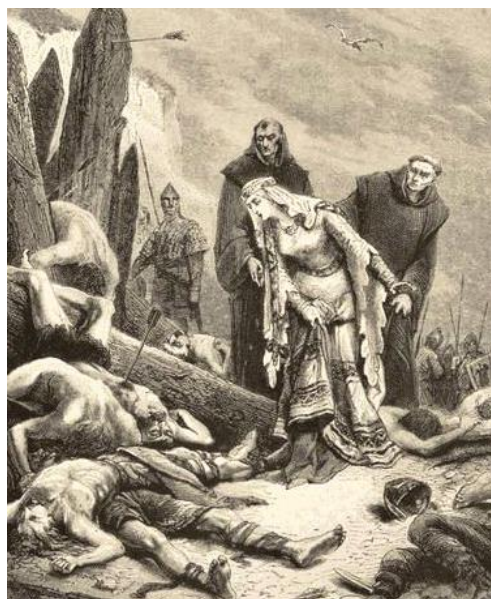

HAROLD RAMMES AF PIL

Harold Godwinson blev ramt af en pil og dræbt af 4 riddere ifølge den samtidige ærkebiskop Guy af Amiens, der beskrev

slaget i *Sangen om Slaget ved Hastings*. Følgen var, at Haralds hær gik i opløsning, og William Erobreren vandt den engelske trone, medens Haralds lig blev ribbet og parteret. Med Harold uddøde de angelsaksiske konger i England. Kong Harold Godwinson blev gift til venstre hånd (More Danico) med

DRONNING EDITH "SVANEHALS" AF ENGLAND (24). Hun var født omkring 1025, og var velhavende, meget smuk, hvid i huden, og med en lang hals. Ifølge Domesday Book ejede hun en række herregårde i Hertfordshire, Berks, Essex og Cambridgeshire. Hun havde tilnavnene "Svanehals", "Den Velhavende" og "Den Smukke".

EDITH SØGER HAROLD

Efter slaget ved Hastings måtte hun hjælpe to munke med at identificere sin mand, så han kunne få en kristen begravelse. Harold var blevet dræbt, parteret, og havde fået frarøvet alle regalier, men hun kendte arrene på hans krop, så hun kunne identificere ham. Herefter fik han en kristen begravelse. Edith døde omkring 1086. Sammen med Kong Harold Godwinson fik hun datteren

GYTHA

FYRSTINDE GYTHA HAROLDSDATTER AF ENGLAND (23). Hun blev født omkring 1053 i London. Det var hende, der blev gift med storfyrste Vladimir II Monomach i 1074. Siden tog hun korset, og man mener, at hun fulgte korsridder Godfrey af Bouillon på det første korstog, hvor hun døde i Palæstina i 1098.

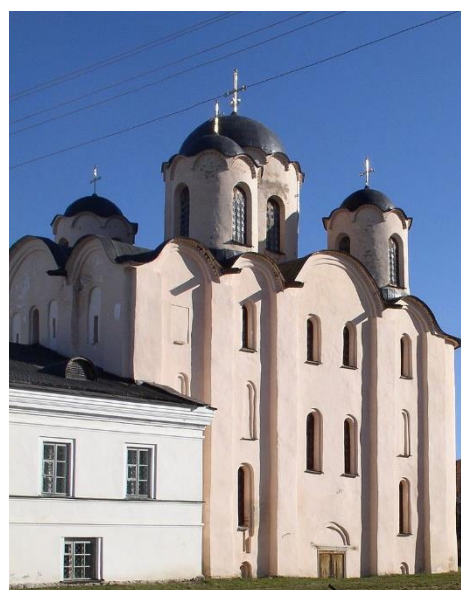
GYTHA

Gytha blev begravet i Sankt Sophia Katedralen i Kiev. Det var hende, der blev gift med fyrst Vladimir II, med hvem hun fik sønnen

MSTISLAV

STORFYRST MSTISLAV "DEN STORE" VLADIMIROVICH RURIKID AF KIEV (22). Han var født i 1076. Mstislav blev fyrste af Novgorod 1088 og af Rostov 1095. Han blev medregent med sin far Vladimir II fra 1117. I 1125 efterfulgte han sin far som storfyrste af Kiev (Rusland).

SANKT NICOLAS KATEDRAL³²¹

I 1114-16 byggede Mstislav en 8 meter høj mur rundt om Ladoga by, der bl.a. modstod svenskernes angreb i 1164. Han byggede endvidere en række kirker og klostre i Novgorod, af hvilke Sankt Nicholas Katedral fra 1113, og Sankt Anthony Kloster fra 1117 står endnu. I Sankt Nicolas Katedral findes samtidige kalkmalerier af familien. Han byggede også kirker i Kiev, herunder Mariakirken, og hans families gravkapel i Berestovo.

MSTISLAV BYGGER MARIAKIRKEN

Der var konstant krige med esterne, litauerne, cumanerne og fyrstedømmet Polotsk under hans regeringsperiode. Mstislav var den sidste storfyrste af et samlet russisk Kiev, der faldt fra hinanden efter hans død 1132. Storfyrst Mstislav var først gift med Liubava Dmitrievna, med hvem han fik datteren dronning Euphrosyne Mstislawna, og siden med dronning Kristina Ingesdotter, med hvem han fik sønnen storhertug Izyaslav II og datteren prinsesse Ingeborg Mstislawna. De indgår alle i slægten. Han blev altså gift med Kristina Ingesdotter, der stammede fra

68. VIKINGHØVDING SKAANOYSKJELMER FRA SOGN-FJORDANE

VIKINGHØVDING SKAANOYSKJELMER FRA SOGN-FJORDANE (31) var født omkring 765 i Sogn-Fjordane, og hans navn Skaanoyskjelmer (Skåneskader) skyldtes, at han havde hærget i Skåne. Viking Skaanoyskjelmer fik ifølge sagaerne sønnen

VIKINGEHØVDING VEMUND "DEN GAMLE" VIKINGSON AF NAUSDAL NORDFJORD (30). Han var født omkring

780 i Bergla. Vemund døde 866 i Nausdal. Han fik ifølge sagaerne sønnen

VIKINGEHØVDING BERDLU-KÅRE VEMUNDSON AF BERDLE BREMANGER (29). Han var bersærk, en af de vikinger, der kæmpede uden brynje kun iført skjorte (bær-særk), og ikke følte smerte under kampen (paryksysmer). Berdlu-Kåre deltog i mange vikingetogter, og var kendt for sin taperhed og styrke.

BERSÆRK OG ULVEPELS

I Harald Haarfagers Saga hedder det, at Ragnvald Jarl kom til et sted, der hed Nausdal, hvor kong Vemund var på besøg. *"Ragnvald Jarl omringede huset og brændte kongen inde med 90 mand. Siden kom Berdle Kåre til Ragnvald Jarl med et langskib med fuldt mandskab, de sejlede begge to nord til Møre. Ragnvald Jarl tog de skibe som kong Vemund havde ejet, og alt det løsøre han fik tag i. Berdle-Kåre rejste nordover til kong Harald og blev hans mand. Han var en stor bersærk."* Berdle-Kåre holdt til på gården Berdle. Han var gift med

EKKI AF BERDLE (29). Sammen med Berdlu-Kåre fik hun ifølge sagaerne sønnen

LENSMAND EYVIND LAMBI KARESON TIL SANDNESGAARD (28). Da Eyvind Lambi kom fra vikingetogt i 866, tog han til Harald Hårfager sammen med

sin nevø Torolf Kveldulfson, og han blev kongens lensmand (lennemand) i Sandnes.

EYVIND LAMBI

Eyvind og Torulf stod i forreste række på Harald Haarfagers skib i slaget ved Hafrsfjord 872. I 877 ankom kongen til Sandnes for at afgøre et udestående med Torolf Kveldulfson. Eyvind Lambi søgte forlig med kongen uden held, og det endte med, at Torolf blev dræbt. Kongen tilbød da Eyvind at overtage Torolfs gods og ejendomme samt hans hustru Sigrid. Eyvind Lambi blev derfor gift med

SIGRID SIGURDSDATTER AF SANDNES (28). Hun var først gift med Torolf Kveldulfson, og da han blev dræbt, blev hun gift med Eyvind Lambi, med hvem hun fik sønnen

LENSMAND FINN SKJALGE EYVINDSON AF SANDNES (27). Han var født før 878 i Sandnes, og fik sit tilnavn, da han var skeløjet (Skjalge). Finn Skjalge lagde navn til stormandsslægten Skjalgeætten. Han efterfulgte sin far som lensmand i Sandnes, men han fik ikke odelsretten til Sandnesgaard.

Han døde efter 920. Finn Skjalge var gift med Gunhild Halvdansdatter, hvis bedsteforældre var

KONG HARALD "HAARFAGER" HALVDANSON AF NORGE (29) og **DRONNING SVANHILDE EYSTEINSDATTER AF OPPLAND** (29), der endvidere fik datteren

PRINSESSE INGIBIÖRG HARALDSDATTER AF NORGE (28). Hun var født omkring 865 i Lade. Ingibjörg døde 920. Hun gift med

JARL HALVDAN AF FINNMARK (28). Sammen med Ingibiörg Haraldsdatter fik han datteren

GUNHILD HALVDANSDATTER AF FINNMARK (27). Det var hende, der blev gift med lensmand Finn Skjalge Eyvindson, med hvem hun fik sønnerne skjalden Øyvind Skaldespiller Finnson og Njål Finnson Skjalge, som begge indgår i slægten. Vi har altså

NJÅL FINNSON SKJALGE AF HALÅGALAND (26). Han var født omkring 930, og døde 1011. Njål Finnson fik datteren

DRONNING ASTRID NJÅLSDATTER SKJALGE AF HALÅGALAND (25). Hun var først gift med jarl Ragnvald Ulfsson den Gamle af Skara, og fulgte med ham til Novgorod. Her blev han dræbt, og hun vendte tilbage til Sverige, hvor hun blev gift med kong Edmund den Gamle. Astrid Njålsdatter døde 1060. Hun var gift anden gang med sønnen af

KONG OLUF SKÖTKONUNG ERIKSSON MUNSÖ AF SVERIGE (26), der endvidere var gift med

EDLA AF OBOTRITTERNE (26). På et hærtogt til Venden hærtog kong Olof Skötkonung Edla, der var datter af en af obodrittisk høvding. Han tog hende med hjem til Sverige, og med hende fik han døtrene dronning Astrid Olofsdotter og Ingegerd Olufsdatter samt sønnen kong Edmund den Gamle, som alle indgår i slægten. Vi har altså

KONG EDMUND "DEN GAMLE" OLOFSSON MUNSÖ AF SVERIGE (25).

Han blev født omkring 1005. Edmund den Gamle blev konge omkring 1050 i en alder af 45 år. Det var sent på den tid, og det antages, at det var derfra, han fik sit tilnavn. Edmund den Gamle blev døbt, men kom i konflikt med ærkebispemanden af Hamburg-Bremen, da kongen udnævnte missionæren Osmundus til biskop. Udnævnelsen af biskopper anså kirken for at være et kirkeligt anliggende. Sammen med Svend Estridsen fastlagde Edmund den Gamle den første formaliserede grænse mellem Danmark og Sverige. Edmund den Gamle døde 1061. Han fik ingen sønner, så med ham uddøde Munsöætten. Det var Edmund den Gamle, der var gift med Astrid Njålsdatter, med hvem han fik datteren³²²

DRONNING INGAMODER EDMUNDSDOTTER AF SVERIGE (24).

Det var hende, der blev gift med kong Stenkil Ragnvaldsson, med hvem hun fik sønnen

KONG INGE "DEN ÆLDRE" STENKILSSON AF SVERIGE (23).

Han blev født 1055 i Uppsala, og blev opfostret i Novgorod, hvor han opholdt sig, da hans far døde. Herefter vendte Inge hjem til Sverige, og blev valgt til konge sidst i 1070'erne. Han blev imidlertid fordrevet fra Uppsala af almuens, da han ikke ville blote. I stedet blev hans hedenske svoger Blot-Sven valgt til

konge omkring 1080, medens Inge trak sig tilbage til Vestgötaland.

INGE DEN ÆLDRE

I 1087 vendte Inge tilbage, og omringede templet i Svitjod, hvor Blot-Sven opholdt sig. Inge satte nu templet i brand, og da Blot-Sven kom ud, blev han dræbt. Dette var enden på templet i Uppsala. I Hervor Sagaen står: *"Inge var længe konge og vennesæl og en god kristen; han afskaffede blotning i Svitjod og påbød, at folk skulle kristnes"*.

STENKILSKA GRAVKAPEL

Inge den Ældre blev gift med Helena Maer, med hvem han byggede en række kirker. På opfordring fra paven stiftede de også Sveriges første kloster, Vreta Nonnekloster i Skövde. Omkring 1100 gav de 20 gårde til klostret. I breve fra paven omtales Inge den Ældre som

konge af Vestgötaland i 1081 og af Sverige i 1100. Kong Inge deltog i trekongemødet i Kongshelle i 1101, hvor han sammen med kong Erik Ejegod af Danmark og kong Magnus Barfod af Norge fastlagde grænserne mellem deres lande, som de var i forfædrenes tid. De aftalte også at afstå fra at føre krig mod hinanden.

INGE OG HELENAS GRAVSTEN

Kong Inge led sottedøden i 1110 på Ingatorps Kongsgaard i Vestgötaland. Han ligger begravet i Stenkilska Gravkapel i Vreta Kloster, hvor der findes en gravsten over ham og Helena. Kong Inge findes også afbildet på en gravsten i Varnhem Klosterkirke. Han var gift med

HELENA MAER

DRONNING HELENA MAER AF SVERIGE (23). Hun var født omkring 1070, og hendes tilnavn betyder mø. Efter hendes mands død i 1110 blev hun abedisse for Vreta Nonnekloster. Helena Maer døde i 1140. Sammen med kong Inge den Ældre fik hun døtrene dronning Margrethe Fredkulla og storfyrstinde Kristina Ingesdotter samt sønnen kong Ragnvald Knaphövde Ingesson, som alle indgår i slægten. Vi har altså

STORFYRSTINDE KRISTINA INGESDOTTER AF SVERIGE (22). Hun var født 1078 i Uppsala, og døde 1122 i Kiev. Det var hende, der var gift med storfyrst Mstislav den Store, med hvem hun fik sønnerne fyrst Rostislav Mstislavich og storhertug Izyaslav II samt datteren Ingeborg Mstislawna, som alle indgår i slægten. Vi har altså

INGEBORG MSTISLAWNA

PRINSESSE INGEBORG MSTISLAWNA RURIKID AF KIEV (21). Hun blev født omkring 1099 i Kiev. I 1116 blev Ingeborg gift med hertug Knud Lavard, et giftemål, der kom i stand ved hendes moster dronning Margaretha Fredkulla af Sveriges mellemkomst, og som blev betalt af Margrethe Fredkulla.

Under julegildet i Roskilde 1130 havde Ingeborg og Knud Lavard indlagt et

familiebesøg hos Cæcilia Blanka og jarl Erik af Falster på Haraldsted Kongsgaard i nytårsdagene. Her dukkede kong Niels søn Magnus den Stærke op, og under foregivende af, at han ville drøfte en pilgrimsfærd, bad han Knud Lavard komme til et møde i skovkanten. Ingeborg var højgravid, og både hun og Cæcilie frarådede Knud Lavard at møde op. Han havde imidlertid tillid til sin familie, så han mødte op, og blev dræbt. To uger senere fødte Ingeborg deres søn Valdemar den Store. I 1137 blev kong Erik Emune dræbt, men Ingeborg modsatte sig på det stærkeste, at hendes 7-årige søn Valdemar blev valgt til hans efterfølger. Ingeborg blev gift med en anden søn af

KONG ERIK "EJEGOD" SVENDSEN AF DANMARK (22) og DRONNING BODIL THRUGOTSDATTER AF DANMARK (22), der endvidere fik sønnen

KNUD LAVARD³²³

HERTUG SANKT KNUD LAVARD ERIKSEN AF SLESVIG (21). Han var født

1096 i Roskilde, og hans tilnavn Lavard er det samme ord som det engelske lord, der betyder brødgiver. Det kom af, at han sikrede brødet til sine undersåtter. Han fremstilles derfor ofte med en brødspatel i hånden. I 1103 tog hans forældre på pilgrimstogt til det hellige land, og satte Knud Lavard i pleje hos Skjalm Hvide i Fjenneslev. Her voksede han op sammen med sine fosterbrødre Asser Rig, Toke Skjalmsen og Esbern Skjalmsen. Dette skabte et tæt venskabsforhold mellem Hvideslægten og Knud Lavards slægt. Senere fortsatte han sin uddannelse hos hertug Lothar af Sachsen. I 1115 blev han udnævnt til grænsejarl af Slesvig med det formål, at sikre Danmarks sydgrænse.

SANKT KNUD LAVARD

For at sikre grænsen befæstede Knud Lavard Slesvig by, og oprettede et stærkt rytteri. Med dette slog han abodritternes despotiske konge, og blev selv hyldet som deres konge som tak. Dette sikrede freden både for den danske sydflanke og den tyske nordflanke. Han blev derfor også udnævnt til hertug af Holsten (Venden) i 1129 af den tyske kejser. Knud Lavard indførte tysk klædedragt og tyske skikke ved sit hof. Han ændrede sin titel som jarl af Slesvig til hertug af Slesvig, så han nu havde to hertugdømmer, der hørte under hver sin suveræne hersker, henholdsvis den danske

konge og den tyske kejser. Her har vi endnu et bidrag til den konflikt, der skabte grundlaget for krigen i 1848 og 1864.

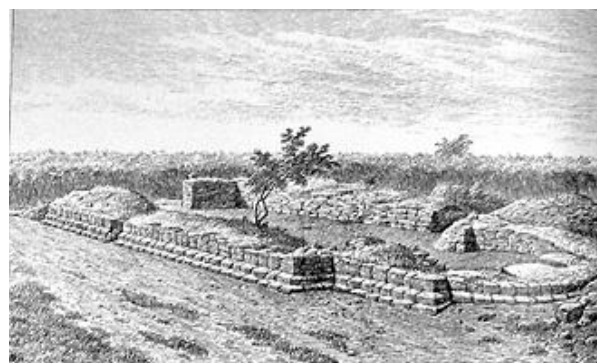
Knud Lavard sikrede også fred og retfærdighed for borgerne ved at indføre lov og orden i sine fyrstedømmer. Borgerne i Slesvig havde han et særligt godt forhold til, og han blev oldemand for købmændenes gilde, der senere udviklede sig til Sankt Knuds Gilde. Dette fik aflæggere i mange handelsbyer, hvor de beskyttede købmændene, og tog sig af syge, en opgave Johanniterordenen senere tog sig af.

SANKT KNUDS GRAV

Det var under familiebesøget på Haraldsted Kongsgård i nytårsdagene 1130, at Knud Lavard blev lokket i et baghold, og dræbt af Magnus den Stærke i Haraldsted Skov. Efter sagnet sprang der en kilde, som holdt græsset grønt året rundt, på det sted, hvor han blev myrdet. Knud blev herefter ført til klostret i Ringsted, hvor der også sprang en kilde frem på det sted, hvor kisten stod, ifølge sagnet. Knud Lavard ligger nu i Sankt Bendts Kirke i Ringsted. I 1169 fik dronning Ingeborg og kong Valdemar den Store Paven til at ophøje Knud Lavard til helgen.

Hvor Knud Lavard blev dræbt i Haraldsted Skov, blev der opført et kapel til at huse de mange pilgrimme, der besøgte gerningsstedet.

SANKT KNUDS KAPEL

Sammen med Ingeborg Mstislawna fik Knud Lavard døtrene Margrethe Knudsdatter og Irmgard Knudsdatter samt sønnen kong Valdemar den Store, som alle indgår i slægten. Vi har altså

VALDEMAR DEN STORE MØNT

KONG VALDEMAR "DEN STORE" KNUDSØN AF DANMARK (20). Han blev født i 1131 kort efter faderens død. Som sin far voksede Valdemar op hos Hvideslægten i Fjenneslev. Det skete hos Asser Rig og hans sønner Esbern Snare og Absalon. Under stridighederne om magten i Danmark mellem Svend Grathe og Knud V sluttede Valdemar sig til kong Svend, der udnævnte ham til hertug af Slesvig i 1147. I 1154 kom det imidlertid til et opgør med kong Svend, hvor hertug Valdemar skiftede til at støtte Knud V. Samtidig blev Valdemar forlovet med Knud

V's halvsøster Sofie, med hvem han blev gift i 1157.

Det var det år, Blodgildet i Roskilde fandt sted. Oplægget var, at Svend, Knud og Valdemar skulle forsones oven på opdelingen af riget. Svend havde fået Skåne, Knud Sjælland og Valdemar Jylland. Det endte i stedet med, at Svend dræbte Knud, medens det lykkedes den sårede Valdemar at flygte til Hvideslægten i Fjenneslev og derfra videre til Jylland. Opgøret med Svend kom året efter ved slaget på Grathe Hede, hvor Valdemar slog Svend Grathe og blev enekonge af Danmark.

BLODGILDET I ROSKILDE

I 1159 startede kong Valdemar den Store korstogene mod venderne. De var hedninge, og var blevet trængt fra syd af sachserne, så de vendte sig mod nord, og hærgede i Danmark. I de næste 10 år kæmpede kong Valdemar sammen med Sune Ebbesen, Esbern Snare og Absalon mod dem. I 1169 endte fjendtlighederne med, at danskerne indtog Rügen, og ødelagde vendernes afguder, herunder den vigtigste Svantevit i Arkona. For at sikre Danmark yderligere opførte Valdemar den Store også Valdemarsmuren i tilknytning til Dannevirke, og byggede fæstningerne ved Korsør, Nyborg og København samt kongsborgen Vordingborg.

VORDINGBORG SLOT

Valdemar den Store havde ord for at være en stærk og retsindig hersker. Ifølge Roskildekrøniken førte han "hedninge til troen, de troende til fred, de fredelige til tryghed; had vendte han til kærlighed, smerte til fryd, krig til fred, og nød til velstand." Han omtales dog med et andet karaktertræk i Svend Aggesens Danmarkskrønike fra sidst i 1100-tallet, hvor der berettes, at han kunne være grusom. Dette passer med folkevisen om hans søster Liden Kirsten. Her fortælles det, at han tvang hende til at danse til døden med sine riddere, da hun var blevet gravid med dronning Sofies slægtning Boris (Burislov), uden de var blevet gift³²⁴:

*Hun gik i dans, og for hvad hun kvad;
:så herlig ganges de pibe:*

*Vel femten riddere efter hende trad (trådte).
:Mellem Roskilde og Ribe:*

*Liden Kirsten dansede både ud og ind;
:så herlig ganges de pibe:*

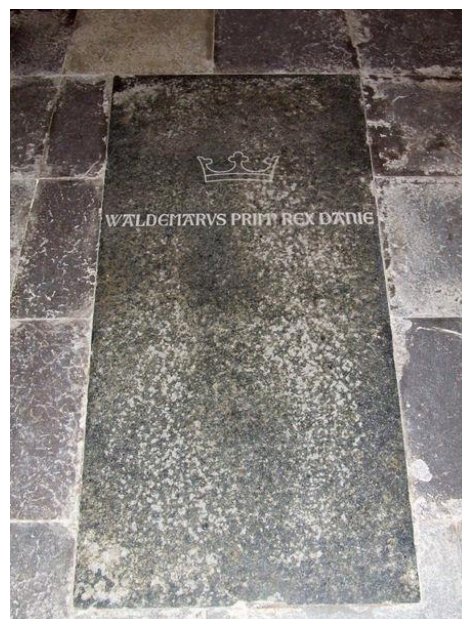
*Alt rinder hender mælk under skarlagenskind.
:Mellem Roskilde og Ribe:*

Under kong Valdemar den Store skete der store ændringer i Danmark. Ledingspligten blev afskaffet, og bønderne skulle ikke længere huse kongen og hans følge, når disse var på rejse rundt om i landet. I stedet skulle der betales skat til kongen, ligesom der blev lagt afgift på sildemarkedet i Skanør. Hertil kom, at kongen overtog ingenmandsland, hvad der berigede kongemagten under epidemier og ved dødsfald uden arvinger.

VALDEMARS BLYPLADE

Kong Valdemar døde 1182 på Vordingborg Slot, og hans lig blev båret af bønderne til Sankt Bendts Kloster i Ringsted, hvor han blev begravet. I graven blev nedlagt en blyplade med indskriften: *”Her ligger danernes konge Valdemar, vndernes første betvinger og behersker, fædrelandets befrier, fredens bevarer. Han, den hellige Knuds søn betvang Rygboerne og var den første, der omvendte dem til kristi tro. Han døde i året efter herrens kødspåtagelse 1182 i sin regerings 26. år den 12. maj”.*

VALDEMAR DEN STORES GRAVSTEN

Kong Valdemar den Store blev gift med dronning Sofia, der stammede fra

69. FYRST IZYASLAV AF POLOTSK

STORFYRST SANKT VLADIMIR ”DEN STORE” SVIATOSLAVITCH RURIKID AF KIEV (26) og STORFYRSTINDE ROGNEDA AF POLOTSK (26) fik endvidere sønnen

IZYASLAV^(R)

FYRST IZYASLAV VLADIMIROVICH RURIKID AF POLOTSK (25). Han blev født i 978. Efter legenden søgte Rogneda at få sin søn Izyaslav til at dræbe sin far Vladimir den Store. I 987 blev mor og søn så forvist til Polotsk, som hun havde fået i bryllupsgave. Her regerede de i fællesskab frem til hendes død. Herefter fortsatte Izyaslav som regent, og opnåede en stor uafhængig af storfyrst Vladimir. Byen Izyaslav blev opkaldt efter ham. Izyaslav døde før sin far i 1001, og derved mistede hans efterkommere kravet på at blive storfyrster af Kiev. Izyaslav var gift med

FYRSTINDE GERTRUD AF POLEN (25), med hvem han fik sønnerne kong Sankt Jaropolk Izyaslavich af Rusland og fyrst Bryachislav Izyaslavich af Polotsk, som begge indgår i slægten. Vi har altså

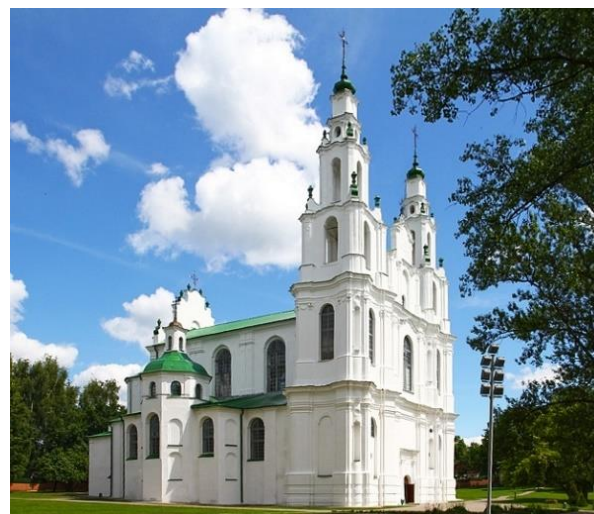
BRYACHISLAV INDTAGER NOVGOROD

FYRST BRYACHISLAV IZYASLAVICH RURIKID AF POLOTSK (24). Han efterfulgte sin far som fyrste af Polotsk i 1003. Bryachislav indtog Novgorod i 1020, men han blev angrebet af sin onkel Yaroslav den Vise på vejen tilbage, og tabte slaget ved floden Sudoma. Herefter blev Bryachislav tvunget til at underskrive en fredstraktat. Kort efter besøgte han Byzans sammen med hundreder af polske og ungarske riddere. Bryachislav døde 1044. Han fik sønnen

VSESLAV

FYRST VSESLAV "TROLDMANDEN" BRYACHISLAVICH RURIKID AF POLOTSK (23). Han blev født i 1030 i Polotsk. Vseslav overtog tronen efter sin fars død i 1044. I 1065 belejrede han Pskov, men kunne ikke indtage den. Året efter indtog fyrst Vseslav Novgorod, hvor Mstislav var fyrste. Her fjernede Vseslav klokken og andre religiøse objekter fra Sankt Sophia Katedralen for at anvende dem i sin egen nye katedral af samme navn i Polotsk.

SANKT SOPHIA KATEDRAL

Vseslavs Indtagelse af Novgorod tvang Mstislav til at flygte til sin far i Kiev. Mstislav vendte imidlertid tilbage, og slog Vseslav i slaget på floden Nemiga i 1067, hvor Vseslav blev taget til fange.

VSESLAVS SIGNETRING

I 1068 kom der oprør i Kiev, hvor storfyrsten måtte flygte, og borgerne befriede Vseslav, hvorefter de udråbte ham til storfyrste. Det varede dog kun syv måneder, inden storfyrsten vendte tilbage, og genvandt sin trone. Nu måtte Vseslav flygte hjem til Polotsk. Her regerede han fredeligt de næste 34 år, indtil han døde i 1101. Fyrst Vseslav Troldmanden fik sønnerne fyrst Gleb Vseslavich af Minsk og fyrst Swiatoslav Vseslavich af Vitebsk, som begge indgår i slægten. Vi har altså

GLEB VSESLAVICH MØNT

FYRST GLEB VSESLAVICH RURIKID AF MINSK (22). Han blev udråbt til fyrste af Minsk i 1101. Minsk By blev belejret af Vladimir II's sønner i 1104, men de måtte opgive belejringen. I 1106 deltog Gleb

Vseslavich i et krigstogt mod de baltiske semigallere.

Gleb tog hævn over Vladimir II i 1116, hvor fyrst Gleb brændte byen Slutsk ned. Som modsvar indtog Vladimir II Orsha og Drusk, og belejrede Minsk. Herefter sluttede de fred. I 1119 gik Gleb igen til angreb, men Vladimir II's søn Mstislav Vladimirovich fangede Gleb og førte ham til Kiev, hvor han døde kort efter. I 1090 blev fyrst Gleb gift med fyrstinde Anastasija Jaropolkowna, der stammede fra

70. GREV WILHELM AF WEIMAR-ORLAMÜNDE

GREV WILHELM I AF WEIMAR-ORLAMÜNDE (27) døde 963. Han var gift med

GREVINDE ADELE AF SORBENMARK (27). Sammen med grev Wilhelm I fik hun sønnen

GREV WILHELM II AF WEIMAR-ORLAMÜNDE (26). Han døde i 1003. Grev Wilhelm II fik sønnen

HERTUG WILHELM III AF WEIMAR (25). Han var greve af Weimar-Orlamünde, og blev hertug af Thüringen. Wilhelm III døde 1039. Han var gift med

HERTUGINDE ODA AF LAUSITZ (25), med hvem han fik sønnen

MARKGREVE OTTO AF WEIMAR-ORLAMÜNDE (24). Han efterfulgte sin far som greve af Weimar-Orlamünde, og blev markgreve af Meissen i 1062. Otto døde i 1067. Han var gift med

MARKGREVINDE ADELA AF BRABRANDT (24). Hun var født 1020. Efter Ottos død i 1067 giftede hun sig anden

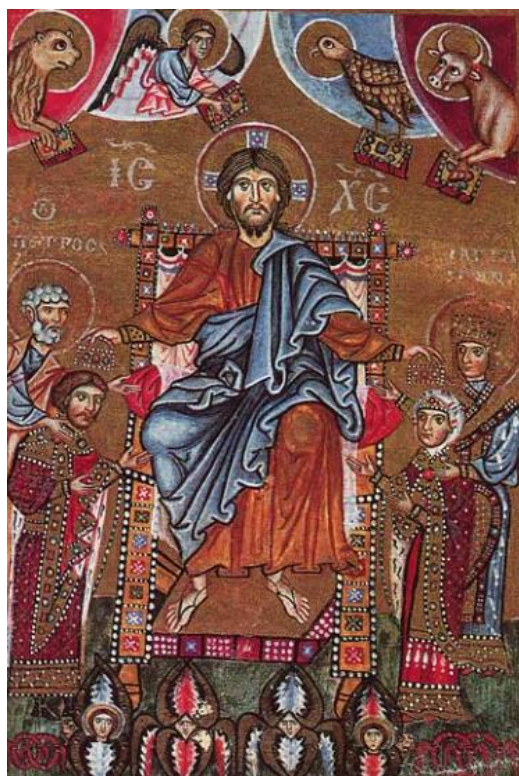
gang med Dedo af Lausitz i 1070. Hun døde 1083. Sammen med Otto fik hun datteren

KUNIGUNDE OG JAROPOLK

DRONNING KUNIGUNDE AF WEIMAR-ORLAMÜNDE (23). Hun var født 1055, og blev først gift med Jaropolk Iziaslavich. Da han døde i 1086, blev hun gift med grev Kuno af Northeim, og endelig blev hun gift med Wiprecht af Groitzsch i 1110. Dronning Kunigunde døde i 1140. Hun blev altså først gift med kong Jaropolk, der også var søn af

FYRST IZYASLAV VLADIMIROVICH RURIKID AF POLOTSK (24) og **FYRSTINDE GERTRUD AF POLEN (24)**, der endvidere fik sønnen

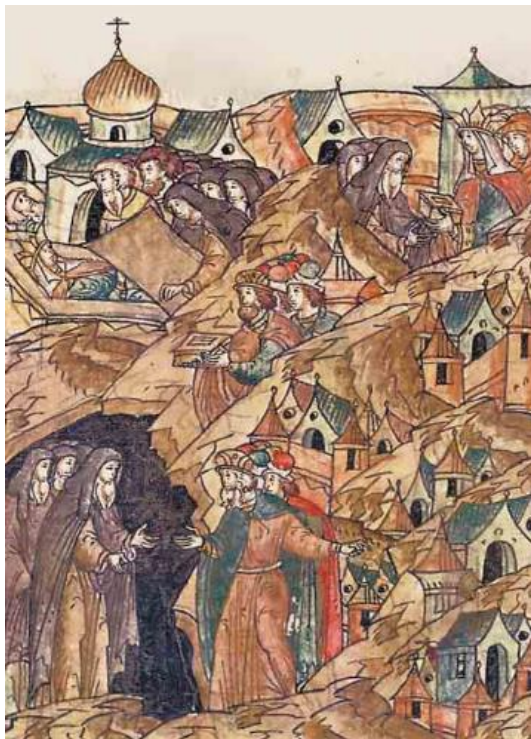
JAROPOLK OG KUNIGUNDE KRONES

KONG SANKT JAROPOLK PJOTR IZYASLAVICH RURIKID AF RUSLAND (23). Han var født 1048. Jaropolk blev gift med Kunigunde i 1073. I 1075 blev han og Kunigunde kronet af kirken som konge og dronning af russerne. Kong Jaropolk blev fyrste af Wyschgorod i 1076 og af Wolhynien og Turow i 1078. Han blev myrdet af en af sine rejsekammerater under en tur i Polen i 1086.

JAROPOLK MYRDES

Jaropolk blev begravet i Dmitrij Klosteret i Kiev, og ophævet til helgen. Sammen med dronning Kunigunde fik han datteren

ANASTASIJAS DØD

FYRSTINDE ANASTASIJA JAROPOLKOWNA RURIKID AF MINSK (22). Hun var født 1074, og døde 1159. Det var hende, der blev gift med fyrst Gleb Vseslavich, med hvem hun fik sønnen

FYRST VOLODAR GLEBOVITJ RURIKID AF MINSK (21). Han blev fyrste af Hrodno i 1146 og af Minsk i 1151. 1167 blev han fyrste af Polotsk, men han blev afsat samme år. Volodar blev gift med dronning Rikissa, der stammede fra

71. KEJSER OTTO DEN STORE AF TYSKLAND

KONG HENRIK I "FUGLEFÆNGER" LUIDOLFINGER AF TYSKLAND (29) og DRONNING SANKT MATHILDA AF RINGELHEIM (29), fik endvidere sønnen

OTTO I

KEJSER OTTO I "DEN STORE" LUIDOLFINGER AF TYSKLAND (28).

Han var født 912. I 936 efterfulgte Otto I sin far, og blev kronet til konge af Tyskland i Aachen Domkirke. Han havde sit hof i Magdeburg. Allerede i 938 fik han imidlertid problemer med sine hertuger, og hertugen af Bayern nægtede at betale skat til kongen. Det endte med, at Otto den Store besejrede hertugen, og sendte ham i eksil.

I 950 tvang Otto I kong Gorm den Gamle til at aflægge troskabsed som vasal, ligesom han tvang Gorm den Gamle og hans efterkommere til at gå over til kristendommen. I 955 reddede han kristenheden ved at slå magyarerne ved Lerchfeld, hvad der gav ham tilnavnet "Europas Befrier". I 962 blev Otto I kronet til tysk-romersk kejser af Paven i Peterskirken.

Otto I støttede ihærdigt kristningen af slaverne og danskerne. I disse områder oprettede han en række bispesæder under Hamburg-Bremen for danskernes vedkommende og under Magdeburg for slavernes vedkommende. På stiftelsesbilledet for Magdeburg Domkirke overrækker han kirken til Kristus.

STIFTELSESBILLEDE MED OTTO I

Otto I's indsats for kristningen af slaverne medførte, at Polen og Böhmen blev romersk-katolske, og ikke græsk-ortodokse, som de øvrige slaviske folk. Med hensyn til danskerne lod kong Harald Blåtand sig døbe, hvorved han undgik, at kejseren førte korstog mod Danmark. I 965 udpegede Otto I danske bisper, og fritog danske kirker for skatter og afgifter til kejseren. Samme år fastlagde han Danernes Mark som et grænseland mellem Danmark og Tyskland, og oprettede en tysk grænsehær, medens Harald Blåtand forstærkede Dannevirke. Otto I døde af feber i 973.

Otto I blev gift i 929 med dronning Eadgyth, med hvem han fik døtrene grevinde Luitgarde af Swabien og hertuginde Regelindis af Swabien. I 946 døde Eadgyth, og 5 år efter blev Otto gift med Sankt Adelaide, med hvem

han fik sønnen kejser Otto II af Tyskland. De indgår alle i slægten. Kejser Otto I blev altså gift med

ADELAIDE OG OTTO I

KEJSERINDE SANKT ADELAIDE AF ITALIEN (28). Hun blev født 928/33. Adelaide omtales som stor af skønhed og ynde. Hun var først gift med kong Lothar af Italien. Han døde i 950, formentlig forgiftet af kong Berengar.

SANKT ADELAIDE

Herefter gjorde Adelaide krav på den italienske trone, hvad der førte til, at kong Berengar og hans dronning Willa holdt Adelaide indespærret på Castello Garda ved Gardasøen. Her sultede de hende for at få

hende til at gifte sig med deres søn Adalbert. Adelaide undslap imidlertid, og bad kong Otto om hjælp. Han invaderede så Italien, giftede sig med Adelaide, og udråbte sig selv til konge af Italien i 951.

I 962 blev Adelaide kronet som kejserinde sammen med sin mand. Hun blev siden kåret til helgen. Sammen med kejser Otto I fik hun sønnen

OTTO II

KEJSER OTTO II LUIDOLFINGER AF TYSKLAND (27). Han blev født i 955. I 967 blev han kronet som medkejser af Pave Johannes XIII. Otto II blev gift med den byzantinske kejsers niece Teophanu i 972, og efterfulgte sin far som kejser i 973.

Kong Harald Blåtand ville ikke sværge troskab til kejser Otto II, og gik i stedet ind i Tyskland sammen med Håkon Jarl, og slog den tyske grænehær i 873. Om efteråret tog nogle af nordmændene imidlertid hjem til Norge for at høste, hvorefter Otto II indtog Dannevirke, og gik op i Jylland. Enden blev, at Otto II oprettede Slesvig som et egentligt tysk markgrevskab som bufferzone mod Danmark. Otto II slog hertug Henrik af Bayern i 976. Herefter vendte han sig mod

Italien, hvor han tabte slaget ved Cotrone i 982. Medens kejser Otto II forberedte sig på et nyt togt, døde han i Rom i 983. Otto II blev begravet i Sankt Peters Basilika i Freiburg. Han blev altså gift med

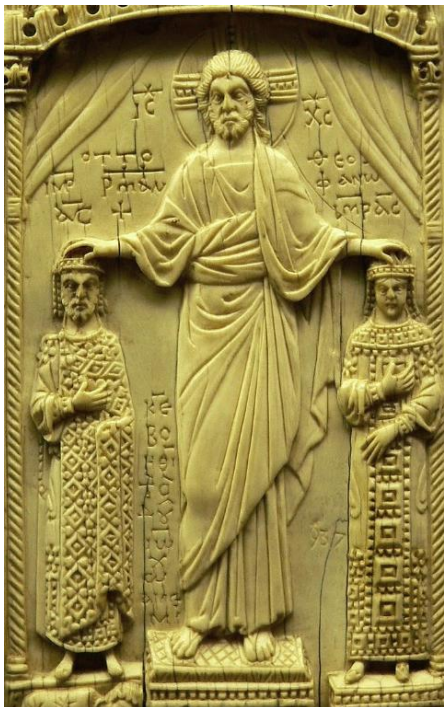

OTTO II OG THEOPANU^(S)

KEJSERINDE THEOPHANU AF BYZANS (27). Hun blev født i Konstantinopel i 956, og hendes navn betyder Guds fremtoning. Kejser Otto I havde bedt om, at hans søn skulle ægte en af den østromerske kejsers døtre for at forsegle pagten mellem det vest- og østromerske rige. Otto I var imidlertid kommet til at fornærme den byzantinske kejser ved at omtale ham som græsk kejser i stedet for romersk, så forhandlingerne gik i stå i flere omgange.

Enden blev, at Otto II mødte op til brylluppet i Rom i 972. Det var imidlertid ikke en af den østromerske kejsers døtre, der mødte op. I stedet var det den afdøde kejser Johannes Tzimiskes niece Theophanu, der mødte op. Det gjorde hun sammen med et fornemt følge,

der bl.a. omfattede byzantinske artister, kunstnere og arkitekter. Kejser Otto II krøb så til korset, og blev gift med Theophanu.

OTTO II OG THEOPANU VELSIGNES AF PAVEN

Hun blev også kronet til kejserinde af pave Johannes XIII i Sankt Peders Kirken i Rom. Da hendes mand døde i 983, regerede Theophanu videre på deres søns vegne. Hun kom fra Konstantinopel, og var uinteressert i konflikterne i det fjerne nord. Det benyttede de slaviske stammer til at gøre oprør, og den danske konge til at tilbageerobre Slesvig.

THEOPASNUS STIFTELSESBILLEDE³²⁵

Theophanu grundlagde Essen Kloster, hvor hun knæler for Marias fødder på stiftelsesbilledet. Hun døde i 991 i Nijmegen, og blev begravet i Sankt Panthaleon Kirke i Köln. Sammen med kejser Otto II fik hun datteren

MATHILDA^(L)

PALADSGREVINDE MATHILDA LUIDOLFINGER AF LOTHRINGEN

(26). Hun var født 979. Kort efter sin fødsel blev Mathilda sendt til Essen Kloster, hvor hendes ældre kusine Mathilde var abedisse.

Slots greve Ezzo af Lothringen var imidlertid blevet forelsket i Mathilda, og han vandt hende i et spil skak mod hendes bror kejser Otto III. Kejserinden støttede giftemålet, og familien gav dem store besiddelser i det nedre Rhinland og Mosel i medgift, så de kunne leve standsmæssigt. Grev Ezzo hentede så Mathilda ud af klostret på trods af abedissens modstand, og de blev gift i 992 i Brauweiler Kloster. Deres giftemål var lykkeligt, og de fik 10 børn. Mathilda døde i 1025, og blev begravet i Brauweiler Kloster. Hun blev altså gift med

PALADSGREVE EZZO AF LOTHRINGEN (26). Han blev født omkring 965 i Duisburg. Ezzo efterfulgte sin far som paladsgreve (comes palatinus) af Lothringen. Paladsgreven var en højt placeret embedsmand. Ezzo havde godser i Thüringen

og Østfranken. Grev Ezzo grundlagde klostret i Brauweiler, hvor han blev blevet gift med sin elskede Mathilda. Ezzo døde i 1034 på Burg Saalfeld, og blev begravet i Brauweiler Kloster.

BURG SAALFELD

Sammen med paladsgrevinde Mathilda fik han sønnen hertug Otto II og datteren Richeza, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING BEATA RICHEZA AF LOTHRINGEN (25). Hun var gift med hertug Mieszko II af Polen. Da hendes mand døde i 1034, vendte hun tilbage til Tyskland, og blev nonne. Richeza døde i 1063, og blev saligkåret (Beata) af paven. Dette var en anerkendelse af, at hun var i himlen, og kunne gribe ind i troendes liv, når de bad til hende. Beata Richeza blev begravet i Sankt Maria Kirke i Köln. Hun blev altså gift med Mieszko II, hvis bedsteforældre var

HERTUG MIESZKO I PIAST AF POLEN (27) og **HERTUGINDE DOBRAWA PREMYSLID AF BÖHMEN (27)**, der endvidere fik sønnen

BOLESLAV I

KONG BOLESLAW I "DEN MODIGE" PIAST AF POLEN (26). Han var født 967. Boleslaw forenede det rige, hans far havde delt mellem sine sønner, og blev hertug af Polen. Han deltog i kejser Otto III's kamp mod polaberne. Boleslaw sendte Adalbert til Preussen i 997 for at omvende preusserne til kristendommen. Det gik ikke så godt, og førte til Adalberts martyrium og kanonisering. Boleslaw fik oprettet et ærkebispedømme i Gniezno og bispedømmer i Krakow, Wroclaw og Kolobrzeg.

Siden søgte kejseren i flere omgange at indtage Polen, hvad der førte til en række slag mellem 1003 og 1018, som Boleslaw trak sig sejrrigt ud af. I 1013 indtog han Tjekkiet, Morava og Slovakiet. Boleslaw indtog Kiev i 1018. I 1025 kronede han sig selv til konge af Polen kort før han døde.

BOLESLAW I

Som led i en udvekslingsaftale blev Boleslaw og Svend Tveskæg gift med hinandens søstre, hvor Boleslaw blev gift med Svends søster Tyra. Dette varede dog ikke længe, og siden blev han gift med Emnilda af Lusatia. Med hende fik han sønnen kong Mieszko II Lambert af Polen. Han fik endvidere en datter, der blev gift med Swetoborzyc af Pommern. De indgår begge i slægten. Vi har altså

DRONNING EMNILDA AF LUSATIA (26). Hun blev gift med Boleslav I i 992. Dronning Emnilda døde 1017. Sammen med Boleslav I fik hun sønnen

KONG MIESZKO II LAMBERT

KONG MIESZKO II LAMBERT PIAST AF POLEN (25). Hans tilnavn skyldes hans tilknytning til Sankt Lambert kulten. Mieszko II blev kronet til konge af Polen i Gniezno Domkirke i 1025. Han modtog en liturgisk bog af sin svigermor Mathilda af Lothringen. Kong Mieszko II døde i 1034, og blev begravet i Sankts Peder og Poul Domkirken i Poznan.

MATHILDA OG MIESZKO II

Det var Mieszko II, der blev gift med dronning Beata Richeza af Lothringen, med hvem han fik døtrene storfyrstinde Gertrud af

Polen og Richeza af Ungarn samt sønnen hertug Kasimir I af Polen. De indgår alle i slægten. Vi har altså

KASIMIR I

HERTUG KASIMIR I "GENSKABEREN" PIAST AF POLEN (24). Han blev født 1016. Kasimir blev hertug af Polen i 1034. Tre år efter blev han forjaget af stormændene, men blev genindsat af kejseren i 1041. Han førte en kraftfuld politik, og erobrede Masovien. Kasimir I døde i 1058. I 1041 blev han gift med et andet barn af

STORFYRST SANKT VLADIMIR "DEN STORE" SVIATOSLAVITCH RURIKID AF KIEV (25) og STORFYRSTINDE ROGNEDA AF POLOTSK (25), der endvidere fik datteren

HERTUGINDE MARIA DOBRONIEGA RURIKID AF KIEV (24). Hun blev født i 1011. Maria Dobroniega døde i 1087. Sammen med hertug Kasimir I fik hun sønnen

WLADISLAW I

HERTUG WLADISLAW I HERMAN PIAST AF POLEN (23). Han blev hertug af Polen i 1079. I 1080 søgte han at forbedre forholdet til Böhmen, og et led i dette var hans gitemål med Judith af Böhmen.

I 1096 skete der en stor migration af jøder til Polen i kølvandet på de forfølgelser, der skete som følge af det første korstog, kombineret med hertug Wladislaw Hermans tolerante politik, hvor han opfordrede jøderne til at slå sig ned i Polen.

WAWEL KIRKE

Hertug Wladislaw I blev smittet med syfilis, som angreb hans næse og ansigt. Jomfru Maria viste sig så en drøm, og fortalte ham, at han skulle søge helbredelse i sandet uden for Krakow. Her blev han helbredt, og som tak byggede han karmeliterklostret "På Sandet".

Herudover grundlagde Wladislaw I en række andre klostre og kirker i Polen. Det drejer sig bl.a. om Wawel Domkirke, der blev kendt for Sølvklokke-tårnet og 3 kirker dedikerede til Sankt Giles i Krakow, Inawlodz og Giebutow. Hertug Wladislaw I døde 1102, og blev begravet i Plock Domkirke. Han blev altså gift med hertuginde Judith af Böhmen, hvis morfar var

KONG ANDRAS DEN HVIDE

KONG ANDRAS I "DEN HVIDE" AF UNGARN (25). Han var født omkring 1015, og måtte gå i eksil i Kiev 1031, da der udbrød en omfattende revolte fra de hedenske ungarer. I 1046 vendte han tilbage, og slog kong Peder I. Han kom nu på tronen, og styrkede kristendommen i Ungarn. Dette gav ham også tilnavnet den Katolske. I 1051 gik kejser Henrik III ind i Ungarn, men blev slået i Vertes Bjergene. Kejseren prøvede endnu en gang året efter, men havde heller ikke succes denne gang. I 1053 indgik kong Andras så

forlig med Bayern, hvad der sikrede Ungarns uafhængighed af kejseren.

Kong Andras den Hvide blev tvunget fra tronen af sin bror arveprins Bela, efter han forgæves havde forsøgt at sikre arvefølgen for sin søn. Under flugten faldt kong Andras af hesten i Thebenpasset, og blev fanget af Belas mænd. Han døde i fangenskab i 1060. Kong Andras blev begravet i Tihany Kloster, som han havde etableret sammen med sin hustru. Han var gift med datteren af

TSAR SANKT YAROSLAV "DEN VISE" VLADIMIROVICH RURIKID AF KIEV (26) og **TSARINA INGIGERD "SANKT ANNA" OLOFSDOTTER MUNSÖ AF NOVGOROD (26)**, der endvidere fik datteren

ANASTASIA YAROSLAVNA

DRONNING ANASTASIA YAROSLAVNA RURIKID AF KIEV (25).

Hun var født 1020. I 1038 blev hun gift med kong Andras den Hvide, medens han opholdt sig i eksil i Kiev. Under kampen mellem hendes mand og hans bror var hun i eksil, men vendte tilbage, efter hendes mand døde, og deres søn blev konge. Anastasia gik siden i kloster i Admunt, hvor hun døde, og blev begravet 1062. Hun er afbildet i Sankt Sofia Katedralen i Kiev sammen med sine søstre. Sammen med kong Andras den Hvide fik hun datteren

DRONNING ADELAIDE AF UNGARN

(24). Hun var født 1039. Adelaide mødte sin mand kong Vratislaus II af Böhmen, da han opholdt sig i eksil i Ungarn. Dronning Adelaide døde 1062. Hun blev gift med Vratislaus II, der stammede fra

72. HERTUG BOLESLOW II AF BÖHMEN

HERTUG BOLESLOW I "DEN GRUSOMME" PREMYSLID AF BÖHMEN (28) og HERTUGINDE BIAGOTA PREMYSLAVNA AF STOCKOW (28) fik endvidere sønnen

BOLESLOW II³²⁶

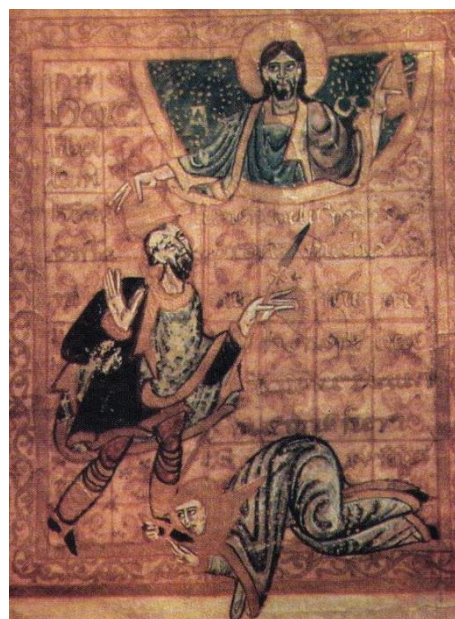
HERTUG BOLESLOW II "DEN FROMME" PREMYSLID AF BÖHMEN

(27). Han blev fyrste af Böhmen 967. Boleslaw II erobrede Mähren samt dele af Schlesien og Galicien. Han fik Prag gjort til et bispedømme i 973.

BOLESLOW II MØNT³²⁷

Boleslaw II døde 999, og blev begravet i Sankt Georg Katedral i Prag. Han var gift anden gang med

EMMA OG SANKT VENCECLAUS

HERTUGINDE EMMA AF MELNIK (27).

Hun var født omkring 948. Efter Boleslaw II's død gik hun i eksil i Bayern sammen med deres sønner Oldrich og Jaromir af frygt for hans søn af første ægteskab Boleslaw III. I 1004 vendte Jaromir tilbage med en tysk hær,

og indtog Prag, hvorefter han blev hertug, medens Emma vendte tilbage, og slog sig ned i Melnik, hvor hun døde 1006. Sammen med Boleslaw II fik hun sønnen

OLDRICH³²⁸

HERTUG OLDRICH PREMYSLID AF BÖHMEN (26). Han var født omkring 989. Oldrich blev hertug af Böhmen 1012. Han erobrede Moravia sammen med sin søn 1029, medens hans felttog mod Ungarn året efter slog fejl. I 1032 udeblev han fra en invitation til at besøge kejseren i Merseburg, og blev afsat. I stedet blev hans bror Jaromir hertug. Han blev imidlertid fanget og blindet, så Oldrich kunne vende tilbage som hertug. Han døde 1034, og en eksamination af hans skelet viste, at han døde af et fatalt slag i hovedet. Han blev begravet i Sankt Georgs Katedral i Prag. Oldrich havde en frille

OLDRICH OG BOZENA

BOZENA FRA BÖHMEN (26). Hun døde omkring 1054. sammen med hertug Oldrich fik hun sønnen

BRETISLAV I³²⁹

HERTUG BRETISLAV I "FORNYEREN" PREMYSLID AF BÖHMEN (25). Han var født omkring 1005 i Prag. Branislav efterfulgte sin far som hertug, og blev kendt som Böhmens Achilles. Han hjalp kejser Konrad II mod Lusitania 1035, og blev kurfyrste 1037. I 1039 erobrede han Krakow, Poznan og Wroclaw. Han hærgede også Gniezno, og tog Sankt Adalberts relikvier med tilbage. Året efter indgik han fredsaftale med Tyskland, og afstod Moravia. I 1054 indførte han førstefødsretten i Böhmen. Bretislav indførte en række kristne love, herunder forbud mod polygami og handel om søndagen. Han døde i 1055, og blev begravet i Sankt Veit Kirke i Prag. I 1030 havde han kidnappet Judith af Schweinfurt, der var datter af

MARKGREVE HEINRICH I LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT (26) og MARKGREVINDE GEBERGA AF KINZIGGAU (26), der endvidere fik datteren

BRETISLAV KIDNAPPER JUDITH

HERTUGINDE JUDITH LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT (25). Hun blev først gift med sin bortfører Bretislav I, og siden med Pietro Orseolo af Ungarn. Judith døde 1058. Sammen med Bretislav I fik hun sønnen

VRATISLAUS II

KONG VRATISLAUS II PREMYSLID AF BÖHMEN (24). Han blev greve af Olomouc 1155, da hans far døde. Siden blev han uenig med sin broder, der var hertug, og måtte gå i eksil i Ungarn. Det var her, han mødte Adelaide af Ungarn. Vratislaus II blev

dog forsonet med sin bror, og efterfulgte ham som hertug af Böhmen og kurfyrste i 1161. I 1185 fik han kongetitel af kejser Henrik IV. Vratislaus II døde 1097 i Vysehrad i 1092, hvor han blev begravet i Sankts Peter og Paul Kirke. Sammen med dronning Adelaide af Ungarn fik han datteren

VRATISLAUS II MØNT

HERTUGINDE JUDITH PREMYSLID AF BÖHMEN (23). Hun var født 1057. Hertuginde Judith udførte et stort socialt arbejde, hvor hun hjalp enker, forældreløse og trængende, ligesom hun sørgede for bedre forhold for fangerne. Hun gav store gaver til klostrene. Det var hende, der blev gift med hertug Wladislaw I af Polen som led i en fredsslutning. Hertuginde Judith døde i 1086 kort efter fødslen af deres søn

BOLESLAW III

HERTUG BOLESLAW III KRZYWOUSTY PIAST AF POLEN (22).

Han var født 1086 i Krakow, og hans tilnavn betyder den Mundvredne. Boleslaw blev hertug af Polen i 1102. Han slog Pommern i slaget ved Naklo i 1109, og fik kontrol over hele Pommern 1113.

BOLESLAW III

Som hertug gjorde Boleslaw en stor indsats for at bevare et godt forhold til storfyrst Mstislav. I 1129 blev købmænd fra Kiev plyndret af polakker, og da storfyrsten krævede erstatning, betalte Boleslaw straks. Han sørgede også for beskyttelse af de russiske købmænd efterfølgende.

Boleslav III slog kejser Henrik V i slagene ved Glogow og Hundsfield, og aflagde lensed til kejser Lothar II i 1135. Boleslav døde i 1138, og blev begravet i Plock Katedral, hvor hans sarkofag står.

BOLESLAW III MØNT³³⁰

Hertug Boleslaw III blev gift første gang med hertuginde Zbislava Sviatopolkovna i 1102. Hun døde i 1113, og i 1115 blev han gift med hertuginde Salomea af Berg-Schelkingen. Han var nervøs for, at hans sønner skulle komme op at slås om magten, når han døde. Han fastsatte derfor i sit testamente, at hans ældste søn Wladislaw den Eksilerede fra hans første ægteskab skulle være familieoverhoved.

BOLESLAW III'S SEGL

Dette fik dog ingen effekt. Kort tid efter Boleslaws død begyndte en magtkamp mellem Wladislaw den Eksilerede og de sønner, Boleslaw han havde fået med sin anden hustru Salomea.

BOLESLAW III'S SARKOFAG³³¹

Hertug Boleslaw III var altså først gift med hertuginde Zbislava Sviatopolkovna af Kiev, med hvem han fik sønnen hertug Wladislaw den eksilerede, og siden med hertuginde Salomea af Berg-Schelkingen, med hvem han fik sønnen hertug Mieszko III og døtrene storhertuginde Agnieszka Boleslawna, grevinde Judith og dronning Rikissa. De indgår alle i slægten. Vi har altså

SALOMEA

HERTUGINDE SALOMEA PIAST AF BERG-SCHELKLINGEN (22). Hun var født omkring 1100 på Burg Hohenschelkingen. Salomea fødte 13 børn med hertug Boleslaw III.

HOHENSCHLKLINGEN³³²

Efter Boleslaws død i 1138 fandt hun passende giftemål til sine børn på trods af, at det i Boleslaws testamente var fastsat, at det skulle bestemmes af den ældste søn hertug Wladislaw den Eksilerede, der var udpeget til familieoverhoved. Salomea døde i 1144. Sammen hertug Boleslaw III fik hun sønnen hertug Mieszko III og døtrene storhertuginde Agnieszka Boleslawna, grevinde Judith af Polen og dronning Rikissa af Polen. De indgår alle i slægten. Vi har altså

DRONNING RIKISSA BOLESLAWOWNA PIAST AF POLEN (21). Hun var født 1116. Rikissa var først gift med Magnus Stærke af Vestgötaland, med

hvem hun fik sønnen kong Knud III Magnusson af Danmark. Magnus Stærke blev dræbt 1134 i slaget ved Fotevik.

RIKISSA

Herefter giftede Rikissa sig med fyrst Volodar Glebovitj af Minsk i 1136. Med ham fik hun datteren dronning Sofia af Minsk. Omkring 1145 blev hun skilt fra Volodar, og gift tredje gang med kong Sverker den Ældre af Sverige, der var blevet enkemand i 1148. Med ham fik hun sønnen Burislav Sverkerson, om hvem det fortælles, at han en overgang holdt til i Gråborg på Øland sammen med sin halvsøster Sofia af Minsk. Rikissa fremstilles ofte med flere kroner på grund af sine kongelige giftemål. Hun døde 1155, og blev begravet i Alvastra Kloster. Af hendes børn indgår kong Knud III og dronning Sofia af Minsk i slægten. Vi har altså

VALDEMAR OG SOFIA³³³

DRONNING SOFIA VLADIMIROVNA AF MINSK (20). Hun var født omkring 1140. Sofia blev gift med Valdemar den Store i 1157, og hun beskrives som smuk, men ond og hævnerrig.

SOFIA³³⁴

Ifølge den islandske Knytlingesaga havde Valdemar allerede en elskerinde Tove, da han blev gift med Sofia. Efter ægteskabet tilbragte han fortsat megen tid sammen med Tove på Gurre Slot. Denne kærlighed er beskrevet i Jens Peter Jacobsen og Schoenbergs ”Gurrelieder”, ligesom den behandles i folkevisen om kong Valdemar og Tove. Hverken kongen eller elskerinden regnede med, at Sofie ville blive jaloux, og de omgik hinanden åbent på slottet. Dronning Sofies skinsyge førte imidlertid til, at hun tog hævn, og indebrændte elskerinden i badstuen på Gurre³³⁵:

*Dronningen kalder på svende to:
”I gøre mig badstue så hed som en lu(e)!”
:Med råde, Kong Valdemar elsker dem både:*

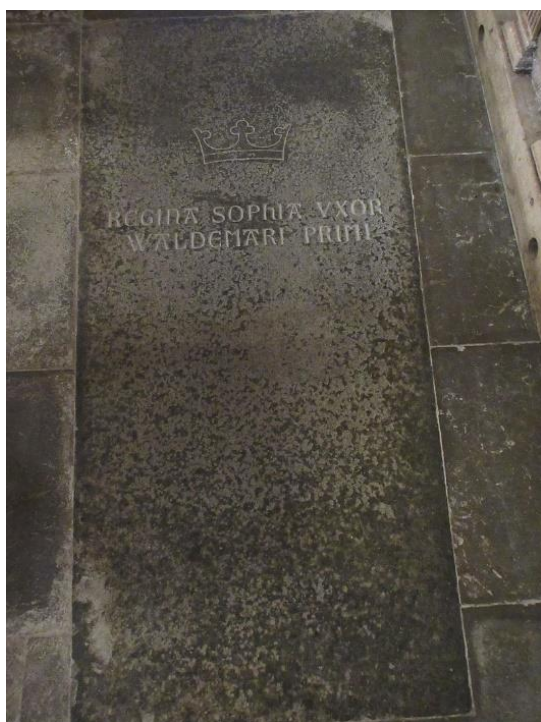
*”I gør mig badstuen hed som en glø(d);
Alt skal Tovelil deri dø”.*

*"Hør du Tovelil, veninde jeg bede:
Du skal kongen en badstue berede".*

*Tovelil hun ind ad badstuedør tren;
Og dronningen slog den dør igen.*

*De hented Tovelil ad badstuen ud;
Da var hun som en gås, de steger til jul.*

Da kong Valdemar døde 1182, blev Sofie gift med grev Ludvig af Thüringen. Han sendte hende dog retur til Danmark, hvor hun døde 1198.

SOFIAS LIGSTEN³³⁶

Sofie blev begravet i Sankt Bendts Kirke i Ringsted. Sammen med Valdemar den Store fik hun sønnen kong Valdemar Sejr samt prinsesserne Estrid Valdemarsdatter og Margrethe Valdemarsdatter. De indgår alle i slægten. Vi har altså

PRINSESSE MARGRETHE VALDEMARS DATTER AF DANMARK (19). Hun døde 1205. Det var hende, der blev

gift med Alexander Pedersen Due til Borup, med hvem hun fik sønnen

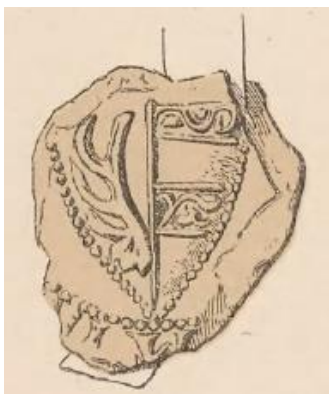
JARL NIELS ALEXANDERSEN DUE AF FALSTER (18). Han var født omkring 1190 på Kongsdal. Det var året efter hans fødsel, at hans far tog på korstog til det hellige land. Niels Alexandersen blev kongelig staldmester (staller). Han blev siden grænsejarl af Falster. Niels Alexandersen døde 1268. Han var gift med

CECILIE OXLEVS SEGL

CECILIE AF OXLEV (18). Hun var født i Ledøje i 1204. Efter Niels Alexandersens død blev hun søster i Sankt Clares Kloster i Roskilde. Cecilies segl fra 1268 er bevaret med teksten "SIGILLVM DOMINE CECILIE DE OXLEFF"³³⁷. Cecilia døde 1270. Sammen med Niels Alexandersen Due fik hun datteren Elisabeth Nielsdatter Due af Falster og sønnen jarl Anders Nielsen Due til Tubetorp, som begge indgår i slægten. Vi har altså

ELISABETH NIELSDATTER DUE AF FALSTER (17). Hun blev født omkring 1224, og døde omkring 1255 på Gjorslev. Det var hende, der blev gift med Jon Ranesen Rani, med hvem hun fik sønnen kammermester Rane Jonsen af Gjorslev, der var med kong Erik Glipping, da han blev myrdet i Finnerup Lade. De fik også sønnen

NIELS RANES SEGL

**RIGSRÅD KAMMERMESTER NIELS
JONSEN RANI AF VARPELEV (16).**

Niels Jonsen mageskiftede gods med Roskildebispen i 1279. I 1302 stod han blandt de første af kong Erik Menveds forlovere i gældsbrevet til Rostock. Han var først gift med Edle Andersdatter. Hun døde, og i 1306 frikøbte han det gods i Øster Jernløse, som søstrene i Sankt Clara Kloster i Roskilde

havde fået sammen med honesta domicella Margrethe Jacobsdatter Blaafod, som han efterfølgende blev gift med. Hans segl fra samme år er bevaret, og viser Ranislægtens delte skjold med Saltensees hjortegevir og Hvideslægtens bjælker. Omskriften lyder ”S’NICOLAI...”³³⁸.

I 1308 var Niels Jonsen eksekutor i sin nye svigermors testamente, og sad i kong Eriks råd, medens han i 1314 var blandt dem, der skulle dømme efter oprøret mod kongen. Niels Jonsen var blandt ærkebiskop Esges forlovere i Helsingborg, men endte i 1315 med at blive dømt til stejle i Vordingborg sammen med drost Anders Høiby for at være tilhænger af hertug Christoffer. Han blev begravet i Varpelev Kirke. Niels Jonsen var altså først gift med Edle Andersdatter, der stammede fra kong Iziaslav af Rusland.

73. KONG IZIASLAV AF RUSLAND

1071 E.KR.³³⁹

TSAR SANKT YAROSLAV "DEN VISE" VLADIMIROVICH RURIKID AF KIEV (24) og TSARINA INGIGERD "SANKT ANNA" OLOFSDOTTER MUNSÖ AF NOVGOROD (24) fik endvidere sønnen

KONG IZIASLAV YAROSLAVOVICH AF RUSLAND (23). Han var født 1024. I 1045 blev Iziaslav fyrste af Turov, og i 1052 af Novgorod. To år efter efterfulgte han sin far som storfyrste af Kiev. I 1068 kom der oprør i Kiev, og Iziaslav måtte flygte til Polen. Han vendte imidlertid tilbage året efter med en polsk hær, og genvandt magten.

IZIASLAV

I 1073 blev Iziaslav sat fra magten af sine brødre, og han henvendte sig endnu engang til den polske konge, ligesom han henvendte sig til kejser Henrik IV og pave Gregor VII for at få hjælp. Paven kronede ham nu til den første konge af Rusland, og i 1076 genvandt han magten endnu engang. Glæden var dog kort, for i 1078 døde han i en familiefejde. Iziaslav blev begravet i Tithes Kirke i Kiev.

Iziaslav var en af udgiverne af ”*Pravda Yaroslavichiv*”, der var en del af Ruslands første lovsamling ”*Russkaya Pravda*”. Han grundlagde Kiev Pechersk Kloster, og donerede hele Pecherskberget til de græske Antonitemunke. Som led i en fredsftale med Polen i 1043 blev Iziaslav gift med storfyrstinde Gertrud af Polen, der var datter af

KONG MIESZKO II LAMBERT PIAST AF POLEN (24) og **DRONNING BEATA RICHEZA AF LOTHRINGEN (24)**, der endvidere fik datteren

DRONNING GERTRUD AF POLEN (23). Hun var indehaver af Trierpsalteret, der er et velbevaret illumineret manuskript fra 900-tallet tilegnet ærkebiskop Egbert af Trier. Storfyrstinde Gertrud døde 1108. Sammen med Iziaslav Yaroslavich fik hun sønnen

SVIATOPOLK FORHANDLER

SVIATOPOLK II

STORFYRST SVIATOPOLK II IZIASLAVICH AF KIEV (22). Han blev født 1050. I 1069 efterfulgte Sviatopolk II sin bror Mstislav som fyrste af Polotsk, men han blev udstødt af fyrst Vseslav to år efter. Siden blev Sviatopolk II fyrste af Novgorod i 1078, og fyrste af Turov i 1088. I 1093 efterfulgte han sin onkel Vselovod som storfyrste af Kiev. År 1100 blev Sviatopolk II angrebet af cumanerne, men sluttede fred med dem året efter. 1103 gik han så til modangreb mod cumanerne. Storfyrste Sviatopolk II døde i 1113. Han fik døtrene prinsesse Predslawa Sviatopolkovna og hertuginde Zbislawa Sviatopolkovna, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE ZBISLAWA SVIATOPOLKOVNA AF KIEV (21). Hun døde i 1113. Zbislawa blev gift i 1102 med

HERTUG BOLESRAW III KRZYWOUSTY PIAST AF POLEN (21), der sammen med hertuginde Zbislawa Sviatopolkovna endvidere fik sønnen

HERTUG WLADISLAW II "DEN EKSILEREDE" AF POLEN (20). Han var født 1105. Wladislaw II efterfulgte sin far som hertug af Polen, og han kontrollerede provinserne Krakow, Gniezno og Silesien. I 1145 søgte Wladislaw at tage kontrol over resten af landet, og året efter accepterede han kejserens overherredømme.

WLADISLAW II

Hertug Wladislaw multilerede sin danske borgherre Peter Vlast, og blev lyst i band af bispnen af Gniezno. Året efter blev han drevet i eksil af sine yngre brødre. I 1159 døde Wladislaw II på kejser Frederik Barbarossas borg Altenburg. Han blev gift med hertuginde Agnes af Babenberg, der stammede fra

74. KONG EDWARD DEN ÆLDRE AF ENGLAND

KONG ALFRED "DEN STORE" AF ENGLAND (30) og **DRONNING ÆLHSWITH AF ENGLAND (30)** fik endvidere sønnen

EDWARD DEN ÆLDRE

KONG EDWARD "DEN ÆLDRE" AF ENGLAND (29). Han var født 869. Da hans far døde 899, slog hans fætter Æthelwold sig sammen med danskerne i Northumbrien, og lod sig udråbe til konge. Samtidig lod Edward sig krone i Kingston-upon-Thames. Dette måtte nødvendigvis føre til et opgør mellem de to fætre. Opgøret fandt sted ved Holme, hvor kong Edward vandt, og kong Æthelwold og danskernes kong Eohric af East Anglia blev dræbt. Herefter indgik kong Edward en fredsaftale med danskerne i Northumbrien. Siden gik kong Edward sammen med ealdorman Æthelred af Mercia til angreb på danskerne i Northumbrien, og slog dem i slaget ved Tettenhall i 910.

Herefter byggede Edward en række ringborge for at forsvare sit område, da vikingerne ikke havde teknologi til belejring af borge. Frem til 917 erobrede han East Anglia og Essex (East Wessex) fra danskerne, og i 918 blev Mercia underlagt England. I de efterfølgende år anerkendte skotter, walisere og nordmændene på Orkney Edward som vasalherre.

EDWARD DEN ÆLDRE MØNT³⁴⁰

Kong Edward havde sin kongeborg i Winchester. Han modtog en reprimande fra Paven om, at han skulle vise sit religiøse ansvar større opmærksomhed, så han reorganiserede Wessex kirkeorganisation. Han døde under et felttog mod wallisiske og mercianske oprørere i 924, og blev begravet i Winchester. Kong Edward den Ældre var gift med

DRONNING ÆLFLÆD AF ENGLAND (29). Hun var født i Wiltshire omkring 878, og døde 919. Sammen med kong Edward den Ældre fik hun døtrene dronning Eadgyth og dronning Eadgifu, som begge indgår i slægten. Vi har altså

EADGIFU OG LOUIS IV

DRONNING EADGIFU AF ENGLAND (28). Hun blev født 902. Dronning Eadgifu blev gift med kong Charles III. Han blev afsat og fængslet, hvorefter hun flygtede med deres søn Louis IV til sin halvbror kong Æthelstan i England i 923. Hun fulgtes også med sønnen

tilbage til Frankrig, da han skulle kronet i 936.

Året efter blev hun abedisse af Notre Dame Kloster i Laon. I 951 giftede hun sig igen med grev Heribert de Omois af Meux og Troyes til sin søns store fortrydelse. Heribert de Omois var nemlig søn af grev Heribert II, i hvis fangenskab hendes mand var død. Hun blev altså først gift med kong Charles III, der var søn af

KONG LOUIS II "STAMMEREN" KAROLINGER AF FRANKEN (29) og **DRONNING ANSGARDE AF BOURGOGNE** (29), der endvidere fik sønnen

CHARLES III

KONG CHARLES III "DEN ENFOLDIGE" KAROLINGER AF FRANKEN (28). Han blev født efter faderens død i 879. Charles III blev kronet formelt som konge af Franken i Reims 893 som opposition til kong Odo, der ellers var blevet valgt oven på hans indsats ved vikingernes belejring af Paris. I 898 døde Odo, og Charles III blev også reelt konge af Franken.

I 911 belejrede Rollo og hans vikinger Paris og Chartres, og Charles III indgik *Saint Clair sur Epte Traktaten* med vikingefyrsten Rollo,

til hvem der blev oprettet grevskabet Normandiet, mod at Rollo fremover medvirkede til at holde vikingerne væk fra Franken. Samme år blev Charles III også konge af Lothringen.

CHARLES III SÆTTES I FÆNGSEL

Charles III førte en politik, hvor han begyndte at fratage adelsmændene deres klostre. Følgen var, at de startede et oprør mod ham, der endte med, at han led nederlag i slaget ved Soissons, og blev taget til fange af grev Heribert II af Vermandois i 923. Charles III døde i fængslet i 929, og blev begravet i Sankt Fursey Kloster.

Kong Charles III var først gift med dronning Frederuna af Ringelheim (Hamaland), med hvem han fik datteren prinsesse Ermentrude af Padergau. Frederuna døde 917, og i 919 blev han gift igen med dronning Eadgifu af England, med hvem han fik sønnen kong Louis IV. De indgår begge i slægten. Vi har altså

KONG LOUIS IV "DEN OVERSØISKE" KAROLINGER AF FRANKEN (27). Han blev født 921. Da hans far blev sat fra tronen i 923, tog hans mor ham med til hendes fars hof i England, hvoraf hans tilnavn kommer.

LOUIS IV

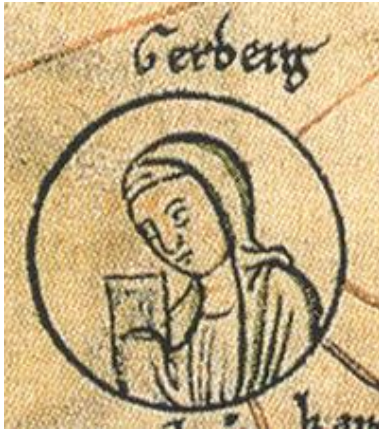
I 936 blev han kaldt tilbage til Franken som konge, og her var den 15-årige konge i lommen på hertugerne, især på hertug Hugh den Store. Hen ad vejen frigjorde han sig dog, hvad der ikke passede hertug Hugh. I 945 blev kong Louis IV fanget af normannerne, men fik sin frihed mod at overlade Laon til hertug Hugh.

LOUIS IV MØNT³⁴¹

Kong Louis IV døde i 954, og blev begravet i Sankt Remy Kloster i Reims. Han blev gift med datteren af

KONG HENRIK I "FUGLEFÆNGER" LUIDOLFINGER AF TYSKLAND (28) og **DRONNING SANKT MATHILDA AF RINGELHEIM (28)**, der endvidere fik datteren

GEBERGA^(L)

DRONNING GEBERGA AF SACHSEN (27). Hun blev født 913. Geberga var intelligent og veluddannet. Hun blev først gift med hertug Gilbert af Lorraine. Da hertug Gilbert døde, blev hun gift med kong Louis IV af Franken i 939. Louis IV døde i 954, hvorefter hun blev regent af Franken som formynder for deres søn Lothar, der da var 13 år gammel. I 959 blev sønnen myndig, og hun blev abedisse for benediktinerklostret Notre Dame i Soissons. Geberga omtales sidste gang i 968. Hun blev begravet i Sankt Remis Kloster i Reims. Sammen med kong Louis IV fik hun datteren

MATHILDA^(L)

DRONNING KAROLINGER AF FRANKEN (26). **MATHILDA** Hun blev født 943 i Laon. Mathilda var grevinde af Flandern og dronning af Franken. Hun døde

992 i Arles, og blev begravet i Wien. Dronning Mathilda var gift med kong Conrad I, hvis farmor var datter af

HERTUG LUIDOLF "DEN STORE" AF SACHSEN (30) og **HERTUGINDE ODA BILLUNG AF SACHSEN** (30), der endvidere fik datteren

LUITGARDE^(L)

HERTUGINDE LUITGARDE AF SACHSEN (29). Hun var født omkring 845. Luitgarde var abedisse af Gandersheim Kloster. Hun døde 885. Luitgarde var gift med hertug Burchard I, hvis farfar var

MARKGREVE ADALBERT I HUNFRIDING AF SWABIEN (31). Han var født omkring 800 i Italien. Adalbert var markgreve af Rätien og greve af Thurgau. Han døde 841. Adalbert I fik sønnen

GREV ADALBERT II "DEN OPLYSTE" HUNFRIDING AF THUGAU (30). Han var født omkring 835. Adalbert II var greve af Thurgau, Charragau, Schwarzwald, Alpgau og Hegau. Han døde 905. Adalbert II fik sønnen

HERTUG BURCHARD I HUNFRIDING AF SWABIEN (29). Han var født omkring 860 i Thurgau. Burchard I var markgreve af Rätien og greve af Thurgau og Baar. I 909 blev han den første hertug af Swabien.

Burchard I døde 911. Det var ham, der var gift med Luitgarde af Sachsen, med hvem han fik sønnen

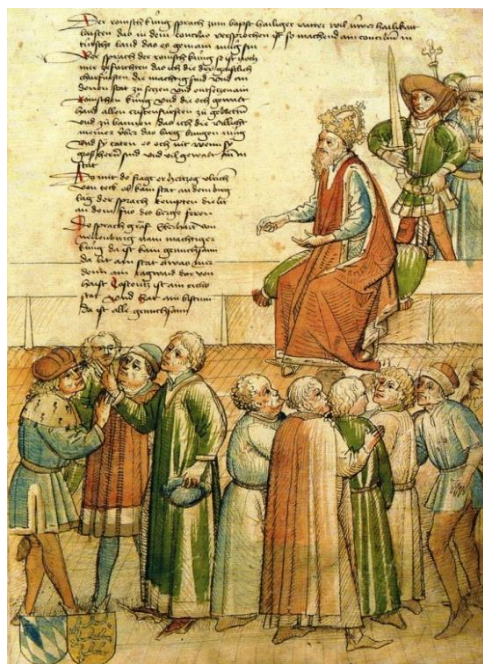
HERTUG BURCHARD II HUNFRIDING AF SWABIEN (28). Han var født 884. I 911 søgte hans far hertug Burchard I Hunfrieding at udvide sit rige, men fejlede, og blev henrettet. Burchard II søgte så til Italien, men vendte tilbage et par år efter, og overtog faderens hertugdømme. Burchard II deltog i slaget ved Inn mod ungarene sammen med den bayerske hertug Arnulf, og besejrede kong Konrad I ved Wahlweis im Hegau i 915. Han blev hertug af Swabien og Rätien i 917, og i 919 besejrede han den burgundiske kong Rudolf II. Hertug Burchard mistede livet i 926, da han blev overfaldet ved Novara. Han var gift med datteren af

889. Grev Eberhard døde i 929. Han var gift med

GISELA

GREVINDE GISELA AF NELLENBURG (29). Sammen med grev Eberhard af Zürichgau fik hun datteren

GREV EBERHARD BERETTER OM RÅDETS DAGSORDEN

GREV EBERHARD AF ZÜRICHGAU (29). Han blev født 870 i Thurgau. Grev Eberhard var greve af Zürichgau og Thurgau. Han blev også greve af Nellenburg (Verona) i

REGELINDA³⁴²

HERTUGINDE REGELINDA AF NELLENBURG (28). Regelinda blev først

gift med hertug Burchard II af Swabien. Da han døde i 926, blev hun gift med hans efterfølger hertug Hermann II af Swabien. Da også hendes anden mand døde, blev hun abedisse for Farumünster Kloster i Zürich og Säcklingen Klosters nonneafdeling. Sammen med hertug Burchard II grundlagde hun nonneklosteret Sankt Margaretha Kloster i Waldkirch. Regelinda byggede også Martinskapellet på øen Ufenau i Zürichsøen, hvor hun er afbildet med sine to kirker på en fresko i Sankt Peter og Paul Kirken. Hun døde på Ufenau i 958. Regelinda blev begravet i Reichenau Kloster. Det var hende, der blev gift med hertug Burchard II af Swabien, med hvem hun fik døtrene grevinde Hitcha og dronning Bertha, der begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING BERTA HUNFRIDING AF SWABIEN (27). Hun blev født omkring 907, og døde 966. Hun blev gift med sønnen af

KONG RUDOLF I WELF AF ØVRE BOURGOGNE (28) og **DRONNING WILLA WELF AF ØVRE BOURGOGNE** (28), der endvidere fik sønnen

KONG RUDOLF II AF BOURGOGNE (27). Han var født omkring 890 i Rhonedalen. Rudolf II efterfulgte sin far som konge af Øvre Bourgogne i 912. Kong Rudolf II søgte at udvide sit rige mod nordøst, og vandt det nordøstlige Swabien og Basel. I 919 led han nederlag i slaget ved Winthertur mod hertug Burchard II, og måtte opgive Thurgau og Zürichgau. Som et led i fredslutningen blev han gift med Burchards datter Berta. Han var konge af Italien fra 924-926.

KONG RUDOLF II

Kong Rudolf II døde 937 i Aquitanien, og blev begravet i Sankt Maurice Kloster. Han blev altså gift med Bertha af Swabien, med hvem han fik sønnen

KONG CONRAD I "DEN FREDELIGE" AF BOURGOGNE (26). Han blev født omkring 923 i Arles. I 937 blev Conrad I konge af Bourgogne, og i 948 arvede han endvidere Provence. Hans regime var fredeligt, hvad hans tilnavn også hentyder til, og han var populær hos sine undersåtter. Den eneste krig, han var involveret i, var et samtidigt angreb fra saracenerne og magyarerne. Det lykkedes ham, at spille dem ud mod hinanden, og da de havde nedkæmpet hinanden, slog han dem efterfølgende. Kong Conrad I døde i 993 i Vienne. Det var ham, der var gift med dronning Mathilda af Franken, med hvem han fik datteren

HERTUGINDE GEBERGA AF BOURGOGNE (25). Hun var født 965 i Arles. Hertuginde Geberga døde i 1016. Hun blev gift med hertug Hermann II af Swabien, der stammede fra kong Gudrød den Store af Vestfold.

75. KONG GUDRØD DEN STORE AF VESTFOLD

KONG HALFDAN "HVIDBEN" OLAFSON AF VESTFOLD (38) og **DRONNING ÅSE EYSTEINSDATTER AF HEDMARK (38)** fik ifølge sagaerne endvidere sønnen

KONG GUDRØD "DEN STORE" HALFDANSON AF VESTFOLD (37). Han var født i Vestfold. Gudrød den Store eller Storslåede var konge over Värmland, Vestfold og Vingulmark. Noget taler for, at det var ham, der var leder af frankerne, da de stod op imod kejser Karl den Store. Gudrød den Storslåede blev dræbt i Vestfold. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG OLAFUR GUDRØDSON AF DUBLIN (36). Han fik ifølge sagaerne sønnen

GJERMUNDBY HJELMEN FRA
RINGRIKE

KONG HELGI "DEN LYSE" OLAFSSON AF RINGRIKE OG OPPLAND (35). Han var født i Dublin, og blev konge af Ringrike og Oppland. Han var gift med

TORA SIGURDSDATTER AF DANERNE (35). Hun var født i Jylland, og døde i Ringrike. Sammen med kong Helgi Olafsson fik hun ifølge sagaerne sønnen

UNDERKONGE INGJALD "DEN HVIDE" HELGISON AF DUBLIN (34). Ingjald den Hvide blev underkonge (herkonge) af Irland. Han døde i Dublin. Underkonge Ingjald den Hvide fik ifølge sagaerne sønnen

KONG OLAFUR "DEN HVIDE" INGJALDSON AF DUBLIN (33) Han blev konge af Dublin. Kong Olafur ragede uklar med sin svigerfar kong Ketill Fladnæse af Isles of Man. Han var gift med datteren af

KONG KETILL "FLADNÆSE" BJØRNSON AF ISLES OF MAN (34), der var født i Raumsdal. Han kom fra Nordnorge, men Kong Harald sendte ham til Isle of Man og Hebriderne for at genvinde dem for Norge. Ketill Fladnæse genvandt øerne, men herefter udråbte han sig selv som konge, og nægtede at betale skat til kong Harald. Som modsvar inddrog Kong Harald Ketill Fladnæsens besiddelser i Norge, og bortviste Ketill Fladnæsens sønner. Han døde omkring 880 i Dunfermline. Han fik ifølge sagaerne datteren

DRONNING AUDUR "DEN DYBSINDIGE" KETILSDOTTIR AF ISLES OF MAN (33). Hun var født i

Raumsdal. Efter hun blev enke, flyttede hun til sin søn Thorstein den Røde i Cairthness. Her oplevede hun, at han blev svigtet af skotterne og dræbt i et baghold. For at sikre de overlevende af hendes børn og husstand fik hun bygget et skib i hemmelighed, og forlod Skotland.

Dronning Audur sejlede først til Orkneyøerne, hvor hun fik en af sine døtre gift. Dernæst sejlede hun til Færøerne, hvor en anden af hendes døtre blev gift. Endelig sejlede hun til Island med resten af sine børn og sin husstand. Her slog hun sig ned, og grundlagde Hvammur.

KRÓSHÓLABORG

Dronning Audur var kristen, rejste kors og bad regelmæssigt på Króshólaborg. Hun døde på Island. Sammen med kong Olafur den Hvide af Dublin fik hun ifølge sagaerne sønnen

KONG THORSTEIN ”DEN RØDE” OLAFSON AF SKOTLAND (32). Han var født i Dublin. I sin ungdom hærgede han sejrrikt i Skotland, og endte med at slutte fred med skotterne. Som et led i fredsftalen overtog han halvdelen af Skotland. Skotterne holdt dog ikke aftalen, og dræbte ham i et baghold i Cairthness i 888. Hans efterkommere var blandt de første opdagelsesrejsende i Amerika. Han var gift med

DRONNING THURID EYVINDSDOTTIR AF AMLE (32). Sammen med kong Thorstein den Røde fik hun ifølge sagaerne datteren

GROA THORSTEINSDOTTIR AF SKOTLAND (31). Hun døde på Island i 914. Hun var gift med

JARL DUNCAN AF CAIRTHNESS (31). Han var født 871 i Cairthness, som han siden blev jarl (mórmaer) af. Jarl Duncan blev dræbt under slaget ved Duncrud i 910. Efter hans død blev Cairthness lagt ind under hans svigersøn jarl Thorfinn Hovedskalskløver af Orkney. Sammen med Groa Thorsteinsdottir fik han ifølge sagaerne datteren

GRELOD DUNCANSDOTTIR AF CAIRTHNES (30). Hun var født 898 i Cairthness, og døde 941 på Orkney. Hun var gift med jarl Thorfinn Hovedskalskløver, hvis farfar var

ROGNVALD JARL³⁴³

JARL ROGNVALD "DEN KLOGE" EYSTEINSON AF MØRE OG ROMSDAL (32). Han var kong Harald Haarfagers nærmeste ven og støtte, og blev jarl af Møre og Romsdal i 865. Rognvald Eysteinson var berømt for sin klogskab, og det var ham, der fik lov til at klippe Harald Haarfagers hår, efter det havde vokset i 10 år, til Harald blev konge af Norge. Rognvald gav da kongen tilnavnet Hårfager.

Rognvald endte sine dage i 894 ved, at to af kong Haralds sønner Halfdan Haaleg og Gudrød Liomi brændte ham inde sammen med 60 af hans hird i hallen i Møre. Baggrunden var, at Haralds sønner var utilfredse med, at deres far havde forlenet rigets len til sine jarler fremfor til sønnerne.

ROGNVALD BRÆNDES INDE

Da kong Harald hørte om ugeringen, forviste han sin søn Halfdan Haaleg til Agder og

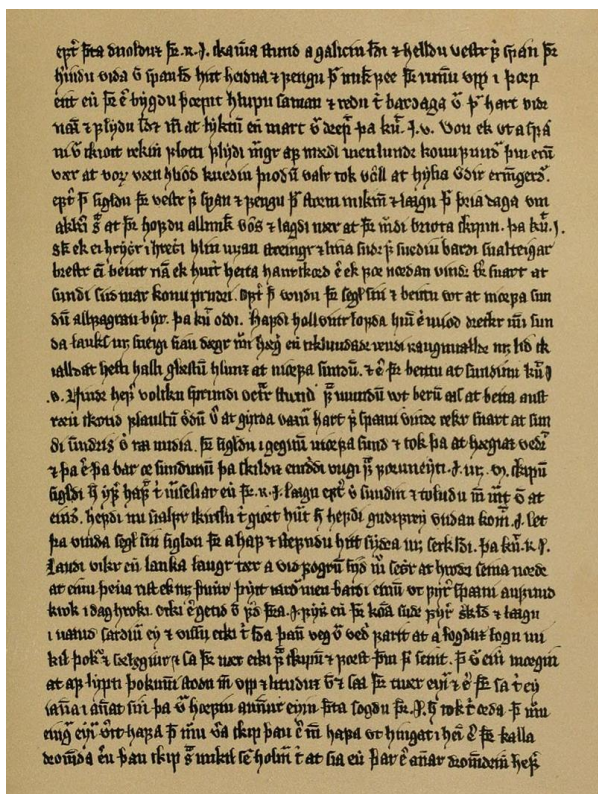
Gudrød Liomi til Orkneyøerne, medens han indsatte Rognvalds søn Tore som jarl over Møre og Romsdal. Jarl Rognvald var gift med

RAGNHILD HILD ROLFSDATTER AF MØRE (32). Hun var født 848 i Vestfold. Sammen med Rognvald den Kloge fik hun ifølge sagaerne sønnerne Tore Teiande Ragnvaldsson og jarl Tørve-Einarr Rognvaldsson, som begge indgår i slægten. Vi har altså

JARL TØRVE-EINARR ROGNVALDSON AF ORKNEY (31). Han var født 852 i Møre, og var en gevaldig krigere. Tørve-Einar blev sendt til Orkney af sin far, og hans tilnavn kom af, at han fandt på at grave tørv til brændsel, da der ikke var træ på Orkney. Da kong Haralds søn Gudrød Liomi kom til Orkney, overraskede han Tørve-Ejnar, der måtte flygte til Skotland. Tørve-Ejnar vendte imidlertid tilbage året efter, og dræbte Gudrød Liomi. Herefter udnævnte Harald Haarfager Tørve-Ejnar til jarl over Orkney. Han døde 910 i Kirkwall. Tørve-Ejnar fik ifølge sagaerne sønnen

JARL THORFINN "HOVEDSKALSKLØVER" EINARSON AF ORKNEY (30), der var født omkring 890 i Orkney. Han var først jarl sammen med sine to ældre brødre. Da kong Erik Blodøkse blev forjaget fra Norge, tog han sammen med Thorfinn Hovedskalskløvers to brødre på vikingetogt til England, hvor de alle tre faldt. I 954 blev Thorfinn så enejarl på Orkney. Senere flygtede Erik Blodøkse sønner fra Norge til Orkney, hvor de gjorde stor skade. Thorfinn Hovedskalskløver døde fredeligt i sin seng omkring 963. Han blev begravet i en gravhøj i Hoxa. Det var Thorfinn Hovedskalskløver, der var gift med Grelod

Duncansdottir, med hvem han ifølge sagaerne fik sønnen

ORKNEYINGA SAGA³⁴⁴

JARL HLODVER THORFINNSON AF ORKNEY (29). Han blev jarl af Orkney efter sine brøders død. Hlodver Thorfinnsson døde i sin seng omkring 988, og blev begravet i en gravhøj ved Ham i Cairthness. Han var gift med

EDNA KJARVALSDATTER AF IRLAND (29), der var født omkring 940 i Irland. Hun døde omkring år 1000 på Orkney. Sammen med Hlodver Thorfinnsson fik hun ifølge sagaerne sønnen

JARL SIGURD DRIGA HLODVARSON AF ORKNEY (28). Han var født omkring 960 på Orkney. Sigurd Driga kunne ikke enes med skotterne, og det endte med, at jarl Finnleik af Skotland gik imod ham med en hær, der var syv gange så stor som Sigurds. Sigurd spurgte da sin mor om råd, og hun

sagde: ”Skæbnen bestemmer en mands liv og ikke omstændighederne. Det er bedre at dø med ære end at leve uden”. Slaget endte med, at Sigurd vandt. I 1014 ledte Sigurd Driga et togt mod irlænderne sammen med jarl Brodir af Isle of Man. Her kom det til slaget ved Clontarf nær Dublin, der varede hele dagen. Slaget endte med, at irlænderne vandt, og Sigurd blev dræbt. Sammen med en af sine elskerinder fik han ifølge sagaerne sønnen

JARL BRUSI SIGURDSSON AF ORKNEY (27). Han var født 987 på Orkney. Da hans far blev dræbt i 1014, delte Brusi og hans 3 brødre jarledømmet. Der skete så det, at den ene af hans brødre døde, hvorefter den anden bror Einar planlagde at dræbe den tredje bror Thorfinn. Dette opdagede Thorfinn, hvorefter han dræbte Einar. Herefter regerede Brusi og Thorfinn over hver sin del af Orkney. Jarl Brusi Sigurdsson døde i 1031. Han var gift med datteren af

JARL ULF ”DEN GAMLE” TOSTESSON AF SKARA (28) og PRINSESSE INGEBORG TRYGGVADATTER AF VIKEN (28), der ifølge sagaerne endvidere fik datteren

OSTRIDA ULFSDOTTER AF SKARA (27). Hun var født 990 i Skara, og døde 1010 på Orkney. Sammen med jarl Brusi Sigurdsson fik hun ifølge sagaerne sønnen

JARL RAGNALD BRUSESON AF ORKNEY (26). Han var født på Orkney. Ragnvald var modig, og regnes for den mest begavede og vellidte af orkneyjarlerne. Han deltog i slaget ved Stiklestad i 1030, hvor kong Olav den Hellige blev dræbt. Herefter tog han til Novgorod, hvor han blev vel modtaget af tsar Jaroslav. Ragnvald ledte her kievrussernes forsvarsstyrker i nogle år. I

1035 fulgtes han tilbage til Norge sammen med kong Magnus II. I 1037 rejste han til Orkney, hvor han efterfulgte sin far som jarl sammen med sin farbror Thorfinn. I 1046 kom de to jarler op at toppes med det resultat, at Ragnvald blev dræbt af Thorfinns mænd på Papa Stronsey. Han fik ifølge sagaerne datteren

DRONNING TORA RAGNALDSDATTER AF ORKNEY (25). Hun var født 1045, og døde 1070. Tora Ragnvaldsdatter blev gift med kong Olav Kyrre, hvis farfar var

KONG SIGURD SYR HALFDANSON AF RINGRIKE (27). Han var født omkring 965, og hans tilnavn betyder vildsvin. Sigurd Syr var småkonge af Ringrike og Oppland. Ifølge Snorre var han klog, lovkyndig, fredelig og en dygtig bonde, men ingen god kriger. Sigurd Syr stod ved sin stedsøn Olav den Helliges side, da Olav vandt over jarlerne i slaget ved Nesjar, og blev Norges konge i 1016. Det var også Sigurd Syr, som stedsønnen Olav den Hellige rådførte sig med omkring opbygningen af sin hær. Sigurd døde 1018. Han var gift med datteren af

GUDBRAND KULA AF HOLE (28). Han var født omkring 923, og kom fra Hole i Opplandene. Da hans svigersøn kong Harald Grenske blev dræbt 995, vendte hans datter Åsta Gudbrandsdatter hjem til Gudbrand, hvor hun fødte og opdrog kong Olav den Hellige. Gudbrand Kula døde 970. Han var gift med

ULVHILD GUDBRANDS AF HOLE (28). Sammen med Gudbrand Kula fik hun ifølge sagaerne døtrene Åsta Gudbrandsdatter og Isrid Gudbrandsdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING ÅSTA GUDBRANDSDATTER AF VESTFOLD (27). Hun var først gift med Harald Grenske, der blev brændt inde af Sigrid Storråde. Det skete, medens Åsta Gudbrandsdatter var gravid med deres søn kong Olav den Hellige. Siden giftede hun sig med kong Sigurd Syr, med hvem hun fik datteren Ingrid Sigurdsdatter og sønnerne Halvdan Sigurdsson af Stein og kong Harald Hårdråde. De indgår alle i slægten. Vi har altså

HARALD HÅRDRÅDE

KONG HARALD "HÅRDRÅDE" AF NORGE (26). Han var født 1015. Harald Hårdråde deltog i slaget ved Sticklestad i 1030 sammen med sin halvbror kong Olav den Hellige. De tabte slaget til den lokale høvding Kalv Arneson, og Olav den Hellige og det meste af hans hær faldt i kampen. Efter slaget måtte en såret Harald Hårdråde flygte fra Norge. Han tog så til Kiev sammen med Olav den Helliges søn Magnus den Gode. Her blev han livvagt for storfyrst Yaroslav den Vise og forelsket i hans datter Ellisif. Harald Hårdråde var ikke et godt nok parti, så han blev afvist, og fortsatte til Konstantinopel for at vinde hæder og guld.

I Konstantinopel blev Harald Hårdråde en højt dekoreret officer i Væringegarden, (Vikingegarden), og deltog i kampe i Grækenland, Sicilien og Bulgarien, ligesom

han tog til Jerusalem. Da kejser Michael IV døde, tog Harald og hans vikinger tilbage til Norge med deres skatte, så han kunne blive gift med Ellisif og blive konge af Norge.

VARINGEGARDEN

Tilbage i Norge blev Harald Hårdråde medkonge af Danmark og Norge sammen med kong Magnus den Gode i 1046. Året efter døde Magnus, og Harald blev enekonge af Norge, medens Svend Estridsen blev konge af Danmark. I de følgende år søgte Harald Hårdråde også at blive konge af Danmark. I den forbindelse brændte han Hedeby ned. Byen blev ikke genopbygget, men flyttet til Slesvig, der lå bedre i forhold til skibene.

HARALD HÅDRÅDE MØNT

Da den engelske konge Edward Bekenderen døde barnløs i januar 1066, var Harald Hårdråde en af de tronprætendenter, der havde fået løfte om at efterfølge kong Edward. De andre var Harold Godwinson, der

straks overtog tronen, Harald Hårdråde, der tog til England sammen med Haralds bror Tostig Godwinson for at kræve tronen, Wilhelm Erobreren, der gjorde sin invasionsflåde klar, og Svend Estridsen, der havde nok at se til hjemme. Harald Hårdråde og Tostig Godwinson drog mod England med 350 skibe. Som en afledningsmanøvre angreb Tostig Harold Godwinsons flådebase på Isle of Wight, medens Harald Hårdråde samlede yderligere forstærkning på Orkney og i Skotland.

HARALD HÅDRÅDE GÅR I LAND

Herefter mødtes de ved Humbers udmunding med en styrke på 10.000 mand, og sejlede til York, hvor det kom til i slaget ved Gate Fulford. Her stod de over for jarlerne af Wessex og Mercia. Slaget fandt sted, hvor et vandløb mandede ud i floden, og de to hære stod på hver sin side af vandløbet. Tostig foretog et underbemandet skinangreb, og hans efterfølger som jarl af Northumbrien ville vise, hvem der var den retmæssige jarl, og sendte sine tropper ud i vandløbet, for at angribe Tostig, der stoppede dem på vej op af vandet. Medens fjendens front var rettet mod vandløbet, gennemførte Harald og

hovedstyrken et flankeangreb bag om jarlen af Mercias styrker, der blev fanget mellem Harald, floden og Vandløbet. De blev nu trængt ud i vandløbet, hvor mange druknede, og resten flygtede. Herefter var Northumbriens hær fanget i floden mellem Tostig og Haralds hære på hver side, og blev slået. Mange druknede, deriblandt de to jarler.

SLAGET VED GATE FULFORD

Nu belejrede Harald Hårdråde og Tostig York, der overgav sig efter fire dage. Herefter splittede de deres styrker op. En deling under Harald Hårdrådes søn Olav Kyrre tog tilbage til skibene for at beskytte dem, en anden deling blev i York, og en tredje deling med Harald og Tostig tog til Stamford Bridge, hvor Harald havde besluttet at oprette en fæstning, hvor vejen fra syd krydsede floden. Da de regnede med, at kong Harold var langt mod syd, og da vejret var varmt, rejste de let bevæbnet uden skjolde, hjelme og ringbrynjer.

Det var imidlertid lykkedes Kong Harold's styrker at marchere de 320 km på fire dage, så de overraskede de let bevæbnede vikinger ved broen. Nu tilbød kong Harold sin bror, at han kunne få sit jarledømme tilbage. Tostig spurgte så, hvad Harald Hårdråde kunne få. Hertil svarede kong Harold, at han kunne få seks fod engelsk jord, da han jo var en stor mand. På denne baggrund ville Tostig ikke

svigte sin allierede, og det kom til det heftige slag ved Stamford Bridge.

SLAGET VED STAMFORD BRIDGE

Slaget endte med, at Harald Hårdråde blev dræbt af en pil i halsen og Tostig Godwinson af en pil i hovedet. Der var sendt bud om forstærkning fra flådebasen, men denne ankom for sent, og blev nedkæmpet.

Herefter blev der sluttet fred med Harald Hårdrådes søn Olav Kyrre, der fik lov til at vende tilbage til Norge med de overlevende vikinger, mod at love aldrig mere at vise sig i England igen. Vikingerne var draget ud med 350 skibe, men de kunne kun bemane 24, da de drog tilbage til Norge. I 1048 var Kong Harald Hårdråde blevet gift med dronning Tora Torbergsdatter, hvis bedsteforældre var

KONG EDWARD "DEN ÆLDRE" AF ENGLAND (28), og **DRONNING ÆLFLÆD AF ENGLAND** (28), der endvidere fik datteren

KEJSERINDE EADGYTH AF ENGLAND (27). Hun var født 909. For at sikre alliancen mellem de to saksiske kongeslægter Sachsen og Wessex blev kejser Otto den Store bedt om at vælge en af kong Edwards døtre til hustru. Han valgte da prinsesse Eadgyth.

EADGYTH³⁴⁵

Hun var tilhænger af Sankt Oswald kulten, og introducerede denne i Tyskland. I Sachsen indviede hun derfor en række klostre og kirker til Sankt Oswald. Eadgyth døde i 946, og blev først begravet i Sankt Maurice Kloster i Schweiz, men senere blev hun flyttet til den nybyggede Magdeburg Katedral. Hendes kiste blev åbnet for nylig, og hun fandtes indsvøbt i silke. En analyse viste, at hun havde levet et aristokratisk liv, med proteinrig føde og megen ridning. Det var kejserinde Eadgyth, der i 929 blev gift med

EADGYTH OG OTTO³⁴⁶

KEJSER OTTO I "DEN STORE" LUIDOLFINGER AF TYSKLAND (27). Sammen med Eadgyth fik han endvidere døtrene hertuginde Luitgarde og hertuginde Regelindis, der begge indgår i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE REGELINDIS LUIDOLFINGER AF SWABIEN (26). Hun var født omkring 945. Regelindis var rigsabbedisse af Quedlinburg. I 996 blev hun regent (Domina Imperialis, Metropolitana af Quedlinburg og Matrixcia af Sachsen) for sin nevø Otto III, der blev kejser i en alder af 16 år. Regelindis døde 1014. Hun var gift med hertug Konrad I af Swabien, der stammede fra

76. GREV UDO AF NIEDERLAHNGAU

GREV UDO AF NIEDERLAHNGAU (32) var født 805, og var greve af Niederlahngau. Han fik sønnen

GREV GEBHARD I AF LAHNGAU (31). Han var født i Lahngau 828, og blev greve af Niederlahngau. Grev Gebhard døde 879. Han fik sønnen

GREV UDO AF NEUSTRIEN (30). Han var født i Lahngau, og døde omkring 879 i Niederlahngau. Grev Udo var gift med datteren af

HERTUG CONRAD I "DEN ÆLDRE" WELF AF AUXERRE (33) og HERTUGINDE ADELE AF TOURS (33), der endvidere fik datteren

GREVINDE JUDITH WELF AF AUXERRE (30). Hun var født i Argenau omkring 840, og døde i Niederlahngau omkring 888. Det var hende, der var gift med

grev Udo af Neustrien, med hvem hun fik sønnen

GREV EBERHARD AF LAHNGAU (29). Han var greve af Lahngau og Ortenau. Grev Eberhard døde 903 på Altenburg Bamberg. Han var gift med

GREVINDE WILTRUDE AF LAHNGAU (29). Sammen med grev Eberhard fik hun sønnen

GREV GERHARD AF WETTERAU (28). Han var greve af Wetterau. Grev Gerhard døde 948. Han var gift med

GREVINDE KUNIGUNDE AF WETTERAU (28). Sammen med grev Gerhard fik hun sønnen

SCHWARZACH KLOSTER³⁴⁷

GREV KONRAD AF WETTERAU (27). Han var greve af Wetterau og blev klosterfoged af Schwarzach Kloster. Konrad døde 982. Han blev gift med

GREVINDE JUDITH AF WETTERAU (27). Sammen med grev Konrad fik hun sønnen

HERTUG KONRAD AF SWABIEN (26). Han var født omkring 948. Konrad var greve af Öhningen og Rheingau, og blev hertug af Swabien 982. Sammen med Regelindis fik han døtrene grevinde Ita af Öhningen, Judith af Öhningen og grevinde Kunigunde af Öhningen samt sønnen hertug Hermann II. De indgår alle i slægten. Vi har altså

HERTUG HERMANN II AF SWABIEN (25). Han var født omkring 965. Hermann II var greve af Öhningen, og blev hertug af Bayern i 997. De sydvestlige fyrster anbefalede ham som tysk-romersk kejser i 1002, men han blev ikke valgt. Hermann II døde 1003. Det var ham, der var gift med hertuginde Geberga af Bourgogne, med hvem han fik døtrene kejserinde Gisela og grevinde Mathilda, som begge indgår i slægten. De fik altså datteren

GISELA AF SWABIEN^(B)

KEJSERINDE GISELA AF SWABIEN (24). Hun var født i 990. Gisela var først gift med grev Brun I af Brunswick, dernæst med hertug Ernst I af Swabien og endelig med kejser Konrad den ældre.

Gisela blev kronet til dronning af Tyskland i Kølne Domkirke i 1024. Det havde dog ikke været uden problemer, da ærkebiskoppen af Mainz nægtede at krone hende på grund af hendes familieskab med Konrad II. Siden blev hun så kronet af ærkebiskoppen af Kølne i stedet. Gisela blev kronet til kejserinde i Peterskirken i 1027. Hun var 172 cm høj, med blondt hår, og hun var meget aktiv både i statens og kirkens liv.

GISELA OG KONRAD DEN ÆLDRE VED KRISTI FØDDER

Gisela døde i 1043 i kejserpaladset i Goslar, og blev begravet i Speyer Domkirke. Sammen med grev Brun I fik hun sønnen markgreve Liudolf af Frisien og sammen med kejser Konrad II fik hun sønnen kejser Henrik III. De indgår begge i slægten. Gisela var altså gift med kejser Konrad II, der stammede fra

77. GREV WERNER SALIER AF WORMS

GREV WERNER SALIER AF WORMS (28) blev greve i Speyrgau 906, Wormsgau 913 og siden Nahegau. Grev Werner blev gift med datteren af

HERTUG BURCHARD II HUNFRIDING AF SWABIEN (29) og **HERTUGINDE REGELINDA AF NELLENBURG** (29), der endvidere fik datteren

GREVINDE HICHA HUNFRIDING AF SWABIEN (28). Hun var født omkring 905, og døde 950. Sammen med grev Werner fik hun sønnen

HERTUG KONRAD "DEN RØDE" SALIER AF LORRAINE (27). Han var født omkring 922. I 944 blev Konrad den Røde hertug af Lorraine. Han deltog i kong Ottos første felttog til Italien i 951. I 953 deltog han i sin svoger Luidolf af Swabiens oprør mod kong Otto, og det endte med at både ham og Luidolf mistede deres hertugdømmer. Konrad bevarede dog sine besiddelser. Han døde i slaget ved Lechfeld i 955, og blev begravet i Worms Domkirke. Han blev gift med datteren af

KEJSER OTTO I "DEN STORE" LUIDOLFINGER AF TYSKLAND (28) og **KEJSERINDE EADGYTH AF ENGLAND** (28), der endvidere fik datteren

LUITGARDE^(L)

HERTUGINDE LUITGARDE LUIDOLFINGER AF SACHSEN (27). Hun var født 931, og blev gift 940 med Konrad den Røde. Luitgarde døde 953. Sammen med hertug Konrad den Røde fik hun sønnen

OTTO I^(L)

HERTUG OTTO I SALIER AF KÄRNTEN (26). Hans mor døde, da han var tre år gammel, så han voksede op ved sin morfars hof. Otto blev greve af Nahegau i 956, og blev også greve af Speyrgau og Wormsgau. I 978 blev han udnævnt til hertug af Kärnten og markgreve af Verona af sin onkel kejser Otto II. I 985 måtte han opgive Kärnten, som kejser Otto II's enke Theophanu gav til sin søn, hvorefter Otto blev hertug af Worms. Som kompensation fik han kejserpaladset i Lautern og Weissenburg Kloster. I 995 blev han igen hertug af Kärnten. Otto døde 1004. Han var gift med

HERTUGINDE JUDITH AF KÄRNTEN (26). Sammen med hertug Otto fik hun sønnen

HENRIK^(L)

GREV HENRIK SALIER AF SPEYER (25). Han var født omkring 970. Henrik var greve af Wormsgau. Han døde ung i en alder af 20 år omkring 990. Henrik var gift med

ADELAIDE STIFTER ÖHNING KIRKE

GREVINDE ADELAIDE AF METZ (25). Hun var født 970 i Egisheim. Adelaide levede mange år efter sin mands død, og grundlagde Öhningen Klosterkirke i 1037. Sammen med grev Henrik af Speyer fik hun sønnen

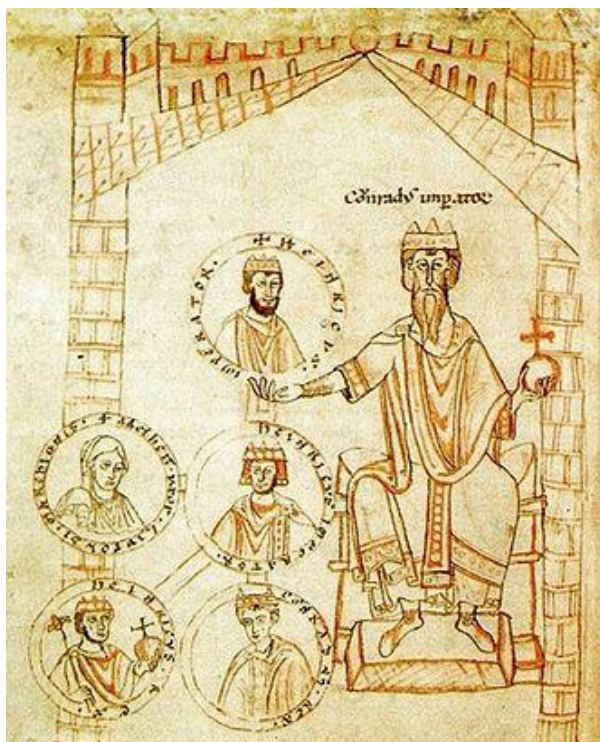
KONRAD II SEGL

KEJSER KONRAD II "DEN ÆLDRE" SALIER AF TYSKLAND (24). Han blev født i Speyer omkring 990. Konrad den Ældre blev kronet til tysk konge i Köln Domkirke i 1024. Han blev konge af Lombardiet i 1026.

DEN LOMBARDISKE JERNKRONE³⁴⁸

Året efter blev Konrad den Ældre kronet som tysk-romersk kejser i Peterskirken. I 1033 blev han endvidere konge af Bourgogne. Konrad den ældre var den første konge af Det Saliske Dynasti. Da de norditalienske vasaller gjorde oprør mod kirkens overherredømme, greb Konrad II ind, og proklamerede, at lenene var arvelige i både Tyskland og Italien.

KONRAD II, HANS BARN HENRIK III,
BARNEBARN HENRIK IV OG TRE
OLDEBØRN

Konrad den Ældre døde i 1039 i Utrecht, og blev begravet i Speyer Domkirke. Det var ham, der var gift med kejserinde Gisela af Swabien, med hvem han fik sønnen

HENRIK III

KEJSER HENRIK III SALIER AF TYSKLAND (23). Han blev født 1017. I 1028 blev han kronet som sin fars medkonge i Aachen Domkirke. Han blev enekonge i 1039, da faderen døde. På synoden i Sufri i 1046 fik han bragt en ende på pavestriden, idet han afsatte de stridende paver, og satte Clemens II på pavestolen, hvorefter denne kronede Henrik III til kejser.

DEN TYSKE KEJSERKRONE

Kejser Henrik III døde i 1056 i Bodfeld, og blev begravet i Speyer Domkirke. Han var først gift med dronning Gunhild af Danmark og siden med

KEJSERINDE AGNES AF POITOU (23). Hun var født 1024, og døde 1077. Sammen med kejser Henrik III fik hun sønnen

HENRIK IV

KEJSER HENRIK IV SALIER AF TYSKLAND (22). Han var født 1050 i kejserpalatset i Goslar. I 1056 efterfulgte han sin far som konge af Tyskland, og da han var mindreårig, fik han Adalbert af Bremen som formynder. Siden kom Henrik IV i konflikt med pave Gregor VII i den såkaldte investiturstrid, fordi han selv ville besætte ærkebispedømmet i Milano. Han blev lyst i band i 1076 men løst året efter, da han gik bodsgang til paven, der opholdt sig på grevinde Mathildas borg Canossa. Her måtte han knæle i sneen, og bede om tilgivelse for sine overgreb mod den katolske kirke. Først efter 3 dage fik han tilgivelse af paven. Siden brød striden ud igen. Enden blev, at Henrik

IV indtog Rom, lod sig krone til kejser af modpaven Clemens III i 1084, og fordrev Gregor VII fra Rom.

HENRIK IV BEDER OM TILGIVELSE

Henrik IV havde store diplomatiske evner, og gik ikke af vejen for at ydmyge sig selv, hvis det gav den sagen, som det skete i bodsvandringen til Canossa. Han var ridderlig, generøs, og havde store militære evner, ligesom han støttede de lavere klasser. Henrik IV døde 1106 i Liège, og blev begravet i Speyer Domkirke. Han var først gift med Bertha af Savoyen og siden med Eupraxia af Kiev. Han var altså først gift med

HENRIK IV OG BERTHA I CANOSSA

KEJSERINDE BERTHA AF SAVOYEN (22). Hun var født 1051. Ved bodsvandringen

til Canossa måtte kejserinde Bertha vente sammen med sin familie i 3 dage på bare fødder, inden familien blev lukket ind i Canossaborgen, og paven havde vist sin overhøjhed. Hun døde 1081. Sammen med kejser Henrik IV fik hun datteren

AGNES AF WAIBLINGEN^(B)

HERTUGINDE AGNES SALIER AF WAIBLINGEN (21). Hun fik ikke mindre end 21 børn, hvoraf de 12 overlevede hende. Agnes var først gift med hertug Frederik I Staufen af Swabien, med hvem hun fik sønnen Konrad III af Tyskland og datteren hertuginde Heilika Staufen af Hohenstaufen. Da han døde i 1105, blev hun gift med markgreve Leopold III Babenberg af Østrig, med hvem hun fik datteren markgrevinde Agnes Babenberg af Østrig og sønnen hertug Heinrich Jasomirgott af Østrig. De indgår alle i slægten. Hertuginde Agnes døde 1143, og blev begravet i Klosterneuburg Kloster. Anden gang var hun altså gift med markgreve Leopold III, der stammede fra

78. DOGE PIETRO ORSEOLO AF VENEDIG

SANKT PIETRO ORSEOLO

DOGE SANKT PIETRO I ORSEOLO AF VENEDIG (27) var født 928 i Udine. I 948 blev han udnævnt til kommandør af den venetianske flåde på grund af sine fremragende bedrifter i hæren, og han ledte en succesfuld indsats mod dalmatiske pirater. Pietro I blev valgt til doge i 976, efter den foregående doge var blevet dræbt i et oprør.

Pietro I genskabte orden i byen, byggede hospitaler og tog hånd om enker og forældreløse. Han startede også genopbygningen af Dogepaladset og Sankt Markuskirken for sine egne penge.

SANKT PIETRO ORSEOLO

I 978 forlod han paladset midt om natten, og tog til Franken, hvor han blev munk. Efter

nogle år forlod han klostret, og levede resten af sit liv i kontemplation i de omgivende skove. Pietro I døde i 987 i Cuxa, og blev ophævet til helgen. Pietro I var gift med

FELICITAS OG SANKT PIETRO
ORSEOLO

DOGARESSA FELICITAS AF MALIPIERO (27). Hun var født 940 i Malpiero. Sammen med doge Pietro I Orseolo fik hun sønnen

PIETRO II ORSEOLO

DOGE PIETRO II ORSEOLO AF VENEDIG (26). Han blev født 961 i Venedig. Pietro II blev doge af Venedig i 991, og det var under ham, at Venedig startede sine udvidelser mod øst. Allerede året efter Pietro II tiltrådte, aftalte ham med kejser Basil II at transportere byzantinske tropper mod at få handelsprivilegier i Konstantinopel.

Efter klager fra de dalmatiske bystater slog Pietro II piraterne fra Neretva i 998, og tog

titlen *Dux Dalmatianorum*. Hærgningerne fortsatte imidlertid, og i år 1000 drog han ud med Sankt Markus flag i stævn, og slog endeligt kroaterne og neretvanerne i slaget ved Lastovo. Han sikrede herved fri passage for Venedigs skibe gennem Adriaterhavet og udvidede republikken Venedig med Lastovo, Korcula og Dubrovnik. I 1104 drog han ud igen, og frelste den belejrede byzantinske by Bari fra muslimerne. Doge Pietro II skabte grundlaget for Venedigs positive omdømme og handelsrettigheder i begge de romerske kejserdømmer.

Sejren over Dalmatien gav anledning til den største årlige fest i Venedig, *Festa della Sensa*. Denne blev gennemført første gang i år 1000 af Pietro II, og er fortsat siden. Ved festen sejler dogen i Venedigs guldgondol *Bucentauer* sammen med revl og krat af følgeskibe ud til lagunens fjerneste hjørne, og kaster en gylden ring i havet som tegn på, at han er viet til byen.

PIETRO II ORSEOLO OG BUCENTAUER

I 1001 besøgte kejser Otto III Sankt Zacharia Kloster sammen med doge Pietro II. I 1006 blev Venedig og Pietro II's familie ramt af pest. Han gav da størsteparten af sin formue til de fattige og kirken, udpegede sin søn Ottone Orseolo til meddoge og overlod ledelsen af Venedig til ham.

PIETRO II OG OTTO III I SANKT
ZACHARIA KLOSTER³⁴⁹

Herefter trak han sig tilbage til klostertilværelsen i Sankt Zacharia Kloster. Doge Pietro II Orseolo døde 1008, og blev begravet i Klosteret. Han var gift med

DOGARESSA MARIA AF VENEDIG (26). Sammen med doge Pietro II Orseolo fik hun sønnen

OTTONE ORSEOLO

DOGE OTTONE ORSEOLO AF VENEDIG (25). Han blev født omkring 992. Da kejser Otto II var på besøg i Verona, anmodede Otto II om, at Ottone blev sendt til Verona, så kejseren kunne sørge for hans

konfirmation, og til kejserens ære fik han navnet Ottone.

I 1006 blev han meddoge sammenmed sin far, og da faderen døde i 1008 blev han doge i en alder af 16 år. Han blev den yngste doge i Venedigs historie. Ottones regeringstid var præget af skandaler, da han udpegede flere slægtninge til magtfulde stillinger. Dette førte til, at han blev fordrevet fra Venedig, og søgte asyl i Istrien i 1022. Året efter kaldte venetianerne ham dog tilbage.

OTTONE ORSEOLO I
KONSTANTINOPEL

Ottone fortsatte imidlertid sin nepotisme, og i 1026 blev han afsat, kronraget og sendt i eksil hos Konstantin VIII i Konstantinopel. Her blev han godt modtaget, og da også hans forhold til den tysk-romerske kejser var godt, straffede begge kejsere Venedig ved at fjerne dets handelsprivilegier. Ottone døde i Konstantinopel i 1032.

Det er interessant at sammenligne dette livsforløb med omtalen hos den senere kronikør doge Andrea Dandolo, der omtaler Ottone som *"katolsk i tro, rolig i renhed, stærk i retfærdighed, fremragende i religion, klædelig i sin livsførelse, veludstyret i rigdom og ejendom og udstyret med alle slags dyder, så han af alle blev betragtet som den mest passende efterfølger af sin far og bedstefar."*

Doge Ottone var gift med prinsesse Gizella af Ungarn, der stammede fra

79. STORFYRST ARPAD AF UNGARN

ARPAD

STORFYRST ARPAD AF UNGARN (29), var født omkring 845. Det var Arpad, der samlede de ungarske stammer, og blev landets grundlægger. Han blev hyldet som hersker ved at blive løftet op på et skjold efter den Khazariske tradition.

ARPAD³⁵⁰

Arpad gik mod bulgarerne sammen med byzantinerne, der leverede skibe, så Arpad kunne komme over Donau. Bulgarerne blev

slået, men de gik så sammen med petchenegrene, og slog ungarene, der måtte afstå De Pontiske Stepper i 896. Arpad gik herefter over de nordlige Karpater, og indtog i stedet Det Karpatiske Basin som nyt hjemland.

Arpad gik også mod hertug Menumerot af Bihari, og indtog hans hovedstad Biharia. Der blev så sluttet fred på den måde, at Menumerots datter blev gift med Arpads søn Zoltan, medens Menumerot fortsatte som hertug resten af sit liv, hvorefter hertugdømmet blev overtaget af Zoltan og hans datter. Arpad omtales som generøs og en dygtig militær taktiker. Han døde senest 907. Inden han døde, sikrede Arpad sig, at hans søn Zoltan blev hyldet som efterfølger. Han fik altså sønnen

STORFYRST ZOLTAN ARPAD AF UNGARN (28). Han efterfulgte sin far som storfyrste. Zoltan havde sin fars evner, men adskilte sig ved sit udseende. Han var middel af bygning, bleg og med hvidt hår. Zoltan overtog Bihari efter Menumerots død i 906. Han abdicerede til fordel for sin søn tre år før sin død omkring 950. Storfyrst Zoltan var altså gift med datteren af

HERTUG MENUMEROT AF BIHARI (29). Bihari var et af de små rumænske hertugdømmer. Det var befolket med khazarer, og var afgrænset af floderne Tisza, Mures og Somes samt Igyfon Skovene. Hertug Menumerot havde mange elskerinder, men han fik ingen sønner. Det var den ene af hans døtre, der blev gift med storfyrste Zoltan efter nederlaget til ungarene. Vi har altså

STORFYRSTINDE MENUMETSDATTER AF BIHARI (28), der sammen med storfyrste Zoltan fik sønnen

TAKSONY

STORFYRST TAKSONY ARPAD AF UNGARN (27). Han var født omkring 931. Taksony deltog i plyndringstogter i Vesteuropa i sin ungdom. Han blev storfyrste efter ungarernes katastrofale nederlag i slaget ved Lechfeld i 955, og siden angreb han kun Byzans. Under hans regeringstid fik grupper af muslimer og petchenegere lov at slå sig ned i Ungarn. Storfyrste Taksony døde 972. Han fik sønnerne hertug Mihaly og storfyrst Geza, som begge indgår i slægten. Vi har altså

GEZA

STORFYRST GEZA ARPAD AF UNGARN (26). Geza var født 945. Han efterfulgte sin far som storfyrste af Ungarn i 972. Kort efter sluttede han fred med den

romersk-katolske kejser, og blev døbt Stefan. Storfyrste Geza støttede kristne missionærer fra Vesteuropa, men han fortsatte også med de hedenske ritualer.

Storfyrst Geza var en streng og temperamentsfuld hersker, der førte en centraliseret politik. Han udnyttede de interne konflikter, der opstod efter kejser Otto I's død, til at invadere Bayern (Bavaria), ligesom han indtog Melk i 983. I 991 gik bayernerne til modangreb, og han måtte trække sig tilbage igen. I 996 måtte han også afstå andre områder til Henrik IV af Bayern. I forbindelse hermed blev hans arving Stefan gift med Henrik IV's søster Gisella.

Storfyrste Geza døde 997 i Esztergom. Han var gift med prinsesse Sofie af Ungarn, med hvem han fik sønnen prins Almos, medens han fik datteren dogressa Gizella Arpad med en elskerinde. De indgår begge i slægten. Vi har altså

DOGARESSA GIZELLA ARPAD AF UNGARN (25). Hun var født 990. Gizella (Grimelda) omtales sidste gang i 1026. Det var hende, der var gift med doge Ottone Orseolo, med hvem hun fik datteren

ADELHEID AF VENEDIG^(B)

MARKGREVINDE ADELHEID AF VENEDIG (24). Hun var født omkring 1010, og fik navnet Frovila Orseolo, men skiftede navn til Adelheid, da hun blev gift. Markgrevinde Adelheid døde i 1058. Hun var gift med sønnen af

LEOPOLD I^(B)

GREV LEOPOLD I BABENBERG AF BAYRISKE OSTMARK (25). Han regnes for stamfader til den østrigske gren af Babenbergslægten. Fra 960 var Leopold I en trofast støtte for kejser Otto I. Han leverede en stor indsats under en opstand mod kejseren, og blev greve af Den Bayerske Østmark i 976. Leopold I døde 994. Grev Leopold I var gift med

GREVINDE RICHESA AF SAULAFELDGAU (25). Hun omtales 984. Sammen med grev Leopold I fik hun sønnen

MARKGREVE ADALBERT ”DEN SEJRRIGE” BABENBERG AF ØSTRIG (24). Han blev født omkring 985 i Melk. I 1018 blev Adalbert markgreve af Østrig, der blev udvidet med Østmark. Adalbert støttede kejser Henrik III i kampene mod Ungarn og Böhmen. Han døde 1055. Det var ham, der blev gift med markgrevinde Adelheid af Venedig, med hvem han fik sønnen

ADALBERT DEN SEJRRIGE^(B)

MARKGREVE ERNST ”DEN MODIGE” BABENBERG AF ØSTRIG (23). Han blev født 1027. I 1055 efterfulgte han sin far som markgreve af Østrig. Grev Ernst døde 1075. Han var gift med markgrevinde Adelheid af Meissen, der stammede fra

80. GREV DIETRICH AF WETTIN

JUTTA OG DIETRICH I^(S)

GREV DIETRICH I AF WETTIN (27). Han var stamfader til greverne af Wettin. Grev Dietrich blev antagelig dræbt i et slag mod ungarene i 976. Han var gift med

GREVINDE JUTTA AF MERSEBURG (27). Sammen med Dietrich I fik hun sønnen

DEDO I OG THIETBURGA^(S)

GREV DEDO I AF WETTIN (26). Han var greve af Merseburg. 974-985 var Dedo involveret i hertug Henrik II af Bayerns opgør med kejser Otto II. I 976 erobrede han markgrevskabet Zeit, og tog sin mor som fange. Dedo blev greve af Hessegau, og erobrede Burg Zörbig. Han blev også greve af Den Sachsiske Østmark. Grev Dedo I blev dræbt i slaget nær Mose ved Volmirstedt i 1009. Han var gift med datteren af

MARKGREVE DIETRICH AF NORDMARK (27). Han var greve af Haldersleben, og blev markgreve af Den Sachsiske Nordmark. Markgreve Dietrich fik datteren

GREVINDE THIETBURGA AF HALDENSLEBEN (26). Sammen med grev Dedo I fik hun sønnen

MARKGREVE DIETRICH AF LAUSITZ (25). Han var født 991. I 1009 fik grev Dietrich alle sin faders landområder. I 1017 blev han også greve af Eilenburg. I 1018 bevidnede han fredsftalen i Bautzen mellem kong Boleslav af Polen og Henrik II. I 1021 blev grev Dietrich yderligere greve af Hessegau og Siusli. I 1030 angreb kong Mieszko II af Polen, men blev slået af grev Dietrich, der herefter blev installeret som den første markgreve af Lausitz i 1032 af kongen. Grev Dietrich blev myrdet i 1034 af hans brors mænd. Han var gift med grevinde Mathilde af Meissen, hvis far var

ECKHARD^(S)

MARKGREVE ECKHARD I AF MEISSEN (26). Han var gift med markgrevinde Swanhilde Billung, der også var datter af

HERTUG HERMANN I BILLUNG AF SACHSEN (27), der endvidere fik datteren

MARKGREVINDE SWANHILDE BILLUNG AF MEISSEN (26). Hun døde i

1014. Sammen med markgreve Eckhard I af Meissen fik hun datteren

DIETRICH OG MATHILDA^(S)

GREVINDE MATHILDA AF MEISSEN (25). Hun var født omkring 980, og døde 1030. Mathilde og hendes efterkommere arvede Meissen. Det var hende, der var gift med grev Dietrich af Lausitz, med hvem hun fik sønnen

ADELE, DEDO II OG ADELHEID^(S)

MARKGREVE DEDO II AF NIEDERLAUSITZ (24). Han blev greve af Schwabengau og markgreve af Niederlausitz i 1046. I 1068 blev Dedo II endvidere regent af Meissen. Han døde 1075. Markgreve Dedo II var gift med

MARKGREVINDE ADELE AF LOTHRINGEN (24). Hun omtales i 1069. Sammen med markgreve Dedo II fik hun datteren

MARKGREVINDE ADELHEID AF MEISSEN (23). Hun døde 1071, og blev begravet i Melk. Det var hende, der var gift med markgreve Ernst den Modige af Østrig, med hvem hun fik sønnen

LEOPOLD II^(B)

MARKGREVE LEOPOLD II "DEN SKØNNE" BABENBERG AF ØSTRIG (22). Han blev født 1050. Leopold den Skønne efterfulgte sin far som markgreve af Østrig i 1075, og holdt til på Babenberg Slot. Han døde 1102. Leopold II blev gift med

MARKGREVINDE IDA AF FORMBACH-RATELNBERG (22). Sammen med Leopold II fik hun sønnen

SANKT LEOPOLD III^(B)

MARKGREVE SANKT LEOPOLD III "DEN GODE" BABENBERG AF ØSTRIG (21). Han blev født på Babenberg Slot i 1073. Leopold III blev markgreve (princeps terrae) af Østrig i 1095. Han var en af kandidaterne ved valget af kejser i 1125, men blev ikke valgt. Leopold III fik stor betydning gennem grundlæggelse og udvikling af byer og klostre. Dette gælder grundlæggelsen af byen Klosterneuburg, og udviklingen af Wien og Krens, ligesom det gælder klostre i Klosterneuburg, Heiligen kreutz, Klein Mariazell og Seitenstetten.

SANKT LEOPOLD III

Ifølge legenden viste Jomfru Maria sig for ham, og førte ham til et sted, hvor han fandt et slør, hans hustru Agnes havde mistet tidligere. Det var her, han grundlagde Klosterneuburg. Leopold den Gode blev siden ophævet til helgen, og blev Østrigs skytshelgen. Joseph Haydns bror Michael skrev en messe "*Den Missa sub titula Sancti Leopoldi*" til ære for ham. Leopold den Gode døde i 1136, og blev begravet i Klosterneuburg. Hans kranie med en ærkefyrstekrone er bevaret her.

Det var ham, der blev gift med markgrevinde Agnes af Weiblingen, med hvem han fik sønnen hertug Henrik II Jasomirgott Babenberg og datteren hertuginde Agnes Babenberg, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE AGNES BABENBERG AF ØSTRIG (20). Det var hende, der blev gift med hertug Vladislav den Eksilerede af Polen, med hvem hun fik datteren

GREVINDE RICHEZA AF POLEN (19). Hun var født 1135 i Wroclaw. Grevinde Richeza var først gift med kong Alfons VII af Castilien og Leon, så med grev Raymond Berenger V af Provence, så med grev Raymond VI af Toulouse og endelig med grev Albrecht II af Eberstein. Hun døde 1198. I 1167 blev grevinde Richeza altså gift med grev Albrecht II af Eberstein, der stammede fra

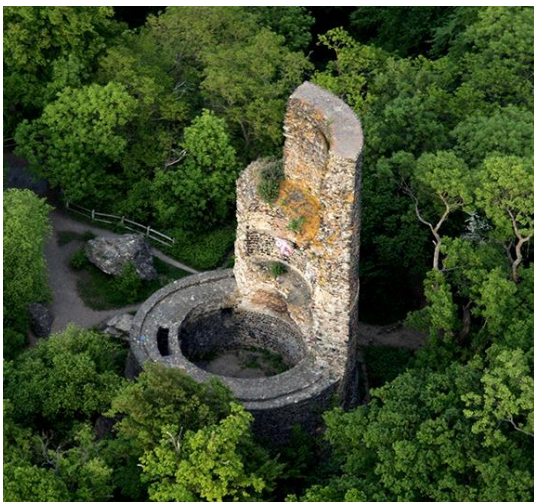
81. HERTUG OTTO II AF SWABIEN

PALADSGREVE EZZO AF
LOTHRINGEN (27) og
PALADSGREVINDE MATHILDA
LUIDOLFINGER AF LOTHRINGEN (27)
 fik endvidere sønnen

OTTO II AF SWABIEN^(L)

HERTUG OTTO II AF SWABIEN (26). Han blev greve af Deutz og Auelgau 1025. Herefter blev Otto paladsgreve af Lothringen efter sin far i 1034, og hertug af Swabien i 1045. Otto II var protektor (vogt) for Brauweiler Kloster. Otto II døde uventet i 1047 på sin borg Tomburg, medens han var ved at forberede et hærtogt for kejseren mod grev Bouduin V af Flandern, der havde invaderet riget. Han blev begravet i Brauweiler Kloster. Hertug Otto II af Swabien fik datteren

TOMBURG³⁵¹

HERTUGINDE RICHENZA AF BAYERN (25). Hun var født 1027 i Werl. Richenza var først gift med grev Hermann III af Werl, og

derefter med hertug Otto II af Bayern. Man regner med, at hun er begravet sammen med Otto II foran alteret i Sankt Nikolaj Kapel i Northeim Kloster. Først var hun altså gift med

OTTO II OG RICHENZA AF BAYERN

HERTUG OTTO II AF BAYERN (25). Han var født omkring 1020 i Northeim. Otto II var greve af Northeim og Rittelgau, og blev hertug af Bayern i 1061. Han var en indflydelsesrig del af Tysklands ledelse under den mindreårige kong Henrik IV af Tyskland, og ledte et succesfuldt hærtogt mod Ungarn i 1063. I 1064 tog han til Italien for at løse et paveligt skisma, og fik ærkebiskop Adalbert af Hamborg-Bremen lyst i band. I 1069 deltog Otto II i to hærtogt mod det østlige Venden.

I 1070 kom hertug Otto i konflikt med kong Henrik IV, hvor han ubegrundet blev beskyldt for at stå bag et mordforsøg på kongen. Otto blev indkaldt til slottet, men han kunne ikke få frit lejde, så han mødte ikke op. På denne baggrund blev han frataget sin hertugtitel, og hans sachsiske ejendomme blev plyndret. Otto II samlede så en sachsisk hær, og gik mod Henrik IV. Det hele endte med, at han fik sine ejendomme og sin hertugtitel tilbage.

Otto II beskrives som en nobel, stolt og stærk personlighed, der samtidig var en talentfuld militær leder, som kejseren ikke kunne komme uden om. Han var protektor for Cowey Kloster. Otto II døde i 1083, og formodes at være begravet i Northeim Kloster. Sammen med hertuginde Richenza fik han sønnen

HERTUG HENRIK "DEN FEDE" AF SACHSEN (24). Han var født omkring 1055 i Northeim. Henrik den Fede efterfulgte sin far som greve af Northeim, og blev senere hertug af Sachsen. Han blev også udnævnt til markgreve af Friesland af kejser Henrik IV, men på et togt dertil i 1101, blev hertug Henrik lokket i et baghold ved Bursfeld og dræbt af biskoppen af Utrecht. Henrik den Fede var gift med hertuginde Gertrud af Braunschweig, der var datter af

MARKGREVE EGBERT AF BRAUNSCHWEIG (25). Han var født omkring 1020, og var greve af Braunschweig og Derlingau. Han blev også markgreve af Meissen og Melleste Friesland. Markgreve Eckbert døde i 1068. Han var gift med

MARKGREVINDE IRMGARD AEMILIA AF TURIN (25). Hun var også var født omkring 1020, og døde 1078. Sammen med markgreve Egbert af Braunschweig fik hun datteren

HERTUGINDE GERTRUD AF BRAUNSCHWEIG (24). Hun blev født omkring 1060 i Braunschweig. Gertrud var først gift med grev Dietric af Katlenburg, der døde 1085. Herefter blev hun gift med hertug Henrik den Fede af Sachsen, med hvem hun fik datteren Gertrude. Da Henrik den Fede døde i 1101 giftede hun sig tredje gang med grev Henrik den Ældre af Eilenburg, som

døde allerede 1103. Gertrud døde i 1117. Sammen med hertug Henrik den Fede af Sachsen fik hun døtrene kejserinde Richenza af Northeim og paladsgrevinde Gertrude af Sachsen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

PALADSGREVINDE GERTRUDE AF SACHSEN (23). Hun var født omkring 1090. Gertrude var først gift med grev Siegfried af Orlamünde, og blev derefter gift i 1115 med paladsgreve Otto af Salm-Rheineck, der var søn af

HERMAN³⁵²

MODKONGE HERMAN AF SALM (24). Han var født omkring 1037. Herman var greve af Salm, og blev valgt til tysk konge og kronet af ærkebiskop Siegfried af Mainz i 1081 efter kong Rudolfs død.

HERMANS SEGL

Der var tradition for, at de tyske konger blev kronet af paven som tysk-romerske kejsere, men i stedet blev kong Henrik IV kronet som kejser af paven i 1084. Herman blev så modkonge, og regerede frem til sin død i 1188. Herefter valgtes der ikke flere modkonger. Modkonge Herman var gift med

DRONNING SOFIA AF FORMBACH (24). Efter kong Herman døde i 1088, giftede hun sig igen i 1092 med grev Stephan II af Sponheim. Han døde i 1096, hvorefter hun blev enke igen. Sammen med modkonge Herman af Salm fik hun sønnen

BURG RHEINECK³⁵³

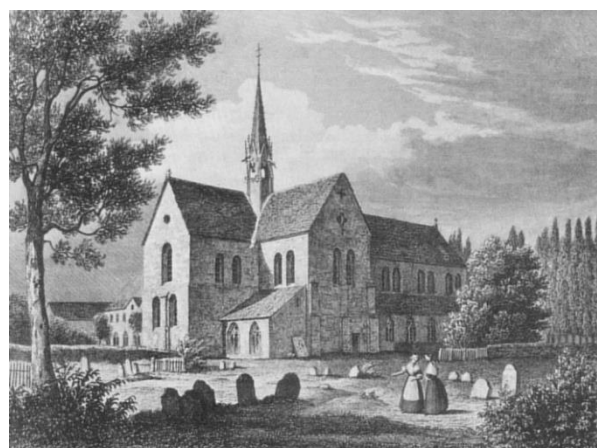
PALADSGREVE OTTO AF SALM-RHEINECK (23). Han var født omkring 1080 på Salm Slot. Otto overtog Burg Treis, og byggede Burg Rheineck omkring 1124. I 1148 kom han imidlertid i krig med kejseren, og måtte opgive Burg Treis. I 1150 blev han stranguleret på Schönburg. Det var ham, der var gift med paladsgrevinde Gertrude af Sachsen, med hvem han fik datteren

GREVINDE BEATRIX AF SALM-RHEINECK (22). Hun var født omkring 1120 på Rheineck, og døde på Burg Hallermund. Hun var gift med sønnen af

BURG SCHÖNBURG

GREV BURCHARD AF LOCCUM (23). Han var født omkring 1090 på Loccum. Burchard var greve af Loccum og det sydlige Ambergau, og han holdt bl.a. til på burg Lucca i Loccum. Burchard var protektor for Gandersheim Kloster og Clus Kloster. Han var rådgiver for kejser Lothar III, og rådgav således kejseren, da denne skulle have bygget en ny borg i 1130. I den forbindelse kom Burchard i et dramatisk opgør om borgens konstruktion med markgreve Herman af Winzenburg. Opgøret endte med, at grev Burchard blev myrdet, og markgreve Herman blev landsforvist. Grev Burchard fik sønnen

LOCCUM KLOSTER

GREV WILBRAND AF LOCCUM-HALLERMUND (22). Han var født omkring 1120. Wilbrand var greve af Loccum og Hallermund. I 1148 stiftede han Schinna Kloster, og i 1163 omdannede han sit gods

Loccum til kloster. Grev Wilbrand deltog i kejser Frederik Barbarossas togt mod pave Alexander, og han døde af pest efter erobringen af Rom i 1167. Sammen med grevinde Beatrix af Salm-Rheineck fik han datteren

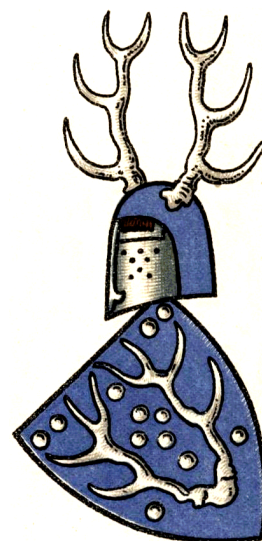
GREVINDE ADELHEID AF LOCCUM-HALLERMUND (21). Hun blev født omkring 1148, og døde omkring 1189. Adelheid blev først gift med grev Konrad II af Wassel, og dernæst med grev Günther II af Käfernburg. Hun var altså først gift med

GREV KONRAD II AF WASSEL (21), der var født omkring 1144. Hans grevskab Wassel lå i nærheden af Hannover. Grev Konrad var vicedominus (greve, der på biskoppens vegne drev stiftets godser) for Hildesheim Højstift og protektor for Godehard Kloster i Hildesheim. Han døde i 1178. Sammen med grevinde Adelheid af Loccum-Hallermund fik han datteren

WASSELS VÅBEN

GREVINDE ADELHEID AF WASSEL (20). Hun var født omkring 1175. Adelheid var først gift med grev Bernhard II af Ratzeburg, der døde i 1198. Derefter blev hun gift i 1200 med grev Adolf af Dassel, som hun også overlevede. Grevinde Adelheid døde i 1244. Hun blev altså gift anden gang med

ADOLF AF DASSELS VÅBEN

GREV ADOLF AF DASSEL OG RATZEBURG (20), der var født omkring 1160. Han blev greve af Dassel og Nienover i 1181, og overtog Ratzeburg i forbindelse med sit giftemål med Adelheid i 1200.

NIENOVER³⁵⁴

Adolf forvaltede sin fætter og navnebror Adolf III af Holstens grevskaber, og forsvarede dem under kampe i Holsten i 1190 mod Henrik Løven. I de følgende år følte Adolf sig truet af ditmarskerne, der gik sammen med den danske konge. De to grever Adolf af henholdsvis Holsten og Dassel gik derfor i krig mod Ditmarsken.

RATZEBURG

Som modsvar gik kong Knud VI af Danmark ind i Ratzeburg, som var Adolf af Dassels ejendom. Det kom her til et blodigt slag, hvor 700 mand døde. I september 1201 beslaglagde hertug Valdemar Sejv holstenernes skibe, gods og indkøb under sildefangsten ved Skanør, hvorefter han gik over Ejderen og ind i Holsten. Her slog han grev Adolf af Holsten. Grev Adolf af Dassel døde i 1224. Sammen med grevinde Adelheid af Wassel fik han datteren

ADELHEID ADOLFSDATTER AF DASSEL (19). Hun var født i Dassel, og blev først gift med ridder Jens Jacobsen Galen af Møn. Da han omkom i Jerusalem i 1240, giftede hun sig igen med grev Ludwig af Ravensburg. Adelheid døde i 1263 i Ravensburg. Hun var altså først gift med ridder Jens Jacobsen Galen, der stammede fra

82. JARL ERLING SKJALGSON AF SOLA

JARL ERLING SKJALGSSON AF SOLA (28) var født 975. Snorre omtaler ham som human mod sine undersåtter og gavmild mod sine venner, men stolt og ubøjelig. Ruinerne af hans stormandsgård ligger ved Sola Kirkeruin, der vist er bygget over hans

stavkirke. Han omtales i Bjørnstjerne Bjørnsons digt Olav Tryggvasson:

*Brede seil over Nordsjø går;
høyt på skansen i morgnen står
Erling Skjalgsson fra Sole,
speider over hav mot Danmark:
"Kommer ikke Olav Tryggvason?"*

I 996 lod Erling Skjalgsson sig døbe, og blev gift med kongens søster Astrid Tryggvasdatter. Han blev herefter jarl over området mellem Sognefjord og Lindenæs. Erling Jarl deltog i kong Olav Tryggvassons togt til Venden, men han må være taget hjem tidligere, for han deltog ikke i slaget ved Svold.

Da Hellig Olav siden søgte at indføre et centralt kongestyre, måtte det komme til et opgør med det gamle høvdingearistokrati. Det skete i slaget ved Nesjar mellem Olav og jarlerne i 1016. Da det var åbenbart, at Hellig Olav ville vinde, flygtede de andre jarler, medens Erling Jarl kæmpede videre. Efter slaget blev han forliget med Hellig Olav, der beundrede hans mod. Han blev så kongens lensmand (lennemann), og kunne beholde det meste af sine len, men ikke længere som arvelen.

SOLA RUINKIRKE³⁵⁵

Senere kom det igen til skærmydsler mellem Hellig Olav og Erling Skjalgsson. Erling tog

så til England for at få kong Knud den Store til at hjælpe sig mod kong Hellig Olav. Han vendte hjem i 1022, og samlede en hær for at gå imod kongen. Erling Skjalgsson faldt imidlertid i baghold i Boknafjorden. Det førte til en heftig kamp, der endte med, at Erling tabte. Da slaget var slut, var Erling Skjalgsson den eneste, der stod op blandt sine mænd. Kongen spurgte ham så endnu en gang, om han ville gå i kongens tjeneste. Da han sagde ja, sprang hans slægtning Atja Fitjaskalle frem, og huggede Erling ned med sin økse. Kongen udbrød da: *"Tåbe, nu huggede du Norges krone ud af min hånd"*.

ERLING SKJALGSSONS ENDELIGT³⁵⁶

Erling Skjalgssons præst rejste et stenkors til minde om sin jarl med indskriften: *"Alfgeir præst rejste denne sten efter Erling, sin herre, som ensom blev svigtet, da han sloges med Olav"*. Korset regnes for Norges ældste rigshistoriske monument, og står i dag i Stavanger Museum. Han blev altså gift med datteren af

KONG TRYGGVE OLAVSSON AF VIKEN (29) og DRONNING ASTRID ERIKSDATTER AF OBRESTAD (29), der ifølge sagaerne endvidere fik datteren

PRINSESSE ASTRID TRYGGVASDATTER AF VIKEN (28). Som led i kongehyldningen af hendes bror Olav Tryggvason blev Astrid Tryggvasdatter gift med Erling Skjalgsson af Sola. Det skete på Gulatinget i 995, hvor Olav Tryggvason spurgte tinget, hvad han skulle gøre for at sikre sin krone. Han fik det svar, at *"han først skulle gifte sin søster Astrid med Erling Skjalgsson, vores ven. Ham regner vi nu for at være den af alle norske mænd, man kan vente sig mest af"*.

Astrid var dog ikke imponeret, for hun svarede sin bror, *"at det nu ikke er til stor nytte, at jeg er kongens datter og kongens søster, når du vil gifte mig bort til en mand, som ikke engang har høvdingenavn"*. Det endte så med, at Erling blev jarl, og lod sig døbe, hvorefter de blev gift. Astrid Tryggvasdatter døde 1027. Sammen med Erling Skjalgsson fik hun ifølge sagaerne sønnen Aslag Erlingsson samt døtrene Gjertrud Erlingsdatter og Ragnhild Erlingsdatter, som alle indgår i slægten. Vi har altså

RAGNHILD ERLINGSDATTER AF SOLA (27). Hun blev født 992. Ragnhild Erlingsdatter omtales også som Astrids den Aarbaarne. Hun fik bragt sin mand Torberg i problemer, da hun i Torbergs fravær gav husly til en af sine barndomsvenner Stein, der var på flugt for kong Olav. Sagen blev dog forliget, og Stein fik lov til at tage tilbage til Sola. Ragnhild Erlingsdatter døde 1060. Hun

var gift med Torberg Arneson, der stammede fra

83. FINNVID DEN FUNDNE ARNUNGE

FINNVID DEN FUNDNE ARNUNGE (32) omtales i Arnmødiga Saga. Om hans herkomst hedder det, at ”*en mand hed Finnvid den Fundne; han var fundet i en ørnerede, indviklet i et silkesvøb; hans herkomst er ukendt. Fra ham nedstammer den såkaldte Arnunge-æt (Ørneungeæt). Hans søn var Thoraren Bullibak, far til Arnvid, far til Arnmod Jarl; fra ham nedstammer den æt som kaldes Arnmødlingerne.*” Finnvid den Fundne fik ifølge sagaerne sønnen

THORAREN BULLIBAK FINNVIDSON ARNUNGE AF MØRE (31). Han var født omkring 881 i Onundfjord. Thoraren Finnvidson døde omkring 912. Han fik ifølge sagaerne sønnen

ARNVID THORENSEN ARNUNGE AF MØRE (30). Han var født omkring 913 i Møre. Han fik ifølge sagaerne sønnen

JARL ARNMOD ARNVIDSON ARNUNGE AF MØRE (29). Han var født omkring 945, og Arnmod Arnvidson faldt for Vagn Ågesens hånd i slaget ved Hjørungavåg 986. Han fik ifølge sagaerne sønnen

LENSMAND ARNE ARNMODSON ARNUNGE TIL GISKE (28). Han var født omkring 965 på Giske. Arne Arnmodson var den første ejer af Giske. Han var Olav den Helliges ven. Lensmand. Arne Arnmodson døde omkring 1024 på Giske. Han gift med

TORA TORSTEINSDATTER GALGE AF GISKE (28). Sammen med Arne Arnmodson fik hun datteren Ragnhild Arnesdatter samt

sønnerne Arne Arneson, Finn Arneson og lensmand Torberg Arneson, som alle indgår i slægten. Vi har altså

TORBERG ARNESON³⁵⁷

LENSMAND TORBERG ARNESSON ARNUNGE AF GISKE (27). Han blev født omkring 990. Torberg Arneson var modig og trofast, medens hans bror Kalv Arneson var snarrådig og handlekraftig. Torberg var en af kong Olav den Helliges støtter, og han blev kongens lensmand på Møre i 1025. Han fulgte med på kong Olavs ydmygende flugt til Gardarige, og vendte tilbage sammen med kong Olav halvandet år efter.

Det kom herefter til slaget ved Sticklestad 1031, hvor de tabte, og kong Olav blev dræbt. Torberg Arneson blev såret, men hans bror Kalv Arneson fik ham ført ned til sit skib, og tog ham med til sin gård, så han kunne komme sig. Torberg Arneson døde i 1050. Det var ham, der var gift med Ragnhild Erlingsdatter, med hvem han fik datteren dronning Tora Torbergsdatter og sønnen stormand Ogmund Torbergson, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING TORA TORBERGSDATTER ARNUNGE AF GISKE (26). Hun var født omkring 1025 i Giske, og blev gift med kong Harald Hårdråde. Efter hans død i Slaget ved

Stamford i 1066 blev hun gift igen, men det er uklart, om det var med kong Erik Ejegod af Danmark eller kong Håkon af Sverige. Det var ihvertfald hende, der var gift med kong Harald Hårdråde, med hvem hun fik sønnen

OLAV KYRRE³⁵⁸

KONG OLAV KYRRA "DEN FREDFYLDTE" HARALDSON AF NORGE (25). Han var født omkring 1050 i Østfold. Olav Kyrre var med sin far i England, da de prøvede at erobre den engelske trone i 1066. Efter sejren over jarlerne af Northumbrien og Mercia blev hæren delt, og Olav Kyrre blev sendt tilbage for at vogte skibene.

Efter nederlaget ved Stamford Bridge fik Olav Kyrre lov til at rejse hjem til Norge med de sørgelige rester af hæren, mod aldrig at vise sig i England mere. Da han kom tilbage, blev han hyldet til konge af Norge sammen med sin bror Magnus den Gode. Nu var det slut med nordboernes magt over England, hvor de havde regeret og hærget i 300 år.

OLAV KYRRE MØNT

Da Magnus døde i 1069, blev Olav Kyrre enekonge. Under ham oplevede Norge en sjælden fredfyldt periode. Det var ham, der var gift med Tora Ragnvaldsdatter, med hvem han fik sønnen

MAGNUS BARFOD³⁵⁹

KONG MAGNUS "BARFOD" OLAVSON KYRRE AF NORGE (24). Han var født før 1070 i Østfold, og blev konge af Norge i 1093. Da Magnus Barfod blev konge efter sin far, søgte han at skabe sig et norsk imperium i det irske hav. Her slog han de norske bosættere, der boede i området, i slaget ved Anglesey Sund. Under slaget dræbte Magnus Kyrre jarlen af Shrewsbury med en pil i øjet. Kort tid efter han havde vundet, forlod Magnus Barfod imidlertid området. Følgen var, at den norske bosætning i området blev svækket og demoraliseret.

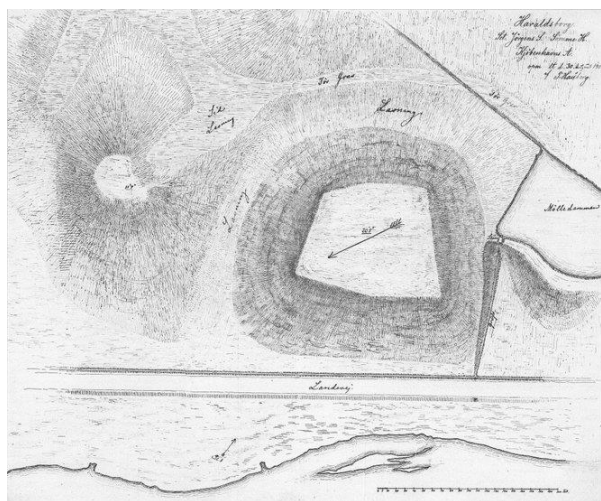
MAGNUS BARFOD MØNT

I 1098 indtog Magnus Orkneyøerne, Hebriderne og Isle of Man. Han blev konge af

Isle of Man i 1099, hvorefter han returnerede til Norge. Magnus Barfod blev gift med Margareta Fredkulla i 1101, men ægteskabet var barnløst. I 1102 drog Magnus igen på togt, og nu gjaldt det Irland, hvor han indtog Dublin. Året efter gik det imidlertid galt, idet han blev fanget i et baghold og dræbt af en irlænder, der ramte ham i nakken med en økse. Magnus Barfod blev begravet i Sankt Patriks Kirke i Downpatrik. Han var gift med Bethoc Gillesdotter, med hvem han fik sønnerne kong Harald IV Magnusson Gille, medkonge Eystein Magnusen og datteren Ragnhild Magnusdatter, som alle indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING RAGNHILD MAGNUSDATTER AF NORGE (23). Hun blev født omkring 1090. Ragnhild blev gift med medkonge Harald Kesja, med hvem hun fik 12 sønner, hvoraf kun en led en naturlig død. Ragnhild Magnusdatter døde 1135. Hun blev altså gift med et andet barn af

KONG ERIK "EJEGOD" SVENDSEN AF DANMARK (24), der endvidere fik sønnen

HARALDSBORG

MEDKONGE HARALD KESJA ERIKSEN AF DANMARK (23). Han blev født 1080 i Jelling. Harald Kesja fik sit

tilnavn af, at han svang sin Kesje (svært bredbladede spyd) med stor færdighed. Han blev indsat som regent fra 1103-1104 af sin far kong Erik Ejegod, da denne tog på pilgrimsrejse. Harald Kesja var imidlertid upopulær, og da Erik Ejegod døde, valgte stormændene i stedet Niels som konge.

Harald holdt til på Haraldsborg, som han havde opført uden for Roskilde. Borgen er det ældst kendte danske Bailey og Motte anlæg, der bestod af et herregårdsanlæg med boliger og avlsbygninger (Bailey) og en tårnbygning, hvor man kunne søge tilflugt i tilfælde af angreb (Motte).

Harald deltog i vikingetogter, og han plyndrede, hvor han kunne komme til det. Hans halvbror Knud Lavard sagde, at Harald Kesjas lyst efter andres ejendom kunne lignedes ved *"en fugl, som byggede sin rede af hvilke fjer som helst"*, og derfor også blev spredt ved det første vindpust. Da Haralds halvbror Knud Lavard blev dræbt i Haraldsted Skov i julen 1130, gjorde Harald Kesja oprør mod kong Niels sammen med den anden halvbror Erik Emune. Under stridighederne tog Erik Emune imidlertid kongenavn, og så skiftede Harald Kesja til at støtte kong Niels.

BLIDEANGREB

På denne baggrund angreb Erik Emune Haraldsborg i 1133. I dette angreb blev der for første gang anvendt blidere ved en belejring i Danmark. Haraldsborg faldt, men Harald Kesja undslap. Under borgen er siden fundet en skat, som var nedgravet samtidig med belejringen.

HARALDSBORGSKATTEN³⁶⁰

Skatten indeholdt det ældst kendte altersæt i Danmark samt 600 mønter. Efterfølgende genindtog Kong Niels og Harald Kesja Roskilde, og straffede de tyskere, der havde hjulpet Erik Emune med at bygge blidere. De skyldige fik hugget næserne af. Erik Emune

flygtede nu til Norge, og i 1134 blev Harald Kesja medkonge med kong Niels.

Efterfølgende slog Erik Emune sig ned i Lund, og det kom til slaget ved Fotevik syd for Malmø. Her fik Erik Emune støtte af 300 tyske riddere, og de slog kong Niels hær, der var under ledelse af hans søn Magnus Stærke. Magnus Stærke blev hugget ned i vandkanten, og kong Niels flygtede til Hedeby. Her dræbte indbyggerne ham, da de mente, at han havde medvirket til drabet på deres elskede hertug Knud Lavard.

Året efter holdt Harald Kesja julegilde på sin gårde Skibet ved Jelling. Her benyttede Erik Emune sig af julefreden og de tilfrosne voldgrave til at overmande Harald Kesja og 8 af hans sønner i Haralds hjem. Kun sønnen Oluf undslap, da han var i Norge. Harald Kesja blev halshugget i Skibet Kirke i 1035, medens de 8 sønner blev ført til Skåne, hvor de siden blev dræbt. Sammen med dronning Ragnhild Magnusdatter fik han sønnen kong Olaf Haraldsen af Skåne og datteren prinsesse Ragnild Haraldsdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

PRINSESSE RAGNHILD HARALDSDATTER AF DANMARK (22).

Hun var født omkring 1100 i Bjernede. Ragnhild Haraldsdatter døde 1163 på Knardrup, og blev begravet i Sorø Klosterkirke. Hun var gift med Ebbe Skjalmsen Galen, der også var søn af

JARL SKJALM "HVIDE" TOKESEN TIL FJENNESLEV (23) og SIGNE ASBJØRNSDATTER SPRAKLING AF FJENNESLEV (23), der endvidere fik sønnen

STORMAND EBBE SKJALMSEN GALEN TIL KNARDRUP (22). Han blev

født omkring 1090 i Fjenneslev. Da Skjalm Hvide døde, overtog sønnen Asser Rig Fjenneslevgaard, medens Ebbe Skjalmsen overtog Knardrup, hvor resterne ligger under den nuværende Knardrupgaard. Fra Galenslægten stammer givet også en tårnburg på Ganløse Orned. Voldstedet udgøres af en høj, med en krone på 5 meter med en vold omkring, som har båret et forsvarstårn i træ. Ebbe Skjalmsen opførte den imponerende Bastrup Tårnburg. Kong Niels referer til ”*Ebbo de Bastorpe*” i et brev fra 1113. Fæstningen var imponerende selv i en europæisk sammenhæng med sine 21 m i diameter og 6 m tykke mure.

BASTRUP TÅRNBORG³⁶¹

Ifølge Sorø Klosters gavebog fra 1220 gav Ebbe Skjalmsen en række gaver til klostret, herunder 16 mark guld. Han byggede også en trækirke i Bjernede. Ebbe Skjalmsen døde 1150, og blev begravet i Sorø Klosterkirke. Hans våben optræder på våbenfrisen i kirken. Sammen med Ragnhild Haraldsdatter fik han datteren Gyde Ebbesdatter Galen samt sønnerne herremand Toke Ebbesen Galen og jarl Sune Ebbesen Galen. De indgår alle i slægten. Vi har altså

JARL KORSRIDDER SUNE EBBESEN GALEN AF SKÅNE (21). Han blev født omkring 1120 på Knardrup. Sune Ebbesen var litterær, statsmand og krigs. Abbed Vilhelm

af Æbelholt omtaler ham i 1180 som ”*en mand af indsigt, mægtig i virke og tale*”.

BJERNEDE RUNDKIRKE

Han byggede Bjernede Rundkirke i 1170, og i jorden bag kirkegården og under graverhuset findes resterne af hans herregård Bjernede. Over døren ind til selve kirken findes to stiftelsessten, der fortæller, at det var Sune Ebbesen, der opførte den nuværende kirke:

*Ebbe Skjalmsen og hans hustru Ragnhild
byggede her en kirke,
som hans søn Sune senere opførte i sten
til Guds, Sankt Marias og Sankt Laurentius
ære.*

STIFTELSESSTENENE

Sune Ebbesen støttede først Svend Grathe som konge af Sjælland, men han inddrog Sunes fædrene gods. Da Svend Grathe så bad

ham om at aflægge troskabsed i 1154, vendte Sune om, og gik mod udgangen. Kongen spurgte hvorfor, og Sune svarede, at det skyldtes, at kongen havde taget hans fædrene gods. Kongen svarede da, at han ville få dem igen. Til dette svarede Sune, at det kom lidt sent, og at han ikke ville modtage nu, hvad kongen tog, da han sad i held, men ville give tilbage nu, hvor det ikke længere var tilfældet.

Da den unge Valdemar den Store blev konge i 1157, stod Sune bag ham. Han indtrådte i Kongens Råd i 1159, og det var Sune sammen med sine fætre Esbern Snare og biskop Absalon, der var kong Valdemars tætteste fæller. Sune Ebbesen ledsagede kong Valdemar den Store ved mødet i Dijon i 1162, hvor kongen aflagde ed til kejser Frederik Barbarossa.

EBBE SKJALMSENS VÅBEN

Ebbe Skjalmsen deltog i fem af Valdemar den Stores korstog til Venden fra 1160 til 1172, herunder i erobringen af Arkona. Han var således ansvarlig for nedrivningen af Svantevits statue sammen med Esbern Snare i 1169. Kongen gav *"Esbern og Sune befaling til at omstyrte billedstøtten, og da det ikke kunne gøres uden sværd og økser, lagde de, efter at forhængene i templet var revet ned, de folk, der skulle gøre arbejdet, på sinde, at de skulle tage sig i agt, når den tunge støtte faldt,*

for at det, hvis de blev knust under dens vægt, ikke skulle hedde sig, at det var en straf, som den vrede gud havde ladet komme over dem". Herefter blev Svantevit fældet, slæbt væk og ophugget til køkkenbrænde.

SVANTEVIT VÆLTES³⁶²

Sune Ebbesen blev jarl af Skåne og Absalon ærkebiskop i Lund i 1178. Sune Ebbesen var til stede ved Valdemars dødsleje i 1182, og efterfølgende tjente han kong Knud den Fjerde og indgik i Kongens Råd. Opgørelsen af Sunes ejendomme samme år viste, at han var landets rigeste, med mere end 1.000 gårde, der omfattede 1/10 af Sjælland. Han gav store gaver til Sorø Kloster, og da han døde i 1186, blev han begravet i Sorø Klosterkirke. Sune Ebbesen var gift med

CECILIE EBBESDATTER GLUG AF SKÅNE (21). Hun døde 1170, og blev begravet i Sorø Klosterkirke. Sammen med Sune Ebbesen fik hun sønnerne lensmand Jacob Sunesen Galen af Møn, marsk Ebbe Sunesen Galen til Knardrup og Margrethe Sunesdatter Galen, som alle indgår i slægten. De fik altså sønnen

LENSMAND RIDDER JACOB SUNESEN GALEN AF MØN (20). Han blev født 1170. Jacob Sunesen var Danmarks mægtigste mand under kong Valdemar Sej. Han var den yngste af Sune Ebbesens sønner, og man

mener, at han deltog i slaget om den svenske krone ved Lena i 1208 sammen med sin far og sine brødre, men at han undslap med livet i behold. Jacob Sunesen deltog i sin svoger kong Valdemar Sejrs krigstogter, og han blev lensmand (høvidsmand) over de erobrede områder ved Elben, ligesom han blev lensmand over Møn.

JACOB SUNESEN GALENS SEGL

Sammen med Peder Ulfeldt var Jacob Sunesen afgørende i forhandlingerne om kong Valdemar Sejrs frigivelse i 1225, og han måtte borge for udbetaling af sidste del af løsesummen. Det var også dem, der i 1230 skulle hjembringe kongesønnerne Erik og Abel efter det endelige forlig om deres frigivelse fra Schwerin. Han segl er bevaret på dokumenterne fra forhandlingerne. Her omtales han som "*Jacobus de Mone*", medens seglet viser 3 tværbjælker med omskriften "*CLIPPEVS IACOBI FILII SVNONIS*"³⁶³. Der er tale om det ældste private segl i Danmark.

Jacob Sunesen gav gods til Sorø Kloster og Roskilde Domkirke. Da hans hustru døde i 1246, stiftede han Roskilde Osted Præbende til Roskilde Domkapitels underhold. Jacob Sunesen blev optaget i kannikernes broderskab ved Domkirken i Hamborg. Sammen med Estrid Valdemarsdatter stod han for opførelsen af Ledøje Kirke, og man kan endnu se, hvor kirken har været

sammenbygget med hans herregård. Kirken er i to etager, hvor gudstjenesterne blev holdt på første sal for herremandens familie, medens menigmand kunne lytte med fra stueetagen.

LEDØJE KIRKE

Jacob Sunesen overlevede både sine brødre og sønner, og døde kort efter sin hustru. Han var gift med en anden datter af

KONG VALDEMAR "DEN STORE" KNUDSØN AF DANMARK (21) og DRONNING SOFIA VLADIMIROVNA AF MINSK (21), der endvidere fik datteren

PRINSESSE ESTRID VALDEMARS DATTER AF DANMARK (20). Hun var født 1175, og døde 1246. Sammen med lensmand Jacob Sunesen fik hun sønnen

RIDDER JENS JACOBSEN GALEN AF MØN (19). Han var født 1180, og omtales både som Johannes, Jens og Jon. Som led i hans fars aftaler om kong Valdemar Sejrs løsladelse blev der aftalt giftemål mellem ham og grev Adolf af Dassels datter Adelheid. Han døde som korsfarer i Jerusalem i 1240. Det var altså ham, der var gift med Adelheid af Dassel, med hvem han fik datteren

CECILIA JENSDATTER AF MØN (18). Hun døde i 1260. Cecilia blev gift med grev Niels II af Halland, der stammede fra

84. KONG GRINUS AF RÜGEN

KONG GRINUS AF RÜGEN (24) døde før 1066. Han fik sønnen

KONG KRUTO AF WAGRIA (23). Han var født omkring 1020. I 1050'erne havde Svend Estridsens svigersøn hertug Gottschalk underlagt sig obodritterne. I 1066 ledede Kruto et oprør i spidsen for den obodrittiske adel mod Gottschalk, der blev dræbt i slaget ved Lenzen, medens hans hustru Sigrid og deres sønner Budivoj og Henrik blev sendt hjem til Sachsen og Danmark.

Kruto blev nu valgt til konge af Wagria, og grundlagde sin palisadebefæstede hovedstad på øen Baku, det senere Lübeck. I 1075 indtog Budivoj med en hær af sachser Krutos fæstning i Plön. Kruto havde med vilje ladet fæstningen være ubeskyttet, og da den var indtaget, omringede han den og udslettede Budivoj og hans hær.

Henrik og de kristne obodritter arbejdede i hemmelighed for at afskaffe Krutos hedenske kongedømme. Da Kruto inviterede Henrik til en banket i 1093 med den bagtanke at dræbe ham, gav det bagslag. I stedet havde hans kone Slawina og Henrik slået sig sammen, og dræbte Kruto. Han var altså gift med

DRONNING SLAWINA AF WAGRIA (23). Hun var var dansk kongedatter, og blev først gift med kong Kruto. Siden blev hun gift med fyrst Henrik af obodritterne, efter de havde dræbt hendes mand. Sammen med kong Kruto fik hun sønnen

KONG WARTISLAW AF RÜGEN (22). Han var konge af Rügen, og medkonge af Venderne. Kong Wartislaw fik sønnen

KONG RATISLAUS I AF RÜGEN (21). Han blev født 1105. Kong Ratislaus (Ratze) bekæmpede fyrst Henrik af Obodritterne uden held. Han døde 1141. Kong Ratislaus blev gift med hertug Wartislaw I af Pommerns datter, der stammede fra

85. SWIETOBORZYC AF POMMERN

SVIETOBORZYC AF POMMERN (25) var gift med datteren af

KONG BOLESLAW I "DEN MODIGE" PIAST AF POLEN (26), der endvidere fik en datter

BOLESLAWOWNA AF POLEN (25). Hun var født omkring 985. Sammen med Svietoborzyc fik hun sønnen

POMMERNENS VÅBEN

FYRST SIEMOMYSL POMORSKI AF POMMERN (24). Han regerede de slaviske pommerske stammer frem til han døde 1046. Fyrst Siemomysl fik sønnen

FYRST SWIETOBOR AF POMMERN (23). Han rev Pommern løs fra Polen under fyrst Mieszko II, og regerede Pommern fra 1060. Fyrst Swietobor døde efter 1106. Han fik sønnen

WARTISLAW I, HEILA OG IDA

**HERTUG WARTISLAW I
"BEKENDEREN" AF POMMERN (22).**

Han var født omkring 1100, og regnes for stamfader til Greifendynastiet. I 1122 erobrede den polske hertug Boleslaw III Stettin og området omkring Oders udløb, så Wartislaw måtte underlægge sig Polens overhøjhed. Han forpligtigede sig til at kristne Pommern, betale skat til Boleslaw og støtte ham, når han var i krig.

WARTISLAWSTENEN

Wartislaw blev myrdet 1136 i Stolpe. Her grundlagde hans sønner senere Kloster Stolpe. Wartislawstenen blev sat som grænsesten til klostrets jord med teksten: *"Den første kristne hertug af Pommern Wartislaw blev myrdet i Stolpe an der Peene for sin tro 1136.* Han var først gift med dronning Heila og anden gang med hertuginde Ida Nielsdatter, hvis farfar var

KONG SVEND ESTRIDSEN AF DANMARK (24), der endvidere fik sønnen

NIELS³⁶⁴

KONG NIELS AF DANMARK (23). Han blev født i 1064. Kong Niels blev valgt til konge i 1104. Han var en svag konge, og led et betydeligt nederlag i slaget ved Lytjenborg i Venden i 1113. Herefter tog kong Niels sig af rigets indre anliggender. Han indførte tiende til kirken, og erstattede hirden med fogeder placeret rundt om i riget, der kunne indkræve skatter og holde orden. Hans søn Magnus Stærkes drab på Knud Lavard i 1131 førte til slaget ved Fotevik i 1134, hvor Magnus blev dræbt. Kong Niels udnævnte så Harald Kesja til medkonge, og flygtede til Slesvig. Her blev han dræbt i en sidegade til slottet af medlemmer af Sankt Knuds Gilde. I Ribe blev fundet et granithoved, der antagelig forestiller kong Niels. Han blev vist begravet i Slesvig Domkirke. Kong Niels var gift med en datter af

KONG INGE "DEN ÆLDRE" STENKILSSON AF SVERIGE (24) og DRONNING HELENA MAER AF SVERIGE (24), der endvidere fik datteren

DRONNING MARGRETHE FREDKULLA INGESDOTTER AF DANMARK OG NORGE (23). Efter en strid mellem hendes far kong Inge den Ældre af Sverige og kong Magnus Barfod af Norge endte fredsforhandlingerne med, at hun blev

gift med kong Magnus Barfod i 1101. Hun fik så tilnavnet Fredkulla eller Fredskvinde.

MARGRETHE FREDKULLA³⁶⁵

Da Magnus Barfod døde i 1103, blev hun gift med kong Niels af Danmark som led i en alliance mellem Danmark og Sverige. Margrethe Fredkulla spillede en væsentlig politisk rolle i 1100-tallet, og hun er den eneste kvinde, der omtales på de danske mønter i den periode.

NIELS OG MARGRETHE MØNT

Margrethe Fredskulla døde 1130, og straks efter sprang konflikten mellem hendes søn Magnus Stærke og Knud Lavard ud i lys lue, hvad der endte med drabet på Knud Lavard i 1131. Margrethe Fredkulla blev begravet i Roskilde Domkirke. Sammen med kong Niels grundlagde hun Vä Kirke i Skåne, og de er afbildet på kirkens stiftelsesbillede. De fik

sønnen kong Magnus Stærke og datteren Ida Nielsdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE IDA NIELSDATTER AF DANMARK (22). Hun var født omkring 1105. Det var hende, der blev gift med hertug Wartislaw I af Pommern, med hvem hun fik datteren

DRONNING WARCISLAWOWNA AF POMMERN (21). Hun var født før 1125, og døde efter 1140. Det var hende, der blev gift med kong Ratislaus I af Rügen, med hvem hun fik sønnerne fyrst Jaromar I af Rügen og herremand Stoislav I af Putbus, som begge indgår i slægten. Vi har altså

PUTBUS VÅBEN

HERREMAND STOISLAV I AF PUTBUS (20). Han var født 1140. Da kong Valdemar den Store erobrede og kristnede Rügen i 1168, anerkendte Ranislægten kong Valdemar som vasalherre og gik over til kristendommen. Herved ændrede slægten sig fra at være hedenske småkonger til at være kristne fyrster. Stoislav tilhørte en sidegren af Ranislægten, og blev stamfader til slægten Putbus, der fik en dansk forgrening i slægten Podebusk. Stoislav skrev sig til Brandshagen, Reddevitz, Länken, Vilmnitz og Streu.

Putbusslægten fik en tæt forbindelse til Johannitterordenen, og Stoislav byggede Vilmnitz Kirke, som blev slægtens gravkapel.

Han nævnes i 1193 i stiftelsesbrevet for Gora Cistercienserkloster. Stoislav var gift med kong Valdemars søster Irmgard Knudsdatter, der var datter af

PUTBUS SLÆGTENS GRAVKAPEL

HERTUG SANKT KNUD LAVARD ERIKSEN AF SLESVIG (21) og **PRINSESSE INGEBORG MSTISLAWNA RURIKID AF KIEV** (21), der endvidere fik datteren

IRMGARD KNUDSDATTER AF DANMARK (20). Sammen med herremand Stoislav I af Putbus fik hun sønnerne Nicolaus af Putbus og ridder Boranto af Putbus, som begge indgår i slægten. Vi har altså

RIDDER BORANTO STOISLAVSØN AF PUTBUS (19). Han var født 1187. Boranto omtales første gang i 1203. I 1231 var han ridder. I 1241 afstod Boranto borgen Putbus til franciskanerordenen. I 1249 omtales han som *"nobilis baro Boronto de Borantenhagen"*. Han skrev sig siden til Vilmnitz. Ridder Boranto døde 1236. Han var gift med

WOIZLAVA AF PUTBUS (19). Sammen med ridder Boronto fik hun sønnen

RIDDER STOISLAV II PUTBUS AF VILMNITZ (18). Han var født omkring

1217, og skrev sig til Vilmnitz. Stoislav var ridder i 1255. Han døde efter 1278. Stoislav blev gift med sin kusine Margrethe Nicolausdatter, hvis farfar var

HERREMAND STOISLAV I AF PUTBUS (20), der endvidere fik sønnen

NICOLAUS AF PUTBUS (19). Han var født omkring 1191. Nicolaus fik datteren

MARGRETHE NICOLAUSDATTER PUTBUS AF VILMNITZ (18). Hun var født omkring 1221, og fik pavelig dispensation til at ægte sin fætter Stoislav II, med hvem hun fik sønnerne Nicolaus Podebusk af Borentenhagen og Terze Putbus, som begge indgår i slægten. Vi har altså

TERZE PUTBUS (17). Han døde 1310. Terze fik sønnen

HENNING PODEBUSK SEGL

LENSMAND RIDDER HENNING PODEBUSK AF RÜGEN (16). Han var født omkring 1278, og hans efternavn blev fordansket til Podebusk. Henning Podebusk blev væbner i 1310 og slået til ridder i 1315. I 1329 blev han høvedsmand og i 1331 lensmand (landefoged) på Rügen. I 1334 overtog han borgen og Strey. På dokument af 1356 omtales han som *"Henningus de Pudbuske, famulus"*, medens seglet viser en halv ørn over et skakternet mønster med omskriften *"S IOHANNIS DE PVDBVZKE"*

³⁶⁶. Henning Podebusk blev begravet i Vilmnitz. Han blev gift med Euphemia Skarsholm af Halland, der stammede fra

86. KONG VALDEMAR SEJR AF DANMARK

**KONG VALDEMAR "DEN STORE"
KNUDSØN AF DANMARK (21) og
DRONNING SOFIA VLADIMIROVNA
AF MINSK (21) fik endvidere sønnen**

VALDEMAR SEJR³⁶⁷

**KONG VALDEMAR "SEJR"
VALDEMARSSØN AF DANMARK (20).** Han blev født 1170. I 1188 blev Valdemar Sejr udnævnt til hertug af Slesvig. Han fortsatte den udvidelse af Danmark, som hans far havde påbegyndt. Først indtog han Holsten, så Ditmarsken, Lübeck og Hamborg. Under indtagelsen af Hamborg tog han grev Adolf af Holsten til fange, og løslod ham mod at få grevskabet Lauenburg.

Valdemar Sejr blev konge af Danmark i 1202. Fra 1206-10 var han på togt til Øsel, Preussen og Sameland. Paven opfordrede ham til at føre et korstog mod balterne, og Estland kom under dansk herredømme i 1219. Det er her, legenden fortæller, at Dannebrog faldt ned fra

himlen under slaget ved Lyndanise. I virkeligheden kæmpede de danske korsriddere vel under Johannitterordenens banner. Nu havde Danmark overherredømme over det meste af den sydøstlige Østersøkyst. Der var dog ikke opbygget nogen rigtig administration, og kort efter faldt det hele fra hinanden.

SLAGET VED LYNDANISE³⁶⁸

I 1222 vendte Sorte Henrik af Schwerin hjem fra korstog til det hellige land. Da han kom hjem, var hans bror grev Gunzelin II af Schwerin død, og det samme var Gunzelins datter og hendes mand grev Niels af Halland, der var søn af kong Valdemar Sejr. Gunzelin II havde givet sin datter halvdelen af Schwerin i medgift, og da de efterfølgende forhandlinger mellem Valdemar Sejr og Sorte Henrik ikke førte til nogen løsning, greb Sorte Henrik til drastiske midler.

VALDEMAR SEJRS SEGL

I 1223 var kong Valdemar Sejr på jagt på Lyø sammen med sine sønner uden hunden. Her

fandt Sorte Henrik dem, og efter de havde holdt en fælles jagtmiddag, tog Sorte Henrik sin vasalherre til fange. De efterfølgende forhandlinger om løsepenge endte med, at Valdemar Sejr måtte afstå alle de tyske områder bortset fra Rügen, måtte afstå fra nogensinde at angribe grev Henrik, og måtte betale 45.000 mark sølv i løsepenge. Kongen blev ikke løsladt, før der var betalt, så først i 1225 blev kongen løsladt, medens forhandlingerne om frigivelse af hans sønner Erik og Abel først faldt på plads i 1130. Under hans fangeskab havde holstenerne benyttet lejligheden til at tilbageerobre en del af de danske besiddelser.

SLAGET VED BORNHOVED

Da kong Valdemar Sejr og hans søn var sikkert hjemme, fik han paven til at løse sig fra den ed, han havde aflagt. I 1227 rykkede kongen så igen ind i Holsten, men led nederlag i slaget ved Bornhoved, og blev endnu en gang taget til fange.

VALDEMAR SEJR MØNT³⁶⁹

Da Valdemar Sejr igen blev løskøbt, holdt han sig i ro sin tid ud. Nu kastede han sig i stedet over rigets indre opbygning. Han gennemførte feudalismen, fik udarbejdet en liste over alle kongens og kronens godser og en skatteliste over hele landet i *Kong Valdemar Jordebog*. Hertil kom, at han fik udarbejdet en fælles lovsamling for hele riget i *Jyske Lov*.

VALDEMAR SEJR

På sine sidste år bredte der sig et tungsind over kongen. I sin *Danmarkshistorie* refererer Arild Huitfeldt, at kongen, en dag han skulle ud at ride, blev stående i sine egne tanker, og glemte at stige op på hesten. Da en af hans tjenere spurgte, hvad der var i vejen, svarede han, at han havde sendt bud efter Kullenmanden, der efter folketroen var et spøgelse, der boede indeni Kullen, og at han nu funderede over, hvad Kullenmanden mente med sit svar, der lød således:

*Din herre og konge tænkte på,
hvortunde det skulle hans sønner gå,
når han var gangen af live.
Men sig ham for sandheden så,*

*at krig og kiv skulle de få,
dog skulle alle konger blive.*

Kong Valdemar Sejr døde på Vordingborg Slot i 1241, og blev begravet i Sankt Bendts Kirke i Ringsted.

Efter Esbern Snare døde i 1204, blev hans hustru Helene Guttormsdatter kong Valdemar Sejrs elskerinde. I 1205 blev Valdemar Sejr gift med dronning Dagmar, der døde i 1212. Herefter blev han gift med dronning Berengaria af Portugal i 1214, med hvem han fik sønnerne kong Christoffer I og kong Abel. Herudover fik han sønnen grev Niels af Halland med en af sine elskerinder. De indgår alle i slægten. Vi har altså

GREV NIELS VALDEMARSØN AF HALLAND (19). I 1216 fik han Halland i

forlening. Her omtales han som ”*Nicolao filio illegitimo Waldemari Regis, comitatum Hallandiæ*”. Grev Niels blev stamfader til slægten Skarsholm. Han døde 1218. I 1217 blev han gift med grevinde Oda Gunzelinsdatter af Schwerin, der stammede fra grevinde Judith af Öhningen.

SKARSHOLMS VÅBEN

87. GREVINDE JUDITH AF ÖHNINGEN

GREV HENRIK "DEN SKALDEDE" AF HEILANGAU (30) blev endvidere gift med

GREVINDE JUDITH AF ÖHNINGEN (30). Hun var født omkring 925 i Öhningen. Judith opførte borgen Harsefeld. Hun døde 973 i Vermandois, og blev begravet sammen med Henrik den Skaldede i Heslinge. Sammen med Henrik den Skaldede fik hun sønnerne grev Lothar Udo I af Stade og grev Siegfried II af Stade, som begge indgår i slægten. Vi har altså

GREV LOTHAR UDO I AF STADE (29). Han var født 950. Grev Lothar Udo blev dræbt i et slag nær Stade i 994. Han fik sønnen

BURG KATLENBURG³⁷⁰

GREV UDO AF KATLENBURG (28). Han var bispefoged for ærkebiskoppen af Bremen. Grev Udos borg Katlenburg udgør stadig en del af det nuværende Katlenburg. Han omtales sidste gang i 1040. Grev Udo var gift med datteren af

GREV ADELHARD AF OBERSTENFELD (29). Han stammede fra Oberstenfeld (Lichtenberg), og stiftede Oberstenfeld Kloster i 1016. Grev Adelhard omtales sidste gang i 1026. Han fik datteren

BURG OBERSTENFELD³⁷¹

GREVINDE BERTRADE AF OBERSTENFELD (28). Sammen med grev Udo af Katlenburg fik hun datteren

GREVINDE IMMA AF KATLENBURG (27). Hun var gift med sønnen af

GREV HERMANN I AF LEINEGAU (28). Han omtales som greve af Leinegau i 990. Grev Hermann døde i 997. Han var gift med

GREVINDE IMMA AF LEINEGAU (28). Sammen med grev Hermann I fik hun sønnen

BURG PLESSE

GREV HERMANN II AF LEINEGAU (27). Hans grevskab lå i nærheden af Göttingen, og kongen forærede ham en række besiddelser, der lå op til hans grevskab.

Hermann II omtales således som greve af Plesse. Han omtales sidste gang i 1046. Sammen med grevinde Imma af Katlenburg fik han sønnen

GREV ELLI II AF REINHAUSEN-GLEICHEN (26). Han var født omkring 1010, og var greve af Reinhausen og Gleichen. Han omtales sidste gang i 1055. Grev Elli II fik datteren Mathilda af Reinhausen og sønnen grev Konrad af Reinhausen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

GREV KONRAD AF REINHAUSEN (25). Han døde 1086. Grev Konrad fik datteren

GREVINDE BERTRADE AF REINHAUSEN (24). Hun døde 1112. Grevinde Bertrade blev gift med

GREV OLGAR I AF WARPKE (24). Han var død i 1111. Sammen med grevinde Bertrade fik han sønnen

BURG WÖLPE

GREV ULRICH I AF WARPKE (23). Han holdt til på Burg Wölpe. Grev Ulrich var død i 1145. Han fik en datter

ULRICHSDATTER AF WARPKE (22), der blev gift med

GREV HERMANN I AF LÜCHOV (22). Han døde 1174. Sammen med Ulrich I af Warpkes datter fik han datteren

GREVINDE ODA AF LÜCHOV (21). Hun døde 1191. Grevinde Oda blev gift med

GREV GUNZELIN I AF SCHWERIN-HAGEN (21). Han døde 1185. Sammen med grevinde Oda af Lüchow fik han sønnen

GREV GUNZELIN II AF SCHWERIN (20). Han døde mellem 1217 og 1222. Gunzelin II var gift med

GREVINDE ODA AF SCHWERIN (20). Sammen med grev Gunzelin II fik hun datteren

GREVINDE ODA GUNZELINSDATTER AF SCHWERIN (19). Det var hende, der fik halvdelen af Schwerin som sikkerhed for sin medgift, da hun i 1217 blev gift med grev Niels. Grevinde Oda døde 1220. Sammen med grev Niels fik hun sønnen

GREV NIELS II SKARSHOLM AF HALLAND (18). Han blev født i 1218, og det var ham, kong Valdemar Sejr ville sikre halvdelen af Schwerin, hvad der blev dyrt for kongen. Grev Niels II døde i 1251. Det var ham, der blev gift med Cecilia Jensdatter af Møn, med hvem han fik sønnen

JACOB NIELSENS SEGL

GREV RIDDER JACOB NIELSEN AF NØRRE HALLAND (17). Han blev født 1250. I 1283 blev Jacob Nielsen greve af Nørre Halland. Han blev slået til ridder 1285. Grev Jacob var medanklaget i mordet på Erik Glipping i 1286, og blev dømt fredløs. Han døde i 1308, og blev begravet i Sorø Klosterkirke. Grev Jacob havde en elskerinde

INGEBORG FRA HALLAND (17). Hun gav Torup Kirke på Halsnæs til Agneta Kloster. Sammen med grev Jacob fik hun datteren

EUPHEMIA SKARSHOLM AF HALLAND (16). Det var hende, der i 1357 blev gift med lensmand Henning Podebusk af Rügen, med hvem hun fik sønnen

HENNING PODEBUSKS SEGL

LENSMAND RIDDER HENNING "DEN UNGE" PODEBUSK AF RUGTVED (15). Han blev født 1318, og ridder i 1366. 1377 var Henning den Unge høvedsmand på Rugtved, 1386 beseglede han forliget i Vordingborg, og i 1395 var han medbesegler på forliget på Lindholm. I 1405 beseglede han forliget i Flensborg mellem Kong Erik og kong Albrecht. I 1396 oprettede han et vicarie i kirken i Gingst. På dokument fra 1386 omtales han som "*Henningh van Podebuske, Ridder*", medens seglet viser en hjelm med en halv ørn over og omteksten "S' DNI IOHANNIS DE PVDBVSKE MILITIS"³⁷². Henning den Unge var gift med

FRUE KIRSTEN TIMMESDATTER KRUMMEDIGE TIL TORBENFELD (15). Hun var enke efter marsk Evert Moltke, der døde i 1380. I 1404 solgte hun Tange til dronning Margrethe. Sammen med Henning den Unge Podebusk fik hun datteren

ELSEBE HENNINGSDATTER PODEBUSK AF TOVSKOV (14). Elsebe blev gift med ridder Albert Andersen Eberstein til Tovskov, der stammede fra

88. GREV KONRAD DEN ÆDLE AF EBERSTEIN

GREV KONRAD I "DEN ÆDLE" AF EBERSTEIN (21) omtales i 1116, og var greve af Donnersberg. Grev Konrad den Ædle fik sønnen

GREV ALBRECHT I AF EBERSTEIN (20). Han omtales i dokumenter fra 1142 til 1158. Grev Albrecht I blev gift med datteren af

GREV WITTEKIND I AF SCHWALENBERG (21). Han døde 1136. Grev Wittekind var gift med datteren af

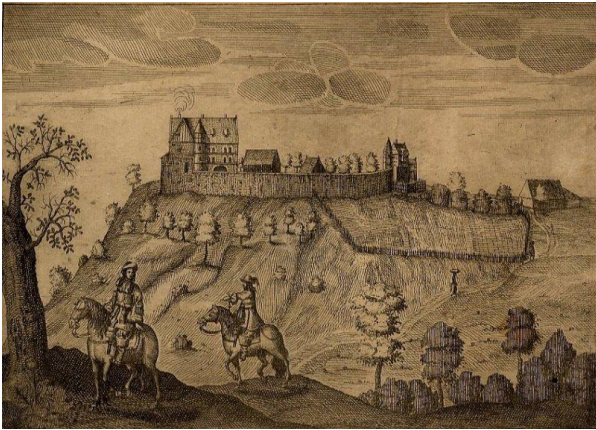
HERREMAND VOLKMAR AF ITTER (22). Han døde 1123. Volkmar af Itter var gift med

GEPA AF ITTER (22). Sammen med Volkmar af Itter fik hun datteren

GREVINDE LUTRUD AF ITTER (21). Hun omtales i dokumenter fra 1128 og 1149. Sammen med grev Wittekind I fik hun datteren

GREVINDE JUDITH AF SCHWALENBERG (20). Hun var født 1108. Grevinde Judith omtales sidste gang i 1162. Det var hende, der blev gift med grev

Albrecht I af Eberstein, med hvem hun fik sønnen

BURG SCHWALENBERG³⁷³

GREV ALBRECHT II AF EBERSTEIN (19). Han omtales 1162 og 1197. Grev Albrecht II var død 1202. Det var ham, der var gift med grevinde Richeza af Polen, med hvem han fik sønnen

GREV ALBRECHT III AF EBERSTEIN (18). Han omtales første gang i 1170, og blev greve af Eberstein i 1193. Grev Albrecht holdt til på Burg Eberstein. Han omtales sidste gang i 1217, hvor han var død. Grev Albrecht III var gift med grevinde Agnes af Wittelsbach, der stammede fra Crotlind af Austrasia.

BURG ALT-EBERSTEIN³⁷⁴

89. CROTLIND AF AUSTRASIA

BISKOP LAMBERT II AF HESBAYE
(34) blev endvidere gift med

CROTLIND AF AUSTRASIA (34).
Sammen med Lambert II fik hun sønnen

ROBERT I

HERTUG ROBERT I AF HESBAYE (33).
Han var greve af Hesbaye. Robert I blev kong Childeric III's paladsgreve og hertug af Neustrien. Han døde 748. Grev Robert I blev gift i 732 med datteren af

GREV ADALHELM AF WORMSGAU
(34). Han var greve af Wormsgau, og fik datteren

HERTUGINDE WILLISWINT AF HESBAYE (33). Sammen med hertug Robert I fik hun sønnen

GREV ROBERT CANCOR BABENBERG AF OBERRHEINGAU (32). Han omtales sidste gang i 782. Grev Robert var gift med

GREVINDE ANGILA AF OBERRHEINGAU (32). Sammen med grev Robert fik hun sønnen

GREV HEIMRICH AF OBERRHEINGAU (31). Han var greve af Oberrheingau og Wettergau. Grev Heimrich blev dræbt i slaget ved Lune an der Elbe i 785. Han fik sønnen

GREV HEIMRICH AF SAALGAU (30). Han omtales i 750. Grev Heimrich var gift med

GREVINDE HADABURG AF SAALGAU (30). Sammen med grev Heimrich fik hun sønnen

RIDDER³⁷⁵

GREV POPPO I AF GRABFELD (29). Han blev greve af Grabfeld i 819 og siden af Saalfeld og Tullifeld. Poppo I regnes for stamfader til den ældre frankiske gren af Babenbergslægten, Popponiderne. Han kom fra Burg Babenberg, der lå, hvor Bamberg Domkirke ligger i dag. Poppo I var en af de ledende frankiske riddere, der forsvarede kejser Louis den Fromme mod et oprør i 838-839. Han døde 840 i Milano. Grev Poppo I var gift med

GREVINDE KUNIGUNDE AF TOULOUSE (29). Sammen med grev Poppo I fik hun sønnerne markgreve Henrik af Neustrien og hertug Poppo II af Thüringen, som begge indgår i slægten³⁷⁶. Vi har altså

POPPO II's VÅBEN

HERTUG POPPO II POPPONID AF THÜRINGEN (28). Han blev greve af Volkfeld i 878 og markgreve af Sorbien i 880. Poppo II ledte et succesfuldt togt mod hære fra Böhmen, Dalmatien og Sorbien, der truede Thüringen. Fra 880 var han hertug af Thüringen, og han havde en række sammenstød med sachserne under hans bror Eginio. Det endte med et nederlag til Eginio, der måtte fortrække med store tab. Hertug Poppo II fik sønnen

MARKGREVE POPPO III POPPONID AF KÜHBACH (27). Han var født 885, og var greve af Kühbach an der Paar. Poppo III blev markgreve af Carniola i 973. Han døde i 975 på Babenberg. I 930 blev han gift med datteren af

MARKGREVE ADALBERT I AF EBERSBERG (28). Han var født 907. Adalbert I var greve af Ebersberg og markgreve af Kärnten. Han døde 969. Markgreve Adalbert I var gift med

GREVINDE LUITGARD AF FREISING (28). Hun døde 965. Sammen med Adalbert I fik hun datteren

BORGGREVINDE WILLIBIRG AF EBERSBERG (27). Hun var borggrevinde af Regensburg, og døde 985. Sammen med grev Poppo III af Kühbach fik hun sønnen

BORGGREVE POPPO IV POPPONID AF REGENSBURG (26). Han blev borggreve af Regensburg i 976. Poppo IV døde 1001. Han var gift med

BORGGREVINDE ITA AF SCHWABIEN (26). Hun blev født 930 i Wittenberg. Sammen med Poppo IV fik hun sønnen

HERREMAND ADALBÉRON POPPONID AF KÜHBACH (25). Han var født omkring 975. Adalbéron døde i 1011. Han fik datteren

GREVINDE HILDEGARDE POPPONID AF KÜHBACH (24). Hun var gift med

GREV KUNO AF REIPERTSHOFEN (24). Sammen med grevinde Hildegarde fik han datteren

MATHILDE AF REIPERTSHOFEN (23). Hun var født omkring 1050, og døde 1097. Mathilde af Reipertshofen var gift med

SCHLOSS RATZENHOFEN³⁷⁷

KLOSTERFOGED EBERHARD AF RATZENHOFEN (23). Han var født omkring 1052. Eberhard I var klosterfoged af Geisenfeld Kloster, som var grundlagt i 1037 af hans slægtning grev Eberhard af Ebersberg. Eberhard døde 1093. Sammen med Mathilde af Reipertshofen fik han datteren

GREVINDE RICHKARDIS AF RATZENHOFEN (22). Hun var født omkring 1065, og døde 1121. Grevinde Richkardis var gift med

GREV KONRAD I AF RONING (22). Han døde 1129. Sammen med sin søn byggede han Byrmont Kloster. Sammen med Richardis af Ratzenhofen fik han sønnen

GREV KONRAD II AF RONING (21). Han fuldførte Pymont Kloster, hvor de er afbildet på stiftelsesgravstenen, og byggede Burg Pymont nær Roes. Grev Konrad døde 1171. Han blev gift med Benedikta af Julbach, der stammede fra abbed Adalhardo af Cysoing.

BURG PYRMONT³⁷⁸

90. ABBED ADALHARDO AF CYSOING

HERTUG SANKT EBERHARD AF MARCHIA OG FRIULI (34) og **HERTUGINDE GISELA KAROLINGER AF CYSOING (34)** fik endvidere sønnen

ABBED ADALHARDO AF CYSOING (33). Han var født omkring 836. Som ung blev Adalhardo abbed af Cysoing Kloster, som hans far havde bygget. Siden blev han også abbed for San Quentin Kloster. Han arvede Cysoing efter sin far 878. Adalhardo omtales sidste gang i 874. Han var gift med

SWANABURCOR AF CYSOING (33). Sammen med abbed Adalhardo fik hun sønnen

GREV EBERHARD AF SÜLICHGAU (32). Han var gift med datteren af

MARKGREVE WALTFRED AF VERONA (33). Han var født 840. Walfred var greve af Verona, og blev markgreve af Friuli. Han støttede Berengar i forsøget på at blive konge af Lombardiet i 887, og var den rigeste stormand efter Berengar. Han døde 896. Walfred var gift med

GREVINDE GISELA AF FRIULI (33). Hun var født omkring 870. Gisela valfartede til Rom i 911, og rejsen fik et uheldigt udfald. Hun blev berøvet sine ejendele på udturen, og på hjemturen blev hun udsat for falske anklager og henrettet for højforræderi. Sammen med markgreve Walfred fik hun datteren

GREVINDE GISELA AF VERONA (32). Hun var født omkring 870, og døde 911. Sammen med grev Eberhard fik hun datteren

HERTUGINDE JUDITH AF SÜLICHGAU (31). Hun var født 894. Judith blev gift med Arnulf den Onde i 910, og han prøvede på den baggrund at indfri hendes ret til den lombardiske trone. De havde han dog ikke held med. Judith var død 935. Hun var gift med

HERTUG ARNULF "DEN ONDE" LUITPOLDINGER AF BAYERN (31), der sammen med hertuginde Judith endvidere fik sønnen

HERTUG EBERHARD LUITPOLDINGER AF BAYERN (30). Han var født 912. I 933 fik han en opfordring til at blive konge af Italien af Lombardiske adelsmænd, og sammen med sin far gik han ind i Lombardiet. De led imidlertid nederlag. I 937 efterfulgte Eberhard sin far som hertug af Bayern, men året efter kom det til et sammenstød med kong Otto I, og Eberhard blev afsat og landsforvist. Han var gift med datteren af

WIGERICH

PALADSGREVE WIGERICH AF LORRAINE (31). Han var født 870 i Trier. Wigerich omtales sidste gang i 919. Han blev begravet i Hastiere Kloster. Wigerich blev gift 909 med

PALADSGREVINDE KUNIGUNDE AF TRIER (31). Hun var født omkring 890 i Aachen, og omtales sidste gang 923. Sammen med paladsgreve Wigerich fik hun datteren

HERTUGINDE LUITGARDE AF LORRAINE-VERDUN (30). Hun døde 986 i Nordgau. Det var hende, der var gift med hertug Eberhard, med hvem hun fik datteren

GREVINDE WICHBURG LUITPOLDINGER AF BAYERN (29). Hun var født 955 i Verdun, og omtales sidste gang i 980. Hun var gift med

GREV PILGRIM AF SEMT (29). Han var greve af Semt, og døde 950. Sammen med grevinde Wichburg fik han sønnen

GREV POPPO PILGRIMID AF ROTT (28). Han var født 950, og var greve af Rott. Poppo døde 980. Han fik sønnen

GREV POPPO II PILGRIMID AF ROTT (27). Han døde 1040 i Swabien. Grev Poppo II var gift med

GREVINDE HAZAGA AF KÄRNTEN (27). Hun var født i 1000 i Carinthia. Sammen med grev Poppo II fik hun sønnen

KUNO I & KUNO II

PALADSGREVE KUNO I PILGRIMID AF ROTT (26). Han var født omkring 1015. Kuno I var greve af Rott. I 1040 blev han også greve af Vohburg og i 1055 paladsgreve af Bayern. Kuno I blev endvidere greve af nedre Isar i 1079. Han grundlagde Benediktinerklostret Rott, som hans søn Kuno II fuldførte. Klosterkirken eksisterer stadig, og i den er der en stiftelsessten med Kuno I og Kuno II. Sammen med sin bror Pilgrim grundlagde han også Sonnenburg Kloster. Kuno I døde 1086. Han var gift med Uta af Diesen-Andechs, hvis farfar var

GREV FRIEDRICH I AF DIESEN (28). Han døde på valfart til Jerusalem i 1030. Friedrich I var gift med

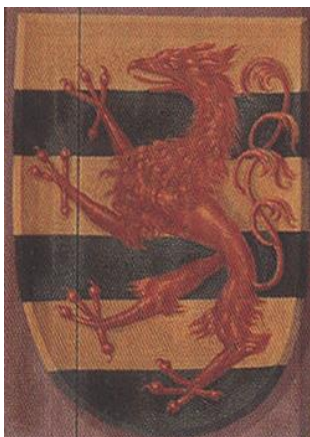
GREVINDE EMMA AF ÖHNINGEN (28). Sammen med grev Friedrich I fik hun sønnen

GREV FRIEDRICH II AF DIESEN-ENDECHS (27). Han var født 1005. Friedrich II efterfulgte sin far som greve af Diesen. Han blev også greve af Andechs og i 1035 blev han domfoged af Regensburg. Friedrich II døde 1075, og blev begravet i Seeon. Han fik datteren

GREVINDE UTA AF DIESEN-ANDECHS (26). Hun var født omkring 1028. Uta af Diesen døde også i 1086. Sammen med grev Kuno I af Rott fik hun datteren

GREVINDE IRMINGARD PILGRIMID AF ROTT (25). Hun blev først gift med grev Heinrich I af Lechsgemünd, der døde 1078. Så blev hun gift med grev Gerhard II af Sulzbach, som hun redede under en jagtulykke. Han døde 1085. Hun blev medstifter af Augustinerstiftet Berchtesgaden i 1086. Siden sad Irmgard på Horburg og Sulzbach. Hun døde 1101. Grevinde Irmgard af Rott var altså først gift med

GREV HEINRICH I AF LECHSGEMÜND (25). Han blev dræbt i 1078 i slaget ved Mellrichstadt mellem kejser Henrik IV og modkonge Rudolf af Swabien, hvor han stod på kejserens side. Sammen med grevinde Irmgard fik han datteren

LECHSGEMÜND VÅBEN

RICHALDE AF LECHSGEMÜND (24). Hun blev gift med

BURG LECHSGEMÜND

KUNO AF MÖDLING (24). Sammen med Richalde af Lechsgemünd fik han datteren

GREVINDE HILDEGUND AF MÖDLING (23). Hun blev født 1102 på Mödling. Hildegrund døde 1132 på Julbach. Hun blev gift med

GREV WERINHART I AF JULBACH (23). Han blev født 1100 på Julbach, og døde

samme sted i 1147. Sammen med grevinde Hildegund fik han sønnen

BURG JULBACH

GREV WERINHART II AF JULBACH (22). Han var født 1125 på Julbach, hvor han døde i 1165. Han var gift med

GREVINDE BENEDIKTA AF JULBACH (22). Hun døde 1147. Sammen med grev Werinhardt II fik hun datteren

GREVINDE BENEDIKTA AF JULBACH (21). Det var hende, der blev gift med grev Konrad II af Roning, med hvem hun fik datteren

BENEDIKTA AF RONING (20). Hun døde 1205. Benedikta blev gift med Burckhard V af Moosburg, der stammede fra

91. MARKGREVE

BURCKHARD AF NORDGAU

MARKGREVE BERTHOLD I LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT (26) fik endvidere sønnen

MARKGREVE BURCKHARD LUITPOLDINGER AF AMBERGAU (25). Han døde i 1003. Burckhard af Ambergau fik sønnen

GREV BURCKHARD LUITPOLDINGER AF AMBERGAU (24). Han var greve af Oberammergau. Grev Burckhard døde i 1055. Han fik sønnen

GREV BURCKHARD I LUITPOLDINGER AF MOOSBURG (23). Han omtales sidste gang i 1060. Grev Burckhard I var gift med Anna af Diesen, hvis farfar var

DIESEN VÅBEN

GREV FRIEDRICH AF WASSERBURG (25). Han var greve af Wasserburg, Diesen og Øvre Isar. Grev Friedrich døde 1030. Han blev gift med datteren af

HERTUG KONRAD AF SWABIEN (26) og **HERTUGINDE REGELINDIS LUIDOLFINGER AF SWABIEN** (26), der endvidere fik datteren

GREVINDE KUNIGUNDE AF ÖHNINGEN (25). Sammen med grev Friedrich af Wasserburg fik Kunigunde (Emma) sønnen

PALADSGREVE BERTHOLD II AF DIESEN (24). Han blev født 1025. Berthold II blev han greve af Diesen og Niederisarn 1039, og han blev endvidere paladsgreve af Bayern. Han døde 1060. Grev Berthold II var gift med datteren af

GREV KONRAD AF HOHENWART (25). Han var greve af Hohenwart, der også kaldes Det Sorte Slot. Grev Conrad fik datteren

BURG HOHENWART³⁷⁹

GREVINDE HILDA AF HOHENWART (24). Sammen med grev Berthold II fik hun datteren

GREVINDE ANNA AF DIESEN (23). Det var hende, der var gift med grev Burckhard I af Moosburg, med hvem hun fik sønnen

BURG MOOSBURG³⁸⁰

BURCKHARD III LUITPOLDINGER AF MOOSBURG (22). Han blev født 1081, og døde 1133. Han fik sønnen

BURCKHARD IV LUITPOLDINGER AF MOOSBURG (21). Han blev født 1101, og døde 1138. Burckhard IV var gift med

GERTRUD AF GERN (21). Hun døde 1175. Sammen med Burckhard IV fik hun sønnen

BURKHARD V LUITPOLDINGER AF MOOSBURG (20). Han var født 1121 og døde 1162 i Milano. Det var ham, der blev gift med Benedikta af Roning, med hvem han fik datteren

PALADSGREVINDE BENEDIKTE AF MOOSBURG (19). Hun var født 1120, og døde 1190. Paladsgrevinde Benedikte var gift med Otto IV af Wittelsbach, der stammede fra

92. HERTUG MIHALY ARPAD AF UNGARN

STORFYRST TAKSONY ARPAD AF UNGARN (27) fik endvidere sønnen

MIHALY

HERTUG MIHALY ARPAD AF UNGARN (26). Han blev født 955, og siden døbt Michael. Mihaly var hertug af området mellem Merava og Esztergom i Polen under hunnerne. Hertug Mihaly var død i 997. Han var gift med

HERTUGINDE ADELEJDA AF POLEN (26). Hun var datter af eller søster til fyrst Mieszko I. Adelejda var enke, da hun døde i 997. Sammen med fyrst Mihaly fik hun sønnen

VAZUL³⁸¹

HERTUG VAZUL ARPAD AF UNGARN (25). Han var født 976. Vazul efterfulgte sin far som hertug. Han var imidlertid hedning, og blev derfor udelukket af arvefølgen til den ungarske trone.

Det førte til en række oprør og et drabsforsøg på kong Stefan. Siden døde kong Stefans eneste søn, og da Stefan ikke ønskede, at hans hedenske nevø Vazul skulle blive konge, lod han ham blinde. Vazul Arpad døde 1037. Han var gift med datteren af

VAZUL BLINDES

TSAR SAMUIL AF BULGARIEN (26).

Han fik datteren

HERTUGINDE KATUN ANASTASIA AF BULGARIEN (25). Sammen med hertug Vazul Arpad fik hun sønnen

BELA I³⁸²

KONG BELA I ARPAD AF UNGARN

(24). Han var født 1016. Efter hans far blev blindet, flygtede han til Böhmen sammen med sine brødre. I 1038 blev han døbt, og skiftede navn til Adalbert. I 1048 vendte han hjem og overtog sin fars grevskab, efter hans bror Andrew var blevet konge.

BELAS TVEKAMP

Bela I vandt over Pommerns hertug i en tvekamp. I 1057 fik kong Andrew en hjerneblødning, og for at sikre sig, at hans 5-årige søn Solomon kunne efterfølge sig, kaldte han sin bror Bela hjem til sit sygeleje. Her fik Bela valget mellem kronen og sværdet, altså mellem at blive konge eller hertug under sin nevø Solomon. Bela havde imidlertid hørt, at han ville blive dræbt umiddelbart efter, hvis han valgte kronen, så han valgte sværdet.

KRONEN ELLER SVÆRDET

I 1060 døde kong Andrew, og Bela vendte tilbage til Ungarn med polske tropper. Han besejrede sin nevø, hvorefter han selv blev kronet til kong Bela I, medens Solomon flygtede til Tyskland.

BELA OVERTAGER KRONEN

Bela døde 1063, og blev begravet i Szekszard Kloster. Han blev gift med en datter af

KONG MIESZKO II LAMBERT PIAST AF POLEN (25) og **DRONNING BEATA RICHEZA AF LOTHRINGEN (25)**, der endvidere fik datteren

DRONNING RICHEZA AF POLEN (24). Sammen med kong Bela Arpad af Ungarn fik hun sønnen kong Sankt Ladislaus Arpad og datteren hertuginde Sophie Arpad, som begge indgår i slægten. Vi har altså

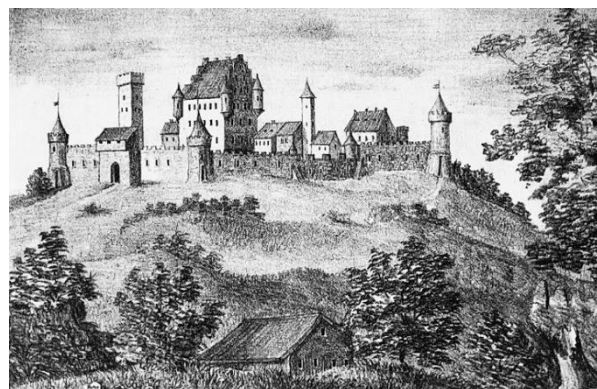
HERTUGINDE SOPHIE ARPAD AF UNGARN (23). Hun døde 1095, og blev begravet i Sankt Michaels Kloster i Lüneburg. Hun blev gift med markgreve Ulrich I, med hvem hun fik datteren grevinde Richgard, og med hertug Magnus Billung, med hvem hun fik døtrene hertuginde Wulfhilde Billung og hertuginde Eilika Billung. De indgår alle i slægten. Vi har altså

MARKGREVE ULRICH I AF CARNIOLA OG ISTRIEN (23). Han blev født 1030. I 1045 blev Ulrich I markgreve af Carniola og i 1060 af Istrien. To år efter blev han gift med Sophie af Ungarn. Han døde 1070. Sammen med Sofie af Ungarn fik han datteren

GREVINDE RICHGARD AF WEIMAR-ISTRIEN (22). Hun blev født omkring 1040, og døde omkring 1120. Grevinde Richgard var gift med

GREV ECKHARDT I AF SCHEYERN (22). Han var født omkring 1052. Grev Eckhardt døde omkring 1091. Sammen med grevinde Richgard fik han sønnen

PALADSGREVE OTTO I AF WITTELSBACH (21). Han var født omkring 1083. Fra 1110 var han paladsgreve af Bayern og fra 1115 greve af Wittelsbach og Scheyern. Otto I residerede på Burg Wittelsbach. Han omtales sidste gang i 1124. Otto I blev begravet i Enseldorf Kloster. Han fik sønnen

BURG WITTELSBACH

PALADSGREVE OTTO II WITTELSBACH AF BAYERN (20). Han var født 1083, og blev greve af Wittelsbach. Otto II efterfulgte sin far som paladsgreve af Bayern i 1120. Han gennemførte sin svigerfars planer om et gravkapel for familien, da han sammen med sin hustru og biskop Otto af Babenberg grundlagde Enseldorf Kloster i Scheyern 1121. Han blev klosterfoged (vogt) af klostret. Blandt klostrets relikvier er en del af Kristi kors. Grev Otto II døde 1156, og blev begravet i Enseldorf Kloster. Han var gift med datteren af

ENSDORF KLOSTER

GREV FRIEDRICH III AF PETTENDORF-LENGENFELD-HOPFENOHE (21). Han var født omkring 1070. Grev Friedrich III var friherre, og nævnes i dokumenter fra 1091-1119. Han var i gang med planer for Ensdorf Kloster, da han døde 1120. Friherre Friedrich III blev begravet i Ensdorf Kloster. Han var gift med Heilika Staufen, hvis mor var

BURG LENGENFELD

HERTUGINDE AGNES SALIER AF WAIBLINGEN (22), der endvidere var gift med

BURG HOHENSTAUFEN

HERTUG FREDERICH I STAUFEN AF SWABIEN (22). Han var født omkring 1050, og blev greve af Hohenstaufen. I 1079 blev Frederich I hertug af Swabien, og han byggede borgen Hohenstaufen som stamsæde. Han var den øverste hærfører under kejser Friederich IV's italienske hærtog. I 1100 ombyggede han sin borg Lorch til kloster og familiekapel. Sammen med hertuginde Agnes fik han datteren Heilika Staufen og sønnen Konrad III af Tyskland, der begge indgår i slægten. Vi har altså

GREVINDE HEILIKA STAUFEN AF HOHENSTAUFEN (21). Hun var født 1075. Heilika døde 1110 i Pettendorf, og blev begravet i Ensdorf Kloster. Sammen med grev Friedrich III fik hun datteren

HEILIKA AF PETTENDORF SEGL

GREVINDE HEILIKA AF PETTENDORF-LENGENFELD-HOPFENOHE (20). Hun døde 1170, og blev begravet i Enseldorf Kloster. Det var hende, der blev gift med grev Otto II af Wittelsbach, med hvem hun fik sønnen

OTTO IV WITTELSBACH

PALADSGREVE OTTO IV WITTELSBACH AF BAYERN (19). Han var født omkring 1130. Otto III var paladsgreve af Bayern og greve af

Wittelsbach. Han døde 1198, og blev begravet i Enseldorf Kloster. Det var ham, der var gift med Benedikte af Moosburg, med hvem han fik datteren

GREVINDE AGNES AF WITTELSBACH (18). Hun omtales 1172 og 1219. Det var hende, der blev gift med grev Albrecht III af Eberstein, med hvem hun fik sønnen

WITTELSBACH VÅBEN

GREV LUDWIG I "DEN ÆLDRE" AF EBERSTEIN (17). Han var født i 1200 på Burg Eberstein, og blev greve i 1253 i Braunschweig. Grev Ludwig den Ældre døde i 1284. Han blev gift 1223 med grevinde Adela af Gleichen, der stammede fra høvding Bjørn Farmand af Vestfold.

93. HØVDING BJØRN FARMAN AF VESTFOLD

KONG HARALD "HAARFAGER"
HALVDANSON AF NORGE (29) og
DRONNING SVANHILDE
EYSTEINSDATTER AF OPPLAND (29)
fik endvidere sønnen

HØVDING BJØRN FARMAN
HARALDSSON AF VESTFOLD (28).
Hans tilnavn betyder købmand, og han fik det, fordi han drev stor handel med varer nordfra, som han solgte i Danmark og Sachsen. Bjørn Farman flyttede sin handel fra Sikringssal til Tønsberg, der lå nærmere hans gård i Sem. Samtidig var Sikringssal ved at sande til. Bjørn Farman var høvding (herse) i Vestfold. Ifølge Harald Haarfagers Saga var han klog, rolig og sindig.

En aften i 927 kom hans halvbror Erik Blodøkse på besøg med mange mænd, og krævede skat på deres fars vegne. Bjørn ville ikke lave regnskab med andre end deres far, så det endte så med, at Erik og hans mænd omringede huset, hvor Bjørn og hans mænd sad i drikkegilde, og det kom til kamp, hvor Bjørn faldt. Han blev siden begravet i gravhøjen i Farmanshaug. Bjørn Farman fik sønnen

GUDRØD BJØRNSSON FRA VIKEN
(27). Han led nederlag til Erik Blodøkse sønner, og blev dræbt i 963. Gudrød Bjørnsson var gift med

CECILIE GUDRØDS AF VESTFOLD
(27). Hun kom fra Vestfold, og døde 960. Sammen med Gudrød Bjørnsson fik hun sønnen

KONG HARALD GRENSKE
GUDRØDSSON AF VESTFOLD (26). Han var født omkring 952. Harald Grenske tilnavn kommer af, at han voksede op i Grenland. Da han var 11 år, og hans far blev dræbt, flygtede han til Sverige, hvor han blev optaget i Skagul Tostes husholdning. De drog sammen på vikingetogter i Østersøen. Siden blev Erik Blodøkse sønner landsforvist, og Harald Grenske blev konge af Vestfold, Vingulmark og Agder. Han efterfulgte Haakon Jarl som underkonge af Norge under Harald Blåtand.

Harald Grenske var gift med Åsta Gudbrandsdatter. De fik sønnen Olav den Hellige, men efter Snorre var hendes fødsel af Olav svær, og hun kunne ikke leve op til de ægteskabelige pligter efterfølgende. Harald Grenske friede så til en tidligere kæreste Sigrid den Hovmodige, der sad som en meget rig enke efter Erik Segersäll. Dette skulle han ikke have gjort. Sigrid fandt Harald alt for pågående og for at sende et signal til andre bejlere, fik hun ham indebrændt i badstuen sammen med en anden bejler, Vsevolod af Novgorod, efter en fest i 995. Harald Grenske var altså gift med

DRONNING ÅSTA
GUDBRANDSDATTER AF VESTFOLD
(26). Sammen med Harald Grenske fik hun sønnen

KONG SANKT OLAV "DEN HELLIGE"
HARALDSON AF NORGE (25). Han blev født først i 990-erne i Ringrike, og voksede op hos sin stedfar Sigurd Sur, som hans mor giftede sig med efter hans fars død. Hellig

Olav Haraldsson drog på sit første vikingetogt i Østersøen allerede som 12-årig. Han var vild og grådig, men også god til at lede og organisere. Under et af vikingetogterne mødte han jomsvikingen Thorkild Høje, som han allierede sig med. Med ham hærgede han i England, og var med til at indtage Canterbury i 1011.

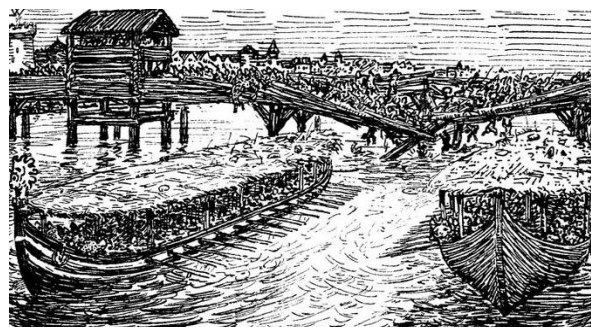

OLAV DEN HELLIGE³⁸³

Herefter hærgede Hellig Olav i Spanien og Middelhavet, hvor han bekæmpede muslimerne. I bispedømmet Tui forlangte han fire kilo guld for ikke at hærge byen, og da han fik guld, brændte han alligevel byen ned. På hjemturen besøgte han hertug Richard II af Normandiet. Her oplevede han det kristne feudalsystem, som han blev tilhænger af, ligesom han mødte den landflygtige engelske kong Æthelred den Rådvilde. I England var Svend Tveskæg død, og Olav den Hellige hjalp Æthelred med at generobre London.

Danskernes lejr lå syd for Themsen, medens Svend Tveskægs kongsborg lå nord for.

Hellig-Olav dækkede så skibene med træ og fletværk, og sejlede med strømmen ind, og bandt skibene til pillerne under London Bridge. Da strømmen vendte, roede han bådene ud med strømmen, og væltede broen, der var tæt besat med danskernes styrker. Herved druknede mange af danskerne, og deres forlægning nord og syd for Themsen blev splittet ad.

Sangen ”*London Bridge is falling down*” stammer antagelig fra denne begivenhed. Skjalden Ottar den Sorte beskriver hans indsats således:

*Broen brat ved London / brød du under
fjenden,
lykken fyrste! Lader / land dig atter vinde.
Djærvligt du fremad / dengang gik i kampen;
grunt blev gamle skjolde / gennembrudt af
sværdet.
Æthelred du yded / hjælp og derved førte
mændenes ven til magten / mægtige
landværner!
Over eget fredland / Edmunds far kan råde;
nu styrer slægtsstøtten / striden var hård!
atter.*

I 1015 skiftede Hellig Olav side, og hjalp kong Knud den Store med at tilbageerobre England mod til gengæld at kunne overtage sin fars norske underkongedømme. Herefter vendte han hjem til Norge sammen med fire engelske biskopper, heriblandt biskop

Grimkjell, for at indføre et centralt styret kristent kongedømme.

KRIGEREN OLAV DEN HELLIGE

Det land, han vendte hjem til, var blevet delt mellem de danske og svenske konger og ladejarlerne. Olav startede så med at blive kronet som underkonge i sin fars underkongedømme. Herefter slog han Svend Jarl i Langesundfjorden, og blev kronet til konge over Viken og Agder. Så tog han til Trøndelag, og blev kronet som konge. På vejen mod syd blev han kronet på det ene ting efter det andet. Endelig blev han kronet i Hålogaland (Nordnorge), og kaldte sig herefter konge af Norge. Samtidig gik han i gang med at kristne Norge.

Kong Hellig Olav sluttede fred med den svenske kong Oluf Skötkonung, og som led i fredsslutningen havde han friet til svenskekongens datter Ingigerd. Det havde fyrst Yaroslav af Kiev også, så det endte med, at han i stedet blev gift med Ingigerds halvsøster Astrid. Kong Olav grundlagde sin hovedstad Borg (Sarpsborg) i 1016, og det var her, han blev gift med Astrid i 1019. En del af den vold, han byggede om byen, findes stadig.

HELGENEN BESEJRER KRIGEREN³⁸⁴

I 1026 søgte Hellig Olav at blive konge af Danmark, og da det ikke lykkedes, hærgede han i stedet de danske kyster sammen med kong Anund Jacob af Sverige. De ville udnytte, at Knud den Store var i England, men kong Knud blev underrettet, og dukkede op med en stor flåde, og besejrede dem ved Helgeåens udløb. Hellig Olav undslap dog til Norge over land.

I 1228 kom Knud den Store til Norge med 50 vikingeskibe, og Olav flygtede til sin svoger storfyrst Yaroslav i Kiev. Her havde han en drøm, hvor Olav Tryggvason viste sig for ham, og opfordrede ham til at følge Guds vilje og vende tilbage til Norge. Han drømte også, at Håkon Jarl, der var indsat af Knud den Store som jarl over Norge, var omkommet i et skibsforlis.

I 1030 vendte kong Olav så tilbage til Trondheim. Nu måtte det briste eller bære, og

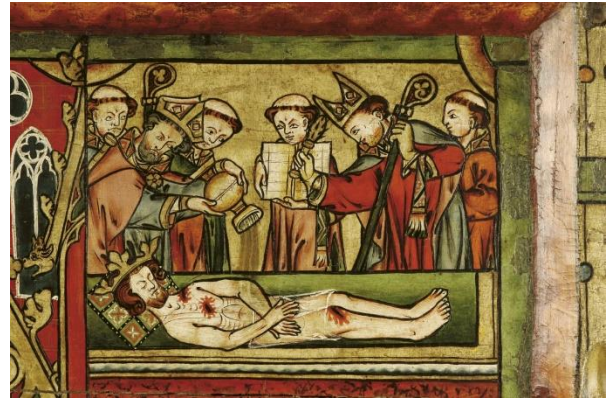
det endte med slaget ved Sticklestad. Hellig Olav havde en drøm natten før slaget, i hvilken han så sig selv klatre op til himlen ad en stige. Slaget endte med, at kong Olav tabte, og blev dræbt.

DRABET I STICKLESTAD

Han blev begravet ved højalteret i Sankt Clements Kirke, og året efter bevidnede biskop Grimkjell, at kisten havde vist sig ved jordoverfladen, og at Olavs negle og hår var vokset efter døden. Sammen med Einar Tambeskælver fik biskoppen så kong Olav ophøjet til helgen.

Hellig Olav ligger begravet i Nidaros Domkirke i Trondheim. Her findes en fremstilling af Sankt Olavs liv, der viser hans drøm om himmelstigen, med Jesus i himmeriges port, hans tilbagevenden til Norge, hvor han betaler sjælemesser for dem, der står på hans side i slaget, drabet på ham og bevidnelsen af det friske lig. Olav den Hellige findes afbildet i Fødselskirken i Jerusalem. Han blev altså gift med Astrid Olofsdotter, der også var datter af

HELGENEN OLAV

KONG OLUF SKÖTKONUNG ERIKSSON MUNSÖ AF SVERIGE (26) og **EDLA AF VENDEN (26)**, der endvidere fik datteren

DRONNING ASTRID OLOFSDATTER MUNSÖ AF SVERIGE (25). Da hendes mor døde, blev hendes far kong Olof Skötkonung gift med dronning Estrid, der ikke var venlig stemt over for sit stedbarn Astrid. Barnet blev derfor sendt til opfostring hos Ragnvald Jarl den Gamle af Vestgötaland, der var gift med Olav Tryggvassons søster. Snorre beskriver Astrid som meget smuk, veltalende, blid og gavmild. Sammen med Hellig Olav fik hun datteren

HERTUGINDE ULVHILD OLAVSDATTER AF NORGE (24). Hun var født i 1025, og blev gift 1042 med hertug Otto III af Sachsen i et forsøg på at styrke venskabet mellem Sachsen og Skandinavien. Ulvhild døde i 1071. Hun blev gift med sønnen af

HERTUG BERNHARD II BILLUNG AF SACHSEN (25) OG HERTUGINDE ELIKA AF SACHSEN (25), der endvidere fik sønnen

OTTO III

HERTUG OTTO III BILLUNG AF SACHSEN (24). Han var født i 1022 i Braunschweig. Otto III efterfulgte sin far som hertug i 1059. Hans regeringstid blev præget af hans og skandinavernes fælles kamp mod venderne.

Otto Billung afsatte ærkebiskop Adalbert af Hamborg-Bremen som straf for, at han havde bemægtiget sig krongods til kirken. Han døde i 1072, og blev begravet i Sankt Michael Kirke i Lüneburg. Sammen med Ulvhild Olavsdaughter fik han sønnen

HERTUG MAGNUS BILLUNG AF SACHSEN (23). Han var født 1045, og efterfulgte sin far som hertug af Sachsen i 1072. Magnus Billung støttede kong Otto II af Bayerns oprør mod kejser Henrik IV. Han blev taget til fange i flere omgange, senest i 1075. Magnus døde 1106. Det var ham, der var gift med

HERTUGINDE SOPHIE ARPAD AF UNGARN (23), der sammen med Magnus Billung endvidere fik døtrene hertuginde Wulfhilda Billung og hertuginde Eilika Billung, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERTUGINDE EILIKA BILLUNG AF SACHSEN (22). Hun var født 1080 i Lüneburg. Eilika døde 1142, og blev begravet

i Ballenstedt Kloster. Hun var gift med hertug Otto den Rige, der stammede fra

94. GREV ESIKO ASCANIA AF BALLENSTEDT

BALLENSTEDTS VÅBEN

GREV ESIKO ASCANIA AF BALLENSTEDT (24) var født 990. Han blev greve af Ballenstedt og Aschersleben samt protektor for Nienburg Kloster og Hagenrode Kloster. Grev Esiko grundlagde en kollegiestiftkirke på sin Borg Ballenstedt, og kejser Heinrich II var til stede ved indvielsen i 1046. Han blev stamfader til slægten Ascania. Grev Esiko døde omkring 1059. Han var gift med en anden datter af

HERTUG HERMANN II AF SWABIEN (25) og **HERTUGINDE GEBERGA AF BOURGOGNE** (25), der endvidere fik datteren

GREVINDE MATHILDA AF SWABIEN (24). Hun var født omkring 989 i Arnsberg, og døde 1013 i Ballenstedt. Sammen med grev Esiko Ascania fik hun sønnen

GREV ADALBERTH II ASCANIA AF BALLENSTEDT (23). Han var født omkring 1030. Adalberth II blev greve af Ascania-Ballenstedt i 1060, og blev desuden protektor for Nienburg Kloster og Hagenrode Kloster. Han spillede en væsentlig rolle i sachsernes kamp mod den saliske konge Heinrich IV.

Grev Adalberth II endte med at blive taget til fange og dræbt af ridder Egino den Yngre af Konradsburg omkring 1080. Grev Adalberth var gift med

NIERNBURG KLOSTER³⁸⁵

GREVINDE ADELHEID AF WEIMAR-WARNEMÜNDE (23). Hun var født 1055, og døde 1110. Sammen med Adalberth fik hun sønnen

HERTUG OTTO "DEN RIGE" ASCANIA AF SACHSEN (22). Han var greve af Ballenstedt og Anhalt, og blev hertug af Sachsen 1112. Otto den Rige døde 1123. Det var ham, der var gift med hertuginde Eilika Billung af Sachsen, med hvem han fik sønnen

MARKGREVE KORSRIDDER ALBRECHT "BJØRNEN" AF BRANDENBUR (21). Han blev født omkring 1100. Albrecht Bjørnen var høj og smuk, og han havde en hurtig hånd. Han arvede en række besiddelser efter sin far og mor, og var en loyal vasal af kong Lothar af Tyskland.

ALBRECHT BJØRNEN³⁸⁶

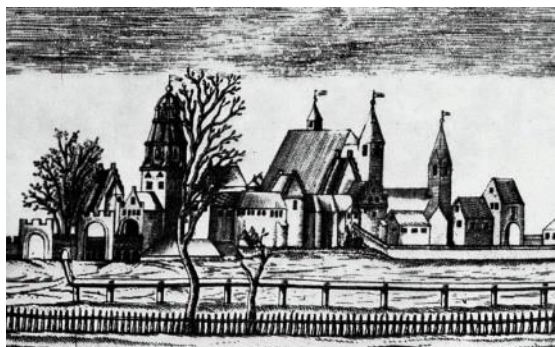
I 1123 blev Albrecht markgreve af Lausitz, og han deltog i kong Lothars katastrofale felttog til Bøhmen i 1126, hvor Albrecht kom i fangeskab en kort periode. Albrecht var hertug af Sachsen fra 1138 til 1142, hvorefter han trak sig tilbage som greve af Weimar og Orlamünde. Han deltog i Det Vendiske Korstog 1147. Albrecht grundlagde markgrevskabet Brandenburg i 1157, hvor han blev dets første markgreve.

ALBRECHTS SEGL

I 1158 var Albrecht Bjørnen på pilgrimstogt til Jerusalem med sin hustru. I 1162 deltog han sammen med kejser Frederik Barbarossa i

et hærtogt til Italien, hvor Albrecht udmærkede sig under stormen på Milano. Han døde 1170, og blev begravet i Ballenstedt Kloster. Albrecht Bjørnen blev gift i 1125 med markgrevinde Sophie af Winzenburg, hvis farfar var

NIEDERALTAICH KLOSTER

GREV MEGINHARD V AF FORMBACH (23). Han var født 1015. Grev Meginhard V blev greve af Formbach og klosterfoged af Niederaltaich Kloster. Han blev gift med et andet barn af

GREV ELLI II AF REINHAUSEN-GLEICHEN (24), der endvidere fik datteren

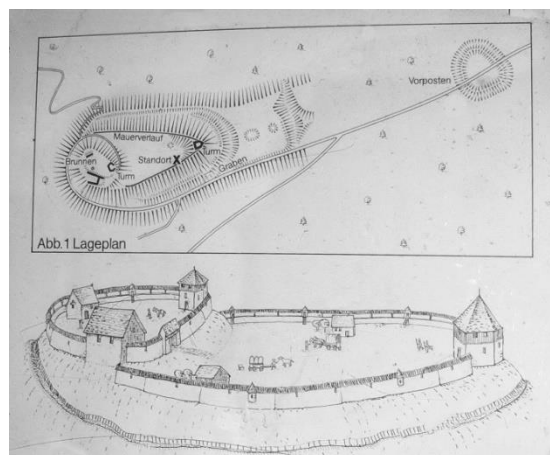
GREVINDE MATHILDA AF REINHAUSEN (23). Sammen med grev Meginhard V af Formbach fik hun sønnen

HERMANS SEGL

MARKGREVE HERMANN I AF VINZENBURG (22). Han var født omkring 1083. og blev uddannet på Hildesheim Katedralskole. Herman I blev greve af Formbach og Radelberg. Han var rådgiver for

kejser Henrik V, som sendte ham på en diplomatisk mission til Rom i 1109. Samme år blev han greve af Vinzenburg og i 1112 landgreve af Thüringen. I 1122 blev han greve af Reinhausen og markgreve af Meissen i 1130. Herman var protektor for Corvey Kloster. Det var Herman I, der i 1130 kom i konflikt med kejser Lothar III's rådgiver Burchard af Loccum om konstruktionen af en af kejserens borge. Dette førte til et dramatisk opgør, der endte med, at Burchard blev myrdet, og Herman blev landsforvist. Herman blev også frataget grevskaberne Thüringen, Meissen og Vinzenburg.

BURG VINZENBURG

Det ville han ikke finde sig i, så han forskansede sig på Vinzenburg med sin søn Herman II, og de forsvarede sig i adskillige måneder mod kejserens hær. Til sidst måtte de dog overgive sig.

BURG SEGEBERG

Herefter blev han holdt i forvaring til 1134, hvor han blev frigivet, og blev borgherre på Burg Segeberg indtil han døde i 1138. Markgreve Herman I fik datteren

SOPHIE OG ALBRECHT³⁸⁷

MARKGREVINDE SOPHIE AF WINZENBURG (21). Hun var født i 1105 på Winzenburg. Sophie findes afbildet på en mønt sammen med sin mand Albrecht Bjørnen. Hun donerede land til Leitzkau Kloster, og fulgtes med sin mand på hans pilgrimsfærd til Det Hellige Land i 1158. Sophie døde i 1160, og blev begravet i Ballenstedt Kloster. Det var hende, der var gift med Albrecht Bjørnen, med hvem hun fik sønnerne markgreve Otto, grev Bernhard III og grev Hermann. De indgår alle i slægten. Vi har altså

BURG ORLAMÜNDE³⁸⁸

GREV HERMANN AF WEIMAR-ORLAMÜNDE (20). Han var født 1130. Grev Hermann blev greve af Weimar i 1167, og byggede Burg Ebersburg. Grev Hermann døde 1176. Han var gift med

BURG EBERSBURG³⁸⁹

GREVINDE IRMGARD AF WEIMAR-ORLAMÜNDE (20). Sammen med grev Hermann fik hun datteren

GREVINDE ADELHEID AF ORLAMÜNDE (19). Hun blev gift med grev Erwin II af Gleichen, der stammede fra

95. LANDGREVE LUDWIG DEN SKÆGGEDE TIL SCHAUENBURG

BURG SCHAUENBURG

LANDGREVE LUDWIG "DEN SKÆGGEDE" TIL SCHAUENBURG (24) blev født 999, og blev stamfader til landgrevedynastiet Ludowingerne fra

Thüringen og Hessen. I 1040 fik han et len nord for Thüringer Waldes, ligesom han byggede Schauenburg. Herfra kunne han beherske færdslen mellem Gotha og Schmalkalden. Ludwig døde i 1080. I 1039 blev han gift med

GREVINDE CÆCILIE AF SANGERHAUSEN (24). Hun blev født i 1019, og ved giftemålet med Ludwig medbragte hun en stor medgift. Cæcilie døde i 1091. Sammen med Ludwig den Skæggede fik hun datteren

GREVINDE UTA LUDOVINGER AF SCHAUBURG (23). Hun var gift med

BURG LOHRA³⁹⁰

GREV DIETRICH TIL LINDERBACH (23). Han blev født i 1037 i Lohra. Grev Dietrich døde i 1099. Sammen med Grevinde Uta fik han sønnen

GREV BERINGER AF LOHRA (22), der blev født i 1069, og døde i 1121. Han blev far til

GREVINDE HELINBURG AF LOHRA (21). Hun blev født i 1088. Helinburg grundlagde Volkenroda Kloster i 1133, og døde kort efter. Hun blev begravet i klostret. Grevinde Helinburg blev gift med

BURG GLEICHEN^(D)

GREV ERWIN I AF GLEICHEN-TONNA (21). Grev Erwin blev født 1040. Han blev stamfader til greverne af Gleichen, der holdt til på Burg Gleichen i Wandersleben. Grev Erwin omtales som greve af Gleichen i 1099. Han blev greve af Tonna i 1110 og af Thüringen i 1114. Han døde i 1116. Sammen med Helinburg af Lohra fik han sønnen

ERNST AF GLEICHENS VÅBEN

GREV ERNST I AF GLEICHEN-TONNA (20). Han blev greve af Tonna i 1110. Grev Ernst blev klosterfoged af Sankt Peter Kloster i Erfurt 1134 og af Gerode Kloster i 1143. Han døde i 1152. Ernst af Gleichens våben findes gengivet i Sorø Klosterkirkes skjoldfrise. Han fik sønnen

GREV ERWIN II AF GLEICHEN (19). Hans førte også Gleichens våben med en oprejst sølv leopard i et blå felt og en halv leopard på hjelmen. Han blev greve af

Gleichen i 1162 og greve af Thüringen i 1167. Grev Erwin blev klosterfoged af Gerode Kloster i 1154 og af Ohrdruf Kloster i 1167. Erwin II døde i 1193, og blev begravet i Sankt Peter Kloster. Det var grev Erwin II, der var gift med Adelheid af Orlamünde, med hvem han fik sønnerne grev Engelbrecht af Gleichen og grev Lambert II af Gleichen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

VÆGTÆPPE BURG GLEICHEN

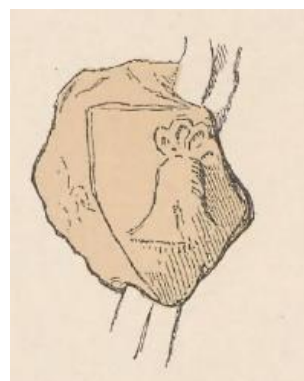
GREV KORSRIDDER LAMBERT II AF GLEICHEN (18). Han blev klosterfoged for Sankt Peter Kloster i Erfurt i 1163, greve af Erfurt i 1191 og greve af Gleichen i 1195. Lambert II var også greve af Eberstein og Thüringen. Han deltog i Henrik VI's romertogt i 1190-91, og i 1195 deltog han i Rigsdagen i Worms. Lambert II var på korstog i 1197-1200. Han døde i 1227, og blev bisat i Sankt Peter Kloster. Lambert II blev gift med

GREVINDE SOFIE AF ORLAMÜNDE (18). Hun døde før 1261. Sammen med grev Lambert II fik hun datteren

GREVINDE ADELA AF GLEICHEN (17). Hun døde før 1266. Det var hende, der var gift med grev Ludwig den Ældre af Eberstein, med hvem hun fik sønnen

GREV ALBERT VI "DANSKEREN" EBERSTEIN TIL ØRNHOVED (16). Greverne af Gleichen havde nære forbindelser til det danske kongehus, og grev Albert VI flyttede til Danmark, og fik tilnavnet

Danskeren. I 1276 fik han skøde på Ørnhoved. I 1282 var grev Albert Danskeren med ved udstedelsen af Den Vordingborgske Reces, og året efter besejlede han grev Jacobs stadfæstelsesbrev på Halland. I 1282 var han med ved udstedelsen af forordningerne i Nyborg. Grev Albert Danskeren døde 1289 i Lübeck. Han var gift med grevinde Marianne Esbernsdatter Udsen, der var datter af

ESBERN VOGNSENS SEGL

HERREMAND ESBERN VOGNSEN UDSSEN (17). Han blev født i 1192. Esbern Vognsen omtales i dokumenter mellem 1256 - 1268. Han forhandlede med kongen for Jacob Erlandsen i 1257. Esbern Vognsen oprettede et alter i Vik Kirke. I dokumentet fra 1268 omtales han som "*Esbernus Wængsun*", og hans segl viser en klokke med 3 liljer omkring samt omteksten "...WOG..."³⁹¹. Han var først gift med Margrethe Erlandsdatter Galen, og efter hendes død med Gro Gundesdatter Wind. Hun trådte ind i Sankt Clare Kloster, da han døde i 1268. Herremand Esbern Vognsen var altså først gift med Margrethe Erlandsdatter Galen, hvis farfar var

RIDDER HERLUF TIL HØJELSE (19). Han var født omkring 1120. Ridder Herluf var af en gren af Ranislægten, der kom til Danmark fra Rügen efter kong Valdemar den Stores erobring og kristning af Rügen i 1168. Han var antagelig af den gren af Ranislægten,

der siden holdt til i Varpelev. Her er deres herregård blevet afdækket umiddelbart vest for Varpelev Kirke. Ridder Herluf var gift med Margrethe Sunesdatter Galen, og deres ægteskab gik ikke godt. Det endte med, at han dræbte hende, og søgte at få det til at se ud som selvmord ved at hænge hende op i laden. Dette blev senere afsløret, og han indrømmede over for bispnen, at han havde ombragt sin kone. Han fik et ynkeligt endeligt. Ridder Herluf var gift med datteren af

JARL SUNE EBBESEN GALEN AF SKÅNE (20) og **CECILIE EBBESDATTER GLUG AF SKÅNE** (20), der endvidere fik datteren

MAGRETHE OG HERLOG

HELLIG MARGRETHE SUNESDATTER GALEN AF KNARDRUP (19). Hun var født på Knardrup i 1155. Da Margrethe Sunesdatters drab blev camoufleret som et selvmord af hendes mand ridder Herluf, blev Margrethe begravet uden for kirkegården mellem Højelse og Ølsemagle nord for Køge. Der skete imidlertid mirakler ved hendes grav. Der var et lys, der skinnede over jorden, og en blind mand kom til at se ved at bade sine øjne i vand på graven.

Dette kom hendes farfars bror biskop Absalon i Roskilde for øre, og han sendte en

delegation af sted, der fandt, at der rigtigt nok var et særligt lys over graven. Nu blev ridder Herluf så krydsforhørt, og tilstod mordet. Herefter blev Hellig Margrethes lig ført i procession til Roskilde med bisp Absalon i spidsen i 1177, og genbegravet i Vor Frue Kirke. Klostret i Roskilde blev opkaldt efter hende, og der blev bygget et kapel på engen, hvor hun havde været begravet. Hendes legende blev nedskrevet, og opbevares i Clairvaux Kloster. Hun blev dog ikke helgenkåret, da paven ikke ville fremme kåringen på et tidspunkt, hvor Danmark var involveret i sin første kirkestrid med pavestolen. I Lund Domkirke opbevares hendes messeskjorte.

En arkæologisk undersøgelse ved Kapelvej mellem Ølsemagle og Højelse viste rester af en bygning med middelalderligt munkestensgulv, men det kræver yderligere udgravninger at fastslå, om der er tale om Hellig Margrethes Kapel eller måske ridder Herlufs herregård. Sammen med ridder Herluf fik hun sønnen kammermester Peder Margrethesen Rani samt datteren Cecilie Margrethesdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

CECILIE MARGRETHESDATTER AF VARPELEV (18). Hun var født 1162, og brugte matronym, altså tog efternavn efter sin mor på grund af sin fars ugerning. Cecilie Margrethesdatter døde 1220. Hun blev gift med

RIDDER ERLAND SUNESEN GALEN TIL ELLINGE (18). Han var født 1170. Erland Sunesen var af den skånske Jordbjergslægt, og er den ældst kendte ejer af Ellinge Slot. Han deltog i kong Valdemar Sejrs kamp mod de tyske fyrster for at bevare Østersøimperiet. I 1226 gik kong Valdemar

Sejr over Ejderen, og indtog Rendsborg. Under dette slag faldt Erland Galen. Sammen med Cecilie Margrethesdatter fik Erland Galen sønnerne gældker Johannes Erlandsen Galen og gældker Niels Erlandsen Galen samt datteren Margrethe Erlandsdatter Galen. De indgår alle i slægten. Vi har altså

MARGRETHE ERLANDSDATTER GALEN (17). Det var hende, der blev gift med herremand Esbern Vognsen Udsen, med hvem hun fik datteren

GREVINDE MARIANNE ESBERNSDATTER UDSEN AF EBERSTEIN (16). Hun overlevede sin mand, og da hun blev enke, skænkede hun gods til Viborg Fraciskanerkloster. Det var hende, der blev gift med grev Albert VI Danskeren, med hvem hun fik sønnerne grev Albert IX Eberstein og herremand Anders Albertsen Eberstein, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERREMAND ANDERS ALBERTSEN EBERSTEIN TIL ØRNSHOVED (15). Han var gift med

MARIANNE PEDERSDATTER STRANGESEN AF ØRNSHOVED (15). Sammen med herremand Anders Eberstein fik hun datteren Johanne Andersdatter Eberstein og sønnen ridder Albert Eberstein, som begge indgår i slægten. Vi har altså

RIDDER ALBERT ANDERSEN EBERSTEIN TIL TOVSKOV (14). Han var født omkring 1320. Albert Eberstein skrev sig til Tovskov, Stensgaard og Ryhavegaard, ligesom han havde Rugtved Slot i pant fra dronning Margrethe 1377. Han omtales som væbner i kong Olufs håndfæstning, medens han i 1400 skrev sig som ridder. I 1391 kvitterede han for 800 mark til sin svigerfar for sin hustrus brudeskat. Albert Eberstein døde i 1405. Det var ham, der var gift med Elsebe Podebusk af Tovskov, med hvem han fik datteren

BEGE ALBERTSDATTER EBERSTEIN AF TOVSKOV (13). Hun blev gift med ridder Jon Litle Jonsen Skram til Tovskov, der stammede fra triumvir Lepidus af Rom.

ANDEN DEL

Fra triumvir Lepidus af Rom til mine børnebørn

MED BEGE Ebersteins mand Jon Litles forfædre vender vi tilbage til Rom. Baggrunden er, at Marcus Aurelius blev adopteret af kejser Antonius Pius, og at Marcus Aurelius efterkommere ikke giftede sig ind i de romerske slægter, der behandles i første del af bogen. I stedet bevægede slægten sig via Byzans og Kiev frem til Nordeuropa og Danmark, hvor de to grene af slægterne blev flettet sammen.

I Danmark var det fra gammel tid normalt, at kongen rådførte sig med de stormænd, han havde særlig tillid til. Sidst i 1200-tallet blev dette mere formaliseret i Kongens Råd, hvor der var både verdslige og kirkelige medlemmer. Efter den kongeløse tid blev Kongens Råd ændret til Rigsrådet, der snarere fungerede som en modvægt til kongen. Fra sidst i 1400-tallet skulle Kongen således have Rigsrådets godkendelse til nye love, skatter, krige og optagelse i adelsstanden.

Efter reformationen blev kirken underlagt kronen, og Rigsrådet fik kun verdslige medlemmer. Kongen inddrog klostrenes jorder og bygninger i takt med, at munke og nonner døde eller forlod klostrene. Kronens nye ejendomme blev givet i len eller forpagtet væk. Len og forpagtninger var personlige, og de medvirkede til at knytte kongen og adelen tættere sammen, men samtidig var de tidsbegrænsede og faldt væk, når lensmanden eller forpagteren døde. En følge var, at der ikke var herregårde at arve til lensmændenes

og forpagternes børn. De måtte i stedet skaffe deres udkomme som høvedsmænd, fogeder, officerer, købmænd eller bønder.

Siden kom enevælden, hvor Rigsrådet blev sendt hjem, og kongen tog helt over støttet af embedsmænd, der ofte var veluddannede og kom fra hertugdømmerne eller borgerskabet. For den gamle danske uradel betød det, at den stille og roligt mistede sin indflydelse, og mange af dens medlemmer blev gårdejere eller bønder. Med embedsmændene sydfra kom også oplysningstiden. En følge af dette var landboreformerne, der fornyede livet på landet, og skabte en ny stand af selvbevidste gårdejere. Endelig flyttede flere og flere af gårdejernes sønner og døtre til byerne.

I bogen har jeg ikke kun set på slægtens medlemmer, men også på deres tilknytning til de geografiske områder og steder, de levede. Ned gennem Europa og rundt om Middelhavet findes stadig en del bygninger og ruiner, der har overlevet århundreders krige, medens der ikke er meget andet end kirkerne tilbage i Danmark, når vi kommer til tiden før reformationen.

Nok medførte den tidlige middelalders mange kampe om magten i Danmark, at der blev rejst en række små private borge, men af disse er der ofte kun græsbeklædte voldsteder tilbage. En vigtig årsag var, at borgene og herregårdene ofte var bygget af træ. For slægten kom hertil, at mange af de borge, den var kommet i besiddelse af i den kongeløse

tid, blev tilbageført til kronen, kirken eller de oprindelige ejere under dronning Margrethe. Hertil kom et forbud mod at bygge nye private stenborge. Det endelige knæk fik de stolte riddere med deres borge, da kanonerne og geværene blev effektive. Nu blev de i stedet forvandlet til mere fredelige herremænd med deres herregårde.

Slægterne. Bege Albertsdatter Eberstein af Tovskov (13) var gift med ridder Jon Litle Jonsen Skram til Tovskov, så først følger jeg hans forfædre fra triumvir Lepidus af Rom (50) frem til ham, og deres efterkommere videre frem til Bege Andersdatter af Tovskov (11). Så følger jeg hendes mand væbner Niels Pedersen Skram til Stovgaards forfædre fra marsk Ebbe Sunesen til Knardrup (22) frem til ham, og deres efterkommere videre frem til herremand Jørgen Hansen Juel til Brink (9). Så følger jeg hans hustru Bege Pedersdatter

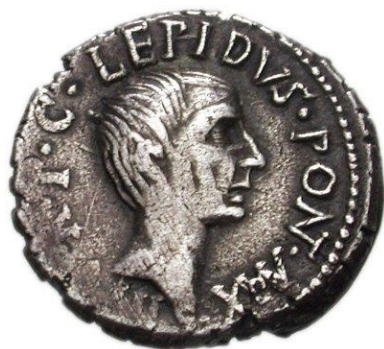
Skrams forfædre fra kong Oluf Haraldsen af Skåne (24) frem til hende, og deres efterkommere videre frem til gårdejer Jørgen Jørgensen til Granliden (TT). Så følger jeg hans hustru Ane Margrethe Kirstine Larsdatter af Enghavegaards forfædre fra lensmand Guttorm Åsulvson af Rein (25) frem til hende og deres datter Eli Nielsen af Thorsminde (T). Så følger jeg hendes mand proprietær Alfred Nielsen til Thorsmindes forfædre fra Jens Oggisen fra Stubberup (10) frem til ham og deres datter Ruth Kjærdsdam fra Køge (O). Så følger jeg hendes mand vaskeri- og renseriejer Evald Kjærdsdam fra Køges forfædre fra ridder Anders Frost til Ullerup (16) frem til ham og deres søn Finn Kjærdsdam (B). Så følger jeg min hustru Winnie Kjærdsdams forfædre fra gårdejer Anders Neergaard til Nedergaard (8) frem til hende, vores børn og børnebørn.

96. TRIUMVIR LEPIDUS AF ROM

117 E.KR.

KONSUL MARCUS AEMILIUS LEPIDUS MAJOR AF ROM (68) og **APPULEIA FRA ROM (68)** fik endvidere fik sønnen

LEPIDUS³⁹²

TRIUMVIR LEPIDUS (MARCUS AEMILIUS LEPIDUS) AF ROM (67). Han var født 89 f.Kr. Lepidus var en af Julius Cæsars største støtter. Han blev prætor for Rom i 49 f.Kr. og konsul i 46 f.Kr., ligesom han blev imperator. Da Cæsar blev livstids diktator i 44 f.Kr., blev Lepidus en slags vicediktator.

Efter drabet på Julius Cæsar samme år allierede Lepidus sig med Marcus Antonius, og året efter vedtog de sammen med Cæsars arving Augustus dannelsen af Det Andet Triumvirat. Hvor Det Første Triumvirat aldrig var blevet formaliseret, blev det næste

triumvirat godkendt af Senatet, og det blev slået fast, at triumvirerne havde samme beføjelser som Senatet. Dette var en pind til republikkens ligkiste.

Triumviratet var udpeget for 5 år, og blev forlænget med 5 år mere i 38 f.Kr. I triumvirernes fordeling af administrationen af Romerriget blev Lepidus nu guvernør af Spanien og Afrika. Her holdt han sig på afstand af magtopgøret mellem Augustus og Marcus Antonius, men i 36 f.Kr. blev han blandet ind i opgøret om Sicilien, som han mente burde høre under hans administrationsområde. Augustus benyttede så straks chancen til at anklage ham for at forsøge oprør. Lepidus blev nu frataget alle offentlige embeder bortset fra pontifex maximus, og forvist til Circeii. Her døde han fredeligt 12 f.Kr. Lepidus var gift med Junia Secunda, der var datter af

SERVILIA CAEPIONIS MAJOR FRA ROM (68), der endvidere blev gift med

DECIMUS JUNIUS SILANUS MØNT³⁹³

KONSUL DECIMUS JUNIUS SILANUS AF ROM (68). Han var født omkring 105 f.Kr. Decimus Junius Silanus var ædil både i 70 f.Kr. og 62 f.Kr., hvor han blev konsul. Han fremsatte forslag om, at der skulle bekendtgøres et diskussionsmøde senest tre markedsdage før folket kunne stemme om en lov, *Lex Junia Licinia*.

Decimus Junius Silanus døde omkring 60 f.Kr. Sammen med Servilia Caepionis Major fik han døtrene Junia Prima og Junia Secunda, som begge indgår i slægten. Vi har altså

JUNIA SECUNDA FRA ROM (67). Hun var født omkring 77 f.Kr. Cicero anklagede hende i 50 f.Kr. for at have været utro mod sin mand, og beklagede, at hendes mand ikke gjorde noget i den anledning. Baggrunden var, at der blandt løsøre efterladt af charmøren Vedius blev fundet små portrætter af en række kvinder, herunder af Junia Secunda. Efter slaget ved Actium i 31 f.Kr., hvor Augustus slog Marcus Antonius og Cleopatra, var hun indblandet i et mislykket drabsforsøg på Augustus sammen med sin søn Lepidus den Yngre. Junia Secunda døde året efter. Sammen med triumvir Lepidus fik hun datteren

AEMILIA LEPIDA FRA ROM (66). Hun blev gift med Publius Servilius Vatia Isauricus, hvis bedsteforældre også var

KONSUL DECIMUS JUNIUS SILANUS AF ROM (68) og **SERVILIA CAEPIONIS MAJOR FRA ROM (68)**, der endvidere fik datteren

JUNIA PRIMA FRA ROM (67). Hun var født omkring 80 f.Kr. og blev gift med

PUBLIUS SERVILIUS ISAURICUS FRA ROM (67). Han var født omkring 90 f.Kr. og døde omkring 41 f.Kr. Sammen med Junia Prima fik han sønnen

PUBLIUS SERVILIUS VATIA ISAURICUS FRA ROM (66). Han var født 65 f.Kr. og døde 25 f.Kr. Det var Publius Servilius Vatia Isauricus, der var gift med Aemilia Lepida, med hvem han fik sønnen

**PUBLIUS SERVILIUS VATA
ISAURICUS "DEN YNGRE" FRA ROM**
(65). Han var født 25 f.Kr. og døde 31 e.Kr.
Publius Servilius Isauricus fik datteren

SERVILIA FRA ROM (64). Hun var født
omkring 20 e.Kr. Servilia var gift med

PLOTIUS FRA ROM (64). Sammen med
Servilia fik han sønnen

PLOTIUS DEN YNGRE FRA ROM (63).
Han fik datteren

**PROCILLA (BOIONIA PROCILLA
SERVILIA ANTONIUS) FRA ROM** (62).
Hun blev gift med

**KONSUL ANTONIUS (GNAEUS ARRIUS
CALPURNIUS ANTONIUS) AF ROM**
(62). Han var født 31 e.Kr. Antonius var
konsul i 69, prokonsul for Asien 78-79 og
konsul igen i 97 e.Kr. Antonius var ven med
Plinius den Yngre. Sammen med Procilla fik
han datteren

ARRIA FADILLA FRA ROM (61). Hun
var født omkring 65 e.Kr. og døde 123 e.Kr.
Arria Fadilla var gift med sønnen af

**KONSUL AURELIUS FULVUS "DEN
ÆLDRE" (TITUS AURELIUS FULVUS
MAJOR) AF ROM** (62). Han var født
omkring 35 e.Kr. Aurelius Fulvus familie
indvandrede til rom fra området omkring
Nimes. Han var en af kejser Vespasians solide
støtter. Som general for Legion III Gallien
besejrede han i 69 e.Kr. 9.000 ryttere fra
Roxolani, der var trængt over Donau. Som
tak blev Titus Aurelius Fulvus ophøjet til
patricier og suffekt konsul i 73. Siden var han
guvernør af Hispania Citerior (den spanske
østkyst), konsul i 85 e.Kr. og præfekt for
Rom. Han fik sønnen

AURELIUS FULVUS

**KONSUL AURELIUS FULVUS "DEN
YNGRE" (TITUS AURELIUS FULVUS
MINOR) AF ROM** (61). Han var konsul i 89
e.Kr. og omtales i Historia Augusta som en
streng og retfærdig mand. Det var ham, der
var gift med Arria Fadilla, med hvem han fik
sønnen

ANTONIUS PIUS³⁹⁴

**KEJSER ANTONIUS PIUS (TITUS
AELIUS HADRIANUS ANTONIUS
AUGUSTUS PIUS)** (60). Han blev født i 86
e.Kr. Antonius tilnavn betyder den fromme,
og tilskrives, at han i mange tilfælde frelste
senatorer, der var blevet dødsdømt af kejser
Hadrian. Antonius Pius blev konsul i 120 og
statholder i Asien 135. Han blev romersk
kejser i 138. Antonius Pius periode som
kejser var en af Roms lykkeligste. Den var
uden noget oprør mod Romerriget, og han
udvidede det romerske England med det

sydlige Skotland, hvor han i 142 fik bygget Antonius mur med en række forter langs muren.

Antonius Pius var veluddannet, intelligent, venlig, og med den indstilling, at han skulle sikre befolkningens velfærd i stedet for at udplyndre den. Han lagde megen energi i en forbedring af lovgivningen og dens praksis. Antonius introducerede den orden, at det ikke kun var lovens bogstav, men også menneskelighed og lighed, der skulle ligge bag afgørelser. Han indførte også den regel, at anklagede ikke måtte behandles som skyldige, før de var dømt, og at retssagen og straffen skulle gennemføres der, hvor forbrydelsen var begået. Hertil kom, at Antonius indførte retssikkerhed for slaver. Han fik forbudt tortur af børn under 14 år og begrænset anvendelsen af tortur mod slaver.

ANTONIUS PIUS³⁹⁵

Antonius Pius byggede en række nye veje og offentlige bygninger, herunder en række teatre, templer og mausolæer. Han fremmede også videnskab og kunst, og ansatte undervisere i filosofi og retorik. Antonius Pius var en høj og sund mand i sine yngre dage, men han fik dårlig ryg på sine ældre dage, hvor han gik med et korset af træ.

Det var under Antonius Pius, at festlighederne i anledning af Romerrigetets 900 års jubilæum blev afholdt i 148. Dette skete med kampe mod elefanter, giraffer, næsehorn, tigere, krokodiller og flodheste. Festlighederne gjorde ham meget populær, men var også kostbare, så han måtte devaluere sølvmonterne med 5 % i en periode.

Antonius Pius døde af feber i 161. Hans sidste ord var til nattevagten, der skulle have dagens kodeord af kejseren, og det blev "*Sindsro*". Ved sin død overgav han kejsermagten til sin adoptiv søn Markus Aurelius. Senatet ophøjede Antonius Pius til gud, og han blev begravet i Hadrians Mausolæum. Sarkofagen med Antonius og hans hustru Faustina står nu i Vatikanmuseet. Antonius Pius var gift med Faustina den Ældre, hvis farfar var

PRÆTOR MARCUS ANNIUS VERUS "DEN ÆLDRE" AF ROM (62). Hans familie kom fra Cordoba, hvor de havde opnået rigdom gennem olieproduktion. Verus den Ældre var senator, prætor og en nær ven af kejser Hadrian. Han fik sønnen

KONSUL MARCUS ANNIUS VERUS AF ROM (61). Han blev født omkring 50 e.Kr. Marcus Annus Verus var patricier og præfekt af Rom. Han blev suffekt konsul 97 e.Kr. og konsul i 121 og 126. I Sankt Peders Domkirke i Rom blev udgravet en stor marmorplade, hvor Marcus Annus Verus hyldes for at

kunne ”spille med en glaskugle” som en hentydning til både hans politiske indsats og hans passion for spil. I sit værk Selvbetrægtninger skriver Marcus Aurelius, at ”fra min farfar Verus lærte jeg en venlig adfærd og temperamentets sødme”.

På sine gamle dage havde Marcus Annus Verus en elskerinde, og i Selvbetrægtninger skriver Marcus Aurelius om sin glæde ved, at ”jeg ikke blev opdraget af min farfars elskerinde længere end jeg blev”. Marcus Annus Verus døde 138. Han var gift med Rupilia Faustina, hvis bedsteforældre var

KONSUL MARCUS CRASSUS FRUGI II (MARCUS LICINIUS CRASSUS FRUGI II) AF ROM (63) og SULPICIA PRAETEXTATA FRA ROM (63), der endvidere fik sønnen

LIBO RUPILUS FRUGI (LUCIUS SCRIBONIUS LIBO RUPILIUS FRUGI BONUS) FRA ROM (62). Han var født omkring 55 e.Kr. Libi Rupilus Frugi var suffekt konsul i 88 e.Kr. Efter Cicero den Yngre talte han aggressivt i Senatet i 101 e.Kr. Han fik datteren

RUPILIA FAUSTINA FRA ROM (61). Hun var født omkring 87 e.Kr. Rupilia voksede op som en del af hendes svoger kejser Trajans husholdning. Hun døde 138 e.Kr. Det var hende, der blev gift med Marcus Annus Verus, med hvem hun fik han datteren kejserinde Faustina den Ældre og sønnen prætor Marcus Annus Verus, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KEJSERINDE FAUSTINA ”DEN ÆLDRE” (ANNIA GALERIA FAUSTINA AUGUSTA MAJOR) AF ROM (60). Hun var født i 104. Faustina var smuk og kendt for sin visdom.

FAUSTINA DEN ÆLDRE³⁹⁶

Gennem hele sit liv tog Faustina hånd om de fattige, og hjalp de mest udsatte. Faustinas ægteskab med Antonius Pius var meget lykkeligt, og han følte et stort tab, da hun døde i 141.

FAUSTINA DEN ÆLDRE³⁹⁷

Antonius udgav også en mønt med hendes navn *Divae Faustina*, og oprettede en fond i hendes navn, der skulle hjælpe forældreløse børn. Det var altså Faustina den Ældre, der blev gift med Antonius Pius, med hvem hun fik datteren

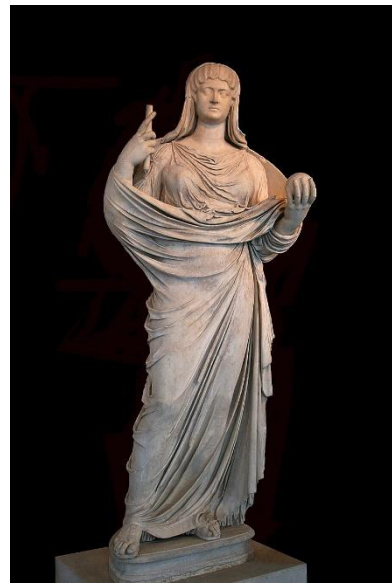

FAUSTINA DEN YNGRE³⁹⁸

KEJSERINDE FAUSTINA ”DEN YNGRE” (ANNIA GALERIA FAUSTINA AUGUSTA MINOR) AF ROM (59). Hun blev født omkring 125. Faustina den Yngre blev gift med Marcus Aurelius i 145, og to år efter blev hun ophøjet til Augusta, lang tid før han blev kejser. Faustina den Yngre havde et dårligt omdømme hos datidens forfattere, efter hvilke hun dels lå bag giftmord og henrettelser, dels var utro med sømænd, gladiatorer og embedsmænd.

På den anden side havde hun et nært forhold til sin mand Markus Aurelius, der forsvarede hende imod alle anklager. Hun fulgte ham på hans hærtogter mod nord fra 170-174, og hun var meget populær blandt soldaterne. Kort tid efter blev hun kaldt til hans lejr i Halala i Kappadokien, hvor hun fik tildelt titlen *Mater Castrorum* (Lejrens Moder). Her døde hun efter en ulykke. Markus Aurelius sørgede meget over hendes død, og hun blev begravet i Hadrians Mausolæum. Han fik indviet et tempel, hvor hun kunne dyrkes, og der blev oprettet en velgørenhedsskole for faldne kvinder i hendes navn, *Faustinas Piger*. Hertil kom, at Halala blev omdøbt til Faustinopolis

og Faustinabadene i Milet blev opkaldt efter hende.

FAUSTINA DEN YNGRE³⁹⁹

I Selvbetraktninger takker Markus Aurelius guderne for, at han *”har fået en kone med netop disse egenskaber: så lærevillig, så elskelig, så fordringsløs”*, men om hende og sin søn skriver han også, at *”jeg forlader et liv, hvor selv mine nærmeste, for hvem jeg har lidt så meget, bedt så inderligt, haft så mange bekymringer, hvor selv de ønsker mig af vejen, fordi de håber at få en eller anden lettelse derved. Hvorfor skulle man ønske at blive længere i disse omgivelser?”*. Faustina den Yngre var altså gift med kejser Marcus Aurelius, der stammede fra

97. KONSUL TITUS CURTILIUS MANCIA AF ROM

KONSUL TITUS CURTILIUS MANCIA AF ROM (63) var suffekt konsul i 55 f.Kr. og konsul i 56 e.Kr. Efterfølgende blev han gallisk præfekt de kommende par år, hvor han skulle stoppe et oprør fra germanerne. Han var gift med datteren af

GAIUS OCTAVIUS LAENAS MINOR FRA ROM (64) og RUBELLIA BASSA FRA ROM (64), der endvidere fik datteren

OCTAVIA FRA ROM (63). Hun blev født omkring 55 e.Kr. og kom fra Lazio. Sammen med Titus Curtilius Mancina fik hun datteren

CURTILLA FRA LAZIO (62). Hun blev født 68 e.Kr. Curtilla var gift med

GNAEUS DOMITIUS LUCANUS FRA ROM (62). Han var født omkring 50 e.Kr. Sammen med Curtilla fik han datteren

DOMITIA LUCILLA MAJOR (POMPEIA PLOTINA DOMITIA LUCILLA MAJOR) FRA ROM (61). Hun var født omkring 76 e.Kr. Domitia Lucilla Major var gift med

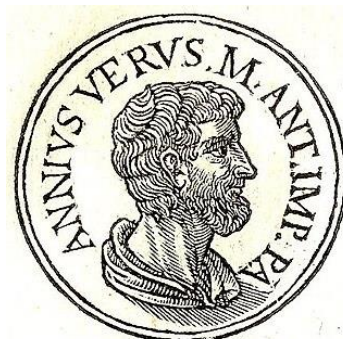
PATRICIER PUBLIUS DOMITIUS CALVISIUS TULLUS RUSO FRA ROM (61). Han var født omkring 75 e.Kr. og var patricier. Publius Tullus Roso var velhavende, og ejede en klædefabrik. Han døde 109 e.Kr. Sammen med Domitia Lucilla Major fik han datteren

DOMITIA LUCILLA MINOR

DOMITIA LUCILLA MINOR (DOMITIA LUCILLA TRAJANUS MINOR) FRA ROM (60). Hun var født omkring 100 e.Kr. Domitia Lucilla Minor døde omkring 155. Hun blev gift med en anden søn af

KONSUL MARCUS ANNIUS VERUS AF ROM (61) og RUPILIA FAUSTINA FRA ROM (61), der endvidere fik sønnen

MARCUS ANNIUS VERUS

PRÆTOR MARCUS ANNIUS VERUS AF ROM (60). Han var født 94 e.Kr. i Rom, og blev prætor. Marcus Annius Verus døde i en ung alder i 124 e.Kr., kun tre år efter hans søn Marcus Aurelius blev født. I Selvbetragtninger skriver Marcus Aurelius om sin far, at *"fra hvad jeg har hørt om min far og mine erindringer om ham, var han beskeden og mandig"*. Sammen med Domitia Lucilla Minor fik han sønnen

MARKUS AURELIUS⁴⁰⁰

KEJSER MARKUS AURELIUS (MARCUS AURELIUS VERUS)

AUGUSTUS) AF ROM (59). Han var født i 121, og hans tilnavn betyder den sandfærdige. Da hans far døde, blev Markus Aurelius adopteret af kejser Antonius Pius. Markus Aurelius blev ridder som 6-årig og præst for Mars som 7-årig. Da han blev myndig i 139, blev han kvæstor og cæsar. Året efter blev han konsul. Sikringen af Antonius Pius blodline skete ved, at hans datter Faustina den Yngre blev gift med Markus Aurelius i 145. Markus Aurelius efterfulgte sin svigerfar som kejser i 161, og han fik efter eget ønske sin 10 år yngre adoptivbror Lucius Verus som medkejser. Markus Aurelius blev også pontifex maximus.

MARKUS AURELIUS

Markus Aurelius fik en omfattende uddannelse inden for filosofi og retorik, og han bliver stadig anset for at være en af de mest betydningsfulde stoiske filosoffer. Hans stoiske skrifter *Selvbetrægtninger* blev skrevet under krigstogterne 170-180, og er et litterært

monument over en stoisk pligtfilosof, der prøver at finde og bevare sindsroen midt i konflikter ved ”at erkende sin egen plads i verden, påtage sig sin rolle, følge naturen som vejleder og inspiration, og bringe sig selv og staten i overensstemmelse med en god og retfærdig verdensorden”. Kort og godt at være pligttro, selvkritisk og stræbe efter det gode.

Markus Aurelius liv bestod dels af hans filosofiske tanker og betragtninger, dels af hans profane liv som regent. Hans udgangspunkt var, at kun dyd er godt, og kun laster er dårligt, medens de ting, vi i øvrigt bruger vores tid på, ikke betyder hverken fra eller til. Markus Aurelius var syg og træt de sidste 10 år af sit liv, men som stoiker accepterede han sin skæbne. Da han lå på dødslejet, og hans søn udtrykte medfølelse med ham, svarede han: ”Hvorfor begræder du mig, i stedet skulle du bekymre dig om de talløse ofre for pesten”.

Partherne fordrev den romerske vasalkonge i Armenien, og begge romerske kejsere rykkede ud og generobre Armenien. Midt under felttoget blev Lucius Verus gift med Markus Aurelius datter. I 165 blev der sluttet fred, hvor Parthien måtte anerkende Roms overhøjhed. I 168 overskred marcomannerne Donau, og kejserne rykkede i felten igen. Der udbrød imidlertid pest såvel i Rom som i den romerske hær, og Lucius Verus blev syg og døde. Markus Aurelius fulgte hans lig tilbage til begravelsen i Rom. Herefter gik Markus Aurelius i gang med at samle styrker, så han kunne befæste Roms nordlige grænser bedre. Han ville ikke beskatte det pestrante Rom yderligere, men overførte legioner fra orienten, og forøgede hjælpetropperne med politifolk, gladiatorer, slaver og kriminelle. Markus Aurelius tabte det første slag, og

mistede 20.000 mand, men herefter gik det fremad, og germanerne blev besejret gennem en række efterfølgende slag. Markus Aurelius udvidede det romerske rige med Böhmen og Mähren.

MARKUS AURELIUS⁴⁰¹

I 174 måtte Markus Aurelius drage mod øst, hvor hans statholder Avidius Cassius havde udråbt sig selv til kejser. Inden Markus Aurelius nåede frem, blev Avidius Cassius dræbt af en af sine egne officerer. Markus Aurelius nægtede efterfølgende at modtage Avidius Cassius afhuggede hoved, der blev bragt til ham. I stedet befalede han det begravet standsmæssigt. Sammen med sin søn Commodus fortsatte han herefter gennem Lilleasien til Syrien og Ægypten.

I 177 var Marcus Aurelius tilbage i Rom, og præsenterede sin søn som medkejser. Nu voksede truslen fra germanerne igen, og far og søn tog på et nyt togt til grænsen ved Donau. Marcus Aurelius sygdom blev nu værre, og han døde i 180 i Vienne. Hans lig blev ført tilbage Rom, hvor han blev begravet og ophøjet til gud.

Markus Aurelius største bekymring var hans 19-årige søn, som han ikke mente var moden til at overtage ansvaret som kejser. Det havde han ganske ret i. Markus Aurelius blev den sidste af de fem gode kejsere, og med hans søn nåede Rom et af sine dekadente lavpunkter. Sammen med Faustina den Yngre fik han datteren

LUCILLA⁴⁰²

KEJSERINDE LUCILLA (ANNIA AURELIA GALERIA QUINTIANUS LUCILLA AUGUSTA) AF ROM (58). Hun blev født omkring 149 i Rom. I 164 blev Lucilla gift i Efesos med sin fars medkejser Lucius Verus, og samtidig blev hun ophøjet til Augusta. Herefter fortsatte hendes far og husbond deres kamp mod partherne, medens Lucilla tog tilbage til Rom, og udførte kejserparrets pligter.

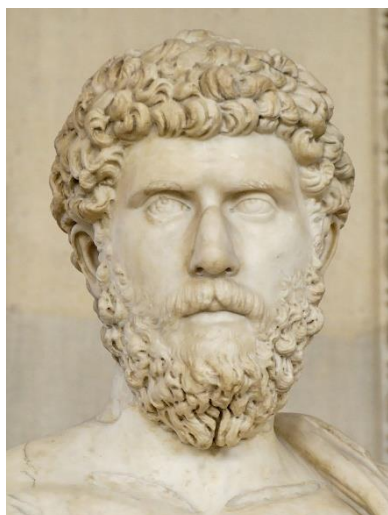

LUCILLA MØNT⁴⁰³

Efter sin mands død i 169 blev hun gift med konsul Tiberius Claudius Pompeianus

Quintianus. Parret var med i hæertoget til Vienne i 180, da Marcus Aurelius døde, og hendes bror Commodus efterfulgte ham som kejser.

I 182 var Lucilla involveret i et kupforsøg mod sin bror kejser Commodus, da hun mente, at hans stadig mere afvigende adfærd var en trussel mod Romerriget. Forsøget på at myrde Commodus mislykkedes imidlertid, og de involverede blev straffet. Lucilla blev forvist til Capri, og senere samme år sendte Commodus en centurion til øen for at henrette hende. Lucilla var altså gift med kejser Lucius Verus, hvis far var

LUCIUS AELIUS⁴⁰⁴

SENATOR LUCIUS AELIUS CAESAR (LUCIUS CEIONIUS COMMODUS VERUS CAESAR) AF ROM (59). Han var født 101, og var en magtfuld senator. Lucius Aelius blev adopteret af kejser Hadrian som førstearving i 136. Lucius Aelius havde et dårligt helbred, og døde 138. Han var gift med Avida Plautia, hvis farfar var

PROKONSUL GAIUS AVIDIUS NIGRINUS "DEN ÆLDRE" AF ROM (61). Han kom fra Aventia, og var kejser Domitians onkel. Nigrinus den Ældre tjente

som prokonsul for Achaea. Han var ven med Plutarch, som dedikerede værket *Om broderlig kærlighed* til ham. Nigrinus den Ældre var også ven med Plinius den Yngre. Han døde omkring 90 e.Kr. Nigrinus den Ældre fik sønnen

KONSUL GAIUS AVIDIUS NIGRINUS "DEN YNGRE" AF ROM (60). Han var født omkring 80 e.Kr. i Aventia. Nigrinus den Yngre var en nær ven med kejser Trajan. Han var tribun i 105. Siden tjente han som legat i Achaea og guvernør af Grækenland. 110 blev han suffekt konsul. Nigrinus den Yngre deltog i afklaringen af en grænsestrid i Grækenland sammen med historikeren Arian, til minde om hvilket, der findes en indskrift i Delfi. Kejser Trajan døde 117, og i 118 blev Nigrinus den Yngre og tre andre senatorer henrettet for et forsøg på at modarbejde hans efterfølger kejser Hadrian. Avidius den Yngre var gift med

IGNOTA PLAUTIA FRA ROM (60). Sammen med Nigrinus den Yngre fik hun datteren

AVIDIA PLAUTIA⁴⁰⁵

AVIDIA PLAUTIA (AVIDIA PLAUTIA NIGRINI) FRA ROM (59). Det var hende, der var gift med Lucius Aelius, med hvem hun fik sønnen

LUCIUS VERUS⁴⁰⁶

KEJSER LUCIUS VERUS (LUCIUS AURELIUS VERUS AUGUSTUS) AF ROM (58). Han blev født 130 i Rom. Lucius Verus fik en omfattende uddannelse af den berømte grammaticus Marcus Cornelius Fronto. Han var en excellent studerende, med store evner i retorik og poesi. I 153 blev Lucius Verus kvæstor, og året efter blev han konsul. Det var ham, der blev romersk kejser sammen med Marcus Aurelius i 161, og det var første gang, at Rom fik to kejsere. De belønnede Prætorianergarden og indførte ytringsfrihed, hvad der bl.a. var baggrunden for Marulus værker, der også kritiserede magthaverne.

Da Lucius Verus skulle til Armenien for at nedkæmpe et oprør sammen med Marcus Aurelius, gjorde han ophold i Athen på vejen dertil, hvor han sammen med Herodes Atticus deltog i De Elysiske Mysterier. Det var en optagelsesceremoni for Demeterkulten. Han tog også til Efesos, hvor han blev gift med Marcus Aurelius datter Lucilla i 164. Lucius Verus befriede efterfølgende Armenien, og efter yderligere slag, hvor romerne også indtog hovedstæderne i Parthien og Medien, endte det med, at han sluttede fred med Parthien. Romerne fik overhøjhed over

Armenien, og partherne måtte afstå det vestlige Mesopotamien til Rom.

DE ELYSISKE LEGE

Tilbage i Rom blev der holdt triumftog, hvor både Marcus Aurelius, Lucius Verus, deres sønner og ugifte døtre deltog. I 164 blev Lucius Verus igen konsul, nu sammen med Marcus Aurelius. De følgende år tilbragte han i Rom, hvor han levede en glamourøs livsstil med fester, skuespil og væddeløb,

LUCIUS VERUS MØNT⁴⁰⁷

Da Marcus Aurelius og Lucius Verus igen måtte i felten i 168 for at nedkæmpe oprøret i Donauregionen, nåede Lucius Verus kun at opleve starten på krigen. Han blev syg, og døde af et slagtilfælde på vej til Rom i 169. Marcus Aurelius fulgte Lucius Verus lig til Rom, og afholdt spil til hans ære. Herefter blev Lucius Verus begravet i Castel Sankt Angelo. Han blev guddommeliggjort af Senatet som *Divus Verus* (Hellige Verus).

Lucius Verus var altså gift med kejserinde Lucilla, med hvem han fik datteren

PRINSESSE AURELIA LUCILLA (AURELIA LUCILLA GALERIA QUINTIANUS VERA) AF ROM (57). Hun blev født omkring 165 i Antiochia. Aurelia Lucilla var gift med

POMPEIANUS QUINTIANUS FRA ROM (57). Han var født omkring 154, og døde omkring 182. Sammen med Aurelia Lucilla fik han sønnen

COMMODUS POMPEIANUS FRA ROM (56). Han var født omkring 182, og døde 209. Commodus Pompeianus blev gift med

MARIANA MINOR FRA ROM (56). Hun var født omkring 180. Sammen med Commodus Pompeianus fik hun datteren

AURELIA POMPEIANA FRA ROM (55). Hun blev født omkring 210. Aurelia Pompeiana var gift med

FLAVIUS CRISPUS FRA SIRMIMUM (55). Han blev født omkring 210 i Sirmium (Serbien). Flavius Crispus døde 268 i Rom. Sammen med Aurelia Pompeiana fik han datteren

CLAUDIA CRISPINA⁴⁰⁸

CLAUDIA CRISPINA FRA ROM (54). Hun døde 253 i Rom. Claudia Crispina var gift med

FLAVIUS EUTROPIUS AF GORDIANI (54). Han kom fra Gordianislægten i Dardania, hvor han var en af de betydeligste herremænd. Flavius Eutropius døde 270. Sammen med Claudia Crispina fik han sønnen⁴⁰⁹

CONSTANTIUS CLORUS⁴¹⁰

KEJSER CONSTANTIUS CLORUS”DEN BLEGE” (GAIUS FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS CLORUS) AF ROM (53). Han var født i 242. Constantius Clorus var først officer, og blev derefter guvernør af Dalmatien i 284. I 293 blev han medlem af Romerimperiets Kollegium som cæsar med ansvar for Spanien, Frankrig og England. England løsrev sig, men Constantius Clorus tog til Kent i 296, og vandt det tilbage til Rom. Dette blev fejret i 304 med Roms sidste triumftog.

Da kejser Diocletian og kejser Maximian trak sig tilbage i 305, blev Constantius Clorus kejser sammen med Galerius i det nye teatraliske system med to seniorkejsere (Augusti) og to juniorkejsere (caesari).

CONSTANTIUS CLORUS MØNT⁴¹¹

Allerede året efter døde Constantius Clorus. Han var blevet syg på vej til England, hvor han skulle lede et hærtog mod skotter og picter, der havde angrebet romerne fra nord. Da han ikke så sig i stand til at lede hæren på grund af sygdom, sendte han ilbud til sin søn Konstantin den Store om at komme og hjælpe sig. Konstantin kom, og ledte romerne til sejr. Da Konstantin vendte tilbage til York, lå faderen for døden. Constantius Clorus anerkendte derefter sin søn som efterfølger og kejser. Han var først gift med Sankt Helena, med hvem han fik sønnen kejser Konstantin den Store, og siden med dronning Flavia Maximiana Theodora, med hvem han fik sønnen konsul Flavius Julius Constantius. De indgår begge i slægten. Kejser Constantius Clorus var altså først gift med

SANKT HELENA⁴¹²

SANKT HELENA (FLAVIA IULIA HELENA AUGUSTA) AF KORSET (53). Hun var født omkring 250 i Drepanum på Sicilien. Til hendes ære ændrede byen senere navn til *Helenopolis*. Helena kom fra lave kår, og det menes, at hun mødte Constantius Clorus i Drepanum omkring 270. De levede derefter sammen i en snes år. I 273 fødte hun deres søn Konstantin.

SANKT HELENAS RELIKVIE⁴¹³

Da Constantius Clorus blev cæsar i 289, var de tvunget til at blive skilt, og han giftede sig med Theodora. I 306, da Helena opholdt sig i York, hørte hun, at hendes søn Konstantin havde efterfulgt sin far som kejser. Helena vendte så tilbage til hoffet i Rom, hvor hun blev en prominent person. Hun blev adlet som *Nobilissima Femina*, og blev senere ophøjet til Augusta. Vi ved, at hun ejede en hippodrom og en offentlig badeanstalt, *Thermae Helena*.

I 312 begyndte hendes søn at fremme den kristne kirke, og Helena konverterede til kristendommen. I årene 327-28 gennemførte

hun en pilgrimsrejse til Det Hellige Land, hvor hun bad alle steder, hvor Jesus havde rørt jorden. Ifølge Eusebius af Caesarea tog hun hånd om de fattige, og byggede kirker. Hun var således med til at grundlægge Fødselskirken i Betlehem og Eleona Kirken på Olivenbjerget. Det er også Helena, det tillægges at have fundet Jesus kors. Det skete ved hjælp af jøden Judas, der konverterede til kristendommen, hvis vi skal tro legenderne. På denne baggrund blev Helena helgenkåret.

HELENA FINDER DET SANDE KORS⁴¹⁴

Kort efter Helenas hjemkomst fra Det Hellige Land døde hun. Sankt Helena blev begravet i mausolæet ved Sankts Marcellinus og Peters Kirke, men hendes porfyrikiste med hendes jordiske rester blev senere overført til Vatikanmuseet, hvor den er i dag. Sammen med kejser Constantius Clorus fik hun sønnen

KONSTANTIN DEN STORE⁴¹⁵

KEJSER KONSTANTIN "DEN STORE" (GAIUS FLAVIUS VELERIUS AURELIUS CONSTANTINIUS AUGUSTUS) AF ROM (52). Han blev født i 272 i Serbien, og blev romersk kejser i 306. Konstantin var først med i hærtogter mod øst med Diocletian og Maximian og senere i togtet mod picterne i England sammen med sin far. Da hans far døde, udnævnte soldaterne ham til cæsar. De næste seks år slog han sig ned i Trier, hvor der opstod en Helena kult for hans mor. Triers Kaiserthermen og Konstantins Basilica stammer fra hans hånd.

I Rom havde både hans svigerfar Maximian og hans svoger Maxentius søgt at tilrane sig magten, men fejlet. Maximian søgte så sikkerhed hos Konstantin i Trier, men samtidig fortsatte han sit rænkespil, og planlagde et plot mod Konstantin. Det blev opdaget, og kostede Maximian livet i 210. Maxentius blev slået af Konstantin i slaget ved Milvian Bridge i 312. Aftenen før slaget havde Konstantin en drøm om, at han skulle placere Kristi tegn på soldaternes skjolde, hvorefter de ville vinde: "*Hoc signo victor eris or*" (Ved dette tegn vil du sejre). Efter sejren konverterede kejser Konstantin til kristendommen, og blev enkejser. Det var

enden på tetrarkiet, der var indført for at sikre stabilitet, men førte til øgede magtkampe.

KONSTANTIN DEN STORE⁴¹⁶

Konflikterne fortsatte dog, nu mellem Konstantin og hans svoger Licinius. Dette førte til en række slag, der først endte i 324, hvor Konstantin sejrede, og Licinius og hans søn blev dræbt. Konstantin ledte en række hærtogter for at sikre rigets grænser. Dette gælder således togter mod germanerne i perioden 306-314, mod goterne i 332, mod sarmatianerne i 334 og mod grænsen langs Donau i 336. Et stort højdepunkt i hans liv var indvielsen i 330 af den nye by Konstantinopel, som skulle være et støttepunkt for rigets østlige del.

KONSTANTIN DEN STORE

Konstantin den Store opfattede sig selv både som en verdslig leder og Guds stedfortræder på jorden, kejser af Guds nåde. Han præsiderede over Det Første Økumeniske Koncil i Nicaea i 325, hvor han sammen med biskopperne søgte at finde konsensus mellem de kristne retninger.

Konstantin grundlagde Gravkirken i Jerusalem, Den Gyldne Octagon i Antiochia og De Hellige Apostles Kirke i Konstantinopel. Hertil kom en række kirker i Rom. Dette gælder den oprindelige Sankt Peters Kirke, Sankt Giovanni in Laterano, Sankt Sebastiano, Sankt Agnese fuori la Mura og Sankts Marcellinus og Peter. Sidstnævnte sted byggede han også et mausolæum til sig selv og sin familie. Det endte dog med, at kun Sankt Helena blev begravet der.

Konstantin var ikke den store reformator, men han sikrede bedre velfærd og moral, også over for slaverne, og overlod en del af regeringsfunktionerne til den kristne kirke.

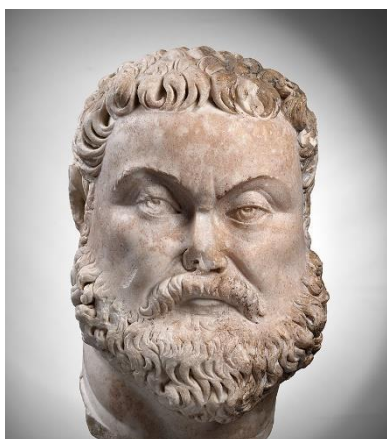
KONSTANTINS TRIUMFBUE

Roms berømte Konstantins Triumfbue blev rejst i anledning af 10 års jubilæet for hans udnævnelse til kejser. På Forum Romanum færdiggjorde han basilikaen, og han byggede et termebad på det sted, hvor præsidentpaladset ligger i dag.

Konstantin døde i 337 i sin villa i Nikomedia, og blev begravet i De Hellige Apostles Kirke i Konstantinopel. Her blev hans sarkofag stillet bag 12 sarkofager, der bar apostlernes navne, så han kunne opfattes som den 13. apostel. Konstantin den Store blev gift med datteren af

MAXIMIAN MØNT⁴¹⁸

MAXIMIAN⁴¹⁷

KEJSER MAXIMIAN (MARCUS AURELIUS VALERIUS MAXIMIANUS HERCULIUS AUGUSTUS) AF ROM (53).

Han var født 250 på Balkan. Maximian blev cæsar i 285. Han blev kejser året efter sammen med Diocletian, hvis politiske hjerne passede godt sammen med Maximians militærstrategiske hjerne. Maximian slog sig ned i Trier, men brugte det meste af sin tid på hærtog. I 285 slog han oprørere i det nordlige Frankrig og Belgien, medens han de næste to år kæmpede mod germanske stammer langs Rhinen. Han gennemførte et togt dybt ind i Alemannien i 288. I 296-298 slog han til mod pirater i Spanien og bekæmpede berbernes invasion i Mauretanien.

Herefter vendte Maximian tilbage til Rom, hvor han overgav kejserværdigheden til Diocletian i 305. Maximian støttede efterfølgende sin søn Maxentius oprør, men det slog fejl, så han måtte flygte til sin svigersøn Konstantins hof i Trier.

I 308 blev han tvunget til at frasige sig drømme om kejserværdigheden. I 310 prøvede han alligevel at tilbageerobre magten, og udnævnte sig selv til kejser, men også det slog fejl. Herefter flygtede han først til Arle og siden til Marseille, hvor han blev fanget og beordret selvmord af sin svigersøn. Maximian var en af de kejsere, der forfulgte de kristne. Efter hans død ophøjede Senatet ham til Augustus. Han blev gift med

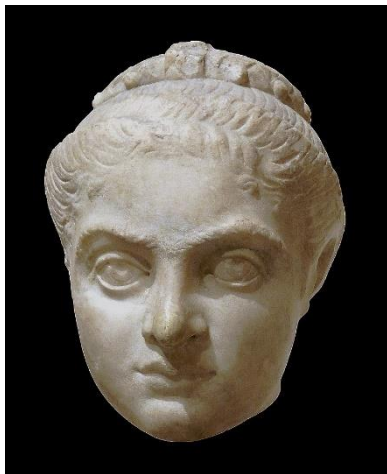

EUTROPIA⁴¹⁹

KEJSERINDE EUTROPIA AF ROM (53).

Hun var født 250 i Syrien. Eutropia var først gift med senator Afrianus Hannibalianus, men blev skilt fra ham i 286. Herefter blev hun gift med kejser Maximian. Ifølge Eusebius istandsatte hun de hellige steder i Hebron, og fik bygget en kirke i Mamre. Hun måtte dog gå stille med sin kristne tro, da Maximian forfulgte de kristne. Eutropia døde 325 i Milano. Sammen med senator Afrianus Hannibalianus fik hun datteren Flavia

Maximiana Theodora, og sammen med kejser Maximian fik hun datteren kejserinde Fausta. De indgår begge i slægten. Vi har altså

FAUSTA⁴²⁰

KEJSERINDE FAUSTA (FLAVIA MAXIMA FAUSTA AUGUSTA) AF ROM (52). Hun var født 289 på Balkan. Det var Fausta, der blev gift med kejser Konstantin den Store i 307 under hendes fars asyl ved Konstantins hof i Trier. Hendes far Maximian prøvede at involvere hende i sit oprør i 310, hvor han ville have, at hun skulle støtte ham, svigte sin mand, og gifte sig med en anden. Hun var dog tro mod sin mand kejser Konstantin, og fortalte ham om komplottet, hvorefter hendes far blev tvunget til selvmord. Kejser Konstantin var meget glad for Fausta, og han adlede hende først (Nobillissima Femina) og siden blev hun kejserinde. Det skete i 323. Det endte dog ikke så lykkeligt.

FAUSTA MØNT⁴²¹

Fausta angav Crispus, kejser Konstantins søn af første ægteskab, for at have voldtaget sig, hvorefter han blev henrettet. Senere fik hendes svigermor Helena overbevist sin søn om, at det var en falsk anklage, hvorefter Fausta blev henrettet. Det skete i et overopvarmet bad i 326. Det var efter dette, at Helena gennemførte sin pilgrimsrejse til Det Hellige land. Sammen med kejser Konstantin den Store fik hun datteren

KEJSERINDE FAUSTINA AUGUSTA (FLAVIA MAXIMA FAUSTA AUGUSTA) AF ROM (51). Hun fik en søn med prokonsul Gratianus den Ældre i 321, og blev siden gift med kejser Constantinus II. Kejserinde Faustina Augusta døde 355. Hun var altså først gift med

PROKONSUL GRATIANUS "DEN ÆLDRE" (GRATIANUS FUNARIUS MAJOR) AF BRITANNIEN OG AFRIKA (51). Gratianus var fra Kroatien. Han startede som rebelslager, hvorefter han gjorde karriere inden for den romerske hær. Her arbejdede han sig op til at blive general og romersk hærfører (comes) i England og Afrika. Gratianus blev også prokonsul. Han døde 367 i Torino. Sammen med Faustina Augusta fik han sønnen

VALENTIN I MØNT⁴²²

KEJSER VALENTIN I (FLAVIUS VALENTINIANUS AUGUSTUS) AF ROM (50). Han blev født 321 i Cibalae i Kroatien. Som sin far fik Valentin en militær

karriere, og var som general i gang med at rydde op i Gallien, da kejser Jovian døde i 364. Valentin blev så valgt til romersk kejser af sine soldater, og blev en af de sidste store romerske krigerkejsere. Han førte en tolerant religiøs politik, og kristendommen fik overtaget under hans styre. Valentin søgte at sanere administrationen og styrke kejsermagten i forhold til Senatet.

362 E.KR.⁴²³

I Gallien måtte Valentin føre en række krige mod indtrængende germanske stammer. Det øgede skatteudskrivningen, og medførte en stigende opposition i provinserne. Valentin omtales som en dygtig og erfaren regent, men samtidig var han hidsig og brutal. Han døde 375 af et slagtilfælde i Brigetio. Kejser Valentin I var gift med Flavia Justina, der stammede fra

98. KONSUL AFRANIUS HANNIBALIANUS AF ROM

KEJSERINDE EUTROPIA AF ROM (53)
var også gift med

KONSUL AFRANIUS HANNIBALIANUS AF ROM (53). Han var officer i den romerske hær, konsul i 292 og prætoriansk præfekt under Diocletian. Sammen med Eutropia fik han datteren

FLAVIA MAXIMIANA THEODORA⁴²⁴

KEJSERINDE FLAVIA MAXIMIANA THEODORA AF ROM (52). Hun blev født omkring 273, og døde 305. Flavia Maximiana Theodora var gift med

KEJSER CONSTANTIUS CLORUS "DEN BLEGE" (GAIUS FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS CLORUS) AF ROM (52), der sammen med Flavia Maximiana Theodora endvidere fik sønnen

KONSUL FLAVIUS JULIUS CONSTANTIUS AF ROM (51). Han var født omkring 300 i Sirmium. Julius Constantius blev patricus og konsul i 335. Efter hans halvbroder Konstantin den Stores død i 337 blev Julius Constantius dræbt, og hans ejendomme konfiskeret. Han var gift med

NERATIA GALLA "DEN ÆLDRE" FRA ROM (51). Sammen med Flavius Julius Constantius fik hun sønnen caesar Constantius Gallus samt datteren Neratia Galla, som jeg begge stammer fra. Vi har altså

CÆSAR CONSTANTIUS GALLUS (FLAVIUS CLAUDIUS CONSTANTIUS

GALLUS) AF ROM (50). Han var født 326, og var smuk med blødt blondt hår. Constantius Gallus var et af de få medlemmer af den kongelige familie, der ikke blev dræbt oven på kejser Konstantin den Stores død i 337. I 351 blev Constantius Gallus udnævnt til cæsar af de østlige provinser af kejser Konstantin II, ligesom han blev gift med kejserens søster. Constantius Gallus var også konsul fra 352-354.

CONSTANTIUS GALLUS⁴²⁵

Constantius Gallus slog et jødisk oprør ned, og stoppede isaurianernes hærgen langs kysterne, men der var utilfredshed med ham hos Antiochas aristokrati på grund af kornforsyningen. Kejseren ønskede ham derfor tilbage til Italien, og beordrede parret til Milano.

CONSTANTIUS GALLUS MØNT⁴²⁶

Først rejste hans hustru for at formilde sin bror, medens Gallus blev tilbage i Antiocha. Hun døde på vejen, og kejserens udsending lod efterfølgende forstå, at kejseren ville ophæve Constantius Gallus til augustus, når han kom til Italien. Constantius Gallus drog så nølende afsted, og på vejen arrangerede han væddeløb i Konstantinopels Hippodrom, og kronede selv sejrherren. Det var en ære, der kun tilkom en augustus, hvilket skabte yderligere utilfredshed hos kejseren, så da Constantius Gallus nåede Pola i Istrien i 354, blev han dræbt. Han havde en elskerinde

ADEODATA POSTUMIANUS FRA ANTIOCHA (50), med hvem han fik datteren

ANASTASIA GALLUS FRA ROM (49). Hun blev født 352. Der er usikkerhed om Anastasias mand, men hun fik sønnen

GALLUS FRA ROM (48). Han blev født omkring 370. Gallus fik sønnen

CLEARCHUS GALLUS FRA ROM (47). Han blev født omkring 390. Clearchus fik datteren

ARRIANA CONSTANTINA (ANASTASIA ARRIANA CONSTANTINA CLEARCHUS) FRA ROM (46). Hun var født omkring 410 i Byzans. Anastasia Constantina blev gift med

POMPEIUS MANICHAE AF DYRRHACIUM (46). Han var født omkring 400 i Byzans, og hans tilnavn betyder skjold. Sammen med Anastasia Constantina fik han sønnerne kejser Anastasius I og konsul Flavius Paulus, som begge indgår i slægten. Vi har altså

ROMERSK MANICHAESKJOLD

KONSUL FLAVIUS PAULUS AF BYZANS (45). Han var enekonsul i 496. Flavius Paulus var gift med Flavia Magna, hvis farfar var

PETRONIUS MAXIMUS MØNT⁴²⁷

KEJSER PETRONIUS MAXIMUS AF ROM (47). Han var født omkring 396, og blev prætor allerede i 411. Fire år efter blev Petronius Maximus tribun og 420 præfekt for Rom (prefectus urbi). Siden blev han prætoriansk præfekt. Petronius Maximus blev konsul i 433, og i 439 blev han prætoriansk præfekt for Italien (Præfectus praetorio Italie). Han blev konsul igen i 443. Petronius Maximus istandsatte den gamle Sankt Peders Domkirke, og byggede et forum på Caelianhøjen.

I 454 iscenesatte Petronius Maximus mordet på den magtfulde øverstkommanderende

Aetius, og han var utilfreds med, at kejser Valentin III ikke efterfølgende ville udpege ham til posten som øverstkommanderende (magister militum). Året efter iscenesatte han så mordet på kejseren, og blev selv indsat som kejser af Senatet dagen efter. For at konsolidere sin magt lod Petronius Maximus sig skille, og giftede sig med kejser Valentin III's enke Eudoxia den Ældre. Samtidig tvang han hendes datter Eudoxia den Yngre til at gifte sig med sin søn. Datteren var imidlertid forlovet med vandalkongen Genseric's søn Huneric, så Eudoxia den Ældre bad Genseric om hjælp.

GENSERIC INDTAGER ROM⁴²⁸

Genseric ankom så med sin flåde til Tiberens munding, og slog sin lejr op. Da Petronius Maximus hørte om dette, og kastede han sig på en hest for at slippe ud af Rom, inden byen blev omringet af vandalerne. Romerne opdagede imidlertid hans flugt, og kastede sten efter ham, medens han red gennem byen. Kort før han nåede byporten, blev han ramt i tindingen af en sten, og faldt af hesten. Derefter blev han lynchet, skåret i stykker og smidt i Tibern. Petronius Maximus fik således kun 77 dage på tronen. Han var først gift med datteren af

VOLUSIANUS DEDIKATION⁴²⁹

PROKONSUL VOLUSIANUS (RUFIVS ANTONIVS AGRYPNIVS

VOLVSIANVS) AF ROM (48). Han var prokonsul af Afrika, præfekt for Rom 417 og senere præfekt for Italien. Volusianus var hedning i en kristen verden, hvor både hans mor og de kejsere, han tjente, var varme tilhængere af kristendommen. Sankt Augustinus søgte idelig at påvirke ham til at omvende sig, ligesom de havde en korrespondance desangående fra omkring 410. I 436 rejste Volusianus til kejser Theodosius II af Byzans for at fri til hans datter Licinia Eudoxia på kejser Valentin III's vegne. Midt under besøget blev Volusianus imidlertid syg og døde, og på sit dødsleje omvendte han sig til kristendommen.

På Forum Romanum findes stadig en dedikation af ham til kejser Honoris. Volusianus fik datteren

VOLVSIANA FRA ROM (47). Det var hende, der var gift med kejser Petronius Maximus, med hvem hun fik datteren

MARIA CAECINVS FRA ROM (46). Hun var gift med sønnen af

ANCIUS OLYBRIVS PROBVS FRA ROM (47). Han var gift med

ADELPHIA FRA ROM (47). Sammen med Ancius Olybrius fik hun sønnen

ANICIUS PROBVS FRA ROM (46). Sammen med Maria Caecinus, fik han datteren

FLAVIA MAGNA MARIA ANICIUS FRA ROM (45). Hun blev født 460 i Rom. Det var hende, der var gift med konsul Flavius Paulus, med hvem hun fik døtrene Flavia Eirene og Flavia Sabinia, som begge indgår i slægten. Vi har altså

FLAVIA SABINIA FRA BYZANS (44). Hun var gift med sønnen af

GENERAL SABIANVS AF BYZANS (45). Han blev øverstkommanderende (magister militum) for Illyrien 479. Sabianus var en dygtig general, og da ostrogoten Theodoric Strabo nægtede at anerkende hans kejser Zeno, faldt Sabianus dem i ryggen, slog ostrogoterne, og beslaglagde deres ejendele. Sabianus faldt siden i unåde, og kejseren fik ham dræbt i 481. Sabianus fik sønnen

KONSUL SABIANVS AF BYZANS (44). Han var konsul i 505, og blev general af Illyrien (militum per Illyricum) i 508. Sabianus blev slået i slaget ved Horreum Margi af en kombineret hær af hunner og ostrogoter, men undslap med nogle få overlevende til Natus Fæstning. Sammen med Flavia Sabinia fik han sønnen

ANASTASIUS DIPTYCH⁴³⁰

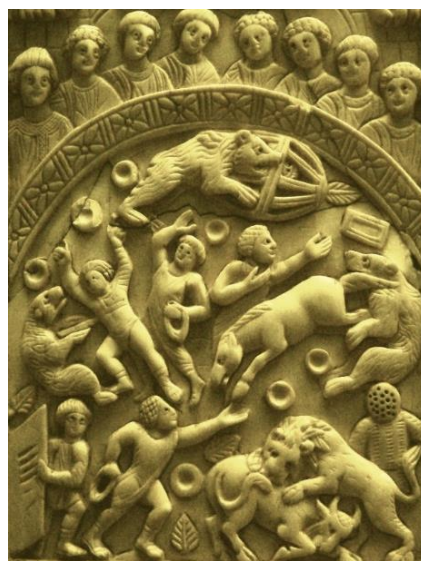
KONSUL ANASTASIUS (FLAVIUS ANASTASIUS PAULUS PROBUS SABINIANUS POMPEIUS) AF BYZANS (43). Han var født omkring 500. Anastasius blev kommandør af de adelige riddere (comes domesticorum equitum), og i 517 blev han konsul. Hans konsulære diptych er bevaret. Han var blev gift med Theodora Balbilla den Yngre, hvis farfar var

KONSTANTINOPELS HIPPODROM

DYREHOLDER ACACIUS "BJØRNETÆMMEREN" FRA KONSTANTINOPEL (45). Han var født 440. Acacius blev kaldt Bjørnetæmmeren, og holdt vilde dyr, der underholdt i pauserne

mellem væddeløbene på Konstantinopels Hippodrom.

VILDE DYR I KONSTANTINOPELS HIPPODROM⁴³¹

Acacius blev imidlertid syg og døde 491. Han efterlod sig hustru og tre døtre, hvoraf den yngste var 6 år. Acacius var gift med datteren af

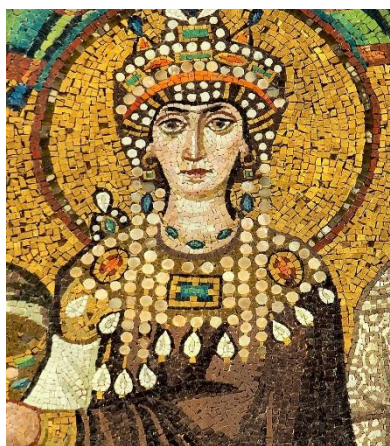
DIOGENES FRA PALMYRA (46). Han døde 460. Diogenes var gift med

CYRINA FRA DAMAS (46). Hun var født i Damas i Syrien. Sammen med Diogenes fik hun datteren

THEODORA BALBILLA

THEODORA BALBILLA FRA PALMYRA (45). Hun var født 445 i Damaskus. Theodora Balbilla flyttede til Konstantinopel, hvor hun var danser og skuespiller. Da Acacius Bjørnetæmmeren døde, og hun blev alene med sine tre underskønne døtre, så hun så ingen anden udvej end at faldbyde sine døtre blomsterbesmykkede på Konstantinopels Hippodrom. Da de var gamle nok, blev de sat til at optræde på de lokale teatre. Theodora Balbilla døde 496. Den mellemste af døtrene var

SANKT THEODORA

KEJSERINDE SANKT THEODORA AF BYZANS (44). Hun var født omkring 485 i Galata i Byzans. Efter faderens død optrådte Theodora i en lille tunika med lange ærmer ligesom slaverne, når hun blev fremstillet af moderen. Siden arbejdede hun som skuespiller og prostitueret, hvor grænsen var flydende. Fra den tid var hun kendt for sin fremførelse af *Leda og Svanen*. Først strippede hun så hurtigt loven tillod, derefter lagde hun sig nøgen ned, og blev bestrøet på sine kønsdele med korn, som blev samlet op af en svane eller gås.

Siden tog Heceboulus Tyrianeren hende til sig, og tog hende med til Pentapolis, da han blev udpeget til guvernør over Libyen. Han

behandlede hende dårligt, og bortviste hende og deres barn efter fire år. Hun rejste så via Alexandria tilbage til Konstantinopel. Det var antagelig på denne tur, at hun mødte den koptiske patriark Timothy III i Alexandria, hvor hun konverterede til den monophysitiske tro. Det var en orientalsk lære, der hævdede, at Jesus kun havde en natur, den guddommelige.

Da hun vendte tilbage til Konstantinopel, opgav hun sin tidligere livsstil, og slog sig ned som væver på et uldspinderi nær paladset. Hendes skønhed, klogskab og underholdende karakter kom kejser Justinian for øre, og det endte med, at han ville giftes med hende. Det kunne han dog ikke efter loven, der forbød embedsmænd at gifte sig med skuespillerinder. I 525 fik han så ændret loven, så de kunne blive gift. Da han blev kejser, blev hun kejserinde.

THEODORA MED SIT HOF

Theodora døde 548, og blev ophøjet til helgen. Hun var altså først gift med

GUVERNØR HERCEBOLOS TYRIANEREN AF SYRIEN (44). Han var født omkring 470, og var syrisk adelsmand fra Tyre. Sammen med Theodora Balbilla fik han datteren

THEODORA BALBILLA "DEN YNGRE" AF BYZANS (43). Hun var født omkring 515

i Sancy, og blev adopteret af kejser Justinian I, der behandlede hende som et fuldt legitimt barn. Theodora Balbilla den Yngre døde 548. Det var hende, der var gift med konsul Anastasius, med hvem hun fik sønnen

FLAVIUS ANASTASIUS FRA BYZANS (42). Han var født omkring 530, og døde efter 571. Flavius Anastasius var først gift med Joannina, men ægteskabet varede kun otte måneder, inden de blev tvunget til skilsmisse af hendes far og mor. Siden blev han gift Flavia Juliana, der stammede fra

99. KEJSER ANASTASIUS DICORUS AF BYZANS

**POMPEIUS MANICHAEA AF
DYRRHACIUM** (46) og **ANASTASIA
CONSTANTINA FRA BYZANS** (46) fik
endvidere sønnen

ANASTARIUS DICORUS⁴³²

**KEJSER ANASTASIUS I DICORUS
(FLAVIUS ANASTASIUS DICORUS**

AUGUSTUS) AF BYZANS (45). Han var født omkring 430 i Dyrrhacium, og hans tilnavn betyder to-pupillet, der kom af, at han havde et sort og et blått øje. Anastasius var en smuk hofembedsmand med ansvar for orden og stilhed (silentarius) ved hoffet, og da kejser Zeno døde i 491, sørgede Zenos enke Ariadne for, at Anastasius blev kejser i stedet for Zenos bror Longinus. Herefter giftede hun sig med ham.

Anastasius var populær, da han gennemførte en velovervejede nedsættelse af skatterne, forbedrede møntvæsenet, og viste stor energi i imperiets administration. Året efter slog Anastasius et oprør fra Longinus ned. I 502 udbrød der krig med Persien. Krigen varede i fire år, og endte nærmest uafgjort med en fredsslutning i 506. For at sikre grænsen mod perserne byggede Anastasius en stærk fæstning i Daras, ligesom han byggede Den Anastasiske Vold for at sikre sig mod invasion fra slaver og bulgarer.

ANASTASIUS I'S MØNT⁴³³

Anastasius var tilhænger af den monophysitiske tro. Denne tro blev fraskilt ved Det Fjerde Økumeniske Koncil i Chalcedon 451, hvor det blev fastslået, at Jesus både havde en guddommelig og en menneskelig natur.

Anastasius holdt fred med kirken frem til 512, hvor han indførte den monophysitiske tro. Dette sammen med den stringente skatteopkrævning førte i 514 til et oprør, der

blev ledet af den byzantinske general Vitalian og blev støttet af hunnerne. Oprøret blev slået ned af Anastasius admiral Marinus i 515. Anastasius døde 518, og blev begravet i De Hellige Apostles Kirke i Konstantinopel. Han efterlod et ufatteligt rigt imperium, med 430 tons guld i skattekammeret. Anastasius havde en elskerinde

ASPIDIA FRA BYZANS (45). Sammen med Anastasius fik hun datteren

ANASTASIA FRA BYZANS (44). Hun døde 511. Anastasia blev gift med

PROBUS FRA ROM (44). Han døde 518. Sammen med Anastasia fik han sønnen

KONSUL FLAVIUS PROBUS "DEN YNGRE" (FLAVIUS ANICIUS PROBUS MINOR) AF BYZANS (43). Han var født omkring 495. Flavius Probus var konsul i 525. Han var gift med Flavia Proba, hvis bedsteforældre var

KONSUL FLAVIUS PAULUS AF BYZANS (45) og FLAVIA MAGNA MARIA ANICIUS FRA ROM (45), der endvidere fik datteren

FLAVIA EIRENE FRA BYZANS (44). Hun var født 485. For at styrke båndet til slægten Theodosius, fik kejser Anastasius Eirene gift med konsul Flavius Anicius Olybrius den Yngre, hvis farfar var

OLYBRIUS MØNT⁴³⁴

KEJSER OLYBRIUS (ANICIUS OLYBRIUS AUGUSTUS) AF BYZANS (46). Han var født omkring 431. Olybrius blev gift med kejser Valentinian III's yngste datter, og vandalkongen Genseric den Halte arbejdede for, at Olybrius skulle blive kejser efter både Valentinian III og hans efterfølger Petronius Maximus døde i 455. Genseric egen søn var nemlig gift med kejser Valentin III's ældste datter. Det lykkedes dog ikke i første omgang. Olybrius blev først konsul i 464, og kejser i 472. Hans tid som kejser blev kort, idet han blev syg, og døde efter syv måneder ved magten. Olybrius var en from mand, der prægede et kors og ordsproget "Hyld Verden" (Salve Mvndi) på sine guldmønter i stedet for det traditionelle "Hyld Republikken". Han istandsatte også Sankt Euphemia Kirke i Chalcedon. Olybrius var gift med kejserinde Placida, der stammede fra

100. KONSUL VETTIUS JUSTUS DEN ÆLDRE AF ROM

KONSUL VETTIUS JUSTUS "DEN ÆLDRE" AF ROM (52) var konsul, og døde i 325. Vettius Justus den Ældre fik sønnen

VETTIUS JUSTUS "DEN YNGRE" FRA ROM (51). Han var født omkring 315, og døde 361. Han var gift med datteren af

KONSUL FLAVIUS JULIUS CONSTANTIUS AF ROM (52) og NERATIA GALLA FRA ROM (52), der endvidere fik datteren

NERATIA GALLA FRA ROM (51). Hun var født omkring 325 i Rom. Sammen med Vettius Justus den Yngre fik hun datteren

KEJSERINDE JUSTINA (FLAVIA JUSTINA AUGUSTA) AF ROM (50). Hun

døde 388 i Byzans. Det var hende, der blev gift med kejser Valentin I, med hvem hun fik datteren

KEJSERINDE GALLA (FLAVIA GALLA) AF ROM (49). Hun blev født i Cauca i Spanien efter 374, og døde 394 i Rom. Kejserinde Galla blev gift i 388 med sønnen af

GENERAL THEODOSIUS "DEN ÆLDRE" (FLAVIUS HONORIUS THEODOSIUS MAJOR) AF ROM (50). Han var født omkring 310 i Galicien. Theodosius den Ældre var general og magister equitum praesentalis i 368, hvor han ledte felttog mod picterne og skotterne i England og i de følgende år mod alemannerne i Gallien og sarmaterne på Balkan. Som følge af politiske intriger fra hans fjender ved retten blev han dødsdømt og henrettet 376. Han fik sønnen

THEODOSIUS DEN STORE

KEJSER THEODOSIUS I "DEN STORE" AF ROM (49). Han blev født i 347 i Cauca. Theodosius kom fra en officersfamilie, og fik en militær karriere. Han deltog i felttog til England og Balkan, hvor han var, da kejser Valens døde i 378. Senatet udpegede så Theodosius til kejser i 379. På Balkan lykkedes det ham at drive Visigoterne tilbage,

men der var konstant nye angreb, som han måtte forsvare sig imod.

THEODOSIUS I MØNT⁴³⁵

I 380 indførte Theodosius I søndagen som helligdag og i 392 blev kristendommen statsreligion. I 394 blev De Olympiske Lege forbudt som hedenske. Theodosius I døde i 395 i Milano, og blev begravet i Constantinus II's mausolæum i Konstantinopel. Herefter blev Det Romerske Rige delt, så Arcadius fik Byzans og Flavius Honorius fik Rom.

Theodosius I var først gift med dronning Aelia Flacilla, med hvem han fik sønnen kejser Arcadius, og siden med kejserinde Galla, med hvem han fik datteren kejserinde Galla Placida. De indgår begge i slægten. Vi har altså

GALLA PLACIDA

KEJSERINDE GALLA PLACIDA (AELIA GALLA PLACIDIA AUGUSTA) AF ROM (48). Hun blev født i 388 i Thessaloniki. Allerede i sin barndom blev hun adlet (*nobillissima puella*), fik sin egen husholdning, og blev økonomisk uafhængig.

Under Roms belejring 408-410 blev Placida fanget af kong Alaric af Visigoterne, og hun fulgte med dem til Gallien i 412. I 414 blev hun gift i Narbonne med Alarics efterfølger kong Ataulf af Visigoterne. Brylluppet blev en stor fest, hvor Priscus Attalus holdt bryllupstalen, skrevet som et klassisk *epithalamium*, et digt, der blev skrevet til bruden, inden hun skulle til brudesengen.

Kong Ataulf døde allerede året efter, og hun vendte tilbage til Rom, hvor hun blev gift med Kejser Constantius III i 417. Galla Placida blev ophøjet til Augusta i 421, samme år som Constantius III døde. Han blev efterfulgt af Honorius som enekonge. I 423 døde Honorius, og Galla Placida og Constantius III's søn Valentin III blev indsat som vestromersk kejser i 425. Han var kun 6 år, så det blev hans moder Galla Placida, der fik dannet en stærk regering og regerede på sønnens vegne. Fra 426-432 fik hun reetableret et stærkt forsvar langs Donau, og slog visigoterne i Gallien og frankerne langs Rhinen. Visigoterne blev dog ved at presse på i Sydøstgallien.

I 429 udpegede Galla Placida Bonifacius til general i Nordafrika. Han lavede en underhåndsftale med vandalerne i Spanien, så de satte over Middelhavet, og hjalp ham. De slog sig herefter ned i Mauretien, og da Bonifacius ville have dem til at tage tilbage til Spanien, nægtede de. I stedet slog de Bonifacius, der tog tilbage til Rom. Her udnævnte Placida ham til hærchef, og han

slog Aetius i et blodigt slag ved Ravenna i 432. I slaget mistede Bonifacius livet, og i 433 udnævnte Placida Aetius til hærchef i stedet. I 437 blev hendes søn 18 år, og hun kunne nu kun styre fra kulissen frem til hun døde 450 i Rom.

Galla Placida istandsatte og udvidede en række kirker, herunder Sankt Paul uden for Murene i Rom og Gravkirken i Jerusalem. Hertil kom Sankt Giovanni Evangelista Kirke i Ravenna, der blev bygget af ”*Galla Placida sammen med sin søn Placidus Valentinian Augustus og hendes datter Justa Grata Honoria Augusta som tak for deres redning fra havets farer*”.

GALLA PLACIDAS MAUSOLÆUM⁴³⁶

Galla Placida byggede et mausolæum i Ravenna efter kejser Constantius III's død, hvor de begge blev begravet. Hun var altså gift anden gang med

CONSTANTIUS III MØNT⁴³⁷

KEJSER CONSTANTIUS III AF ROM

(48). Han var født i Naissus, og gennemløb en militær karriere, hvor han arbejdede sig op til hærfører (magister militum) under kejser Honoris. Ved slaget i Arles i 411 slog Constantius III general Gerontius, der havde udnævnt Maximus til kejser. I 412 jagede visigoterne Constantius III ud af Italien, og tog hans mor med til Gallien. Året efter var han dog tilbage i Rom, og blev konsul. I 414 slog Constantius III visigoterne i Gallien, og da deres konge Ataulf døde året efter, indgik Constantius III en fredsaftale med dem, hvor de fik overladt området fra Pyrenæerne til Garonne mod at indgå som en del af den romerske hær i Spanien. Som en del af aftalen indgik også, at Ataulfs enke Galla Placida kunne vende tilbage til Rom.

I 417 blev Constantius III igen konsul sammen med Honoris, og han blev gift med Honoris søster Galla Placida. I 420 blev Constantius III valgt til konsul for tredje gang, nu sammen med den byzantinske kejser Theodosius II. I 421 blev Constantius III kejser sammen med sin svoger kejser Honoris.

Constantius III døde senere samme år, og blev begravet i det mausolæum, Galla Placida havde bygget. Sammen med kejserinde Galla Placida fik han sønnen

KEJSER VALENTIN III AUGUSTUS AF ROM

(47). Han var født 419 i Ravenna. I 423 døde kejser Honorius, og året efter blev Valentin III vestromersk cæsar. I 425 blev han indsat som vestromersk kejser, med sin mor som værge. Det var hende, der regerede på hans vegne frem til 437, hvor Valentin III blev myndig.

VALENTIN III

På det tidspunkt var Aetius med store dele af den romerske hær optaget af kampe i Gallien, så Valentin III kunne ikke forhindre, at vandalkongen Genseric den Halte trængte videre ind i de nordafrikanske provinser og indtog Kartago i 439.

451 E.KR.⁴³⁸

I de kommende år var romerne optaget af kampe mod hunnerne, og da de ikke kunne klare to fronter samtidig, anerkendte de i 442 det vandalske kongedømme i Tunesien. Anerkendelsen blev understreget af, at Valentins ældste datter Eudoxia den Yngre blev forlovet med Genseric's ældste søn Huneric. Dette stoppede dog ikke Genseric,

der opbyggede en flåde, og indtog de italienske øer. Hertil kom, at dele af Spanien blev tabt til germanske stammer. Forsvaret af de mange grænser førte til øgede udgifter samtidig med, at skattegrundlaget svandt ind i takt med, at mange af Roms forsyningslinier gik tabt. I 444 indførte Valentin III derfor omsætningsafgift, og satte embedsmændene, senatorerne og sig selv i skat.

Hunnernes pres på grænserne ved Donau søgte Valentin at løse ved at tildele Attila ærestitlen *magister militum* i håb om, at Attila så ville bruge sine kræfter på at kæmpe mod Byzans. I 449 sendte Valentins søster imidlertid bud til Attila om at komme og frelse hende fra et uønsket ægteskab, hendes bror ville tvinge hende ind i. Til gengæld lovede hun Attila halvdelen af det vestromerske rige.

VALENTIN III MØNT⁴³⁹

Dette benyttede Attila som anledning til at kaste sig over Rom. Han indgik en fredsaftale med Byzans, og i 450 krydsede han Rhinen og indtog provinsen Belgien. Som modtræk gik den vestromerske hærfører Aetius sammen med visigotere og burgunder, og slog Attila i slaget ved Chalons. For at sikre sin egen position lod Aetius dog Attila og en del af hans hær undslippe. Dette gav Attila mulighed for at omgruppere, hvorefter han gik ind i Lombardiet. Valentin III måtte så fortrække fra sin hovedstad i Ravenna til Rom. Herfra fik han sendt en delegation med

paven i spidsen til at forhandle med Attila. I mellemtiden opsagde Byzans fredsaftalen, og truede hunnernes kerneområde, ligesom der udbrød pest blandt Attilas mænd. Det fik Attila til at trække sig, og han døde kort efter.

Herefter anklagede Petronius Maximus Aetius for at føre et dobbeltspil, og opmuntrede Valentin III til at sætte ham ud af spillet. Valentin III dræbte så Aetius egenhændigt i 455. Kort efter fik Petronius Maximus dræbt Valentin III på Campus Marius, så han selv kunne blive kejser. Samtidig tvang han Valentins hustru Eudoxia den Ældre til at ægte sig selv og hans datter til at ægte sin søn.

Valentin III gav paven overhøjhed over byen Rom, og han gav store bidrag til Sankt Laurentii kirker i Rom og Ravenna. Kejser Valentin III var gift med kejserinde Eudoxia den Ældre, der stammede fra

101. KEJSERINDE SANKT AELIA FLACILLA AF ROM

AELIA FLACILLA⁴⁴⁰

KEJSERINDE SANKT AELIA FLACILLA (AELIA FLAVIA FLACILLA AUGUSTA) AF ROM (50) var født 356 i Spanien, og blev gift med kejser Theodosius I i 376. Hun roses for sine kristne dyder og sin store retfærdighedssans. Aelia Flacilla støttede velgørelse, og citeres af Theodorot for også personligt at hjælpe de handicappede. Sankt Ambrosius beskriver hende som ”*en sjæl, tro mod Gud*”. Palatium Flaccium i Konstantinopel blev opkaldt efter hende. Der blev også placeret en statue af hende i Byzans Senat.

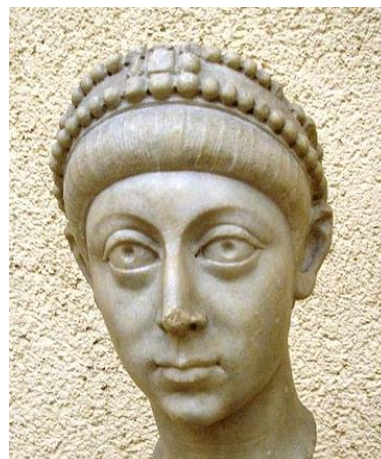
Aelia Flacilla døde 386, og blev begravet i Konstantinopel, hvor Sankt Gregory af Nyssa holdt gravtalen. Hun blev ophævet til helgen i den græsk-ortodokse kirke. Sankt Aelia Flacilla var altså gift med

AELIA FLACILLA MØNT⁴⁴¹

KEJSER THEODOSIUS I ”DEN STORE” AF ROM (50), der sammen med hende endvidere fik sønnen

KEJSER ARCADIUS AF BYZANS (49). Han var født omkring 377 i Segovia. I 383 blev Arcadius juniorkejser af Byzans. Da hans far døde i 395, blev Det Romerske Rige delt, og Arcadius blev kejser af Byzans. Samme år blev han gift med Aelia Eudoxia.

ARCADIUS⁴⁴²

I hele Arcadius regeringstid var der problemer med goterne, der plyndrede på Balkan. Arcadius søgte at få fred i 397 ved at udnævne deres leder Alaric til magister militum for Illyrien, og betale en stor sum penge. Dette hjalp dog kun lidt, og i 400 kom det til et opgør i Konstantinopel, som han vandt, mens 7.000 gotiske soldater blev dræbt.

ARCADIUS FORUM⁴⁴³

Dette blev fejret med opførelsen af en høj sejrssøjle på et nyt forum, han lod bygge. Søjlen stod til begyndelsen af 1700-tallet, hvor den måtte pilles ned på grund af skader.

ARCADIUS MØNT

Arcadius var lille, spinkel og mørklødet. Han døde 408. Arcadius var gift med

AELIA EUDOXIA⁴⁴⁴

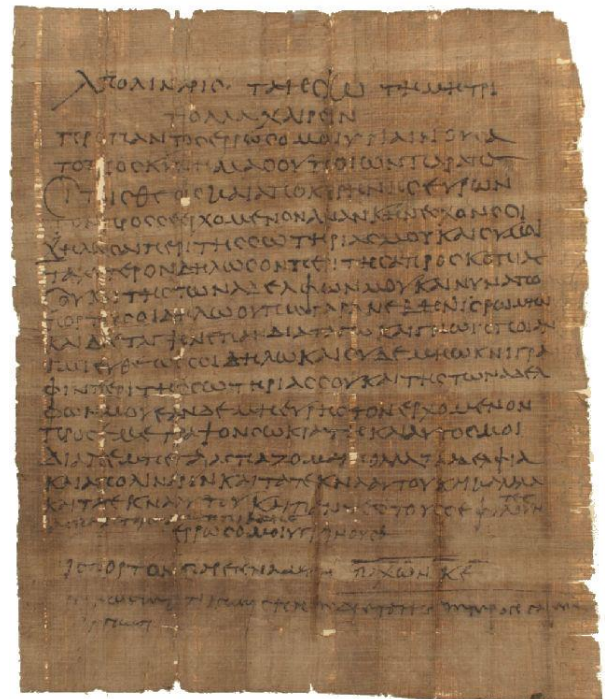
KEJSERINDE AELIA EUDOXIA I AUGUSTA AF BYZANS (49). I sine unge år levede Aelia Eudoxia et udsvævende liv, og da patriarken tordnede mod dette, fik hun ham fjernet. I år 400 blev hun ophøjet til Augusta. Kejserinde Aelia Eudoxia døde i barselsseng i 404. Sammen med kejser Arcadius fik hun sønnen

THEODOSIUS II⁴⁴⁵

KEJSER THEODOSIUS II "DEN YNGRE" (FLAVIUS THEODOSIUS MINOR AUGUSTUS) AF BYZANS (48).

Han var født i 401 i Konstantinopel. Theodosius II blev kejser af Byzans efter sin fars død i 408. Han var da 7 år, og i de første år regerede den prætorianske præfekt Anthemius på hans vegne, medens hans søster Pulcheria overtog hvervet i 414. Theodosius I var en veluddannet og mild kejser, der gav plads til ministre og familie i regeringen af landet.

CODEX THEODOSIANUS

I 425 etablerede Theodosius II Konstantinopels Universitet med 31 professorater i bl.a. jura, filosofi, medicin, geometri, aritmetik, musik og retorik. I 429 gik han i gang med at få samlet alle love fra kejser Konstantin og frem i en systematisk lovsamling "*Codex Theodosianus*", der også kom til at danne grundlaget for kejser Justinians lovsamling "*Corpus Juris Civilis*".

THEODOSIUS MODTAGER SANKT
IOHANNES RELIKVIE

I 431 indkaldte Theodosius I til et råd i Efesos for at træffe afgørelse i kontroversen om Kristi natur. Skulle jomfru Maria kaldes Guds Moder eller Kristi Moder? Afgørelsen blev, at hun blev kaldt Guds Moder (Theotokos). Det var også Theodosius, der opførte Theodosius mur omkring Konstantinopel. Han døde i 450 efter et fald fra sin hest. Theodosius den Yngre blev gift med datteren af

FILOSOF LEONTIUS FRA ATHEN (49). Han var rig, og havde et storslået hus på Akropolis. Leontius var sofist, og underviste i retorik på Athens Akademi. Han døde i 420. Leontius fra Athen fik datteren

AELIA EUDOCIA

**KEJSERINDE SANKT EUDOCIA
(AELIA EUDOCIA II AUGUSTA) AF**

BYZANS (48). Hun hed oprindeligt Athenais, og voksede op i familiens hus på Akropolis. Sankt Eudocia var litterært interesseret, og havde en strålende hukommelse. Hun blev oplært af sin far i filosofi, litteratur og retorik, hvor hun lærte sine klassikere af Homer og Pindar såvel som de sokratiske dyder. Da hun var 20 år, var hendes forældre døde, og hun flyttede til Konstantinopel. Her mødte hun kejserens søster Pulcheria, der fandt hende ”forbavsende smuk, intelligent og sofistikeret”. Pulcheria anbefalede sin bror at gifte sig med hende, og det skete i 423, hvor hun samtidig blev ophøjet til Augusta.

I 424 byggede hun det kristne universitet Athenaeum i Konstantinopel. Sankt Eudocia var poet, og skrev vers i homeriske hexametre. Hun skrev seks større værker, herunder et digt om ”Sankt Cyprians martyrium”, der var i tre bind, hvoraf 800 linjer har overlevet. På en marmorplade, der blev fundet ved udgravningen af badet Hamet-Gadera i Israel, blev der fundet et digt af hende, der var en ros til badet. Digtet starter med at prise ovnen, der varmer badene⁴⁴⁶:

*Jeg har set ubegrænsede undere i mit liv.
Men hvem, oh ædle Ovn, kan beskrive på så
mange tungemål
din energi, som ved fødslen ikke er andet end
dødelig og ingenting.
Snarere kræver retfærdigheden, at du kaldes
et nyt ocean af varme
eller healeren, en skaber og giver af søde
strømme.*

I 438 tog Sankt Eudocia på pilgrimsrejse til Jerusalem, og på vejen gjorde hun ophold i Antiochia, hvor hun holdt en strålende tale i homeriske hexametre for byens indbyggere. Her roste hun deres græske afstamning, og da

hun endte med: ”Jeg er af samme stolte blod og afstamning, som jer”, væltede tilhørerne huset, hvis vi skal tro Homer. Sankt Eudocia var så populær i Antiochia, at de rejste en statue af hende i guld i Curien og i bronze i Museet.

Fra Jerusalem hjembragte Sankt Eudocia en række relikvier til Konstantinopel. Af biskop Iuvenalis af Jerusalem havde hun således fået de lænker, Sankt Peder var bundet med, da han var i fangeskab i Jerusalem.

SANKT AELIA EUDOCIA MØNT⁴⁴⁷

I 443 blev hun sendt i exil i Jerusalem på grund af intriger ved hoffet, der førte til en formentlig falsk anklage for utroskab. I Jerusalem byggede Sankt Eudocia en række kirker og klostre, bl.a. Sankt Stephan Kirken, hvor hun selv blev begravet, da hun døde i 460. Sankt Eudocia blev helgenkåret. Det var hende, der blev gift med kejser Theodosius II, med hvem hun fik datteren

LICINIA EUDOXIA MØNT⁴⁴⁸

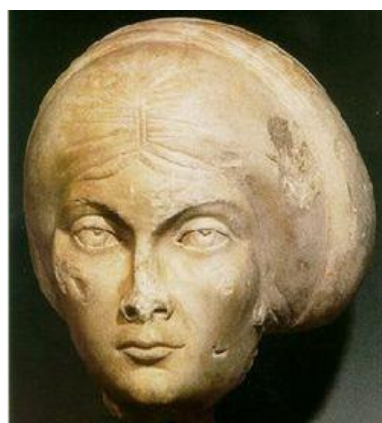
KEJSERINDE LICINIA EUDOXIA ”DEN ÆLDRE” (LICINIA EUDOXIA AUGUSTA MAJOR) AF BYZANS (47).

Hun blev født i 422. Det var hende, der først blev gift med kejser Valentin III, og siden blev tvunget til at gifte sig med kejser Petronius Maximus, da denne havde dræbt Valentin III i 455.

LICINIA EUDOXIA⁴⁴⁹

Kejserinde Eudoxia den Ældre sendte så bud til kong Genseric af Vandalerne om hjælp, så han kom, erobrede Rom, og tog hende og hendes to døtre med tilbage til vandalerens hovedstad Kartago. Her blev de behandlet med stor respekt. Syv år efter blev de frikøbt af den byzantinske kejser Leo, hvorefter Eudoxia flyttede til Konstantinopel. Her døde hun i 462. Det var altså Eudoxia den Ældre, der var gift med kejser Valentin III, med hvem hun fik datteren

PLACIDA

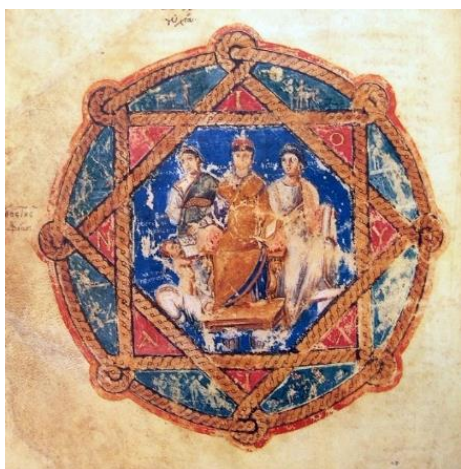
KEJSERINDE PLACIDIA AF BYZANS (46). Hun var født omkring 438 i

Konstantinopel. Det var Placida, der blev taget til fange af vandalkongen Genserich sammen med sin mor og storesøster i 455. Siden blev de løsladt, og hun vendte tilbage til Konstantinopel. Det var hende, der blev gift med kejser Olybrius, med hvem hun fik datteren

ANICIA JULIANA

PRINSESSE ANICIA JULIANA OLYBRIUS AF BYZANS (45). Hun var født 462 i Konstantinopel. Anicia Juliana blev omtalt som den rigeste og mest aristokratiske indbygger i Konstantinopel. Hun blev kendt for at være en af de første private kvindelige sponsorer af kunsten, og blandede sig både i indhold og stil. Det var således hende, der sponsorerede *Anicia Juliana Codex*, der er et af de tidligste og mest overdådigt illumerede skrifter, der stadig eksisterer.

ANICIA JULIANAS SPONSORPORTRÆT

Anicia Juliana var modstander af den monophysitiske lære og positivt indstillet over for pavestolen i Rom, hvad der fremgår af et bevaret brev fra hende til pave Hormisdas og af Marcellinus Comes krønike. Sidstnævnte hørte antagelig til hendes litterære cirkel. Anicia Juliana rejste tre kirker i Konstantinopel, og hun udbyggede sin oldemor kejserinde Eudocias lille Sankt Polyektos Kapel på familiens ejendom til den største basilika i Byzans.

I kirken, der blev rejst i 525, illustrerede hun sin afstamning tilbage til Theodosius I og Konstantin I. Stiftelsesteksten lyder: *”Kejserinde Eudocia, ivrig efter at ære Gud, byggede først et kapel til Guds tjener Polyektos. Men hun gjorde det ikke så stort og smukt, som det er nu, da hendes profetiske sjæl sagde hende, at hendes efterkommere ville vide, hvordan det skulle udsmykkes. Juliana, sine velsignede forældres fryd, der arvede det kongelige blod i fire generationer, skuffede ikke kejserindens håb, moderen til en nobel race, men rejste det lille kapel til en kirke med den nuværende størrelse og skønhed”*. Anicia Juliana døde 528. Hun var gift med

KONSUL AREOBINDUS (FLAVIUS AREOBINDUS DAGALAIPHUS AREOBINDUS) AF BYZANS (45). Han var født omkring 460. Areobindus blev chef for de kejserlige stalde (comes sacri stabuli). Han blev sendt til orienten som general (magister militum per Orientem), hvor han blev placeret i Dara med 12.000 mand. Areobindus angreb den persiske hær i 503, men blev tvunget tilbage til Edessa. Året efter ledte han et felttog ind i Arzanene, hvor krigen blev ført over på persisk territorium. Han blev herefter kaldt til Konstantinopel, hvor han blev konsul i 506.

AREOBINDUS DIPTYCH⁴⁵⁰

Da kejser Anastasius indførte den monophysitiske tro i 512, gjorde befolkningen oprør, og ville have Areobindus til kejser. Da mængden mødte op ved hans hus for at bekendtgøre det, gik Areobindus i skjul, og der er ikke hørt noget fra ham siden. Der er bevaret fem eksemplarer af hans konsulære diptych. Sammen med Anicia Juliana fik han sønnen

KONSUL FLAVIUS ANICIUS OLYBRIUS "DEN YNGRE" FRA BYZANS (44). Han var født 480, og fik tilnavnet den Yngre, da han kun var 10 år, da han blev konsul i 491. Det var ham, der blev gift med Flavia Eirene, med hvem han fik datteren

FLAVIA PROBA FRA BYZANS (43). Hun var født omkring 510. Det var hende, der var gift med konsul Anicius Probus, med hvem hun fik datteren

FLAVIA JULIANA FRA BYZANS (42). Hun var født omkring 533. Det var hende, der var gift med Flavius Anastasius, med hvem hun fik datteren

FLAVIA PLACIDA FRA BYZANS (41). Hun var født omkring 552. Flavia Placida var gift med general Iohannes Mystakon, der stammede fra

102. KONG VARAZDAT ARSACID AF ARMENIEN

VARAZDAT

KONG VARAZDAT ARSACID AF ARMENIEN (49) levede en tid i Rom, hvor han blev kendt for sine store mentale og fysiske evner. Hans navn betyder Bjørnegiveren.

Romerne udpegede ham til klientkonge af Armenien 374. Perserne ønskede imidlertid, at romerne trak deres styrker tilbage fra Armenien, og da goterne samtidig angreb romerne, blev de romerske styrker i Armenien sendt mod dem. Da de romerske styrker var væk, tvang den armenske hærfører kong Varazdat til at forlade landet i 378, og kejser Valens sendte ham til England. Varazdat er

den sidst kendte vinder af de klassiske olympiske lege, hvor han vandt i boksning. Der er rejst en statue af ham i Olympia. Varazdat fik sønnen

KONG VRAMSHAPUR ARSACID AF ARMENIEN (48). Han var persisk klientkonge af Armenien 389-414. Vramshapur formåede at holde fredelige relationer til både Byzans og Persien, ligesom han ledede en fredsmision til Mesopotamien for at mægle mellem dem. Vramshapur var protege for skabelsen af det armenske alfabet i 405, hvad der førte til en blomstring af den armenske litteratur. Vramshapur døde 417. Han fik sønnen

ARTAXIAS IV'S KRONING

KONG ARTAXIAS IV ARSACID AF ARMENIEN (47). Han var født 404, og blev persisk klientkonge af Armenien 422. Artaxias var en meget ung kristen konge i et zarathustrisk land under arabisk overherredømme, og det varede da heller ikke længere end til 428, før han blev afsat af perserne efter ønske fra adelen. Det blev enden for de armenske arsacidernes kongedømme. Herefter kom Armenien under

persiske markgrever (marzpaner). Artaxias fik datteren

PRINSESSE ARSHAKAK ARSACID AF ARMENIEN (46). Hun var gift med sønnen af

GUVERNØR ARSACES ARSACID AF ARMENIEN (47). Han var armensk guvernør for Vesten. Arsaces fik sønnen

PRINS ARSACID AF ARMENIEN (46). Sammen med Arshakak fik han sønnen

UNDERKONGE ATROMIDAZES ARSACID AF ARMENIEN (45). Han var underkonge af Armenien. Atromidazes døde 455. Han fik sønnen

PRINS ARTABANES ARSACID AF ARMENIEN (44). Han var født omkring 445. Artabanes emigrerede til Byzans i 471, hvor han døde i 475. Artabanes var gift med datteren af

AMBASSADØR HYMAYEAK MAMIKONID AF ARMENIEN (45). Han var født 410. Hymayeak var general (nakharer) og armensk ambassadør til Grækenland 449. Han døde 451. Hymayeak var gift med

DZYOK VREAM ARSACID FRA ARMENIEN (45). Hun var født 403. Sammen med Hymayeak fik hun datteren

SOUSANA MAMIKONIAN FRA ARMENIEN (44). Hun var født 451. Sammen med prins Artabanes fik hun sønnen

PRINS IOHANNES ARSACID AF KARENITIDE (43). Han blev prins af Karenitide i 470. Iohannes søgte at mægle mellem sin søn og den romerske statholder i

539, hvad der førte til, at han blev dræbt. Han fik sønnen

GENERAL ARTABANES ARSACID AF ARMENIEN (42). I 538-39 kæmpede han mod den romerske statholder Acacius som følge af romernes grusomme adfærd i Armenien. Artabanes dræbte såvel Acacius som dennes efterfølger. I 544 ekspanderede perserne ind i Armenien, og det medførte langt værre forhold for armenerne end under romerne, så Artabanes skiftede til at støtte romerne. I 545 blev han sendt til de romerske styrker i Afrika som leder af en lille armensk hærhed for at bekæmpe den numidiske hersker Gunderic, der havde gjort oprør mod Rom og slået en romersk styrke under senator Areobindus. Artabanes vandt over Gunderic, og dræbte ham.

Areobindus enke Praejecta havde været tilfangetaget af Gunderic, der ville gifte sig med hende, men nu blev hun befriet af Artabanes og forlovet med ham. Da de vendte tilbage til Konstantinopel blev Artabanes overøst med æresbevisninger. Han blev magister militum praesentalis, comes foederatorum og æreskonsul. Bryllup blev der imidlertid ikke noget af, da kejserinde Theodora havde opdaget, at Artabanes allerede var gift. Dette blev Artabanes rasende over, og i 548-49 ledte han Artabanes sammensværgelse mod kejser Justinian. Oprøret mislykkedes, men Artabanes blev benådet og sendt til Italien for at deltage i kampen mod goterne. Her deltog han i sejren over Merovingerne i slaget ved Casilinus i 554. Artabanes var altså forlovet med Praejecta, hvis farfar var

SABBATIUS FRA ILLYRIEN (44). Han var født omkring 460, og stammede fra en illyrisk bondeslægt. Sabbatius var gift med

VIGILANTIA FRA BYZANS (44). Hun var født omkring 465. Sammen med Sabbatius fik hun sønnen kejser Justinian I og datteren

VIGILANTIA "DEN YNGRE" FRA BYZANS (43). Hun var født omkring 490, og omtales i Flavius Cresconius Corippus digt *In laudem Justini Minoris*, der var skrevet i anledning af hendes bror kejser Justinian I's kroning. Hun var gift med

DULCIDIO FRA BYZANS (43). Sammen med Vigilantia fik han sønnen kejser Justinian II og datteren

PRAEJECTA FRA BYZANS (42). Hun var født omkring 520. Det var Praejecta, der først var gift med senator Areobindes, der uden nogen militær erfaring blev sendt til Afrika med en lille styrke, og slået af den numidiske hersker Gunderic. Praejecta var sendt i sikkerhed i Kartago, men da Gunderic indtog byen, blev hun sat i husarrest. Da Gunderic siden blev dræbt af den armenske general Artabanes i 546, blev hun befriet, hvorefter hun overøste ham med rige gaver, udnævnte ham til magister militum for Afrika, og blev forlovet med ham. Siden vendte de tilbage til Konstantinopel, hvor kejserinde Theodora havde opdaget, at Artabanes allerede var gift, så hun forbød ægteskabet. I stedet blev Praejecta gift i 548 med Flavius Iohannes. Sammen med Artabanes fik hun sønnen⁴⁵¹

GENERAL IOHANNES "SNURBART" ARSACID AF BYZANS (41). Han var født 547, og havde tilnavnet Mystakon (Snurbart). Iohannes Mystakon blev general (magister militum) af Orienten 579. I 583 led han nederlag til perserne ved Nymphiosfloden, men ellers kæmpede han sejrrigt. I 589 var han øverstbefalende for en romersk arme, der belejrede Dvin, og førte et felttog ind i

Atropatene årene efter, hvor han slog perserne ved Blarathonfloden. Iohannes Mystakon døde 591. Det var ham, der var gift med Flavia Placida, med hvem han fik en sønnen

GENERAL MANUEL ARSACID AF BYZANS (40). Han var født 585. Manuel Arsacid var antagelig general, da han omtales som magistros ved sin død i 651. Han fik en datter

MANUELSDATTER ARSACID FRA ARMENIEN (39), der blev gift ind i den anden armenske fyrsteslægt Bagratuni ved sit giftemål med markgreve Sambat V, hvis farfar var

MARKGREVE SAMBAT IV BAGRATUNI AF ARMENIEN (41). Han var armensk general (aspet) og markgreve (marzpan) af Armenien fra 604-616. Sambat IV fik sønnen

MARKGREVE VARAZTIROTS II BAGRATUNI AF ØSTARMENIEN (40). Han var markgreve af Østarmenien fra 628-634. Varaztirots fik sønnen

MARKGREVE SAMBAT V BAGRATUNI AF ARMENIEN (39). Han var født 625. Sambat V var armensk general og siden markgreve af Armenien fra 646-653. Hans familie overlevede den arabiske massakre på den armenske adel i Naxchawan i 705, hvor flere hundrede armenske adelige blev korsfæstet eller låst inde i kirker og brændt, efter de havde gjort oprør mod araberne. Herefter blev Armenien styret af kalifatsguvernører. Sambat V døde 711. Det var ham, der var gift med Manuel Arsacids datter, med hvem han fik sønnen⁴⁵²

PRINS VASAK OG HANS BØRN
KNÆLER FOR KRISTUS

PRINS VASAK BAGRATUNI AF ARMENIEN (38). Han var født omkring 655, og døde 732. Prins Vasak fik sønnen

FYRST ASHOT III "DEN BLINDE" BAGRATUNI AF ARMENIEN (37). Han var født omkring 690. Ashot III var fyrste (ishkan) af Armenien under Umayyad-kalifatet fra 732-748. Under ham blev Armenien stærkt igen, og kunne stille med en hær på op mod 90.000 mand. Han blev populær i kalifatet, da han vandt over en af emirerne, der havde gjort oprør mod Damaskus og angrebet Armenien. Ashot III blev blindet af en rival fra en anden klan. Han døde 762. Ashot III var gift med

DRONNING KHOSROVANUISH AF ARMENIEN (37). Hun byggede Amenaprkich Kirke. Sammen med Ashot III fik hun sønnen

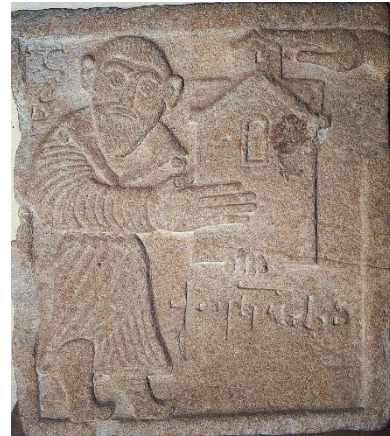
SAMBAT VII OG HANS BROR MED
SANAKIN KLOSTER⁴⁵³

FYRST SAMBAT VII BAGRATUNI AF ARMENIEN (36). Han var født omkring 715, og blev fyrste af Armenien under Abbaside-kalifatet fra 770-775. Han var patron for Sanakin og Haghpat klostre sammen med sin bror Gurgen.

771 E.KR.⁴⁵⁴

Sambat VII var en af lederne af det armenske oprør mod Abbaside-kalifatet 774-75. Han blev dræbt i slaget ved Bagrevand i 775, hvor den armenske adel led et katastrofalt nederlag. Han fik sønnen

ASHOT IV

FYRST ASHOT IV "KØDÆDEREN" BAGRATUNI AF ARMENIEN (35). Han fik tilnavnet Kødæderen (Msaker). Efter adelens nederlag ved Bagrevand flygtede Ashot IV mod nord til slægtens ejendomme ved Araxes Floden, så han kom på afstand af araberne, og tættere på Byzans. Her etablerede han et nyt herresæde omkring borgen Bargaran. Ashot IV vendte imidlertid tilbage, og i 806 blev han installeret som fyrste af Armenien under Abbaside-kalifatet.

HAGPAT KLOSTER

I 809 døde kalifen, og under den efterfølgende borgerkrig fik Ashot IV udvidet Armenien væsentligt. Herpå gjorde emir Abd al-Malik oprør mod kalifatet og belejrede Armeniens hovedstad Dvin i 813. Emirens hær på 5.000 mand blev udslettet af Ashot IV i 820, og emiren blev dræbt. Ashot IV døde 826, og

som Joseph Laurent skrev, var flygtningen fra Bagrevand endt som ”den stærkeste og mest populære af Armeniens prinser”. Han fik sønnen

GENERAL SAMBAT VIII ”BEKENDEREN” BAGRATUNI AF ARMENIEN (34). Han arvede herresædet Bagraran, og blev udnævnt til øverstkommanderende (sparaspet) over Armeniens styrker af Abbaside-kalifatet. Sambat VIII endte med at blive landsforvist til Samarra, hvor han døde. Han var gift med

HRIPSIMIJA FRA ARMENIEN (34). Sammen med Sambat VIII fik hun sønnen

ASHOT DEN STORE

KONG ASHOT I ”DEN STORE” BAGRATUNI AF ARMENIEN (33). Han var født omkring 820. Ashot I arvede herresædet Bagraran, og blev udnævnt til øverstkommanderende af Abbaside-kalifatet i 855. I 862 blev han anerkendt som fyrste af Armenien af Abbaside-kalifatet, og han annekterede Bagrevand samme år. I de følgende år måtte Ashot kæmpe mod emirerne. I 885 blev han kronet som konge af Armenien af kalifen, der håbede, at Ashot kunne holde sine slægtninge fra Byzans på afstand. Dette blev begyndelsen på det middelalderlige kongedømme Armenien.

Kong Ashot døde, da han var på vej til Gugark for at stoppe et oprør i 890. Den samtidige historiker Hivhannes Draskhanatakertsi skriver, at da kong Ashot I døde på rejsen, ”bar de ham i en kiste til Bagraran, den kongelige residens, hvor de dækkede kisten med klæde og slør vævet med guld, og omhyggeligt udvalgte soldater i rustning og ornamenter stod vagt. Den store katolikos sammen med resten af kirkens præster kom til stede, sang salmer og priste kongen. Hans tre sønner, de ældste prinser og andre venner fulgte kisten til kirkegården...hvor der var bygget et gravsted værdig for en konge, så han blev begravet på sine forfædres kirkegård”. Han var gift med

DRONNING KATRANIDE AF ARMENIEN (33). Hun var født 825. Katranide blev dronning i 885. Hun er kendt for sin korssten fra 879 i Garni, hvor hun blev begravet i Mashtots Hayrapet Kirke. Sammen med Ashot I fik hun sønnen

KONG SAMBAT I ”MARTYREN” BAGRATUNI AF ARMENIEN (32). Han efterfulgte sin far som konge i 890, og blev kronet i 892. Samme år genvandt han Armeniens tidligere hovedstad Dvin fra araberne. Glæden var imidlertid kort, da araberne kort efter vendte tilbage, indtog byen, og tog hans hustru som gidsel.

Araberne ønskede ikke et stærkt Armenien tæt på deres grænser, så de hærgede Armenien på det grusomste, hvorefter Sambat Martyren overgav sig i håb om, at han kunne stoppe arabernes slagterier. Araberne viste dog ingen barmhjertighed. Sambat blev tortureret til døde, halshugget og hængt hovedløs op på et kors i Dvin i 914. Han fik sønnen

ASHOT II

KONG ASHOT II "JERNET" BAGRATUNI AF ARMENIEN (31). Han var født omkring 882. Ashot II efterfulgte sin far som konge i 914, og søgte hjælp fra Byzans mod araberne. Det havde han held med, idet de byzantinske styrker tilbageerobrede store dele af Armenien fra araberne. I Dvin sad dog stadig en arabisk modkonge, hvad der førte til borgerkrig fra 918-20, inden Ashot genvandt magten. Ashot Jernet blev anerkendt af Abbaside-kalifatet som kongernes konge (shah an shah) i 922.

925 E.KR.⁴⁵⁵

ASHOT II'S KORS

Paradoksalt nok blev byzantinerne nu utilfredse med det tætte forhold, Ashot havde udviklet til araberne, og sendte en hær mod ham. Det lykkedes dog Ashot at modstå dem, så da han døde i 928 var truslerne aftaget. Ashot II var gift med datteren af

ASHOT II'S KISTE

KONG SAHAK SEVADE AF ARTSAKH (32). Han grundlagde kongedømmet Artsakh (Nagorno-Karabakh) som vasalkongedømme under Armenien. Sahak fik datteren

MARIA "BESKYTTEREN" AF ARTSAKH (31). Sammen med Ashot II fik hun datteren

SAMUELS INDSKRIFT

PRINSESSE HRIPPSIMIJA BAGRATUNI AF ARMENIEN (30). Hun flyttede til Makedonien, hvor hun døde før 993. Hendes søn Samuel satte en gravsten over hende, hendes mand og den ene af deres sønner på deres grav i Agios Germanos. Gravstenen havde tre kors og en indskrift, der er den ældst kendte kyrilliske indskrift. Den lyder: *"I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, Jeg Samuel, Guds tjener, satte mindet over min far, min mor og min bror på disse kors. Her er navnene på de afdøde: Nikolas, Guds tjener, Ripsimia og David. Skrevet i år 993"*. Hrippsimija var gift med

PRÆST NIKOLA KOMITOPULO FRA AGIOS GERMANOS (30). Som det fremgår af indskriften, havde han ingen kongelige titler, men var præst (Guds tjener). Nikola døde før 993. Sammen med Hrippsimija fik han sønnen

MEDKONGE ARON KOMITOPULOS AF BULGARIEN (29). Han var født omkring 934 i Makedonien. Efter de østlige dele af Bulgarien blev okkuperet af Byzans i 971, regerede Aron og hans tre brødre i fællesskab, og fortsatte modstanden mod Byzans. Aron holdt til i Sofia, hvor han måtte

forsvare området mod angreb fra de byzantinske områder i Trakien. I 976 tilbageerobrede brødrene det nordøstlige Bulgarien, men to af brødrene mistede livet.

Aron ville nu være enehersker, og friede til kejserens søster. Kejseren godkendte giftemålet, men i stedet for at sende sin søster sendte han hustruen til en af sine adelsmænd sammen med en biskop til brylluppet. Aron opdagede bedrageriet, og biskoppen blev slået ihjel. Forhandlingerne fortsatte dog, indtil Arons overlevende bror Samuel greb ind i 987, og dræbte Aron og hans familie på nær Arons søn Ivan. Aron Komitopulos overlevende søn var

BITOLA INDSKRIFTEN

TSAR IVAN VLADISLAV KOMITOPULOS AF BULGARIEN (28). Når han overlevede drabet på sin familie, skyldtes det, at hans fætter prins Gabriel Radomir gik i forbøn for ham. Det var dog ikke taknemlighed, der prægede Ivan, for i 1015 blev han overtalt af byzantinske agenter til at myrde Gabriel Radomir under en jagt, så han selv kunne blive tsar af Bulgarien. Året efter fik han myrdet en anden rival, der var gift med Radomirs søster.

Ivan overlevede siden et drabsforsøg fra byzantinske agenter, og vandt en sejr over byzantinerne ved Bitola, hvor det i en indskrift omtales, at bulgarernes hersker Ivan

Vladislav fornyede Bitolas fæstning og byggede en kirkegård til bulgarerne.

Byzantinerne vendte siden tilbage, og trængte dybt ind i Bulgarien, hvor de slog bulgarerne i slaget ved Setina. I 1018 gik det den anden vej, og bulgarerne belejrede Dyrrhacium, men under kampene foran byens mure blev Ivan Vladislav dræbt. Han blev begravet i Agios Achilios i Grækenland. Ivan Vladislav var gift med

TSARINA MARIA AF BYZANS (28). Hun var født 972. Efter hendes mands død overgav hun sig sammen med familien til byzantinerne, og blev sendt til Konstantinopel. Her blev familien integreret i det byzantinske hof, og hun fik titlen kejserindens ventende lady (zoste patrikia). I 1029 var hun involveret i et mislykket komplot mod kejseren, hvorefter hun blev sendt til et kloster i Lilleasien. Sammen med tsar Ivan Vladislav fik hun sønnen

TSAR TROIAN KOMITOPULOS AF BULGARIEN (27). Han var født omkring 990, og blev tsar af Bulgarien. Troian døde 1038. Han var gift med

TSARINA KONSTOSTEPHANIE AF VESTBULGARIEN (27). Sammen med tsar Troian fik hun datteren

PRINSESSE MARIA KOMITOPULOS AF BULGARIEN (26). Hun arvede omfattende ejendomme rundt om søen Ohrid, og hendes store indkomster blev brugt til at finansiere hendes mands overdådige livsstil og politiske ambitioner. Da Maria blev enke, trak hun sig tilbage fra det byzantinske hof til sine ejendomme. Hun døde efter 1095. Maria var gift med general Andronikos Doukas, hvis farfar var

GENERAL ANDRONIKOS DOUKAS AF BYZANS (28). Han var født omkring 950, og kom fra en adelsfamilie fra Paphlagonia (Pontus) på den tyrkiske nordkyst. Andronikos stammede fra kejser Konstantinos, men anelinen er ikke klarlagt. Han blev general (strategos) af Bulgarien og en af de højeste embedsmænd (protospatharios) af Byzans omkring 1000. Andronikos var vist guvernør i Moesien på Sortehavets vestkyst. Han døde i 1029. Andronikos Doukas var gift med

SKELERINA FRA BYZANS (28). Hun var født 1000, og døde 1026. Sammen med Andronikos Doukas fik hun sønnen

CÆSAR IOHANNES DOUKAS AF BYZANS (27). Han var født 1012. Iohannes Doukas var general, topembedsmand (katepano) og guvernør i Moesia. Han blev siden udnævnt til cæsar af sin bror kejser Konstantin X, som han var rådgiver for. Da Konstantin X døde i 1067, sikrede Iohannes, at hans nevø Michael VII Doukas blev kejser med sin mor kejserinde Eudokia som værge. Hendes mand Romanos IV var først blevet kejser, men han var blevet fanget. Siden slap han fri, men Iohannes sendte sine sønner ud for at fange og blinde ham. Iohannes tvang endvidere Eudokia til at blive nonne i 1071, så Iohannes selv kunne blive den faktiske leder af regeringen. Det varede dog kun to år, inden han blev forstødt og tvunget til at vende tilbage til sine store ejendomme nær Bosporus.

I 1074 blev Iohannes hentet tilbage for at bekæmpe de oprørske normanniske lejesoldater sammen med sin søn Andronikos. Under Roussel de Bailleul havde normannerne gjort oprør og slået den byzantinske hær i et forsøg på at etablere et

uafhængigt kongedømme i Anatolien, medens Iohannes og Andronikos blev taget til fange. Roussel blev imidlertid betænkelig, og søgte at overbevise Iohannes om, at han skulle lade sig krone som kejser med Roussel som øverstkommanderende. Normannerne blev efterfølgende slået af kejser Michael VII, og Iohannes måtte acceptere at frasige sig alle ambitioner og blive munk. Han vedblev dog at være rådgiver for kejseren, og endte med at få sin titel som cæsar tilbage. Iohannes Doukas døde omkring 1088. Han var gift med datteren af

PATRICIER NIKETAS
"PATRICIEREN" PEGONITES FRA
BYZANS (28). Han var født omkring 990, og døde 1057. Niketas Patriceren fik datteren

IRENE PEGONITISSA FRA BYZANS
(27). Hun var født 1012, og døde 1060. Sammen med Iohannes Doukas fik hun sønnen

GENERAL ANDRONIKOS DOUKAS AF
BYZANS (26). Han var kommandør i den byzantinske hær under felttoget mod de seldjukiske tyrker i 1071. I slaget ved Manzikert kom han galt afsted. Kejseren var blevet ramt, og Andronikos Doukas spredte budskabet, hvorefter de byzantinske styrker mistede modet. Året efter fangede han Romanos IV sammen med sine brødre i Cilicien. På trods af Andronikos indsigelser, blev Romanos blindet. Oven på dette blev han hædret som protoproedros, protovestiaros og domestikos, øverstkommanderende for de østlige styrker.

Under felttoget mod de oprørske normanniske lejetropper i 1074, hvor Andronikos var øverstkommanderende sammen med sin far, blev de begge fanget. Andronikos var blevet

hårdt såret, og blev løsladt for at kunne søge lægehjælp i Konstantinopel. Her kom han sig, men døde 1077. Det var Andronikos, der blev gift med prinsesse Maria af Bulgarien, med hvem han fik datteren

IRENE DOUKAINA

KEJSERINDE IRENE DOUKAINA
(IRENE DOUKAINA AUGUSTA) AF
BYZANS (25). Hun blev født 1066. Irene blev gift med Alexios I 1078, 11 år gammel. Hendes svigermor Anna Dalassene var en livslang fjende af Doukasfamilien, og hun tvang sin søn til at krone Maria af Alania i stedet. Under pres fra Doukas familien kronede patriarken også Irene en uge efter, hvad der medførte, at han måtte træde tilbage.

Efter Irenes datter Annas opfattelse var hendes mor *"Athena manifesteret som menneske, eller at hun pludselig var kommet ud af himlen i en himmelsk glorie og utilnærmelig pragt"*. Irene var sky, og holdt sig gerne fra offentlig fremtræden, men hun var magtfuld, når hun skulle optræde som kejserinde (basileia). Hun holdt mest af at tage sig af den kejserlige husholdning, læse og yde velgørenhed over for tiggere og munke.

JESUS OG IRENE MØNT⁴⁵⁶

Irene deltog ofte i kejser Alexios felttog, herunder mod Antiocha i 1107 og Chersonese i 1112. Her tog hun sig af sin mand, og virkede som en slags livvagt mod de mange konspirationer mod ham, ligesom hun fungerede som regent sammen med sin søster Anna, når han var alene på felttog. Irene plejede Alexio, da han lå for døden i 1118. Herefter konspirerede hun sammen med Anna mod Alexios efterfølger uden succes, så hun blev tvunget i Kecharitomene Kloster, som hun selv havde grundlagt. Her levede hun i fred, gav mad til de trængende og uddannede unge piger. Irene Doukaina døde 1138. Hun var gift med kejser Alexios I, der var søn af

GENERAL IOHANNES KOMNENOS AF BYZANS (26). Han var født 1015, og da hans bror Isaac I blev kejser, blev Iohannes Komnenos øverstbefalende for de vestlige styrker (curopalates domestikos), det højeste embede ved hoffet efter kejseren. Han døde 1067. Iohannes Komnenos var gift med

REGENT ANNA DALASSENE AUGUSTA AF BYZANS (26). Hun blev født omkring 1020. Da hendes mand blev øverstbefalende, fik Anna Dalassene den tilsvarende feminine titel curopalattissa desponia i 1048, den højeste titel efter kejserinden. Hun var regent for sin søn i 1081 og 1094-95. Anna Dalassene blev ophævet til augusta, og grundlagde Pantopopte Nonnekloster, hvor hun selv siden blev

nonne. Hun døde i 1102. Sammen med Iohannes Komnenos fik hun datteren Theodora Komnene og sønnen kejser Alexios I Komnenos. De indgår begge i slægten. Vi har altså

ALEXIOS I

KEJSER ALEXIOS I KOMNENOS AF BYZANS (25). Han blev født 1048. Da de normanniske lejetropper gjorde oprør i 1074, var Alexios med til at slå dem, og i 1078 blev han udnævnt til kommandør af de vestlige styrker, hvor han slog et oprør ned. Siden blev han beordret til at gå imod sin svoger Nikephoros Melissenos, hvad han nægtede af familiemæssige årsager. Dette fik dog ingen følger, da han behøvedes til at imødegå en invasion af de syditalienske normanner.

Alexio I blev kejser 1081, og for at kunne klare sig imod de syditalienske normanner, indgik han forbund med Venedig. Her fik Venedig rige privilegier, medens Alexios I fik støtte af Venedigs flåde mod normannerne. Han var også trængt af tyrkerne, og henvendte sig til Paven om hjælp. Pave Urban II benyttede i stedet lejligheden til at kalde til det første korstog for at befri Jerusalem.

1092 E.KR.⁴⁵⁷

Dette var ikke, hvad Alexio I havde ønsket sig, men han benyttede chancen til at indtage Nikæa i 1097. Ud over sine ydre fjender, havde Alexio I også en række indre fjender, og det var i hans periode som kejser, de fleste oprør mod tronen fandt sted. Gennem sine sidste 20 år mistede Alexios I meget af sin popularitet. Fra 1110-1117 måtte han tilbagevise adskillige invasionsforsøg fra Seldjuggerne.

ALEXIOS I MØNT

Alexio I var under indflydelse af sin mor Anna Dalassene, som han havde ophævet til augusta. Hun overtog ledelsen af riget i perioder, hvor han med stor fornøjelse overtog kommandoen over sine tropper. Han fik effektiviseret administrationen, ordnet møntvæsenet og skabt grundlaget for Byzans velstand i de følgende år. Alexio I døde i

1118. Sammen med Irene Doukaina fik han sønnen kejser Iohannes den Gode og datteren Theodora Komnene, som begge indgår i slægten. Vi har altså

THEODORA KOMNENA FRA BYZANS (24). Hun var født 1096. Theodora blev gift med Constantine Kourtikes i 1111, men han døde ikke så længe efter. I 1122 blev hun gift med den ekstremt smukke lavadelsmand Constantine Angelos, hvad der ikke passede kejserinden, så ægteparret blev forvist til nederste plads i familiehierarkiet i hendes liturgiske typicon. Theodora omtales sidste gang i 1136. Hun blev altså gift med

ADMIRAL CONSTANTINE ANGELOS AF BYZANS (24). Han var født omkring 1093, og stammede fra det lokale aristokrati i Philadelphia. Constantine Angelos var modig, exceptionel smuk og vandt Theodora Komnenes hjerte. Han blev ophævet til højadel (sebastohypertatos), og blev stamfader til Angelosdynastiet. I 1147 deltog han i kirkekonciliet i Blachernae, hvor patriarken blev afsat. To år efter deltog han i kejser Manuel I's felttog til Dalmatien, og efter erobringen af Razon blev Constantine Angelos lensmand for området. Han gennemførte også en ekspedition ind i Nishavadalen.

I 1154 blev Constantine Angelos admiral for den byzantinske flåde, og fik ordre til at tage til Monemvasia for at afvente yderligere forstærkning inden et angreb på Sicilien. Hans astrolog overbeviste ham imidlertid om, at han ville vinde et angreb på Sicilien, så mod kejserens ordre begav han sig afsted kun for at møde en langt større siciliansk flåde, der var på vej hjem fra Ægypten. Hans flåde blev slået, og admiral Constantine blev taget til fange i Palermo. Her sad han, til der blev

sluttet fred i 1158. I 1166 fik han til opgave at styrke Byzans forsvar mod Ungarn og styrke fæstningerne Belgrade, Nis og Zemun. Sammen med Theodora Komnena fik han syv børn, deriblandt sønnen

ANDRONIKOS ANGELOS

GENERAL ANDRONIKOS DOUKAS ANGELOS AF BYZANS (23). Han var født omkring 1133. General Andronikos deltog i synoden 1166, der blev indkaldt for at tolke Kristus udtalelse om, at *"min far er større end jeg"*. I 1176 tjente han uden succes som kommandør i kampe mod seldsjukkerne, der endte med nederlag til Byzans i slaget ved Myriokephalon. Året efter blev han udsendt som ambassadør til kongedømmet Jerusalem for at forny deres alliance.

I 1182 fik han til opgave at stoppe et oprør fra Andronikos I, men blev slået, og flygtede sammen med sine sønner til Baghdad, hvor de fik hjælp af Saladin til at slå sig ned i Acre. Her døde han i 1184. Omkring 1150 blev Andronikos gift med

EUPHROSYNE KASTAMONITISSA AF BYZANS (23). I 1180 søgte general

Andronikos at få deres ægteskab annulleret, så han kunne gifte sig med sin elskerinde. En synode støttede imidlertid Euphrosyne. I 1185 gjorde hendes søn Isaac II oprør mod kejseren, og barrikaderede sig i Nikæa. Kejseren belejrede så byen, og for at bryde de belejredes moral blev Isaacs mor Euphrosyne anbragt øverst på kejserens belejringsvolde. Isaac II's mænd fortsatte dog beskyddningen af kejserens tropper, men var omhyggelige med ikke at ramme Isaacs mor. Enden blev, at det lykkedes Isaacs mænd at sætte ild til belejringsmaskinerne og hente Euphrosyne i sikkerhed bag bymurene ved at hejse hende op med et reb.

Året efter var hendes søn blevet kejser, og hun deltog i et felttog mod Dyrrhachium, der havde gjort oprør. De indtog byen, men Euphrosyne døde på vejen tilbage til Konstantinopel. Sammen med general Andronikos fik hun sønnerne cæsar Iohannes Angelos og kejser Isaac II Angelos, som begge indgår i slægten. Vi har altså

ISAAC II

KEJSER ISAAC II ANGELOS AF BYZANS (22). Han var født 1156. Efter

Nicetas Chroniater var ”hans ansigt blomstrende; hans hår rødt; han var af middelhøjde og med en robust krop”. Isaac II’s oprør mod kejseren i 1185 førte ikke til noget, og kejserens forhadte statsminister søgte at fængsle Isaac. Det endte imidlertid med, at Isaac dræbte statsministeren, og søgte beskyttelse i Sofia Hagia. Befolkningen fangede herefter den upopulære kejser Andronikos I og dræbte ham, hvorefter de udråbte Isaac II til kejser.

ISAAC II MØNT⁴⁵⁸

Som nybagt kejser vandt Isaac II over de sicilianske normanner i slaget ved Demetritzes, men hans to efterfølgende flådeoperationer endte i fiasko. Da Frederik Barbarossa ville føre sine styrker gennem Byzans på Det Tredje Korstog, søgte Isaac II uden succes at forhindre det, da han havde indgået en alliance med Saladin. Så fulgte en krig mod Bulgarien, som var succesfuld i starten, men også denne endte med et nederlag i slaget ved Arcadiopolis i 1194. Herefter tog Isaac II’s storebroder Alexios Angelos magten som kejser, og lod Isaac blinde og fængsle.

Da Det Fjerde Korstog ankom til Konstantinopel, flygtede broderen imidlertid, og Isaac II blev igen kejser i 1203. Han døde året efter. Isaac II fik omdømme som en af de mindst succesfulde byzantinske kejsere. Han omgav sig med elskerinder og slaver, overlod administrationen til uværdige, der var fulde af

smiger, hævdede skatterne, og brugte pengene på omkostningsfulde byggerier og dyre gaver til kirken. Isaac II var først gift med Herina, og da han blev kejser i 1185, blev han gift anden gang med Margaret af Ungarn. Han var altså først gift med

KEJSERINDE HERINA AF BYZANS

(22). Hun fik sit tredje barn i 1183, og omtales ikke efter hendes mands andet giftemål to år efter. Herinas nekrolog blev fundet i Speyer Kloster, hvor en af deres døtre Irene var nonne. Sammen med kejser Isaac II Angelos fik hun datteren

STORFYRSTINDE ANA EUPHROSYNE ANGELINA AF BYZANS

(21). Hun var født omkring 1180 i Byzans. Anna blev gift i 1197 med Roman den Store, men efter hans død i 1205 blev hun tvunget i eksil sammen med sine sønner. Anna døde 1219. Hun var altså gift med Roman den Store, der stammede fra

103. KONG KONRAD III AF TYSKLAND

HERTUG FREDERICH I STAUFEN AF SWABIEN (25) og **HERTUGINDE AGNES SALIER AF WAIBLINGEN** (25) fik endvidere sønnen

KONG KONRAD III STAUFEN AF TYSKLAND (24). Han var født 1093 i Bamberg. Konrad III blev hertug af Franken i 1116, og i 1125 blev han også rektor for Bourgogne. Han blev valgt til modkonge i Nürnberg 1127, og drog herefter over Alperne, og blev valgt til konge af Italien. Da kejser Lothar døde, blev Konrad III valgt til konge af Det Tysk-romerske Rige og kronet i Aachen 1138.

KONRAD III

Herpå fulgte opgøret mellem Welferne og Ghibellinerne, der endte med at Konrad III vandt, og der blev sluttet fred 1142. Samme år gik han ind i Böhmen, og indsatte sin svoger Vladislav II som fyrste, medens et tilsvarende forsøg i Polen for hans anden svoger Ladislaus den Eksilerede mislykkedes.

KONRAD III

1147 drog Konrad III på Det Andet Korstog sammen med 20.000 mand. På vejen gennem Anatolien blev hans hær slået af tyrkerne, og kun 2.000 mand, herunder Konrad og de fleste af hans riddere, undslap. De sluttede sig nu til kong Louis VII's korsriddere, og belejrede forgæves Damaskus. Siden fejlede også belejringen af Askalon, da Konrads allierede ikke dukkede op som lovet.

KONRAD III OG LOUIS VII

Siden vendte Konrad III hjem, og i 1150 besejrede han Welf VI og hans søn i Slaget ved Flochberg, og det endte med fredsslutning mellem Stauferne og Welferne i 1152.

KONRAD III'S SARKOFAG⁴⁵⁹

Konrad III døde samme år i Bamberg. Han var gift med datteren af

BERENGAR II

GREV BERENGAR II AF SULZBACH (25). Han var født omkring 1081. Berengar II var ridder og leder af reformpartiet, hvor han stod på Pavens side i investiturstriden. Han støttede Henrik V i oprøret mod sin far. I 1111 deltog Berengar II i kroningen af Henrik V, og blev en af hans rådgivere. Han gav en donation til bispesyrsten i Bamberg. Berengar II grundlagde Berchtesgaden Kloster 1102, Kasti Kloster 1103 og Bamberg Kloster 1108. Han undertegnede konkordatet i Worms 1122

Berengar II døde 1125. Han var gift med datteren af

KASTI KLOSTER⁴⁶⁰

GREV OTTO II AF WOLFRATSHAUSEN (26). Han blev greve af Thaining 1073, af Ambras 1078 og af Diesen omkring 1100. Otto II fik datteren

GREVINDE ADELHEID AF WOLFRATSHAUSEN (25). Hun døde 1126. Sammen med Berengar II fik hun datteren

GERTRUDE AF SULZBACH

DRONNING GERTRUDE AF SULZBACH (24). Hun var født omkring 1110. Gertrude døde i barselsseng 1146 i Hersfeld Kloster, og blev begravet i Ebrach Kloster. Sammen med Konrad III fik hun datteren

STORFYRSTINDE AGNES LIUBAVA AF TYSKLAND (23). Hun var født 1107, og døde 1151. Agnes var gift med sønnen af

STORFYRST MSTISLAV "DEN STORE" VLADIMIROVICH RURIKID AF KIEV (24) og **STORFYRSTINDE KRISTINA INGESDOTTER AF SVERIGE** (24), der endvidere fik sønnen

IZYASLAV II

STORFYRST IZYASLAV II MSTISLAVICH AF KIEV (23). Han var født omkring 1096. I 1132 blev Izyaslav fyrste af Pereyaslav og Turov. 1134 blev han fyrste af Rostov og Volhynia. Endelig blev han storfyrste af Kiev 1146. Izyaslav døde 1154. Sammen med Agnes Liubava fik han sønnen

STORFYRST MSTISLAV II IZYASLAVICH THEODORE AF KIEV (22). Han var født 1124. Izyaslav II blev fyrste af Kursk 1125, af Polotsk 1129, af Turov 1132, af Volnya 1135 og af Perayaslav 1142. Han blev storfyrste af Kiev 1146. Mstislav II deltog sammen med sin far i kampene mod Cumanerne. Efter et par succesfulde indledende slag blev han slået i slaget ved Psyolfloden i 1153, men vandt efterfølgende slaget ved Voloymyr-Volynsky,

hvorefter han blev kronet i 1157. Han blev gift i 1151 med datteren af

HERTUG BOLESŁAW III KRZYWOUSTY PIAST AF POLEN (23) og **HERTUGINDE SALOMEA PIAST AF BERG-SCHELKLINGEN** (23), der endvidere fik datteren

STORFYRSTINDE AGNIESZKA BOLESŁAWOWNA AF POLEN (22). Hun var født 1137, og døde 1182. Sammen med Mstislav II fik hun sønnen

ROMAN DEN STORE

STORFYRST ROMAN "DEN STORE" (ROMAN MSTISLAVICH HALICKI) AF KIEV (21). Han var født 1153 i Galich. Roman den Store blev stamfader til Romanovich dynastiet. Han blev fyrste af Novgorod i 1168 og af Vladimir in Volhynia i 1170. I 1189 erobrede Roman Halick, og blev fyrste af de vestlige russere. Han gennemførte to succesrige felttog mod Cumanerne, hvorfra han vendte tilbage med mange slaver. Roman den Store faldt i slaget ved Vladimir mod polakkerne i 1205. Det var ham, der var gift med storfyrstinde Ana Euphrosyne Angelina, med hvem han fik datteren

STORHERTUGINDE SALOMEA ROMANOWNA HALICKA(20). Hun var født 1191 i Galitzki i Ungarn. Salomea Romanowna blev gift med storhertug Swantopolk den Store, der stammede fra

104. HERTUG ROBERT I AF BOURGOGNE

KONG ROBERT II "DEN FROMME" CAPET AF FRANKRIG (26) og **GREVINDE ADELE "DEN HELLIGE" CAPET AF FRANKRIG** (26) fik endvidere sønnen

ROBERT I'S SEGL

HERTUG ROBERT I "DEN ÆLDRE" CAPET AF BOURGOGNE (25). Han var født 1011. Robert I gjorde oprør mod sin far, og tvang ham til Paris. Da faderen døde 1031, gjorde han oprør mod sin ældre bror, og det endte med, at han blev hertug af Bourgogne 1032. Robert I var lidt af en røverbaron, der ikke havde kontrol over sine vasaller, og hvis ejendomme han ofte plyndrede.

I 1040 erobrede Robert I grevskabet Auxerre, men måtte siden opgive det ved fredsforhandlingerne i Autun 1060. I 1046 forstødte han sin hustru Helie af Semur, og efterfølgende dræbte han sin svigerfar og svoger. Som svar nægtede biskoppen af

indvie hans nye kirke i Senecy. Robert I døde 1076, og blev begravet i Sankt Senecy Kloster. Han var gift med datteren af

RIDDER DALMAS "DEN STORE" AF SEMUR (26). Det var ham, der blev myrdet af sin svigersøn Robert I omkring 1048. Ridder Dalmas den Store var gift med

AREMBURGE AF VERGY (26). Sammen med Dalmas den Store fik hun datteren

HERTUGINDE HELIE ERMENGARDE AF SEMUR (25). Hun var født i 1016. Helie blev gift med Robert I 1033. Da hun blev forstødt, blev hun nonne i Beaume under navnet Petronilla. Sammen med hertug Robert I fik hun sønnen

HENRI LE DAMOISEAU

HERTUG HENRI LE DAMOISEAU CAPET AF BOURGOGNE (24). Han var født 1035. Henri le Damoiseau døde 1070, og blev begravet i Sankt Etienne Kirke. Han fik sønnen

GREV HENRIK CAPET AF BOURGOGNE (23). Han var født omkring 1066. Som en yngre søn havde Henrik ikke chancer for at arve en titel, så i stedet deltog han i tilbageerobringen af den spanske halvø fra maurerne, hvor han deltog i kong Alfonso VI's felttog.

HENRIK

Henrik spillede en vigtig rolle i tilbageerobringen af Galicien og det nordlige Portugal fra muslimerne. Som belønning blev han i 1093 gift med kongens illegitime datter Terese af Leon, og blev greve af Portugal. Da kong Alfonso VI døde i 1109, invaderede grev Henrik Leon i håb om at kunne udvide sit land. Han døde imidlertid 1112, og blev begravet i Braga Domkirke. Henrik var altså gift med Teresa af Leon, hvis farfar var

FERDINAND I OG SANCHA

KONG FERDINAND I "DEN STORE" AF CASTILLIEN (25). Han var født omkring 1017. Ferdinand I blev greve af Castilien, da hans morbror grev Carcia

Sanchez af Castilien blev dræbt af utilfredse vasaller, han tidligere havde landsforvist, umiddelbart før sit bryllup med Sancha af Leon i 1029. Oven på drabet blev det aftalt, at Ferdinand I skulle overtage både grevskab og brud, og i 1032 blev han så gift med Sancha af Leon.

Ved slaget ved Tamaron i 1037 dræbte Ferdinand I sin svoger, hvorefter hans hustru Sancha arvede Leon. Han kronede så sig selv til konge af Leon og Castilien. Som det næste besejrede han maurerne i det nordlige Portugal, og erklærede sig for kejser af Spanien. Dette modsatte hans brødre sig, men de blev dræbt i et efterfølgende slag, hvad der førte til en strid med kejser Henrik III af Tyskland.

Ferdinand I var en dygtig hersker, der forbedrede de gamle visigotiske love og reformerede klostertugten. Han døde 1065 i Leon, efter han havde lagt sin krone og kåbe, klædt sig som munk, og knælet på et underlag af aske foran alteret i San Isidoro Kirke. Han blev altså gift med Sancha af Leon, hvis farfar var

BERMUDO II

KONG BERMUDO II "DEN GIGTPLAGEDE" AF LEON (27). Han var født 953, og blev udråbt til blev konge af Galicien i 981 af den galiciske og portugisiske

højadel, der ønskede hans beskyttelse mod kalifatet i Cordoba. Bermudo II blev kronet i Santiago de Compostela året efter.

BERMUDO II

Dette var et oprør mod kong Ramiro III af Leon, og førte til krig i de kommende år. Det lykkedes kong Bermudo II at tilbageerobre Zamora fra maurerne, men som hævn lagde kalif Al-Mansur Coimbra øde. Al-Mansur fortsatte ind i Leon, hvor han hærgede i 988, medens kong Bermudo II måtte søge tilflugt i Zamora. I 996 erobrede maurerne Astorga, og de hærgede Santiago de Compostela året efter. Domkirkens klokker blev således omsmeltet til lygter til moskeen i Cordoba.

I 999 gjorde gift det umuligt for kong Bermudo II at ride, og han døde samme år i Villanueva del Bierzo. Han blev begravet i Carracedo Kloster, men senere overført til Leon Domkirke. Kong Bermudo II var først gift med Valasquita af Leon, men forstødte hende, og blev siden gift med

DRONNING ELVIRA AF CASTILLIEN (27). Hun var født omkring 965, og efter sin

mands død i 999 regerede hun på sin søns vegne indtil 1007, hvorefter hun trak sig tilbage som nonne. Dronning Elvira døde 1017, og blev begravet i Sankt Isidoro Kirke. Sammen med kong Bermudo II fik hun sønnen

ALFONSO V

KONG ALFONSO V "DEN NOBLE" AF LEON (26). Han var født 996, og var kun fire år gammel, da hans far døde, så hans mor regerede på hans vegne frem til han blev myndig. Kong Alfonso V blev dræbt af en pil under belejringen af den mauriske by Viseu i 1028, og blev begravet i Sankt Isidoro Kirke. På hans sarkofag stod: *"Her ligger Alfonso, som befolkede Leon og gav gode love og lavede denne kirke af sandsten og brændte sten. Han havde kæmpet med saracenerne, og blev dræbt af en pil foran Viseu."* Kong Alfonso V var gift med

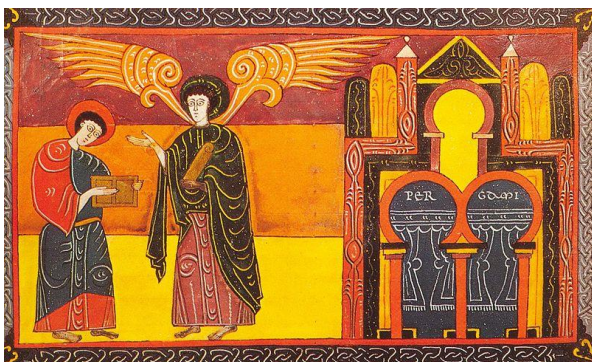
DRONNING ELVIRA MENENDEZ AF LEON (26). Hun var født omkring 996 i Leon, og var datter af Alfonso V's tutor.

Elvira Menendez døde 1022 i Leon. Sammen med kong Alfonso V fik hun datteren

SANCHA⁴⁶¹

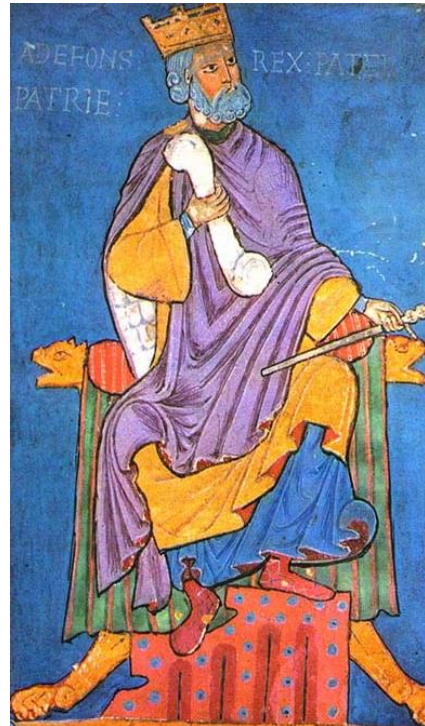
DRONNING BEATA SANCHA I AF LEON (25). Hun var født 1013. Det var hende, der skulle giftes med grev Garcia Sanchez af Castilien, der blev dræbt da han trådte ind i Sankt Johannes Døberen Kirke i Leon. I stedet blev hun så gift i 1032 med hans yngre nevø og efterfølger Ferdinand I af Castilien. Hun blev kronet til dronning af Leon og Castilien i 1037. Da Ferdinand I døde i 1065, søgte hun at bevare freden mellem deres stridbare sønner, da de skulle dele arven.

SANCHAS SALIGGØRELSE

Dronning Sancha var verdslig abedisse af San Pelayo Kloster, og hun skænkede San Isidoros krucifiks med hendes og mandens navne. Hun

blev saligkåret (Beata) af paven. Dronning Sancha døde 1067, og blev begravet i Sankt Martin af Fromista Kloster. Det var altså hende, der blev gift med kong Ferdinand I, med hvem hun fik sønnen

ALFONSO VI⁴⁶²

KONG ALFONSO VI "DEN MODIGE" AF CASTILLIEN OG LEON (24). Han var født omkring 1040 i Santiago de Compostela, og blev konge af Leon i 1065. Kong Alfonso VI blev konge af Castilien og Galicien i 1072, da hans bror Sancho af Castilien blev myrdet, og hans anden bror Garcia af Galicien fik livsvarigt fængsel. I 1077 proklamerede Alfonso VI sig som kejser af Spanien.

Den romantiske spanske nationalhelt el Cid var gift med Kong Alfonso VI's kusine. El Cid var først øverstkommanderende for kong Sancho af Castiliens styrker. Da denne blev dræbt, tjente han under kong Alfonso VI, efter denne havde svoret, at han intet havde med drabet at gøre.

EL CID

Dette gik dog kongens ære for nær, og El Cid blev forstødt af kong Alfonso i 1081. El Cid og hans trofaste riddere frasagde sig så deres borge og herregårde, og blev vandrende riddere. De hjalp kong Alfonso VI, da han blev trængt af maurerne, og de vandt over kristne lykkeriddere, der angreb dem. I 1094 fordrev el Cid og hans vandrende riddere maurerne fra Valencia, hvor de etablerede deres eget fyrstedømme, med el Cid som fyrste. Dette forsvarede de mod indtrængende berbere. El Cid døde 1099.

El Cid tabte aldrig et slag, og blev set som Guds ridder af venner som fjender. En muslimsk historiker omtaler ham som ”*et mirakel blandt Gud den Almægtiges store mirakler*”. Han har siden været ridderhelten i fortællingerne om den kristne generobring af Iberia. Fortællingerne startede med *Cantar del Mio Cid* i 1100-tallet, og er fortsat op til vore dage med romaner, operaer, film m.v.

Kong Alfonso VI erobrede Toledo i 1085, men så gik det ned af bakke. I 1086 tabte han slaget ved Sagrajas og i 1108 slaget ved Ucles, hvor hans søn og arving blev dræbt. Alfonso VI døde 1109 i Toledo, og blev begravet i Sankt Benito Kloster. Da han blev enkemand fik han elskerinden

JIMENA MUNOZ⁴⁶³

JIMENA MUNOZ AF ASTURIEN (24). Hun var født 1060, og kom fra den asturiske højadel.

JIMENA MUNOZ EPITAFIUM⁴⁶⁴

Jimena Munoz døde 1128 i Espinareda del Bierzo. I San Andrés de Vegas Kloster fandtes hendes epitafium, som starter med: ”*Jeg, kaldet Jimena, som Gud frit kan straffe, var ven med kong Alfonso, da han var enkemand. Min rigdom, min skønhed, min afstamning, min moral og min gode*

behandling fik jeg indtil kong Thalamus.”. Sammen med kong Alfonso den Modige fik hun datteren

TERESA

DRONNING TERESA AF LEON (23). Hun var født omkring 1083. I 1094 blev Teresa gift med grev Henrique, og de fik Portugal som arv og belønning. Da hendes mand døde under militærkampagnen mod Leon, tog hun over, og erobrede den sydlige del af Leon. Siden giftede hun sig igen med greven af Trava, og de fortsatte erobringerne ind i Leon. Paven ophøjede hende til dronning efter hun havde forsvaret Coimbra mod maurerne. I 1121 blev hun imidlertid slået og taget til fange i slaget ved Lanhoso. Som et led i frigivelsen måtte hun afstå de erobrede landområder, og vende tilbage som grevinde af Portugal og vasal af Leon.

Siden gjorde de portugisiske herremænd oprør, og i 1129 blev Teresa besejret ved Guimaraes af Alfonso, hendes søn med Henrique. Sammen med sin familie måtte hun gå i eksil i Galicien, hvor de grundlagde Toxas Altas Kloster. Dronning Teresa døde 1130, og blev begravet i Braga Domkirke. Det var hende, der var gift med grev Henrique af Portugal, med hvem hun fik sønnen

ALFONSO EROBREREN

KONG ALFONSO ”EROBREREN” HENRIQUES AF PORTUGAL (22). Han blev født i 1109. I 1122 slog Alfonso sig selv til ridder, og efter at have vundet slaget over sin mor udråbte han sig til hertug af Portugal i 1129. Han havde herefter held med at kaste sig over maurerne mod syd, og vandt et afgørende slag ved Ourique i 1139.

1173 E.KR.⁴⁶⁵

I de følgende år kæmpede Alfonso for Portugals uafhængighed af den østlige nabo Leon, og det endte med, at Portugal blev anerkendt som et selvstændigt kongedømme i 1143. I 1169 blev kong Alfonso skadet i felten og taget til fange af kong Ferdinand af Leon. Portugal måtte så betale erstatning for en række erobringer, de havde gjort i Galicien.

ALFONSO EROBREREN⁴⁶⁶

I 1179 blev Portugal også anerkendt som et selvstændigt kongerige af paven, og fik lov til at inddrage de områder, de kunne erobre fra maurerne. I 1185 døde kong Alfonso, og blev begravet i Santa Cruz Kloster i Coimbra. Han var gift med datteren af

GREV KORSRIDDER AMADEUS III AF SAVOYEN (23). Han var født 1095 i Carignano. Amadeus III var greve af Savoyen og hertug af Bourgogne, Lombardiet og Chablais. Han restaurerede Bourgognes gamle kroningskapel Sankt Maurice af Agaune Kloster, hvor han selv var abbed. Herudover grundlagde han Sankt Sulpicius Kloster, Tamie Kloster og Hautecombe Kloster.

AMADEUS III

Amadeus III lå i konflikt med sin svoger, som blev dræbt i slaget ved Montmelian. For at undgå problemer oven på dette lovede Amadeus at tage korset. Han deltog så i Det Andet Korstog i 1147, hvor han tog til Brindisi, sejlede til Durazzo, og fortsatte til Konstantinopel. Her mødtes han med kong Louis VII af Frankrig, og ledte fortroppen ind i Anatolien, medens hovedstyrken blev nedkæmpet bagude. Amadeus og kongen fortsatte til Adalia, og sejlede til Antiocha med skib. På vejen blev Amadeus III syg på Cypern, og døde i Nicosia i 1148. Her blev han begravet i Sankt Croix Kirke. I 1123 blev han gift med

GREVINDE MATHILDA AF ALBON (23). Sammen med Amadeus III fik hun datteren

MATHILDE⁴⁶⁷

DRONNING MATHILDE AF SAVOYEN (22). Hun var født 1125 i Savoyen, og døde 1158. Det var hende, der var gift med kong Alfons Erobreren, med hvem hun fik sønnen

SANCHO I

KONG SANCHO I “BEFOLKEREN” AF PORTUGAL (21). Han blev født 1154. I 1170 slog hans far ham til ridder, og han blev næstkommanderende både militært og administrativt. Ved faderens død i 1185 blev Sancho I konge, og brugte megen af sin energi med at få det unge kongedømme opbygget politisk og administrativt.

SANCHO I MØNT⁴⁶⁸

Militært bekæmpede han de mauriske kongedømmer, og han oprettede flere cistercienserklostre de steder, han erobrede fra maurerne.

SANCHO I'S GRAV⁴⁶⁹

Sanchos tilnavn kom af, at han var meget optaget af befolke de ubeboede områder mod nord, ligesom han byggede nye byer, bl.a. Guarda i 1199. Han havde endvidere kærlighed til lærdom og litteratur, og skrev selv poesi. Kong Sancho I døde 1211, og blev begravet i Sancte Cruz Kloster. I 1174 blev Sancho gift med

DULCE⁴⁷⁰

DRONNING DULCE AF ARAGONIEN (21). Hun var født 1160, og døde 1198. Sammen med kong Sancho I fik hun datteren

DRONNING BERENGARIA SANCHES AF PORTUGAL (20). Berengaria var ualmindelig smuk. Hendes bror efterfulgte sin far som konge i 1211, og søgte at tilrane sig sine søskendes arv. Berengaria søgte så støtte hos sin anden bror grev Ferdinand af Flandern.

BERENGARIA⁴⁷¹

Ved hoffet i Flandern blev hun præsenteret for kong Valdemar Sejr, der var blevet enkemand efter dronning Dagmars død i barselsseng. De blev gift i 1214. I morgengave krævede hun Samsø og en guldkrone af hver adelsfrue ved hoffet. Hertil svarede Valdemar Sejr, at *"i må bede om lidt mindre, der er så mangan enlig mø, som haver næppe det daglige brød"*.

BERENGARIA⁴⁷²

Folkeviserne beskriver Berengaria som smuk, modig og dristig, men også grisk, forfængelig og hård. Ifølge dem krævede hun, at adelsjomfruer ikke måtte bære skarlagen, og at bønder ikke måtte ride. Folkevisen om dronning Bengerd ender med:

*Og nu ligger Bengerd i evig uro
endelig haver bonden hest og ko.
Men ilde er hørt fru Bengerds navn,
for hun var ikke til menigmands gavn.*

Berengaria døde i barselsseng i 1221, og blev begravet i Sankt Bendts Kirke i Ringsted. I 1855 blev hendes grav åbnet, og her fandtes hendes lig, silketøj og hendes fletning. I betalingen af løsesummen for kong Valdemar Sejr og hans søn, efter de blev fanget på Lyø, indgik *"alt det guld, som havde hørt til dronningens pryd, med undtagelse af kronen, og det hun før havde givet til kirker og klostre"*. Dronning Berengaria var altså gift med

BERENGARIA OG VALDEMAR SEJR⁴⁷³

KONG VALDEMAR "SEJR" VALDEMARSSØN AF DANMARK (20), der sammen med hende endvidere fik sønnen

KONG ABEL VALDEMARSSØN AF DANMARK (19). Han var født i 1218. I 1232 blev han udnævnt til hertug af Slesvig, medens hans bror Erik Plovpenning blev udnævnt til tronfølger af Danmark. Abel blev

gift med grev Adolf af Holstens datter Mechthilde i 1237, og det førte til et ønske om større uafhængighed fra Danmark for Slesvig.

ABEL⁴⁷⁴

Da Erik Plovpenning efterfulgte sin far som konge i 1241, førte dette til en borgerkrig mellem de to brødre. Ufreden endte med, at kong Erik Plovpenning blev dræbt under et besøg hos hertug Abel i 1250, hvorefter hans lig blev smidt i Slien. Hertug Abel blev nu mistænkt for at stå bag mordet, hvad der førte til et folkeligt digt om ham.

*Abel af navn,
Kain af gavn.*

Abel blev efterfølgende frifundet for drabet på Viborg Landsting, hvor 24 riddere sværgede på hans uskyld (dobbelts tylvtered). Herefter blev Abel kåret til konge af Danmark. Lykken blev dog kort. Allerede i 1252 faldt kong Abel ved Husum Bro under et felttog mod friserne, hvor de skulle inddrage skatter. Kong Abel blev begravet i Slesvig Domkirke, men siden flyttet, da han gav anledning til spøgeri i kirken. I stedet blev han begravet i en mose ved Gottorp, hvor der for en sikkerheds skyld blev rammet en pæl gennem hans bryst for at

undgå fremtidigt spøgeri. Kong Abel var altså gift med dronning Mechthilde af Schauenburg-Holsten, hvis farfar var

ADOLF III

GREV ADOLF III AF SCHAUENBURG, HOLSTEN OG STORMARN (21). Han var født 1160. I 1164 blev han greve af Schauenburg, Holsten og Stormarn. I 1201 blev grev Adolf III slået og taget til fange af hertug Valdemar Sejrs i slaget ved Stellau. Han blev frigivet igen i 1203 mod at opgive Holsten og Stormarn. Adolf III bevarede dog Schauenburg. Han døde 1225, og blev begravet i Loccum Kloster. Han fik sønnen

GREV ADOLF IV AF SCHAUENBURG-HOLSTEN (20). Ved faderens død i 1225 blev han greve af Schauenburg. Samme år vandt han slaget ved Møln over kong Valdemar Sejrs. I 1227 kom det afgørende slag ved Bornhoved, hvor kong Valdemar Sejrs tabte, og grev Adolf IV vandt Holsten tilbage.

ADOLF IV

I 1238 var grev Adolf IV på korstog til Letland. Samme år han grundlagde byerne Itzehoe, Rinteln, Kiel og Oldenburg. 1239 trak han sig tilbage til klostret i Kiel. Adolf IV døde i 1261, og blev begravet i Maria Magdalena Kloster i Kiel, hvor hans sarkofag står. Han var gift med

ADOLF IV'S SARKOFAG⁴⁷⁵

GREVINDE HEILWIG AF LIPPE (20). Hun var friherreinde af Schauenburg og grevinde af Holsten. I 1246 grundlagde Heilwig Herwardeshude Nonnekloster. Hun døde 1250. Sammen med grev Adolf IV fik hun datteren

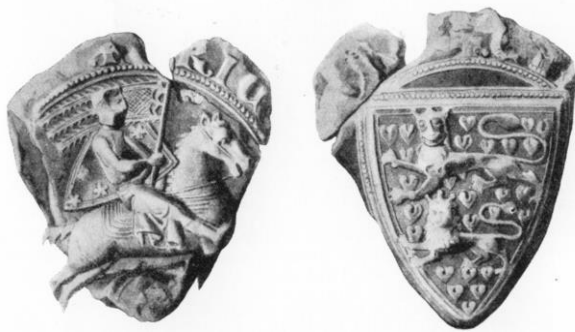
MECHTILDE

DRONNING MECHTILDE AF SCHAUBURG-HOLSTEN (19). Hun var grevinde af Schauenburg-Holsten. Det var hende, der blev gift med kong Abel af Danmark. Efter hans død giftede hun sig igen med Birger Jarl af Sverige i 1261.

ABEL, MECHTILDE OG BIRGER JARL

Mechtilde døde i 1288, og blev begravet i Varnhem Kloster. På hendes gravsten er hun afbildet sammen med sine to mænd. Sammen med kong Abel fik hun sønnen

ERIK ABELSØNS SEGL

HERTUG ERIK ABELSØN AF SLESVIG (18). Han blev født i 1240. Ved sin bror hertug Valdemar III's død i 1257 skulle Erik efterfølge ham som hertug af Slesvig, men det ville kong Christoffer ikke godkende. I 1259 brød kong Christoffer med stormændene, og fængslede ærkebiskop Jacob Erlandsen. Nu gik Erik Abelsøn, biskoppen af Roskilde og fyrst Jaromar II af Rügen sammen, indtog København, og slog kong Christoffer. Herefter blev Erik Abelsøn hertug af Slesvig. I 1261 erhvervede hertug Erik Gottorp Slot, og byggede borgtårnet.

Efter kong Christoffers død regerede dronning Margrethe Sprænghest Danmark som formynder for sin søn kong Erik Klipping. Hun trængte ind i Slesvig med den danske hær for at fordrive hertug Erik Abelsøn fra magten. Her kom det til slaget på Lohede ved Dannevirke i 1261, hvor dronningen tabte, og blev taget til fange sammen med sin søn Erik Glipping. I 1264 blev sagen forliget, og hertug Erik fik al kronens gods i Slesvig samt Als. Han døde 1272. For at styrke forbindelsen med fyrst Jaromar II af Rügen blev hertug Erik gift med hans datter hertuginde Margrethe Elisabeth af Pommern-Rügen i 1259. Hun stammede fra

105. KONG MAGNUS STÆRKE AF DANMARK

KONG NIELS AF DANMARK (24) og **DRONNING MARGRETHE FREDKULLA INGESDOTTER AF DANMARK OG NORGE** (24), fik endvidere sønnen

KONG MAGNUS "STÆRKE" NIELSSØN AF VESTGÖTALAND (23). Han var meget høj, 195 cm. Magnus Stærke blev valgt til konge af vestgoterne, men siden afvist af Sveaerne, der havde den endelige ret til at vælge kongen af Sverige. I 1130 måtte han derfor vende tilbage til Danmark. Magnus var bange for, at han ikke kom til at efterfølge sin far kong Niels som konge af Danmark, på grund af den opbakning hans fætter hertug Knud Lavard havde både i befolkningen og hos den tysk-romerske kejser. Han dræbte derfor Knud Lavard samme år.

Dette førte til slaget ved Fotevik uden for Malmø i 1134, hvor Magnus Stærke blev dræbt. Han blev siden begravet i Vreta Klosterkirke. Det var Magnus Stærke, der blev gift med

DRONNING RIKISSA BOLESLAWOWNA PIAST AF POLEN (23). Det var hende, der blev gift med tre konger, hvoraf den ene var Magnus Stærke. Sammen med ham fik hun endvidere sønnen

KNUD III MØNT

KONG KNUD III MAGNUSSON AF DANMARK (22). Han blev født 1129. I 1146

lod han sig hylde som konge af jyderne, medens Svend Grathe lod sig hylde af sjællænderne og skåningerne. Dette førte til en borgerkrig, som kong Knud tabte i 1151. Da Svend så blev konge af Danmark, søgte den tyske kejser at formå ham til at skænke Sjælland som len til Knud. Dette lod kong Svend, som om han indvilgede i, og sammen med Valdemar mødtes de tre brødre til forlig i Roskilde i 1157, hvor de skulle have en tredjedel af riget hver. Dette blev til Blodgildet i Roskilde, hvor kong Svend søgte at skille sig af med sine brødre. Her blev Knud Magnussen dræbt, medens det lykkedes Knud Lavards søn Valdemar at flygte til Jylland i såret tilstand.

Knud Magnussen var gift med dronning Ingegerd Sverkersdatter, med hvem han fik datteren fyrstinde Hildegard Knudsdatter af Danmark. Herudover fik han datteren Brigitta Knudsdatter af Danmark med en elskerinde. De indgår begge i slægten. Han var altså gift med datteren af

KONG SVERKER I

KONG SVERKER I "DEN ÆLDRE" AF SVERIGE (23). Han var konge af Svealand og Östgötaland. Da kong Inge blev dræbt, tog hans enke dronning Ulfhild Håkonsdatter til

kong Sverker den Ældre, og overbeviste ham om, at han også kunne blive accepteret som konge af Vestgötaland, hvis han giftede sig med hende. De blev så gift, og Sverker den Ældre blev konge af det samlede Sverige. Sammen med dronning Ulfhild grundlagde Sverker den Ældre klostrene i Alvastra og Nydala, ligesom han også grundlagde Varnhem Kloster. I 1150'erne slog kong Sverker et angreb fra Svend Grathe tilbage, og fik Knud Magnussen indsat som konge i Danmark. Kong Sverker den Ældre blev dræbt under julegildet i Vestre Tollstads kirke i 1156, og blev begravet i Alvastra Kloster. Han var altså gift med dronning Ulfhild Håkonsdatter, der stammede fra

106. SKJALD ØYVIND SKALDESPILLER AF TJØTTA

LENSMAND FINN SKJALGE EYVINDSON AF SANDNES (28) og **GUNHILD HALVDANSDATTER AF FINNMARK** (28) fik ifølge sagaerne endvidere sønnen

SKJALD ØYVIND SKALDESPILLER FINNSON SKJALGE AF TJØTTA (27). Engang havde Odin klædt sig ud i sin ørneham, og stjal skjaldskabsmjøden fra jætten Suttung. Han gav den så til dem som kunne digte. En af dem var Øyvind Skaldespiller, hvis tilnavn betyder skjaldekunst-ødelæggeren.

Han var skjald hos kong Håkon den Gode, og var berømt for sine poetiske omskrivninger. Hans tilnavn kan tolkes på to måder. Dels fordi han overstrålede de andre skjalde, og dermed ødelagde deres kunstneriske muligheder, dels fordi han lånte hele sætninger fra ældre kvad, og brugte dem i nye sammenhænge. Da den kristne konge døde i

961, ville Øyvind Skaldespiller hædre ham som en brav kriger, der fortjente en plads i Valhalla: *"Fenrisulven skal fare løs mellem menneskeslægter, før kongens lige kommer hertil og sætter sig i sædet."*

Øyvind Skaldespiller skrev Håleygjatal, der beskriver Norges historie som en slægtshistorie for ladejarlerne, der kunne føres tilbage til Odin. Han døde omkring 990, og omtales i Norges nationalsang. Øyvind Skaldespiller fik sønnen

HÅREK OG OLAV TRYGGVASON⁴⁷⁶

VIKINGEHØVDING HÅREK ØYVINDSON SKJALGE AF TJØTTA (26). Han var født 965. Hårek Øyvindson købte øen Tjøtta, og flyttede dertil. Han lod sig døbe 999, og Olav den Hellige deltog i dåben. Ved Tjøtta Kirke har Hårek en bautasten. Han deltog i slaget ved Helgeåen i 1025, hvor han tabte sammen med kong Olav den Hellige og kong Anund Jacob. Efter slaget tog Olav tilbage til Norge ad landevejen, medens Hårek slap hjem med et enkelt vikingskib gennem Øresund.

I 1030 ledte Hårek Øyvindson bondehæren, der besejrede Olav den Hellige i slaget ved Sticklestad. Seks år senere var han på besøg hos kong Magnus den Gode, og blev dræbt med øksehug af Åsmund Grankjellson, der fik hævnnet sin far. Hårek Øyvindson blev begravet i Nidaroskirken i Trondheim. Han var gift med datteren af

LENSMAND ARNE ARNMODSON ARNUNGE TIL GISKE (27) og **TORA TORSTEINSDATTER GALGE AF GISKE** (27), der endvidere fik datteren

RAGNHILD ARNESDATTER ARNUNGE AF GISKE (26). Hun var født omkring 994. Sammen med Hårek Øyvindson fik hun sønnen

STORMAND FINN HÅREKSON SKJALGE AF TJØTTA (25). Han var gift med Aslak Erlingsons datter, hvis bedsteforældre var

JARL ERLING SKJALGSSON AF SOLA (27) og **PRINSESSE ASTRID TRYGGVASDATTER AF VIKEN** (27), der endvidere fik sønnen

STORMAND ASLAK ERLINGSON AF SOLA (26). Han blev gift med Sigrid Svendsdatter, der stammede fra

107. HØVDING SKAGE

SKOFTESON AF NORDMØRE

HØVDING SKAGE SKOFTESON AF NORDMØRE (29) var født omkring 910. Skage Skofteson tilhørte det norske kystaristokrati, og han var høvding over Nordmøre. Det gav store indtægter fra sommerfiskerlejerne (fiskeværene). Han omtales i et kvad som *"Utværets sterke*

herse". Skage Skofteson døde omkring 940. Han var gift med

RAGNHILD ØYULFSDATTER AF NORDMØRE (29). Hun var født 922. Sammen med Skage Skofteson fik hun datteren

TORA SKAGESDATTER AF NORDMØRE (28). Tora Skagesdatter var usædvanlig smuk. Hun døde 972. Hun var gift med

KONG HÅKON JARL "DEN STORE" SIGURDSON AF NORGE (28), der sammen med Tora Skagesdatter endvidere fik sønnen

SLAGET I HJØRUNGAVÅG⁴⁷⁷

JARL SVEND HÅKONSON AF NORGE (27). Han omtales første gang i forbindelse med slaget ved Hjørungavåg. Her angreb jomsvikingen Vagn Ågesen Svend Jarls skib hårdt. Svend Jarl søgte så at trække sig ved at skodde med årerne, medens hans storebror Erik Jarl kom til hjælp, og tvang Vagn tilbage.

Efter Olav Tryggvason mistede livet i slaget ved Svold år 1000, delte Svend Jarl og Erik Jarl samt Oluf Skötkonung Norge mellem sig som jarler under den danske konge. I 1014 tog Erik Jarl til England med Svend Tveskæg, medens Svend Jarl ledte landet sammen med

sin nevø Håkon Erikson. Året efter kom Olav den Hellige til Norge, og krævede den norske krone. Det kom så til slaget ved Nesjar, som Svend Jarl tabte. Det lykkedes ham dog at flygte til Sverige, hvor han ville samle en ny hær, men han døde på vejen i 1016. Svend Jarl var gift med datteren af

KONG ERIK SEGERSÄLL BJÖRNSSON MUNSÖ AF SVERIGE (28) og **DRONNING SIGRID "STORRÅDE" TOSTESDATTER TIL ORREHOLMEN** (28), der endvidere fik datteren

PRINSESSE HOLMFRID ERIKSDOTTER AF SVERIGE (27). Sammen med jarl Svend Håkonson fik hun datteren

SIGRID SVENDSDATTER AF SOLA (26). Hun var født 992 i Trøndelag. Sigrid Svendsdatter blev først gift med Anund Erlingsson og siden med Aslag Erlingsson fra Sola. Hun døde 1062. Det var altså hende, der blev gift med Aslak Erlingsson, med hvem hun fik en datter

ASLAKSDATTER AF SOLA (25). Hun var født omkring 1025 på Sola. Det var Aslak Erlingssons datter, der blev gift med Finn Hårekson, med hvem hun fik sønnen

JARL HÅKON FINNSON SKJALGE AF TJØTTA (24). Han var født 1073 på Tjøtta. Håkon Finnson blev jarl og lensmand af Tjøtta. Han døde 1162 i Somme. Håkon Jarl fik datteren

DRONNING ULVHILD HÅKONSDOTTER SKJALGE AF SVEA (23). Hun var født omkring 1095, og har ry for at være en femme fatale af renæssancedimensioner. I 1116 blev hun gift med kong Inge den Yngre. I 1118 stod hun

vist bag mordet på Inges bror og medregent kong Philip, ligesom hun formodes at stå bag mordet på kong Inge sammen med sin elsker Sverker Kolsson i 1125. I 1130 giftede hun sig med kong Niels af Danmark, og det var vist hende, der overtalte hans søn Magnus Stærke til at dræbe hertug Knud Lavard. Efter dette måtte hun forlade Danmark, og giftede sig med kong Sverker den Ældre, der nu sad som konge af Sverige.

ALVASTRÅ KLOSTER⁴⁷⁸

Dronning Ulvhild var nær ven af ærkebiskop Eskil i Lund, og hun fik inviteret cistercienserne til Östgötaland. Sammen med kong Sverker den Ældre grundlagde hun Alvastra Kloster, idet de overlod kongsgården til munkene. Siden grundlagde de også Nydala Kloster. Dronning Ulvhild døde i 1148, og blev begravet i Alvastra Kloster. Sammen med kong Sverker den Ældre fik hun sønnen kong Karl VII og datteren dronning Ingegerd Sverkersdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DRONNING INGEGERD SVERKERSDATTER AF SVERIGE (22).

Hun blev født 1129. Det var Ingegerd Sverkersdatter, der blev gift med kong Knud III, med hvem hun fik datteren

FYRSTINDE HILDEGARD KNUDSDATTER AF DANMARK (21).

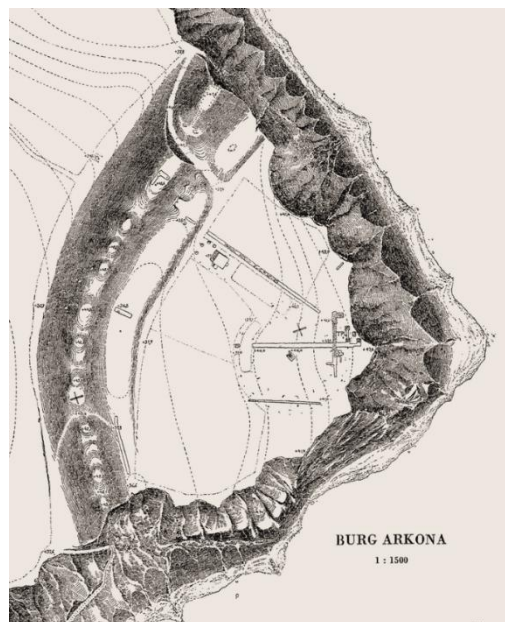
Hun blev født 1149. Fyrstinde Hildegard døde 1229. Hun blev gift sønnen af

KONG RATISLAUS I AF RÜGEN (22) og DRONNING WARCISLAWOWNA AF POMMERN (22), der endvidere fik sønnen

JAROMER I

FYRST JAROMAR I AF RÜGEN (21). Han efterfulgte sin bror Tetzlav som konge af Rügen, og deltog i kampen mod danskerne om Rügen i 1168.

JAROMARSBURG

Efter Kong Valdemar den Store erobrede Burg Jaromar, og kristnede Rügen, anerkendte Jaromar kong Valdemar som

vasalherre, opgav slægtens hedenske Charentempel, og lod sig døbe. Herefter blev Jaromar fyrste af Rügen (Rani). Han omtales i 1168 som *Princeps Rugianorum*.

Fyrst Jaromar deltog herefter i kong Valdemars felttog mod bl.a. Volgast. Sammen med kong Valdemar grundlagde han Berg Kloster i 1193 og Hilda Kloster i 1199. De var begge aflæggere af Esum Kloster.

HILDA KLOSTER⁴⁷⁹

Fyrst Jaromar I døde i 1217, og blev begravet i Berg Kloster, hvor der er en granitfigur af ham i fundamentet. Sammen med fyrstinde Hildegard af Danmark fik han sønnen

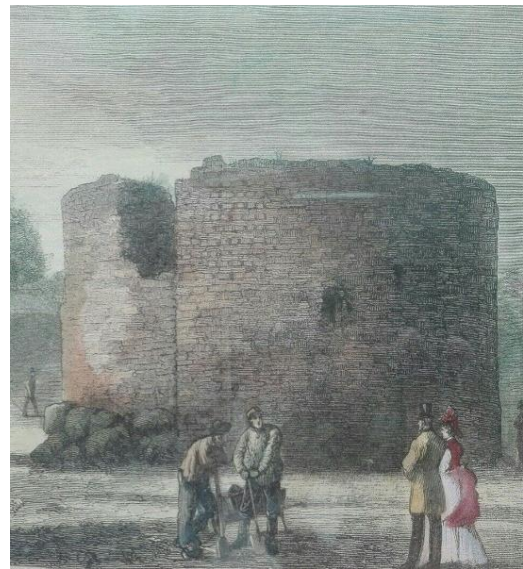

JAROMAR I'S SEGL

FYRST WIZLAW I AF RÜGEN (20). Han blev fyrste af Rügen 1221. Wizlaw I grundlagde Stralsund i 1234, og gav Greifswald stadsret i 1241. Han døde 1249. Fyrst Wizlaw I var gift med

FYRSTINDE MARGRETHE FRA SKÅNE (20). Sammen med fyrst Wizlaw I fik hun sønnen

FYRST JAROMAR II AF RÜGEN (19). Han omtales første gang i 1231, og i 1246 blev han medregent med sin far fyrst Wizlaw I af Rügen, som han efterfulgte 1249. Fyrst Jaromar II sørgede for venskabelige forbindelser til fyrsterne i Pommern, og han udvidede klostrenes besiddelser, herunder skænkede han Reddewitz til Hilda Kloster i 1252.

JARMERS TÅRN

Efter opfordring af Erik Abelsøn af Slesvig og biskop Peder Bang af Roskilde drog fyrst Jaromar II til København med sin hær, hvor han i 1259 indtog byen, der blev hærget og afbrændt. Til minde om dette findes stadig Jarmers Plads og Jarmers Tårn på det sted, hvor han brød ind i byen. Kong Christoffer døde kort efter, og hans enke dronning Sambiria prøvede at gå mod fyrst Jaromar med en bondehær ved Næstved. De tabte imidlertid, og fyrst Jaromar sad efterfølgende på Sjælland, Skåne og Lolland.

JAROMAR II'S SEGL

Herefter tog fyrst Jaromar II til Bornholm med sine tropper, hvor han indtog og ødelagde kongsborgen Lilleborg. Her sluttede festen imidlertid, da han blev stukket ned af en kvinde i 1260. Fyrst Jaromar II var gift med fyrstinde Euphemia af Pommern, der stammede fra

108. HERTUG MIESZKO III AF POLEN

HERTUG BOLESŁAW III KRZYWOUSTY PIAST AF POLEN (23) og **HERTUGINDE SALOMEA PIAST AF BERG-SHELKLINGEN (23)** fik endvidere sønnen

MIESZKO III

HERTUG KORSRIDDER MIESZKO III "DEN GAMLE" AF POLEN (22). Han blev

hertug af Polen i 1138. I 1147 var hertug Mieszko III med på Albert Bjørnens korstog til Venden. Han døde i 1202.

MIESZKO III'S SEGL

Hertug Mieszko III var gift med hertuginde Jevdokija af Ruthenia, med hvem han fik datteren Anastasia, med hertuginde Eudoxia Izyaslawna af Kiev, med hvem han fik datteren Zwinislawna, og med prinsesse Elisabeth af Ungarn, med hvem han fik datteren Elisabeth Mieszkowna. De indgår alle i slægten. Han var altså gift med datteren af

STORFYRST IZYASŁAV II MSTISŁAVICH AF KIEV (23), der endvidere fik datteren

HERTUGINDE EUDOXIA IZYASŁAWNA AF KIEV (22). Hun var født i 1130'erne, og blev gift med den mere end 10 år ældre hertug Mieszko III af Polen. Sammen med ham fik hun datteren

HERTUGINDE ZWINISŁAWNA AF POMMERN (21). Zwinislawna døde i 1240. Hun blev gift med hertug Mestwin I, hvis morfar var

JANUSZ WOJSLAWIC POWAL (23). Han omtales 1065. Janusz var gift med

SULISŁAWA WOJSLAWIC (23). Sammen med Janusz Wojslawich fik hun datteren

HERTUGINDE WOJSLAWA POWALA WOJSLAWIC AF POMMERN (22). Hun var født omkring 1130, og døde 1178. Wojslawa blev gift 1150 med

HERTUG SOBIESLAW I AF POMMERN (22). Han var født omkring 1130 i Gdansk. I 1155 blev Sobieslaw den første hertug af Polen af Det Sobieslawiske Dynasti. 1185 stiftede han Oliva Kloster som et søsterkloster til Esum Kloster. Klostret fik 7 landsbyer samt fiske- og mølle- og skibsrettigheder. Sobieslaw døde 1187. Sammen med Wojslawa Wojslawich fik han sønnen

MESTWIN I

HERTUG MESTWIN I "DEN FREDELIGE" SAMBORIDE AF POMMERN (21). Han stammede fra Samboridesdynastiet, og efterfulgte sin storebror som hertug af Pommern i 1207 under storhertugen i Krakow. I 1210-12 var han dog under kong Valdemar Sejr.

MESTWIN I'S SEGL

Hertug Mestwin grundlagde adskillige nye byer, borgen Bialogarda og Zukowa Nonnekloster. Han døde i 1219. Sammen med hertuginde Zwinislawna fik han sønnerne hertug Sambor II af Pommern og storhertug Swantopolk af Pommern, som begge indgår i slægten. Vi har altså

SWANTOPOLK II

STORHERTUG SWANTOPOLK II "DEN STORE" SAMBORIDE AF POMMERN

(20). Han var født 1182. Swantopolk II blev storhertug af Pommern i 1220, og sad på borgene Danzig og Ratibor.

SVANTOPOLK II'S SIGNETRING

Swantopolk II døde i 1266. Det var ham, der var gift med Salomea Pomanowna Halicka, med hvem han fik datteren

FYRSTINDE EUPHEMIA SAMBORIDE AF POMMEREN (19). Hun var født 1219, og døde 1270. Det var Euphemia, der var gift med fyrst Jaromar II af Rügen, med hvem hun fik datteren

HERTUGINDE MARGRETHE ELISABETH AF POMMERN-RÜGEN (18). Hun var født 1247, og døde 1272. Det var Margrethe Elisabeth, der var gift med hertug Erik I Abelsøn af Slesvig, med hvem hun fik sønnen

HERTUG VALDEMAR IV ERIKSEN AF SLESVIG (17). Han blev født 1265 på Gottorp Slot. 1283 blev Valdemar hertug af Slesvig, men måtte afstå Als. Valdemar gjorde så krav på tronen, og erobrede Als 1285. Valdemars oprør mislykkedes, og Erik Glipping lukkede ham inde i Søborg Slots fængsel. Året efter blev han løsladt mod at frafalde alle krav. Mange anser hertug Valdemar for at være involveret i mordet på kong Erik Glipping samme år, men han blev aldrig tiltalt. Fra 1289 tilsluttede han sig den

norske kong Erik Præstehader og de fredløses plyndringstogter mod Danmark, og 1297 forsøgte han endnu en gang at konfrontere kongen, men led nederlag ved Grønsund. Herefter indgik han forlig med kong Erik Menved, hvor han måtte opgive alle krav og afstå Als. Hertug Valdemar IV døde i 1312, og blev begravet i Slesvig Domkirke. Han blev gift i Mølln med datteren af

HERTUG JOHAN I AF SACHSEN-LAUNBURG (18), der fik datteren

HERTUGINDE ELISABETH AF SACHSEN LAUNBURG (17). Sammen med hertug Valdemar IV fik hun sønnen

HERTUG ERIK II VALDEMAREN AF SLESVIG (16). Han var født omkring 1288, og efterfulgte sin far som hertug af Slesvig i 1312. Året efter indgik han forlig med kong Erik Menved, hvor han overtog kronens gods i Sønderjylland, ligesom han siden overtog Langeland. Erik II døde 1325, og blev begravet i Slesvig Domkirke. Med en elskerinde fik han sønnen

VALDEMAR SAPPIS SEGL

LENSMAND RIDDER VALDEMAR ERIKSSØN SAPPI TIL ARNSHOLM (15). Han var født 1322. Hertug Valdemars uægte sønner førte slægtsnavnet Sappi, og havde otte søblade i våbenet. Valdemar Sappi var klosterfoged på det gamle Arnsholm (Søndervold), der blev ødelagt af kong Valdemar 1351. Siden optræder han ved en

række ejendomshandler i de følgende år, og byggede sig den nye borg Arnsholm (Nørrevold). Efter først at have bekriget kongen, blev Valdemar Sappi en af kong Valdemars Atterdags nærmeste mænd. I 1359 blev han kongens staldmester (staller) i Frisland, og året efter var han væbner, da han optrådte som forlover ved forliget i Ribe mellem kong Valdemar og de holstenske grever.

I 1361 blev han slået til ridder oven på indtagelsen af Visby, og han skrev Visbys stadsrettigheder. I Visby fortælles stadig historien om en kvinde, der blev muret inde i krudttårnet, efter hun havde forrådt byen til Valdemar Sappi. Samme år var han med kong Valdemar Atterdag på Gullandstogtet. Han omtales som lensmand (høvedsmand) på Riberhus Slot fra 1363. I 1365 forhandlede Valdemar Sappi og drost Claus Limbek med to holstenske herremænd for at forlige kongen og de holstenske grever.

ARNSHOLM

Valdemar Sappi omtales sidste gang på dokument fra 1367, hvor han omtales som ”Woldemar Sappy, Honetman tho Rypen, Ridder”, og seglet viser otte søblade samt omskriften ”S’WALDEMARI ERICS”⁴⁸⁰. Valdemar Sappi blev gift med Lisbeth Aagesdatter Thott, der stammede fra

109. RIDDER NIELS KNUDSEN PORSE

RIDDER NIELS KNUDSEN PORSE (18) omtales i dokumenter fra 1279-1282. Han var dommer i træppen mellem kong Erik og hertug Valdemar over for dronning Sofie og Ingeborg af Norge.

I 1287 var han med blandt de riddere, der blev dømt fredløse for delagtighed i mordet på kong Erik Klipping i Finderup Lade, hvorefter han rømte til Norge. Niels Porse var tilbage i Danmark i 1295, hvor han fik sit gods tilbage efter kongemødet på Hindsgavl. I 1305 blev han igen dømt for deltagelse i kongemordet. Ridder Niels Knudsen Porse fik sønnen

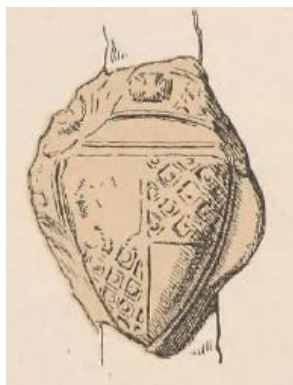
ANDERS KYRNINGS SEGL

RIDDER ANDERS NIELSEN KYRNING TIL VITTSKØFLE (17). Han omtales fra 1313-1333. I 1314 nævnes Anders Kyrning i forbindelse med et af kongens forlig. I 1326 var han nærværende ved Danehoffet i Helsingborg, og han beseglede kong Valdemars lensbrev til den kullede grev Gert samme år. I 1328 sluttede Anders Kyrning sig til kong Christoffer, og året efter deltog han i forliget i Tingsted, hvor han omtaltes som ridder. I 1333 forhandlede Anders Kyrning i Lund på Ludvig Albrechtsens enkes vegne med kong Magnus. Hans segl er bevaret på

dokumenter fra 1320 og 1326, hvor han omtales som ”*Andreas Niclæsson*”, medens seglet viser tre søblade med omskriften ”S’ANDREE NICLÆS S”⁴⁸¹. Ridder Anders Nielsen Kyrning til Vittsköfle fik datteren

KIRSTEN ANDERSDATTER KYRNING AF VITTSKÖFLE (16). Hun blev gift med Aage Thott af Löddeköping, hvis far var

RIDDER TORD AAGESEN THOTT TIL LÖDDEKÖPING (17). Han var antagelig barnebarn af den Tord Thott, der midt i 1000-tallet gav sit gods til oprettelse af Bosjø Kloster. Baggrunden var den, at Tord Thott boede på Bosjø Borg, og var bondefoged. Han var imidlertid upopulær blandt bønderne, der brændte hans borg af. Tord flyttede så til Vittsköfle, og forærede Bosjø til et nonnekloster. Dette blev endeligt godkendt af paven 1181.

TORD THOTTS SEGL

Tord Aagesen Thott omtales i dokumenter fra 1283-1288. På sidstnævnte dokument omtales han som ”*Tordo Akæsun*”, og hans segl viser Thotts firedele skjold⁴⁸². Löddeköping lå nord for udmundingen af Lödde Å, medens der på den anden side lå Borgeby, der var bygget oven på en af Harald Blåtands trelleborge. Tord Thott døde 1301, og inden sin død gav han gods til Lund Domkirke, i hvilken forbindelse han omtales som ”*Tord*

dictus Thaat, miles”. Ridder Tord Thott var gift med

BOTILDIS THOTT AF LÖDDEKÖPING (17). Hun blev født omkring 1247 i Löddeköping. Sammen med ridder Tord Thott fik hun sønnen

HERREMAND AAGE THORSEN THOTT AF LÖDDEKÖPING (16). Det var ham, der var gift med Kirsten Andersdatter Kyrning, med hvem han fik sønnen rigsråd Absalon Aagesen Thott og datteren Lisbeth Aagesdatter Thott, som begge indgår i slægten. Vi har altså

LISBETH AAGESDATTER THOTT AF ARNSHOLM (15). Hun var født i 1329. Det var Lisbeth Thott, der blev gift med lensmand Valdemar Sappi, med hvem hun fik en datter

VALDEMARS DATTER SAPPI AF ARNSHOLM (14), der blev gift med

HERREMAND JON PEDERSEN LILLE SKRAM (14). Han døde 1371. Sammen med Valdemar Sappis datter fik han sønnen

JON JONSEN SKRAMS SEGL

RIDDER JON JONSEN LILLE SKRAM TIL TOVSKOV (13). Han var væbner 1396 og ridder året efter, hvor han var nærværende hos kongen på Gurre Slot. I 1399 overlod han det gods, hans bedstefar ridder Valdemar Sappi havde i Seem sogn, til domkapitlet i Ribe. Ridder Jon Jonsen besejlede forliget i

Kolding i 1411, og forbundet med kongen af Polen i København i 1419, hvor han skriver sig til ”*Wibergh og Toweschough*”. I 1421 besejlede han som landstingsvidne, at Slesvig hørte til Danmark. På dokument fra 1399 omtales han som ”*Jonas Jone dictus Jonas Lille, miles*”, medens seglet viser Skrams halve enhjørning med teksten ”S’IOON IOON SON”⁴⁸³. Det var Jon Lille Skram, der blev gift med Bege Albertsdatter Eberstein, med hvem han fik sønnen

VÆBNER ANDERS JONSEN SKRAM TIL TOVSKOV (12). Han optræder i en række dokumenter fra 1444-1476, hvor han skrev sig til Tovskov og Arnum. I 1444 oplod Anders Skram et skiftebrev til hertug Adolf, og fra 1451-1476 optræder han ved en række ejendomsoverdragelser. I dokument fra 1460 omtales han som ”*Væbner Anders Jonsen af*

Arnum og Tovskov”, medens seglet viser Skrams halve enhjørning med omskriften ”S ANDERS ION SON”⁴⁸⁴. Anders Skram fik datteren

BEGE ANDERSDATTER SKRAM AF TOVSKOV (11). Hun blev gift med væbner Niels Pedersen Skram til Stovgaard, der stammede fra marsk Ebbe Sunesen til Knardrup.

ANDERS SKRAMS SEGL

110. MARSK EBBE SUNESEN TIL KNARDRUP

JARL SUNE EBBESEN GALEN AF SKÅNE (23) og **CECILIE EBBESDATTER GLUG AF SKÅNE** (23) fik endvidere sønnen

MARSK KORSRIDDER EBBE SUNESEN GALEN TIL KNARDRUP (22). Han blev født 1145. Ebbe Sunesen deltog i korstoget til Estland i 1205. Han var dybt involveret i det fatale opgør om den svenske trone mellem kong Erik Knutsson og Ebbes svigersøn kong Sverker den Yngre. Kong Sverker bad om hjælp til at vinde den svenske trone, og Ebbe Sunesen stillede op som marsk for ham som leder af en dansk-svensk hær, der var samlet af Hviderne.

Det kom så til slaget ved Lena (Kungslena) i 1208, hvor danskerne kæmpede modigt, men tabte. I slaget mistede både Ebbe Sunesen og hans svigersøn grev Engelbrecht af Gleichen livet.

Folkevisen ”*Slaget ved Lena*” omtaler på den ene side danskernes store mod og på den anden side deres katastrofale nederlag. Dette

skyldes antagelig, at visen har været udbredt både i Sverige og Danmark. Ud over grev Engelbrecht omtaler visen såvel Ebbe Sunesen som hans bror Lars Sunesens indsats. Visen starter med, at kong Sverker så mindeligt beder sin svigerfar om at hjælpe sig, hvad Ebbe Sunesen lover⁴⁸⁵:

*”Jeg vil låne dig af mine mænd,
Både Sjællandsfar og Jyde;
Det er de bedste Slagsmænd
De kan både spænde og skyde.”*
:Ud føre de Riddere deres Skjolde,
der græder så mangen:

På trods af danskernes store mod, udvikler slaget sig katastrofalt for danskerne:

*De danske vundne saa stor en Pris,
De strede i stærkest nød;
Det var saa stort et Mandemord,
Saa mangen mand blev død.*

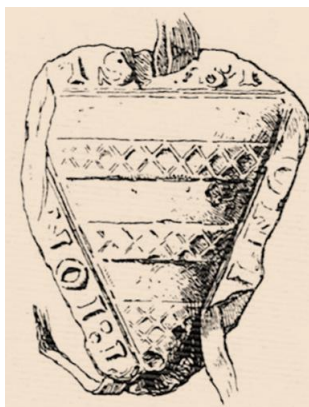
*Der de drog af Danmark,
De var vel Tusind Mænd;
Der kom ikke tilbage af dem
Uden tre og trøsser (tre gange) fem.*

*De Fruer stander i Højeloft
De venter deres Herre komme;
Hestene de kom blodige hjem,
Og Sadlerne var tomme.*

Ebbe Sunesen døde altså i 1208. Han var gift med Tuntematon Hvide, med hvem han fik Sverker den Yngres dronning Bengta Ebbesdatter. Herudover fik han datteren frue Cecilie Ebbesdatter og en datter, der blev gift med grev Engelbrecht. De indgår alle i slægten. Vi har altså

FRUE CECILIE EBBESDATTER GALEN TIL LILLE VÆRLØSE (21). Hun var født 1190. Cecilie Ebbesdatter var gift med Jon Reimatsen, og overlevede sin mand, efter hvem hun arvede Lille Værløse sammen med sin søn. Hun var altså gift med

STORMAND JON REIMATSEN TIL LILLE VÆRLØSE (21). Han var formentlig den skånske stormand, der nævnes i den svenske konges følge i 1224. Han døde omkring 1264. Sammen med Cecilie Ebbesdatter Galen fik han sønnen

JON LITLES SEGL

RIGSFORSTANDER RIDDER JON LITLE JONSEN GALEN TIL TOMMARP (20). Han mageskiftede sin arv i Lille Værløse med Esum Kloster i 1248. Jon Litle var ridder og gældker af Skåne i 1264. I 1271 sad han i Rigsrådet (Kongens Råd). I 1285 var han voldgiftsdommer i sagen om Sønderjylland mellem kong Erik Klipping og hertug Valdemar, og samme år forhandlede han med kong Magnus af Sverige på vegne af kongen og fyrst Vizlav af Rügen. Jon Litle var drost i 1298. I 1303 blev han sendt til paven i et forsøg på at få ophævet interdiktet over Danmark. I kongens fravær var han også rigsforsstander.

I dokument fra 1264 omtales Jon Litle som ”Joon Litlæ, Præfectus Lundensis”, medens

seglet viser Hvideslægtens tre bjælker med omskriften ”S’ IONI FILII IONI MILITIS...”⁴⁸⁶. I Tommarp opførte Jon Litle en kvadratisk ringmursborg, med et forsvarstårn i det nordvestre hjørne. Siden blev ringmuren ombygget til kongsgård, hvori forsvarstårnet stadig indgår.

TOMMARP

Jon Litle havde patronatsretten til Våsby Kirke og han skænkede jord til Esum Kloster. I 1285 skænkede han jord til Vor Frue Kloster i København, og i 1298 skænkede han alt sit gods i Langerød og Vejby til klostret til mindemåltider. I 1306 skænkede han Uvelse til årlige messer for sig og sin familie. Jon Litle døde 1307 på Hørsholm. Han var gift med

INGEFRED TORBERNSDATTER GALEN AF TOMMARP (20). Hun blev født omkring 1240, og var død i 1306. Sammen med Jon Litle fik hun datteren

CECILIE JONSDATTER LITLE GALEN AF KNARDRUP (19). Hun gav gods til Esum Kloster i 1275, og beseglede faderens gavebrev til Esum Kloster i 1306. Cecilie Jonsdatter skrev testamente i 1307, og blev formentlig begravet i Sorø Klosterkirke. Hun var først gift med Toke Jurissen Galen, og da

han døde, blev hun gift med Peder Vædder Ulfeldt, der stammede fra

111. MARSK STRANGE ULFELDT

MARSK STRANGE ULFELDT (22) var først staller og siden marsk. Marsken var den, der på drostens forlangende og rigets regning ledte hæren i krig. Marsken fik til gengæld et passende len af kongen at oppebære indtægterne af. Strange Ulfeldt omtales blandt de fremfarne med kongernes gaver til Lund Domkirke i 1186, hvor han afleverede kong Knud VI's gavebrev. Han fik sønnerne drost Peder Strangesen Ulfeldt og Niels Strangesen Ulfeldt, som begge indgår i slægten. Vi har altså

NIELS STRANGESEN ULFELDT (21). Han var gift med Gyde Tokesdatter, hvis farfar var

GERT TOKESEN HVIDE (23). Han var født omkring 1120. Gert Tokesen Hvide var gift med

INGEFRED TOKES (23). Sammen med Gert Tokesen fik hun sønnen

TOKE GERTSEN PUST HVIDE (22). Han omtales fra 1260-1266. Toke Gertsen var gift med

GUNHILD NIELSDATTER (22). Sammen med Toke Gertsen Pust fik hun datteren

GYDE TOKESDATTER HVIDE (21). Hun var født 1230, og døde 1264. Det var hende, der var gift med Niels Strangesen Ulfeldt, med hvem hun fik sønnen

ABSALON ULFELDTS SEGL

DROST RIDDER ABSALON NIELSEN ULFELDT (20). Han var ridder i 1278, og omtales i dokument fra 1284, hvor han omtales som "*Absalon filius Nicilai*", medens seglet viser en valrav, altså en ravn med ulveoverkrop, og omskriften "*S'ABSOLONIS FILII NICOLAI*"⁴⁸⁷. Absalon Ulfeldt blev drost i 1299. Han døde i 1305. Absalon Ulfeldt var gift med

KIRSTINE ABSALONS (19). Sammen med Absalon Ulfeldt fik hun sønnen

HERREMAND PEDER "VÆDDER" ABSALONSEN ULFELDT TIL KNARDRUP (19). Han omtales med tilnavnet Wæther. Peder Vædder omtales sidste gang i 1326. Det var ham, der blev gift med Cecilie Jonsdatter, med hvem han fik datteren

GYTHE PEDERSDATER ULFELDT AF KNARDRUP (18). Hun blev gift med

ANDERS NIELSEN (18), med hvem hun fik datteren

EDLE ANDERSDATTER (17). Hun blev betænkt i sin slægtning Cecilie Jonsdatters testamente i 1307, hvor hun omtales som hendes frænke (besvogrede). Edle Andersdatter fik sønnen

RANIS SEGL

HERREMAND KARL NIELSEN RANI TIL HARRESTED (16). Han skrev sig til Harrested i 1325, og hans hovedbygning eksisterer stadig, omend i ombygget form. Karl Rani skrev sig også til Vinstrup ved Sorø. Han døde 1344. Karl Nielsen Rani var først gift med Cathrine Jensdatter Bugge og siden med

HARRESTED⁴⁸⁸

INGEBORG KARLSDATTER AF HARRESTED (16). Hun var født omkring 1300. Ingeborg Rani var først gift med Karl Nielsen Rani og siden med ridder Saxe Pedersen Uldsax. Hun døde omkring 1350. Sammen med Karl Nielsen Rani fik hun datteren

GYDE KARLSDATTER RANI AF HARRESTED (15). Hun var født på Vinstrup, hvor hun også døde. Gyde

Karlsdatter var gift med Thomas Nielsen Banner, hvis farfar var

MARSK BRUNE ERIK NIELSEN BANNER TIL ELKJÆR (17).

Bannerslægten havde efter legenden sit navn fra Timme Sjællandsfarer. Han var med Knud den Store i England, og i et slag mellem danskerne og englænderne fik danskerne nedhugget deres banner, hvorefter der opstod uro i de danske rækker. Timme Sjællandsfarer huggede da en stor bølgegren af, fæstnede den til odden på sit spyd, og samlede ved høje råb de flygtende danskerne om dette nye banner. Herefter gik han i spidsen for danskerne, og de drev englænderne på flugt. Som tak udnævnte kongen ham til høvedsmand for hæren. Herfra tog han navnet banner. Også den svenske banérslæggt skulle stamme fra ham.

Brune Erik Banner var født på Elkjær omkring 1287. Han overtog herregården, og ejede desuden Vinstrup, Elkjær og Landtind, ligesom han købte Høgsholt i 1340. Elkjærs voldsted ligger i Sønder Elkjærs nuværende park, og består af en 7 meter høj borgbanke med voldgrav og volde. I 1340 var Brune Erik marsk og lensmand på Aalborghus Slot og en af rigets mægtigste mænd. Brune Erik Banner faldt i 1345 under holstenernes overfald på Sjælland. Han fik sønnerne herremand Brune Erik Eriksen Banner og ridder Røde Niels Eriksen Banner, som begge indgår i slægten. Vi har altså

RIDDER RØDE NIELS ERIKSEN BANNER TIL JERSTRUP (16). Han var

født omkring 1305 på Aalborghus Slot. Røde Niels Banner skrev sig siden til Jerstrup. Jerstrup Voldsted udgøres af en 95 x 40 meter borgbanke, på hvilken herregårdens nuværende bygninger ligger. Borgbanken er

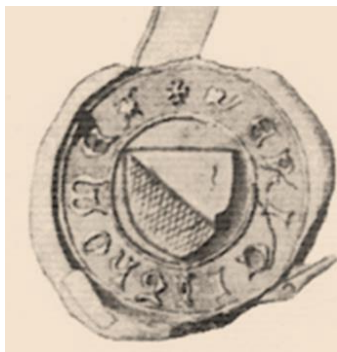
omgivet af en indre våd voldgrav og en ydre tør voldgrav.

RØDE NIELS BANNERS SEGL

Røde Niels Banner omtales i dokumenter fra 1321-1346, hvor han omtales som "*Nicholaus Eriksson de Jerpelstorp*", medens seglet viser Banners skrådelte skjold med omskriften "S NICHOLAI..."⁴⁸⁹. I 1351 var Røde Niels ridder. Han døde før 1355. Røde Niels Banner fik sønnen

HERREMAND THOMAS NIELSEN BANNER TIL VINSTRUP (15). Han var født 1337 på Aalborghus Slot, og skrev sig til Vinstrup. Vinstrup voldsted, som de nuværende bygninger ligger på, skyder sig ud som et næs i Tjustrup Sø, og afskæres af en halsgrav. Thomas Banner døde 1378 på Vinstrup. Det var ham, der var gift med Gyde Karlsdatter Rani, med hvem han fik sønnen

ERIK BANNERS SEGL

RIDDER ERIK THOMSEN BANNER TIL VINSTRUP (14). Han var født 1370 på Vinstrup. Erik Banner nævnes i dokumenter fra 1387-1411. I 1407 var han ridder. I 1409 gav Erik Banner gods til Antvorskov, og han omtales sidste gang i 1411. Erik Banner omtales i dokument fra 1408 som "*Ridder Erik Thomesen af Vinstrup*", medens seglet viser Banners skrådelte skjold med omskriften "ERICI THOME"⁴⁹⁰. Han blev gift med Ingegerd Pedersdatter Krabbe, hvis farfar var

HERREMAND NIELS MIKKELSEN KRABBE TIL ØSTERGAARD (16). Han var født omkring 1310 på Aasted. Niels Krabbe omtales i dokumenter fra 1330 og 1336, hvor han omtales som "*Nicholaus Michelsson*", medens hans segl viser en bjælke med rankeornamenter. Han fik sønnen

HERREMAND PEDER NIELSEN KRABBE TIL ØSTERGAARD (15). Han var født 1335 på Østergaard, og døde 1400 samme sted. Peder Krabbe var gift med

ØSTERGAARD⁴⁹¹

INGEBORG RANI AF ØSTERGAARD (15). Hun var født 1335, og døde 1370. Sammen med Peder Krabbe fik hun datteren

KRABBES VÅBEN

INGEGERD PEDERSDATTER KRABBE AF ØSTERGAARD (14). Hun var født 1370 på Grindløse. Ingegerd Krabbe døde 1464 på Vinstrup. Det var Ingegerd Krabbe, der var gift med Erik Thomsen Banner, med hvem hun fik sønnen

NIELS BANNERS SEGL

RIGSRÅD RIDDER NIELS ERIKSEN BANNER AF DEN HELLIGE GRAV (13). Han var født på Vinstrup, som han skrev sig til i 1421 og 1423. I 1422 var han herredsfoged på Mors, og i 1425 skrev han sig til Asdal. I 1438 var han rigsråd og lensmand på Skivehus. Niels Banner deltog i opstanden mod kong Erik af Pommern. I 1438 var han med til at tilkalde Christoffer af Bayern som konge af Danmark, og i 1439 var han med til at opsigte kong Erik af Pommern som konge. I 1442 var han lensmand på Aalborghus, hvor

han sad til sin død. Samme år var han til stede ved kong Christoffers kroning i Ribe.

I 1443 var Niels Banner angiveligt på pilgrimstogt til den Hellige Grav, hvor han blev slået til ridder. Han døde i 1447, og blev begravet i Dueholm Klosterkirke på Mors. Niels Banner omtales i dokument fra 1421 som *"Væbner Niels Banner af Vinstrup"*, medens seglet viser Banners skrædelte skjold med omteksten *"SI NIGHES EREKESSON"*⁴⁹². Han var gift med grevinde Johanne Andersdatter Panter til Asdal, der stammede fra

112. GÆLDKER SAXE STENBRIKKE AF ESTLAND

GÆLDKER SAXE AAGESEN STENBRIKKE AF ESTLAND (18) var med kong Valdemar Sejrs korstog til Estland i 1219. Her blev danskerne overfaldet af esterne, medens de var ved at opbygge borgen Tallinn (Danskerborgen). Det kom her til slaget ved Lyndanise, hvor danskerne blev hårdt presset.

SLAGET VED LYNDANISE⁴⁹³

Efter legenden blev et nederlag undgået i første omgang ved, at ærkebiskop Jacob Sunesen rakte sine hænder op mod himlen i

bøn. Ærkebiskoppen blev dog så udmattet, at han ikke længere var i stand til at holde armene oppe, og det så ud til, at esterne ville vinde slaget. Da faldt Dannebrog ned fra himlen som et tegn, der førte danskerne til sejr.

SAXE STENBRIKES VÅBEN

Saxe Stenbrikke blev herefter høvedsmand af Tallinn, hvorfra hans segl er bevaret på et dokument fra 1259. På dokumentet omtales han som "*Saxo filius Agonis, capitanus in Revalia*", medens seglet viser slægten Munks vandrette bjælke med ranker og omskriften "*CLIPEUS SAXONIS FILII AGONIS*"⁴⁹⁴. Han blev også Valdemar Sejrs gældker af Estland. Saxe Stenbrikke døde i 1259. Han fik sønnen

GÆLDKER RIDDER AAGE SAXESEN STENBRIKKE AF ESTLAND (17). Han blev født på Kokkedal. Aage Stenbrikke var ridder og efterfulgte sin far som høvedsmand af Tallinn. Siden blev han gældker af Estland og medlem af Rigsrådet. Aage Stenbrikke pantsatte Stengelstrup i 1299, og i 1310 blev godset givet i sjælegave til Sorø Kloster. Han døde 1314. Gældker Aage Stenbrikke fik sønnen

VÆBNER ANDERS AAGESEN STENBRIKKE (16). Han blev født 1300. I 1327 var Anders Stenbrikke medunderskriver

sammen med Ove Nielsen Panter ved Vendsyssel Ting.

ANDERS STENBRIKES SEGL

I 1331 besejlede han Laurens Jonsen Panters overenskomst med grev Gert. På dokumentet omtales han som "*Andreas Aughæson*", medens seglet viser Steenbrikkes kors med rankeornamenter og omskriften "*S ANDREE AGHONIS*"⁴⁹⁵. I 1341 var Anders Stenbrikke forlover for kong Valdemar. I 1344 gav han et lån til Peder Vendelbo, som blev tilbagebetalt af Johanne Kaas. Aage Stenbrikke optræder sidste gang i 1360. Han fik datteren

JOHANNE ANDERSDATTER STENBRIKKE AF ASDAL (15). Hun var gift med ridder Niels Ovesen Panter til Asdal, hvis farfar var

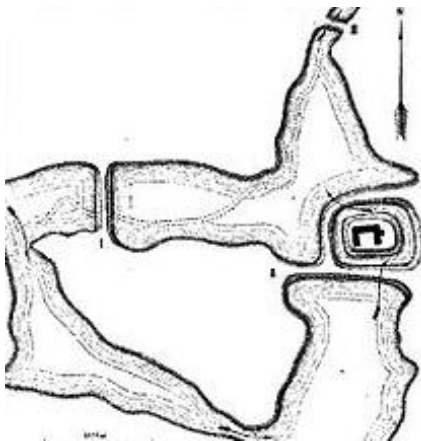
NIELS OVESEN PANTER (17). Panterslægten førte Pommerns grif i en rød/hvid skakternet udgave. Niels Ovesen Panter var gift med ridder Niels Thorbernsens søster. Vi har altså

NIELSSØSTER TORBERNSDATTER (17), der sammen med Niels Ovesen Panter fik sønnen ridder Ove Nielsen Panter til Knivholt og en datter, der først blev gift med Niels Eriksen Gyldenstjerne og siden med ridder Bugge Nielsen. De indgår begge i slægten. Vi har altså

OVE PANTERS SEGL

RIDDER OVE NIELSEN PANTER TIL ASDAL (16). Han var født omkring 1285. Ove Nielsen Panter skrev sig til Asdal og Knivholt. Han omtales i dokumenter fra 1314-1347. I 1326 beseglede han grev Gerts forlening af Sønderjylland, hvor han omtales som "*Offo Nykilson*", medens seglet viser panthers pommerske grif (panter) med omskriften "S'DNI UFFONIS NIKELSON MILITIS"⁴⁹⁶.

ASDAL

I 1328 var han blandt de adelsmænd, der igen sluttede sig til kong Christoffer. Året efter omtales han i forliget mellem kong Christoffer og grev Johan. Ove Panter var med i forliget med grev Gert i Kiel 1332. I 1342 medbeseglede han kong Valdemar Atterdags regeringstiltrædelse, og året efter var Ove Panter en af kongens forlovere ved

forhandlingerne i Varberg. Hans segl fra 1344 er også bevaret. I 1347 omtales han sidste gang. Ove Panter døde på Knivholt. Han fik sønnen

RIDDER NIELS OVESEN PANTER TIL ASDAL (15). Han var født omkring 1335. Niels Panter skrev sig til Asdal, Skovgaard, Kjærsgaard og Knivholt. I 1355 var han ridder, og solgte gods til kong Valdemar. Niels Panter døde 1406 på Asdal. Det var ham, der var gift med Johanne Andersdatter Stenbrikke, med hvem han fik sønnen

ANDERS PANTERS SEGL

VÆBNER ANDERS NIELSEN PANTER TIL ASDAL (14). Han blev født på Kjærsgaard, og skrev sig til Asdal og Knivholt. Anders Panter omtales i dokumenter fra 1393-1405. I 1396 var han forlover ved forliget på Lindholm. I 1401 var han forlover ved kong Eriks stadfæstelse af dronning Margrethes testamente. Anders Panter døde i 1405. Han omtales i dokument fra 1401 som "*Væbner Anders Nielsen af Asdal*", medens seglet viser Panters skakternede grif med omskriften "S ANDREE NICOLAI"⁴⁹⁷. Anders Panter var gift med frue Ida Lydersdatter Holck, der stammede fra

113. GREV ENGELBRECHT AF GLEICHEN

GREV ERWIN II AF GLEICHEN (25) og **GREVINDE ADELHEID AF ORLAMÜNDE** (25) fik endvidere sønnen

GREV ENGELBRECHT AF GLEICHEN (24). Han blev født 1172. Engelbrecht var gift med Ebbe Sunesens datter, og han faldt i slaget ved Lena i 1208 sammen med sin svigerfar i deres forsøg på at hjælpe deres henholdsvis svoger og svigersøn Sverker den Yngre til magten i Sverige. Grev Engelbrecht roses for sin indsats i slaget i folkevisen om slaget:

*Frem red unge Engelbret
med sit forgyldte Horn;
han vog udaf de Västergötlands Mænd,
som Bønder de mejer Korn.
:Ud føre de riddere deres skjolde,
der græder så mangel:*

Det gyldne horn, der omtales, er en intertekstuel henvisning til *Rolandskvadet*, hvor ridder Roland blæser på hjælp i sit gyldne horn, da han falder i baghold under kejser Karl den Stores tilbagetog fra Spanien. Det tætte venskabsbånd, der på det tidspunkt var mellem greverne af Gleichen og Hviderne, er vel baggrunden for, at grev Engelbrecht af Gleichen blev gift med en datter af

MARSK KORSRIDDER EBBE SUNESEN GALEN TIL KNARDRUP (25), der endvidere fik en datter

GREVINDE EBBESDATTER GALEN AF KNARDRUP (24), der sammen med grev Engelbrecht af Gleichen fik tre døtre, nemlig Cecilia Engelbrechtsdatter af Gleichen, en datter, der blev gift med herremand Jens Lændi og en datter, der blev gift med herremand Niels Uffesen Neb. De indgår alle i slægten. Vi har altså

UFFEMODER ENGELBRECHTSDATTER AF GLEICHEN (23), der blev gift med

HERREMAND NIELS UFFESEN NEB TIL RØNNE (23). I 1277 erhvervede Niels Uffesen Rønne herred fra hertug Vizlav af Rügen. Sammen med grev Engelbrechts datter fik han sønnen

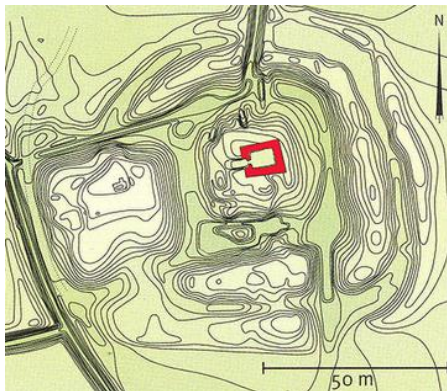
DROST UFFE NIELSEN NEB TIL RØNNE (22). Han arvede Rønne, og var drost i tre omgange fra 1268-1290. Uffe Neb vidnede for kongen ti gange i perioden 1268-1271. Han var blandt garantterne for kongens låntagning i Lübeck i 1272. Uffe Neb vidnede for kong Erik Klipping, kong Erik Menved og dronning Agnes fra 1283-1290. Han bar hvidernes 3 bjælker med løv i våbenet. Uffe Nielsen døde 1293. Han fik en datter

ANDERSMODER UFFESDATTER NEB AF RØNNE (21), der blev gift med

MARSK STIG⁴⁹⁸

MARSK RIDDER STIG ANDERSEN TIL TYGESTRUP (21). Han var født 1230 på Tygestrup. Marsk Stig var ridder, og ud over Tygestrup var han også herre til Eskebjerg, Møllerup, Bjørnholm (Vitskøl) og Bjørnkjær.

BJØRNKJÆR VOLDSTED

Bjørnkjær Voldsted består af to adskilte borgbanker, med en 5 meter voldgrav imellem. På den østre borgbanke findes ruiner af en tårnbygning med firkantet fundament af kampesten og munkesten. Hele voldstedet var omgivet af en voldgrav, og der er endnu en voldgrav omkring den østre borgbanke. Ved udgravningerne af Bjørnkjær fandt man nordens ældst kendte snapsebrænderi.

I 1275 var Marsk Stig rigets marsk (Regis Danorum Marscalcus). Ifølge Vejanus havde hans konge Erik Klipping opsøgt og voldtaget Marsk Stigs hustru, medens marsken var på felttog i Sverige. I folkeviserne om Marsk Stig hedder det⁴⁹⁹:

*Hr. Marsti var i leding,
Sitt liv han voved med ære;
Hjemme da sad kong Erik,
Voldtog hans hjertenskære.
:Men fruun hun sidder i Sjælland,
så mangt der hun sørger:*

*Det var unge Marsti,
Han kom fra leding hjem;*

*Ikke vilde hans væne hustru
Stande ham op igen.*

Marsk Stig opsøger nu kongen, og konfronterer ham med hans gerninger. Kongen søger så at undgå et kæremål ved at betale sig fra sagen:

*”Jeg var i leding,
For rigen gav jeg mit liv;
Hjemme sad I, dannerkongen,
Voldtog min væne viv.”*

*”Hør du, unge Marsti,
Og kær du ikke over mig!
Slotte og lene og gode gaver
Dem vil jeg give dig.”*

*”Slotte og lene og gode gaver
De kunne mig fuldtvel due;
Så mænd ved, dannerkonning,
Langt kærere havde jeg min frue!”*

DE FREDLØSE⁵⁰⁰

Kongen kom til at betale for sine ugerninger i 1286. Under en jagt blev det sent på dagen et frygteligt uvejr, og han søgte han ly i Finderup Lade. Her blev han overfaldet af syv hætteklædte mænd, der dræbte ham med 56 stik. Under Danehoffet i Nyborg året efter blev Marsk Stig og seks andre stormænd anklaget for drabet. De erklærede, at de ikke havde noget med sagen at gøre, men blev

dømt fredløse, og fik frataget deres gods. Den skyldige bagmand var vel snarere hertug Valdemar IV af Slesvig, som netop var blevet løsladt, efter Erik Glipping havde holdt ham fængslet i et år.

MORDET I FINNERUP LADE

Herefter flygtede de fredløse til det sydligste punkt af Norge, nemlig Kungshelle på Hisingen nord for Göteborg, hvorfra de bekæmpede Erik Klippings efterfølger kong Erik Menved. De fik hjælp af den norske konge Erik Præstehader, der havde et horn i siden på den danske konge, da han ikke havde fået udbetalt sin mødrene arv. Marsk Stig brændte Tårnborgh og Skælskør ned, og indtog Samsø og Hjelm.

MARSK STIG MØNT

På Hjelm byggede han et borgkompleks i 1290, og udstedte egne mønter med Hvideslægtens hjortegevir på den ene side, og Nebslægtens anker på den anden.

*Det svared kong Kristoffer,
Han mælte et ord med ære:*

*”Marsti du skal Danmark rømme
Om jeg skal kronen bære.”*

:Hin ædelig herre, hin unge hr. Marsti:

*”Skal jeg ud af Danmark rømme,
Da vil jeg være så trøst;
Jeg skal min føde af Danmark hente
både sommer og vinter og høst.”*

*Det gjorde ridder hr. Marsti,
For kongen hannem undsagde;
Og så bygte han Hjelm op
I fulde fjorten dage.*

BORGEN PÅ HJELM

Marsk Stig døde på Hjelm i 1292. Sammen med Uffe Nielsen Nebs datter fik han sønnen

ANDERS HVIDES SEGL

RIDDER ANDERS STIGSEN HVIDE TIL TYGESTRUP (20). Han var født 1260. I 1295 indgik den danske og norske konge forlig, og Marsk Stigs børn fik deres arv tilbage mod at forlade Hjelm og love, at de aldrig ville vise sig for kongens åsyn mere. Anders Stigsen fik så Tygestrup, Møllerup og Bjørnholm tilbage. I dag er herregården Kongsdal bygget på Tygestrup Borgbanke, hvor voldgraven er bevaret. I 1318 var Anders Stigsen ridder, og beseglede forbundet mellem hertug Christoffer og den svenske

hertuginde Ingeborg. I dokumentet omtales han som ”*Andreas Styughsson*”, og hans segl viser de jyske hviders syvttakkede stjerne med omskriften ”S’ANDREI STIGESSVN”⁵⁰¹. Anders Stigsen Hvide døde 1318. Han var gift med Margrethe Nielsdatter Lændi, der stammede fra

114. HERREMAND JENS LÆNDI TIL KAAS

HERREMAND JENS LÆNDI TIL KAAS (23) var gift med en anden datter af

GREV ENGELBRECHT AF GLEICHEN (24) og **GREVINDE EBBESDATTER GALEN AF KNARDRUP** (24), der endvidere fik en anden datter

CHRISTIERNMODER ENGELBRECHTSDATTER AF GLEICHEN (23), der var født før 1208, og sammen med herremand Jens Lændi fik sønnen

RIGSRÅD RIDDER CHRISTIERN JENSEN LÆNDI TIL KAAS (22). Han var ridder og rigsråd, og skrev sig til Kaas. Christiern Lændi døde 1310. Han var gift med

KIRSTINE JENSDATTER AF KAAS (22). Sammen med Christiern Lændi fik hun sønnen

RIGSRÅD RIDDER NIELS CHRISTIERNSEN LÆNDI TIL TROLDORP (21). Han var født omkring 1240, og skrev sig til Troldorp Hovedgaard. Niels Lændi var lensherre (høvidsmand) på Riberhus Slot fra 1286 til efter 1300. Han var ridder i 1292, hvor han beseglede et dokument med sit våben, en sparre. Han var med i kong Erik Menveds Rigsråd i 1298 og 1300, hvor han bl.a. var forlover på de

lejdebrev, der blev udstedt til ærkebispens og den norske konge. Niels Lændi gav gods til et alter i Ribe Domkirke i 1300 for sin og sin faders sjæle. Han beseglede hertug Christoffers forlening med Sønder Halland og Samsø i 1307. Niels Lændi var gift med Eline Nielsdatter Lange, hvis farfar var

115. KAMMERMESTER PEDER RANI TIL VARPELEV

RIDDER HERLUF TIL HØJELSE (24) og **MARGRETHE SUNESDATTER GALEN AF KNARDRUP** (24) fik endvidere sønnen

VARPELEV KIRKE⁵⁰²

KAMMERMESTER RIDDER PEDER MARGRETHESEN RANI TIL VARPELEV (23). Han var født omkring 1175. På grund af sin fars udåd, hvor Peders far dræbte hans mor, valgte Peder at bruge sin mors navn som efternavn. Han var kongelig kammermester (camerarius), der havde ansvaret for skatkammeret og de kongelige finanser. Peder Margrethesen tilhørte den gren af Ranislægten, hvis stormandsgård lå vest for Varpelev Kirke. Det menes, at det var Peder Margrethesen, der byggede kirken. Det var en af de få kirker, der havde et tårn fra starten, så det kunne bruges som forsvarstårn.

Peder Margrethesen døde omkring 1244. I Varpelev Kirke fandtes tre gravsten over

familien. Den ene af gravstenene er bevaret i kirkens kor, og teksten rundt om kanten af stenen lyder: ”I Faderens, Sønnens og Helligåndens navn. Her hviler ridder Herlug, ridder Peder, hans søn og fru Kathelug”. Teksten på midterbåndet lyder: ”Her hviler ridder Niels, fordum kammermester og hans hustru Cecilie”. Peder Margrethesen var altså gift med

FRUE KATHELUG AF VARPELEV (23). Sammen med kammermester Peder Margrethesen fik hun sønnen

KAMMERMESTER RIDDER NIELS PEDERSEN RANI TIL VARPELEV (22). Han var kongelig kammermester. Ud over Varpelev ejede Niels Pedersen Rani også Birkesdam. Han døde 1267, og blev begravet i Varpelev Kirke. På ligstenen er Niels Pedersen Rani afbildet sammen med sin hustru Cecilie. Han var gift med

NIELS RANI OG CECILIA LANGE

FRUE CECILIA LANGE TIL VARPELEV (22). Hun omtales som ”*relicta*

N. Pætersun quondam regis camerarii”. Cecilia overlevede sin mand, og på ligstenen i Varpelev Kirke bærer hun enkeslør. Sammen med sine sønner havde hun en konflikt med Sankt Clare Kloster i Roskilde om et mageskifte. Cecilia døde 1270, og betænkte Dalum Kloster i sit testamente, ligesom Birkesdam blev tilskødet Sankt Clara Kloster i Roskilde i 1279. Sammen med Niels Pedersen Rani fik hun datteren Eline Nielsdatter Lange og sønnen herremand Jens Nielsen af Od. De indgår begge i slægten. Vi har altså

ELINE NIELSDATTER LANGE AF VARPELEV (21). Det var hende, der blev gift med lensmand Niels Lændi til Troldorp. Sammen med ham fik hun sønnen Jens Nielsen Lændi og døtrene Elena Nielsdatter Lændi og Margrethe Nielsdatter Lændi. De indgår alle i slægten. Vi har altså

MARGRETHE NIELSDATTER LÆNDI AF KAAS (20). Hun var født omkring 1260 på Kaas. Margrethe Lændi døde før 1314 på Møllerup. Det var hende, der blev gift med ridder Anders Stigsen Hvide, med hvem hun fik sønnerne lensmand Stig Andersen Hvide til Tygestrup, herremand Offe Andersen Hvide til Torup og en datter, der blev gift med rigsråd Niels Jacobsen Bugge til Hegnet. De indgår alle i slægten. De fik altså datteren

BUGGEMODER ANDERSDATTER HVIDE AF TYGESTRUP (19), der blev gift med

RIGSRÅD RIDDER NIELS JACOBSEN BUGGE TIL HEGNET (19). Han var født omkring 1235 på Hegnet, og hans tilnavn kommer af bug eller tyksak. Niels Bugge var ridder, og sad i Rigsrådet i 1302. Her nævnes han i kong Erik Menveds gælds-brev til byen

Rostock. Niels Bugge førte buggernes halve vildsvin i våbenet. Sammen med Anders Stigsens datter fik han sønnen

BUGGES VÅBEN

RIDDER BUGGE NIELSEN TIL HEGNET (18). Bugge Nielsen skrev sig til Hegnet, hvis voldsted lå sydøst for den nuværende herregård. Der er fundet bygningsrester på voldstedet. Bugge Nielsen stod på den kullede grev Gerts side i konflikten med kong Christoffer II, og han var en af deltagerne på holstenernes side ved fredsftalen i Kiel mellem grev Gert og kong Christoffer II i 1332.

Bugge Nielsen blev dræbt ved Lyby Kirke i en ægte ridderduel på lanser mod Brune Erik Banner til Elkjær omkring 1335. Dette behandles i riddervisen ”Brune-Erik og Nilaus Buggesen”, hvor barderne fik byttet om på hans for- og efternavn. Optakten er, at ridder Bugge besøger Brune Erik Banner. Imidlertid havde en af væbnerne i Bugges følge tidligere været i Brune Eriks brød. Da de ankommer til Brune Eriks gård, anklager Brune Erik derfor Bugge for at have taget en af hans væbner⁵⁰³:

*Det var Nilaus Buggesen,
Han beder sadel til hest:
”Og vi vil ride os op på land
Hin brune hr. Erik at gæst(e)”
:De herrer ligger slagen på valen iså såre:*

*Det var Nilaus Buggesen,
Han kom der ridendes i gård;
Og ude stander brune hr. Erik,
Han var vel svøbt i mår.*

*”Hør du Nilaus Buggesen,
alt hvad jeg siger dig:
Du haver en svend udi dit brød,
Den haver du taget fra mig.”*

Til det svarer Bugge, at alle de væbnere, han har i sit brød, har han fået på hæderlig vis, hvorefter han forlader Brune Erik:

*”Alle de svende, som jeg haver,
Dennem haver jeg fanget med lige;
Foruden dig, brune hr. Erik,
Jeg vil dig aldrig vige.”*

*Bort red Nilaus Buggesen,
Han havde ikke svende uden fem;
Efter kom brune hr. Erik
Med tredive jernklædte mænd.*

Bugge ser nu, at han bliver forfulgt, så han beder sine væbnere vente, medens han selv rider tilbage for at afslutte sagen:

*”Holder i nu, mine gode hovmænd,
Som jeg haver givet brød,
Men jeg rider tilbage igen;
I ser nu på min død.”*

*Sammen da red de herrer to,
De vilde hver anden ikke vige;
Så satte de spæret for sadelbue,
De stak hver anden til lige.*

*Nu ligger de herrer to,
Og blodet rinder dem til døde;
Deres hovmænd de løber om land,
Hvor de kunne fange deres føde.*

Når visen blev populær, skyldtes det uden tvivl, at den behandlede de klassiske

ridderdyder. Det afgørende var ikke rigdom og størrelsen af hirdens styrke, men ridderens ære og mod til døden.

Bugge Nielsen blev først gift med Nielsine Nielsdatter Gyldenstjerne, med hvem han fik sønnen Jens Bugge til Buggesholm og datteren Bege Bugge af Stenholt. Han blev siden gift med en datter af Niels Ovesen Panter, med hvem han fik sønnen Niels Bugge til Vosborg. De indgår alle i slægten. Bugge Nielsen blev altså gift med en datter af

NIELS OVESEN PANTER (19) og **NIELSSØSTER TORBERNSDATTER** (19), der endvidere fik en datter

NIELSMODER NIELSDATTER PANTER AF HEGNET (18), der sammen med ridder Bugge Nielsen til Hegnet fik sønnen

NIELS BUGGE

LENSMAND RIDDER NIELS BUGGE TIL VOSBORG (17). Han blev født omkring 1295⁵⁰⁴. Niels Bugge havde oprindeligt svoret troskab til hertug Valdemar af Slesvig, og stod som sin far på hertug Valdemar og den kullede grev Gerts side under forhandlingerne om fredsaftalen i Kiel 1332. Grev Gert støttede hertug Valdemar af Holsten i dennes krav på den danske krone, samtidig med at grev Gert selv havde Jylland og Fyn i pant. For at inddrive pantet lod han bønderne

udpine, ligesom han siden ville være hertug af Jylland. Det førte til et ulmende oprør blandt de jyske herremænd.

For at indkræve sit pant og kvæle oprøret gik Grev Gert op i Jylland med en stor hær i 1340. Da grev Gert selv ville være hertug, følte herremændene ikke længere, at deres ed til hertug Valdemar også omfattede grev Gert. De samlede sig så hos Niels Bugge, og planlagde at trænge ind i grev Gerts hovedkvarter i Randers for at dræbe ham. I spidsen for dem, der skulle trænge ind i Randers, var Niels Bugges nevø Niels Ebbesen, som grev Gert havde forulempet i en arvesag. De trængte ind i byen, og dræbte grev Gert, hvorefter holstenerne opgav, og vendte tilbage til Holsten.

Siden kom kong Valdemar Atterdag til magten. Kongen gav amnesti til alle sine tidligere modstandere, men da kronen skulle sættes hans hoved, ville Niels Bugge ikke sværge troskab, da han allerede havde svoret troskab til hertug Valdemar af Slesvig. I folkeviserne beskrives det således:

*”Min tro vil jeg ej bryde for guld;
Den jeg haver svoret, bliver jeg huld.*

*Hvad heller I ville storme eller stride;
Ni vintre på Hald vil eder bide.”*

Senere opgav hertug Valdemar af Slesvig sit krav på tronen, og forholdet mellem kong Valdemar Atterdag og Niels Bugge blev mere venskabeligt. Niels Bugge var således blandt de 12 riddere, som kong Valdemar Atterdag havde betroet at mægle med den svensk-norske konge Magnus Smek i 1343. I 1347 ledsagede han kong Valdemar Atterdag på dennes togt til den hellige grav i Jerusalem. Det formodes, at det var her, kong Valdemar slog ham til ridder, idet han året efter omtales

som Valdemars ridder. Niels Bugge var med i Kong Valdemars felttog mod Mecklenburg og Brandenburg i 1349-1350, ligesom han deltog i de efterfølgende forlig i Spremberg og Bautzen.

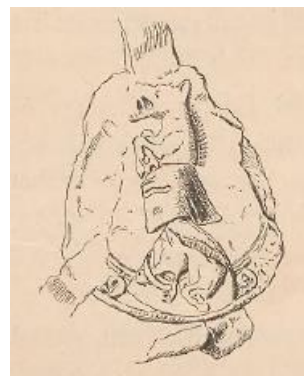

HALD VOLDSTED⁵⁰⁵

Da Niels Bugge kom tilbage til Danmark, var den gal igen. Kong Valdemar Atterdag søgte at få riget på fode ved at udskrive uhørt høje skatter. Kombineret med et stort hovmod fra Valdemar Atterdags side, skabte det en stærk utilfredshed. For at undgå åbent oprør holdt Niels Bugge sammen med andre adelsmænd møde med kongen i Kalundborg. Dette førte dog ikke til noget, og de meddelte kongen, at de hellere ville miste livet, end de ville finde sig i, at bønderne blev mishandlet i urimelig grad. Heller ikke et forligsmøde året efter i Vordingborg førte til noget. Da det nu ikke længere var muligt at dæmpe oprøret mod kongen, satte Niels Bugge sig i spidsen for et jysk oprør.

Dette endte i 1353, hvor parterne forsonede sig. Niels Bugge blev herefter rigsråd og lensmand (høvidsmand) på de vestjyske slotte Riberhus, Vardehus og Skodborghus. Året efter blev forsoningen beseglet på Danehoffet. Han omtales på dokumenter fra 1349–1355, hvor han omtales som ”Nicholaus Buggy, miles” og hans segl viser Bugges halve

vildsvin med omskriften ”S’ NICHLAI BVGGHEN MILITIS”⁵⁰⁶.

NIELS BUGGES SEGL

Der gik dog ikke lang tid, før kongen igen viste sig streng og hensynsløs, og i 1357 brød oprøret ud endnu engang. Hertug Valdemar så en ny mulighed for selv at blive konge, men blev slået, og måtte afgive Langeland, Als og Femern til Danmark. I 1358 indbød kongen til nyt forligsmøde i Slagelse, hvor Niels Bugge sammen med Marsk Stigs søn mødte op mod frit lejde. Mødet endte uden resultat, og Niels Bugge drog vestover igen. Han nåede dog ikke længere end til Middelfart, hvor han blev slået ihjel. Folkevisen beskriver det således:

*Til middelfart mænd, sendte kongen bud;
Hr. Bugge de skulle, træde imod.*

*Hr. Bugge ridder, ad Middelfart gade;
Der mødte de borgere, klædt i plade.*

*De mødte ham både til hest og fod;
Alle vare de ham imod.*

*De middelfart mænd, Krist give dem træde;
De vog hr. Bugge i fredeligt le(j)de.*

*De middelfart mænd, Gud give dem skam;
De vog uden skel, den velbyrdige mand.*

Efterfølgende sværgede kongen, at han ikke havde med mordet at gøre, men af folkevisen kan vi se, at det ikke blev troet af folket. Her

havde Niels Bugge den fulde sympati med sine klassiske ridderdyder, ædelmod og trofasthed.

VOSBORG

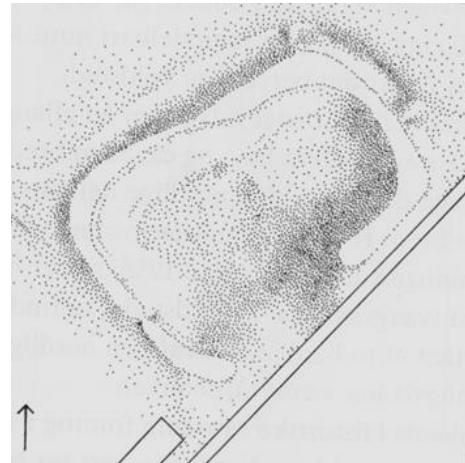
Niels Bugge var en af rigets mest magtfulde og rigeste mænd. I 1341 byggede han Vosborg, der var en borg af Bailey og Motte typen, hvor hovedhuset var et palatium af sten med en grundflade på 15 X 23 m og med en højde på 16 m. Dette svarer ganske nøje til Glimmingehus.

Niels Bugge byggede også borgen Hald. Voldstedet er 5.000 m², otte meter højt og omgivet af voldgrav og en ydre vold. På voldstedet blev fundet fundamentet af en tårnborg på 10 x 10 m og et underjordisk centralvarmeanlæg. Margrethe II overtog siden borgen, og fik den nedrevet.

SPØTTRUP⁵⁰⁷

Niels Bugge ejede også borgene Spøttrup, Støvringgaard, Højris, Lund, Tranholm, Stokkebogaard, Lundholm og Rolstrup, som tilsammen rådede over mere end 500 bondegårde.

LUND VOLDSTED⁵⁰⁸

Niels Bugge var gift med Lisbeth Palnesdatter Juul, der stammede fra

116. JARL NIELS JUUL AF JYLLAND

NIELS JUULS SEGL

JARL RIDDER NIELS JUUL AF JYLLAND (20) var født 1230. Han var jarl af Jylland og blandt de 12 af ”rigets bedste mænd”, der i 1285 skulle dømme på Danehoffet i Nyborg i striden mellem kong Erik Klipping og hertug Valdemar af Slesvig om Als tilhørsforhold. I dokumentet omtales han som ”Niels Juul de Jucia”, og hans segl på dokumentet er bevaret. Det viser Juuls

liggende lilje med omskriften ”S’NICHOLAI DICTI”⁵⁰⁹.

I 1299 var han vidne i forbindelse med ærkebiskop Jens Grands lejdebrev og blandt dem, der skulle i husarrest (indlager) for at sikre, at lejdebrevet ikke blev brudt. Niels Juul døde omkring 1305. Hans søn ærkebiskop Esger af Lund skænkede al sit gods i Skast sogn til kannikerne i Ribe i 1310 mod bøn for Niels Juul og hans hustrus sjæle. Jarl Niels Juul var far til

JENS NIELSEN JUUL FRA RIBE (19). Han var født i Ribe, og døde før 1316. Han fik sønnen

RIDDER PALNE JENSEN JUUL TIL STØVRINGGAARD (18). Han var født før 1280. Palne Juul overtog Støvringgaard i 1319, og i de følgende 10 år optræder han i en række ejendomsoverdragelser. Han optræder på et dokument fra 1324, med teksten ”*Palno Jønsson de Stiuringh*” og Juuls liggende lilje i våbenet.

Støvringgaard er en af landets ældste adelsborge. Borgbanken ligger i Østrup By, og måler 270 x 190 m. Den er gennemskåret af Borggyden, og der er rester af fundament og munkestensmure samt voldgrav. Palne Juul var ridder i 1328. Han blev gift med datteren af

LENSMAND CHRISTIERNSEN TROLDORP (19) og **RIDDER NIELS LÆNDI TIL ELINE NIELSDATTER LANGE AF VARPELEV** (19), der endvidere fik datteren

ELENA NIELSDATTER LÆNDI AF KAAS (18). Hun var født på Kaas. Elena Lændi blev gift på Troldorp med ridder Palne Juul til Støvringgaard, og hun døde efter

1319. Sammen med ridder Palne Jensen Juul fik hun datteren

JUULS VÅBEN

LISBETH PALNESDATTER JUUL AF STØVRINGGAARD (17). Hun blev født i 1300. Lisbeth Palnesdatter døde omkring 1335. Det var hende, der blev gift med lensmand Niels Bugge til Vosborg i 1315, med hvem hun fik datteren

ELINE BUGGES SEGL

FRUE ELINE NIELSDATTER BUGGE TIL VOSBORG OG STØVRINGGAARD (16). Hun blev født i 1330. Hendes mand Christian Vendelbo døde 1401, hvorefter hun blev indkaldt af dronning Margrethe, så de kunne få klarhed over hvilke af deres ejendomme, der var kongelige len, og hvilke, der var private. I den forbindelse afstod hun i 1401 Brøndum, Lunholm og de godser, de arvede efter Poul Glob, til dronning Margrethe. Eline Bugges segl fra overdragelsesdokumentet er bevaret⁵¹⁰.

Siden drev Eline Bugge de øvrige ejendomme videre. Hun skrev sig til Vosborg og Støvringgaard, ligesom hun ejede Lundergaard. Tilsammen omfattede hendes ejendomme over 200 bondegårde. Eline Bugge Skænkede sine arvede ejendomme i Hyllested til Aarhus Domkirke, så de *”til evig tid lader afholde min herres hr. Kristian Vendelbos og min egen samt forfædres og egne arvingers årstid, messer, virgiler og andre gode gerninger”*, ligesom hun gav tilsvarende gaver til Børglum Kloster. Frue Eline Bugge døde 1406. Hun var gift med lensmand Christian Vendelbo til Trudsholm, der stammede fra

117. HERREMAND TOKE EBBESEN HVIDE TIL KNARDRUP

**STORMAND EBBE SKJALMSEN
GALEN TIL KNARDRUP (23), og
PRINSESSE RAGNHILD
HARALDSDATTER AF DANMARK (23)**
fik endvidere sønnen

TOKE EBBESENS VÅBEN

**HERREMAND TOKE EBBESEN GALEN
TIL KNARDRUP (22).** Han var født omkring 1122. Toke Ebbesen gav halvdelen

af sin hovedgård til Sorø Kloster. Hans våbenskjold findes på kirkens skjoldefrise, og viser hvidernes tre tværbjælker bag en due. Toke Ebbesen døde omkring 1157. Han var gift med

GYDA SVENDSDATTER THRUGOT (22). Hun var født omkring 1135, og var af Thrugotslægten. Sammen med Toke Ebbesen Galen fik hun sønnen

STORMAND STIG TOKESEN GALEN (21). Han var født omkring 1160. Også Stig Tokesen optræder på skjoldefrisen i Sorø Klosterkirke med hvideslægtens våben. Han døde omkring 1221. Stig Tokesen Galen var gift med Kristine Jørgensdatter, hvis bedsteforældre var

**STORMAND PEDER BONDE TIL
BORUP (23) og BODIL ERIKSDATTER
AF DANMARK (23),** der endvidere fik sønnen

**HERREMAND JØRGEN BODILSEN AF
BORUP (22).** Han blev født 1103 på Borup. Efter sin fars død var han med til at oprette Skovkloster (Herlufsholm) sammen med sin mor og sine brødre, og han gav gårde i Gedesby, Skelby og Valse til klostret. Jørgen Bodilsen døde efter 1165. Han blev gift med

**ANNE MARGRETHE MADSDATTER
AF BORUP (22).** Sammen med Jørgen Bodilsen fik hun datteren

KRISTINE JØRGENDATTER (21). Hun var født omkring 1165. Det var hende, der var gift med Stig Tokesen Galen, med hvem hun fik datteren

MARGRETHE STIGSDATTER GALEN (20). Hun var født omkring 1200, og døde omkring 1260 i Roskilde. Margrethe Stigsdatter Galen var gift med

JENS GUNNISEN (20). Han var født 1199, og døde 1263. Sammen med Margrethe Stigsdatter Galen fik han datteren

FRUE CHRISTINA JENSDATTER GALEN TIL BIRKESDAM (19). Hun var født omkring 1230. Christine Jensdatter var gift med Niels Tokesen Saltensee, og efter han døde 1266, drev hun Birkesdam videre. Christina Jensdatter Galen døde 1269. Hun var altså gift med Niels Tokesen Saltensee, der stammede fra

118. MUNDSKÆNK OLUF GLUG AF BAVELSE

MUNDSKÆNK OLUF GLUG AF BAVELSE (23) blev født omkring 1120, og stammede fra Skjalm Hvides søster Margrethe Olufsdatter Glug. Han besad **et** af de høje hofembeder, idet han var kongelig mundskænk (pincerna). Oluf Glug blev gift med et andet barn af

STORMAND EBBE SKJALMSEN GALEN TIL KNARDRUP (24) og **PRINSESSE RAGNHILD HARALDSDATTER AF DANMARK** (24), der endvidere fik datteren

GYDE EBBESDATTER GALEN AF KNARDRUP (23). Hun blev født omkring 1127, og var meget velhavende. Sammen med Oluf Glug fik hun sønnen

STORMAND EBBE OLUFSEN GLUG TIL BAVELSE (22). Han var født omkring 1140 på Bavelse, og døde 1210 samme sted. Ebbe Glugs våbenskjold findes på våbenfrisen i Sorø Klosterkirke. Han var gift med

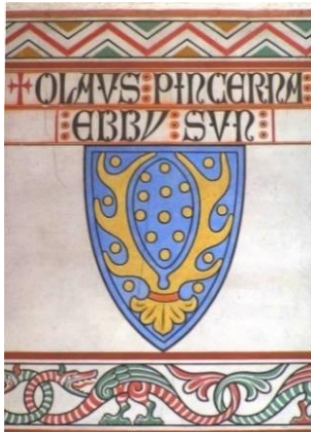
EBBE GLUGS VÅBEN

CECILIA GLUG AF BAVELSE (22). Hendes tavle findes på våbenfrisen i Sorø Klosterkirke med teksten "*Cecilia Uxor Ebbonis Olaf Glugsun*". Sammen med Ebbe Glug fik hun sønnen

CECILIA GLUGS TAVLE

MUNDSKÆNK STORMAND OLUF PINCERNA EBBESEN GLUG TIL BAVELSE (21). Han var født på Bavelse, og var først mundskænk ved kong Valdemar Sejrs hof og siden ved kong Eriks Plovpenning's hof. Oluf Glug arvede efter grev Albrecht af Orlamünde. Han døde i 1248, og blev begravet i Sorø Klosterkirke, hvor hans våben findes på skjoldefrisen. Oluf Pincerna Glug skænkede Sørdrup til Sorø Kloster. Han fik datteren

OLUF GLUGS VÅBEN

MARGARETA OLUFSDATTER GLUG AF TYSTOFTE (20). Hun var født på Bavelse 1185. Margrethe var først gift med Toke Nielsen Saltensee, der døde omkring 1249, og siden blev hun gift med grev Ernst IV af Gleichen.

MARGARETA GLUGS TAVLE

Margareta døde omkring 1270, og ligger begravet i Sorø Klosterkirke. Hun optræder på skjoldefrisen i kirken med teksten "*Margareta Filia Olavi Comitis Ernesti Uxor*". Margaretha var altså først gift med

HERREMAND TOKE NIELSEN SALTENSEE TIL TYSTOFTE (20). Han var født omkring 1190 på Tystofte. Tystofte (Rovborg), som han skrev sig til, var en ridderborg, der lå på en lille holm i en sø tre km øst for Skælskør. Borgen var et Bailey og Motte anlæg.

SALTENSEE AF TYSTOFTE'S VÅBEN

Toke Saltensee døde omkring 1252 på Tystofte. Sammen med Margareta Olufsdatter Glug fik han sønnerne kammermester Niels Peck Tokesen Saltensee til Birkesdam og marsk Iver Tokesen Saltensee af Tystofte samt datteren Cecilie Tokesdatter Saltensee af Tystofte. De indgår alle i slægten. Vi har altså

KAMMERMESTER RIDDER NIELS PECK TOKESEN SALTENSEE TIL BIRKESDAM (19). Han blev født 1216. Niels Peck var ridder og kongelig kammermester.⁵¹¹ Han skrev sig til Birkesdam. Kammermester Niels Peck døde 1266. Det var ham, der var gift med frue Christina Jensdatter Galen, med hvem han fik sønnen herremand Niels Saltensee til Linde og en datter, der blev gift med marsk Laurids Tygesen Abildgaard, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERREMAND NIELS SALTENSEE TIL LINDE (18). Han var født 1250. Niels Saltensee fik sønnen herremand Erik Nielsen Saltensee til Søholm og datteren Arine Saltensee af Linde, som begge indgår i slægten. Vi har altså

SALTENSEE AF LINDES VÅBEN

ARINE SALTENSEE AF LINDE (17). Hun var født 1287. Arine Saltensee optræder i 1347 i skiftet efter Peder Vendelbo. Hun døde samme år på Skjern Slot. Arine Saltensee var gift med

PEDER VENDELBOS SEGL

DROST RIDDER PEDER SAXESEN VENDELBO TIL SKJERN (17). Han var født 1279. Peder Vendelbo var ridder, og blev kong Christoffer II's marsk. I 1325 indtog han Hammershus for kongen, idet hans forgænger i embedet Ludvig Eberstein havde sat sig på slottet, da kongen afskedigede ham. I 1329 blev Peder vendelbo drost for kong Christoffer II og senere efterfølgeren kong Valdemar Atterdag.

Drosten var rigets politiske leder, der styrede riget, når kongen var fraværende, ansatte og afsatte embedsmænd og fogeder, bestyrede kongens indtægter, og afgjorde alle

appelsager i kongens navn. I 1341 var han endnu drost, og omtales som "*Petrus dictus Wændelbo dapifer*", medens han året efter omtales som kongens tidligere drost.

Peder Vendelbo omtales på dokumenter fra 1328–1345, hvor han omtales som "*Petrus Wændelbo, miles, qvondam domini Regis Marscalcus*", medens hans segl viser vendelbos sorte hoved med bånd om håret og omskriften "*S' PETRI WENDELBO*"⁵¹².

SKJERN SLOT VOLDSTED

Peder Vendelbo holdt til på Skjern, som blev indtaget af den kullede grev Gert af Holsten, da greven i 1340 drog hærgende op gennem Jylland med 11.000 mand for at inddrive sit pant. Efter at have indtaget Skjern Slot gik holstenerne i gang med at styrke dets befæstning. Heldigvis blev Grev Gert syg, og søgte til Randers, hvor Niels Ebbesen dræbte ham, så holstenerne fortrak. Ud over Skjern ejede Peder Vendelbo Gammel Trudsholm, Langholt, Korup, Gammel Hammelse, Ørum og Lunholm, der tilsammen omfattede 560 gårde. Peder Vendelbo døde 1346. Sammen med Arine Saltensee fik han sønnerne ridder Saxe Pedersen Uldsax til Skullerupsholm og lensmand Christian

Pedersen Vendelbo til Trudsholm. De indgår begge i slægten. Vi har altså

CHRISTIAN VENDELBOS SEGL

LENSMAND RIDDER CHRISTIAN PEDERSEN VENDELBO TIL TRUDSHOLM (16). Han var født 1334 på Skjern Slot. Christian Vendelbo var ridder i 1363 og lensmand (honetman) på Skanderborg Slot 1369. I 1376 medbeseglede Christian Vendelbo kong Olufs håndfæstning, og i 1377 skiftede han til at blive lensmand på Aalborghus Slot, hvad han var frem til sin død. Som lensmand på Aalborghus havde han samtidig ansvaret for kaperi mod skibe fra Hansestæderne. Kaperiet stoppede efter fredsforhandlingerne med hansestæderne i 1384, hvori Christian Vendelbo deltog. Han deltog også i fredsmødet på Lindholm i 1396.

Christian Vendelbo omtales på dokumenter fra 1369-1376. I dokument fra 1376 omtales han som "*Kersten Wendelbo, Houetman tho Schandelenborgh, Ridder*", medens hans segl viser vendelbos sorte hoved med bånd om håret og omskriften "*S' CHRISTERNI WENDELBO MILITIS*"⁵¹³.

Livet igennem var Christian Vendelbo kong Valdemar Atterdag og dronning Margrethes faste støtte, og efter 1388 var han blandt dronningens mest betroede mænd i Rigsrådet. I 1396 blev han lensmand for Jylland (høvidsmand og dommer på kongens vegne),

hvilket var en regional erstatning for rigets drost, et embede, som dronning Margrethe havde afskaffet. Christian Vendelbo ejede Skjern Slot, Gammel Trudsholm, Klejtrup, Ørum, Lundergaard, Od, Fjandshus, Brøndumgaard, og Korup. Hertil kom, at hans hustrus arvede Vosborg, Lunholm og Støvringgaard.

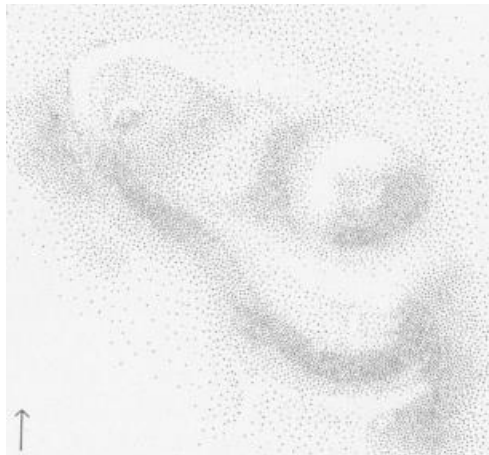
KLEJTRUP VOLDSTED⁵¹⁴

Klejtrup var et Bailey & Motte borganlæg med en lille otte meter høj borgbanke mod nord og en større borgbanke mod syd. Imellem lå et 40 x 50 m plateau, og alt var omgivet af voldgrave.

Christian Vendelbo døde 1401, men allerede i 1364 havde kongen sikret, at Christian Vendelbo fik "*fuld syndsforladelse for alle synder i dødsstunden*", under deres besøg hos paven. Christian Vendelbo gav gods til Franciskanerklostret i Randers. Det var lensmand Christian Vendelbo, der var gift med Eline Nielsdatter Bugge, med hvem han fik datteren

FRUE ELSE CHRISTIANSDATTER VENDELBO TIL STØVRINGGAARD (15). Hun var født 1359. Else Vendelbo var

først gift med Axel Jepsen Thott til Sørup og siden med Lyder Johannesen Holck til Støvringgaard. Da sidstnævnte døde omkring 1438, skænkede hun en række gårde til Alling Kloster, til Helligkors Lav i Randers og til Helligåndsklostret i Aalborg *"til sine, sine forældres, sin husbonds, og sine børns, levende og døde, og alle kristne sjæles frelse"*. Frue Else Vendelbo døde 1440. Sammen med væbner Axel Thott fik hun datteren Christence Axelsdatter Thott, og sammen med herremand Lyder Holck fik hun datteren Ide Lydersdatter Holck. De indgår begge i slægten. Frue Else Christiansdatter Vendelbo var gift anden gang med sønnen af

EJERSBØL VOLDSTED⁵¹⁵

HERREMAND JOHANNES HOLCK TIL EJERSBØL (16). Han skrev sig til Ejersbøl i 1378. Herremand Johannes Holck fik sønnen

LYDER HOLCKS SEGL

HERREMAND LYDER JOHANNESSEN HOLCK TIL STØVRINGGAARD (15). Hans segl er bevaret på et dokument dateret 1417, og viser Vendelbos sorte hoved med omtæksten "LUDKE HOLCIK"⁵¹⁶. Lyder Holck døde omkring 1438. Sammen med Else Christiansdatter Vendelbo fik han datteren

IDA HOLCKS SEGL

FRUE IDA LYDERSDATTER HOLCK TIL STØVRINGGAARD (14). Hun var først gift med væbner Niels Slet af Gudumlund. Dernæst blev hun gift med Laurids Glob, og da han døde 1393, blev hun gift med væbner Anders Nielsen Panter til Asdal. Anders Panter døde i 1405, hvorefter Ida Holck sad som frue på Asdal til 1415. Da blev hun gift fjerde gang med Lyder Kabel til Fuglsang, der skrev sig til Asdal samme år. Siden blev Asdal overtaget af hendes datter Johanne Andersdatter Panter.

ASDAL VOLDSTED⁵¹⁷

Asdals slotsbanke er en af de mest velbevarede voldsteder i Danmark. Den er 11 meter høj, og måler 65 x 45 m på toppen.

Voldstedet ser ud til at have rummet en trefløjet herregård, medens de tilstødende avlsbygninger har ligget øst for voldgraven.

Ida Holcks segl er bevaret fra den tid, hun sad som frue på Asdal. Det findes på en skrivelse fra 1408, og det viser Vendelbos sorte hoved på våbenskjoldet⁵¹⁸. I 1425 døde Ida Holcks søn Johannes Slet, og året efter skænkede hun hans herregård Gudumlund til Viborg Domkapitel til sjælemesser for hendes familie. Hun døde samme år.

Sammen med væbner Niels Slet fik hun sønnen herremand Johannes Nielsen Slet til Gudumlund, og sammen med væbner Anders Nielsen Panter fik hun datteren grevinde Johanne Andersdatter Panter til Asdal. De indgår begge i slægten. Det var altså hende, der blev gift med væbner Anders Nielsen Panter, med hvem hun fik datteren

RIGSRÅD GREVINDE JOHANNE ANDERSDATTER PANTER TIL ASDAL

(13). Hun blev født omkring 1395 på Asdal. Johanne Panters seks brødre døde unge, og da hun var den sidste overlevende af slægten Panter, blev hun meget velhavende. Der var mange bejlere til den rige arving, men ridderen Bonde Jensen Tue løb af med sejren. Da hendes venner og slægtninge ikke ville godkende ham som ægtefælle, valgte han i stedet at bortføre hende. Under et besøg hos en veninde, der skulle klædes til bryllup, drak Bonde Jensen hendes kusk fuld, og tog kuskens tøj på. Da hun kom ud, kørte han hende så til sin herregård Kokkedal, og giftede sig med hende. Bonde Jensen fik fire børn med Johanne før han døde i 1420.

I 1422 giftede Johanne Panter sig igen. Det var med lensmand Niels Eriksen Banner til Vinstrup. Med ham fik hun 14 børn. Da Niels

Banner døde i 1447, sad Johanne de næste 32 år som stormægtig frue på Asdal. Her førte hun stort hus, nød stor anseelse, og red med 24 svende. Hun omtales som medlem af Rigsrådet og meget klog og lærd. Johanne Panter blev greve og lensmand på Aalborghus. I et dokument fra 1462 blev hun placeret før biskoppen og betegnet som kongens hovedsmand i Vendsyssel.

Johanne Panter gav gods til Dueholm Kloster på Mors, og da hun døde på Asdal mæt af dage i 1479, blev hun begravet i klostret. I sin slægtsbog fra begyndelsen af 1600-tallet omtaler Axel Urne Johanne Panter og Niels Banners gravsten, der bar deres våbenskjolde, Banners og Panters. Det var hende, der blev gift med lensmand Niels Eriksen Banner, med hvem hun fik døtrene Eline Nielsdatter Banner, Karen Nielsdatter Banner og Anne Nielsdatter Banner. De indgår alle i slægten. Vi har altså

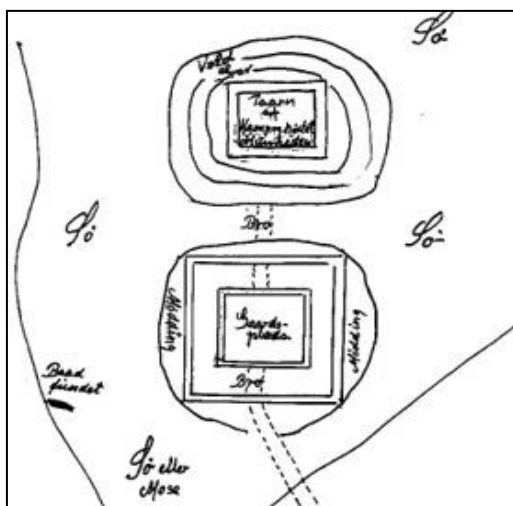
ANNE NIELSDATTER BANNER AF ASDAL (12). Hun blev gift med marsk Peder Christiensen Skram til Voldbjerg, der stammede fra

119. MARSK IVER

SALTENSEE AF TYSTOFTE

HERREMAND TOKE NIELSEN SALTENSEE TIL TYSTOFTE (18) og **MARGARETA OLUFSDATTER GLUG AF TYSTOFTE** (18) fik endvidere sønnen

MARSK IVER TOKESEN SALTENSEE AF TYSTOFTE (17). Han var født 1223. Fra 1253-1255 var Ivar Saltensee kong Abels marsk. Han blev myrdet i 1262. Ivar Saltensee var gift med

TYSTOFTE

MARGRETHE GUNDESDATTER WIND (17). Sammen med Iver Tokesen Saltensee fik hun datteren

HELENE IVERSDATTER SALTENSEE AF TYSTOFTE (16). Hun blev gift med

RIDDER JACOB PEDERSEN SKRAM TIL RUNDHOF (16). Han skrev sig til Rundhof, og døde 1303 i Flensborg. Sammen med Helene Saltensee fik han sønnen

VÆBNER PEDER JACOBSEN SKRAM TIL RUNDHOF (15). Han var født 1325. Peder Skram overtog Rundhof efter sin far, og siden overtog han Mattrup. Peder Skram var blandt hertug Erik af Slesvigs forlovere ved forliget med kongen i Nyborg i 1315. Han døde 1320. Peder Skram var gift med datteren af

HERREMANDE PEDER LAURIDSEN SALTENSEE TIL MATTRUP (16). Han skrev sig til Mattrup, og hans våben var et rødt og blått skrådelt skjold med tre guldskaftede blå hamre på skråbåndet. Mattrup Voldsted (Tranholm) udgør en fem meter høj oval banke på 200 x 100 meter med rester af en nedrevet bygning. Peder Lauridsen Saltensee fik datteren

EDEL PEDERSDATTER SALTENSEE AF LINDE (15). Hun blev født omkring 1285 på Mattrup. Edel Saltensee var først gift med ridder Ud Thorsteson Rotfeld, dernæst med herremand Peder Jacobsen Skram, og endelig med herremand Niels Eriksen Gyldenstjerne. Hun døde 1350 på Aagaard.

Sammen med Ud Thorsteson Rotfeld fik hun sønnen herremand Ingvor Udsen Rotfeld, og sammen med Peder Jacobsen Skram fik hun sønnen herremand Erik Pedersen Skram. De indgår begge i slægten. Vi har altså

HERREMANDE ERIK PEDERSEN SKRAM TIL MATTRUP (14). Han var født 1320. Erik Pedersen Skram gav gods til Løgum Kloster for sin begravelse, før han døde 1371. Han fik sønnen

RIDDER CHRISTIERN ERIKSEN SKRAM TIL MATTRUP (13). Han var født 1340. I 1388 blev Christiern Skram betænkt med en jernkiste i biskop Johannes testamente. Samme år overtog han Mattrup, og var da væbner. I 1399 var han nærværende ved kongens retterting i Holbæk, og var da ridder. Christiern Skram optræder i dokumenter fra 1400 og 1411. I dokumentet fra 1400 omtales han som son "*Christiernus Skraam, miles*", og seglet viser en halv enhjørning, med omskriften "...RISTERN S...M" (T.1150). Ridder Christiern Skram var gift med en datter af

RIDDER JESPER RAASTED TIL NØRHOLM (14). Han optræder i dokumenter fra 1315-1330 i Sønderjylland. Jesper Raasted førte et korsdelt skjold med farverne gult/blåt og blå/gult. Han fik datteren

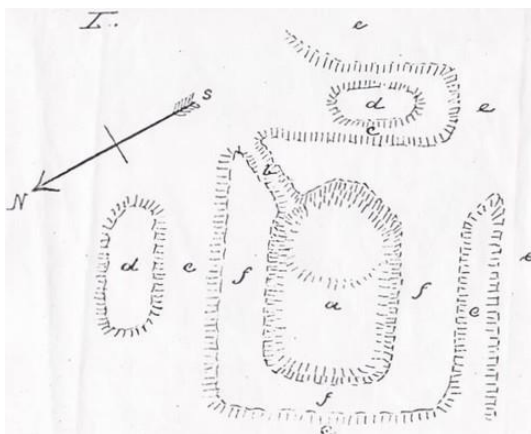
KIRSTEN JEPSDATTER RAASTED AF NØRHOLM (13). Hun blev betænkt med en

guldring i biskop Johannes testamente, og optræder sidste gang i 1388. Sammen med ridder Christiern Skram fik hun sønnen

PEDER SKRAM DEN ÆLDRES SEGL

MARSK RIDDER PEDER "DEN ÆLDRE" CHRISTIERNSEN SKRAM TIL VOLDBJERG (12). Han blev født 1380 på Voldbjerg. Peder Skram havde et voldsomt temperament på samme måde, som resten af slægten. I 1317 kom han op at toppes med herremanden Ebbe Mogensen Galt. Siden blev Peder Skram passet op af Ebbe Galt og hans svende, da han var på vej hjem til Urup med sine egne svende. Ebbe Galt havde sikret sig, at han var i overtal, men det hjalp ikke. Peder Skram foretog straks et uventet angreb, og dræbte Ebbe Galt, hvorefter dennes svende forsvandt. Herefter måtte Peder Skram flygte ud af landet.

VOLDBJERG VOLDSTED

Peder Skram vendte dog tilbage i kong Christoffer af Bayerns følge, og frelste

kongen fra at drukne ved landstigningen i Gedser, hvorfor han blev tilgivet og slået til ridder. Siden blev han også kong Christoffers marsk og Rigsråd.

Peder Skram omtales i en lang række dokumenter fra 1423-1464. I 1433 fik Peder Skram og hans kone pavelig bevilling til at have et rejsealter. I 1435 var han forlover ved forliget i Vordingborg. I 1439 deltog han i opsigelsen af kong Erik af Pommern, og i 1440 medbeseglede han lensbrevet til hertug Adolf.

PEDER SKRAMS REJSEALTER

Peder Skram arvede Voldbjerg og Urup i 1450. Han ejede desuden Stougaard, Hammergaard og Riisager. Voldbjerg Voldsted ligger sydvest for den nuværende hovedbygning, og udgør en borgbanke på 27 x 36 meter omgivet af grav, vold og ydergrave.

I 1461 gav Peder Skram en gård til Prædikebrødreklostret i Ribe for sjælemesser for sig selv og sin familie. I dokument fra 1453 omtales han som "*Ridder Peder Skram af Voldbjerg*", medens seglet viser Skrams

halve enhjørning med omskriften ”S PEDER SKRAM RITT”⁵¹⁹. Han omtales sidste gang i 1465. Det var ham, der var gift med Anne Nielsdatter Banner, med hvem han fik sønnen

NIELS SKRAMS SEGL

VÆBNER NIELS PEDERSEN SKRAM TIL STOUGAARD (11). Han var født i Urup 1440. Niels Skram omtales i dokumenter fra 1487 og 1492, hvor han omtales som ”*Væbner Niels Skram i Stovgaard*”, medens seglet viser Skrams halve enhjørning med omskriften ”SIL NIELS SKRAM”⁵²⁰. Stougaard lå på et voldsted 400

meter øst for den nuværende Stougaard, og kaldtes røverkulen. Der var tale om en rund borgbanke på 20 meter i diameter med en vold og grav omkring. Ved sløjfningen af voldstedet fandtes bygningsrester, munkesten og kampesten. Det var Niels Skram, der blev gift med Bege Skram af Tovskov, med hvem han fik sønnen

HERREMAND PEDER ”DEN YNGRE” NIELSEN SKRAM TIL STOUGAARD

(10). Han blev født 1466, og førte Skrams enhjørning i våbenet. Peder Skram sad på Sønderris i 1499. I 1505 overtog han Stougaard. Peder Skram nævnes i dokumenter fra 1499-1512, hvor han skrev sig til Alsted. Ifølge slægtsbøgerne dræbte han sin fjende herremanden på Tyrrestrup, og måtte flygte ud af landet. Peder Skram døde antagelig i 1525 eller kort efter, idet hans datter Bege overtog Stougaard det år. Han var gift med Kirsten Enevoldsdatter Rafvad, der stammede fra herremand Erik Langeben Gyldenstjerne.

120. HERREMAND ERIK LANGEBEN GYLDENSTJERNE

HERREMAND ERIK "LANGEBEN" GYLDENSTJERNE (21) omtaltes som Erik Laugebeu og tilnavnet skyldtes hans kropsbygning. Erik Langeben var hedning, og angives at ligge begravet i Aasahøj. Han fik sønnen

HERREMAND ERIK ERIKSEN GYLDENSTJERNE TIL SØNDERHOLM (20). Han blev kristen, og blev begravet i Sønderholm Kirke ved Aalborg. Erik Gyldenstjerne fik sønnen

HERREMAND KNUD ERIKSEN GYLDENSTJERNE TIL AAGAARD (19). Aagaard Voldsted ligger i den vestlige del af herregårdens have, og består af to borgbanker med bygningsrester. Borgbankerne er 33 x 30 meter henholdsvis 45 x 45 meter, tre meter høje og adskilt af en lavning og omgivet af en voldgrav. Knud Gyldenstjerne døde 1272. Han fik sønnerne Erik Knudsen Gyldenstjerne og Niels Knudsen Gyldenstjerne, som begge indgår i slægten. Vi har altså

NIELS KNUDSEN GYLDENSTJERNE AF AAGAARD (18). Han fik datteren

NIELSINE NIELSDATTER GYLDENSTJERNE AF HEGNET (17). Hun døde 1314. Det var hende, der var gift med

RIDDER BUGGE NIELSEN TIL HEGNET (17), der sammen med Nielsine Gyldenstjerne endvidere fik datteren Bege Bugge til Stenholdt og sønnen herremand

Jens Bugge til Buggesholm, som begge indgår i slægten. Vi har altså

HERREMAND JENS BUGGE TIL BUGGESHOLM (16). Han var født 1285. Jens Bugge måtte siden pantsætte sin herregård Buggesholm. Han døde 1352. Jens Bugge var gift med

KIRSTEN BUGGE AF BUGGESHOLM (16). Sammen med Jens Bugge fik hun datteren

CATHRINE JENSDATTER BUGGE AF ROLSTRUP (15). Hun var først gift med Karl Nielsen Rani, og siden med ridder Saxe Uldsax til Hammellose. Sammen med Saxe Uldsax fik hun sønnen

SAXE ULDSAXES SEGL

RIDDER SAXE PEDERSEN ULDSAX TIL HAMMELMOSE (15). Han omtales i dokumenter fra 1336–1355. I 1336 omtales han som væbner og i 1355 som ridder. I dokumentet fra 1355 lyder teksten "*Saxo Pætersson, miles*", og seglet viser en uldsaks med omskriften "*S` SAXONIS PÆTERSON*"⁵²¹. Saxe Uldsax kom fra Hammellose, og

overtog Skullerupsholm antagelig i forbindelse med sit giftemål med Cathrine Bugge. Det nuværende Skullerupsholm er bygget oven på den gamle borgbanke og omgivet af voldgraven. Sammen med Cathrine Bugge fik han datteren

FRUE INGEBORG SAXESDATTER ULDSAX TIL SKULLEREUPSHOLM (14). Hun var enke i 1386, og holdt skifte med sine børn i 1390. Ingeborg Saxesdatter døde før 1397. Hun blev gift med

PEDER GRUBBES SEGL

RIDDER PEDER JOHANNESSEN GRUBBE TIL ORDRUP (14). Han omtales i en række dokumenter fra 1330-1378. I et dokument fra 1365 omtales han som "*Petrus Grubbe, miles*", og det vedhæftede segl viser grubbes tre spidser med omskriften "S PETRI GRUBBE MILITIS"⁵²². Han skrev sig til Grubbes Ordrup, som senere ændrede navn til Trudsholm. Grubbes Ordrup lå en km nordøst for det nuværende Trudsholm. Ved sit giftemål blev Peder Grubbe også ejer af Skullerupsholm.

I 1360 beseglede Peder Grubbe hertug Christoffers håndfæstning, og var da ridder. I 1365 beseglede han forliget i Kolding og i 1369 forliget i Stralsund. I 1377 beseglede Peder Grubbe kong Olufs håndfæstning. Han var død 1386. Sammen med Ingeborg Uldsax fik han datteren

ELSE PEDERSDATTER GRUBBE AF ORDRUP(13). Hun var gift med

ANDERS LUNGES SEGL

RIGSRÅD RIDDER ANDERS OLUFSEN LUNGE TIL TOKSVÆRD (13). Han blev født 1352. Anders Lunge optræder i en række dokumenter fra 1381-1403. I 1386 skrev han sig til Toksværd, medens han senere skrev sig til Næsby. På dokument fra 1394 omtales han som væbner, og teksten lyder "*Andreas Olefsen de Næsby, armiger*". Seglet viser lunges tre liljer med omskriften "S ANDREE OLAUI"⁵²³.

Anders Lunge blev ridder 1397 og rigsråd året efter. I 1401 beseglede han stadfæstelsen af dronning Margrethes testamente i Helsingborg. Anders Lunge døde i 1408, og blev begravet i Roskilde Domkirke. Sammen med Else Grubbe fik han sønnen

HERREMAND OLUF ANDERSEN LUNGE TIL ODDEN (12). Han skrev han sig til Odden, og ejede også Knivholt. Oluf Andersen Lunge blev gift med frue Christence Axelsdatter Thott til Odden, der stammede fra

121. JARL ANDERS DUE TIL TUBETORP

JARL NIELS ALEXANDERSEN DUE AF FALSTER (19) og **CECILIE AF OXLEV** (19) fik endvidere sønnen

ANDERS DUES SEGL

JARL KORSRIDDER ANDERS NIELSEN DUE TIL TUBETORP (18). Han blev født omkring 1222 i Roskilde, og omtales som jarl Anders Due af Sjælland.

Anders Due skrev sig til Tubetorp, og omtales i 1267 som ridder og dominus for Sankt Clara Kloster i Roskilde. Dominus var den, der forvaltede klostrets gods. Hans segl er bevaret på breve fra 1279 og 1285. På brevene omtales han som "Andreas Niclesen", medens seglet viser dueslægtsens flakte fugl med udspilede vinger og omskriften "S'ANDREE FILI NICOLAI"⁵²⁴. Anders Due omtales også som dominus i 1285, og han døde året efter. Han var gift med en datter af

HERREMAND TOKE NIELSEN SALTENSEE TIL TYSTOFTE (19) og **MARGARETA OLUFSDATTER GLUG AF TYSTOFTE** (19), der endvidere fik datteren

CECILIE TOKESDATTER SALTENSEE AF TYSTOFTE (18). Hun døde omkring 1279. Sammen med jarl Anders Due fik hun sønnerne ridder Mogens Andersen Glob af Tubetorp og stormand Niels Andersen Due til Tubetorp, som begge indgår i slægten. Vi har altså

STORMAND RIDDER NIELS ANDERSEN DUE TIL TUBETORP (17). Han var først på kong Valdemars parti, hvor

han beseglede et lensbrev til Ludvig Albertsen 1326. Siden sluttede han sig til kong Christoffer i 1328. Ved forliget i Kiel i 1332 havde han skiftet side igen, og var på den kullede grev Gerts side. Niels Dues liv endte sørgeligt samme år. I forbindelse med julegildet blev han myrdet i en svinesti juleaften. Han blev begravet i slægtskapellet i Roskilde Domkirke. Niels Due blev først gift med Eline Jensdatter til Capellgaard og siden med Ingerd af Tubetorp. Sammen med Ingerd fik han sønnen Jens Nielsen Due til Tessebølle. Vi har altså

INGERD AF TUBETORP (17). Hun var først gift med Niels Andersen Due, med hvem hun fik sønnen Jens Nielsen Due til Tessebølle. Da Niels Andersen Due blev myrdet, blev hun gift med drost Morten Nielsen Due til Faurholm, med hvem hun fik en datter, der blev gift med Bonde Jensen Due. De indgår begge i slægten. Vi har altså

RIDDER JENS NIELSEN DUE TIL TESSEBØLLE (16). Han beseglede kong Valdemars lensbrev til Ludvig Albertsen i 1326. Jens Nielsen Due ligger begravet i Herfølge Kirke. Han var forelsket i jomfru Kirsten Krummedige af Søllerup, til hvem han skrev digtet⁵²⁵:

*Jeg veed, hvor en lind hun staar
bær blomster så bold,
hun beskytter de andre for frost og sne
den vinter så kold,
det volder den alene,
jeg haver i mit hjerte kjær.*

Jens Nielsen Dyre blev gift med en datter af

NIELS BOSEN DYRE (17), der fik datteren

CHRISTINE NIELSDATTER DYRE AF TESSEBØLLE (16). Hun var født 1300, og

døde 1342. Christine Nielsdatter blev begravet i Herfølge Kirke. Hun blev gift med Jens Nielsen Due, med hvem hun fik sønnerne ridder Bo Dyre Due til Veksø og herremand Bonde Jensen Due til Sørup. De indgår begge i slægten. Vi har altså

HERREMANND BONDE JENSEN DUE TIL SØRUP (15). Han skrev sig til Sørup (Siøthorp) og Krogsholm. Bonde Jensen Due blev betænkt i ærkebiskop Karls testamente i 1334. I 1343 afstod han arven efter Jons Due til kong Magnus, mod at kongen frafaldt al tiltale mod hans hustru og de andre arvinger efter drost Morten Due og fru Ingerd. Han døde efter 1350, og blev begravet i Herfølge Kirke. Bonde Nielsen Due blev gift med sin farmors datter af andet ægteskab. Han blev altså gift med datteren af

INGERD AF TUBETORP (16), der endvidere var gift med

DROST MORTEN NIELSEN DUE TIL FAURHOLM (16). Han omtales første gang i 1303. 1314 var Morten Nielsen Due kongens foged, og året efter var han en af forloverne ved forliget i Nyborg. I 1316 var han med kongen i Wismar. 1317 var han landsdommer i Jylland, og beseglede hertug Henriks forlig med Rostock. I 1318 var han drost og anfører for hjælpetropperne til kong Birger i Sverige. Morten Nielsen Due omtales sidste gang 1320. Sammen med Ingerd af Tubetorp fik han altså en datter

MORTENSDATTER DUE AF FAUERHOLM (15), der blev gift med Bonde Jensen Due, med hvem hun fik datteren

FRUE MARGRETHE BONDESDATTER DUE TIL SØRUP (14). Hun skrev sig til Sørup og Krogsholm. Margrethe Due

overlevede sin mand, og døde i 1419. Hun blev begravet sammen med sin mand i Ystad Klosterkirke. Margrethe Due blev gift med rigsråd Jep Thott, hvis bedsteforældre var

AAGE THORSEN THOTT AF LÖDDEKÖPING (16) og **KIRSTEN ANDERSDATTER KYRNING AF VITTSKÖFLE** (16), der endvidere fik sønnen

RIGSRÅD ABSALON AAGESEN THOTT TIL HERLEV (15). Han omtales 1343, og døde i 1356. Absalon Thott blev begravet i Kristianstad Kirke. Han fik sønnen

JEP THOTTS SEGL

RIGSRÅD RIDDER JEP ABSALONSEN THOTT TIL SØRUP (14). Han optræder første gang i dokument fra 1366. I 1377 beseglede Jep Thott kong Olufs håndfæstning, og var da væbner. Han optræder på flere dokumenter fra 1376-1397. I 1378 fik han Gærs Herred af de mecklenburgske hertuger, som han tilsagde sin tjeneste med al magt. I 1381 beseglede han våbenstilstanden med kong Albrecht, og i 1395 våbenstilstanden på Lindholm Slot. I 1397 var han ridder og rigsråd ved kong Eriks kroning i Kalmer.

JEP THOTT OG MARGRETHE DUES
GRAVSTEN

På dokument fra 1392 omtales han som "*Jacob Absalonsson i Syothorp*", medens hans segl viser Thotts firdelte skjold med omskriften "S' IACOBUS ABSOLONIS" ⁵²⁶. I 1401 solgte han sin hovedgård i Bollerup.

Jep Thott omtales sidste gang i 1405. Han blev begravet i Ystad Klosterkirke, hvor hans og Margrethe Dues gravsten er bevaret med deres våben. Der blev holdt Skifte efter dem i 1419. Det var ham, der blev gift med Margrethe Bondesdatter Due, med hvem han fik sønnen

AXEL THOTTS SEGL

VÆBNER AXEL JEPSEN THOTT TIL SØRUP (13). Han blev født 1360. Axel Thott omtales i dokumenter fra 1401 og 1407. Han skrev sig til Sørup, Brøndum og Kartorp, hvor han solgte sidstnævnte til dronning Margrethe i 1401. Samme år beseglede han kong Eriks stadfæstelse af dronning Margrethes testamente i Helsingborg. I dokumentet

omtales han som "*Væbner Axel Jacobsen*", medens seglet viser Thotts firdelte skjold med omskriften "S' AXIL IACOB SONE" ⁵²⁷. Axel Thott var gift med

FRUE ELSE CHRISTIANSDATTER VENDELBO TIL STØVRINGGAARD (13), der sammen med væbner Axel Jepsen Thott endvidere fik datteren

FRUE CHRISTENCE AXELSDATTER THOTT TIL ODDEN (12). Hun blev født på Sørup. Christine Thott overlevede sin mand, og døde efter 1419 på Odden. Det var hende, der blev gift med Oluf Lunge, med hvem hun fik sønnen

OLUF LUNGES SEGL

RIDDER OLUF OLUFSEN LUNGE TIL ODDEN (11). Han var født på Odden. Oluf Lunge omtales i flere dokumenter fra perioden 1469-1473. I dokument fra 1471 omtales han som "*Væbner Oluf Olsen Lunge til Odden*", medens seglet viser Lunges tre lillier med omskriften "S OLEF OLEFS" ⁵²⁸. Siden omtales han som ridder. Oluf Olufsen Lunge døde 1474 som slægtens sidste mand. Han var gift med en anden datter af

LENSMAND RIDDER NIELS ERIKSEN BANNER AF DEN HELLEGE GRAV (12) og **GREVINDE JOHANNE ANDERSDATTER PANTER TIL ASDAL** (12), der endvidere fik datteren

KAREN NIELSDATTER BANNER AF ASDAL (11). Hun var født 1420 på Vinstrup. Da hendes første mand Oluf Olufsen Lunge af Odden døde, blev hun gift med Vil Thomesen Galskyt, som overtog halvparten af Odden, medens hendes svigersøn Henrik Friis overtog den anden halvpart. I 1507 tilskødede hun en gård til Hjørring Kloster. Karen Banner døde på Odden Herregård, og blev begravet i Vestervig Kirke. Hun var altså først gift med Oluf Olufsen Lunge, med hvem hun fik datteren

ANNE OLUFSDATTER LUNGE AF ODDEN (10). Hun var født omkring 1440, og døde 1470. Anne Olufsdatter Lunge var gift med lensmand Henrik Friis af Haraldskær, der stammede fra

122. RIGSRÅD JENS NIELSEN TIL KAAS

**LENSMAND RIDDER NIELS
CHRISTIERNSEN LÆNDI TIL
TROLDORP** (15) og **ELINE
NIELSDATTER LANGE AF VARPELEV**
(15) fik endvidere sønnen

JENS NIELSEN LÆNDIS SEGL

**RIGSRÅD RIDDER JENS NIELSEN
LÆNDI TIL KAAS** (14). Han blev født omkring 1281. Jens Nielsen var garant for

kongens gæld til Rostock i 1302, og han skrev sig da til Kaas.

Jens Nielsen Lændi beseglede hertug Christoffers forlening med Sønder Halland i 1307, og var da rigsråd. 1310 var han staldmester for biskoppen af Ribe. 1320 beseglede han håndfæstningen, og var da ridder. Jens Nielsen Lændi var forlover for kong Christoffer i 1322, og i 1325 var han forlover i forliget med Ludvig Albrechtsen, hvor han omtales sidste gang. Hans herregård Kaas blev brændt ned under skipper Clements oprør, hvorefter den nuværende herregård blev opført på det gamle voldsted.

Jens Nielsen Kaas segl findes på dokumenter fra 1310 og 1320, hvor han omtales som ”*Johannis Niclæssun de Kaas, miles*”, medens seglet viser Kaas sparre med omskriften ”S` IOHANNIS NICOLAISUN”⁵²⁹. Rigsråd Jens Nielsen fik sønnen

JENS JENSEN LÆNDIS SEGL

**HERREMAND JENS JENSEN LÆNDI
TIL KAAS** (13). Han var født omkring 1303. Jens Jensen til Kaas omtales i dokumenter fra 1333-1345. I 1341 beseglede han kong Valdemar Atterdags forpligtigelser til adelen. Jens Jensens segl findes på et dokument fra 1345, hvor han omtales som ”*Johannes dictus Kaas*”, medens seglet viser Kaas sparre med omskriften ”...HANNI...”⁵³⁰. Herremand

Jens Jensen Lændi døde 1346. Han var gift med

INGERD AF KAAS (13). Sammen med Jens Jensen Lændi fik hun sønnen Jens Jensen af Kaas og datteren Anne Jensdatter af Kaas, som begge indgår i slægten. Vi har altså

ANNE JENSDATTER AF KAAS (12). Hun var født 1340. Anne Jensdatter Kaas blev gift med

HERREMAND ANDERS FRIIS TIL HARALDSKÆR (12). Sammen med Anne Jensdatter Kaas fik han sønnen

HERREMAND JØRGEN ANDERSEN FRIIS TIL HARALDSKÆR (11). Han var gift med datteren af

HENNING KROMMER (12). Han førte tre hjortevir i våbenet. Henning Krommer blev gift med

ELLEN HENRIKSDATTER (12). Sammen med Henning Krommer fik hun datteren

ELSE KROMMER AF HARALDSKÆR (11). Else Krommer omtales sidste gang i 1410. Sammen med herremand Jørgen Andersen Friis fik hun sønnen

HENRIK FRIIS SEGL

LENSMAND HENRIK JØRGENSEN FRIIS TIL HARALDSKÆR (10). Han var født af Haraldskær, og ejede også Stollinggaard. Fra sin mor arvede han

halvparten af Odden, og siden overtog han hele gården. Henrik Friis omtales på dokumenter fra 1474-1489. Han var lensmand (slotsfoged) på Aalborghus i 1474, og herregårdsfoged på Seilstrup fra 1480-1483. På dokument fra 1480 omtales han som ”Væbner Henrik Friis til Odden”, medens seglet viser Friis skakternede skråbjælke med omskriften ”S HENRIRIC FRIS”⁵³¹. Han døde i 1500. Det var Henrik Friis, der var gift med Anne Olufsdatter Lunge, med hvem han fik datteren

OVE LUNGE OG ANNE FRIIS (TH)⁵³²

FRUE ANNE HENRIKSDATTER FRIIS AF ODDEN (9). Hun blev født 1470, og arvede Odden efter sin far. Anne Henriksdatter Friis sad også på Stollinggaard, og blev forlenet med Gudum Kloster. Hun var først gift med Bjørn Andersen Bjørn, der døde i 1507. Dernæst blev hun gift med Ove Vincentsen Lunge af Tirsbæk, hvad der

krævede pavelig dispensation. Efter Ove Vincentsen Lunges død i 1540 blev hun siddende på Odden, til hun døde 1542. Hun omtales i dokument fra 1542 som ”Anne Henriksdatter”, medens hendes segl viser Friis skakternede skråbjælke med overskriften ”AH”⁵³³.

ANNE FRIIS SEGL

Anne Friis blev begravet i Engum Kirke, hvor hendes og Ove Vincentsen Lunges gravsten er bevaret. Hun var altså gift anden gang med Ove Vincentsen Lunge, der stammede fra

123. RIDDER OFFE DYRE DEN ÆLDRE

RIDDER OFFE DYRE DEN ÆLDRE (18) var født omkring 1180. Han var en af de riddere, der hjalp marsk Ebbe Sunesen i slaget ved Lena, hvor Hvideslægten i 1208 søgte at hjælpe Ebbe Sunesens svigersøn kong Sverker den Yngre til at genvinde den svenske trone, men led et katastrofalt nederlag. Ridder Offe Dyre fik en søn

OFFESEN DYRE (17), der var født 1162, og døde 1225. Han fik sønnen

KAMMERMESTER RIDDER OFFE DYRE DEN YNGRE (16). Han var ridder og kong Erik Klippings kammermester. I 1286 var han indblandet i mordet på Erik Klipping. Offe Dyre den Yngre fik sønnen

TORBEN OFFESEN DYRE (15). Han var født omkring 1220. Torben Offesen Dyre fik sønnen

KAMMERMESTER JENS DYRE TIL TIRSBÆK (14). Han var kongelig kammermester, og skrev sig til Tirsbæk. Dyreslægten blev forgrenet i en gren, der kaldte sig Sosadel (Vinding) på Sjælland, medens den optræder som Dyre (Tirsbæk), Skeel og Lunge i Jylland. Kammermester Jens Dyre fik sønnen

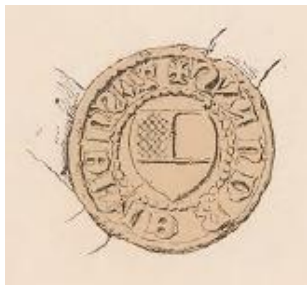
HERREMAND LAGE JENSEN DYRE TIL TIRSBÆK (13). Han var født 1320 på Tirsbæk, og omtales sidste gang 1406. Han fik sønnen

HERREMAND JENS LAGESEN DYRE TIL TIRSBÆK (12). Han skrev sig til Tirsbæk og Staby. Jens Lagesen Dyre omtales i dokumenter fra 1406-1432. Han blev gift med Kirsten Andersdatter Skeel, hvis farfar var

HERREMAND JOHANNES SKEELESSEN (14). Han blev stamfader til slægten Skeel. Johannes Skeelesen omtales indirekte på en slægtstavle i Ålum Kirke. Den har følgende indskrift:

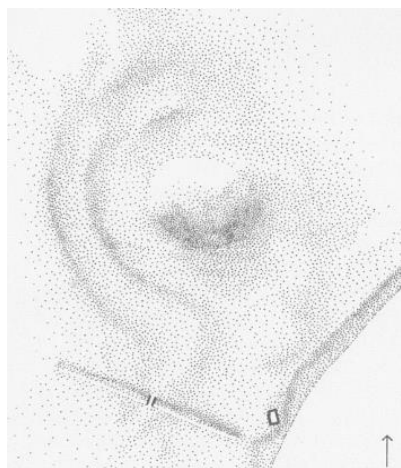
*Paa denne Tafle og Ramme
Findes de gamle Skieelers Stamme
Fra Fader til Søn ud ad Rad
Den rette Old Linie nedad,
Som i Danmark har bygged og boed
Med dier Fruer af ædel Roed,
Med hvem den Første Faer har vaaren,
Og hvo Skieelers Nafn først hawer baaren,
Det kan ikke vides til fuld,
Det er for mang Aar lagt i Muld,
Gud hjælp dier Børn baader Smaa og Stor
At trien i deris Oldfaders Spor.*

Johannes Skelesens våbenskjold omtales 1366 som opdelt i et hvidt og rødt felt øverst og et blått felt nederst. Han fik sønnen

ANDERS SKEELS SEGL

HERREMAND ANDERS JENSEN SKEEL (13). Han beseglede som forlover for Peder Iversen Lykke i 1369. I brevet stillede Anders Skeel sig som garant for, at Peder Iversen Lykke ville forsvare slottene Hindsgavl, Hønborg og Lerbæksholm for de holstenske grever, til grevernes pant var indfriet. I brevet omtales han som "Anders Skelesen", og seglet viser Skeels opdelt skjold med omskriften "S' ANDREI IENS S."
534

HØNBORG VOLDSTED⁵³⁵

Anders Skeel fik sønnen herremand Niels Andersen Skeel, datteren Kirsten Andersdatter Skeel og en datter, der blev gift med Palle Jensen Juel. De indgår alle i slægten. Vi har altså

KIRSTEN ANDERSDATTER SKEEL (12). Hun var født omkring 1370, og døde 1430. Det var hende, der blev gift med Jens Lagesen Dyre, med hvem hun fik sønnen

LENSMAND RIDDER IVER JENSEN DYRE TIL TIRSBÆK (11). Han var lensmand på Korsør Slot 1439. 1459 nævnes han vedrørende Anders Skeels sjælegave, og var da ridder. Iver Jensen Dyre pantsatte gods 1462. Han blev gift med Christine Pedersdatter Oxe, hvis farfar var

JOHAN REINDORFF OXE FRA FRANKEN (13). Han var født omkring 1340 i Franken, og døde omkring 1409 i Næstved. Johan Oxe var gift med

ELSIF KETELSKOV EULE FRA FRANKEN (13). Hun var født i Franken omkring 1340, og døde omkring 1400 i Næstved. Sammen med Johan Reindorff Oxe fik hun sønnen

RIGSRÅD PEDER JOHANSEN OXE TIL ASSERBO (12). Han var født omkring 1366 på Asserbo. Peder Oxe omtales første gang 1408. Han skrev sig til Asserbo, og var høvedsmand på Søborg Slot. Peder Oxe sad i Rigsrådet. Han var død 1450. Peder Oxe var gift med Mette Hennekesdatter Godov, hvis farfar var

WOLF HENRIKSEN GODOV (14). Han døde 1342. Wolf Godov var gift med

METTE JENSDATTER (14). Sammen med Wolf Henriksen Godov fik hun sønnen

HENNEKE WOLFSEN GODOV (13). Han var født omkring 1340. Henneke Godov døde omkring 1422. Han var gift med Mette Nielsdatter af Ugestorp, der stammede fra

124. FOGED NILS BOSEN FRA SLAGELSE

FOGED NILS BOSEN FRA SLAGELSE (16). Han omtales 1317. Niels Bosen fik sønnen

JENS NIELSEN GRIIS (15). Han var født omkring 1300. Jens Griis var gift med

CATHRINE GRIIS (15). Hun var født 1300. Sammen med Jens Griis fik hun sønnen

NIELS JENSEN GRIIS TIL UGESTORP (14). Han var født på Ugestorp (Udstolpe) på Lolland. Niels Jensen Griis omtales 1374-1380. Han døde 1386. Han var gift med Mette Madsdatter Ketelhut, hvis farfar var

KETELHUTS VÅBEN

VÆBNER GERT KETELHUT FRA LOLLAND (16). Han omtales i dokumenter fra Schwerin 1360 og fra Lolland 1388. I dokumentet fra 1360 omtales han som "*Gherd Kethelhot, Knape*", medens seglet viser tre kedelhatte med omskriften "*S'GHEHARDI KET....T*"⁵³⁶. Han fik sønnen

MADS KETELHUT FRA LOLLAND (15). Han fik datteren

METTE MADSDATTER KETELHUT AF UGESTORP (14). Hun døde 1386. Sammen med Niels Jensen Griis fik hun datteren

METTE NIELSDATTER GRIIS AF UGESTORP (13). Hun var født omkring 1340 på Ugestorp. Mette Griis døde 1423. Det var hende, der var gift med Henneke Wolfsen Godov, med hvem hun fik datteren

METTE HENNEKESDATTER GODOV AF ASSERBO (12). Hun var født omkring 1385 på Ugestorp ved Maribo. Mette Godov døde omkring 1465. Det var hende, der var gift med Peder Johansen Oxe, med hvem hun fik datteren

CHRISTINE PEDERSDATTER OXE AF TIRSBÆK (11). Det var hende, der blev gift med lensmand Iver Jensen Dyre, med hvem hun fik sønnen

VINCENT DYRES SEGL

LENSMAND VINCENT IVERSEN DYRE TIL TIRSBÆK (10). Han var født omkring 1432 på Tirsbæk. Det nuværende Tirsbæk blev bygget i 1550 på Tirsbæk Borgbanke.

I 1469 var han hofsinde, som var en adelig lønnet tjeneste ved hoffet. Udover at stå til rådighed for kongen dannede hofsinderne også et beredent korps, Kongens Livsfane. I 1479 overtog han Tostrup. 1486 var Vincent Dyre lensmand i Stege, og året efter beseglede han ved hyldningen i Lund. I 1497 var Vincent Dyre lensmand på Ravnsborg. Han omtales sidste gang i 1505. På dokument fra 1487 omtales han som "*Væbner Vincens Iversen*", medens seglet viser Dyres to

vesselhorn med omskriften ”S SENCEN IWERSO”⁵³⁷. Vincent Dyre var gift Kirsten Tygesdatter Lunge, der bragte Asserstrup ind i ægteskabet. Hendes morfar var

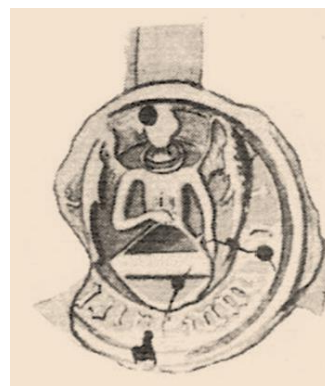
RIDDER NIELS LAURIDSEN KABEL TIL TOSTRUP (12). Han var født 1384 i Egtved. Niels Kabel omtales i dokumenter fra 1421-1442. I 1421 gav han gods til Maribo Kloster. I 1439 var han endnu væbner, da han besøgte opsigelsen til kong Erik, medens han var ridder i 1442. Niels Kabel døde få år efter i Maribo. Han var gift med

HELVIG ABELE HENNINGSDATTER KABEL AF TOSTRUP (12). Hun var født i Skorringe, og døde 1462 på Steensgaard. Sammen med Niels Lauridsen Kabel fik hun datteren

ANNE KABELS GRAVSTEN

FRUE ANNE NIELSDATTER KABEL TIL BASNÆS (11). Hun var født 1415 på Tostrup. Da Anne Nielsdatter Kabel blev enke 1460, solgte hun sine rettigheder i Ettehave til borgmesteren i Sakskøbing.

ANNE KABELS SEGL

Hun omtales i dokument fra 1464 som ”Anne Nielsdatter, Hr. Tyge Lunges Efterleverske”, medens seglet viser en engel, der bærer et skjold med Kabels skråbjælke med omskriften ”ANNE NIEL.....R”⁵³⁸. Anne Nielsdatter Kabel døde efter 1480, og blev begravet i Sankt Hans Kloster i Odense, hvor hendes gravsten er bevaret. Hun var gift med

TYGE LUNGES SEGL

RIDDER TYGE OVESEN LUNGE TIL BASNÆS (11). Han var født 1399 på Nielstrup. I 1446 var Tyge Lunge ridder, og i 1451 arvede han Basnæs. Det nuværende Basnæs ligger på Basnæs gamle voldsted.

Tyge Lunge omtales i dokument fra 1447 som ”Ridder Tyge Lunge”, medens seglet viser

Lunges tre lillier med omskriften ”...NIS LUGA MI...”⁵³⁹. Han døde 1460 på Antvorskov. Sammen med Anne Kabel fik han datteren

KIRSTINE LUNGES SEGL

FRUE KIRSTINE TYGESDATTER LUNGE TIL ASSERSTRUP (10). Hun blev født omkring 1450 på Asserstrup, som hun siden arvede. Asserstrup Voldsted ligger nørddøst for den nuværende herregård. Det består af en tre meter høj kvadratisk borgbanke på 20 x 20 meter, omgivet af voldgrave. I midten findes borgtårnets kælder med tre meter dybe kampestenssider, der måler 7 x 7 meter indvendig.

Kirstine Lunge omtales i dokument fra 1515 som ”*Christine Tygesdatter, Vincentii Efterleverske*”, medens seglet viser Lunges tre liljer med omskriften ”S KIRSTINE”⁵⁴⁰. Hun omtales sidste gang i 1529, hvor hun takseres til at skulle stille en skytte til hæren i ufredstider. Det var hende, der blev gift med lensmand Vincent Iversen Dyre, med hvem hun fik sønnen

RIGSRÅD RIDDER OVE VINCENTSEN LUNGE TIL TIRSBÆK (9). Han var født 1479 på Tirsbæk, og tog slægtsnavn efter sin mor. Ove Lunge var påholdende, og blev omtalt som Hr. Ove Krage. Han skrev sig til Tirstrup, Arnsholm og Odden. På Odden opførte han hovedfløjen (østfløjen) i 1520. Ove Lunge købte Kragerup i 1533.

ODDEN⁵⁴¹

Ove Lunge omtales i dokumenter fra 1511-1536. Han fik brev på Vejle byskat i 1513. Fra 1518-1519 var han skibshøvedsmand. Fra 1522-1526 var Ove Lunge lensmand på Aalborghus. I 1523 sluttede han sig til de jyske herremænds oprør mod kong Christian II, og bakkede op om kong Frederik I. Samme år beseglede han Frederik I's håndfæstning, og blev rigsråd. Året efter blev Ove Lunge slået til ridder, blev statholder i Jylland under kongens fravær, og beseglede forbundet mod lutheranismen. Fra 1527 var Ove Lunge lensmand på Astrup.

OVE LUNGES SEGL

I 1531 blev Ove Lunge beskikket til at varetage lov og ret i Vendsyssel. I 1533 var han den ene af de fire jyske høvedsmænd. I 1534 var han en af de rigsråder, der blev sendt til hertug Christian med tilbud om at efterfølge kong Frederik I som kong Christian III, og året efter var han marsk ved kong

Christian III's belejring af København og Kronborg. Han var også forhandler med Sverige.

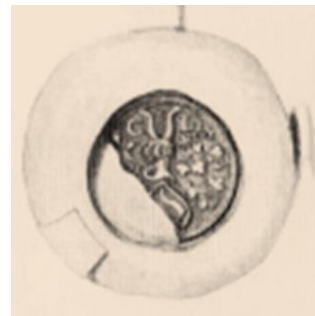
I 1536 besøgte Ove Lunge kong Christian III's håndfæstning, og året efter bar han kronen til kongens kroning. De efterfølgende år var han sendebud til Braunschweig og Nederlandene samt lensmand på Vrejlev Kloster. I dokument fra 1523 omtales han som *"Rigsråd Ove Vincentsen Lunge"*, og hans segl viser Dyres to vesselhorn med omskriften *"S OGHE VICENSIUS"*⁵⁴².

Lensmand Ove Vincentsen Lunge døde 1540 på Tirsbæk, og blev begravet i Engum Kirke, hvor gravstenen over ham og hans to hustruer Karen Rosenkrantz og Anne Friis er bevaret.

OVE LUNGE OG ANNA FRIIS (TH)

Det var altså ham, der anden gang var han gift med Anne Henriksdatter Friis, med hvem han fik sønnen

CHRISTOPHER LUNGES SEGL

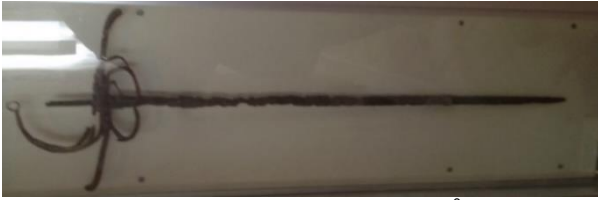
RIGSRÅD CHRISTOPHER OVESEN LUNGE TIL ODDEN (8). Han blev født 1522 på Tirsbæk. I 1546 var han hofsinde. Christopher Lunge udbyggede Odden med sydfløjen omkring 1550. Han sad i Rigsrådet, og under Syvårskrigen tjente han under Jyske Fane. I dokument fra 1547 omtales han som *"Christoffer Lunge til Odden"*, medens seglet viser Dyre Lunges vesselhorn⁵⁴³.

CHRISTOPHER LUNGE OG KAREN JUEL

Rigsråd Christopher Lunge faldt i 1565 ved Svartraa i slaget om Falkenberg. Han blev ført til Odden og begravet i familiekapellet i

Mygdal Kirke, hvor hans kårde havde ligget på hans kiste, til den blev fundet ved udgravning af kapellet.

CHRISTOFFER LUNGES KÅRDE

I kirken findes også en gravsten, hvor han er afbildet sammen med sin hustru Karen Juul. Stenen viser våbenskjoldene for deres aner samt teksten:

*Vnder thene stein leger begrave
erligh och welbordig mand Chrestaffær Lvnge
tiil Oden
som blef slagen i then slagh for Falkenbergh
then 20 octobris aar 1565
og blef siden hiemførdt tiil hans hofvedgard
Oden,
oc blef her begravet 1566 then 15. ianvari.
Desligeste leger her ocså hans kierre høstrv
erlig oc velbordige frwe Karen Iørgensdather
som døde aar 1556 then 2. avgvsti.
Gvd vnde thenom bode en erefyld vpstandelse.*

BØN FØR SLAGET VED SVARTRAA⁵⁴⁴

Christopher Lunge var gift med Karen Jørgensdatter Juul, der stammede fra

125. RIDDER MATTHÆUS MOLTKE AF MECKLENBURG

RIDDER MATTHÆUS MOLTKE FRA MECKLENBURG (18) var født omkring 1220, og døde omkring 1246. Han fik sønnen

RIDDER JOHAN MOLTKE TIL STRIDFELD (17). Johan Moltke var først væbner hos sin bror, der var ridder i Mecklenburg. Han nævnes i dokumenter fra 1255-1270, hvor han skrev sig til Stridfeld, og omtales som ridder i 1257. Johan Moltke vidnede for fyrst Johan af Mecklenburg vedrørende dennes forpligtigelser over for Lübeck i 1262 og over for Wismar i 1266. Han fik sønnen

RIDDER EBERHARD MOLTKE TIL REDEBAS (16). Han omtales i dokumenter fra 1278-1306, hvor han skrev sig til Redebas og Langen-Treschow. Eberhard Moltke bekræftede et skøde, kong Erik Menved udstedte, i 1295. Han fik sønnen

EBERHART MOLTKE'S SEGL

RIDDER EBERHARD MOLTKE "DEN YNGRE" TIL DETERSHAGEN (15). Han købte Detershagen i 1307, og blev ridder i 1310. Ebert Moltke den Yngre kom til Danmark i 1315. Samme år var han medudsteder af en kopi af et dokument fra 1307 om Niels Ranis sammensværgelse mod kong Erik Menved. På teksten betegnes han som "*Efrardus Moltike*", medens omskriften

på seglet lyder ”S’ EVERHARDI MOLTEKE MILITIS”⁵⁴⁵. Han besejlede Rostocks privilegiebrev i 1328. Ridder Eberhard Moltke fik sønnerne væbner Conrad Moltke og rigsråd Evert Moltke, som begge indgår i slægten. Vi har altså

RIGSRÅD RIDDER EVERT MOLTKETIL HEGNET (14). Han omtales i dokumenter fra 1347-1360. I 1350 omtales han som ridder, og nævnes i biskop Jacob af Roskildes testamente. I 1360 nævnes Evert Moltke i håndfæstningen, og var rigsråd. Samme år overtog han pantet i Hegnet, Assendrup, Aashøj, Dalby og Skjensved. Han døde 1367. Rigsråd Evert Moltke var gift med Elene Olufsdatter Lunge, der stammede fra

126. HERREMAND IVER LUNGETIL TOKSVÆRD

HERREMAND IVER IVERSEN LUNGETIL TOKSVÆRD (17) var født omkring 1225, og skrev sig til Toksværd. Iver Lunge døde 1285. Han var gift med

ANNE ANDERSDATTER MUNK AF TOKSVÆRD (17). Hun var født omkring 1230, og døde 1256. Sammen med Iver Iversen Lunge fik hun datteren jomfru Inge Iversdatter Lunge og sønnen bispelensmand Oluf Iversen Lunge, som begge indgår i slægten. Vi har altså

BISPELENSMAND OLUF IVERSEN LUNGE AF BJERNEDE (16). Han optræder i dokumenter fra 1267-1302. I 1287 omtales Oluf Lunge som stabularius episcopi Roskildensis, og hans våben viser Globs og Dues flakte fugl med udspilede vinger. Samme år var han roskildebispens foged i Bjernede og Fodby, hvor han skødede og pantsatte gods til Sankt Clare Kloster i

Roskilde, ligesom han tilskødede klostret gods fra kong Erik Plovpenningss datter Agnete, som omtaler ham som sin ven.

OLUF LUNGES SEGL

I 1302 omtales Oluf Lunge sidste gang som ”*Olauus dictus Lungæ*”, medens hans segl viser lunges tre liljer⁵⁴⁶. Han fik sønnen

RIDDER OLUF OLUFSEN LUNGETIL BJERNEDE (15). I 1302 pantsatte han gods i Ølby og Vedskølle til Sankt Clare Kloster som modydelse for, at klostret optog to af hans søstre. Han optræder i dokumenter fra 1316 og 1321. Ridder Oluf Olufsen Lunge døde i 1336. Han fik sønnen rigsråd Jacob Olufsen Lunge og datteren fru Ellene Olufsdatter Lunge, som begge indgår i slægten. Vi har altså

FRUE ELLENE OLUFSDATTER LUNGETIL HEGNET (14). Hun blev født i Ølby før 1325. Frue Ellene Lunge blev enke i 1367, og døde efter 1381. Det var hende, der var gift med rigsråd Evert Moltke, med hvem hun fik datteren Hille Everts datter Moltke og sønnen lensmand Evert Evertsen Moltke, som begge indgår i slægten. Vi har altså

LENSMAND EVERT EVERTSEN MOLTKETIL HEGNET (13). Han var født omkring 1348. Evert Evertsen Moltke var væbner, og ejede Hegnet, Farebæksholm, Veksø, Knabstrup, Stridsmølle og Atterup. Farebæksholm Voldsted ligger øst for

Overrødgaard, og består af en 35 x 15 meter bred borgbanke omgivet af en voldgrav. På borgbanken findes fundament og mur fra en 15 x 6 meter stor bygning. Der har også været rester af den tilhørende ladegårdsbanke. Knabstrup Voldsted findes 700 meter sydvest for den nuværende herregård. Voldstedet består af en oval borgbanke på 60 x 80 meter, omgivet af grave og en ydervold. På banken er fundet rester af et 4-fløjet bygningskompleks med fundament af kampesten.

EVERT MOLTKE'S SEGL

Evert Evertsen Moltke var lensmand fra 1368-1376. Han optræder på dokumenter fra 1391-1401, hvor han omtales som "*Euerardus Moltike de Heynæt, armiger*" medens seglet viser Moltkes tre fugle i skjoldet med omskriften "S' EVERT MOLTECHE EVERS S" ⁵⁴⁷. Lensmand Evert Evertsen Moltke døde i 1413. Han var gift med Kristine Bosdatter Due, hvis bedsteforældre var

RIDDER JENS NIELSEN DUE TIL TESSEBØLLE (15) og **CHRISTINE NIELSDATTER DYRE AF TESSEBØLLE** (15), der endvidere fik sønnen

BO DUES SEGL

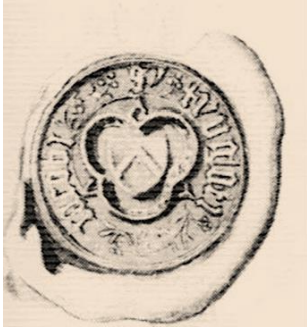
RIDDER BO JENSEN DUE TIL VEKSØ (14). Veksø Slot, som voldstedet nu hedder, ligger på Veksøholm ud til Værebros Å, og var oprindeligt var omgivet af vand på tre sider og en voldgrav på den fjerde. Ridder Bo Due omtales i dokumenter fra 1370-1391. I 1370 omtales han som ridder. I 1377 besøgte Bo Due kong Olufs håndfæstning, og på dokument af 1379 omtales han som "*Boecius Diuræ, miles*", medens seglet viser en flakt fugl med omskriften "S' BOO DVRE MILITIS" ⁵⁴⁸.

1391 gav han gods til Sorø Kloster, som han havde arvet efter sin hustru og datter. Ridder Bo Jensen Due var gift med

CECILIE AF VEKSØ (14). Hun var antagelig af Dyreslægten. Cecilie var død 1391. Sammen med ridder Bo Due fik hun datteren

FRUE KRISTINE BOSDATTER DUE TIL VEKSØ (13). Hun blev enke i 1413, og skrev sig til Veksø. Frue Kristine Due omtales sidste gang i 1423. Det var hende, der var gift med lensmand Evert Evertsen Moltke, med hvem hun fik datteren

FRUE MARINE EVERTSDATTER MOLTKE TIL ATTERUP (12). Hun nævnes i moderens skøde fra 1416, hvor hun skriver sig til Atterup. Hun var gift med

TRUID ROSENSPARRES SEGL

VÆBNER TRUID JEPSEN ROSENSPARRE (12). Han var født omkring 1395. Truid Rosensparre omtales i dokument fra 1431 som "*Væbner Truid Jepsen*", medens seglet viser Rosensparres tre roser på en sparre med omskriften "S' TRUGOTI IACOBI"⁵⁴⁹. Han døde omkring 1460. Sammen med Marine Evertsdatter Moltke fik han sønnen

EVERT ROSENSPARRES SEGL

VÆBNER EVERT TRUIDSEN ROSENSPARRE TIL TØLLØSE (11). Han omtales i en række dokumenter fra 1459-1496. På dokument fra 1487 omtales han som "*Væbner Evert Truidsen, udi Tølløse*", medens seglet viser Rosensparres tre roser på en sparre med omskriften "S EVERT TRUETSON"⁵⁵⁰. Evert Truidsen Rosensparre var gift med

HILLE JEPSDATTER SKAVE TIL NØRREGAARD (11). Sammen med Evert Rosensparre fik hun datteren

ANNE EVERTSDATTER ROSENSPARRE AF ØGELSTRUP (10). Hun var født omkring 1470 på Nørregård på Falster. Hun optræder sidste gang i 1493. Anne Rosensparre var gift med herremand Hans Iversen Juel til Øgelstrup, der stammede fra

127. BISPEFOGED JACOB SPLID AF RIBE

BISPEFOGED JACOB SPLID FASTI AF RIBE (15) optrådte som væbner og bispefoged af Ribe i 1300-tallet. Han fik sønnen

ARNEST FASTI (14), der blev far til

CHRISTIERN FASTIS SEGL

VÆBNER CHRISTIERN ARNESTSEN FASTI TIL GAMMEL ROSTVED (13). Han beseglede som vidne, da hertug Valdemar gav gods til Ribe Domkirke 1361. Teksten på dokumentet lyder "*Christiernus Arnestsson, armiger*", medens seglet viser fastislægtens stormstige med omskriften "S KRISTIERNI...STS"⁵⁵¹. Væbner Christiern Fasti blev gift med datteren af

HERREMAND NIELS JUEL TIL ØGELSTRUP (14). Han fik sønnen Palle Nielsen Juel og datteren Dorte Nielsdatter Juel, som begge indgår i slægten. Vi har altså

DORTHE NIELSDATTER JUEL AF ØGELSTRUP (13). Sammen med væbner Christian Arnestsen Fasti fik hun datteren

KAREN CHRISTIERNSDATTER FASTI AF GAMMEL ROSTVED (12). Hun døde 1468 på Øgelstrup. Karen Fasti blev gift med sønnen af

HERREMAND PALLE JUEL TIL ØGELSTRUP (13). Palle Juel overlevede landepesten i 1350. Han blev gift med en

LEVEDATTER AF ØGELSTRUP (13). Hendes våben var Leves med et blått løvehoved med rød tunge. Sammen med Palle Juel fik hun sønnen

JENS JUELS SEGL

RIGSRÅD JENS PALLESEN JUEL TIL ØGELSTRUP (12). Han var rigsråd og befalingsmand på Skanderborg Slot. Jens Juel optræder på en række dokumenter fra 1410–1428. I 1423 var han med til at hylde kong Erik på Viborg Landsting, hvor han omtales som ”Væbner Jesse Juel, Landsthingshører i Viborg”, medens seglet viser Juels sekstakkede stjerne over bølger med omskriften ”S’IOHANNIS IVVL”⁵⁵². I 1426 besøgte han Ide Lydersdatters gavebrev på Gudumlund til biskop Lave. I 1428 afstod han alt sit gods i Sahl til Ribes kannikker ”cum sigillo dilecti filli mel Iwari Jwll”.

Jens Juel blev begravet i Korsbrødrekirken i Nørrelyng. Sammen med Karen

Christiernsdatter Fasti fik han datteren Ide Jensdatter Juel og sønnerne Palle Jensen Juel af Øgelstrup og lensmand Iver Jensen Juel til Øgelstrup, som alle indgår i slægten. Vi har altså

LENSMAND IVER JENSEN JUEL TIL ØGELSTRUP (11). Han skrev sig til Øgelstrup 1421 og Astrup 1460. Iver Juel nævnes i en række dokumenter fra 1421–1467. Han var lensmand på Ørslev Kloster. Iver Juel døde 1468 på Astrup, og blev gravlagt i Viborg Domkirke, hvor der tidligere var en gravsten med teksten:

*Ther mand skref 1468 aare,
laugdis Ifver Juels lig paa baare,
og under Thenne Steen,
hviler sine been,
med syn tvende hustruer Kære,
for med ham ligger begrafne here,
theris vaaben oc contrafeyer her staar,
saa man kan vide hvad stamme de afdøde var.*

Iver Juel blev gift med Mette Lauridsdatter Hvas af Ormstrup, med hvem han fik sønnen væbner Palle Iversen Juel til Øgelstrup, og med Karen Lauridsdatter Vestenie, med hvem han fik sønnen væbner Hans Iversen Juel til Svenstrup. De indgår begge i slægten. Han blev altså gift med Karen Lauridsdatter Vesteni, der stammede fra

128. STORMAND THYGE ABILDGAARD

STORMAND THYGE ABILDGAARD (19) var en af garanterne for den løsesum, kong Valdemar Sejrr måtte betale greve Guzelin for sine sønners frigivelse i 1230. Han fik sønnen

DROST TYGE TYGESEN ABILDGAARD (18). Han blev født omkring

1230. I 1285 var han drost hos hertug Valdemar af Slesvig, med hvem han sad som fange på Søborg Slot i 1285-86. I 1287 beseglede han endnu som hertug Valdemars drost. I 1293 beseglede Tyge Tygesen Abildgaard som den fornemste efter den nye drost det beskyttelsesbrev, kong Erik Menved udstedte for de fremmede, der besøgte Ribe. Derefter sluttede han sig til de dømte for mordet på Erik Klipping. Drost Tyge Tygesen Abildgaard fik sønnen

MARSK LAURIDS TYGESEN ABILDGAARD (17). Han var marsk, og beseglede sammen med sin far som de første af hertug Valdemar af Slesvigs mænd i 1287. Laurids Tygesen Abildgaard blev gift med en datter af

KAMMERMESTER RIDDER NIELS PECK TOKESEN SALTENSEE TIL BIRKESDAM (18) og **FRUE CHRISTINA JENSDATTER GALEN TIL BIRKESDAM** (18), der endvidere fik en datter,

NIELSDATTER SALTENSEE AF BIRKESDAM (17), der blev født 1245 og døde 1310. Sammen med marsk Laurids Tygesen Abildgaard fik hun sønnen

LAURIDS ABILDGAARDS SEGL

LENSMAND RIDDER LAURIDS LAURIDSEN ABILDGAARD AF

KOLDINGHUS (16). I 1314 blev han dømt fra livet, men dødsdommen blev ikke eksekveret. I 1318 sad han i hertug Christophers råd, og beseglede forliget i Kalmar. I dokumentet omtales han som "*Laurentius Laurensso, miles*", og seglet viser Abildgaards tre æbler adskilt af en bæk⁵⁵³. I 1325 var han medlover i kong Christophers forlig med marsken. I 1332 var Laurids Abildgaard medlover i kong Christophers forlig med den kullede grev Gert, og to år efter var han lensmand (høvedsmand) på Koldinghus Slot. Han fik en datter

LAURIDSDATTER ABILDGAARD AF TORUP (15), der blev gift med sønnen af

RIDDER ANDERS STIGSEN HVIDE TIL TYGESTRUP (16) og **MARGRETHE NIELSDATTER LÆNDI AF KAAS** (16), der endvidere fik sønnen

HERREMAND OFFE ANDERSEN HVIDE TIL TORUP (15). I 1342 skrev han sig til Torup. Torup Voldsted findes mellem Frisenvold og Laksegaarden, og udgør en 60 x 60 meter borgbanke opbygget af tørv og træ, hvorfra der førte en vej op til endnu en borgbanke med volde. Der blev fundet bygningsrester og et gulv. Offe Andersen Hvide faldt ved Bohus 1350. Sammen med lensmand Laurids Lauridsen Abildgaards datter fik han sønnen

HERREMAND LAVRIDS OFFESEN HVIDE TIL VESTERBØLLE (14). Han ejede gods i Lerbjerg, Værum, Haslund og Vorup. Som mange andre i familien var Lavrids Hvide involveret i dronning Margrethe I's opgør efter kong Valdemar Atterdags tiltrædelse. Før 1363 fik han tilskødet mere end 13 gårde i Vesterbølle af

Knud Hagensen, som han derefter pantsatte til Knud Hagensen for 120 mark sølv. I 1377 besøgte han løftet om at opretholde retstilstanden. I 1401 måtte han overdrage Vesterbølle Hovedgaard og 42 gårde til kronen. Herremand Lavrids Hvide blev gift med

FRUE LENE LAVRIDS TIL VESTERBØLLE (14). Hun arvede efter sine forældre i 1389. I 1404 var hun enke, og fik paven tilladelse til at stifte et kloster for 12 nonner i Søby for sin arv og gaver fra Claus Limbek. Sammen med Lavrids Offesen Hvide fik hun en datter

LAVRIDS DATTER HVIDE AF VESTERBØLLE (13), der blev gift med

HERREMAND THOMAS VESTENI TIL SØBYGAARD (13). Vesteni var en pommersk adelsslægt, der flyttede til Danmark sidst i 1300-tallet. Thomas Vesteni købte Lundergaard i 1384, og skrev sig til Søbygaard i 1401. Søbygaard Voldsted ligger ved søens udløb i den nordvestlige ende. Voldstedet udgøres af en meterhøj rektangulær piloteret borgbanke på 35 x 45 meter. Ved udgravning fandtes kampesten fra en stor bygning og rester af et stengulv. Den tilhørende ladegård har antagelig ligget, hvor Søbygaard ligger i dag.

I 1409 blev Thomas Vesteni tilskødet to gårde i Være, og han ejede på det tidspunkt også Møgelkær (Kjærsgaard). Han optræder sidste gang i 1425. Sammen med Lavrids Offesen Hvides datter fik han datteren Jutte Thomasdatter Vesteni og sønnen rigsråd Lavrids Thomsen Vesteni, som begge indgår i slægten. Vi har altså

LAVRIDS VESTENIES SEGL

RIGSRÅD RIDDER LAVRIDS THOMSEN VESTENIE TIL SØBYGAARD (12). Han blev dømt fredløs for et præsteoverfald i 1426, men blev siden taget til nåde. I 1436 blev Lavrids Vestenie således landsdommer, i 1444 ridder og i 1449 rigsråd. I dokument fra 1456 omtales han som ”*Ridder Laurids Thomesen*”, medens seglet viser Vestenies tre egern på en skråbjælke med omskriften ”S LASSE THOMESØN”⁵⁵⁴. Lavrids Vestenie døde omkring 1462. Han blev gift med Margrethe Stigsdatter Munk, der stammede fra

129. HERREMAND BRUNE ERIK BANNER TIL ELKJÆR

MARSK BRUNE ERIK NIELSEN BANNER TIL ELKJÆR (16) fik endvidere sønnen

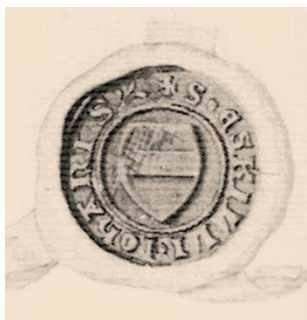
HERREMAND BRUNE ERIK ERIKSEN BANNER TIL ELKJÆR (15). Han omtales i 1330 og 1334. Det var Brune Erik Banner, der blev dræbt 1335 ved Lyby Kirke i en drabelige ridderduel på lanser mod ridder Bugge Nielsen, hvor de begge døde. Duellen er siden besunget i en folkevise. Han fik sønnen

HERREMAND BRUNE ERIK BANNER TIL ELKJÆR (14). Ud over Elkjær ejede også han Landtind og Vinstrup. Erik Banner døde før 1406, hvor hans hustru omtales som enke. Han var gift med datteren af

HERREMAND CHRISTIAN HØG TIL GAMMELSTRUP (15). Han fik han sønnen lensmand Bo Høg til Gammelstrup og datteren frue Susanne Høg til Elkjær, som begge indgår i slægten. Vi har altså

FRUE SUSANNE HØG TIL ELKJÆR (14). Hun blev født 1340, og omtales sidste gang i 1406. Det var hende, der blev gift med herremand Brune Erik Banner til Elkjær, med hvem hun fik sønnen lensmand Niels Eriksen Høg Banner og datteren Mette Eriksdatter Banner, som begge indgår i slægten. Vi har altså

METTE ERIKSDATTER BANNER AF ELKJÆR (13). Hun blev født omkring 1370 på Vinstrup, og døde på Gingetoftegaard. Mette Eriksdatter Banner blev gift med

STIG MUNKS SEGL

RIDDER STIG PEDERSEN MUNK TIL NØRGAARD (13). Han blev født på Holbækgaard, og skrev sig til Nørgaard. Stig Munk var væbner i 1401 og ridder i 1408. I hyldningsbrevet fra 1423 omtales han som ”*Ridder Stig Munk, til Nørgaard*”, medens seglet viser Munks bjælke med omskriften ”S’ STIGOTI MVNK”⁵⁵⁵. Sammen med Mette Eriksdatter Banner fik han datteren

MARGRETHE STIGSDATTER MUNK AF NØRGAARD (12). Det var hende, der blev gift med ridder Lavrids Vestenie, med hvem hun fik sønnen Erik Lavridsen Vestenie og datteren Karen Lauridsdatter Vestenie, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KAREN LAURIDSDATTER VESTENIE AF SØBYGAARD (11). Det var hende, der blev gift med Iver den Gamle Juel, med hvem hun fik sønnen

HANS JUELS SEGL

LENSMAND HANS IVERSEN JUEL AF SVENDSTRUP (10). Han var født på Øgelstrup omkring 1462. Hans Juel omtales i dokumenter fra 1496 og 1502, hvor han omtales som ”*Væbner Hans Iversen i Svendstrup*”, medens seglet viser Juels stjerne over bølger med omskriften ”S IOANIS IWERSON”⁵⁵⁶. Hans Iversen Juel var roskildebispens lensmand på Svendstrup. Det var ham, der blev gift med Anne Evertsdaughter Rosensparre, med hvem han fik han sønnen

JØRGEN JUELS SEGL

**LENSMAND JØRGEN HANSEN JUEL
TIL BRINK (9).** Han var født omkring 1492

på Svenstrup. I 1525 overtog han sin svigerfars gård Stovgaard. Jørgen Juel blev forlenet med Brink på livstid fra 1533. Han omtales i dokumentet som ”*Jørgen Hansen til Brinke*”, medens seglet viser Juels stjerne over bølger med overskriften ”JH”⁵⁵⁷. Han underskrev recessen i 1536. Lensmand Jørgen Juel døde 1558. Han var gift med Bege Pedersdatter Skram, der stammede fra kong Oluf Haraldsen af Skåne.

130. KONG OLUF HARALDSEN AF SKAANE

MEDKONGE HARALD KESJA ERIKSEN AF DANMARK (25) OG DRONNING RAGNHILD MAGNUSDATTER AF NORGE (25) fik endvidere sønnen

KONG OLUF II HARALDSEN AF SKAANE (24). Han var den eneste af Harald Kesjas sønner, der ikke blev fanget, da kong Erik Emune overfaldt Harald Kesja og hans sønner i Skibet i julen 1135, idet Oluf opholdt sig i Norge. Ved kong Erik Emunes død i 1137 gjorde Oluf II krav på den danske trone, men han blev ikke valgt. I stedet overfaldt Oluf II den ny udråbte konge Erik Lam, medens han opholdt sig på en kongsgård i Skåne. Det slap Oluf dog ikke godt fra, og han måtte flygte til Uppsala. Han vendte siden tilbage med en hær, men tabte i 1139 i slaget ved Buddinge Å til den krigeriske biskop Rike fra Roskilde. Under et nyt togt fra Halland lykkedes det Oluf at opsnuse biskoppen, der opholdt sig ved Arresø. Det skete under Ottesangen. Kapellanen stængede døren, og Oluf satte ild på huset, hvorefter Rike kom ud, og blev dræbt. Dette førte til, at Oluf II blev lyst i band.

Herefter vendte Oluf II sig mod Skåne, hvor han slog ærkebiskop Eskil, og indtog Lund. I 1140 blev Oluf hyldet som konge af Skåne, og han vandt skåningernes hjerter. Da det gik så godt, og paven alligevel havde lyst ham i band, udnævnte kong Oluf også en ny ærkebiskop af Lund.

Han opførte en ny kongsgård ved Dalby Kirke, idet den gamle var blevet til

nonnekloster. I 1143 vendte kong Erik Lam imidlertid tilbage, og vandt over kong Oluf i slaget ved Tudebro, hvor kong Oluf faldt. Han fik datteren

PRINSESSE RAGNA OLUFSDATTER AF SKÅNE (23). Hun blev født 1142, og døde 1180. Ragna Olufsdatter var gift med

BILDS VÅBEN

HERREMAND SKAMMEL TUESEN BILD TIL NORRINGTOFT (23). Han var født omkring 1144, og skrev sig til Norringtoft, der lå tæt på den nuværende Søndre Nordentoft. Skammel Bild optræder i den gamle folkevise ”*Fordi træder Ebbe Skammelsen så mangen sti vild*”. Visen starter med at omtale Skammel⁵⁵⁸:

*Skammel han bor sig Nør i Thy,
han er baade rig og kaad;
saa væne har han Sønner fem,
de to fores ilde (a)ad.
:Derfor træder Ebbe Skammelsøn
så mangen Sti vild:*

Skammel Bild døde 1170. Sammen med Ragna Olufsdatter fik han sønnen

HOFINDE EBBE SKAMMELSØN BILD AF NORRINGTOFT (22). I folkevisen om Ebbe Skammelsøn er han trolovet med Adelus. Medens Ebbe tjener hos kongen, bliver Adelus lokket til at trolove sig med hans broder Peder under falske forudsætninger:

*Ebbe han tjener i Kongens Gaard
både for Guld og Ære;
hjemme sidder Peder, hans broder,
han lokker hans Hjertenskære.*

*”Hør I stolten Adelus,
vil I være min Fæstmø
det vil jeg for Sanden sige:
Ebbe, min Broder, er dø(d)”*

*Drukke de det Fæstensøl
end den samme nat,
Brylluppet end før Maanedsdag
de raadte det i så brat.*

Ebbe Skammelsøn har så en drøm om, at familiens hus står i brand, så både broderen og hans fæstmø indebrænder. Da han fortæller dette til en ven, tolker denne drømmen således, at hans bror skal giftes med hans trolovede. Nu beder Ebbe om orlov, og ridder hjem. Han ankommer samme dag, som Adelus og Peder skal giftes:

*Det var Ebbe Skammelsøn,
han bandt sit Sværd ved Side;
Så bad han sig orlov;
hjem til sin Fader at ride.*

*Det var Ebbe Skammelsøn,
han kom så vel i Lag:
han kom til sin Faders Gaard
den første Bryllupsdag.*

EBBE SKAMMELSØN MODTAGES⁵⁵⁹

Hans søstre tager imod ham, og da han spørger, hvad der foregår, svarer de brødebetyngtet, at det er hans broder, der skal giftes med hans trolovede:

*Svared hans yngste Søster
udaf så megen nø(d):
”Det er Peder, din Broder,
holder Bryllup med din Fæstmø”*

Hans ene søster synes, at han skal tage af sted igen, men hans moder beder ham om at blive. Ebbe beslutter så at blive og holde gode miner til slet spil. Hans fader beder ham om at skænke til bryllupsmiddagen, og om aftenen, da Adelus skal i brudeseng, må han holde faklen for hende, da hun går til brudehuset:

*Skænked han den brune Mjød
og saa den klare Vin;
Sinde han til Bruden så,
randt ham taar paa kin(d).*

*Ledte han den unge Brud,
alt ad den Højeloftsbro:
”Mindes I det, stalten Adelus,
I gav mig eders Tro?”*

Da han således forholder hende, hvad hun lovede ham, svarer hun, at hun vil være som en moder for ham. Det kan han ikke bruge til noget. Han tilbyder i stedet, at han kan dræbe

sin broder, og de kan flygte sammen. Hun svarer, at slår han sin broder ihjel, vil han også miste hende, og må herefter leve fredløs som de vilde fugle:

*”Slaar I Peder, eders Broder, ihjel,
siden skal I mig miste!
så maa I sørge jer selv til Døde
som vilden Fugl paa kviste.”*

Nu trækker Ebbe sit sværd, og dræber Adelus. Herefter går han til sin broder i gildesalen. Broderen kan nok se, at der er noget galt, så han tilbyder Ebbe, at han kan sove hos bruden natten over. Det kan Ebbe heller ikke bruge til noget, så han dræber broderen, og straffer faderen og moderen.

*Mælte det Peder, hans Broder,
svared han alt så brat:
”Så gerne vil jeg dig unde
at sove hos Bruden i Nat”.*

*Det var Ebbe Skammelsøn,
han sit Sværd uddrog;
det var Peder, hans Broder,
han til Jorden vog.*

*Hans Far gjorde han ilde saar,
Hans Moder miste en Ha(a)nd;
derfor træder Ebbe Skammelsøn
så mangen vild Sti om Land.*

Herefter bliver Ebbe Skammelsøn erklæret fredløs. Han fik sønnen

HERREMAND UD EBBESEN BILD TIL NORRINGTOFT (21). Han blev født 1204. Herremand Ud Ebbesen fik sønnen

HERREMAND ESGE UDSÉN BILD TIL NORRINGTOFT (20), der blev født 1234. Esge Bild fik sønnerne væbner Anders Esgesen Frost og ridder Strange Esgesen Bild. De indgår begge i slægten. Vi har altså

RIDDER STRANGE ESGESEN BILD TIL NORRINGTOFT (19). Sammen med sin bror Anders var han med til at dømme de oprørske adelsmænd på Viborg Landsting i 1314. Strange Bild var til stede, da kongen sluttede forbund med de holstenske grever på Nykøbing Slot i 1316, og han forseglede kongens håndfæstning på Danehoffet i Nyborg i 1326. Ridder Strange Bild blev gift med datteren af

LIMBEKS VÅBEN

MARSK RIDDER HENRIK LIMBEK TIL LEMBÆG (20). Han blev født omkring 1240. Henrik Limbek kom fra Lembæk ved Rendsborg. Han var ridder, marsk for hertug Erik og medlem af kong Valdemars Rigsråd. Henrik Limbek fik sønnen lensmand Otte Henriksen Limbek og datteren Ellen Henriksdatter Limbek, som begge indgår i slægten. Vi har altså

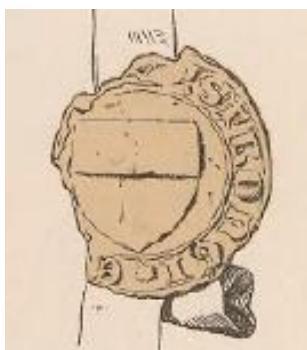
ELLEN HENRIKSDATTER LIMBEK AF NORRINGTOFT (19). Hun døde 1283. Sammen med ridder Strange Esgesen Bild fik hun sønnen

RIDDER EBBE STRANGESEN BILD TIL STENHOLT (18). Han var gift med et barn af

RIDDER BUGGE NIELSEN TIL HEGNET (19) og **NIELSINE NIELSDATTER GYLDENSTJERNE AF HEGNET** (19), der endvidere fik datteren

BEGE BUGGE AF STENHOLT (18). Sammen med Ebbe Strangesen Bild fik hun sønnerne væbner Niels Ebbesen Bild, lensmand Esge Ebbesen Krok Bild og væbner Strange Ebbesen Bild, som alle indgår i slægten. Vi har altså

VÆBNER STRANGE EBBESEN BILD TIL NORRINGTOFT (17). Det var Strange Ebbesens bror Niels Ebbesen, der havde dræbt den kullede greve Gert, og nu blev det overladt til hertug Albert af Sachsen at afgøre, om Strange Ebbesen skulle have sit gods tilbage. Dette faldt positivt ud.

STRANGE EBBESEN BILDS SEGL

Strange Ebbesen omtales i dokumenter fra 1341-1360. I 1341 beseglede han kong Valdemars håndfæstning i Roskilde, hvor han omtales som "*Strango Ebbesson, armiger*". Seglet viser Bils tværdelte skjold med omskriften "S' STRONGI EBBONIS"⁵⁶⁰. I 1360 beseglede Strange Ebbesen håndfæstningen i Kalundborg. Han blev gift med Mette Olufsdatter Glob, hvis farfar var

131. RIDDER MOGENS ANDERSEN GLOB AF TUBETORP

**JARL KORSRIDDER ANDERS
NIELSEN DUE TIL TUBETORP** (20) og **CECILIE TOKESDATTER SALTENSEE
AF TYSTOFTE** (20) fik endvidere sønnen

**RIDDER MOGENS ANDERSEN GLOB
AF TUBETORP** (19). Han var født i Vestervig, og døde 1332. Ridder Mogens Andersen Glob var gift med et andet barn af

GREV ENGELBRECHT AF GLEICHEN (20) og **GREVINDE EBBESDATTER
GALEN AF KNARDRUP** (20), der endvidere fik datteren

**CECILIA ENGELBRECHTSDATTER AF
GLEICHEN** (19). Sammen med ridder Mogens Andersen Glob fik hun sønnerne ridder Niels Mogensen Glob og herremand Sorte Oluf Glob, som begge indgår i slægten. Vi har altså

**HERREMAND SORTE OLUF
MOGENSEN GLOB TIL TUBETORP** (18), der fik datteren

**METTE OLUFSDATTER GLOB AF
TUBETORP** (17). Hun blev født omkring 1317. Det var Mette Glob, der blev gift med væbner Strange Ebbesen Bild, med hvem hun fik datteren Mette Strangesdatter Bild og sønnen rigsråd Niels Strangesen Bild, som begge indgår i slægten. Vi har altså

NIELS STRANGESEN BILDS SEGL

**RIGSRÅD RIDDER NIELS
STRANGESEN BILD TIL
NORRINGTOFT** (16). Han omtales i dokumenter fra 1389-1424. I 1395 gav Niels Strangesen gods til Vestervig Kloster. I 1401 beseglede han til vitterlighed for Eline Bugge.

I 1406 erhvervede Niels Strangesen Hillerslev og i 1408 Ørum Slot som pantelen af kronen. Samme år tilskødede han kronen en stor del af sit gods på Mors og i Thy mod at beholde det i forlening i sin livstid. Han var da ridder.

I 1411 besejlede Niels Strangesen våbenstilstanden i Kolding. I 1418 var han en af de rigsråder, der deltog i mødet med holstenerne i Slesvig. I 1421 var Niels Strangesen en af dem, der på Viborg Landsting besejlede, at Slesvig hørte til Danmark. På dokument fra 1408 omtales han som ”Ridder Niels Strangesen”, medens seglet viser Bils tværdelte skjold med omskriften ”S’ HER NEGHELES STRONKCHESSON”⁵⁶¹.

NIELS STRANGESEN BILDS GRAVSTEN

I 1424 døde ridder Niels Strangesen. Han blev begravet i Vestervig Klosterkirke, hvor hans gravsten med slægtsvåbenet findes. Niels Strangesen var først gift med Barbara Bosdatter Høg, så med Mette Pedersdatter og sidst med Ingeborg Dosenrode, der

overlevede ham. Han var altså først gift med Barbara Bosdatter Høg, der stammede fra

132. VÆBNER ANDERS FROST AF NORRINGTOFT

HERREMAND ESGE UDSEN BILD TIL NORRINGTOFT (21) fik endvidere sønnen

VÆBNER ANDERS ESGESEN FROST AF NORRINGTOFT (20). Han blev stamfader til Frost slægten med tre roser i våbenet. Væbner Anders Esgesen Frost døde 1316. Han fik sønnen

HERREMAND EBBE ANDERSEN FROST AF NORRINGTOFT (19). Han blev født 1270. Herremand Ebbe Andersen Frost fik sønnen

ESGE FROSTS SEGL

RIDDER ESGE EBBESEN FROST TIL ØRUM (18). Han blev født på Norringtoft. Esge Frost Skrev sig til Ørum, Tandrup, Fjandshus og Lyngholm. I folkeviserne optræder Esge Frost i visen om en engelsk kongesøn, som strandede ved Bovbjerg. Kongesønnen blev overfaldet og fanget af Esge Frost, men han var ikke helten. Det var ridder Niels Bugge, der var bærer af de klassiske ridderdyder⁵⁶²:

Da randt ham tåre på kind og skjold:

*”Jeg er kommen i hr. Esge Frost hans vold;
Men havde jeg kommet i hr. Bugges hans len,
De havde mig ikke røvet ridder eller sven(d)”*

Niels Bugge hører så om sagen, og sender sine sønner og væbnere til at hjælpe kongesønnen, så han kan vende sikkert hjem til England.

Esge Frosts segl er bevaret på brev fra 1331, hvor han omtales som *"Esgerus Frost"*, medens seglet viser Frosts 3 roser med omskriften *"S' EGERI FROST"* ⁵⁶³. Han fik datteren Sofie Esgesdatter Frost og sønnen ridder Anders Esgesen Frost, som begge indgår i slægten. Vi har altså

SOFIE ESGESDATTER FROST AF ØRUM (17). Hun omtales sidste gang 1367. Sofie Frost blev gift med sønnen af

HERREMAND CHRISTIAN HØG TIL GAMMELSTRUP (18), der endvidere fik sønnen

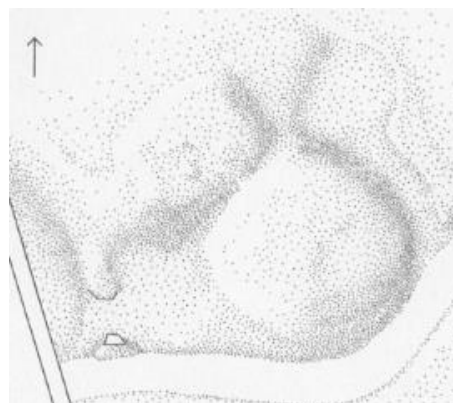

BO HØGS SEGL

RIGSRÅD RIDDER BO HØG TIL GAMMELSTRUP (17). Han ejede Gammelstrup, overtog Aagaard fra sin bror Lage Rød, og kom i besiddelse af Ørum. Bo Høg var lensmand på Kalø Slot i 1339. I 1350'erne var han væbner, og deltog i de jyske stormænds oprør mod kong Valdemar Atterdag, medens han i 1354 blev bandlyst for overgreb mod Ribekirken.

Siden gik Bo Høg over på kong Valdemar Atterdags parti, og i 1360 beseglede han

håndfæstningen i Kalundborg. I 1367 måtte han mere eller mindre frivilligt afstå Ørum med et stort tilliggende til Valdemar Atterdag. I dokumentet omtales han som ridder *"Boecius dictus Høok, miles"* og seglet, der viser Høgs og Bugges halve vildsvin, bærer omskriften *"S' BOECII HØØK"* ⁵⁶⁴. Allerede året efter brød krigen ud igen, og en jysk ridder benyttede lejligheden til at indtage Ørum, nedrive borgen og overtage jorden. Med freden i Stralsund 1370 kom kongen igen til magten, og i 1373 blev den gode ridder tvunget til at genopbygge borgen som den havde været, og vi ved derfor, hvordan et sådant mindre kongeligt lensslot så ud i al sin ydmyghed.

ØRUM VOLDSTED⁵⁶⁵

Den skulle opbygges *"i alle henseender lige så god og stærk, nemlig med bygninger, grave, huse og hegn, forsvarsværker, tårn, palisader"* og udstyres med *"fem stykker kvæg, otte oksekroppe, 40 fårekroppe, 12 tønner byg, fire tønner mel, en tønne ærter, seks tønner malt, en stegepande, en kedel, to potter, en dyne, tre armbrøster, en armbrøstvinde, 24 spyd, to krukker, to tønner øl, tre tomme tønner og 20 tallerkner"*. Hvis kongen kom på mere, skulle det også opfyldes. Ved udgravningen af Ørum fandt man en stridshandske fra 1300-tallet, der kan ses på Vordingborg Borgmuseum.

STRIDSHANDSKE FRA ØRUM

Bo Høg sad i Rigsrådet, og i 1375 overtog han Lyngholm, Fjandshus, Gadegaard og Nørgaard. Samme år var Bo Høg forrest blandt dem, der i Lyby Kirke besejlede forpligtigelsen til at varetage kirkens tarv.

I 1376 var han en af de tre riddere, der sammen med bispnen skulle undersøge det af kronen tagne gods fra Børglum Kloster. I 1377 besejlede han kong Olufs håndfæstning. Det var ham, der var gift med Sofie Esgesdatter Frost, med hvem han fik sønnen Per Bosen Høg og døtrene Barbara Bosdatter Høg og Kirsten Bosdatter Høg. De indgår alle i slægten. Vi har altså

BARBARA BOSDATTER HØG AF ØRUM (16). Hun døde før 1408. Det var hende, der var gift med Niels Strangesen Bild, med hvem hun fik datteren

KIRSTEN NIELSDATTER BILD (15). Hun døde efter 1424. Kirsten Bild var gift med Mogens Pedersen Glob, der stammede fra

133. RIDDER NIELS GLOB AF TUBETORP

RIDDER MOGENS ANDERSEN GLOB AF TUBETORP (19) og **CECILIA ENGELBRECHTSDATTER AF GLEICHEN** (19) fik endvidere sønnen

NIELS GLOBS SEGL

RIDDER NIELS MOGENSEN GLOB AF TUBETORP (18). I 1321 optrådte han som vidne på Sjællands Landsting. På dokumentet omtales han som "*Nicolaus Magnussun*", og hans skjold viser Globs flakte fugl med omskriften "*NICOLAI MAGNI*"⁵⁶⁶. I 1343 fik Mogens Glob gods i pant af Peder Vendelbo, og året efter optrådte han på Viborg Landsting. Da var han ridder. I 1355 var han død. Niels Glob fik sønnen

HERREMAND MOGENS NIELSEN GLOB FRA VESTERVIG (17). I 1377 gav han gods til Vestervig Kloster. Mogens Glob fik sønnerne væbner Thorkild Mogens Glob og lensmand Peder Mogens Glob, som begge indgår i slægten. Vi har altså

PEDER GLOBS SEGL

LENSMAND RIDDER PEDER MOGENSEN GLOB AF KALØ (16). Han omtales i en lang række dokumenter fra 1382 – 1435. I 1389 gav han en gård til Dueholm Kloster for sin og hustruens sjæls frelse og i

1400 afstod han en gård til dronning Margrethe. Peder Glob beseglede kong Eriks stadfæstelse af dronning Margrethes testamente i Helsingborg i 1401. Han var væbner i 1400 og slået til ridder i 1408. I 1409 beseglede han forliget med Ditmarsken, og i 1411 forliget i Kolding. Han var da lensmand på Bygholm.

I 1423 beseglede Peder Glob forbundet med Hansestæderne, og han var da lensmand på Kalø, hvad han stadig var i 1433. I 1435 beseglede han forliget i Vordingborg. Hans segl er bevaret på dokumenter fra 1406-1435, hvor han omtales som ”*Ridder Peder Mogensen*”, medens seglet viser Globes flakte ørn med omskriften ”S PETRI MANGNI”⁵⁶⁷. Peder Glob var gift med

ELENE AF KALØ (16). Sammen med lensmand Peder Glob fik hun sønnen

HERREMAND MOGENS PEDERSEN GLOB TIL DAMSGAARD (15). Han omtales i dokumenter fra 1412-1452. Mogens Glob beseglede mange gange til vitterlighed i perioden 1412-1442. Han overtog Damsgaard i 1435. I 1447 gav han gods til Dueholm Kloster, og i 1452 gav han klostret en gård for sin og sin hustrus sjælemesser. Det var herremand Mogens Nielsen Glob, der blev gift med Kirsten Bild, med hvem han fik datteren

ELSE MOGENSDATTER GLOB AF DAMSGAARD (14). Hun blev gift med væbner Niels Eriksen Juel, hvis farfar var søn af

RIGSRÅD JENS PALLESEN JUEL TIL ØGELSTRUP (17) og **KAREN CHRISTIERNSDATTER FASTI AF GAMMEL ROSTVED** (17), der endvidere fik sønnen

PALLE JENSEN JUEL AF ØGELSTRUP (16). Han blev gift med en datter af

HERREMAND ANDERS JENSEN SKEEL (17), der endvidere fik en datter

ANDERSDATTER SKEEL (16), der sammen med Palle Jensen Juel fik sønnen

ERIK JUELS SEGL

VÆBNER ERIK PALLESEN JUEL TIL AABJERG (15). Han overtog Aabjerg i 1484. Senere overtog han også Svenstrup. Aabjergs gamle voldsted ligger der, hvor Vedersø Præstegaard ligger i dag, idet Jens Juel i 1600-tallet mageskiftede med præstegården, der fik Gammel Aabjerg, medens Jens Juel fik præstegårdens jorder lagt ind under Ny Aabjerg.

Erik Juel optræder på en lang række dokumenter fra 1441–1492. På dokument fra 1487 omtales han som ”*Væbner Erik Juel i Svendstrup Hovgaard*”, medens seglet viser Juels stjerne over bølgerne med omskriften ”S’ ERIK PALNESON”⁵⁶⁸. Erik Pallesen Juel blev gift med Mikkel Spends datter, hvis morfar var søn af

HERREMAND MOGENS NIELSEN GLOB FRA VESTERVIG (18), der endvidere fik sønnen

VÆBNER THORKILD MOGENSEN GLOB (17). Han var død i 1428. Thorkild Mogensen Glob fik datteren

FRUE INGE THORKILDSDATTER GLOB TIL TØDSØ (16). Hun var gift med Mikkel Spend, som hun overlevede. Inge Glob tilskødde en mølle til Dueholm Kloster for sin mands sjæl i 1410. Hun var gift med

SPENDS VÅBEN

HERREMAND MIKKEL PEDERSEN SPEND TIL TØDSØ (16). Han regnes for stamfader til Spendslægten med en sparre i våbenet. Mikkel Spend omtales 1380, og var død 1410. Sammen med Inge Thorkildsdatter Glob fik han en datter

MIKKELSDATTER SPEND TIL SVENSTRUP (15). Det var hende, der blev gift med væbner Erik Pallesen Juel, med hvem hun fik sønnen

NIELS ERIKSEN JUELS SEGL

VÆBNER NIELS ERIKSEN JUEL TIL AABJERG (14). Niels Juel skrev sig til Svenstrup og Aabjerg. Middelalderborgen

Svenstrup er nu forsvundet, men for godt 100 år siden kunne man stadig se voldstedet syd for Nørre Hovgaard. Voldstedet bestod af en høj borgbanke, der var rund og 10 meter i diameter med en voldgrav omkring, medens der nordvest for borgbanken var en lavere banke med Svenstrup Hovgaard, der omtales i 1492.

SVENSTRUP VOLDSTED

Niels Juel omtales i dokument fra 1496 som ”*Væbner Niels Juel i Aabjerg*”, medens seglet viser Juels stjerne over bølgerne⁵⁶⁹. Det var Niels Eriksen Juel, der blev gift med Else Glob, med hvem han fik sønnen

PALLE NIELSEN JUEL AF SVENSTRUP (13). Han fik datteren

FRUE KIRSTEN PALLESDATTER JUEL TIL ALSTED (12). Hun sad som enke på Alsted i mange år. I 1525 blev Kirsten Juel takseret til at skulle stille en mand med sværd (glavind) i ufredstider, og i 1543 til at betale 10 daler og 130 mark i skat. Begge gange skrev hun sig til Alsted. Hun var gift med

HERREMAND JENS RAFVAD TIL ALSTED (12). Sammen med Kirsten Pallesdatter Juel fik han sønnen

ENEVOLD RAFVADS SEGL

VÆBNER ENEVOLD JENSEN RAFVAD TIL ALSTED (11). Han omtales i dokument fra 1490, hvor han omtales som ”*Væbner Enevold Jensen af Alsted*”, medens hans segl viser Rafvads ørnklo med omskriften ”S ENVOLT IENSEN”⁵⁷⁰. Enevold Rafvad døde omkring 1511. Han var gift med

MARGRETHE NIELSDATTER AF ALSTED (11), med hvem han fik datteren

KIRSTEN ENEVOLDSATTER RAFVAD AF ALSTED (10). Hun blev født på Alsted i 1480, og omtales sidste gang i 1525. Det var hende, der blev gift med væbner Peder Skram til Stovgaard, med hvem hun fik datteren

BEGE PEDERSDATTER SKRAM AF STOVGAARD (9). Hun overtog Stovgaard sammen med sin mand i 1525. Bege Skram døde 1563. Det var hende, der var gift med lensmand Jørgen Hansen Juel, med hvem hun fik datteren

KAREN JØRGENDATTER JUEL AF ODDEN (8). Hun var født omkring 1522 på Odden. Karen Juel overtog Stovgaard 1550. Hun døde 1556, og blev begravet i Mygdal Kirke, hvor hun er afbildet sammen med sin mand på deres gravsten. Det var hende, der blev gift med rigsråd Christopher Lunge til Odden, med hvem hun fik datteren

CHRISTOPHER LUNGE OG KAREN JUEL

KIRSTEN CHRISTOPHERSDATTER LUNGE AF ODDEN (7). Hun blev født 1551 på Odden. Kirsten Lunge blev gift med Madtz Pedersen, der stammede fra

134. HERREMAND RATLOV FRIIS TIL NEBEL

HERREMAND RATLOV FRIIS TIL NEBEL (13) købte gods af Henrik Breide 1334. I 1358 beseglede han forliget i Sønderborg, hvor han skrev sig til Nebel, han omtales som ”*Rodolf Wrese*”, og han førte et egern i sit segl. Ratlov Friis fik sønnen

HERREMAND JOHAN RATLOVSEN FRIIS TIL NEBEL (12). I 1379 havde han gods i Hardsyssel i pant af Albert Albertsen Eberstein og skrev sig til Nebel. Johan Ratlovsen Friis fik sønnen

RATLOV FRIIS SEGL

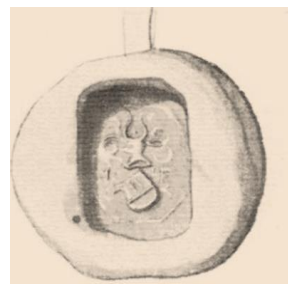
HERREMAND RATLOV JOHANSEN FRIIS TIL NEBEL (11). Han omtales i dokumenter fra 1429-1443. I 1442 medbeseglede han forlig mellem Lyder Kabels enke Mette og Børglumbispen, hvor hans segl er bevaret, og viser et egerm og en bjælke med omskriften ”S ROTLEF VRESE”⁵⁷¹. Ratlov Friis døde 1483. Han blev gift med datteren af

LENSMAND RIDDER BO HØG TIL GAMMELSTRUP (12) og **SOFIE ESGESDATTER FROST AF ØRUM** (12), der endvidere fik datteren

KIRSTEN BOSDATTER HØG (11). Sammen med Ratlov Friis tilskødede hun gods til Dueholm Kloster 1442. De fik sønnen

LENSMAND GODSKE FRIIS TIL NEBEL (10). Han blev født 1414. Godske Friis blev lensmand på Bøvling. Han skrev sig til Nebel 1479, hvor han omtales som ”*Godzke Frys*”. Han beseglede Christian Munks skøde 1485. Godske Friis døde 1495. Han blev gift med

BODIL OLUFSDATTER AF FOVSING (10). Hun kommer af slægten Sort eller Liljesparre, og hendes våben består af 2 sparrer omsat af 3 liljer. Sammen med Godske Friis fik hun sønnen

NIELS FRIIS SEGL

HERREMAND NIELS ”GAMLE” GODSKESEN FRIIS TIL VADSKJÆR (9). Han var født omkring 1490. 1522 skrev Niels Friis sig til Vadskjærgaard nord for Ringkøbing. Ved rustningen 1525 blev han sat til at stille med to sværdbevæbnede soldater (glavind). I 1528 skulle han følge kongen udenlands, og beseglede samme år adelens forpligtigelse til at holde et årligt landsmøde. I dokument fra 1545 omtales han som ”*Niels Friis til Vadskjærgaard*”, medens seglet viser et egerm over en bjælke⁵⁷². Gamle Niels Andersen Friis omtales sidste gang 1552. Han blev gift med Karen Pallesdatter Juel, der stammede fra

135. VÆBNER LAURIDS HVAS TIL ORMSTRUP

VÆBNER LAURIDS HVAS TIL ORMSTRUP (13) skrev sig til Ormstrup, og nævnes i dokumenter fra 1338-1363. I 1345 var han væbner. 1360 var Laurids Hvas befuldmægtiget for den oprørske jyske adel ved forliget med kong Valdemar, og beseglede recessen i Kalundborg. I 1363 omtales han sidste gang, og han var død i 1371. Laurids Hvas blev gift med

FRUE KIRSTEN TIL ORMSTRUP (13). Hun sad som enke i 1371, hvor hun købte gods i Sal Sogn. Sammen med Laurids Hvas fik hun sønnen

LAURIDS HVAS SEGL

RIDDER LAURIDS "DEN YNGRE" HVAS TIL ORMSTRUP (12). Han omtales i dokumenter fra 1400-1430. Laurids Hvas den Yngre skrev sig til Ormstrup i 1400. I 1405 var han en af de 200 adelsmænd, der gik i forbøn for Jens Nielsen Løvenbalk, der skulle gøre afbigt for et drab. I 1411 var han en af forloverne for kongen ved forliget i Kolding og i 1419 ved forbundet med den polske konge. I 1421 var han medudsteder om, at Slesvig hørte til Danmark. Han omtales i dokument fra 1407 som "*Laurens Hvas, væbner*", medens seglet viser et hjortevier⁵⁷³. Siden omtales han som ridder. Der blev holdt skifte efter Laurids Hvas 1430. Han blev gift med datteren af

RIGSRÅD RIDDER ELEF ELEFSEN BILD TIL DYRNÆS (13). Han nævnes i dokumenter fra 1374-1408. I 1400 omtaltes han som ridder, og året efter beseglede han dronning Margrethe I's gaver til kirker og klostre sammen med de øvrige rigsråder. Han var gift med datteren af

NIELS JACOBSEN GYLDENSTJERNE TIL ASTRUP (14). I et dokument omtales han som "*Niels Ipsen Til Asedrup*". Han var død før 1374. Niels Gyldenstjerne fik en datter

NIELSDATTER GYLDENSTJERNE AF ASTRUP (13), som sammen med Elef Elefsen Bild fik en datter

ELUFSDATTER BILD AF DYRNÆS (12). Hun var død 1412. Det var hende, der var gift med Laurids den Yngre Hvas, med hvem hun fik datteren

METTE LAURIDSDATTER HVAS AF ORMSTRUP (11). Hun blev gift med

LENSMAND IVER JENSEN JUEL TIL ØGELSTRUP (11), der sammen med Mette Lauridsdatter Hvas endvidere fik sønnen

PALLE JUELS SEGL

VÆBNER PALLE IVERSEN JUEL TIL ØGELSTRUP (10). Han omtales i dokumenter fra 1491-1505. I 1491 skrev han sig til Øgelstrup, og Udstrup. 1501 fik han skøde på Vibholt. Palle Juel omtales i dokument fra 1496 som "*Palle Juel i Udstrup, væbner*", medens seglet viser en stjerne over tre bølger med omskriften "*PA...IULL*"⁵⁷⁴. I 1504 boede han i Gudum Kloster, hvor han omtales som "*hr. Pali*". Palle Juel døde før 1516, og hans ligsten findes i Gudum Kirke. Han blev gift med datteren af

HERREMAND MOGENS SPEND TIL HESSEL (11), der fik datteren

ELLEN MOGENSDATTER SPEND AF UDSTRUP (10). Hun nævnes 1491 i Udstrup, og døde før 1516. Hun blev begravet i Gudum Kirke, hvor hendes og Palle Juels ligsten findes. Sammen med væbner Palle Iversen Juel fik hun datteren

KAREN PALLESDATTER JUEL AF ØGELSTRUP (9). Det var hende, der blev gift med Gamle Niels Friis, med hvem hun fik datteren

ANNE NIELSDATTER FRIIS AF VADSKJÆR (8). Hun blev født 1528 på Vadskjær. Anne Nielsdatter Friis blev gift med

HERREMAND PEDER PEDERSEN AF DEDEDEN (8). Han blev født omkring 1515, og skrev sig til Deden. Peder Pedersen omtales

sidste gang i 1564. Sammen med Anne Nielsdatter Friis fik han sønnen

MADTZ PEDERSEN FRA HJALMSØ (7). Han blev født 1550. Det var ham, der blev gift med Kirsten Christophersdatter Lunge, med hvem han fik datteren

MAREN MADTZDATTER FRA HJERTEBJERG (6). Hun var født efter 1589 i Hjertebjerg. Ved folketællingen 1645 sad hun som enke i Søndre Vestud. Maren Madtzdatter døde samme sted mæt af dage i 1686, og blev begravet i Borre. Hun blev gift 1626 i Hjertebjerg med møller Christopher Hansen Wrangel, der stammede fra grev Manasses II af Chalon.

136. GREV MANASSES II AF CHALON

1125 E.KR.⁵⁷⁵

GREV MANASSES II "DEN GAMLE" AF CHALON (30) var greve af Chalons og Vergy. Han blev gift med datteren af

KONG BOSO AF PROVENCE (31) og **DRONNING ERMENGARD AF ITALIEN** (31), der endvidere fik datteren

PRINSESSE ERMENGARDE AF PROVENCE (30). Sammen med grev Manasses II fik hun datteren

GREVINDE ERMENGARDE AF CHALON (29). Hun blev gift med

GREV LIETAUD I AF MACON (29). Sammen med Ermengarde af Chalons fik han en datter

LUDWIGMODER LIETAUDSDATTER AF MACON (28), der blev gift med sønnen af

GREV HUGO II AF DAGSBURG (29). Han var gift med

GREVINDE ADELE AF DAGSBURG (29). Sammen med Hugo II fik hun sønnen

GOTTFRIED AF DAGSBURG (28). Det var ham, der blev gift med grev Lietauds datter, med hvem han fik sønnen

LUDWIG AF DAGSBURG (27). Han var født i Dabo ved Mosel omkring 940, og døde samme sted omkring 980. Han blev gift med datteren af

HERTUG KONRAD AF SWABIEN (26) og **HERTUGINDE REGELINDIS LUIDOLFINGER AF SWABIEN** (26), der endvidere fik datteren

JUDITH AF ÖHNINGEN (27). Hun var født i Öhningen omkring 954. Judith døde i Dabo omkring 1020, og blev begravet i Bouzonville. Det var hende, der blev gift med Ludwig af Dagsburg, med hvem hun fik datteren

GREVINDE HEILWIG AF DAGSBURG (26). Hun var født i Dabo omkring 964, og døde på Eguisheim omkring 1046. Heilwig blev gift med grev Hugo VIII af Eguisheim, der stammede fra

137. GREV GERHARD I AF JÜLICHGAU

GREV GOTTFRIED AF METZ (29) og **PRINSESE ERMENTRUDE KAROLINGER AF PADERGAU** (29). fik endvidere sønnen

GREV GERHARD I AF JÜLICHGAU (28). Han var født omkring 941, og døde 1029. Grev Gerhard blev gift med

GREVINDE ODA AF SACHSEN (28). Sammen med grev Gerhard fik hun datteren

GREVINDE BERLINDE AF ORTENBURG (27). Hun var født i Ortenburg, og døde 935 i Bayern. Grevinde Berlinde blev gift med

GREV HUGO VII RAUCUS AF NORDGAU (27). Han var født i Nordgau omkring 930. Han blev greve af Nordgau, og døde omkring 986 i Eguisheim. Sammen med grevinde Berlinde fik han sønnen

GREV HUGO VIII TIL EGUISHEIM (26). Han var født i Eguisheim omkring 970. Hugo VIII skrev sig til Eguisheim, og blev greve af Nordgau. Han døde 1046 i Eguisheim. Det var ham, der blev gift med Heilwig af Dagsburg, med hvem han fik datteren

GERTRUDE AF EGUISHEIM (25). Hun blev gift med markgreve Luidolf af Frisien, der stammede fra

138. GREV WICHMANN DEN ÆLDRE AF BARDENGAU

GREV WICHMANN II "DEN ÆLDRE" BILLUNG AF BARDENGAU (28) døde 944. Han var gift med datteren af

GREV THEODORIC AF RINGELHEIM (29) og **GREVINDE REGINHILDE AF FRISIEN** (29), der endvidere fik datteren

GREVINDE PIA AF RINGELHEIM (28). Hun blev både kaldt Pia og Bia. Sammen med grev Wichmann den Ældre fik hun sønnen

GREV EKBERT "DEN ENØJEDE" AF WESTFALEN (27). Han var greve i Westfalen og af Horhusen. Han fik sønnen

GREV BRUN I AF BRUNSWICK (26). Han blev stamfader til slægten Brunonen. Brun I var gift med

KEJSERINDE GISELA AF SWABIEN (26), der sammen med grev Brun I af Brunswick endvidere fik sønnen

LUIDOLFS KORS

MARKGREVE LUIDOLF BRUNONEN AF FRISIEN (25). Han var født omkring 1003. Luidolf Brunonen døde 1038. Det var ham, der blev gift med Gertrude af Eguisheim, med hvem han fik datteren

GREVINDE IDA BRUNONEN AF STADE (24). Hun blev gift med markgreve Udo I af Nordmark, hvis bedsteforældre var

GREV HENRIK "DEN SKALDEDE" AF HEILANGAU (26) og **GREVINDE JUDITH AF ÖHNINGEN** (26), der endvidere fik sønnen

GREV SIEGFRIED II AF STADE (25). Han var født omkring 956. Tre af hans onkler blev fanget af pirater, og ifølge Thietmar af Merseburg blev Siegfried dræbt i kampen mod piraterne i 1037. Han blev gift med datteren af

GREV GERO AF ALSLEBEN (26). Han blev anklaget for en forbrydelse af den sachsiske krigs Waldo i 979. Kejseren besluttede, at sagen skulle afgøres duel. Ved

duellen blev Waldo ramt i alvorligt nakken to gange. Han var imidlertid i stand til at fortsætte, og ramte Gero med et tungt slag i hovedet. Gero var nu for omtåget til at fortsætte, og Waldo forlod valpladsen, kun for at dø af sine sår kort efter. Herefter dømte kejseren Gero som taber, og han blev halshugget inden solen gik ned. Grev Gero var gift med

GREVINDE ADELE AF ALSLEBEN (26). Hun døde 1019. Sammen med grev Gero fik hun datteren

GREVINDE ADELA AF ALSLEBEN (25). Hun blev født 968, og døde 1042. Sammen med grev Siegfried II fik hun sønnen

MARKGREVE UDO I AF NORDMARK (24). Han var født 994. Udo I var greve af Stade. I 1056 blev han markgreve af Nordmark, men glæden var kort. Året efter blev han dræbt i sit hjem i Niendorf. Det var ham, der var gift med grevinde Ida af Stade fik han datteren

STORFYRSTINDE ODA AF STADE (23). Hun blev gift med sønnen af

TSAR SANKT YAROSLAV "DEN VISE" VLADIMIROVICH RURIKID AF KIEV (24) og **TSARINA INGIGERD "SANKT ANNA" OLOFSDOTTER MUNSÖ AF NOVGOROD** (24), der endvidere fik sønnen

STORFYRST SVIATOSLAV II YAROSLAVICH RURIKID AF KIEV (23). Han var født 1027 i Kiev. Sviatoslav II blev fyrste af Vladimir i 1040. Da Yaroslav den Vise døde i 1054, blev Sviatoslav fyrste af Chenigov, og sammen med sine to brødre besluttede han, at de ville lede Kiev som et triumvirat. I 1060 gennemførte de et fælles felttog "*på heste og skibe mod Tyrkerne*". I

1065 ledte Sviatoslav et felttog mod sin nevø Rostislav, som havde smidt Sviatoslavs søn Gleb ud af sit fyrstedømme Tmutorakan. Da Sviatoslav ankom, trak Rostislav sig tilbage, kun for at returnere, da Sviatoslav tog tilbage til Chernigov.

I 1066 slog triumviratet Vseslav ved Nemiga Floden, og tog ham til fange. 1068 invaderede cumanerne Kievrusland, og slog triumviratet ved Alta Floden i første omgang, men efter at have omgrupperet vendte Sviatoslav tilbage uden sine brødre, og slog cumanerne ved Snovsk, selvom han havde en underlegen styrke. Det gjorde han populær hos kievrusserne. I 1073 gik Sviatoslav sammen med sin bror Vsevolod, og jog deres bror Iziaslav fra tronen, hvorefter Sviatoslav blev storfyrste af Kiev.

IZBORNİK

Abbeden af Grotteklostret kritiserede Sviatoslav for at have tilkæmpet sig tronen, men tilgav ham i 1074, da han grundlagde Guds Moders Kirke i Kiev. Samtidig udgav Sviatoslav *Izbornik*, der var en samling af tekster fra Bibelen og teologiske værker. I bogen var et billede af Sviatoslav, der står

sammen med sin anden hustru Oda og deres efternøler Yaroslav, med sønnerne af den første hustru i baggrunden.

ODA, SVIATOSLAV II OG YAROSLAV

Sviatoslav døde 1076 i Kiev, efter at have fået skåret en byld. Han blev begravet i Savior Domkirke i Chernigov. Sviatoslav II var først gift med storfyrstinde Cecilia af Ditmarsken og siden med storfyrstinde Oda af Stade. Det var altså ham, der sammen med Oda af Stade fik efternøleren

FYRST YAROSLAV SVIATOSLAVICH RURIKID AF MURUM (22). Han var født 1058. Ved konferencen i Liubich blev Yaroslav fyrst (knyaz) af Murum og Ryazan, der var de fjerneste nordvestlige områder omkring Dnepr. Han døde 1129. Yaroslav var gift med

FYRSTINDE IRINA AF MURUM (22). Sammen med Yaroslav Sviatoslavich fik hun sønnen

FYRST RJASANSKIJ ROSTISLAV YAROSLAVICH RURIKID AF RYAZAN (21). Han blev født 1069, og var fyrste (knyaz). Rjasanskij døde 1153. Han fik sønnen

FYRST GLEB ROSTISLAVICH RURIKID AF RYAZAN (20). Han blev født 1123, og døde 1178. Han blev gift med Jefrosinia Rostislavna, der stammede fra

139. KHAN OSEN AF CUMANERNE

KHAN OSEN AF CUMANERNE (24) fik sønnen

KHAN AEPА II OSENOVICH AF CUMANERNE (23). Han fik datteren

PRINSESSE ANNA AEOVNA AF CUMANERNE (22). Hun blev gift 1108 med sønnen af

STORFYRST VLADIMIR II VSEVOLODICH MONOMACHOS RURIKID AF KIEV (23), der endvidere fik sønnen

YURI I

STORFYRSTE YURI I DOLGORUKIJ (YURI I VLADIMIROVICH

DOLGORUKIJ RURIKID) AF KIEV (22). Han var født omkring 1099, og hans tilnavn betyder den vidtfavnende. 1108 blev Yuri I regent af Vladimir-Suzdal, og 1121 flyttede han sin hovedstad til Suzdal på grund af konflikter med bulgarerne. Yuri I erobrede Kiev, og blev storfyrste (velikiy knyaz) af Kiev 1149. 1151 blev han jaget væk af sin nevø Iziaslav, men vendte tilbage 1155 og genindtog Kiev.

Yuri grundlagde mange fæstninger og byer, bl.a. Ksniaatin, Pereyaslavl-Zellesski, Yuriev-Polski og Dmitrov. I 1156 befæstede han Moskva med træpalisader og voldgrave, og han omtales ofte som Moskvas grundlægger. I 1157 blev Yuri forgiftet under en fest hos en adelsmand, og døde. Han blev begravet i Vor Frelsers Kirke i Kiev. Sammen med Anna Aepovna fik han sønnen

ROSTISLAV YUREVICH RURIKID AF PEREYASLAVL (21). Han omtales første gang 1138, hvor han blev valgt til hersker af Novgorod, som gerne ville have venskabelige relationer til hans far. Året efter bad han dem hjælpe sin far mod Vsevolod, men de afslog, og han forlod byen. 1147 slog han storfyrste Izyaslavs hjælpetropper. Da hans far blev storfyrste i 1149, blev Rostislav fyrste af Pereyaslavl. Glæden varede dog kort, da han døde 1151, og blev begravet i Sankt Mikhaels Kirke i Pereyaslavl. Rostislav Yurevich fik datteren

JEFROSINIA ROSTSLAVNA PEREYASLAVSKAYA RURIKID (20). Det var hende, der blev gift med Gleb Rostislavich, med hvem hun fik datteren

FYRSTINDE FEODOSIA GLEBOVNA AF RYAZAN (19). Hun blev gift med fyrst Mstislav den Modige, hvis farfar var

STORFYRST MSTISLAV "DEN STORE" VLADIMIROVICH RURIKID AF KIEV (21) og **STORFYRSTINDE KRISTINA INGESDOTTEN AF SVERIGE** (21), der endvidere fik sønnen

ROSTISLAV

STORFYRST ROSTISLAV MSTISLAVICH RURIKID AF KIEV (20). Han var født omkring 1110. Rostislav blev fyrste af Smolensk 1125. 1154 blev han inviteret til at blive fyrste af Novgorod. Han blev storfyrste af Kiev 1159. Rostislav var gift med

STORFYRSTINDE AGNES AF KIEV (20). Sammen med fyrst Rostislav fik hun sønnen

FYRST MSTISLAV ROSTISLAVICH "DEN MODIGE" RURIKID AF NOVGOROD (19). Hans nabo fyrst Yaroslav førte en røverisk politik, hvor han plyndrede de handlende, blokerede vejene og satte Novgorods ambassadører i fængsel, da de kom for at finde en fredelig løsning. Mstislav gik så mod Yaroslav, og det kom til slaget ved Avdova Gora i 1216. I slaget

kæmpede Mstislav sig flere gange gennem fjendens rækker, og fældede tre adelige riddere, inden han brød endeligt igennem og vandt. Han blev dog såret af et øksehug.

Mstislav den Modige havde ord for at være barmhjertig og from, og for at kæmpe for dem, der blev uretfærdigt behandlet. Han døde af sygdom, og blev begravet i Sankt Sofia Katedralen i Novgorod. Det var Mstislav den Modige, der blev gift med fyrstinde Feodosia Glebovna, med hvem han fik sønnen

FYRST WLADIMIR RURIKID AF PSKOV (18). Han var kristen fyrste af Pskov, og ejede også Buexhoeved ved Donnern nær Bremen. Wladimir fik Ropp i Letland i forlening. Han omtales 1224. Wladimir fik datteren

SOFIJA AF PSKOV (17). Hun blev født 1190. Sofia af Pskov blev gift med

ROPPE VÅBEN

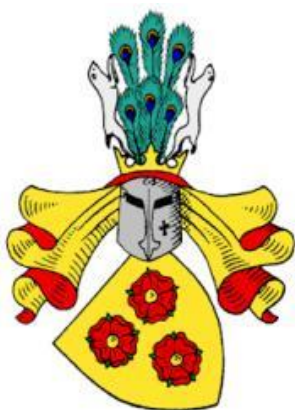
LENSMAND THEODERICUS BUXHOEVEDEN AF ROPP (17). Han kom fra Buexhoeved ved Donnern, og hans bror Albert var aktiv i korstogene til Letland. I 1199 blev Albert biskop af Letland, og kort efter grundlagde han Riga. 1202 indstiftede han Sværdbroderordenen, *Fratres Militiae Christi Livonie*, der blev godkendt af Paven

1204. Sværdbroderordenen blev optaget som en underafdeling af Den Tyske Orden 1237.

SVÆRDBRODERORDENEN
GODKENDES

I 1203 fulgte Theodericus efter sin bror til Letland. I 1207 blev Albert pavens lensherre af Letland, og 1216 fik Theodericus borgen Ropp i forlening af sin bror. Ropps tilliggende var på størrelse med Øland. Theodericus blev stamfader til slægten Ropp. Han døde 1236. Sammen med Sofija af Pskov fik han sønnen

ROSENS VÅBEN

RIDDER WOLDEMAR ROPP AF ROSEN (16). Han var født omkring 1225, og blev ridder i Den Tyske Orden 1253. Woldemar og hans broder Otto havde Ropp i forlening af ærkebiskoppen af Riga, og slægtens ejendomme omfattede også en række forleninger under den danske konge i det

nordlige Estland. Disse blev overført til Den Tyske Orden, da den købte Estland af den danske konge i 1345.

SVÆRDBRODERORDENENS SEGL

Woldemar optrådte sammen med sin bror ridder Otto som vidne 1282. Ottos segl med de tre roser er bevaret på dokument fra 1292. Woldemar Ropp fik sønnen

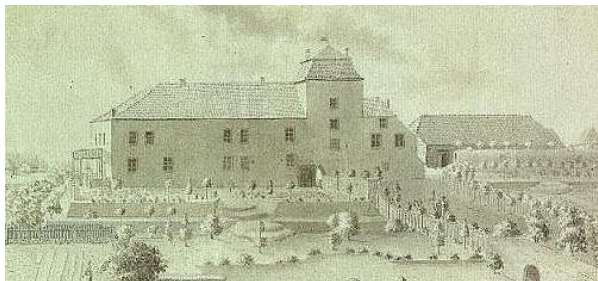
1230 E.KR.⁵⁷⁶

RIDDER OTTO ROPP AF ROSEN (15). Han var ridder i Letland, og lensmand under biskoppen af Riga. Otto Ropp var gift med

DRUDE WIFHUSEN (15). Sammen med Otto Ropp fik hun sønnen

LENSMAND JOHAN ROPP AF ROSEN (14). Han var gift med en datter af slægten af Scherembeke, med hvem han fik sønnen

LENSMAND KERSTEN ROPP AF ROSEN (13). Han var lensmand under biskoppen af Riga. Kersten Ropp blev gift med en datter af

ROPP

HERREMANDBARTHOLEMEUS "DEN ÆLDRE" AF TIESENHAUSEN (14). Han døde 1407. Bartholemeus den Ældre var gift med

ELSEBE AF WARENKOP (14). Hun døde 1397. Sammen med Bartholemeus den Ældre fik hun en datter

BARTHOLEMEUSDATTER AF TIESENHAUSEN (13), der sammen med Kersten Ropp fik sønnen

JÜRGEN ROPP AF ROSEN (12). Han fik datteren

ANNA ROPP AF ROSEN (11). Hun var født 1485, og omtales sidste gang 1516. Hun var gift med Reinholt af Uexküll, der stammede fra fyrst Sviatoslav af Vitebsk.

140. FYRST SVIATOSLAV AF VITEBSK

**FYRST VESLAV "TROLDMANDEN"
BRYACHISLAVICH RURIKID AF
POLOTSK (24)** fik endvidere sønnen

SVIATOSLAV

**FYRST SVIATOSLAV VESLAVICH
RURIKID AF VITEBSK (23).** Han var født omkring 1064 i Polen. Sviatoslav blev fyrste af Vitebsk 1101. Efter hans far Vseslav blev dræbt, var der kun to sønner der overlevede, Rogvold og Sviatoslav. Siden blev Rogvold og hans søn dræbt, og Sviatoslav blev fyrste af Polotsk. Han døde 1129 i Polotsk. Sviatoslav blev gift med datteren af

**STORFYRST VLADIMIR II
VSEVOLODICH MONOMACHOS
RURIKID AF KIEV (24),** der endvidere fik datteren

FYRSTINDE SOFIA RURIKID AF KIEV (23). Sammen med Sviatoslav Vseslavich fik hun sønnen

**FYRST DAVID SVIATOSLAVICH
RURIKID AF POLOTSK (22).** Han var født 1120. Han omtales sidste gang 1173. Han fik sønnen

DAVID

**FYRST BORIS DAVIDOVICZ RURIKID
AF POLOTSK (21).** Han fik sønnen

**KONG VISVALDIS RURIKID AF
JERSIKA (20).** Han var konge af Jersika, og omtales første gang i 1203, hvor han sammen med litauerne angreb den nyetablerede by Riga. I de følgende år hærgede de Letland med det resultatet, at biskop Albert i spidsen for den lettiske hær og Den Tyske Orden plyndrede Jersikas hovedstad og bortførte Visvaldis hustru.

Visvaldis undslap, men blev tvunget til at aflevere sit kongedømme som en gave til Rigas biskop og sværge troskab til biskop Albert af Riga. Visvaldis feudale charter er det ældste overlevende dokument af sin slags i Letland, og heri omtales han som "*Vissevalde, rex de Gercike*". I 1214 blev Jersikas borg ødelagt endnu en gang af Den

Tyske Orden som straf for, at Visvaldis fortsatte med at støtte litauerne. Visvaldi måtte afstå det meste af sit len, men fik et mindre herresæde stillet til rådighed. Efterfølgende blev Jersikas landområder delt mellem biskoppen af Riga og Sværdrødrene. I 1239 var Jersikas borg opgivet og Visvaldis død. Visvaldis blev gift med datteren af

HERTUG DANGERUTIS AF LITHAUEN (21). Han angreb Letland og Estland mange gange. I 1213 tog han til fyrst Mstislav i Novgorod for at underskrive en aftale, som antagelig drejede sig om et angreb på de Sværdrødrene, men på vejen tilbage blev han fanget af dem. Sværdrødrene forlangte en høj løsesum, som hans forhandlere ikke var i stand til at betale, hvorefter Daugirutis begik selvmord. Han fik datteren

DRONNING RASA VISVALDIENE DANGERUTYTE AF PSKOV OG JERSIKA (20). Det var hende, der var gift med kong Visvaldis, og blev taget til fange af biskoppen af Riga. Efter sin mands død blev hun gift med Konrad af Meyendorff. Sammen med kong Visvaldis fik hun datteren

PRINSESSE MARIE SOPHIE VISVALDE RURIKID AF PSKOV OG JERSIKA (19). Hun var født omkring 1205. Marie Visvalde blev gift med

UEXKÜLLS VÅBEN

RIDDER JOHANN I AF UEXKÜLL (19). Uexküllslægten blev forlenet med Castrum Ykescolense ved Riga allerede 1201, og mange af dens medlemmer blev riddere i den lettiske Sværdrøderorden, der blev etableret 1202. Johann I omtales første gang 1229 som ”*ridder Johannes de Bardevisch i Dünamünde*”. Han fik Uexküll og Calve i len af ærkebiskoppen i Riga. Johann I døde 1257. Sammen med Marie Sophie Visvalde fik han sønnen

HERREMANND JOHANN II AF UEXKÜLL (18). Han var født omkring 1235. Johann II døde 1289. Han blev gift med

ALHEYDIS AF JERSIKA (18). Sammen med Johann II fik hun sønnen

JOHAN III BARDEWISCH AF UEXKÜLL (17). Han var født omkring 1260, og var herre til Uexküll og Jersika-Dubena. Johan III døde 1312. Johan III blev gift med

LUCIA AF UEXKÜLL (17). Sammen med Johann III fik hun sønnen

HENRICH I AF UEXKÜLL (16). Han var født omkring 1290, og var herre til Uexküll og Jersika-Dubena. Han var død før 1348. Henrich I fik sønnen

HENRICH II AF UEXKÜLL (15). Han var født omkring 1320. Henrich II var herre til Uexküll og Jersika-Dubena. Han omtales sidste gang i 1371. Henrich II var gift med en datter af slægten von Dolen, med hvem han fik sønnen

FRIHERRE RIDDER NICOLAUS I TIL UEXKÜLL (14). Han omtales som Claus, og skrev sig til Felks og Fickel i Estland. Nicolaus II blev ridder og friherre til Uexküll 1383. Nicolaus II døde 1420. Han blev gift med

ILSEBE AF TREYDEN (14). Hun omtales sidste gang 1420. Sammen med Nicolaus til Uexküll fik hun sønnen

HERREMAND NICOLAUS II UEXKÜLL TIL FELKS (13). Han omtales som Claus i 1426. Nicolaus II fik sønnen

HERREMAND NICOLAUS III UEXKÜLL TIL FELKS (12). Han omtales som Claus, og var død 1471. Nicolaus III var gift med en datter af slægten af Töden, der endnu levede 1474. Sammen fik de sønnen

REINHOLT UEXKULL TIL FELKS (11). Han var født omkring 1430, og omtales sidste gang 1516. Det var ham, der blev gift med Anna af Rosen, med hvem han fik sønnen

OTTO

OTTO AF UEXKÜLL (10). Han var født omkring 1475, og døde omkring 1541. Han var gift med Agnete af Möller, hvis farfar var

JOHAN AF MÖLLER (12). Han var født omkring 1420, og døde 1482 i Estland. Johan af Möller fik sønnen

JÜRGEN AF MÖLLER (11). Han var født omkring 1450. Jürgen døde omkring 1510. Han fik datteren

AGNETE AF MÖLLER (10). Det var hende, der blev gift med Otto af Uexküll, med hvem hun fik datteren

ILSEBE OTTOSDATTER UEXKÜLL AF ELLISTER (9). Hun kom fra i Skokloster ved Uppsala. Ilsebe var først gift med Klaus Ungern til Ellister, og da han døde, blev hun gift med Hans Vickerson af Wrangel, der stammede fra

141. RIDDER HEINRICH AF WRANGEL

RIDDER HEINRICH AF WRANGEL (16) optræder første gang 1277 blandt seks adelige personer, der var lensherrer under Rigas Kirke. Her omtales han som "*Dominus Henricus de Wrangle*". Ridder Heinrich fandt sit endeligt, da der brød krig ud med Litauen. Litauerne havde angrebet Estland, og i 1278 drog statholderen i spidsen for Sværdbroderordenens riddere på felttog dybt ind i Litauen. Her blev de omringet og tilintetgjort på trods af stort mod. Statholderen, ordensmesteren og 71 riddere mistede livet. Blandt dem var Henrich Wrangel. Han fik sønnen

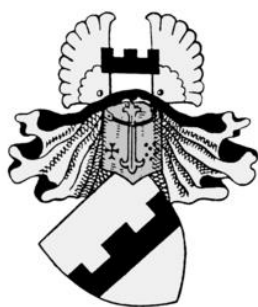
SVÆRDBRODERBORGEN RAKVERE⁵⁷⁷

RIDDER JOHANN TIL WRANGEL (15). Han optræder to gange som vidne i 1282,

først i Roskilde, hvor han var i kong Erik af Danmarks følge, da denne skænkede en gave til Reval, og anden gang hvor fyrst Wizlaw af Rügen skænkede gods til kirken i Riga. I 1287 bjergede han et strandet skib, der tilhørte et rådsmlem fra Lübeck. Om dette hedder det, at ”*Dominus Johannes de Wrangell havde tilbageleveret skibets gods efter den krævede bjergeløn var betalt*”. I den forbindelse omtales han som ridder Johannes, herre til Warangalae. Han fik sønnen

RIDDER FRIEDRICH TIL WRANGEL

(14). Han optrådte som landsråd (abgeordnede) ved Landdagen i Wesenberg 1306, 1321 og 1331. I 1314 var han vidne i retten, og i 1321 omtales han blandt de estiske riddere, hvis rettigheder blev sikret af kong Christian af Danmark, da han deltog i et gesandtskab til København. I 1327 blev nævnt ”*Miles Fridericus de Wrangell*” blandt de lettiske riddere i en sag med Den Tyske Sværdorden. I 1331 optrådte han endnu engang i retten. Ridder Friedrich af Wrangel fik sønnen

WRANGELS VÅBEN

LENSMAND HERMAN TIL WRANGEL

(13). Han optrådte første gang som vidne i retten 1342, hvor han blev omtalt som bachelor i både romersk og kanonisk ret, ”*In utroque jure baccalaureus*”. Slægten havde en sort murkrone med skydeskår i våbenet, der blev hyldet i et senere ridderdigt:

*Die Schlacht war schon verloren,
Der könig stand allein,
Legt, um sein leben zu fechten,
Grimmig die Lanze ein.*

*Da bäumt in wildem Satze
Empor sein edles Ross,
Dann bricht es klirrend zusammen,
Getroffen vom Geschoss.*

*Der König liegt am Boden,
Der Feind stürzt wild heran,
Da tritt vor seinen König
Ein stolzer Rittersmann.*

*Der ficht in schwartzer Rüstung
Und mächtig führt er das Schwert,
Er steht wie eine Mauer
Vor seinem König werth.*

*Ihn kümmert nicht der Feinde
Uebermächtige Zahl,
Er steht, eine Schwarze Mauer
Gegen ein Meer von Stahl.*

*Ob ihm aus zwanzig Wunden
Sein Blut auch rinnen that,
Er schirmt und schützt den König,
Bis endlich Hilfe naht.*

*Dem Helden bessert sein Wappen
Der König darauf mild:
Er gab eine schwarze Mauer
Ihm in das Silberne Schild.*

*Der so den könig gerettet,
Herr Wrangel heiss der held;
Noch heute ziehn seine Enkel
von Kampfeslust ins Feld.*

*Der Ahn stand gleich 'ner Mauer
Vor seinem König fest,
Drum heute noch kein Wrangel
Von seinem König Lässt.*

*Mit blankem Schwert erfochten
Die Wrangels sich hohen Ruhm,
Die schwedische Freiherrnkron,
Hispaniens Grafenthum.*

*Mit mächtigen Fürsten verschwägert,
Errangen sie manchen Preis-
Gott grüß Euch, Ihr tapfern Degen
Und Euer Wappen: Schwarz-weis!*

*Slaget allerede tabt,
Kongen som sidste mand,
I forsvar for sit liv,
Støder lansens bedst han kan.*

*Truffet af en kugle,
Den ædle Konges Hest,
Bryder klirrende sammen,
Han kæmper som han kan bedst.*

*Kongen ligger på jorden,
Fjenden haster derhen,
Da træder foran Kongen
Den stolte riddersvend.*

*Han kæmper i sort rustning,
Han fører mægtigt sit sværd,
Foran sin konge står han,
Som mur han viser sit værd.*

*Ham bekymrer ikke
Fjender i store mål,
Han står som en sort mur
Imod et hav af stål.*

*Selvom der fra tyve sår
Hans blod det rinder ud,
Han beskytter Kongen,
Til hjælpen går der bud.*

*Kongen giver ham våben,
Da helten er til kur:
I et sølverfarvet skjold
Han gav ham en sort mur.*

*Herr Wrangel hedder helten
Ham Kongens redningsmand;
Sønnens søn den dag i dag
Afkamplyst drages han.*

*Slægten stadig som en mur,
For sin konge står den fast,
Altid vil en Wrangel,
Med Kongen stå last og brast.*

*Sværdets blanke dyder
Wranglerne berømme,
Svenske friherrekroner,
Spanske grevedømme.*

*I slægt med store fyrster,
Vinder i mangelen strid-
Gud hilser jer tapre sværd
Og jer våben: Sort-hvid.*

Herman Wrangel optrådte også som vidne i retten 1367, hvor han blev omtalt som lensmand (vassal) i Virumaa. Han fik sønnen

RIDDER WOLMAR I WRANGEL TIL SELLIG (12). I 1402 anlagde fogeden af Wesenberg sag mod ham og hans bror vedrørende deres ejendomme i Wrangel, Kandel og Karoll. Deres ejendomsret kunne brødrene fuldgyldigt bevise, hvortil kom, at de havde ejendomme i Segel, Kattel, Jesse, Pödderas, Viol, Tatters og Paskel. Wolmar I erhvervede også Sellig i 1423. Han var lensherre under Den Tyske Orden, hvor han fik udbyttet af de gejstlige len i Kalligal. Wolmar II deltog i belejringen af Kokenhausen, og var da ridder (miles). Han var gift med

HELEWY AF SELLIG (12). Sammen med Wolmar I fik hun sønnen

LENSMAND RIDDER WOLMAR II WRANGEL TIL SELLIG (11). Han ejede Sellig, Toall og Rojel. Wolmar II var lensmand under Den Tyske Orden. Han stiftede et vicarie. Wolmar II døde 1464. Han var gift med

BARBARA AF KALLIGAL (11). Sammen med Wolmar II fik hun sønnen⁵⁷⁸

LENSMAND VICKE WRANGEL TIL TOLSBURG (10). Han var lensmand (landrath) i Letland 1464. Vicke Wrangel ejede Kalligal, Assevar og tre gårde i Tols i 1469. Siden blev han herre til Selckis og Tolsburg i Estland og Lude Slot i Letland. Vicke af Wrangel døde 1514. Han var gift med

MARGRETHE TAUBE AF FYHRENHOF (10). Hun var født 1450 i Skokloster, og kom fra Taube i Fyhr. Da hendes mand døde 1514,

blev hun gift anden gang med Berthold af Berge. Sammen med Vicke Wrangell fik hun sønnen

RITMESTER HANS VICKESSON WRANGEL TIL ELLISTFER (9). Han skrev sig til Ellistfer, Tolsburg og Selckis. Hans Vickesson Wrangel blev kongelig svensk ritmester over Den Tyske Ordens 8. rytterkompagni i Letland. Siden blev han lensmand (landrat) af Estland. Han fik Ellistfer med sin første hustru Ilsebe, der var død 1524, hvor han skiftede med sine sønner. Året efter blev han gift med sin anden hustru Magdalene af Uexküll. Samme år blev han kirkeråd (abgeordnete) i Dorpat Stift. I 1538 købte han Cangest og Sessekull i Dorpat for 400 rigsmark. Hans Vickesson døde 1542. Det var altså ham, der blev gift med Ilsebe Ottosdatter Uexküll, med hvem han fik sønnen

HERREMAND CHRISTOPHER HANSEN WRANGEL AF ELLISTFER (8). Han var herremand til Ellistfer, men indgik forlig med sin far og stedmor 1524, hvor han afstod den. Christopher Hansen Wrangel døde 1543. Han var gift med

MAGDALENE AF TAUBE (8). Sammen med Christopher Hansen Wrangel fik hun sønnen

LENSMAND HANS CHRISTOPHERSEN WRANGEL AF NORDLAND (7). Han optræder som lensmand (lagmand) af Nordland 1610, og døde før 1616. Hans Wrangel blev gift med Karen Henriksdatter Staur, der stammede fra grev William Langsværd af Normandiet.

142. GREV WILLIAM LANGSVÆRD AF NORMANDIET

GREV ROLLO AF NORMANDIET (29)
og **GREVINDE POPPA ROBERTA AF**
BAYEUX (29) fik endvidere sønnen

WILLIAM LANGSVÆRD

GREV WILLIAM LANGSVÆRD AF
NORMANDIET (28). Han var født omkring
891 i Rouen. William Langsværd var født
som hedning, men blev døbt 912. Han
efterfulgte sin far som greve af Normandiet i
927. I 933 gjorde normannerne oprør, da de
mente, at William var blevet for blød, og
havde glemt de gamle vikingedyder. William
Langsværd slog dog oprøret ned, og det
gjorde han også med bretonerne, der gjorde
oprør, da William Langsværd blev forlenet
med deres land. I 936 døde den franske
konge, og William Langsværd hentede Louis
IV hjem fra England for at kunne overtage
tronen. Den unge konge kunne dog ikke
kontrollere sine vasaller, og både bretonerne
og flanderne angreb normannerne. I 941
indgik William Langsværd en fredsftale med
bretonerne i Rouen, hvor han tilbagegav det
meste af deres område.

DRABET PÅ WILLIAM LANGSVÆRD

William Langsværd nåede ikke at slutte fred
med flanderne, da han i 942 blev dræbt i et
baghold, da han forlod sit skib på vej til en
fredskonference med grev Arnulf I af
Flandern. William Langsværd blev begravet i
Rouen Domkirke. Han blev gift med

GREVINDE SPROTA AF SENLIS (28).
Hun var født omkring 911 i Rennes. Sprota
blev hærtaget under kampene mellem
normannerne og bretonerne og gift med
William Langsværd på dansk maner (more
danico). Efter hans død blev hun gift med **den**
hovedrige Esperleng fra Pitres. Hun døde 940
i Fechamp. Sammen med William Langsværd
fik hun sønnen

RICHARD I

HERTUG RICHARD I "DEN FRYGTLØSE" AF NORMANDIET (27).

Han var født 935 i Normandiet, og var kun syv år, da hans far døde. Kong Ludvig IV benyttede anledningen til at overtage Normandiet, medens Richard I blev sat i fangeskab i Laon. Herfra flygtede han, og sammen med de normanniske vikinger fordrev han kong Ludvig IV fra Normandiet i 947.

RICHARD I

I 960 blev han gift med hertuginde Emma af Paris. Hun døde i 966, og ikke længe efter stoppede Richard I op ved et skovhuggerhus under en jagt. Her fandt han skovhuggerens kone tiltrækkende, men hun henviste ham til sin søster Gunnor, som Richard siden blev gift med. Han døde 996 i Fechamp. Richard I blev altså gift med

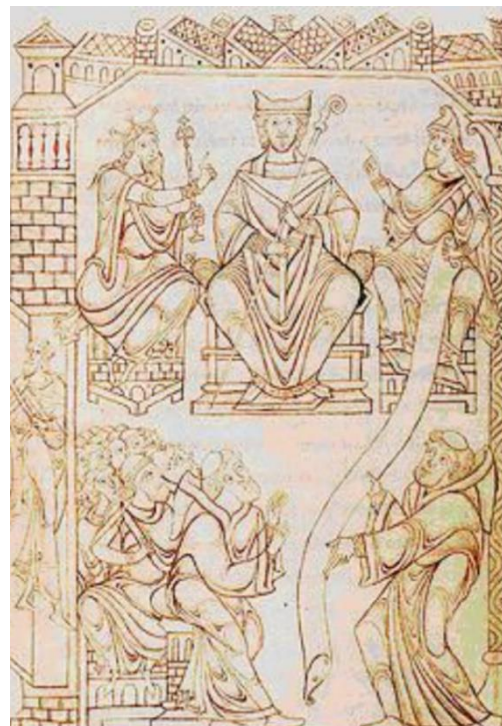
HERTUGINDE GUNNOR AF NORMANDIET (27). Hun var født 936 i Rouen, og var datter af en vikingehøvding. Hertuginde Gunnor døde 1031 i Normandiet. Sammen med Richard I fik hun sønnen

GUNNOR

HERTUG RICHARD II "DEN GODE" AF NORMANDIET (26).

Han efterfulgte sin far som hertug af Normandiet i 996. Richard den Gode støttede kong Robert II imod burgunderne, og afviste et angreb fra kong Ethelred II af Wessex. Richard II søgte at reformere de normanniske klostre.

RICHARD II

De normanniske hertuger holdt til på Chateau de Falaise. Richard II døde 1031, og blev begravet i Treenighedsklostret i Fechamp. Han var gift med datteren af

RICHARD II

GREV CONAN I "DEN SKÆVE" AF RENNES (27). I 990 døde grev Alan af Rennes, hvorefter grev Conan angreb Nantes, og selv blev greve af Rennes. Grev Conan I gav land til Mont Sankt Michel. Han kom i konflikt med sin svigerfar Goeffrey I, og under et angreb på denne, blev han selv dræbt i slaget ved Conquerieuil 992. Han blev begravet i Mont Sankt Michel. Han var gift med grevinde Ermengarde af Anjou, hvis bedsteforældre var

GREV FOULQUES II "DEN GODE" AF ANJOU (29) og GREVINDE GEBERGA AF MAINE (29), der endvidere fik sønnen

GOEFFREY I

GREV GOEFFREY I "GRÅKAPPE" AF ANJOU (28). Han var født 940 i Anjou. I 958 efterfulgte Goeffrey I sin far som greve af Anjou, og i 965 giftede han sig med Adele af Vermandois. Hun døde i 975, og han giftede sig anden gang med enken Adelaïse af Chalon, hvad der førte til, at han også blev greve af Chalon. Grev Goeffrey I udbyggede kastellet i Angers som sin magtbase samtidig med, at han søgte at skabe fred gennem giftemål. At kærligheden så måtte komme i anden række fremgår tydeligt af tegningen af hans bryllup, hvor præsten har svært ved at få dem til at give hånd.

GOEFFREYS GIFTEMÅL

Goeffrey I døde 987 under belejringen af Marcon, og blev begravet i Sankt Martin Basilika. Grev Goeffrey I var altså først gift med

ADELE

GREVINDE ADELE AF VERMANDOIS (28). Hun var født omkring 945 i Vermandois. Adele gav gods til Sankt Aubin Kloster i Angers i 974, og døde året efter. Hun blev begravet i Sankt Aubin Kloster. Grevinde Adele var først gift med grev Lambert af Chalon, og siden med grev Goeffrey I af Anjou, med hvem hun fik datteren

ADELES GRAVMÆLE

GREVINDE ERMENGARDE AF ANJOU (27). Det var hende, der blev gift med grev Conan I, med hvem hun fik datteren

JUDITH AF BRETAGNE

HERTUGINDE JUDITH AF BRETAGNE (26). Hun var født omkring 982. Hertuginde Judith grundlagde Bernay Kloster, hvor hun blev begravet, da hun døde i 1017. Hendes sarkofag er siden fundet, og en eksamination af skelettet viste, at hun havde været lille af vækst, og havde en deformation af ryggen. Det var hende, der blev gift med hertug Richard II, med hvem hun fik datteren

GREVINDE ELEANOR AF NORMANDIET (25). Hun var født omkring 1011 i Normandiet, og var faster til kong Wilhelm Erobreren af England. Eleanor døde 1035 i Vlaams. Grevinde Eleanor var gift med

GREV BAUDOUIN IV "DEN SKÆGPYDEDE" AF FLANDERN (25), der sammen med grevinde Eleanor endvidere fik datteren

HERTUGINDE JUDITH AF FLANDERN (24). Hun var født 1033 i Brügge. Hertuginde Judith ejede en række kostbare manuskripter og illuminationer, som hun skænkede til Weingarten Kloster ved sin død i 1094.

JUDITH AF FLANDERN^(W)

Judith var først gift med jarl Tostig Godwinson, med hvem hun fik sønnen Skule Kongsfostre Tostigson. Tostig Godwinson blev imidlertid dræbt, hvorefter hun flygtede til Danmark. Siden blev hun gift anden gang med hertug Welf IV af Bayern, med hvem hun fik sønnen hertug Henrik IX den Sorte af Bayern. De indgår begge i slægten. Hun blev altså først gift med sønnen af

JARL GODWIN WULFNATHSON AF WESSEX (25) og **GYTHA THORGILSDATTER MUNSÖ AF UPPSALA (25)**, der endvidere fik sønnen

JARL TOSTIG GODWINSON AF NORTHUMBRIEN (24). Efter faderens død blev Tostig jarl af Northumbrien, medens broderen Harold blev jarl af Wessex. De to brødre førte en række krige sammen mod den waliske fyrste Gryffydd af Llewelyn, som de slog i 1063.

Kampen mod waliserne havde været dyr, og for at dække omkostningerne havde Tostig udskrevet store skatter i sit jarledømme Northumbrien. Det var indbyggerne imidlertid uvante med, idet de i det tidligere danske område havde været vant til lave skatter. Samtidig havde jarl Tostig og hans danske hird været hårde i inddrivelsen af skatterne. Hertil kom, at han dræbte to af sine lensmænd (thegner), der kom i fredeligt ærinde. Det førte til oprør i 1065.

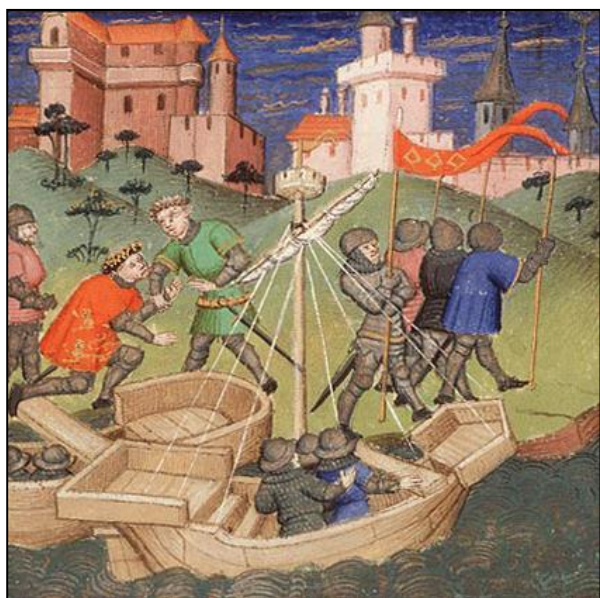
TOSTIG OG HAROLD I KLAMMERI

Kong Edvard Bekenderen sendte derfor Tostigs bror Harold Godwinson op for at finde en mindelig løsning. Da brødrene kom tilbage til hoffet for at aflægge rapport, støttede Harold Northumbriens herremænd og ikke sin bror. Dette førte til klammeri mellem de to brødre ved hoffet, og da kongen støttede Harold og herremændene, tog Tostig Godwinson sammen med sin familie og sine loyale lensmænd til sin svoger Baudouin den Fromme i Flandern.

Her samlede Tostig Godwinson en flåde, og stod ind i Humber med 60 skibe for at tilbageerobre sit jarledømme, men han blev slået af den nye jarl Edwin. Tostig undslap med 12 af sine skibe, og drog til kong Svend

Estridsen i Danmark, som han tilbød England, hvis Tostig kunne få sit jarledømme tilbage. Svend Estridsen havde imidlertid nok at se til, så han takkede nej. Tostig fortsatte så til kong Harald Hårdråde i Norge, og her fandt han lydørhed, da det passede perfekt med Harald Hårdrådes krav på den engelske trone efter kong Edward Bekenderen var død.

Sammen med Harald Hårdråde forlod Tostig Godwinson så Norge i spidsen for en flåde på 350 skibe. Harold samlede støtter på Orkney og i Skotland, medens Tostig angreb den nye engelske flådebase på Isle of Wight for at lokke kong Haralds tropper mod syd.

TOSTIG OG HARALD LANDER VED
YORK

Herefter mødtes Tostig og Harald Hårdråde ved Humbers munding, og sejlede til York, hvor det kom til slaget ved Gate Fulford. Her stod de over for jarlerne af Northumbrien og Mercia. Parterne stod på hver sin bred af et vandløb, og slaget startede med, at Tostig foretog et underbemandet skinangreb på den ene fløj, som lokkede jarlen af Northumbrien ud i vandløbet for at angribe Tostig og vise,

hvem der var den retmæssige jarl af Northumbrien.

Da northumbrianerne havde kæmpet sig gennem vandmasserne, og kom op på den anden side, blev de standset af Tostigs skjoldmur. Medens alle englænderne var fokuseret på dette, foretog Harald Hårdråde et flankangreb med sin hovedstyrke på jarlen af Mercias styrker, så også de blev tvunget ud i floden. Nu var alle de engelske styrker fanget i vandet mellem Harald og Tostig, der stod på hver sin flodbred. Følgen var, at de engelske styrker tabte, og de fleste druknede, herunder de to jarler.

SLAGET VED GATE FULFORD

Efter at have vundet slaget blev styrkerne splittet op. Harald og Tostig tog til Stamford Bridge med en mindre styrke for at oprette en fæstning, hvor vejen fra syd krydsede floden. Da de regnede med, at kong Harold var langt mod syd, og da vejret var varmt, rejste de uden skjolde, hjelme og ringbrynjer.

Kong Haralds styrker var imidlertid marcheret mod nord i iltempo, så de overraskede Tostig, Harald og de andre letbevæbnede nordmænd ved broen. Nu tilbød kong Harold sin bror, at han kunne få sit jarledømme tilbage. Tostig spurgte så, hvad kong Harald Hårdråde kunne få. Hertil svarede kong Harold, at han kunne få seks fod engelsk jord, da han jo var en stor mand. På

denne baggrund ville Tostig ikke svigte sin allierede, og det kom til et heftigt slag.

SLAGET VED STAMFORD BRIDGE

Ved slaget manglede nordmændene deres dækvåben, og Harald Hårdråde blev truffet af en pil i halsen. Selvom Tostig søgte at holde rækkerne, mistede nordmændene modet, og da også Tostig blev dræbt af en pil i ansigtet, var det slut. Nordmændene blev nedslaget, og da hjælpetropperne ankom, led de samme skæbne. Sammen med hertuginde Judith af Flandern fik han sønnen

STORMAND SKULE KONGSFOSTRE TOSTIGSON TIL REIN (23). Han blev født i Wessex 1052. Skule Tostigson Kongsfostre fulgte med Olav Kyrre tilbage til Norge, efter begge deres fædre var blevet dræbt i slaget ved Stamford Bridge. Han voksede op som kong Olav Kyrres fostersøn, hvoraf han fik sit tilnavn. Skule Kongsfostre blev kongens rådgiver og leder af kongens hird. Han deltog i kong Magnus Barfods togter til det irske hav. Snorre omtaler ham som intelligent, galant og af den fineste engelske herkomst.

Kong Olav Kyrre ville give ham et len, men Skule takkede pænt nej. *”Hvis der bliver kongeskifte, da kan det være, at gaven bliver taget tilbage”*. I stedet ønskede Skule sig ejendomme i nærheden af de byer, hvor kongen holdt julegilder. Han fik så ejendomme i Kongshelle, Oslo, Tønsberg,

Borg, Bergen og Trondheim, hvor han fik godset Rein. Disse ejendomme har siden hørt under slægten Rein, som Skule blev stamfader til. Han blev gift med Gudrun Newsteinsdatter, hvis bedsteforældre var

KONG SIGURD SYR HALFDANSON AF RINGRIKE (25) og **DRONNING ÅSTA GUDBRANDSDATTER AF VESTFOLD** (25), der endvidere fik datteren

INGRID SIGURDSDATTER AF VESTFOLD (24). Hun var født omkring 1010, og døde 1070. Ingrid Sigurdsdatter var gift med

STALLER NEWSTEIN HALDORSON AF HVITSTEN (24). Han var født omkring 1012. Stalleren eller staldmesteren var et af de højeste kongelige embedsmænd. Han stod for de kongelige stalde, arrangerede de kongelige rejser, var kongens talsmand på tinget, og var leder af hirden. Staller Newstein døde 1050. Sammen med Ingrid Sigurdsdatter fik han datteren

GU DRUN NEWSTEINSDATTER AF REIN (23). Hun blev født 1050. Gudrun Newsteinsdatter døde 1090. Det var hende, der blev gift med stormand Skule Kongsfostre, med hvem hun fik sønnen

LENSMAND ÅSULF SKULESON AF REIN (22). Han blev født omkring 1075. Lensmand Åsulf Skuleson døde omkring 1150. Han var gift med Tora Skoftesdatter, der stammede fra

143. STORMAND EINAR TAMBESKÆLVER AF HUSABY

EINAR TAMBESKÆLVER⁵⁷⁹

STORMAND **EINAR**
”TAMBESKÆLVER” **EINDRIDESON**
AF HUSABY (25) var født 982. Einars tilnavn kom af buen eller tamben. Einar Tambeskælver var af en af Norges mest fremtrædende stormænd, og han stod ved kong Olav Tryggvassons side i slaget ved Svold i år 1000. Her kom Olav Tryggvason i kamp med Svend Tveskæg, Olav Skötkonung og Erik Jarls forenede flåder. Deres flåde var på 100 skibe, medens Olav Tryggvason havde 11 skibe, så selvom Olavs skibe var store, var resultatet nok givet på forhånd. Det sidste af Olavs skibe, der måtte overgive sig, var hans eget skib, det legendariske *Ormen hin Lange*. Det var et af de største vikingeskibe, der var bygget, med 68 årer og en besætning på op mod 500 mand.

Einar Tambeskælver regnedes for den bedste bueskytte i landet, og efter sagaerne gik kampen gik godt for kong Olav, indtil Einar fik ødelagt sin bue. Der lød et højt smæld, og kongen sagde: ”*Tag min bue og skyd med den*”. Einar spændte så buen forbi pilens od, og smed den tilbage med ordene: ”*For svag, for svag er kongens bue*”. I stedet tog Einar så sværd og skjold frem, og kæmpede videre. Slaget endte med, at Olav Tryggvason druknede. Einar Tambeskælver overlevede, og skiftede til at støtte Erik Jarl, for hvem han sejlede *Ormen hin Lange* tilbage til

Trondheim. Følgen var, at Norge blev delt mellem danskekongen, svenskekongen og ladejarlerne.

Einar Tambeskælver deltog sammen med Erik Jarl på ladejarlernes side i slaget ved Nesjar i 1016. Her stod kong Olav den Helliges 30 skibe over for jarlernes 45 skibe. Slaget er beskrevet i heltekvadet *Nesjavisur* af kong Olavs skjald Sighvat Tordsson, der var til stede ved slaget. Da det stod klart, at Hellig Olav ville vinde slaget, flygtede Erik Jarl og Einar Tambeskælver, medens Erling Skjalgsson blev tilbage, og kæmpede til det sidste.

EINAR TAMBESKÆLVERS FLÅDE⁵⁸⁰

Siden hjalp Einar Tambeskælver Knud den Store i England, og blev til gengæld lovet at blive jarl. Da kong Knud jog Hellig Olav ud af Norge i 1028, regnede Einar Tambeskælver derfor med, at han skulle være jarl. Knud udpegede imidlertid en anden jarl, så Einar blev i England, til Hellig Olav blev dræbt i slaget ved Sticklestad i 1030. Da drog Einar Tambeskælver til Gardarige, og hentede Hellig Olavs uægte søn Magnus den Gode tilbage til Norge, ligesom han, sammen med biskop Grimkjell, var med til at få ophøjet Hellig Olav til helgen. Einar Tambeskælver og hans søn Eindride blev dræbt af Harald Hårdråde i 1050. Einar Tambeskælver var gift med datteren af

KONG HÅKON JARL "DEN STORE" SIGURDSON AF NORGE (26) og TORA SKAGESDATTER AF NORDMØRE (26), der endvidere fik datteren

BERGLJOT HÅKONSDATTER AF LADE (25). Hun var født 982. Bergljot omtales som meget smuk og storsindet. Da hendes mand Einar Tambeskælver og deres søn blev dræbt af Harald Hårdråde i 1050, tog Bergljot til kongsgården for at få hævn. Hun nåede imidlertid for sent frem, og måtte se på, at Harald Hårdråde sejlede ud af fjorden. Sammen med Einar Tambeskælver fik hun døtrene Ingebjørg Einarsdatter og Ålov Einarsdatter, der begge indgår i slægten. Vi har altså

ÅLOV EINARSDATTER AF HUSABY (24). Hun var født omkring år 1000. Ålov Einarsdatter døde 1031. Hun blev gift med

TORD FOLESON OG HELLIG OLAV⁵⁸¹

FANE BÆRER TORD FOLESON FRA ISLAND (24). Han kom fra Island, og blev medlem af kong Hellig Olavs hird. Tord var med til at afsløre mordplaner mod Hellig Olav i 1018. Han deltog i slaget ved Sticklestad i 1030, hvor Hellig Olav ville vinde Norge tilbage fra de norske jarler og bønder. Her bad kongen Tord Foleson om at føre fanen i et fremstød, der skulle undsætte dele af hæren,

der var trængt frem i modstrid med, hvad der var aftalt.

Med den gyldne fane højt hævet gik Hellig Olav og Tord Foleson så frem i spidsen for et fremstød, hvor de begge mistede livet. Også dette slag kender vi fra *Nesjavisur*, hvor vi endnu engang har førstehandsviden fra skjalden Sighvat Tordsson. Han var Tord Folesons søn, og han observerede slaget, indlejret i en skjoldborg, så han senere kunne berette om det. Sammen med Ålov Einarsdatter fik Tord Foleson også datteren

GU DRUN TORDSDATTER AF GISKE (23). Hun var født 1029. Gudrun Tordsdatter døde 1095. Hun blev gift med lensmand Skofte Ogmundson, hvis bedsteforældre var

LENSMAND TORBERG ARNESSON ARNUNGE AF GISKE (25) og RAGNHILD ERLINGSDATTER AF SOLA (25), der endvidere fik sønnen

STORMAND OGMUND TORBERGSON ARNUNGE AF GISKE (24). Han blev født 1024. Ogmund Torbergson holdt til på stormandsgården i Giske. Han døde før sin far. Ogmund Torbergson fik sønnen

LENSMAND KORSRIDDER SKOFTE OGMUNDSON ARNUNGE AF GISKE (23). Skofte blev lensmand (lenneman) i 1066, og han deltog i sin ven kong Magnus Barfods togt til Orkneyøerne i 1098. I 1101 udviklede der sig imidlertid en konflikt mellem Skofte og kong Magnus, da kongen ville have en arv, der tilfaldt Skofte. Følgen blev, at Skofte udrustede fem store skibe, og drog på korstog med sine tre sønner. De tog afsted i 1102, og nåede til Flandern, hvor de overvintrede. I 1103 sejlede de videre til Frankrig, Gibraltar og Rom, hvor Skofte blev syg og døde. De øvrige deltagere rejste videre

til det hellige land, men tog hjemad kort efter. Skoftes sønner nåede dog ikke hjem, men døde undervejs. Det var Skofte Ogmundson, der blev gift med Gudrun Tordsdatter, med hvem han fik datteren

TORA SKOFTESDATTER ARNUNGE AF GISKE (22). Hun var født 1070. Tora Skoftesdatter døde 1135. Det var hende, der blev gift med lensmand Åsulf Skuleson med hvem hun fik datteren Sigrid Åsulvsdotter og sønnen lensmand Guttorm Åsulvson, som begge indgår i slægten. Vi har altså

SIGRID ÅSULVSDOTTER AF REIN (21). Hun blev gift med Hallkjell Jonson Huk, der stammede fra

144. HØVDING HORDA-KÅRE ASLAKSSON

HØVDING HORDA-KÅRE ASLAKSSON AF HORDALAND (26) var født i Hordaland. Han var en stor høvding (herse) på Harald Haarfagers tid, og nævnes flere gange i Snorres kongesagaer. Han fik ifølge sagaerne sønnen

THORLEIF "DEN VISE" KÅRESSON (25). Han var født omkring 896, og døde omkring 970. Han fik ifølge sagaerne sønnen

SÆBJØRN TORLEIFSSON AF AGDER (24). Han var født 960. Sæbjørn Torleifsson fik ifølge sagaerne en datter

JONMODER SÆBJØRNSDATTER AF AGDER (23), der blev gift med Arne Lagi den Korte af Giske, hvis farfar var

JARL ERLING SKJALGSSON AF SOLA (25) og **PRINSESSE ASTRID TRYGGVASDATTER AF VIKEN** (25), der endvidere fik datteren

GJERTRUD ERLINGSDATTER AF SOLA (24). Hun var født omkring 1006, og døde omkring 1060. Hun var gift med sønnen af

LENSMAND ARNE ARNMODSON ARNUNGE TIL GISKE (25) og **TORA TORSTEINSDATTER GALGE AF GISKE** (25), der endvidere fik sønnen

ARNE ARNESSON ARNUNGE AF GISKE (24). Han var født omkring 1000, og døde omkring 1040. Sammen med Gjertrud Erlingsdatter fik han sønnen

ARNE LAGI "DEN KORTE" ARNUNGE AF GISKE (23). Han var født 1035, og døde 1050. Det var ham, der blev gift med Sæbjørn Torleifssons datter, med hvem han fik sønnen

LENSMAND JON ARNESEN SMØIRBALTE AF HUK (22). Han var gift med Brynjulf Helgesons datter, der stammede fra

145. JARL EIRIK HUNDA- STEINAR GURISON

JARL EIRIK HUNDA-STEINAR GURISON AF DANELAGEN (28) var vikingearl i England. Han døde i Norge. Jarl Eirik Hunda-Steinar blev gift med en datter af

VIKINGEKONGE RAGNER "LODBROG" SIGURDSSON AF NORMANNERNE (29), der ifølge sagaerne endvidere fik datteren

ÅLØF RAGNERSDATTER AF DANERNE (28). Sammen med jarl Eirik Hunda-Steinar fik hun ifølge sagaerne sønnen

JARL BJØRN HUNDA-STEINARSON AF NORDMÆNDENE (28). Han var født omkring 830, og var vikingearl i England.

Bjørn Hunda-Steinarson døde i 890. Han fik ifølge sagaerne sønnen

AUDUN SKØKULL BJARNASON AF AUDUNSTAD (27). Audun Skøkull tog til Island, hvor slog sig ned i Vididale, og blev grundlægger af Audunstad. Han døde 920. Audun Skøkull var gift med

THORDIS THORGRIMSDOTTIR AF DANERNE (27). Hun blev født før 860, og døde 880. Sammen med Audun Skøkull fik hun ifølge sagaerne datteren

THORA MOSHALS AUDUNSDOTTIR AF AUDUNSTAD (26). Hun blev gift med

HALLUR FRA GULDBRANDSDALEN (26). Sammen med Thora Moshals fik han ifølge sagaerne datteren

ULFHILD TORASDOTTIR AF VIK (25). Hun tog navn efter sin mor, der var berømt i modsætning til hendes far. Hun kom fra GuldbRANDSDalen. Ulfhild Torasdottir var gift med

GUDBRAND KULA OLAVSON AF VIK (25) Han kom fra Vik i Opplandene, hvor han blev født 923. Sammen med Ulfhild Torasdottir fik han ifølge sagaerne sønnen

HALLKJELL GUDBRANDSON AF VIK (24). Han omtales i Knytlingesagaen, og skabte forlig mellem kong Magnus Olavsson og kong Harald Sigurdsson, som var hans venner. Hallkjell Gudbrandsson fik ifølge sagaerne en datter

HALLKJELLSDATTER AF VIK (23), der blev gift med

LENSMAND BRYNJULF HELGESON AF AURLAND (23). Han blev født omkring 1020, og var kong Harald Hårdrådes

lensmand (lenneman) i Sogn. Brynjulf kom af en gammel konge- og vikingeæt, der var den mægtigste i Sogn. Han døde omkring 1066. Sammen med Hallkjells datter fik han en datter

HALLKJELLMODER BRYNJULFSDATTER AF AURLAND (22). Det var hende, der blev gift med lensmand Jon Arnesen Smøirbalte, med hvem hun fik datteren Eldrid Jonsdatter Smør og sønnen Hallkjell Jonson Smør. De indgår begge i slægten. Vi har altså

HALLKJELL JONSON SMØR AF HUK (21). Han var født omkring 1095 på Huk, og døde omkring 1160. Det var ham, der var gift med Sigrid Åsulvsdotter, med hvem han fik sønnen

JON HALLKJELLSON SMØR TIL HUK (20). Han var født omkring 1130, og døde efter 1170. Jon Hallkjellson blev gift med prinsesse Margareta Haraldsdatter Gille, med hvem han fik sønnen Ragnvald Jonsson. Han blev endvidere gift med Margret Arnesdotter Stovrim, med hvem han fik datteren Ragnvild Jonsdatter Huk. De indgår begge i slægten, og blev gift med hinanden. Han blev altså gift med prinsesse Margareta Haraldsdatter Gille, hvis farfar var

KONG MAGNUS "BARFOD" OLAVSON KYRRE AF NORGE (22), der endvidere blev gift med datteren af

GILLEDOMNAN MAC SOLAMADOMINANS FRA IRLAND (23). Han fik datteren

DRONNING BETHOC GILLESBOTTER AF NORGE (22). Sammen med kong Magnus Barfod fik hun sønnen

HARALD IV PÅ GLØDENDE JERN

MEDKONG HARALD IV MAGNUSSON GILLE AF NORGE (21). Han blev født 1103 i Irland eller Suderøyene, og hans tilnavn kommer af Gilchrist. Da han kom til Norge sidst i 1120-erne, blev der rejst tvivl om hans herkomst. Denne beviste han ved jernbyrd gennem at gå på glødende jern. Efter kong Sigurd Munns død 1130 blev han medkonge sammen med kong Magnus Sigurdsson takket være stormændenes opbakning.

I 1134 blev han besejret af kong Magnus ved Färlev, og måtte flygte til Danmark. Her fik han otte langskibe og Halland som len af kong Erik Emune, og deltog i et slag på Hven og et på Læsø. Einar Skuleson beretter:

*Kamprasker krigerfyrste!
Du blotede tunna ægge
på troløse fjendekarere
indunder Hven den høje.*

*Brynjens blotere havde
en kamp ved stranden på Læssø.
Mærkerne flagrede i vinden
ud over mændenes skarer.*

Nytår 1135 vendte Harald Gille tilbage til Norge, og slog kong Magnus. Magnus fik nu skåret en fod af, blev blindet og kastreret. Han blev herefter optaget i Nidaros Kloster. 1136 blev Harald Gille opsøgt i Bergen af Sigurd Slembe, der påstod at være hans halvbror, og krævede at få del i tronen. Harald prøvede at dræbe ham, men blev selv dræbt, og begravet i Kristkirken i Bergen. Sammen med en elskerinde fik han datteren

PRINSESSE MARGARETA HARALDSDATTER GILLE AF NORGE

(20). Hun var født før 1136, og døde omkring 1161. Det var hende, der blev gift med Jon Hallkjellson Smør, med hvem hun fik sønnen

RAGNALD JONSSON SMØR TIL BLINDHEIM (19).

Han var født 1150 på Blindheim. Ragnvald Jonsson døde 1184 i Sogndal. Han blev gift med sin halvsøster Ragnvild Jonsdatter, der stammede fra

146. VIKING HALVDAN SIGURDSSON AF STEIN

KONG SIGURD SYR HALFDANSON AF RINGRIKE (28) og **DRONNING ÅSTA GUDBRANDSDATTER AF VESTFOLD**

(28) fik ifølge sagaerne endvidere sønnen

VIKING HALVDAN SIGURDSSON AF STEIN (27). Han var født 995 i Bergen, og

døde 1047 på vikingetogt i Rise i Yorkshire. Han var gift med datteren af

STORMAND EINAR
"TAMBESKÆLVER" EINDRIDESON
AF HUSABY (28) og BERGLJOT
HÅKONSDATTER AF LADE (28), der
endvidere fik datteren

INGEBJØRG EINARSDATTER AF
AUSTRÅTT (27). Hun var født 995, og døde
1047. Sammen med viking Halvdan
Sigurdsson fik hun datteren

BERGLJOT THORBJØRG
HALFDANSDOTTIR AF GISKE (26). Hun
var født omkring 1010 i Austrått, og døde
1041 i England. Bergljot Halfdanskottir var
gift med sønnen af

LENSMAND ARNE ARNMODSON
ARNUNGE TIL GISKE (28) og TORA
TORSTEINSDATTER GALGE AF
GISKE (28), der endvidere fik sønnen

JARL FINN ARNESSON AF HALLAND
(26). Han var født omkring 1065 i Halland.
Finn Arnesson var lensmand (lennemann) i
Trøndelag, og jarl af Halland under kong
Svend af Danmark. Han døde omkring 1065.
Det var ham, der var gift med Bergljot
Thorbjørg Halfdanskottir, med hvem han fik
datteren

SIGRID FINNSDATTER AF HEDMARK
(25). Hun var født omkring 1020 i Ausrått, og
døde omkring 1100 i Hedmark. Hun var gift
med jarl Orm Ellivsson, der stammede fra

147. KONG VIKAR ALREKSSON AF AGDAR

VIKAR ALREKSSON

KONG VIKAR ALREKSSON AF AGDAR
(34) var født i Ogdum i Rogaland. Efter
sagaerne vandt han flere slag i Rusland og
Sverige. På en sejlads fra Agdar til Hordaland
i blev de stoppet af stærk modvind. For at
komme videre blev de enige om, at Odin
krævede menneskeoffer. De trak lod, og
loddet faldt på vikar. De prøvede en gang til
med samme resultat. Vikar blev herefter ofret
til Odin. Han fik ifølge sagaerne sønnen

KONG VATNAR VIKARSSON AF
HORDALAND (33). Han blev født på
Agdar. Deres togt til Hordaland må være
lykkedes efter ofringen af Vikar, i hvert fald
optræder Vatnar som konge af Hordaland
efterfølgende. Vatnar Vikarsson blev begravet
i Vatnarshøjen. Kong Vatnar fik ifølge
sagaerne sønnen

PRINS VATNAR VATNARSSON AF
HORDALAND (32). Han døde omkring 820.
Prins Vatnar fik ifølge sagaerne sønnen

KONG EIRIK VATNARSSON AF
HORDALAND (31). Han faldt i slaget ved
Hafrsfjord 872. Kong Eirik af Hordaland fik
ifølge sagaerne datteren

DRONNING GYDA ERIKSDATTER AF
HORDALAND (30). Hun blev født omkring
860, og blev opfostret hos en rig bonde i
Valdres.

GYDA ERIKSDATTER⁵⁸²

Gyda Eriksdatter mødte Harald Haarfager, der blev forelsket i hende. Siden sendte han sine mænd for at hente hende, men hun ville ikke gifte sig med ham, da han ikke var mægtig nok. Først når han var konge af hele Norge, ville hun giftes med ham. Han tog udfordringen op, og da han havde underlagt sig hele Norge, blev de gift. Gyda Eriksdatter døde 932. Hun blev gift med

KONG HARALD "HAARFAGER" HALVDANSON AF NORGE (30), der sammen med Gyda Eriksdatter endvidere fik datteren

PRINSESSE ÅLOV HARALDSDATTER ÅRBOT AF MØRE (29). Ålov Årbot (Ólöf Árbót) var født 875 i Rogaland, og døde 932 på Giske. Hun blev gift med sønnen af

JARL ROGNVALD "DEN KLOGE" EYSTEINSON AF MØRE OG ROMSDAL (30) og **RAGNHILD HILD ROLFSDATTER AF MØRE (30)**, der endvidere fik sønnen

JARL TORE "DEN TAVSE" RAGNVALDSSON AF MØRE (29). Han var født omkring 862. Tore Teiande var jarl af Møre. Han døde før 935. Sammen med

prinsesse Ålov Haraldsdatter Årbot fik han sønnen

JARL LJOT "DEN BLEGE" TORESSON AF MØRE (28). Han var født i Sunnmøre. Ljotr hin Bleik var jarl af Møre. Han fik sønnen

VIKINGKONGE BÅRD LJOTSSON DUBR AF BARSTAD (27). Han var født omkring 942 i Barstad, og han har nok været sorthåret, da dubr er engelsk-irsk for sort. Bård Ljotsson var viking, og blev kaldt Bard Nesjekonge. Han ejede Barstadvik, Rome, Godøy og Hundeivik. Bård Ljotsson døde omkring 990, og blev begravet i Barstadvik. Han fik sønnen

JARL EILIV BÅRDSSON AF SUNNØRE (26). Han var født omkring 960 i Barstadvik. Eiliv Bårdsson var jarl af Sunnøre, hvor han levede på Godøy. Han døde omkring 1016 på Godøy. Han var gift med datteren af

KONG HÅKON JARL "DEN STORE" SIGURDSON AF NORGE (27), der sammen med en elskerinde endvidere fik datteren

PRINSESSE RAGNHILD HÅKONSDATTER AF LADE (26). Hun var født omkring 996 i Lade. Ragnhild Håkonsdatter omtales i Harald Hårdrådes Saga. Sammen med Eiliv Bårdsson fik hun sønnen

JARL ORM EILLIVSSON AF OPPLAND (25). Han var født omkring 1010. Orm Ellivsson var jarl af Opplandene. Han døde omkring 1055 i Nevlunghamn. Det var ham, der var gift med Sigrid Finnsdatter, med hvem han fik sønnen

OGMUND ORMSSON AF OPPLAND (24). Han var født omkring 1050 i Oppland. Ogmund Ormsson fik datteren

ASTRID OGMUNDSDATTER AF OPPLAND (23). Hun var født omkring 1070. Astrid Ogmundsdatter var gift med

SUNE IVARSSON FRA SVERIGE (23). Han var født 1060 i Sverige. Sune Ivarsson døde 1106 i Sogn og Fjordane. Sammen med Astrid Ogmundsdatter fik han sønnen

IVAR SUNESSON FRA SOGN (22). Han fik sønnen

ARNE KONGSMÅG IVARSSON AF STOVSRHEIM (21). Han var født 1106. Árni Ívarsson á Stodremi fik tilnavnet kongsmåg, der betyder kongesvoger. Han døde 1161 på Stovsrheim. Arne Kongsmåg var gift med dronning Ingrid Ragnvaldsdatter, hvis bedsteforældre var

KONG INGE "DEN ÆLDRE" STENKILSSON AF SVERIGE (23) og **DRONNING HELENA MAER AF SVERIGE** (23), der endvidere fik sønnen

RAGNVALD INGESSONS GRAVMÆLE

PRINS RAGNVALD INGESSON AF SVERIGE (22). Han var født sidst i 1000-tallet. Det var ham, der grundlagde kongegravene i Vreta. Ragnvald Ingeesson fik datteren

DRONNING INGRID RAGNVALDSDATTER AF NORGE (21). Hun var født 1105 i Uppsala. Ingirídr Rögvaldsdóttir var først gift med den danske prins Henrik Skadelår. Da han faldt i slaget ved Foteviken 1134, blev hun gift med den norske konge Harald IV Gille. Da han blev dræbt 1136 blev hun gift med Ivar Sneis. Herefter blev hun gift med Ottar Birting. Da han døde i 1146, blev hun gift med Arne Kongsmåg Ivarsson af Stovsrheim. Da han døde 1161, forlod hun Norge. Det var altså hende, der blev gift med Arne Kongsmåg Ivarsson af Stovsrheim, med hvem hun fik datteren

MARGRET INGJERD ARNESDOTTER AF STOVSRHEIM (20). Hun blev født omkring 1154. Margrét Ingjerd Árnadóttir var gift med

JON HALLKJELLSON SMØR TIL HUK (20). Sammen med Margrethe Arnesdotter fik han endvidere datteren

RAGNVILD JONSDATTER AF HUK (19). Hun blev født omkring 1150, og døde 1184. Det var hende, der blev gift med sin halvbror Ragnvald Jonsson Smør til Blindheim, med hvem hun fik sønnen

HERREMAND JON RAGNVALDSSON SMØR TIL URKA (18). Han var født 1175 på Blindheim, og døde 1227 på Urka. Jon Ragnvaldsson var gift med datteren af

GAUT JONSSON AF MEL (19). Han var gift med

INGA VIKINGDATTER AF AGA (19).
Sammen med Gaut Jonsson fik hun datteren

ULVHILD GAUTESDATTER ÆSNES (18). Hun var født 1210, og døde 1309 i Bergen. Sammen med Jon Ragnvaldsson Smør fik hun sønnen

LENSMAND RAGNALD JONSON SMØR TIL URKA (17). Han var født 1214. Ragnvald Smør var lensmand og søkaptajn. Han døde 1263. Ragnvald Jonson fik sønnen

RIDDER JON RAGNALDSON SMØR AF RYGGE (16). Han var født på Rygge. Jon Ragnvaldsson blev ridder 1295. Han døde 1328 på Olden. Han var gift med Ulvhild Halvardsdatter Bratt, der stammede fra

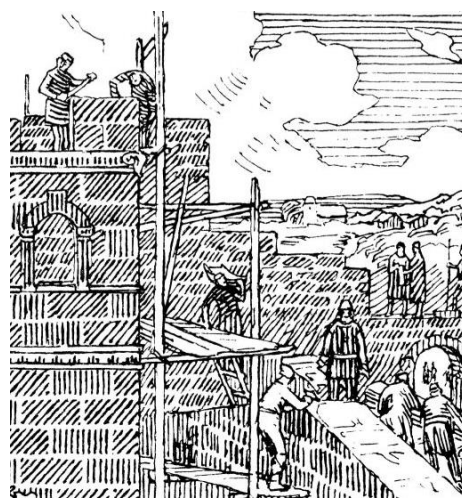
148. MEDKONGE EYSTEIN MAGNUSEN AF NORGE

KONG MAGNUS "BARFOD" OLAVSON KYRRE AF NORGE (24) fik endvidere sønnen

EYSTEIN MAGNUSEN

MEDKONGE EYSTEIN MAGNUSEN AF NORGE (23). Han var født 1088. 1103 blev han medkonge sammen med sine halvbrødre Sigurd Jorsalfarer og Olav Magnusen. Olav døde tidligt, og Sigurd tog på korstog til Jerusalem i tre år. Eystein grundlagde Munkeliv Kloster, Nikolaikirken, Apostelkirken og kongsgården på Holmen i Bergen, Nikolaskirken og kong Øysteins havn i Trondheim samt kirken og havnen i Vågen på Lofoten.

EYSTEIN MAGNUSENS BYGGERI⁵⁸³

Snorre omtaler kong Eystein som ”*vakker som få at se på, blåøjet og storøjet med lyst krøllet hår. Han var knapt middelhøj, en klog mand med gode kundskaber om alt, om love og lærerige fortællinger om mennesker, han var klog og veltalende i rådet, glad og venlig i omgang, vellidt og elsket af alle mennesker.*”⁵⁸⁴

Da Sigurd Jorsalfarer kom hjem fra Jerusalem delte de to brødre styret af landet, og skiftedes til at opholde sig i nord og syd. Eystein Magnussen døde 1123 på Hustad, og blev begravet i Nidarosdomkirken i Trondheim. Han blev gift med dronning Ingebjørg Guttormsdatter af Steig, der stammede fra

149. ISRID GUDBRANDSDOTTER AF STEIG

GUDBRAND KULA AF HOLE (27) og **ULVHILD GUDBRANDS AF HOLE (27)** fik endvidere datteren

ISRID GUDBRANDSDOTTER AF STEIG (26). Hun var gift med

STORBONDE TORD GUTTORMSSON AF STEIG (26). Gården Steig var en af de mægtigste gårde i Gudbrandsdalen. Sammen med Isrid Gudbrandsdotter fik han sønnen

HØVDING STEIGAR-TORE TORDSEN AF STEIG (25). Han var født omkring 1031. Steigar-Tore omtales i mange af sagaerne. Første gang var i 1046, hvor han som 15-årig udråbte sin fætter Harald Hårdråde som konge af Norge. Harald Hårdrådes barnebarn kong Håkon Magnusson Toresfostre voksede op hos Tore, og det var Tore, der udråbte Håkon som konge af Trøndelag og Opplandene 1093.

STEIGER-TORE OG EIGIL HÆNGES⁵⁸⁵

Kong Håkon døde året efter, og Magnus Barfod blev konge af hele Norge. Dette passede ikke Steigar-Tore, der gik sammen med den danske Svend Haraldsen mod kong Magnus Barfod. Det kom til flere kampe, hvorunder Steiger-Tore og en anden oprørsleder Eigil nedbrændte flere gårde på

Bjarkøy. Til slut blev Steiger-Tore og Eigil fanget og hængt i 1095. Magnus Barfods skjalde omtalte Tore i flere kvad:⁵⁸⁶

*Tore var stor i slaget
samlede sammen med Eigil
vidt og bredt sine mænd,
nogen fordel vandt de ikke.*

*Midt på Bjarkøy brænder
de bedste gårde der findes
ilden springer. Nej Tore,
aldrig gør han nytte.*

Efter Steiger-Tores død blev der fred mellem hans efterkommere og kongemagten. Han fik sønnen

LENSMAND GUTTORM TORESEN AF STEIG (24). Han blev født omkring 1060 på Steig, som han overtog som len under kongen efter sin fars død 1095. Guttorm Toresen var gift med

THORA THORSDATTER AF STEIG (24). Sammen med Guttorm Toresen fik hun datteren

DRONNING INGEBJØRG GUTTORMSDATTER AF STEIG (23). Det var hende, der blev gift med medkonge Eystein Magnusen, med hvem hun fik datteren

PRINSESSE MARIE EYSTEINSDOTTER AF NORGE (22). Hun blev gift med

GUDBRAND SKOVHÅGGSON BRATT (22). Hans tilnavn Bratt betyder kalv. Gudbrand Skovhåggson døde 1161. Sammen med prinsesse Marie Eysteinsdotter fik han sønnen

KONG OLAV "ULYKKE" GUDBRANDSSON AF NORGE (21). Han

blev født 1150, og voksede op hos Sigurd Agnhatt fra Opplandene. I 1166 samlede de en hær, der blev kaldt Hattesveinene, og udråbte Olav til konge på et tidspunkt, hvor statholderen Erling Skakke var taget til Danmark.

SANKT OLAV ULYKKES VÅBEN

Da Erling vendte tilbage, kom det til kamp i Sørum, hvor Erling blev såret, men undslap med nød og næppe, hvad der gav Olav sit tilnavn Ugjæva, der betyder Ulykke. Året efter blev Olav og hans mænd slået i slaget ved Stanger i Østfold, hvor Sigurd Agnhatt blev dræbt, medens Olav undslap til Aalborg. Her blev han syg og døde 1173. Olav blev begravet i Vor Frue Kirke og helliggjort som Sankt Olaf af Danmark.

BIRKBEINARNE BRINGER HÅKON IV I SIKKERHED⁵⁸⁷

Denne periode var præget af borgerkrige, der varede fra først i 1100-tallet til 1217, hvor

Håkon IV kom til magten. I den periode kæmpede aristokratiet, kirken og købmændene, der blev kaldt Baglerne opkaldt efter bispestaven, mod bønderne, der blev kaldt Birkbeinarne, da mange kun havde råd til fodtøj af birkebark. De to parter bragte på skift nye kongsemner på banen, der kunne fremme deres sag. Olav Ulykke fik sønnen

HARALD OLAVSEN AF BRATT (20). Han fik en datter

HARALDMODER HARALDSDATTER BRATT (19), som blev gift med

BRATTS VÅBEN

AGMUND HALVARSEN BRATT (19). Sammen med Harald Olavsens Bratts datter fik han sønnen

HARALD STANGERFYLJA AGMUNDSEN BRATT (18). Han blev gift med datteren af

KUS VÅBEN

HERREMAND SIMON TORGERSEN KU TIL TOMB (19). Han fik datteren

ULFHILD SIMONSDATTER KU AF TOMB (18). Sammen med Harald Stangerfylja Agmundsen Bratt fik hun sønnerne Haldor Haraldsen Bratt og Halvard Haraldsen Bratt, der begge indgår i slægten. Vi har altså

HERREMAND HALVARD HARALDSEN BRATT TIL TOMB (17). Halvard Haraldsen Bratt var gift med datteren af

TORE TINGHATT FRA ISLAND (18). Han fik døtrene Sigrid Toresdottir og Eline Toresdottir, som begge indgår i slægten. Vi har altså

ELINE TORESDOTTIR FRA ISLAND (17). Sammen med Halvard Haraldsen Bratt fik hun datteren

ULVHILD HALLVARSDATTER BRATT AF TOMB (16). Hun var født omkring 1255. Det var hende, der var gift med ridder Jon Ragnvaldsson Smør, med hvem hun fik sønnen

HERREMAND HALLVARD JONSSON SMØR TIL FYRI (15). Han var født 1305 i Bergen. Hallvard Smør omtales 1347, og døde i Oslo 1391. Han var gift med Sigrid Toresdatter, hvis farfar var

150. HALDOR HARALDSEN BRATT TIL TOMB

HARALD STANGERFYLJA AGMUNDSEN BRATT (18) og **ULFHILD SIMONSDATTER KU AF TOMB** (18) fik endvidere sønnen

HERREMAND HALDOR HARALDSEN BRATT TIL TOMB (17). Han døde før

1276. Haldor Haraldsen Bratt var gift med en anden datter af

TORE TINGHATT FRA ISLAND (18), der endvidere fik datteren

SIGRID TORESDATTER FRA ISLAND (17). Sammen med Haldor Haraldsen Bratt fik hun sønnen

HERREMAND TORE HALDORSEN BRATT TIL SAMSAL (16). Han døde 1320. Tore Haldorsen var gift med datteren af

HALLVARD KUSSE (17). Han fik en datter

KUSSES VÅBEN

SIGRIDMODER HALLVARSDATTER KUSSE (16), der sammen med Tore Haldorsen Bratt fik datteren

SIGRID TORESDATTER BRATT AF FYRI (15). Det var hende, der blev gift med Hallvard Jonsson Smør til Fyri, med hvem hun fik sønnen

RIDDER JON HALLVARDSSON SMØR AF FYRI (14). Han omtales 1375. ”*Her Joenn Smør Haluardso*” døde i Bergen omkring 1395. Han var gift med Margrethe Svalesdatter, der stammede fra

151. OLAV OLAVSSON AF STEIN

OLAV OLAVSSON AF STEIN (18) omtales 1272. Han fik en datter

OLAVSDATTER AF STEIN (17), der blev gift med

RØMERS VÅBEN

HENNING AF RØMER (17). Han var født i Mecklenburg omkring 1270, og blev nævnt samme sted 1304. Han omtales som Henning van Rome. Sammen med Olav Olavssons datter fik han sønnen

OLFVIR HENNINGSSON RØMER (16). Han var født omkring 1285. Olfvir Henningsson fik sønnen

RIGSRÅD SVALE OLFVIRSSON SMØR (15). Han var født omkring 1305. Svale Olfvirsson omtales 1343, og døde 1389. Han var gift med datteren af

REYMAR AF REIN (16). Han var født omkring 1280. Reymar Rein var gift med

GJERTRUD SVALESDATTER (16). Sammen med Reymar Rein fik hun datteren

ELSEBE REYMARSDATTER AF REIN (15). Sammen med Svale Olfvirsson Smør fik hun datteren

MARGRETHE SVALESDATTER AF REIN (14). Hun var født omkring 1360, og døde omkring 1448. Det var hende, der blev gift med Jon Hallvardsson Smør, med hvem hun fik datteren

ULVILD JONSDATTER SMØR (13). Hun blev gift med Jon Erlandsson Loen, der stammede fra

152. JOHN BJØRKEDAL

JOHN BJØRKEDAL (20) var født omkring 1200. Han fik sønnen

HÅVARD JOHNSON BJØRKEDAL (19). Han var født omkring 1220. Håvard Johnson fik sønnen

JON HÅVARDSSON BJØRKEDAL AF ØRSKOG (18). Han fik sønnen

HOVARD JOHNSON BJØRKEDAL AF MORITSGÅRDEN (17). Han var født 1250 på Ørskog. Han fik sønnen

OLAV HÅVARDSON BJØRKEDAL AF HÅVARDTUNET (16). Han var født omkring 1300 på Moritsgården. Olav Håvardson døde 1376 på Håvardtunet. Han fik sønnen

SIGURD OLAVSSON BJØRKEDAL TIL MORITSGÅRDEN (15). Han var født omkring 1330 på Moritsgården. Sigurd Olavsson sad ved bordet i Søre 1367, hvor kong Håkon sad for bordenden, og der blev indgået forlig efter en husbrand på Bjørkedal. 1369 blev der skiftet mellem Eiliv og Sigurd Olavsson. Han døde omkring 1379 på Moritsgården. Sigurd Olavsson fik datteren

RAGNHILD SIGURDSDATTER BJØRKEDAL AF MORITSGÅRDEN (14). Hun blev gift med

ERLAND JONSSON AF SETTEN (14). Sammen med Ragnhild Sigurdsdatter fik han sønnen

JON ERLANDSSON LOEN AF SETTEN (13). Det var ham, der blev gift med Ulvild Jonsdatter Smør, med hvem han fik datteren

INGEBJØRG ULVILDSDATTER SMØR (12). Hun var født omkring 1426, og døde omkring 1480. Ingebjørg Smør var gift med sønnen af

KJÆLLINGEMULES VÅBEN

HERREMAND ELLING
KJÆLLINGEMULE TIL NESØEN (13).
Han fik sønnen

VÆBNER TORLEIV ELLINGSSON
KJÆLLINGEMULE AF HELGELAND (12). Han var født omkring 1400. Torleiv optræder første gang i Bergen 1420, hvor han deltager i en klage over russere og hedninge. 1426 dømte han om ejerforholdet til Giske. 1432 var han væbner og sysselmand på Helgeland. Sammen med Ingebjørg Ulvildsdatter Smør fik han datteren

BRYNHILD TORLEIVSDATTER AF
MELØ (11). Hun kaldes også Bergiut. Brynhild førte et oksehoved i rosenkrans i våbenet. Hun døde omkring 1481. Brynhild blev gift med Trond Tordsson Benkestok, der stammede fra

153. TORD FRA STRAND

TORD FRA STRAND (14) var født omkring 1315, og døde omkring 1360. Tord Benkestok fik sønnen

TROND TORDSSON FRA SKREDSVIK (13). Han omtales i Skredsvik 1399. Trond Tordsson fik sønnen

BENKESTOKS VÅBEN

RIDDER TORD TRONDSSON
BENKESTOK TIL YTRE GALGEN (12). Han skrev sig til Ytre Galgen eller Tord Trondsons Gård, der var en bygård i Bergen. Han blev slået til ridder, da han reddede kong Eriks liv med en bænkestok, som slægten blev opkaldt efter. Han fik sønnen

RIGSRÅD TROND TORDSSON
BENKESTOK TIL TALGØ (11). I 1440 var han med til at opsig Erik af Pommern. 1444 var han rigsråd, og bekræftede Hansastædernes rettigheder ved et rigsrådsmøde i København. Han var da væbner. Trond Tordsson stod på Karl Knutssons side i kongevalget, og røg ud af Rigsrådet 1456. I 1473 optræder Trond Tordsson i et forlig vedrørende Ytre Galgen. Det var Trond Tordsson, der var gift med Brynhild Torleivsdatter, med hvem han fik sønnen

FOGED TORLEIV TRONDSSON
BENKESTOK (10). Han var født omkring 1470, og omtales også som Tord. I 1502 var han foged i Sogn, og omtales som en velbåren mand, altså adelsmand af højere status end væbner. Torleiv Benkestok døde 1505. Han blev gift med frue Adelus Eriksdatter Kruckow, der stammede fra

154. HERREMAND HÅKON TIL HUNDORP

HERREMAND HÅKON TIL HUNDORP
(18) var født omkring 1220. Han fik sønnen

**OMBUDSMAND DIGTER TJØSTOLV
HÅKONSSON AF HUNDORP** (17). Han
var født omkring 1250. Tjøstolv var kongelig
ombudsmand og digter. Han omtales sidste
gang 1330. Tjøstolv Håkonsson blev gift med
datteren af

OLAV HARRILDSTAD (18). Han blev født
omkring 1230, og døde 1317. Olav
Harrildstad fik datteren

**ELIN OLAVSDOTTER HARRILDSTAD
AF HUNDORP** (17). Sammen med digter
Tjøstolv Håkonsson fik hun sønnen

FINN TJØSTOLVSSON AF HUNDORP
(16). Han var født omkring 1275, og omtales
1323 og 1330. Finn Tjøstolvsson fik datteren

**VALGJERD FINNSDOTTER AF
HUNDORP** (15). Hun var født omkring
1295, og døde 1370. Valgjerd Finnsdotter
blev gift med Gudbrand Sigurdson af Listad,
hvis farfar var

ANDRES GLØMMEN (17). Han fik sønnen

SIGURD ANDRESEN AF LISTAD (16).
Han blev gift med

**SIGRID SIGMUNSDATTER AF
LISTAD** (16). Sammen med Sigurd
Andresen fik hun sønnen

GUDBRAND SIGURDSON AF LISTAD
(15). Han omtales 1370. Det var ham, der
blev gift med Valgjerd Finnsdotter, med hvem
han fik sønnen

**HALLDOR GUDBRANDSSON AF
LISTAD** (14). Han var født omkring 1315, og
omtales 1341 og 1349, hvor han var død. Han
fik sønnen

ALF HALDORSSON AF SKÅDEN (13).
Han var født efter 1345, og døde 1433. Alf
Halldorsson fik datteren

SIGRID ALFSDATTER AF SKÅDEN
(12). Hun blev gift med

ASPAS VÅBEN

IVER TORALDSEN AF ASPA (12). Aspa
lå i Nordmøre. Sammen med Sigrid Alfsdatter
fik han datteren

MARGRETHE IVERSDATTER AF ASPA
(11). Hun blev født omkring 1425. Margrethe
Iversdotter døde 1471 i Fet. Hun blev gift
med rigsråd Erik Andersen Kruckow, der
stammede fra

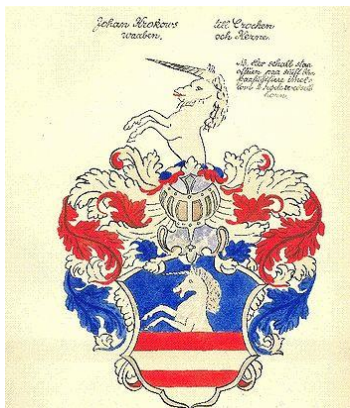
155. HERREMAND ERLING KRUCKOW AF TOLSTAD

**HERREMAND ERLING KRUCKOW AF
TOLSTAD** (14) kom fra en pommersk
adelsslægt, og skrev sig til Tolstad. Han fik
sønnen

JOHANNES KRUCKOWS SEGL

VÆBNER JOHANNES KRUCKOW AF TRUESTRUP (13). Han omtales også som Janikinus. Johannes Kruckow var væbner (armiger), og havde Truestrup på Lolland i forlening af Antvorskov Kloster såvel i 1389 som i 1397. Han beseglede skiftebrev for Jens Skave 1391. Johannes Kruckow omtales i dokument fra 1394 som ”*Janikinus Krukow*”, medens seglet viser en halv enhjørning over to bjælker med omskriften ”S`.....NTI CRVCOWE”⁵⁸⁸. Han blev stamfader til den norske gren af Kruckowslægten. Johannes Kruckow fik sønnen

KRUCKOWS VÅBEN

HERREMAND ANDERS JOHANNESEN KRUCKOW TIL FET (12). Han skrev sig til Fet i Sogn og Fjordane. Anders Johannessen døde 1471. Han fik sønnen

RIGSRÅD RIDDER ERIK ANDERSEN KRUCKOW TIL FET (11). Han var født omkring 1420 på Fet. Erik Kruckow var

rådmand i Bergen, og blev siden ridder og rigsråd. Han døde 1471 på Fet. Det var Erik Andersen Kruckow, der blev gift med Margrethe Ivarsdatter af Aspa, med hvem han fik datteren

FRUE ADELUS ERIKSDATTER KRUCKOW TIL JORDANGER (10). Hun var født omkring 1460. I 1505 blev hun enke, og skrev sig til Jordanger Hovedgård. Samme år fik hun tre bol i gården Høgi. Af en slægtstavle i Brønnøy Kirke fremgår, at Adelus førte Kruckows våben. Hun døde 1530. Det var hende, der blev gift med Torleiv Trondsson Benkestok, med hvem hun fik sønnen

OCONOMICUS ANDERS TORLEIVSON BENKESTOK FRA TRONDHEIM (9). Han omtales 1572 i en fortegnelse over Trondheims Kannikegård, hvor der står: ”*Proviangården som Hr. Anders Benkestok har, som oconomicus*”. Han fik datteren

ADELUS ANDERSDATTER BENKESTOK AF MELØY (8). Hun var født omkring 1560. Adelus Benkestok døde 1628 i Meløy i Nordlandet. Hun blev gift med lensmand Henrik Jørgensen Staur, der stammede fra

156. RIDDER NIELS MANDERUP

NIELS MANDERUPS SEGL

RIDDER NIELS MANDERUP AF KYNDLØSE (16) var født 1220. Han omtales i dokumenter fra 1278-1302. 1278 tilbyttede han sig gods i Venslev for gods i Kyndløse, der blev givet til Sankt Clare Kloster i Roskilde, ligesom han beseglede gods til klostret i 1290. Han var da ridder. 1302 beseglede han som nummer tre i kong Eriks gælds-brev til byen Rostock. Seglet viser en hjelm med vesselhorn og omskriften "S. NICOLAI MANDORP"⁵⁸⁹. Han fik sønnen

HERREMAN NIELS MANDERUP FRA SKIBBY (15). Han døde 1305, og hans gravsten findes i Skibby Kirke. Niels Manderup var gift med

INGEFRED MANDERUP FRA SKIBBY (15). Sammen med Niels Manderup fik hun sønnen

NIELS MANDERUPS SEGL

HERREMAN NIELS MANDERUP AF TØRSLEV (14). Han var født omkring 1290. Niels Manderup omtales i dokumenter fra 1315-1353. I 1315 var han blandt kongens forlovere ved forliget i Nyborg, og omtales "N. Mandorp dictus Dus". 1344 gav han gods til Sankt Clara Kloster, og 1346 stiftede han Vor Frue Alter i Lund Domkirke. 1350 var han forstander for Vor Frue Kloster. På dokument fra 1346 omtales han som "Nicholaus Manthorp", medens seglet er kløvet med en saks i hvert felt og omskriften

"S'NICOLAI MANDTORP"⁵⁹⁰. Niels Manderup fik datteren

HELENE MANDERUP AF DRØSSELBJERG (13). Hun døde efter 1382. Helene Manderup blev gift med sønnen af

BASSES VÅBEN

NIELS CLEMENTSEN BASSE AF DØSSELBJERG (14). Han tilhørte de "nye" Basser, der førte Bassenavnet videre fra spindesiden, medens de førte to vædderhorn i våbenet fra mandesiden. De "gamle" Basser førte et vildsvinehoved (vildbassehoved) i våbenet. Niels Basse fik sønnen

ANDERS NIELSEN BASSE AF DRØSSELBJERG (13). Han omtales i dokumenter fra 1377-1382. Anders Basse gav en gård i Tommerup til Sorø Kloster 1382. Sammen med Helene Manderup fik han sønnen

PEDER ANDERSEN BASSE AF DRØSSELBJERG (12). Han fik datteren

GYDE BASSE AF SELSØ (11). Hun blev gift med

HERREMAN PEDER STAUR TIL HOLMEGAARD (11). Sammen med Gyde Basse fik han sønnen

HERREMAN PEDER PEDERSEN STAUR TIL BOSERØD (10). Han blev

gift med Boel Henriksdatter Bonde, hvis farfar var

JENS BONDE (12). Han var født 1415. Jens Bonde fik sønnen

HERREMAND HENRIK BONDE TIL BUNDEN-LILLESCHOFF (11). Han fik datteren

BOEL HENRIKSDATTER BONDE AF BUNDEN-LILLESCHOFF (10). Det var hende, der blev gift med Peder Pedersen Staur, med hvem hun fik sønnen

FOGED JØRGEN PEDERSEN STAUR AF NERVIK (9). Han blev født 1507. Han døde 1565. Han var gift med datteren af

HERREMAND CHRISTOFFER TRONDSSON RUSTUNG TIL SEM (10). Han blev gift med

KAREN KNUDSDATTER AF SEM (10). Hun var født omkring 1510. Karen Knudsdatter døde 1578. Sammen med Christoffer Trondsson fik hun datteren

MARGRETHE CHRISTOFFERSDATTER FRA NERVIK (9). Hun var født omkring 1526. Margrethe Christoffersdatter døde 1565. Det var hende, der blev gift med Jørgen Pedersen Staur, med hvem hun fik sønnen

LENSMAND HENRIK JØRGENSEN STAUR AF TRONDHEIM (8). Han var født 1559 i Halserød. Henrik Staur var først foged i Romsdal. 1589 blev han lensmand i Trondheim, og 1597 blev han endvidere lensmand i Jämtland. Han døde 1609 i Trondheim. Det var ham, der blev gift med Adelus Andersdatter Benkestok, med hvem han fik datteren

KAREN HENRIKSDATTER STAUR AF REIN (7). Hun var født omkring 1580 på Rein. Karen Henriksdatter døde 1612. Det var hende, der blev gift med lensmand Hans Christophersen Wrangel, med hvem hun fik sønnen

MØLLER CHRISTOPHER HANSEN WRANGEL AF ELMELUNDEGÅRDS MØLLE (6). Han var født 1600. Christopher Wrangel var møller på Elmelundegaards Mølle. Han blev siden gårdmand i Hjertebjerg. Christopher Hansen Wrangel døde 1642 i Søndre Vestud. Det var ham, der blev gift med Maren Madtzdatter, med hvem han fik sønnen

GÅRDMAND CHRISTOPHER CHRISTOPHERSEN FRA ELMELUNDE (5). Han var født 1635 i Søndre Vestud. Christoffer Christoffersen levede på den tid, hvor Møn blev hærget først af svenskerne og siden af bondeplageren oberst von Hessens hestegarde. Efter afslutningen af Den Skånske Krig havde kongen ikke længere brug for hestegarden. Han udnævnte derfor kommandanten for hestegarden oberst von Plessen til lensmand for Møn, og placerede to kompagnier hestegardere i kvarter på øen, der var krongods.

Von Plessen havde det princip, at ingen bonde måtte forskånes, med mindre kongen udtrykkeligt havde befalet det. Bønderne blev nu sat til at bygge 450 nye huse til garderne rundt om på øen. For at skaffe plads til staben blev en bonde smidt ud af sin gård, hvorefter han sammen med andre bønder blev sat til at ombygge gården til en bygning på 150 fag med 8 skorstene. Von Plessen selv tog ophold på Elmelundegård. Herefter blev bønderne sat til at betale hver 20 rigsdaler om året i kontanter eller naturalier til gardens

underhold. Først i 1697 forlod hestegarden øen, der var blevet berøvet alt, medens von Plessen blev fængslet for sin ondskab.

Oven på dette ville kongen gøre noget for øen. Elmelundegård blev udstykket, og tilflyttere, der ville bosætte sig på øen, blev tilbudt bolig i de efterladte bygninger fra hestegarden, og fik en række begunstigelser. Christopher Christophersen var den første gårdmand i Nørreby (Nørre Vestud), da denne blev etableret, og han blev en af de otte bønder, der blev udtaget til at bo i den nybyggede landsby Elmelunde. Hans gård fik matr. Nr. 5. Christopher Christophersen døde 1712 i Elmelunde. Han blev gift 1664 med

MAREN ANDERSDATTER FRA BORRE (5). Hun var født 1633 i Borre, hvor hun døde 1687. Maren Andersdatter blev begravet i Borre kirke. Sammen med Christopher Christophersen fik hun sønnen

GÅRDMAND ANDERS CHRISTOPHERSEN FRA ELMELUNDE (4). Han blev født 1673. Anders Christophersen blev gårdmand i Elmelunde, hvor han antagelig overtog faderens gård. Han døde 1730 i Elmelunde, og blev begravet i Elmelunde Kirke. Anders Christophersen var gift med Margrethe Madsdatter, der stammede fra

157. GÅRDMAND NIELS HJORT FRA BUSENE

GÅRDMAND NIELS HJORT FRA BUSENE (7) var født før 1668. Han blev gårdmand i Busemark eller Busene, hvor han døde omkring 1610. Niels Hjort fik sønnen

GÅRDMAND PEDER NIELSEN HJORT FRA BUSENE (6). Han var gårdmand i

Busemark, hvor han døde 1697, og blev begravet i Magleby. Peder Hjort var gift med

CITZE HJORTES FRA BUSENE (6). Hun døde 1658 i Busene, og blev begravet i Magleby. Sammen med Peder Nielsen Hjort fik hun sønnen

SMED MADS PEDERSEN HJORT FRA BUSENE (5). Han var født 1637, og kom fra Busene. Mads Pedersen Hjort døde 1697, og blev begravet i Magleby. Han var gift med Maren Olufsdatter Jyde, hvis farfar var

ANDERS JYDE FRA BORRE (7). Han var født omkring 1580, og kom fra Borre. Anders Jyde fik sønnen

GÅRDMAND OLUF ANDERSEN JYDE FRA AALBÆK (6). Han var født 1605, og var gårdmand i Aalbæk. Oluf Andersen Jyde døde 1681. Han var gift med

KIRSTEN POVELSDATTER FRA AALBÆK (6). Hun blev født 1602, og døde 1685 i en alder af 83 år. Sammen med Oluf Andersen Jyde fik hun døtrene Bodil Oluffsdatter og Maren Olufsdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

MAREN OLUFSDATTER JYDE FRA BUSENE (5). Hun var født 1637, og døde 1697 i Busene. Maren Olufsdatter Jyde blev begravet i Magleby. Det var hende, der var gift med smed Mads Pedersen Hjort, med hvem hun fik datteren

MARGRETHE MADSDATTER FRA MAGLEBY (4). Hun var født 1684 i Magleby. Det var Margrethe Madsdatter, der blev gift med Anders Christophersen, og flyttede til Elmelunde. Hun døde 1738 i Elmelunde, hvor hun blev begravet. Sammen med gårdmand Anders Christophersen fik hun datteren

KIRSTEN ANDERSDATTER FRA ELMELUNDE (3), der blev født 1722 i Elmelunde. Hun var først gift med gårdmand Mads Nielsen fra Elmelunde. Efter hans død blev hun gift med gårdmand Ole Nielsen. Kirsten Andersdatter døde 1783 i Elmelunde, hvor hun blev begravet. Hun var altså først gift med gårdmand Mads Nielsen, der stammede fra

158. NIELS RASMUSSEN FRA ELMELUNDE

NIELS RASMUSSEN FRA ELMELUNDE (8) var født 1553 i Østermark, og døde 1610 i Elmelunde. Han fik sønnen

GÅRDMAND RASMUS NIELSEN FRA ØSTERMARK (7). Han var født 1584 i Elmelunde. Rasmus Nielsen blev gårdmand på matr.nr. 9 i Østermark 1610. Han døde samme sted i 1630, og blev begravet i Elmelunde. Rasmus Nielsen fik sønnen

GÅRDMAND NIELS RASMUSSEN FRA ELMELUNDE (6). Han var født 1605 i

Østermark. I 1630 blev Niels Rasmussen gårdmand på matr.nr. 4 i Elmelunde. Han døde 1659 i slaget ved Damme Mader (Enge), hvor mønboere forsvarede sig mod en langt større og bedre udrustet svensk styrke. I slaget omkom 70 mønboere. Efterfølgende blev øen besat af svenskerne, der udplyndrede øen. Da krigen var slut, lå Elmelunde i ruiner. Af byens 17 gårde var der kun 5, der var beboelige. Blandt dem var matr.nr. 4. Niels Rasmussen var gift med datteren af

NIELS LAURITZEN (7). Han var født 1575, og fik datteren

MARGRETHE NIELSDATTER FRA ELMELUNDE (6). Hun var født 1607. Da hendes mand døde i slaget ved Damme Mader i 1659, drev hun gården i Elmelunde videre sammen med sin søn Anders. Hun døde 1667, og blev begravet i Elmelunde. Sammen med gårdmand Niels Rasmussen fik hun datteren

KAREN NIELSDATTER FRA ØSTERMARK (5). Hun var født 1635 i Østermark. Karen Nielsdatter døde 1707, og blev begravet i Elmelunde. Hun blev gift i Elmelunde i 1656 med Jens Madsen, hvis farfar var

SVEND SNEDCHER SVENDSEN (7). Han fik sønnen

GÅRDMAND MADS SNEDCHER SVENDSEN FRA ØSTERMARK (6). Han var født 1590 i Østermark, hvor han blev gårdmand. Mads Svendsen døde 1640 samme sted, og blev gravlagt i Elmelunde. Han blev gift 1640 i Elmelunde med

ANE ANDERSDATTER FRA ØSTERMARK (6). Hun var født 1596, og boede i Østermark ved folketællingen i 1645. Her døde hun 1655, og blev begravet i

Elmelunde. Ane Andersdatter var først gift med Rasmus Hansen. Siden blev hun gift med Mads Snedcher Svendsen, med hvem hun fik sønnen

JENS MADSEN FRA ØSTERMARK (5). Han var født 1631 i Østermark, hvor han boede ved folketællingen i 1645. Jens Madsen døde 1701, og blev begravet i Elmelunde. Det var ham, der var gift med Karen Nielsdatter, med hvem han fik sønnen

GÅRDMAND NIELS JENSEN RAA FRA ØSTERMARK (4). Han var født 1674, og var gårdmand i Østermark og kirkevæрге ved Elmelunde Kirke. Niels Jensen døde 1737, og blev begravet i Elmelunde. Han var gift med

MALENE SØRENSDATTER FRA ØSTERMARK (4). Sammen med Niels Jensen fik hun 13 børn, deriblandt

GÅRDMAND MAD S NIELSEN SPILLEMAND FRA ØSTERMARK (3). Han var født 1718 i Østermark, men flyttede til Elmelunde, hvor han blev gift med Kirsten Andersdatter, og blev gårdmand på matr.nr. 4. Mads Nielsen var også spillemand. Han var af den gamle skole, og glad for at leve i byfællesskabet, hvor man hjalp hinanden. Han døde 1764 i Elmelunde, hvor han blev begravet. Det var altså ham, der var gift med Kirsten Andersdatter, med hvem han fik sønnen

FRIHEDSSTØTTEN INDVIES⁵⁹¹

GÅRDMAND LARS MADSEN FRA ELMELUNDE (2). Han var født 1759 i Elmelunde. Lars Madsen var et barn af oplysningstiden, og hos genboen fik han suppleret sin skolelærdom og forklaret og diskuteret de nye landboreformer med frigørelse fra stavnsbåndet, ophævelse af byfællesskabet og udskiftning og frikøb af gårdene.

Lars Madsen og genboens søn havde lovet hinanden, at de ville tage til København og hilse på kongen, når de blev fri for stavnsbåndet. De tog derfor til København i 1792, da kronprins Fredrik den Fjerde skulle nedlægge grundstenen til Frihedsstøtten. Her hørte de Christian Colbjørnsen tale om bondens frigørelse og så grundstenen blive nedlagt af kronprins Frederik. Bagefter var de henne og trykke kronprinsens hånd og takke for friheden. Efter at have hilst på kronprinsen tog de ud til genboens bror, der havde gjort det godt i København, og nu var en velstillet grosserer og bankdirektør. Her fik de kaution, så de kunne købe deres gårde fri. Da Lars Madsen kom hjem, var han så opfyldt af taknemlighed, at han gik ned til Elmelunde Kirke med hammer og mejsel, og huggede LME (Laurs Madsen Elmelunde) ind i fundamentet på kirkens sydside.

Alle gårdmændene i landsbyen skulle imidlertid være enige, hvis de skulle købe gårdene fri, og da der var to gårdmænd, der ikke ville være med, måtte de opgive. Lars Madsen var gårdmand på matr.nr. 4 i Elmelunde, hvor han døde 1844. Han var gift tre gange. Første gang var det med Sidsel Rasmusdatter, med hvem han fik datteren Bodil Larsdatter, og tredje gang var det med Karen Andersdatter, med hvem han fik sønnen Jørgen Larsen. De indgår begge i

slægten. Han var altså gift med Karen Andersdatter, der stammede fra

159. GÅRDMAND ANDERS NORDBOE FRA KELDBYLILLE

**GÅRDMAND ANDERS ANDERSEN
NORDBOE FRA KELDBYLILLE** (6) var gårdmand i Keldbylille, og døde i 1712. Han var gift med

**DAARETHE ANDERSES FRA
KELDBYLILLE** (6). Hun var født 1635, og døde 1707. Sammen med gårdmand Anders Andersen Nordboe fik hun sønnen

**GÅRDMAND HANS ANDERSEN
NORDBO FRA KELDBYLILLE** (5). Han var født 1673. Hans Nordboe blev gårdmand i Keldbylille, hvor han døde 1736. Han var gift med

**MARIE HANSDATTER FRA
KELDBYLILLE** (5). Hun døde 1735. Sammen med Hans Andersen Nordboe fik hun sønnen

**GÅRDMAND DIDERIK HANSEN
NORDBO FRA TAASTRUP** (4). Han var født 1714, og var gårdmand i Taastrup. Diderik Hansen døde 1762. Han var gift med Gjertrud Jensdatter, der stammede fra

160. OLUFF NIELSEN SEYE FRA BUSSEMARK

**OLUFF NIELSEN SEYE FRA
BUSSEMARK** (9) var født 1558, og døde 1596. Oluff Seye var gift med

**ELLEN NIELSDATTER FRA
BUSSEMARK** (9). Sammen med Oluff Nielsen Seye fik hun sønnen

**HERREDSFOGED HEMMING
OLUFSEN SEYE FRA ØSTMØN** (8). Han blev født 1575, og var herredsfoged i Møns Østre Herred. Hemming Olufsen Seye døde 1647. Han var gift med

**KIRSTINE HANSDATTER FRA
BUSSEMARK** (8). Hun var født 1577, og døde 1662 i en alder af 85 år. Sammen med Hemming Olufsen Seye fik hun sønnen Hemming Hemmingsen Seye og datteren Kirstine Hemmingsdatter Seye, som begge indgår i slægten. Vi har altså

**KIRSTINE HEMMINGSDATTER SEYE
FRA STUBBERUP HAVE** (7). Hun var født 1605, og døde 1670. Kirstine Seye var gift med sønnen af

LAURIDTZ HANSEN (8). Han var født 1570, og døde 1610. Lauridtz Hansen fik sønnen

JENS LAURIDTZEN FRA STUBBERUP (7). Han var født 1606, og kom fra Stubberup. Jens Lauridtz døde 1716. Sammen med Kirstine Hemmingsdatter Seye fik han sønnen gårdmand Peder Jensen Seye og datteren Margrethe Jensdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

**GÅRDMAND PEDER JENSEN SEYE
FRA SØMARK** (6). Han var født 1644, og var gårdmand i Sømark. Peder Jensen Seye døde 1716. Han var gift med Giertrud Abelsdatter, der stammede fra

161. BILLEDHUGGER ABEL SCHRØDER DEN ÆLDRE

**BILLEDHUGGER ABEL SCHRØDER
DEN ÆLDRE FRA NÆSTVED** (9) kom fra Nederlandene eller Nordtyskland. Abel Schrøder var billedhugger, og havde sit

værksted i Næstved. Han udførte en række billedhuggerarbejder for kong Christian IV. Abel Schrøder døde 1602. Han var gift med

MAREN SCHRØDER FRA MAGLEBY (9). Hun var født 1555, og kom fra Magleby. Maren Schrøder døde 1617. Sammen med Abel Schrøder fik hun sønnen

JENS ABELSEN FRA RAABYMAGLE (8). Han var født 1597, og holdt til i Raabymagle. Jens Abelsen døde 1635, og blev begravet i Elmelunde. Han var gift med

ANNE JØRGENDATTER FRA RAABYMAGLE (8). Hun var født 1601, og døde 1645. Sammen med Jens Abelsen fik hun sønnen

ABEL JENSEN FRA RAABYMAGLE (7). Han var født 1620, og kom fra Raabymagle. Abel Jensen var gift med

ELI KNUSDATTER FRA RAABYMAGLE (7). Hun var født før 1620. Sammen med Abel Jensen fik hun datteren

GIERTRUD ABELSDATTER FRA SØMARK (6). Hun var født 1644. Giertrud Abelsdatter døde i 1713, og blev begravet i Magleby. Det var hende, der blev gift med gårdmand Peder Jensen Seye, med hvem hun fik sønnerne Hans Pedersen Seye og Jens Pedersen Seye, som begge indgår i slægten. Vi har altså

JENS PEDERSEN SEYE FRA SØMARK (5). Han var født 1669, og kom fra Sømark. Jens Pedersen Seye døde 1720, og blev begravet i Magleby. Han var gift med Karen Pedersdatter Bilde, der stammede fra

162. LAURIDS THORSEN FRA BUSENE

LAURIDS TORDSEN FRA BUSENE (8) var født omkring 1613 i Busene. Han blev gift i Magleby i 1638 med

MARGRETHE LAURIDS FRA BUSENE (8). Hun var født omkring 1617, og døde 1655. Sammen med Laurids Torsen fik hun sønnen

GÅRDMAND MOGENS LAURIDSEN TORSER FRA BUSENE (7). Han var født 1639 i Busene, og døde 1714 i Magleby. Mogens Lauridsen var gift med datteren af

SØFFREN RASMUSSEN FRA BUSENE (8). Han var født før 1610, og fik datteren

KIRSTEN SØRENSDATTER FRA BUSENE (7). Hun var født 1631, og døde 1718. Det var hende, der blev gift med Mogens Lauridsen, med hvem hun fik datteren

ANNE MOGENSDATTER FRA MAGLEBY (6). Hun blev født 1671 i Busene, og døde 1727 i Magleby. Anne Mogensdatter blev gift med skovfoged Peder Jensen Bilde, hvis farfar var

PEDER BILDE FRA BORRE (8). Han var gift med

KAREN LAURIDSDATTER FRA BORRE (8). Sammen med Peder Bilde fik hun sønnen

GÅRDMAND JENS PEDERSEN BILDE FRA MAGLEBY (7). Han var født 1621 i Borre. Jens Bilde var skovfoged og gårdmand i Magleby, hvor han døde 1707. Jens Pedersen Bilde var gift datteren af

GÅRDMAND OLUF ANDERSEN JYDE FRA AALBÆK (8) og **KIRSTEN**

POVELSDATTER FRA AALBÆK (8), der endvidere fik datteren

BODIL OLUFFSDATTER FRA MAGLEBY (7). Hun var født 1641 i Aalbæk, og døde 1689 i Magleby. Det var hende, der var gift med Jens Pedersen Bilde, med hvem hun fik sønnen

SKOVFOGED PEDER JENSEN BILDE FRA MAGLEBY (6). Han var født 1667 i Borre. Peder Bilde var skovfoged i Magleby, hvor han døde 1728. Det var ham, der var gift med Anne Mogensdatter, med hvem han fik datteren

KAREN PEDERSDATTER BILDE FRA SØMARK (5). Hun var født 1698 i Magleby, og døde 1738 i Sømark. Det var hende, der blev gift med Jens Pedersen Seye, med hvem hun fik datteren

GJERTRUD JENSDATTER SEYE FRA TAASTRUP (4). Det var hende, der var gift med Diderik Hansen Nordbo, med hvem hun fik sønnen

GÅRDMAND ANDERS DIDERIKSEN NORDBO FRA SPEJLSBY (3). Han var født 1745, og var gårdmand i Spejlsby. Anders Dideriksen døde 1787, og ved skiftet var boets formue på 461 rigsdaler. Han var

gift med Bodil Jørgensdatter, der stammede fra

163. MADTZ GROTTE

MADTZ GROTTE (8) var født før 1589, og døde efter 1630. Madtz Grotte fik sønnen

LAURIDTZ MADSEN GRAATTE FRA EBELNÆS (7). Han var født efter 1615, og levede i Ebelnæs. Laurids Madsen Graatte døde efter 1645, og blev begravet i Stege. Han var gift med

METTE PEDERSDATTER FRA EBELNÆS (7). Hun var født før 1616, og døde efter 1645. Sammen med Lauridtz Madsen Graatte fik hun sønnen

JØRGEN LAURITSEN GROTHE FRA EBELNÆS (6). Han var født 1635, og kom fra Ebelnæs. Jørgen Lauritsen Grothe døde 1709, og blev begravet i Stege. Han var gift med datteren af

RASMUS HEMMINGSEN FRA EBELNÆS (7). Han var født omkring 1620, og kom fra Ebelnæs. Rasmus Hemmingsen var gift med

ANNE HANSDATTER FRA EBELNÆS (7). Hun var født før 1622. Sammen med Rasmus Hemmingsen fik hun datteren

BUEL RASMUSDATTER FRA EBELNÆS (6). Hun var født 1643, og døde 1716. Det var hende, der var gift med Jørgen Lauritsen Grothe, med hvem hun fik sønnen

NIELS JØRGENSEN GROTHE FRA EBELNÆS (5). Han var født 1678, og kom fra Ebelnæs. Niels Jørgensen Grothe døde 1731, og blev begravet i Stege. Han blev gift med Sidse Nielsdatter, hvis farfar var

HANS RASMUSSEN FRA SPROVE (7). Han var født omkring 1600, og kom fra Sprove. Hans Rasmussen døde 1645. Han var gift med

CITZE JØRGENDATTER FRA SPROVE (7). Sammen med Hans Rasmussen fik hun datteren

KAREN HANSDATTER FRA EBELNÆS (6). Hun var født omkring 1655 i Sprove, og døde 1711 i Ebelnæs. Karen Hansdatter blev gift med Niels Jeppesen Enkebølle, hvis farfar var

RASMUS ØSTER FRA SPEJLSBY (8). Han var født 1575. Rasmus Øster fik sønnen

JEPPE RASMUSSEN ØSTER FRA SPEJLSBY (7). Han var født 1608 i Spejlsby. Jeppe Rasmussen fik sønnen

NIELS JEPSEN ENKEBØLLE FRA EBELNÆS (6). Han var født omkring 1652, og kom fra Ebelnæs. Niels Jepsen Enkebølle døde 1708. Sammen med Karen Hansdatter fik han datteren

SIDSE NIELSDATTER FRA EBELNÆS (5). Hun var født 1686, og døde 1761. Det var hende, der blev gift med Niels Jørgensen Grothe, med hvem hun fik sønnen

GÅRDMAND JØRGEN NIELSEN GROTHE FRA TAASTRUP (4). Han var født 1715, og var gårdmand i Taastrup. Jørgen Nielsen Grothe døde 1768. Han var gift med

BODIL JACOBSDATTER FRA TAASTRUP (4). Hun døde før 1771. Sammen med Jørgen Nielsen Grothe fik hun datteren

BODIL JØRGENDATTER GROTHE FRA SPEJLSBY (3). Hun var født 1741, og

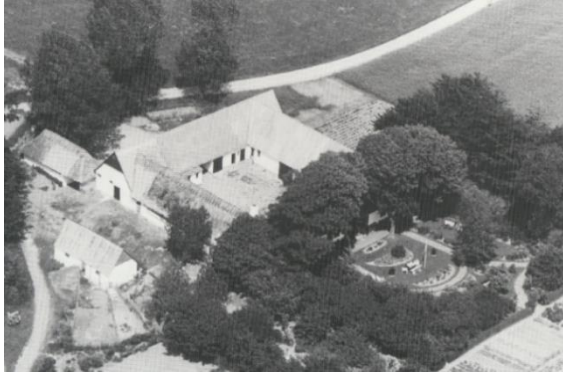
døde 1787. Det var hende, der var gift med gårdmand Anders Dideriksen, med hvem hun fik datteren

KAREN ANDERSDATTER FRA SPEJLSBY (2). Hun var født 1777 i Spejlsby, og blev forældreløs i 10-årsalderen. I 1799 blev hun gift med den 18 år ældre enkemand Lars Madsen, der sad som gårdmand på Granliden i Elmelunde. Karen Andersdatter døde 1852 i Elmelunde, hvor hun blev begravet. Det var altså hende, der blev gift med gårdmand Lars Madsen, med hvem hun fik sønnen

„I Lørdags jordedes en af Frihedens ældste og trofasteste For-
kæmpere paa Møn, nemlig Gaardejer Jørgen Larsen fra Elmelunde.
Den Afdøde, der var født 9. Marts 1811, blev opdraget under et strængt
Hoveri, men hørte til en Slægt, der ikke lod sig forkue. Medens
hans tidligere afdøde Broder, Anders Larsen, i Blade og Smaaskrifter
med stor Grundighed bekæmpede Hother Hage og de bag denne staa-
ende Godsejere, optraadte den nu Afdøde allerede i 1848 som Taler,
idet han anbefalede den da fuldtro Venstremand Fr. Barfoed til den
grundlovgivende Rigsdag, og var Sjælen i de politiske Folkefester,
der i de følgende Aar afholdtes paa Møns Klint.
I 1847 formaaede han Greve O. S. Danneberg til at sælge de
til Nordfeld hørende Bøndergaarde med Besætning og Tilbehør til
fri Ejendom for ca. 1500 Kr. pr. Td. Hartkorn. En Del vilde dog
ikke købe, og disses Gaarde bliver nu for Størstedelen nedlagte.
Af hans øvrige offentlige Virksomhed skal nævnes 18 Aars Arbejde
i Sogneforstanderskabet og Oprettelse af en Brandforsikringsforening
for Øen.
I sit daglige Væsen beholdt han som Minde om Hoveriet noget
koldt og afmaalt. Ved Flid og Paapasselighed samlede han en be-
tydelig Formue, skønt han intet havde at begynde med, men der-
imod en meget stor Børneflokk at opdrage.“

JØRGEN LARSENS EFTERMÆLE

GÅRDEJER JØRGEN LARSEN TIL GRANLIDEN (1). Han blev født 1811 i Elmelunde. Jørgen Larsen fæstede gården matr. Nr. 8 i Elmelunde i 1834, og i 1848 købte han den fri, og døbte den Granliden. Året efter blev han formand for Møns Landboforening. Han var sognerådsformand i 18 år. Jørgen Larsen døde 1884 i Elmelunde. Han var gift to gange, anden gang med den 19 år yngre Johanne Nielsdatter, der stammede fra

GRANLIDEN

164. GÅRDMAND LARS HANSEN FRA KELDBY

GÅRDMAND LARS HANSEN FRA KELDBY (6) var gårdmand i Keldby, og døde 1718. Lars Hansen var gift med

KAREN ANDERSDATTER FRA KELDBY (6). Hun døde 1737. Sammen med Lars Hansen fik hun datteren

INGER LARSDATTER FRA POLLERUP (5). Hun blev født 1710, og blev først gift med en gårdmand fra Polleup. Da han døde, blev hun gift med Hans Rasmussen Skade, der overtog gården. Inger Larsdatter døde 1774. Hans Rasmussen Skade var søn af

RASMUS SKADE FRA HOVEDSKOV (6). Han fik sønnen

GÅRDMAND HANS RASMUSSEN SKADE FRA POLLERUP (5). Han blev født 1697, og overtog gården i Pollerup ved giftemålet med Inger Larsdatter. Hans Rasmussen Skade døde 1771. Sammen med Inger Larsdatter fik han sønnen

GÅRDMAND ANDERS HANSEN SKADE FRA POLLERUP (4). Han var født 1732, og var gårdmand i Pollerup. Anders Hansen Skade døde 1812 i en alder af 80 år. Han var gift med

KIRSTEN HANSDATTER FRA POLLERUP (4). Hun var født 1734, og døde 1814 i en alder af 80 år. Sammen med Anders Hansen Skade fik hun sønnen

GÅRDMAND HANS ANDERSEN SKADE FRA POLLERUP (3). Han var født 1767, og var gårdmand i Pollerup. Hans Andersen Skade døde 1840. Han var gift med datteren af

GÅRDEJER ALBRECHT JACOBSEN FRA BIDSINGE (4). Han var født 1721, og var gårdmand i Bidsinge. Da landsbyen blev udskiftet i 1775, købte de 13 gårdmænd i byen deres gårde fri. Til byen hørte en stor skov langs Hjelm Bugt, og for at skaffe penge til kautionen huggede bønderne skoven ned, og solgte veddet. Det gav halvdelen af kautionen, medens den anden halvdel blev stillet af en god ven, skibskaptajn Mads Schiffer fra Dansk-Asiatisk Kompagni. Senere købte Albrecht Jacobsen også en gård i Askeby, så han døde som en velstående bonde i 1806, hvor boet blev opgjort til 1.309 rigsdaler. Albrecht Jacobsen blev 85 år. Han var gift med den 26 år yngre

Bymændene i Tøvelde: Jens Jensen, Anders Petersen, Anders Larsen, Rasmus Petersen, Lars Jakobsen, Jørgen Andersen, Mads Petersen — og Bymændene i Bidsinge: Jens Hansen, Albrekt Jakobsen, Hans Povlsen, Peder Jensen, Jens Larsen, Hans Rasmussen, Hemming Larsen, Jens Povlsen, Hans Jørgen Petersen, Hans Pedersen, Peder Hansen, Jens Jensen og Kristen Nielsen. — købte Tøvelde og Bidsinge for 8064 Rd. 1 M. 2 Sk. Halvdelen betales. Dansk-assiatisk-Kompagnis Skibskaptajn Hr. Mads Schiffer kvationerer for Kapital: 3000 Rigsdaler imod 1ste Prioritet i deres Ejendomme.

SJÆLLANDSKE LANDSTINGS SKØDEBOG 1775

KIRSTEN NIELSDATTER FRA BIDSINGE (4). Hun var født 1747, og døde 1817. Ved Albrecht Jacobsens død arvede hun 627 rigsdaler. Sammen med Albrecht Jacobsen fik hun døtrene Kirstine

Albrechtsdatter og Sidsel Albrechtsdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

KIRSTINE ALBRECHTSDATTER FRA BIDSINGE (3). Hun var født 1773, og døde 1825. Det var Kirstine Albrechtsdatter, der blev gift med gårdejer Hans Andersen Skade, med hvem hun fik sønnen

GÅRDEJER NIELS JACOB HANSEN SKADE FRA TAASTRUP (2). Han var født 1795, og var gårdejer i Taastrup. Som den første blev Niels Jacob Skade valgt til sognerådsformand i Keldby. Han led af apopleksi i en række år før sin død i 1865, hvorfor han afstod gården til sin søn. Han blev gift med den 11 år yngre Else Rasmusdatter, der stammede fra

165. GERT MADTZEN

GERT MADTZEN FRA FANEFJORD (8) fik sønnen

GÅRDMAND PEDER GIERTSEN FRA HAARBØLLE (7). Han var født 1630 i Fanefjord. I 1661 sad Peder Giertsen som gårdmand på matr.nr. 17 i Haarbølle. Han døde 1710. Peder Giertsen fik datteren

SIDTZE PEDERSDATTER FRA HAARBØLLE (6). Hun blev gift 1680 i Fanefjord med sønnen af

GÅRDMAND HEMMING RASMUSSEN GRAAE FRA HAARBØLLE (7). Han fik sønnen

GÅRDMAND RASMUS HEMMINGSEN GRAAE FRA HAARBØLLE (6). Han var født 1665, og kom fra Fanefjord. Han døde 1727. Sammen med Sidtze Pedersdatter fik han datteren

SIDZEL RASMUSDATTER FRA FANEFJORD (5). Hun var født 1700 i Fanefjord. Sidzel Rasmusdatter døde 1750. Hun blev gift i Fanefjord i 1727 med sønnen af

GÅRDMAND JACOB GUDMANDSEN FRA LERBÆK (6). Han var født 1675. Jacob Gudmandsen var skovfoged og gårdmand i Lerbæk. Han døde 1738. Jacob Gudmandsen var gift med

SIDTZE JACOBS FRA LERBÆK (6). Sammen med Jacob Gudmandsen fik hun sønnen

RASMUS JACOBSEN FRA HAARBØLLE (5). Han var født 1695 i Lerbæk, og døde 1763 i Haarbølle. Det var ham, der var gift med Sidzel Rasmusdatter, med hvem han fik datteren

JOHANNE RASMUSDATTER FRA HAARBØLLE (4). Hun var født 1731 i Stege, og døde 1795 samme sted. Johanne Rasmusdatter blev gift i Stege i 1759 med

GÅRDMAND ANDERS JØRGENSEN FRA LENDEMARK (4). Han var født 1726, og var gårdmand i Lendemark. Anders Jørgensen døde 1811 i en alder af 85 år. Sammen med Johanne Rasmusdatter fik han sønnen

"Anno 1843, d. 24 Juni anmeldte Gmd. Hans Jacob Rasmussen, Lendemark, at hans Fader Aftægtagmd. Rasmus Andersen, ibd., er død. Han var Enkemand og efterlod sig foruden Anmelderen Jørgen Rasmussen, Gmd. i Svendsmark, Niels Rasmussen, Gmd. i Koxeby og Else Rasmusdatter, gift med Gmd. Niels Jacob Hansen i Tostrup. Men disse Arvinger er forenede om Boets Deling, og Anmelderen modtog derfor fornødent Tilhold om inden befalede Tids Forløb at indbetale Afgift af den dem tilfaldne Arv. Afgiften betaltes herefter 18.11 1843 med 1/2 % = 10 Rd1. S. og T. (Sedler og Tegn)."

RASMUS ANDERSENS ARVEAFGIFT

GÅRDEJER RASMUS ANDERSEN FRA LENDEMARK (3). Han var født 1763, og var gårdejer og kirkevæрге i Lendemark. Rasmus Andersen var en velstående bonde, hvor boet efter hans død i 1843 blev opgjort til 1.843 rigsdaler. Han var gift med en anden datter af

GÅRDEJER ALBRECHT JACOBSEN FRA BIDSINGE (4) og KIRSTEN NIELSDATTER FRA BIDSINGE (4), der endvidere fik datteren

SIDSEL ALBRECHTSDATTER FRA LENDEMARK (3). Hun var født 1770, og døde 1842. Sammen med Rasmus Andersen fik hun datteren

ELSE RASMUSDATTER FRA LENDEMARK (2). Hun var født 1806, og blev gift med Niels Jacob Hansen Skade i 1825. Else Rasmussen levede 22 år efter sin mands død, inden hun døde 1887, 81 år gammel.

ELSE RASMUSDATTER

Det var altså hende, der blev gift med sognerådsformand gårdejer Niels Jacob Hansen Skade, med hvem hun fik datteren

JOHANNE NIELSDATTER SKADE AF GRANLIDEN (1). Hun var født 1830, og døde 1870. Det var hende, der blev gift i 1847

med gårdejer Jørgen Larsen til Granliden, med hvem hun fik sønnen

JØRGEN JØRGENSEN

GÅRDEJER JØRGEN JØRGENSEN TIL GRANLIDEN (TT). Han var født i 1854 på Granliden i Elmelunde. Jørgen Jørgensen kom på Rødkilde Højskole, hvor han blev forelsket i datteren fra nabogården Ane Margrethe Kirstine Larsen. De blev gift i 1881, samme år som han overtog Granliden fra sin far. Jørgen Jørgensen var middelhøj, kraftig og firskåren med blå øjne, mørkeblondt hår og skæg. Han var endvidere selvbevidst, økonomisk og gemytlig i et festligt lag. Jørgen Jørgensen var politisk aktiv i Det Radikale Venstre, sognerådsformand for Elmelunde Sogneråd, branddirektør i Østifternes Brandforsikring, repræsentant i Østifternes Kreditforening og bestyrelsesmedlem i Møns Landboforening.

Hver sommer holdt Jørgen Jørgensen udflugt til Møns Klint for hele familien og husstanden. Hans hustru døde i 1903, og han overlod gården til sin datter Sara og hendes

mand i 1924, hvor han byggede sig en villa ved Elmelunde kirke. Jørgen Jørgensen døde i 1927. Han fik en datter med Ane Margrethe Kirstine Larsdatter, der stammede fra lensmand Guttorm Åsolvson af Rein.

SOMMERUDFLUGT

166. LENSMAND GUTTORM ÅSULVSON AF REIN

LENSMAND ÅSULF SKULESON AF REIN (26) og **TORA SKOFTESDATTER ARNUNGE AF GISKE** (26) fik endvidere sønnen

LENSMAND GUTTORM ÅSULVSON AF REIN (25). Han blev født 1120 på Rein. Efter kong Haralds død 1136 var han formynder for kongens søn Sigurd Munn, og han var med til at sikre, at Sigurd kom på tronen som 3-årig. Guttorm Åsulvson blev kongelig lensmand. Han donerede gaver til Vreta Kloster, og døde 1183. Guttorm Åsulvson var gift med datteren af

LENSMAND JON ARNESEN SMØIRBALTE AF HUK (22). (26) og **ELDRIDMODER BRYNJULFSDATTER AF AURLAND** (26), der endvidere fik datteren

ELDRID JONSDATTER SMØR AF BLINDHEIM (25). Hun blev født 1114 i Blindheim, og døde 1144 i Uppsala. Sammen med lensmand Guttorm Åsulvson fik hun datteren

INGRID GUTTORMSDATTER AF REIN (24). Hun var født 1136 i Norge. Ingrid Guttormsdatter blev gift med Guttorm Jarl, og da han døde i 1173, vendte hun hjem til Rein, hvor hun døde i 1180. Ingrid Guttormsdatter var altså gift med

JARL KORSRIDDER GUTTORM ÖSTMANSSON AF SVEALAND OG JÄMTLAND (24). Han blev født i 1120. I 1156 var han sammen med kongen på korstog til Finland, hvor de kristnede landet. Da kong Karl Sverkersson blev konge, blev Guttorm

hans jarl. Han hentede kongens brud i Danmark, og stod fadder til Valdemar Sejrs søn Knud i 1163. På det tidspunkt hørte Jämtland og Hälsingland under Norge, men Guttorm overtalte landsdelene til at vende tilbage til Sverige, hvor kongetronen var blevet overtaget af den gode og folkekære kong Erik. Herefter blev Guttorm jarl af Svealand og Jämtland i 1166. Året efter var Guttorm med kongen på korstog til Estland. Guttorm Jarl døde i 1173. Hans våben er afbildet på våbenfrisen i Sorø Kirke. Sammen med Ingrid Guttormsdatter fik han datteren

HELENE GUTTORMSDATTER

HELENE GUTTORMSDATTER AF SVEALAND (23). Hun var født i 1167 i Vreta. Helena Guttormsdatter var gift med korsridder Esbern Snare, og hun var 40 år yngre end sin mand. Han døde i 1204, hvorefter hun blev kong Valdemar Sejrs elskerinde. Helene fødte kongen sønnen hertug Knud Valdemarsen i 1205. Efter folkevisen sendte Valdemar Sejr samtidig junker Strange afsted for at fri til Dagmar af Böhmen på kongens vegne. Dette er

behandlet i folkevisen ”Dronning Dagmar og junker Strange”. I den spilles der på den konflikt, der kan opstå, når en ældre konge vil gøre et godt indtryk på sin kommende brud ved at sende en jomfrusvend, en charmerende ungersvend, til at fri på sine vegne. En sådan jomfrusvend sendte kong Valdemar ^(L.382):

*Kongen og Strange de sad over bord;
:Så mange forgyldne fløj:
De snakked så mange et gammensord
:Så sejler han junker Strange mod jomfru
Dagmer:*

*”Hør du Strange, hvad jeg siger dig;
Du skal til Bejlerland og fæste en jomfru for
mig”.*

*Det svared hr. Strange, han var snar i sit
svare*

*”Om jeg skal til Bejlerland, hvem skal da med
mig fare?”*

*”Tag du herre Limbek udaf Aggerho’,
Dertil Oluf Lykke og så hin rige Peder Glob!”*

*”Dertil tolv riddere lader I med mig fare!
Og tolv par klæder lader I mig ska’re”*

Da junkeren når frem, gør det indtryk på Dagmar, men han gør sin pligt over for sin konge.

*”Siger mig, hr. Strange, hvad jeg eder spør
Er kongen af Danmark, så væn som I er?”*

*Hr. Strange han sig til solen så:
”Han er fast skønnere end mig gange tolv”*

Dagmar siger så ja, og tager med til Danmark. Her ser hun en konge, der har mistet det ene øje (det skete godt nok 20 år senere i slaget ved Bornhoved):

*Siger mig hr. Strange, førend jeg kommer i
land:*

*”Hvem er den skele svend, der ridder på
hviden sand?”*

Hun får så at vide, at det er kongen, men beslutter alligevel at gifte sig og være Danmark til hæder og ære. Herefter vendte hans elskerinde Helene Guttormsdatter hjem til Sverige. Her stiftede hun Vor Frue Kapel ved Linköping Domkirke, hvor hun døde 1211. Det var altså hende, der var gift med

**RIGSRÅD KORSRIDDER ESBERN
”SNARE” ASSERSEN HVIDE TIL
KALUNDBORG (23),** der sammen med Helene Guttormsdatter endvidere fik datteren

INGEBORG HVIDE

**BORGFRUE
ESBERNSDATTER** **INGEBORG
HVIDE TIL**

KALUNDBORG (22). Hun blev født i 1196 på Sæbygaard. Ingeborg arvede Sæbygaard, Petersborg, Bringstrup, Ørslev og Møllen. Hun arvede også Kalundborg i 1204, og omtales som *"Fruen til Kalundborg"*. Sammen med sin mand Peder Ulfeldt byggede hun kirken i Gørlev, hvor de optræder sammen på stiftelsesmalerierne.

KALUNDBORG KIRKE

Efter sin mands død gav hun Ørslev Kloster *"af fromheds iver og i håbet om sine synders forladelse alt, hvad hun ejede i Bringstrup og Østre Ørslev, samt en mølle, der hører til samme sted som evig almisse på den betingelse, at indtægterne af samme gods skulle tilfalde kirkens bygningsfond til kirkens hvælvinger, samt fremdeles til Kristi legems ære og i særdeleshed til indkøb af voks, hvormed kan støbes voksllys, som skal brænde for højalteret nat og dag uden ophør. Hun skødede efter landets lov på landsting ved sin søn hr. Anders, kongens Marsk, medens hendes bror, hr. hertug Knud, samt Erwin og Albrecht, hendes søskendebørn, sønner af hr. grev Ernst, stod hos og gav deres samtykke i det herrens år 1250"*.

GØRLEV KIRKE⁵⁹²

Ingeborg Hvide sad som borgfrue på Kalundborg fra sin fars død i 1204 til 1262, hvor hun kom i unåde hos kongen. Dette skyldtes, at hun under striden mellem kongen og hendes svigersøns bror, ærkebiskop Jacob Erlandsen af Lund, sluttede sig til sidstnævnte. Hun måtte derfor afstå Kalundborg, og søge tilflugt i Hedeby, hvor hun døde i 1267. Ingeborg optræder på våbenfrisen i Sorø Klosterkirke som *"Ingeburg filia Esberni Snare"*. Hun var gift med sønnen af

MARSK STRANGE ULFELDT (23), der endvidere fik sønnen

PEDER ULFELDTS SEGL

DROST RIDDER PEDER STRANGESEN ULFELDT TIL KALUNDBORG (22). Han var født 1171. Peder Ulfeldt lærte hofskik hos sin svoger greven af Gleichen, og tilhørte

inderkredsen omkring kong Knud VI. Da Knuds bror Valdemar Sejr blev konge 1202, var Peder Ulfeldt rigets mægtigste mand næstefter Jacob Sunesen. De var med til at udvirke, at kong Valdemar Sejr blev frigivet af fangeskab i 1225 og kongesønnerne i 1230.

PEDER ULFELDT

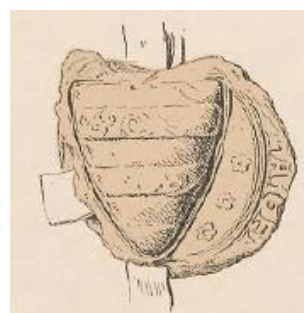
Peder Ulfeldts segl er blandt de ældst bevarede danske segl. Det findes på et dokument fra 1230, hvor han omtales som ”*Petrus Strangi filius*”, medens seglet viser en valrav, altså en ravn med ulveoverkrop (Ulfefeldt) og omskriften ”SIGILLVM PETRI STRANGONIS FILI”⁵⁹³.

Peder Ulfeldt grundlagde Petersdorf på Femern. Efter kong Valdemars død tog Peder Ulfeldt afsted på bodstur til det hellige land, men han nåede ikke længere end til Ribe, før

han døde. Det skete i 1241. Sammen med Ingeborg Hvide fik han datteren

ELISABETH PEDERSDATTER ULFELDT AF ELLINGE (21). Hun var født omkring 1230 på Kalundborg. Elisabeth døde 1310. Hun var gift med sønnen af

RIDDER ERLAND GALEN TIL ELLINGE (22) og **CECILIE MARGRETHESDATTER AF VARPELEV** (22), der endvidere fik sønnen

NIELS GALENS SEGL

GÆLDKER RIDDER NIELS ERLANDSEN GALEN TIL ELLINGE (21). Han var født på Ellinge Slot. Som gældker var det Niels Erlandsen, der styrede Skåne i kongens navn. Gældkeren indsatte og afsatte fogeder, opkrævede afgifter, og dømte i kongens navn. Som gældker (Prefectus Scanie) refererede han til drosten, og han holdt til på Ellinge Slot sydvest for Eslöv.

Da han var kongens embedsmand, var Niels Erlandsen tvunget til at tage kongens parti i kongens fejde med Niels Erlandsens bror, ærkebisp Jacob Erlandsen. I 1259 måtte Niels Erlandsen derfor arrestere ærkebispens og senere deres tredje bror Johannes Erlandsen, der var blevet afskediget som gældker, efter han havde taget sin broder ærkebiskoppens parti.

Fejden drejede sig om de kirkelige lovregler, der var gældende i Skåne. De stillede kongen

langt stærkere, end den kanoniske ret gjorde, efter hvilken det bl.a. var kirken, der udpegede til de vigtigste kirkelige embeder. Som modtræk havde ærkebiskop Jacob Erlandsen i 1259 nægtet at krone Erik Klipping, der var kong Christoffers søn. Det var anledningen til, at kongen forlangte, at ærkebiskoppen blev fængslet. Paven lyste herefter kongen i band. Inden han blev fængslet havde Jacob Erlandsen dog nået at oprette Roskilde Katedralskole.

I 1285 var Niels Erlandsen Galen en af de adelsmænd, der udstedte vidnesbyrd om, at Als hørte til Danmark. I dokumentet omtales han som *"Nicolaus, quondum Præfectus Lundensis"*, medens seglet viser hvidernes tre bjælker med omskriften *"S'NICOLAI FILII ERLANDI"*⁵⁹⁴. Sammen med Elisabeth Ulfeldt fik han sønnen herremand Jens Nielsen Galen og datteren Cecilie Nielsdatter Galen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

CECILIE NIELSDATTER GALEN (20). Hun lavede testamente i 1304. Cecilie Galen tog korset, løskøbte sig, og ville begraves hos dominikanermunkene. I 1309 stadfæstede hun, at hendes jorder i Lommamark skulle gå til de fattige studerende i Lund, og i 1310 gav hun gods til Sankt Laurentii Kirke i Lund. Cecilie Galen var gift med

JENS KALF SEGL

MARSK RIDDER JENS KALF TIL VINDERUP (20). Han var ridder og marsk, og optræder i dokument fra 1267, hvor han omtales som *"Johannes Kalf, marscalcus"*, medens seglet viser en ørnekrone med et kronet jomfruhoved og omskriften *"SECRETUM IOHANNIS"*⁵⁹⁵.

Vinderup var ejet af en frue Lucie, der i 1274 tilskødede *"Jens Kalf, fordum dannerkongens marsk, sin gård Windorp med alt tilbehør, mod at han skulle forsyne Stubber kloster og alle kirkerne i Ginding og Hjerm herreder med vin og brød mod at holde sjælemesser på fru Lucies årstid"*, som det lyder i biskop Tyge af Ribes brev.

Vinderup Vold består i dag af en kvadratisk borgbanke på 25 x 25 meter omgivet af en voldgrav og en vold uden for hvilken, der har været endnu en voldgrav. Ved udgravning blev der fundet teglsten og egetømmer. Øst for hovedbanken lå tidligere Vinderup Hovgaard (hovedgård), hvad der nok tidligere har været borgens ladegård. Sammen med Cecilie Nielsdatter Galen fik han datteren

VINDERUP VOLD⁵⁹⁶

GREVINDE INGERD JENSDATTER KALF AF VINDERUP (19). Hun arvede Vinderup efter sin far, og i 1349 gav hun gods til Sankt Mikkels alter i Sal Kirke. Hun var gift med sønnen af

GREV ALBERT VI "DANSKEREN" EBERSTEIN TIL ØRNHOVED (20) og GREVINDE MARIANNE EBERNSDATTER UDSEN AF EBERSTEIN (20), der endvidere fik sønnen

GREV RIDDER ALBERT IX ALBERTSEN EBERSTEIN TIL LANDTIND (19). Han skrev sig til Landtind og Hegnede. Landtind var en mægtig borg, der lå i et fugtigt område nær Limfjorden. Voldstedet består af en borgbanke på 40 x 50 meter omgivet af en dyb voldgrav, uden om hvilken der er en vold. En 250 meter lang dæmning fører til det sted, hvor Landtind ligger i dag. Her var borgens Ladegård. Landtind eller Langting, der betyder højt tårn, så tårnborgens tårn har vel været af en anseelig størrelse.

Albert Eberstein omtales i dokumenter fra 1299-1330. På Viborg Landsting var grev Albert IX Eberstein dommer over de oprørske bønder i 1314. Han var forlover for kongen ved forliget i Nyborg i 1315 og i Roskilde i 1318. I 1320 besejlede grev Albert IX Eberstein kong Christoffers håndfæstning, og på dokumentet omtales han som "*Albertus Albritsson, miles*", medens seglet viser Ebersteins stående løve.

Albert Eberstein var kongens forlover ved forbundet i Vordingborg 1324, og i 1326 besejlede han grev kong Valdemars håndfæstning og den kullede grev Gerts lensbrev på Slesvig. Han var da pantherre i Skåne og Helsingborg. Grev Albert Eberstein sluttede sig igen til kong Christoffer i 1328, og fik Holstebro og Hjerm herreder i forlening. Han omtales sidste gang i 1330. Sammen med grevinde Ingerd Kalf fik han sønnen

GREV HENRIK ALBERTSEN EBERSTEIN TIL RYDHAVE (18). Han omtales 1349 som "*Albert Henriksen til Rydhave*". Rydhave ligger på det gamle voldsted, med delvist bevarede voldgrave. Tårnet er fra 1400-tallet. Grev Henrik Eberstein skrev sig oprindeligt til Landtind og Rydhave, men solgte dem senere til kong Valdemar Atterdag, og flyttede til sin datter på Bratbjerg i Nordjylland. Han fik datteren

FRUE MARGRETHE HENRIKSDATTER EBERSTEIN TIL BRATSKOV (17). Hun sad som frue på Bratskov i 1391, hvor hun tilskødede en gård til Børglum Kloster. Margrethe Henriksdatter Eberstein var død i 1396. Hun var gift med Niels Ingvorsen Rotfeld, der stammede fra

167. HERREMAND INGE ROTFELD TIL BRATSKOV

HERREMAND INGE ROTFELD TIL BRATSKOV (22) var født omkring 1180, og var af den gamle jyske uradelige slægt Rotfeld, der havde stamsæde på Bratskov. Inge Rotfeld fik sønnen

HERREMAND BROD INGEBEN ROTFELD TIL BRATSKOV (21). Han skrev sig til Bratskov, og fik vist Svenstrup Skov tilskødet. Han fik sønnen

HERREMAND TORSTEN "VILDE" ROTFELD TIL BRATSKOV (20). Han skrev sig til Bratskov og Fristrup. Torsten Rotfeld blev kaldt Vilde, fordi han havde en kort lunte. Han fik sønnen

RIDDER UGOD THORSTESON TIL BRATSKOV (19). Ud eller Ugod Thorsteson blev født 1275 på Bratskov. Han var død 1316, hvor hans børn havde overtaget Bratskov. Ridder Ud Thorsteson var gift med

EDEL PEDERSDATTER SALTENSEE AF MATTRUP (19), der sammen med Ud Thorsteson endvidere fik sønnen

HERREMAND INGVIOR UDSEN ROTFELD TIL BRATSKOV (18). Han var født 1304, og døde 1340. Herremand Ingvor Rotfeld var gift med

KIRSTEN KJØRSING AF BRATSKOV (18). Hun blev født 1304. Kirsten Kjørsing førte et sort-hvidt skakternet kors i guld felt i våbenet. Sammen med Ingvor Rotfeld fik hun sønnen

HERREMAND NIELS INGVIOR UDSEN ROTFELD TIL BRATSKOV (17). Han omtales i dokument af 1373, hvor han skrev sig til Bratskov. Bratskov betyder Brovst Skov. Det nuværende Bratskov ligger på det gamle voldsted. Han var død 1391. Det var Niels Ingvordsen Rotfeld, der var gift med Margrethe Eberstein, med hvem han fik sønnen

ERIK ROTFELDS SEGL

LENSMAND ERIK NIELSEN ROTFELD TIL BRATSKOV (16). Han skrev sig til Bratskov og Holmegaard. Holmegaards voldsted ligger øst for den nuværende Holmegaard. Erik Rotfeld omtales i dokumenter fra 1414-1451. I 1421 vidnede han om, at Slesvig hørte til Danmark, og hans segl viste Rotfelds tre Ibskaller. I 1439 var han lensmand (hovedsmand) på Aalborghus Slot, og opsigde kong Erik af Pommern

huldskab og troskab. Han var medlem af Guds Legems Lav i Aalborg i 1441.

Erik Rotfeld havde en trætte med Vitskøl Kloster om en skov. Trætten endte i 1451 med, at klostret kunne bevare skoven mod at den forpligtigede sig til en højtidelig begængelse af Erik Rotfeld og hans forældres sjæle. Han omtales i dokument fra 1421 som ”*Væbner Erik Nielsen*”, medens seglet viser tre Ibskaller med omskriften ”S ERIK NIELSON”⁵⁹⁷. Erik Rotfeld døde 1452. Lensmand Erik Rotfeld var gift med Ellen Axelsdatter Dotting, der stammede fra

168. ERLAND BENGTSSEN DOTTING

ERLAND BENGTSSEN DOTTING (19) var af den hallandske og skånske uradelige slægt Dotting. Han fik sønnen

CLAUS ERLANSEN DOTTING (18). Han fik sønnen

AXEL CLAUSEN DOTTING (17). Han var gift med Christine Truidsdatter Has, hvis farfar var

HERREMAND KNUD PEDERSEN HAS TIL HAREBJERG (19). Han kom fra Qviinge i Østre Gjønge Herred. Knud Has bortskødede Harebjerg i 1348. Han fik sønnen

HERREMAND TRUID KNUDSEN HAS TIL HAREBJERG (18). Han bortskødede Harebjerg sammen med sin far og sine brødre i 1348. Truid Has døde før 1369. Truid Has fik datteren

CHRISTINE TRUIDSDATTER HAS (17). Det var hende, der var gift med Axel Clausen Dotting, med hvem hun fik datteren

**FRUE ELLEN AXELSDATTER
DOTTING TIL BJÖRSJÖHOLM (16).**
Hun var født omkring 1380, og var frue til
Björsholm i Skåne. Ellen Axelsdatter
Dotting døde før 1440. Det var hende, der var
gift med lensmand Erik Nielsen Rotfeld, med
hvem hun fik datteren

**FRUE METTE ERIKSDATTER
ROTFELD TIL BRATSKOV (15).** Hun var
frue til Bratskov. Mette Eriksdatter Rotfeld
døde før 1363. Hun var gift med væbner
Morten Nielsen Vognsen til Lengsholm, der
stammede fra hertug Berengar II af Spoleto.

169. HERTUG BERENGAR II AF SPOLETO

HERTUG BERENGAR II AF SPOLETO (38) var født omkring 820, og var hertug (duca) af Spoleto. Han var gift med en datter af

KEJSER LOTHAR I AF ITALIEN OG FRANKEN (39) og **KEJSERINDE ERMENGARDE AF TOURS** (39), der endvidere fik datteren

HERTUGINDE HELLETRUDE AF LORRAINE (38). Hun var født omkring 826 i Alsace-lorraine, og døde 866. Sammen med hertug Berengar II fik hun datteren

BABA^(S)

GREVINDE BABA INGELTRUDIS AF SPOLETO (37). Hun var født omkring 838 i

Spoleto, og døde 884. Grevinde Baba var gift med sønnen af

GREV POPPO I AF GRABFELD (38) og **GREVINDE KUNIGUNDE AF TOULOUSE** (38), der endvidere fik sønnen.

HEINRICH

MARKGREVE HENRIK BABENBERG AF NEUSTRIEN (37). Han var født omkring 825, og blev omtalt som greve i 871. Heinrich var marskal, da han vandt et slag mod marskal Thiotbaldo i 880, og han kæmpede mod vikingerne i Prumiam i 883. I 886 udnævnte kejser Karl den Tykke ham til markgreve af Neustrien, men han blev dræbt kort efter under vikingernes belejring af Paris. Sammen med grevinde Baba fik han datteren

GREVINDE ADELINDA BABENBERG AF AMMERGAU (36). Hun døde efter 915. Adelinda var gift med grev Eticho af Ammergau, hvis bedsteforældre var

GREV CONRAD "DEN ÆLDRE" WELF AF AUXERRE (38) og **GREVINDE**

ADELAIS AF TOURS (38), der endvidere fik sønnen

GREV WELF II AF ARGENGAU (37). Han var født omkring 835 på Altdorf, og døde 861. Grev Welf II blev gift med datteren af

HERTUG ATO AF BUCHAU (38). Han var født omkring 805 i Buchau. Grev Ato fik datteren

GREVINDE WILLA AF BUCHAU (37). Hun var født omkring 835, og døde 893. Sammen med grev Welf II af Argengau fik hun sønnen

ETICHO I^(W)

GREV ETICHO I WELF AF AMMERGAU (36). Han var født omkring 860, og var greve af Linz og Alpgau. Grev Eticho I døde omkring 907. Det var ham, der

var gift med grevinde Adelinda Babenberg, med hvem han fik sønnen

HEINRICH MED DEN GYLDNE VOGN^(W)

HERTUG HEINRICH "MED DEN GYLDNE VOGN" WELF AF NEDRE BAYERN (35). Han var født i Altdorf, og grundlagde Altdorf Kloster for foden af Burg Altdorf i 935.

HEINRICH MED DEN GYLDNE VOGN

Efter legenden tilbød kejseren ham så meget land, som han kunne pløje rundt om, inden solen stod højest på himlen. Heinrich brugte så en gylden plov trukket af et par sadlede rideheste, og indrammede et stort areal, medens kejseren sov. Deraf fik han sit tilnavn. Heinrich var gift med datteren af

HERREMANND RATPOT I AF HOHENWART (36). Han var født på Hohenwart, og døde 955 samme sted. Ratpot I fik datteren

ATA^(W)

HERTUGINDE ATA AF HOHENWART (35). Hun var født i Midtfranken. Hun blev gift med hertug Heinrich med den Gyldne Vogn, og det var dem, der fik gods i Bayern i forbindelse med brylluppet. Sammen med sin mand grundlagde hun Altdorf Kloster. Sammen med hertug Heinrich med den gyldne vogn fik hun sønnen

RUDOLF I^(W)

GREV RUDOLF I AF WELF ALTDORF (34). Han var født omkring 902, og døde 950 på Altdorf. Grev Rudolf I var gift med

GREVINDE SIBURGIS AF ALTDORF (34). Hun var født omkring 903, og døde 975 på Altdorf. Sammen med grev Rudolf I fik hun sønnen

RUDOLF II^(W)

GREV RUDOLF II WELF AF ALTDORF (33). Han var født omkring 927 på Altdorf, hvor ham døde 990. Han var gift med en datter af

HERTUG KONRAD AF SWABIEN (34) og **HERTUGINDE REGELINDIS LUIDOLFINGER AF SWABIEN** (34), der endvidere fik datteren

ITA^(W)

GREVINDE ITA AF ÖHNINGEN (33). Hun var født 1015, og døde 1106. Det var hende, der var gift med grev Rudolf II af Altdorf, med hvem hun fik sønnen

GREV WELF II AF BAYERN (32). Han var født 972 på Altdorf. Grev Welf II var greve i Nord- og Inntal, og byggede Burg Ravensburg som sit stamsæde. Welf II døde

1030 på Altdorf. Grev Welf II var gift med datteren af

WELF II^(W)

GREV FREDERICK I AF MOSELGAU (33). Han var født omkring 965 i Moselgau, og omtales som greve i 996. Grev Frederick I døde 1019. Han var gift med

GREVINDE IRMINTRUD AF GLEIBERG (33). Hun var født omkring 972 på Burg Gleiberg, og døde 1019. Sammen med grev Frederick I fik hun datteren

GREVINDE ERMENGARDE AF LUXEMBURG (32). Hun var født omkring 1000, og døde 1055. Det var hende, der var gift med grev Welf II af Bayern, med hvem hun fik datteren

ERMENGARDE^(W)

GREVINDE KUNIGUNDE WELF AF ALTDORF (31). Hun var født omkring 1020. Grevinde Kunigunde døde 1057, og blev begravet i Vangadizza Kloster. Hun var gift med

ALBERTO AZZO II

MARKGREVE ALBERTO AZZO II AF ESTE (31). Han efterfulgte sin far som markgreve af Milano omkring 1020, og udvidede familiens besiddelser i Norditalien. Han blev således også markgreve af Ligurien og greve af Padua, Gavello, Rovigo,

Lunigiana, Monselice og Montagnana. Grev Alberto prøvede at mægle i investiturstriden, men endte med at støtte paven. I 1073 byggede han en borg på familieejendommen Este. Grev Alberto døde 1097, og blev begravet i Vangadizza Kloster. Alberto Azzo II var først gift med Kunigunde Welf af Altdorf og siden med Garsende af Maine. Sammen med Kunigunde Welf fik han sønnen

WELF IV^(W)

HERTUG KORSRIDDER WELF IV AF BAYERN (30). Han var født 1032 på Este, og blev stamfader til Guelferne. Da Welf IV's onkel på mødrene side hertug Welf af Carinthia døde barnløs, overtog han dennes ejendomme. Han støttede kejseren, og blev belønnet med at blive hertug af Bayern i 1070. I investiturstriden støttede han pave Gregor VII, og i det efterfølgende valg af tysk konge støttede han Rudolf af Rheinfelden som anti-konge i 1077. Følgen blev, at han blev frataget hertugværdigheden. I 1095

støttede han kong Heinrich IV, og blev igen hertug af Bayern. Hertug Welf IV deltog i korstoget 1101, og døde på tilbagevejen på Cypern. Han blev begravet i Weingarten Kloster. Welf IV var først gift med Ethelinde af Bayern, og siden med jarl Tostigs enke Judith af Flandern. Han var altså gift anden gang med

HERTUGINDE JUDITH AF FLANDERN (30), der sammen med hertug Welf IV endvidere fik sønnen

HENRIK IX^(W)

HERTUG HENRIK IX "DEN SORTE" WELF AF BAYERN (29). Han var født 1075, og som ung administrerede han familiens ejendom Este syd for Alperne. I 1116 deltog han i Heinrich V's andet

italienske felttog, og deltog i belejringen af markgrevinde Mathilde af Toscanas ejendomme. I 1120 blev Henrik IX hertug af Bayern. Han var en nøglefigur i afslutningen på investiturstriden mellem kejseren og paven ved konkordatet i Worms 1122. I 1126 abdicerede han til fordel for sin søn Henrik X, og trak sig tilbage til Weingarten Kloster. Her døde han kort efter, og blev begravet. Henrik IX var gift med en datter af

HERTUG MAGNUS BILLUNG AF SACHSEN (30) og **PRINSESSE SOPHIA AF UNGARN** (30), der endvidere fik datteren

WULFHILDA^(W)

HERTUGINDE WULFHILDA BILLUNG AF SACHSEN (29). Hun blev født omkring 1075 i Sachsen, og døde 1126 på Boblingen. Hun blev begravet i Weingarten Kloster.

Sammen med Henrik den Sorte fik hun sønnen

HENRIK X^(W)

HERTUG HENRIK X "DEN STOLTE" WELF AF BAYERN (28). Han blev hertug af Bayern i 1126. Henrik X hjalp kejser Lothar III i kampen mod hohenstaufenerne, og fulgte ham på dennes andet italienske felttog 1336-37. Som tak blev Henrik den Stolte markgreve af Tuszien og af paven fik han Mathildischen Güter, der var en række områder i Toscana, Emilia og Lombardiet.

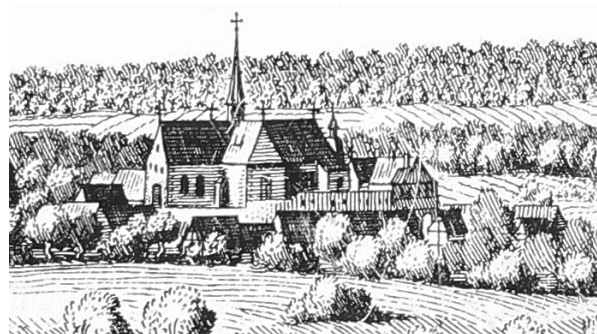
I 1137 blev Henrik X hertug af Sachsen. Kejser Lothar III havde udset ham som sin efterfølger, men Henrik X's opfarende og magtfulde væsen gjorde, at han ikke blev valgt. Den nye kejser Konrad III ville have, at han opgav et af sine hertugdømmer, hvad han nægtede. Følgen blev, at kejseren fratog ham

Bayern, som han gav Leopold IV, og Sachsen, som han gav Albrecht Bjørnen.

HENRIK X

Det sidste kom der dog ikke noget ud af, da Henrik X forsvarede Sachsen mod alle angreb. Han døde 1139 på Quedlinburg, og blev begravet i kejserdomkirken Königsutter, hvor han hviler i sit gravmæle sammen med sin svigerfar og svigermor⁵⁹⁸. I 1127 blev han gift med Gertrud af Süpplingenburg, hvis farfar var

SÜPPLINGENBURG

GREV GEBHARD AF SÜPPLINGENBURG (30). Han blev født omkring 1140, og var greve i Harzgau. Grev Gebhard døde på slagmarken i 1075. Han var gift med

GREVINDE HEDWIG AF FORMBACH (30). Hun var født omkring 1058 på Formbach, og døde omkring 1090 på Süpplingenburg. Sammen med grev Gebhard fik hun sønnen

LOTHAR III

KEJSER LOTHAR III AF SÜPPLINGENBURG (29). Han var født 1075 på Süpplingenburg. Lothar III havde succes med at udvide sine landområder i Sachsen, hvor han blev den rigeste adelsmand. Han støttede kong Heinrich V af Tyskland, og i 1104 blev han hertug af Sachsen. Mellem 1112-1115 var Lothar III involveret i konflikter med kongen, som han endte med at slå i slaget ved Welfesholz.

LOTHAR III

I 1125 blev Lothar III valgt til konge af Tyskland, og kronet i Aachen. I de efterfølgende år var der borgerkrig med hohenstaufferne, hvor Lothar III indtog Nürnberg og Speyer.

LOTHAR III'S SEGL

I 1130 var der to rivaliserende paver, hvor Lothar III støttede Innocens II, og bragte ham til magten med sin hær. Herefter blev Lothar III kronet som tysk-romersk kejser i 1133, hvad der blev fejret med en storslået pavelig fest hos Mathilda af Toscana. Da han kom tilbage til Tyskland, genoptog Lothar III kampen mod hohenstaufferne. Det endte med fredslutningen på Bamberg 1135.

Kejser Lothar III deltog i korstog mod områderne øst for Elben, og i 1135 blev kong Erik Emune vasal af Lothar. Efter aftale med den byzantinske kejser gennemførte Lothar III et nyt felttog til Italien i 1136-37, hvor han befriede den sydlige del af Italien for Roger II af Sicilien. Kejser Lothar III døde på tilbagevejen fra felttoget, og blev begravet i Köningslutter Domkirke. Han var gift med en anden datter af

HERTUG HENRIK "DEN FEDE" AF SACHSEN (30) og **HERTUGINDE GERTRUD AF BRAUNSCHWEIG (30)**, der endvidere fik datteren

RICHENZA

KEJSERINDE RICHENZA AF NORTHEIM (29). Hun var født omkring 1087 på Northeim. Richenza blev gift omkring 1107 med hertug Lothar III af Sachsen. Hun blev kronet dronning af

Tyskland 1125, og var aktiv i sin mands regering, hvor hun søgte at mægle både mellem ham og hohensstaufferne og i det pavelige skisma 1130. Hun var med sin mand i Rom, hvor de blev kronet som kejserpar 1133. Hun deltog også i Lothar III's andet italienske felttog 1136-37. Efter sin mands død i 1137 arbejdede hun for at sikre, at hendes svigersøn kunne efterfølge hendes mand, ligesom hun sørgede for sit barnebarn Henrik Løvens uddannelse.

Kejserinde Richenza døde 1141 på Süpplingenburg, og blev begravet ved sin mands side i Königs-lutter Domkirke. I hendes kiste blev fundet en enkel og elegant krone. Sammen med kejser Lothar III fik hun datteren

GERTRUD^(B)

PRINSESSE GERTRUD AF SÜPPLINGENBURG (28). Hun blev født 1112 på Süpplingenburg. Gertrud blev gift med hertug Henrik X af Bayern i 1127, med hvem hun fik sønnen Henrik Løven. Siden blev hun gift med hertug Heinrich II Jasomirgott af Østrig i 1142, men døde allerede året efter i Klosterneuburg.

GERTRUD^(W)

Det var altså hende, der først blev gift med hertug Henrik X af Bayern, med hvem hun fik sønnen

HENRIK LØVENS SEGL

HERTUG KORSRIDDER HENRIK "LØVEN" WELF AF SACHSEN (27). Han var født 1129 i Ravensburg. Henrik Løven blev hertug af Sachsen i 1142. Han var en ivrig deltager i korstogene mod venderne 1147-68, hvor han bl.a. var allieret med kong i kong Valdemar den Store. Det var her, han

fik sit tilnavn, fordi han altid sikrede sig løvens part.

HENRIK LØVEN^(W)

Henrik Løven blev også hertug af Bayern, efter han deltog i kejser Frederik Barbarossas første felttog mod Italien 1155. Han tog på korstog til Jerusalem 1172. Henrik Løven grundlagde en række byer, bl.a. München, Lübeck, Stade, Lüneburg og Braunschweig.

BURG LICHTENBERG⁵⁹⁹

Henrik Løven holdt til på Burg Lichtenburg. I 1176 mistede han sine len, da han nægtede at støtte sin fætter kejser Frederik Barbarossa i dennes mislykkede felttog mod Italien. Følgen var, at han i 1180 tog til England, hvor hans hustru kom fra.

Da Frederik Barbarossa tog på korstog til Jerusalem i 1189 vendte Henrik Løven tilbage til Tyskland, og erobrede det meste af Holsten tilbage. Han måtte dog slutte forlig i 1190, og levede resten af sit liv på Dankwarderode Slot i Braunschweig. Her opførte han domkirken, hvor han blev begravet, da han døde 1195. Henrik Løve havde en elskerinde

IDA AF BLIESKASTEL (27). Hun var født 1130 i Braunschweig, og døde 1190 i Bayern. Sammen med Henrik Løven fik hun datteren

FYRSTINDE MATHILDE WELF AF SACHSEN (26). Hun var født 1150 i Dresden, og døde før 1219 i Mecklenburg. Mathilde Welf blev gift med fyrst Heinrich Borwin I, hvis farfar var

FYRST NIKLOT AF OBODRITERNE (28). Han var herre til Schwerin og fyrste af Obodritterne i 1130. Niklot blev dræbt i kamp med Henrik Løven i 1160 under dennes korstog mod venderne. Han fik sønnen

FYRST PRIBISLAW II AF OBODRITTERNE (27). Han efterfulgte sin far som fyrste af Obodritterne i 1160. Pribislav II blev greve af Mecklenburg og tysk kurfyrste 1170. Han døde på Lüneburg 1178, og blev begravet i Münster Doberaner Kloster. Pribislav var gift med

HERTUGINDE WOJSLAWA AF POMMERN (27). Hun døde på Althof i 1172, og blev også begravet i Münster

Doberaner Kloster. Sammen med Pribislav II fik hun sønnen

HEINRICH BORWIN I'S SEGL

FYRST HEINRICH BORWIN I AF MECKLENBURG (26). Han var født omkring 1150 i Schwerin. Heinrich Borwin I var fyrste af Venden og herre til Rostock. Han støttede Danmark både i erobringen af Estland og i kampen mod Schauenburgerne, hvad der blev belønnet med Ratzeburg og Gadebusch. I 1179 blev han fyrste af Mecklenburg og stamfader for dens fyrsteslægt. Sammen med Mathilde af Sachsen fik han sønnen

HEINRICH BORWIN II⁶⁰⁰

FYRST HEINRICH BORWIN II AF MECKLENBURG (25). Han var født omkring 1170 på Schwerin. Heinrich Borwin II var herre til Rostock, og 1219 blev han fyrste af Mecklenburg. Han grundlagde Parchim, og gik sammen med

schauenburgerne mod Danmark. Han døde 1227, og blev begravet i Güstow Domkirke. Heinrich Borwin II blev gift med prinsesse Christina af Sverige⁶⁰¹, der stammede fra

170. LENSMAND TOKE SKJALMSEN HVIDE AF JØRLUNDE

**JARL SKJALM "HVIDE" TOKESSEN
TIL FJENNESLEV (30) og SIGNE
ASBJØRNSDATTER SPRAKLING AF
FJENNESLEV (30)** fik endvidere sønnen

**LENSMAND TOKE SKJALMSEN
HVIDE TIL JØRLUNDE (29).** Han blev født omkring 1080 på Fjenneslev. Toke Skjalmsen deltog sammen med sine brødre i hævnen på deres fosterbror Knud Lavard og i den efterfølgende kroning af Knud Lavards halvbror Erik Emune som konge i 1134. Han var også med i oprettelsen af Sorø Kloster sammen med sine brødre, hvor han donerede halvdelen af sin hovedlod og 16 mark guld. Toke Skjalmsen døde omkring 1145 på Eskebjerg, og blev i første omgang begravet i Fjenneslev Kirke, men siden overført til Sorø Klosterkirke af sin nevø ærkebiskop Absalon. Han var gift med

**GYDA HARALDSDATTER AF
JØRLUNDE (29).** Hun var født 1090, og døde 1145. Sammen med Toke Skjalmsen fik hun sønnen

**LENSMAND STIG "HVIDELÆDER"
TOKESSEN HVIDE TIL TYSTOFTE (28).** Han var født omkring 1125 på Eskebjerg, og skrev sig til Tystofte. Stig Hvidelæder var lensmand (høvedsmand) i Skåne, og grundlagde Essenbæk Kloster. Han optræder i en lang række ridder- og folkeviser som

trubadurnes ridderideal med høvisk kærlighed og troskab til sin fyrste.

I riddervisen *Ridder Stigs bryllup* er han en smuk ung adelsmand med lys hud og gule lokker, som prinsessen falder for. Visen er gendigtet i folkevisen *Per Svinedreng* og siden gendigtet i H.C. Andersens *Svinedrengen*.

Riddervisen starter med, at Stig Hvidelæder er en ung høvisk charmetrold ved kongens hof, som kongens søster eller datter Margrethe bliver forelsket i. Hun kommer til ham om natten, men uanset kærligheden kan han ikke indlede et forhold til en fyrstedatter. Han låser derfor døren, men det stopper ikke hende ⁶⁰²:

*Stilil han tjener i kongens gård;
De fruere og møere de kruser hans hår.
:Så frydelig:*

*De fruere og møere de ynder ham bedst;
Mens dronningens datter vil være ham næst.*

*Hun tog over sig Skarlagens blaa,
til Stiglilles Bur hun monne gaa.*

*Hun klapped paa Buresdør med sit Skind:
"Stat op Stiglille, og lad mig ind!"*

*Med femten bette nagler og så en Pind,
dem lirked hun fra og så gik hun ind.*

*Hun satte sig paa hans Sengestok,
hun legte alt med hans gule Lok.*

*Hun tog hannem op, hun tog hannem i Arm,
alt laa Stiglille og lide den Harm.*

Næste morgen går snakken, og kongen vil vide, hvad der er foregået:

*"Hør du Stig, baade skøt og brat,
laa min Søster hos dig i Nat?"*

*”Sandhed var det, hun til mig gik,
ingen Skade hun der fik.”*

*”Hende bad Ridder og Rigens Mænd,
ingen vilde hun have af dem.*

*Ingen af dem hun have vil,
nu maa hun have, som Lykken siger til.”*

*Der var Glæde i Kongens sold,
Kongen gav sin Søster bort i Stiglilles Vold.*

*Stiglille skulde det Bryllup gøre,
vor Dronning vil selv den unge Brud føre.*

*Stiglille drikker sin unge brud te´,
baade Skov og Mark de blomstres ve´.*

*De fulgte den Brud til Brudeseng,
Stiglille dvæler ikke halvt læng´.*

*Nu haver Stiglille forvundet sin Harm,
han sover hver Nat i sin frøkens Arm.*

Stig Hvidelæder blev gift med Margrethe i 1144. Han bar siden fanen for sin svoger kong Valdemar den Store i slaget om den danske krone ved Gedeбек i 1151, hvor Valdemar og Svend Grathe slog Knud Magnussen, og Stig Hvidelæder faldt. Han blev altså gift med datteren af

HERTUG SANKT KNUD LAVARD ERIKSEN AF SLESVIG (29) og **PRINSESSE INGEBORG MSTISLAWNA RURIKID AF KIEV (29)**, der endvidere fik datteren

PRINSESSE MARGRETHE KNUDSDATTER AF DANMARK (28). Hun var født 1118 på Haraldsted. Sammen med Stig Hvidelæder fik hun datteren

DRONNING KRISTINA STIGSDATTER HVIDE AF SVERIGE (27). Hun var født omkring 1145 på Langebæk. Kristina

Stigsdatter døde omkring 1200 i Sorø. Hun blev gift med sønnen af

KONG SVERKER I ”DEN ÆLDRE” AF SVERIGE (28) og **DRONNING ULVHILD HÅKONSDOTTER SKJALGE AF SVEA (28)**, der endvidere fik sønnen

KARL VII

KONG KARL VII SVERKERSSON AF SVERIGE (27). Han efterfulgte sin myrdede far som konge af Götaland. I slaget ved Örebro 1161 slog han kong Magnus, der blev dræbt, og Karl Sverkersson blev valgt til konge af både Goterne og Svearne, og blev dermed konge af Sverige.

KARL VII'S SEGL

Karl Sverkersson fik oprettet ærkebispesædet i Uppsala i 1164, og gav gaver til Alvastra Kloster, Nydala Kloster og Vreta Kloster. Samme år gennemførte han et mislykket felttog mod Rusland. I 1167 blev kong Karl

Sverkersson dræbt af Knut Eriksson på Visingsö Borg.

Han blev gravlagt i Alvastra Kloster. Karl Sverkerssons segl er det eneste bevarede svenske kongesegl, og viser kongen siddende på sin trone på forsiden og som ridder på bagsiden. Det var Karl Sverkersson, der var gift med dronning Kristina Stigsdatter Hvide, med hvem han fik sønnen

SVERKER II MØNT

KONG SVERKER II "DEN YNGRE" KARLSSON AF SVERIGE (26). Han var født 1164. Da hans far blev dræbt på Visingsö, blev den treårige Sverker bragt til sin mors Hvideslægt i Danmark, hvor han voksede op. I 1196 døde kong Knut, og Sverker den Yngre blev konge af Sverige ved Birger Brosas hjælp. Han førte en kirkevenlig politik, og stadfæstede i 1200 det første kirkelige privilegiebrev i Sverige.

I 1202 døde Birger Brosa, og kong Knuts fire sønner flygtede til Norge. Her gik de sammen med de norske Birkbeinarne, der havde været i strid med Baglerne, og tog med til Sverige sammen med kong Knuts sønner. De tre af sønnerne mistede livet i slaget ved Älgårås i 1205, medens den fjerde søn Erik Knutsson klarede sig tilbage til Norge. I 1208 vendte han tilbage med en stærkere hær, og det kom til slaget ved Lena (Kungslena), hvor Sverker den Yngre og hans svigerfar marsk Ebbe Sunesen Hvide led nederlag.

Pave Innocens III søgte at støtte Sverker, og i 1210 kom det til endnu et slag i nærheden af Kungslena. Også dette slag tabte Sverker den Yngre, og denne gang mistede han livet. Han blev begravet i Alvastra. Sverker den Yngre var gift med dronning Bengta Ebbesdatter, hvis morfar var

KNUD ERIKSSON AF HALLAND (28). Han fik datteren

TUNTEMATON KNUSDOTTER AF KNARDRUP (27). Hun var gift med

MARSK KORRIDDER EBBE SUNESEN GALEN TIL KNARDRUP (27), der sammen med Tuntematon Knudsdatter endvidere fik datteren

DRONNING BENEDICTA BENGTA EBBESDATTER GALEN AF SVERIGE (26). Hun var født 1170 på Knardrup. Da Bengta var 15, blev hun gift med kong Sverker den Yngre. Hun var stolt af sin baggrund og religiøs. Bengta sympatiserede med kirkens stigende magt i Sverige og Danmark, og støttede aktivt ærkebiskop Lambatunga i Uppsala. Hun døde 1199, og blev gravlagt i Alvastra Kloster. Det var altså dronning Bengta, der var gift med kong Sverker den Yngre, med hvem hun fik datteren

FYRSTINDE CHRISTINA AF SVERIGE (25). Hun var født 1189, og levede endnu 21 år efter sin mand i 1248. Det var hende, der var gift med fyrst Heinrich Borwin II, med hvem hun fik datteren

HERTUGINDE MATILDA AF MECKLENBURG (24). Hun var født i Schwerin, og døde 1270. Hertuginde Matilda var gift med en anden søn af

HERTUG MESTWIN I ”DEN FREDELIGE” SAMBORIDE AF POMMERN (25) og **HERTUGINDE ZWINISLAWNA AF POMMERN (25)**, der endvidere fik sønnen

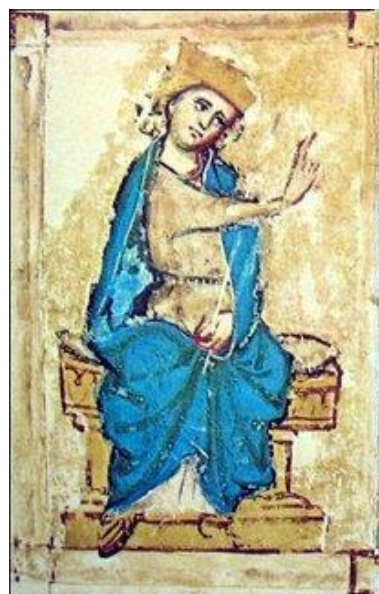
SAMBOR II'S SEGL

HERTUG KORSRIDDER SAMBOR II AF POMMERN (24). Han var født omkring 1212, og var hertug af Pommern og fyrste af Lubiszewo Tczewskie. I 1254 grundlagde han Samboria Kloster i Pelplin. Fra 1242-1253 førte hertug Sambor II korstog sammen med Den Tyske Orden, som han overlod de fleste af sine ejendomme. Med dem bekæmpede han også sin storebror Swantopolk II. Følgen blev, at ordensridderne kunne etablere sig permanent på venstre bred af Vistula. Han byggede sig en ny borg i nærheden af Burg Zantir. Det var ham, der blev gift med hertuginde Mathilda, med hvem han fik datteren

DRONNING MAGARETHE ”SPRÆNGHEST” SAMBIRIA AF POMMERN (23). Hun var født omkring 1230 i Pommern. I 1248 blev Margarethe Sprænghest gift med Christoffer I af Danmark, og blev kronet sammen med ham, da han blev kronet i 1252. Kong Christoffer I døde allerede i 1259, og da deres børn var

mindreårige, blev dronning Margarethe Sprænghest regent og værge for sin søn.

Hertug Erik Abelsøn af Slesvig udnyttede situationen sammen med sin svigerfar fyrst Jaromar II af Rügen, og invaderede Sjælland. Margarethe Sprænghest søgte at stoppe dem, men tabte slaget ved Ringsted. Efter at have indtaget København fortsatte Erik og Jaromar deres plyndringer i Skåne og på Bornholm, men her stoppede festen i 1260, idet en kvinde dræbte fyrst Jaromar med en kniv som hævn for, at han havde dræbt hendes mand. Så tog venderne hjem.

MARGARETHE SAMBIRIA

Dronning Margarethe var en kompetent og oplyst regent, og fik tilnavnet Sprænghest på grund af sin energi og stærke vilje. Hun var involveret i opgør såvel med ærkebiskop Jacob Erlandsen som med greverne af Holsten. Margarethe Sprænghest tabte slaget på Lohede i 1261, og blev fanget sammen med sin søn Erik Klipping. De blev fængslet i Hamburg, men hun blev siden befriet af Albert af Braunsweig.

I 1263 fik Margrethe paven accept af, at også kvinder kunne overtage tronen, så hendes søn kunne efterfølges af en af hendes døtre, hvis han skulle dø barnløs. 1264 var hendes søn Erik Klipping myndig, og blev konge. Margarethe Sprænghest døde 1282, og blev begravet i Münster Doberaner Kloster. Hun var altså gift med sønnen af

KONG VALDEMAR "SEJR" VALDEMARSSØN AF DANMARK (24)
og **DRONNING BERENGARIA SANCHES AF PORTUGAL (24)**, der endvidere fik sønnen

CHRISTOFFER I'S GRAV⁶⁰³

KONG CHRISTOPHER I AF DANMARK (23). Han var født 1219, og opholdt sig i Paris, da han 1252 hørte, at hans far var blevet dræbt. Christoffer I satte straks kursen hjem mod Danmark, men blev fanget på vejen af ærkebiskoppen af Köln, der først frigav ham, efter han havde modtaget løsepenge. Kong Christoffer I kom i konflikt med ærkebiskop Jacob Erlandsen, der var tilhænger af en stærk og uafhængig kirke. Ærkebispnen nægtede at krone kongens søn Erik til tronfølger, medens kongen krævede, at kirken skulle stille med mænd og midler til kampen mod Abelslægten.

I 1257-58 gik de holstenske grever ind og støttede ærkebiskoppen, men angrebet blev

afvist, ligesom flere bondeoprør blev slået ned. Det var i 1259, at Jacob Erlandsen blev fængslet, og der blev lyst interdikt over kongen. Samme år døde kong Christoffer I i Ribe, hvor han blev begravet i Domkirken på trods af interdiktet. Sammen med dronning Margarethe Sprænghest fik han sønnen

ERIK KLIPPING

KONG ERIK "KLIPPING" AF DANMARK (22). Han var født 1249 på Lolland. Ærkebiskop Jakob Erlandsen nægtede ikke kun at krone Erik Klipping, men han bandlyste også de biskopper, der kronede Erik Klipping til konge 1259. Efter han sammen med sin mor tabte slaget ved Lohede 1261 sad Erik Klipping i fængsel til 1264, og som et led i frigivelsen lovede han at ægte Agnes af Brandenburg uden medgift. I 1272 døde hertug Erik af Jylland, og i 1274 døde Jacob Erlandsen, så med sine plageånder af vejen, fik Erik Klipping den reelle magt over riget.

I 1277 gik Erik Klipping ind i Sverige, hvor han hærgede i det, der blev kaldt 6.000 Marks Krigen, da han lod klippe et hjørne af sine mønter for at finansiere krigen. Heraf hans

tilnavn. Erik Klipping blev så upopulær hos stormændene, at han måtte underskrive den første håndfæstning i Danmark. I den blev Rigsrådet ligestillet med Kongen, og frem til 1284 måtte kongen bøje sig i alle sager.

ERIK KLIPPINGS SEGL

Da hertug Valdemar af Jylland gjorde krav på Als og krongodset i Slesvig, fik kongen imidlertid nok. Han fik dømt hertugen ved Danehoffet, og da hertugen alligevel søgte at få sine krav igennem med magt, blev han fanget, og sat i arrest på Søborg Slot.

FINDERUP LADE⁶⁰⁴

Under en jagt i 1286 fandt Erik Klipping sit endeligt. Han søgte ly for et kraftigt uvejr i en lade i Finderup, hvor han blev myrdet af ukendte gerningsmænd. Året efter blev ni stormænd dømt fredløse for drabet ved Danehoffet, men det er stadig uklart, hvem der var de skyldige. Erik Klipping blev begravet i Viborg Domkirke, hvor hans

gravsten befinder sig. Han var altså gift med Agnes af Brandenburg, der stammede fra

ERIK KLIPPINGS GRAVSTEN⁶⁰⁵

171. HERTUGINDE BRIGITTE AF DANMARK

KONG KNUD III MAGNUSSON AF DANMARK (26) fik endvidere sammen med en elskerinde datteren

HERTUGINDE BRIGITTE AF DANMARK (25). Hun var gift med en anden søn af

MARKGREVE KORSRIDDER ALBRECHT "BJØRNE" AF BRANDENBURG (26) og **MARKGREVINDE SOPHIE AF WINZENBURG** (26), der endvidere fik sønnen

HERTUG BERNHARD III ASKANIA AF SACHSEN (25). Han var født omkring 1134, og 1170 blev han greve af Anhalt. I 1172 blev han også greve af Ballenstedt. I 1180 blev hertug Henrik Løven landsforvist, og Bernhard efterfulgte ham som hertug af Sachsen. Grev Adolf af Holsten nægtede at anerkende Bernhards overhøjhed, men led

nederlag i Ditmarsken. Også kong Knud VI af Danmark greb inde, og det endte med, at kejseren fik gennemført en balanceret aftale mellem hertug Bernhard og hans vasaller i 1184.

BERNHARD III

Som hertug af Sachsen blev Bernhard III også kurfyrste. Det var kurfyrsterne, der valgte kejseren, og Bernhard III deltog for første gang i kejservalget i 1190. Bernhard flyttede sit hof til Wittenberg, og døde 1212. Han blev begravet i Benediktinerklostret i Ballenstedt. Sammen med hertuginde Brigitte af Danmark fik han sønnen

ALBRECHT I

HERTUG ALBRECHT I ASKANIA AF SACHSEN-WITTENBERG (24). Han var

født omkring 1175 i Aschersleben, og blev hertug af Sachsen-Wittenberg, Engern og Westphalen, herre til Nordalbingien og greve af Askanien. Også han blev kurfyrste. Hertug Albrecht døde 1260 i Lehnin Kloster i Potsdam, hvor han blev begravet. Han var gift med hertuginde Agnes Babenberg af Østrig, der stammede fra

172. GREV KUNO AF RHEINFELDEN

GREV KUNO I AF RHEINFELDEN (32) var født omkring 978 i Rheinfelden, og døde samme sted i 1026. Grev Kuno var gift med

GREVINDE RICHILDA AF ÖHNINGEN (32). Hun var født i Öhningen, og døde 1014 i Kiev. Sammen med grev Kuno fik hun sønnen

RUDOLF⁶⁰⁶

MODKONGE RUDOLF AF TYSKLAND (31). Han var født omkring 1026, og var

greve af Rheinfelden. I 1057 benyttede Rudolf sig af, at kong Henrik IV var mindreårig, og kidnappede hans søster Mathilda. To år efter blev de gift, og han blev hertug af Swabien. I 1060 døde Mathilda, og Rudolf blev gift med Adelheid af Savoyen i 1066.

RUDOLFS SEGL

Rudolf støttede kong Henrik IV i kampen mod oprørere fra Sachsen og Thüringen, og var en af hovedkræfterne i slaget ved Langensalza. Som følge af investiturstriden blev kong Henrik IV imidlertid bandlyst, og i 1077 blev Rudolf valgt til modkonge af det tyske aristokrati, der var imod kong Henrik. Rudolf blev kronet af ærkebispem af Mainz samme år, men byens befolkning gjorde oprør, og paven var tilbageholdende med støtte. Rudolf gav så en række landområder til kirken, og blev anerkendt af paven 1080. Det kom efterfølgende til slaget ved Elster, hvor Rudolfs styrker sejrede, men han selv mistede en hånd og døde. Han blev begravet i Merseburg Domkirke, hvor hans hånd og gravsten findes. Kong Rudolf var altså gift med

DRONNING ADELAIDE AF SAVOYE (31). Hun døde 1079, og blev begravet i Sankt Blasien. Sammen med modkonge Rudolf fik hun datteren

DRONNING ADELHEID AF ZÄHRINGEN (30). Hun var født omkring

1060 i Rheinfelden. Adelheid døde 1090 i Nitra, og blev begravet i Veszprem. Hun var gift med sønnen af

KONG BELA ARPAD AF UNGARN (31) og **DRONNING RICHEZA AF POLEN** (31), der endvidere fik sønnen

LADISLAUS FORFØLGER DEN CUMANSKE RØVER

KONG SANKT LADISLAUS I ARPAD AF UNGARN (30). Han var født omkring 1040 i Krakow. Da hans far døde i 1063, blev hans fætter Solomon konge, medens Ladislaus overtog sin fars tidligere hertugdømme. I den periode frelste han en hærtaget ungarsk pige, han mente var biskoppens datter, fra en cumansk røver. I 1070'erne gjorde Ladislaus og hans bror Geza oprør mod Solomon, og da hans bror døde i 1077, udpegede deres tilhængere Ladislaus til konge.

I de følgende år kæmpede Ladislaus og Solomon om kronen parallelt med investiturstriden, hvor Solomon blev støttet af kejser Henrik IV og Ladislaus af sin svigerfar modkonge Rudolf. Det endte med, at Solomon anerkendte Ladislaus i 1081, men fortsatte med at konspirere mod ham gennem en række borgerkrige.

Efter borgerkrigene koncentrerede Ladislaus sig om at genskabe den offentlige sikkerhed

med strenge straffe til dem, der krænkede ejendomsretten: ”Hvis nogen, fri eller bonde, fanges i tyveri, skal han hænges. Flygter han til kirken for at undgå galgen, skal han føres ud af kirken og blindes”. Dog kostede det kun et øje, hvis det drejede sig om en høne eller en gås, der var stjålet.

I 1091 indtog Ladislaus Kroatien, hvad der førte til en forværring af forholdet til paven, der mente, at landet hørte under Pavens overhøjhed. Siden besejrede Ladislaus cumanerne og petchenegrene, hvorved han sikrede Ungarns østlige grænser. Han døde under et felttog mod Böhmen i 1095, og blev begravet i Oradea Domkirke. Ladislaus blev siden ophøjet til helgen. Sammen med dronning Adelheid fik han datteren

SANKT IRENA

KEJSERINDE SANKT IRENA ARPAD AF UNGARN (29). Hun var født 1088 i Esztergom, og var navngivet Piroska, men skiftede navn til Irena, da hun blev døbt. Irena byggede flere klostre og kapeller sammen med sin mand. Hun var gift med sønnen af

KEJSER ALEXIOS I KOMNENOS AF BYZANS (30) og **KEJSERINDE IRENE DOUKAINA (IRENE DOUKAINA AUGUSTA) AF BYZANS (30)**, der endvidere fik sønnen

IOHANNES II

KEJSER IOHANNES II ”DEN GODE” KOMNENOS AF BYZANS (29). Han var født 1087 i Konstantinopel. Johannes blev medkejsers 1092 og kejser 1118. Johannes II var en from, mild og dedikeret kejser, der ville forbedre Byzans efter det katastrofale slag ved Manzikert et halvt århundrede tidligere. Han støttede velgørenhed, og dømte aldrig nogen til døden eller multilation. Johannes II førte en værdig tale, og arbejdede for, at der kun blev talt om vigtige sager og vist tilbageholdenhed i luksus ved hoffet.

Samtidig var Johannes II en modig og excellent hærfører. I løbet af sine 25 år ved magten ledte han en række felttog, hvor han endegyldigt slog petchenegrene, ungarene, og serberne, og tvang tyrkerne i defensiven. Johannes istandsatte mange byer og fæstningsværker i Anatolien, og byggede flere

klostre og kapeller, herunder Kristi Pantokrater Kloster med det kongelige slægtskapel i Konstantinopel. Hans rige strakte sig fra Maender i vest til Tarsus og Cilicien i øst.

IOHANNES II OG JOMFRU MARIA
MØNT⁶⁰⁷

Iohannes II fik lavet en alliance med Paven i Rom, og for at styrke sin rolle som leder af den kristne verden gik han ind i det muslimske Syrien i spidsen for en hær, der bestod af styrker fra Byzans og korsridderstaterne. Han var imidlertid skuffet over korsridderne, der var tilbageholdende og ofte blev i lejren, når de skulle i kamp. I 1143 var Iohannes II på jagt i Taurusbjergene og døde, efter han kom til at skære sig i hånden på en forgiftet pil. Han blev begravet i slægtskapellet i Kristus Pantokrator Kloster. Sammen med kejserinde Sankt Irena Arpad fik han sønnen

MEDKEJSER ANDRONIKOS KOMNENOS AF BYZANS (28). Han var født omkring 1108 i Balabista. Andronikos Komnenos blev medkejser (sebastokrator), og blev den der rangerede højest i det byzantinske hierarki efter kejseren. Han døde 1142 i Konstantinopel. Andronikos Komnenos var gift med

MEDKEJSERINDE EIRENE AINEIADISSA AF BYZANS (28). Hun var født 1113 i Konstantinopel, og var

medkejserinde (sebastokratorissa). Eirene døde 1151. Sammen med Andronikos Komnenos fik hun datteren

THEODORA^(B)

PRINSESSE THEODORA KOMNENA AF BYZANS (27). Hun var født omkring 1133, og blev gift med Heinrich II i Konstantinopel 1156. Til brylluppet skrev Manganeios Prodomos et digt.

*"Dans Alamania, og spring og skin brilliant!
For Sebastokrators smukkeste datter bliver forenet med den glørværdige hertug, til hans lykke og fremtid, og han bliver mere brilliant af hendes større brillianthed og meget mere glørværdig af hendes større glørværdighed."*

Theodora Komnena døde i 1184, og blev begravet i Schottenkloster i Wien. Hun blev gift med sønnen af

MARKGREVE SANKT LEOPOLD III "DEN GODE" BABENBERG AF ØSTRIG (28) og **HERTUGINDE AGNES SALIER AF WAIBLINGEN (28)**, der endvidere fik sønnen

HERTUG KORSRIDDER HEINRICH II JASOMIRGOTT BABENBERG AF ØSTRIG (27). Han var født 1112 i Klosterneuburg, og hans tilnavn betyder antagelig *"ja, så hjælp mig Gud"*. Heinrich II

blev slotsgreve (pfalzgreve) af Lothringen i 1140, markgreve af Ostarrichi og hertug af Bayern i 1141 og den første hertug af Østrig i 1156.

HEINRICH II PÅ KORSTOG^(B)

Heinrich II giftede sig med kejser Lothars datter i 1142, men hun døde et år efter. Han deltog i Det Andet Korstog 1147 sammen med kong Konrad, og de led et katastrofalt nederlag til tyrkerne i slaget ved Dorylaeum, hvor han kun undslap med nød og næppe. På vejen hjem besøgte han den byzantinske kejser Manuel I Komnenos, og giftede sig med hans niece Theodora i 1148. Heinrich II kandiderede til kejservalget i 1152, og grundlagde Schottenkloster 1155.

KORSFARERE

Heinrich II døde 1177 under kampe med Böhmen, idet en vindebro brød sammen under ham. Han blev begravet i Schottenkloster. Heinrich II var altså gift anden gang med prinsesse Theodora Komnena, med hvem han fik sønnen

LEOPOLD V FÅR ØSTRIGS FLAG^(B)

HERTUG KORSRIDDER LEOPOLD V "DEN VIRTUOSE" BABENBERG AF ØSTRIG (26). Han var født 1157 i Østrig. Leopold V blev hertug af Østrig i 1177. Han forhandlede med Ottokar IV af Styrien, og det endte med, at Styrien og dele af Øvre Østrig blev en del af hertugdømmet Østrig i 1192. Da han hørte om kejser Frederich VI's død under Det Tredje Korstog i 1190, tog han straks til Venedig. På grund af storm nåede han dog først frem til afslutningen på korsriddernes belejringen af Acre. Her tog han kommandoen over resterne af kejserens styrker, og da også kong Richard Løvehjerte og kong Philip II af Frankrig ankom, overgav Acre sig i 1191.

Da de tre sejrherres flag blev rejst over Jerusalem, fjernede Richard Løvehjerte Leopolds flag, da han kun var hertug. På vejen hjem året efter, blev Richard Løvehjerte til gengæld taget til fange af Leopold. Englænderne måtte løskøbe ham for 35 tons sølv, der blev brugt til betaling for nye bymure og grundlæggelsen af Wiener Neustadt og Friedberg.

Efterfølgende blev Leopold lyst i band af paven for at have taget en korsridder til fange, og Leopold planlagde et fjerde korstog for at få syndsforladelse. Dette blev dog ikke til noget, da hans hest faldt ned over ham under en turnering i Graz 1194. Her blev hans ene ben kvæstet, og der gik koldbrand i det. Leopold bad så sine tjenere om at hugge det af med en økse, men han døde efterfølgende. Han blev begravet i Helligkors Kloster.

Legenden om Østrigs flag stammer Leopold II. Han bar et blankt hvidt bælte om sin kjortel, og da han var blevet rød af blod i et slag, lyste hans hvide bælte op. Siden godkendte kejseren det røde flag med den hvide bjælke som Østrigs flag. Som for Dannebrog gav johannitteriddernes og tempelriddernes rød/hvide kjortler anledning til smukke flag. I 1172 blev hertug Leopold II gift med prinsesse Helen Arpad af Ungarn, der stammede fra

173. STORFYRSTINDE SOFIE AF LOOZ

STORFYRST GEZA ARPAD AF UNGARN (29) blev endvidere gift i 1062 med

STORFYRSTINDE SOFIE AF LOOZ (29). Hun døde før 1075. Sammen med storfyrst Geza I fik hun sønnen

ALMOS

HERTUG ALMOS ARPAD AF KROATIEN (28). Han var født 1068 som prins af Ungarn, og blev hertug af Kroatien. Hertug Almos døde 1127 i Konstantine. Han var gift med datteren af

STORFYRST SVIATOPOLK II IZIASLAVICH AF KIEV (29), der endvidere fik datteren

PRINSESSE PREDSLAWA AF KIEV (28). Hun var født 1085 i Polotsk, og døde 1116 på Szekesfehervar, hvor hun blev begravet. Det var hende, der var gift med hertug Almos, med hvem hun fik sønnen

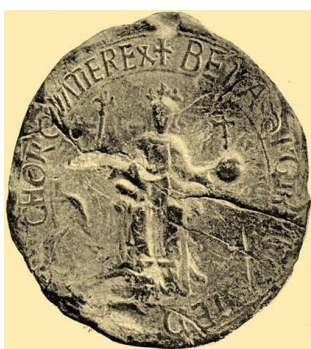
BELA II

KONG BELA II "DEN BLINDE" ARPAD AF UNGARN (28). Han var født omkring 1108 på Esztergom. Bela II blev blindet som barn af sin onkel kong Coloman, som ville sikre sin egen søn Stefan II som sin efterfølger. Bela II tilbragte så sin barndom på klostre, til han blev inviteret til hoffet af sin fætter, der i mellemtiden var blevet kong Stefan II, men var barnløs.

BELA II BLINDES

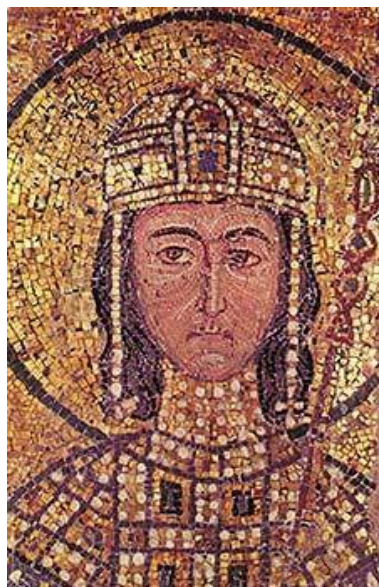
Da Stefan II døde, blev han efterfulgt af Bela II på tronen. Gennem sin regeringstid måtte Bela slås med nabostaterne og med en person ved navn Boris, der hævdede at være søn af kong Stefan II.

BELA II'S SEGL

Kong Bela II døde 1141 på slottet Szekesfehervar, hvor han blev begravet. Han var gift med Helena Urosevich, der var datter af

GREV UROS I VUKANOVICH AF RASCIA (29). Han var født omkring 1080, og var greve (storzupan) af Rascia (Serbien). Grev Uros Vukanovich døde 1140. Han var gift med grevinde Anna Diogenissa, hvis farfar var

ROMANOS IV

KEJSER ROMANOS IV DIOGENES AF BYZANS (31). Han kom fra en magtfuld græsk-byzantinsk familie fra Kappadokien. Romanos IV var modig og generøs, og havde store militære talenter. Han var først gift med datteren af tsar Alusian af Bulgarien. I 1068 giftede han sig igen med den afdøde kejsers enke Eudokia, og blev selv kejsers af Byzans.

ROMANOS IV MØNT⁶⁰⁸

I løbet af få år forbedrede han det byzantiske militær, og stoppede tyrkernes indtrængning. I 1071 blev han fanget i det katastrofale slag

ved Manzikert, hvad der førte til et paladskup. Da han vendte tilbage året efter, blev han blindet og sendt i kloster, hvor han døde af sine sår 1072. Han var altså først gift med datteren af

ALUSIAN

TSAR ALUSIAN AF BULGARIEN (32). Han modstod det byzantinske imperiums forsøg på at indlemme Bulgarien i 1018, men bulgarerne måtte overgive sig kort efter. I det byzantinske imperium blev han guvernør (strategos), og blev siden meget rig. I 1030'erne kom Alusian i unåde, og fik frataget mange af sine ejendomme.

ALUSIAN FORAN DELYAN

I 1040 tilsluttede han sig så oprøreren Peter Delyan, og som tak blev han hærfører. Hans efterfølgende angreb på Thessaloniki mislykkedes dog, og bulgarerne måtte flygte over hals og hoved.

FLUGTEN FRA THESSALONIKI

I 1041 inviterede Alusian så Peter Delyan til et drikkegilde, hvor han blindede Peter med en køkkenkniv.

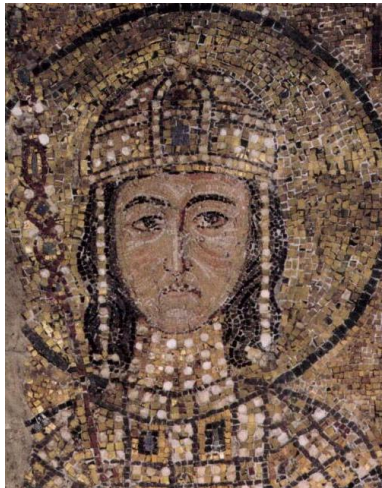
MIDDAG OG BLINDING

Da Alusian var efterkommer af en tidligere tsar, ophøjede hans tropper ham til tsar. Siden overlod han den blindede oprører Peter Delyan til den nye kejser af Byzans, og som tak fik han rank af magistros, ligesom han fik sine ejendomme tilbage. Tsar Alusian fik datteren

KEJSERINDE ANNA ALUSIANAE AF BULGARIEN (31). Det var hende, der var gift med kejser Romanos IV, med hvem hun fik sønnen

PRINS KONSTANTINOS DIOGENES AF BYZANS (30). Han var født omkring 1050. Konstantinos kom fra Antiocha, hvor han døde 1074. Han var gift med datteren af

GENERAL IOHANNES KOMNENOS AF BYZANS (31) og REGENT ANNA DALASSENE AUGUSTA AF BYZANS (31), der endvidere fik datteren

THEODORA

THEODORA KOMNENA AF BYZANS (30). Hun var født omkring 1053, og døde omkring 1094. Sammen med Konstantinos Diogenes fik hun datteren

ANNA

GREVINDE ANNA DIOGENISSA AF RASCIA (29). Det var hende, der var gift med grev Uro I Vukanovich, med hvem hun fik datteren

HELENA

DRONNING HELENA UROSEVIC AF RASCIA (28). Hun var født efter 1109. Kong Stefen II arrangerede ægteskab for hende med den blinde Bela II omkring 1129, og gav dem ejendomme nær Tolna i bryllupsgave. Da hendes mand blev kronet i 1131, var det på mange måder hende, der regerede på sin mands vegne. Med sine to sønner i sine arme overtalte Helena sin mand til hævn på de 68 stormænd, der havde overtalt kong Coloman til at blinde ham. Da kong Bela II døde 1141, regerede hun på sin mindreårige søn Geza II's vegne til 1146, hvor sønnen blev myndig. Det var altså Helena, der blev gift med kong Bela II, med hvem hun fik sønnen kong Geza II Arpad og datteren prinsesse Elisabeth Arpad, som begge indgår i slægten. Vi har altså

GEZA II

LEOPOLD VI^(B)

Leopold VI grundlagde flere klostre, hvor det mest kendte er Lilienfeld Kloster, ligesom han grundlagde nye byer som Freistadt, og gav Wien stadsrettigheder i 1221.

LEOPOLD VI' S SEGL

Leopold VI døde 1230 i San Germano midt under et forhandlingsforsøg mellem Paven og Kejseren. Hans sarkofag står foran højalteret i Lilienfeld Domkirke. Leopold VI blev gift med prinsesse Theodora Angelina, hvis bedsteforældre var

GENERAL ANDRONIKOS DOUKOS (ANDRONIKOS DOUKAS ANGELOS) AF BYZANS (27) og **EUPHROSYNE KASTAMONITISSA AF BYZANS (27)**, der endvidere fik sønnen

CÆSAR IOHANNES ANGELOS DUKAS AF BYZANS (26). Han var født omkring 1152. Sammen med sin far og sine brødre gik han mod kejser Andronikos i 1183, og det endte med, at hans bror Isaac Angelos blev kejser i 1185, medens Iohannes blev udnævnt til cæsar. Han fik datteren

THEODORA^(B)

PRINSESSE THEODORA ANGELINA AF BYZANS (25). Hun var født 1180/85 i Konstantinopel. Theodora var først gift i 1197 med Ivanko, der var leder af bulgarene, og havde holdt hendes far i fangeskab. Få år senere blev hun gift med en rivaliserende bulgarsk krigsherre Dobromir. Efter Det Fjerde Korstog kollapsede Byzans, og Theodora blev gift med hertug Leopold VI af Østrig. Hun døde 1246, og blev begravet i Klosterneuburg. Sammen med Leopold VI fik hun datteren

HERTUGINDE AGNES BABENBERG AF ØSTRIG (24). Hun var født 1206 i Vienna, og blev gift med hertug Albrecht i 1222. Hertuginde Agnes døde 1238 i Sachsen. Det var altså hende, der blev gift med hertug Albrecht Ascania af Anhalt-Wittenberg, med hvem hun fik datteren

AGNES^(B)

GREVINDE JUTTA ASKANIA AF SACHSEN (23). Hun var født omkring 1228 i Wittenburg, og var markgrevinde af Brandenburg. Grevinde Jutta døde 1266 i Danmark. Hun var gift med markgreve Johann I af Brandenburg, hvis farfar var

174. MARKGREVE OTTO AF BRANDENBURG

MARKGREVE ALBRECHT BRANDENBURG (26) og **MARKGREVINDE WINZENBURG (26)** fik endvidere sønnen

MARKGREVE OTTO I AF BRANDENBURG (25). Han var født 1126 i Dresden. Markgreve Otto grundlagde Arendsee Kloster, og gav ejendom til klostrene i Havelberg og Leitzlau. Han døde 1184, og blev begravet i Lehnin Kloster. Otto I blev gift med datteren af

HERTUG KRZYWOUSTY PIAST AF POLEN (26) og **HERTUGINDE SALOMEA PIAST AF BERG-SCHELKINGEN (26),** der endvidere fik datteren

GREVINDE JUDITH AF POLEN (25). Hun blev født omkring 1132, og døde omkring 1173. Sammen med markgreve Otto I af Brandenburg fik hun sønnen

MARKGREVE ALBRECHT II AF BRANDENBURG (24). Han var født omkring 1150, og blev markgreve af Brandenburg i 1205. Albrecht II døde 1220. Han blev gift med Mathilde Wettin af Neder Lausitz, hvis farfar var

HERTUG MIESZKO III "DEN GAMLE" AF POLEN (26), der endvidere var gift med datteren af

KONG BELA II "DEN BLINDE" ARPAD AF UNGARN (27) og **DRONNING HELENA UROSEVIC AF RASCIA (27),** der endvidere fik datteren

PRINSESSE ELISABETH ARPAD AF UNGARN (26). Hun var født 1117 i Esztergom, og døde samme sted 1155. Sammen med hertug Mieszko III fik hun datteren

ELISABETH^(S)

GREVINDE ELISABETH MIESZKOWNA AF POLEN (25). Hun var

født 1153 i Krakow, og døde 1209 i Lausitz. Elisabeth blev begravet i Dobrilugk Kloster. Hun var først gift med Sobeslav II af Böhmen og siden med

MARKGREVE KORSRIDDER KONRAD II WETTIN AF GROITZSCH (25). Han var født før 1159, og skrev sig til Groitzsch. Grev Konrad II arvede grevskaberne Lausitz og Eilenburg i 1190. Han var med i kejser Henrich VI's korstog til Jerusalem, der dog ikke nåede længere end til Messina, hvor kejseren døde 1197. Konrad II blev greve af Sommerschenburg i 1207. Han døde 1210, og blev begravet i Zschillen Kloster. Sammen med Elisabeth Mieszkowna fik han datteren

GREVINDE MATHILDE WETTIN AF NIEDER LAUSITZ (24). Hun var født omkring 1185 på Groitzsch, og døde 1255, hvor hun blev begravet i Lehnin Kloster. Det var hende, der blev gift 1205 med markgreve Albrecht II af Brandenburg, med hvem hun fik sønnen

MARKGREVE JOHANN I AF BRANDENBURG (23). Han var født omkring 1213. Johann I blev markgreve af Brandenburg 1220. Sammen med sin bror Otto III grundlagde han Berlin, og udbyggede byens borg Spandau. De gav også flere byer købstadsrettigheder, og grundlagde cistercienserklostret Chorin i 1258. Johann I døde 1266 i Brandenburg. Det var ham, der var gift med grevinde Jutta af Sachsen, med hvem han fik datteren

DRONNING AGNES AF BRANDENBURG (22). Hun var født omkring 1257 i Brandenburg. Agnes blev gift uden medgift 1273 med kong Erik Klipping, hvad der var en af betingelserne for, at han blev sat fri fra sit fangeskab i Hamburg efter

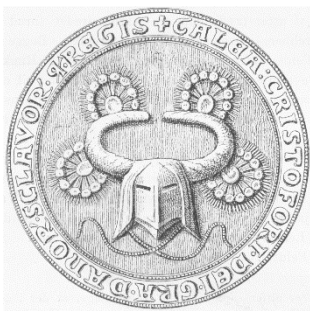
nederlaget ved Lohede 1261. Efter kongen blev dræbt i Finderup Lade 1286, var hun regent for sin mindreårige søn frem til 1293, hvor han blev myndig. Hun blev efterfølgende gift med grev Gerhard II af Holsten. Dronning Agnes døde 1304, og blev begravet i Danmark. Det var hende, der var gift med kong Erik Klipping, med hvem hun fik sønnen

CHRISTOFFER II⁶⁰⁹

KONG CHRISTOFFER II "UDEN LAND" AF DANMARK (21). Han var født 1276 på Aunsbjerg. Christoffer blev hertug af Lolland-Falster 1289, hertug af Estland 1303, og hertug Halland og Samsø 1307. 1315 måtte han flygte til udlandet, da det blev opdaget, at han havde konspireret mod sin bror kong Erik Menved. Christoffer II gik sammen med ærkebiskop Esger og fredløse stormænd mod Erik Menved i 1318, og da kongen døde året efter, underskrev Christoffer II en håndfæstning, hvorefter han blev hyldet som konge af Danmark i 1320. Der var dog ikke meget at være konge over, da hele landet efterhånden var blevet pantsat til tyske grever, der fik skatteindtægterne af pantet.

Christoffer II's håndfæstning betød, at stændersamfundet blev gennemført med privilegier til kirken, herremændene, borgerne og selvejerbønderne. Det blev fastlagt, at kongen ikke kunne føre krig eller udstede love, uden de var godkendt af stormændene, at der ikke måtte være tyskere i Rigsrådet (Kongens Råd) eller statsadministrationen, at alle sager skulle starte ved de lokale retter, og at kongens borge i Jylland skulle nedrives bortset fra Ribe, Kolding og Skanderborg.

CHRISTOFFER II'S SEGL

Christoffer II var konge frem til 1326, hvor den kullede grev Gert fik indsat den 11-årige hertug Valdemar som konge, medens Christoffer II fortrak til Tyskland. Efter nogle års misregime af de tyske lensherrer havde landet dog fået nok, og Christoffer kunne vende tilbage som konge i 1329. Kong Christoffer II led sit endelige nederlag på Lohede ved Dannevirke i 1331. Det næste år tilbragte han på sin halvbror grev Johan af Plöns ejendom på Falster, hvor han døde 1332. Kong Christoffer II blev begravet i Sorø Klosterkirke, hvor hans sarkofag står. Han havde en elskerinde, der var datter af

HERREMAND IVER IVERSEN LUNGE TIL TOKSVÆRD (22) og **ANNE ANDERSDATTER MUNK AF TOKSVÆRD** (22), der endvidere fik datteren

JOMFRU INGE IVERSDATTER LUNGE AF AUNSBJERG (21). Hun var født før 1275, og omtales som Jomfru Lunge. Inger Lunge døde 1330, og blev begravet i Sorø Klosterkirke. Det var hende, der var kong Christoffer II's elskerinde, med hvem hun fik sønnen

HERREMAND ERIK CHRISTOFFERSEN LØVENBALK AF DANMARK (20). Han var født 1285, og skrev sig til Aunsbjerg. Erik Løvenbalk døde 1332 i Kiel, og blev begravet i Sorø Klosterkirke. Han fik sønnen

HERREMAND NIELS ERIKSEN LØVENBALK TIL AUNSBJERG (19). Han var født før 1331, og skrev sig til Aunsbjerg. Niels Løvenbalk deltog i hyldningen af kong Oluf i 1377. Han var gift med Sofie Johansdatter Rantzau, hvis farfar var

SCHLOSS RANTZAU

CAI AF RANTZAU (21). Rantzaus stamtræ hænger på Krengerup. Han omtales sidste gang i 1303. Cai af Rantzau var gift med

CHRISTINE AF RANTZAU (21). Hun omtales sidste gang 1326. Sammen med Cai af Rantzau fik hun sønnen

HERREMAND JOHAN I RANTZAU TIL RANTZAU (20). Han var født omkring 1280, og skrev sig til Rantzau. Johan Rantzau var blandt medloverne ved greverne Gerhard og Henneke af Holstens fredsslutning med grev Johan og Kiel 1318. Johan Rantzau døde omkring 1340. Han var gift med en datter af

GODSKE AF MARUTE (21), der fik datteren

SOFIEMODER GODSKESDATTER AF MARUTE (20). Hun blev født omkring 1300, og døde omkring 1320. Sammen med Johan Rantzau fik hun datteren

SOPHIE JOHANSDATTER RANTZAU AF AUNSBJERG (19). Hun var født omkring 1315, og omtales sidste gang i 1367. Det var hende, der var gift med herremand Niels Eriksen Løvenbalk, med hvem hun fik sønnen

JENS NIELSEN LØVENBALKS SEGL

RIGSRÅD RIDDER JENS NIELSEN LØVENBALK TIL AUNSBJERG (18). Han skrev sig til Aunsbjerg, hvis voldsted består af to holme omgivet af grave, hvor den nordligste holme bar hovedbygningen på Løvenbalkernes tid, medens den sydlige holme, har båret hovedbygningen efter

reformationen. Jens Løvenbalk optræder i en lang række dokumenter fra 1384-1424. Han var landsdommer i Nørrejylland i 1396, medens han var ridder og medlem af Rigsrådet året efter. Jens Løvenbalk købte Od i 1404. I dokument fra 1397 omtales han som ”*Jønes Nielssøn aff Awendzberg, Ridder*”, medens seglet viser Løvenbalks løve over to bjælker med omskriften ”S´ IOHANNIS NIELS”⁶¹⁰.

Jens Løvenbalk kom til at dræbe Jens Brok af Clausholm i en batalje, som kostede en omfattende soning med den dræbtes slægt i 1405. Forliget blev sluttet i Helsingborg med dronning Margrethe som protektrice, og her måtte Jens Løvenbalk sammen med 200 adelsmænd gøre knæfald for den afdødes enke og børn og i fællesskab ydmygt bede den dræbtes fader om forladelse med ordene: ”*var jeg den bedste og mægtigste ridder i Danmark, da ville jeg have gjort en sådan aftale og sone*”. Herefter overrakte Jens Løvenbalk den afdødes far og børn et draget sværd, faldt på knæ, og bad dem ydmygt om, at de for Guds skyld ville tilgive ham og bringe fejden til ophør. Hertil kom et skriftligt forlig, hvor der fra hver side blev stillet 20 garantanter blandt rigets ledende mænd, der skulle sikre, at aftalen blev overholdt.

Ifølge forliget skulle Jens Løvenbalk afgive 12 bondegårde, hvis udbytte skulle bekoste et vicarie for Sankt Thomas af Canterbury og Sankt Sylvester, medens den afdødes efterkommere skulle udnævne præsten til embedet. Hertil skulle Jens Løvenbalk bekoste en fornem begravelse af Jens Brok og pilgrimsrejser til 15 hellige steder, herunder til Rom, Jerusalem, Aachen, Sankt Catharina på Sinai, Sankt Jacob i Nordspanien, Wilsnach i Brandenburg, Sankt Knud i Odense, Den hellige Brigitta i Vadstena,

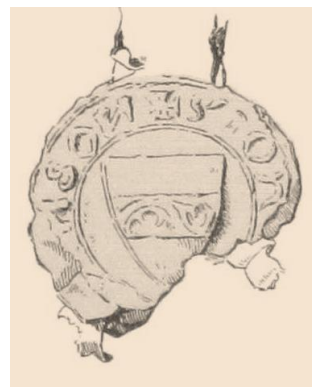
Sankt Søren i Ry, Sankt Hjælper i Kliplev, Sankt Olav i Trondheim, Sankt Erik i Uppsala, og Vor Frue i København. Eller som det hedder: *”Item en evig messe udi Sortbrødre Kirke udi Aarhus, som fornævnte Jens Nielsens lejersted er, Item skal jeg og lade hannem begrave det fejrste og bedste jeg kan, og skal der bydes begge vores venner til. Item 30 fattige folk skal jeg klæde samme dag, og de skulle holde 30 blus i denne begengelse. Item skal jeg gøre en mand til Rom og en til Jerusalem, en til Sankt Karine og en til Sankt Jacob, en til Vilsnack, en til Aken”*. Herudover måtte han lægge en anseelig mandebod. Jens Løvenbalk overlod også Od Herregård til dronning Margrethe.

Jens Løvenbalk vidnede i sagen om Sønderjylland i 1424. Han døde 1442, og blev begravet i gråbrødreklosteret i Viborg. Under reformationen holdt Hans Tausen og Thøger Løvenbalk den første lutherske prædiken i Danmark på Jens Løvenbalks gravsten, da de havde fået forbud mod at prædike på kirkens grund. Så måtte det jo foregå på den stump jord, familiens gravsted udgjorde. Til minde om dette befinder Jens Løvenbalks gravsten sig nu indlejret i Bjørn Nørgaards skulptur for Hans Tausen i Viborg. Jens Nielsen Løvenbalk var gift med Ellen Pedersdatter Munk, der stammede fra

175. RIDDER POUL MOGENSEN TIL HOLBÆKGAARD

RIDDER POUL MOGENSEN MUNK TIL HOLBÆKGAARD (21) overtog Holbækgaard på Djursland i 1302, og optræder på dokumenter fra 1314-1326. I 1314 var han dommer over de oprørske adelsmænd og bønder, og i 1315 var han

forlover for kongen ved forliget i Nyborg. Poul Munk var da ridder. Han beseglede kong Valdemars håndfæstning i 1326. Den nuværende Holbækgaard ligger på det middelalderlige voldsted. Poul Munk fik sønnen

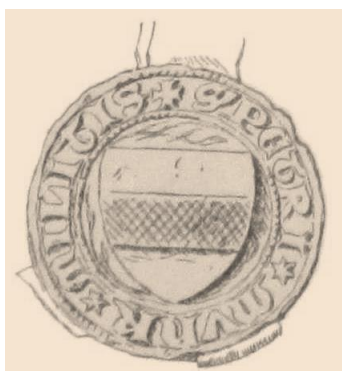
JOHANNES MUNKS SEGL

RIDDER JOHANNES POULSEN MUNK TIL HOLBÆKGAARD (20). Han overtog Holbækgaard i 1325. Johannes Munk var ridder, og hørte til de jyske oprørere. Han optræder i dokumenter fra 1325-1357. På dokument fra 1328 omtales han som *”Johannes Palnyson, miles”*, medens seglet viser Munks vandrette rankeornamenterede bjælke med omskriften *”S’ IOH...ESON”*⁶¹¹. Han var forlover for kong Valdemar ved forliget i Sønderborg i 1350. Johannes Munk fik låsebrev på sine ejendomme 1353, samme år som han døde. Boet fik domsbrev på Jersøre 1357. Han var gift med

CECILIE MUNK AF HOLBÆKGAARD (20). Hun var født omkring 1281. Sammen med Johannes Poulsen fik hun sønnen

RIDDER PEDER JENSEN MUNK TIL HOLBÆKGAARD (19). Han blev født omkring 1300 på Holbækgaard. Peder Munk omtales i en lang række dokumenter fra 1333-1377. I 1340 overtog han Holbækgaard, og samme år deltog han i forliget i Sønderborg. I

1355 omtales han som ridder, og i 1360 deltog han for kongen i forliget i Ribe.

PEDER MUNKS SEGL

I 1377 optrådte han som nummer fire af adelsmændene i kong Olafs håndfæstning. På dokument fra 1367 omtales han som ”*Petrus Munk de Holbec, miles*”, medens seglet viser Munks vandrette bjælke med omskriften ”S PETRI MVNK MILITIS”⁶¹². Peder Munk fik datteren

ELLEN PEDERSDATTER MUNK AF HOLBÆKGAARD (18). Hun blev født omkring 1370 på Holbækgaard. Ellen Munk døde før 1410 på Aunsbjerg, og blev begravet i Gråbrødre kirke i Viborg. Det var hende, der blev gift med Jens Nielsen Løvenbalk, med hvem hun fik datteren

MARGRETHE JENSDATTER LØVENBALK AF DAHLGAARD (17). Hun var født efter 1385 på Aunsbjerg, og døde 1437. Hun var gift med sønnen af

MOGENS JENSEN SEEFELD AF VISBORG (18). Han var født omkring 1340 på Visborg, og døde 1390. Han fik sønnen

HERREMANND JEP MOGENSEN SEEFELD TIL DAHLGAARD (17). Han var født omkring 1360, og skrev sig til Dalsgaard og Refnæs. Jep Mogensen Seefeld omtales i dokumenter fra 1400-1406. Han

døde 1407. Sammen med Margrethe Jensdatter Løvenbalk fik han datteren

FRUE INGJERD JEPSDATTER SEEFELD TIL TVEDE (16). Hun var enke i 1440, hvor hun testamenterede en gård til Helligåndshuset i Aalborg til sjælemesser for hende, hendes mand og børn. Hun var gift med

VOGNSENS VÅBEN

HERREMANND NIELS PALLESEN VOGNSEN TIL STENSHEDE (16). Han skrev sig til Tveden og Stenshede (Ottestrup). Niels Pallesen Vognsen var død i 1440. Sammen med Ingjerd Jepsdatter Seefeld fik han sønnen

MORTEN VOGNSENS SEGL

VÆBNER MORTEN NIELSEN VOGNSEN TIL LENGSHOLM (15). Han var foged på Rolsøgaard og Ellingegaard, ligesom han arvede Lengsholm 1472. Hans segl fremgår af en række dokumenter fra 1414-1475. Morten Vognsen var blandt de

adelsmænd, der i 1454 blev beskyldt for at have røvet gods fra vikarien i Aarhus. Morten Nielsen omtales i dokument fra 1450 som ”*Væbner Morten Nielsen af Lengsholm og Rolsø*”, medens seglet viser tre sorte hoveder med omskriften ”S’MORTEN NIELSEN”⁶¹³. Det var ham, der var gift med Mette Eriksdatter Rotfeld, med hvem han fik sønnen

VÆBNER NIELS MORTENSEN VOGNSEN AF STENSHEDE (14). Han omtales i dokumenter fra 1262-1267. I dokument fra 1262 omtales han som ”*Væbner Niels Mortensen*”, medens seglet viser Vognsens tre sorte hoveder med omskriften

”S NIELS MORTENSEN”⁶¹⁴. Niels Vognsen var gift med Johanne Eskildsdatter Banner, der stammede fra herremand Nicolaus Skinkel til Schinkel.

NIELS VOGNSENS SEGL

176. Herremand Nicolaus Skinkel til Schinkel

MØN 1776 E.KR.⁶¹⁵

HERREMAND NICOLAUS SKINKEL TIL SCHINKEL (22) var født omkring 1234. Nicolaus Skinkel skrev sig til Schinkel (Rosenkrantz), der var en herregård beliggende i Sydslesvig. Slægten Skinkel bærer tre søblade samlet i midten i våbenet. Nicolaus Skinkel beseglede et dokument i 1284, hvor han omtales som "Nicolaus de Schynkel". Han fik sønnen

RIDDER LUDOLFUS SKINKEL TIL SCHINKEL (21). Han var født omkring

1264. I 1313 var han forlover for hertug Erik af Slesvig. Samme år sluttede han forlig med grev Henrik af Schwerin, i hvilken anledning han omtales som ridder "Ludolphus Skynkel". Ridder Ludolfus Skinkel fik sønnerne ridder Ludeke Skinkel og Marquardus Skinkel, som begge indgår i slægten. Vi har altså

MARQVARDUS SKINKEL AF SCHINKEL (20). Han kom fra Slesvig, og vidnede sammen med den kullede grev Gert i 1326. I 1336 forpligtede Marquardus Skinkel

sig til at købe og tilskøde en gård til Ribe Domkapitel. Samme år testamenterede han gods til et vikarie i Slesvig Domkirke. Marquardus Skinkel døde i 1343, og blev begravet i Slesvig Domkirke. Han fik datteren

ESTRID MARKVARSDATTER SKINKEL (19). Hun blev gift med en anden søn af

HERREMAND EBBE STRANGESEN BILD TIL STENHOLT (20) og **BEGE BUGGE AF STENHOLT** (20), der endvidere fik sønnen

NIELS EBBESEN⁶¹⁶

VÆBNER NIELS EBBESEN BILD AF NORRINGTOFT (19). Niels Ebbesen omtales i dokumenter fra 1337 og 1338. I 1340 vog han den kullede (skaldede) grev Gert af Holsten. Det var under den kongeløse tid, hvor den kullede grev Gert svigtede hertug Valdemar af Slesvig, som Niels Ebbesens familie havde svoret troskab til, og gik op i Jylland med 11.000 mand for at indkræve store skatter, hvorunder de hærgede landet, og pinte bønderne. Baggrunden for, at det netop blev Niels Ebbesen, der stod for mordet på de sammensvornes vegne, skal

søges i, at grev Gert havde forulempet Niels Ebbesens hustru i en arvesag fra Slesvig.

Grev Gert havde slået sit hovedkvarter med 4.000 mand op i Randers. Den 1. april gik Niels Ebbesen ind i Randers sammen med 47 medsammensvorne, og skjulte sig i byen. Det kunne de gøre ubemærket, da deres tidligere allierede var vant til, at de færdes blandt dem. Om natten delte de sig, så en gruppe med Niels Ebbesen trængte ind i grev Gerts logi, og dræbte ham, medens andre tændte ild i huse rundt om i byen for at aflede opmærksomheden. Hertil kom, at væbneren Svend Trøst blev efterladt ved Randers Bro, hvor han løsnede broens planker. Da grev Gert var dræbt, slog de på tromme, og udråbte drabet, så de ikke skulle blive beskyldt for snigmord. Herefter flygtede de over broen, der blev nedrevet efter dem.

Folkevisen om Niels Ebbesen handler om opgøret mellem det gamle danske frimandssind, hvor man kan opsigte sin troskabsed, og det tyske feudale system, hvor en troskabsed gælder til døden. Visen starter med, at stormændene ikke længere føler sig bundet af deres troskabsed til grev Gert, da han har svigtet hertug Valdemar for selv at blive hertug. Dette fortæller Niels Ebbesen grev Gert, der har hidkaldt ham⁶¹⁷:

*”Der er ingen sammen viet
uden munken og hans kappe;
hofmand ridder og hofmand går,
hvor han kan tjene til takke.”*

*”Niels Ebbesen, du taler mig fast imod,
og du snakker alt for længe;
du skal enten Danmark rømme,
eller jeg skal lade dig hænge.”*

Niels Ebbesen ridder nu hjem, og lader sine mænd frit kan vælge, om de vil følge ham. Herefter gennemfører de drabet:

*"I æder og drikker, I dannissvende
I gør eder fuldt glad!
Når denne nat forgangen er,
da fanger vi dagen i stad.*

*Dagen kommer ikke, før solen skin,
så får vi tidende på ny;
så vil jeg på mine svende se,
hvilke fra sin herre fly."*

*Op stod de dannissvende,
de svared deres herre så fri:
"Vi vil med eder ride,
vove både gods og li(v)."*

*Så red de til Fruerlund,
der bunde de deres heste;
så ginge de i Randers ind,
grev Gert hannem vilde de gæste.*

*Det var Niels Ebbesen,
han klapped på døren med skind:
"Du stat op, unge grev Gert,
du lad mig til dig ind!"*

*De stødte på dør med skjold og spyd,
de nagler ginge alle i stykke:
"Est du herinde, grev Gert,
Vi ville dig en skål tildrykke."*

*Så toge de greve hr. Gert
alt udi sin gule lok;
så hugged de hannem hoved fra
alt over den sengestok.*

*Niels Ebbesen går over Randers Bro,
de løbe efter hannem så fast;
efter går liden Svend Trøst,
broen han efter hannem kast.*

*Så gæste han en kælling,
hun havde ikkun to leve (brød);
det ene gav hun Niels Ebbesen,
for han vog den kullede greve.*

DET ENE GAV HUN NIELS EBBESEN⁶¹⁸

Da det rygtedes, at den kullede grev Gert var død, gik hans hær i opløsning, og soldaterne vendte hjem til Holsten sammen med grevens sønner. Holstenerne sad dog fortsat på borgene, og kort efter blev Niels Ebbesen selv dræbt, da han sammen med 2.000 mand søgte at indtage Skanderborg.

Midt under belejringen af borgen modtog Skanderborg undsætning fra holstensk rytteri. For ikke at blive fanget mellem rytteri og et udfald fra borgen trak danskerne sig op på Nonnebakken, hvor de etablerede en vognborg. Det endte imidlertid med, at de blev omringet og dræbt. Niels Ebbesen blev lagt på hjul og stejle, men liget blev fjernet om natten af hans venner, hvorefter de formodentlig begravede ham i slægtskapellet i Vestervig Kloster. I 1351 betalte ridder Stig Andersen Hvide soning for drabet på grev Gert på slægtens vegne. Sammen med Estrid Skinkel fik han sønnen

HERREMAND PEDER NIELSEN BILD TIL TANDERUP (18). Tanderup Voldsted ligger vest for den nuværende hovedgård. Peder Bild omtales 1396, men var død i 1403.

Herremand Peder Nielsen Bild blev gift med sin kusine Elisabeth Esgesdatter Bild, der også stammede fra

HERREMAND EBBE STRANGESEN BILD TIL STENHOLT (20) og **BEGE BUGGE AF STENHOLT (20)**, der endvidere fik sønnen

ESGE KROK BILDS SEGL

LENSMAND RIDDER ESGE EBBESEN KROK BILD AF STENHOLT (19). Han omtales i dokumenter fra 1341-1367. Esge Krok forseglede kong Valdemar Atterdags håndfæstning Roskilde i 1341. I 1347 mødte han på Vendsyssel Ting som værge for Niels Ebbesens sønner. I 1355 omtales han som ridder. Esge Bild beseglede håndfæstningen i Kalundborg i 1360, og her omtales han som "*Esgerus Kroock, ridder*". I 1364 var han lensmand på Randershus, og omtales i et dokument som "*Eseghe Krok, Houetman tho Randerhusen, ridder*", medens seglet viser et tværdelt skjold med omskriften "S'BBISON MIL"⁶¹⁹. I 1365 beseglede han forliget i Kolding, og i 1367 solgte han sin hovedgård Mothorp til kongen. Han fik datteren

FRUE ELISABETH ESGESDATTER BILD TIL TANDERUP (18). I 1403 var hun enke, og biskop Eskild lovede at holde to ugentlige messer for hendes, hendes mands og deres søns sjæle, når hun havde afstået deres

ret til Marquardus Skinkels gods i Borris. Det var hende, der blev gift med sin fætter Peder Nielsen Bild til Tanderup, med hvem hun fik datteren

FRUE OSE PEDERSDATTER BILD TIL TANDRUP (17). Efter hun blev enke, afstod hun gods til Antvorskov Kloster 1442 og til Skovkloster (Herlufsholm) 1462. Hun blev gift med en anden søn af

LENSMAND RIDDER BO HØG TIL GAMMELSTRUP (18) og **SOFIE ESGESDATTER FROST AF ØRUM (18)**, der endvidere fik sønnen

RIDDER PER BOSEN HØG TIL TANDERUP (17). Han omtales i dokumenter fra 1394-1442. I 1406 omtales han som væbner, i 1408 som ridder, og i 1442 var han død. Sammen med Ose Pedersdatter Bild fik han datteren

FRUE SOPHIE PERSDATTER HØG TIL LYNGHOLM (16). Hun omtales 1406, hvor hun var gift med Niels Eriksen Høg Banner til Skarregaard. Sophie Persdatter Høg blev enke, og overtog Lyngholm efter sin mand. Lyngholm Voldsted består af en rektangulær borgbanke på 100 x 90 meter, der er omgivet af en voldgrav og en ydervold. Sofie Høg blev gift med en anden søn af

HERREMAND BRUNE ERIK BANNER TIL ELKJÆR (17) og **FRUE SUSANNE HØG TIL ELKJÆR (17)**, der endvidere fik sønnen

LENSMAND NIELS ERIKSEN HØG BANNER TIL SKARREGAARD (16). Han skrev sig til Skarregaard og Lyngholm. Skarregaard blev oprindeligt anlagt af kong Niels, og voldstedet ligger på toppen af Krogsbjerg, nord for den nuværende

Skarregaard. Voldstedet har volde omkring, og ligger på det yderste af et højedrag med stejle skrænter til tre sider. Adgangen sker fra den fjerde side, der er beskyttet af volde og to voldgrave. Niels Eriksen Høg var kong Eriks lensmand (husfoged) på Riberhus i 1406.

NIELS HØGS SEGL

Han blev stamfar til den gren af Bannerslægten, der tog navnet Høg, men bevarede Banners våbenskjold. På dokument fra 1406 omtales han som *"Væbner Niels Eriksen, Husfoged på Ribe"*, medens seglet viser Banners skrådelte våbenskjold med omskriften *"S'NISSE ERICHS"*⁶²⁰. Sammen med Sophie Persdatter Høg fik han sønnen

ESKILD HØGS SEGL

RIDDER ESKILD NIELSEN HØG BANNER TIL LYNGHOLM (15). Han var født 1412. Eskild Høg skrev sig til Eskjær, Vang, Lyngholm og Vittrup. Efter et lynnedslag 1788 blev Vangs nuværende bygninger opført på det gamle voldsted med

voldgrave omkring. Eskjærs nuværende bygninger ligger også på det gamle voldsted bestående af en kvadratisk borgbanke med voldgrave omkring.

Eskild Høg omtales i dokumenter fra 1435-1485. I 1451 skrev han sig til Lyngholm, og omtaltes som ridder. I 1485 skiftede han efter Bo Høg. I dokument fra 1480 omtales han som *"Ridder Eskild Nielsen af Lyngholm"*, medens seglet viser Høgs skrådelte våbenskjold med omskriften *"S ESKEL NIELSEN"*⁶²¹. Eskild Høg døde 1493. Han blev gift med en anden datter af

LENSMAND RIDDER NIELS ERIKSEN BANNER AF DEN HELLIGE GRAV (16) og **GREVINDE JOHANNE ANDERSDATTER PANTER TIL ASDAL** (16), der endvidere fik datteren

ELINE NIELSDATTER BANNER AF SKARREGAARD (15). Hun døde 1485. Sammen med ridder Eskild Høg fik hun datteren

JOHANNE ESKILSDATTER HØG AF STENSHEDE (14). Det var hende, der blev gift med Niels Mortensen Vognsen af Stenshede, med hvem hun fik datteren

SOPHIE NIELSDATTER VOGNSEN AF LENGSHOLM (13). Hun var gift med herremand Markvard Jensen Rodsten, hvis bedsteforældre var

RIGSRÅD JENS PALLESEN JUEL TIL ØGELSTRUP (15) og **KAREN CHRISTIERNSDATTER FASTI AF GAMMEL ROSTVED** (15), der endvidere fik datteren

IDE JENSDATTER JUEL AF LENGSHOLM (14). Hun døde efter 1512. Ide jensdatter Juel var gift med sønnen af

NIELS MARKVARDESEN RODSTEN (15). Han var født omkring 1410, og døde omkring 1500. Niels Markvardsen Rodsten var først gift med Mikkell Bruds datter, og siden med Margrethe Kaas. Han var altså første gang gift med datteren af

MIKKEL BRUD (16), der fik en datter

JENSMODER MIKKELSDATTER BRUD (15). Sammen med Niels Markvardsen Rodsten fik hun sønnen

HERREMAND JENS NIELSEN RODSTEN TIL LENGSHOLM (14). Han blev født 1440, og skrev sig til Lengsholm. Jens Nielsen Rodsten døde 1512. Det var ham, der var gift med Ide Jensdatter Juel, med hvem han fik sønnen

HERREMAND KAPTJAJN MARKVARD JENSEN RODSTEN TIL LENGSHOLM (13). I 1496 var han slotsforvalter (bailiff) på Sejlstrup Slot. Ved sit giftemål med Sofie Nielsdatter Vognsen overtog Markvard Rodsten Lengsholm 1506. I 1532 var han kaptajn på kong Fredrik I's flåde til Oslo, der endelig satte en stopper for Christian II's forsøg på at blive fyrste af Norden for i stedet at ende i husarrest i Sønderborg. Markvard Rodsten døde samme år. Det var altså ham, der var gift med Sophie Nielsdatter Vognsen, med hvem han fik datteren

BODIL MARKVARDESDATTER RODSTEN AF LENGSHOLM (12). Hun døde 1550 på Voergaard. Bodil Rodsten var gift med herremand Erik Jensen Grøn til Voergaard, der stammede fra

177. GÆLDKER HOLGER GREGERSEN KROGNOS TIL VITTSKÖFLE

HOLGER KROGNOS SEGL

GÆLDKER RIDDER HOLGER GREGERSEN KROGNOS TIL VITTSKÖFLE (17) skrev sig til Vittsköfle og Hejreholm (Snogeholm). Holger Gregersen nævnes i dokumenter fra 1355-1381. I 1363 omtales han som ridder. Holger Krognos anbefalede Viborg Landsting at vælge Oluf som konge, og i 1376 beseglede han den skånske adels fuldmagt til kong Olufs hyldning og håndfæstning. Holger Krognos segl er bevaret på dokumenter fra 1364 – 1379. På dokument fra 1364 omtales han som ”*Holmgerus Gregorsson, de Vithskifle, Miles*”, medens seglet viser Krognos fjederham med omskriften ”... HOLMGERI GREGORY...”⁶²².

I 1381 var Holger Krognos en af hovedmændene bag en særfredslutning mellem Skåne og den svenske kong Albrecht af Mecklenburg, og han omtales som gældker af Skåne i fredstraktaten. Dette har næppe behaget dronning Margrethe, og under belejringen af Turestorp året efter blev han snigmyrdet af en af dronningens tidligere tjenere, der siden blev adlet af dronningen. Mange formoder, at dronningen stod bag mordet. Holger Gregersen blev begravet i Vittsköfle Kirke.

VITTSKÖFLE⁶²³

Holger Gregersen Krognos var først gift med Margrethe Skarholm, dernæst med Karen Eriksdatter Saltensee og sidst med Margrethe Aakesdatter Steeg. Anden gang var han altså gift med Karen Eriksdatter Saltensee, hvis farfar var

SALTENSE TIL LINDES VÅBEN

HERREMAND NIELS SALTENSEE TIL LINDE (19), der endvidere fik sønnen

HERREMAND ERIK NIELSEN SALTENSEE TIL SØHOLM (18). Han omtales i dokument fra 1338, og skrev sig til Søholm. Herremand Erik Saltensee fik datteren

KAREN ERIKSDATTER SALTENSEE AF SØHOLM (17). Det var hende, der var gift med ridder Holger Gregersen Krognos til Vittsköfle, med hvem hun fik datteren

ELSE HOLGERSDATTER KROGNOS AF VITTSKÖFLE (16). Hun var født 1379

på Krapperup. Else Krognos blev først gift med ridder Anders Offesen Hvide til Bjørnsholm. Da han døde i 1420 blev hun gift med Otto Rosenkrantz.

ELSE HOLGERSDATTER KROGNOS (TH)

Else Holgersdatter Krognos døde 1470, og blev begravet i Hornslet Kirke. Her er hun afbildet på en gravsten sammen med sin anden mand Otto Rosenkrantz til Bjørnsholm. Hun blev altså først gift med Anders Offesen Hvide, hvis farfar var

178. STATHOLDER STIG ANDERSEN HVIDE TIL TYGESTRUP

RIDDER ANDERS STIGSEN HVIDE TIL TYGESTRUP (19) og **MARGRETHE NIELSDATTER LÆNDI AF KAAS** (19) fik endvidere sønnen

**STATHOLDER RIDDER STIG
ANDERSEN HVIDE TIL TYGESTRUP**

(18). Han skrev sig til Tygestrup, Møllerup, Bistrup og Stenalt. Hertil kom, at Stig Andersen Hvide byggede sig en borg på Bjørnsholm. I 1325 sad han i kong Christoffer II's råd, og året efter tilsluttede han sig Valdemar III, da han blev konge. 1327 omtales han som ridder. I 1331 blev han den kullede grev Gerts marsk. 1343-47 var Stig Andersen Hvide statholder i Estland, og han fik godset Linde i Estland i forlening af Den Tyske Orden i 1351. På vegne af Niels Ebbesens slægt og venner betalte Stig Andersen Hvide samme år soning for Niels Ebbesens drab på den kullede grev Gert af Holsten.

I 1357 var han leder af det jyske oprør sammen med Niels Bugge, og han indgik forlig med kong Valdemar Atterdag 1360. I 1367 var han igen med i oprøret mod kong Valdemar Atterdag, men han døde 1369, og blev begravet i Essenbæk Kloster. Siden blev han genbegravet i slægten Bjørns familiegravsted i Ørsted Kirke sammen med sit oldebarn Margrethe Andersdatter Hvide, der var gift med Joachim Bjørn. På slægtsgravstenen står:

” --- hviler her også strenge ridder Hr. Stig Hvide til Bjørnholm, som sidste Bjørn Andersen lod føre hid af Elsebe Closter, lod erlige og welbyrdige Fru Anne Krabbe optage og indsætte til hendes husbond i hans grav og lod denne sten bekoste år 1597.”

Statholder Stig Andersen Hvide var gift med

**TOVE ANDERSDATTER AF
TYGESTRUP** (18). Sammen med statholder

Stig Hvide fik hun sønnen

OFFE HVIDES SEGL

**KAMMERMESTER RIDDER OFFE
STIGSEN HVIDE TIL ESKEBJERG** (17).

Han var ridder i 1353, hvor han skrev sig til Eskebjerg. Det nuværende Scheelenborg ligger på Eskebjerg Voldsted, der består af en 2 meter høj rektangulær borgbanke på 50 x 71 meter omgivet af en 20 meter bred voldgrav.

I 1353 sad Offe Stigsen Hvide i holstensk fangeskab. I 1355-56 var han kongens kammermester. Offe Stigsen Hvide omtales i dokumenter fra 1356 som *”Vffo Stighsson, Miles”*, medens seglene viser de jyske hviders syvoddede stjerne med omskriften *”SIGILLVM OFFONIS STIGHS”*⁶²⁴.

Det var Offe Stigsen Hvide, der sammen med ridder Niels Bugge søgte at mægle med kong Valdemar Atterdag, hvad der førte til, at de begge blev dræbt i Middelfart på tilbagevejen til Jylland i julen 1359. Kammermester Offe Stigsen Hvide blev gift med datteren af

JOHANNES MUNKS SEGL

RIDDER JOHANNES PALNESEN MUNK TIL ESKEBJERG (18). Han omtales i dokument af 1328 som ”*Johannes Palnyson, Miles*”, medens seglet viser munks rankeornamenterede bjælke med omskriften ”S’ IOH.....ESSON”⁶²⁵. Johannes Munk var gift med

GUNNE AAGESDATTER AF ELKJÆR (18). Hun omtales i 1328. Sammen med ridder Johannes Munk fik hun datteren

MARINE JENSDATTER MUNK AF ESKEBJERG (17). Det var hende, der var gift med kammermester Offe Stigsen Hvide, med hvem hun fik sønnen

ANDERS HVIDES SEGL

RIDDER ANDERS OFFESEN HVIDE TIL BJØRNSHOLM (16). Han skrev sig til Bjørnsholm, Eskebjerg og Møllerup. Det nuværende Møllerup ligger på Møllerups gamle voldsted. Ridder Anders Hvide omtales i dokumenter fra 1363-1375. I 1375 omtales han som ”*Andreas Offesson, Miles*”, medens seglet viser en syvoddet stjerne med omskriften ”S’ ANDREE OFFES, MILITIS”⁶²⁶. Han døde 1420 på Bjørnsholm. Det var ridder Anders Hvide, der blev gift med Else Holgersdatter Krognos til Bjørnsholm, med hvem han fik datteren

MARGRETHE ANDERSDATTER HVIDE AF BJØRNSHOLM (15). Hun døde 1449, og blev begravet i slægten Bjørns

familiegravsted i Ørsted Kirke, hvor der er en gravsten over hende, hendes mand, 5 generationer af deres efterkommere og hendes oldefar Stig Andersen Hvide. Hun blev gift med væbner Joachim Bjørnsen Bjørn, der stammede fra

179. GUNDE GRUBBE

GUNDE GRUBBE (23) nævnes i dokument fra 1127. Han fik sønnen

JOHANNES GUNDESEN GRUBBE AF LØGUMKLOSTER (22). Han var født 1229 i Løgumkloster. Johannes Grubbe beseglede dommen mellem kongen og Erik Plovpenninges døtre i 1284, og var nærværende, da hertug Valdemar stadfæstede Flensborg Bys privilegier. Han døde 1289. Johannes Grubbe fik sønnen

PEDER GRUBBES SEGL

HERREMAND PEDER JOHANNESEN GRUBBE FRA ROSKILDE (21). Han blev født 1255 i Roskilde. Peder Grubbe beseglede et gavebrev til Sankt Clara Kloster i Roskilde i 1296, og nævnes også i 1298. På dokumentet fra 1296 omtales han som ”*Petrus Grubby*”, medens seglet viser fire spidser⁶²⁷. Han var gift med datteren af

OLUF FLEMMING (22). Navnet kommer af, at mange flamlændere (flaeme) bosatte sig i det nys erobrede Venden. Han fik datteren

ARINE OLUFSDATTER FLEMMING (21). Hun var født 1259 i Roskilde. Sammen med Peder Johansen Grubbe fik hun en datter

PEDERSDATTER GRUBBE (20), der blev født før 1280. Hun blev gift med sønnen af

HERREMAND JACOB GRUBBE TIL SÆRSLEV (21). Han skrev sig til Særslev, og fik sønnen

HERLUF GRUBBES SEGL

RIDDER HERLUF JACOBSEN GRUBBE AF SÆRSLEV (20). Han var ridder i 1307, da han besøgte et forlig med Sorø Kloster. Heri omtales han som "*Herlogus Jacobssun, miles*", medens seglet viser et svin med omskriften "... IACOBSSVN" ⁶²⁸. Herluf Grubbe var blandt forloverne ved forliget i Nyborg i 1315. Det var ham, der var gift med Peder Grubbes datter, med hvem han fik en datter

HERLUFSDATTER GRUBBE AF SÆRSLEV (19), der blev gift med Stig Pedersen Hak, der stammede fra

180. HERREMAND HARALD EGESIDE TIL VITTSKÖFLE

HERREMAND HARALD EGESIDE TIL VITTSKÖFLE (23) var født omkring 1210 i Skåne, og skrev sig til Egeside sammen med sin bror Holger Egeside. Egeside var det oprindelige Vittsköfle, der lå 4 km nordøst for

det nuværende slot ved Helgeåens udløb i Yngsjön. Harald Egeside fik sønnen

HERREMAND PEDER HARALDSEN EGESIDE TIL VITTSKÖFLE (22). Han var født omkring 1230 på Vittsköfle, hvor han også døde. Peder Haraldsen Egeside fik sønnen

GREGERS PEDERSEN EGESIDE TIL VITTSKÖFLE (21). Han var født omkring 1250, og skrev sig til Vittsköfle. Gregers Pedersen Egeside optrådte som kautionist for Erik Menved i 1272, og døde omkring 1285 på Vittsköfle. Han fik sønnen

PEDER EGESIDES SEGL

RIDDER PEDER GREGERSEN EGESIDE TIL VITTSKÖFLE (20). Han var født på Vittsköfle (Egeside), og optræder på dokumenter fra 1294-1332. Peder Egeside ledsagede hertug Christoffer, da han i 1294 fangede ærkebiskop Jens Grand, der blev fængslet for medvider ved mordet i Finnerup Lade og efterfølgende samarbejde med Marsk Stig. Peder Egeside var ridder i 1295. Han var forlover for ærkebiskop Esger i 1316. Peder Egeside var i Kongens Råd i 1320, hvor han omtales som "*Petrus Egæsithæ, miles*", medens seglet viser Egesides diagonalt firdelte skjold med omskriften "PETRI EGESITHE GR..." ⁶²⁹. Han var opmand i striden mellem ærkebiskoppen og Jens Offesen i 1327. Peder Gregersen Egeside fik sønnen

STIG HAKS SEGL

STORMAND STIG PEDERSEN HAK TIL RIIS (19). Han var født i Skåne, og skrev sig til Riis i Odsherred. Stig Pedersen Hak omtales i dokumenter fra 1302-1341. På dokument fra 1326 omtales han som ”*Stigotus Pætersen de Riis, vir nobilis*”, medens skjoldet viser et diagonalt opdelt firfeltet skjold med omskriften ”S’ STIGOTI FILIVS PETRI”⁶³⁰. Det var ham, der var gift med Herluf Jacobsen Grubbes datter, med hvem han fik datteren

INGER STIGSDATTER HAK (18). Hun blev født omkring 1315 på Scholm. Inger Stigsdatter Hak var gift med

AAKE STEEGS SEGL

AAKE STEEG SALTENSEE AF TYSTOFTE (18). Han omtales i dokument fra 1324 som ”*Agho dictus Steeg*”, medens seglet viser en stråle fra venstre med omskriften ”.....ONIS.....”⁶³¹. Han døde 1372. Sammen med Inger Stigsdatter Hak fik han en datter,

AAKESDATTER STEEG SALTENSEE AF TYSTOFTE (17), der blev gift med sønnen af

RIDDER OLUF OLUFSEN LUNGE TIL BJERNEDE (18), der endvidere fik sønnen

JACOB LUNGES SEGL

RIGSRÅD RIDDER JACOB OLUFSEN LUNGE TIL HØISTRUP (17). Han skrev sig til Høistrup og Ryegaard på Stevns. Jacob Lunge var ridder i 1353. Hans segl findes på en række dokumenter fra 1353-1384. På et dokument fra 1380 omtales han som ”*Jacobus Olæfsson*”, medens seglet viser 3 liljer med omskriften ”S’ JACOBI FILII OLAVI LOGÆ”⁶³². Ridder Jacob Lunge døde 1387 på Høistrup. Sammen med Aake Steegs datter fik han datteren

SOFIE JACOBSDATTER LUNGE TIL VALBY HOVEDGAARD (16). I 1387 fik hun udlagt hovedgården i Valby som arv, men var under værgemål af sin bror, da hun var umyndig. 1396 nævnes hun ved stiftelsen af et vikarie. Hun blev gift med lensmand ridder Bjørn Olufsen Bjørn, der stammede fra

181. VÆBNER CONRAD
MOLTKE TIL
WESTENBRYGGE

RIDDER EBERHARD MOLTKE "DEN YNGRE" TIL DETERSHAGEN (20) fik endvidere sønnen

VÆBNER CONRAD MOLTKE TIL WESTENBRYGGE (19). Han omtales i dokumenter fra 1324-1347. I 1324 var han vasal under hertug Heinrich af Mecklenburg. I 1336 omtales Conrad Moltke som væbner, og skrev sig til Westenbrygge. Han fik sønnen

FIKKE MOLTKES SEGL

RIGSRÅD RIDDER FIKKE MOLTKE TIL KYSE (18). Han skrev sig til Kyse, Eskebjerg, Lykkesholm og Menstrup. Fikke Moltke omtales i dokumenter fra 1369-1391. Han var medlover ved overdragelsen af Helsingborg Borg til hertugen af Mecklenburg 1369, og var da væbner. Senere samme år omtales han i overenskomsten mellem hansestæderne, de danske rigsråder og slotslensmænd, og var da ridder. Han beseglede kong Olufs stadfæstelse af fredsslutningen i 1370, og var da rigsråd.

Fikke Moltke beseglede kong Olufs håndfæstning i 1377, og blev samme år indkaldt mod frit lejde for kejser Karl IV sammen med andre danske høvedsmænd, der holdt borgene ulovligt besat. Han var da lensmand (høvedsmand) på Bjørnsholm. Året

efter beseglede han gældkerens pantsætning af gods på Sjælland til ridder Oluf Bjørnsen.

I 1386 afgav Fikke Moltke løfte på sørøveren Ludeke Skinkels vegne ved våbenstilstanden mellem Danmark, Hansestæderne og sørøvere, og han var da lensmand på Nyborg Slot. Året efter fik han overdraget borgen Saltø og Saltø By mod at afstå Ørslev og Ringsted By til kong Oluf. 1391 solgte Fikke Moltke Lykkesholm til dronning Margrethe. Han omtales i dokument fra 1391 som "*Fikko Moltikæ de Kysæ, miles*", medens seglet viser tre fugle⁶³³. Fikke Moltke var gift med

KARINE MOLTKE AF KYSE (18). Hun var først gift med ridder Peder Begere til Kyse. Siden blev hun gift med Fikke Moltke, og bragte Kyse og andele af Regerup, Tokkerup og Holløse ind i ægteskabet. Karine var død 1403. Sammen med Fikke Moltke fik hun datteren⁶³⁴

HILLE MOLTKE AF STEENSGAARD (17). Hun var født omkring 1345 på Torbenfeldt. Hille Moltke døde 1381, og blev begravet i Sankt Peders Kirke i Næstved. Hun var gift med rigsråd Oluf Bjørnsen Bjørn, hvis farfar var

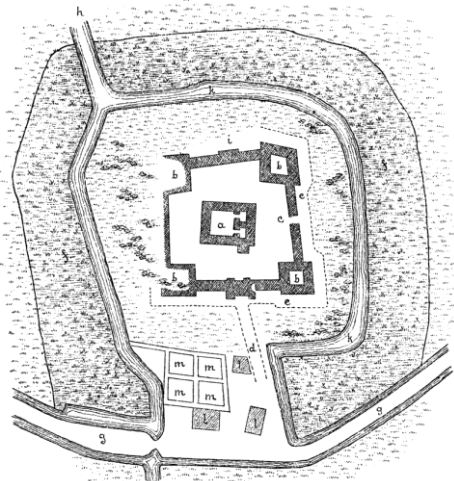
HERREMAND OLUF BJØRNSEN BJØRN TIL STEENSGAARD (19). Han var født omkring 1260, og skrev sig til Steensgaard. Oluf Bjørnsen Bjørn omtales sidste gang 1310. Han fik sønnen

HERREMAND BJØRN OLUFSEN BJØRN TIL STEENSGAARD (18). Han var født omkring 1290, og skrev sig til Steensgaard. I 1343 gav han to gårde i Millinge til Svanninge Kirke for sjælemesser for sig og sin familie. Bjørn Olufsen Bjørn døde samme år. Han fik sønnen

OLUF BJØRNS SEGL

RIGSRÅD RIDDER OLUF BJØRNSEN BJØRN TIL STEENSGAARD (17). Han omtales i dokumenter fra 1355-1376, og skrev sig til Steensgaard og Gammel Køgegaard. Oluf Bjørn var væbner 1355, og ridder 1360. Siden sad han i Rigsrådet. I 1364 forhandlede Oluf Bjørnsen Bjørn med Hansestæderne i Stralsund. På et dokument fra det år omtales han som "*Olaf Børnsson, Ridder*", medens seglet viser Bjørns bjørnefod med omskriften "S OLAVI BGVNRNS MILITIS"⁶³⁵.

GURRE SLOT

Oluf Bjørnsen Bjørn beseglede kong Olufs håndfæstning 1377. Året efter var han lensmand på Gurre Slot og executor af kong Valdemars testamente. Oluf Bjørnsen Bjørn døde 1381, og blev begravet i Skovkloster

(Herlufsholm), som han gav gaver til. Det var ham, der var gift med Hille Moltke, med hvem han fik sønnen

BJØRN OLUFSENS SEGL

RIGSRÅD RIDDER BJØRN OLUFSEN BJØRN TIL STEENSGAARD (16). Han omtales i en lang række dokumenter fra 1381-1433. I 1382 var han forlover for dronning Margrethe til Henrik Vardenberg. I 1390 overtog han Langholm, og i 1394 skrev han sig til Gammel Køgegaard, og gav gods til altre i Køge Kirke for sin og sin hustrus sjælefred. 1396 var han en af dronning Margrethes forlovere ved forliget på Lindholm, og han var da rigsråd og væbner. 1397 var han ridder, da han beseglede kong Eriks kongevalg i Kalmar. Året efter beseglede han forbundet med Den Tyske Ordens hærmeister.

1402 var Bjørn Olufsen lensmand på Næsbyhoved Slot, medens han 1407 var lensmand på Vordingborg Slot. 1411-12 deltog han i forhandlingerne med hertugdømmerne, og 1412 overtog han Stensgaard. I 1425 dømte Bjørn Olufsen mellem dronning Philippa og biskop Bos arvinger. I ti dokumenter fra 1394-1406 omtales han som "*Bero Olauri*", medens seglet viser en bjørnelab med omskriften "S BYRN OLAVISON"⁶³⁶.

I 1433 stiftede Bjørn Olufsen sjælemesser i Sankt Hans Kloster i Odense for dronning Margrethes, sin egen og sin families sjæle. Han døde kort efter. Skiftet blev holdt i 1449. Det var Bjørn Olufsen Bjørn, der var gift med Sophie Jacobsdatter Lunge, med hvem han fik sønnen

JOACHIM BJØRNS SEGL

VÆBNER JOACHIM BJØRNSEN BJØRN TIL GRAM (15). Han skrev sig til Gram og Voergaard. I 1427 var Joachim Bjørn og hans hustru omfattet af Cathrine Kistesdatters sjælemesser, og i 1433 beseglede Joachim Bjørn sin fars sjælebrev. Hans segl er bevaret på dokument fra 1432, hvor han omtales som ”*Væbner Joakim Bjørnsen af Gram*”, medens seglet viser en bjørnelab med omskriften ”... IOACHIMI BIORNSON”⁶³⁷.

Joachim Bjørn omtales som nylig død i brev af 1467. Han ligger begravet i Ørsted Kirke på Djursland, hvor der står en ligsten over ham, hans hustru, fem generationer af deres efterkommere og Margrethe Andersdatter Hvides oldefar Stig Andersen Hvide til Bjørnsholm.

På ligstenen er der våbenskjolde for:

Joachim Bjørnsen og Margrethe Andersdatter Hvide.
Anders Jacobsen til Voergaard og Anne Lauridsdatter Muus.

Bjørn Andersen Bjørn til Stenalt og Anne Henriksdatter Friis.
Anders Bjørnsen til Stenalt og Anne Gjordsdatter Drefeld.
Jacob Bjørn til Stenalt og Anne Eriksdatter Krabbe.

Teksten lyder:

”Disse erlige og welbyrdige hviler alle her i Ørsted kirke.
 Den gamle Bjørn Andersen og hans hustru Anne Friis, som blev begravet i Aalborg Kirke hviler her også strenge ridder Hr. Stig Hvide til Bjørnholm, som sidste Bjørn Andersen lod føre hid af Elsebe Closter, lod erlige og welbyrdige Fru Anne Krabbe optage og indsætte til hendes husbond i hans grav og lod denne sten bekoste år 1597.”

SLÆGTEN BJØRNS LIGSTEN

andre slotshøvedsmænd blev han stævnet for kejseren i anledning af tronskiftet. I 1406 optrådte lensmand Jens Muus på rettertinget i Aalborg. Han døde 1424 på Stenalt. Jens Muus blev gift med et andet barn af

VÆBNER STRANGE EBBESEN BILD TIL NORRINGTOFT (17) og **METTE OLUFSDATTER GLOB AF TUBETORP** (17), der endvidere fik datteren

METTE STRANGESDATTER BILD AF NORRINGTOFT (16). Sammen med herremand Jens Muus til Stenalt fik hun sønnen

HERREMAND LAURENS JENSEN MUUS TIL STENALT (15). Han omtales i dokumenter fra 1408-1437. I 1423 beseglede Laurens Muus kong Erik af Pommerns ret til den danske trone på Viborg Landsting. I 1433 modtog han kongens dom på, at Stenalt tilfaldt ham. Herremand Laurens Muus var gift med Mette Nielsdatter Rosenkrantz, der stammede fra

183. LENSMAND HENRIK KRUMMENDIEK AF OTTENBÜTEL

LENSMAND HENRIK KRUMMENDIEK AF OTTENBÜTTEL (24) var født omkring 1083, og var lensmand (slotsfoged) på Ottenbüttel Slot nær Irzehoe. Han fik sønnen

HASSO KRUMMEDIEK AF OTTENBÜTTEL (23). Han var født omkring 1116. Hasso Krummendiek optræder på dokument fra 1149. Han var gift med

SOFIE AF OTTENBÜTTEL (23). Sammen med Hasso Krummendiek fik hun sønnen

LENSMAND RIDDER HENRIK BUSCHE KRUMMENDIEK TIL OTTENBÜTTEL (22). Han var født omkring 1155. Henrik Krummendiek var lensmand og ridder af Ottenbüttel. Han omtales i dokumenter fra 1201-1208. Henrik Krummendiek fik sønnen

RIDDER ELER KRUMMENDIEK TIL OTTENBÜTTEL (21). Han omtales i dokumenter fra 1236-1261. Eler Krummendiek var ridder af Ottenbüttel i 1257, medens han skrev sig til Krummendiek i 1261. Han fik sønnen

RIDDER NICOLAUS KRUMMENDIEK TIL OTTENBÜTTEL (20). Han omtales i dokumenter fra 1267-1281. I 1281 omtales Nicolaus Krummendiek som ridder. Han fik sønnen

VÆBNER GROTE IVEN KRUMMEDIEK AF OTTENBÜTTEL (19). Han var født omkring 1291. Grote Iven Krummendiek beseglede sammen med grev Johan i 1297. Året efter var Grote Iven blandt Lübecks lejetropper, og i 1300 klagede biskoppen i Lübeck til paven over, at Grote Iven havde øvet overgreb mod en kannik. Han fik sønnerne Hartvig Mildehånd Krummendiek og Timme Hvitkop Krummedige, som begge indgår i slægten. Vi har altså

RÅDMAND TIMME HVITKOP KRUMMEDIGE TIL TANGE (18). Han var rådmand i Kiel i 1340. Timme Hvitkop Krummedige fik datteren

MARGRETHE TIMMESDATTER KRUMMEDIGE AF TANGE (17). Hun blev gift med Jens Nielsen Rosenkrantz, der stammede fra

184. HERREMAND ERIK
GYLDENSTJERNE TIL
AAGAARD

**HERREMAND KNUD ERIKSEN
GYLDENSTJERNE TIL AAGAARD (21)**
fik endvidere sønnen

**HERREMAND ERIK KNUDSEN
GYLDENSTJERNE TIL AAGAARD (20).**
Han blev gift med

ANNA DREFELD AF AAGAARD (20).
Sammen med Erik Knudsen Gyldenstjerne fik
hun sønnen

**HERREMAND NIELS ERIKSEN
GYLDENSTJERNE TIL AAGAARD (19).**
Han skrev sig til Aagaard og Restrup.
Herremand Niels Gyldenstjerne blev begravet
i Sønderholm Kirke, hvor hans gravsten viste
hans forældres våben. Herremand Niels
Eriksen Gyldenstjerne var først gift med Edel
Saltensee af Matstrup og siden med en datter
af

**NIELS OVESEN PANTER (20) og
NIELSSØSTER TORBERNSDATTER
(20),** der endvidere fik en datter

**SUSANNEMODER NIELSDATTER
PANTER TIL AAGAARD (19),** der
sammen med Niels Eriksen Gyldenstjerne fik
datteren

**FRUE SUSANNE NIELSDATTER
GYLDENSTJERNE TIL AAGAARD (18).**
Da hun blev enke i 1355, fik hun pavelig
bevilling til, at hun og hendes sønner selv
måtte vælge skriftefader i dødsstunden.
Herefter gik hun antagelig i kloster i Odense.
Susanne Gyldenstjerne blev gift med sønnen
af

DROST IVER ROSENKRANTZ (19). Han
var antagelig drost i 1308. Iver Rosenkrantz
fik sønnen

**HERREMAND NIELS IVERSEN
ROSENKRANTZ TIL HEVRINGHOLM
(18).** Han nævnes første gang før 1308.
Hevringholm Voldsted ligger sydvest for den
nuværende herregård. Herremand Niels
Rosenkrantz døde 1355. Sammen med
Susanne Nielsdatter Gyldenstjerne fik han
sønnen

JENS ROSENKRANTZ SEGL

**RIDDER JENS NIELSEN
ROSENKRANTZ TIL HEVRINGHOLM
(17).** Han omtales i en række dokumenter fra
1341-1377. Jens Rosenkrantz var forlover for
kong Valdemar Atterdag ved forliget med
kong Magnus Eriksson i 1341. Han var ridder
i 1355, og besejlede recessen i Kalundborg i
1360. På dokument fra 1361 omtales han som
"Johannes Nilsson, miles", medens seglet
viser en skaktavlet skråbjælke med omskriften
"S' IOHANNIS NICLESS MILITIS" ⁶⁴⁰.

I 1362 besejlede han recessen med ridderne
Stig Andersen Hvide og Claus Limbek. I
1368 besejlede Jens Rosenkrantz
oprørsforbundet mod kong Valdemar
Atterdag, og i 1376 besejlede han for kong
Oluf II og dronning Margrethe ved forliget
med de mecklenburgske grever. Samme år og

igen året efter besejlede Jens Rosenkrantz kong Oluf II's håndfæstninger. Det var ham, der blev gift med Margrethe Timmesdatter Krummedige til Tange, med hvem han fik sønnen

RIDDER NIELS JENSEN ROSENKRANTZ TIL HEVRINGHOLM (16). Han skrev sig til Hevringholm og Tange. Niels Rosenkrantz omtales i en række dokumenter fra 1391-1424. I 1411 besejlede han forliget i Kolding. Niels Jensen Rosenkrantz blev gift med Birgitte Limbek, der stammede fra

185. RIDDER HARTVIG MILDEHÅND TIL KRUMMENDIEK

**VÆBNER GROTE IVEN
KRUMMEDIEK AF OTTENBÜTTEL**
(20) fik endvidere sønnen

HARTVIG KRUMMEDIGES SEGL

RIDDER HARTVIG "MILDEHÅND" IVENSEN KRUMMENDIEK TIL KRUMMENDIEK (19). Hans segl optræder på dokument fra 1360, hvor han omtales som "*Hartwich Crummedich, Ridder*", medens seglet viser Krummediges træ med omskriften "*S'HART...DE CRUM..... ILITIS*"⁶⁴¹. Hartvig Krummedige fik datteren

IDE HARTVIGSDATTER KRUMMEDIGE AF KALØ (18). Hun var født efter 1320, og døde efter 1375 på Tørning Slot. Ide Krummedige var først gift med Marquard Wulf og siden med Claus Ottesen Limbek, hvis farfar var

MARSK RIDDER HENRIK LIMBEK TIL LEMBÆG (20). Han fik endvidere sønnen

LENSMAND OTTE LIMBEK AF BOLLER (19). Han var født omkring 1279. Otte Limbek var lensmand på Boller, og optræder som forlover ved forliget i Horsens 1313. Han fik sønnen

CLAUS LIMBEKS SEGL

DROST RIDDER CLAUS MULERCH OTTESEN LIMBEK AF KALØ (18). Han var født 1312, og kom til Danmark med den kullede grev Gert, for hvem han blev befalingsmand for Nørrejylland, og lensmand på Kalø Slot. Herudover rådede han over Tørning, Gram, Jels, Skodborghus, Trøjborg, Riberhus, Vardehus og Skinkelsborg. Han var ridder i 1337.

Efter grevens død sluttede Claus Limbek sig til kong Valdemar Atterdag i 1343. Han blev drost og høvedsmand på Sjælland for at hjælpe kongen med at generhverve Sjælland og Lolland. Claus Limbek sluttede sig til de jyske stormænds oprør under Niels Bugge 1352-1360, og efter udsoningen blev han igen

kongens drost. Han var befalingsmand på Gotlandstogtet i 1361, og han var med kongen på hans lange rejse til kejseren og paven i 1363. Da de jyske stormænd brød med kongen endnu en gang i 1368, var Claus Limbek også med. Han var da lensmand på Ribehus sammen med to af sine sønner.

KALØ SLOT⁶⁴²

Claus Limbek optræder på en lang række dokumenter fra 1349-1365. På dokument fra 1349 omtales han som *"Nicholaus Limbek, miles, dapifer"*, medens seglet viser Limbeks to skråbjælker med omskriften *"S'NICHOLAI DE LEMBEKE MILITIS"*⁶⁴³. Han døde omkring 1372 på Tørning Slot. Det var Claus Limbek, der var gift med Ida Hartvigsdatter Krummedige, med hvem han fik sønnen

HENNEKE LIMBEKS SEGL

LENSMAND HENNEKE NICOLAUSEN LIMBEK TIL TØRNING (17). Han var født omkring 1340 på Tørning Slot. Henneke Limbek skrev sig til Tørning og Hundsbæk, og havde Ribehus, Gram og Lilletønder i forlening af de holstenske grever. Han omtales i en række dokumenter fra 1369-1398. I dokument fra 1396 omtales han som *"Hennike Lembæk, a waben"*, medens seglet viser Limbeks to skrålinjer med omskriften *"S IOHANNIS LEMBEK"*⁶⁴⁴.

Henneke Limbek kæmpede med Kiel, der blev støttet af de holstenske grever, og modstod en belejring af Tørning i 1358, hvor han blev undsat af kong Valdemar Atterdag. I 1368 var han med i Flensborgforliget, og i 1372 blev han igen belejret på Tørning, men nu var det af kong Valdemar Atterdag, medens han blev undsat af holstenerne. I 1378 sluttede Henneke Limbek sig til dronning Margrethe, og var dybt involveret i opgøret med Hansestæderne. Han var da lensmand (høvidsmand) på Ribehus og Vardehus.

Henneke Limbek var med på hertug Gerhard af Slesvigs togt til Ditmarsken i 1404, hvor de tog et stort bytte, men blev overfaldet på hjemturen af ditmarskerne. Her mistede Henneke Limbek, hertug Gerhard og det meste af hans mandskab livet, herunder 15 riddere og 350 herremænd. Henneke Limbek blev begravet i Dominikanerklostret i Meldorf. Han var gift med datteren af

HERREMAND THOMAS VESTENI TIL SØBYGAARD (18) og **LAVRIDS DATTER HVIDE AF VESTERBØLLE** (18), der endvidere fik datteren

JUTTE THOMASDATTER VESTENI AF TVEDSGAARD (17). Hun var født omkring 1330 på Tvedsgaard. Jutte Vesteni optræder i

dokumenter fra 1417-1427. Det var hende, der var gift med lensmand Henneke Nicolausen Limbek, med hvem hun fik datteren

BIRGITTE LIMBEK AF HEVRINGHOLM (16). Hun blev født 1374. Det var hende, der var gift med ridder Niels Jensen Rosenkrantz, med hvem hun fik datteren

METTE NIELSDATTER ROSENKRANTZ AF HEVRINGHOLM (15). Hun omtales sidste gang i 1436. Det var hende, der blev gift med herremand Laurens Muus, med hvem hun fik datteren

ANNE LAURENSDATTER MUUS AF STENALT (14). Hun døde på Voergaard 1492, og blev begravet i Stenalt Kirke i Ørsted sammen med sin mand. Hendes våben findes på altertavlen i Tårup Kirke. Det var hende, der var gift med rigsråd Anders Joachimsen Bjørn til Voergaard, med hvem hun fik datteren

MAREN ANDERSDATTER BJØRN AF VOERGAARD (13). Hun blev gift med

HERREMAND JENS "GAMLE" NIELSEN GRØN TIL RASK (13). Han skrev sig til Rask Herregård. Herregårdens voldsted hedder nu Borringholm Voldsted, og ligger syd for Rask Skov. Sammen med Maren Andersdatter Bjørn fik han sønnen

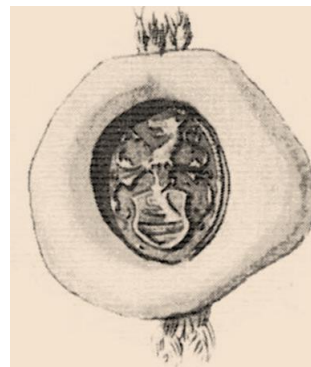
HERREMAND ERIK JENSEN GRØN TIL VOERGAARD (12). Han var født omkring 1480. Sammen med sin morbror væbner Jacob Andersen Bjørn arvede han Voergaard ved skifte 1509.

VOERGAARDS GAMLE FLØJ⁶⁴⁵

I 1518 blev Voergaard overdraget til Børglum Kloster. I 1525 skrev Erik Grøn sig til Ørnhoved, og i 1560 fik han også Skibbild. Erik Grøn døde 1583. Det var ham, der var gift med Bodil Markvardsdatter Rodsten, med hvem han fik sønnen

LENSMAND ANDERS ERIKSEN GRØN AF TAMDRUP BISGAARD (11). Han var født på Voergaard i 1520, og skrev sig til Tamdrup Bisgaard. Frem til reformationen havde den hørt under biskoppen, deraf navnet, og siden kom den under kronen, hvor kongen forlenede Anders Grøn med den for livstid. Den gamle hovedgård brændte i 1784, hvorefter den nuværende hovedgård blev opført oven på den stensatte kælder fra den oprindelige herregård.

ANDERS GRØNS SEGL

Anders Grøn optræder i recessen 1536. I 1560 fik han overladt to gårde i Tamdrup. Anders Grøn var med i kong Frederik II's felttog mod Sverige, men fik hjemlov fra krigen i 1564 for at være foged for Holger Rosenkrantz. Hans adelige herkomst medførte, at han og "*fru Anne Grøns*" blev inviteret til barsel hos Rosenkrantz på Boller i 1571. De stod dog nederst på invitationslisten. Anders Grøns segl er bevaret på dokument fra 1580, hvor han omtales som "*Anders Grøn til Bisgaard*", medens seglet viser en halv ulv over tre bølger⁶⁴⁶. Han var gift med Anne Rekhals, hvis farfar var

VÆBNER ERIK REKHALS FRA RIBE (13). Han omtales i en række dokumenter fra 1446-1475. I 1462 søgte Erik Rekhals og nogle lægfolk fra Ribe at overtage et hus i Ribe fra Løgumkloster, hvorefter klostret søgte beskyttelse hos paven.

ERIK REKHALS SEGL

Erik Rekhals omtales i dokument fra 1446 som "*væbner Erik Rekhals*", og hans segl viser en stjerne over tre bølger med omskriften "*S ERIC RECHALS*"⁶⁴⁷. Han var gift med

KAREN JUEL (13). Sammen med Erik Rekhals fik hun sønnen

ERIK ERIKSEN REKHALS (12). Han var gift med

ANNE BASSE (12). Sammen med Erik Eriksen Rekhals fik hun datteren

ANNE REKHALS AF TAMDRUP BISGAARD (11). Hun var født omkring 1524 i Bælum. Anne Rekhals var først gift med herremand Peder Madsen til Overgaard og Fårtoft, og siden med lensmand Anders Grøn. Hun overlevede også Anders Grøn, og havde fået livsbrev på Tamdrup Bisgaard, men det måtte hun opgive. Anne Rekhals døde efter 1580 på Ørridslev. Det var altså hende, der var gift med Anders Grøn, med hvem hun fik datteren

JOHANNE ANDERSDATTER GRØN AF TAMDRUP BISGAARD (10). Hun blev gift med sønnen af

MADS SCHRØDER (11). Han fik sønnen

HORNUM KIRKE⁶⁴⁸

PRÆST FRANTS MATSEN BRUUN FRA STOUBY (10). Han var sognepræst i Stouby og Hornum. Frants Matsen deltog i prins Christians hyldning i Viborg i 1584. Han blev stamfader til slægten Rørdam. Sammen med Johanne Andersdatter Grøn fik han sønnen

PRÆST NIELS FRANTSEN BRUUN FRA STOUBY (9). Han var født 1582 i Stouby, hvor han blev præst.

STOUBY KIRKE⁶⁴⁹

I 1661 var Niels Bruun kommet i ulykkelige omstændigheder, og fik kongeligt brev på at nyde 30 rigsdaler årligt af Møns kirkers beholdning. Året efter fik han endnu et kongeligt brev på at nyde ½ rigsdaler fra hver kirke i stiftet, hvorudover gejstligheden blev opfordret til at hjælpe deres nødstedte embedsbroder. Han omtales som Nicolaus Francisci Bruun. Præst Niels Bruun døde 1676. Han var gift anden gang med datteren af

ELMELUNDE KIRKE⁶⁵⁰

PRÆST NIELS HANSEN BORRE FRA ELMELUNDE (10). Han var født 1556. Niels Hansens barnebarn Karina Nielsdatter Bruun kom i huset hos ham, da hans hustru døde i 1626. Tre år efter døde barnebarnet hos ham i en alder af kun 12 år. Over hende satte han en figurgravsten i Elmelunde Kirke, der viser hende med teksten ”*Karina Nielsdaater, Hr. Niels Fransøns Datter i Magleby, død hos*

sin Morfader Hr. Niels Hansøn, sognepræst her til Elmelunde”. Præst Niels Hansen døde 1630 i Elmelunde. I 1602 blev han gift med

MARINE ERIKSDATTER FRA ELMELUNDE (10). Hun var født omkring 1558. Marine Eriksdatter døde 1626 i Elmelunde. Sammen med præst Niels Hansen Borre fik hun datteren

JUDITHE NIELSDATTER BORRE FRA ELMELUNDE (9). Hun var født i Elmelunde, og døde 1652 i Busemark. Det var hende, der var gift med præst Niels Frantsen Bruun, med hvem hun fik datteren Karina Nielsdatter, som vi har hørt om, og datteren

KAREN NIELSDATTER BRUUN FRA TAASTRUP (8). Hun var født omkring 1630 i Magleby, og døde 1691 i Taastrup. Karen Nielsdatter Bruun blev begravet i Keldby. Hun var gift med sønnen af

JESPER NIELSEN (9). Han var født 1585, og døde 1645. Jesper Nielsen fik sønnen

JEPPE JESPERSEN FRA TAASTRUP (8). Han var født 1633 i Taastrup, og døde samme sted i 1663. Sammen med Karen Nielsdatter Bruun fik han sønnen

SKOVFOGED CHRISTIAN JEPPESEN BRUUN FRA STUBBERUP (7). Han blev født 1655 i Taastrup, og blev skovfoged i Stubberup. Christian Jeppesen Bruun døde 1728 i Stubberup. Han var gift med Anne Lauritzdatter Hald, der stammede fra

186. HEMMING HEMMINGSEN FRA BUSENE

HERREDSFOGED HEMMING OLUFSEN SEYE FRA ØSTMØN (10) og

KIRSTINE HANSDATTER FRA BUSSEMARK (10) fik endvidere sønnen

HEMMING HEMMINGSEN FRA BUSENE (9). Han var født 1602, og kom fra Busene. Hemmnig Hemmingsen døde i 1656. Han var gift med datteren af

TØMMERMAND JEPPE RASMUSSEN FRA MANDEMARK (10). Han var født i 1586, og var tømmersmand i Mandemark. Jeppe Rasmussen døde i 1646, og blev begravet i Magleby. Han var gift med

JOHANNE TØMMERMANDS FRA MANDEMARK (10). Sammen med Jeppe Rasmussen fik hun datteren

ANNE JEPPESDATTER FRA BUSENE (9). Hun var født i 1606, og kom fra Busene. Anne Jepesdatter døde i 1646, og blev begravet i Magleby. Det var hende, der var gift med Hemming Hemmingsen med hvem hun fik datteren

BOEL HEMMINGSDATTER FRA BUSSEMARK (8). Hun var født 1628, og kom fra Bussemark. Boel Hemmingsdatter døde 1700, og blev begravet i Magleby. Hun var gift med Lauridtz Jeppisøn Hald, hvis far var

JEPPE PEDERSEN HALD FRA MANDEMARK (9). Han var født omkring 1595, og kom fra Mandemark. Jeppe Pedersen Hald døde 1660, og blev begravet i Magleby. Han var gift med

ANNE HEMMINGSDATTER FRA MANDEMARK (9). Hun blev født 1598, og kom fra Mandemark. Anne Hemmingsdatter døde 1659, og blev begravet i Magleby. Sammen med Jeppe Pedersen Hald fik hun sønnen

LAURIDTZ JEPPISSØN HALD FRA BUSSEMARK (8). Han blev født 1629, og kom fra Bussemark. Lauridtz Jeppisøn døde 1712, og blev begravet i Magleby. Det var ham, der var gift med Boel Hemmingsdatter, med hvem han fik datteren

ANNE LAURITZDATTER HALD FRA STUBBERUP (7). Hun blev født 1660 i Mandemark. Anne Lauritzdatter døde 1733 i Stubberup. Det var hende, der var gift med skovfoged Christian Jeppesen Bruun, med hvem hun fik sønnen

GÅRDMAND JEPPE CHRISTIANSEN BRUUN FRA STUBBERUP (6). Han var født 1676 i Stubberup, hvor han blev gårdmand. Jeppe Christiansen døde i 1756. Han var gift med Bodil Lauritzdatter, der stammede fra

187. OLUF JØRGENSEN FRA BUSSEMARK

OLUF JØRGENSEN FRA BUSSEMARK (10) var født 1550, og døde 1596. Han var gift med

ELLEN NIELSDATTER FRA BUSSEMARK (10). Sammen med Oluf Jørgensen fik hun sønnen

JØRGEN OLUFSEN FRA MANDEMARK (9). Han var født 1580 i Bussemark, og flyttede til Mandemark. Jørgen Olufsen døde 1652, og blev begravet i Magleby. Han var gift med den 26 år yngre

ANNA NIELSDATTER FRA MANDEMARK (9). Hun var født 1606. Anna Nielsdatter døde 1654, og blev begravet i Magleby. Sammen med Jørgen Olufsen fik hun sønnen

OLUF JØRGENSEN FRA STUBBERUP (8). Han blev født 1635, og boede i Stubberup. Oluf Jørgensen døde i 1688, og blev begravet i Magleby. Han var gift med Karen Pedersdatter, hvis farfar var

JENS JOENSEN FRA SØMARK (10). Han fik sønnen

PEDER JENSEN FRA SØMARK (9). Han var født 1592 i Sømark. Han døde 1652. Peder Jensen var gift med datteren af

NIELS KNUDSEN FRA SØMARK (10). Han var født før 1572, og kom fra Sømark. Niels Knudsen døde efter 1624, og blev begravet i Magleby. Han fik datteren

KIRSTEN NIELSDATTER FRA SØMARK (9). Hun var født 1594. Kirsten Nielsdatter døde 1654, og blev begravet i Magleby. Sammen med Peder Jensen fik hun datteren

KAREN PEDERSDATTER FRA STUBBERUP (8). Hun blev født 1614. Karen Pedersdatter døde 1686, og blev begravet i Magleby. Hun var først gift med Jens Hansen fra Stubberup, med hvem hun fik datteren Karen Jensdatter. Da Jens Hansen døde i 1655, blev hun gift med Oluf Jørgensen fra Stubberup, med hvem hun fik datteren Anna Olufsdatter. De indgår begge i slægten. Vi har altså

ANNA OLUFSDATTER FRA SØMARK (7). Hun blev født 1656. Anna Olufsdatter døde 1716, og blev begravet i Magleby. Hun blev gift med sønnen af

NIELS LAURITZEN FRA RYTZEBÆK (8). Han blev født 1613, og kom fra Rytzebæk. Niels Lauritzen døde 1704, og blev begravet i Magleby. Han var gift med

BOEL SØFFRENSDATTER FRA RYTZEBÆK (8). Hun døde 1669, og blev begravet i Magleby. Sammen med Niels Lauritzen fik hun sønnen

GÅRDMAND LAURITZ NIELSEN FRA SØMARK (7). Han var født 1643, og var gårdmand i Sømark. Lauritz Nielsen døde 1716, og blev begravet i Magleby. Det var ham, der var gift med Anna Olufsdatter, med hvem han fik døtrene Bodil Lauritzdatter og Metthe Lauritzdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

BODIL LAURITZDATTER FRA STUBBERUP (6). Hun var født 1677 i Sømarke, og døde 1753 i Stubberup. Bodil Lauritzdatter blev begravet på Magleby Kirkegård. Det var hende, der var gift med gårdmand Jeppe Christiansen, med hvem hun fik sønnen

GÅRDMAND LUDVIG JEPPESEN FRA BUSSEMARK (5). Han var født 1704 i Sømarke. Ludvig Jeppesen blev gårdmand i Bussemark, hvor han døde i 1767. Han blev begravet på Magleby Kirkegård. Ludvig Jeppesen blev gift med Ellen Olufsdatter Munch, der stammede fra

188. LAURIDTZ OLUFSEN FRA KELDBYLILLE

LAURIDTZ OLUFSEN FRA KELDBYLILLE (8) var født 1580 i Keldby, og døde 1644 i Keldbylille. Lauritz Olufsen fik sønnen

SVEND LAURIDTZEN FRA KELDBYLILLE (7). Han var født 1608 i Keldbylille. Svend Lauritzen døde 1702. Han var gift med datteren af

JENS LAURIDTZEN FRA STUBBERUP (8) og **KIRSTINE HEMMINGSDATTER SEYE FRA STUBBERUP HAVE** (8), der endvidere fik datteren

MARGRETHE JENSDATTER FRA KELDBYLILLE (7). Hun var født 1636 i Stubberup, og døde 1720 i Keldbylille. Sammen med Svend Lauridtzen fik hun sønnen Hans Svendsen og datteren Thyrr Svendsdatter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

THYRRE SVENDSDATTER FRA SØMARK (6). Hun var født 1659, og døde 1733. Thyrr Svendsdatter var gift med sønnen af

GÅRDMAND JACOB PEDERSEN MUNCH FRA SØMARK (7). Han var født omkring 1620, og var gårdmand i Sømarke. Jacob Pedersen Munch døde i 1705 i en alder af 85 år. Han var gift med

ANNA JACOBS FRA SØMARK (7). Hun var født 1619, og døde 1704 i en alder af 85 år. Sammen med gårdmand Jacob Pedersen fik hun sønnen

GÅRDMAND OLUF JACOBSEN MUNCH FRA SØMARK (6). Han var gårdmand i Sømarke, og døde efter 1733. Det var Oluf Jacobsen Munch, der var gift med Thyrr Svendsdatter, med hvem han fik datteren

ELLEN OLUFSDATTER MUNCH FRA BUSSEMARK (5). Hun var født 1690, og flyttede til Bussemark, hvor hun blev gift med den 14 år yngre gårdmand Ludvig Jeppesen. Ellen Olufsdatter Munch døde 1777 i en alder af 87 år, og blev begravet i Magleby. Det var hende, der var gift med Ludvig Jeppesen, med hvem hun fik datteren

INGEBORG LUDVIGSDATTER FRA BUSSEMARK (4). Hun blev født 1727 i Bussemark, og døde 1810 i Mandemark. Ingeborg Ludvigsdatter var gift med gårdmand Hans Hansen Flensborg, hvis morfar var

GÅRDMAND LAURIDS JØRGENSEN FRA BUSSEMARK (6). Han var født 1644, og var gårdmand i Bussemarke. Laurids Jørgensen døde 1715. Han var gift med

SIDSE JØRGENSEDATTER FRA BUSSEMARK (6). Hun døde 1729. Sammen med Laurids Jørgensen fik hun datteren

DORTHE LAURIDSDATTER FRA BUSSEMARK (5). Hun blev født 1686, og døde i 1756. Dorthe Lauridsdatter blev gift med

GÅRDMAND HANS FLENSBORG FRA BUSSEMARK (5). Han kom fra Flensborg, og havnede på Møn. Baggrunden for dette var kongens indsats for at få Møn på fode igen efter bondeplageren oberst von Plessen og hans hestegardes hærgen sidst i 1600-tallet. Hestegarden forlod øen i 1697, og efterlod op mod 500 bygninger. Kongen tilbød nu bolig i de efterladte bygninger og en række begunstigelser til dem, der ville bosætte sig på øen og være med til at genopbygge den. Blandt dem, der fik glæde af tilbuddet, var bådsmænd Hans Flensborg, der endte som gårdmand på Møn, og blev gift med Dorthe Lauridsdatter, med hvem han fik sønnen

GÅRDMAND HANS HANSEN FLENSBORG FRA BUSSEMARK (4). Han var født 1726 i Bussemark, hvor han blev gårdmand. Hans Hansen Flensborg døde i 1781. Det var ham, der var gift med Ingeborg Ludvigsdatter, med hvem han fik sønnen

GÅRDMAND LUDVIG HANSEN FRA NYBORRE (3). Han var født 1769 i Busemarke. Ludvig Hansen blev gårdmand i Nyborre, hvor han døde i 1847. Han blev begravet i Borre. Ludvig Hansen var gift med Anne Pedersdatter, der stammede fra

189. RASMUS PEDERSEN FRA BORRE

RASMUS PEDERSEN FRA BORRE (8) var født omkring 1609 i Aalebæk. Han døde 1660 i Borre, hvor han blev begravet. Rasmus Pedersen var gift med datteren af

MADS NIELSEN FRA AALEBÆK (9). Han kom fra Aalebæk, og fik datteren

ANNA MADSDATTER FRA AALEBÆK (8). Hun var født omkring 1613 i Aalebæk, og døde efter 1645. Sammen med Rasmus Pedersen fik hun sønnen

PEDER RASMUSSEN FRA MAGLEBY (7). Han var født 1640 i Aalebæk. Peder Rasmussen døde 1704 i Magleby, hvor han blev begravet. Han var gift med datteren af

SKRÆDDER PEDER HANSEN FRA AALEBÆK (8). Han var født før 1590, og var skrædder i Aalebæk. Peder Hansen døde efter 1663. Han var gift med

MAREN PEDERSDATTER FRA AALEBÆK (8). Hun var født omkring 1587, og døde 1650. Sammen med Peder Hansen fik hun datteren

METTE PEDERSDATTER FRA BUSSEMARK (7). Hun var født 1631. Mette Pedersdatter døde 1714 i Bussemark, og blev begravet i Magleby. Det var hende, der var gift med Peder Rasmussen, med hvem hun fik datteren

SIDSELE PEDERSDATTER FRA BUSENE (6). Hun var født 1667, og døde 1732. Hun blev gift med sønnen af

HANS HANSEN (7). Han fik sønnen

GÅRDMAND MICHEL HANSEN FRA BUSENE (6). Han var født 1655, og var gårdmand i Busene. Michel Hansen døde i 1724. Sammen med den 12 år yngre Sidsele Pedersdatter fik han datteren

ANNA MICHELSDATTER FRA BUSENE (5). Hun blev født 1701, og døde 1762. Anna Michelsdatter var gift med Søren Knudsen, der stammede fra

190. PEDER HIERESEN FRA SØMARK

PEDER HIERESEN FRA SØMARK (9) fik sønnen

JENS PEDERSEN FRA SØMARK (8). Han var født 1587 i Sømark. Jens Pedersen døde 1655, og blev begravet i Magleby. Han var gift med

BOEL ANDERSDATTER FRA SØMARK (8). Hun var født 1591, og døde 1679 i Sømark. Boel Andersdatter blev begravet i Magleby. Sammen med Jens Pedersen fik hun sønnen

SMED MICHEL JENSEN FRA SØMARK (7). Han var født 1619, og var smed i Sømark. Michel Jensen døde 1707, og blev begravet i Magleby. Han var gift med

SOPHIA ANDERSDATTER FRA SØMARK (7). Hun var født 1629 i Sømark, og døde samme sted 1705. Sophie Andersdatter blev begravet i Magleby. Sammen med Michel Jensen fik hun sønnen

KNUD MICHELSEN FRA SØMARK (6). Han var født 1665 i Sømark. Knud Michelsen døde 1726, og blev begravet i Magleby. Han var gift med

KIRSTINE PEDERSDATTER FRA SØMARK (6). Hun var født 1673 i Sømark, og døde 1736 samme sted. Kirstine Pedersdatter blev begravet i Magleby. Sammen med Knud Michelsen fik hun sønnen

SØREN KNUDSEN FRA BUSENE (5). Han var født 1699. Søren Knudsen døde 1760 i Busene, og blev begravet i Magleby. Det var ham, der var gift med Anne Michelsdatter, med hvem han fik datteren

MAREN SØRENSDATTER FRA SØMARK (4). Hun blev født 1725, og døde 1801. Maren Sørensdatter flyttede til Sømark, hvor hun blev gift med gårdmand Peder Hansen Seye, hvis bedsteforældre var

GÅRDMAND PEDER JENSEN SEYE FRA SØMARK (6) og **GIERTRUD ABELSDATTER FRA SØMARK** (6), der endvidere fik sønnen

GÅRDMAND HANS PEDERSEN SEYE FRA SØMARK (5). Han var født 1677, og var gårdmand i Sømark. Hans Pedersen Seje døde 1734. Hans var først gift med Marie Stephansdatter og siden med Mette Lauridtzdatter, hvis forældre var

GÅRDMAND LAURITZ NIELSEN FRA SØMARK (6) og **ANNA OLUFSDATTER FRA SØMARK** (6), der endvidere fik datteren

METTHE LAURIDTZDATTER FRA SØMARK (5). Hun var født 1686. Metthe Lauridtzdatter døde 1748, og blev begravet i Magleby. Sammen med Hans Pedersen Seye fik hun sønnen

GÅRDMAND PEDER HANSEN SEYE FRA SØMARK (4). Han var født i 1720, og var gårdmand i Sømark. Peder Hansen Seye døde i 1800. Det var ham, der var gift med Maren Sørensdatter, med hvem han fik datteren

ANNA PEDERSDATTER SEYE FRA NYBORRE (3). Hun var født 1771. Anna Pedersdatter Seye flyttede til Nyborre, hvor hun blev gift med gårdmand Ludvig Hansen. Hun døde tidligt i 1805 i Mandemark, kun 34 år gammel. Det var altså hende, der blev gift med gårdmand Ludvig Hansen, med hvem hun fik sønnen

HUSMAND HANS LUDVIGSEN FRA RAABYMAGLE (2). Han blev født 1797, og døde 1871 i Raabymagle. Hans Ludvigsen var gift med Kirsten Knudsdatter, hvis farfar var

SKOMAGER LAURS CHRISTENSEN FRA RAABYLILLE (4). Han var født 1724, og var skomager i Raabylille. Laurs Christensen døde 1776. Han var gift med

MAREN OLSDATTER FRA RAABYLILLE (4). Hun var født 1720, og døde 1796. Sammen med Laurs Christensen fik hun datteren

METTE LARSDATTER FRA RAABYMAGLE (3). Hun blev født 1753, og

døde 1838 i en alder af 85 år. Mette Larsdatter var gift med

HUSMAND KNUD HANSEN FRA RAABYMAGLE (3). Han var født 1743, og var husmand i Raabymagle. Knud Hansen døde 1824 i en alder af 81 år. Både han og hans hustru blev betegnet som almisselem ved deres død. Sammen med Mette Larsdatter fik han datteren

KIRSTEN KNUDSDATTER FRA RAABYMAGLE (2). Hun var født 1789, og døde 1877 i en alder af 88 år. Det var hende, der blev gift med husmand Hans Ludvigsen, med hvem hun fik datteren

ANE KIRSTINE HANSDATTER AF ENGHAVEGAARD (1). Hun var født i 1829, og blev gift med den 18 år ældre gårdejer Lars Madsen i 1849. Ane Kirstine Hansdatter døde i 1860. Lars Madsen stammede fra

191. MADS GEDDE FRA AALEBÆK

MADS GEDDE FRA AALEBÆK (11) var født omkring 1460, og kom fra Aalebæk i Borre Sogn. Han døde 1506. Mads Gedde fik sønnen

JENS MADSEN GEDDE FRA AALEBÆK (10). Han var født omkring 1500 i Aalebæk, og døde 1544 samme sted. Jens Madsen Gedde fik sønnen

GÅRDMAND ANDERS JENSEN GIEDDE FRA AALEBÆK (9). Han var født omkring 1540, og var antagelig gårdmand i Aalebæk. Han døde omkring 1596. Anders Giedde fik sønnen

GÅRDMAND MOGENS ANDERSEN GIEDDE FRA AALEBÆK (8). Han var født 1570 i Aalebæk, hvor han var gårdmand. Han døde 1622 samme sted. Mogens Giedde fik datteren

ELLEN MARGRETHE MOGENSDATTER FRA SØMARKE (7). Hun var født 1588 i Aalebæk, og døde 1658. Ellen Mogensdatter var gift med

GÅRDMAND JENS PEDERSEN RAAE FRA SØMARKE (7). Han var født omkring 1588 i Sømarke, hvor han var gårdmand. Han døde omkring 1645 i Nørre Vestud. Sammen med Ellen Mogensdatter fik han sønnen

GÅRDMAND POFVEL JENSEN RAAE FRA SØMARK (6). Han var født 1624 i Aalebæk, og levede i Sømark. Pofvel Jensen Raae døde 1708. Han var gift med datteren af

MADS JENSEN FRA HJERTEBJERG (7). Han var født 1595 i Hjertebjerg. Mads Jensen var gift med

MARGRETHE MADSES FRA HJERTEBJERG (7). Hun var født omkring 1605 i Hjertebjerg. Sammen med Mads Jensen fik hun datteren

KIRSTEN MADSDATTER FRA SØMARK (6). Hun var født 1636 i Hjertebjerg, og døde 1730 i Sømarke i en alder af 99 år. Sammen med Pofvel Jensen Raae fik hun datteren

KIRSTEN POULSDATTER RAAE FRA RAABYMAGLE (5). Hun var født 1672, og døde 1738. Kirsten Poulsdatter Raae var gift med Jens Madsen, hvis farfar var

SMED CHRISTEN PEDERSEN SMID FRA SØMARK (7). Han var født omkring 1616, og var smed i Sømark. Christen

Pedersen Smid døde 1692 i en alder af omkring 76 år. Han var gift med

METTE ANDERSDATTER FRA SØMARK (7). Hun var født omkring 1613, og døde 1682. Sammen med Christen Pedersen Smid fik hun sønnen

SMED MADS CHRISTENSEN SMID FRA BORRE (6). Han var født 1646, og blev smed i Borre. Mads Christensen Smid døde 1723. Han var gift med

ANNE NIELSDATTER FRA BORRE (6). Hun var født 1651, og døde 1706. Sammen med Mads Christensen Smid fik hun sønnen

GÅRDMAND JENS MADSEN FRA RAABYMAGLE (5). Han var født 1681, og var smed og gårdmand i Raabymagle. Jens Madsen døde 1746. Det var ham, der var gift med Kirsten Poulsdatter Raae, med hvem han fik sønnen

GÅRDMAND MADS JENSEN FRA RAABYMAGLE (4). Han var født 1713, og var gårdmand i Raabymagle. I 1738 blev han gift med sin kusine, ”endskønt de vare i det forbudne led”, så de måtte løse kongebrev.

Mads Jensen afstod sin gård, da hans kone døde, og levede herefter hos sin datter og svigersøn i Hjertebjerg, hvor han opholdt sig i 1787. Han var gift med

KIRSTEN JENSDATTER FRA RAABYMAGLE (4). Hun var født 1713, og døde 1779. Sammen med Mads Jensen fik hun datteren

ANNA MARGRETHE MADSDATTER FRA HJERTEBJERG (3). Hun var født 1746 i Raabymagle, og flyttede til Hjertebjerg, hvor hun blev gift med den 12 år ældre gårdmand Jens Nielsen. Det var hos dem, Mads Jensen boede på sine gamle dage. Anna Margrethe Madsdatter døde i 1811. Hun var altså gift med Jens Nielsen, hvis farmor var

KIRSTEN NIELSDATTER FRA STEGE (5). Hun var født 1680 i Stege. Kirsten Nielsdatter var gift med sønnen af

NIELS RASMUSSEN BILDE FRA STEGE (6). Han var født 1630 i Stege. Niels Bilde var gift med

SIDSE HANSDATTER FRA STEGE (6). Hun var født 1634 i Stege, og døde 1726 samme sted. Sammen med Niels Rasmussen Bilde fik hun sønnen

RASMUS NIELSEN BILDE FRA STEGE (5). Han var født 1670 i Stege, og døde 1750 samme sted. Sammen med Kirsten Nielsdatter fik han sønnen

NIELS RASMUSSEN BILLE FRA STEGE (4). Han var født omkring 1709 i Stege, og døde 1747. Niels Rasmussen Bille var gift med

MARGRETHE NIELSES FRA DAMSHOLTE (4). Hun døde 1812 i

Damsholte. Sammen med Niels Rasmussen Bille fik hun sønnen

GÅRDMAND JENS NIELSEN FRA HJERTEBJERG (3). Han var født 1736, og flyttede til Hjertebjerg, hvor han blev gårdmand. Jens Nielsen døde i 1814. Det var ham, der var gift med Anna Margrethe Madsdatter, med hvem han fik sønnen

GÅRDMAND MADS JENSEN FRA ENGHAVEGAARD (2). Han var født 1769, og flyttede til Elmelunde, hvor han blev gårdmand på Enghavegaard, der var en af de gårde, der blev flyttet ud ved udskiftningen i 1801.

ENGHAVEGAARD

Mads Jensen var først gift med Maren Kirstine Nielsdatter, og da hun døde, blev han gift i 1799 med Bodil Kirstine Larsdatter. Han døde 1847, og i skiftet efter ham var der 627 rigsdaler. Han var altså gift med Bodil Kirstine Larsdatter, der stammede fra

192. VÆVER LARS PEDERSEN FRA ØSTERMARK

VÆVER LARS PEDERSEN FRA ØSTERMARK (6) var væver i Østermark, og døde 1712. Lars Pedersen var gift med

KIRSTEN LARSES FRA ØSTERMARK (6). Hun var født 1645, og døde 1712.

Sammen med væver Lars Pedersen fik hun datteren

GIERTRUD LARSDATTER FRA ØSTERMARK (5). Hun døde omkring 1730. Giertrud Larsdatter var gift med

VÆVER JENS LARSEN FRA ØSTERMARK (5). Han blev oplært af sin svigerfar som væver i Østermark, og døde 1730. Sammen med Giertrud Larsdatter fik han datteren

KAREN MARIE JENSDATTER FRA HJERTEBJERG (4). Hun var født 1723, og flyttede til Hjertebjerg, hvor hun blev gift med væver Rasmus Sørensen Post. Karen Marie Jensdatter døde 1762. Rasmus Sørensen Post stammede fra

193. JENS SPURRE FRA PRÆSTØ

JENS SPURRE FRA PRÆSTØ (9) fik sønnen

MORTEN JENSEN SPURRE (8). Han blev født 1589, og døde 1645. Morten Jensen Spurre blev gift med

KIRSTINE PEDERSDATTER (8). Hun blev født omkring 1607, og sammen med Morten Jensen Spurre fik hun sønnen

ANDERS MORTENSEN SPURRE FRA BIDSINGE (7). Han blev født omkring 1633, og kom fra Bidsinge. Anders Mortensen Spurre døde omkring 1660 i en ung alder. Han fik sønnen

MORTEN ANDERSEN SPUR FRA UDBY (6). Han blev født omkring 1657, og kom fra Udby. Morten Andersen Spur døde 1713. Han var gift med Maren Sørensdatter, hvis farfar var

NIELS SØRENSEN (8). Han var født 1585, og døde 1645. Niels Sørensen var gift med

ANNA NIELSES (8). Hun var født 1575, og døde omkring 1645. Sammen med Niels Sørensen fik hun sønnen

SØFFREN NIELSEN FRA UDBY (7). Han blev født 1616, og kom fra Udby. Søffren Nielsen døde 1690. Han var gift med datteren af

ANDERS KULD (8). Han var født 1575, og fik datteren

MARGRETHE ANDERSDATTER KULD FRA UDBY (7). Hun var født omkring 1615, og døde omkring 1654. Sammen med Søffren Nielsen fik hun datteren

MAREN SØRENSDATTER FRA UDBY (6). Hun var født 1654, og døde 1730. Det var hende, der var gift med Morten Andersen Spur, med hvem hun fik sønnen

SØFREN MORTENSEN SPUR FRA UDBY (5). Han var født 1689, og kom fra Udby. Søfren Mortensen Spur døde 1740. Han var gift med Sidtzel Jørgensdatter, der stammede fra

194. HANS SCHOUF FRA ULLEMARK

HANS SCHOUF FRA ULLEMARK (9) var født før 1550, og kom fra Ullemark. Hans Schouf døde omkring 1596. Han fik sønnen

RASMUS HANSEN SCHOUF FRA ULLEMARK (8). Han var født før 1575 i Ullemark. Rasmus Hansen Schouf blev gift med

ANNA RASMUSSES FRA ULLEMARK (8). Hun var født omkring 1589 i Udby, og

flyttede til Ullemark. Sammen med Rasmus Hansen Schouf fik hun sønnerne Jens Rasmussen Schouf fra Ullemark og Niels Rasmussen Schouf fra Udby, som begge indgår i slægten. Vi har altså

NIELS RASMUSSEN SCHOUF FRA UDBY (7). Han blev født 1620, og døde 1660. Niels Rasmussen Schouf var gift med

KAREN MORTENSDATTER FRA UDBY (7). Hun var født omkring 1615, og døde 1680. Sammen med Niels Rasmussen Schouf fik hun datteren

BOEL NIELSDATTER SCHOU FRA HOVEDSKOV (6). Hun blev født 1652, og døde 1727. Boel Nielsdatter Schouf blev gift med Jørgen Christensen, hvis farfar var

CHRISTOFFER HANSEN (8). Han var født 1590, og fik sønnen

GÅRDMAND CHRISTEN CHRISTOFFERSEN SCHRÆDER FRA KELDBYLILLE (7). Han var født omkring 1615, og var skrædder og gårdmand i Keldbylille. Christen Christoffersen Schræder døde 1702. Han var gift med

MAREN JENSDATTER FRA KELDBYLILLE (7). Hun var født 1615, og døde omkring 1680. Sammen med Christen Christoffersen Schræder fik hun sønnen

JØRGEN CHRISTENSEN FRA HOVEDSKOV (6). Han blev født 1653, og kom fra Hovedskov. Jørgen Christensen døde 1728. Det var ham, der var gift med Boel Nielsdatter, med hvem han fik datteren

SIDTZEL JØRGENDATTER FRA UDBY (5). Hun var født 1697, og døde 1741. Det var hende, der var gift med Søfren Mortensen Spur, med hvem hun fik sønnen

VÆVER RASMUS SØRENSEN POST FRA HJERTEBJERG (4). Han var født 1727, og var husmand og væver i Hjerterbjerg. Rasmus Sørensen Post døde 1787. Det var ham, der var gift med Karen Marie Jensdatter, med hvem han fik datteren

SIDSEL RASMUSDATTER FRA ELMELUNDE (3). Hun blev født 1759, og flyttede til Elmelunde, hvor hun blev gift med den jævnaldrende gårdmand Lars Madsen. De blev forældre til *De store Elmelundere*. Sidsel Rasmusdatter døde i barselsseng i 1787 i en alder af 28 år. Hun var altså gift med

GÅRDMAND LARS MADSEN FRA ELMELUNDE (3), der sammen med Sidsel Rasmusdatter endvidere fik datteren

BODIL KIRSTINE LARSDATTER AF ENGHAVEGAARD (2). Hun blev født 1783, og gift som 17-årig med enkemand Mads Jensen, der var gårdmand på Enghavegaard i Elmelunde. Ved udskiftningen i 1801 blev gården flyttet ud. Bodil Kirstine Larsdatter døde få måneder efter sin mand i 1847, og børnene afgav følgende erklæring om boets værdi: *”Som eneste og myndige Arvinger efter vor ved Døden afgangne Moder og Svigermoder Bodil Larsdatter, gårdmand Mads Jensens Enke af Elmelunde erklærer vi herved under Tilbud af Eed, at den os efter hende tilfaldne Arv ikke har en større værdi end 550 Rigsdaler Sølv, hvorhos vi derved udbetaler den deraf paabudne Arveafgift”*. Herefter blev boet udleveret til skifte af Nordenfeld Godskontor. Det var altså Bodil Kirstine Larsdatter, der blev gift med gårdmand Mads Jensen, med hvem hun fik sønnen

GÅRDEJER LARS MADSEN TIL ENGHAVEGAARD (1). Han var født i 1811

på Enghavegaard i Elmelunde. Lars Madsen overtog Enghavegaard efter sin far i 1847, og to år efter blev han gift med den 18 år yngre Ane Kirstine Hansdatter.

LARS MADSEN

I 1851 købte han Enghavegård fri. Ane Kirstine Hansdatter døde allerede i 1860, og to år efter blev Lars Madsen gift anden gang med Ane Malene Nielsdatter. Lars Madsen var ualmindelig svær af vækst. Han døde 1869. Det var altså Lars Madsen, der var gift første gang med Ane Kirstine Hansdatter, med hvem han fik datteren

ANE MARGRETHE LARSDATTER

**ANE MARGRETHE GRETHE
KIRSTINE LARSDATTER AF
ENGHAVEGAARD (TT).** Hun var født i 1858 på Enghavegaard. Grethe kom på Rødkilde Højskole, hvor hun blev forelsket i Jørgen Jørgensen. Hun var middelhøj med blå øjne og mørkeblondt hår. Grethe var musikalsk, og lærte børnene at synge flerstemligt. Hun havde en svær opvækst. Hendes mor døde, da hun var to år gammel, hvorefter hendes far giftede sig igen. Da hun var 11 år døde hendes far, og et par år efter døde også hendes stedmor. Det kom til at præge hende, og hun tog sit eget liv i mergelgraven 1903. Det var hende, der blev gift med gårdejer Jørgen Jørgensen, med hvem hun fik datteren

**ELI NIELSEN (FØDT JØRGENSEN) AF
GRANLIDEN (T).** Hun blev født i 1890 på Granliden i Elmelunde. I 1917 blev hun gift med Alfred Nielsen, og de flyttede ind på Ømgaard i Øm. I 1941 flyttede de til Thorsminde i Gøderup, hvor de boede de næste 19 år. Eli Nielsen var varm, kærlig og børneglad. Hun skrev sange, og elskede at

synge, gerne tostemligt med sin søster Ella. I 1960 flyttede hun sammen med Alfred Nielsen til et nybygget aftægtshus, men samme år døde han. Eli Nielsen boede der endnu et år, inden hun selv døde i 1961. Hun var altså gift med proprietær Alfred Nielsen, der stammede fra Jens Oggisen fra Stubberup.

ELI NIELSEN

195. JENS OGGISEN FRA STUBBERUP

HOLBÆKEGNET 1771 E.KR.⁶⁵¹

JENS OGGISEN FRA STUBBERUP (10) fik sønnen

HANS JENSEN FRA STUBBERUP (9). Han var født omkring 1575 i Stubberup. Hans Jensen fik sønnen

JENS HANSEN FRA STUBBERUP (8). Han døde 1655 i Stubberup, og blev begravet i Magleby. Jens Hansen var gift med

KAREN PEDERSDATTER FRA STUBBERUP (8), der sammen med Jens Hansen endvidere fik datteren

KAREN JENSDATTER FRA BUSSEMARK (7). Hun var født 1642 i Stubberup, og døde 1713 i Bussemark. Karen Jensdatter blev gift med Niels Jørgensen Kurremand, hvis mor var

KIRSTINE HANSDATTER FRA MAGLEBY (8). Hun var født omkring 1610,

og døde 1660. Kirstine Hansdatter var gift med Jørgen Rasmussen Kurremand, hvis farfar var

JØRGEN ANDERSEN FRA MAGLEBY (10). Han fik sønnen

RASMUS JØRGENSEN KURREMAND FRA MAGLEBY (9). Han var født omkring 1577 i Magleby. Rasmus Jørgensen Kurremand var gift med

METTE NIELSDATTER FRA MAGLEBY (9). Hun var født omkring 1580 i Magleby. Sammen med Rasmus Jørgensen Kurremand fik hun sønnen

JØRGEN RASMUSSEN KURREMAND FRA MANDEMARK (8). Han var født 1610 i Mandemark. Det var ham, der var gift med Kirstine Hansdatter, med hvem han fik sønnen

NIELS JØRGENSEN KURREMAND FRA MANDEMARK (7). Han var født 1638 i Mandemark, og døde 1725 i Bussemark. Det var ham, der var gift med Karen Jensdatter, med hvem han fik sønnen

JØRGEN NIELSEN FRA BUSSEMARK (6). Han var født 1672, og kom fra Bussemark. Jørgen Nielsen døde 1734. Han var gift med Margrethe Madsdatter, hvis farfar var

NIELS HEMMINGSEN FRA BUSENE (8). Han var født omkring 1600, og kom fra Busene. Niels Hemmingsen døde 1659. Han fik sønnen

SMED MAD S NIELSEN SMID FRA BUSENE (7). Han var født 1627 i Busene, hvor han var smed. Mads Nielsen Smid døde 1688. Han var gift med Anna Andersdatter, hvis farfar var

HANS HEMMINGSEN FRA UDBY (9). Han var gift med

ANNA CHRISTENSDATTER FRA UDBY (9). Sammen med Hans Hemmingsen fik hun sønnen

ANDERS HANSEN FRA UDBY (8). Han var født 1619 i Udby. Anders Hansen døde 1673. Han var gift med datteren af

MADS MORTENSEN FRA SPROVE (9). Han døde 1661 i Sprove. Mads Mortensen var gift med

MARGRETHE JØRGENSEN FRA SPROVE (9). Hun døde 1666 i Sprove. Sammen med Mads Mortensen fik hun datteren

MAREN MADSDATTER FRA UDBY (8). Hun var født 1629 i Sprove, og døde 1694 i

Udby. Det var hende, der blev gift med Anders Hansen, med hvem hun fik datteren

ANNA ANDERSDATTER FRA BUSENE (7). Hun var født 1652 i Udby, og døde 1710 i Busene. Det var hende, der var gift med Mads Nielsen Smid, med hvem hun fik datteren

MARGRETHE MADSDATTER FRA BUSSEMARK (6). Hun var født 1679 i Busene, og døde 1748 i Bussemark. Det var hende, der blev gift med Jørgen Nielsen, med hvem hun fik sønnen

MADS JØRGENSEN FRA KOKSEBY (5). Han var født 1709 i Bussemark, og døde 1743 i Kokseby. Mads Jørgensen blev begravet i Fanefjord. Han var gift med Pannelle Hansdatter, der stammede fra

196. JENS RASMUSSEN SCHOUF FRA ULLEMARK

RASMUS HANSEN SCHOUF FRA ULLEMARK (9) og **ANNA RASMUSSES FRA ULLEMARK (9)** fik endvidere sønnen

JENS RASMUSSEN SCHOUF FRA ULLEMARK (8). Han var født 1605 i Ullemark, og døde 1680. Jens Rasmussen Schouf var gift med

KIRSTEN NIELSDATTER FRA ULLEMARK (8). Hun var født 1614, og døde 1697 i en alder af 83 år. Sammen med Jens Rasmussen Schouf fik hun sønnen

RASMUS JENSEN SCHOU FRA ULLEMARK (7). Han var født 1637 i Ullemark, og døde 1718. Rasmus Jensen Schou blev gift med

KIRSTEN NIELSDATTER FRA ULLEMARK (7). Sammen med Rasmus Jensen Schou fik hun sønnen

HANS RASMUSSEN SCHOU FRA ULLEMARK. (6). Han var født 1675 i Ullemark. Hans Rasmussen Schou døde 1734. Han var gift med

KIRSTEN JØRGENDATTER FRA ULLEMARK (6). Hun var født 1669, og døde 1740. Sammen med Hans Rasmussen Schou fik hun datteren

PANELLE HANSDATTER SCHOU FRA KOKSEBY (5). Hun var født 1702 i Ullemark, og døde 1742 i Kokseby. Det var hende, der var gift med Mads Jørgensen, med hvem hun fik datteren

JOHANNE MADSDATTER FRA HAARBØLLE (4). Hun var født 1717, og døde 1771/1787. Johanne Madsdatter var gift med Hemming Hansen, der stammede fra

197. RASMUS LARSEN

RASMUS LARSEN (7) var født 1644, og døde 1702. Rasmus Larsen var gift med den 17 år ældre

MARGRETHE PEDERSDATTER (7). Hun var født 1627, og døde 1712 i en alder af 85 år. Sammen med Rasmus Larsen fik hun sønnen

GÅRDMAND PEDER RASMUSSEN FRA SKOVHUSE (6). Han var gårdmand i Skovhuse, og var gift med

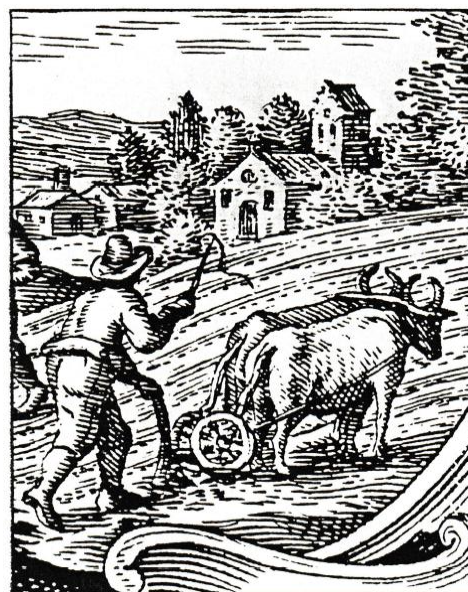
KIRSTEN RASMUSDATTER FRA SKOVHUSE (6). Sammen med Peder Rasmussen fik hun sønnerne Rasmus Pedersen og Lars Pedersen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

GÅRDMAND LARS PEDERSEN FRA SKOVHUSE (5). Han var født 1724, og var

gårdmand i Skovhuse. Lars Pedersen døde 1774. Han var gift med den 12 år yngre

KAREN MADSDATTER FRA SKOVHUSE (5). Hun var født 1736, og døde 1777. Sammen med gårdmand Lars Pedersen fik hun datteren

METTE KIRSTINE LARSDATTER FRA HJELM (4). Hun var født 1759, og døde 1813. Mette Kirstine Larsdatter var gift med sønnen af

GÅRDEJER RASMUS PEDERSEN FRA HJELM (5). Han var født 1725, og var gårdmand i Hjelm. Møn hørte under kronen, og da kongen var i pengenød, var det på Møn, at landboreformerne først blev gennemført. I 1769 blev gårdene i Hjelm udskiftet og sat på auktion af Kronen, og her fik gårdmændene mølleren fra Lendemark til at kautionere, så de kunne købe deres gårde fri. Rasmus Pedersen var gift med den 14 år ældre

BODIL ANDERSDATTER FRA HJELM (5). Hun var født 1711, og var først gift med Jens Andersen. Da han døde i 1748 blev hun gift med Rasmus Pedersen. Bodil

Andersdatter døde i 1787. Sammen med gårdejer Rasmus Pedersen fik hun sønnen

GÅRDEJER PEDER RASMUSSEN FRA HJELM (4). Han var født 1757, og overtog forældrenes gård i Hjelm i 1777. Peder Rasmussen døde i 1805. Sammen med Mette Kirstine Larsdatter fik han sønnen

GÅRDEJER LARS PEDERSEN FRA HJELM (3). Han var født 1781, og var gårdejer i Hjelm. Lars Pedersen døde i 1815, kun 34 år gammel. Han var gift med den 16 år ældre Ellen Hemmingsdatter, hvis farfar var

GÅRDEJER HANS POULSEN FRA BIDSINGE (5). Han var født 1710, og kom fra Ebelnæs. Hans Poulsen tjente hos gårdmand Hans Pedersen i Bidsinge, og i 1739 blev han gift med Trine Hansdatter. Hun var nok datter af gårdmand Hans Pedersen, for han afstod gården på det tidspunkt, medens Hans Poulsen optræder som gårdmand efter giftemålet. I 1775 blev Bidsinge udskiftet, og Hans Poulsen og de øvrige 12 gårdmænd fra Bidsinge købte deres gårde fri. Han døde 1793 i en alder af 83 år. Hans Poulsen var altså gift med

TRINE HANSDATTER FRA BIDSINGE (5). Hun var født 1714, og døde 1795 i en alder af 81 år. Sammen med gårdmand Hans Poulsen fik hun datteren

KIRSTEN HANSDATTER FRA BIDSINGE (4). Hun var født 1742, og døde 1785. Kirsten Hansdatter var gift med gårdejer Hemming Larsen, der stammede fra

198. JEP JEPSEN FRA VOLLERUP

JEP JEPSEN FRA VOLLERUP (9). Han var født før 1596, og kom fra Vollerup. Jep Jepsen var gift med

BOEL MADSDATTER FRA VOLLERUP (9). Hun var født før 1600. Sammen med Jep Jepsen fik hun sønnen

JØRGEN JEPSEN FRA STEGE (8). Han var født 1620 i Fanefjord, og døde 1668 i Koster i Stege. Jørgen Jepsen blev begravet i Stege. Han var gift med datteren af

MICKELL OLUFFSEN ORM FRA FANEFJORD (9). Han var født omkring 1580, og kom fra Fanefjord. Mickell Olufsen Orm fik datteren

ANNE MICHELSDATTER FRA STEGE (8). Hun var født omkring 1608 i Fanefjord, og døde omkring 1660 i Stege. Sammen med Jørgen Jepsen fik hun sønnen

CHRISTEN JØRGENSEN FRA TJØRNEMARK (7). Han var født 1644 i Vollerup, og døde 1725 i Tjørnemark. Christen Jørgensen var gift med Margrethe Hansdatter, hvis farfar var

NIELS MOGENSEN (9). Han fik sønnen

HANS NIELSEN FRA TJØRNEMARK (8). Han var var født omkring 1608, og døde efter 1660 i Tjørnemark. Hans Nielsen var gift med

KAREN PEDERSDATTER FRA TJØRNEMARK (8). Sammen med Hans Nielsen fik hun datteren

MARGRETHE HANSDATTER FRA TJØRNEMARK (7). Hun var født omkring 1650, og døde 1713 i Tjørnemark. Det var hende, der var gift med Christen Jørgensen, med hvem hun fik datteren

ANNA CHRISTENS DATTER FRA KELDBYLILLE (6). Hun var født 1679 i Tjørnemark, og døde 1760 i Keldbylille. Anna Christensdatter var gift med Hans Svendsen, der var søn af

SVEND LAURIDTZEN FRA KELDBYLILLE (7) og **MARGRETHE JENS DATTER FRA KELDBYLILLE** (7), der endvidere fik sønnen

HANS SVENDSEN FRA KELDBYLILLE (6). Han var født 1670, og kom fra Keldbylille. Hans Svendsen døde 1747. Sammen med Anna Christensdatter fik han datteren

MARGRETHE HANS DATTER FRA POLLERUP (5). Hun var født 1707 i Keldby, og døde 1792 i Pollerup. Margrethe Hansdatter var gift med Lars Hemmingsen, hvis farfar var

LAURS HEMMINGSEN (7). Han fik sønnen

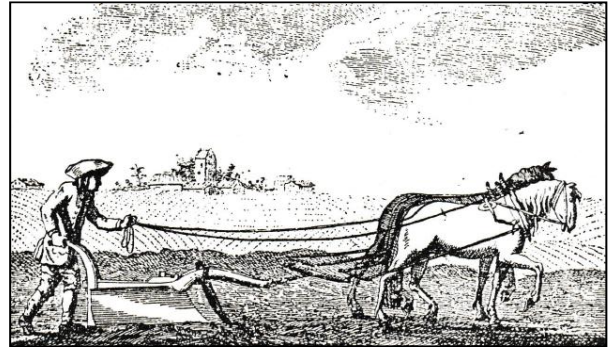
HEMMING LAURIDSEN FRA POLLERUP (6). Han var født omkring 1675, og kom fra Pollerup. Hemming Lauridsen døde 1712, og blev begravet i Keldby. Han var gift med datteren af

PEDER NIELSEN FRA POLLERUP (7). Han var født 1624, og døde 1696 i Pollerup. Peder Nielsen var gift med

BODIL PEDERS FRA POLLERUP (7). Sammen med Peder Nielsen fik hun datteren

KAREN PEDERS DATTER FRA POLLERUP (6). Hun var født 1679, og døde 1751. Det var hende, der var gift med Hemming Lauridsen, med hvem hun fik sønnen

LARS HEMMINGSEN FRA POLLERUP (5). Han var født 1710, og kom fra Pollerup. Lars Hemmingsen døde 1762. Det var ham, der blev gift med Margrethe Hansdatter, med hvem han fik sønnen

PLOVPRØVEN MELLEM HJULPLOVEN
OG SVINGPLOVEN 1770

GÅRDEJER HEMMING LARSEN FRA BIDSINGE (4). Han var født 1737, og var gårdmand i Bidsinge. Hemming Larsen var blandt de gårdmænd i Bidsinge, der købte deres gårde fri i 1775. Han var først gift med Kirsten Hansdatter, og da hun døde, blev han gift med Maren Rasmusdatter. Hemming Larsen døde 1807. Det var altså ham, der var gift med Kirsten Hansdatter, med hvem han fik datteren

ELLEN HEMMINGSDATTER FRA HJELM (3). Hun var født 1765, og var først gift med gårdmand Christen Kam. Da han døde, blev hun gift med den 16 år yngre Lars Pedersen. Ellen Hemmingsdatter døde 1816. Det var altså hende, der var gift med gårdejer Lars Pedersen, med hvem hun fik sønnen

GÅRDEJER CHRISTEN LARSEN TIL MATR.NR. 21, HJELM (2). Han var født 1804. I 1828 blev Christen Larsen gift med Kirsten Hemmingsdatter, der sad som enke på gården matr.nr. 21 i Hjelm. Han var en høj, mager og slagen mand på sine gamle dage. Christen Larsen døde i 1881. Han var altså

gift med Kirsten Hemmingsdatter, der stammede fra

199. GÅRDMAND RASMUS PEDERSEN FRA SKOVHUSE

GÅRDMAND PEDER RASMUSSEN FRA SKOVHUSE (6) og **KIRSTEN RASMUSDATTER FRA SKOVHUSE (6)** fik endvidere sønnen

GÅRDMAND RASMUS PEDERSEN FRA SKOVHUSE (5). Han døde 1753. Rasmus Pedersen var gift med

METTE KIRSTINE NIELSDATTER FRA SKOVHUSE (5). Hun var født 1719, og var 34 år, da hendes mand Rasmus Pedersen døde. Hun blev så gift igen med Reinhold Carstensen. Mette Kirstine Nielsdatter døde efter 1787. Sammen med Rasmus Pedersen fik hun datteren

CATHRINE RASMUSDATTER FRA BIDSINGE (4). Hun var født 1745, og blev gift med den 23 år ældre enkemand Svend Poulsen i 1766. Han døde otte år efter, så hun sad som gårdmandsenke i en alder af 29 år. Cathrine Rasmusdatter var altså gift med

GÅRDMAND SVEND POULSEN FRA BIDSINGE (4). Han var født 1724, og kom fra Ebelnæs. Svend Poulsen tjente først hos provst Friedenreich i Stege, og giftede sig siden til en gård i Bidsinge. Da hans første kone døde, giftede han sig igen med Cathrine Rasmusdatter. Svend Poulsen døde 1774. Sammen med Cathrine Rasmusdatter fik han datteren

ANE SVENDSDATTER FRA ASKEBY (3). Hun blev født 1773, og døde efter 1801. Ane Svendsdatter blev gift med den 31 år ældre

GÅRDEJER HEMMING CHRISTOFFERSEN FRA ASKEBY (3).

Han var født 1742, og var først gårdmand i Askeby. Siden blev Askeby udskiftet, og Hemming Kristoffersen købte sin gård fri ligesom landsbyens øvrige gårdmænd. Hemming Christoffersen var gift tre gange. Anden gang var med Kirsten Svendsdatter og tredje gang med hendes søster Ane Svendsdatter, med hvem han fik datteren.

KIRSTEN HEMMINGSDATTER FRA HJELM (2). Hun blev født i 1796, og var først gift med gårdejer Jens Jensen fra matr.nr. 21 i Hjelm. Han tog sig af dage, og 1728 blev hun gift med Christen Larsen fra Hjelm. Kirsten Hemmingsdatter var middelhøj og buttet. Hun holdt guldbryllup med Christen Larsen i 1878, og døde kort efter. Det var altså hende, der var gift med Christen Larsen, med hvem hun fik datteren

METTE KIRSTINE CHRISTIANSDATTER

METTE KIRSTINE CHRISTIANSDATTER FRA HJELM (1).

Hun blev født 1833, og blev gift 1857 med gårdejer Niels Jørgen Hemmingsen fra Hjelm. Mette Kirstine Christiansdatter var sorthåret, middelhøj og slank. Da hendes mand døde i 1902, flyttede hun ind hos sin yngste datter. Mette Kirstine Christiansdatter døde i 1907.

Hun var altså gift med Niels Jørgen Hemmingsen, der stammede fra

200. PEDER ANDERSEN SPUR

PEDER ANDERSEN SPUR (7) blev født 1618, og døde 1710. Han var gift med

GJERTRUD JENSDATTER (7). Sammen med Peder Andersen Spur fik hun sønnen

JENS PEDERSEN SPUR FRA UDBY (6). Han var født 1682, og kom fra Udby. Jens Pedersen Spur var gift med datteren af

JOCHUM JØRGENSEN SKOV (7). Han døde 1701. Jochum Jørgensen Skov var gift med

MAREN JENSDATTER (7). Hun var født 1656, og døde 1704. Sammen med Jochum Jørgensen Skov fik hun datteren

MARIE JOCHUMSDATTER SKOV FRA UDBY (6). Hun var født 1682, og døde 1751. Det var hende, der var gift med Jens Pedersen Spur, med hvem hun fik sønnen

GÅRDMAND JOACHIM JENSEN SPUR FRA UDBY (5). Han var født 1718, og døde 1765. Joachim Jensen Spur var gift med Mette Larsdatter, hvis morfar var

CHRISTEN HANSEN (7). Han var gift med

KAREN MORTENSDATTER (7). Sammen med Christen Hansen fik hun datteren

SIDSE CHRISTIANSDATTER FRA KELDBY (6). Hun var gift med

LAURITS JENSEN SKOV FRA KELDBY (6). Sammen med Sidse Christiansdatter fik han datteren

METTE LARSDATTER SKOV FRA UDBY (5). Hun blev født 1703, og døde 1762. Det var hende, der var gift med gårdmand Joachim Jensen Spur, med hvem hun fik datteren

ANNE JOCHUMSDATTER SPUR FRA BIDSINGE (4). Hun blev født 1743, og døde 1774 i en alder af 31 år. Hun blev gift med gårdejer Peder Jensen Kamp, der stammede fra

201. PEDER MADSEN KAMP

PEDER MADSEN KAMP (8). Han var gift med

METTE PEDERS (8). Hun var født 1616, og døde 1691. Sammen med Peder Madsen Kamp fik hun sønnen

MADS PEDERSEN KAMP (7). Han var gift med

MAREN JENSDATTER RAA (7). Sammen med Mads Pedersen Kamp fik hun sønnen

MADS MADSEN KAMP (6). Han var gift med

ANNE HANSDATTER (6). Hun var født 1650, og døde 1694. Sammen med Mads Madsen Kamp fik hun sønnen

JENS MADSEN KAMP (5). Han var gift med datteren af

HANS RASMUSSEN (6). Han døde i 1724. Hans Rasmussen var gift med

MAREN HANSDATTER (6). Sammen med Hans Rasmussen fik hun datteren

SIDSE HANSDATTER (5). Hun blev født 1713, og døde 1771. Sammen med Jens Madsen Kamp fik hun sønnen

GÅRDEJER PEDER JENSEN KAMP FRA BIDSINGE (4). Han var født 1743, og var først gårdmand i Bidsinge. Siden var han blandt de gårdmænd i Bidsinge, der købte deres gårde fri i 1775. Peder Jensen Kamp døde 1810. Det var ham, der var gift med Anne Jochumsdatter Spur, med hvem han fik datteren

ANNE PEDERSDATTER KAMP FRA BIDSINGE (3). Hun var født 1770, og blev gift med gårdmand Mads Hemmingsen i 1792. Han døde allerede året efter, og i 1795 blev hun gift med Hans Hansen Bille. Anne Pedersdatter Kamp døde i 1822, og blev begravet under sang. Hun var altså først gift med Mads Hemmingsen, der var søn af

GÅRDEJER HEMMING HANSEN FRA HAARBØLLE (4). Han var født 1718, og var først gårdmand i Haarbølle. Siden blev Haarbølle udskiftet, og Hemming Hansen og de øvrige gårdmænd købte deres gårde fri. Hemming Hansen døde mellem 1771 og 1787. Det var ham, der var gift med Johanne Madsdatter, med hvem han fik sønnen

SOGNEFOGED GÅRDEJER MADS HEMMINGSEN FRA BIDSINGE (3). Han var født 1761, og var sognefoged og gårdejer i Bidsinge. Mads Hemmingsen var først gift med Ellen Hansdatter. Hun døde, og i 1792 blev han gift med Anne Pedersdatter Kamp. Mads Hemmingsen døde allerede året efter i en alder af kun 33 år. Det var altså ham, der var gift med Anne Pedersdatter Kamp, med hvem han fik sønnen

SOGNEFOGED GÅRDEJER HEMMING MADSEN TIL MATR.NR. 22, HJELM (2). Han var født 1792, og var først karl på sin stedfar Hans Hansen Billes gård. I 1814 blev Hemming Madsen gift med den 18-årige enke

Maren Kirstine Larsdatter, der sad på gården matr.nr. 22 i Hjelm. Han var sognefoged frem til sin død i 1858. Hemming Madsen var altså gift med Maren Kirstine Larsdatter, hvis farfar var

MATR.NR. 22, HJELM

GÅRDEJER HANS RASMUSSEN FRA VINDEBÆK (4). Han var født 1734, og var først gårdmand i Vindebæk. Siden købte han gården fri. Hans Rasmussen døde 1822 i en alder af 88 år. Han var gift med

KIRSTEN IVERSDATTER FRA VINDEBÆK (4). Hun var født 1729, og nåede at holde diamantbryllup inden hun døde 1822 i en alder af 93 år. Sammen med gårdejer Hans Rasmussen fik hun datteren

DORTHE HANSDATTER FRA HAARBØLLE (3). Hun var født 1758 i Aastrup, og blev gift med Lars Hemmingsen i 1784. Han døde i 1812, og i skiftet efter ham arvede hun 2.022 rigsdaler. Dorte Hansdatter døde 1842 i en alder af 83 år. Hun blev altså gift med

GÅRDEJER LARS HEMMINGSEN TIL MATR.NR. 1, HAARBØLLE (3). Han var født 1761, og købte en gård i Vollerup. I 1798 mageskiftede han med gården matr.nr. 1 i Haarbølle. Lars Hemmingsen døde før sin kone, og der blev holdt skifte efter ham i

1812, hvor boet blev vurderet til 4.044 rigsdaler. Sammen med Dorthe Hansdatter fik han datteren

MAREN KIRSTINE LARSDATTER

MAREN KIRSTINE LARSDATTER TIL MATR.NR. 22, HJELM (2). Hun var født 1797, og da faderen døde i 1812 arvede hun 502 rigsdaler. Maren Kirstine Larsdatter blev tidligt gift, og som 18-årig sad hun som enke med sin egen gård matr.nr. 22 i Hjelm, hvorefter hun blev gift igen med Hemming Madsen. Maren Kirstine Larsdatter døde 1869. Det var altså hende, der var gift med Hemming Madsen, med hvem hun fik sønnen

NIELS JØRGEN HEMMINGSEN

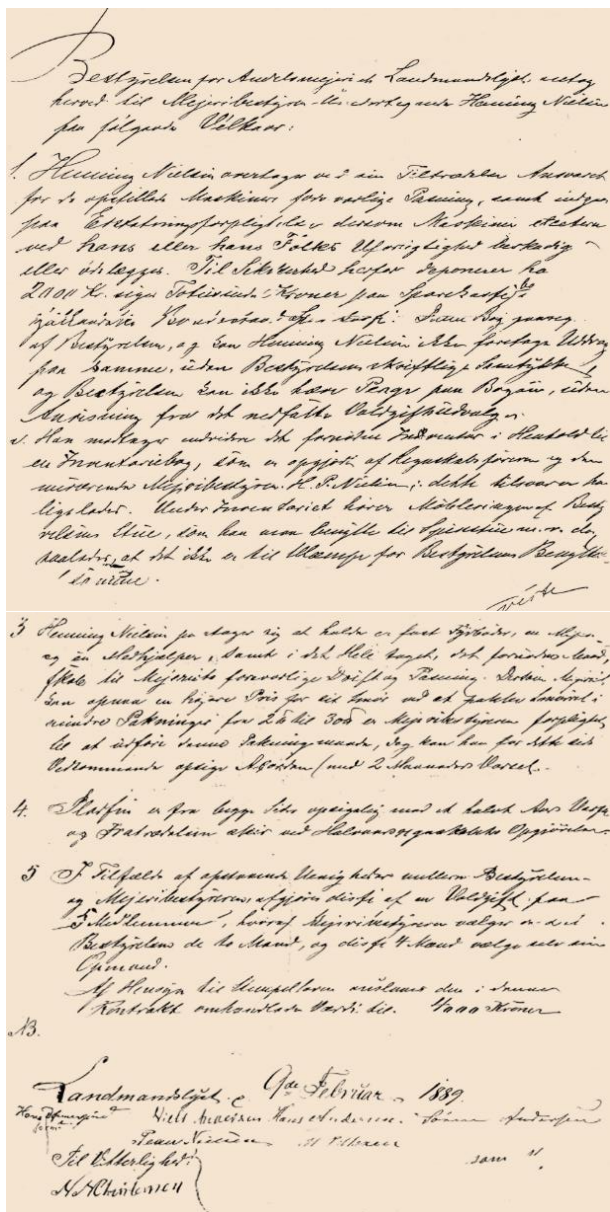
GÅRDEJER NIELS JØRGEN HEMMINGSEN TIL MATR.NR. 22, HJELM (1). Han var født 1825, og blev gift med Mette Kirstine Christiansdatter i 1857. Efter giftemålet overtog han den fædrene gård matr.nr. 22 i Hjelm. Niels Jørgen Hemmingsen købte jord op, så gården kom op på 72 tønder land. Han var medlem af sognerådet. Niels Jørgen Hemmingsen var kraftigt bygget, blond og blåøjet med rødligt skæg. Han døde 1902. Det var altså ham, der var gift med Mette Kirstine Christiansdatter, med hvem han fik sønnen

HEMMING NIELSEN

GÅRDEJER HEMMING NIELSEN TIL ØMGAARDEN. (TT). Han var født i 1864. Hemming Nielsen var først på Rødkilde Højskole. Herefter blev han uddannet som mejerist på Barup Fællesmejeri, hvor han mødte Laurine Jensdatter, og blev gift med hende i 1889. Samme år blev han mejeribestyrer på Landmandslyst i Ousted, der var det første andelsmejeri i Københavns Amt. I 1892 købte de Ømgaarden, og opgav mejeribrug. I 1911 købte de også Thorsminde i Gøderup. Hemming Nielsen var middel af bygning med blå øjne, mørkeblondt

hår og rødblondt skæg. Han var en dygtig og driftig landmand, og var bl.a. frøavler.

HEMMING NIELSENS
MEJERIBESTYRERKONTRAKT

Hemming Nielsen var meget aktiv i lokalsamfundet. Han var med til at oprette Langvad Forsamlingshus, Langvad Foredragsforening og Højvang Andelsmejeri. Han var også formand for Ousted Mejeri, Brugsforeningen og Kornnævnet samt medlem af Gadstrup-Syv sogneråd. Da Hemming Nielsens hustru døde i 1940,

byggede han et nyt aftægts hus på Thorsminde, og solgte gården til sin søn Alfred Nielsen. Hemming Nielsen døde i 1944. Han var altså gift med Laurine Jensdatter, der stammede fra

HEMMING OG LAURINE

202. GÅRDMAND NIELS EMMIKSEN FRA SYVENDEKØB

GÅRDMAND NIELS EMMIKSEN FRA SYVENDEKØB (6) var født før 1667, og blev en velstående gårdmand i Syvendekøb under Frydendahl Gods. Niels Emmiksen døde samme sted 1705, og blev begravet i Skamstrup. Han var gift med

ANNE NIELSDATTER FRA SYVENDEKØB (6). Hun blev født i Skamstrup før 1667, og døde 1695 i Syvendekøb. Ved hendes død blev boet opgjort til 365 rigsdaler. På gården var 8 heste, 18 køer, 6 svin og 19 får. Sammen med Niels Emmiksen fik hun sønnen

GÅRDMAND EMMIK NIELSEN FRA SYVENDEKØB (5). Han var født 1693 i Syvendekøb, hvor han blev gårdmand. Emmik Nielsen døde samme sted 1760, og blev begravet i Skamstrup. Ved hans død fandtes 6 heste, 8 køer, 6 svin og 8 får i boet. Emmik Nielsen var gift med

KIRSTEN LARSDATTER FRA SYVENDEKØB (5). Hun var født 1683, og døde 1760. Sammen med gårdmand Emmik Nielsen fik hun sønnen

GÅRDMAND JENS EMMIKSEN FRA SØRNINGE (4). Han var født 1726 i Sørninge, hvor han blev gårdmand. Jens Emmiksen må have begået en forseelse, vi ikke kender til, for i 1760 opholdt han sig i Korsør Fæstning, og blev sat fra gården. Han levede herefter som husmand i Sørninge til han døde i 1773. Han blev begravet i Skamstrup. Jens Emmiksen var gift med Birthe Mortensdatter, hvis farfar var

OLUF JENSEN WINTER FRA HJEMBÆK (6). Han var født 1654, og kom fra Hjembæk. Oluf Jensen Winter døde 1721. Han var gift med

MALLENE SØRENSDATTER FRA HJEMBÆK (6). Hun døde før 1721. Sammen med Oluf Jensen Winter fik hun sønnen

SMED MORTEN OLUFSEN FRA BREGNINGE (5). Han var født 1693 i Hjembæk, og flyttede til Bregninge, hvor han blev smed. Morten Olufsen døde samme sted 1740. Han blev gift 1718 i Hjembæk med

KIRSTEN RASMUSDATTER FRA BREGNINGE (5). Hun var født omkring 1692, og døde 1754 i Bregninge. Sammen med Morten Olufsen fik hun datteren

BIRTHE MORTENSDATTER FRA SØRNINGE (4). Hun var født 1729, og døde 1801. Det var Birthe Mortensdatter, der var gift med Jens Emmiksen, med hvem hun fik sønnen

HUSMAND EMMIK JENSEN FRA SØRNINGE (3). Han var født 1770, og tre år

efter døde faderen. Fra ham arvede Emmik en vædder, to får og en jernkakkellovn. Emmik Jensen var gift fire gange, tredje gang var i 1816 i Skamstrup med Inger Jensdatter, hvis farfar var

PEDER SVENDSEN FRA TÅRNVED (5). Han var født 1726, og kom fra Tårnved. Peder Svendsen døde mellem 1771 og 1776. Han fik sønnen

HUSMAND JENS PEDERSEN FRA TÅRNVED (4). Han var født 1762 i Tårnved. Efter han blev gift, levede de i nogle år i Stigs Bjergby, hvorefter de flyttede til Tårnved Mark, hvor han blev husmand. Jens Pedersen døde 1837 hos sin søn i Stigs Bjergby. Han blev gift 1788 i Holmstrup med datteren af

CHRISTEN JENSEN FRA SKAMSTRUP (5). Han var født 1706 i Bennebo. Christen Jensen døde 1768 i Skamstrup. Han blev gift 1745 i Skamstrup med

KIRSTEN CARSTENSDATTER FRA SKAMSTRUP (5). Hun var født 1722 i Tuse. Kirsten Carstensdatter døde 1758 i Skamstrup. Sammen med Christen Jensen fik hun datteren

MAREN CHRISTENSDATTER FRA TÅRNVED (4). Hun var født 1758 i Bennebo, og døde 1831 i Tårnby. Sammen med Jens Pedersen fik hun datteren

INGER JENSDATTER FRA SØRNINGE (3). Hun var født 1790 i Stigs Bjergby. Det var hende, der blev gift med den 20 år ældre Emmik Jensen. Inger Jensen døde 1826 i en alder af kun 36 år. Sammen med Emmik Jensen fik hun sønnen

LANDSOLDAT NIELS EMMIKSEN FRA SØRNINGE (2). Han var født i 1820 i Sørninge. Niels Emmiksen blev indkaldt til

hæren i 1843 og overført til reserven efter endt tjeneste. I 1848 blev han genindkaldt til krigstjeneste. Anledningen var, at Slesvig-Holsten gjorde oprør med Det Tyske Forbund i ryggen. Et problem for Danmark var, at en fjerdedel af den danske hærs mandskab, våben og materiel var placeret i hertugdømmerne for at kunne anvendes, hvis tyskerne trængte ind syd fra. Der måtte derfor hurtigt skaffes nyt materiel og mandskab på anden måde.

RESERVESOLDATER 1848 PÅ
MARCHEN⁶⁵²

Reserverne blev derfor indkaldt, og sammen med frivillige, der fik 14 dages uddannelse, blev de sendt i felten. Deres bevæbning var overvejende gamle glatløbede geværer med flintelås, der var blevet ombygget til fænghætte. Niels Emmiksen blev sendt i felten med 2. Bataljon under oberst Bülow. Bülow var egentlig indstillet til afsked på grund af spillegæld, men endte i stedet som general og udødelig krigshelt.

Den 9. april kom det første slag. Slesvig-holstenerne havde forskanset sig ved Bov, hvor de blev nedkæmpet af den danske hovedstyrke, medens Niels Emmiksens 2. Bataljon var sendt til Flensborg, hvor de

indtog byen, og tog 1.000 fanger, der var flygtet fra Bov. Oberst Bülow rapporterede oven på slaget, at brigaden havde udvist det største mod og tapperhed. Blandt de 32 af bataljonens 900 mand, der blev fremhævet, var Niels Hemmingsen, der *”fortrinligt havde udmærket sig”*. Danskerne avancerede derefter til Dannevirke, men trak sig tilbage igen til Als, da slesvig-holstenerne fik hjælp af Det Tyske Forbund.

EFTER SLAGET VED BOV⁶⁵³

Den 28. maj foretog danskerne under general Schleppegrell et fremstød fra Als mod tyskerne. *”Vi gaa nu mod Hannoveranerne og de er ikke gode at komme i Lag med; de både skyde og stikke; men vi frygte dem ikke”* skrev en af Niels Emmiksens kammerater hjem. Niels Emmiksens bataljon blev sendt i spidsen mod fjendens forposter for med *”liv og raskhed”* at drive dem tilbage.

Danskerne var tvunget til at søge nærkamp, da tyskernes geværer kunne ramme på mere end dobbelt så stor afstand, som de danske. *”Vi og fjenden laa som oftest bag hver sit Hegn med kun en mark imellem, og derfor kunde vi ofte vide med Bestemthed, om vor Kugle traf sit Maal eller ej. Vore Folk traf bedst paa en 300 Alen, Fjenden derimod næsten lige saa godt paa 800 Alen, men*

derfor søge vore altid at komme nær ind paa Fjenden” skrev en anden af Niels Emmiksens soldaterkammerater hjem.

Danskerne rykkede frem på Sundevedsiden forbi Dybbøl Kirke frem til Stenderup, hvor de blev stoppet af en voldsom tysk artilleriild fra Nybøl. Her stod danskerne overfor 16 tyske kanoner, der var i dækning, medens danskerne havde 4 funktionsdygtige kanoner, der var udækkede. Nu brød Schleppegrells flankbrigade imidlertid frem, og kastede tyskerne ud af Nybøl. Samtidig rykkede Niels Emmiksens brigade frem mod Sattrup i midten og Ryes brigade frem mod deres nordlige flanke. Herefter trak tyskerne sig tilbage.

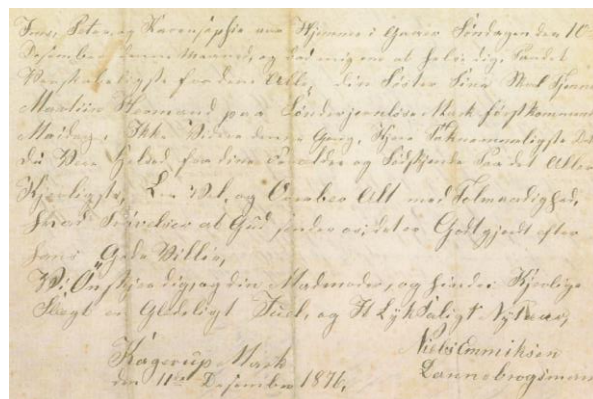
SLAGET VED DYBBØL⁶⁵⁴

Da dagen var gået, havde 2. Bataljon indtaget områderne ved Dybbøl og Nybøl. Blandt de 24 officerer og menige, der havde udmærket sig, var også denne gang Niels Emmiksen. Han havde udmærket sig både ved Dybbøl og Sattrup. Kampene hørte til krigens hårdeste, og tabene var 225 døde og sårede hos tyskerne og 150 hos danskerne. Blandt de sårede var Niels Emmiksen. Niels Emmiksen blev ført til lazarettet i Horsens og senere til lazarettet i Odense.

SÅREDE SOLDATER I 1848

For sin indsats tildelte Frederik VII ham Dannebrogordenen med ordene ”På grund af deres udviste mod og tapperhed i denne krig overrækker jeg dem dette hæderstegn til bevis på min nåde, og de bærer det fra i dag af”. Det andet minde fra hans indsats i krigen blev der kvitteret for fire dage senere, hvor han blev ”fuldkommen casset i Balle Præstegaard”. Niels Emmiksen vendte så hjem som invalidepensionist, og levede i trange kår resten af livet.

NIELS EMMIKSENS BREV

I et brev til sin datter Inger Kirstine fra 1876 havde han helt opgivet at ændre på sine jordiske plager: ”Kjere Datter du skal ikke sende mig noget Bind, der er ingen Bind som kan holde Tarmene Oppe mere. Det har Amtslægen Ærklæret for mig. Jeg og min kone har mottet Sy Et Lærridsbind, til at bære dem i. Du skal Ikke sende mere

Medesien til mig Kjere Datter, det Hjelper Ikke, der er Ikke Noget at Hjelper mig mere, her Paa Jorden, en at taale alle di Lidelser, at Gud har Paalagt mig. Tør Jeg som er diin Elskverdige Fader, Anrobe dig med en Kjerlig Bøn, - om en frakke til at besøge Guds huus, med, den behøver Ikke at vere Ny til mig som er en Gammel Mand, den Frakke Jeg har, er for lille til mig at søge Kjerken med”.

Samme år blev han tildelt Erindringsmedaljen for deltagelsen i Krigen 1848. Niels Emmiksen døde 1878. Han blev gift med Karen Christoffersdatter, der stammede fra

203. GÅRDMAND CARSTEN CHRISTOPHERSEN FRA BENNEBO

GÅRDMAND CARSTEN CHRISTOPHERSEN FRA BENNEBO (6) var født 1691 i Bennebo, hvor han blev gårdmand. Han døde 1771 på hospitalet i Holbæk i en alder af 80 år. Ifølge boopgørelsen var boets aktiver 208 rigsdaler, medens der skyldtes 148 rigsdaler væk. Carsten Christophersen blev gift ikke mindre end fire gange, første gang 1710 i Syvendekøb med datteren af

HANS GURRE FRA BIRKEROD (7). Han var født 1667. Hans Gurre fik datteren

KAREN HANSDATTER GURRE FRA BENNEBO (6). Hun var født 1693 i Birkerod. Karen Hansdatter døde 1730 i Bennebo. Sammen med Carsten Christophersen fik hun sønnen

CHRISTOPHER CARSTENSEN FRA BENNEBO (5). Han var født 1718 i Skamstrup, og holdt til i Bennebo. Christopher Carstensen døde 1788 i Holbæk.

Han blev gift 1746 i Skamstrup med Cathrine Rasmusdatter, hvis far var

RASMUS IPSEN FRA SØRNINGE (6). Han døde efter 1764. Rasmus Ipsen var gift med

BIRGITTE HANSDATTER FRA SØRNINGE (6). Hun var født 1695, og døde 1764. Sammen med Rasmus Ipsen fik hun datteren

CATHRINE RASMUSDATTER FRA BENNEBO (5). Hun blev født 1726, og flyttede til Bennebo, hvor hun døde efter 1771. Det var hende, der var gift med Christoffer Carstensen, med hvem hun fik sønnen

KUSK RASMUS CHRISTOPHERSEN FRA RAVNEHUSET (4). Han blev født 1764 i Skamstrup. Rasmus Christophersen boede i Ravnehuset, og var kusk på Frydendahl, hvor han kom sørgeligt af dage i en ulykke i 1823. I kirkebogen står der om hans død, at han var ”*møykusk på Frydendahl, han omkom om natten den 13. januar 1823 paa marken til stor skam for hans ligegyldige medtjenere, der ej bekymrede sig om ham, da han ej kom hjem med heste og vogn om aftenen*”. Rasmus Christophersen blev gift 1793 i Skamstrup med

KAREN ANDERSDATTER FRA RAVNEHUSET (4). Hun var født 1769 i Mørkøv, og døde 1822. Sammen med Rasmus Christophersen fik hun sønnen

HUSMAND CHRISTOFFER RASMUSSEN FRA HALEHUS (3). Han var født 1795, og boede først i Halehus i Frydendahl og senere i Undløse, hvor han døde 1870. Christoffer Rasmussen blev gift 1824 i Frydendal med

KIRSTEN NIELSDATTER FRA HALEHUS (3). Hun var født 1798, og døde 1853. Sammen med Christoffer Rasmussen fik hun datteren

KAREN CHRISTOFFERSDATTER

KAREN CHRISTOFFERSDATTER FRA REISTRUP (2). Hun var født 1824. Da hendes mand Niels Emmiksen døde i 1878, flyttede Karen Christoffersdatter til sine børn, hvor hun boede på skift hos dem. Hun døde 1906. Det var hende, der var gift med Niels Emmiksen, med hvem hun fik datteren

INGER KIRSTINE NIELSDATTER

INGER KIRSTINE NIELSDATTER FRA REISTRUP (1). Hun var født 1849. Inger Kirstine var spinkel af bygning og køn med

blå øjne og mørkebrunt hår. Som 18-årig blev Inger Kirstine Nielsdatter gravid. Faderen var den unge søn Jens Peter Larsen på Svenslettergård i Jernløse, hvor hun tjente. Han var imidlertid forlovet med datteren på nabogården, så Inger Kirstine flyttede til hendes halvfætter Christian Christiansens familie, hvor hun fødte datteren Laurine Jensdatter. Senere flyttede Inger Kirstine til København, hvor hun blev gift med trælastformand Hans Jensen. Hun døde af lårbensbrud efterfulgt af en lungebetændelse i 1928. Inger Kirstine fik altså datteren Laurine Jensdatter sammen med Jens Peder Larsen, der stammede fra

204. GÅRDMAND LAURIDS CHRISTENSEN FRA TØLLØSE

GÅRDMAND LAURIDS CHRISTENSEN FRA TØLLØSE (8) var gårdmand i Tølløse, hvor han døde før 1683. Laurids Christensen fik sønnen

CHRISTEN LAURSEN FRA TØLLØSE (7). Han var født 1657 i Tølløse, og døde 1719 samme sted. Christen Laursen blev gift 1683 i Tølløse med datteren af

JEPPE SØRENSEN FRA NØRRE VALLINGERØD (8). Han døde 1683. Jeppe Sørensen fik datteren

KIRSTEN JEPSDATTER FRA TØLLØSE (7). Hun blev født 1655 i Tølløse, og døde samme sted 1723. Sammen med Christen Laursen fik hun sønnen

JEPPE CHRISTENSEN FRA NØRRE VALLINGERØD (6). Han blev født 1689 i Tølløse, og døde efter 1746. Jeppe Christensen blev gift med datteren af

NIELS RASMUSSEN FRA NØRRE VALLINGERØD (7). Han døde efter 1722. Niels Rasmussen var gift med

KAREN JEPSDATTER FRA NØRRE VALLINGERØD (7). Hun døde efter 1722. Sammen med Niels Rasmussen fik hun datteren

MARIE NIELSDATTER FRA NØRRE VALLINGERØD (6). Hun blev født 1695, og døde 1741. Det var hende, der var gift med Jeppe Christensen, med hvem hun fik datteren

KIRSTEN JEPSDATTER FRA MARUP (5). Hun var født 1724 i Nørre Vallingerød, og døde 1798 i Marup. Kirsten Jepsdatter blev gift med Peder Laursen, hvis farfar var

OLUF LAURITZEN FRA TINGERUP (7). Han døde 1708, og var gift med

MAREN LAURITZDATTER FRA TINGERUP (7). Hun døde efter 1708. Sammen med Ole Lauritzen fik hun sønnen

GÅRDMAND LAURS OLUFSEN FRA SODERUP (6). Han var født 1687, og døde 1761. Laurs Olufsen var gift med

KIRSTEN PEDERSDATTER FRA SODERUP (6). Hun døde før 1740. Sammen med gårdmand Laurs Olufsen fik hun sønnen

PEDER LAURSEN FRA MARUP (5). Han var født 1720, og døde 1750 i en alder af kun 30 år. Det var ham, der var gift med Kirsten Jepsdatter, med hvem han fik datteren

KIRSTEN PEDERSDATTER FRA KVANDLØSE (4). Hun var født 1749, og døde 1817. Kirsten Pedersdatter var gift med

SOGNEFOGED PEDER LARSEN FRA KVANDLØSE (4). Han var født 1743, og var sognefoged og gårdmand i Kvandløse. Peder

Larsen døde 1825 i en alder af 82 år. Sammen med Kirsten Pedersdatter fik han datteren

KAREN PEDERSDATTER FRA KVANDLØSE (3). Hun var født 1781, og døde 1838. Karen Pedersdatter var gift med sognefoged Jens Pedersen, hvis farfar var

NIELS MICHELSEN FRA KVANDLØSE (5). Han var født 1706, og holdt til i Kvandløse. Niels Michelsen døde 1772. Han fik datteren

ANNA KIRSTINE NIELSDATTER FRA KVANDLØSE (4). Hun var født 1745, og døde 1829 i en alder af 84 år. Anna Kirstine Nielsdatter var gift med

GÅRDMAND PEDER JENSEN FRA KVANDLØSE (4). Han var født 1740, og var gårdmand i Kvandløse. Peder Jensen døde 1832 i en alder af 92 år. Sammen med Anna Kirstine Nielsdatter fik han sønnen

SOGNEFOGED JENS PEDERSEN FRA KVANDLØSE (3). Han var født 1774, og var sognefoged og gårdmand i Kvandløse. Jens Pedersen døde 1821. Det var ham, der var gift med Karen Pedersdatter, med hvem han fik sønnen

SVENSLETTERGAARD

GÅRDEJER LARS JENSEN TIL SVENSLETTERGAARD (2). Han var født 1803. Lars Jensen blev gift i 1832 med Ane Christensdatter, der sad som gårdmandsenke

på Svenslettergaard i Søndre Jernløse. Lars Jensen overtog gården, og han var en dygtig landmand, der fik et stort overskud, så han kunne købe gården fri i 1856.

ANE CHRISTENSDATTER OG LARS
JENSEN

Før Lars Jensen gik på aftægt, ombyggede han vestre længe på Svenslettergaard, så der blev en aftægtsbolig i den sydlige ende. I 1868 købte sønnen Jens Peter Larsen gården for 18.000 rigsdaler, og Lars Jensen døde kort efter. Lars Jensen var gift med Ane Christensdatter, der stammede fra

205. VILLADS LARSEN FRA SØNDRE JERNLØSE

VILLADS LARSEN FRA SØNDRE JERNLØSE (5) var født 1702, og kom fra Søndre Jernløse, hvor han døde 1757. Villads Larsen var gift med

KIRSTEN MADSDATTER FRA SØNDRE JERNLØSE (5). Hun var født 1703, og døde 1745. Sammen med Villads Larsen fik hun datteren

ANNA VILLADSDATTER FRA SØNDRE JERNLØSE (4). Hun var født 1737, og døde 1799. Anna Villadsdatter var gift med

PEDER HANSEN FRA SØNDRE JERNLØSE (4). Han var født 1736, og døde 1810. Sammen med Anna Villadsdatter fik han datteren

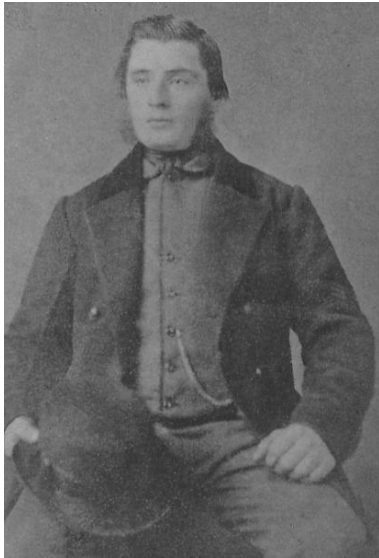
INGEBORG PEDERSDATTER FRA SØNDRE JERNLØSE (3). Hun var født 1774, og døde 1805, kun 31 år gammel. Ingeborg Pedersdatter var gift med gårdmand Christen Jensen, hvis far var

JENS CHRISTENSEN FRA SØNDRE JERNLØSE (4). Han var født 1736 i Kagerup, og flyttede senere til Søndre Jernløse. Jens Christensen døde 1805. Han var gift med

KIRSTINE HANSDATTER FRA SØNDRE JERNLØSE (4). Hun var født 1743, og døde 1811. Sammen med Jens Christensen fik hun sønnen

GÅRDMAND CHRISTEN JENSEN FRA SØNDRE JERNLØSE (3). Han var født 1768, og var gårdmand i Søndre Jernløse. Christen Jensen døde 1824. Det var ham, der var gift med Ingeborg Pedersdatter, med hvem han fik datteren

ANE CHRISTENSDATTER AF SVENSLETTERGAARD (2). Hun var født 1803, og var først gift med Morten Jensen, der var gårdmand på Svenslettergården i Søndre Jernløse. Da han døde, blev hun gift med Lars Jensen, der overtog Svenslettergården. Ane Christensdatter døde i 1879. Det var altså hende, der var gift med gårdejer Lars Jensen, med hvem hun fik sønnen

JENS PETER LARSEN

GÅRDEJER JENS PETER LARSEN TIL SVENSLETTERGAARD (1). Han var født 1837 på Svenslettergaard. Det var Jens Peter Larsen, der i 1867 gjorde familiens kønne tjenestepige Inger Kirstine Nielsdatter gravid samtidig med, at han var forlovet med naboens datter Ane Kirstine Larsen.

JENS PETER LARSEN OG ALFRED
NIELSEN FORAN SVENSLETTERGAARD

Samme år købte Jens Peter Larsen Svenslettergaard, og blev gift med Ane Kirstine Larsen, med hvem han fik datteren Ane Mathilde Jensdatter, medens Inger Kirstine flyttede til sin halvfætters familie, hvor hun fødte deres datter Laurine

Jensdatter. De to piger blev opfostret sammen, og Laurine Jensdatter flyttede ind på Svenslettergård, da hendes mor Inger Kirstine Nielsdatter flyttede til København.

Jens Peter Larsen var blond, blåøjet og lys af sind. Han drev bl.a. mejeribrug med 20 malkekøer, og fremstillede sit eget kvalitetssmør, som han solgte på markederne i København sammen med sine andre landbrugsvarer. Udover Svenslettergården drev han også nabogården og en gård, han måtte overtage fra sin svoger. Dette skyldtes, at han havde kautioneret for 10.000 kr. for svogeren, der havde kastet sig ud foran toget, da hans kone døde i barselsseng. Jens Peter Larsen havde over 200 tønder land under plov. Han blev enkemand i 1910, hvorefter han solgte gården, og købte sig en lille ejendom. Jens Peter Larsen døde 1926. Det var altså ham, der sammen med Inger Kirstine Nielsdatter fik datteren

LAURINE JENSDATTER

LAURINE JENSDATTER AF SVENSLETTERGAARD (TT). Hun blev født i 1868. Det var Laurine Jensdatter, der boede sammen med sin mor hos sin onkel Christian Christensen, indtil moderen flyttede

til København, og hun flyttede til sin far og stedmor på Svenslettergård. Laurine Jensdatter kom i lære inden for mejeribrug på Barup Fællesmejeri på Stevns. Her mødte hun Hemming Nielsen, som hun blev gift med i 1889.

Samme år flyttede de til mejeriet Landmandslyst i Ousted, hvor de blev bestyrerpar. Senere købte de Ømgaarden og Thorsminde. Laurine Jensdatter var lidt under middelhøj med blå øjne og blondt hår. Hun var kærlig, offervillig og aktiv i Indre Mission. Laurine Jensdatter døde i 1940. Det var altså hende, der var gift med Hemming Nielsen, med hvem hun fik sønnen

ALFRED NIELSEN

PROPRIETÆR CARL ALFRED NIELSEN TIL THORSMINDE. Han blev født 1894 i Ousted, og kom på Sorø Højskole. Herefter kom Alfred Nielsen i landbrugslære hos formanden for Dansk Landbrugs Frøforsyning. I 1909 blev han forlovet med Eli Nielsen, men forlovelsen trak ud, da han fik et stort legat til tage på studietur på cykel for at studere landbrug og havebrug i Tyskland og Østrig-Ungarn.

PÅ STUDIETUR

Da studieturen var slut, blev Alfred Nielsen indkaldt til sikringsstyrkerne, så det var først i 1917, han blev gift med min mormor Eli Nielsen. De købte Ømgaarden af hans far for 30.000 kr. hvoraf de 25.000 kom fra hendes medgift. Den lange forlovelsesperiode havde ikke passet min mormor, så når hun var sur over et eller andet, fik min morfar altid at vide, at det var hende, der var kommet med pengene. I 1941 købte de også Thorsminde.

THORSMINDE

Alfred Nielsen var venlig, ærlig og hjælpsom, og han var en dygtig landmand. Hans landbrug blev anset for et mønsterlandbrug, der blev besøgt af et stort antal landmænd fra ind- og udland. De kom så langt væk fra som Indien og Pakistan. Alfred Nielsen var en af landets mest kendte stamfrøavlere, ligesom

han gjorde en række patenterede opfindelser. Han var også arkitekt på seks vandværker.

ELI OG ALFRED NIELSEN MED FAMILIE FORAN THORSMINDE⁶⁵⁵.

Alfred Nielsen havde gårde i to sogne, og blev medlem af såvel Gadstrup-Syv Sogneråd som Rorup-Glim Sogneråd. Han var meget aktiv lokal- og slægtshistoriker, og forfattede flere bøger om Øm og en slægtshistorie, der udgør en del af grundlaget for beskrivelsen af min mors familie. I 1960 flyttede Alfred og Eli Nielsen til en nybygget aftægtsbolig, men den fik de ikke megen glæde af. Alfred Nielsen døde samme år, og Eli året efter. Sammen med Eli Nielsen fik Alfred Nielsen døtrene Fanny Ruth Kjærdsdam og Nelly Lilje Nielsen samt sønnen Jens Alfred Nielsen. Jens Alfred overtog Thorsminde, medens Ruth og Lilje overtog Ømgaarden.

Fanny Ruth Kjærdsdam blev gift med vaskeriejer Evald Kjærdsdam, og fik børnene professor Mogens Finn Kjærdsdam og pædagog Ulla Birgit Kjærdsdam; Nelly Lilje Nielsen blev gift med snedkermester Ernst Henry Nielsen, og fik børnene ingeniør Erik Børge Nielsen og lærer Claus Ove Nielsen; gårdejer Jens Alfred Nielsen blev gift med Ruth Nielsen, og fik børnene civilingeniør Aage Reinhold Nielsen, pædagog Käthe

Marianne Nielsen, elektrotekniker Bjarne Reinhold Nielsen og Birgit Helle Nielsen. Vi har altså

LILJE, RUTH OG JENS ALFRED

FANNY RUTH KJÆRSDAM (FØDT NIELSEN) FRA KØGE. Hun blev født i 1918 på Ømgaarden, hvor hun voksede op. I sin ungdom var hun på Korinth Højskole og Sorø Husholdningsskole. Ruth blev gift med Evald Kjærdsdam i 1942, og de flyttede til Blågårdsgade 2 i Roskilde, hvor de drev Ismejeriet Højvang.

RUTH KJÆRSDAM

I 1947 købte de Dampvaskeriet Chic, Kirkestræde 25 i Køge, hvor de flyttede til. I 1954 købte de købmandsgården Torvet 20 i Køge, hvor de indrettede og drev Chic Vask. Senere kom også selvbetjeningsvaskeri og renseri til. For sin arv købte min mor en udlejningsejendom med 12 lejligheder på

Fændediget ved Køge Å. Ruth Kjærdsdam var kreativ, kunstnerisk og dygtig med sine hænder. Hun døde 1979. Min mor blev gift med min far Evald Kjærdsdam, der stammede fra ridder Anders Frost til Ullerup.

RUTH OG EVALD KJÆRS DAM MED FAMILIE OG VENNER⁶⁵⁶

206. RIDDER ANDERS FROST TIL ULLERUP

RIDDER ESGE EBBESEN FROST TIL ØRUM (18) fik endvidere sønnen

ANDERS FROSTS SEGL

RIDDER ANDERS ESGESEN FROST TIL ULLERUP (17). Anders Frost var en af de centrale personer i oprøret mod og drabet på den kullede grev Gert af Holsten sammen med Niels Ebbesen, Niels Bugge og Poul Glob. I folkevisen om Niels Ebbesen bliver denne tilkaldt af grev Gert, der vil høre om oprøret. Greven har nemlig hørt, at Niels Ebbesen har deltaget i et møde hos Niels Bugge *"med 100 mænd i plade"*. Grev Gert siger så⁶⁵⁷ :

*"Hør du Nilaus Ebbesen,
Vi vil der ikke mer om tale;
Du rid til hr. Bugge,
Om han mit venskab vil have"*.

*"Hr. Bugge haver mig undsagt,
Og så hin unge Poul Glob;
Hr. Anders Frost er og en af dem,
Og fremmest i eders hob"*.

Hertil svarer Niels Ebbesen, at de alle har været tro mod greven, men at de ikke kan

støtte ham længere, og derfor har opsagt deres troskabsed:

*"Hr. Bugge ved jeg intet af,
Hvad som han vil gøre;
Det vil jeg for sanden sige,
Han har eder tjent med ære"*.

*"Anders Frost har været eders tjener god,
Aldrig skulle I andet spørge;
Vil han orlov have,
Hvi måtte han det ej gøre?"*

*"Det er så sæd i Danmark,
Har været af gamle dage;
Når en svend ikke længere tjene vil,
Så må han orlov have"*.

Anders Frost var ridder, og hans segl er bevaret på et dokument fra 1360, hvor han omtales som *"Anders Vrost, Ridder"*, og seglet viser Frosts 3 roser med omskriften *"S'ANDREE ESGVS"*⁶⁵⁸. Han døde i 1363. Ridder Anders Frost fik datteren

INGE ANDERSDATTER FROST AF ULLERUP (16). Hun var født omkring 1332, og døde i 1406. Inge Frost blev gift omkring 1354 med

JENS FERKES VÅBEN

LENSMAND RIDDER JENS JENSEN FERKE AF SØBORG (16). Han var født omkring 1330. Jens Ferke blev lensmand (høvidsmand) på Søborg Slot i 1354, og hans våben findes gengivet på Søborg Kirkes stolestader. Han blev slået til ridder i 1407. Lensmand Jens Ferke holdt til på Strandbygaard. Sammen med Inge Andersdatter Frost fik han datteren

INGE JENSDATTER FERKE AF STRANDBYGAARD (15). Hun blev født omkring 1355 på Strandbygaard. Moderen må være død, inden Inge Jensdatter blev døbt, da hun fik moderens navn. I 1374 blev hun gift med ridder Peder Mortensen Galskyt, der stammede fra

207. HERREMAND JENS NIELSEN TIL OD

KAMMERMESTER RIDDER NIELS PEDERSEN RANI TIL VARPELEV (19) og **CECILIA LANGE TIL VARPELEV** (19) fik endvidere sønnen

JENS NIELSENS VÅBEN

HERREMAND JENS NIELSEN TIL OD (18). Han ejede Od, Dalgaard, Østergaard og en række landsteder. Jens Nielsen regnes for stamfader til slægten Galskyt. På dokument fra 1325, omtales han som "*Jøns Niclæssun*", og hans segl viser en ørn med udslåede vinger

(T.170). Jens Nielsen døde 1345. Han var gift med

INGEGERD AF OD (18). Hun var født omkring 1283. Ingegerd skiftede med sine børn efter sin mand i 1345. Sammen med herremand Jens Nielsen fik hun sønnen

PEDER JENSEN GALSKYTS SEGL

HERREMAND PEDER JENSEN GALSKYT TIL BIDSTRUP (17). Han blev født omkring 1305. Peder Jensen Galskyt skrev sig til Od, der var hans fædrene gods, og Bidstrup, der tilskrives arv fra Styggefamilien. Han blev gift omkring 1324.

Peder Jensen Galskyt og hans familie var involveret i opgøret efter drabet på den kullede greve, hvor kong Valdemar Atterdag igen måtte tilkæmpe sig Danmark stykke for stykke. På kongens bud deltog Peder Jensen Galskyt og hans bror Niels med at sikre, at de danske herremænd fik deres gods tilbage, bl.a. ved at de skulle "*indføre og forsvare korporligt*" de oprindelige ejere, når de fik tilbagegivet deres gods af retten. Ofte skete dette dog først efter langstrakte retssager, hvor ejerforholdet blev afklaret. Et eksempel er tilbageførelsen af drost Peder Vendelbos gods i Korup, der måtte 13 gange for retten, og involverede mere end en håndfuld breve fra kongen, før sagen blev løst. Her var både Peder Jensen Galskyt, hans far og bror inddraget som vidner.

Fra Peder Jensen Galskyt er bevaret breve med to forskellige segl, der begge viser Galskyts skrå mur med tre skydeskår. På dokumenter fra 1345-1347 omtales han som *"Petrus Jønsson de Bistorp"*, medens seglet viser Galskyts skrå borgmur med skydeskår og omskriften *"S' PETR IOHANNES"*. På breve fra 1347-1355 anføres han som *"Petrus Jønsson de Ood"*, medens omskriften på seglet lyder *"S' PETRI IØNS' D BISTORPE"*⁶⁵⁹. Peder Jensen Galskyt solgte Od til Christian Vendelbo i 1363. Han fik sønnen

HERREMAND MORTEN PEDERSEN GALSKYT TIL BIDSTRUP (16), der blev født omkring 1329 på Od. Han skrev sig til Od og Bidstrup. Morten Galskyt fik sønnen

PEDER MORTENSEN GALSKYTS SEGL

RIDDER PEDER MORTENSEN GALSKYT TIL MØLDRUP (15), der var født omkring 1350 på Bidstrup. Oven på krigene, der førte frem til, at dronning Margrethe overtog magten, havde hans svigerfamilie stået på hertug Valdemars side. Familien søgte derfor at undgå, at dronning Margrethe konfiskerede det gods, de havde erhvervet fra holstenerne. Det gjorde de ved, at svigerfamilien tilskødde godset til Peder Mortensen Galskyt, der havde været en af dronning Margrethes tro støtter. Det nyttede dog ikke. Dronningen fortsatte kong Valdemar Atterdags retssager, og fik godserne tilbageført til deres oprindelige ejere, kirken eller kronen. Dette skete på

baggrund af en autorisation, hun fik af pave Bonifacius i 1401.

Baggrunden var en beslutning truffet på Danehoffet i 1377, hvor dronning Margrethe kom til magten som formynder for kong Oluf. Her blev det fastlagt, at ejendomme, der var tildelt af hertuger og grever uden for deres hertugdømmer og grevskaber, ikke var lovmedholdelige. De skulle tilskødes de oprindelige ejere. Det blev endvidere bestemt, at hvis en ejendom skulle fratages besidderen, kunne det kun ske, hvis den var tildømt den retmæssige ejer af rettertinget, og der var sendt kongebreve om afgørelsen. Havde sagen ikke løst sig efter fire kongebreve, skulle den nye ejer lade sig indføre fysisk i ejendommen, om nødvendigt med magt af kongens embedsmænd.

Udover svigerfamiliens gods havde Peder Mortensen Galskyt også arvet herregårdene Dynæs og Krakjær fra Gunne Jensen Lange og Niels Myg Galskyt⁶⁶⁰. I 1405 skrev han sig til Møldrups.

Peder Mortensen Galskyt nævnes som væbner i 1406, og i 1407 slog dronning Margrethe ham til ridder. Hans segl er bevaret på dokumenter fra 1406, 1408 og 1410. Seglet viser tre tinder med omskriften *"S PETR MORTSON"*⁶⁶¹. Han døde 1410. Det var Peder Mortensen Galskyt, der blev gift med Inge Jensdatter Ferke, med hvem han fik sønnen

HERREMAND NIELS PEDERSEN GALSKYT TIL TANGE (14). Han blev født 1375 på Tange borg. Niels Pedersen Galskyt blev gift omkring 1395 i Viborg. I 1407 tilskødde han sit gods i Anse til Alling Kloster, og det latinske skøde er bevaret. Her skrev han sig til Tange Borg. I 1418 solgte

Niels Pedersen Galskyt en halvgård i Tunge. Efter hans død blev der indstiftet sjælemesse for ham. Niels Pedersen Galskyt fik sønnen

HERREMAND THOMAS NIELSEN GALSKYT TIL TRABIERGGAARD (13). Han blev født omkring 1395. Thomas Galskyt blev gift omkring 1424 på Børglum Kloster, og holdt antagelig til på Trabierggaard. Han døde i 1448. Thomas Nielsen Galskyt fik sønnen

HERREMAND OLUF THOMASSEN GALSKYT TIL TRABIERGGAARD (12). Han blev født omkring 1425 på Trabierggaard. Oluf Thomassen Galskyt blev gift på Børglum Kloster omkring 1449, og han var bispinde hos Børglumbispen i 1457. Han døde omkring 1500. Oluf Thomassen Galskyt fik datteren

ANNE OLUFSDATTER GALSKYT AF TRABIERGGAARD (11). Hun blev født omkring 1470. Anne Olufsdatter Galskyt døde år 1500. Hun er afbildet sammen med sin mand på deres gravsten i Bogense Kirke. Her bærer hun et sværd i sin ene hånd, og Galskyts våben med den 3-takkede murtinde er vist over hendes hoved. Anne Olufsdatter Galskyt var gift med Erik Nielsen Halvbjørn, der stammede fra

208. HERREMAND TUE NIELSEN HALVBJØRN

HERREMAND TUE NIELSEN HALVBJØRN FRA BOGENSE (13) stammer efter legenden fra en forfader, der blev adlet med en halv bjørn i våbenet, fordi han frelste kongen fra at blive overfaldet af en bjørn ved at kaste en tom tønde over bjørnens hoved.

HALVBJØRNS VÅBEN

Tue Nielsen grundlagde familiens kapel *Vor Frue vicarie* i Bogense. Det var under den katolske tid, hvor et vikarie bestod af en gave, ofte i form af en eller flere gårde, der kunne bekoste driften af et kapel og aflønning af en kapellan, der holdt sjælemesser for familiens afdøde. Tue Nielsen Halvbjørn var far til

BORGMESTER NIELS TUESEN HALVBJØRN AF BOGENSE (12). Han færdiggjorde det vikarie, som hans far påbegyndte. Niels Tuesen Halvbjørn omtales som borgmester i Bogense 1446. Han fik sønnen

BORGMESTER KØBMAND ERIK NIELSEN HALVBJØRN AF BOGENSE (11). Gennem det foregående århundrede var købmandsstanden vokset til at blive den dominerende kraft i de danske købstæder, ligesom det var købmændene, der sad som rådmænd (consules) i byrådene. Købmændene var organiseret i gilder, og de havde fået særlige rettigheder på samme måde som riddere, væbnere, biskopper og gejstlige. I Christoffers II's håndfæstning fastlægges således, at købmændene "*frit kan udøve deres købmandsskab uden pålæg af nye byrder*".

Nogle af disse købmænd var landadel, der havde næse for en god forretning ved at producere, købe og sælge varer i byerne. Erik Nielsen Halvbjørn var af en sådan slægt, og vi

finder ham i Bogense som borgmester, købmand og oldermand i Bogense Gilde. Han byggede *Herregården* i Adelgade, vistnok nummer 44, hvor den gotiske kælder er bevaret.

I 1498 ansatte Erik Nielsen Halvbjørn teologen Niells Erichssenn som kapellan efter opfordring af dronning Kristine. Danske Arkiv fik således forelagt *"Ith Erick Niellssenus breff dateritt Bogense Sancte Gierthrudtz dag anno 1498, liudende hannom effther høgborne førstindis dronning Kirstinis naadigste skriffuelse och bøn ath haffue forlendt her Niells Erichssenn met uor frue vicari, som vaxerede effther Thidkes dødt, som hans oldefader Thue Niellssenn først begynthe och hans sønn Niells Thuessenn, som uor hans fader, fuldkommede"*.

ERIK HALVBJØRN OG ANNE GALSKYT

Erik Nielsen Halvbjørn døde år 1500, og hans figurgravsten er bevaret i Bogense Kirke. På gravstenen hviler han og hans hustru Anne Olufsdatter Galskyt på hver sin pude. Han med hænderne i skødet, og hun med et sværd i hånden. Nederst er indhugget hans bomærke, et anker under en pilespids, medens der over hovederne er indhugget Halvbjørns halve bjørn, og Galskyts murkrone. På stenen står *"Den 29. november 1500 døde Erich Nicl. borgmester i Bogense med sin kone Anne Erichs"*. Det var altså Erik Halvbjørn, der var gift med Anne Olufsdatter Galskyt, med hvem han fik sønnen

CLAUS HALVBJØRN OG MAREN BANG

RÅDMAND KØBMAND CLAUS ERIKSEN HALVBJØRN AF BOGENSE (10). Han var født omkring 1499 i Bogense. Claus Eriksen Halvbjørn var købmand i Bogense, og han omtales som rådmænd i 1529. Han drev studehandel på Holsten, hvor han fik lov til at udføre 130 okser over Elben i 1512. I Bogense ejede Claus Eriksen

Halvbjørn Herregården i Adelgade, og uden for Bogense ejede han bl.a. en gård i Kærby, en enghave ved Hornskov og Kapelsmølle. Under Grevens Fejde deltog han og mange andre fynske borgere på grev Christoffers side, hvad der efterfølgende førte til retssager.

Så kom reformationen, og i 1550 nedlagde Claus Eriksen Halvbjørn det vikarie, som hans oldefar havde oprettet i de katolske tider. Han skænkede vikariets jordegods til sine børn, og gav kapellanen 10 mark mod, at han hver søndag morgen holdt froprædiken ”i den Sted, som i hans Forældres Tid var holdt Fromesse”. Til Bogense Kirke bekostede Claus Eriksen Halvbjørn en prædikestol og den stadig eksisterende altertavle.

Claus Eriksen Halvbjørn er afbildet sammen med sin hustru Maren Jensdatter Bang på en figurgravsten i Bogense Kirke. Over deres hoveder er deres våbenskjold afbildet. De viser hans fædrene (agnatiske) med Halvbjørns halve bjørn og mødrene (kognatiske) med Galskyts murkrone samt hendes fædrene med Bangs liggende måne under tre stjerner og mødrene med Grotts halve løve. Teksten lyder: ”Her ligger ærlig og velbyrdig mand Claus Ericksen som døde 1550 den 17 dag augusti og hans kiere hustru Maren Bangsdatter som døde 1545 den anden dag februari”. Rådmand Claus Eriksen Halvbjørn var altså gift med Maren Jensdatter Bang, der stammede fra

209. RIDDER JENS SLET

RIDDER JENS SLET (16) døde før 1340. Hans våbenskjold viser en pilespid over en stjerne i den ene side, og en halv lilje over en stjerne i den anden. Jens Slet var gift med

INGEBORG SLETS SEGL

FRUE INGEBORG SLET (16). Hun overlevede sin mand, og i 1340 omtales hun i et dokument som ”Ingeborgh, relicta domini Johannis Slææt militis”, medens hendes segl viser et ”I” med omskriften ”S’ INGEBORCH”⁶⁶². Sammen med ridder Jens Slet fik hun sønnen

VÆBNER NIELS JOHANSEN SLET TIL GUDUMLUND (15). Han skrev sig af Gudumlund, og i haven nord for hovedbygningen på Gudumlund ligger i dag hans runde voldsted med voldgrav omkring. Det var ham, der var gift med

FRUE IDA LYDERSDATTER HOLCK TIL STØVRINGGAARD (15), der sammen med væbner Niels Johansen Slet endvidere fik sønnen

VÆBNER JOHANNES NIELSEN SLET TIL GUDUMLUND (14). Han døde før sin mor i 1425, hvorefter hun skænkede Gudumlund til Viborg Domkapitel for at få læst sjælemesse over familien. Herremand Johannes Slet fik sønnen

VÆBNER JENS JENSEN SLET TIL GUDUMLUND (13). Han blev født på Gudumlund. Jens Slet døde 1480. Han blev gift med Johanne Thuesdatter Skeel, der stammede fra

210. HERREMAND KNUD LAGESEN RUDBÆK

KNUD RUDBÆKS SEGL

HERREMAND KNUD LAGESEN RUDBÆK (19) omtales på dokumenter fra 1342 og 1388, hvor han omtales som ”*Kanutus Laghysson*”, medens hans segl viser Rudbæks skrå borgmur med skydeskår ⁶⁶³. Han fik sønnen

IVER RUDBÆKS SEGL

HERREMAND IVER KNUDSEN RUDBÆK (18). Han gav gods til franciskanermunkene i Odense i 1386, hvor han blev kaldt ”*de Saurorum familia*”. Iver Rudbæk beseglede også brev i 1389, hvor han omtales som ”*Juarus Kanuti*”, medens seglet viser Rudbæks skrå borgmur med skydeskår og omskriften ”S’ YWARI KNWT:S” ⁶⁶⁴. Han var gift med

ELISABETH NIELSDATTER (18), der førte et vognhjul i sit våben. Sammen med Iver Rudbæk fik hun sønnen

LAGE RUDBÆKS SEGL

HERREMAND LAGE IVERSEN RUDBÆK TIL BREMHOLM (17). Hans segl findes på brev af 1391, hvor han tilskødede sit gods Bremholm til Fin Aagesen Ulfeldt. Han omtales som ”*Laugho Rudbek*”, og seglet viser Rudbæks borgmur med skydeskår og omskriften ”S’ LAGHY RVDEBEK” ⁶⁶⁵. Lage Rudbæk skrev sig også til Højby og Højbyfang. Han omtales sidste gang som vidne på Langelands Landsting i 1404. Han var gift med

FRUE ÆSLEBY RUDBÆK TIL HØJBY (17). Hun sad som enke efter Lage Rudbæks død, og afstod Højby og Højbyfang i 1442. Sammen med Lage Rudbæk fik hun datteren

BENEDIT LAGESDATTER RUDBÆK AF BREMHOLM (16). Hun levede i 1396, og døde efter 1424. Benedit Rudbæk blev gift med herremand Niels Andersen Skeel, der var søn af

HERREMAND ANDERS JENSEN SKEEL (17), der endvidere fik sønnen

NIELS SKEELS SEGL

HERREMAND NIELS ANDERSEN SKEEL TIL LAAGE (16). Han var født omkring 1370 på Laage Hovedgaard. Niels Skeel nævnes i en række breve fra 1401-1431. Hans segl er bevaret på dokument fra 1411, hvor han omtales som ”*væbner Niels Andersen af Laage*”, medens seglet viser Skeels opdelte skjold med omskriften ”S’ NICOLAI ANDREE”⁶⁶⁶. Det var ham, der var gift med Benedit Lagesdatter Rudbæk, med hvem han fik datteren

ANNE NIELSDATTER SKEEL AF LAAGE (15). Hun døde efter 1504. Anne Nielsdatter Skeel var gift med

DYRES VÅBEN

HERREMAND NIELS PEDERSEN DYRE TIL SÆBYGAARD (15). Han blev født omkring 1401, og døde efter 1463. Herremand Niels Dyre skrev sig til Sæbygaard i Skåne. Sammen med Anne Skeel fik han sønnen

HERREMAND THUE NIELSEN SKEEL TIL LENGSHOLM (14). Han skrev sig til Lengsholm. Thue Skeel døde efter 1499 i Uldum. Han fik datteren

JOHANNE THUESDATTER SKEEL AF LENGSHOLM (13). Hun blev født på Sindal Præstegaard, og døde 1500 på Hollufgaard. Det var hende, der var gift med væbner Jens Slet, med hvem hun fik en datter

JENSMODER JENSDATTER SLET AF BOGENSHOLM (12), der blev gift med Niels Hansen Bang fra Astelbo, hvis farfar var

GÅRDMAND NIELS BANG FRA VENDS (14). Han omtales 1435 som gårdmand i Vends Herred. Niels Bang fik sønnen

GÅRDMAND HANS NIELSEN BANG FRA INDSLEV (13). Han omtales i dokumenter fra 1464 og 1470 som gårdmand i Indslev. Hans Bang var gift med

ANNE LAURSDATTER FRA INDSLEV (13). Sammen med Hans Bang fik hun sønnen

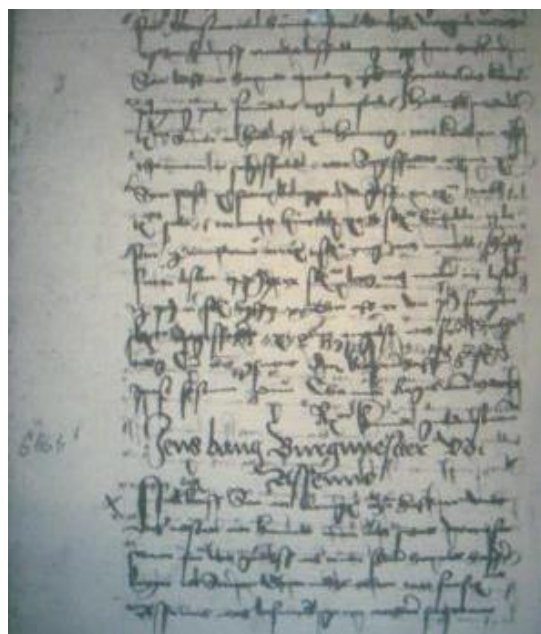
NIELS BANGS SEGL

NIELS HANSEN BANG FRA ASTELBO (12). Han omtales i dokument fra 1474, hvor han skrev sig fra Astelbo. Niels Bangs segl viser hans bomærke. Det var ham, der var gift med Jens Slets datter, med hvem han fik sønnen

JENS BANGS SEGL

BORGMESTER KØBMAND JENS NIELSEN BANG AF ASSENS (11). Han var født omkring 1465. Jens Bang var købmand og administrator af Assens kirke fra 1495. Han var rådmand fra 1511-1514, hvorefter han blev borgmester af Assens, og det var han vistnok resten af sit liv. Der er bevaret en lang række dokumenter fra hans hånd, og hans segl viser en købmands bomærke med et omvendt anker. I 1511 fik Jens Bang lov til at udføre 200 okser, og året efter 100 okser. I 1530 fik han livsbrev på Sankt Gertruds alters gods. Jens Bang døde i 1531. Han blev gift med

BREV AF JENS BANG 1530

ELSE GROTT AF KJØLLERING (11). Hun var født omkring 1465. Else Grotts familie kom fra herregården Kjøltering i Norge, og hun blev gift ind i det fynske købstadspatriarkat. Hun førte Grotts halve løve i våbenet. Efter mandens død fik Else Grott forleningsbrev på tre haver i Assens, som Jens Bang havde haft i forlening. Hun døde omkring 1532. Sammen med borgmester Jens Nielsen Bang fik hun datteren

MAREN BANG OG CLAUS HALVBJØRN

MAREN JENSDATTER BANG FRA ASSENS (10). Hun var født omkring 1510. Familien ernærede sig først og fremmest som købmænd og skibsreddere, og hendes søn Jørgen Clausen måtte derfor igennem en større retssag i 1553 for at få fastslået, at han var af adel, og derfor kunne beholde sit frie gods. Maren Bang døde 1545, og det er hende, der er afbildet med sin mand på deres gravsten i Bogense Kirke med deres forældres våben ovenover. Det var Maren Bang, der blev gift med rådmand Claus Eriksen Halvbjørn, med hvem hun fik datteren

MARGRETHE CLAUDATTER HALVBJØRN FRA BOGENSE (9). Hun blev født 1536 i Bogense. I 1551 blev Margrethe Halvbjørn gift med storkøbmanden Oluf Bager i Odense.

MARGRETHE HALVBJØRN

Hun er afbildet på epitafiet over familien Bager fra 1576, der er ophængt i Sankt Hans Kirke i Odense. Margrethe Halvbjørn døde 1581. Hendes og Oluf Bagers gravsten står

også i Sankt Hans Kirke i Odense. Hun blev altså gift med rådmand Oluf Bager, der stammede fra gældker Johannes Erlandsen til Ellinge.

FAMILIEN BAGERS EPITAFIUM

211. GÆLDKER JOHANNES ERLANDSEN TIL ELLINGE

**RIDDER ERLAND GALEN TIL
ELLINGE (20) og CECILIA
MARGRETHESDATTER AF
VARPELEV (20)** fik endvidere sønnen

GALENS VÅBEN

**GÆLDKER JOHANNES ERLANDSEN
GALEN TIL ELLINGE (19).** Han blev født i 1201 på Ellinge. Johannes Erlandsen blev gældker i 1258, og stod på sin bror ærkebiskop Jakob Erlandsens side i kirkestriden, hvor de forsvarede kirkens rettigheder mod kongen. Johannes Erlandsen blev derfor afsat som gældker, og hans embede blev overdraget til hans bror Niels Erlandsen. Johan Erlandsen blev fængslet i 1272, og døde i fængslet. Han var gift med

INGER AF HOLMSTRUP (19). Hun blev født 1215, og afhændede sit gods i Holmstrup i 1295. Sammen med gældker Johannes Erlandsen fik hun sønnen

**HERREMAND KARL JENSEN GALEN
TIL ELLINGE (18).** Han fik sønnen⁶⁶⁷

**RIDDER UNKER KARLSEN LANG AF
RØRUP (17).** Han blev stamfader til

Jordbjergslægtens fynske gren Unkersønnerne. Unker Karlsen var en af dem, der i 1302 gik i stuearrest i Odense for kong Erik Menved som sikkerhed for, at kongen betalte sin gæld til borgerne i Rostock. Han testamenterede en gård i Birkende og siden i Rørup til Sankt Knuds kloster i Odense, eller som det hedder ”*Skødebref paa en gaardth uti Willholm, som nu ligger y Biirkynghe by, af Wncker Karlssenn, som han skøtthe till closther*” og ”*Item Wncker Karls ridders testamenthe paa en gaard y Rørupe liggendis som han gaf til Closther for sit leggerstedt*”. Vi kan se, at det var som betaling for dette, at han blev begravet i klosterkirken. Unker Karlsen Lang blev gift med sin grankusine Cecilie Jensdatter Galen, hvis bedsteforældre var

**GÆLDKER RIDDER NIELS
ERLANDSEN GALEN TIL ELLINGE
(19) og ELISABETH PEDERSDATTER
ULFELDT AF ELLINGE (19),** der endvidere fik sønnen

**HERREMAND JENS NIELSEN GALEN
TIL NÆSBYHOLM (18).** Han var født 1265, og døde 1320. Herremand Jens Galen skrev sig til Næsbyholm i Skåne. Han fik datteren

**CECILIE JENSDATTER GALEN AF
NÆSBYHOLM (17).** Det var hende, der blev gift med ridder Unker Karlsen Lang, med hvem hun fik sønnen

**BISPINDE JENS UNKERSEN FRA
LUND (16).** Han var i ærkebiskop Karl

Eriksen Rød Galens tjeneste i Lund. Ærkebispens var hans fars fætter, og i biskoppens testamente fra 1334 blev han omtalt som *"Johanni Wnkerz"*, og betænkt med hingsten Holstein. Jens Unkersen blev gift med en datter af

RIDDER IVAR LYKKE "DEN ÆLDRE" TIL SVOGERSLEV (17). Han var født omkring 1260. Ridder Ivar Lykke den Ældre fik en datter

IVERSDATTER LYKKE AF SVOGERSLEV (16), der sammen med bispinde Jens Unkersen fik sønnen

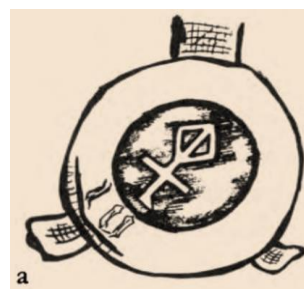

UNKER JORDBJERGS SEGL

HERREMAND UNKER JENSEN TIL ØRSTED (15). Han skrev sig til Ørsted, og omtales på dokumenter fra 1387–1397. På dokumentet fra 1389 omtales han som *"Vnkarus Jenssen de Ørstedis"*, og hans segl viser Jordbjergslægtens halve hjortevir og sekstakkede stjerne med omskriften *"S`VNKER:IENSS."*⁶⁶⁸. Der er antagelig tale om en sammensmeltning af våbnene for to grene af hvideslægten, nemlig saltenses hjortevir og hvidernes stjerne. Unker Jensen omtales som tingsvidne i 1396 og 1397. Han var far til

HERREDSFOGED JENS UNKERSEN AF LUNDE (14). Jens Unkersen var væbner og herredsfoged i Lunde Herred. Han var

tingsvidne i 1419, hvor han blev omtalt som *"Jess Vuncherssz af Lunde"*.

JENS UNKERSENS SEGL

I 1435 var han også tingsvidne, hvor han omtales som *"Jesse Vnckerz i Fremmerløff"*, medens hans segl viser hans bomærke som købmand med omskriften *"S` NICOLAUS UNCERII"*⁶⁶⁹. Denne samtidige anvendelse af navnet Jens og Niels ses tit i middelalderen. Siden begyndte slægten igen at anvende deres adelssegl, da det blev forbudt borgerlige at eje adelsgoods. Jens Unkersen døde i 1435. Han var gift med en datter af Borkhard Skinkel, der stammede fra

212. RIDDER LUDEKE SKINKEL TIL SCHINKEL

RIDDER LUDOLFUS SKINKEL TIL SCHINKEL (18) fik endvidere sønnen

LUDEKE SKINKELS SEGL

RIDDER LUDEKE SKINKEL TIL SCHINKEL (17). Han var født før 1300. Ludeke Skinkel beseglede til vitterlighed i

1337, hvor han omtales som ”*Luderus de Scinkel*”, og i 1342 hvor han var forlover for de holstenske grever. I 1344 var han forlover for van Velden i Uetersen Kloster, hvor han omtales som ”*Ludeke van deme Schinckel*”. Her benyttede han lejligheden til at få indskrevet en datter i klostret. Hans segl er bevaret på breve fra 1360-1364. I det sidste dokument omtales han som ”*Lydichinus Scinkel, miles*”, medens skjoldet viser Skinkels tre søblade med omskriften ”S’ LVDOLFI SCHINKEL MILIT”⁶⁷⁰. Ludeke Skinkel var gift med datteren af

HERREMAND OTTO AF PLETZEN (18). Han blev født omkring 1270. Otto af Pletzen holdt til i Gettorf. Han fik en datter

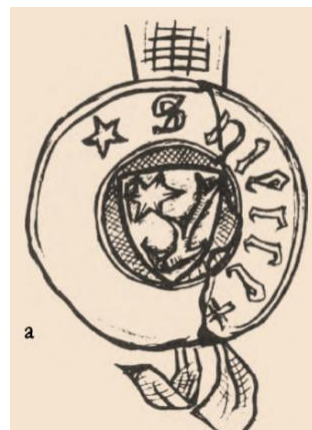
OTTARSDATTER AF PLETZEN (17). Hun blev født omkring 1300. Sammen med Ludeke Skinkel fik hun sønnen

LENSMAND OTTO SKINKEL TIL SCHINKEL (16). Han blev født før 1322 på Schinkel. Otto Skinkel omtales i 1357, hvor han solgte gods. Året efter optrådte han på Dalum Klosters vegne, hvor han indløste Jersøre. I 1363 beseglede han Markvard Skinkels testamente, og omtales som ”*Otto Schelen dictus Schinkell*”. Han beseglede hyldningsbrevet til dronning Margrethe på vegne af den fynske adel i 1387, hvor han omtales som hendes lensmand på Fyn (Rector placiti generalis Feonie). Lensmand Otto Skinkel var død 1410. Han fik sønnen

RIDDER BORKHARD SKINKEL TIL ROLSTED (15). Han nævnes 1382 som forlover, hvor han omtales som ”*Lange Borchard Schynckel*”, medens han omtales som ”*væbner Borquardus Schynckel de Rolstethe*” på dronning Margrethes hyldningsbrev i 1387. I 1390 optræder han

som tingsvidne, og han var da ridder. Borkhard Skinkel fik en datter

NIELSMODER BORKHARDSDATTER SKINKEL AF ROLSTED (14), der var hende, der blev gift med herredsfoged Jens Unkersen, med hvem hun fik sønnen

NIELS UNKERSENS SEGL

VÆBNER NIELS UNKERSEN TIL HØNNERUP (13). Han omtales som tingsvidne i flere omgange 1440-1474. I 1440 omtales han som ”*Nisse Vnkerson af Gelsteth Soghen*” og i 1452 skrev han sig til Hønnerup (Hyndrop) i et dokument fra Bogense, hvor han omtales som væbner og beseglede med Jordbjergslægtens stjerne og halve hjortevir med omskriften ”S’ NICOLAUS UNCERII”⁶⁷¹. Niels Unkersen var gift med

JEPSDATTER AF HØNNERUP (13), der sammen med Niels Unkersen fik sønnen

VÆBNER JEP UNKERSEN TIL HØNNERUP (12). Han skrev sig til Hønnerup Hovgaard (hovedgård), som han afstod i 1460. I dokumentet omtales han som ”*Jep Wnckerss*”. Jep Unkersen beseglede med jordbjergslægtens halve hjortevir og sekstakkede stjerne i 1478. Han optrådte som tingsvidne i 1500, hvor han skrev sig til Kølstrup. Jep Unkersen fik datteren

HØNNERUP HOVGAARD⁶⁷²

KØBMAND CHRISTINE JEPSDATTER UNKERSEN AF HØNNERUP (11). I 1507 ejede hun købmandsgården Nørregade 29 i Odense, hvor der blev handlet en ”gård og grund i Nørregade norden op til Christine Marquards gaard og sønden op til bækken”. Hun blev gift med

KØBMAND MARQUARD CHRISTINES FRA ODENSE (11). Han må være død før 1507, hvor Christine sad på deres købmandsgård. Sammen fik de datteren

KØBMAND ANE MARQUARDSDATTER BAGER FRA ODENSE (10). Hun var født omkring 1490. Ane Bager arvede købmandsgården Nørregade 29 efter moderens død, og hun boede der efter sin mands død i 1546. Det fortælles, at Christian II boede der en overgang, da han i 1549 skulle flyttes fra Sønderborg Slot til Kalundborg Slot. Ane Marquardsdatters søn Oluf Bager nybyggede gården efter hendes død, men kælder og fundament fra hendes købmandsgård findes stadig under Oluf Bagers Mødrene Gaard, ligesom hendes gårdsplads er bevaret under den nuværende. Ane Bager døde i 1585. Hun blev gift omkring 1520 med

KØBMAND NIELS BAGER FRA ODENSE (10). Han var født 1485 i Odense.

Niels Bager var købmand, og ejede købmandsgårdene Overgade nr. 6, 8 og 10 i Odense, hvor han selv boede i nr. 6. Hertil kom hans hustrus gård Nørregade 29, og en have ved Bjørns Lykke. Niels Bager døde 1546 i Odense. Sammen med Ane Marquardsdatter fik han sønnen

OLUF BAGER

RÅDMAND STORKØBMAND OLUF NIELSEN BAGER FRA ODENSE (9). Han var født i 1521. I 1549 havde Oluf Bager etableret sig som købmand i sin mødrene gård Nørregade 29 i Odense, og i 1551 blev han gift med Margrethe Clausdatter Halvbjørn. I 1556 fik han nabohuset i magelæg af kong Christian III mod, at kongen fik overladt det gods, der hørte til Oluf Bagers vikarie i Middelfart, og en grund, Oluf Bager ejede på Torvet i Odense. I 1560 blev Oluf Bager rådmand i Odense. Samme år kom Frederik II på tronen, og Syvårskrigen brød ud. Kongen

manglede både penge og udrustning, og det kunne Oluf Bager hjælpe ham med.

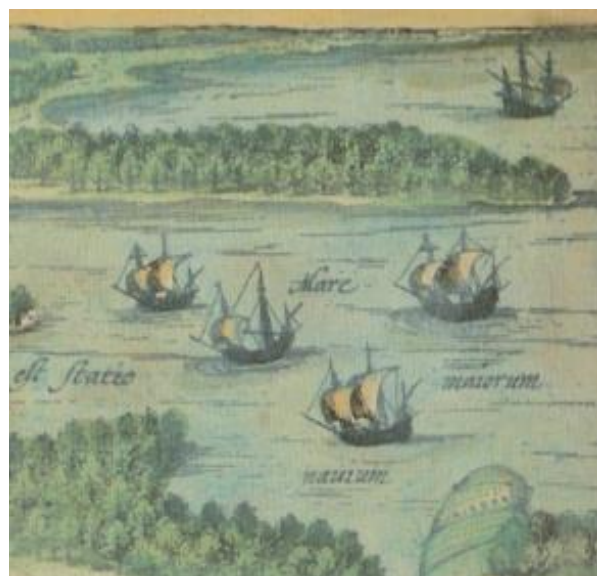

NÆSBYHOVED VOLDSTED⁶⁷³

Oluf Bager leverede således en tredjedel af hærens klæde, og lånte kongen 2.300 rigsdaler. Til gengæld fik Oluf Bager pant i Middelfart og Assens told. I 1562 overlod Oluf Bager en ejendom i Odense og tre af sine handelsskibe til kongen. Som påskønnelse og erstatning for et af skibene, der gik ned, tilskødte kongen Oluf Bager Næsbyhoved Slot og slotshave samt det tilgrænsende Tollerlund. Slottet var blevet ødelagt under grevens fejde, men dets jordtilliggende var velegnet til kvægopdræt og jagt.

I 1566 skrev kong Frederik II til toldmesteren i Ribe, at han skyldte Oluf Bager 7.367 rigsdaler, som toldmesteren skulle betale for kongen. Det var dog ikke kun udgifter til krigen, Oluf Bager lånte kongen penge til. I 1567 udstedte kongen et nyt pantebrev til Oluf Bager på 7.967 rigsdaler for fløjl, damask og silketøj, og i 1568 et yderligere pantebrev på 2.826 rigsdaler for silketøj og andet gods til udsmykning af de kongelige slotte. I 1569 opgjorde kongen sin gæld til

Oluf Bager til 20.641 rigsdaler udover, hvad der tidligere var udstedt pantebreve for.

SKIBE FOR ODENSE RED⁶⁷⁴

Herudover eksporterede Oluf Bager okser og korn. Vi kan således følge hans okseeksport i Gottorp toldregnskaber. I 1550'erne eksporterede han 500 okser om året, i 1560'erne 800, og i 1570'erne 400 okser om året. Nedgangen i 1570'erne skyldtes, at Oluf Bager begyndte at eksportere direkte fra Ribe til Holland. Med hensyn til korn eksporterede Oluf Bager omkring 50.000 tønder korn, som han modtog som betaling fra kongen fra Skanderborg og Odense len, Odense stifts tiende og Dalum Klosters indkomster.

Oluf Bager var gode venner med kong Frederik II, der sendte ham ud som kongens handelskommisær. Det klagede de andre købmænd fra Odense sig over, hvortil kongen svarede, at: "*Vider at Os elskelig Oluf Bager haffuer for Os beclaget, hvorledes at der skal være nogle af hans medborgere, som himmeligen met unødige ord*" har generet ham. Dette frabad kongen sig, da Oluf Bager handlede på kongens vegne.

OLUF BAGER OG MARGRETHE
HALVBJØRN MED BØRN.

Oluf Bager lod sig selv, sin hustru og deres 12 børn male på et epitafium, der er ophængt i Sankt Hans Kirke. På epitafiet er de afbildet under genopstandelsen med teksten:

*Jeg Oluff Bagher och min hustru Margrethe
wii hafver ladet denne taffle opsette
alle fromme der med at lære
hvad welgierninger och stor ære
Gud af sin naade oss betede
med liffsfruct vore tolff børn kjære
som her med os afmalit ere
for dine gaffver Gud Fader bold
ske dig loff og tack tusindfold
dit hellige naffn oss og vor næste
dine gaver lad oss bruge til beste
her saa at leffue oss alle giff
at vi maa faa det evige lifff.*

Efter krigens afslutning fik Oluf Bager travlt med at få sine tilgodehavender hjem. Han skrev således til sin ”synderlig gode ven” rigshofmester Peder Oxen for at få hjælp til at få et tilgodehavende hjem fra hertugen af Alba. Sin formue brugte Oluf Bager på ejendomsopkøb og byggeri i Odense. I 1576 ombyggede han Overgade 11 og året efter sin fædrene gård Overgade 6. Begge bygninger er siden nedrevet i forbindelse med Thomas B. Thrigesgade gennembruddet, men der er bevaret bjælker med hans bomærke og årstal fra begge byggerier. Samme år overlod

kongen ham Østerlevgaard som frit gods, altså en herregård der ikke skulle betales skat af.

Samtidig gik kong Frederik II i gang med at ombygge Sankt Hans Kloster til et nyt kongeslot, der skulle stå færdigt til lens modtagelsen af Slesvig-Holsten. Den skulle finde sted i Odense i 1580. I den anledning boede kongen hos Oluf Bager, og en aften, hvor de sad foran pejsen med et glas vin, havde Oluf kommet kanelbark på pejsen, for at nyde den gode duft. Da kongen ytrede sin forundring over det dyre brændsel, svarede Oluf Bager, at han kunne lave en ild, der var langt mere kostbar. Han hentede så en stak kongelige gældsbreve, og lagde dem på ilden. Kongen udbrød da: ”Oluf! Oluf! Se dig for, hvad enden vil blive”.

ODENSEGAARD SLOT⁶⁷⁵

Kongen glemte imidlertid ikke, at han stod i gæld til Oluf Bager. Da ombygningen til det nye slot var færdig i 1579, overdrog Frederik II det gamle Odensegaard Slot til Oluf Bager. Slottet var bygget som bispegård, men var overtaget af kongen efter reformationen. I 1700-tallet ændrede bygningen anvendelse til Odense Adelige Jomfrukloster.

I 1580 blev lens modtagelsen så holdt, og den blev afsluttet med den største fest i Frederik II's historie. Som led i forberedelserne blev Oluf Bager sendt som kongens repræsentant

til Nederlandene. Han skulle også sikre staldrum til 2.000 heste og husly hos sig selv til den kommende hertug Hans den Yngre. Samtidig med færdiggørelsen af det nye slot havde kong Frederik II krævet, at de øde husstrækninger langs hovedgaden i Odense blev bebygget, så byen kunne tage sig præsenteret ud. Her byggede Oluf Bager købmandsgården Overgade 8 i 1580 og overgade 10 samt Den Gamle Klub i Overgade året efter. Fra disse byggerier er bevaret porttræ og sten med navn, bomærke og årstal. Samme år byggede han en købmandsgård på Torvet, hvor der over porten var indhugget hans bomærke og hans hustrus våbenskjold samt følgende vers:

JHS

*Gud Fader, Søn og Helligånd
bevar disse huse fra waade och brand
och unde os her saa at bygge och boe,
at wi maate faa therind ewig roe,
hannem til ære och os alle til gafn
i same Hellig Trefoldigheds nafn
1581*

Huset er senere revet ned, men indskriften er bevaret.

I 1582 byggede Oluf Bager Odenses første treetages bygning Jordan i Overgade 4. Her var indrettet Odenses første vinkælder med indskriften ”*Der wein ist Gottes Gabe*”, ligesom der også her var navne, bomærke, våbenskjold og årstal. Sandstensportalen er bevaret på Odense Bymuseum med følgende vers:

1582

*O Gudt! meg lenges efter teg,
men Herre oc Gud
ieg hobber paa teg,*

*ladt mig aldrig beskemes
adt mine fiender icke skulle gledes over mig*

JORDANS SANDSTENSTAVLE

I 1583 byggede Oluf Bager endnu en købmandsgård, og også her er porttræet bevaret på museet i Odense.

OLUF BAGERS MØDRENE GAARD⁶⁷⁶

I 1585 arvede Oluf Bager sin mødrene gård Nørregade 29, som han nybyggede sammen med husrækken langs Nørregades og Fisketorvets østlige del. Medens de fleste af Oluf Bagers byggerier siden er blevet

ombygget, nybygget eller fjernet i forbindelse med byfornyelse og gennembrud, overlevede denne gård.

SANDSTENSTAVLEN

Over hoveddøren er bevaret en sandstenstavle, der viser Oluf Bagers bomærke og Margrethe Halvbjørns våbenskjold samt teksten:

*Olvf Bager i Ottense by,
lod her opbygge hans mørne gor af ny.
Gvd vnde os her sa ad byge oc bo,
ad vi hos Gvd maa faa den evige ro.
seg til ære oc os til gaffn,
i Faders Søns oc Helliands naffn.
1586*

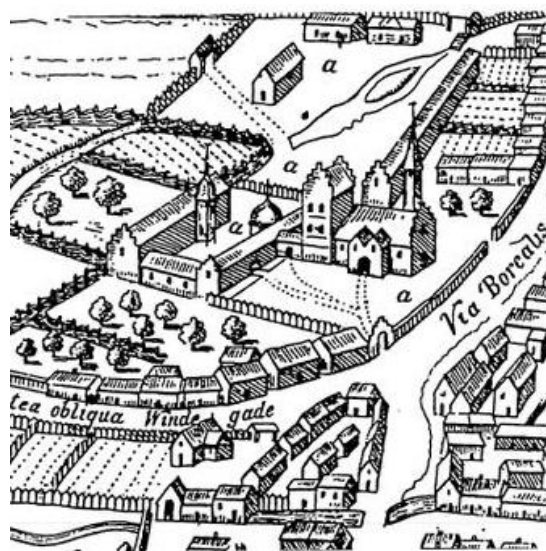

OLUF BAGERS MØDRENE GAARD

Oluf Bagers Mødrene Gaard har altid været omgivet af mystik. ”Der var omme i gaden et gammelt, gammelt hus, der var mere end 300 år, det kunne man læse sig til på bjælken, hvor årstallet var skåret ud tillige med tulipaner og humleranker; der stod hele vers bogstaverede som i gamle dage”, indleder H.C. Andersen sit eventyr ”Det Gamle Hus”.

I romanen ”O.T.” beskriver han, hvordan byens bæk Rosenbækken ”som en lille flod strømmer gennem kælderen på den gamle amtsstue, som den berømte Oluf Bager har bygget”. På tegningen af Sankt Hans Kloster og kirke i Odense ses Rosenbækken løbe ind under Oluf Bagers Mødrene Gård nederst til højre.

SANKT HANS KLOSTER 1593⁶⁷⁷

Ni Frederich den Anden med Guds Naade Danneimarkes, Norges, Wendes og Herters Konning, Hertug udi Schleswig, Holsteen, Stormarn og Dannercken, Greve udi Didenborg og Daphnenborgh, Gieralle witterligst: at Aar 1584 den 23de Septembris paa vort Rette-Ting udi vor Kiebstad Kiebenhavn, nærværende os effeliche Anders Bing til Suedstrup, vor Mand og Naad; Kaad Orde til Alslaw, Presten Guldenshiern til Wobsoerg, Dyrning Spar til Tordstiltup, og Pans Urne vor Secretair, vor Mand og Kiener, for os var skiftet og effeliche Oluf Bager, Kaadmand udi vor Kiebstad Dronse, med nogen Deroe og Jersfaling, paa nogen Gaarde, Goedz, Hauger og Eiendom han haver forfulgt til Naas, og forst udi Kette formlaate et Kieffter; som Dypfogden der sammeleds hadde forsejlet og laded paa skrifte, indendes der fire Ting at være forspndet, at forsa nese: Oluf Bager haver disse effeliche Gaarde, Goedz, Hauger og Eiendomm udi sin frie retlig Haand og havendes Deroe, og kender ingen anden der udiinden nogen Part, For, Deres alle Rettegiser uden Guds Allmægtige, hannem og hans sande Arvinger, liggendes derudi Bogen og uden fore, som er:

Forst den Gaard han nu sfo iboor, Noerden Adelgaden, som hans afsangne Fader og Moder for udi boede, med al sin Kangelis, Portrum og Gaardstrum, som han nu forsfunden er.

Nof de tvende muurde Huse der Hien næst hos, og det Huus og Gaard som Niels Wærdes iboor, med ald deres Gaardstrum, Portrum, Lagdrof og andet, som er altsammen fri Goedz og Eiendom, undtagen et lidet Støffe Jord bogs

i Gaarden, som skjelder aarlig 8 p danke til Guds spialet.

Nof det nye muurte Huus og Gaard nes sfo sig sfo, som tilsere: vor Iwende Waaninger; som og er alt fri Goedz og Eiendom, undtagen fem Mark, som gaar af et Støffe Jord til Søgn nærmst i vor Jene Sogn, og strefker sig samme Gaard i Wæster til det gamle Hermand Wærdes Huus; som nu Simon Bærskjer iboor, og i Lenselsen til hans eget Portrum, undtagen med Dyrtinger.

Nof den Gaard i Marregade, som strefker sig fra hans Porthuus og til Frank Wulles Hiernekstøp, som han baade skibe og maqeliste sig til af Jacob Jespersen, som og er altsammen fri Eiendom.

Nof det nye Porthuus der Noerden næst hos, som Niels Jensen nu iboor, som strefker sig til Hans Wærdes det store Huus, med sit fri Lagdrof, efter som det haver varet fra Wærdes Tid, item hellig Gistens Kirkegaard, som og nu er allsammen fri Eiendom.

Nof den Gaard i Marregade som hans Moder iboede, som strefker sig imellem afsangne Casper Mules Gaard og med sit fri Lagdrof langs i samme Gaard, og toert over Wæsten til Anders Kamskjelders Gaard og Hiernekstøp, som og er fri Eiendom, undtagen en Mark danke, som skal gives til fornemste Ddese Wye, for en Plads langs over Wens Drot.

Nof den Gaard i Wæstergade toert over for Naadhuset, som Christopher Wulf iboor, med item Christen Jersen og Paul Nielsen Gaard, som og er fri Eiendom, undtagen 2 Daler, som er Jordfald til St. Knuds Kloster.

Nof den Hauge som ligger paa det Hierne neden i Strædet ved Aaen, Mellemstrædet og den Hauge som Wæster Jens Paulsens haver af St. Knuds Kloster, og er samme hans Hauge og fri Eiendom.

Nof den Hauge ved Aaen, Wæsten næst op til Wæster Jens Paulsens Hauge, som Palle Christensen eplerd hannem, som og er Droy paa, Afstaa efter Afsking, undtagen det som gaar til Jordfald til St. Knuds Kloster.

Nof den lange Hauge ved St. Gierrundshelms, langs imellem Aaen og Vandveien, som han skibe til Eiendom af fornemste Ddese Wye.

Nof den Hauge paa Heeden imellem Jørgen Rattes og Jørgen Stedby, som han købt af Nieman Wærdes, med det Støffe Gæstfang, som og ligger ved St. Gierrundshelms, som hans og efter vort Droy og Begiering købt om til Eiendom af fornemste Ddese Wye, i hans Wærdens.

Nof den Hauge i det Stræde neden Wangs Breen, næst op til hans Søster Dorothea Sandbogs Hauge og Anne Søredstigers, som han haver faaet hans Sen Niels Bager, som og er fri Eiendom.

Nof en Hauge paa Heeden med Alachyn, mellem Wads Paaske og Karen Jøens Hauge, som han haver laandt Michel Pedersen en Tid lang.

Nof den Hauge mellem Wæstergades Port og Wiens Lyffe, som strefker sig fra Poren og Adelveien, neder til den Aar og Wandløb med Graabrødre Kloster, som og er fri Eiendom.

Nof en liden Hauge uden Hærsport, udt op til den Hauge, som afsangne Eiler Kenneds Arvinger i Wærgenhaver, og strefker sig imod Sørettedes Lyffe, som Wads Kild nu i Wærgenhaver, som og er fri Eiendom.

Nof to Hauger norden Wiens Lufft, den ene, som hans sal. Moder havde i Pant af Ddese Wye, som Just Guldsmid nu i Wærgenhaver, den anden som Wærdens Peter Bagers nu i Wærgenhaver.

Nof den Lyffe uden Hærsport, som afs. Magdalene Michels tilforn havde, og strefker sig langs Adelveien og saa neder til Nærbogstørets Søe, med sit fri Wærdes, og driligeste den Stoy deroest hos, som kaldet Wærdes, som og strefker sig i Mar langs Adelveien, vor Dronningens kroen, til den Wærdes sørløbet til Størens Humberg hauge, og er i sin Wærdes; toert over neden til den gl. Størens Wærdes hauge og Gierde, efter vort Wærdes Wærdes, som og er fri Eiendom.

Nof det Huus udi den Wærdes hauge og Gierde, mellem Karen Laurids Sørdens og Hans Knudsen, som han fik af os effeliche Jacob Wærdes vor Mand og Kiener, som og er fri Eiendom.

OLUF BAGERS LÅSEBREV 1584:

I 1584 tog Oluf Bager låsebrev, en slags kongelig tinglysning, på sine ejendomme. De omfattede 12 købmandsgårde, 16 huse, 14 haver og 6 grundstykker, alt ubehæftet. Der

var ganske enkelt en købmandsgård til hvert af hans 12 børn.

I 1587 blev Oluf Bager udnævnt til Kongelig Commerceråd (Commerciorum Præfectus) med ansvar for rigets handel. I den anledning han måtte opgive sin rådmandspost. Året efter døde kong Frederik II, og det var et hårdt slag for Oluf Bager. Han mistede en god ven, og del af hans kontrakter med staten blev annulleret. Herefter gik det ned af bakke for Oluf Bager.

Hundrede år tidligere havde fanatikeren og kvindehaderen, den tyske dominikanermunk Heinrich Kramer, udgivet "*Malleus Maleficarum*" (Heksehammeren). Bogen blev udbredt af pavestolen for at fremme den romersk-katolske kirkes modreformation. Dette førte efterhånden til hekseforfølgelse og kvindeundertrykkelse over hele Europa, og i 1589 var turen kommet til Odense. Her startede en hekseproces, efter der var sket skade på flere af Oluf Bagers skibe. Under afhøringen af en kvinde, der ansås for at være heks, forklarede hun, at hun havde vist sin datter, hvorledes hun kunne skade Oluf Bagers syv skibe ved at skvulpe syv æggeskaller i en spand vand. Dette som hævn for, at datteren ikke måtte gifte sig med en kontorbetjent, der var ansat hos Oluf Bager. At det var trolddom, var man ikke tvivl om, og helt sikre blev man, da hun via sine kunster fik præstens hat til at flyve op på det bål, hun skulle brændes på.

Der går det sagn, at Oluf Bager inviterede sine børn hjem på sine gamle dage. Her viste han dem en kiste, han havde ladet fylde med flintesten og dækket med sine sidste sølvdalere. Kisten ville han give til det af sine børn, der ville huse ham. Oluf Bager flyttede så ind hos sin datter Lisbeth sammen med

kisten. Da han døde, åbnede hun kisten, og fandt en stok med indskriften:

*Hvo der giver, til han tigger
han skal slås, til han ligger*

Baggrunden for historien var, at Oluf Bager på sine gamle dage forærede sine børn hver en købmandsgård, hvad de knapt påskønnede. Oluf Bager var dog stadig den femte rigeste mand i Odense, da han døde, så helt uden midler var han ikke. Af andre minder findes hans stolestader, der står i Dalum Kirke. Oluf Bager døde i 1602 under pesten, og hans gravsten står i Sankt Hans Kirke.

OLUF BAGERS LIGSTEN

Det var altså Oluf Bager, der blev gift med Margrethe Clausdatter Halvbjørn, med hvem han fik syv sønner, der alle blev uddannet i udlandet. De seks fik en handelsuddannelse, og nedsatte sig som købmænd, medens den syvende blev uddannet til magister på Padua Universitet. Døtrene blev gift i Odense. En af sønnerne var Claus Bager, der slog sig ned som købmand i Køge, hvor han blev gift med borgmesterens datter. Oluf Bager fik altså sønnen

CLAUS BAGER

**BORGMESTER STORKØBMAND
CLAUS OLUFSEN BAGER FRA KØGE**
(8). Han blev født i 1554. Allerede i en ung alder startede Claus Bager som købmand sammen med sin far, som det ses af kongens skrivelse fra 1579: *”Vi Frederik den Anden har sluttet kontrakt med Oluf Bagger, Raadmand i Ottense, at han og hans søn Claus Bagger i de næste 5 aar på egen bekostning og risiko skulle skaffe Kongen 500 amer rigtig god rhinsk vin til en rimelig pris; Kongen lover på den anden side, at han, når alle 500 amer vin er leveret, vil afkorte halvdelen af betalingen derfor i den sum Olluf Bagger aarlig skal betale kronen for det korn og andre varer som han i samme åringer oppebærer af Skanderborg Len og nogle len på Fyn, og lade Rentemesteren betale den anden halvdel med rede penge til Claus Bagger i to terminer, den ene så snart Claus Bagger er kommen hjem fra rejsen, den anden*

til Sankt Knuds Konges dag. Skanderborg den 5. november 1579.”

FLØJ AF CLAUD BAGER
KØBMANDSGÅRD

Claus Bager havde en international handelsuddannelse, ligesom han var lærd, og Domkapitlet ved Roskilde Domkirke hørte til hans omgangskreds. Han flyttede tidligt til Køge, der var en driftig handelsby og Sjællands rigeste købstad. Her slog Claus Bager sig ned som købmand, og blev gift med borgmester Peder Pedersens datter Bodil Pedersdatter. Han blev rådmand 1587 og borgmester 1590. I 1596 fik Claus Bager kongens opbakning til at foretage en handelsrejse til Norge med Anders Bager som skipper, og i 1600 fik han pas til handel på Østersøen med to handelsskibe med Svend Bager som skipper. I 1604 arvede Claus Bager Næsbyhoved Slot og Tollerlund efter sin far. Claus Bager havde en købmandsgård i Nørregade, hvor sidefløjen er bevaret som en del af Køge Museum.

I 1608 blev Claus Bager medlem af det berømte Kongelige Kjøbenhavnske

Skydeselskab, ligesom han var medlem af Danske Broderselskab.

I 1618 kom Rigsrevisionen til Køge, og der var kritiske bemærkninger til salg af byens ejendomme til borgmesteren, ligesom det blev kritiseret, at det offentlige betalte for drikkevarerne, når byens borgere mødtes for at varetage byens tarv⁶⁷⁸. I 1619 indførte kongen et rotationsprincip, hvor borgmesterposterne gik på omgang mellem byernes rådmænd, så i 1620 vendte Claus Bager tilbage til sin rådmandspost. Samme år fik han forleningsbrev på ølaccisen i Køge. I 1624 blev han belønnet for sin indsats for byen og kongen gennem fritagelse for alle kongelige og kommunale skatter og pligter.

Lige som sin far var også Claus Bager involveret i hekseprocesserne, idet han som borgmester var født retsformand for Køge Stadsret, der skulle dømme i de omfattende heksesager i Køge.

KØGE HUSKORS

Efter retsprotokollerne startede det i 1609 med, at Satan huserede i huset hos Claus Bagers svigerinde Anna Bartskjær, der boede på hjørnet af Torvet og Nørregade⁶⁷⁹. Først viste Satan sig som en skrubbetudse på to høje ben og dernæst som en brun stumpalet rotte. Så tog Satan Annas skikkelse, og bankede en bedstemor, de havde boende i huset. Satan besatte også manden, der fik ondt i ryggen, ligesom ungerne blev besat, så de hylede og skreg, og hunden, så den gøede afsindigt. De bad og bad, men intet hjalp.

Hysteriet havde gjort Anna trættekær, og i 1611 kom hun i skænderi med den velstillede rappenskralde enken Johanne Thomasis. Det fortsatte så med, at Satan råbte, *"Der går min frue"* ud af Annas epileptiske søns mund, hver gang Johanne gik forbi. Johanne blev derfor indkaldt til forhør. Forhøret viste, at Annas mand Hans Bartskjær havde købt en gård for næsen af Johanne, og det hævnede hun nu ved trolddomskunster.

HEKSESABAT, BÅL OG BRAND I KØGE

Troldoms-kunsterne udførte hun sammen med en anden heks, Mette Banghors. De ville således hekse Satan op af Ellebækken, men han ville ikke vise sig, og undskyldte sig med, at han havde to lange ører. Så tog Mette en

trebenet jerngryde på hovedet, og sagde, at Satan ikke behøvede at skamme sig, da hun selv havde tre lange ører. Dette beroligede Satan, der herefter viste sig i form af en rotte. Den havde de så fanget og sluppet løs i Bartskjærs hus. Mette indrømmede også, at hun havde haft samleje med Satan i skoven ved Ellebækken.

De havde fået hjælp til troldoms-kunsterne af Johannes vanføre tjenestepige Kirsten Lauridsdatter. Hun havde fået løfte om helbredelse for sin hofteskade og fem alen vadmæl til et nyt skørt, hvis hun lod sit vand i døbefonden under en af deres hekseorgier. Dette skulle hun nok ikke have gjort.

Da de indrømmede heksegerningerne over for et 16-mands nævningeting, blev de alle tre dømt til bål og brand. Der måtte ikke bruges tortur overfor anklagede, men dømte måtte gerne tortureres. Nu kom der så nye navne på bordet. Johanne Thomasis angav Valborg Bødkers. Her viste det sig, at de havde siddet og fået sig en hel del øl i Peder Bødkers hus, og lige pludselig sad Peder Bødker i et af sine kar fuldt af vand, uden nogen kunne forklare, hvordan han var kommet der. Hertil kom, at Valborg kunne føle noget levende, som løb op og ned inde i hendes lår. Forklaringen måtte være, at også deres hus var blevet ramt af et huskors.

DEN GAMLE OG NYE DØBEFONT

Oven på besudlingen af døbefonden skænkede Claus Bager Køge Kirke en ny døbefond af sort flammeret marmor, og der skulle ikke stå noget om hekseprocesser på den. I stedet står der, at den er sat *"I from og taknemmelig erindring, fordi Gud har bevaret vor bedste, største og mildeste konge, Christian IV fri for uendelige og overhængende farer under den grusomme krig mellem danskere og svenskere, og fordi han har skænket os en højst ønskelig fred, efter at svenskernes stærkt befæstede borge i Kalmer, Elsborg, Gulborg og Borgholm var besejrede, lod Claus Bagger med sin hustru Bodil dette arbejde udføre og forfærdige år 1613"*. Den besudlede døbefond endte sine dage på Køge Museum, medens den nye står i kirken.

Alt i alt endte det med, at 14 kvinder blev dømt og brændt på bålet på Galgebakken ved Norske Løve, inden hysteriet ebbede ud i 1615. At det har været en rædselsfuld sag for den gode borgmester Claus Bager, er der ingen tvivl om. Han skulle lede afhøringerne, hvor det var hans svigerinde der havde startet hele hysteriet, og en af de dømte var hustru til en velhavende købmand, der var lejer af Claus Bagers købmandsgård på hjørnet af Brogade og Fændediget.

Claus Bager havde et tæt og kærligt forhold til sin far, og året før sin død stod Oluf Bager for oversættelse og udgivelse af Johan Spangsbjergs *"Ægteskabsordenens speil og regel"*, der blev dedikeret til hans søn Claus og dennes hustru Bodil. Claus Bager var en velbeslået købmand, hvad der fremgår af den bevarede skifteprotokol over skiftet med hans fire sønner, der blev gennemført, da hans kone døde i 1627.

[p.220r] Vj efferscheffne Christian Pedersen, borgmester i Kiøge, Hanns Buech och Gegerhs Hanssens, raadsmænd sammesteds paa worre egne och samplige borgmestere och raads vegne, Chortt Rigter, thilfordrindt affsæformand, Christen Justen, byfoged, och Niels Isenst, hoeschiffne Bøden Kiøndis och søtteliggere, at aar efter Kriaj Indtill 1627. fraa denn 14. junij och thill denn 6. septembris, haffuer wij verret efter et wenlig schiffte och delning emellom ehirg och velagt mand, Klaus Bager, forlunds borgmester her i Kiøge, paa then emne, och hanns løren, som er erlig och velfforstaaende Peder Bagger, borger och induoener her sammesteds, och hanns hoeser Erick Bager paa deris egne vegne, samt Jacob Kortsen, thilfordrindt verger for Oluff Bagger, Saffren Jensen, kronmer, verger for Albed Klausdatter, och erlig och velagt Eneboldt Bassumens, raadmand her sammesteds, thilbetret och ombodenn fuldmægtig aff Christiani Klausem solff, paa then anden side, om huss demom efter deris sallige moder, Basidll Pedersdatter, thill moderne affue med sette kunde ledne och thilfælde, och er forbenædte Claus Bagers och hanns hustru offerdelende eiendomb her disden.	denn 28. dito aff factoren annatt 50 florin Anno 1625 denn 28 januarj slussammet 250 florin Interesse aff samme penge offer factorens regneschaff 12 florin Anno 1626 them 3. junij haffuer factoren betald thill Oluff Bagger 1000 florin Denn 20 octobris leuere factoren Oluff Bagger 1 styver Oppehar Oluff aff factoren offer hanns schriffte bae aff them 27. martii anno 1627 thill Jenns Jensen i Kiøge 8 dage offer sagt schall betallis 100 florin 22. junij haffuer Oluff oppbebaeren aff factoren som her igern thill Peder Jørgensen schall betallis 151 florin [p. 222r] Herforulden haffuer Bernhards Wøget som war her inde paa Oluff Bagers vegne, bekommit anno 1626 them 24. octobris thill mester Hanns Kraftis samme 5 specieer Noch haffuer factoren leuere thill Oluff, och Bernhards Wøget bekom thill reisepenge 25 florin Summa, som Oluff haffuer bekommit ehir 1276 sleddr
[p. 220r] Dyligeste kaaber, messing, thinn och tharwaere aff Henning Luttermand, Jenns Mathren, Soren Oluffsen, Lauridtz Jensen, bager, Kresten Nielsen, bager, Aarnt Hendricksen Koch, Kresten Simonsen wed Thortfaatt och Saffren Jennsen, borgere her i Kiøge, vurderet som efterlyger:	Summa, som Oluff haffuer bekommit ehir 1276 sleddr
Guld och søff Indtill weger aff Just Guldsmid och Frederik Guldsmid, linkede, sønnekledder och benskælder wd juldor laggt aff erlig och godlydtyge quind. Bartha, Kasmus Piensens och Bergette Ancker Hanssens, som der thill aff faderren och forschreffne bae om deris formynderer var ombæde. Och denn eigendoms wd Helsingør Indtill aff borgere thiden derthill udnæfnt warderet och sidenn decht och schiff faderren och barnenn emellom som efterlyger:	Christian Bager haffuer bekommit som efterlyger: Indtill hanns handschreff fraa Augusten Jensen wd Helsingør, dateret 2. motii anno 1624, luidendes paa 30 specieer Anno 1627 them 22. februarij haffuer factoren leuere Christiani 12 florin Een thill reisepenge 12 specieer Summa som Christian haffuer bekommit 73 sleddr 8 sk
Først epterson befendis Claus Bagers born, nemlich Peder Bager, at haffue bekommit wd allf welle weschiffte boe, 36 lod wægsche guld, huer lod 7 enckene daller, ehir wd mynt 378 dr	Christian Bager haffuer bekommit som efterlyger: Indtill hanns handschreff fraa Augusten Jensen wd Helsingør, dateret 2. motii anno 1624, luidendes paa 30 specieer Anno 1627 them 22. februarij haffuer factoren leuere Christiani 12 florin Een thill reisepenge 12 specieer Summa som Christian haffuer bekommit 73 sleddr 8 sk
Erick Bager haffuer bekommit som hannom aff hanns fader ehir paa vegsel affschreffne thill Frankrike, och ellens for hannoms uilagt og betald som efterlyger: [p.221r] Først haffuer Klaus Bager indtill Erick Bagers handschreff, daterit Amsterdamb denn 17 decembris 1623 fraa Puelde Villum, som Indtill luetall Lauridtz Møllengraffenn offer hanns quindatis luidelse 300 florin 20 styver Noch indtill Erick Bagers handschreff daterit Amsterdamb denn 18 decembris anno 1623 fraa Madelcke Hylsbens luidende paa 343 florin Endnu er indtill Erick Bagers handschreff daterit Paris denn 20 juni 1624, fraa doctor Nick Foes, luidendes paa 20 fransche croner, huer 60 stiver, ehir 60 florin	Summa, som Oluff haffuer bekommit ehir 1276 sleddr
I lige maader indtill Erick Bagers handschreff wd giffenn forschreffne aar och dagh fraa Peder Vibe, luidendes paa 30 florin	Christian Bager haffuer bekommit som efterlyger: Indtill hanns handschreff fraa Augusten Jensen wd Helsingør, dateret 2. motii anno 1624, luidendes paa 30 specieer Anno 1627 them 22. februarij haffuer factoren leuere Christiani 12 florin Een thill reisepenge 12 specieer Summa som Christian haffuer bekommit 73 sleddr 8 sk

Det nederste quindstede, wd denn effuerste stoff, paa denn nære side och i marcken for 12. Summa paa forschreffne eiendoms taxt huer dr 64 sk	Om den offrige eigendoms: Er faderren med barnenn och deris formid dwe saddele forligte, aff faderren tilkommer hollfastgaarden, hanns sielff bese, samt med kackeloffne, jernelouere, bryggekæll och bryggerischaff, bencke och huss nagelstæ, thissammens vurderet for 3000	wog 1 lod 3 qt thallerer 15, och 2 store vaserperle, store vaserperle 4 lod 1 qt medelmædige vaserperle 75 lod enn halff perlehauffe veger 13 lod
Deremod tilfaldt barnenn: Denn gaardt Peder Bager wd boer, med haffuens derhuus, jernkackeloffne, och huss nagelstæ er, boegkedell och et boegkæ, saa och denn ode boelig wd thill Frøelgje, thissammen vurderet for 3000	Saa boer paa Bierge med lystuere thaxeret for 220 Denn haffue wd thill voldenn paa Bierge, vurderet for 160 Denn ode malle her nederfor byenn vurderet for 120 2 quindstader vnder thornit 18 Dett effuerste stæde i denn nederste stæll ved pulpertait, som borgmester och raadts stælle var thifforne 22 Dett 6. stæde wd forschreffne stæll 8 Dett 3. stæde wd denn stæll nest westenn predickestællen, som salg Boell Pedersdatter self wd stoed, vurt for [p. 224r] Dett fierde stæde i samme stæll for Threnede stæde wd denn effuerste stæll paa denn nære side wed murenn, det fæste vurderet for 18 det andet vurderet for det thredie vurderet for 16 Summa paa den eigendoms taxt barnene tilfaldt ehir 4603 thill 64 sk daleren	Børnene bekom deremod lige saa meget aff alle slaugs, wnderthagedes emod de 15 thallerer och 2 store vaserperle, bekom barnen 16 thallerper. [p.224v] Guld schiff som efterlyger: 1 portegabser 1 liden pandterkiele 1 signetring, wger wngersche guld noch herforulden 1 ddbill ducat 1 milreegyldenn, herforulden 1 stycke kiede 2 guldstiffer 1 guldkurffue 1 ring med 5 smaas rubiner 4 smaas stycker brudett guld 1 smycke med 10 bemese demarter wd jenn vreden ringh 1 andenn ring, noch 2 stiffer och 1 ornberg wger thissammen 9 laad 3 qt ringe cronoguld Herforulden en borde med søff slagenn 1 desmerknapp 1 søff skuepenge, 1 bemesehed med søff beslagen, och 2 smaas stycker søff, wger 56½ laad
[p. 222v] Deremod er nu igen aff felldtz weschiffte boe thill vederlag wdlaagt thill deris fader, forschreffne Klaus Bagger, som efterlyger: Denn eigendoms wd Helsingør, som ehir vurderet 1375 Denn gaard wd Nyportstæde i Kiøge 1000 Klosterhaffenn och then kaalhafte lag Joern Fischers for 350 Alle thissære med sønne, kister, schrinne, schaff, stælle, sønnevædschaff och thænde kær, vurt thissammen for 344½ dr slet mynt Er thissammen 3269½	Deremod tilfaldt barnenn: 1 schie och 1 stobt penge, wgerett thissammens 7 laad 1 qt wngersche guld 1 stycke kiede 12 guldnarb 4 stiffer 4 ringe 1 crucifix med 5 smargler wd 1 ring med en tarokus wd och nogle andres smaas brudet guld, wger thissammens 11 lod ringe cronoguld Herforulden 1 ring med 3 demarter wd vurderet for 7 rixdr	

CLAUS BAGERS SKIFTEPROTOKOL

Efter skifteprotokollen ejede Claus Bager 4 købmandsgårde i Køge og 1 i Helsingør. Herudover ejede han 23 boliger, 3 vejmøller, Klosterhaven, boder og pakhuse. Han ejede også en ejendomsgård med 5 tilliggende boliger i Strøby, der var en oprindelig medgift fra hans svigerfar. Hertil kom guld, diamanter og 10 stolestader i Køge Kirke. Som sin far havde Claus Bager også sikret en købmandsgård til hvert af sine børn. Claus Bager døde i 1629. Han var gift med Bodil Pedersdatter, der stammede fra

213. THOMAS FORBES AF LLEWELYN

THOMAS FORBES AF LLEWELYN (13) var født 1385. Han fik sønnen

THOMAS THOMASON LLEWELYN FRA MONTROSE (12). Han var født omkring 1420 i Montrose nær Edinburgh. Thomas Llewelyn fik sønnen

BORGMESTER DAVID THOMASON LLEWELYN FRA HELSINGØR (11). Han var født omkring 1480 i Montrose, og flyttede senere til Helsingør, hvor han var borgmester 1511-1513. David Llewelyn døde i 1521 i Helsingør. Han fik datteren

MARINE KARIN DAVIDSDATTER FRA HELSINGØR (10). Hun var født 1515 i Helsingør. Marine Davidsdatter omtales sidste gang i 1540 i Helsingør. Hun blev gift med

KONGELIG MØNTMESTER KØBMAND POVL FECHTEL FRA KØBENHAVN (10). Han var født omkring 1500 i Hamborg. Povl Fechtel kom nok til Danmark sammen med kong Christian III, og vi træffer ham første gang i Helsingør i 1535, hvor han kvitterede for penge, han på kongens vegne havde modtaget fra møntmesteren i

Roskilde. Året efter blev han kaldt til København af kong Christian III for at blive møntmester på den nye mønt, som kongen havde oprettet i det nedlagte Sankt Clara Kloster. I 1549 blev han forlenet med kongens tiende af Værløse Sogn og i 1553 af Herstedvester Sogn.

FECHTELS KLIPPINGE

I 1563 gik kong Fredrik II i krig, og skulle bruge mange penge. Dem skaffede han bl.a. ved at producere klippinge af lav lødighed. Disse Klippinge var klippet ud af underlødigt plademetal og stemplet. Følgen var, at købmændene ikke ville modtage dem for pålydende.

Købmændene løste så problemet ved at sætte prisen på deres varer op. Anså de pengene for at have den halve værdi af pålydende, satte de bare prisen op til det dobbelte. Dette fik kongen til at reagere ved at sætte galger op ved købstæderne og skrive til rådhus og herredsting ”at vi, da mange sætte varer til dobbelt værdi, fordi de ikke vil antage den mønt, som vi nu lader mønte, for fulde, ville lade uden al nåde straffe dem ved livet, som ikke vil antage vor mønt for den værdi, vi haver ladet den slå til”.

Året efter hærgede pesten i København. Den hærgede slemt på Mønten, hvor det gik ud over Poul Fechtels svende og hans svoger Hans Delhusen. Han havde aflastet Povl

Fechtels, og var udset til at efterfølge ham, men nu gik han hen og døde.

MØNTMESTERENS VÆRKSTED

Derfor ønskede Poul Fechtel at trække sig tilbage, hvilket han begrundede med alder og skrøbelighed. Kongen mente dog ikke, at Poul Fechtel med ære kunne frasige sig stillingen, før der var skaffet en kvalificeret efterfølger. Kongen havde behov for troværdig mønt til at finansiere sine krige. Poul Fechtel oplærte så en efterfølger, og i 1565 fik han lov at trække sig som møntmester, og kongen takkede ham for *”tro tjeneste og godt regnskab”*. Han fik forlenet kongens tiende af Gladsaxe Sogn som pension⁶⁸⁰.

Povl Fechtel var købmand ved siden af sin stilling som møntmester. Han fik således toldfrihed til at udføre varer til Tyskland i 1550'erne. I 1562 overlod han kongen fem gårde ved Helsingør, som Esrom Kloster havde pantsat hos Poul Fechtel, mod at kongen gav hans søn livsbrev på et embede som kannik og et vicarie i Lund. I 1573 blev Poul Fechtel lavsbroder i Danske Kompagni. Poul Fechtel skænkede en ny altertavle til Sankt Nicolai Kirke i København, men denne gik til ved et lynnedslag i 1560. I 1566 købte han stolestade i samme kirke.

Povl Fechtel var en formuende mand, og i 1590 skænkede han 3.000 Rigsdaler, der stod på rente hos Hamborgs Magistrat, til en stiftelse for fattige husvilde i *De Hamborgerske Sjæleboder*, som han havde ladet opføre i 1570. Boderne lå på deres oprindelige plads frem til 1908, hvor de faldt for byfornyelsen, og blev flyttet til det ny opførte *Povl Fechtels Hospital* på Frederikssundsvej 78. Her er der 31 lejligheder til værdigt trængende. Boderne skulle bestyres af hans familie, der også fik forret til dem.

POVL FECHTELS ÆRESMEDALJE⁶⁸¹

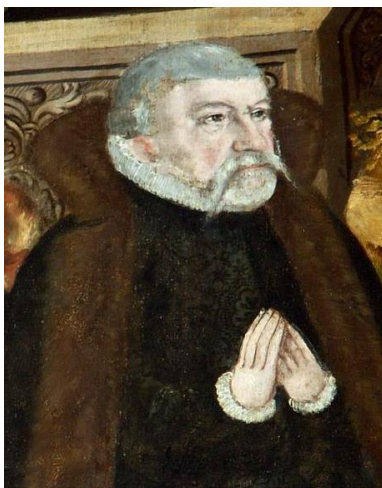
Der blev udstedt guld- og sølvmedaljer til Poul Fechtels ære med hans valgsprog *”Ick leve in Godt”* og indskriften *”God heft gegeven gelyck vnd lang leven”*. Mønterne findes i den kongelige mønt- og medaljesamling. Poul Fechtel døde 1596 i København. Sammen med Marine Davidsdatter fik han datteren

ALHED POULSDATTER FECHTEL FRA KØBENHAVN (9). Hun var født 1540. Alhed Fechtel blev gift med borgmester Peder Pedersen fra Køge i 1560. På sine gamle dage bevilgede kong Frederik II enkepension til hende på baggrund af hendes mands *”tro tjeneste mod Riget og byen”*. Hun døde 1602 i Køge.

ALHED FECHTEL

Alhed Fechtel findes afbildet på Peder Pedersens familieepitafium i Køge Kirke. Epitafiet er fra 1584 og placeret på den nordvestligste søjle i Hovedskibet. Hun er også afbildet på en meget velbevaret figurgravsten i familiekapellet i Køge Kirke i kirkens sydøstlige fløj. Her ligger hun antagelig begravet. Alhed Poulsdatter Fechtel var gift med

PEDER PEDERSEN

**BORGMESTER STORKØBMAND
PEDER PEDERSEN FRA KØGE (9).** Han var født 1517, og var købmand og Køges rige mand. Peder Pedersen blev først gift med borgmester Siger Lauritsens datter Bodil i 1544. Hun døde i 1560, hvorefter han blev gift med Alhed Poulsdatter Fechtel.

FAMILIEN PEDERSENS EPITAFIUM

Peder Pedersen blev rådmand i 1571 og borgmester i 1574, hvad han var frem til 1588. I 1579 skrev kongen til Peder Pedersen og Magistraten, at de skulle holde sig fra handel med russerne, og indsende en opgørelse over den skade, svenskerne havde tilføjet dem siden fredsslutningen 1570. Der var også problemer med fribyttere fra Danzig og Rostock, og også her blev Magistraten bedt om at indsende en opgørelse over skaden, ligesom de blev bedt om at deltage i jagten på fribytterne.

I 1571 betalte Peder Pedersen og de øvrige rådmænd for istandsættelse af Køge Kirke, der var ikke var blevet vedligeholdt siden reformationen. Til minde om dette lod de

opsætte en tavle i våbenhuset, som stadig hænger der. Peder Pedersen skænkede også kirken en ny klokke, på hvilken der står:

PEDER PEDERSENS KLOKKE

*Salig er den som tager sig en nødtørfhige
(hjælper den nødstedte)
Herren skal frelse hanom vdi ten onde tid
Herren skal bevare hanom oc icke give
hanom vidi hans fjenders vilge
ano domini mdlxxi vdi juni måned lod Peder
Persen rodmand i Kiøge bekoste den klokke
ad støbe
Gud til lof oc mennisken til een hokomelse
amen pl pmk av Hans Klocke Støber.*

Peder Pedersen skænkede kirkens østlige inventar med sangerpulpitur. Det er udsmykket med billeder fra latinskolen, der viser allegorier over videnskaberne (retorik, dialektik, geometri, aritmetik, astronomi, og musik), sanserne (høre, se, føle, lugte og smage), de ni musen, kong David og de fire apostle. Under sangerpulpituret indrettede han familiens stolestader. Hans eget stolestade er nord for indgangen med PP og hans bomærke på døren, medens hans søn Rasmus Pedersens stolestade er syd for indgangen.

PEDER PEDERSENS STOLESTADE

SANGERPULPITUR

I det sydlige stolestades udsmykning findes et renæssance perspektivbillede, der sandsynligvis viser kirkens indre med familiens medlemmer i skibet og latinskolen i koret.

FAMILIEN I KIRKEN

I 1584 lod Peder Pedersen sig og sin familie male på et epitafium, der er det ældste epitafium i Køge Kirke. På dette er malet portrætter af Peder Pedersen, hans to hustruer og sytten børn. Ovenover er malet Kristi Opstandelse.

PEDER PEDERSEN OG ALHED FECHTEL
MED BØRN

Under billedet står: *"Peder Pedersen, Borgemester i Kiøge met sine tvende Hustruer oc beggis deris Børn. Bodil, hans første hustru, som wor Siger Lauridsen Borgemesters Daater i Kiøge, lefde met hannem paa sextende Aar og fødte tre sønner: Laurits, Siger, Peder oc fire Døther: Bodil, Karine, Anne og Mariane, hans anden Hustru, som wor Povil Fechtels Myntemesters Daather i Kiøbenhafn, fødte sex sønner: Povil, Simen, Dirick, Laurits, Rasmus, David og tho Døther: Bodil og Anne oc end tvende Børn foruden Naffn om hvilke vi tro og at være i det evige lif oc lefede de samen 35 år"*.

ALTERKANDE

I 1590 skænkede Peder Pedersen og Alhed Fechtel kirken en sølvkande til brug ved nadveren. Under låget står: *"Peder Pedersen, Alhed Pouelsdatter haver givet denne kande til Kiøge Kirke"*. Peder Pedersen betalte også for en tilbygning til Klosterkirken. Han oprettede Peder Pedersens Fundats af 20.12.1592 med en formue på 2.800 rigsdaler, der gik til fattigvæsenet og til Steens Boder med boliger for værdigt trængende. Han gav 400 rigsdaler til Køge Latinskole.

PEDER PEDERSEN

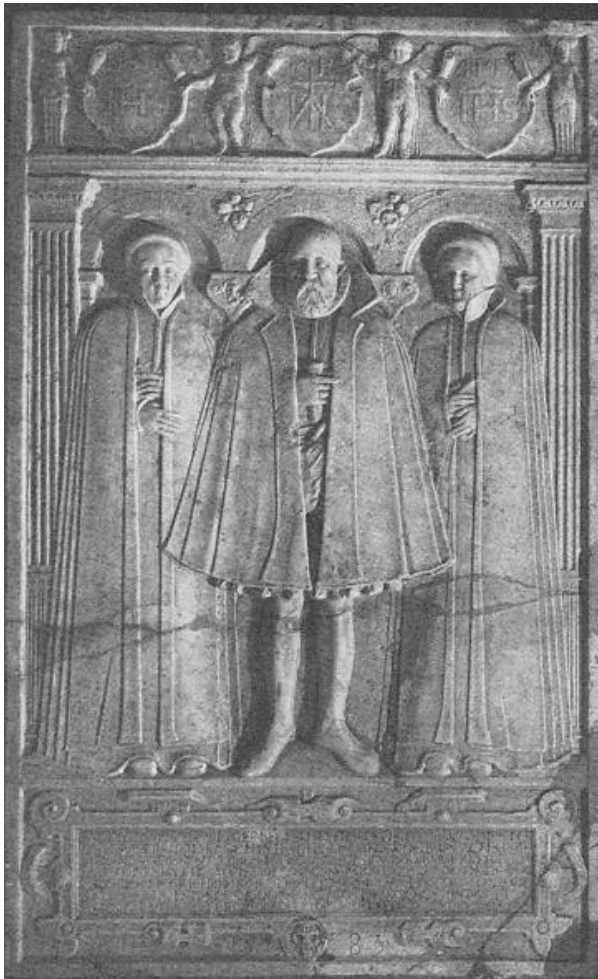
Peder Pedersen døde i 1595, og blev også begravet i familiekapellet. På hans gravsten er han afbildet sammen med sine to hustruer. Gravstenen er udhugget i 1583, og regnes for at være meget vellignende. Rundt om de tre figurer er indhugget ordsprog:

*Af aske oc iord hafver dv mig skabt
o Herre lad mig ike blifve fortabt*

*Denne verdsens lefnit er ligerviis
som den der bygger paa en iis*

*Saa lenge vi lefve skal hver atraa
at hand en salig afgang kan faa*

Gravstenen er et af de fornemste danske billedmonumenter fra renæssancen. Sammen med Alhed Poulsdatter fik han datteren

PEDER PEDERSEN MED ALHED
FECHTEL PÅ SIN VENSTRE SIDE

BODIL PEDERSDATTER FRA KØGE (8). Hun blev født omkring 1570. Bodil Pedersdatter blev også afbildet på familiens epitafium i Køge Kirke. Det var hende, der blev gift med Claus Bager i 1587. Året efter fik hun en søn ved navn Peder, der døde kun ½ år gammel. Han blev begravet i Køge Kirke sammen med en senere søster, der også døde ung. Deres figurgravsten findes stadig i kirken.

BODIL PEDERSDATTER

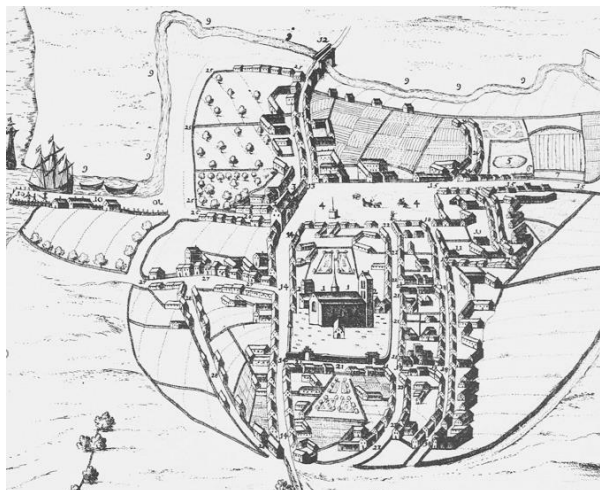
I 1589 fik de igen en søn, og efter traditionen fik han samme navn som sin afdøde bror. Bodil Pedersdatter døde i 1627. Sammen med Claus Bager fik hun altså sønnen

BØRNEENES GRAVSTEN

KØBMAND PEDER CLAUSEN BAGER FRA KØGE (7). Han var født i 1586 i Køge.

Peder Bager var en af Køges velbeslåede købmænd, med sin købmandsgård placeret på hjørnet af Brogade og Fændediget. Han var med til at etablere *Køge Spanske Kompagni*, der blev etableret på baggrund af en af kong Christian IV's forordninger til at fremme importen af bl.a. vin og salt fra Spanien og Frankrig under krigen mellem Spanien og Holland. Forhandlingerne om at etablere et sådant privilegeret handelskompagni startede i 1622, hvor byens købmænd samt nogle købmænd fra Stege blev optaget i kompagniet. I alt havde kompagniet 20 parthavere, og Peder bager blev valgt til direktør i 1626.

KØGE 1677 E.KR.⁶⁸²

Selskabet havde dog ikke succes, og allerede året efter sin etablering måtte det sælge sin kompagnibygning på havnen i Køge. Samme år døde Peder Bagers mor Bodil Pedersdatter, og Claus Bager skiftede med sine børn. Her arvede Peder Bager 3.000 rigsdaler, herunder købmandsgården på hjørnet af Brogade og Fændediget, som han beboede, og ejendomsgården med fem boliger i Strøby. I 1632 solgte han sin købmandsgård, men nåede ikke at fraflytte den inden den store brand i Køge i 1633. Det år brændte halvdelen af alle bygninger i Køge, herunder Peder

Bagers købmandsgård, og han måtte flytte til sin ejendomsgård i Strøby, hvor han optræder i 1639⁶⁸³.

I 1642 måtte Peder Bager også opgive ejendomsgården i Strøby, men takket være familiens gode kontakter til Domkapitlet ved Roskilde Domkirke fik han domkirkens gård matr.nr. 23/2, Birkevang i Ølsemagle, der lå lige nord for Køge. I 1644 optrådte Peder Bager på Ramsø Herredsting. Peder Bager blev også kanniketjener på sine gamle dage. Han døde 1670 i Ølsemagle. Peder Clausen Bager fik sønnen

RYTTERI

GÅRDMAND JENS PEDERSEN BAGER FRA BIRKEVANG (6). Han overtog Birkevang, og i 1670 blev gården omdannet til ryttergård. At gården var ryttergård betød, at den var fri for skatter og afgifter, men til gengæld skulle holde en rytter, der kunne rykke ud, når der var behov. Fra skattemandtællingen 1677 kan vi se, at der ud over Jens Bager og hans hustru var deres børn, tre tjenestefolk, fire heste, otte køer, syv får og fem svin på gården. Jens Bager omtales sidste gang i 1682. Han var gift med

KAREN OLUFSDATTER FRA BIRKEVANG (6). Karen Olufsdatter var født i Ølsemagle. Sammen med Jens Pedersen Bager fik hun sønnen

GÅRDMAND PEDER JENSEN BAGER FRA BIRKEVANG (5). Han blev født i 1673 i Assendrup, og overtog ryttergården Birkevang efter sin far. Efter Store Nordiske Krig solgte kronen gården til Gisselfeld Gods, da kongen manglede penge. Peder Jensen Bager døde 1757 i Ølsemagle. Han var gift med

KIRSTEN NIELSDATTER FRA BIRKEVANG (5). Hun var født i 1692 i Ølsemagle, og døde 1788 samme sted. Sammen med Peder Jensen Bager fik hun tre sønner, der alle døde i 20-årsalderen, og datteren

GERTRUD PEDERSDATTER BAGER FRA BIRKEVANG (4). Hun var født i 1735 i Ølsemagle. Gertrud Pedersdatter Bager døde i 1817 samme sted. Hun blev gift med Peder Christensen, der stammede fra

214. GÅRDMAND PEDER MADSEN FRA ØLSEMAGLE

GÅRDMAND PEDER MADSEN FRA ØLSEMAGLE (7) var født 1640. Han var gårdmand i Ølsemagle, hvor han døde 1704. Han var gift med

BIRRETE PEDERS FRA ØLSEMAGLE (7). Hun var født omkring 1638, og døde 1693 i Ølsemagle. Sammen med Peder Madsen fik hun sønnen

GÅRDMAND MADS PEDERSEN FRA ØLBY (6). Han var født 1677, og blev gårdmand i Ølby. Mads Pedersen døde 1750 i Ølsemagle. Han blev gift med datteren af

GÅRDMAND MORTEN IBSEN FRA ØLSEMAGLE (7). Han var gårdmand på matr.nr. 4 i Ølsemagle under Frue Kirkes Gods i 1682. Morten Ibsen fik datteren

KAREN MORTENSDATTER FRA ØLSEMAGLE (6). Hun var født omkring 1678. Karen Mortensdatter døde 1710 i Ølby, og blev begravet i Højelse. Sammen med Mads Pedersen fik hun datteren

BIRTHE MADSDATTER FRA ØLSEMAGLE (5). Hun var født 1706 i Ølby, og døde 1786 i Ølsemagle i en alder af 86 år. Hun var gift med Christen Jacobsen, hvis farfar var

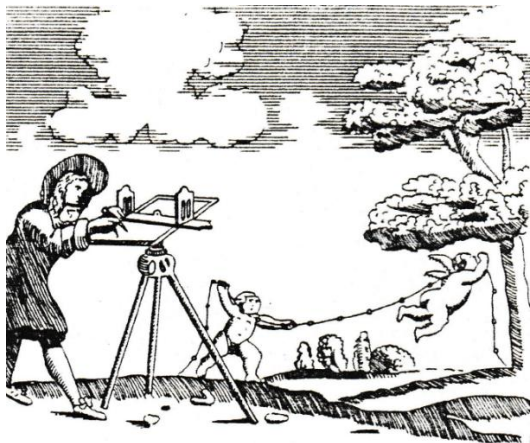
GÅRDMAND HANS JACOBSEN FRA ØLSEMAGLE (7). Han var gårdmand på ryttergården matr.nr. 9 i Ølsemagle i 1682. Hans Jacobsen fik sønnen

GÅRDMAND JACOB HANSEN FRA ØLSEMAGLE (6). Han efterfulgte faderen som gårdmand på matr.nr. 9 i Ølsemagle, der nu var under Gisselfeld Gods. Jacob Hansen fik sønnen

GÅRDMAND CHRISTEN JACOBSEN FRA ØLSEMAGLE (5). Han blev født 1699. Christen Jacobsen efterfulgte sin far som gårdmand på matr.nr. 9 i Ølsemagle, hvor han døde i 1768. Det var ham, der var gift med Birthe Madsdatter, med hvem han fik sønnerne Christen Christensen og Peder Christensen, som begge indgår i slægten. Vi har altså

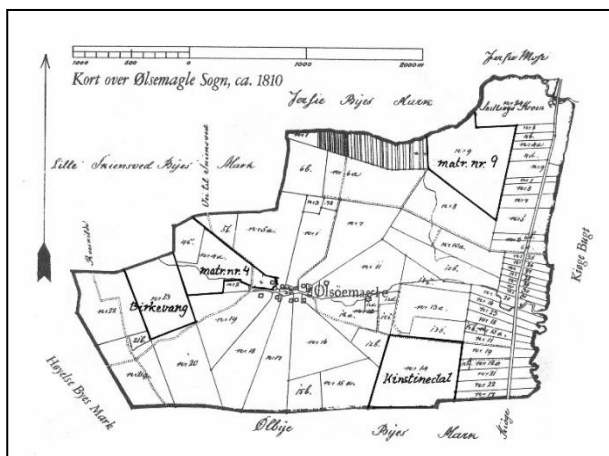
GÅRDMAND PEDER CHRISTENSEN FRA ØLSEMAGLE (4). Han var født i 1734 i Ølsemagle. Peder Christensen blev gift med Gertrud Pedersdatter Bager i 1758. Han overtog matr.nr. 9 efter sin far, og det var i Peder Christensens dage, at Ølsemagle blev udskiftet. Hofjunker Neergaard fra Svenstrup Gods begærede Ølsemagle udskiftet i 1798. Året efter havde landinspektør Lund udskiftningsplanen klar, og efter denne fik hver gård en hovedlod og en strandlod. Lidt

over halvdelen af gårdene skulle udflyttes, og blandt disse var matr.nr. 9 og Birkevang. Parterne var imidlertid uenige i planen, og sagen blev udsat.

UDSKIFTNING

I foråret 1800 skrev landinspektøren så til amtmanden, at *”jeg ønsker at fremme udskiftningen af Ølsemagle så hurtigst som muligt, fordi bønderne har lidt og vil lide endnu mere ved udsættelsen”*. Følgen blev, at landinspektørens plan blev gennemført. Peder Christensen døde i 1804 i Ølsemagle. Det var ham, der var gift med Gertrud Pedersdatter Bager, med hvem han fik datteren

ØLSEMAGLE EFTER
UDSKIFTNINGEN⁶⁸⁴

KIRSTEN PEDERSDATTER FRA ØLSEMAGLE (3). Hun blev født i 1767 i

Ølsemagle, og døde i 1840. Kirsten Pedersdatter blev gift med sin fætter Laurs Christensen, der også stammede fra

GÅRDMAND CHRISTEN JACOBSEN FRA ØLSEMAGLE (5) og BIRTHE MADSDATTER FRA ØLSEMAGLE (5), der endvidere fik sønnen

GÅRDMAND CHRISTEN CHRISTENSEN FRA ØLSEMAGLE (4). Han blev født 1729 på matr.nr. 9 i Ølsemagle. Christen Christensen blev gift med Kirsten Lauritsdatter, og da hendes far døde i 1751, overtog de hendes fædrene gård, matr. nr. 4 i Ølsemagle. Inden overtagelsen måtte han dog løse frihedsbrev, da gården hørte under et andet gods. Kong Christian VI havde indført stavnsbåndet i 1733, og nu måtte ingen mellem 4 og 40 år rejse fra det gods, de var født under, hvis herremanden havde brug for dem. Christen Christensen døde i 1781. Han var gift med datteren af

GÅRDMAND LAURITS JEPPESEN FRA ØLSEMAGLE (5). Han blev født 1695, og var gårdmand på matr.nr. 4 i Ølsemagle under Københavns Universitetets Gods. Lars Jeppeesen døde 1751. Han fik datteren

KIRSTEN LAURITSDATTER FRA ØLSEMAGLE (4). Hun var født 1738, og døde 1821. Sammen med Christen Christensen fik hun sønnen

GÅRDMAND LAURS CHRISTENSEN FRA ØLSEMAGLE (3). Han blev født 1761. Laurs Christensen overtog matr. nr. 4 i Ølsemagle efter sin far. Gården hørte under Universitetets Gods. Da landsbyen skulle udskiftes, hørte gården til blandt de bedst vedligeholdte, så den blev liggende i landsbyen. Laurs Christensen døde i 1820 i Ølsemagle. Det var Laurs Christensen, der

blev gift med sin kusine Kirsten Pedersdatter, så de måtte løse kongebrev. Sammen fik de sønnen

GÅRDMAND CHRISTEN LARSEN FRA ØLSEMAGLE (2). Han var født 1794 i Ølsemagle. Christen Larsen overtog gården matr.nr. 4 i Ølsemagle efter sin far, men havde svært ved at holde sig fra flasken. Han døde i 1879 i Ølsemagle. Christen Larsen blev gift i 1817 med Birthe Jacobsdatter, der stammede fra

215. BOMMAND HANS NIELSEN FRA DRIFTEBROHUS

BOMMAND HANS NIELSEN FRA DRIFTEBROHUS (5) var bommand ved Driftebro mellem Køge og Solrød. Han fik datteren

GUNDEL HANSDATTER FRA DRIFTEBROHUS (4). Hun blev født 1731. Gundel Hansdatter blev gift 1759 i Ølsemagle med sønnen af

ERIK NIELSEN FRA ØLSEMAGLE (5). Han fik sønnen

SKOMAGER NIELS ERIKSEN FRA ØLSEMAGLE (4). Han blev født 1733, og var skomager i Ølsemagle. Niels Eriksen døde 1799 samme sted. Sammen med Gundel Hansdatter fik han sønnen

GÅRDMAND JACOB NIELSEN FRA ØLSEMAGLE (3). Han blev født 1764 i Ølsemagle, hvor han blev gårdmand på matr.nr. 19 under Svenstrup Gods, da han giftede sig med enken Maren Andersdatter i 1794. Jacob Nielsen døde 1847 i Ølsemagle i en alder af 83 år. Han var gift med datteren af

GÅRDMAND ANDERS SØRENSEN FRA JERSIE (4). Han var gift med

KIRSTEN OLSDATTER FRA JERSIE (4). Sammen med Anders Sørensen fik hun datteren

MAREN ANDERSDATTER FRA ØLSEMAGLE (3). Hun var født 1758, og var først gift med gårdmand Jens Hansen på matr.nr. 19 i Ølsemagle. Da han døde 1794, blev hun gift med Jacob Nielsen, der overtog gården. Maren Andersdatter døde 1843 i Ølsemagle i en alder af 89 år. Sammen med Jacob Nielsen fik hun datteren

BIRTHE JACOBSDATTER FRA ØLSEMAGLE (2). Hun var født 1798 i Ølsemagle, og døde 1854 samme sted. Det var hende, der var gift med gårdmand Christen Larsen, med hvem hun fik datteren

KIRSTEN CHRISTENSDATTER FRA ØLSEMAGLE (1). Hun var født 1817 på matr. nr. 4 i Ølsemagle. Om hende ved vi, at hun optrådte i sort kjole med mange underskørter, hue og guldnakke, når hun skulle ud.

KIRSTEN CHRISTENSDATTER

Hun døde i 1892 i Lille Skensved. Kirsten Christensdatter blev gift med gårdmand Ole Jørgensen, der stammede fra

216. HANS HANSEN FRA HEJNERUP

HANS HANSEN FRA HEJNERUP (7) døde 1701 i Hejnerup. Han fik datteren

MARGRETHE HANSDATTER FRA HEJNERUP (6). Hun blev født 1671 i Hejnerup, og døde samme sted 1730. Hun blev gift 1697 med sønnen af

PEDER MADSEN (7). Han var født 1629, og døde 1689. Peder Madsen blev gift med

KAREN PEDERS (7). Hun døde 1698. Sammen med Peder Madsen fik hun sønnen

GÅRDMAND LARS PEDERSEN FRA HEJNERUP (6). Han blev født 1666, og blev gårdmand i Hejnerup under Juellund Gods. Lars Pedersen døde 1730. Sammen med Margrethe Hansdatter fik han sønnen

BONDEFOGED SØREN LARSEN FRA BISVÆNGEGAARD (5). Han blev født 1705. Søren Larsen flyttede til Gørslev, hvor han blev gårdmand på Bisvængegaard (Bisbankegaard), matr.nr. 14 i Gørslev under Juellund Gods. Han blev også bondefoged i Gørslev. Søren Larsen døde 1763. Han blev gift 1731 med

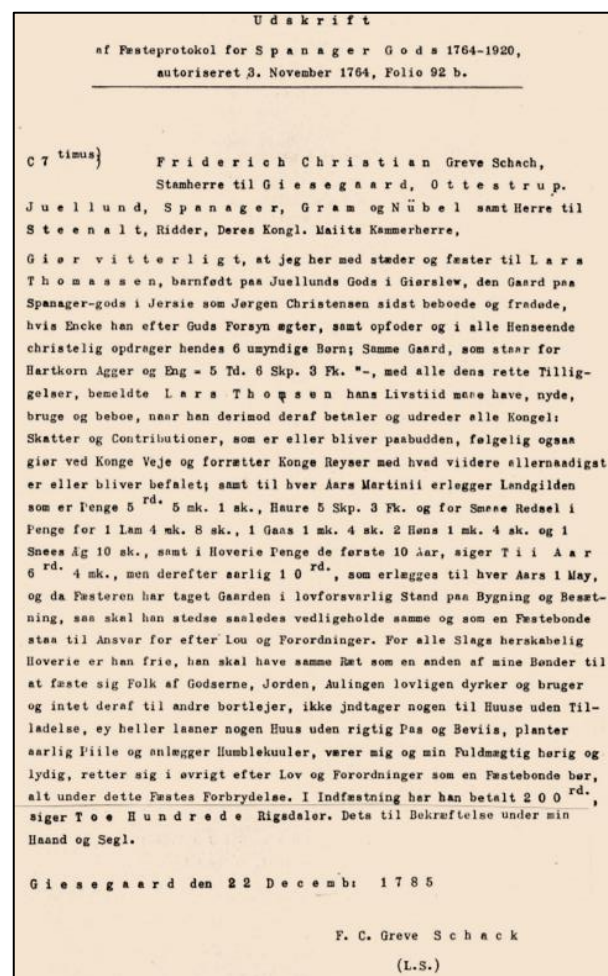
MARIE THOMASDATTER FRA GØRSLEV (5). Hun blev født 1711, og døde i 1738, kun 27 år gammel. Sammen med bondefoged Søren Larsen fik hun sønnen

BONDEFOGED THOMAS SØRENSEN FRA BISVÆNGEGAARD (4). Han blev født 1733. Thomas Sørensen overtog Bisvængegaard, der nu var blevet udskiftet og lagt ind under Giesegaard Gods. I forbindelse med udskiftningen var gården blevet flyttet ud. Han var også bondefoged i Gørslev.

Thomas Sørensen døde 1802. Han blev gift 1756 med Bodil Christensdatter, der var datter af

CHRISTEN THOMASSEN (5). Han var født 1695, og døde 1751. Christen Thomassen fik datteren

BODIL CHRISTENS DATTER FRA BISVÆNGEGAARD (4). Hun var født 1725, og døde 1771. Sammen med bondefoged Thomas Sørensen fik hun sønnen

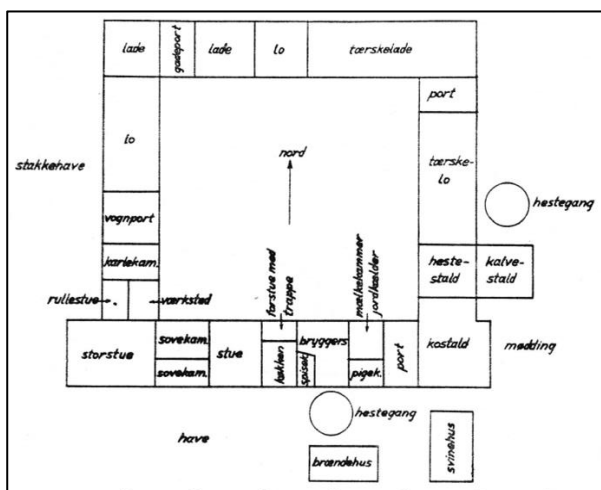
LARS THOMASSENS FÆSTEKONTRAKT

GÅRDMAND LARS THOMASSEN FRA FRIHEDSTOFT (3). Han var født 1760, og var først smed i Jersie. I 1785 blev han gift med Anne Cathrine Olsdatter, der var enke efter den tidligere smed, og overtog hendes

gård Frihedstoft, matr.nr. 15 i Jersie under Spanager Gods. Lars Thomassen døde 1829. Han blev gift 1784 med datteren af

GÅRDMAND OLE LARSEN FRA NIELSTRUPGAARD (4). Han var født 1704 i Jersie, og var gårdmand på Nielstrupgaard, matr.nr. 7A i Jersie under Københavns Universitets bogtrykker. Han døde 1788 i Jersie i en alder af 84 år. Ole Larsen blev gift med

KAREN PETERSDATTER FRA NIELSTRUPGAARD (4). Hun var født 1715 i Ølseagle, og døde 1787 i Jersie. Sammen med Ole Larsen fik hun datteren

FRIHEDSTOFT I 1800-TALLET

ANNE CATHRINE OLSDATTER FRA FRIHEDSTOFT (3). Hun blev født 1748 på Nielstrupgaard. Anne Cathrine Olsdatter blev først gift med Jersies smed Jørgen Christensen, og efter brylluppet fæstede de Frihedstoft i Jersie. I fæstet indgik, at de skulle underholde den tidligere ejer, der havde opgivet på grund af alderdom. I 1784 døde Jørgen Christensen, og efterlod den 36-årige enke med seks børn. Af skiftebrevet kan vi se, at boet omfattede ni heste, syv køer, tolv svin og nitten får. Ikke så længe efter blev Anne Cathrine Olsdatter ved Guds forsyn, som det

for en sikkerheds skyld blev indføjet i den nye fæstekontrakt, forelsket i og gift med den ti år yngre smed Lars Thomassen. Hun døde 1827 i Jersie. Sammen med Lars Thomassen fik hun sønnen

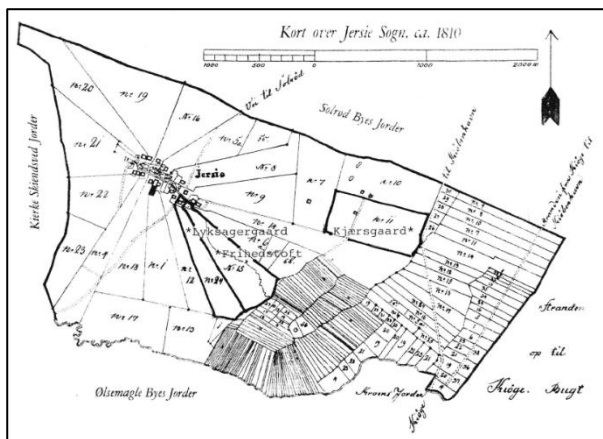
GÅRDMAND JØRGEN LARSEN FRA FRIHEDSTOFT (2). Han blev født 1785 på Frihedstoft i Jersie, og overtog gården efter sin far. Jørgen Larsen var en køn, klog og indsigtfuld mand, der opsparede 10.000 rigsdaler i gården, så alle af hans børn kunne komme godt i vej. Den store opsparing skyldtes flid og dygtighed kombineret med, at han selv solgte sin egen produktion på markederne i København. Hertil kom en lav indfæstning og fæsteafgift til Giesegaard. Jørgen Larsen døde 1865. Han blev gift 1811 i Jersie med Johanne Kirstine Pedersdatter, hvis farfar var

SKOLELÆRER PEDER ANDERSEN FRA SLIMINGE (4). Han var født 1710, og var lærer (skoleholder) i Slimminge. På det tidspunkt var der ved at komme lidt hold på skolevæsenet, både med Christian IV's rytterskoler og godsernes pligt til at oprette skoler. Hos Comenius⁶⁸⁵ hedder det: "Skolen er et værksted, i hvilken de unge hjerter formes til dyd. Skolemesteren sidder i en stol, disciplene på bænke – nogen sidder ved et bord og skriver, han retter deres fejl – nogle

snakker og viser sig vrangvillige og dovne, de bliver tugtet med spanskrør og ris”. Peder Andersen døde 1792 i en alder af 82 år. Han fik sønnen

SKOLELÆRER JOHAN CHRISTIAN PEDERSEN FRA JERSIE (3). Han var født 1750 i Slimminge, og var først skrædder. I 1783 blev Johan Christian Pedersen ansat som lærer (skoleholder) i Gummerød under Vallø Slot. Siden blev han lærer i Vråby og Lidemark. I 1794 blev Johan Christian Pedersen degn i Ejby og 1801 i Jersie, hvor der hørte en degnelod til embedet. Han døde 1833 i Jersie i en alder af 83 år. Johan Christian Pedersen blev gift 1783 i Ejby med

JERSIE EFTER UDSKIFTNINGEN⁶⁸⁶

INGEBORG HANSDATTER FRA JERSIE (3). Hun var født omkring 1756, og var først stuepige på Spanager Gods. I 1783 blev hun gift i Ejby med Johan Christian Pedersen uden forudgående trolovelse og lysning, og Spanager Gods forpagter var forlover. Ingeborg Hansdatter døde 1837 i Jersie i en alder af 81 år. Sammen med Johan Christian Pedersen fik hun datteren

JOHANNE KIRSTINE PEDERSDATTER FRA FRIHEDSTOFT (2). Hun blev født 1788. Johanne Kirstine Pedersdatter var ualmindelig køn, rar og dygtig. Den 29.

august 1807 var hun på vej hjem fra degnelodden i Jersie med mælkespanden på hovedet, da hun blev omringet af engelske infanterister. Hun blev skrækslagen, da hun havde hørt om, hvad soldater kunne finde på. Oven på en lang forceret march var det dog ikke hende men mælken, de var ude efter.

Der var tale om hertugen af Wellingtons tropper, der var på ildmarch til Køge, hvor de skulle nedkæmpe Det Sjællandske Landeværn. Under englændernes belejring af København havde de fået underretninger om, at landeværnet var ved at samle sig i Køge for at undsætte hovedstaden.

Englænderne lokkede så den danske konge til våbenhvile med den begrundelse, at de ville rømme de afsindige patienter på Sankt Hans Hospital ved Ladegården, der lå inden for de danske kanoners rækkevidde. Herefter sendte englænderne 6.000 professionelle og veludrustede skotske infanterister og artillerister samt 1.400 ryttere til Køge den 29. august, hvor de mødte 7.500 dårligt trænedede og helt utilstrækkeligt udrustede danske bønder, der ud over hellebarder, spyd og sværd rådede over 13 kanoner og 120 geværer samt 600 ryttere.

Slaget startede nord for Køge, og efter fem timers hård kamp måtte de danske bønder smide de tunge træsko og flygte for den professionelle overmagt. Dette medførte, at Slaget kom til at hedde *Træskoslaget ved Køge* i folkemunde. For danskerne var tabet 150 døde og 1.200 tilfangetagne, medens englændernes tab var 29 døde. Efterfølgende forsynede englænderne sig i Køge. Købmand Jacob Fich, Torvet 20, mistede således varer for 150 rigsdaler. Johanne Kirstine Pedersdatter døde 1873 i Jersie i en alder af 85 år. Det var hende, der var gift med

gårdmand Jørgen Larsen, med hvem hun fik sønnen

<p>1. Stuehuset, den nordre Længde, bestaer af 12 Fag, er 29 Alen lang, 9 Alen bred, staar i Fod, der dog i vestre Ende er nedsunken, bygget af Ege-Under og Fyrre-Overtømmer, har klinede Vægge og Straatag, Bræddegavl i begge Ender. - Fra vestre Ende er denne Længde indrettet saaledes: 3 Fag til Kjøkken, hvori Kjølle samt et enkelt Vindue i Træsprodsler, 1 Fag til Forstue og Skorsteen med Ildsted samt Bagerovn med Skuur over, 3 Fag til Stue med 3 Fag Vinduer med Træsprodsler, 2 Fag til Kammer og Kjelder, adskilte ved et Træskillerum, og hvori er i Kammeret 1 Fag Vinduer i Træsprodsler samt i Kjælderen et enkelt Vindue ligeledes i Træ- e Fag til Stue med 4 Fag Vinduer i Træsprodsler./ Sprodsler, /- I længden er, foruden det anførte Træskillerum, 4 Skillerum, 6 Heeldørre, indvendig og udvendig 1 Heeldør og 2 Dørsteder med 2 Halvdøre i hvert; - Loftet overalt. Dærene ere forsynede med Beslag og Lukke.-</p> <p>2. Den østre Længde bestaer af 12 Fag, 30 Alen lang, 8 Alen bred, staar paa Steen, bygget af Ege-Under og Fyrre-Overtømmer, med dugget Gavl i nordre Ende og i søndre Ende sømmebygget med søndre Længde.- Fra nordre Ende er denne Længde indrettet saaledes: 2 Fag til Lade, 3 Fag til Loe, 3 Fag til Lade, 2 Fag til Forrum med Porte, forsynede med Beslag og Lukke, 2 Fag til Lade.- I denne Længde er 4 Skillerum og 2 udvendige Dørsteder med 2 Halvdøre i hvert, forsynede med Beslag.-</p> <p>3. Den søndre Længde bestaer af 21 Fag, er 53 $\frac{1}{2}$ Alen lang, 8 Alen bred, bygget paa samme Maade og af Materialier som den østre Længde; dog med Undtagelse af at 5 Fag i østre Ende bestaa af Fyrre-Undertømmer; duggede Gavl i begge Ender.- Fra østre Ende er denne Længde indrettet saaledes: 1 Fag til Svinehus, 2 Fag til Lade, 2 Fag til Faarehus, 2 Fag til Loe, 3 Fag til Lade, 2 Fag til Portrum med Port, hvori Laage med Beslag og Lukke,- 3 Fag til Lade, 3 Fag til Loe, 3 Fag til Stald, hvori 3 Spiltauge, indrettede til Baase med Krybber og Hække til 4 Heste samt 3 Spiltouge med 4 Baase til Qvæg.- I denne Længde er 7 Skillerum, 2 Heeldøre og 4 Dørsteder med 2 Halvdøre i hvert, forsynede med Beslag.-</p> <p>4. Den vestre Længde bestaer af 12 Fag, er 31 Alen lang, 8 Alen bred, bygget paa samme Maade og af samme Slags Materialier som østre Længde, her dugget Gavl i nordre Ende og i søndre Ende sømmebygget med søndre Længde.- Fra søndre Ende er denne Længde indrettet saaledes: 3 Fag til Stald med Spiltauge og Baase samt Krybber og Hække til 4 Heste, 2 Fag til Loe, 2 Fag til Lade, 3 Fag til Torvehuus, 2 Fag til Kørlekammer med Loft over samt et enkelt Vindue i Bly.- I denne Længde er 4 Skillerum og 6 Dørsteder med 2 Halvdøre i hvert, forsynede med Beslag.-</p>

BESKRIVELSE AF ÅHØJGAARD 1842

GÅRDEJER OLE JØRGENSEN TIL AAHØJGAARD (1). Han blev født 1817 på Frihedstoft i Jersie. Ole Jørgensen var først gift med Inger Jonsdatter, og overtog svigerfaderens gård Aahøjgaard i Lille Skensved 1842. Inger Jonsdatters døde 1853, og Ole Jørgensen blev gift igen med Kirsten Christensdatter. Ole Jørgensen købte Aahøjgaard fri i 1868.

Han tilhørte *De Kofteklædte*, og optrådte i blå skødefrakke med håret redt frem i en krølle over ørene, når han skulle ud. Ole Jørgensen og hans hustru Kirsten Christensdatter var velstillede og dygtige.

Da sønnen Jørgen Olsen skulle giftes og overtage gården, byggede de en vinkelbygning på stuehuset til aftægtsbolig til sig selv. Ole Jørgensen døde i sin seng i 1886. Det var ham, der blev gift med Kirsten Christensdatter, med hvem han fik sønnen

GÅRDEJER JØRGEN OLSEN TIL AAHØJGAARD (TT). Han blev født 1854 i Skensved. Jørgen Olsen var på Hindholm Højskole i sin ungdom, og overtog Aahøjgaard efter sin far.

JØRGEN OLSEN OG KIRSTEN
JØRGENSEN MED BØRN⁶⁸⁷

Han begyndte en ombygning af gården, men inden den var færdig, slog lynet ned, og hele gården brændte i 1912. Herefter byggede Jørgen Olsen en ny gård. Han var velbegavet, velanset og interesseret i alt nyt, som han mente betød fremskridt. Jørgen Olsen var således med til at starte en række af egnens nye andelsforetagender, bl.a. Havdrup Bageri og Naurbjerg Mejeri, ligesom han bestred en række tillidsposter. Jørgen Olsen døde 1931 i Skensved. Han blev gift med Kirsten Jørgensen, der stammede fra

217. GÅRDMAND SØREN PEDERSEN FRA BALDERSBRØNDE

GÅRDMAND SØREN PEDERSEN FRA BALDERSBRØNDE (5) var født omkring 1676, og blev gårdmand på matr.nr. 2 i Baldersbrønede. Han døde samme sted 1768, og blev begravet i Høje Taastrup. Søren Pedersen blev gift med

ELLEN HENRICSDATTER FRA BALDERSBRØNDE (5). Hun blev født omkring 1705, og døde 1758 i Baldersbrønede. Sammen med Søren Pedersen fik hun sønnen

GÅRDMAND PEDER SØRENSEN FRA BALDERSBRØNDE (4). Han blev født 1731 på matr.nr. 2 i Baldersbrønede, og døde samme sted 1778. Peder Sørensen blev gift 1761 i Høje Taastrup med

KIRSTEN HANSDATTER FRA BALDERSBRØNDE (4). Hun blev født i Baldersbrønede, og døde samme sted 1774. Sammen med Peder Sørensen fik hun sønnen

GÅRDMAND NIELS PEDERSEN FRA LIMBJERGGAARD (3). Han var født 1761 i Baldersbrønede. Niels Pedersen blev gårdmand på Limbjerggaard i Ørsted under Magistratens Gods. Han døde 1833 i Ørsted. Niels Pedersen blev gift 1786 i Høje Taastrup med datteren af

GÅRDMAND MORTEN HANSEN FRA BALDERSBRØNDE (4). Han var født i 1723 i Baldersbrønede, hvor han blev gårdmand. Morten Hansen døde samme sted i 1796. Han blev gift 1755 i Høje Taastrup med

BODIL PEDERSDATTER FRA BALDERSBRØNDE (4). Hun døde 1773 i Baldersbrønede, og blev begravet i Høje Taastrup. Sammen med Morten Hansen fik hun datteren

MARGRETHE MORTENSDATTER FRA LIMBJERGGAARD (3). Hun var født 1762

i Baldersbrønede, og døde 1833 i Ørsted. Sammen med gårdmand Niels Pedersen fra Limbjerggaard fik hun sønnen

GÅRDMAND ANDERS NIELSEN FRA LIMBJERGGAARD (2). Han var født 1792, og overtog Limbjerggaard efter sin far. Anders Nielsen døde allerede i 1826. Han var gift med Lisbeth Andersdatter, hvis farfar var

GÅRDMAND PEDER ANDERSEN FRA ØM (4). Han var gårdmand i Øm, der hørte under Syv Sogn. Peder Andersen fik sønnen

GÅRDMAND ANDERS PEDERSEN FRA ØM (3). Han var født i 1743 i Øm, hvor han blev gårdmand på matr.nr. 8. Anders Pedersen døde 1827 i en alder af 84 år. Han blev gift med

GUNHILD PEDERSDATTER FRA ØM (3). Hun var født i 1755, og døde i 1830. Sammen med Anders Pedersen fik hun datteren

MARIE LISBETH ANDERSDATTER FRA LIMBJERGGAARD (2). Hun var født 1793 i Øm, og døde i 1882 i en alder af 89 år. Det var hende, der var gift med gårdmand Anders Nielsen fra Limbjerggaard, med hvem hun fik datteren

MAREN ANDERSDATTER FRA VIVETJØRNEGAARD (1). Maren Andersdatter var født 1823 på Limbjerggaard. Hun døde 1903 i Store Salby i en alder af 80 år. Hun blev gift 1857 i Ørsted med gårdmand Hans Jørgensen, der stammede fra

218. GÅRDMAND NIELS JENSEN FRA LILLE SALBY

GÅRDMAND NIELS JENSEN FRA LILLE SALBY (4) var gårdmand på

fri for 2.500 rigsdaler og døbte den Hyldagergaard. Gården var på 84 tønder land. Hans Madsen døde 1838. Han blev gift 1794 i Havdrup med datteren af

NIELS PEDERSEN FRA LELLINGE (4), der fik datteren

MAREN NIELSDATTER AF HYLDAGERGAARD (3). Hun var født 1765 i Lellinge, og døde 1802 i Havdrup. Sammen med gårdejer Hans Madsen fik hun datteren

INGEBORG HANSDATTER FRA VIVETJØRNEGAARD (2). Hun blev født 1797 på Vivetjørnegaard, og døde 1881 i Store Salby i en alder af 83 år. Det var hende, der var gift med gårdmand Jørgen Hansen fra Vivetjørnegaard, med hvem hun fik sønnen

GÅRDMAND HANS JØRGENSEN FRA VIVETJØRNEGAARD (1). Han blev født 1827 i Store Salby, hvor han overtog faderens gård Vivetjørnegaard. Hans Jørgensen døde 1899 i Højelse. Det var ham, der blev gift med Maren Andersdatter, med hvem han fik datteren

KIRSTEN OLSEN (FØDT JØRGENSEN) AF AAHØJGAARD (TT) Hun blev født 1859 på Vivetjørnegaard. Hun var smuk og flittig, og optrådte med venlighed og værdighed, ligesom hun viste stor omhu for, at det skulle gå hendes børn godt. Kirsten Olsen døde i 1937 i Skensved. Det var hende, der blev gift med gårdejer Jørgen Olsen til Aahøjgaard, med hvem hun fik sønnen

HANS KJÆRS DAM

GÅRDEJER HANS EMIL KJÆRS DAM TIL KJÆRSGAARD (T). Han blev født 1893 i Højelse. I sin ungdom var han indkaldt som trænkonstabel til sikringsstyrkerne under Første Verdenskrig. Hans Kjærdsdam blev gift med Emilie Kjærdsdam, og de købte Kjærsgård i Jersie. For 500 år siden blev det bestemt, at adelen skulle have faste efternavne, og nu kom det til at gælde alle borgere. Hans Kjærdsdam tog så navn efter Kjærsgård.

LYKSAGERGAARD

Kjærsgård var en af de udflyttede gårde, og da de gerne ville tilbage til fællesskabet i landsbyen, solgte de Kjærsgård, og købte Lyksagergaard, der ikke var flyttet ud ved udskiftningen. På deres gamle dage solgte de Lyksagergaard, og købte villaen Jenle på

Strandvejen i Køge. De savnede dog vennerne i Jersie og Ølsemagle, og flyttede senere til et nyt parcelhus for enden af Ølsemaglevej. Gårdejer Hans Kjærdsdam døde i 1975. Han var gift med Inger Emilie Kjærdsdam, der stammede fra Mads Rasmussen fra Havdrup.

220. MAD S RASMUSSEN FRA HAVDRUP

KØGEEGNET 1770 E.KR.⁶⁸⁸

MADS RASMUSSEN FRA HAVDRUP (9) var født 1588 i Havdrup, hvor han døde omkring 1650. Han fik sønnen

MØLLER RASMUS MADSEN FRA HAVDRUP (8). Han var født 1615 i Havdrup, hvor han var gårdmand og møller. Rasmus Madsen døde 1673 i Havdrup. Han var gift med

BIRGITTE LAURITSDATTER FRA HAVDRUP (8). Hun var født 1624 i Havdrup, hvor hun døde 1699. Sammen med Rasmus Madsen fik hun sønnen

GÅRDMAND LAURITZ RASMUSSEN FRA SALMEJERGAARDEN (7). Han var

født 1647, og var fæster på Salmejergaarden (Klockesminde), matr.nr. 7 i Havdrup under Vartov Hospital. Lauritz Rasmussen var endvidere kirkeværge. Han døde 1718 i Havdrup. I 1675 blev han gift i Havdrup med Sidse Nielsdatter, hvis farfar var

LYDER JENSEN FRA ØRSTED (9). Han fik sønnen

NIELS LYDERSEN FRA LILLE VALBY (8). Han var født 1659 i Agerup, og kom fra Lille Valby. Niels Lydersen var gift med

KAREN LAURITZDATTER FRA LILLE VALBY (8). Sammen med Niels Lydersen fik hun datteren

SIDSE NIELSDATTER FRA HAVDRUP (7). Hun var født 1657 i Lille Valby, og døde 1727 i Havdrup. Det var hende, der var gift med gårdmand Lauritz Rasmussen, med hvem hun fik datteren

ANNA LAURITSDATTER FRA GUNDSØLILLE (6). Hun var født 1676 i Gundsølille, og døde 1715 samme sted. Anne Lauritzdatter blev gift med

CHRISTOFFER LARSEN FRA GUNDSØLILLE (6). Han var født 1671. Christoffer Larsen levede 40 år efter sin kone, og døde i 1755 i en alder af 84 år. Sammen med Anna Lauritzdatter fik han datteren

BIRTHE CHRISTOFFERSDATTER FRA ÅGERUP (5). Hun blev født 1699 i Gundsølille, og døde 1789 i Gerup i en alder af 90 år. I 1721 blev Birthe Christoffersdatter gift med den 30 år ældre Peder Andersen, og levede 51 år efter han døde. Peder Andersens far var

ANDERS NIELSEN FRA LEDØJE (6). Han var født 1643 i Vellinge i Sverige. Anders Nielsen døde 1709 i Ledøje, og blev begravet i Smørum. Han fik sønnen

PEDER ANDERSEN FRA ÅGERUP (5). Han var født omkring 1669 i Vellinge. Peder Andersen holdt til i Ågerup, og døde 1738 i Gerup. Han blev begravet i Ågerup. Sammen med Birthe Christoffersdatter fik han sønnen

GÅRDMAND LARS PEDERSEN FRA LUNDHØJGAARD (4). Han blev født 1726 i Ågerup, og var gårdmand på Lundhøjgaard i Reerslev. Lars Pedersen døde i 1764, og blev begravet i Reerslev. Han blev gift 1751 i Reerslev med Maren Olsdatter, der stammede fra

221. POUL SVENDSEN FRA KILDEBRØNDE

POUL SVENDSEN FRA KARLSLUNDE (9) var født 1578 i Karlsrunder, hvor han døde 1652. Poul Svendsen fik datteren

BENTHE POULSDATTER FRA KILDEBRØNDE (8). Hun var født 1604 og døde 1667. Benthe Poulsdatter blev gift med

SMED OLUF NIELSEN FRA KILDEBRØNDE (8). Han blev født 1605 i Kildebrønne, hvor han blev smed. Oluf Nielsen døde samme sted 1678. Sammen med Benthe Poulsdatter fik han sønnen

SMED SVEND OLSEN FRA KILDEBRØNDE (7). Han var født 1650 i Kildebrønne, hvor han blev smed. Svend Olsen døde 1686 samme sted i en alder af 36 år. I 1670 blev han gift med

KIRSTEN HANSDATTER FRA KILDEBRØNDE (7). Hun var født 1645 i Kildebrønne, hvor hun døde 1705. Sammen med Svend Olsen fik hun sønnen

GÅRDMAND JENS SVENDSEN FRA KARLSLUNDE (6). Han var født 1671 i Kildebrønne, hvor han blev oplært af sin far som smed. Siden blev Jens Svendsen gårdmand i Karlsrunder, hvor hans kone kom fra. Han døde samme sted 1729. Jens Svendsen blev gift 1694 med Karen Olufsdatter, hvis farfar var

GÅRDMAND SØFFREN JENSEN FRA KARLSLUNDE (8). Han var født 1599 i Karlsrunder, hvor han var gårdmand på matr.nr. 11. Søffren Jensen døde samme sted i 1684. Han blev gift 1620 med

ANNA ANDERSDATTER FRA KARLSLUNDE (8). Hun var født 1606 i Karlslunde, hvor hun døde 1688 i en alder af 82 år. Sammen med Søffren Jensen fik hun sønnen

OLUF SØRENSEN FRA KARLSLUNDE (7). Han var født 1645 i Karlslunde, hvor han døde 1705. Ole Sørensen blev gift med datteren af

JEPPE OLUFFSEN FRA KARLSLUNDE (8). Han var født 1621 i Karlslunde. Jeppe Oluffsen var gift med

KIRSTEN OLUFFS FRA KARLSLUNDE (8). Sammen med Jeppe Oluffsen fik hun datteren

KIRSTEN IBSEN FRA KARLSLUNDE (7). Hun var født 1647 i Karlslunde, hvor hun døde 1675, kun 28 år gammel. Hun blev gift i Karlslunde Kirke med Oluf Sørensen, med hvem hun fik datteren

KAREN OLUFSDATTER FRA KARLSLUNDE (6). Hun var født 1672 i Karlslunde, og døde 1717 samme sted. Det var hende, der blev gift med Jens Svendsen, med hvem hun fik datteren

KAREN JENSDATTER FRA MARBJERG (5). Hun blev født 1702, og døde 1750. Karen Jensdatter blev gift i 1722 med den 29 år ældre Ole Pedersen, der var søn af

GÅRDMAND PEDER HANSEN FRA MARBJERG (6). Han var født 1625, og var gårdmand i Marbjerg. Peder Hansen døde 1697. Han var gift med

MAREN HANSEN FRA MARBJERG (6). Hun var født 1629 i Fløng, og døde samme

sted i 1722 i en alder af 92 år. Sammen med Peder Hansen fik hun sønnen

OLE PEDERSEN FRA MARBJERG (5). Han blev født 1673 i Marbjerg, hvor han døde 1750. Det var ham, der var gift med Karen Jensdatter, med hvem han fik datteren

MAREN OLSDATTER FRA LUNDHØJGAARD (4). Hun blev født 1727 i Marbjerg, og døde 1797 i Reerslev. Det var Maren Olsdatter, der var gift med gårdmand Lars Pedersen på Lundhøjgaard, med hvem hun fik datteren

KAREN LARSDATTER FRA LUNDHØJGAARD (3). Hun blev født 1753 på Lundhøjgaard i Reerslev, og døde samme sted 1807. Hun blev gift i 1780 med gårdmand Hannibal Matthiesen, der stammede fra

222. OLE SØRENSEN FRA MARBJERG

OLE SØRENSEN FRA MARBJERG (6) blev født 1633, og døde 1722 i en alder af 89 år. Ole Sørensen var gift med

KAREN OLES FRA MARBJERG (6). Hun var født 1633, og døde 1706 i Marbjerg. Sammen med Ole Sørensen fik hun datteren

MARGRETHE OLSDATTER FRA SODERUP (5). Hun var født 1677 i Marbjerg, og døde i 1744 i Soderup. Margrethe Olsdatter blev gift 1713 med sønnen af

JØRGEN HANSEN FRA SODERUP (6). Han døde 1683 i Soderup, og blev begravet i Fløng. Jørgen Hansen var gift med

KIRSTEN OLSDATTER FRA SODERUP (6). Hun var født 1628, og døde 1695. Sammen med Jørgen Hansen fik hun sønnen

HANS JØRGENSEN FRA SODERUP (5). Han var født 1665 i Soderup. Han døde 1728 samme sted, og blev begravet i Fløng. Det var ham, der var gift med Margrethe Olsdatter, med hvem han fik datteren

DORTHE HANSDATTER FRA SODERUP (4). Hun blev født 1716 i Soderup. Dorthe Hansdatter døde 1776 i Stærkende, og blev begravet i Reerslev. Hun blev gift med

HUSMAND MATTHIAS HANNIBALSEN FRA SODERUP (4). Han var født 1708, og var husmand i Soderup. Matthias Hannibalsen døde i 1779 i Stærkende, og blev begravet i Reerslev. Sammen med Dorthe Hansdatter fik han sønnen

STENDYSSEGAARD

GÅRDMAND HANNIBAL MATHIESEN FRA STENDYSSEGAARD (3). Han blev født 1746 i Stærkende, og var landsoldat i 10 år. Derefter fæstede han Stendyssegaard, matr.nr. 11 i Reerslev under Roskilde Domkirkes Gods. Han fik gården uden at betale indfæstning mod at opfostre den tidligere fæsters tre børn. Hannibal Mathiesen døde 1806. Det var ham, der blev

gift med Karen Larsdatter, med hvem han fik otte børn. Blandt disse var

1) At han ubrydeligt i et og alt holder den af forrige Fæster med Gudmød Eriksen oprettede Kontrakt, om et aarligt Undertag af Gaarden.
2) At Hartkornet 3. Tdr. 3. Fdj. svarer han alle Kgl. Skatter og Contributioner, som enten er eller herefter vorder paabuud uden nogen Restance.
3) At han ligeledes hver Martini, enten yder paa det Sted, som han bliver anvist, som sædvanlig Landgilde efter Jordbogen, eller betaler samme i penge efter et hvert aars Kapiteltakket med de sædvanlige Fogsøpenge 1. Rgd. uden restance.
4) At han Gaardens bygninger forbedre og vedligeholder at den alle Tider kan findes i forsvarligen Stand, Jord i Mark og By til ulejet drive eller til andre bortleje, fremlaane eller afhende, samt i sin Tid svare til fuld Sød med Besætning, som han nu ved Gaarden er averet fuld Vederlag for.
5) Iøvrigt som en Fæster retter han sig efter hand kgl. Majstæts allernaadigst Lov og Forordninger, være Domkirkens høje Forsvarer, dens Værge og Bud i alt hørig og lydig, samt forrette Rgt og arbejde til Kongens og Kirkens Tjeneste, naar han derom tilsagt vordre.
Alt at efterkomme under dette Fæstes Forbrydelse.
For Indfæstning at svare er Fæsteren sj tjent, formedist 3 smaa børn som Deres Forældre Niels Andersen og Kone ere fradøde, og fra Stedet skulle have deres Ophold og Opdragelse. Dette til Bekræftelse under min Haand og Signet.

O. Strøm

Ligelydende Original Fæstebrev, haver jeg modtaget og forpligter mig samme at holde.

Hannibal H. M. Mathiesen

HANNIBAL MATTHIASSENS FÆSTEBREV 1781

INGER HANNIBALSDATTER AF STENDYSSEGAARD (2). Hun blev født 1788 på Stendyssegaard, hvor hun levede hele sit liv. Inger Hannibalsdatter døde 1873 i en alder af 85 år. Hun blev gift i 1807 med gårdejer Peder Olsen, der stammede fra

223. SØREN JENSEN FRA KARLSLUNDE

SØREN JENSEN FRA KARLSLUNDE (6) var født 1599, og døde 1684 i Karlslunde i en alder af 85 år. Søren Jensen var gift med

ANNE ANDERSDATTER FRA KARLSLUNDE (6). Hun var født 1607, og

døde 1688 i Karlslunde i en alder af 82 år. Sammen med Søren Jensen fik hun sønnen

OLE SØRENSEN FRA KARLSLUNDE (5). Han blev født 1645 i Karlslunde, og døde samme sted 1705. Han blev gift 1675 med Kirsten Ibsdatter, hvis far var

JEP NILAUSEN (6). Han var født 1616, og døde 1686. Jep Nilausen var gift med

SIDSE ERIKSDATTER (6). Hun var født 1622, og døde 1692. Sammen med Jep Nilausen fik hun datteren

KIRSTEN IBSDATTER FRA KARLSLUNDE (5). Hun var født 1652, og døde 1730 i Karlslunde. Sammen med Ole Sørensen fik hun datteren

KIRSTEN OLSDATTER FRA KARLSLUNDE (4). Hun var født 1676 i Karlslunde, og døde samme sted 1745. Hun blev gift 1713 med

GÅRDMAND NIELS PEDERSEN FRA GEDSDAL (4). Han var født 1686 i Kirkerup, og blev gårdmand på Gedsdal Gods. Niels Pedersen døde 1751 i Karlslunde. Sammen med Kirsten Olsdatter fik han sønnen

GÅRDMAND OLE NIELSEN FRA KARLSLUNDE (3). Han var født 1720 i Karlslunde, hvor han blev gårdmand. Ole Nielsen døde 1795 samme sted. Han blev gift med den 25 år yngre Birthe Povelstdatter, hvis far var

POVEL HANSEN FRA STENLØSE (4). Han var født 1708. Povel Hansen døde 1785 i Stenløse. I 1743 blev han gift i Stenløse med

JOHANNE LARSDATTER FRA STENLØSE (4). Hun var født 1723, og døde

1793 i Stenløse. Sammen med Povel Hansen fik hun datteren

BIRTHE POVELSDATTER FRA KARLSLUNDE (3). Hun var født 1744 i Stenløse, og døde 1802 i Karlslunde. Sammen med gårdmand Ole Nielsen fik hun sønnen

GÅRDEJER PEDER OLSEN TIL STENDYSSEGAARD (2). Han blev født 1782 i Karlslunde. Det var Peder Olsen, der blev gift med Inger Hannibalsdatter, og overtog sin svigerfars gård Stendyssegaard i Reerslev, som han købte fri i 1809. Peder Olsen og Inger Hannibalsdatter holdt diamantbryllup i 1867, og det blev fejret med maner. Der var rejst telt med bræddegulv i engen, og der blev festet i tre dage. Første dag for de ældre, anden dag for de unge og tredje dag for børnene. Peder Olsen døde året efter, og blev begravet i Reerslev. Det var ham, der var gift med Inger Hannibalsdatter, med hvem han fik sønnen

GÅRDEJER HANNIBAL PEDERSEN TIL STENDYSSEGAARD (1). Han var født 1809 på Stendyssegaard, som han overtog i 1852. Hannibal Pedersen døde 1880, og blev begravet i Reerslev. I 1852 blev han gift med Karen Hansdatter, der stammede fra

224. GÅRDMAND RASMUS HANSEN FRA VALBY

GÅRDMAND RASMUS HANSEN FRA VALBY (4) blev gift med

KIRSTEN IENSDATTER FRA VALBY (4). Sammen med Rasmus Hansen fik hun sønnen

GÅRDMAND OLE RASMUSSEN FRA THORSTRUP-VALBY (3). Han blev født 1756 i Taastrup, og var gårdmand i

Thorstrup-Valby. Ole Rasmussen døde i 1809 samme sted. Han var gift med

MAREN HERMANDSDATTER FRA THORSTRUP-VALBY (3). Hun var født 1763 i Taastrup, og døde samme sted 1834. Sammen med Ole Rasmussen fik hun datteren

DORTHE OLSDATTER FRA KRAGHAUGE (2). Hun var født 1793 i Thorstrup-Valby, og døde 1858 i Taastrup. Dorthe Olsdatter var gift med gårdmand Hans Andersen, der var søn af

GÅRDMAND ANDERS LARSEN FRA FLØNG (3). Han var født 1758 i Fløng, hvor han var gårdmand. Anders Larsen døde samme sted 1817. Han var gift med

JOHANNE HANSDATTER FRA FLØNG (3). Hun var født 1761 i Fløng. Sammen med Anders Larsen fik hun sønnen

GÅRDMAND HANS ANDERSEN FRA KRAGHAUGE (2). Han var født 1790 i Fløng, og var gårdmand i Kraghaug. Det var ham, der blev gift med Dorthe Olsdatter, med hvem han fik datteren

KAREN HANSDATTER AF STENDYSSEGAARD (1). Hun blev født 1816 i Kragehave, og døde 1880 i Reerslev. Det var hende, der var gift med gårdejer Hannibal Pedersen til Stendyssegaard, med hvem hun fik datteren

Dorthe Hannibal Pedersen

DORTHE HANNIBALSDATTER AF KIRSTINEDAL (TT). Hun blev født i 1859 på Stendyssegaard, og var en rig gårdejerpige, der blev forelsket i skomageren og spillemanden Anders Nielsen. De blev gift i

1884, og købte et lille landbrug i Reerslev. De var meget sparsommelige og arbejdsomme, og siden kunne de købe Kirstinedal i Ølsemagle. Dorthe Hannibalsdatter døde i 1940 i en alder af 81 år. Hun var altså gift med gårdejer Anders Nielsen, der stammede fra

225. JEP PEDERSEN FRA TAAGERUP

JEP PEDERSEN FRA TAAGERUP (6) var født i Marbjerg. Han døde i Taagerup, og blev begravet i Kirkerup. Jep Pedersen blev gift 1686 i Kirkerup med

MARGRETHE JENSDATTER FRA TAAGERUP (6). Hun var født 1664 i Taagerup, og døde samme sted. Hun blev begravet i Kirkerup. Sammen med Jep Pedersen fik hun sønnen

GÅRDMAND OLE IBSEN FRA SNOLDELEV (5). Han var født 1695 i Taagerup. Ole Ibsen blev gårdmand i Snoldelev, hvor han døde 1759. Han blev gift 1731 med datteren af

YTTE SØFREDSEN FRA VINDINGE (6). Han var født 1655 i Vindinge. Ytte Søfredsen døde 1730, og blev begravet i Nyborg. I 1689 blev han gift med

BODIL NIELSDATTER FRA VINDINGE (6). Hun var født 1672 i Vindinge, hvor hun døde 1739. Sammen med Ytte Søfredsen fik hun datteren

BODIL YTTESDATTER FRA SNOLDELEV (5). Hun var født 1702 i Vindinge. Bodil Yttesdatter døde 1770 i Tune. Sammen med Ole Ibsen fik hun sønnen

GÅRDMAND JEPPE HANS OLSEN FRA TUNE (4). Han var født 1744. Jeppe Olsen blev gårdmand på Hørkjærsgaard, matr.nr. 24 i Tune. Han døde 1818 i Tune. Jeppe Olsen blev gift med

JORDEMODER MAREN JENSDATTER FRA TUNE (4). Hun var født i 1747 i Snoldelev. Maren Jensdatter var jordemoder, og døde 1817 i Tune. Sammen med Jeppe Olsen fik hun datteren

BODIL IPSDATTER FRA TUNE (3). Hun var født 1770 i Tune. Maren Ipsdatter overlevede sin mand gårdmand Ole Madsen, der døde i 1820, og levede siden hos sin søn Mads Olsen, hvor hun døde 1856 i en alder af 86 år. Hun blev gift med Ole Madsen, hvis far var

GÅRDMAND MADS OLSEN FRA HØJGAARD (4). Han var født i 1733 i Tune. Mads Olsen blev gårdmand på Højgaard, matr.nr.6 i Tune, hvor han døde 1797. Han blev gift 1760 i Tune med

ANNE IBSDATTER FRA HØJGAARD (4). Hun var født 1737 i Tune. Sammen med Mads Olsen fik hun sønnen

GÅRDMAND OLE MADSEN FRA HØJGAARD (3). Han var født 1775 på Højgaard, som han overtog efter sin far. Ole Madsen døde samme sted i 1820. Han blev gift 1800 i Tune med Bodil Ipsdatter, med hvem han fik datteren

ANE OLSDATTER FRA KARLSTRUP (2). Hun var født 1800, og døde 1832 i en alder af 32 år. Ane Olsdatter blev gift med gårdmand Niels Jensen, hvis farfar var

GÅRDMAND NIELS CHRISTENSEN FRA TUNE (4). Han var gårdmand i Tune, og var gift med

SIDSE MORTENSDATTER FRA TUNE (4). Hun døde 1764. Sammen med Niels Christensen fik hun sønnen

GÅRDMAND JENS NIELSEN FRA KARLSTRUP (3). Han var født 1764 i Karlstrup, hvor han blev gårdmand på matr.nr. 16. Jens Nielsen var kendt som en retskaffen, trofast og kærlig mand. Han gik på aftægt i 1828, og døde 1838 i Karlstrup. Hans levnedbeskrivelse er bevaret. Jens Nielsen blev gift i 1797 med

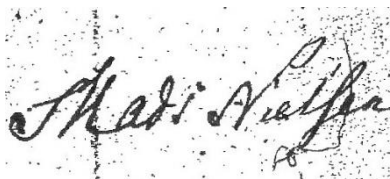
Nedlagt i Gravens tause Bolig hviler Enkemand, Aftægtsgaardmand Jens Nielsen her i Byen træt af sin Vandring og meest skikket til at forflyttes til Egne, hvor al Sorg og Smerte endes. Denne vor afdøde Medchristen er født i Thune Aar 1764. Faderen var Gaardmand Niels Christensen sammesteds, og Moderen Sidse Mortensdatter. Efter at han hos disse sine Forældre havde nydt Pleie til sit 8te Aar blev han hensat hos Gaardmand Lars Christensen i Vindinge, hvor han opholdt sig, indtil han i sit 15. Aar atter flyttede til Thune, sin Fødeby, og kom i Tjeneste hos Grm. Ytte Olsen, som sørgede for hans øvrige Opdragelse, forberedtes ved Skolegang og Konfirmation til Kundskab om sine Pligter mod Gud, sig selv og andre Mennesker. Hos disse sine Pleieforældre tjente han fremdeles, indtil han 30 Aar gammel Aar 1794 indlod sig i Ægteskab med Enken efter Grm. Mads Greisen i Carlstrup, Sidse Mortensdtr., og indgik som Fader til 2 Børn. Med denne sin Kone levede han et christelig og kjerligt Ægteskab omtrent i 30 Aar indtil Aar 1825, da Døden berøvede ham denne kjere Ægtefælle. I sit Ægteskab med denne sin Hustrue blev han Fader til 3 Sønner og 1 Datter, af hvilke 2 Sønner og Datteren til forskjellig Tid og i forskjellig Alder ere vandrede forud til Evigheden. En Søn overlever ham, som Faderen i Aaret 1828 formedelst Alderdom og Svagelighed afstod sin Fæstegaard til; hos denne sin Søn har han opholdt sig til sin Død, som indtraf d. 5te August 1838, og stedse nydt en kjerlig og venskabelig Omgang. — I sin Vandel her i Livet kjendtes vor afdøde Medchristen af Mange som en retskaffen Mand. Han var trofast, kjerlig og omhyggelig Ægtefælle, Fader og Ven. Hans Ægtefælle, der bar Livets Byrde med ham, elskede ham inderlig. Sine Børns hulde og trofaste Fader var han ogsaa; thi intet var ham kjerere, end i Barndommen at see dem tiltage i nyttig Kundskab. Ja, selv de Børn, som han gik i Faders Sted, viste han, at han var dem en Fader, ikke blot af Navn. Omhyggelig for deres Opdragelse for at blive gode Mennesker, sine gode Raad og Understøttelse saavidt hans timelige Kaar formaade, gjorde ham værdig til den Agtelse og Kjerlighed, de bar for ham, saavel som til den barnlige Følelse, hvormed de i Dag ledsage ham til sit sidste Hvilested. — Mod Venner og Bekjendtere, ja endog mod Ubekjendte, var han ofte den Tjenstgigtige og Hjælpsomme, naar han ifølge sin naturlige gode Forstand fandt dem trængende og nødlidende til billig Hjælp og Understøttelse. Saaledes ville mange mindes ham, men dog ville Alle, som kjendte ham, prise Herren, der veed at gjøre Alting vel, at han endte hans Lidelser ved en rolig og blid Død i en Alder af 74 Aar. Fred! over den Afsjeledes Stov!

JENS NIELSENS

LEVNEDESBESKRIVELSE 1838

SIDSE MORTENSDATTER FRA KARLSTRUP (3). Hun var født 1764 i Karlstrup, og sad som enke, da hun blev gift 1797 samme sted med gårdmand Jens Nielsen. Sidse Mortensdatter døde 1826 i Karlstrup. Sammen med Jens Nielsen fik hun sønnen

GÅRDMAND NIELS JENSEN FRA KARLSTRUP (2). Han var født 1800 i Karlstrup, hvor han overtog den fædrene gård i 1828. Det var Niels Jensen, der var gift med Ane Olsdatter. Hun døde i 1832, hvorefter han giftede sig igen med Kirsten Christensdatter. I 1858 døde Niels Jensen af tyfus, hvorefter hans enke giftede sig igen med Lars Rasmussen, der overtog gården. Sammen med Ane Olsdatter fik han sønnen

SKOMAGER MADS NIELSEN FRA STÆRKENDE (1). Han var født 1826 i Karlstrup. Da hans far døde i 1858 overtog hans stedfar gården, og i 1860 optræder Mads Nielsen som skomager i Stærkende, hvor han omtales sidste gang i 1865. Han blev begravet i Reerslev. Mads Nielsen blev gift 1855 i Reerslev med Inger Olsdatter, der stammede fra

226. GÅRDMAND HANS ANDREASEN FRA SLANGELØSE

GÅRDMAND HANS ANDREASEN FRA SLANGERUP (3) var født 1742, og var gift med

ANE CATHRINE ANDERSDATTER FRA SLANGELØSE (3). Hun var født 1754, og sammen med gårdmand Hans Andreasen fik hun sønnen

GÅRDMAND OLE HANSEN FRA HERRINGLØSE (2). Han var født 1782 i Herringløse, hvor han blev gårdmand. Ole Hansen blev gift med Karen Hansdatter, hvis farmor var

KAREN PEDERSDATTER FRA HERRINGLØSE (4). Hun var født 1724, og døde efter 1787. Hun var gift med

NIELS KARENS FRA HERRINGLØSE (4). Han døde før 1787. Sammen med Karen Pedersdatter fik han sønnen

SKOMAGER HANS NIELSEN FRA HERRINGLØSE (3). Han var født 1758 i Herringløse, hvor han var husmand og skomager. Hans Nielsen var gift med

ANNE ANDERSDATTER FRA HERRINGLØSE (3). Hun var født 1758 i Herringløse, og sammen med Hans Nielsen fik hun datteren

KAREN HANSDATTER FRA HERRINGLØSE (2). Hun var født 1797. Det var hende, der var gift med gårdmand Ole Hansen, med hvem hun fik datteren

INGER OLSDATTER FRA STÆRKENDE (1). Hun var født 1818 i Herringløse. Inger Olsdatter døde 1879 i Stærkende, og blev begravet i Reerslev. Det var Inger Olsdatter, der blev gift med skomager Mads Nielsen, med hvem hun fik sønnen

GÅRDEJER ANDERS NIELSEN TIL KIRSTINEDAL (TT). Han var født 1858 i Stærkende. Anders Nielsen startede som

skomager i København. Han blev gift med Dorthe Hannibalsen i 1884 i Reerslev, hvor de købte et lille landbrug. I 1911 købte de Urgilgaard i Ishøj. Deres produkter solgte han torvet i København. Siden købte de Kirstinedal i Ølsemagle på 60 tønder land. I 1930 trak de sig tilbage, og flyttede til villaen Stenlandshøj. Anders Nielsen var også spillemand. I sine unge dage spillede han til baller, og på sine gamle dage var der fest og glæde, når hans børn kunne lokke ham til at tage harmonikaen frem og spille. Anders Nielsen døde i 1943 i en alder af 85 år, og blev begravet i Jersie.

ANDERS NIELSEN OG DORTHEA
HANNIBALSEN FORAN KIRSTINEDAL

Det var altså Anders Nielsen, der blev gift med Dorthea Hannibalsen, med hvem han fik datteren

EMILIE KJÆRSDAM

INGER EMILIE KJÆRSDAM (FØDT NIELSEN) AF KIRSTINEDAL (T). Hun blev født i 1895 på Kirstinedal i Ølsemagle. Emilie Kjærdsdam gik på Høng Højskole i 1913, og hun blev gift med Hans Kjærdsdam i 1916. Hun var en livsglad kvinde, der altid huskede livets lyse sider, og glemte de mørke, så hurtigt det var muligt. Efter Hans Kjærdsdam døde, levede hun de sidste år af sit liv i huset på Ølsemaglevej i Køge, indtil hun døde i 1985.

HANS OG EMILIE KJÆRSDAM MED
BØRN⁶⁸⁹

Sammen med Hans Kjærdsdam fik hun sønnen elektriker Villy Kjærdsdam, der blev gift med Hanna Kjærdsdam, præst Ejvind Kjærdsdam, der blev gift med Ella Maria Kjærdsdam, købmand Erling Kjærdsdam, der blev gift med Kirsten Kjærdsdam, folkeskolelærer Kjeld Kjærdsdam, der blev gift med Doris Kjærdsdam, Anny Mindegård, der blev gift med gårdejer Hans Arne Mogens Mindegård, Dagny Shaw, der blev gift med ingeniør Walter Carey Shaw, sjakformand Gunnar Kjærdsdam og Evald Kjærdsdam. Vi har altså

EVALD KJÆRSDAM

VASKERI- OG RENSERIEJER EVALD KJÆRSDAM FRA KØGE (O). Han var født i 1916 på Kjærsgaard i Jersie, og blev uddannet på Tolstrups Mejerier i Roskilde. I 1942 blev Evald Kjærdsdam gift med Fanny Ruth Kjærdsdam. De drev ismejeriet Højvang i Roskilde indtil 1947, hvor de købte Dampvaskeriet Chic, Kirkestræde 25 i Køge.

DAMPVASKERIET CHIC⁶⁹⁰

I 1954 købte de købmandsgården Torvet 20 i Køge, hvor de boede på førstesalen ud til Torvet. I ejendommen indrettede de Chic Vask i en af butikkerne og en nybygget øst fløj. Senere udvidede de med Chic Rens og selvbetjeningsvaskeriet Centri Vask, ligesom de købte halvparten af et industrivaskeri på Ølby Lyng. Fem år efter min mor døde giftede min far sig igen med Merete Larsen, et

giftemål der varede til 1998, hvor de blev skilt.

TORVET 20

Evald Kjærdsdam arvede sin mors glade og optimistiske sind, og han forstod at tilpasse sig og få noget positivt ud af de store omskiftelser, de skete i samfundet i hans levetid. Han var meget aktiv i foreningslivet, hvor han var formand for Køge Grundejerforening samt medlem af Køge Boligkommision og Oddfellowlogen. I sine sidste år var han aktiv i Køge Miniby. Evald Kjærdsdam døde i 2005, og blev begravet i familiegravstedet på Køge Kirkegård. Sammen med Ruth Kjærdsdam fik han sønnen Mogens Finn Kjærdsdam og datteren Ulla Birgit Kjærdsdam. Vi har altså

FINN KJÆRSDAM

REKTOR PROFESSOR MOGENS FINN KJÆRS DAM FRA AALBORG (B). Jeg blev født i 1943 i Roskilde, og blev student fra Roskilde Katedralskole i 1963. I 1966 blev jeg gift med Winnie Kjærdsdam, og vi flyttede til Bispebjerg Parkallé 45 i København. Her fik vi Bjarke Tue Kjærdsdam. I 1970 flyttede vi til Kongsdalvej 32 i København, og her fik vi Gry Dorthe Kjærdsdam.

BJARKE, FINN, WINNIE OG GRY
KJÆRS DAM

I 1975 flyttede vi til Sankt Peders Gade 19 i Nørresundby. Siden 1973 har vi endvidere holdt vores ferier på ødegården Norrget i Smålandsstenar. Siden min fars død i 2005 har vi drevet købmandsgården på Køge Torv i interessantskabet Kjærdsdam Ejendomme I/S.

SANKT PEDERS GADE 19

Jeg blev uddannet til landinspektør (cand. geom.) fra Den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole i 1969, og blev ph.d. i byplanlægning samme sted i 1974. Jeg

forsvarede min doktorafhandling (dr. techn.) om forholdet mellem grundvidenskab og anvendt videnskab ved Nordiska Institutet för Samhällsplanering/Aalborg Universitet i 1985, og blev udnævnt til æresdoktor (dr.h.c.) ved Stavanger Universitet i 2014.

Fra 1969-70 var jeg praktiserende landinspektør i Hillerød, fra 1970-73 kandidatstipendiat på KVL og fra 1973-75 adjunkt og lektor i byplanlægning samme sted. Herefter flyttede vi til Aalborg, hvor jeg var lektor i byplanlægning fra 1975-88 og professor i samme område fra 1988, ligesom jeg var deltidsprofessor ved Stavanger Universitet fra 1992-2007. Fra 1977-80 var jeg institutleder for Institut for Samfundsudvikling og Planlægning, og fra 1988-2005 var jeg dekan for Det Teknisk-Naturvidenskabelige Fakultet. Fra 2005-2014 var jeg rektor for Aalborg Universitet, hvorefter jeg blev professor emeritus.

AL GORE DOKTORPROMOVERES

Jeg har været formand for eller medlem af en række selskaber og bestyrelser i ind- og udland. Jeg blev udnævnt til ridder og senere kommandør af Dannebrog. Gennem hele mit voksne liv har jeg spillet i jazzbands. Jeg blev altså gift med Winnie Kjærdsdam, der stammede fra gårdejer Anders Neergaard til Needergaard.

227. GÅRDEJER ANDERS NEERGAARD TIL NEEDERGAARD

**GÅRDEJER ANDERS NEERGAARD TIL
NEEDERGAARD** (8) kom fra Needergaard i
Gredstrup nær Horsens. Han fik sønnen

**LENSFORPAGTER MADS ANDERSEN
NEERGAARD AF SVENSTRUP** (7). Han
blev født 1625 på Needergaard, og blev
forpagter af Svenstrup Len nær Borup. Der
har overlevet et lille digt om ham og hans
slægt:

*En bonde Mads han var,
som måtte ploven køre,
fra Jylland ville Gud,
til Sjælland hannem føre,
hvor han forpagter blev,
til sidst en holden mand,
hans sønnesøns tre børn,
er nu i adelsstand.*

Mads Andersen Neergaard døde 1675 på
Svenstrup. Han fik sønnen

SVENSTRUP

**LENSFORPAGTER THOMAS MADSEN
NEERGAARD AF SVENSTRUP** (6). Han
var født 1652 på Needergaard, og blev
forpagter af Svenstrup Len. Han ejede

endvidere Mogenstrup Mølle. Thomas
Madsen Neergaard døde 1735 samme sted, og
blev begravet i Kimmerslev. Han var gift med

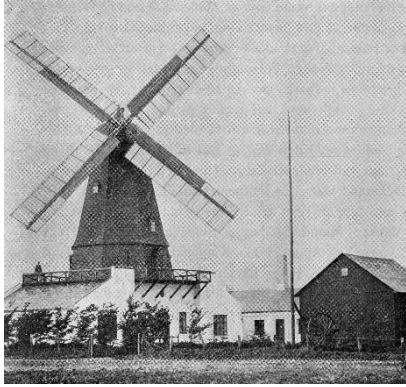
**BARBARA SIVERTSDATTER AF
SVENSTRUP** (6). Hun var født 1650.
Barbara Sivertsdatter døde 1702. Sammen
med Thomas Neergaard fik hun sønnen

**LENSFORPAGTER SIVERT
THOMASEN NEERGAARD AF
SÆBYGAARD** (5). Han var født 1675 på
Svenstrup. Sivert Thomasen Neergaard ejede
Vemmelev Mølle og forpagtede Mogenstrup
Mølle. I 1710 blev han forpagter af
Antvorskov og i 1717 af Sæbygaard. I 1722
købte han Askov Mølle af sin svigerfars
dødsbo. Sivert Thomasen Neergaard døde
1724 på Sæbygaard. Han var gift med
datteren af

SÆBYGAARD

**MØLLER NIELS SEBBESEN TIL
ASKOV MØLLE** (6). Han blev født omkring
1660. Niels Sebbesen fik skøde på Askov
Mølle 1688. Han døde 1721 samme sted, og
blev begravet i Snesere. Han var gift med

ASKOV MØLLE

KIRSTEN BRODERSDATTER TIL ASKOV MØLLE (6). Sammen med Niels Sebbesen fik hun datteren

KAREN NIELSDATTER AF SÆBYGAARD (5). Hun var født omkring 1686. Efter mandens død i 1724 flyttede Karen Nielsdatter til Askov Mølle, og blev gift igen. Her døde hun 1732. Sammen med Sivert Thomsen Neergaard fik hun sønnen

NEERGAARDS VÅBEN

LENSFORPAGTER NIELS SIVERTSEN NEERGAARD AF LYNGBYGAARD (4). Han var født 1712, og blev forpagter på Lyngbygaard. Niels Sivertsen Neergaard døde 1752 i Valløby. Han blev gift 1737 i Ørsted med Anna Maria Rasmusdatter Lange, hvis farfar var

LYNGBYGAARD

HANS RASMUSSEN LANGE (6). Han var født omkring 1640 i Hundestrup. Rasmus Hansen Lange døde 1692. Han var gift med

CATHRINE MATTHISDATTER (6). Hun var født omkring 1650. Cathrine Mathisdatter døde 1720. Sammen med Hans Rasmussen Lange fik hun sønnen

KØBMAND RASMUS MATTHIS HANSEN LANGE FRA LINDHOLM (5). Han var født omkring 1680 i Østbirk. Rasmus Hansen Lange var købmand, og døde 1738 i Nørre Jernløse. Han var gift med

ANNA JØRGENDATTER FRA LINDHOLM (5). hun var født omkring 1690. Sammen med Rasmus Hansen Lange fik hun datteren

ANNA MARIA RASMUSDATTER LANGE AF LYNGBYGAARD (4). Hun var født 1717 i Vemmetofte, og døde i Spjellerup. Det var hende, der blev gift med Niels Sivertsen Neergaard, med hvem hun fik datteren

KAREN NIELSDATTER NEERGAARD FRA ØRSTED (3). Hun var født 1741 i Ørsted. Karen Nielsdatter Neergaard var gift med sønnen af

PEDER LARSEN FRA LANGTVED (4). Han var født omkring 1719 i Vellerup. Peder Larsen døde 1798 i Langtved. Han var gift med

JOHANNE MARIE HANSDATTER FRA LANGTVED (4). Hun var født omkring 1717. Johanne Marie Hansdatter døde 1779 i Langtved. Sammen med Peder Larsen fik hun sønnen

LADEFOGED JACOB PEDERSEN AF KRABBESHOLM (3). Han var født 1748 i Kirke Hyllinge. Sammen med Karen Nielsdatter Neergaard fik han datteren

JOHANNE MARIE JACOBSDATTER AF KRABBESHOLM (2). Hun var født 1774 på Krabbesholm. Johanne Marie Jacobsdatter døde 1843 i Kirke Værløse. Hun var gift med Ole Jacobsen, der stammede fra

228. DRAGON ANDERS JACOBSEN FRA VÆRLØSE

DRAGON ANDERS JACOBSEN FRA VÆRLØSE (6) blev skudt under kong Christian V's forsøg på at tilbageerobre Skåne. Den Skånske Krig startede med kongens angreb 1676, hvor Helsingborg, Landskrona og Kristianstad blev indtaget. Så

fulgte angrebet på Malmøhus 1677, hvor danskerne måtte opgive, bl.a. fordi stormstigerne var for korte. Det var under dette felttog, at Anders Jacobsen blev dræbt. Han var gift med

KATHRINE OLLESDATTER FRA VÆRLØSE (6). I Værløses kirkebog fra 1677 står anført under dåb, at *"et rejsende qvindfolk ved navn Kathrine Ollesdatter, som sagde sig at være ægte gift med en rytter ved navn Anders Jacobsen som blev skutt i feltslaget i Skaane"* fik døbt sin og Anders Jacobsens søn

GRENADER JACOB ANDERSEN FRA VÆRLØSE (5). Han blev født 1677, og som sin far kom hans militære karriere til at koste ham livet. Kong Frederik IV ville benytte svenskernes nederlag ved Poltava til endnu et forsøg på at tilbageerobre Skåne, og i 1709 satte han over sundet med 14.000 mand. På deres vogne stod der *"Nu eller aldrig"*, og det blev så det sidste.

I 1710 stødte danskerne og svenskerne sammen i slaget ved Helsingborg. De to hære var af samme størrelse, og det kom til et af de blodigste slag i Nordens historie. Den danske øverstkommanderende var dragon, og gik straks til angreb med sit kavaleri, så resten af

hæren mistede sin øverste ledelse. Hertil kom, at han blev såret, så også kavaleriet mistede sin ledelse. Det svenske kavaleri angreb så de danske fodsoldater i flanken, og danskerne tabte.

Danskerne mistede 5.000 mand, medens svenskerne mistede 3.000 mand. Hertil kom, at danskerne mistede sit artilleri, og fik 2.600 mand taget til fange. Danskerne trak så resten af hæren tilbage til Sjælland. En af dem, der ikke kom hjem, var grenader Jacob Andersen, der sammen med Grenaderkorpset dækkede tilbageetoget. Han var blevet gift 1706 i Kirke Værløse med

KAREN PEDERSDATTER FRA VÆRLØSE (5). Hun var født omkring 1666, og døde 1758. Sammen med Jacob Andersen fik hun sønnen

DRAGON PEDER JACOBSEN FRA KIRKE VÆRLØSE (4). Han var født 1707 i Kirke Værløse, og som sin far og farfar valgte også han en militær karriere, og blev dragon. Peder Jacobsen døde 1775 i Kirke Værløse. Han var gift med

MAREN HANSDATTER FRA KIRKE VÆRLØSE (4). Sammen med Peder Jacobsen fik hun sønnen

GÅRDMAND JACOB PEDERSEN FRA BIRKEGAARD (3). Han var født omkring 1738 i Kirke Værløse. Jacob Pedersen var først landsoldat, og fortsatte således sine forfædres militære karriere. Siden blev han spillemand, væver og til sidst gårdmand på Birkegaard matr.nr. 3/6 i Kirke Værløse. I 1798 solgte han sin gård til sine sønner for 500 rigsdaler. Jacob Pedersen døde 1819. Han var blevet gift 1760 i Kirke Værløse med Ellen Kirstine Hermansdatter Bergmand, der stammede fra

229. JOHAN BERGMAND FRA FINLAND

JOHAN BERGMAND FRA FINLAND (6)
fik sønnen

VÆVER LYDER JOHANSEN BERGMAND FRA KNARDRUP (5). Han var født omkring 1666 i Finland, og var væver i Knardrup. 1715 overtog han et hus i Kirke Værløse. Lyder Bergmand døde 1745 samme sted. Han blev gift med

SIDSEL OLSDATTER FRA KIRKE VÆRLØSE (5). Hun var født omkring 1686. Sidsel Olsdatter skiftede med sine børn efter mandens død, og blev gift igen 1746. Hun døde 1749 i Kirke Værløse. Sammen med Lyder Johansen Bergmand fik hun sønnen

VÆVER HERMAN LYDERSEN BERGMAND FRA KIRKE VÆRLØSE (4). Han var født omkring 1713 i Kirke Værløse. Herman Bergman var væver og husmand. Han døde 1777 i Kirke Værløse. Herman Bergman blev gift 1735 i Værløse med datteren af

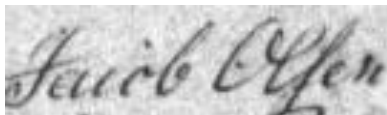
LARS LARSEN (5). Han fik datteren

KAREN LARSDATTER FRA KIRKE VÆRLØSE (4). Hun var født 1708, og døde 1787. Sammen med Herman Lydersen Bergmand fik hun datteren

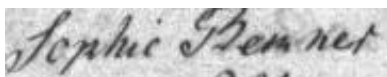
ELLEN KIRSTINE HERMANDSDATTER BERGMAND FRA KIRKE VÆRLØSE (3). Hun var født omkring 1737 i Kirke Værløse, og døde før 1805 samme sted. Det var hende, der blev gift med gårdmand Jacob Pedersen, med hvem hun fik sønnen

OLE JACOBSEN FRA KIRKE VÆRLØSE (2). Han var født 1774 i Kirke

Værløse. Ole Jacobsen døde 1840 samme sted. Det var ham, der var gift med Johanne Marie Jacobsdatter af Krabbesholm, med hvem han fik sønnen

KVARTERMESTER JACOB OLSEN FRA SKÆLSKØR (1). Han var født 1802 i Kirke Værløse. Jacob Olsen boede 1845 i Skælskør, og døde 1865 i Gladsakse. Han blev gift 1839 i Korsør med

SOPHIE CHRISTINE WILHELMINE FREDERIKKE BECHNER FRA SKÆLSKØR (1). Hun var født 1811. Sammen med Jacob Olsen fik hun sønnen

SØMAND CHRISTIAN THEODOR OLSEN FRA NYBORG (TT). Han var født 1848 i Skælskør, og boede siden i Kerteminde og Nyborg, hvor han døde 1913. Christian Olsen var fisker og sømand. Han blev gift med Valdemardora Caroline Ludovika Sophie Holm, der stammede fra

230. JENS ANDERSEN HOLM

JENS ANDERSEN HOLM (3) var født 1759. Han var gift med

ANNA MARIA HANSDATTER (3). Hun var født 1758. Sammen med Jens Andersen Holm fik hun sønnen

HANDSKEMAGER ANDERS HOLM FRA NYBORG (2). Han var født omkring 1785, og var handskemager i Nyborg. Her døde han 1851. Anders Holm blev gift 1808 i Nyborg med

BOEL HANSDATTER FRA NYBORG (2). Sammen med Anders Holm fik hun sønnen

HANDSKEMAGER JENS ANDERSEN HOLM FRA KERTEMINDE (1). Han var født 1812 i Nyborg. Jens Holm blev uddannet handskemager, og fik brev som handskemagemester i Kerteminde 1844. Han blev politibetjent samme sted 1845. Jens Holm boede Langedgade 7-15 i Kerteminde. Han døde 1871 samme sted. Jens Andersen Holm blev gift 1838 i Kerteminde med datteren af

PEDER RASMUSSEN FRA REVNINGE (2). Han blev gift med

ABEL CATHRINE RASMUSSEN FRA REVNINGE (2). Sammen med Peder Rasmussen fik hun datteren

JOCHUMLINE PEDERSDATTER FRA KERTEMINDE (1). Hun var født 1816 i Revninge, og flyttede til Kerteminde, da hun blev gift med Jens Andersen Holm. Da han døde 1871, sad hun som enke først i Vestergade 306 og så i Præstegade 353, hvor hun døde 1891. Sammen med Jens Andersen Holm fik hun datteren

VALDEMARDORA OLSEN

VALDEMARDORA CAROLINE LUDOVICA SOPHIE OLSEN (FØDT HOLM) FRA NYBORG (TT). Hun var født 1852 i Kerteminde. Valdemardora blev gift 1872 i Skælskør med Christian Olsen, og de boede i Kerteminde frem til 1901, hvor de flyttede til Nyborg. Her sad hun som enke i 1913, og døde 1930. Det var hende, der var gift med sømand Christian Theodor Olsen, med hvem hun fik datteren

DORTHEA OG LAURITS MED INGA
(STÅENDE)

DORTHEA VALDEMADORA JØRGENSEN (FØDT OLSEN) FRA KØBENHAVN (T). Hun var født 1886 i Kerteminde. Dorthea blev gift med maskinmester Laurits Christian Jørgensen, og flyttede ind hos svigerfamilien i Bregninge, da de blev gift. Siden blev hendes mand ansat i Marinen, og de flyttede de til Elsdyrgade 47 i Nyboder. I 1923 flyttede de til en villa, de byggede på Bachers vej 71 på Amager. Hun blev altså gift med Laurits Jørgensen, der stammede fra

231. BØRGE PEDERSEN FRA HOLSTEINBORG

BØRGE PEDERSEN FRA HOLSTEINBORG (5) kom fra Holsteinborg nær Sorø, hvor han døde i 1703. Børge Pedersen blev gift 1673 i Holsteinborg med

CITZEL OLUFSDATTER FRA HOLSTEINBORG (5). Hun døde 1685. Sammen med Børge Pedersen fik hun datteren

MAREN BØRGESDATTER FRA HOLSTEINBORG (4). Hun var født 1676 i Holsteinborg, hvor hun døde 1722. Maren Børgesdatter blev gift 1707 med

JACOB OLUFSEN FRA HOLSTEINBORG (4). Han døde 1740 i Holsteinborg. Sammen med Maren Børgesdatter fik han sønnen

BØRRE JACOBSEN FRA HOLSTEINBORG (3). Han var født 1713 i Stærrede, og døde 1795 i Bregninge. Børre Jacobsen blev gift med

ELSE KNUDSDATTER FRA BREGNINGE (3). Hun var født 1726 i Bregninge. Else Knudsdatter døde 1799. Sammen med Børre Jacobsen fik hun sønnen

CLAUS BØRRESEN FRA BREGNINGE (2). Han var født 1745, og døde 1829 i Nybye i Bregninge. Claus Børresen blev gift i Bregninge 1809 med

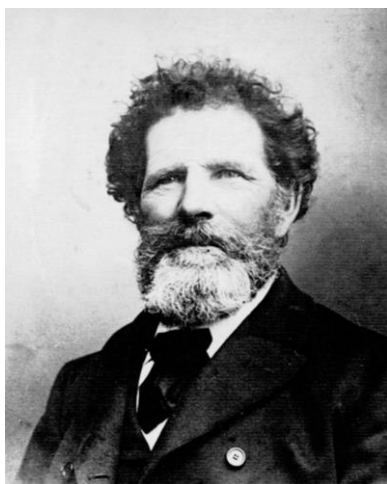
MAREN SØRENSDATTER FRA BREGNINGE (2). Hun var født 1775, og døde 1822. Sammen med Claus Børresen fik hun datteren

ANE CLAUDATTER FRA BREGNINGE
(1). Hun var født 1816, og døde 1861. I 1846 blev hun gift i Bregninge med

JØRGEN CHRISTIAN LARSEN FRA BREGNINGE (1). Han var født 1804, og hans profession fremgår af Kirkebogen.

Jørgen Christian Larsen sad som enkemand og husfæster i 1870. Sammen med Ane Claudatter fik han sønnen

SØREN JØRGENSEN

HOVMESTER SØREN HENDRIK MARTIN JØRGENSEN FRA DIERNÆS (TT). Han var født 1853 i Bregninge, og flyttede til Diernæs. Søren Jørgensen var sømand og hovmester. Han døde 1902 i Bregninge. Søren Hendrik Martin Jørgensen blev gift 1879 på Valdemarslot med datteren af

CHRISTIAN HANSEN FRA TROENSE
(1). Han var gift med

MARIE CATHARINE HANSEN FRA TROENSE (1). Sammen med Christian Hansen fik hun datteren

MARIE HANSEN

MARIE SOFIE FREDERIKKE HANSEN FRA BREGNINGE (TT). Hun var født 1847 i Troense. Sammen med Søren Hendrik Martin Jørgensen fik hun sønnen

LAURITS JØRGENSEN

MASKINMESTER LAURITS CHRISTIAN JØRGENSEN FRA KØBENHAVN (T). Han var født 1883 i Bregninge. Laurits Jørgensen blev uddannet maskinmester, og blev først ansat i handelsflåden og siden i Marinen, hvor han blev maskinmester på Kongelundsfortet. Laurits Jørgensen boede først i Bregninge, men da han blev ansat i Marinen, flyttede han sammen med sin hustru til Nyboder.

LAURITS JØRGENSEN (TH FOR
ARVEPRINS KNUD)

Det var ham, der blev gift med Dorthea Valdemardora Olsen, med hvem han fik sønnen Preben Jørgensen og døtrene Sonja Gam og Inga Christensen. Vi har altså

INGA CHRISTENSEN

INGA CHRISTENSEN (FØDT JØRGENSEN) FRA KØBENHAVN (O). Hun var født 1909 i Bregninge nær Troense. Inga Christensen blev gift med fabrikant Folmer Christensen. I 1940 boede de på Smedetoften 36 i København, og siden flyttede de til Oxford Allé 1B, Islands Brygge 15, og sidst til en villa, de byggede på Kongsdalsvej 32 i København. Her døde hun 1969, og blev begravet på Bispebjerg Kirkegård. Inga Christensen blev altså gift med Folmer Christensen, der stammede fra

232. GÅRDMAND HANS NIELSEN FRA NØKKENTVED

GÅRDMAND HANS NIELSEN FRA NØKKENTVED (4) var født i 1683. Han blev gårdmand i Nøkkentved, hvor han døde 1760. Hans Nielsen var gift med

ANE MADSDATTER FRA NØKKENTVED (4). Sammen med Hans Nielsen fik hun datteren

BODIL HANSDATTER FRA TUSE (3). Hun var født 1738 i Nøkkentved, og døde 1798 i Tuse. Hun var gift med

GÅRDMAND HANS LARSEN FRA TUSE (3). Han var født 1731, og blev gårdmand i Tuse. Hans Larsen døde 1812. Sammen med Bodil Hansdatter fik han sønnen

LARS HANSEN

LARS HANSEN FRA NØRRE JERNLØSE (2). Han var født 1760 i Tuse, og flyttede til Nørre Jernløse, hvor han døde 1842. Lars Hansen blev gift 1798 med datteren af

JEPPE ANDERSEN FRA NØRRE JERNLØSE (3). Han var født 1730 i Nørre Jernløse, hvor han døde 1793. Jeppe Andersen var gift med

ELSE CHRISTOFFERSDATTER FRA NØRRE JERNLØSE (3). Hun døde 1776 i

Nørre Jernløse. Sammen med Jeppe Andersen fik hun datteren

ANNA JEPSDATTER

ANNA JEPSDATTER FRA NØRRE JERNLØSE (2). Hun var født 1557 i Nørre Jernløse, og døde 1820 i Hannerup. Sammen med Lars Hansen fik hun sønnen

CHRISTEN LARSEN

CHRISTEN LARSEN FRA NØRRE JERNLØSE (1). Han var født 1801 i Nørre Jernløse, hvor han døde 1877. Christen Larsen blev gift 1850 i Søndre Jernløse med

KAREN HENNINGSDATTER FRA KUNDBY (1). Hun var født 1815 i Kundby. Karen Henningsdatter døde 1911 i Nørre Jernløse i en alder af 96 år. Sammen med Christen Larsen fik hun sønnen

GÅRDEJER HANS CHRISTENSEN FRA KØBENHAVN (TT). Han var født 1863 i Store Granløse, og var gårdejer. Hans Christensen blev gift med Ane Elise Hansen 1885 i Kvanløse. De mistede gården, og flyttede til København i 1892. De boede på

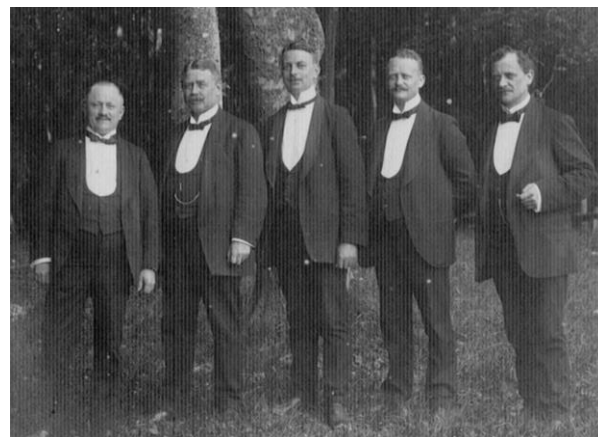
Amagerbrogade i 1901. Hans Christensen døde 1932. Han var altså gift med Ane Elise Wilhelmine Hansen, hvis morfar var

JØRGEN HANSEN SCHOU FRA NØRRE JERNLØSE (2). Han var født 1805 i Nørre Jernløse. Jørgen Schou døde samme sted 1875. Han fik datteren

ANE KIRSTINE HANSEN SCHOU FRA NØRRE JERNLØSE (1). Hun var født 1831 i Nørre Jernløse. Ane Kirstine Hansen blev gift med

HANS CHRISTIAN HANSEN FRA HOLLØSE (1). Sammen med Ane Kirstine Hansen fik han datteren

ANE ELISE WILHELMINE CHRISTENSEN (FØDT HANSEN) FRA KØBENHAVN (TT). Hun var født 1864 i Holløse, og flyttede med sin mand til København. Ane Elise Hansen døde 1918 i København. Det var hende, der var gift med Hans Christensen, med hvem hun fik sønnen

GERHARD CHRISTENSEN (MF)

RESTAURATØR JOHANNES GERHARD CHRISTENSEN FRA TÅRBÆK (T). Han var født i 1887 i Store Granløse. Gerhard Christensen blev uddannet kelner, og blev siden restauratør.

Han drev en række restauranter, bl.a. Restaurant Diamanten på Gammel Strand i København. Gerhard Christensen blev gift med Nielsine Christensen, og de boede på Maria Kirkeplads 40 i København i 1917. De sidste mange år boede de på Taarbæk Strandvej 59 i Klampenborg. Han blev gift med datteren af

ANDERS CHRISTENSEN FRA TAARBÆK (TT). Han var gift med

LARSINE CHRISTENSEN (FØDT JENSEN) FRA TAARBÆK (TT). Sammen med Anders Christensen fik hun datteren

NIELSINE OG JOHANNES CHRISTENSEN MED BØRN

NIELSINE CHRISTINE EMILIE CHRISTENSEN FRA TAARBÆK (T) Hun var født 1886 i Taarbæk. Nielsine Christensen drev værtshuset Lygten på Nordre Frihavnsgade og Hotel Nordland i Sandvig sammen med sin datter Ellen. Sammen med restauratør Gerhard Christensen fik hun døtrene Ellen og Oda Christensen samt sønnen Folmer Christensen. Vi har altså

FABRIKANT FOLMER CHRISTENSEN FRA KØBENHAVN. (O). Han var født i 1911 i København. Folmer Christensen blev

udlært værktøjsmager, og etablerede sit eget mekaniske værksted Folle på Nørrebro i 1933.

FOLMER CHRISTENSEN

Senere flyttede han fabrikken til Tingvej på Amager, og byggede endelig en ny metalvarefabrik på Kirkebjerg Allé 49 i Vanløse. Fabrikken fremstillede kontorartikler, bl.a. hæftemaskinen Folle.

WINNIE, FOLMER OG INGA CHRISTENSEN

Folmer Christensen døde 1970, og blev begravet på Bispebjerg Kirkegård. Det var ham, der blev gift med Inga Christensen, med hvem han fik sønnen Folmer Kjeld Christensen og datteren Winnie Johnna Kjærdsdam. Vi har altså

WINNIE KJÆRSDAM

SOCIOLOG WINNIE JOHNNA KJÆRSDAM (FØDT CHRISTENSEN) FRA AALBORG (B). Hun blev født i København i 1944. Winnie Kjærdsdam boede på Oxford Allé 1, Islands Brygge 15 og Kongsdalvej 32 i København. I 1966 blev hun gift med Finn Kjærdsdam, og vi flyttede til Bispebjerg Parkallé 45 i København. I 1975 flyttede familien til Sankt Peders Gade 19 i Nørresundby.

Winnie Kjærdsdam blev uddannet socialrådgiver og sociolog (cand. scient. soc.) fra Aalborg Universitet. Hun har arbejdet som familievejleder i Albertslund kommune, som konsulent i Nordjyllands Amt, som leder af familie- og sundhedsområdet i Nørresundby og som konsulent for ledelsen af familie- og socialområdet i Aalborg Kommune. Winnie Kjærdsdam gik på pension i 2014. Sammen med Finn Kjærdsdam fik hun sønnen skolelærer Bjarke Kjærdsdam og datteren psykolog Gry Kjærdsdam. Vi har altså

BJARKE TUE KJÆRSDAM FRA KØGE (F). Han blev født i 1967 i København, og flyttede med familien til Aalborg 1975. Bjarke Kjærdsdam blev student fra Det Frie Gymnasium, og

uddannet til skolelærer på Zahles Seminarium.

BJARKE KJÆRSDAM

Bjarke stiftede familie sammen med Annette Dauding, og de boede først på Østerbro i København. Annette Dauding stammede fra

233. PEDER BERTELSEN FRA VIUM

PEDER BERTELSEN FRA VIUM (3) var født omkring 1742 i Vium ved Viborg. Peder Bertelsen var gift med

ANNA CHRISTENSDATTER FRA VIUM (3). Hun var født omkring 1736 i Vium, og døde samme sted 1820. Sammen med Peder Bertelsen fik hun sønnen

BERTEL PEDERSEN FRA VIUM (2). Han var født omkring 1771 i Vium. Bertel Pedersen var gift med

ELLEN SØRENSDATTER FRA VIUM (2). Hun var født omkring 1771. Sammen med Bertel Pedersen fik hun sønnen

GÅRDMAND JENS BERTELSEN FRA VIUM (1). Han var født omkring 1810 i Vium, hvor han var gårdmand. Jens Bertelsen var gift med Dorthea Madsdatter, hvis farfar var

CHRISTEN SØRENSEN (3). Han var født omkring 1725. Christen Sørensen fik sønnen

MADS CHRISTENSEN HVAM FRA VIUM ØSTERMARK (2). Han var født omkring 1755. Mads Christensen døde 1827 i Vium Østermark, og blev begravet i Vium Kirke. Han var gift med

ANE JENSDATTER FRA VIUM ØSTERMARK (2). Hun var født omkring 1774 i Bisballe. Sammen med Mads Christensen fik hun datteren

DORTHEA BIRGITTE MADSDATTER FRA VIUM (1). Hun var født 1818 i Vium. Det var hende, der var gift med Jens Bertelsen, med hvem hun fik datteren

ELLEN MARIE MORTENSEN (FØDT JENSEN) FRA KØBENHAVN (TT). Hun var født 1842 i Vium. Siden flyttede hun til Nørrebrogade i København, og blev gift med garver Peder Mortensen fra Sverige. 1902 var hun enke, og boede i Jægersborggade. Hun var altså gift med

GARVER PETER MORTENSEN FRA YSTAD (TT). Han var født omkring 1840 i Ystad. Peter Mortensen var garver, og 1890 optræder han med familien på Nørrebrogade i København. Sammen med Ellen Marie Mortensen fik han datteren

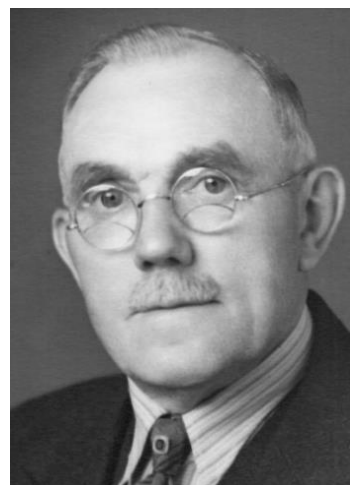

ALMA GRAM

ALMA BIRGITTE MARTINE GRAM (FØDT MORTENSEN) FRA KØBENHAVN (T) Hun var født 1877 i Randers. 1890 flyttede Alma med familien til Nørrebrogade i København, hvor hun arbejdede som tjenestepige. Alma Gram blev gift med sønnen af

GARTNER FREDERIK GREGORIUS GRAM FRA MAGLEBYLILLE (TT). Han var gift med

AUGUSTA BERNHARDINE GRAM (FØDT LILLIEQVIST) FRA MAGLEBYLILLE (TT). Sammen med Frederik Gram fik hun sønnen

NIELS GRAM

KUSK NIELS FRITHOF ANDREAS GRAM FRA KØBENHAVN (T). Han var født 1874 i Maglebylille. I 1894 var Niels Gram kusk hos Quibertin, hvorefter han kom i militæret. 1896 vendte han tilbage, og flyttede til Jægersborggade. Han blev gift med Alma Gram, og i 1906 boede de i Ægirsgade, medens han arbejdede hos vognmand Schøtt. 1911 boede de på Brigadevej, og han var kusk. Sammen med Alma Gram fik han datteren

BIRGITTE JENSEN

SYERSKE RUDI BIRGITTE JENSEN (FØDT GRAM) FRA KØBENHAVN (O) Hun var født 1920 i København. Birgitte Jensen var syerske for Carl Jacobsen. Hun døde 1999 på Frederiksberg, og blev begravet på Bispebjerg Kirkegård. Birgitte Jensen var gift med slagter Egon Jensen, hvis bedstefar var

INSIDER HANS JENSEN FRA HOLME-OLSTRUP (TT). Han blev gift med

MAREN SOFIE JENSEN (FØDT JØRGENSEN) FRA HOLME-OLSTRUP (TT). Sammen med Hans Jensen fik hun sønnen

LARS JENSEN

ARBEJDER LARS JENSEN FRA KØBENHAVN (T) Han var født 1888 i Holme-Olstrup. Lars Jensen var jord- og betonarbejder. Han døde 1976 i Brønshøj, og blev begravet på Bispebjerg Kirkegård. Lars Jensen var gift med datteren af

LARS SØREN OLSEN FRA ORDRUP (TT). Han blev gift med

ANE MARGRETHE OLSEN (FØDT ANDERSEN) FRA ORDRUP (TT). Sammen med Lars Søren Olsen fik hun datteren

ASTRID JENSEN

ASTRID MARGRETHE JENSEN (FØDT OLSEN) FRA KØBENHAVN. (T) Hun var født 1893 i Ordrup. Astrid Jensen døde 1960 i København, og blev begravet på Bispebjerg Kirkegård. Sammen med Lars Jensen fik hun sønnen

EGON JENSEN

SLAGTER HANS EGON JENSEN FRA KØBENHAVN (O) Han var født 1915 i København, hvor han var slagter. Egon Jensen døde 1981 i København, og blev begravet på Bispebjerg Kirkegård. Det var ham, der var gift med Birgitte Gram Jensen, med hvem han fik datteren

ANNIE DAUDING

ANNIE GRAM DAUDING (FØDT JENSEN) FRA KØBENHAVN (B) Hun blev født 1943 i København. Annie Dauding var uddannet kontorassistent, og arbejdede som sekretær i Dansk Blindesamfund. Hun var gift med Henning Dauding, der stammede fra

234. TJENER JENS JENSEN DAUDING

TJENER JENS JENSEN DAUDING FRA THISTED. (TT) var født 1820 i Thisted. Jens Jensen Dauding var lejetjener. Han var gift med

KAREN MARIE DAUDING (FØDT NIELSEN) FRA RØNNE. (TT) Hun var født 1843 i Rønne. Sammen med Jens Dauding fik hun sønnen

CARL DAUDING

SMED CARL JULIUS DAUDING FRA AALBORG. (T) Han var født 1871 i København. Carl Dauding flyttede med sin familie til Kirkestræde i Kalundborg 1896 og til Knud Lavardsgade i Helsingør 1903. 1909 flyttede de til Aalborg, hvor han blev smed på Rørdal Cementfabrik. Her boede de i Sølyst. Han var gift med

ANE DAUDING

**SYERSKE ANE DORTHEA DAUDING
(FØDT PEDERSEN) FRA MARIBO. (T)**

Hun var født 1871 i Grundslev ved Maribo. Anne Dauding var syerske. Hun døde 1964. Sammen med Carl Dauding fik hun sønnen

**SMED OTTO EMANUEL JENSEN
DAUDING FRA KØBENHAVN. (O)**

Han var født 1903 i Helsingør. Otto Dauding døde 1966 i København, og blev begravet på Bispebjerg Kirkegård.

OTTO DAUDING

Otto Dauding var gift med datteren af

**FORPAGTER JOHAN CHRISTIAN
THOMSEN FRA FAVERVRÅ (T).**

Han var gårdforpagter i Favervrå. Johan Christian Thomsen var gift med

**SYERSKE JOHANNE KIRSTINE
BRUUN THOMSEN FRA TAPS (T).**

Hun var født 1865. Johanne Bruun var syerske. I 1916 var hun enke, og boede i Taps ved Vejle. Hun havde da en indtægt på 696 kr. og en formue på 14.000 kr. Sammen med Johan Christian Thomsen fik hun datteren

LUCIE DAUDING

**SYERSKE LUCIE MARIE DAUDING
(FØDT THOMSEN) FRA KØBENHAVN.**

(O) Hun var født 1903 i Favervrå, hvor hun boede med sin mor i 1916. Siden flyttede Lucie til Kolding, og i 1920 finder vi hende som husjomfru i Tyrstrup ved Haderslev. I 1925 var hun husassistent på Frederiksberg. Lucie Dauding døde 1975 i København, og blev begravet på Bispebjerg Kirkegaard. Sammen med Otto Dauding fik hun sønnen

HENNING DAUDING

BANKBETJENT HENNING DAUDING FRA KØBENHAVN. (B) Han blev født 1941 i København. Henning Dauding var bankbetjent i Arbejdernes Landsbank. Det var ham, der var gift med Annie Dauding, med hvem han fik datteren

ANNETTE DAUDING

ANNETTE DAUDING (F). Hun blev født 1970, og boede på Østerbro i København. Sammen med Bjarke Kjærdsdam fik hun børnene

CLARA, KASPER OG JONAS

CLARA DAUDING KJÆRSDAM FRA KØGE. Hun blev født i 2004 på Østerbro i København, og voksede op i Køge.

KASPER DAUDING KJÆRSDAM FRA KØGE. Han blev født i 2008 på Østerbro i København, og voksede op i Køge.

JONAS DAUDING KJÆRSDAM FRA KØGE. Han blev født i 2011 i Køge, hvor han voksede op.

REKTOR PROFESSOR MOGENS FINN KJÆRSDAM FRA AALBORG (B) og **SOCIOLOG WINNIE JOHNNA KJÆRSDAM (FØDT CHRISTENSEN) FRA AALBORG (B)** fik endvidere datteren

GRY KJÆRSDAM

LEKTOR GRY DORTHE KJÆRSDAM FRA AALBORG (F). Hun blev født den 1971 i København. Gry Kjærdsdam blev student fra Aalborg Studenterkursus, og uddannede sig ved universiteterne i Göteborg, Roskilde og Aalborg. Hun blev psykolog (cand. psych.) fra Aalborg Universitet, hvor hun også forsvarede sin ph.d. afhandling i 2014. Gry er seniorforsker ved Aalborg Universitetshospital og lektor i psykologi ved Aalborg Universitet. Hun sidder i bestyrelsen for det internationale akademi for spiseforstyrrelser.

Gry blev gift med Patrik Telléus, som hun mødte under studieopholdet på Göteborg Universitet. De boede først i Göteborg og siden i Køge og Aalborg. Gry og Patrik bor

nu på Kapelvej 37 i Nørresundby. Hun blev altså gift med Patrik Telléus, der stammer fra Johannes Asmusson fra Svarteborg.

235. JOHANNES ASMUNDSSON FRA SVARTEBORG

Efter legenden boede der en småkonge Rane på Raneborg, der blev efterstræbt af dronning Hud. Hun ville gifte sig med ham, men Rane var i tvivl. Det endte dog med, at han indvilgede i giftemålet. Da det kom til bryllupsdagen, fortrød Rane, og drog på jagt fra morgenstunden. Da dronning Hud ankom med bryllupsfølget, fandt hun derfor borgen tom. I raseri lod hun borgen brænde ned, og inden hendes bryllupsfølge drog hjem igen, sagde hun til de nedbrændte og sodede rester af borgen: ”Indtil nu har du heddet Raneborg, men herefter skal du kaldes Svarteborg”.

Da kongen kom hjem fra jagt, og så hvad der var sket, red han med sin hird efter dronningens følge. Følget blev indhentet, hvorefter kongen kløvede dronningens hoved, og følget blev dræbt. Til minde om de dræbte rejstes stenrækken på Stenehede.

JOHANNES ASMUNDSSON FRA SVARTEBORG (8) kom fra Dalen i Svarteborg, der lå vest for Vänern. Han blev gift med

KARIN JOHANNES FRA DALEN (8). Sammen med Johannes Asmundsson fik hun sønnen

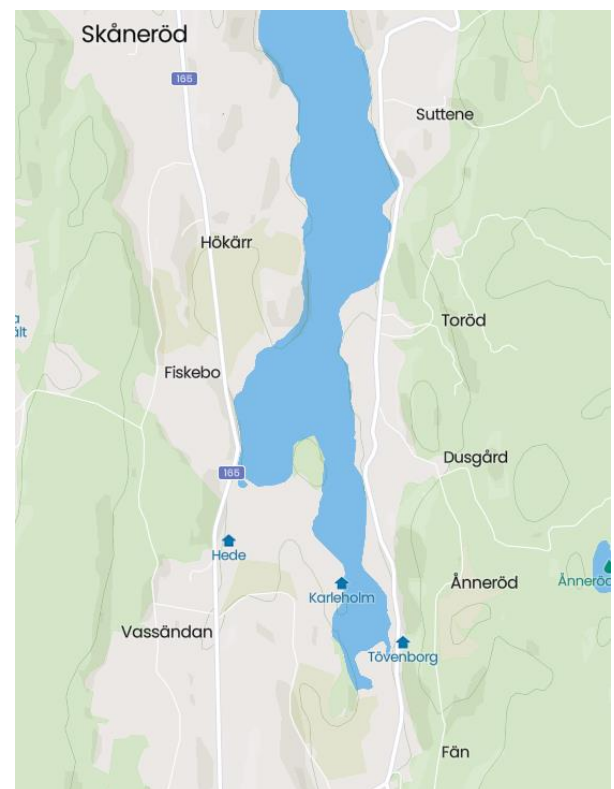
SVEN JOHANSSON FRA DALEN (7). Han var født 1639 i Dalen, og døde 1694 samme sted. Sven Johansson blev gift med

KARI BENGTSDOTTER FRA DALEN (7). Hun var født 1639, og døde 1699 i Dalen. Sammen med Sven Johansson fik hun sønnen

BENGT SVENSSON FRA DALEN (6). Han var født 1663, og døde 1743 i Dalen. Bengt Svensson var gift med

MARIA OLSDOTTER FRA DALEN (6). Hun var født 1668 i Skåneröd, og døde 1732 i Dalen. Sammen med Bengt Svensson fik hun datteren

JOHANNA BENGTSDOTTER FRA ÅNNERÖD (5). Hun var født 1692 i Skåneröd, og døde omkring 1750 i Ånneröd, Svarteborg. Johanna Bengtsdotter var gift med Ivar Andersson, hvis farfar var

HANS ANDERSSON FRA DUSGÅRD (7). Han døde på Dugård. Hans Andersson var gift med

KARIN JACOBSDOTTER FRA DUSGÅRD (7). Sammen med Hans Andersson fik hun sønnen

ANDERS HANSSON FRA DUSGÅRD (6). Han var født 1654, og døde 1714 på Dusgård. Anders Hansson var gift med datteren af

NILS SJULSSON FRA SKÅNERÖD (7). Han døde i Skåneröd. Niels Sjulsson var gift med

BÖRTA OLOFSDOTTER FRA SKÅNERÖD (7). Hun var født 1637, og døde 1717 i Skåneröd. Sammen med Nils Sjulsson fik hun datteren

GUNILLA NILSDOTTER FRA DUSGÅRD (6). Hun var født i Skåneröd, og døde omkring 1690 på Dusgård. Sammen med Anders Hansson fik hun sønnen Ivar Andersson og datteren Gunilla Andersdotter, som begge indgår i slægten. Vi har altså

IVAR ANDERSSON FRA ÅNNERÖD (5). Han var født 1682, og døde 1762 i Ånneröd. Det var ham, der var gift med Johanna Bengtsdotter, med hvem han fik sønnen

JOHANNES IVARSSON FRA ÅNNERÖD (4). Han var født 1733 i Ånneröd, og døde 1768 samme sted. Johannes Ivarsson var gift med Malin Andersdotter, der stammede fra

236. OLOF WETTLESSON FRA DOVELAND

OLOF WETTLESSON FRA DOVELAND (8) døde omkring 1627 i Doveland, Kville. Han fik sønnen

JOEN OLSSON FRA TRÄSVALL (8). Han var født omkring 1570 i Träsvall. Joen Olsson fik datteren

MARTA JONSDOTTER FRA FÄHN (7). Hun var født 1613, og døde 1703 i Fähn. Marta Jonsdotter var gift med

ANDERS ANDERSSON FRA FÄHN (7). Han var født 1629 i Fähn, og døde 1719 samme sted. Sammen med Marta Jonsdotter fik han datteren

INGEBORG ANDERSDOTTER FRA FÄHN (6). Hun var født 1667 i Fähn, og døde 1730 samme sted. Ingeborg Andersdotter var gift med sønnen af

ANDERS SJULSSON FRA SVARTEBORG (7). Han var født omkring 1641, og døde i Svarteberg. Anders Sjulsson var gift med

GROO OLOFSDOTTER FRA SVARTEBORG (7). Hun var født omkring 1645. Sammen med Anders Sjulsson fik hun sønnen

HANS ANDERSSON FRA FÄHN (6). Han var født 1669 i Fähn, og døde 1735 samme sted. Sammen med Ingeborg Andersdotter fik han sønnen

ANDERS HANSSON FRA FÄHN (5). Han var født 1704 i Fähn, og døde 1760 samme sted. Anders Hansson var gift med Anna Svenningsdotter, hvis farfar var

SVARTEBORG KIRKE

LARS GÖDESSON FRA SLÄÄNGEN (7). Han var født 1618, og døde 1691 i Slaängen, Svarteborg. Lars Gödesson var gift med

ANNA SVENNUNGSBOTTER FRA SLÄÄNGEN (7). Hun døde 1699 i Vassjö, Svarteborg. Sammen med Lars Gödesson fik hun sønnen

SVENNUNG LARSSON FRA LILLA ASPÅNG (6). Han var født 1652 i Slaängen, og døde 1713 i Lilla Aspång, Svarteborg. Han blev gift med Elin Eriksson, hvis farfar var

INGEVALD ERIKSSON FRA ASPÅNG (8). Han døde 1685 i Aspång. Ingevald Eriksson var gift med

BARBRO TORESBOTTER FRA ASPÅNG (8). Hun døde 1682 i Aspång. Sammen med Ingevald Eriksson fik hun sønnen

ERIK INGEVALDSSON FRA LILLA ASPÅNG (7). Han var født 1643 i Lilla Aspång, og døde 1708 samme sted. Erik Ingevaldsson var gift med datteren af

ALF PERSSON FRA STACKEKÄRR (8). Han døde i Stackekärr, Svarteborg. Alf Persson fik datteren

DORDI ALFSDOTTER FRA LILLA ASPÅNG (7). Hun var født 1641 i Stackekärr, og døde 1697 i Lille Aspång. Sammen med Erik Ingevaldsson fik hun datteren

ELIN ERIKSDOTTER FRA LILLA ASPÅNG (6). Hun var født 1671 i Store Stackekärr, og døde 1727 i Lille Aspång. Det var hende, der var gift med Svennung Larsson, med hvem hun fik datteren

ANNA SVENNUNGSBOTTER FRA FÄHN (5). Hun var født 1696, og døde 1779 i Fähn. Det var hende, der blev gift med Anders Hansson, med hvem hun fik datteren

MALIN ANDERSBOTTER FRA ÅNNERÖD (4). Hun var født 1724 i Fähn, og døde 1794 i Sör-Dalen, Svarteborg. Det var hende, der blev gift med Johannes Ivarsson, med hvem hun fik sønnen

JOHANNES JOHANESSON FRA ÅNNERÖD (3). Han var født 1760 i Ånneröd, og døde 1808 samme sted. Johannes Johannesson var gift med Maria Olofsdotter, der stammede fra

237. SVEN LARSSON FRA VASSÄNDAN

SVEN LARSSON FRA VASSÄNDAN (7) var født 1634, og døde 1692 i Vassänden, Svarteborg. Han var gift med

KIERSTIN GUNNARSDOTTER FRA VASSÄNDAN (7). Hun var født 1624, og døde i Vassänden 1699. Sammen med Sven Larsson fik hun sønnen

OLOF SVENSSON FRA BERG (6). Han var født 1658 i Vassänden, og døde 1699 i Berg, Foss. Han var gift med datteren af

THOMAS GUNNARSSON FRA FRÖTORP (7). Han var født 1628, og døde i Frötorp, Foss 1717. Thomas Gunnarsson var gift med

GUNILLA JONSDOTTER FRA FRÖTORP (7). Hun var født 1629, og døde i Frötorp 1712. Sammen med Thomas Gunnarsson fik hun datteren

ANNA THOMASDOTTER FRA BERG (6). Hun døde 1713 i Berg. Sammen med Olof Svensson fik hun datteren

BÖRTA OLSDOTTER FRA VASSÄNDAN (5). Hun var født 1692 i Berg, og døde i Södra Vassändan 1761. Börta Olsdotter var gift med sønnen af

OLOF GREVESSON FRA HEE (6). Han kom fra Hee sogn, og blev gift med

BÖRTA HANSDOTTER FRA HEE (6). Sammen med Olof Greveesson fik hun sønnen

ANDERS OLSSON FRA VASSÄNDEN (5). Han var født 1691 i Hee, og døde i Vassänden 1749. Sammen med Börta Olsdotter fik han sønnen

OLOF ANDERSSON FRA VASSÄNDEN (4). Han blev født 1723 i Vassänden, og druknede i Bullarsjön 1761. Olof Andersson blev gift med Johanna Johansdotter, hvis farfar var

GULLBRAND OLSSON FRA PIPEN (6). Han var født 1625 i Pipen, Svarteborg, og døde samme sted 1702. Gullbrand Olsson var gift med

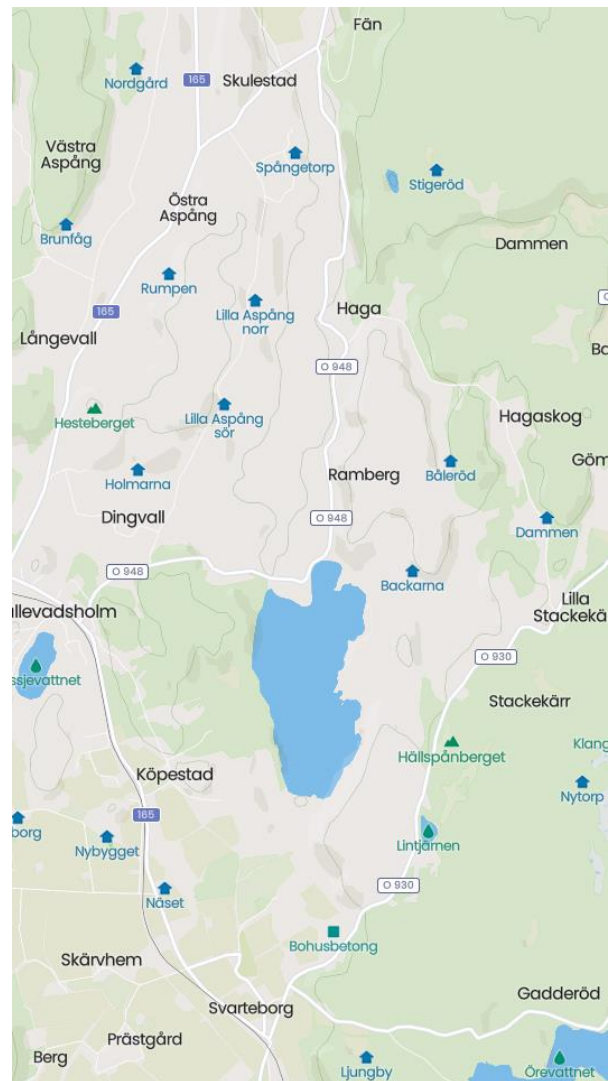
KARIN JOHANSDOTTER FRA PIPEN (6). Sammen med Gullbrand Olsson fik hun sønnen

JOHANNES GULLBRANDSSON FRA PIPEN (5). Han var født 1665 i Pipen, og døde 1734. Johannes Gullbrandsson blev gift med datteren af

ANDERS HANSSON FRA DUSGÅRD (6) og **GUNILLA NILSDOTTER FRA DUSGÅRD** (6), der endvidere fik datteren

GUNILLA ANDERSDOTTER FRA DUSGÅRD (5) Hun var født 1688 på

Dusgård. Sammen med Johannes Gullbrandsson fik hun datteren

JOHANNA JOHANSDOTTER FRA VASSÄNDEN (4). Hun var født 1725 i Pipen, og døde 1798 i Vassändan. Det var hende, der blev gift med Olof Andersson, med hvem hun fik datteren

MARIA OLOFSDOTTER FRA ÅNNARÖD (3). Hun var født 1757, og døde 1801 i Ånnaröd. Det var hende, der blev gift med Johannes Johannesson, med hvem hun fik datteren

JOHANNA JOHANNESDOTTER FRA JULSERÖD (2). Hun var født 1785 i

Ånneröd, og døde i Julseröd, Svarteberg
1833. Johanne Johannesdotter blev gift med
Olof Gabrielsson, der stammede fra

238. ERICH AMBJÖRNSSON FRA JULSERÖD

**ERICH AMBJÖRNSSON FRA
JULSERÖD** (6) døde i Julseröd. Han var gift
med

**SIRI BRYNGELSDOTTER FRA
JULSERÖD** (6). Hun var født 1647, og døde
1710 i Julseröd. Sammen med Erich
Ambjörnsson fik hun sønnen

**BRYNGEL ERICHSSON FRA
JULSERÖD** (5). Han var født 1672, og døde
1731 i Julseröd. Bryngel Erichsson var gift
med datteren af

HANS HANSSON FRA GRINÅS (6). Han
levede i Grinås, Svarteberg, hvor han døde.
Hans Hansson var gift med

ANNA BERNTSDOTTER FRA GRINÅS
(6). Sammen med Hans Hansson fik hun
datteren

DORDI HANSDOTTER FRA JULSERÖD
(5). Hun var født 1658, og døde 1738 i
Julseröd. Sammen med Bryngel Erichsson fik
hun sønnen

ERIK BRYNGELSSON FRA JULSERÖD
(4). Han var født 1696 i Bärby, Svarteberg, og
døde 1758 i Julseröd. Erik Bryngelsson var
gift med datteren af

**CHRISTEN OLSSON FRA
SKRAPELAND** (5). Han kom fra
Skrapeland, Svarteberg, hvor han døde.
Christen Olsson var gift med

**MALIN PÄRSDOTTER FRA
SKRAPELAND** (5). Sammen med Christen
Olsson fik hun fik hun datteren

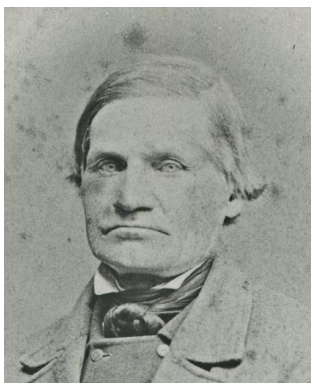

**KIRSTIN CHRISTENSDOTTER FRA
JULSERÖD** (4). Hun var født 1720 i
Skrapeland. Sammen med Erik Bryngelsson
fik hun datteren

**INGEBORG ERIKSDOTTER FRA
BASTEDALEN** (3). Hun var født 1750 i
Julseröd. Ingeborg Eriksdotter blev gift med

GABRIEL OLSSON FRA BASTEDALEN
(3). Han var født 1744, og døde 1779 i
Bastedalen, Svarteberg. Sammen med
Ingeborg Eriksdotter fik hun sønnen

OLOF GABRIELSSON FRA JULSERÖD
(2). Han var født 1776 i Bastedalen, og døde
1861 i Julseröd. Det var ham, der var gift med
Johanna Johannesdotter, med hvem han fik
sønnen

JOHANNES OLSSON

GÅRDEJER JOHANNES OLSSON FRA JULSERÖD (1). Han blev født 1818 i Julseröd, hvor han var gårdejer (hemmansägere). Johannes Olsson døde 1889 i Julseröd, og blev begravet i Svarteberg Kyrka. Han blev gift 1843 med Karolina Charlotta Olsson, der stammede fra

239. MÅNS JÖRGENSSON FRA LÅGUM

MÅNS JÖRGENSSON FRA LÅGUM (9) var født omkring 1570 i Lågum, Svarteberg, og døde omkring 1655 samme sted. Måns Jörgensson var gift med

BÖRTA JÖRGENS FRA LÅGUM (9). Sammen med Måns Jörgensson fik hun sønnerne Jörgen Månsson og Tore Månsson, som begge indgår i slægten. Vi har altså

JÖRGEN MÅNSSON FRA LÅGUM (8) var født 1600 i Lågum, og døde 1672 i Svarteberg. Han fik sønnen

NILS JÖRANSSON FRA LÅGUM (7). Han var født 1630 i Lågum, og døde 1663 samme sted. Nils Jöransson var gift med

KIRSTIN ANDERSDOTTER FRA LÅGUM (7). Hun sad som enke efter Nils Jöransson, da han døde 1663. Sammen fik de sønnen

MÅNS NILSSON FRA LÅGUM (6). Han var født 1663 i Lågum, og døde 1749 samme sted. Måns Nilsson var gift med Karin Thorsdotter, hvis farfar var

MÅNS JÖRGENSSON FRA LÅGUM (8) og **BÖRTA JÖRGENS FRA LÅGUM (8),** der endvidere sønnen

TORE MÅNSSON FRA LÅGUM (7). Han var født omkring 1605 i Lågum, og døde 1661 samme sted. Tore Månsson var gift med datteren af

GUTTORM OLSSON FRA BÄCKEVELL (8). Han var født omkring 1600 i Svarteberg, og døde i Bäckevall, Svarteberg. Guttorm Olsson var gift med

KIRSTIN SVENDSDOTTER FRA BÄCKEVELL (8). Hun var født 1611 i Svarteberg, og døde som enke i Bäckevall 1699 i en alder af 88 år. Sammen med Guttorm Olsson fik hun datteren

ELSE GUTTORMSDOTTER FRA LÅGUM (7). Hun var født omkring 1620 i Bäckevall, og døde 1681 i Lågum. Sammen med Tore Månsson fik hun datteren

KARIN THORSBOTTER FRA LÅGHEM (6). Hun var født 1654 i Låghem, Svarteberg, og døde 1692 samme sted. Det var hende, der var gift med Måns Nilsson, med hvem hun fik sønnen

HANS MÅNSSON FRA GADDERÖD (5). Han blev født 1690 i Lågum, og døde 1744 i Gadderöd, Svarteberg. Han blev gift med Liva Hansdotter, der stammede fra

240. PRÆST TORE SIFWERSSON FRA SVARTEBERG

PRÆST TORE SIFWERSSSON FRA SVARTEBORG (8) var født omkring 1590 i Svarteborg præstegård, og var antagelig præst. Han døde samme sted 1669. Han var gift med

ANNA REORS DOTTER FRA SVARTEBORG (8). Hun var født omkring 1600 i Svarteborg. Sammen med Tore Sifwersson fik hun sønnen

PRÆST LARS TORESSON FRA SVARTEBORG (7). Han var født 1629 i Svarteborg præstegård, og var antagelig præst. Han døde samme sted 1699. Lars Toresson var gift med

MARTA ANDERS DOTTER FRA SVARTEBORG (7). Hun var født 1634, og døde 1700 i Svarteborg præstegård. Sammen med Lars Toresson fik hun datteren

JOHANNA LARSDOTTER FRA BERG (6). Hun var født 1653 i Svarteborg Præstegård, og blev gift med Hans Nilsson fra Berg, Svarteborg. Hun døde 1729 i Gadderöd. Johanna Larsdotter var gift med sønnen af

NILS HANSSON FRA BERG (7). Han døde på Berg. Nils Hansson fik sønnen

HANS NILSSON FRA BERG (6). Han var født 1665 på Berg, og døde 1721 samme sted. Sammen med Johanna Larsdotter fik han datteren

LIVA HANSDOTTER FRA GADDERÖD (5). Hun var født 1697, og døde 1757 i Gadderöd. Det var hende, der var gift med Hans Månsson, med hvem hun fik sønnen

NILS HANSSON FRA STENANE (4). Han var født 1728, og døde 1798 i Stenane, Svarteborg. Nils Hansson var gift med Kierstin Larsdotter, der stammede fra

241. TOLF OLSSON FRA SANDVIK

TOLF OLSSON FRA SANDVIK (8) døde i Sandvik, Svarteborg. Han var gift med

ANNA LARSDOTTER FRA SANDVIK (8). Sammen med Tolf Olsson fik hun sønnen

RASMUS TOLFSSON FRA SANDVIK (7). Han døde 1706 i Sandvik. Rasmus Tolfsson var gift med

HELGA SIMONSDOTTER FRA SANDVIK (7). Hun døde 1691 i Sandvik. Sammen med Rasmus Tolfsson fik hun datteren

INGEGERD RASMUSDOTTER FRA SVARTEBORG (6). Hun var født 1669, og døde 1712 i Svarteborg. Ingegerd Rasmusdotter var gift med

RASMUS OLSSON FRA SVARTEBORG (6). Han døde i Svarteborg. Sammen med Ingegerd Rasmusdotter fik han sønnen

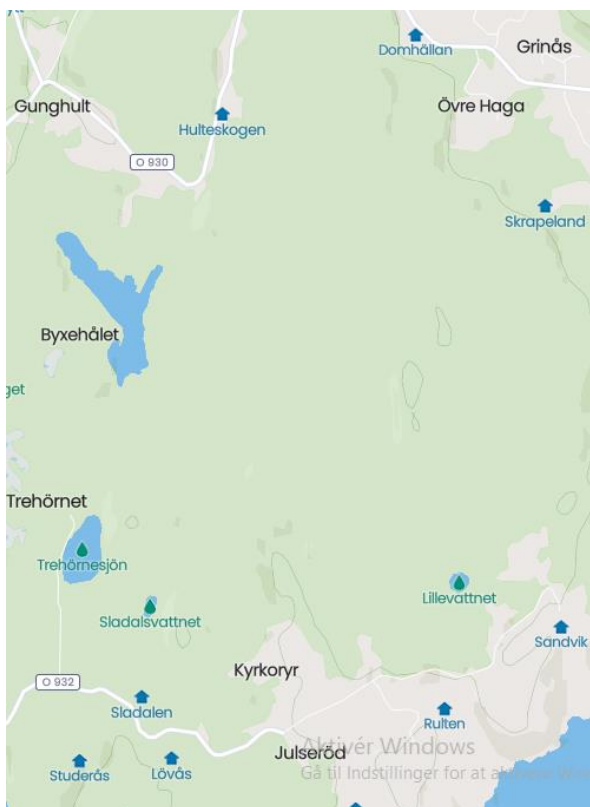
LARS RASMUSSEN FRA STENANE (5). Han var født 1693 i Stenane, og døde 1751 samme sted. Lars Rasmusson var gift med datteren af

ERIK HALVARSSON FRA DJUREHÖGEN (6). Han boede i Djurehögen, Öbyn, Foss, hvor han døde omkring 1725. Erik Halvarsson var gift med

CHRISTINA SVENSDOTTER FRA DJUREHÖGEN (6). Hun var født 1660, og boede i Djurehögen. Christina Svensdotter døde 1721 i Huset, Lilla Foss. Sammen med Erik Halvarsson fik hun datteren

KIERSTIN ERIKSDOTTER FRA ÖBYN (5). Hun var født 1693 i Öbyn. Sammen med Lars Rasmusson fik hun datteren

KIERSTIN LARSDOTTER FRA STENANE (4). Hun var født 1724 i Stenane, og døde 1789 samme sted. Det var hende, der var gift med Nils Hansson, med hvem hun fik sønnen

LARS NILSSON FRA GADDERÖD (3). Han var født 1764 i Stenane, og døde 1850 i Gadderöd. Lars Nilsson var gift med

CATARINA ANDERSDOTTER FRA GADDERÖD (3). Hun var født 1759 i Stycket, Skredsvik, og døde 1842 i Gadderöd. Sammen med Lars Nilsson fik hun datteren

CHRISTINA LARSDOTTER FRA ÄNGEN (2). Hun var født 1798 i Stenane, og døde 1831 i Ängen i Gadderöd, Svarteberg. Christina Larsdotter var gift med

PETER ANDERSSON FRA JULSERÖD (2). Han var født 1780 i Dal, og døde 1845 i Julseröd. Sammen med Christina Larsdotter fik han datteren

KAROLINA OLSSON

GÅRDEJER KAROLINA CHARLOTTA OLSSON (FØDT PETERSDOTTER) FRA JULSERÖD (1). Hun var født 1822 i Ängen. Da hendes mand Johannes Olsson døde 1889 fortsatte Karolina Olsson som gårdejer (hemmansägere) i Julseröd. Hun døde 1909 i Julseröd i en alder af 88 år, og blev begravet i Svarteberg Kyrka. Det var hende, der blev gift med Johannes Olsson, med hvem hun fik datteren

HILMA EMILIA JOHANNESDOTTER FRA HULT (TT). Hun var født 1863 i Julseröd. Emilia Johannesdotter blev gift med gårdejer Johan Petter Jacobsen, og flyttede til Hult, Svarteberg. Da han døde 1917 flyttede hun til Kyrkoryr og siden til Vestre Frölunda, hvor hun døde 1962 i en alder af 99 år. Hun blev gift 1886 med Johan Petter Jacobsson, der stammede fra

242. OLOF ARVIDSSON FRA GRORUD

OLOF ARVIDSSON FRA GRORUD (4) var født 1699 i Grorud, Rännelanda, og døde

samme sted 1772. Olof Arvidsson blev gift 1733 med

ANNA OLSDOTTER FRA GRORUD (4). Hun var født 1716 i Ånneröd, og døde 1791 i Grorud. Sammen med Olof Arvidsson fik hun sønnen

JON OLOFSSON FRA ÅNNERÖD (3). Han var født 1754 i Grorud, og døde 1807 i Ånneröd. Han blev gift 1773 med

MARIA RASMUSDOTTER FRA ÅNNERÖD (3). Hun var født 1757 i Ånneröd, og døde 1809 i Högsäter. Det var hende, der var gift med Jon Olofsson, med hvem hun fik datteren

KARIN JONSDOTTER FRA BODANE (2). Hun var født 1789 i Tomten, Rännelanda, og døde 1829 i Bodane, Högsäter. Hun blev gift 1808 med sønnen af

JOHAN JOHANSSON FRA ÅKSÄTER (3). Han var født 1740, og døde 1807 i Åksäter, Högsäter. Johan Johansson blev gift 1764 med

MÄRTHA ERIKSDOTTER FRA ÅKSÄTER (3). Hun var født 1740, og døde 1799 i Åksäter. Sammen med Johan Johansson fik hun sønnen

BONDE ELIAS JOHANSSON FRA BODANE (2). Han var født 1782 i Högsäter, hvor han var bonde i Bodane. Elias Johansson døde 1858 i Bodane. Sammen med Karin Jonsdotter fik han datteren

MAJA-LISA ELIASDOTTER FRA HÖGSÄTER (1). Hun var født 1816 i Åksäter, og døde 1867 i Höghult, Krokstad. Hun blev gift 1837 med Jacob Pehrsson, der stammede fra

243. JACOB PERSSON FRA RÄNNELANDA

JACOB PERSSON FRA RÄNNELANDA (4) blev gift 1728 i Rännelanda med

ANNA JONSDOTTER FRA RÄNNELANDA (4). Sammen med Jacob Persson fik hun sønnen

BONDE PER JAKOBSSON FRA HÖGEN (3). Han var født 1728 i Rännelanda. Per Jakobsen var bonde i Högen, Högsäter, og døde 1797 samme sted. Han blev gift 1754 med datteren af

ANDERS ESBJÖRNSSON FRA FÄRGELANDA (4). Han var gift med

ANNA JACOBSDOTTER FRA FÄRGELANDA (4). Sammen med Anders Esbjörnsson fik hun datteren

KARIN ANDERSDOTTER FRA HÖGEN (3). Hun var født 1735 i Färgelanda, og boede med sin mand i Högen. Hun døde som enke 1784 i Säljefället, Rännelanda. Sammen med Per Jacobsson fik hun datteren

MARIA BÖRTA PERSDOTTER FRA HÖGHULT (2). Hun var født 1776 i Säljefället, og døde 1850 i Höghult. Hun blev gift 1803 med

SOLDAT PHER ELIASSON EKSTORM FRA HÖGHULT (2). Han var født 1781 i Stommen, Högsäter. Pher Eliasson var soldat. Han døde 1865 i Höghult. Sammen med Maria Börta Persdotter fik han sønnen

GÅRDEJER JACOB PEHRSSON FRA HÖGSÄTER (1). Han var født 1816 i Stommen. Jacob Pehrsson var gårdejer (hemmansägere) og grovsmed i Högsäter. Han døde 1862 i Höghult. Det var ham, der

blev gift med Maja-Lisa Eliasdatter, med hvem han fik sønnen

GÅRDEJER JOHAN PETTER JACOBSSON FRA HULT (TT). Han var født 1853 i Höghult. Petter Jacobsson var gårdejer og maskinfører. Han døde 1917 i Hult, og blev begravet i Svarteberg Kyrka. Det var ham, der var gift med Hilma Emilia Johannesdatter, med hvem han fik datteren

IDA NYGREN

IDA CAROLINE NYGREN (FØDT JACOBSSON) FRA GÖTEBORG (T). Hun var født 1889 i Hult, Svarteberg. Ida Nygren døde 1959 i Göteborg, og blev begravet på Vestre Kyrkogården. Hun var gift med

GUSTAV NYGREN

SKIBSINSPEKTØR GUSTAV FREDRIK NYGREN FRA GÖTEBORG (T). Han var født 1886 i Borgvik. Gustav Nygren var maskinist og skibsinspektør. Gustav Nygren blev gift 1913 med Ida Johansdatter, og de boede på Kungladugårdsgatan i Gøteborg. Han døde 1960, og blev begravet på Vestre Kyrkogården. Sammen med Ida Nygren fik han datteren

EBBA TELLÉUS

EBBA HILMA ELISABETH TELLÉUS (FØDT NYGEN) FRA GÖTEBORG (O). Hun var født 1920. Ebba Telléus blev gift 1945 med Bertil Telléus, og de boede på Halvtumsgaten i Frölunda. Hun blev gift med sønnen af

GUSTAV SVENSSON

SKIBSINGENIØR GUSTAV OLOF EGON SVENSSON FRA GÖTEBORG (T). Han var født 1884. Gustav Svensson var skibssingeniør (sjöingeniör). Han var gift med

ALMA SVENSSON

ALMA SOFIE SVENSSON (FØDT JOHNSON) FRA GÖTEBORG (T). Hun var født 1884. Sammen med Gustav Svensson fik hun sønnen

BERTIL TELLÉUS

SKIBSINGENIØR PER OLUF BERTIL TELLÉUS FRA GÖTEBORG (O). Han var født 1921 i Göteborg. Bertil Telléus var skibssingeniør. Han døde 2019 i Göteborg. Det var ham, der blev gift med Ebba Telléus, med hvem han fik sønnen

CHRISTER TELLÉUS

PSYKOLOG ANDERS CHRISTER TELLÉUS FRA GÖTEBORG (B). Han blev født 1948 i Hareby og opvokset i Majona i Göteborg. Christer Telléus er uddannet psykolog fra Göteborgs Universitet, og har arbejdet på barn- og ungdomspsykiatrien og som privatpraktiserende psykolog. Han var gift med Ingrid Telléus, der stammede fra

244. JONAS WILHELMSSON FRA KRÅKATORPET

JONAS WILHELMSSON FRA KRÅKATORPET (2) var født 1777 i Raneboda, Ryssby, Kronoberg. Han døde 1847 på Kråkatorpet under Öhult, Pjätteryd, Kronoberg. Jonas Wilhelmsson blev gift 1801 med

KARIN JONSDOTTER FRA KRÅKATORPET (2). Hun var født 1786 på Finhult, Pjätteryd, og døde 1862 på Svenslund, Pjätteryd. Sammen med Jonas Wilhelmsson fik hun datteren

ANNA KATRINA JONASDOTTER FRA SKOGEN (1). Hun var født 1826 på Kråkatorpet. Anna Jonasdatter døde 1900 på Skogen under Prästnäs, Agunnaryd, Kronoberg. Hun blev gift 1851 med

JORDTORPARE ELIAS ÅBERG FRA SKOGEN (1). Han var født 1812 i Skaraborg. Elias Åberg var soldat, skomager og jordtorpare. Han døde 1886 på Skogen. Sammen med Anna Katrina Jonasdatter fik han sønnen

SKOMAGER CARL FRITIOF ÅBERG FRA WESTERHULT (TT). Han var født 1852 i Westerhult under Läseryd Nedergård, Södra Ljunga, Kronoberg. Carl Åberg var skomager. Han døde 1934 i Göteborg. Han blev gift 1886 med

AUGUSTA KONSTANTIA ÅBERG FRA GÖTEBORG (TT). Hun var født 1865 i Göteborg, hvor hun døde 1949. Sammen med Carl Åberg fik hun datteren

ELIN LØNN

ELIN JOSEFINA LØNN (FØDT ÅBERG) FRA GÖTEBORG (T). Hun var født 1893 i Allingsås. Hun blev gift med

SKORSTENSFEJERMESTER DAVID LØNN FRA GÖTEBORG (T). Han var født 1892 i Göteborg. Davis Lønn var skorstensfejermester (soter).

DAVID LØNN

Han døde 1983 i Göteborg. Sammen med Elin Lønn fik han datteren

INGA JOHANSSON

INGA MARGIT JOHANSSON (FØDT LØNN) FRA GÖTEBORG (O). Hun var

født 1921. Inga Margit Johansson blev gift med sønnen af

MARTIN JOHANSSON

PLEJER KARL MARTIN JOHANSSON FRA GÖTEBORG (T). Han var født 1884. Martin Johansson var plejer. Han blev gift 1921 med Signe Maria Lundfeldt, med hvem han boede på Göteborgs Masthugg Allé. Han var gift med

SIGNE JOHANSSON

PLEJER SIGNE MARIA JOHANSSON (FØDT LUNDFELDT) FRA GÖTEBORG (T). Hun var født 1894 i Askerssund. Signes far var ukendt, og hun voksede op på

fattiggården sammen med en enlig mor. Signe kom ud at tjene som lille pige, hvor hun boede hos forskellige familier, indtil hun blev voksen, og flyttede til Göteborg. Her arbejdede hun som plejer, hvor hun mødte Martin Johansson, som hun blev gift med. De byggede hus på Hisingen. Sammen med Martin Johansson fik hun sønnen

HUGO JOHANSSON

TRAFIKCHEF HUGO MARTIN JOHANSSON FRA GÖTEBORG (O). Han var født 1922 i Göteborg. Hugo Johansson var pilot i det svenske luftvåben under krigen. Siden blev han trafikchef i Landvetter lufthavn i Göteborg. Sammen med Inga Margit Lønn fik han datteren

INGRID TELLÉUS

ØKONOM INGRID BIRGITTE TELLÉUS (FØDT JOHANSSON) FRA GÖTEBORG (B). Hun var født 1947. Ingrid er opvokset i Göteborg og blev uddannet økonom fra Göteborgs Universitet, hvor hun ligeledes har arbejdet i en lang årrække. Det var hende, der var gift med Christer Telléus, med hvem hun fik sønnen

PATRIK TELLEUS

LEKTOR PATRIK KRISTOFFER TELLÈUS FRA AALBORG (F). Han blev født 1974 i Göteborg. Patrik uddannede sig ved universiteterne i Göteborg, København og Aalborg. Han blev filosof (cand. mag.) fra Københavns Universitet, og forsvarede sin ph.d. afhandling på Aalborg Universitet i 2013. Patrik er lektor i filosofi på Aalborg Universitet. Det var ham, der var gift med Gry Kjærdsdam, med hvem han fik børnene

SELMA, EMILIA, JOHANNA OG VICTOR

FYSIKER EMILIA MY KJÆRS DAM TELLÈUS FRA KØBENHAVN. Hun blev født i 1997 i Göteborg, og voksede op i Aalborg. Emilia blev student fra Aalborg Katedralskole 2015. Hun læser ved Københavns Universitet, hvor hun blev bachelor i fysik 2020.

VICTOR CHRISTOFFER KJÆRS DAM TELLÈUS FRA AALBORG. Han blev født i 1999 i Aalborg, hvor han voksede op. Victor blev student fra Nørresundby Gymnasium 2018.

JOHANNA LIN KJÆRS DAM TELLÈUS FRA AALBORG. Hun blev født i 2004 i Aalborg, hvor hun voksede op. Johanna læser på Nørresundby Gymnasium.

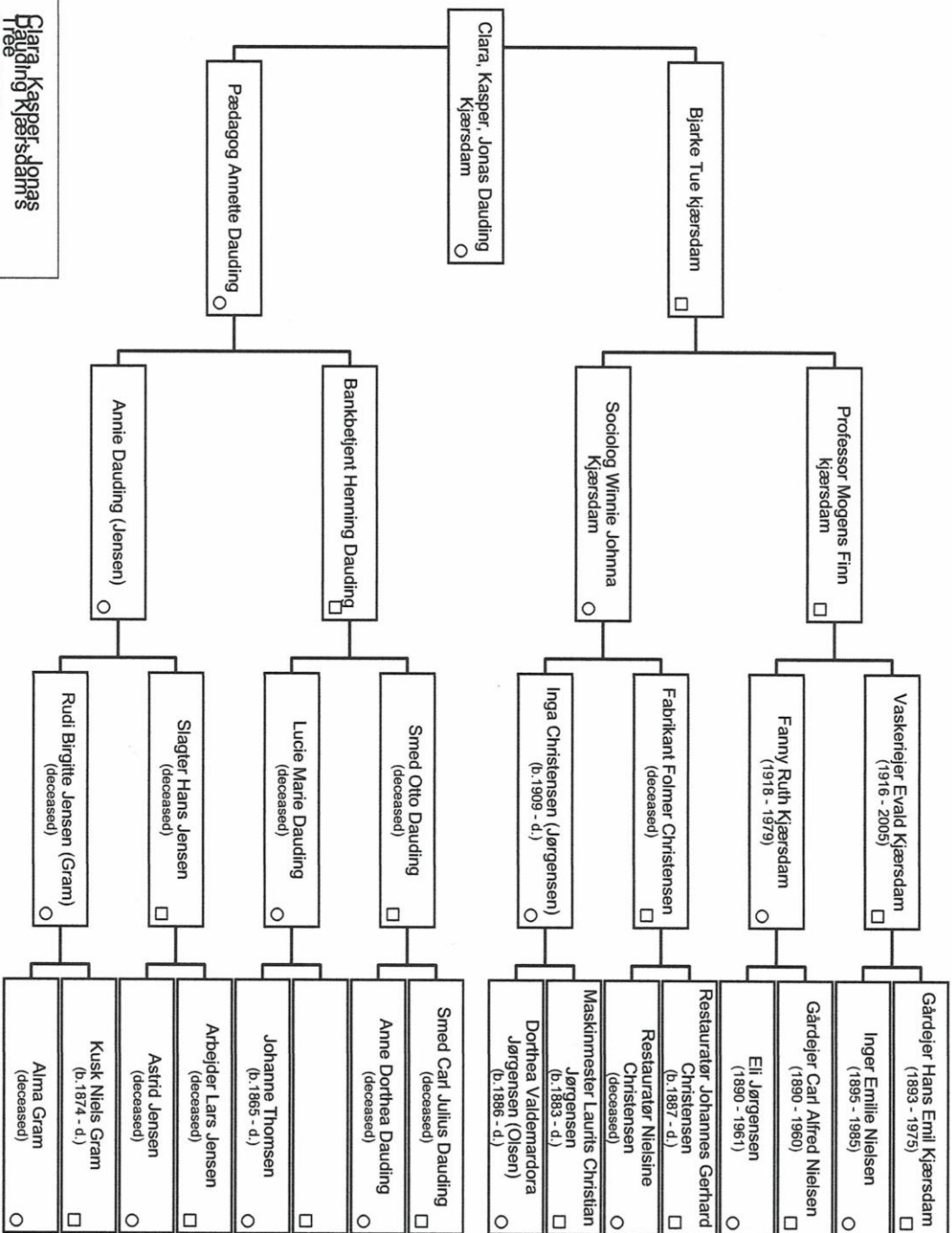
SELMA DORTHE KJÆRS DAM TELLÈUS FRA AALBORG. Hun blev født i 2011 i Aalborg, hvor hun voksede op.

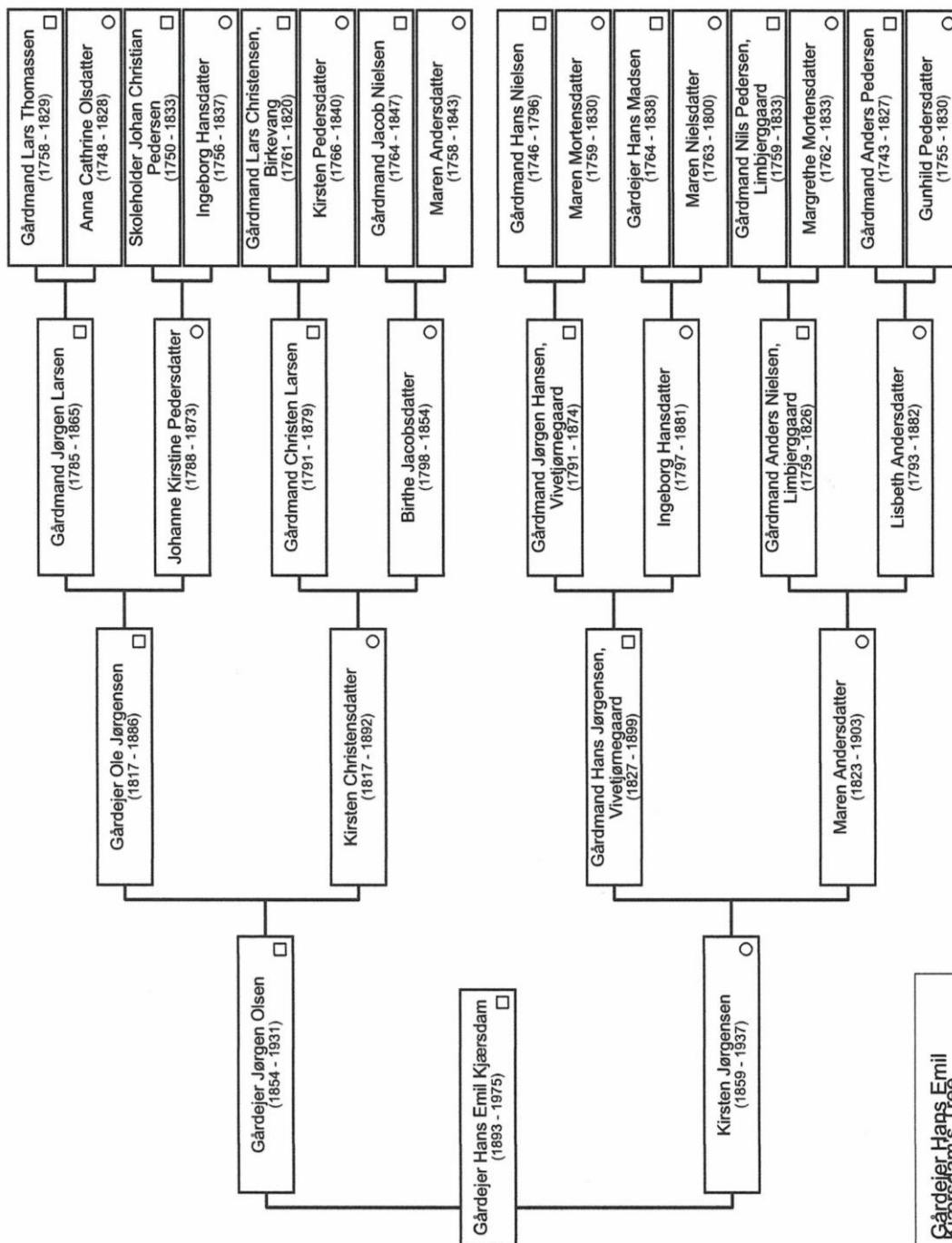
CLARA, JOHANNA, JONAS, KASPER, VIKTOR, SELMA OG EMILIA

SLÆGTSTAVLER FOR DAUDING KJÆRSDAM

Fra 5 x tipoldeforældre

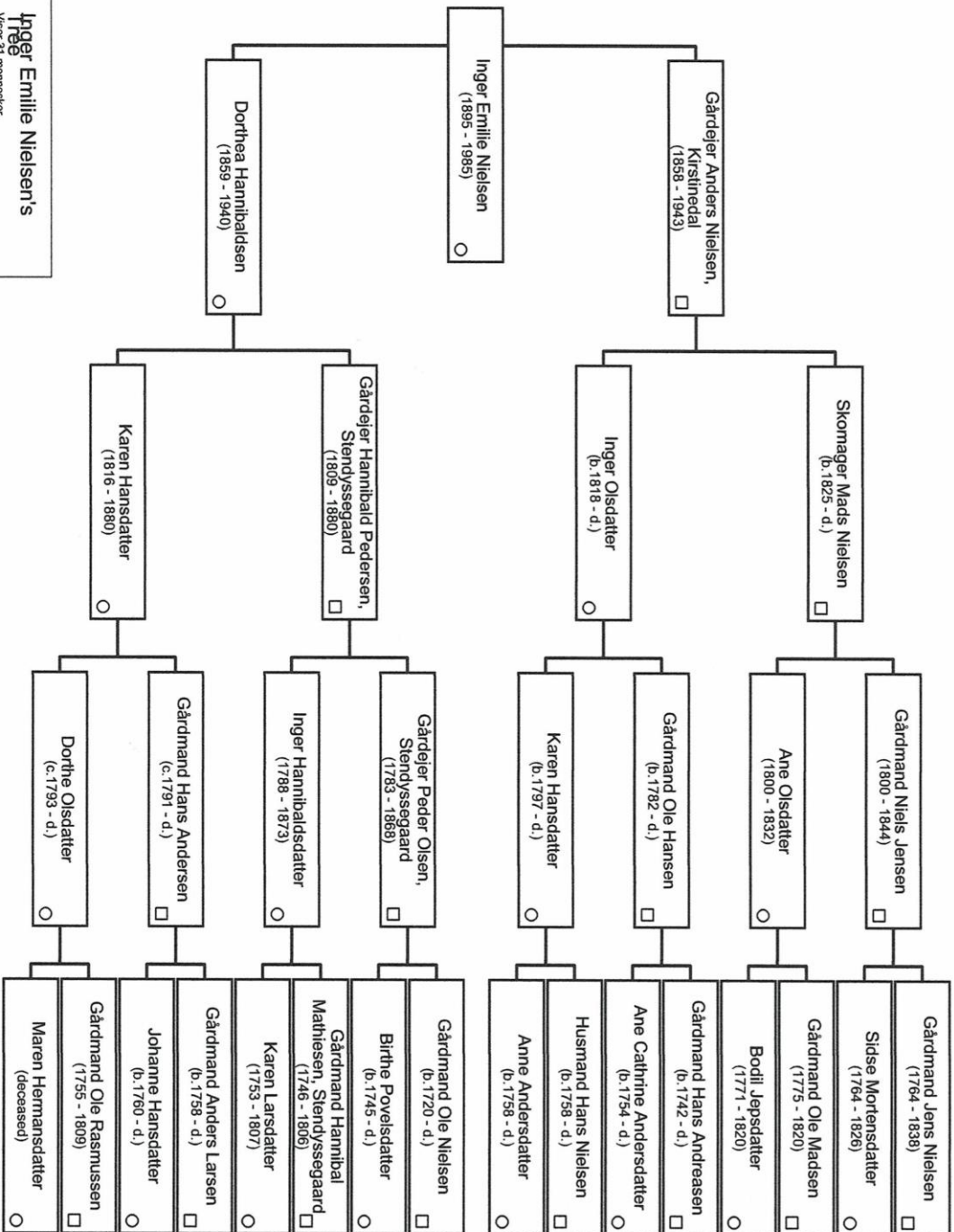

geni
 etnologisk selskab
Clara, Kasper, Jonas Dauding Kjærdsdam
 Mere 30 mennesker
 Trykt den 27. december, 2020.
 Udstyrt og del dit eget familie slægts træ på www.geni.com

Gårdejer Hans Emil Kjærdsdam's Tree
 Viser 31 mennesker.
 Trykt den 27. december, 2020.

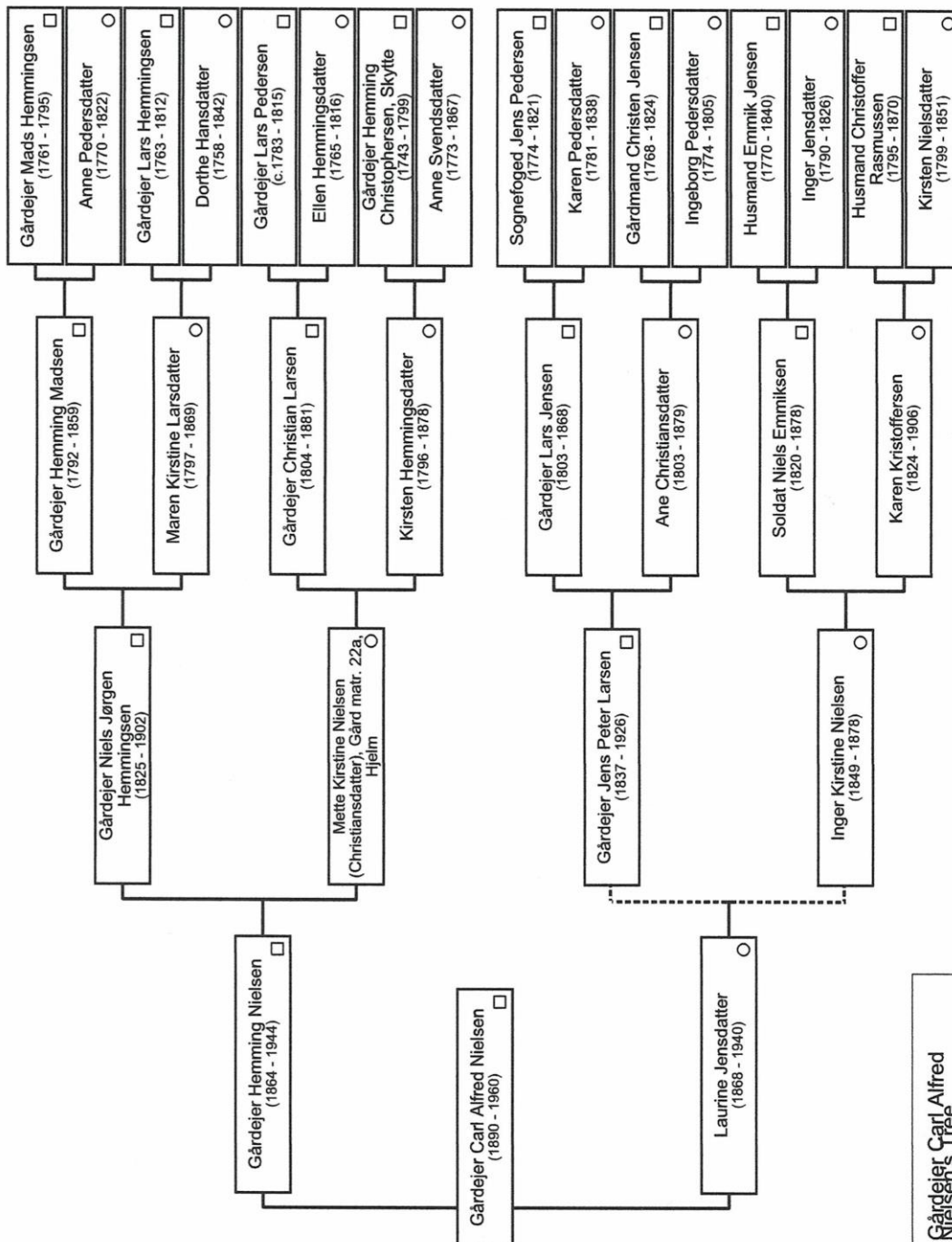
Udskriv og del dit eget familie slægtetræ på www.geni.com

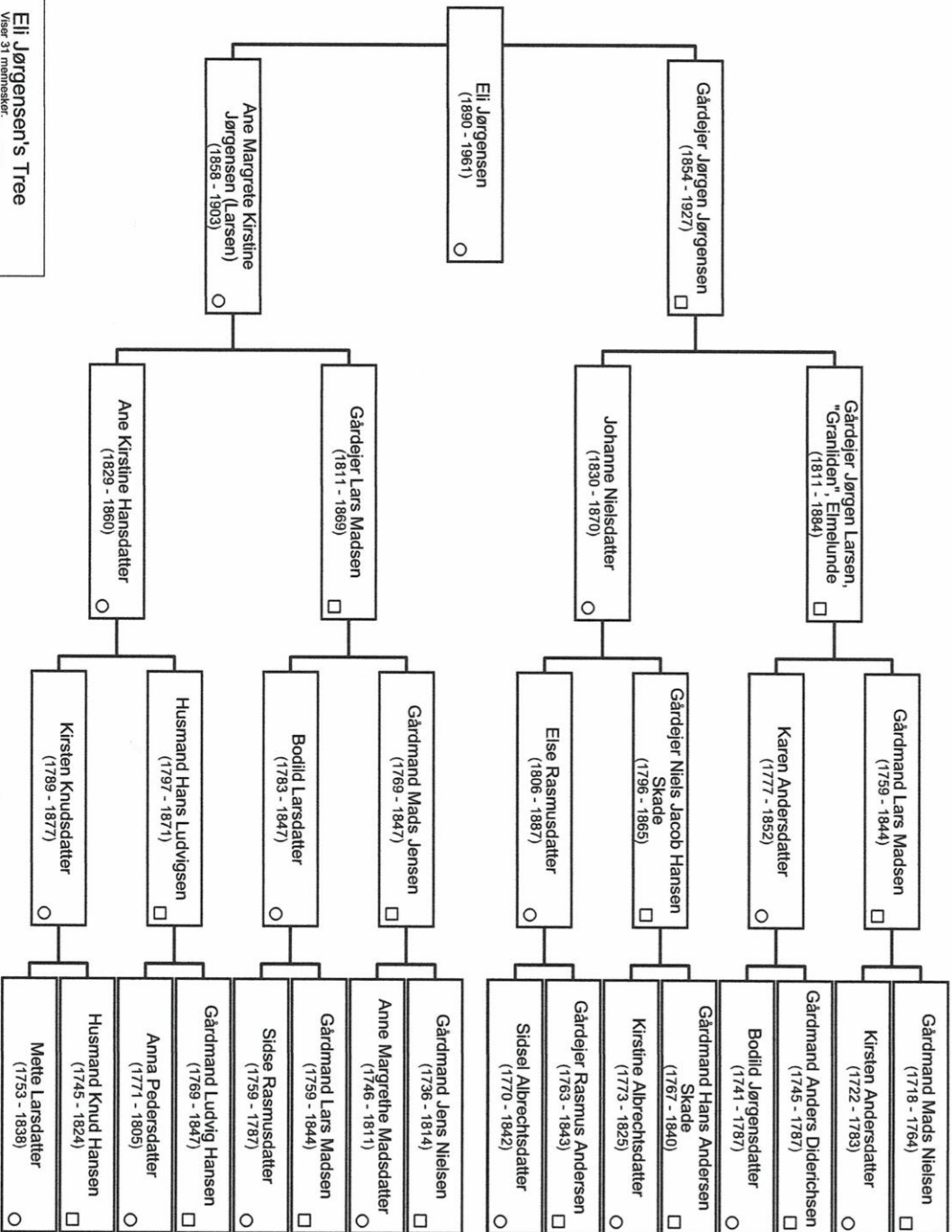
geni
 viser 31 mennesker
 trykt den 27. december, 2020

Inger Emilie Nielsen's

Udskriv og del dit eget familie slægts træ på www.geni.com

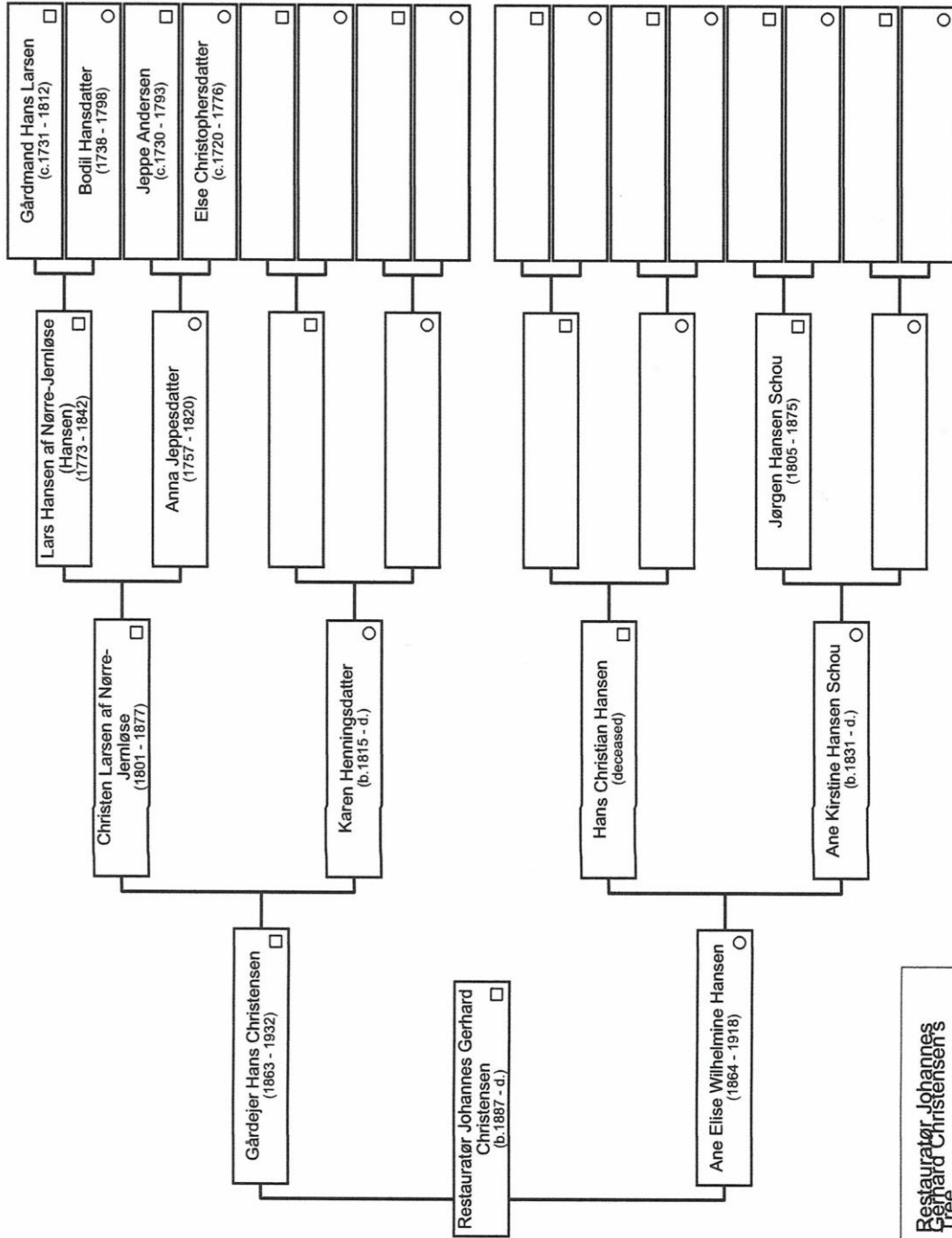

Geni
 everyone's related
Gårdejer Carl Alfred Nielsens Tree
 Viser 31 mennesker.
 Trykt den 27. december, 2020.
 Udskriv og del dit eget familie slægtetræ på www.geni.com

geni
 everypoints related
 Eli Jørgensen's Tree
 Vis 31 personer
 Trykt den 27. december, 2020.

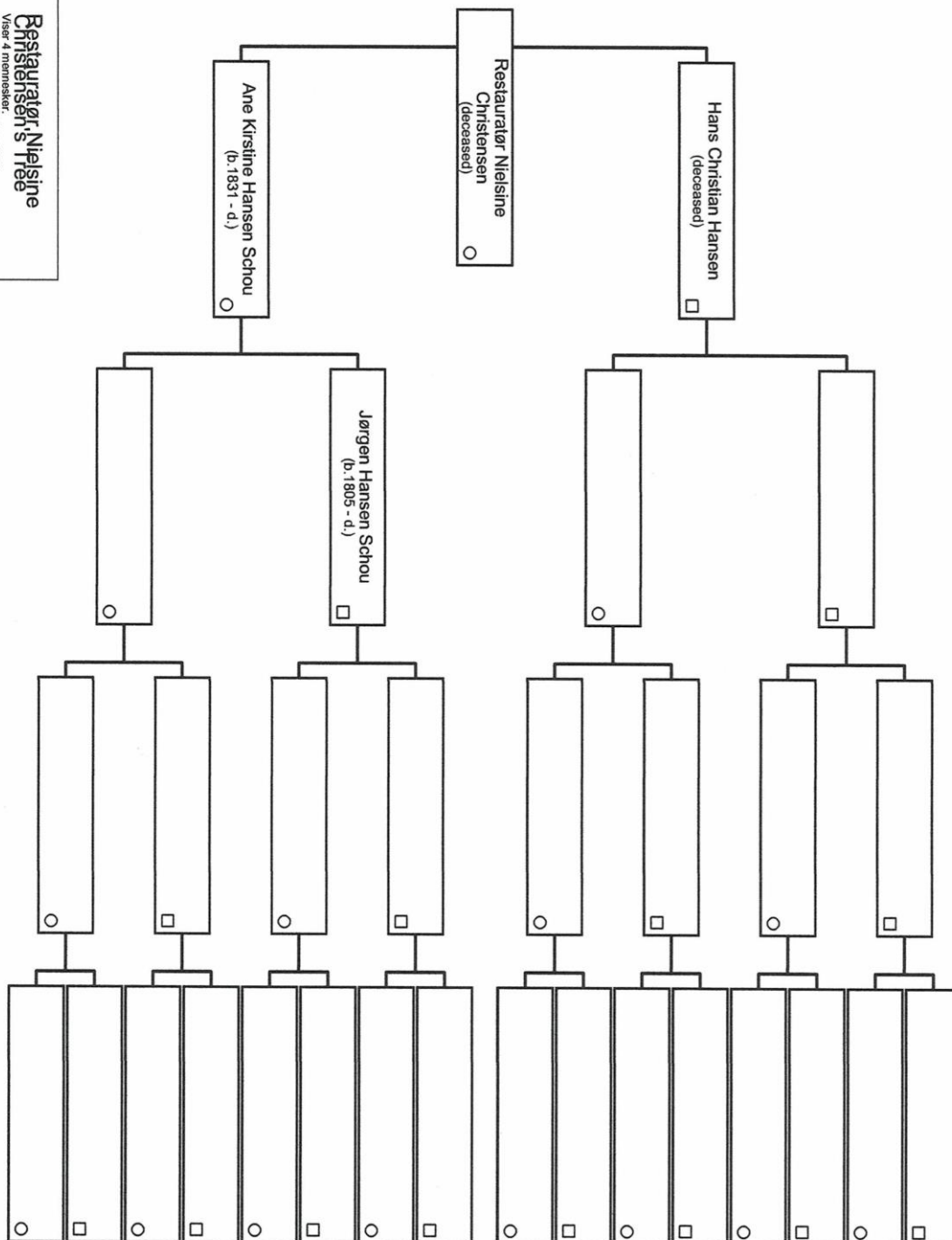
Udskriv og del dit eget familie slægts træ på www.geni.com

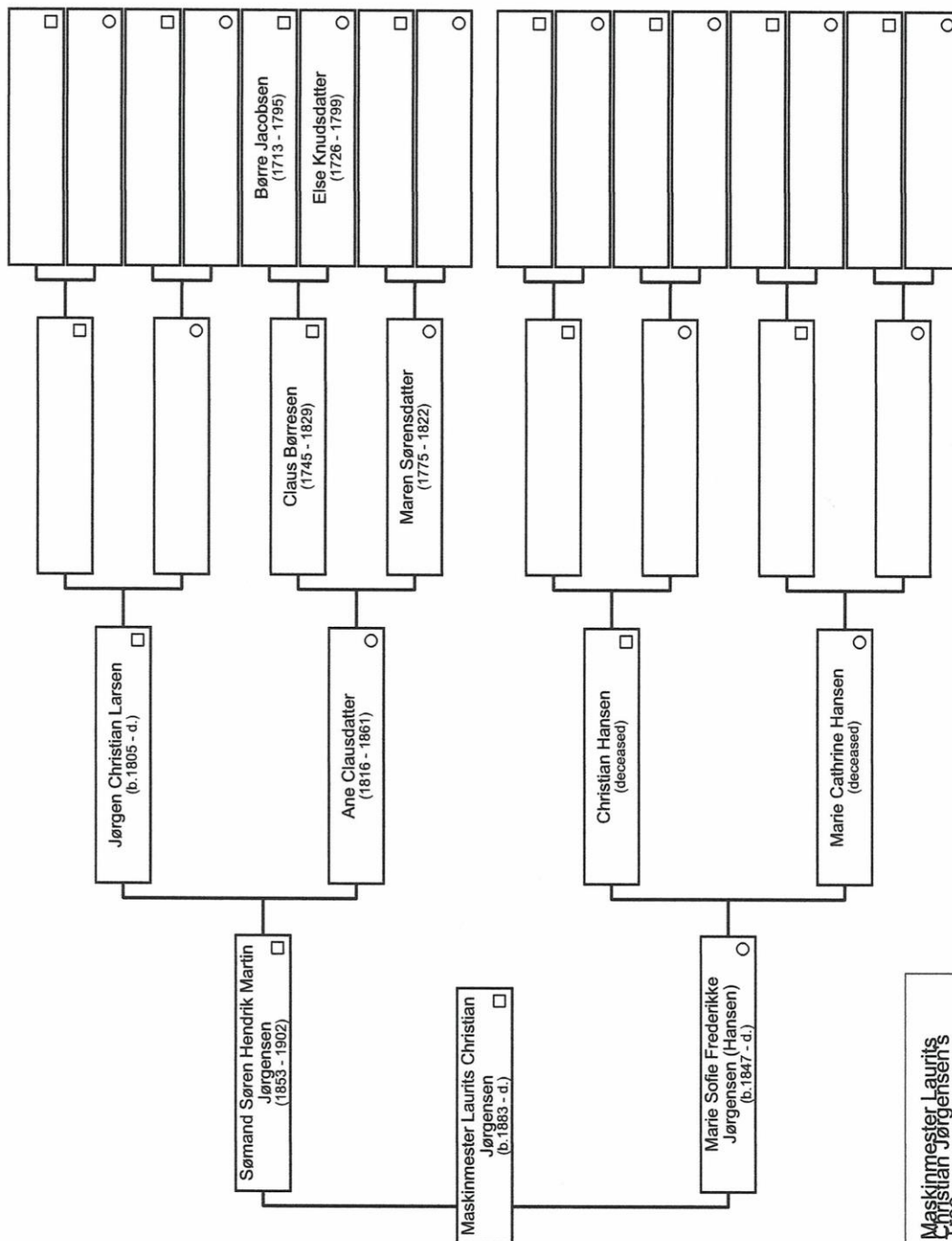

Geni
 everyone's related

Restauratør Johannes Gerhard Christensens Tree
 Viser 14 mennesker.
 Trykt den 27. december, 2020.

Udskriv og del dit eget familie slægtstræ på www.geni.com

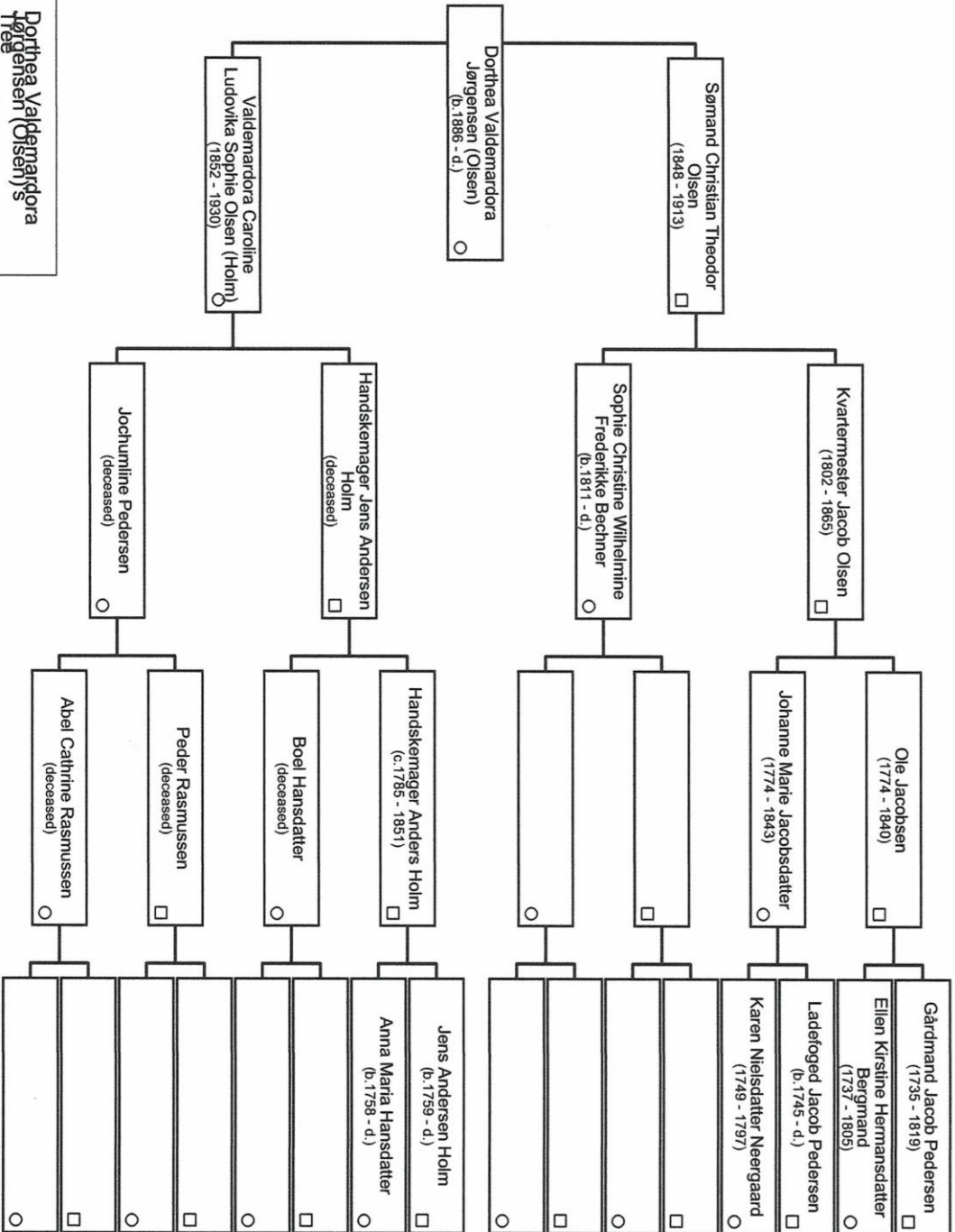

Geni
everyone's related

Maskinmester Laurits Christian Jørgensen's Tree
Viser 11 mennesker.
Trykt den 27. december, 2020.

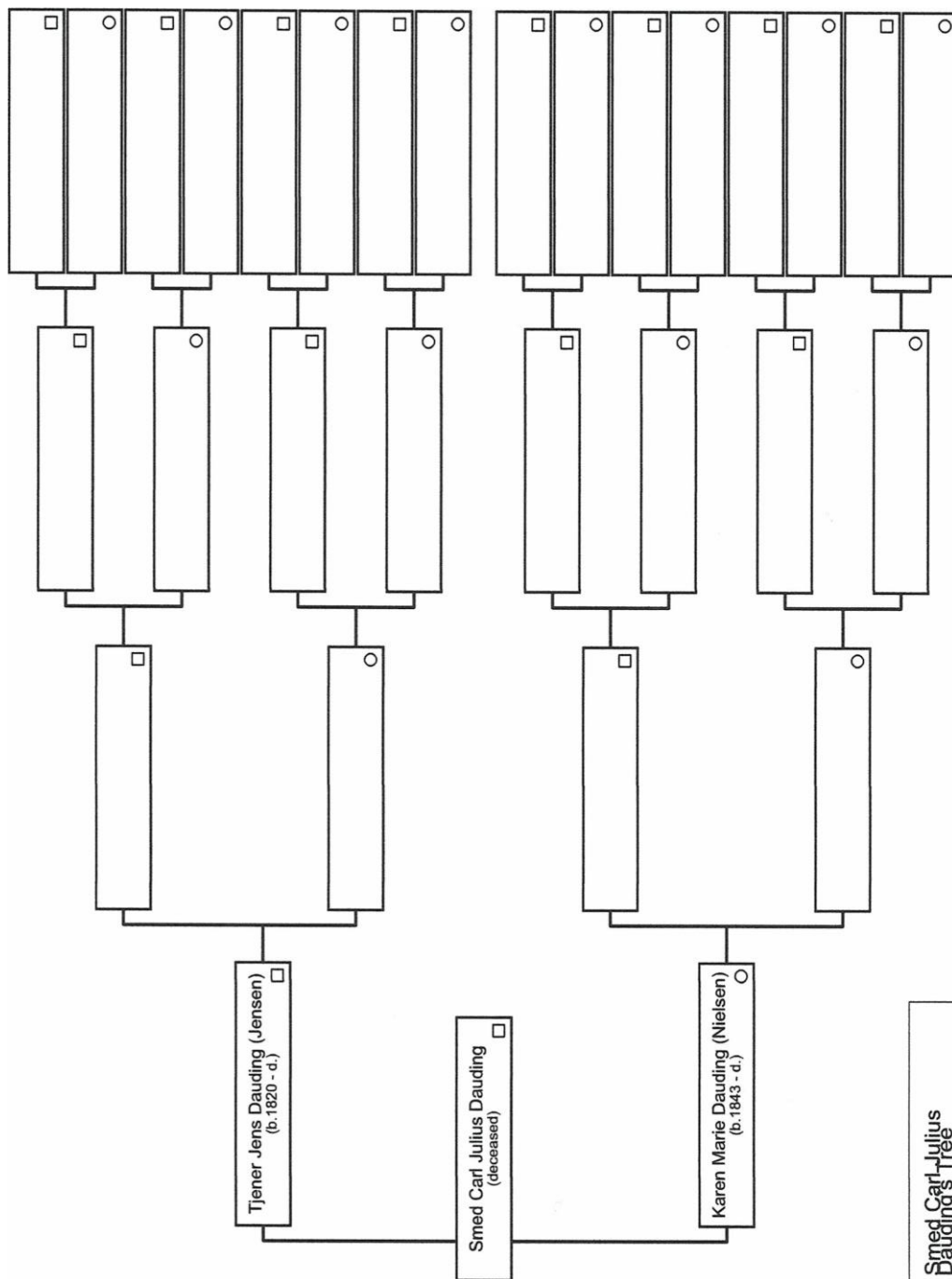
Udskriv og del dit eget familie slægtstræ på www.geni.com

geni
 everypoint related

Dorteia Valdemardora Jørgensen (Olsen)
 Viser 19 mennesker.
 Trykt den 27. december, 2020.

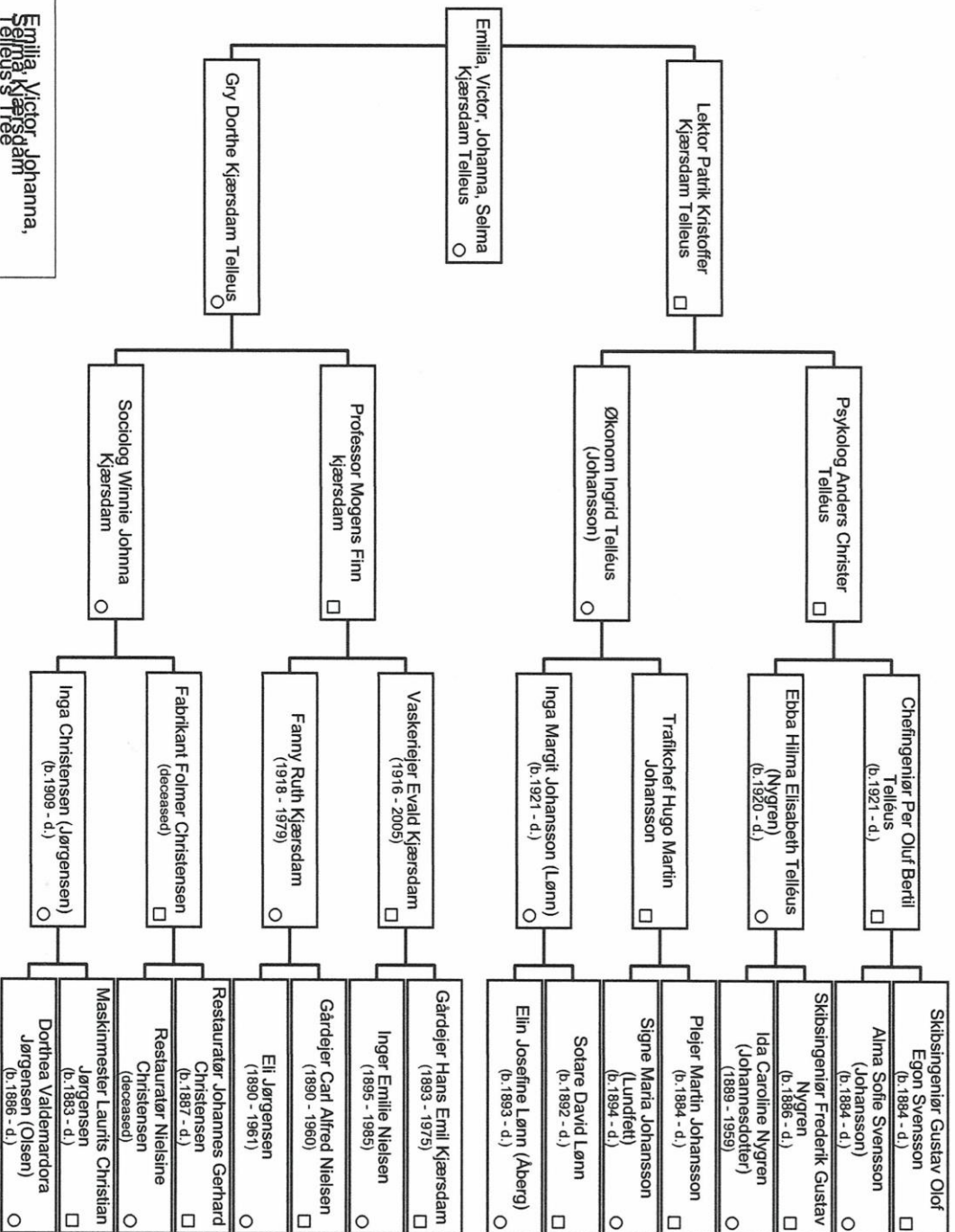
Udskriv og del dit eget familie slægts træ på www.geni.com

Smed Carl Julius Dauding's Tree

SLÆGTSTAVLER FOR KJÆRSDAM TELLÉUS

Fra 5 x tipoldeforældre

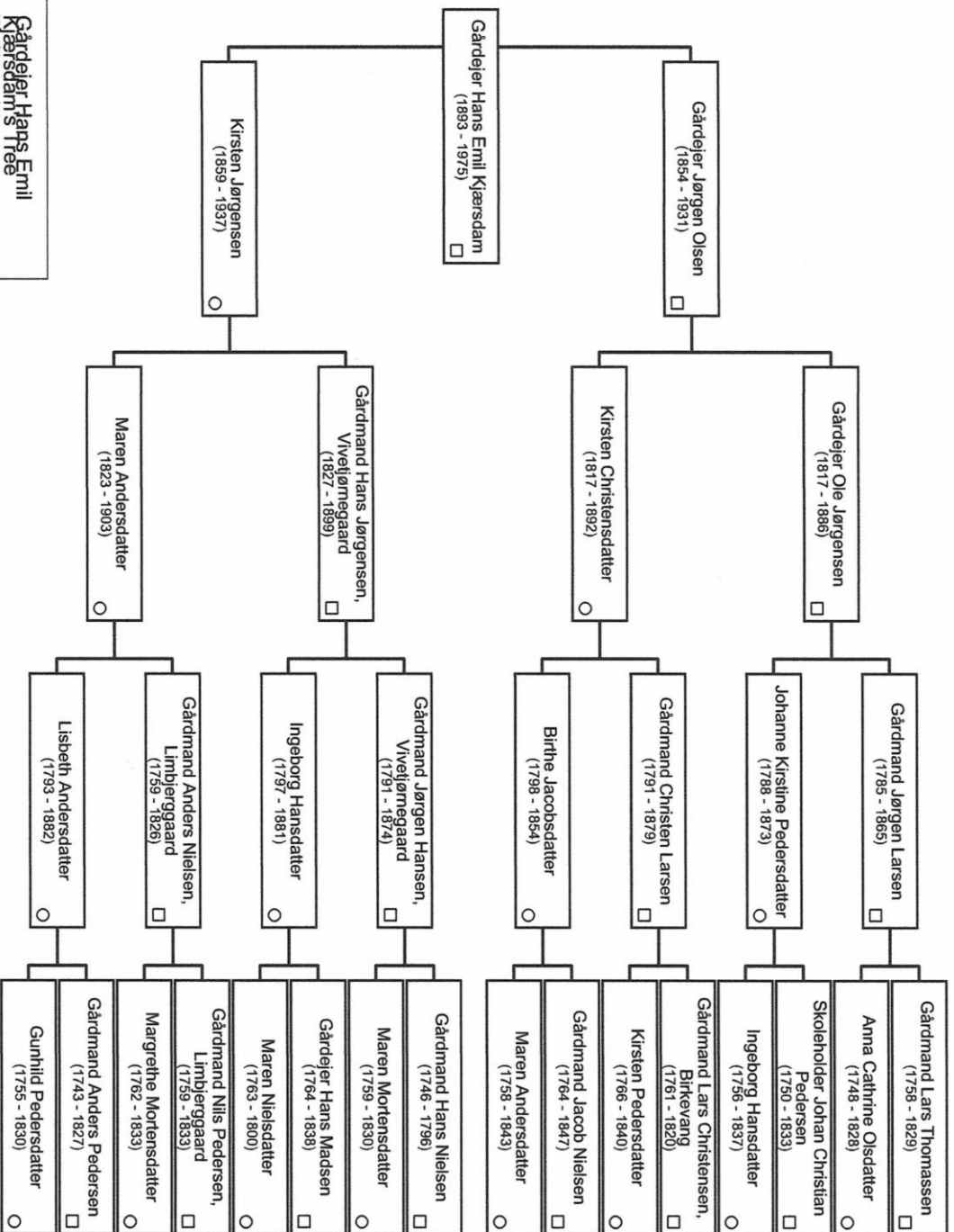

Geni
 everyone's related

Emilia, Victor, Johanna, Selma Kjærdsdam Telléus & Tree

Vær 31 mennesker
 Tryk den 27. december, 2020

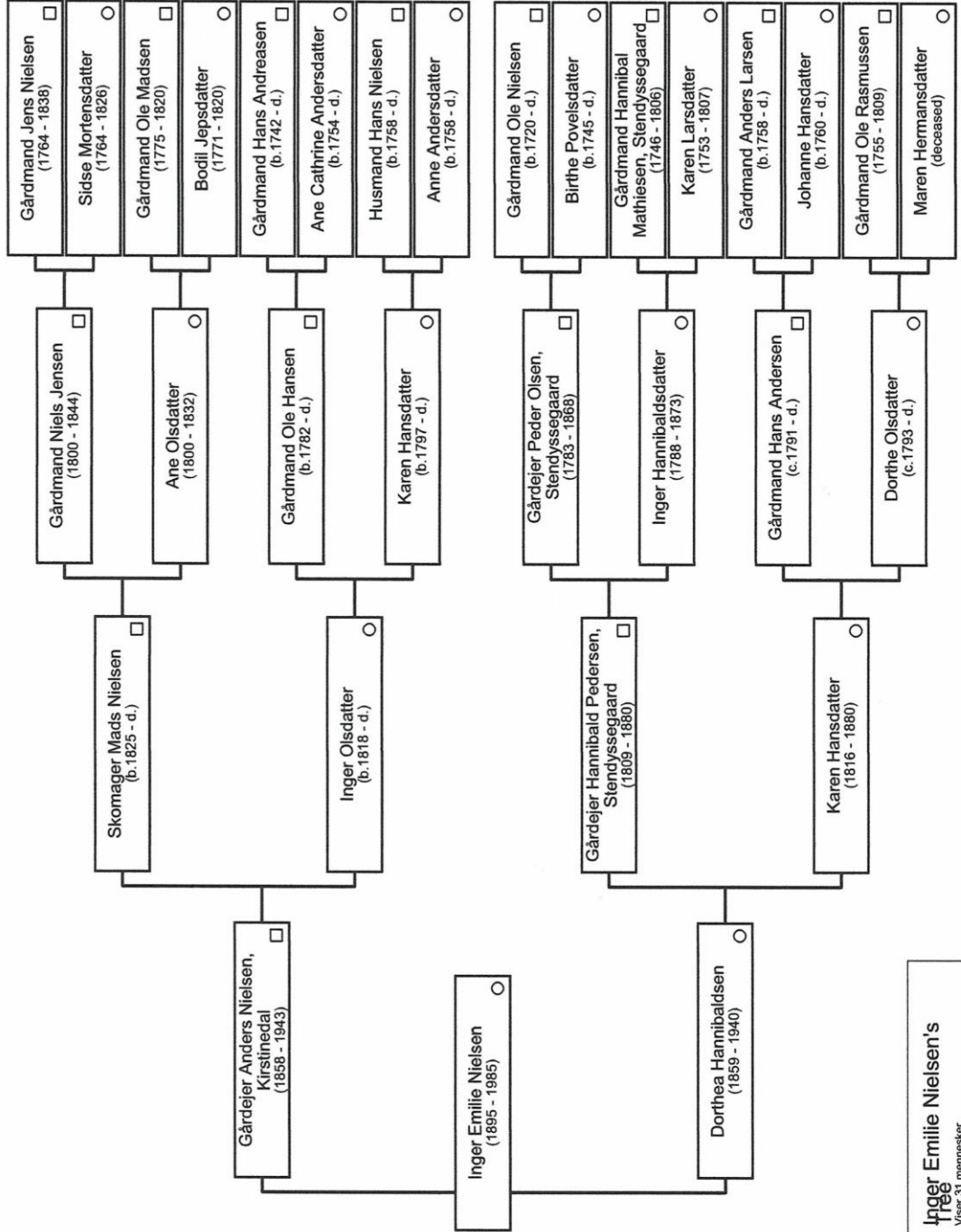
Udskriv og del dit eget familie slægts træ på www.geni.com

Geni
everyone's relative

Gårdejer Hans Emil Kjærdsdam's Tree
Viser 31 mennesker
Trykt den 27. december, 2020.

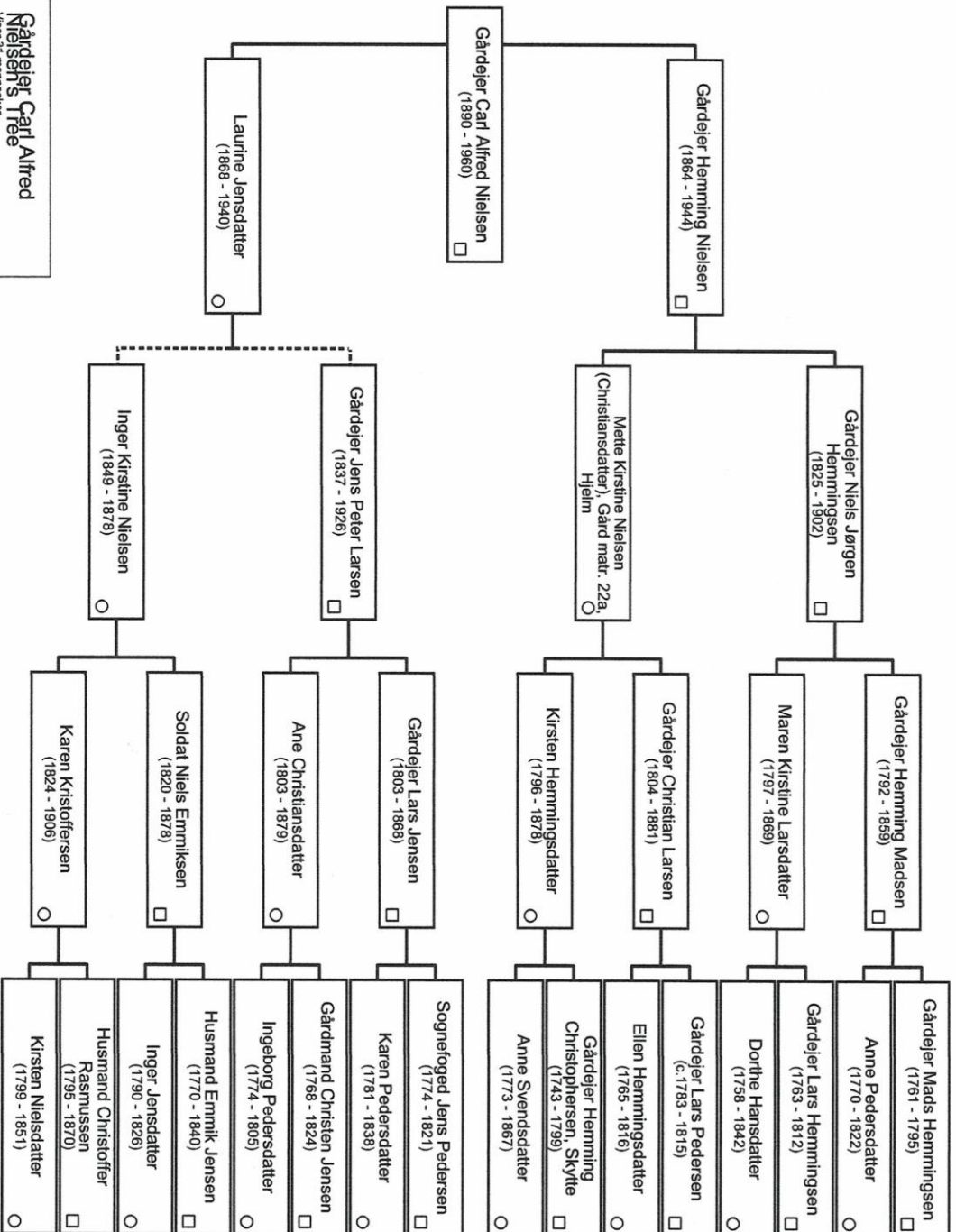
Udskriv og del dit eget familie slægts træ på www.geni.com

Geni
everyone's related

Inger Emilie Nielsen's
Free
Viser 31 mennesker.
Trykt den 27. december, 2020.

Udskriv og del dit eget familie slægtstræ på www.geni.com

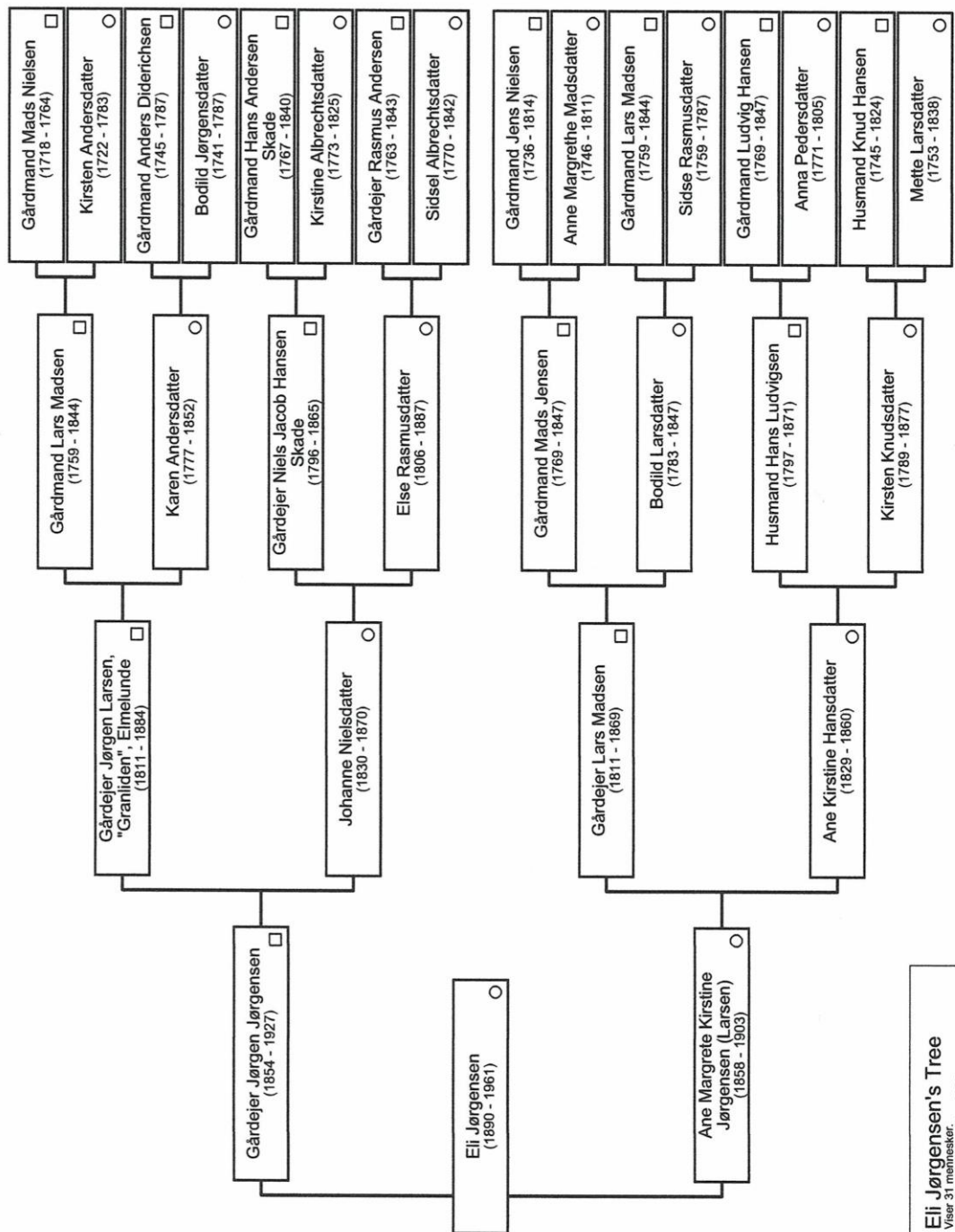

geni
everyone's related

**Gårdejer Carl Alfred
Nielsen's Tree**

Viser 31 mennesker.
Trykt den 27. december, 2020.

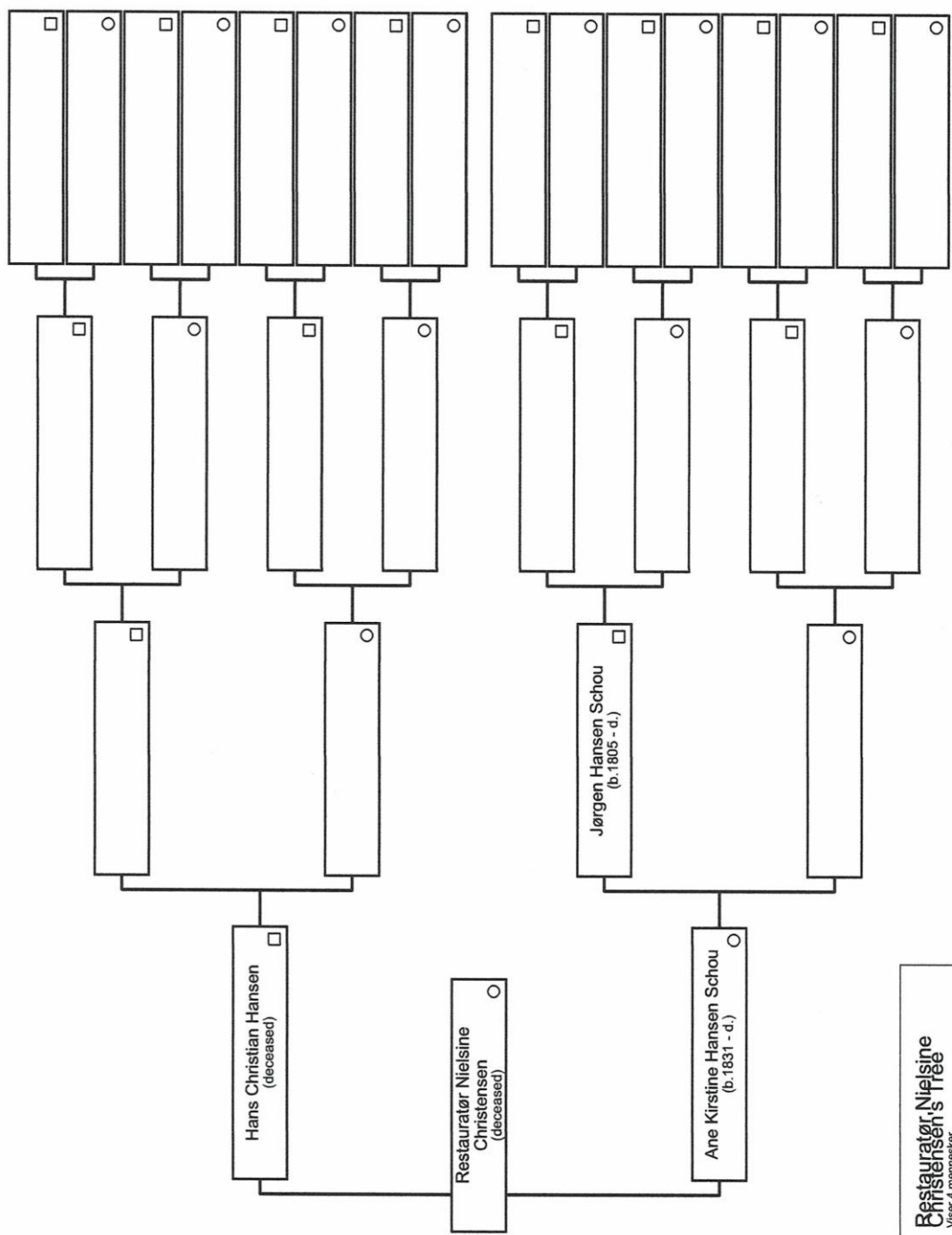
Udskriv og del dit eget familie slægts træ på www.geni.com

Geni
everyone's related

Eli Jørgensen's Tree
Viser 31 mennesker.
Trykt den 27. december, 2020.

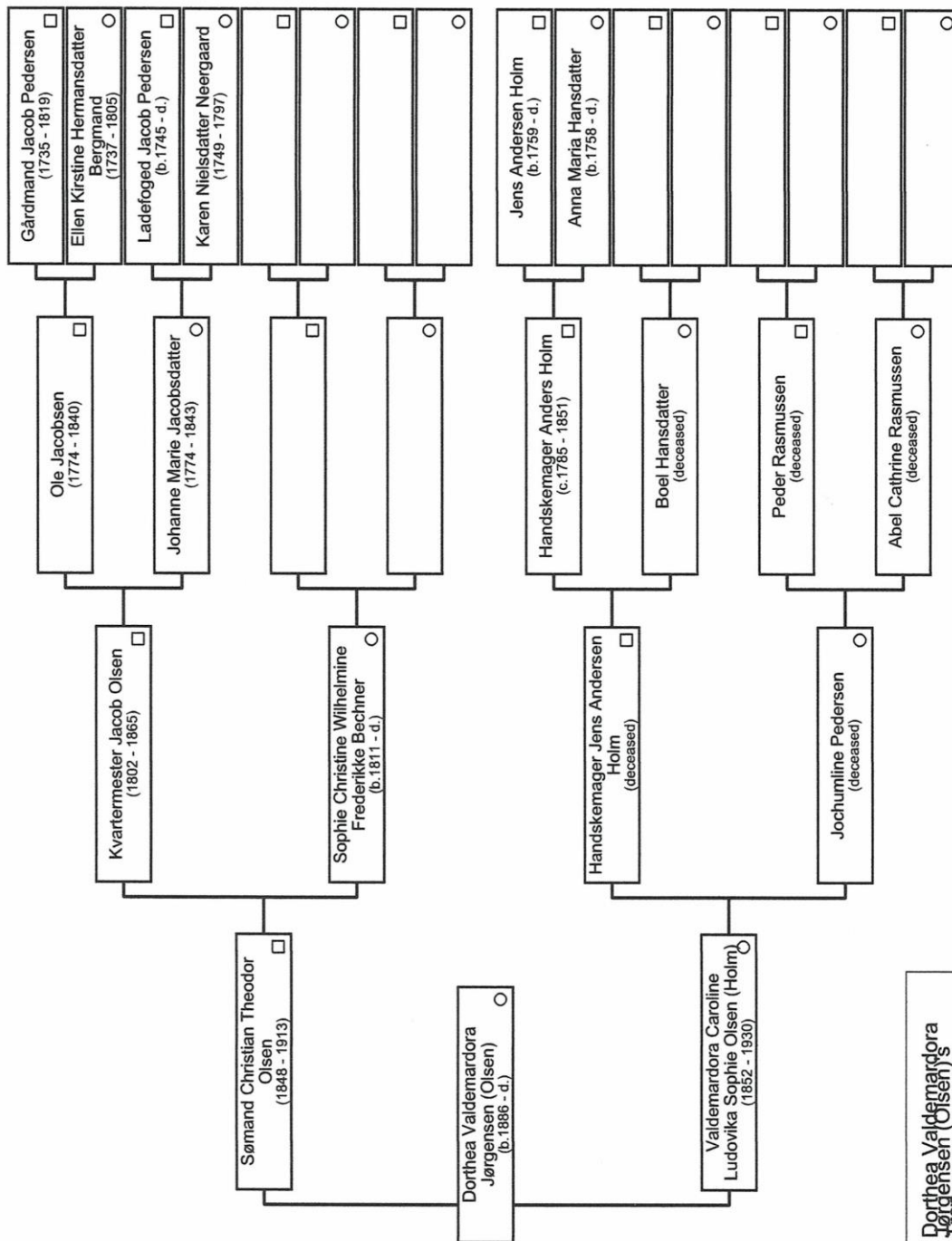
Udskriv og del dit eget familie slægtstree på www.geni.com

Geni
everyone's related

Restauratør Nielsine Christensen's Tree
Viser 4 mennesker.
Tryk den 27. december, 2020.

Udskriv og del dit eget familie slægtstree på www.geni.com

geni
everyone's related

Dorthea Valdemardora Jørgensen (Olsen)'s
View 19 members
Trykt den 27. december, 2020.

Udskriv og del dit eget familie slægtstree på www.geni.com

INDEKS

Der kan søges såvel på navn som på stilling.

- ABAR AF ÆGYPTEN; 55
ABAS INACHID AF ARGOS; 18
ABBED ADALHARDO AF CYSOING; 403
ABBO AF STADE; 225
ABEDISSE HEDWIG AF CHELLES; 128; 148; 231
ABEDISSE MATHILDA AF MERSEBURG; 147
ABEDISSE THEODORADA PIPINID AF SANKT
QUENTIN; 128
ABEL CATHRINE RASMUSSEN FRA REVNINGE; 766
ABEL JENSEN FRA RAABYMAGLE; 606
ABEL SCHRØDER DEN ÆLDRE FRA NÆSTVED; 605
ABEL VALDEMARSSØN AF DANMARK; 485
ABSALON NIELSEN ULFELDT; 502
ABSALON AAGESEN THOTT TIL HERLEV; 531
ACACIUS "BJØRNETÆMMEREN" FRA
KONSTANTINOPEL; 447
ACHAEMENES AF PARSUMASH; 72
ACHEUS DEN ÆLDRE AF SELEUCIDRIGET; 43
ACRISIUS INACHID AF ARGOS; 19
ADALBÉRON POPPONID AF KÜHBACH; 401
ADALBERT "DEN SEJRRIGE" BABENBERG AF
ØSTRIG; 372
ADALBERT I AF EBERSBERG; 401
ADALBERT I HUNFRIDING AF SWABIEN; 351
ADALBERT II HUNFRIDING AF THUGAU; 351
ADALBERTH II ASCANIA AF BALLESTEDT; 416
ADALHARDO AF CYSOING; 403
ADALHELM AF WORMSGAU; 400
ADALINDIS AF SPOLETO; 128
ADARD AF LOCHES; 115
ADDAD-GUPPI AF HARRAN; 70
ADELA AF ALSLEBEN; 565
ADELA AF BRABRANDT; 328
ADELA AF GLEICHEN; 421
ADELAIDE AF ITALIEN; 331
ADELAIDE AF METZ; 364
ADELAIDE AF SAVOYE; 639
ADELAIDE AF UNGARN; 338
ADELAIDE BLANCHE AF AQUITANIEN; 123
ADELAIS AF TOURS; 622
ADELE "DEN HELLIGE" CAPET AF FRANKRIG; 477
ADELE AF ALSLEBEN; 565
ADELE AF AMBOISE; 123
ADELE AF DAGSBURG; 564
ADELE AF LOTHRINGEN; 374
ADELE AF POITOU; 209
ADELE AF SORBENMARK; 328
ADELE AF TOURS; 148; 361
ADELE AF VERMANDOIS; 221; 580
ADELE BLANKA AF FLANDEREN; 235
ADELE KAROLINGER AF THÜRINGEN; 144
ADELE ROLFSDATTER AF NORMANDIET; 208
ADELEJDA AF POLEN; 407
ADELHARD AF OBERSTENFELD; 396
ADELHEID ADOLFSDATTER AF DASSEL; 380
ADELHEID AF LOCCUM-HALLERMUND; 379
ADELHEID AF MEISSEN; 374
ADELHEID AF NORDGAU; 231
ADELHEID AF ORLAMÜNDE; 419; 508
ADELHEID AF VENEDIG; 372
ADELHEID AF WASSEL; 379
ADELHEID AF WEIMAR-WARNEMÜNDE; 417
ADELHEID AF WOLFRATSHAUSEN; 475
ADELHEID AF ZÄHRINGEN; 639
ADELINDA BABENBERG AF AMMERGAU; 621
ADELPHIA FRA ROM; 446
ADELTRUDE FRA NANTES; 226
ADELUS ANDERSDATTER BENKESTOK AF
MELØY; 599
ADELUS ERIKSDATTER KRUCKOW TIL
JORDANGER; 599
ADEODATA POSTUMIANUS FRA ANTIOCHA; 444
ADILS "DEN STORE" OTTARSSON AF UPPSALA;
293
ADMIRAL CONSTANTINE ANGELOS AF BYZANS;
471
ADOLF AF DASSEL OG RATZEBURG; 379
ADOLF III AF SCHAUBURG, HOLSTEN OG
STORMARN; 486
ADOLF IV AF SCHAUBURG-HOLSTEN; 486
AELFLED ALDRESDOTTER AF GÖTALAND; 278
AELIA EUDOXIA I AUGUSTA AF BYZANS; 456
AELIA FLACILLA (AELIA FLAVIA FLACILLA
AUGUSTA) AF ROM; 455
AELINDE WIDONID AF NANTES; 115
AEMILIA LEPIDA FRA ROM; 427
AEMILIA PAULLI FILIA FRA ROM; 176
AEPH II OSENOVICH AF CUMANERNE; 567
AEROPUS ARGAEUS AF MAKEDONIEN; 28
AFRANIUS HANNIBALIANUS AF ROM; 443
AGANUS AF BOURGES; 204
AGGRIPINE AF KÖLN; 111

AGILOLF AF BAYERN; 114
AGMUND HALVARSDEN BRATT; 594
AGNES AF BRANDENBURG; 650
AGNES AF KIEV; 568
AGNES AF POITOU; 366
AGNES AF WITTELSBACH; 411
AGNES BABENBERG AF ØSTRIG; 375; 648
AGNES LIUBAVA AF TYSKLAND; 476
AGNES SALIER AF WAIBLINGEN; 367; 410; 473; 641
AGNETE AF MÖLLER; 573
AGNIESZKA BOLESŁAWOWNA AF POLEN; 476
AGRIPPA (MARCUS VIPSANIUS AGRIPPA) AF ROM; 182
AGRIPPINA AF BOURGOGNE; 134
AIGYPTOS INACHID AF ÆGYPTEN; 17
ALAHOLF AF ALEMANNIEN; 229
ALBERT ANDERSEN EBERSTEIN TIL TOVSKOV; 423
ALBERT IX ALBERTSEN EBERSTEIN TIL LANDTIND; 618
ALBERT VI "DANSKEREN" EBERSTEIN TIL ØRNHOVED; 421; 618
ALBERTO AZZO II AF ESTE; 625
ALBRECHT "BJØRNEN" AF BRANDENBURG; 417; 637; 649
ALBRECHT I AF EBERSTEIN; 398
ALBRECHT I ASKANIA AF SACHSEN-WITTENBERG; 638
ALBRECHT II AF BRANDENBURG; 649
ALBRECHT II AF EBERSTEIN; 399
ALBRECHT III AF EBERSTEIN; 399
ALBRECHT JACOBSEN FRA BIDSINGE; 609; 611
ALBURGA AF KENT; 218
ALCAEUS INACHID AF TIRYNS; 22; 23
ALCETES ARGÆD AF MAKEDONIEN; 28
ALCHILDA AF NORTHUMBRIEN; 217
ALCMENE INACHID AF TIRYNS; 22
ALDBURGIS AF LESMONA; 147
ALDGISL AF FRISERNE; 243
ALEXANDER I ARGÆD PHILHELLENE AF MAKEDONIEN; 28
ALEXANDER PEDERSEN DUE TIL BORUP; 284
ALEXIO II (GAIUS JULIUS ALEXIO) AF EMESA; 106
ALEXIOS I KOMNENOS AF BYZANS; 470; 640
ALF HALDORSSON AF SKÅDEN; 598
ALF OLAFSSON; 243
ALF PERSSON FRA STACKEKÄRR; 781
ALFHILDR GANDALFSDATTER AF ALFSHEIM; 245
ALFONSO "EROBREREN" HENRIQUES AF PORTUGAL; 482
ALFONSO V "DEN NOBLE" AF LEON; 479
ALFONSO VI "DEN MODIGE" AF CASTILLIEN OG LEON; 480
ALFRED "DEN STORE" AF ENGLAND; 220; 348
ALGAUT GAUTREKSSON AF GOTERNE; 297
ALHED POULSDATTER FECHTEL FRA KØBENHAVN; 734
ALHEYDIS AF JERSIKA; 572
ALMA BIRGITTE MARTINE GRAM (FØDT MORTENSEN) FRA KØBENHAVN; 773
ALMA SOFIE SVENSSON (FØDT JOHNSON) FRA GØTEBORG; 789
ALMOS ARPAD AF KROATIEN; 643
ALOFR AF MERCIA; 138
ALPAIS FRA AUSTRASIA; 118
ALTRUDE AF BOURGES; 204
ALUSIAN AF BULGARIEN; 645
ALVHEIM DAGSDATTER AF HEDEBY; 302
AMADEUS III AF SAVOYEN; 483
AMALAFREDA "DEN YNGRE" AF THÜRINGEN; 136
AMBASSADØR HYMAYEAK MAMIKONID AF ARMENIEN; 461
AMENTIA MARINA FRA ROM; 200
AMESTRIS ACHAEMENID AF PERSIEN; 83
AMFLEDE AF REIDGOTERNE; 241
AMPHITRYON INACHID AF TIRYNS; 23
AMYNTAS I ARGÆD AF MAKEDONIEN; 28
AMYNTAS II ARGÆD AF MAKEDONIEN; 29; 30
AMYNTAS III ARGÆD AF MAKEDONIEN; 30
ANA EUPHROSYNE ANGELINA AF BYZANS; 473
ANASTASIA FRA BYZANS; 450
ANASTASIA GALLUS FRA ROM; 444
ANASTASIA IRENE MARIA MONOMACHA AF BYZANS; 311
ANASTASIA YAROSLAVNA RURIKID AF KIEV; 338
ANASTASIJA JAROPOLKOWNA RURIKID AF MINSK; 330
ANASTASIOS (FLAVIUS ANASTASIOS PAULUS PROBUS SABINIANUS POMPEIUS) AF BYZANS; 447
ANASTASIOS I DICORUS (FLAVIUS ANASTASIOS DICORUS AUGUSTUS) AF BYZANS; 449
ANAXO INACID AF TIRYNS; 22
ANCIUS OLYBRIUS PROBUS FRA ROM; 446
ANDERS ALBERTSEN EBERSTEIN TIL ØRNHOVED; 423
ANDERS ANDERSEN NORDBOE FRA KELDBYLILLE; 605
ANDERS ANDERSSON FRA FÄHN; 780
ANDERS CHRISTENSEN FRA TAARBÆK; 771
ANDERS CHRISTER TELLÉUS FRA GÖTEBORG; 789
ANDERS CHRISTOPHERSEN FRA ELMELUNDE; 602
ANDERS DIDERIKSEN NORDBO FRA SPEJLSBY; 607

**ANDERS ERIKSEN GRØN AF TAMDRUP
 BISGAARD; 675**
ANDERS ESBJÖRNSSON FRA FÄRGELANDA; 787
ANDERS ESGESEN FROST AF NORRINGTOFT; 554
ANDERS ESGESEN FROST TIL ULLERUP; 710
ANDERS FRIIS TIL HARALDSKÆR; 534
ANDERS HANSEN FRA UDBY; 690
ANDERS HANSEN SKADE FRA POLLERUP; 609
ANDERS HANSSON FRA DUSGÅRD; 780; 782
ANDERS HANSSON FRA FÄHN; 780
ANDERS HOLM FRA NYBORG; 766
ANDERS JENSEN GIEDDE FRA AALEBÆK; 683
ANDERS JENSEN SKEEL; 536; 557; 716
**ANDERS JOACHIMSEN BJØRN TIL VOERGAARD;
 670**
ANDERS JOHANNESSEN KRUCKOW TIL FET; 599
ANDERS JONSEN SKRAM TIL TOVSKOV; 499
ANDERS JYDE FRA BORRE; 602
ANDERS JØRGENSEN FRA LENDEMARK; 610
ANDERS KULD; 686
ANDERS LARSEN FRA FLØNG; 756
ANDERS MORTENSEN SPURRE FRA BIDSINGE; 685
ANDERS NIELSEN; 502
ANDERS NIELSEN BASSE AF DRØSSELBJERG; 600
ANDERS NIELSEN DUE TIL TUBETORP; 530; 553
ANDERS NIELSEN FRA LEDØJE; 752
ANDERS NIELSEN FRA LIMBJERGGAARD; 747
ANDERS NIELSEN KYRNING TIL VITTSKØFLE; 497
ANDERS NIELSEN PANTER TIL ASDAL; 507
ANDERS NIELSEN TIL KIRSTINEDAL; 758
ANDERS OFFESEN HVIDE TIL BJØRNHOLM; 664
ANDERS OLSSON FRA VASSÄNDEN; 782
ANDERS OLUFSEN LUNGE TIL TOKSVÆRD; 529
ANDERS PEDERSEN FRA ØM; 747
ANDERS SJULSSON FRA SVARTEBORG; 780
**ANDERS STIGSEN HVIDE TIL TYGESTRUP; 510;
 546; 662**
ANDERS SØRENSEN FRA JERSIE; 742
**ANDERS TORLEIVSON BENKESTOK FRA
 TRONDHEIM; 599**
ANDERS AAGESEN STENBRIKKE; 506
ANDIE AF BABYLON; 72
ANDRAS I "DEN HVIDE" AF UNGARN; 337
ANDRES GLØMMEN; 598
ANDROMEDA AF AETHIOPIEN; 21; 22
ANDRONIKOS DOUKAS AF BYZANS; 468; 469
ANDRONIKOS DOUKAS ANGELOS AF BYZANS; 472
**ANDRONIKOS DOUKOS (ANDRONIKOS DOUKAS
 ANGELOS) AF BYZANS; 648**
ANDRONIKOS KOMNENOS AF BYZANS; 641
ANE ANDERSDATTER FRA ØSTERMARK; 603
**ANE CATHRINE ANDERSDATTER FRA
 SLANGELØSE; 758**

**ANE CHRISTENS DATTER AF
 SVENSLETTERGAARD; 705**
ANE CLAUDATTER FRA BREGNINGE; 768
**ANE DORTHEA DAUDING (FØDT PEDERSEN) FRA
 MARIBO; 776**
**ANE ELISE WILHELMINE HANSEN FRA
 KØBENHAVN; 770**
ANE JENS DATTER FRA VIUM ØSTERMARK; 773
**ANE KIRSTINE HANS DATTER AF
 ENGHAVEGAARD; 683**
**ANE KIRSTINE HANSEN SCHOU FRA NØRRE
 JERNLØSE; 770**
ANE MADSDATTER FRA NØKKENTVED; 769
**ANE MARGRETHE GRETHE KIRSTINE
 LARSDATTER AF ENGHAVEGAARD; 688**
**ANE MARGRETHE OLSEN (FØDT ANDERSEN) FRA
 ORDRUP; 774**
**ANE MARQVARDSDATTER BAGER FRA ODENSE;
 723**
ANE OLSDATTER FRA KARLSTRUP; 757
ANE SVENDSDATTER FRA ASKEBY; 694
ANGANTYR HEIDRIKSSON AF REIDGOTERNE; 241
ANGILA AF OBERRHEINGAU; 400
ANICIA JULIANA OLYBRIUS AF BYZANS; 459
ANICIUS PROBUS FRA ROM; 446
ANNA AEPOVNA AF CUMANERNE; 567
ANNA AF DIESEN; 406
ANNA ALUSIANÆ AF BULGARIEN; 645
ANNA ANDERSDATTER FRA BUSENE; 690
ANNA ANDERSDATTER FRA KARLSLUNDE; 753
ANNA BERNTSDOTTER FRA GRINÅS; 783
**ANNA CHRISTENS DATTER FRA KELDBYLILLE;
 693**
ANNA CHRISTENS DATTER FRA UDBY; 690
ANNA CHRISTENS DATTER FRA VIUM; 772
ANNA DALASSENE AUGUSTA AF BYZANS; 470; 646
ANNA DIOGENISSA AF RASCIA; 646
ANNA DREFELD AF AAGAARD; 672
ANNA JACOBS FRA SØMARK; 680
ANNA JACOBSDOTTER FRA FÄRGELANDA; 787
ANNA JEPSDATTER FRA NØRRE JERNLØSE; 770
ANNA JONSDOTTER FRA RÄNNELANDA; 787
ANNA JØRGENSEN DATTER FRA LINDHOLM; 763
ANNA KATRINA JONASDOTTER FRA SKOGEN; 789
**ANNA KIRSTINE NIELSDATTER FRA KVANDLØSE;
 704**
ANNA LARSDOTTER FRA SANDVIK; 785
ANNA LAURITSDATTER FRA GUNDSØLILLE; 752
ANNA MADSDATTER FRA AALEBÆK; 681
**ANNA MARGRETHE MADSDATTER FRA
 HJERTEBJERG; 684**
ANNA MARIA HANS DATTER; 766

ANNA MARIA RASMUSDATTER LANGE AF
 LYNGBYGAARD; 763
 ANNA MICHELSDATTER FRA BUSENE; 681
 ANNA NIELSDATTER FRA MANDEMARK; 678
 ANNA NIELSES; 686
 ANNA OLSDOTTER FRA GRORUD; 787
 ANNA OLUFSDATTER FRA SØMARK; 679; 682
 ANNA PEDERSDATTER SEYE FRA NYBORRE; 682
 ANNA RASMUSSES FRA ULLEMARK; 686; 690
 ANNA REORSBOTTER FRA SVARTEBORG; 785
 ANNA ROPP AF ROSEN; 570
 ANNA SVENNINGSDOTTER FRA FÄHN; 781
 ANNA SVENNINGSDOTTER FRA SLÄÄNGEN; 781
 ANNA THOMASDOTTER FRA BERG; 782
 ANNA VILLADSDATTER FRA SÖNDRE JERNLÖSE;
 705
 ANNE ANDERSDATTER FRA HERRINGLÖSE; 758
 ANNE ANDERSDATTER FRA KARLSLUNDE; 754
 ANNE ANDERSDATTER MUNK AF TOKSVÆRD;
 542; 651
 ANNE BASSE; 676
 ANNE CATHRINE OLSDATTER FRA
 FRIHEDSTOFT; 744
 ANNE EVERTSDATTER ROSENPARRE AF
 ØGELSTRUP; 544
 ANNE HANSDATTER; 695
 ANNE HANSDATTER FRA EBELNÆS; 607
 ANNE HEMMINGSDATTER FRA MANDEMARK; 678
 ANNE HENRIKSDATTER FRIIS AF ODDEN; 534
 ANNE IBSDATTER FRA HÖJGAARD; 757
 ANNE JENS DATTER AF KAAS; 534
 ANNE JEPPESDATTER FRA BUSENE; 678
 ANNE JOCHUMSDATTER SPUR FRA BIDSINGE; 695
 ANNE JÖRGENSEN DATTER FRA RAABYMAGLE; 606
 ANNE LAURENSDATTER MUUS AF STENALT; 675
 ANNE LAURITZDATTER FRA STUBBERUP; 678
 ANNE LAURSDATTER FRA INDSLEV; 717
 ANNE MARGRETHE MADSDATTER AF BORUP; 518
 ANNE MICHELSDATTER FRA STEGE; 692
 ANNE MOGENSDATTER FRA MAGLEBY; 606
 ANNE NIELSDATTER BANNER AF ASDAL; 524
 ANNE NIELSDATTER FRA BORRE; 684
 ANNE NIELSDATTER FRA SYVENDEKÖB; 698
 ANNE NIELSDATTER FRIIS AF VADSKJÆR; 562
 ANNE NIELSDATTER KABEL TIL BASNÆS; 538
 ANNE NIELSDATTER SKEEL AF LAAGE; 717
 ANNE OLUFSDATTER GALS KYT AF
 TRABIERGGAARD; 713
 ANNE OLUFSDATTER LUNGE AF ODDEN; 533
 ANNE PEDERSDATTER FRA ØLBY; 748
 ANNE PEDERSDATTER KAMP FRA BIDSINGE; 696
 ANNE REKHALS AF TAMDRUP BISGAARD; 676
 ANNETTE DAUDING FRA KÖGE; 777
 ANNIA FRA ROM; 171
 ANNIE GRAM DAUDING (FÖDT JENSEN) FRA
 KÖBENHAVN; 775
 ANNIE REGILLA (APPIA ANNIE REGILLA ATILA
 CAUCIDIA TERTULLA) AF ROM; 158
 ANSBERT AF SCHELDE; 116
 ANSEGISEL AF AUSTRASIA; 117
 ANSGARDE AF BOURGOGNE; 207; 349
 ANTIGONE AF MAKEDONIEN; 29
 ANTIOCHUS AF SELEUCIDRIGET; 89
 ANTIOCHUS I SOTER AF SELEUCIDRIGET; 42
 ANTIOCHUS I THEOS (ANTIOCHUS THEOS
 DIKAIOS EPIPHANES PHILORHOMAIOS
 PHILHELLENOS) ORONTID AF COMMAGENE;
 92; 94
 ANTIOCHUS II THEOS AF SELEUCIDRIGET; 43; 45
 ANTIOCHUS III MEGAS AF SELEUCIDRIGET; 44;
 49; 89; 90
 ANTIOCHUS IV EPIPHANES AF SELEUCIDRIGET;
 90
 ANTIOCHUS VIII GRYPOS (ANTIOCHUS EPIPHANES
 CALLINICUS PHILOMETOR GRYPOS) AF
 SELEUCIDRIGET; 52
 ANTIPATER AF MAKEDONIEN; 35
 ANTONIA GORDIANA (ANTONIA MAECIA
 FAUSTINA GORDINA) AF ROM; 163
 ANTONIA MARCIANILLA FRA ROM; 201
 ANTONIUS (GNAEUS ARRIUS CALPURNIUS
 ANTONIUS) AF ROM; 428
 ANTONIUS MARCELLINUS I AF LYON; 200
 ANTONIUS MARCELLINUS II AF LYON; 200
 ANTONIUS MARCELLINUS III AF LYON; 200
 ANTONIUS PIUS (TITUS AELIUS HADRIANUS
 ANTONIUS AUGUSTUS PIUS); 428
 ANTONIUS SAMPSICERAMUS (LUCIUS JULIUS
 AURELIUS SULPICIUS SEVERUS URANIUS
 ANTONIUS) AF EMESA; 107
 ANUND ERIKSSON MUNSÖ AF BIRKA; 257
 APAMA AF SOGDIANA; 42
 APAMA II AF SYRIEN; 39
 APEPI (APEPI AUSERRE INACHID) AF NEDER
 ÆGYPTEN; 16
 APOLLINARIS GALLO AF NARBONNE; 202
 APPIUS ANNIUS TREBONIUS GALLUS AF ROM; 157
 APPULEIA FRA ROM; 174; 426
 AQUILIA AVIOLA FRA ROM; 156
 AQUILIA NIGRINA FRA ROM; 187
 AQUILINUS AF LYON; 109
 AQUILIUS ORFITUS (GNAEUS CORNELIUS
 AQUILIUS ORFITUS) AF ROM; 187
 AQUILLIUS NIGER (GNAEUS CORNELIUS
 AQUILLIUS NIGER) AF ROM; 187
 ARBEJDER LARS JENSEN FRA KÖBENHAVN; 774
 ARCADIUS AF BYZANS; 455

ARCHIROE AF ÆGYPTEN; 17
AREDIUS PEPINIDES AF NIMES; 204
AREGIUS AF PROVENCE; 204
AREGONDE AF FRANKERNE; 140
AREMBURGE AF VERGY; 477
AREOBINDUS (FLAVIUS AREOBINDUS
DAGALAIPHUS AREOBINDUS) AF BYZANS; 459
ARGAEUS ARGÆD AF MAKEDONIEN; 27
ARGOTTA AF FRANKERNE; 131
ARGUS PELASGOS INACHID AF ARGOS; 19
ARIARAMNES ACHAEMENID AF PARSUMASH; 76
ARIDII AF BOURGES; 204
ARIDII FRA PROVENCE; 204
ARINE OLUFSDATTER FLEMMING; 665
ARINE SALTENSEE AF LINDE; 521
ARIOBARZANES AF PONTUS; 45
ARIOBARZANES I AF MEDIEN OG ANTROPENE; 94
ARIOBARZANES PHILOROMAIUS AF
KAPPEDOKIEN; 93
ARISTOMACHUS HERAKLEIDAE AF TRAKIEN; 26
ARMEMBERT AF BOURGOGNE; 111
ARNE ARNESSON ARNUNGE AF GISKE; 586
ARNE ARNMODSON ARNUNGE TIL GISKE; 382; 586;
589
ARNE KONGSMÅG IVARSSON AF STOVREHEIM; 591
ARNE LAGI "DEN KORTE" ARNUNGE AF GISKE;
586
ARNEST FASTI; 544
ARNMOD ARNVIDSON ARNUNGE AF MØRE; 382
ARNOULDUS (ARNOULDUS XXVII DRESCHLDT)
AF METZ; 117
ARNULF "DEN ONDE" LUITPOLDINGER AF
BAYERN; 232; 403
ARNULF AF METZ; 112; 117
ARNULF I "DEN STORE" AF FLANDERN; 221
ARNULF II "DEN UNGE" AF FLANDERN; 222
ARNVID THORENSEN ARNUNGE AF MØRE; 382
ARON KOMITOPULOS AF BULGARIEN; 467
ARPAD AF UNGARN; 370
ARRECINA CLEMENTINA; 195
ARRHIDAEUS III ARGÆD AF ØVRE
MAKEDONIEN; 30
ARRIA FADILLA FRA ROM; 428
ARRIA SEXTIA PAULINA FRA ROM; 179
ARRIANA CONSTANTINA (ANASTASIA ARRIANA
CONSTANTINA CLEARCHUS) FRA ROM; 444
ARSACES ARSACID AF ARMENIEN; 461
ARSACID AF ARMENIEN; 461
ARSAMES ACHAEMENID AF PERSIEN; 76
ARSAMES I ORONTID AF ARMENIEN, SOPHENE
OG COMMAGENE; 88
ARSHAKAK ARSACID AF ARMENIEN; 461
ARSINOE ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN; 30
ARSINOE I AF ÆGYPTEN; 37
ARSINOE III PHILOPATOR AF ÆGYPTEN; 40
ARTABANES ARSACID AF ARMENIEN; 461; 462
ARTASYRUS AF ARMENIEN; 87
ARTAVASDES AF MEDIEN OG ANTROPENE; 94
ARTAXERXES I LONGIMANUS ACHEMAENID AF
PERSIEN; 83; 85
ARTAXERXES II MNEMON ACHEMAENID AF
PERSIEN; 85
ARTAXIAS IV ARSACID AF ARMENIEN; 461
ARTEMIA AF CLERMONT-FERRANT; 108
ARTEMIA TETRADIUSDATTER AF CLERMONT;
108
ARTHEMIA AF GENOVA; 110
ARTHEMIA AF LYON; 109
ARTHEMIA AF VITRI-EN-PERTOIS; 111
ASBJØRN ULFSEN SPRAKLING AF DANMARK; 266
ASDIS ROGNVALDSDATTER AF OPPLAND; 299
ASHOT I "DEN STORE" BAGRATUNI AF
ARMENIEN; 465
ASHOT II "JERNET" BAGRATUNI AF ARMENIEN;
466
ASHOT III "DEN BLINDE" BAGRATUNI AF
ARMENIEN; 463
ASHOT IV "KØDÆDEREN" BAGRATUNI AF
ARMENIEN; 464
ASHURBANIPAL AF ASSYRIEN; 68
ASHURSHARRAT AF HARRAN; 70
ASINIA POLLIA FRA ROM; 185
ASINIUS GALLUS (GAIUS ASINIUS GALLUS
SALONIUS) AF ROM; 184
ASINIUS POLLIO FRA ROM; 185
ASLAK ERLINGSON AF SOLA; 490
ASLAUG "KRAKA" SIGURSDATTER; 250; 256
ASLAUG SIGURSDATTER AF DANERNE; 301
ASPIDIA FRA BYZANS; 450
ASSER "RIG" SKJALMSEN HVIDE TIL
FJENNESLEV; 268; 284
ASTIDIUS FRA FRANKEN; 204
ASTRID ERIKSDATTER AF OBRESTAD; 305; 381
ASTRID MARGRETHE JENSEN (FØDT OLSEN) FRA
KØBENHAVN.; 775
ASTRID NJÅLSDATTER SKJALGE AF
HALÅGALAND; 320
ASTRID OGMUNDSDATTER AF OPPLAND; 591
ASTRID OLOFSDATTER MUNSÖ AF SVERIGE; 415
ASTRID TRYGGVASDATTER AF VIKEN; 381; 490;
586
ASTYAGES AF MEDIEN; 73
ATHENAIS ORONTID AF COMMAGENE; 94
ATHENAIS PHILOSTORGOS AF KAPPEDOKIEN; 93
ATIA BALBA CAESONIA FRA ROM; 190
ATILIA CAUCIDIA TERTULLA FRA ROM; 157

ATILIUS POSTUMUS BRADUA FRA ROM; 157
ATO AF BUCHAU; 622
ATOSSA ACHAEMENID AF PERSIEN; 75
ATROMIDAZES ARSACID AF ARMENIEN; 461
ATTICUS FRA FRANKEN; 204
AUD "DEN DYBTTÆNKENDE" IVARSDATTER AF DANERNE; 243
AUDUN SKØKULL BJARNASON AF AUDUNSTAD; 587
AUDUR "DEN DYBSINDIGE" KETILLSDOTTIR AF ISLES OF MAN; 354
AUGUSTA BERNHARDINE GRAM (FØDT LILLIEQVIST) FRA MAGLEBYLILLE; 773
AUGUSTA KONSTANTIA ÅBERG FRA GÖTEBORG; 790
AUGUSTUS (GAIUS JULIUS CAESAR OCTAVIANUS AUGUSTUS) AF ROM; 190
AUN "DEN GAMLE" JØRUNDSSON AF UPPSALA; 240; 292
AURELIA COTTA FRA ROM; 189
AURELIA LUCILLA (AURELIA LUCILLA GALERIA QUINTIANUS VERA) AF ROM; 437
AURELIA POMPEIANA FRA ROM; 437
AURELIUS FULVUS "DEN YNGRE" (TITUS AURELIUS FULVUS MINOR) AF ROM; 428
AURELIUS FULVUS "DEN ÆLDRE" (TITUS AURELIUS FULVUS MAJOR) AF ROM; 428
AVA AF TOURS; 148
AVIDIA PLAUTIA (AVIDIA PLAUTIA NIGRINI) FRA ROM; 435
AXEL CLAUSEN DOTTING; 619
AXEL JEPSEN THOTT TIL SØRUP; 532
AXIA TERTULLA CRASSUS FRA ROM; 181
BABA INGELTRUDIS AF SPOLETO; 621
BADERIC AF THÜRINGEN; 135; 140
BAKENRANEF WAHKARE AF NEDER ÆGYPTEN; 57
BALACRUS ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN; 29
BANKBETJENT HENNING DAUDING FRA KØBENHAVN; 777
BARBARA AF KALLIGAL; 575
BARBARA BOSDATTER HØG AF ØRUM; 556
BARBARA SIVERTSDATTER AF SVENSTRUP; 762
BARBRO TORESDOTTER FRA ASPÅNG; 781
BARTHOLEMEUSDATTER AF TIESENHAUSEN; 570
BASINA AF THÜRINGEN; 132
BASINA II AF THÜRINGEN; 133; 135
BASINUS I AF THÜRINGEN; 135
BASINUS II AF THÜRINGEN; 135
BATHOLEMEUS "DEN ÆLDRE" AF TIESENHAUSEN; 570
BAUDOIN I "JERNARM" AF FLANDERN; 214
BAUDOIN II "DEN SKALDEDE" AF FLANDERN; 215
BAUDOIN III "DEN UNGE" AF FLANDERN; 222
BAUDOIN IV "DEN SKÆGPRYDEDE" AF FLANDERN; 223; 580
BAUDOIN V "DEN FROMME" AF FLANDERN; 223
BAVA AF TOURS; 150
BEATA AF HOHENWART; 623
BEATRICE AF VERMANDOIS; 152
BEATRIX AF SALM-RHEINECK; 378
BEGE ALBERTSDATTER EBERSTEIN AF TOVSKOV; 423
BEGE ANDERSDATTER SKRAM AF TOVSKOV; 499
BEGE BUGGE AF STENHOLT; 553; 657; 659
BEGE PEDERSDATTER SKRAM AF STOVGAARD; 559
BEGGA PIPINID AF AUSTRASIA; 118
BELA ARPAD AF UNGARN; 408; 639
BELA II "DEN BLINDE" ARPAD AF UNGARN; 644; 649
BELUS INACHID AF CHALDÆERNE; 16; 17
BENEDICTA BENGTA EBBESDATTER GALEN AF SVERIGE; 634
BENEDIKTA AF JULBACH; 405
BENEDIKTA AF RONING; 405
BENEDIKTE AF MOOSBURG; 407
BENEDIT LAGESDATTER RUDBÆK AF BREMHOLM; 716
BENGT SVENSSON FRA DALEN; 779
BENTHE POULSDATTER FRA KILDEBRØNDE; 752
BERDLU-KÅRE VEMUNDSON AF BERDLE BREMANGER; 319
BERENGAR II AF ITALIEN; 214
BERENGAR II AF SPOLETO; 621
BERENGAR II AF SULZBACH; 475
BERENGARIA SANCHES AF PORTUGAL; 484; 636
BERENICE I AF ÆGYPTEN; 34
BERENICE II AF ÆGYPTEN; 39
BERGLJOT HÅKONSDATTER AF LADE; 585; 589
BERGLJOT THORBJØRG HALFDANSDOTTIR AF GISKE; 589
BERGLJOT TORESDATTER AF MØRE; 272
BERINGER AF LOHRA; 420
BERLINDE AF ORTENBURG; 564
BERMUDO II "DEN GIGTPLAGEDE" AF LEON; 478
BERNHARD I BILLUNG AF SACHSEN; 227
BERNHARD II BILLUNG AF SACHSEN; 228; 415
BERNHARD III ASKANIA AF SACHSEN; 637
BERNHARD PIPINID AF SANKT QUENTIN; 128
BERTA HUNFRIDING AF SWABIEN; 353
BERTEL PEDERSEN FRA VIUM; 772
BERTHA AF ITALIEN; 144
BERTHA AF SAVOYEN; 366

BERTHA MEROVING AF KENT; 136
 BERTHOLD AF ALEMANNIEN; 229
 BERTHOLD AF SACHSERNE; 138
 BERTHOLD DER MUNTERISHUNTARE
 ALAHOLFINGER AF BUSSEN; 230
 BERTHOLD I ALAHOLFINGER AF SWABIEN; 230
 BERTHOLD I ALEMANNEREN ALAHOLFINGER AF
 WESTBAAR; 229
 BERTHOLD I LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT;
 233; 405
 BERTHOLD II AF DIESEN; 406
 BERTRADE "DEN YNGRE" AF LAON; 120
 BERTRADE AF OBERSTENFELD; 396
 BERTRADE AF REINHAUSEN; 397
 BETHOC GILLESBOTTER AF NORGE; 587
 BIAGOTA PREMYSLAVNA AF STOCKOW; 276; 338
 BILICHILD I AF MAINE; 205
 BILICHILD II RORGONID AF MAINE; 205
 BILLEDHUGGER ABEL SCHRØDER DEN ÆLDRE
 FRA NÆSTVED; 605
 BILLUNG AF OBODRITTERNE; 141
 BILLUNG AF STUBENSKORN; 227
 BILLUNG I AF THÜRINGEN; 144
 BIRGITTE HANSDATTER FRA SØRNINGE; 702
 BIRGITTE LAURITSDATTER FRA HAVDRUP; 751
 BIRGITTE LIMBEK AF HEVRINGHOLM; 675
 BIRRETE PEDERS FRA ØLSEMAGLE; 740
 BIRTHE CHRISTOFFERSDATTER FRA ÅGERUP;
 752
 BIRTHE JACOBSDATTER FRA ØLSEMAGLE; 742
 BIRTHE MADSDATTER FRA ØLSEMAGLE; 740; 741
 BIRTHE MORTENSDATTER FRA SØRNINGE; 699
 BIRTHE POVELSDATTER FRA KARLSLUNDE; 755
 BISKOP AQUILINUS AF LYON; 109
 BISKOP AREDIUS PEPINIDES AF NIMES; 204
 BISKOP ARNOULDUS AF METZ; 117
 BISKOP FLAVIUS EPARCIUS PHILAGRIUS AF
 CYPERN; 201
 BISKOP FLORENTIUS AF GENOVA; 109
 BISKOP LAMBERT II AF HESBAYE; 119; 400
 BISKOP SANKT CLODULF AF METZ; 112
 BISKOP SANKT ENCHERIUS AF LYON; 108
 BISKOP SANKT GREGORIUS AF LANGRES; 109
 BISKOP TETRADIUS AF CLERMONT; 108
 BISPEFOGED JACOB SPLID FASTI AF RIBE; 544
 BISPEFYRSTE SANKT ARNULF AF METZ; 112; 117
 BISPEFYRSTE SANKT WARINUS AF POITIERS; 112;
 119
 BISPELENSMAND OUF IVERSEN LUNGE AF
 BJERNEDE; 542
 BISPINDE JENS UNKERSEN I LUND; 720
 BJARKE TUE KJÆRS DAM FRA KØGE; 772
 BJØRN "DEN GAMLE" ERIKSSON MUNSÖ AF
 SVEAERNE; 257; 309
 BJØRN "JERN SIDE" RAGNERSSON AF UPPSALA;
 256
 BJØRN FARMAN HARALDSSON AF VESTFOLD; 412
 BJØRN OLUFSEN BJØRN TIL STEENSGAARD; 667;
 668
 BLESINDA AF SUEVI; 131
 BLITHILDE AF KÖLN; 116
 BO HØG TIL GAMMELSTRUP; 555; 560; 659
 BO JENSEN DUE TIL VEKSØ; 543
 BODIL ANDERSDATTER FRA HJELM; 691
 BODIL CHRISTENSDATTER FRA
 BISVÆNGEGAARD; 743
 BODIL ERIKSDATTER AF DANMARK; 282; 518
 BODIL HANSDATTER FRA TUSE; 769
 BODIL HÅKONSDATTER AF LADE; 277
 BODIL IPSDATTER FRA TUNE; 757
 BODIL JØRGENS FRA TAASTRUP; 608
 BODIL JØRGENS DATTER GROTHE FRA SPEJLSBY;
 608
 BODIL KIRSTINE LARSDATTER AF
 ENGHAVEGAARD; 687
 BODIL LAURITZDATTER FRA STUBBERUP; 679
 BODIL MARKVARDSDATTER RODSTEN AF
 LENGSHOLM; 661
 BODIL NIELSDATTER FRA VINDINGE; 756
 BODIL OLUFFSDATTER FRA MAGLEBY; 607
 BODIL OLUFSDATTER AF FOVSING; 560
 BODIL PEDERS FRA POLLERUP; 693
 BODIL PEDERSDATTER FRA BALDERSBRØNDE;
 747
 BODIL PEDERSDATTER FRA KØGE; 738
 BODIL THRUGOTSDATTER AF DANMARK; 281; 323
 BODIL YTTESDATTER FRA SNOLDELEV; 756
 BODILON AF TRIER; 111
 BOEL ANDERSDATTER FRA SØMARK; 681
 BOEL HANSDATTER FRA NYBORG; 766
 BOEL HEMMINGSDATTER FRA BUSSEMARK; 678
 BOEL HENRIKSDATTER BONDE AF BUNDEN-
 LILLESCHOFF; 601
 BOEL MADSDATTER FRA VOLLERUP; 692
 BOEL NIELSDATTER SCHOU FRA HOVEDSKOV;
 686
 BOEL SØFFRENSDATTER FRA RYTZEBÆK; 679
 BOESLAV I "DEN GRUSOMME" PREMYSLID AF
 BÖHMEN; 275; 338
 BOESLAV I "DEN MODIGE" PIAST AF POLEN;
 334; 389
 BOESLAV II "DEN FROMME" PREMYSLID AF
 BÖHMEN; 338
 BOESLAV III KRZYWOUSTY PIAST AF POLEN;
 341; 348; 476; 494; 649

BOMMAND HANS NIELSEN FRA DRIFTEBROHUS;
 742
BONDE ELIAS JOHANSSON FRA BODANE; 787
BONDE JENSEN DUE TIL SØRUP; 531
BONDE PER JAKOBSSON FRA HÖGEN; 787
BONDEFOGED SØREN LARSEN FRA
BISVÆNGEGAARD; 743
BONDEFOGED THOMAS SØRENSEN FRA
BISVÆNGEGAARD; 743
BORANTO STOISLAVSØN AF PUTBUS; 392
BORGFRUE INGEBORG ESBERNSDATTER HVIDE
TIL KALUNDBORG; 615
BORGGREVE POPPO IV POPPONID AF
REGENSBURG; 401
BORGGREVINDE ITA AF SCHWABIEN; 401
BORGGREVINDE WILLIBIRG AF EBERSBERG; 401
BORGMESTER DAVID THOMASON LLEWELYN
FRA HELSINGØR; 733
BORGMESTER KØBMAND ERIK NIELSEN
HALVBJØRN AF BOGENSE; 713
BORGMESTER KØBMAND JENS NIELSEN BANG
FRA ASSENS; 718
BORGMESTER STORKØBMAND CLAUS OLUFSEN
BAGER FRA KØGE; 729
BORGMESTER STORKØBMAND PEDER PEDERSEN
FRA KØGE; 735
BORIS DAVIDOVICZ RURIKID AF POLOTSK; 571
BORIVOJ I PREMYSLID AF BÖHMEN; 273
BORKHARD SKINKEL TIL ROLSTED; 722
BOSO AF PROVENCE; 212; 563
BOSON AF TOSCANA; 213
BOTILDIS AF LÖDDEKÖPING; 498
BOZENA FRA BÖHMEN; 339
BRAUT-ANUND INGVARSSON AF UPPSALA; 296
BRETISLAV I "FORNYEREN" PREMYSLID AF
BÖHMEN; 339
BRIGITTE AF DANMARK; 637
BROD INGEBORG ROTFELD TIL BRATSKOV; 618
BRUN I AF BRUNSWICK; 565
BRUNE ERIK BANNER TIL ELKJÆR; 548; 659
BRUNE ERIK ERIKSEN BANNER TIL ELKJÆR; 548
BRUNE ERIK NIELSEN BANNER TIL ELKJÆR; 503;
 547
BRUNHILDE BUDLASDATTER; 250
BRUNO AF ARNEBURG; 233
BRUNO AF IVERFORT; 233
BRUNO II AF SACHSEN-ENGERN; 144
BRUSI SIGURDSSON AF ORKNEY; 357
BRYACHISLAV IZYASLAVICH RURIKID AF
POLOTSK; 327
BRYNGEL ERICHSSON FRA JULSERÖD; 783
BRYNHILD TORLEIVSDATTER AF MELØ; 597
BRYNJULF HELGESON AF AURLAND; 587
BUCCO LUITPOLDINGER AF AMBERGAU; 405
BUDIC AF SACHSERNE; 138
BUEL RASMUSDATTER FRA EBELNÆS; 607
BUGGE NIELSEN TIL HEGNET; 513; 528; 552
BURCHARD AF LOCCUM; 378
BURCHARD I HUNFRIDING AF SWABIEN; 351
BURCHARD II AF SWABIEN; 352; 363
BURCKHARD I LUITPOLDINGER AF MOOSBURG;
 406
BURCKHARD III LUITPOLDINGER AF MOOSBURG;
 407
BURCKHARD IV LUITPOLDINGER AF MOOSBURG;
 407
BURCKHARD LUITPOLDINGER AF AMBERGAU;
 406
BURISLAW AF VENDEN; 277
BURKHARD V LUITPOLDINGER AF MOOSBURG;
 407
BØRGE PEDERSEN FRA HOLSTEINBORG; 767
BØRRE JACOBSEN FRA HOLSTEINBORG; 767
BÖRTA HANSDOTTER FRA HEE; 782
BÖRTA JÖRGENS FRA LÅGUM; 784
BÖRTA OLOFSDOTTER FRA SKÅNERÖD; 780
BÖRTA OLSDOTTER FRA VASSÄNDAN; 782
BÅRD LJOTSSON DUBR AF BARSTAD; 590
CAECILIA METELLA DALMATICA AF ROM; 154;
 170
CAECILIA PILEA FRA ROM; 181
CAI AF RANTZAU; 651
CALPURNIA LEPIDA PISA FRA ROM; 178
CAMBYES I ATRADATES ACHAEMENID AF
ANSHAN; 72
CARANUS HERAKLEIDAE AF MAKEDONIEN; 26
CARL ALFRED NIELSEN TIL THORSMINDE; 707
CARL FRITIOF ÅBERG FRA WESTERHULT; 790
CARL JULIUS DAUDING FRA AALBORG; 775
CARLOMAN PIPINID AF FRANKEN; 147
CARSTEN CHRISTOPHERSEN FRA BENNEBO; 702
CARTERIA FRA LIMOGES; 204
CASSANDANE ACHAEMENID AF PERSIEN; 75
CASSIOPAIA AF AETHIOPIEN; 21
CATARINA ANDERSDOTTER FRA GADDERÖD; 786
CATHRINE GRIIS; 537
CATHRINE JENS DATTER BUGGE AF ROLSTRUP;
 528
CATHRINE MATTHISDATTER; 763
CATHRINE RASMUSDATTER FRA BENNEBO; 702
CATHRINE RASMUSDATTER FRA BIDSINGE; 694
CAUCIDIA TERTULLA FRA ROM; 157
CEAWLIN AF WESSEX; 217
CECILIA ENGELBRECHTSDATTER AF GLEICHEN;
 553; 556
CECILIA GLUG AF BAVELSE; 519

CECILIA JENSDATTER AF MØN; 389
 CECILIA LANGE TIL VARPELEV; 512; 711
 CECILIE AF OXLEV; 344; 529
 CECILIE AF VEKSØ; 543
 CECILIE EBBESDATTER GALEN TIL LILLE
 VÆRLØSE; 501
 CECILIE EBBESDATTER GLUG AF SKÅNE; 387; 422;
 500
 CECILIE GUDRØDS AF VESTFOLD; 412
 CECILIE JENSDATTER GALEN AF NÆSBYHOLM;
 720
 CECILIE JONSDATTER LITTE GALEN AF
 KNARDRUP; 501
 CECILIE MARGRETHESDATTER AF VARPELEV;
 422; 616
 CECILIE MUNK AF HOLBÆKGAARD; 653
 CECILIE NIELSDATTER GALEN; 617
 CECILIE TOKESDATTER SALTENSEE AF
 TYSTOFTE; 530; 553
 CEIONIA MARINA FRA ROM; 200
 CEIONUS FRA ROM; 200
 CENRED AF WESSEX; 217
 CEOLWALD AF WESSEX; 217
 CEPHEUS AF AETHIOPIEN; 20
 CERDIC AF WESSEX; 216
 CHADOLOH I ALAHOLFINGER AF FRIULI; 230
 CHADOLOH II DER SWERZHUNTARE
 ALAHOLFINGER AF SWABIEN; 230
 CHARIBERT I MEROVING AF PARIS; 136
 CHARLES III "DEN ENFOLDIGE" KAROLINGER AF
 FRANKEN; 234; 349
 CHARLES MARTEL "HAMMEREN" PIPINID AF
 FRANKEN; 118; 128; 147
 CHEFINGENIØR PER OLUF BERTIL TELLÉUS FRA
 GÖTEBORG; 789
 CHILDEBERT III AF FRANKERNE; 203
 CHILDERIC I MEROVING AF FRANKERNE; 132
 CHILPERIC AF BOURGOGNE; 134
 CHILPERIC I MEROVING AF NEUSTRIEN; 140
 CHLODIO V AF ØSTFRANKERNE; 131
 CHRISTEN CHRISTENSEN FRA ØLSEMAGLE; 741
 CHRISTEN CHRISTOFFERSEN SCHRÆDER FRA
 KELDBYLILLE; 686
 CHRISTEN HANSEN; 695
 CHRISTEN JACOBSEN FRA ØLSEMAGLE; 740; 741
 CHRISTEN JENSEN FRA SKAMSTRUP; 699
 CHRISTEN JENSEN FRA SØNDRE JERNLØSE; 705
 CHRISTEN JØRGENSEN FRA TJØRNEMARK; 692
 CHRISTEN LARSEN FRA NØRRE JERNLØSE; 770
 CHRISTEN LARSEN FRA ØLSEMAGLE; 742
 CHRISTEN LARSEN TIL MATR.NR. 21, HJELM; 693
 CHRISTEN LAURSEN FRA TØLLØSE; 703
 CHRISTEN OLSSON FRA SKRAPELAND; 783
 CHRISTEN PEDERSEN SMID FRA SØMARK; 683
 CHRISTEN SØRENSEN; 773
 CHRISTEN THOMASSEN; 743
 CHRISTENCE AXELSDATTER THOTT TIL ODDEN;
 532
 CHRISTERN ARNESTSON FASTI TIL GAMMEL
 ROSTVED; 544
 CHRISTIAN HANSEN FRA TROENSE; 768
 CHRISTIAN HØG TIL GAMMELSTRUP; 548; 555
 CHRISTIAN JEPPESEN BRUUN FRA STUBBERUP;
 677
 CHRISTIAN PEDERSEN VENDELBO TIL
 TRUDSHOLM; 522
 CHRISTIAN THEODOR OLSEN FRA NYBORG; 766
 CHRISTIERN ARNESTSEN FASTI TIL GAMMEL
 ROSTVED; 544
 CHRISTIERN ERIKSEN SKRAM TIL MATTRUP; 525
 CHRISTIERN JENSEN LÆNDI TIL KAAS; 511
 CHRISTINA AF SVERIGE; 634
 CHRISTINA JENSDATTER GALEN TIL
 BIRKESDAM; 519; 546
 CHRISTINA LARSDOTTER FRA ÄNGEN; 786
 CHRISTINA SVENSDOTTER FRA DJUREHÖGEN;
 785
 CHRISTINE AF RANTZAU; 652
 CHRISTINE JEPSDATTER UNKERSEN AF
 HØNNERUP; 723
 CHRISTINE NIELSDATTER DYRE AF TESSEBØLLE;
 530; 543
 CHRISTINE PEDERSDATTER OXE AF TIRSBÆK;
 537
 CHRISTINE TRUIDSDATTER HAS; 619
 CHRISTOFFER HANSEN; 686
 CHRISTOFFER II "UDEN LAND" AF DANMARK; 650
 CHRISTOFFER LARSEN FRA GUNDSØLILLE; 752
 CHRISTOFFER RASMUSSEN FRA HALEHUS; 702
 CHRISTOFFER TRONDSSON RUSTUNG TIL SEM;
 601
 CHRISTOPHER CARSTENSEN FRA BENNEBO; 702
 CHRISTOPHER CHRISTOPHERSEN FRA
 ELMELUNDE; 601
 CHRISTOPHER HANSEN WRANGEL AF
 ELLISTFER; 576
 CHRISTOPHER HANSEN WRANGEL AF
 ELMELUNDEGÅRDS MØLLE; 601
 CHRISTOPHER I AF DANMARK; 636
 CHRISTOPHER OVESEN LUNGE TIL ODDEN; 540
 CITZE HJORTES FRA BUSENE; 602
 CITZE JØRGENSEN FRA SPROVE; 608
 CITZEL OLUFSDATTER FRA HOLSTEINBORG; 767
 CLARA DAUDING KJÆRS DAM FRA KØGE; 777
 CLAUDIA (CLAUDIA ARRIUS CALPURNIUS SILO)
 AF SYRIEN; 106

CLAUDIA CAPITOLINA BALBILLA AF EMESA; 106
CLAUS BØRRESEN FRA BREGNINGE; 767
CLAUS ERIKSEN HALVBJØRN AF BOGENSE; 714
CLAUS ERLANDSEN DOTTING; 619
CLAUS HANSEN FRA STORE SALBY; 748
CLAUS MULERCH OTTESEN LIMBEK AF KALØ; 673
CLAUS OLUFSEN BAGER FRA KØGE; 729
CLEARCHUS GALLUS FRA ROM; 444
CLEISNOD AF FRIULI; 114
CLEODAEUS HERAKLEIDAE AF TRAKIEN; 25
CLEONICE AF MAKEDONIEN; 27
CLEONICE II AF MAKEDONIEN; 27
CLEOPATRA AF MAKEDONIEN; 27
CLEOPATRA FRA MAKEDONIEN; 30
CLEOPATRA I SYRA AF SELEUCIDRIGET; 46
CLEOPATRA II AF ÆGYPTEN; 47; 51
CLEOPATRA III SELENE (CLEOPATRA III EUREGETES II SELENE) AF ÆGYPTEN; 47; 96
CLEOPATRA IV AF ÆGYPTEN; 96
CLEOPATRA SELENE II AF MAURETANIEN; 103
CLEOPATRA THEA EUETERIA AF SELEUCIDRIGET; 51
CLEOPATRA V TRYPHAENA AF ÆGYPTEN; 97
CLEOPATRA VII (CLEOPATRA VII THEA PHILOPATOR NEOTERA) AF ÆGYPTEN; 97
CLODERIC "FADERMORDEREN" AF KØLN; 111
CLODEWIG I "DEN STORE" MEROVING AF FRANKERNE; 133
CLODULF AF METZ; 112
CLOTHAR I "DEN GAMLE" MEROVING AF FRANKERNE; 134; 140
CLOTHAR II "DEN UNGE" MEROVING AF FRANKERNE; 140
CLOTHILDE DODA AF METZ; 117
CLOTILDE "DEN HELLIGE" AF BOURGOGNE; 134
COCCEIA CIUDADANA ROMANA FRA ROM; 194
COENUS ARGÆD AF MAKEDONIEN; 26
COMMODUS POMPEIANUS FRA ROM; 437
CONAN I "DEN SKÆVE" AF RENNES; 579
CONRAD "DEN YNGRE" WELF AF ØVRE BOURGOGNE; 149
CONRAD "DEN ÆLDRE" AF AUXERRE; 621
CONRAD AF BOURGOGNE; 206
CONRAD I "DEN FREDELIGE" AF BOURGOGNE; 353
CONRAD I "DEN ÆLDRE" WELF AF AUXERRE; 148; 361
CONRAD MOLTKE TIL WESTENBRYGGE; 667
CONSORTIA ARIDII FRA LIMOGES; 204
CONSTANCE AF FRANKRIG; 123
CONSTANTINE ANGELOS AF BYZANS; 471
CONSTANTIUS CLORUS "DEN BLEGE" (GAIUS FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS CLORUS) AF ROM; 437; 443
CONSTANTIUS GALLUS (FLAVIUS CLAUDIUS CONSTANTIUS GALLUS) AF ROM; 444
CONSTANTIUS III AF ROM; 453
CORNELIA CETHEGILLA FRA ROM; 178
CORNELIA FRA ROM; 185; 187
CORNELIA LEPIDA FRA ROM; 178
CORNELIA MARULLINA FRA ROM; 179
CORNELIA NEGRINA FRA ROM; 179
CORNELIA POMPEIA MAGNA FRA ROM; 172
CORNELIA SCIPIO LENTULLA FRA ROM; 174; 194
CORNELIA SEVERA FRA ROM; 187
CORNELIA SULLA AF ROM; 155
CORNELIUS SALVIDIENUS ORFITUS (SERVIUS CORNELIUS SALVIDIENUS ORFITUS) AF ROM; 178
CORNELIUS SCIPIO SALVITO (PUBLIUS CORNELIUS SCIPIO SALVITO) AF ROM; 173
CORNELIUS SEVERUS I FRA ROM; 187
CORNELIUS SEVERUS II FRA ROM; 187
CORNELIUS SEVERUS III FRA ROM; 187
COSMARTIDENE AF BABYLON; 84
CRASSUS (MARCUS LICINIUS CRASSUS) AF ROM; 180
CREODA AF WESSEX; 216
CREPERIUS AMANTIUS AF ROM; 200
CROTILIND AF AUSTRASIA; 400
CUNIBERT AF BOURGES; 204
CURTILLA FRA LAZIO; 432
CUTHA CATHWULF AF WESSEX; 217
CUTHWINE AF WESSEX; 217
CYAXARES "DEN STORE" AF MEDIEN; 73
CYNRIC AF WESSEX; 216
CYRINA FRA DAMAS; 447
CYRUS I ACHAEMENID AF ANSHAN; 72
CYRUS II "DEN STORE" ACHAEMENID AF PERSIEN; 74
CÆCILIA BLANKA AF DANMARK; 265
CÆCILIA MARGRETHESDATTER AF VARPELEV; 720
CÆCILIE AF SANGERHAUSEN; 420
CÆSAR CONSTANTIUS GALLUS AF ROM; 444
CÆSAR IOHANNES ANGELOS DUKAS AF BYZANS; 648
CÆSAR IOHANNES DOUKAS AF BYZANS; 468
DAG AF VESTMARE; 300
DAGOBERT AF ØSTFRANKERNE; 131
DALMAS "DEN STORE" AF SEMUR; 477
DAMPI AF DANERNE; 239
DANAE INACHID AF ARGOS; 20
DANAUS INACHID AF ARGOS; 17

DANGERUTIS AF LITHAUEN; 572
DARIUS I "DEN STORE" ACHAEMENID AF PERSIEN; 77
DARIUS II OCHUS ACHEMAENID AF PERSIEN; 84
DAVID LØNN FRA GÖTEBORG; 790
DAVID SVIATOSLAVICH RURIKID AF POLOTSK; 571
DAVID THOMASON LLEWELYN FRA HELSINGØR; 733
DECIMUS JUNIUS SILANUS AF ROM; 427
DECIMUS RUSTICUS (DECIMUS JUNIUS RUSTICUS) AF GALLIEN; 108
DECIMUS RUSTICUS AF LYON; 108
DEDO I AF WETTIN; 373
DEDO II AF NIEDERLAUSITZ; 374
DEIANIRA AF CALYDON; 25
DEIOCES AF MEDIEN; 73
DEMETRIUS I SOTER AF SELEUCIDRIGET; 50
DEMETRIUS II NICATOR AF SELEUCIDRIGET; 51
DIDERIK HANSEN NORDBO FRA TAASTRUP; 605
DIETRICH AF LAUSITZ; 373
DIETRICH AF NORDMARK; 373
DIETRICH I AF WETTIN; 373
DIETRICH TIL LINDERBACH; 420
DIKTATOR LUCIUS CAECILIUS METELLUS AF ROM; 154
DIKTATOR QUINTUS CAECILIUS LUCIUS METELLUS; 154
DIKTATOR SULLA FELIX AF ROM; 155; 170
DIOGENES FRA PALMYRA; 447
DJEDMUTESANKH AF NEDER ÆGYPTEN; 61
DOBRAWA PREMYSLID AF BÖHMEN; 276; 334
DOBZOGERA AF OBODRITTERNE; 141
DODA AF POITERS; 119
DOGARESSA FELICITAS AF MALIPIERO; 368
DOGARESSA GIZELLA ARPAD AF UNGARN; 371
DOGE OTTONE ORSEOLO AF VENEDIG; 369
DOGE PIETRO II ORSEOLO AF VENEDIG; 368
DOGE SANKT PIETRO I ORSEOLO AF VENEDIG; 367
DOMITIA LUCILLA MAJOR (POMPEIA PLOTINA DOMITIA LUCILLA) FRA ROM; 432
DOMITIA LUCILLA MINOR (DOMITIA LUCILLA TRAJANUS MINOR) FRA ROM; 432
DOMITILLA (FLAVIA DOMITILLA) FRA ROM; 199
DOMITILLA "DEN YNGRE" (FLAVIA DOMITILLA MINOR AUGUSTA) AF ROM; 198
DOMITILLA "DEN ÆLDRE" (FLAVIA DOMITILLA MAJOR AUGUSTA) AF ROM; 197
DORDI ALFSDOTTER FRA LILLA ASPÅNG; 781
DORDI HANSDOTTER FRA JULSERÖD; 783
DORTHE HANNIBALSEN AF KIRSTINEDAL; 756
DORTHE HANSDATTER FRA HAARBØLLE; 696
DORTHE HANSDATTER FRA SODERUP; 754
DORTHE LAURIDSDATTER FRA BUSSEMARK; 680
DORTHE NIELSDATTER JUEL AF ØGELSTRUP; 545
DORTHE OLSDATTER FRA KRAGHAUGE; 756
DORTHEA BIRGITTE MADSDATTER FRA VIUM; 773
DORTHEA VALDEMADORA JØRGENSEN FRA KØBENHAVN; 767
DRAGON ANDERS JACOBSEN FRA VÆRLØSE; 764
DRAGON PEDER JACOBSEN FRA KIRKE VÆRLØSE; 765
DRAHOMIRA AF STODOR; 275
DRONNING ABAR AF ÆGYPTEN; 55
DRONNING ADELAIDE AF SAVOYE; 639
DRONNING ADELAIDE AF UNGARN; 338
DRONNING ADELAIDE BLANCHE AF AQUITANIEN; 123
DRONNING ADELE AF POITOU; 209
DRONNING ADELE BLANKA AF FLANDEREN; 235
DRONNING ADELHEID AF ZÄHRINGEN; 639
DRONNING AGGRIPINE AF KÖLN; 111
DRONNING AGNES AF BRANDENBURG; 650
DRONNING AGRIPPINA AF BOURGOGNE; 134
DRONNING ALCHILDA AF NORTHUMBRIEN; 217
DRONNING ALCMENE INACHID AF TIRYNS; 22
DRONNING ALFHILDR GANDALFSDATTER AF ALFSHEIM; 245
DRONNING ALOFR AF MERCIA; 138
DRONNING ALVHEIM DAGSDATTER AF HEDEBY; 302
DRONNING AMALAFREDA "DEN YNGRE" AF THÜRINGEN; 136
DRONNING AMESTRIS ACHAEMENID AF PERSIEN; 83
DRONNING AMFLEDE AF REIDGOTERNE; 241
DRONNING ANASTASIA YAROSLAVNA RURIKID AF KIEV; 338
DRONNING ANAXO INACID AF TIRYNS; 22
DRONNING ANDIE AF BABYLON; 72; 85
DRONNING ANDROMEDA AF AETHIOPIEN; 21; 22
DRONNING ANSGARDE AF BOURGOGNE; 207; 349
DRONNING ANTIGONE AF MAKEDONIEN; 29
DRONNING APAMA AF SOGDIANA; 42; 43
DRONNING APAMA II AF SYRIEN; 39
DRONNING ARCHIROE AF ÆGYPTEN; 17
DRONNING AREGONDE AF FRANKERNE; 140
DRONNING ARGOTTA AF FRANKERNE; 131
DRONNING ARSINOE I AF ÆGYPTEN; 37
DRONNING ARSINOE III PHILOPATOR AF ÆGYPTEN; 40
DRONNING ASHURSHARRAT AF HARRAN; 70
DRONNING ASLAUG "KRAKA" SIGURDSDATTER; 250; 256

DRONNING ASTRID ERIKSDATTER AF OBRESTAD;
 305; 381
DRONNING ASTRID NJÅLSDATTER SKJALGE AF
HALÅGALAND; 320
DRONNING ASTRID OLOFSDATTER MUNSÖ AF
SVERIGE; 415
DRONNING ATHENAIS AF COMMAGNE; 94
DRONNING ATHENAIS PHILOSTORGOS AF
KAPPEDOKIEN; 93
DRONNING ATOSSA ACHAEMENID AF PERSIEN; 75
DRONNING AUD "DEN DYBTÆNKENDE"
IVARSDATTER AF DANERNE; 243
DRONNING AUDUR "DEN DYBSINDIGE"
KETILSDOTTIR AF ISLES OF MAN; 354
DRONNING BASINA AF THÜRINGEN; 132
DRONNING BASINA II AF THÜRINGEN; 133
DRONNING BEATA RICHEZA AF LOTHRINGEN;
 334; 347; 409
DRONNING BEATA SANCHA I AF LEON; 480
DRONNING BEATRICE AF VERMANDOIS; 152
DRONNING BENEDICTA BENGTA EBBESDATTER
GALEN AF SVERIGE; 634
DRONNING BERENGARIA SANCHES AF
PORTUGAL; 484; 636
DRONNING BERENICE I AF ÆGYPTEN; 34
DRONNING BERENICE II AF ÆGYPTEN; 39
DRONNING BERTA HUNFRIDING AF SWABIEN; 353
DRONNING BERTHA AF ITALIEN; 144
DRONNING BERTRADE "DEN YNGRE" AF LAON;
 120
DRONNING BETHOC GILLESDOTTER AF NORGE;
 587
DRONNING BLESINDA AF SUEVI; 131
DRONNING BODIL THRUGOTSDATTER AF
DANMARK; 281; 323
DRONNING CAECILIA METELLA DALMATICA AF
ROM; 170
DRONNING CASSANDANE ACHAEMENID AF
PERSIEN; 75
DRONNING CASSIOPAIA AF AETHIOPIEN; 21
DRONNING CLAUDIA AF EMESA; 106
DRONNING CLAUDIA CAPITOLINA BALBILLA AF
EMESA; 106
DRONNING CLEONICE AF MAKEDONIEN; 27
DRONNING CLEONICE II AF MAKEDONIEN; 27
DRONNING CLEOPATRA AF MAKEDONIEN; 27
DRONNING CLEOPATRA I SYRA AF
SELEUCIDRIGET; 46
DRONNING CLEOPATRA II AF ÆGYPTEN; 47; 51
DRONNING CLEOPATRA III SELENE AF
ÆGYPTEN; 47; 96
DRONNING CLEOPATRA IV AF ÆGYPTEN; 96
DRONNING CLEOPATRA SELENE II AF
MAURETANIEN; 103
DRONNING CLEOPATRA THEA EUETERIA AF
SELEUCIDRIGET; 51
DRONNING CLEOPATRA V TRYPHAENA AF
ÆGYPTEN; 97
DRONNING CLEOPATRA VII AF ÆGYPTEN; 97
DRONNING CONSTANCE AF FRANKRIG; 123
DRONNING DAMPI AF DANERNE; 239
DRONNING DOBZOGERA AF OBODRITTERNE; 141
DRONNING DOMITILLA "DEN ÆLDRE" AF ROM;
 197
DRONNING DRUSILLA AF MAURETANIEN; 105
DRONNING DULCE AF ARAGONIEN; 484
DRONNING EADGIFU AF ENGLAND; 349
DRONNING EDITH "SVANEHALS" AF ENGLAND;
 317
DRONNING ELVIRA AF CASTILLIEN; 479
DRONNING ELVIRA MENEDEZ AF LEON; 479
DRONNING EMMA AF ALTDORF; 231
DRONNING EMMA AF KENT; 141
DRONNING EMNILDA AF LUSATIA; 335
DRONNING EORMENGILD AF KENT; 141
DRONNING ERMENGARD AF ITALIEN; 212; 563
DRONNING ERMENTRUDE AF ORLEANS; 206
DRONNING ESTRID AF OBODRITTERNE; 310
DRONNING EUPHROSYNE MSTIZLAWNA AF KIEV;
 647
DRONNING EURIDICE AF MAKEDONIEN; 30
DRONNING EURYDICE AF ARGOS; 19
DRONNING EURYDICE AF MAKEDONIEN; 28
DRONNING FREDEGONDE AF NEUSTRIEN; 139
DRONNING FREDERUNA AF RINGELHEIM; 234
DRONNING FREDUNA AF OBODRITTERNE; 141
DRONNING GAUTHILD ALGAUTSDOTTER AF
GOTERNE; 297
DRONNING GEBERGA AF SACHSEN; 351
DRONNING GEFION AF TEUTONERNE; 238
DRONNING GERTRUD AF POLEN; 347
DRONNING GERTRUDE AF COMBURG; 475
DRONNING GERTRUDE ALARDSDATTER AF
BAYERN; 148
DRONNING GEVA AF DANMARK; 143; 146; 149
DRONNING GRIMHILD AF BURGUNDERNE; 110
DRONNING GUNHILD BURISLAWSDATTER AF
VENDEN; 277
DRONNING GUNHILD OLUFSDATTER MUNSÖ AF
SVEA; 258
DRONNING GUNHILDA MIESZKOWNA PIAST AF
POLEN; 277
DRONNING GYDA ERIKSDATTER AF
HORDALAND; 589
DRONNING GYDA SVENDSDATTER AF DANMARK;
 277
DRONNING GYRITHE ALFSDATTER AF SKÅNE; 243

DRONNING HALDETRUDE AF FRANKERNE; 141
DRONNING HASTILA AF FRANKERNE; 131
DRONNING HEDWIG AF SACHSERNE; 149
DRONNING HELENA MAER AF SVERIGE; 322; 390;
 591
DRONNING HELENA UROSEVIC AF RASCIA; 646;
 649
DRONNING HELUNA BLEJA ÆLLASDATTER AF
NORTHUMBRIEN; 252; 301
DRONNING HERVOR HEIDREKSDATTER AF
REIDGOTERNE; 241
DRONNING HILDA EIRIKSDATTER AF VESTFOLD;
 300; 302
DRONNING HJORDIS EYLIMASDOTTER AF
REIDGOTERNE; 247
DRONNING HYPERMNESTRA INACHID AF ARGOS;
 18
DRONNING INGAMODER EDMUNSDOTTER AF
SVERIGE; 321
DRONNING INGEBJØRG GUTTORMSDATTER AF
STEIG; 593
DRONNING INGEBORG ”TYRNE”
HARALDSDATTER AF HEDEBY; 303
DRONNING INGEGERD SVERKERSDATTER AF
SVERIGE; 492
DRONNING INGIBJØRG YNGVASDOTTER AF
UPPSALA; 239
DRONNING INGOBERGA AF PARIS; 136
DRONNING INGONDE AF FRANKERNE; 136
DRONNING INGRID RAGNALDSDATTER AF
NORGE; 591
DRONNING IOLE AF OECHALIA; 25
DRONNING IOTAPE AF MEDIA ANTROPENE; 94
DRONNING IOTAPE ORONTID AF COMMAGNE; 94
DRONNING IRMHILD AF SACHSEN; 302
DRONNING ISIAS PHILOSTORGOS AF
KAPPEDOKIEN; 94
DRONNING ISTEMABET AF ÆGYPTEN; 56
DRONNING JUDITH AF BAYERN; 205
DRONNING JUDITH KAROLINGER AF WESSEX; 215
DRONNING JULIA URANIA AF MAURETANIEN; 105
DRONNING JUTLANTHE AF OBODRITTERNE; 138
DRONNING KATRANIDE AF ARMENIEN; 465
DRONNING KHEDEBNEITHIRBINET AF
ÆGYPTEN; 62
DRONNING KHOSROVANUSH AF ARMENIEN; 463
DRONNING KRISTINA STIGSDATTER HVIDE AF
SVERIGE; 633
DRONNING KUNHILDE AF RÜGEN; 142; 143
DRONNING KUNHILDE AF SACHSEN; 302
DRONNING KUNIGUNDE AF WEIMAR-
ORLAMÜNDE; 329
DRONNING KUNIGUNDE ALAHOLFINGER AF
SWABIEN; 231

DRONNING LANICE AF MAKEDONIEN; 26
DRONNING LAODICE AF COMMAGNE; 94
DRONNING LAODICE FRA SELEUCIDRIGET; 89
DRONNING LAODICE I AF SELEUCIDRIGET; 44; 45
DRONNING LAODICE II AF PONTUS; 45; 89
DRONNING LAODICE II AF SELEUCIDRIGET; 44
DRONNING LAODICE III AF SELEUCIDRIGET; 45;
 49; 89; 90
DRONNING LAODICE IV AF SELEUCIDRIGET; 50;
 90; 91
DRONNING LAODICE V AF SELEUCIDRIGET; 50
DRONNING LAODICE VI AF PONTUS; 91
DRONNING LAODICE VII THEA PHILADELPHOS
AF SELEUCIDRIGET; 52
DRONNING LIUBAVA DMITRIEVNA ZAVIDICH AF
NOVGOROD; 647
DRONNING LIV DAGSDATTER AF VESTMARE; 300
DRONNING MACHILDE AF FRANKERNE; 203
DRONNING MAGARETHE ”SPRÆNGHEST”
SAMBIRIA AF POMMERN; 635
DRONNING MANDANE AF ASHAN; 73
DRONNING MARGRETHE FREDKULLA
INGESDOTTER AF DANMARK OG NORGE; 390;
 488
DRONNING MATHILDA KAROLINGER AF
FRANKEN; 351
DRONNING MECHTILDE AF SCHAUBENBURG-
HOLSTEIN; 487
DRONNING MEHYTENWESKHET AF ÆGYPTEN; 61
DRONNING MELIBOEA AF ARGOS; 19
DRONNING MELISSA AF ARGOS; 14; 18
DRONNING MEMPHIS AF NEDER ÆGYPTEN; 16
DRONNING MENIA AF LOMBARDIET; 135
DRONNING MOALDA DIGRI ”DEN STOLTE”
HEIDREKSDATTER AF SKÅNE; 242; 299
DRONNING NAITAQUERT II AF ÆGYPTEN; 62
DRONNING NAITAQUERT III AF BABYLON; 64
DRONNING NAQIA AF ASSYRIEN; 67
DRONNING NICAEA AF TRAKIEN; 36
DRONNING NIERA AF KVENLAND; 298
DRONNING NIKONOE AF MAKEDONIEN; 27
DRONNING NIOBE INACHID AF ARGOS; 18
DRONNING NYSA AF SYRIEN; 90
DRONNING OKALEIA INACHID AF ARGOS; 19
DRONNING OSBURGA AF WESSEX; 220; 312
DRONNING OSYTH AF ESSEX; 217
DRONNING PARYSATIS ACHAEMENID AF
PERSIEN; 85
DRONNING PEBETJMA AF KUSH; 54; 59
DRONNING PIERIA AF ARGOS; 18
DRONNING PLACIDA AF ROM; 201
DRONNING PROTHOE AF MAKEDONIEN; 27
DRONNING PYTHODORIS AF PONTUS; 92

DRONNING RAGNHILD "DEN KLOGE"
 SIGURSDATTER AF RINGRIKE; 303
DRONNING RAGNHILD MAGNUSDATTER AF
 NORGE; 384; 550
DRONNING RASA VISVALDIENE DANGERUTYTE
 AF PSKOV OG JERSIKA; 572
DRONNING REDBURGA AF FRANKEN; 218
DRONNING RICHEZA AF POLEN; 409; 639
DRONNING RIKISSA BOLESŁAWOWNA PIAST AF
 POLEN; 342; 488
DRONNING ROGNE AF NORTHUMBRIEN; 241
DRONNING ROZALA AF ITALIEN; 214
DRONNING SANKT BERTHA MEROVING AF KENT;
 136
DRONNING SANKT CLOTILDE "DEN HELLIGE" AF
 BOURGOGNE; 134
DRONNING SANKT MATHILDA AF RINGELHEIM;
 151; 330; 350
DRONNING SIGRID "STORRÅDE" TOSTESDATTER
 TIL ØRREHOLM; 260; 491
DRONNING SIGRID AUNSDOTTER AF UPPSALA;
 241; 243; 294
DRONNING SLAVINA AF DANMARK; 389
DRONNING SOFIA AF FORMBACH; 378
DRONNING SOFIA VLADIMIROVNA AF MINSK;
 343; 388; 393
DRONNING SOLVEIG HALFDANSDATTER AF
 SKÅNE; 299
DRONNING SOLVEIG HALFDANSDOTTER AF
 SOLØR; 297
DRONNING STATIERA ARCHAEMENID AF
 ARMENIEN; 87
DRONNING STRATONICE AF MAKEDONIEN; 43
DRONNING SVANHILDE EYSTEINSDATTER AF
 OPPLAND; 299; 320; 412
DRONNING TAKAHATENAMUN AF ÆGYPTEEN; 56
DRONNING TERESA AF LEON; 482; 484
DRONNING THEODELINDE AF BURGUNDERNE;
 111
DRONNING THURID EYVINDSDOTTIR AF AMLE;
 355
DRONNING THYRA "DANEBOÐ"
 HARALDSDATTER AF DANMARK; 253
DRONNING THYRA HARALDSDATTER AF
 DANMARK; 262; 277
DRONNING TORA RAGNALDSDATTER AF
 ØRKNEY; 358
DRONNING TORA TORBERGSDATTER ARNUNGE
 AF GISKE; 382
DRONNING TRYPHAENA AF SELEUCIDRIGET; 49
DRONNING ULVHILD HÅKONSDOTTER SKJALGE
 AF SVEA; 491; 633
DRONNING WALDRADA AF LOTHRINGEN; 151
DRONNING WARCISŁAWOWNA AF POMMERN;
 391; 492
DRONNING WILLA AF ITALIEN; 213
DRONNING WILLA AF ØVRE BOURGOGNE; 213
DRONNING WILLA WELF AF ØVRE BOURGOGNE;
 353
DRONNING WULFTHYRH AF WESSEX; 313
DRONNING YRSA HELGESDATTER AF DANERNE;
 294
DRONNING ÆLFLÆD AF ENGLAND; 349; 360
DRONNING ÆLHSWITH AF ENGLAND; 221; 348
DRONNING ÅSA "DEN STORRÅDENDE"
 HARALDSDATTER AF VESTFOLD; 300
DRONNING ÅSE EYSTEINSDATTER AF HEDMARK;
 299; 354
DRONNING ÅSTA GUDBRANDSDATTER AF
 VESTFOLD; 358; 412; 583; 588
DROST IVER ROSENKRANTZ; 672
DROST MORTEN NIELSEN DUE TIL FAURHOLM;
 531
DROST RIDDER ABSALON NIELSEN ULFELDT; 502
DROST RIDDER CLAUS MULERCH OTTESEN
 LIMBEK AF KALØ; 673
DROST RIDDER PEDER STRANGESEN ULFELDT
 TIL KALUNDBORG; 615
DROST RIDDER PEDER VENDELBO TIL SKJERN;
 521
DROST TYGE TYGESEN ABILDGAARD; 545
DROST UFFE NIELSEN NEB TIL RØNNE; 508
DRUDE WIFHUSEN; 569
DRUSILLA AF MAURETANIEN; 105
DUBRAVKA PREMYSŁID AF BÖHMEN; 305
DULCE AF ARAGONIEN; 484
DULCIDIO FRA BYZANS; 462
DUNCAN AF CAIRTHNESS; 355
DZYOK VREAM ARSACID FRA ARMENIEN; 461
DAARETHE ANDERSES FRA KELDBYLILLE; 605
EADBEORTH AF NORTHUMBRIEN; 217
EADGIFU AF ENGLAND; 349
EADGYTH AF ENGLAND; 360; 363
EAFA AF KENT; 217
EAHLMUND AF KENT; 217
EBBA HILMA ELISABETH TELLÉUS (FØDT
 NYGEN) FRA GÖTEBORG.; 788
EBBE ANDERSEN FROST AF NORRINGTOFT; 554
EBBE OLUFSEN GLUG TIL BAVELSE; 519
EBBE SKAMMELSON BILD AF NORRINGTOFT; 551
EBBE SKJALMSEN GALEN TIL KNARDRUP; 385;
 518; 519
EBBE STRANGESEN BILD TIL STENHOLT; 552; 657;
 659
EBBE SUNESEN GALEN TIL KNARDRUP; 500; 508;
 634

EBERHARD AF LAHNGAU; 362
EBERHARD AF MARCHIA OG FRIULI; 129; 403
EBERHARD AF RATZENHOFEN; 402
EBERHARD AF SÜLICHGAU; 403
EBERHARD AF ZÜRICHGAU; 352
EBERHARD LUITPOLDINGER AF BAYERN; 403
EBERHARD MOLTKE "DEN YNGRE" TIL
DETERS HAGEN; 541; 667
EBERHARD MOLTKE TIL REDEBAS; 541
EBLES II MANZER AF AQUITANIEN; 207
ECKHARD I AF MEISSEN; 373
ECKHARDT I AF SCHEYERN; 409
EDEL PEDERSDATTER SALTENSEE AF MATTRUP;
525; 619
EDITH "SVANEHALS" AF ENGLAND; 317
EDLA AF VENDEN; 321; 415
EDLE ANDERSDATTER; 502
EDMUND "DEN GAMLE" OLOFSSON MUNSÖ AF
SVERIGE; 321
EDNA KJARVALSDATTER AF IRLAND; 357
EDWARD "DEN ÆLDRE" AF ENGLAND; 348; 360
EFANDA AF URMAN; 287
EGBERT AF BRAUNSCHWEIG; 377
EGBERTH AF WESSEX; 218
EGNATIA AVITA SEVERA FRA ROM; 201
EIGIL AUNSSON VENDELKROG AF UPPSALA; 292
EILIKA AF WALBECK; 234
EILIKA BILLUNG AF SACHSEN; 416
EILIKA LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT; 235
EILIV BÅRDSSON AF SUNNØRE; 590
EINAR "TAMBESKÆLVER" EINDRIDESON AF
HUSABY; 584; 589
EIRENE AINEIADISSA AF BYZANS; 641
EIRIK HUNDA-STEINAR GURISON AF
DANELAGEN; 586
EIRIK VATNARSSON AF HORDALAND; 589
EKBERT "DEN ENØJEDE" AF WESTFALEN; 564
EKKI AF BERDLE; 319
ELDRID JONSDATTER SMØR AF BLINDHEIM; 613
ELEANOR AF NORMANDIET; 580
ELECTRYON INACHID AF MYKENE; 21
ELEF ELEFSEN BILD TIL DYRNÆS; 561
ELENA NIELSDATTER LÆNDI AF KAAS; 517
ELENE AF KALØ; 557
ELER KRUMMENDIEK TIL OTTENBÜTTEL; 671
ELI KNUSDATTER FRA RAABYMAGLE; 606
ELI NIELSEN (FØDT JØRGENSEN) AF GRANLIDEN;
688
ELIAS JOHANSSON FRA BODANE; 787
ELIAS ÅBERG FRA SKOGEN; 790
ELIN ERIKSDOTTER FRA LILLA ASPÅNG; 781
ELIN JOSEFINA LØNN (FØDT ÅBERG) FRA
GÖTEBORG; 790

ELIN OLAVSDOTTER HARRILDSTAD AF
HUNDORP; 598
ELINE NIELSDATTER BANNER AF
SKARREGAARD; 660
ELINE NIELSDATTER BUGGE TIL VOSBORG OG
STØVRINGGAARD; 517
ELINE NIELSDATTER LANGE AF VARPELEV; 512;
517; 533
ELINE TORESDOTTIR FRA ISLAND; 595
ELISABETH AF SACHSEN LAUENBURG; 496
ELISABETH ARPAD AF UNGARN; 649
ELISABETH ESGESDATTER BILD TIL TANDERUP;
659
ELISABETH MIESZKOWNA AF POLEN; 649
ELISABETH NIELSDATTER; 716
ELISABETH NIELSDATTER DUE AF FALSTER; 344
ELISABETH PEDERSDATTER ULFELDT AF
ELLINGE; 616; 720
ELLEN AXELSDATTER DOTTING TIL
BJÖRSJÖHOLM; 620
ELLEN HEMMINGSDATTER FRA HJELM; 693
ELLEN HENRICSDATTER FRA BALDERSBRØNDE;
747
ELLEN HENRIKSDATTER; 534
ELLEN HENRIKSDATTER LIMBEK AF
NORRINGTOFT; 552
ELLEN KIRSTINE HERMANDSDATTER BERGMAND
FRA KIRKE VÆRLØSE; 765
ELLEN MARGRETHE MOGENSDATTER FRA
SØMARKE; 683
ELLEN MARIE MORTENSEN (FØDT JENSEN FRA
KØBENHAVN; 773
ELLEN MOGENSDATTER SPEND AF UDSTRUP; 562
ELLEN NIELSDATTER FRA BUSSEMARK; 605; 678
ELLEN OLUFSDATTER MUNCH FRA BUSSEMARK;
680
ELLEN PEDERSDATTER MUNK AF
HOLBÆKGAARD; 654
ELLEN SØRENSDATTER FRA VIUM; 773
ELLENE OLUFSDATTER LUNGE TIL HEGNET; 542
ELLI I ESIKO AF LEINEGAU; 227
ELLI II AF REINHAUSEN-GLEICHEN; 397; 418
ELLING KJÆLLINGEMULE OXEHODE; 597
ELLING KJÆLLINGEMULE TIL NESØEN; 597
ELSE CHRISTIANSDATTER VENDELBO TIL
STØVRINGGAARD; 522; 532
ELSE CHRISTOFFERSDATTER FRA NØRRE
JERNLØSE; 769
ELSE GROTT AF KJØLLERING; 718
ELSE GUTTORMSDOTTER FRA LÅGUM; 784
ELSE HOLGERSDATTER KROGNOS AF
VITTSKÖFLE; 662
ELSE KNUSDATTER FRA BREGNINGE; 767
ELSE KOMMER AF HARALDSKÆR; 534

ELSE MOGENSDATTER GLOB AF DAMSGAARD;
 557
ELSE PEDERSDATTER GRUBBE AF ORDRUP; 529
ELSE RASMUSDATTER FRA LENDEMARK; 611
ELSEBE AF WARENKOP; 570
ELSEBE HENNINGSDATTER PODEBUSK AF
TOVSKOV; 398
ELSEBE REYMARSDATTER REIN; 596
ELSIF KETELSKOV EULE FRA FRANKEN; 536
ELVIRA AF CASTILLIEN; 479
ELVIRA MENENDEZ AF LEON; 479
EMILIA MY KJÆRS DAM TELLEUS FRA
KØBENHAVN; 792
EMILIENNE AF POITOU; 207
EMMA AF ALTDORF; 231
EMMA AF KENT; 141
EMMA AF MELNIK; 338
EMMA AF NORDGAU; 149
EMMA AF ÖHNINGEN; 404
EMMA AGILOFINGER AF ALEMANNIEN; 126
EMMIK JENSEN FRA SØRNINGE; 699
EMMIK NIELSEN FRA SYVENDEKØB; 698
EMNILDA AF LUSATIA; 335
ENCHERIUS AF LYON; 108
ENEVOLD JENSEN RAFVAD TIL ALSTED; 559
ENGELBERGA AF FRIULI; 149
ENGELBRECHT AF GLEICHEN; 508; 511; 553
ENNODIUS AF ROM; 201
EODBALD AF KENT; 139
EOPPA ATHELING AF WESSEX; 217
EORMENGILD AF KENT; 141
EORMENRED AF KENT; 141
EORMENRICH AF KENT; 138
ERCHANGER AF NORDGAU; 149
ERICH AMBJÖRNSSON FRA JULSERÖD; 783
ERIK "EJEGOD" SVENDSEN AF DANMARK; 282;
 323; 384
ERIK "KLIPPING" AF DANMARK; 636
ERIK "LANGE BEN" GYLDENSTJERNE; 528
ERIK "VEJRHAT" ANUNDSSON MUNSÖ AF BIRKA;
 257
ERIK ABELSØN AF SLESVIG; 488
ERIK AF FALSTER; 265
ERIK ANDERSEN KRUCKOW TIL FET; 599
ERIK BJÖRNSSON MUNSÖ AF UPPSALA; 257
ERIK BRYNGELSSON FRA JULSERÖD; 783
ERIK CHRISTOFFERSEN LÖVENBALK AF
DANMARK; 651
ERIK ERIKSEN GYLDENSTJERNE TIL
SØNDERHOLM; 528
ERIK ERIKSEN REKHALS; 676
ERIK HALVARSSON FRA DJUREHÖGEN; 785
ERIK II VALDEMARSEN AF SLESVIG; 496
ERIK INGEVALDSSON FRA LILLA ASPÅNG; 781
ERIK JARL HÅKONSON AF NORGE; 273
ERIK JENSEN GRØN TIL VOERGAARD; 675
ERIK KNUDSEN GYLDENSTJERNE TIL AAGAARD;
 672
ERIK NIELSEN FRA ØLSEMAGLE; 742
ERIK NIELSEN HALVBJØRN AF BOGENSE; 713
ERIK NIELSEN ROTFELD TIL BRATSKOV; 619
ERIK NIELSEN SALTENSEE TIL SØHOLM; 662
ERIK PALLESEN JUEL TIL AABJERG; 557
ERIK PEDERSEN SKRAM TIL MATTRUP; 525
ERIK REKHALS FRA RIBE; 676
ERIK SEGERSÄLL BJÖRNSSON MUNSÖ AF
SVERIGE; 309; 491
ERIK THOMSEN BANNER TIL VINSTRUP; 504
ERLAND BENGTSEN DOTTING; 619
ERLAND GALEN TIL ELLINGE; 616; 720
ERLAND JONSSON AF SETTEN; 596
ERLAND SUNESEN GALEN TIL ELLINGE; 422
ERLING KRUCKOW AF TOLSTAD; 598
ERLING SKJALGSSON AF SOLA; 380; 490; 586
ERMENGARD AF ITALIEN; 212
ERMENGARDE AF ANJOU; 580
ERMENGARDE AF AUSTRASIA; 111
ERMENGARDE AF CHALON; 563
ERMENGARDE AF HESBAYE; 149; 230
ERMENGARDE AF LUXEMBURG; 624
ERMENGARDE AF PROVENCE; 563
ERMENGARDE AF TOURS; 150; 211; 226; 621
ERMENGARDE WIDONID AF NANTES; 226
ERMENSTRUDE AF AUXERRE; 207
ERMENSTRUDE AF ORLEANS; 206; 215
ERMENSTRUDE BILLUNG KAROLINGER AF
PADERGAU; 564
ERMENSTRUDE KAROLINGER AF PADERGAU; 234
ERNST AF NORDGAU; 231
ERNST I AF GLEICHEN-TONNA; 420
ERWIN I AF GLEICHEN-TONNA; 420
ERWIN II AF GLEICHEN; 420; 508
ESBERN "SNARE" ASSERSEN HVIDE TIL
KALUNDBORG; 269; 614
ESBERN SNERLING MULE; 271
ESBERN VOGNSEN UDSEN; 421
ESGE EBBESEN FROST TIL ØRUM; 554; 710
ESGE EBBESEN KROK BILD AF STENHOLT; 659
ESGE UDSEN BILD TIL NORRINGTOFT; 552; 554
ESHARHADDON AF ASSYRIEN; 67
ESIKO ASCANIA AF BALLENSTEDT; 416
ESKILD NIELSEN HØG BANNER TIL LYNGHOLM;
 660
ESTRID AF OBODRITTERNE; 310
ESTRID MARKVARDSDATTER SKINKEL; 657
ESTRID SVENDSDATTER AF DANMARK; 261; 266

ESTRID VALDEMARS DATTER AF DANMARK; 388
ETICHO I WELF AF AMMERGAU; 622
EUDOCIA (AELIA EUDOCIA II AUGUSTA) AF BYZANS; 457
EUDOXIA "DEN ÆLDRE" (LICINIA EUDOXIA AUGUSTA MAJOR) AF BYZANS; 458
EUDOXIA IZYASLAWNA AF KIEV; 494
EULALIA FRA NARBONNE; 202
EUPHEMIA SAMBORIDE AF POMMEREN; 496
EUPHEMIA SKARSHOLM AF HALLAND; 398
EUPHROSYNE KASTAMONITISSA AF BYZANS; 472; 648
EUPHROSYNE MSTIZLAWNA AF KIEV; 647
EURYDICE AF ARGOS; 19
EURYDICE AF MAKEDONIEN; 28; 30
EUTROPIA AF ROM; 441; 443
EVOLD KJÆRS DAM FRA KØGE; 760
EVERT EVERTSEN MOLTKE TIL HEGNET; 542
EVERT MOLTKE TIL HEGNET; 542
EVERT TRUIDSEN ROSENSPARRE TIL TØLLØSE; 544
EYSTEIN "DEN LARMEDE" IVARSON AF OPPLAND; 299
EYSTEIN "FJÆRT" HALFDANSON AF VESTFOLD; 300; 302
EYSTEIN "HÅDRÅDE" TRONDSON AF HEDMARK; 299
EYSTEIN ADILSSON AF UPPSALA; 295
EYSTEIN HOGNASON AF TRONDHEIM; 299
EYSTEIN MAGNUSEN AF NORGE; 592
EYVIND LAMBI KARESON TIL SANDNESGAARD; 319
EZZO AF LOTHRINGEN; 333; 375
FABRIKANT FOLMER CHRISTENSEN FRA KØBENHAVN; 771
FAFERTACH AF MUMHAN; 217
FANEBÆRER TORD FOLESON; 585
FANNY RUTH KJÆRS DAM (FØDT NIELSEN) FRA KØGE; 708
FAUSTA (FLAVIA MAXIMA FAUSTA WLEDIG AUGUSTA) AF ROM; 442
FAUSTA CORNELIA SULLA AF ROM; 155
FAUSTA CORNELIA SULLA MINOR FRA ROM; 170
FAUSTINA "DEN YNGRE" (ANNIA GALERIA FAUSTINA AUGUSTA MINOR) AF ROM; 431
FAUSTINA "DEN ÆLDRE" (ANNIA GALERIA FAUSTINA AUGUSTA MAJOR) AF ROM; 430
FAUSTINA AUGUSTA (FLAVIA MAXIMA FAUSTA AUGUSTA) AF ROM; 442
FAUSTUS CORNELIUS SULLA MAJOR AF ROM; 170
FAUSTUS CORNELIUS SULLA MINOR FRA ROM; 170
FELICITAS AF MALIPIERO; 368
FEODOSIA GLEBOVNA AF RYAZAN; 567
FERDINAND I "DEN STORE" AF CASTILLIEN; 478
FIKKE MOLTKE TIL KYSE; 667
FILOSOF IAMBlichUS AF CHALCIS; 108
FILOSOF IAMBlicUS AF EMESA; 106
FINN ARNESSON AF HALLAND; 589
FINN HÅREKSON SKJALGE AF TJØTTA; 490
FINN KJÆRS DAM FRA AALBORG; 761
FINN SKJALGE EYVINDSON AF SANDNES; 320; 489
FINN TJØSTOLVSSON AF HUNDORP; 598
FINNVID DEN FUNDNE ARNUNGE; 382
FLAVIA EIRENE FRA BYZANS; 450
FLAVIA JULIANA FRA BYZANS; 460
FLAVIA MAGNA MARIA ANICIUS FRA ROM; 446; 450
FLAVIA MAXIMIANA THEODORA AF ROM; 443
FLAVIA PLACIDA FRA BYZANS; 460
FLAVIA POSTUMIA VARIA FRA ROM; 200
FLAVIA PROBA FRA BYZANS; 460
FLAVIA SABINIA FRA BYZANS; 446
FLAVIUS AFRANIUS SYAGRIUS AF ROM; 202
FLAVIUS ANASTASIUS FRA BYZANS; 449
FLAVIUS ANICIUS OLYBRIUS "DEN YNGRE" FRA BYZANS; 460
FLAVIUS CONSTANTINUS FELIX AF ROM; 201
FLAVIUS CRISPUS FRA SIRMIIUM; 437
FLAVIUS EPARCIUS PHILAGRIUS AF CYPERN; 201
FLAVIUS EUTROPIUS AF GORDIANI; 437
FLAVIUS JULIUS AGRICOLA AF ROM; 201
FLAVIUS JULIUS CONSTANTIUS AF ROM; 443; 450
FLAVIUS MAGNUS AF ROM; 202
FLAVIUS PAULUS AF BYZANS; 445; 450
FLAVIUS PROBUS "DEN YNGRE" (FLAVIUS ANICIUS PROBUS MINOR) AF BYZANS; 450
FLAVIUS PROBUS GALLO AF REIMS; 202
FLORENTIUS AF GENOVA; 109
FOGED JØRGEN PEDERSEN STAUR AF NERVIK; 601
FOGED NILS BOSEN FRA SLAGELSE; 537
FOGED TORLEIV TRONDSSON BENKESTOK; 597
FOLCHAIDE AF SALZBURG; 114
FOLMER CHRISTENSEN FRA KØBENHAVN; 771
FORNJOTUR AF KVENLAND; 298
FORPAGTER JOHAN CHRISTIAN THOMSEN FRA FAVERVRÅ; 776
FOULQUES I "DEN RØDE" AF ANJOU; 123
FOULQUES II "DEN GODE" AF ANJOU; 123; 579
FRANTS MATSEN BRUUN FRA STOUBY; 676
FREDEGONDE AF NEUSTRIEN; 139
FREDERICH I STAUFEN AF SWABIEN; 410; 473
FREDERICK I AF MOSELGAU; 624
FREDERIK GREGORIUS GRAM FRA MAGLEBYLILLE; 773

FREDERUNA AF ARNEBURG; 233
FREDERUNA AF RINGELHEIM; 234
FREDUNA AF OBODRITTERNE; 141
FRIEDERICH I AF HARZGAU; 233
FRIEDLEIF I SKJOLDSSON AF LEJRE; 238
FRIEDLEIF II FRODASSON AF LEJRE; 238
FRIEDLEIF III FRODASSON AF DANERNE; 239
FRIEDRICH AF WASSERBURG; 406
FRIEDRICH I AF DIESEN; 404
FRIEDRICH II AF DIESEN-ENDECHS; 404
FRIEDRICH II AF HARZGAU; 233
**FRIEDRICH III AF PETTENDORF-LENGENFELD-
HOPFENOHE; 410**
FRIEDRICH TIL WRANGEL; 574
**FRIHERRE RIDDER NICOLAUS I TIL UEXKÜLL;
572**
**FRODE I "FREDEGOD" FRIEDLEIFSSON AF LEJRE;
238**
FRODE II HAVARSSON AF DANERNE; 238
FRODE III "FREDEGOD" AF DANERNE; 239
**FRODE IV "DEN FRÆKKE" FRIDLEIFSSON AF
DANERNE; 239**
**FRUE ADELUS ERIKSDATTER KRUCKOW AF FET;
599**
**FRUE ANNA NIELSDATTER KABEL TIL BASNÆS;
538**
**FRUE ANNE HENRIKSDATTER FRIIS AF ODDEN;
534**
FRUE CECILIA LANGE TIL VARPELEV; 512
**FRUE CECILIE EBBESDATTER GALEN TIL LILLE
VÆRLØSE; 501**
**FRUE CHRISTENCE AXELSDATTER THOTT TIL
ODDEN; 532**
**FRUE CHRISTINA JENSDATTER GALEN TIL
BIRKESDAM; 519**
**FRUE ELINE NIELSDATTER BUGGE TIL VOSBORG
OG STØVRINGGAARD; 517**
**FRUE ELLEN AXELSDATTER DOTTING TIL
BJÖRSJÖHOLM; 620**
**FRUE ELLENE OLUFSDATTER LUNGE AF
BJERNEDE; 542**
**FRUE ELSE CHRISTIANSDATTER VENDELBO TIL
STØVRINGGAARD; 522; 532**
**FRUE IDA LYDERSDATTER HOLCK TIL
STØVRINGGAARD; 523; 715**
**FRUE INGE THORKILDSDATTER GLOB TIL
TØDSØ; 558**
**FRUE INGEBORG SAXESDATTER ULDSAX TIL
SKULLERUPSHOLM; 529**
FRUE INGEBORG SLET; 715
FRUE INGJERD JEPSEN SEEFELD TIL TVEDE; 654
FRUE KATHELUG AF VARPELEV; 512
**FRUE KIRSTEN PALLES DATTER JUEL TIL
ALSTED; 558**

FRUE KIRSTEN TIL ORMSTRUP; 560
**FRUE KIRSTEN TIMMESDATTER KRUMMEDIGE
TIL TORBENFELD; 398**
**FRUE KIRSTINE TYGESDATTER LUNGE TIL
ASSERSTRUP; 539**
FRUE KRISTINE BOSDATTER DUE AF VEKSØ; 543
FRUE LENE LAVRIDS TIL VESTERBØLLE; 547
**FRUE MARGRETHE BONDES DATTER DUE AF
SØRUP; 531**
**FRUE MARGRETHE HENRIKSDATTER EBERSTEIN
TIL BRATSKOV; 618**
**FRUE MARINE EVERTSDATTER MOLTKE TIL
ATTERUP; 543**
**FRUE METTE ERIKSDATTER ROTFELD TIL
BRATSKOV; 620**
FRUE OSE ESGESDATTER BILD TIL TANDRUP; 659
FRUE SUSANNE HØG TIL ELKJÆR; 548; 659
**FRUE SUSANNE NIELSDATTER GYLDENSTJERNE
TIL AAGAARD; 672**
FRUE ÆSLEBY RUDBÆK TIL HØJBY; 716
FULVIA FRA ROM; 101
FURIA GORDIANA AF ROM; 165
FUSCINA AF VIENNE; 109
**FYRST ASHOT III "DEN BLINDE" BAGRATUNI AF
ARMENIEN; 463**
**FYRST ASHOT IV "KØDÆDEREN" BAGRATUNI AF
ARMENIEN; 464**
**FYRST BORIS DAVIDOVICZ RURIKID AF
POLOTSK; 571**
**FYRST BRYACHISLAV IZYASLAVICH RURIKID AF
POLOTSK; 327**
FYRST CRITO AF RÜGEN; 389
**FYRST DAVID SVIATOSLAVICH RURIKID AF
POLOTSK; 571**
**FYRST GLEB VSESLAVICH RURIKID AF MINSK;
328**
**FYRST HEINRICH BORWIN I AF MECKLENBURG;
631**
**FYRST HEINRICH BORWIN II AF MECKLENBURG;
631**
**FYRST IZYASLAV VLADIMIROVICH RURIKID AF
POLOTSK; 327; 329**
FYRST JAROMAR I AF RÜGEN; 492
FYRST JAROMAR II AF RÜGEN; 493
**FYRST MSTISLAV ROSTISLAVICH "DEN MODIGE"
RURIKID AF NOVGOROD; 568**
FYRST NIKLOT AF OBODRITTERNE; 631
FYRST PRIBISLAV II AF OBODRITTERNE; 631
**FYRST RAGNVALD HEIDUMHERE OLAFSSON AF
POLOTSK; 306**
**FYRST RIASANSKIJ ROSTISLAV YAROSLAVICH
RURIKID AF RYAZAN; 567**
FYRST RURIK VARANGIAN AF NOVGOROD; 287

FYRST SAMBAT VII BAGRATUNI AF ARMENIEN;
 464
FYRST SVANTOPOLK AF POMMERN; 389
FYRST SVIATOSLAV VSESLAVICH RURIKID AF
VITEBSK; 571
FYRST VOLODAR GLEBOVITJ RURIKID AF
MINSK; 330
FYRST VSESLAV "TROLDMANDEN"
BRYACHISLAVICH RURIKID AF POLOTSK; 327;
 571
FYRST WIZLAW I AF RÜGEN; 493
FYRST WLADIMIR RURIKID AF PSKOV; 568
FYRST YAROSLAV SVIATOSLAVICH RURIKID AF
MURUM; 566
FYRSTINDE ANASTASIJA JAROPOLKOWNA
RURIKID AF MINSK; 330
FYRSTINDE CHRISTINA AF SVERIGE; 634
FYRSTINDE EUPHEMIA SAMBORIDE AF
POMMEREN; 496
FYRSTINDE FEODOSIA GLEBOVNA AF RYAZAN;
 567
FYRSTINDE GERTRUD AF POLEN; 327; 329
FYRSTINDE GYTHA HAROLDSDATTER AF
ENGLAND; 318
FYRSTINDE HILDEGARD KNUSDATTER AF
DANMARK; 492
FYRSTINDE IRINA AF MURUM; 566
FYRSTINDE MARGRETHE FRA SKÅNE; 493
FYRSTINDE MATHILDE WELF AF SACHSEN; 631
FYRSTINDE SOFIA RURIKID AF KIEV; 571
FYSIKER EMILIA MY KJÆRS DAM TELLÈUS FRA
KØBENHAVN; 792
GABRIEL OLSSON FRA BASTEDALEN; 783
GAIUS ASINIUS POLLIO AF ROM; 183
GAIUS ASINIUS POLLIO MINOR AF ROM; 185
GAIUS ASINIUS TUCURIANUS; 185
GAIUS AVIDIUS NIGRINUS "DEN YNGRE" AF ROM;
 435
GAIUS AVIDIUS NIGRINUS "DEN ÆLDRE" AF
ROM; 435
GAIUS CALPURNIUS AQUILLIUS AVIOLA AF ROM;
 156
GAIUS JULIUS CÆSAR "DEN ÆLDRE" AF ROM; 188
GAIUS JULIUS CÆSAR FRA ROM; 188
GAIUS JULIUS CÆSAR LUCIUS AF ROM; 188
GAIUS LICINIUS VARUS FRA ROM; 180
GAIUS MEMMIUS "POETEN" AF ROM; 156
GAIUS MEMMIUS CAELINUX PLACIDUS FRA ROM;
 186
GAIUS MEMMIUS MINOR AF ROM; 156
GAIUS OCTAVIUS AF ROM; 190
GAIUS OCTAVIUS LAENAS MAJOR FRA ROM; 194
GAIUS OCTAVIUS LAENAS MINOR FRA ROM; 194;
 432
GALLA (FLAVIA GALLA) AF ROM; 451
GALLA PLACIDA (AELIA GALLA PLACIDIA
AUGUSTA) AF ROM; 452
GALLIA AF LYON; 109
GALLUS FRA ROM; 444
GARNIER AF VILLENTOIS; 115
GARTNER FREDERIK GREGORIUS GRAM FRA
MAGLEBYLILLE; 773
GARVER PETER MORTENSEN FRA YSTAD; 773
GAUT JONSSON AF MEL; 591
GAUTHILD ALGAUTSDOTTER AF GOTERNE; 297
GAUZIN I AF MAINE; 205
GEBERGA AF BOURGOGNE; 353; 416
GEBERGA AF KINZIGGAU; 235; 339
GEBERGA AF LOTHRINGEN; 235
GEBERGA AF MAINE; 123; 579
GEBERGA AF SACHSEN; 351
GEBHARD AF SÜPPLINGENBURG; 628
GEBHARD I AF LAHNGAU; 361
GEBICA AF BURGUNDERNE; 110
GEFION AF TEUTONERNE; 238
GENEBALD AF ØSTFRANKERNE; 131
GENERAL ANDRONIKOS DOUKAS AF BYZANS; 468;
 469
GENERAL ANDRONIKOS DOUKAS ANGELOS AF
BYZANS; 472
GENERAL ANDRONIKOS DOUKOS AF BYZANS; 648
GENERAL ARTABANES ARSACID AF ARMENIEN;
 462
GENERAL HYDARNES II "DEN YNGRE"
ARCHAEMENID AF PERSIEN; 87
GENERAL IOHANNES "SNURBART" ARSACID AF
BYZANS; 462
GENERAL IOHANNES KOMNENOS AF BYZANS; 470
GENERAL MANUEL ARSACID AF BYZANS; 463
GENERAL MARCUS JUNIUS BRUTUS "DEN
ÆLDRE" AF ROM; 176
GENERAL SABIANUS AF BYZANS; 446
GENERAL SAMBAT VIII "BEKENDEREN"
BAGRATUNI AF ARMENIEN; 465
GENERAL THEODOSIUS "DEN ÆLDRE" AF ROM;
 451
GEPÄ AF ITTER; 398
GERARD AF PARIS; 148
GERHARD AF METZ; 234
GERHARD AF WETTERAU; 362
GERHARD I AF JÜLICHGAU; 564
GERMUND AF PAPPENHEIM; 229
GERO AF ALSLEBEN; 565
GEROLD AF VINZGAU; 126
GERSUINDA AGILOFINGER AF WESTBAAR; 229

GERT KETELHUT FRA LOLLAND; 537
GERT MADTZEN FRA FANEFJORD; 610
GERT TOKESEN HVIDE; 502
GERTRUD AF BRAUNSCHWEIG; 377; 629
GERTRUD AF GERN; 407
GERTRUD AF POLEN; 327; 329; 347
GERTRUD AF SÜPPLINGENBURG; 629
**GERTRUD PEDERSDATTER BAGER FRA
 BIRKEVANG; 740**
GERTRUDE AF COMBURG; 475
GERTRUDE AF EGISHEIM; 564
GERTRUDE AF SACHSEN; 377
GERTRUDE ALARDSDATTER AF BAYERN; 148
GERTRUDE BILLUNG AF FLANDEREN; 235
GEVA AF DANMARK; 143; 146
GEZA ARPAD AF UNGARN; 371; 643
GEZA II ARPAD AF UNGARN; 647
GIERTRUD ABELSDATTER FRA SØMARK; 606; 682
GIERTRUD LARSDATTER FRA ØSTERMARK; 685
**GILLEDOMNAN MAC SOLAMADOMINANS FRA
 IRLAND; 587**
GISELA AF FRIULI; 403
GISELA AF NELLENBURG; 352
GISELA AF NIVELLES; 151
GISELA AF SWABIEN; 362; 565
GISELA AF VERONA; 403
GISELA KAROLINGER AF ALSACE; 231
GISELA KAROLINGER AF CYSOING; 129; 403
GIZELLA ARPAD AF UNGARN; 371
GJERTRUD ERLINGSDATTER AF SOLA; 586
GJERTRUD JENSDATTER; 695
**GJERTRUD JENSDATTER SEYE FRA TAASTRUP;
 607**
GJERTRUD SVALESDATTER; 596
GLEB ROSTISLAVICH RURIKID AF RYAZAN; 567
GLEB VESLAVICH RURIKID AF MINSK; 328
GNAEUS CORNELIUS PATERNUS AF ROM; 187
GNAEUS DOMITIUS LUCANUS FRA ROM; 432
GNAEUS POMPEJUS STRABO AF ROM; 167
GOBRYAS AF GUTIUM; 77
GODFRED "NORMANNEREN" AF FRISIEN; 151
GODSKE AF MARUTE; 652
GODSKE FRIIS TIL NEBEL; 560
GODWIN WULFNOTHSON AF WESSEX; 314; 581
GOEFFREY I "GRÅKAPPE" AF ANJOU; 579
**GORDIAN I (MARCUS ANTONIUS GORDIANUS
 SEMPRONIANUS ROMANUS AFRICANUS
 AUGUSTUS) AF ROM; 162**
**GORM "DEN GAMLE" HARDEKNUSSØN
 KNYTLING AF DANMARK; 253**
GORR THORASSON; 298
GOTFRID AGILOFINGER AF ALEMANNIEN; 125
GOTTFRIED AF DAGSBURG; 564
GOTTFRIED AF METZ; 235; 564
**GRATIANUS "DEN ÆLDRE" (GRATIANUS
 FUNARIUS MAJOR) AF BRITANNIEN OG
 AFRIKA; 442**
**GREGERS PEDERSEN EGESIDE TIL VITTSKÖFLE;
 665**
GREGORIUS AF LANGRES; 109
GRELOD DUNCANSDOTTIR AF CAIRTHNES; 355
GRENADER JACOB ANDERSEN FRA VÆRLØSE; 764
GRETHE JENSDATTER FRA TAAGERUP; 756
GREV ADALBERT II HUNFRIDING AF THUGAU; 351
**GREV ADALBERTH II ASCANIA AF BALLENSTEDT;
 416**
GREV ADALHELM AF WORMSGAU; 400
GREV ADELHARD AF OBERSTENFELD; 396
GREV ADOLF AF DASSEL OG RATZEBURG; 379
**GREV ADOLF III AF SCHAUBENBURG, HOLSTEN
 OG STORMARN; 486**
GREV ADOLF IV AF SCHAUBENBURG-HOLSTEN; 486
GREV AGANUS AF BOURGES; 204
GREV ALAHOLF AF ALEMANNIEN; 229
**GREV ALBERT VI "DANSKEREN" EBERSTEIN TIL
 ØRNHOVED; 421; 618**
GREV ALBRECHT I AF EBERSTEIN; 398
GREV ALBRECHT II AF EBERSTEIN; 399
GREV ALBRECHT III AF EBERSTEIN; 399
GREV ARNULF I "DEN STORE" AF FLANDERN; 221
GREV ARNULF II "DEN UNGE" AF FLANDERN; 222
**GREV BAUDOIN I "JERNARM" AF FLANDERN;
 214**
**GREV BAUDOIN III "DEN UNGE" AF FLANDERN;
 222**
**GREV BAUDOIN IV "DEN SKÆGPRYDEDE" AF
 FLANDERN; 223; 580**
**GREV BAUDOIN V "DEN FROMME" AF
 FLANDERN; 223**
GREV BERENGAR II AF SULZBACH; 475
GREV BERINGER AF LOHRA; 420
GREV BERTHOLD AF ALEMANNIEN; 229
**GREV BERTHOLD ALEMANNEREN
 ALAHOLFINGER AF WESTBAAR; 229**
**GREV BERTHOLD DER MUNTERISHUNTARE
 ALAHOLFINGER AF BUSSEN; 230**
GREV BILLUNG I AF THÜRINGEN; 144
GREV BODILON AF TRIER; 111
GREV BRUN I AF BRUNSWICK; 565
GREV BRUNO AF ARNEBURG; 233
GREV BRUNO AF IVERFORT; 233
GREV BURCHARD AF LOCCUM; 378
**GREV BURCKHARD I LUITPOLDINGER AF
 MOOSBURG; 406**
**GREV BURCKHARD LUITPOLDINGER AF
 AMBERGAU; 406**

GREV CHADOLOH II DER SWERZHUNTARE
 ALAHOLFINGER AF SWABIEN; 230
 GREV CONAN I "DEN SKÆVE" AF RENNES; 579
 GREV CONRAD "DEN ÆLDRE" AF AUXERRE; 621
 GREV CUNIBERT AF BOURGES; 204
 GREV DEDO II AF WETTIN; 373
 GREV DIETRICH I AF WETTIN; 373
 GREV DIETRICH TIL LINDERBACH; 420
 GREV EBERHARD AF LAHNGAU; 362
 GREV EBERHARD AF SÜLICHGAU; 403
 GREV EBERHARD AF ZÜRICHGAU; 352
 GREV ECKHARDT I AF SCHEYERN; 409
 GREV EKBERT "DEN ENØJEDE" AF WESTFALEN;
 564
 GREV ELLI I ESIKO AF LEINEGAU; 227
 GREV ELLI II AF REINHAUSEN-GLEICHEN; 397;
 418
 GREV ENGELBRECHT AF GLEICHEN; 508; 511; 553
 GREV ERCHANGER AF NORDGAU; 149
 GREV ERNST I AF GLEICHEN-TONNA; 420
 GREV ERWIN AF GLEICHEN-TONNA; 420
 GREV ERWIN II AF GLEICHEN; 420; 508
 GREV ESIKO ASCANIA AF BALLENSTEDT; 416
 GREV ETICHO I WELF AF AMMERGAU; 622
 GREV FOULQUES I "DEN RØDE" AF ANJOU; 123
 GREV FOULQUES II "DEN GODE" AF ANJOU; 123;
 579
 GREV FREDERICK I AF MOSELGAU; 624
 GREV FRIEDERICH I AF HARZGAU; 233
 GREV FRIEDRICH AF WASSERBURG; 406
 GREV FRIEDRICH I AF DIESEN; 404
 GREV FRIEDRICH II AF DIESEN-ENDECHS; 404
 GREV FRIEDRICH II AF HARZGAU; 233
 GREV FRIEDRICH III AF PETTENDORF-
 LENGENFELD-HOPFENOHE; 410
 GREV GEBHARD AF SÜPPLINGENBURG; 628
 GREV GEBHARD I AF LAHNGAU; 361
 GREV GERARD AF PARIS; 148
 GREV GERHARD AF METZ; 234
 GREV GERHARD AF WETTERAU; 362
 GREV GERHARD I AF JÜLICHGAU; 564
 GREV GERO AF ALSLEBEN; 565
 GREV GOEFFREY I "GRÅKAPPE" AF ANJOU; 579
 GREV GOTTFRIED AF METZ; 235; 564
 GREV GUILLAUME II "BEFRIEREN" AF
 PROVENCE; 123
 GREV GUNZELIN I AF SCHWERIN-HAGEN; 397
 GREV GUNZELIN II AF SCHWERIN; 397
 GREV GUY WIDO AF TRIER; 114
 GREV HEIMRICH AF OBERRHEINGAU; 400
 GREV HEIMRICH AF SAALGAU; 400
 GREV HEINRICH I AF LECHSGEMÜND; 405
 GREV HENRIK "DEN SKALDEDE" AF HEILANGAU;
 227; 396; 565
 GREV HENRIK ALBERTSEN EBERSTEIN TIL
 LANDTIND; 618
 GREV HENRIK SALIER AF SPEYER; 364
 GREV HENRIQUE CAPET AF PORTUGAL; 477
 GREV HERMANN AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 419
 GREV HERMANN I AF LEINEGAU; 396
 GREV HERMANN I AF LÜCHOV; 397
 GREV HERMANN II AF LEINEGAU; 396
 GREV HUGO II AF DAGSBURG; 564
 GREV HUGO VII RAUCUS AF NORDGAU; 564
 GREV HUGO VIII TIL EGUISHHEIM; 564
 GREV ISEMBARD AF THURGAU; 128
 GREV KONRAD AF HOHENWART; 406
 GREV KONRAD AF REINHAUSEN; 397
 GREV KONRAD AF WETTERAU; 362
 GREV KONRAD AF ÖRTENAU; 234
 GREV KONRAD I "DEN ÆDLE" AF EBERSTEIN; 398
 GREV KONRAD I AF RÖNING; 402
 GREV KONRAD II AF RÖNING; 402
 GREV KONRAD II AF WASSEL; 379
 GREV KORSRIDDER AMADEUS III AF SAVOYEN;
 483
 GREV KORSRIDDER LAMBERT II AF GLEICHEN;
 421
 GREV KUNO AF REIPERTSHOFEN; 401
 GREV KUNO I AF RHEINFELDEN; 638
 GREV LAMBERT II WIDONID AF NANTES; 226
 GREV LAMBERT III WIDONID AF NANTES; 226
 GREV LEOPOLD I BABENBERG AF BAYRISKE
 OSTMARK; 372
 GREV LIETAUD I AF MACON; 563
 GREV LOTHAR "DEN GAMLE" AF WALBECK; 234
 GREV LOTHAR UDO I AF STADE; 396
 GREV LUDWIG I "DEN ÆLDRE" AF EBERSTEIN;
 411
 GREV MANASSES II "DEN GAMLE" AF CHALON;
 563
 GREV MEGINGOZ AF GUELDRE; 235
 GREV MUNDERIC AF KÖLN; 111
 GREV NIELS II SKARSHOLM AF HALLAND; 397
 GREV NIELS VALDEMARSSØN AF HALLAND; 395
 GREV ODO I AF ORLEANS; 206
 GREV OLGER I AF WARPKE; 397
 GREV OTTO II AF WOLFRATSHAUSEN; 475
 GREV PILGRIM AF SEMT; 404
 GREV POPPO I AF GRABFELD; 400; 621
 GREV POPPO II PILGRIMID AF ROTT; 404
 GREV POPPO PILGRIMID AF ROTT; 404
 GREV REGINHART AF RINGELHEIM; 147
 GREV RIDDER ALBERT IX ALBERTSEN
 EBERSTEIN TIL LANGTIND; 618

GREV RIDDER INGELGER AF ANJOU; 122
 GREV RIDDER JACOB NIELSEN AF NØRRE
 HALLAND; 398
 GREV RIKDAG AF HARZGAU; 233
 GREV ROBERT CANCOR BABENBERG AF
 OBERRHEINGAU; 400
 GREV ROBERT I ”FRISEREN” AF FLANDERN; 224
 GREV ROLLO AF NORMANDIET; 207; 577
 GREV RORICON I AF MAINE; 205
 GREV RUDOLF I WELF AF ALTDORF; 623
 GREV RUDOLF II WELF AF ALTDORF; 624
 GREV SIEGFRIED II AF STADE; 565
 GREV THEODORIC AF RINGELHEIM; 147; 564
 GREV UDO AF KATLENBURG; 396
 GREV UDO AF NEUSTRIEN; 361
 GREV UDO AF NIEDERLAHNGAU; 361
 GREV ULRICH I AF WARPKE; 397
 GREV UROS I VUKANOVICH AF RASCIA; 644
 GREV VOLKMAR AF HARZGAU; 233
 GREV WALDBERT AF RINGELHEIM; 146
 GREV WARIN I AF THURGAU; 128
 GREV WELF I AF ALTDORF; 129; 148; 231
 GREV WELF II AF ARGENGAU; 622
 GREV WELF II AF BAYERN; 624
 GREV WERINHART I AF JULBACH; 405
 GREV WERINHART II AF JULBACH; 405
 GREV WERNER SALIER AF WORMS; 363
 GREV WICHMANN II ”DEN ÆLDRE” BILLUNG AF
 BARDENGAU; 564
 GREV WILBRAND AF LOCCUM-HALLERMUND;
 378
 GREV WILHELM I AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 328
 GREV WILHELM II AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 328
 GREV WILHELM III AF WEIMAR; 328
 GREV WILLIAM LANGSVÆRD AF NORMANDIET;
 577
 GREVINDE ADALINDIS AF SPOLETO; 128
 GREVINDE ADELA AF ALSLEBEN; 565
 GREVINDE ADELA AF GLEICHEN; 421
 GREVINDE ADELAIDE AF METZ; 364
 GREVINDE ADELAIS AF TOURS; 622
 GREVINDE ADELE ”DEN HELLIGE” CAPET AF
 FRANKRIG; 477
 GREVINDE ADELE AF ALSLEBEN; 565
 GREVINDE ADELE AF AMBOISE; 123
 GREVINDE ADELE AF DAGSBURG; 564
 GREVINDE ADELE AF SORBENMARK; 328
 GREVINDE ADELE AF VERMANDOIS; 221; 580
 GREVINDE ADELE KAROLINGER AF THÜRINGEN;
 144
 GREVINDE ADELHEID AF LOCCUM-
 HALLERMUND; 379
 GREVINDE ADELHEID AF ORLAMÜNDE; 419; 508
 GREVINDE ADELHEID AF WASSEL; 379
 GREVINDE ADELHEID AF WEIMAR-
 WARNEMÜNDE; 417
 GREVINDE ADELHEID AF WOLFRATSHAUSEN; 475
 GREVINDE ADELINDA BABENBERG AF
 AMMERGAU; 621
 GREVINDE AGNES AF WITTELSBACH; 411
 GREVINDE ALDBURGIS AF LESMONA; 147
 GREVINDE ANGILA AF OBERRHEINGAU; 400
 GREVINDE ANNA AF DIESEN; 406
 GREVINDE ANNA DIOGENISSA AF RASCIA; 646
 GREVINDE ARTHEMIA AF GENOVA; 110
 GREVINDE ARTHEMIA AF VITRI-EN-PERTOIS; 111
 GREVINDE BABA INGELTRUDIS AF SPOLETO; 621
 GREVINDE BEATRIX AF SALM-RHEINECK; 378
 GREVINDE BENEDIKTA AF JULBACH; 405
 GREVINDE BERLINDE AF ORTENBURG; 564
 GREVINDE BERTRADE AF OBERSTENFELD; 396
 GREVINDE BERTRADE AF REINHAUSEN; 397
 GREVINDE BILICHILDE I AF MAINE; 205
 GREVINDE BLITHILDE AF KØLN; 116
 GREVINDE CÆCILIE AF SANGERHAUSEN; 420
 GREVINDE EILIKA AF WALBECK; 234
 GREVINDE ELEANOR AF NORMANDIET; 580
 GREVINDE ELISABETH MIESZKOWNA AF POLEN;
 649
 GREVINDE EMMA AF NORDGAU; 149
 GREVINDE EMMA AF ÖHNINGEN; 404
 GREVINDE ERMENGARDE AF ANJOU; 580
 GREVINDE ERMENGARDE AF CHALON; 563
 GREVINDE ERMENGARDE AF LUXEMBURG; 624
 GREVINDE FREDERUNA AF ARNEBURG; 233
 GREVINDE GEBERGA AF LOTHRINGEN; 235
 GREVINDE GEBERGA AF MAINE; 123; 579
 GREVINDE GERSUINDA AGILOFINGER AF
 WESTBAAR; 229
 GREVINDE GERTRUDE BILLUNG AF FLANDEREN;
 235
 GREVINDE GISELA AF FRIULI; 403
 GREVINDE GISELA AF NELLENBURG; 352
 GREVINDE GISELA AF VERONA; 403
 GREVINDE GISELA KAROLINGER AF ALSACE; 231
 GREVINDE HADABURG AF SAALGAU; 400
 GREVINDE HAZAGA AF KÄRNTEN; 404
 GREVINDE HEDWIG AF FORMBACH; 628
 GREVINDE HEILIKA AF PETTENDORF-
 LENGENFELD-HOPFENOHE; 411
 GREVINDE HEILIKA STAUFEN AF
 HOHENSTAUFEN; 410
 GREVINDE HEILWIG AF LIPPE; 487
 GREVINDE HELINBURG AF LOHRA; 420
 GREVINDE HICHA HUNFRIDING AF SWABIEN; 363
 GREVINDE HILDA AF HOHENWART; 406

GREVINDE HILDEGARD ESIKO AF RHEINHAUSEN; 228
 GREVINDE HILDEGARDE POPPONID AF KÜHBACH; 401
 GREVINDE HILDEGUND AF MÖDLING; 405
 GREVINDE HILDIBERGA AF ALAMANNIEN; 229
 GREVINDE IDA AF ELSDORF; 565
 GREVINDE IMMA AF KATLENBURG; 396
 GREVINDE IMMA AF LEINEGAU; 396
 GREVINDE IMTRUD AF AVALGAU; 235
 GREVINDE INGELTRUDE AF PARIS; 206
 GREVINDE INGERD JENS DATTER KALF AF VINDERUP; 617
 GREVINDE IRMGARD AF WEIMAR-ORLAMYNDE; 419
 GREVINDE IRMHILDE AF HARZGAU; 233
 GREVINDE IRMINGARD PILGRIMID AF ROTT; 404
 GREVINDE IRMINTRUD AF GLEIBERG; 624
 GREVINDE ITA AF ÖHNINGEN; 624
 GREVINDE JOHANNE ANDERS DATTER PANTER TIL ASDAL; 532; 660
 GREVINDE JUDITH AF ALSACE; 228
 GREVINDE JUDITH AF AUXERRE; 361
 GREVINDE JUDITH AF POLEN; 649
 GREVINDE JUDITH AF SCHWALENBERG; 398
 GREVINDE JUDITH AF WETTERAU; 362
 GREVINDE JUDITH AF ÖHNINGEN; 234; 396; 565
 GREVINDE JUTTA AF MERSEBURG; 373
 GREVINDE JUTTA ASKANIA AF SACHSEN; 649
 GREVINDE KUNIGUNDE AF TOULOUSE; 401; 621
 GREVINDE KUNIGUNDE AF WETTERAU; 362
 GREVINDE KUNIGUNDE AF ÖHNINGEN; 406
 GREVINDE KUNIGUNDE WELF AF ALTDORF; 625
 GREVINDE KUNZA AF METZ; 113; 119
 GREVINDE LUITGARD AF FREISING; 401
 GREVINDE LUTRUD AF ITTER; 398
 GREVINDE MARIANNE EBERNS DATTER UDSEN AF EBERSTEIN; 423; 618
 GREVINDE MATHILDA AF ALBON; 483
 GREVINDE MATHILDA AF MEISSEN; 374
 GREVINDE MATHILDA AF SWABIEN; 416
 GREVINDE MATHILDE AF ARNEBURG; 233
 GREVINDE MATHILDE BILLUNG AF SACHSEN; 222
 GREVINDE MATHILDE WETTIN AF NIEDER LAUSITZ; 650
 GREVINDE ODA AF LAUSITZ; 328
 GREVINDE ODA AF LÜCHOV; 397
 GREVINDE ODA AF SACHSEN; 234; 564
 GREVINDE ODA AF SCHWERIN; 397
 GREVINDE ODA GUNZELINS DATTER AF SCHWERIN; 397
 GREVINDE OGIVE AF LUXEMBURG; 223
 GREVINDE PIA AF HARZGAU; 233
 GREVINDE PIA AF RINGELHEIM; 564
 GREVINDE POPPA ROBERTA AF BAYEUX; 577
 GREVINDE RAGUINSINDE AF ASOLVINGEN; 230
 GREVINDE REGINHILDE AF FRISIEN; 151; 564
 GREVINDE RICHESA AF SAULAFELDGAU; 372
 GREVINDE RICHEZA AF POLEN; 375
 GREVINDE RICHGARD AF WEIMAR-ISTRIEN; 409
 GREVINDE RICHILDA AF ÖHNINGEN; 638
 GREVINDE RICHKARDIS VON RATZENHOFEN; 402
 GREVINDE ROBERTA POPPA AF BAYEUX; 208
 GREVINDE ROSCILLE AF LOCHES; 115
 GREVINDE ROTROU AF FRANKEN; 148
 GREVINDE ROTRUDE AF NANTES; 226
 GREVINDE SANKT ADELE "DEN HELLIGE" CAPET AF FRANKRIG; 210
 GREVINDE SANKT SIGRADE AF DIJON; 111
 GREVINDE SIBURGIS AF ALTDORF; 623
 GREVINDE SOFIE AF ORLAMÜNDE; 421
 GREVINDE SPROTA AF SENLIS; 577
 GREVINDE STARCFRID AF FRUILI; 230
 GREVINDE THEODORATA KAROLINGER AF ITALIEN; 226
 GREVINDE THIETBURGA AF HALDENSLEBEN; 373
 GREVINDE UTA AF DIESEN-ANDECHS; 404
 GREVINDE UTA AF SCHAUBURG; 420
 GREVINDE WICHBURG LUITPOLDINGER AF BAYERN; 404
 GREVINDE WILLA AF BUCHAU; 622
 GREVINDE WILLEGARDIS AGILOFINGER AF BAYERN; 114
 GREVINDE WILTRUDE AF LAHNGAU; 362
 GRIMHILD AF BURGUNDERNE; 110
 GRINUS AF RÜGEN; 389
 GROA THORSTEINSDOTTIR AF SKOTLAND; 355
 GROO OLOFSDOTTER FRA SVARTEBORG; 780
 GROTE IVEN KRUMMEDIEK AF OTTENBÜTTEL; 671; 673
 GRY DORTHE KJÆRS DAM FRA AALBORG; 777
 GUDBRAND KULA AF HOLE; 358; 593
 GUDBRAND KULA OLAVSON AF VIK; 587
 GUDBRAND SIGURDSON AF LISTAD; 598
 GUDBRAND SKOVHÅGGSON BRATT; 593
 GUDRUN NEWSTEINSDATTER AF REIN; 583
 GUDRUN TORDSDATTER AF GISKE; 585
 GUDRØD "DEN STORE" HALFDANSON AF VESTFOLD; 354
 GUDRØD "JAGTKONGEN" HALVDANSON AF VESTFOLD OG VINGULMARK; 300
 GUDRØD BJØRNSSON FRA VIKEN; 412
 GUILLAUME II "BEFRIEREN" AF PROVENCE; 123
 GULLBRAND OLSSON FRA PIPEN; 782
 GUNDE GRUBBE; 664
 GUNDEL HANS DATTER FRA DRIFTEBROHUS; 742

GUNDELINDA AF ALSACE; 128
 GUNDIOC AF BURGUNDERNE; 110
 GUNDORA AF ITALIEN; 226
 GUNHILD BURISLAWSDATTER AF VENDEN; 277
 GUNHILD HALVDANSDATTER AF FINNMARK; 320;
 489
 GUNHILD NIELSDATTER; 502
 GUNHILD OLUFSDOTTER MUNSÖ AF SVEA; 258;
 261
 GUNHILD PEDERSDATTER FRA ØM; 747
 GUNHILDA MIESZKOWNA PIAST AF POLEN; 277
 GUNILLA ANDERSDOTTER FRA DUSGÅRD; 782
 GUNILLA JONSDOTTER FRA FRÖTORP; 781
 GUNILLA NILSDOTTER FRA DUSGÅRD; 780
 GUNNE AAGESDATTER AF ELKJÆR; 664
 GUNNOR AF NORMANDIET; 578
 GUNTHER AF BURGUNDERNE; 110
 GUNZELIN I AF SCHWERIN-HAGEN; 397
 GUNZELIN II AF SCHWERIN; 397
 GUSTAV FREDRIK NYGREN FRA GÖTEBORG; 788
 GUSTAV OLOF EGON SVENSSON FRA GÖTEBORG;
 789
 GUTTORM OLSSON FRA BÄCKEVELL; 784
 GUTTORM TORESEN AF STEIG; 593
 GUTTORM ÖSTMANSSON AF SVEALAND OG
 JÄMTLAND; 613
 GUTTORM ÅSULVSON AF REIN; 613
 GUVERNØR ANTONIUS MARCELLINUS I AF LYON;
 200
 GUVERNØR ARSACES ARSACID AF ARMENIEN;
 461
 GUVERNØR GAIUS MEMMIUS "POETEN" AF ROM;
 156
 GUVERNØR GAIUS OCTAVIUS AF ROM; 190
 GUVERNØR GOBRYAS AF GUTRIUM; 77
 GUVERNØR HERCEBOLOS TYRIANEREN AF
 SYRIEN; 448
 GUY WIDO AF TRIER; 114
 GUY WIDONID AF NANTES; 114
 GYDA ERIKSDATTER AF HORDALAND; 589
 GYDA HARALDSDATTER AF JØRLUNDA; 632
 GYDA SVENDSDATTER AF DANMARK; 277
 GYDA SVENDSDATTER THRUGOT; 518
 GYDE BASSE AF SELSØ; 600
 GYDE EBBESDATTER GALEN AF KNARDRUP; 519
 GYDE KARLSDATTER RANI AF HARRESTED; 503
 GYDE TOKESDATTER HVIDE; 502
 GYRITHE ALFSDATTER AF SKÅNE; 243
 GYTHA HARALDSDATTER AF ENGLAND; 318
 GYTHA THORGILSDATTER MUNSÖ AF UPPSALA;
 315; 581
 GYTHE PEDERSDATER ULFELDT AF KNARDRUP;
 502

GÆLDKER JOHANNES ERLANDSEN GALEN TIL
 ELLINGE; 720
 GÆLDKER RIDDER HOLGER GREGERSEN
 KROGNOS TIL VITTSKÖFLE; 661
 GÆLDKER RIDDER NIELS ERLANDSEN GALEN
 TIL ELLINGE; 616; 720
 GÆLDKER RIDDER AAGE SAXESEN STENBRIKKE
 AF ESTLAND; 506
 GÆLDKER SAXE AAGESEN STENBRIKKE AF
 ESTLAND; 505
 GÅRDEJER ALBRET JACOBSEN FRA BIDSINGE;
 609; 611
 GÅRDEJER ANDERS NEERGAARD TIL
 NEEDERGAARD; 762
 GÅRDEJER ANDERS NIELSEN TIL KIRSTINEDAL;
 758
 GÅRDEJER CHRISTEN LARSEN TIL MATR.NR. 21,
 HJELM; 693
 GÅRDEJER HANNIBAL PEDERSEN TIL
 STENDYSSEGAARD; 755
 GÅRDEJER HANS EMIL KJÆRS DAM TIL
 KJÆRSGAARD; 749
 GÅRDEJER HANS MADSEN TIL
 HYLDAGERGAARD; 748
 GÅRDEJER HANS POULSEN FRA BIDSINGE; 692
 GÅRDEJER HANS RASMUSSEN FRA VINDEBÆK;
 696
 GÅRDEJER HEMMING CHRISTOFFERSEN FRA
 ASKEBY; 694
 GÅRDEJER HEMMING HANSEN FRA HAARBØLLE;
 696
 GÅRDEJER HEMMING LARSEN FRA BIDSINGE; 693
 GÅRDEJER HEMMING NIELSEN TIL
 ØMGAARDEN; 697
 GÅRDEJER JACOB PEHRSSON FRA HÖGSÅTER;
 787
 GÅRDEJER JENS PETER LARSEN TIL
 SVENSLETTERGAARD; 706
 GÅRDEJER JOHAN PETTER JACOBSSON FRA
 HULT; 788
 GÅRDEJER JOHANNES OLSSON FRA JULSERÖD;
 784
 GÅRDEJER JØRGEN JØRGENSEN TIL
 GRANLIDEN; 611
 GÅRDEJER JØRGEN LARSEN TIL GRANLIDEN; 608
 GÅRDEJER JØRGEN OLSEN TIL AAHØJGAARD;
 746
 GÅRDEJER KAROLINA CHARLOTTA OLSSON
 (FØDT PETERSDOTTER) FRA JULSERÖD; 786
 GÅRDEJER LARS HEMMINGSEN FRA
 HAARBØLLE; 696
 GÅRDEJER LARS JENSEN TIL
 SVENSLETTERGAARD; 704

GÅRDEJER LARS MADSEN TIL ENGHAVEGAARD;
687

GÅRDEJER LARS PEDERSEN FRA HJELM; 692

GÅRDEJER MADH HEMMINGSEN FRA BIDSINGE;
696

GÅRDEJER NIELS JACOB HANSEN SKADE FRA
TAASTRUP; 610

GÅRDEJER NIELS JØRGEN HEMMINGSEN TIL
MATR.NR. 22, HJELM; 697

GÅRDEJER OLE JØRGENSEN TIL AAHØJGAARD;
746

GÅRDEJER PEDER JENSEN KAMP FRA BIDSINGE;
696

GÅRDEJER PEDER OLSEN TIL STENDYSSEGAARD;
755

GÅRDEJER PEDER RASMUSSEN FRA HJELM; 692

GÅRDEJER RASMUS ANDERSEN FRA
LENDEMARK; 611

GÅRDEJER RASMUS PEDERSEN FRA HJELM; 691

GÅRDMAND ANDERS ANDERSEN NORDBOE FRA
KELDBYLILLE; 605

GÅRDMAND ANDERS CHRISTOPHERSEN FRA
ELMELUNDE; 602

GÅRDMAND ANDERS DIDERIKSEN NORDBO FRA
SPEJLSBY; 607

GÅRDMAND ANDERS HANSEN SKADE FRA
POLLERUP; 609

GÅRDMAND ANDERS JENSEN GIEDDE FRA
AALEBÆK; 683

GÅRDMAND ANDERS JØRGENSEN FRA
LENDEMARK; 610

GÅRDMAND ANDERS LARSEN FRA FLØNG; 756

GÅRDMAND ANDERS NIELSEN FRA
LIMBJERGGAARD; 747

GÅRDMAND ANDERS PEDERSEN FRA ØM; 747

GÅRDMAND ANDERS SØRENSEN FRA JERSIE; 742

GÅRDMAND CARSTEN CHRISTOPHERSEN FRA
BENNEBO; 702

GÅRDMAND CHRISTEN CHRISTENSEN FRA
ØLSEMAGLE; 741

GÅRDMAND CHRISTEN CHRISTOFFERSEN
SCHRÆDER FRA KELDBYLILLE; 686

GÅRDMAND CHRISTEN JACOBSEN FRA
ØLSEMAGLE; 740; 741

GÅRDMAND CHRISTEN JENSEN FRA SØNDRE
JERNLØSE; 705

GÅRDMAND CHRISTEN LARSEN FRA
ØLSEMAGLE; 742

GÅRDMAND CHRISTOPHER CHRISTOPHERSEN
FRA ELMELUNDE; 601

GÅRDMAND DIDERIK HANSEN FRA TAASTRUP;
605

GÅRDMAND EMMIK NIELSEN FRA SYVENDEKØB;
698

GÅRDMAND HANNIBAL MATHIESEN FRA
STENDYSSEGAARD; 754

GÅRDMAND HANS ANDERSEN FRA KRAGHAUGE;
756

GÅRDMAND HANS ANDERSEN NORDBOE FRA
KELDBYLILLE; 605

GÅRDMAND HANS ANDERSEN SKADE FRA
POLLERUP; 609

GÅRDMAND HANS ANDREASEN FRA SLANGERUP;
758

GÅRDMAND HANS FLENSBORG FRA BUSSEMARK;
680

GÅRDMAND HANS HANSEN FLENSBORG FRA
BUSSEMARK; 680

GÅRDMAND HANS JACOBSEN FRA ØLSEMAGLE;
740

GÅRDMAND HANS JØRGENSEN FRA
VIVETJØRNEGAARD; 749

GÅRDMAND HANS LARSEN FRA TUSE; 769

GÅRDMAND HANS NIELSEN BANG FRA INDSLEV;
717

GÅRDMAND HANS NIELSEN FRA LILLE SALBY;
748

GÅRDMAND HANS NIELSEN FRA NØKKENTVED;
769

GÅRDMAND HANS PEDERSEN SEYE FRA
SØMARK; 682

GÅRDMAND HANS RASMUSSEN SKADE FRA
POLLERUP; 609

GÅRDMAND HEMMING RASMUSSEN GRAAE FRA
HAARBØLLE; 610

GÅRDMAND JACOB GUDMANDSEN FRA LERBÆK;
610

GÅRDMAND JACOB HANSEN FRA ØLSEMAGLE;
740

GÅRDMAND JACOB NIELSEN FRA ØLSEMAGLE;
742

GÅRDMAND JACOB PEDERSEN FRA
BIRKEGAARD; 765

GÅRDMAND JACOB PEDERSEN MUNCH FRA
SØMARK; 680

GÅRDMAND JENS BERTELSEN FRA VIUM; 773

GÅRDMAND JENS EMMIKSEN FRA SØRNINGE; 699

GÅRDMAND JENS MADSEN FRA RAABYMAGLE;
684

GÅRDMAND JENS NIELSEN FRA HJERTEBJERG;
685

GÅRDMAND JENS NIELSEN FRA KARLSTRUP; 757

GÅRDMAND JENS PEDERSEN BAGER FRA
BIRKEVANG; 739

GÅRDMAND JENS PEDERSEN BILDE FRA
MAGLEBY; 606

GÅRDMAND JENS PEDERSEN RAAE FRA
SØMARKE; 683

GÅRDMAND JENS SVENDSEN FRA KARLSLUNDE;
752
GÅRDMAND JEPPE CHRISTIANSEN FRA
STUBBERUP; 678
GÅRDMAND JEPPE HANS OLSEN FRA TUNE; 757
GÅRDMAND JOACHIM JENSEN SPUR FRA UDBY;
695
GÅRDMAND JØRGEN HANSEN FRA
VIVETJØRNEGAARD; 748
GÅRDMAND JØRGEN LARSEN FRA FRIHEDSTOFT;
744
GÅRDMAND JØRGEN NIELSEN GROTHE FRA
TAASTRUP; 608
GÅRDMAND LARS HANSEN FRA KELDBY; 609
GÅRDMAND LARS MADSEN FRA ELMELUNDE;
604; 687
GÅRDMAND LARS PEDERSEN FRA HEJNERUP; 743
GÅRDMAND LARS PEDERSEN FRA
LUNDHØJGAARD; 752
GÅRDMAND LARS PEDERSEN FRA SKOVHUSE; 691
GÅRDMAND LARS THOMASSEN FRA
FRIHEDSTOFT; 743
GÅRDMAND LAURIDS CHRISTENSEN FRA
TØLLØSE; 703
GÅRDMAND LAURIDS JØRGENSEN FRA
BUSSEMARK; 680
GÅRDMAND LAURITS JEPPESEN FRA
ØLSEMAGLE; 741
GÅRDMAND LAURITZ NIELSEN FRA SØMARK;
679; 682
GÅRDMAND LAURITZ RASMUSSEN FRA
SALMEJERGAARDEN; 751
GÅRDMAND LAURS CHRISTENSEN FRA
ØLSEMAGLE; 741
GÅRDMAND LAURS OLUFSEN FRA SODERUP; 704
GÅRDMAND LUDVIG HANSEN FRA NYBORRE; 681
GÅRDMAND LUDVIG JEPPESEN FRA BUSSEMARK;
679
GÅRDMAND MADS JENSEN FRA
ENGHAVEGAARD; 685
GÅRDMAND MADS JENSEN FRA RAABYMAGLE;
684
GÅRDMAND MADS MADSEN FRA
SKALLERGAARD; 748
GÅRDMAND MADS NIELSEN SPILLEMAND FRA
ØSTERMARK; 604
GÅRDMAND MADS OLSEN FRA TUNE; 757
GÅRDMAND MADS PEDERSEN FRA ØLSEMAGLE;
740
GÅRDMAND MICHEL HANSEN FRA BUSENE; 681
GÅRDMAND MOGENS ANDERSEN GIEDDE FRA
AALEBÆK; 683
GÅRDMAND MOGENS LAURIDTZEN FRA BUSENE;
606

GÅRDMAND MORTEN IBSEN FRA ØLSEMAGLE;
740
GÅRDMAND MORTEN OLSEN FRA
BALDERSBRØNDE; 747
GÅRDMAND NIELS BANG FRA VENDS; 717
GÅRDMAND NIELS CHRISTENSEN FRA TUNE; 757
GÅRDMAND NIELS EMMIKSEN FRA
SYVENDEKØB; 698
GÅRDMAND NIELS HJORT FRA BUSENE; 602
GÅRDMAND NIELS JENSEN FRA KARLSTRUP; 758
GÅRDMAND NIELS JENSEN FRA LILLE SALBY; 747
GÅRDMAND NIELS JENSEN RAA FRA
ØSTERMARK; 604
GÅRDMAND NIELS PEDERSEN FRA GEDSDAL; 755
GÅRDMAND NIELS PEDERSEN FRA
LIMBJERGGAARD; 747
GÅRDMAND NIELS RASMUSSEN FRA
ELMELUNDE; 603
GÅRDMAND OLE HANSEN FRA HERRINGLØSE;
758
GÅRDMAND OLE LARSEN FRA
NIELSTRUPGAARD; 744
GÅRDMAND OLE MADSEN FRA TUNE; 757
GÅRDMAND OLE NIELSEN FRA KARLSLUNDE; 755
GÅRDMAND OLE RASMUSSEN FRA THORSTRUP-
VALBY; 755
GÅRDMAND OLUF ANDERSEN JYDE FRA
AALBÆK; 602; 606
GÅRDMAND OLUF JACOBSEN MUNCH FRA
SØMARK; 680
GÅRDMAND PEDER ANDERSEN FRA ØM; 747
GÅRDMAND PEDER CHRISTENSEN FRA
ØLSEMAGLE; 740
GÅRDMAND PEDER GIERTSEN FRA HAARBØLLE;
610
GÅRDMAND PEDER HANSEN FRA MARBJERG; 753
GÅRDMAND PEDER HANSEN SEYE FRA SØMARK;
682
GÅRDMAND PEDER JENSEN BAGER FRA
BIRKEVANG; 740
GÅRDMAND PEDER JENSEN FRA KVANDLØSE; 704
GÅRDMAND PEDER JENSEN SEYE FRA SØMARK;
605; 682
GÅRDMAND PEDER MADSEN FRA ØLSEMAGLE;
740
GÅRDMAND PEDER NIELSEN HJORT FRA
BUSENE; 602
GÅRDMAND PEDER RASMUSSEN FRA SKOVHUSE;
691; 694
GÅRDMAND PEDER SØRENSEN FRA
BALDERSBRØNDE; 747
GÅRDMAND RASMUS HANSEN FRA VALBY; 755
GÅRDMAND RASMUS HEMMINGSEN GRAAE FRA
HAARBØLLE; 610

GÅRDMAND RASMUS PEDERSEN FRA SKOVHUSE;
694

GÅRDMAND SVEND POULSEN FRA BIDSINGE; 694

GÅRDMAND SØFFREN JENSEN FRA
KARLSLUNDE; 752

GÅRDMAND SØREN PEDERSEN FRA
BALDERSBRØNDE; 747

HADABURG AF SAALGAU; 400

HALDETRUDE AF FRANKERNE; 141

HALDOR GUDBRANDSSON AF LISTAD; 598

HALDOR HARALDSEN BRATT TIL TOMB; 595

HALFDAN "DEN GAMLE" FRODASSON AF
UPPSALA; 240; 243; 294

HALFDAN "GAMLE" SVEIDISSON AF KVENLAND;
299

HALFDAN "GULDTAND" SOLVESON AF SOLØR;
297

HALFDAN "HVIDBEN" OLAFSON AF VESTFOLD;
297; 354

HALFDAN II HARALDSON AF HEDEBY; 302

HALFDAN SNJALLE HARALDSSON AF SKÅNE; 241;
299

HALLKJELL GUDBRANDSON AF VIK; 587

HALLKJELL JONSON SMØR AF HUK; 587

HALLUR FRA NORGE; 587

HALLVARD JONSSON SMØR TIL FYRI; 595

HALLVARD KUSSE; 595

HALVARD HARALDSEN BRATT TIL TOMB; 595

HALVDAN "DEN MILDE" EYSTEINSON AF
ROMERIKE; 300

HALVDAN "SORTE" GUDRØDSON AF VESTFOLD;
301

HALVDAN AF FINNMARK; 320

HALVDAN SIGURDSSON AF STEIN; 588

HANDSKEMAGER ANDERS HOLM FRA NYBORG;
766

HANDSKEMAGER JENS ANDERSEN HOLM FRA
KERTEMINDE; 766

HANNIBAL MATHIESEN FRA STENDYSSEGAARD;
754

HANNIBAL PEDERSEN TIL STENDYSSEGAARD; 755

HANS ANDERSEN FRA KRAGHAUGE; 756

HANS ANDERSEN NORDBO FRA KELDBYLILLE;
605

HANS ANDERSEN SKADE FRA POLLERUP; 609

HANS ANDERSSON FRA DUSGÅRD; 779

HANS ANDERSSON FRA FÄHN; 780

HANS ANDREASEN FRA SLANGERUP; 758

HANS CHRISTENSEN FRA KØBENHAVN; 770

HANS CHRISTIAN HANSEN FRA HOLLØSE; 770

HANS CHRISTOPHERSEN WRANGEL AF
NORLAND; 576

HANS EGON JENSEN FRA KØBENHAVN; 775

HANS EMIL KJÆRS DAM TIL KJÆRSGAARD; 749

HANS FLENSBORG FRA BUSSEMARK; 680

HANS GURRE FRA BIRKEROD; 702

HANS HANSEN; 681

HANS HANSEN FLENSBORG FRA BUSSEMARK; 680

HANS HANSEN FRA HEJNERUP; 743

HANS HANSSON FRA GRINÅS; 783

HANS HEMMINGSEN FRA UDBY; 690

HANS IVERSEN JUEL AF SVENDSTRUP; 548

HANS JACOBSEN FRA ØLSEMAGLE; 740

HANS JENSEN FRA HOLME-OLSTRUP; 774

HANS JENSEN FRA STUBBERUP; 689

HANS JØRGENSEN FRA SODERUP; 754

HANS JØRGENSEN FRA VIVETJØRNEGAARD; 749

HANS LARSEN FRA TUSE; 769

HANS LUDVIGSEN FRA RAABYMAGLE; 682

HANS MADSEN TIL HYLDAGERGAARD; 748

HANS MÅNSSON FRA GADDERÖD; 784

HANS NIELSEN BANG FRA INDSLEV; 717

HANS NIELSEN FRA DRIFTEBROHUS; 742

HANS NIELSEN FRA HERRINGLØSE; 758

HANS NIELSEN FRA LILLE SALBY; 748

HANS NIELSEN FRA LILLE SKENSVED; 748

HANS NIELSEN FRA NØKKENTVED; 769

HANS NIELSEN FRA TJØRNEMARK; 692

HANS NILSSON FRA BERGET; 785

HANS PEDERSEN SEYE FRA SØMARK; 682

HANS POULSEN FRA BIDSINGE; 692

HANS RASMUSSEN; 695

HANS RASMUSSEN FRA SPROVE; 608

HANS RASMUSSEN FRA VINDEBÆK; 696

HANS RASMUSSEN LANGE; 763

HANS RASMUSSEN SCHOU FRA ULLEMARK; 691

HANS RASMUSSEN SKADE FRA POLLERUP; 609

HANS SCHOUF FRA ULLEMARK; 686

HANS SVENDSEN FRA KELDBYLILLE; 693

HANS VICKESSON WRANGEL TIL ELLISTFER; 576

HARALD "BLÅTAND" GORMSEN KNYTLING AF
DANMARK OG NORGE; 254; 261

HARALD "DEN GAMLE" VALDARSSON AF SKÅNE;
241

HARALD "DEN TYNDE" HERBRANDSON AF
VESTFOLD; 300

HARALD "HÅRDRÅDE" AF NORGE; 358

HARALD "HAARFAGER" HALVDANSON AF
NORGE; 304; 320; 412; 590

HARALD EGESIDE TIL VITTSKÖFLE; 665

HARALD EYSTEINSON AF HEDEBY; 302

HARALD GRENSKE GUDRØDSSON AF VESTFOLD;
412

HARALD IV MAGNUSSON GILLE AF NORGE; 588

HARALD KESJA ERIKSEN AF DANMARK; 384; 550

HARALD OLAVSEN AF BRATT; 594

HARALD STANGERFYLJA AGMUNDSEN BRATT;
 594; 595
HARDEKNUD AF DANMARK; 252
HAREMAKHET AF AMUN; 60
HARKHEBI AF AMUN; 60
HAROLD II GODWINSON AF ENGLAND; 315
HARSIESE II AF NEDER ÆGYPTEN; 60
HARTVIG "MILDEHÅND" IVENSEN
KRUMMENDIEK TIL KRUMMENDIEK; 673
HARTWAKER AF SACHSERNE; 137
HASALDA AF SACHSE; 143
HASSO KRUMMEDIEK AF OTTENBÜTTEL; 671
HASTILA AF FRANKERNE; 131
HATHWIGATE AF SACHSERNE; 137
HAYER "HÅNDSTÆRK" FRIEDLEIFSSON AF
LEJRE; 238
HAZAGA AF KÄRNTEN; 404
HEDWIG AF CHELLES; 128
HEDWIG AF FORMBACH; 628
HEDWIG AF SACHSERNE; 149
HEDWIG BABENBERG AF FRANKEN; 130
HEDWIG BABENBERG AF SACHSEN; 234
HEDWIG LUIDOLFINGER AF FRANKRIG; 152
HEIDREKR "ULVEHAMMER" ANGANTYRSSON AF
REIDGOTERNE; 241
HEILIKA AF PETTENDORF-LENGENFELD-
HOPFENOHE; 411
HEILIKA STAUFEN AF HOHENSTAUFEN; 410
HEILWIG AF DAGSBURG; 564
HEILWIG AF LIPPE; 487
HEIMRICH AF OBERRHEINGAU; 400
HEIMRICH AF SAALGAU; 400
HEINRICH "MED DEN GYLDNE VOGN" WELF AF
NEDRE BAYERN; 622
HEINRICH AF WRANGEL; 573
HEINRICH BABENBERG AF FRIESLAND; 621
HEINRICH BORWIN I AF MECKLENBURG; 631
HEINRICH BORWIN II AF MECKLENBURG; 631
HEINRICH I AF LECHSGEMÜND; 405
HEINRICH I BABENBERG AF FRANKEN; 130
HEINRICH I LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT;
 234; 339
HEINRICH II JASOMIRGOTT BABENBERG AF
ØSTRIG; 641
HEITI GORSSON; 298
HELEN ARPAD AF UNGARN; 647
HELENA (FLAVIA IULIA HELENA AUGUSTA) AF
KORSET; 438
HELENA MAER AF SVERIGE; 322; 390; 591
HELENA UROSEVIC AF RASCIA; 646; 649
HELENE GUTTORMSDATTER AF SVEALAND; 613
HELENE IVERS DATTER SALTENSEE; 525
HELENE MANDRUP AF DRØSSELBJERG; 600
HELEWY AF SELLIG; 575
HELGA SIMONSDOTTER FRA SANDVIK; 785
HELGE "DEN HVASSE" HALFDANSSON AF
DANERNE; 294
HELGI "DEN LYSE" OLAFSSON AF RINGRIKE OG
OPPLAND; 354
HELGI "SKARPE" FRIEDLEIFSON AF RINGRIKE;
 301
HELIE ERMENGARDE AF SEMUR; 477
HELINBURG AF LOHRA; 420
HELLETRUDE AF LORRAINE; 621
HELLIG MARGRETHE SUNESDATTER GALEN AF
KNARDRUP; 422
HELUNA BLEJA ÆLLASDATTER AF
NORTHUMBRIEN; 252; 301
HELVIG ABELE HENNINGSDATTER KABEL AF
TOSTRUP; 538
HEMMING CHRISTOFFERSEN FRA ASKEBY; 694
HEMMING HANSEN FRA HAARBØLLE; 696
HEMMING HEMMINGSEN FRA BUSENE; 678
HEMMING LARSEN FRA BIDSINGE; 693
HEMMING LAURIDSEN FRA POLLERUP; 693
HEMMING MADSEN TIL MATR.NR. 22, HJELM; 696
HEMMING NIELSEN TIL ØMGAARDEN; 697
HEMMING OLUFSEN SEYE FRA ØSTMØN; 605; 677
HEMMING RASMUSSEN GRAAE FRA HAARBØLLE;
 610
HENGIST AF KENT; 136; 138
HENNEKE NICOLAUSEN LIMBEK TIL TØRNING;
 674
HENNEKE WOLFSSEN GODOV; 536
HENNING "DEN UNGE" PODEBUSK AF RUGTVED;
 398
HENNING AF RØMER; 596
HENNING DAUDING FRA KØBENHAVN; 777
HENNING KROMMER; 534
HENNING PODEBUSK AF RÜGEN; 392
HENRI LE DAMOISEAU CAPET AF BOURGOGNE;
 477
HENRICH I AF UEXKÜLL; 572
HENRICH II AF UEXKÜLL; 572
HENRIK "DEN FEDE" AF SACHSEN; 377; 629
HENRIK "DEN SKALDEDE" AF HEILANGAU; 227;
 396; 565
HENRIK "LØVEN" WELF AF SACHSEN; 630
HENRIK ALBERTSEN EBERSTEIN TIL RYDHAVE;
 618
HENRIK BONDE TIL BUNDEN-LILLESCHOFF; 601
HENRIK BUSCHE KRUMMENDIEK TIL
OTTENBÜTTEL; 671
HENRIK I "FUGLEFÆNGER" LUIDOLFINGER AF
TYSKLAND; 145; 330; 350
HENRIK III SALIER AF TYSKLAND; 365

HENRIK IV SALIER AF TYSKLAND; 366
HENRIK IX "DEN SORTE" WELF AF BAYERN; 626
HENRIK JØRGENSEN FRIIS TIL HARALDSKÆR;
 534
HENRIK JØRGENSEN STAUR AF TRONDHEIM; 601
HENRIK KRUMMENDIEK AF OTTENBÜTTEL; 671
HENRIK LIMBEK TIL LEMBÆG; 552; 673
HENRIK SALIER AF SPEYER; 364
HENRIK X "DEN STOLTE" WELF AF BAYERN; 627
HENRIQUE CAPET AF PORTUGAL; 477
HERAKLES INACHID FRA THEBEN; 24
HERBERT I AF KINZIGGAU; 234
HERCEBOLOS TYRIANEREN AF SYRIEN; 448
HERESWINTA AF ALEMANNIEN; 126
HERINA AF BYZANS; 473
HERLUF JACOBSEN GRUBBE AF SÆRSLEV; 665
HERLUF TIL HØJELSE; 421; 511
HERMAN AF SALM; 377
HERMAN LYDERSEN BERGMAND FRA KIRKE
VÆRLØSE; 765
HERMAN TIL WRANGEL; 574
HERMANN AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 419
HERMANN I AF LEINEGAU; 396
HERMANN I AF LÜCHOV; 397
HERMANN I AF WINZENBURG; 418
HERMANN I BILLUNG AF SACHSEN; 227; 373
HERMANN II AF LEINEGAU; 396
HERMANN II AF SWABIEN; 362; 416
HERO AMPHITRYON INACHID AF TIRYNS; 23
HERO CLEODAERUS HERAKLEIDAE AF TRAKIEN;
 25
HERO HERAKLES INACHID FRA THEBEN; 24
HERO KONG PERSEUS EURYMEDON INACHID AF
ARGOS; 20; 22
HERODES ATTICUS (LUCIUS VIBULLIUS
HIPPARCHUS TIBERIUS CLAUDIUS ATTICUS
HERODES) AF ROM; 160
HERREDSFOGED HEMMING OLUFSEN SEYE FRA
ØSTMØN; 605; 677
HERREDSFOGED JENS UNKERSEN AF LUNDE; 721
HERREMAND ADALBÉRON POPPONID AF
KÜHBACH; 401
HERREMAND ANDERS ALBERTSEN EBERSTEIN
TIL ØRNSHOVED; 423
HERREMAND ANDERS FRIIS TIL HARALDSKÆR;
 534
HERREMAND ANDERS JENSEN SKEEL; 536; 557; 716
HERREMAND ANDERS JOHANNESSEN KRUCKOW
TIL FET; 599
HERREMAND BATHOLEMEUS "DEN ÆLDRE" AF
TIESENHAUSEN; 570
HERREMAND BJØRN OLUFSEN BJØRN TIL
STEENSGAARD; 667

HERREMAND BONDE JENSEN DUE TIL SØRUP; 531
HERREMAND BROD INGEBEN ROTFELD TIL
BRATSKOV; 618
HERREMAND BRUNE ERIK BANNER TIL ELKJÆR;
 548; 659
HERREMAND BRUNE ERIK ERIKSEN BANNER TIL
ELKJÆR; 548
HERREMAND CHRISTIAN HØG TIL
GAMMELSTRUP; 548; 555
HERREMAND CHRISTOFFER TRONDSSON
RUSTUNG TIL SEM; 601
HERREMAND CHRISTOPHER HANSEN WRANGEL
AF ELLISTFER; 576
HERREMAND EBBE ANDERSEN FROST AF
NORRINGTOFT; 554
HERREMAND EBBE STRANGESEN BILD TIL
STENHOLT; 552; 657; 659
HERREMAND ERIK "LANGESEN"
GYLDENSTJERNE; 528
HERREMAND ERIK CHRISTOFFERSEN
LØVENBALK AF DANMARK; 651
HERREMAND ERIK ERIKSEN GYLDENSTJERNE
TIL SØNDERHOLM; 528
HERREMAND ERIK JENSEN GRØN TIL
VOERGAARD; 675
HERREMAND ERIK KNUDSEN TIL AAGAARD; 672
HERREMAND ERIK NIELSEN SALTENSEE TIL
SØHOLM; 662
HERREMAND ERIK PEDERSEN SKRAM TIL
MATTRUP; 525
HERREMAND ERLING KRUCKOW AF TOLSTAD;
 598
HERREMAND ESBERN VOGNSEN UDSEN; 421
HERREMAND ESGE UDSEN BILD TIL
NORRINGTOFT; 552; 554
HERREMAND GERMUND AF PAPPENHEIM; 229
HERREMAND HALDOR HARALDSEN BRATT TIL
TOMB; 595
HERREMAND HALLVARD JONSSON SMØR TIL
FYRI; 595
HERREMAND HALVARD HARALDSEN BRATT TIL
TOMB; 595
HERREMAND HARALD EGESIDE TIL
VITTSKÖFLE; 665
HERREMAND HENRIK BONDE TIL BUNDEN-
LILLESCHOFF; 601
HERREMAND HÅKON TIL HUNDORP; 598
HERREMAND INGE ROTFELD TIL BRATSKOV; 618
HERREMAND INGVIOR UDSEN ROTFELD TIL
BRATSKOV; 619
HERREMAND IVER IVERSEN LUNGE TIL
TOKSVÆRD; 542; 651
HERREMAND IVER KNUDSEN RUDBÆK; 716
HERREMAND JACOB GRUBBE TIL SÆRSLEV; 665

HERREMAND JACOB PEDERSEN SKRAM TIL
 RUNDHOF; 525
 HERREMAND JENS "GAMLE" NIELSEN GRØN TIL
 RASK; 675
 HERREMAND JENS BUGGE TIL BUGGESHOLM; 528
 HERREMAND JENS JENSEN LÆNDI TIL KAAS; 533
 HERREMAND JENS LAGESEN DYRE TIL TIRSBÆK;
 535
 HERREMAND JENS LÆNDI TIL KAAS; 511
 HERREMAND JENS NIELSEN GALEN TIL
 NÆSBYHOLM; 720
 HERREMAND JENS NIELSEN RODSTEN TIL
 LENGSHOLM; 661
 HERREMAND JENS NIELSEN TIL OD; 711
 HERREMAND JENS RAFVAD TIL ALSTED; 558
 HERREMAND JESPER RAASTED TIL NØRHOLM;
 525
 HERREMAND JOHAN I RANTZAU TIL RANTZAU;
 652
 HERREMAND JOHAN RATLOVSEN FRIIS TIL
 NEBEL; 559
 HERREMAND JOHANN II AF UEXKÜLL; 572
 HERREMAND JOHANNES HOLCK TIL EJERSBØL;
 523
 HERREMAND JOHANNES SKEELESEN; 535
 HERREMAND JOHANNES TAGESEN MUUSÆ TIL
 BREMHOLM; 670
 HERREMAND JON PEDERSEN LILLE SKRAM; 498
 HERREMAND JON RAGNVALDSSON SMØR TIL
 URKA; 591
 HERREMAND JØRGEN ANDERSEN FRIIS TIL
 HARALDSKÆR; 534
 HERREMAND JØRGEN BODILSEN AF BORUP; 518
 HERREMAND KAPTAJN MARKVARD JENSEN
 RODSTEN TIL LENGSHOLM; 661
 HERREMAND KARL JENSEN GALEN TIL ELLINGE;
 720
 HERREMAND KARL NIELSEN RANI TIL
 HARRESTED; 503
 HERREMAND KNUD ERIKSEN GYLDENSTJERNE
 TIL AAGAARD; 528; 672
 HERREMAND KNUD LAGESEN RUDBÆK; 716
 HERREMAND KNUD PEDERSEN HAS TIL
 HAREBJERG; 619
 HERREMAND LAGE IVERSEN RUDBÆK TIL
 BREMHOLM; 716
 HERREMAND LAGE JENSEN DYRE TIL TIRSBÆK;
 535
 HERREMAND LANTFRIED AGILOFINGER AF
 ALEMANNIEN; 229
 HERREMAND LAURENS JENSEN MUUS TIL
 STENALT; 671
 HERREMAND LAURENS JOHANNESSEN MUUS
 "DEN ÆLDRE" TIL BREMHOLM; 670

HERREMAND LAVRIDS OFFESEN HVIDE TIL
 VESTERBØLLE; 546
 HERREMAND LYDER JOHANNESSEN HOLCK TIL
 STØVRINGGAARD; 523
 HERREMAND MIKKEL PEDERSEN SPEND TIL
 TØDSØ; 558
 HERREMAND MOGENS NIELSEN GLOB FRA
 VESTERVIG; 556; 557
 HERREMAND MOGENS PEDERSEN GLOB TIL
 DAMSGAARD; 557
 HERREMAND MOGENS SPEND TIL HESSEL; 561
 HERREMAND MORTEN PEDERSEN GALSKYT TIL
 BIDSTRUP; 712
 HERREMAND NICOLAUS II UEXKÜLL TIL FELKS;
 573
 HERREMAND NICOLAUS III UEXKÜLL TIL FELKS;
 573
 HERREMAND NICOLAUS SKINKEL TIL SCHINKEL;
 656
 HERREMAND NIELS "GAMLE" GODSKESEN FRIIS
 TIL VADSKJÆR; 560
 HERREMAND NIELS ANDERSEN SKEEL TIL
 LAAGE; 717
 HERREMAND NIELS ERIKSEN GYLDENSTJERNE
 TIL AAGAARD; 672
 HERREMAND NIELS ERIKSEN LØVENBALK TIL
 AUNSBJERG; 651
 HERREMAND NIELS INGVIORSEN ROTFELD TIL
 BRATSKOV; 619
 HERREMAND NIELS IVERSEN ROSENKRANTZ TIL
 HEVRINGHOLM; 672
 HERREMAND NIELS JUEL TIL ØGELSTRUP; 544
 HERREMAND NIELS MANDERUP AF TØRSLEV; 600
 HERREMAND NIELS MANDERUP FRA SKIBBY; 600
 HERREMAND NIELS MIKKELSEN KRABBE TIL
 ØSTERGAARD; 504
 HERREMAND NIELS PALLESEN VOGNSEN TIL
 STENSHEDE; 654
 HERREMAND NIELS PEDERSEN DYRE TIL
 SÆBYGAARD; 717
 HERREMAND NIELS PEDERSEN GALSKYT TIL
 TANGE; 712
 HERREMAND NIELS SALTENSEE TIL LINDE; 520;
 662
 HERREMAND NIELS TUESEN HALVBJØRN AF
 BOGENSE; 713
 HERREMAND NIELS UFFESEN NEB TIL RØNNE;
 508
 HERREMAND OFFE ANDERSEN HVIDE TIL
 TORUP; 546
 HERREMAND OLUF ANDERSEN LUNGE TIL
 ODDEN; 529
 HERREMAND OLUF BJØRNSEN BJØRN TIL
 STEENSGAARD; 667

HERREMAND OLUF THOMASSEN GALSKYT TIL
 TRABIERGGAARD; 713
 HERREMAND OTTO AF PLETZEN; 722
 HERREMAND PALLE JUEL TIL ØGELSTRUP; 545
 HERREMAND PEDER "DEN YNGRE" NIELSEN
 SKRAM TIL STOUGAARD; 527
 HERREMAND PEDER "VÆDDER" ABSALONSEN
 ULFELDT TIL KNARDRUP; 502
 HERREMAND PEDER HARALDSEN EGESIDE TIL
 VITTSKÖFLE; 665
 HERREMAND PEDER JACOBSEN SKRAM TIL
 RUNDHOF; 525
 HERREMAND PEDER JENSEN GALSKYT TIL
 BIDSTRUP; 711
 HERREMAND PEDER JOHANNESSEN GRUBBE FRA
 ROSKILDE; 664
 HERREMAND PEDER LAURIDSEN SALTENSEE TIL
 MATTRUP; 525
 HERREMAND PEDER NIELSEN BILD TIL
 TANDERUP; 658
 HERREMAND PEDER NIELSEN KRABBE TIL
 ØSTERGAARD; 504
 HERREMAND PEDER PEDERSEN STAUER TIL
 BOSERØD; 600
 HERREMAND PEDER STAUER TIL HOLMEGAARD;
 600
 HERREMAND PER BOSEN HØG TIL TANDERUP;
 659
 HERREMAND RATLOV FRIIS TIL NEBEL; 559
 HERREMAND RATLOV JOHANSEN FRIIS TIL
 NEBEL; 560
 HERREMAND RATPOT I AF HOHENWART; 623
 HERREMAND SIMON TORGENSEN KU TIL TOMB;
 595
 HERREMAND SKAMMEL TUESSEN BILD TIL
 NORRINGTOFT; 550
 HERREMAND SORTE OLUF MOGENSEN GLOB TIL
 TUBETORP; 553
 HERREMAND STOISLAV I AF PUTBUS; 391
 HERREMAND STOISLAV I PUTBUS; 392
 HERREMAND THOMAS NIELSEN BANNER TIL
 VINSTRUP; 504
 HERREMAND THOMAS NIELSEN GALSKYT TIL
 TRABIERGGAARD; 713
 HERREMAND THOMAS VESTENI TIL
 SØBYGAARD; 547; 674
 HERREMAND THUE NIELSEN SKEEL TIL
 LENGSHOLM; 717
 HERREMAND TOKE EBBESEN GALEN TIL
 KNARDRUP; 518
 HERREMAND TOKE NIELSEN SALTENSEE TIL
 TYSTOFTE; 520; 524; 530
 HERREMAND TORE HALDORSEN BRATT TIL
 SAMSAL; 595

HERREMAND TORSTEN "VILDE" ROTFELD TIL
 BRATSKOV; 618
 HERREMAND TRUID KNUDSEN HAS TIL
 HAREBJERG; 619
 HERREMAND TUE NIELSEN HALVBJØRN FRA
 BOGENSE; 713
 HERREMAND UD EBBESEN BILD TIL
 NORRINGTOFT; 552
 HERREMAND UNKER JENSEN TIL ØRSTED; 721
 HERREMAND VOLKMAR AF ITTER; 398
 HERREMAND AAGE THORSEN THOTT AF
 LÖDDEKÖPING; 498
 HERTUG ALBRECHT I ASKANIA AF SACHSEN-
 WITTENBERG; 638
 HERTUG ALMOS ARPAD AF KROATIEN; 643
 HERTUG ANSEGISEL AF AUSTRASIA; 117
 HERTUG ARNULF "DEN ONDE" LUITPOLDINGER
 AF BAYERN; 403
 HERTUG ATO AF BUCHAU; 622
 HERTUG BERENGAR II AF SPOLETO; 621
 HERTUG BERNHARD I BILLUNG AF SACHSEN; 227
 HERTUG BERNHARD II BILLUNG AF SACHSEN;
 228; 415
 HERTUG BERNHARD III ASKANIA AF SACHSEN;
 637
 HERTUG BERNHARD PIPINID AF SANKT
 QUENTIN; 128
 HERTUG BILLUNG IV AF SACHSEN; 227
 HERTUG BOLESLAV I "DEN GRUSOMME"
 PREMYSLID AF BÖHMEN; 275; 338
 HERTUG BOLESLAV II "DEN FROMME"
 PREMYSLID AF BÖHMEN; 338
 HERTUG BOLESLAV III KRZYWOUSTY PIAST AF
 POLEN; 341; 348; 476; 494; 649
 HERTUG BORIVÓJ I PREMYSLID AF BÖHMEN; 273
 HERTUG BRETISLAV I "FORNYEREN"
 PREMYSLID AF BÖHMEN; 339
 HERTUG BRUNO II AF SACHSEN-ENGERN; 144
 HERTUG BURCHARD I HUNFRIDING AF SWABIEN;
 351
 HERTUG BURCHARD II AF SWABIEN; 352; 363
 HERTUG CARLOMAN PIPINID AF FRANKEN; 147
 HERTUG CHARLES MARTEL "HAMMEREN"
 PIPINID AF FRANKEN; 118; 128; 147
 HERTUG CONRAD "DEN YNGRE" WELF AF ØVRE
 BOURGOGNE; 149
 HERTUG CONRAD "DEN ÆLDRE" WELF AF
 AUXERRE; 148; 361
 HERTUG DANGERUTIS AF LITHAUEN; 572
 HERTUG EBERHARD LUITPOLDINGER AF
 BAYERN; 403
 HERTUG EBLES II MANZER AF AQUITANIEN; 207
 HERTUG ERIK ABELSON AF SLESVIG; 488
 HERTUG ERIK II AF SLESVIG; 496

HERTUG FREDERICH I STAUFEN AF SWABIEN;
 410; 473
HERTUG GEROLD AF VINZGAU; 126
HERTUG GODFRED "NORMANNEREN" AF
FRISIEN; 151
HERTUG GOTFRID AGILOFINGER AF
ALEMANNIEN; 125
HERTUG HEINRICH "MED DEN GYLDNE VOGN"
WELF AF NEDRE BAYERN; 622
HERTUG HEINRICH I BABENBERG AF FRANKEN;
 130
HERTUG HENRI LE DAMOISEAU CAPET AF
BOURGOGNE; 477
HERTUG HENRIK "DEN FEDE" AF SACHSEN; 377;
 629
HERTUG HENRIK IX "DEN SORTE" WELF AF
BAYERN; 626
HERTUG HENRIK X "DEN STOLTE" WELF AF
BAYERN; 627
HERTUG HERMANN I BILLUNG AF SACHSEN; 373
HERTUG HERMANN II AF SWABIEN; 362; 416
HERTUG HNABI AGILOFINGER AF ALEMANNIEN;
 125; 229
HERTUG HUGUES "DEN STORE" AF FRANKRIG;
 152
HERTUG HUGUES II "DEN GENERTE" AF TOURS;
 148; 150
HERTUG HUOCHING AGILOFINGER AF
ALEMANNIEN; 125
HERTUG JOHAN I AF SACHSEN-LAUNBURG; 496
HERTUG KASIMIR I "GENSKABEREN" PIAST AF
POLEN; 336
HERTUG KONRAD "DEN RØDE" SALIER AF
LORRAINE; 363
HERTUG KONRAD AF SWABIEN; 362; 406; 564; 624
HERTUG KORSRIDDER HEINRICH II
JASOMIRGOTT BABENBERG AF ØSTRIG; 641
HERTUG KORSRIDDER HENRIK "LØVEN" WELF
AF SACHSEN; 630
HERTUG KORSRIDDER LEOPOLD V "DEN
VIRTUOSE" BABENBERG AF ØSTRIG; 642
HERTUG KORSRIDDER LEOPOLD VI "DEN
GLORVÆRDIGE" BABENBERG AF ØSTRIG; 647
HERTUG KORSRIDDER MIESZKO III "DEN
GAMLE" AF POLEN; 494
HERTUG KORSRIDDER SAMBOR II AF POMMERN;
 635
HERTUG KORSRIDDER WELF IV AF BAYERN; 625
HERTUG LAMBERT I WIDONID AF NANTES; 114;
 226
HERTUG LUIDOLF "DEN STORE" AF SACHSEN;
 144; 225; 351
HERTUG LUITPOLD AF BAYERN; 231
HERTUG MAGNUS BILLUNG AF SACHSEN; 416; 626
HERTUG MENEROT AF BIHARI; 370
HERTUG MESTWIN I "DEN FREDELIGE"
SAMBORIDE AF POMMERN; 495; 635
HERTUG MIESZKO I PIAST AF POLEN; 276; 334
HERTUG MIESZKO III "DEN GAMLE" AF POLEN;
 649
HERTUG MIHALY ARPAD AF UNGARN; 407
HERTUG OLDRICH PREMYSLID AF BÖHMEN; 339
HERTUG OTTO "DEN OPHØJEDE" LUIDOLFINGER
AF SACHSEN; 145; 234
HERTUG OTTO "DEN RIGE" ASCANIA AF
SACHSEN; 417
HERTUG OTTO I SALIER AF KÄRNTEN; 364
HERTUG OTTO II AF BAYERN; 376
HERTUG OTTO II AF SWABIEN; 376
HERTUG OTTO III BILLUNG AF SACHSEN; 416
HERTUG PIPIN II PIPINID "DEN MELLEASTE" AF
HERSTAL; 118
HERTUG POPPO II POPPONID AF THÜRINGEN; 401
HERTUG RANULF I AF AQUITANIEN; 205
HERTUG RATBOD BABON AF AUSTRASIA; 111
HERTUG RICHARD I "DEN FRYGTLOSE " AF
NORMANDIET; 578
HERTUG RICHARD II "DEN GODE" AF
NORMANDIET; 578
HERTUG ROBERT I "DEN ÆLDRE" CAPET AF
BOURGOGNE; 477
HERTUG ROBERT I AF HESBAYE; 400
HERTUG ROBERT II AF NEUSTRIA; 119
HERTUG RUTHARD ALAHOLFINGER AF
ALEMANNIEN; 229
HERTUG SANKT EBERHARD AF MARCHIA OG
FRIULI; 129; 403
HERTUG SANKT KNUD LAVARD ERIKSEN AF
SLESVIG; 323; 392; 633
HERTUG SOBIESLAW I AF POMMERN; 495
HERTUG THEODO II AGILOFINGER AF BAYERN;
 114
HERTUG THEUTBOLD II AGILOFINGER AF
ALEMANNIEN; 229
HERTUG VALDEMAR IV AF SLESVIG; 496
HERTUG VAZUL ARPAD AF UNGARN; 407
HERTUG VRATISLAUS I PREMYSLID AF BÖHMEN;
 275
HERTUG WARTISLAW I "BEKENDEREN" AF
POMMERN; 390
HERTUG WICHBERT AF SACHSEN; 146
HERTUG WILLIAM III CAPITE STUPÆ AF
AQUITANIEN; 207
HERTUG WLADISLAW I HERMAN PIAST AF
POLEN; 336
HERTUG WLADISLAW II "DEN EKSILEREDE" AF
POLEN; 348
HERTUGINDE ADELE AF TOURS; 148; 361

HERTUGINDE ADELE GERLOC ROLFSDATTER AF NORMANDIET; 208
HERTUGINDE ADELEJDA AF POLEN; 407
HERTUGINDE AGNES AF WAIBLINGEN; 641
HERTUGINDE AGNES BABENBERG AF ØSTRIG; 375; 648
HERTUGINDE AGNES SALIER AF WAIBLINGEN; 367; 410; 473
HERTUGINDE AVA AF TOURS; 148
HERTUGINDE BAVA AF TOURS; 150
HERTUGINDE BEATA AF HOHENWART; 623
HERTUGINDE BIAGOTA PREMYSLAVNA AF STOKOW; 276; 338
HERTUGINDE BILICHILDE II RORGONID AF MAINE; 205
HERTUGINDE BRIGITTE AF DANMARK; 637
HERTUGINDE CLEISNOD AF FRIULI; 114
HERTUGINDE DOBRAWA PREMYSLID AF BÖHMEN; 276; 334
HERTUGINDE DODA AF POITERS; 119
HERTUGINDE DRAHOMIRA AF STODOR; 275
HERTUGINDE EILIKA BILLUNG AF SACHSEN; 416
HERTUGINDE EILIKA LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT; 235
HERTUGINDE ELISABETH AF SACHSEN LAUENBURG; 496
HERTUGINDE EMILIENNE AF POITOU; 207
HERTUGINDE EMMA AF MELNIK; 338
HERTUGINDE EMMA AGILOFINGER AF ALEMANNIEN; 126
HERTUGINDE ERMENGARDE WIDONID AF NANTES; 226
HERTUGINDE EUDOXIA IZYASLAWNA AF KIEV; 494
HERTUGINDE FOLCHAIDE AF SALZBURG; 114
HERTUGINDE GEBERGA AF BOURGOGNE; 353; 416
HERTUGINDE GERTRUD AF BRAUNSCHWEIG; 377; 629
HERTUGINDE GISELA AF NIVELLES; 151
HERTUGINDE GISELA KAROLINGER AF CYSOING; 129; 403
HERTUGINDE GUNDELINDA AF ALSACE; 128
HERTUGINDE GUNNOR AF NORMANDIET; 578
HERTUGINDE HASALDA AF SACHSEN; 143
HERTUGINDE HEDWIG BABENBERG AF FRANKEN; 130
HERTUGINDE HEDWIG BABENBERG AF SACHSEN; 234
HERTUGINDE HEDWIG LUIDOLFINGER AF FRANKRIG; 152
HERTUGINDE HELIE ERMENGARDE AF SEMUR; 477
HERTUGINDE HELLETRUDE AF LORRAINE; 621
HERTUGINDE HERESWINTA AF ALEMANNIEN; 126
HERTUGINDE HILDEGARD AF STADE; 228
HERTUGINDE IDA NIELSDATTER AF DANMARK; 391
HERTUGINDE INGELTRUDE AF MARCHIA OG FRIULI; 130
HERTUGINDE ITTA AF NANTES; 115; 226
HERTUGINDE JUDITH AF BRETAGNE; 580
HERTUGINDE JUDITH AF FLANDERN; 580; 626
HERTUGINDE JUDITH AF KÄRNTEN; 364
HERTUGINDE JUDITH AF SÜLICHGAU; 403
HERTUGINDE JUDITH LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT; 340
HERTUGINDE JUDITH PREMYSLID AF BÖHMEN; 340
HERTUGINDE KATUN ANASTASIA AF BULGARIEN; 408
HERTUGINDE LUITGARDE AF LORRAINE-VERDUN; 404
HERTUGINDE LUITGARDE AF SACHSEN; 351
HERTUGINDE LUITGARDE LUIDOLFINGER AF SACHSEN; 363
HERTUGINDE MARGRETHE ELISABETH AF POMMERN-RÜGEN; 496
HERTUGINDE MARIA DOBRONIEGA RURIKID AF KIEV; 336
HERTUGINDE MATILDA AF MECKLENBURG; 634
HERTUGINDE ODA BILLUNG AF SACHSEN; 144; 225; 351
HERTUGINDE ODRAD AF SACHSEN; 146
HERTUGINDE RAGINSUINDA AF PAPPENHEIM; 229
HERTUGINDE REGELINDA AF NELLENBURG; 352; 363
HERTUGINDE REGELINDIS LUIDOLFINGER AF SWABIEN; 361; 406; 564; 624
HERTUGINDE RICHENZA AF BAYERN; 376
HERTUGINDE ROTRUDE AF AUSTRASIA; 119; 128; 147
HERTUGINDE SALOMEA PIAST AF BERG-SCHELKLINGEN; 342; 476; 494; 649
HERTUGINDE SANKT LUDMILA AF BÖHMEN; 274
HERTUGINDE SOPHIE ARPAD AF UNGARN; 409; 416
HERTUGINDE ULVHILD OLAVSDATTER AF NORGE; 415
HERTUGINDE WILLISWINT AF HESBAYE; 400
HERTUGINDE WOJSLAWA AF POMMERN; 631
HERTUGINDE WOJSLAWA POWALA WOJSLAWIC AF POMMERN; 495
HERTUGINDE WULFHILDA BILLUNG AF SACHSEN; 626
HERTUGINDE ZBISLAWA SVIATOPOLKOVNA AF KIEV; 347

HERTUGINDE ZWINISLAWNA AF POMMERN; 494;
 635
HERVOR HEIDREKSDATTER AF REIDGOTERNE;
 241
HIBERIE RURICE AF LIMOGES; 109
HICHA HUNFRIDING AF SWABIEN; 363
HILDA AF HOHENWART; 406
HILDA AF METZ; 113
HILDA EIRIKSDATTER AF VESTFOLD; 300; 302
HILDEGARD AF STADE; 228
HILDEGARD AF VINZGAU; 126; 144
HILDEGARD AF WESTERBURG; 226
HILDEGARD ESIKO AF RHEINHAUSEN; 228
HILDEGARD KNUDSATTER AF DANMARK; 492
HILDEGARDE POPPONID AF KÜHBACH; 401
HILDEGUN AF BORNHOLM; 279
HILDEGUND AF MÖDLING; 405
HILDIBERGA AF ALAMANNIEN; 229
HILDIS AF VANDALERNE; 241
**HILLE CORTSDATTER MOLTKE AF
 STEENSGAARD;** 667
HILLE JEPSDATTER SKAVE TIL NØRREGAARD;
 544
HILMA EMILIA JOHANNESDOTTER FRA HULT;
 786
HIMERIUS III AF APAMAEA; 108
HJORDIS EYLIMASDOTTER AF REIDGOTERNE;
 247
HLODVER THORFINN SON AF ORKNEY; 357
HNABI AGILOFINGER AF ALEMANNIEN; 125; 229
**HOFINDE OLUF SKAMMELSØN BILD AF
 NORRINGTOFT;** 551
HOFMARSKAL TERTELLUS AF GATINAIS; 122
HOGNE EYSTEINSON AF TRONDHEIM; 299
**HOLGER GREGERSEN KROGNOS TIL
 VITTSKÖFLE;** 661
HOLMFRED EBERNS AF KALUNDBORG; 271
HOLMFRID ERIKSDOTTER AF SVERIGE; 491
HORDA-KÅRE ASLAKSSON AF HORDALAND; 586
**HOTELEJER RESTAURATØR JOHANNES
 GERHARD CHRISTENSEN FRA TAARBÆK;** 770
**HOVARD JOHNSON BJØRKEDAL AF
 MORITSGÅRDEN;** 596
**HOVMESTER SØREN HENDRIK MARTIN
 JØRGENSEN FRA DIERNÆS;** 768
HRIPPSIMIJA BAGRATUNI AF ARMENIEN; 467
HRIPSIMIJA FRA ARMENIEN; 465
HUGO "ABBEDEN" KAROLINGER AF FRANKEN;
 122
HUGO II AF DAGSBURG; 564
HUGO MARTIN JOHANSSON FRA GÖTEBORG; 791
HUGO VII RAUCUS AF NORDGAU; 564
HUGO VIII TIL EGUISHEIM; 564
HUGUES "DEN STORE" AF FRANKRIG; 152
HUGUES CAPET AF FRANKRIG; 153
HUGUES II "DEN GENERTE" AF TOURS; 148; 150
HULDRICK AF SACHSERNE; 138
HUNDA-STEINARSON AF NORDMÆNDENE; 586
HUOCHING AGILOFINGER AF ALEMANNIEN; 125
**HUSMAND CHRISTOFFER RASMUSSEN FRA
 HALEHUS;** 702
HUSMAND EMMIK JENSEN FRA SØRNINGE; 699
HUSMAND HANS LUDVIGSEN FRA RAABYMAGLE;
 682
HUSMAND JENS PEDERSEN FRA TÅRNVED; 699
HUSMAND KNUD HANSEN FRA RAABYMAGLE; 683
**HUSMAND MATTHIAS HANNIBALSEN FRA
 SODERUP;** 754
**HYDARNES I "DEN ÆLDRE" ARCHAEMENID AF
 ARMENIEN;** 86
**HYDARNES II "DEN YNGRE" ARCHAEMENID AF
 PERSIEN;** 87
HYDARNES III ACHAEMENID AF ARMENIEN; 87
HYLLUS HERAKLEIDAE AF TRAKIEN; 25
HYMAYEAK MAMIKONID AF ARMENIEN; 461
HYPERMNESTRA INACHID AF ARGOS; 18
HYSTASPES ACHAEMENID AF BACTRIEN; 76; 83
**HØVDING BJØRN FARMAN HARALDSSON AF
 VESTFOLD;** 412
**HØVDING HORDA-KÅRE ASLAKSSON AF
 HORDALAND;** 586
HØVDING PALNER TOKESSEN FRA FYN; 278
HØVDING SKAGE SKOFTESON AF NORDMØRE;
 490
HØVDING STEIGAR-TORE TORDSEN AF STEIG; 593
HØVDING ÅGE TOKESSEN AF FYN; 279
HÅKON FINN SON SKJALGE AF TJØTTA; 491
**HÅKON JARL "DEN STORE" SIGURDSON AF
 NORGE;** 272; 491; 585; 590
HÅKON JARL ERIKSON AF NORGE; 277
HÅKON TIL HUNDORP; 598
HÅREK ØYVINDSON SKJALGE AF TJØTTA; 490
HÅVARD JOHNSON BJØRKEDAL; 596
**IAMBlichus (JULIUS IAMBlichus ANTONIUS)
 AF CHALCIS;** 108
IAMBlichus II AF APAMAEA; 108
**IAMBlicus (IAMBlichus SOHAEMUS) AF
 EMESA;** 106
IAMBlicus I AF EMESA; 94
IAMBlicus II AF EMESA; 95
IDA AF ALEMANNIEN; 229
IDA AF BLIESKASTEL; 631
IDA AF FORMBACH-RATELNBERG; 374
IDA BRUNONEN AF STADE; 565
**IDA CAROLINE NYGREN (FØDT JACOBSEN) FRA
 GÖTEBORG;** 788

IDA LYDERSDATTER HOLCK TIL
STØVRINGGAARD; 523; 715
IDA NIELSDATTER AF DANMARK; 391
IDE HARTVIGSDATTER KRUMMEDIGE AF KALØ;
673
IDE JENSDATTER JUEL AF LENGSHOLM; 660
IGNOTA PLAUTIA FRA ROM; 435
IGOR RURIKID AF KIEV; 287
ILSEBE AF TREYDEN; 573
ILSEBE OTTOSDATTER UEXKÜLL AF ELLISTER;
573
IMMA AF KATLENBURG; 396
IMMA AF LEINEGAU; 396
IMTRUD AF AVALGAU; 235
INACHUS AF ARGOS; 14; 18
INDUSTRIA FRA NARBONNE; 202
INGA CHRISTENSEN FRA KØBENHAVN; 769
INGA MARGIT JOHANSSON (FØDT LØNN) FRA
GÖTEBORG; 790
INGA VIKINGDATTER AF AGA; 592
INGE "DEN ÆLDRE" STENKILSSON AF SVERIGE;
321; 390; 591
INGE ANDERSDATTER FROST AF ULLERUP; 710
INGE IVERS DATTER LUNGE AF AUNSBJERG; 651
INGE JENSDATTER FERKE AF STRANDBYGAARD;
711
INGE ROTFELD TIL BRATSKOV; 618
INGE THORKILDS DATTER GLOB TIL TØDSØ; 558
INGEBJØRG EINARSDATTER AF AUSTRÅTT; 589
INGEBJØRG GUTTORMSDATTER AF STEIG; 593
INGEBJØRG ULVILDS DATTER SMØR; 597
INGEBORG "TYRNE" HARALDS DATTER AF
HEDEBY; 303
INGEBORG ANDERSDOTTER FRA FÄHN; 780
INGEBORG ERIKSDOTTER FRA BASTEDALEN; 783
INGEBORG ESBERNSDATTER HVIDE TIL
KALUNDBORG; 615
INGEBORG FRA HALLAND; 398
INGEBORG HANSDATTER FRA JERSIE; 745
INGEBORG HANSDATTER FRA
VIVETJØRNEGAARD; 749
INGEBORG KARLS DATTER RANI AF HARRESTED;
503
INGEBORG LUDVIGSDATTER FRA BUSSEMARK;
680
INGEBORG MSTISLAWNA RURIKID AF KIEV; 322;
392; 633
INGEBORG OTTARSDOTTAR AF GÖTALAND; 278
INGEBORG PALNESDATTER JUUL AF
STØVRINGGAARD; 517
INGEBORG PEDERSDATTER FRA SØNDRE
JERNLØSE; 705
INGEBORG RANI AF ØSTERGAARD; 504

INGEBORG SAXESDATTER ULDSAX TIL
SKULLEREUPSHOLM; 529
INGEBORG SLET; 715
INGEBORG THRANSDATTER AF SULA; 258
INGEBORG TRYGGVASDATTER AF VIKEN; 305; 357
INGEFRED ASSERSDATTER HVIDE AF
FJENNESLEV; 284
INGEFRED MANDERUP FRA SKIBBY; 600
INGEFRED TOKES; 502
INGEFRED TORBENS DATTER GALEN AF
TOMMARP; 501
INGEGERD AF OD; 711
INGEGERD PEDERSDATTER KRABBE AF
ØSTERGAARD; 505
INGEGERD RASMUSDOTTER FRA SVARTEBORG;
785
INGEGERD SVERKERSDATTER AF SVERIGE; 492
INGELGER AF ANJOU; 122
INGELTRUDE AF MARCHIA OG FRIULI; 130
INGELTRUDE AF PARIS; 206
INGER AF HOLMSTRUP; 720
INGER EMILIE KJÆRS DAM (FØDT NIELSEN) AF
KIRSTINEDAL; 759
INGER ERIKSDATTER AF FALSTER; 265; 284
INGER HANNIBALS DATTER AF
STENDYSSEGAARD; 754
INGER JENSDATTER FRA SØRNINGE; 699
INGER KIRSTINE NIELSDATTER FRA REISTRUP;
703
INGER LARSDATTER FRA POLLERUP; 609
INGER OLS DATTER FRA STÆRKENSE; 758
INGER STIGSDATTER HAK; 666
INGERD AF KAAS; 534
INGERD AF TUBETORP; 530; 531
INGERD JENSDATTER KALF AF VINDERUP; 617
INGEVALD ERIKSSON FRA ASPÅNG; 781
INGIBIÖRG HARALDS DATTER AF NORGE; 320
INGIBJØRG YNGVASDOTTER AF UPPSALA; 239
INGIBJØRG THORKELSDATTER AF VIKEN; 281
INGIGERD "SANKT ANNA" OLOFSDOTTER
MUNSÖ AF NOVGOROD; 310; 337; 346; 565
INGILD AF WESSEX; 217
INGJALD "DEN HVIDE" HELGISON AF DUBLIN; 354
INGJALD "DEN ONDHJERTEDE" ANUNDSSON AF
UPPSALA; 296
INGJERD JEPS DATTER SEEFELD TIL TVEDE; 654
INGOBERGA AF PARIS; 136
INGONDE AF FRANKERNE; 136
INGRID BIRGITTE TELLÉUS (FØDT JOHANSSON)
FRA GÖTEBORG.; 792
INGRID GUTTORMSDATTER AF REIN; 613
INGRID RAGNALDS DATTER AF NORGE; 591
INGRID SIGURSDATTER AF VESTFOLD; 583

INGVAR "DEN HØJE" EYSTEINSSON AF UPPSALA;
 295
 INGVOR UDSEN ROTFELD TIL BRATSKOV; 619
 INSIDER HANS JENSEN FRA HOLME-OLSTRUP; 774
 IO INACHID AF ARGOS; 14
 IOHANNES "SNURBART" ARSACID AF BYZANS; 462
 IOHANNES ANGELOS DUKAS AF BYZANS; 648
 IOHANNES ARSACID AF KARENITIDE; 461
 IOHANNES DOUKAS AF BYZANS; 468
 IOHANNES KOMNENOS AF BYZANS; 470; 646
 IOLE AF OECHALIA; 25
 IOTAPE AF MEDIEN OG ANTROPENE; 94
 IOTAPE ORONTID AF COMMAGENE; 94
 IRENA ARPAD AF UNGARN; 640
 IRENE DOUKAINA (IRENE DOUKAINA AUGUSTA)
 AF BYZANS; 469; 640
 IRENE PEGONITISSA FRA BYZANS; 469
 IRINA AF MURUM; 566
 IRMGARD AEMILIA AF TURIN; 377
 IRMGARD AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 419
 IRMGARD KNUDSDATTER AF DANMARK; 392
 IRMHILD AF SACHSEN; 302
 IRMHILDE AF HARZGAU; 233
 IRMINGARD PILGRIMID AF ROTT; 404
 IRMINTRUD AF GLEIBERG; 624
 ISEMBARD AF THURGAU; 128
 ISHEMBAT AF KUSH; 58
 ISIAS PHILOSTORGOS AF KAPPEDOKIEN; 94
 ISRID GUDBRANDSDOTTER AF STEIG; 593
 ISTEMABET AF ÆGYPTEN; 56
 ISAAC II ANGELOS AF BYZANS; 472
 ITA AF SCHWABIEN; 401
 ITA AF ÖHNINGEN; 624
 ITTA AF NANTES; 115; 226
 ITTA AF NIVELLES; 117
 IVAN VLADISLAV KOMITOPULOS AF BULGARIEN;
 467
 IVAR "VIDFAVNE" HALVDANSSON AF SKÅNE; 242
 IVAR ANDERSSON FRA ÅNNERÖD; 780
 IVAR HALFDANSSON AF OPPLAND; 299
 IVAR LYKKE "DEN ÆLDRE" TIL SVOGERSLEV;
 721
 IVAR SUNESEN FRA SOGN; 591
 IVER AF ASPA; 598
 IVER IVERSEN LUNGE TIL TOKSVÆRD; 542; 651
 IVER JENSEN DYRE TIL TIRSBÆK; 536
 IVER JENSEN JUEL TIL ØGELSTRUP; 545; 561
 IVER KNUDSEN RUDBÆK; 716
 IVER ROSENKRANTZ; 672
 IVER TOKESEN SALTENSEE AF TYSTOFTE; 524
 IZIASLAV YAROSLAVOVICH AF RUSLAND; 346
 IZYASLAV II MSTISLAVICH AF KIEV; 476; 494
 IZYASLAV VLADIMIROVICH RURIKID AF
 POLOTSK; 327; 329
 JACOB GRUBBE TIL SÆRSLEV; 665
 JACOB GUDMANDSEN FRA LERBÆK; 610
 JACOB HANSEN FRA ØLSEMAGLE; 740
 JACOB NIELSEN AF NØRRE HALLAND; 398
 JACOB NIELSEN FRA ØLSEMAGLE; 742
 JACOB OLSEN FRA SKÆLSKØR; 766
 JACOB OLUFSEN FRA HOLSTEINBORG; 767
 JACOB OLUFSEN LUNGE TIL HØISTRUP; 666
 JACOB PEDERSEN MUNCH FRA SØMARK; 680
 JACOB PEDERSEN SKRAM TIL RUNDHOF; 525
 JACOB PEHRSSON FRA HÖGSÄTER; 787
 JACOB PERSSON FRA RÄNNELANDA; 787
 JACOB SPLID FASTI AF RIBE; 544
 JACOB SUNESEN GALEN AF MØN; 387
 JANUSZ WOJSLAWIC POWAL; 494
 JARL ARNMOD ARNVIDSON ARNUNGE AF MØRE;
 382
 JARL ASBJØRN ULFSEN SPRAKLING I DANMARK;
 266
 JARL ASSER "RIG" SKJALMSEN HVIDE TIL
 FJENNESLEV; 268; 284
 JARL BJØRN HUNDA-STEINARSON AF
 NORDMÆNDENE; 586
 JARL BRUSI SIGURDSON AF ORKNEY; 357
 JARL DUNCAN AF CAIRTHNESS; 355
 JARL EAHLMUND AF KENT; 217
 JARL EILIV BÅRDSSON AF SUNNØRE; 590
 JARL EINARR TØRVE-EINARR ROGNVALDSON AF
 ORKNEY; 356
 JARL EIRIK HUNDA-STEINAR GURISON AF
 DANELAGEN; 586
 JARL ERIK AF FALSTER; 265
 JARL ERLING SKJALGSSON AF SOLA; 380; 490; 586
 JARL EYSTEIN "DEN LARMENDE" IVARSON AF
 OPPLAND; 299
 JARL EYSTEIN HOGNASON AF TRONDHEIM; 299
 JARL FINN ARNESSON AF HALLAND; 589
 JARL GODWIN WULFNOTHSON AF WESSEX; 314;
 581
 JARL HALVDAN AF FINNMARK; 320
 JARL HLODVER THORFINNSON AF ORKNEY; 357
 JARL HOGNE EYSTEINSON AF TRONDHEIM; 299
 JARL HÅKON FINNSON SKJALGE AF TJØTTA; 491
 JARL IVAR HALFDANSSON AF OPPLAND; 299
 JARL KORSRIDDER ANDERS NIELSEN DUE TIL
 TUBETORP; 530; 553
 JARL KORSRIDDER GUTTORM ÖSTMANSSON AF
 SVEALAND OG JÄMTLAND; 613
 JARL KORSRIDDER SUNE EBBESEN GALEN AF
 SKÅNE; 386

JARL LJOT "DEN BLEGE" TORESSON AF MØRE;
590

JARL NIELS ALEXANDERSEN DUE AF FALSTER;
344; 529

JARL ORM EILLIVSSON AF OPPLAND; 590

JARL OTTAR AF GÖTALAND; 278

JARL RAGNALD "DEN GAMLE" ULFSSON AF
SKARA; 305

JARL RAGNALD BRUSESON AF ORKNEY; 357

JARL RIDDER NIELS JUUL AF JYLLAND; 516

JARL ROGNVALD "DEN KLOGE" EYSTEINSON AF
MØRE OG ROMSDAL; 356; 590

JARL SIGURD DRIGA HLODVARSON AF ORKNEY;
357

JARL SIGURD HÅKONSON AF LADE; 272

JARL SKJALM "HVIDE" TOKESON TIL
FJENNESLEV; 267; 385; 632

JARL STEVNER AF WALES; 279

JARL SUNE EBBESEN GALEN AF SKÅNE; 422; 500

JARL SVEND HÅKONSON AF NORGE; 491

JARL THORFINN "HOVEDSKALSKLØVER"
EINARSON AF ORKNEY; 356

JARL THRAND AF SULA; 258

JARL THRUGOT "FAGERSKIND" ULFSEN AF
GALICIEN; 278

JARL TORE "DEN TAVSE" RAGNALDSSON AF
MØRE; 590

JARL TORGILS SPRAKLING BJØRNSSON MUNSÖ
AF UPPSALA; 262; 315

JARL TOSTIG GODWINSON AF NORTHUMBRIEN;
581

JARL ULF "DEN GAMLE" TOSTESSON AF SKARA;
305; 357

JARL ULF TORGILSSON SPRAKLING AF
DANMARK; 262; 266

JARL ULV "GALICIENFARER" AF DANMARK; 278

JARL VESETE AF BORNHOLM; 279

JARL ÆDRIC AF WESSEX; 313

JARL ÆTHELFRITH AF MERCIA; 313

JARL ÆTHELHELM AF WILTSHIRE; 313

JARL ÆTHELMAER "DEN STOLTE" CILD AF
VESTWESSEX; 314

JARL ÆTHELWEARD "HISTORIKEREN" AF
VESTWESSEX; 313

JAROMAR I AF RÜGEN; 492

JAROMAR II AF RÜGEN; 493

JAROPOLK PJOTR IZYASLAVICH RURIKID AF
RUSLAND; 329

JEFROSINIA ROSTSLAVNA PEREYASLAVSKAYA
RURIKID; 567

JENS "GAMLE" NIELSEN GRØN TIL RASK; 675

JENS ABELSEN FRA RAABYMAGLE; 606

JENS ANDERSEN HOLM; 766

JENS ANDERSEN HOLM FRA KERTEMINDE; 766

JENS BERTELSEN FRA VIUM; 773

JENS BONDE; 601

JENS BUGGE TIL BUGGESHOLM; 528

JENS CHRISTENSEN FRA SØNDRE JERNLØSE; 705

JENS DYRE TIL TIRSBÆK; 535

JENS EMMIKSEN FRA SØRNINGE; 699

JENS GUNNISEN; 519

JENS HANSEN FRA STUBBERUP; 689

JENS JACOBSEN GALEN AF MØN; 388

JENS JENSEN DAUDING FRA THISTED; 775

JENS JENSEN FERKE AF SØBORG; 711

JENS JENSEN LÆNDI TIL KAAS; 533

JENS JENSEN SLET TIL GUDUMLUND; 715

JENS JOENSEN FRA SØMARK; 679

JENS KALF TIL VINDERUP; 617

JENS LAGESEN DYRE TIL TIRSBÆK; 535

JENS LARSEN FRA ØSTERMARK; 685

JENS LAURENSEN MUUS TIL STENALT; 670

JENS LAURIDZEN FRA STUBBERUP; 605; 680

JENS LÆNDI TIL KAAS; 511

JENS MADSEN FRA RAABYMAGLE; 684

JENS MADSEN FRA ØSTERMARK; 604

JENS MADSEN GEDDE FRA AALEBÆK; 683

JENS MADSEN KAMP; 695

JENS NIELSEN BANG AF ASSENS; 718

JENS NIELSEN DUE TIL TESSEBØLLE; 530; 543

JENS NIELSEN FRA HJERTEBJERG; 685

JENS NIELSEN FRA KARLSTRUP; 757

JENS NIELSEN GALEN TIL NÆSBYHOLM; 720

JENS NIELSEN GRIIS; 537

JENS NIELSEN JUUL FRA RIBE; 517

JENS NIELSEN LÆNDI TIL KAAS; 533

JENS NIELSEN LØVENBALK TIL AUNSBJERG; 652

JENS NIELSEN RODSTEN TIL LENGSHOLM; 661

JENS NIELSEN ROSENKRANTZ TIL
HEVRINGHOLM; 672

JENS NIELSEN TIL OD; 711

JENS OGISEN FRA STUBBERUP; 689

JENS PALLESEN JUEL TIL ØGELSTRUP; 545; 557;
660

JENS PEDERSEN BAGER FRA BIRKEVANG; 739

JENS PEDERSEN BILDE FRA MAGLEBY; 606

JENS PEDERSEN FRA KVANDLØSE; 704

JENS PEDERSEN FRA SØMARK; 681

JENS PEDERSEN FRA TÅRNVED; 699

JENS PEDERSEN RAAE FRA SØMARKE; 683

JENS PEDERSEN SEYE FRA SØMARK; 606

JENS PEDERSEN SPUR FRA UDBY; 695

JENS PETER LARSEN TIL SVENSLETTERGAARD;
706

JENS RAFVAD TIL ALSTED; 558

JENS RASMUSSEN SCHOUF FRA ULLEMARK; 690

JENS SLET; 715
JENS SPURRE FRA PRÆSTØ; 685
JENS SVENDSEN FRA KARLSLUNDE; 752
JENS UNKERSEN AF LUNDE; 721
JENS UNKERSEN FRA LUND; 720
JEP ABSALONSEN THOTT TIL SØRUP; 531
JEP JEPSEN FRA VOLLERUP; 692
JEP MOGENSEN SEEFELD TIL DAHLSGAARD; 654
JEP NILAUSEN; 755
JEP PEDERSEN FRA TAAGERUP; 756
JEP UNKERSEN TIL HØNNERUP; 722
JEPPE ANDERSEN FRA NØRRE JERNLØSE; 769
JEPPE CHRISTENSEN FRA NØRRE VALLINGERØD; 703
JEPPE CHRISTIANSEN BRUUN FRA STUBBERUP; 678
JEPPE HANS OLSEN FRA TUNE; 757
JEPPE JESPERSEN FRA TAASTRUP; 677
JEPPE OLUFFSEN FRA KARLSLUNDE; 753
JEPPE PEDERSEN HALD FRA MANDEMARK; 678
JEPPE RASMUSSEN FRA MANDEMARK; 678
JEPPE RASMUSSEN ØSTER FRA SPEJLSBY; 608
JEPPE SØRENSEN FRA NØRRE VALLINGERØD; 703
JESPER NIELSEN; 677
JESPER RAASTED TIL NØRHOLM; 525
JIMENA MUNOZ AF ASTURIEN; 481
JOACHIM BJØRNSSEN BJØRN TIL GRAM; 669
JOACHIM JENSEN SPUR FRA UDBY; 695
JOCHUM JØRGENSEN SKOV; 695
JOCHUMLINE PEDERSEN FRA KERTEMINDE; 766
JOCONDUS AF LIMOGES; 204
JOEN OLSSON FRA TRÄSVALL; 780
JOHAN AF MÖLLER; 573
JOHAN BERGMAND FRA FINLAND; 765
JOHAN CHRISTIAN PEDERSEN FRA JERSIE; 745
JOHAN CHRISTIAN THOMSEN FRA FAVERVRÅ; 776
JOHAN I AF SACHSEN-LAUNBURG; 496
JOHAN I RANTZAU TIL RANTZAU; 652
JOHAN III BARDEWISCH AF UEXKÜLL; 572
JOHAN JOHANSSON FRA ÅKSÅTER; 787
JOHAN MOLTKE TIL STRIDFELD; 541
JOHAN PETTER JACOBSSON FRA HULT; 788
JOHAN RATLOVSEN FRIIS TIL NEBEL; 559
JOHAN REINDORFF OXE FRA FRANKEN; 536
JOHAN ROPP AF ROSEN; 569
JOHANN I AF BRANDENBURG; 650
JOHANN I AF UEXKÜLL; 572
JOHANN II AF UEXKÜLL; 572
JOHANN TIL WRANGEL; 573
JOHANNA BENGTSBOTTER FRA ÅNNERÖD; 779
JOHANNA JOHANNESDOTTER FRA JULSERÖD; 782
JOHANNA JOHANSBOTTER FRA VASSÄNDEN; 782
JOHANNA LARSDOTTER FRA BERGET; 785
JOHANNA LIN KJÆRSBAM TELLÈUS FRA AALBORG; 792
JOHANNE ANDERSBOTTER GRØN AF TAMDRUP; 676
JOHANNE ANDERSBOTTER PANTER TIL ASDAL; 524; 532; 660
JOHANNE ANDERSBOTTER STENBRIKKE AF ASDAL; 506
JOHANNE ESKILDSBOTTER HØG AF STENSHEDE; 660
JOHANNE HANSBOTTER FRA FLØNG; 756
JOHANNE KIRSTINE BRUUN THOMSEN FRA TAPS; 776
JOHANNE KIRSTINE PEDERSBOTTER FRA FRIHEDSTOFT; 745
JOHANNE LARSDOTTER FRA STENLØSE; 755
JOHANNE MADSDOTTER FRA HAARBØLLE; 691
JOHANNE MARIE HANSBOTTER FRA LANGTVED; 764
JOHANNE MARIE JACOBSDOTTER AF KRABBESHOLM; 764
JOHANNE NIELSDOTTER SKADE AF GRANLIDEN; 611
JOHANNE RASMUSDOTTER FRA LENDEMARK; 610
JOHANNE THUESBOTTER SKEEL AF LENGSHOLM; 717
JOHANNE TØMMERMANDS FRA MANDEMARK; 678
JOHANNES ASMUNDSSON FRA SVARTEBORG; 779
JOHANNES ERLANDSEN GALEN TIL ELLINGE; 720
JOHANNES GERHARD CHRISTENSEN FRA TÅRBÆK; 770
JOHANNES GULLBRANDSSON FRA PIPEN; 782
JOHANNES GUNDESEN GRUBBE AF LØGUMKLOSTER; 664
JOHANNES HOLCK TIL EJERSBØL; 523
JOHANNES IVARSSON FRA ÅNNERÖD; 780
JOHANNES JOHANESSON FRA ÅNNERÖD; 781
JOHANNES KRUCKOW AF TRUESTRUP; 599
JOHANNES NIELSEN SLET TIL GUDUMLUND; 715
JOHANNES OLSSON FRA JULSERÖD; 784
JOHANNES PALNESEN MUNK TIL ESKEBJERG; 664
JOHANNES POULSEN MUNK TIL HOLBÆKGAARD; 653
JOHANNES SKEELESEN; 535
JOHANNES TAGESEN MUUSÆ TIL BREMHOLM; 670
JOHN BJØRKEDAL; 596
JOMFRU INGE IVERSBOTTER LUNGE AF AUNSBJERG; 651
JOMSVIKING VAGN ÅGESEN AF FYN; 280
JON ARNESEN SMØIRBALTE AF HUK; 586; 613

JON ERLANDSSON LOEN AF SETTEN; 597
 JON HALLKJELLSON SMØR TIL HUK; 587; 591
 JON HALLVARDSSON SMØR AF FYRI; 595
 JON HÅVARDSSON BJØRKEDAL AF ØRSKOG; 596
 JON JONSEN LILLE SKRAM TIL TOVSKOV; 498
 JON LITLE JONSEN GALEN TIL TOMMARP; 501
 JON OLOFSSON FRA ÅNNERÖD; 787
 JON PEDERSEN LILLE SKRAM; 498
 JON RAGNALDSON SMØR AF RYGGE; 592
 JON RAGNALDSSON SMØR TIL URKA; 591
 JON RANESEN RANI AF GJORSLEV; 271
 JON REIMATSEN TIL LILLE VÆRLØSE; 501
 JONAS DAUDING KJÆRS DAM FRA KØGE; 777
 JONAS WILHELMSSON FRA KRÅKATORPET; 789
 JORDTORPARE ELIAS ÅBERG FRA SKOGEN; 790
 JUBA I AF NUMIDIEN; 104
 JUBA II AF MAURITANIEN; 104
 JUDITH AF ALSACE; 228
 JUDITH AF BAYERN; 129; 205
 JUDITH AF BRETAGNE; 580
 JUDITH AF FLANDERN; 580; 626
 JUDITH AF KÄRNTEN; 364
 JUDITH AF POLEN; 649
 JUDITH AF SCHWALENBERG; 398
 JUDITH AF SÜLICHGAU; 403
 JUDITH AF WETTERAU; 362
 JUDITH AF ÖHNINGEN; 234; 396; 564; 565
 JUDITH KAROLINGER AF BOURGOGNE; 207
 JUDITH KAROLINGER AF WESSEX; 215
 JUDITH LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT; 340
 JUDITH PREMYSLID AF BÖHMEN; 340
 JUDITH WELF AF AUXERRE; 361
 JUDITHE NIELSDATTER BORRE FRA
 ELMELUNDE; 677
 JULIA ANTONIA CÆSAR FRA ROM; 101
 JULIA CAESARIS MINOR FRA ROM; 189
 JULIA DEN YNGRE (VIPSANIA JULIA AGRIPPINA
 MINOR) AF ROM; 193
 JULIA DEN ÆLDRE (JULIA AUGUSTI MAJOR) AF
 ROM; 193
 JULIA PAULA FRA ROM; 194
 JULIA URANIA AF MAURETANIEN; 105
 JUNIA BRUTA FRA ROM; 176
 JUNIA PRIMA FRA ROM; 427
 JUNIA SECUNDA FRA ROM; 427
 JUSTINA (FLAVIA JUSTINA AUGUSTA) AF ROM;
 450
 JUTLANTHE AF OBODRITTERNE; 138
 JUTTA AF MERSEBURG; 373
 JUTTA ASKANIA AF SACHSEN; 649
 JUTTE THOMASDATTER VESTENI AF
 TVEDSGAARD; 674
 JÜRGEN AF MÖLLER; 573
 JÜRGEN ROPP AF ROSEN; 570
 JØKUL KARISSON AF KVENLAND; 298
 JØRGEN ANDERSEN FRA MAGLEBY; 689
 JØRGEN ANDERSEN FRIIS TIL HARALDSKÆR; 534
 JØRGEN BODILSEN AF BORUP; 518
 JØRGEN CHRISTENSEN FRA HOVEDSKOV; 686
 JØRGEN CHRISTIAN LARSEN FRA BREGNINGE;
 768
 JØRGEN HANSEN FRA FLØNG; 753
 JØRGEN HANSEN FRA VIVETJØRNEGAARD; 748
 JØRGEN HANSEN JUEL TIL BRINK; 549
 JØRGEN HANSEN SCHOU FRA NØRRE JERNLØSE;
 770
 JØRGEN JEPSSEN FRA STEGE; 692
 JØRGEN JØRGENSEN TIL GRANLIDEN; 611
 JØRGEN LARSEN FRA FRIHEDSTOFT; 744
 JØRGEN LARSEN TIL GRANLIDEN; 608
 JØRGEN LAURITSEN GROTHE FRA EBELNÆS; 607
 JØRGEN MÅNSSON FRA LÅGUM; 784
 JØRGEN NIELSEN FRA BUSSEMARK; 690
 JØRGEN NIELSEN GROTHE FRA TAASTRUP; 608
 JØRGEN OLSEN TIL AAHØJGAARD; 746
 JØRGEN OLUFSEN FRA MANDEMARK; 678
 JØRGEN PEDERSEN STAUR AF NERVIK; 601
 JØRGEN RASMUSSEN KURREMAND FRA
 MANDEMARK; 689
 JØRUND YNGVARSSON AF UPPSALA; 240
 KAMMERMESTER JENS DYRE TIL TIRSBÆK; 535
 KAMMERMESTER RIDDER NIELS PECK TOKESSEN
 SALTENSEE TIL BIRKESDAM; 520; 546
 KAMMERMESTER RIDDER NIELS PEDERSEN
 RANI TIL VARPELEV; 512; 711
 KAMMERMESTER RIDDER OFFE DYRE DEN
 YNGRE; 535
 KAMMERMESTER RIDDER OFFE STIGSEN HVIDE
 TIL ESKEBJERG; 663
 KAMMERMESTER RIDDER PEDER
 MARGRETHESEN RANI TIL VARPELEV; 511
 KAREN ANDERSDATTER FRA KELDBY; 609
 KAREN ANDERSDATTER FRA RAVNEHUSET; 702
 KAREN ANDERSDATTER FRA SPEJLSBY; 608
 KAREN CHRISTIERNSDATTER FASTI AF GAMMEL
 ROSTVED; 545; 557; 660
 KAREN CHRISTOFFERSDATTER FRA REISTRUP;
 703
 KAREN ERIKSDATTER SALTENSEE AF SØHOLM;
 662
 KAREN HANSDATTER AF STENDYSSEGAARD; 756
 KAREN HANSDATTER FRA EBELNÆS; 608
 KAREN HANSDATTER FRA HERRINGLØSE; 758
 KAREN HANSDATTER GURRE FRA BENNEBO; 702
 KAREN HENNINGSDATTER FRA KUNDBY; 770
 KAREN HENRIKSDATTER STAUR AF REIN; 601

KAREN JENSDATTER FRA BUSSEMARK; 689
KAREN JENSDATTER FRA MARBJERG; 753
KAREN JEPSDATTER FRA NØRRE VALLINGERØD;
 704
KAREN JUEL; 676
KAREN JØRGENDATTER JUEL AF ODDEN; 559
KAREN KNUSDATTER; 601
KAREN LARSDATTER FRA KIRKE VÆRLØSE; 765
KAREN LARSDATTER FRA LUNDHØJGAARD; 753
KAREN LAURIDSDATTER FRA BORRE; 606
KAREN LAURITZDATTER FRA LILLE VALBY; 751
KAREN MADSDATTER FRA SKOVHUSE; 691
KAREN MARIE DAUDING (FØDT NIELSEN) FRA
RØNNE; 775
KAREN MARIE JENSDATTER FRA HJERTEBJERG;
 685
KAREN MORTENSDATTER; 695
KAREN MORTENSDATTER FRA UDBY; 686
KAREN MORTENSDATTER FRA ØLSEMAGLE; 740
KAREN NIELSDATTER AF SÆBYGAARD; 763
KAREN NIELSDATTER BANNER AF ASDAL; 533
KAREN NIELSDATTER BRUUN FRA TAASTRUP; 677
KAREN NIELSDATTER FRA ØSTERMARK; 603
KAREN NIELSDATTER NEERGAARD FRA ØRSTED;
 763
KAREN OLES FRA MARBJERG; 753
KAREN OLUFSDATTER FRA BIRKEVANG; 739
KAREN OLUFSDATTER FRA KARLSLUNDE; 753
KAREN PALLESDATTER JUEL AF ØGELSTRUP; 562
KAREN PEDERSDATTER BILDE FRA SØMARK; 607
KAREN PEDERSDATTER FRA HERRINGLØSE; 758
KAREN PEDERSDATTER FRA KVANDLØSE; 704
KAREN PEDERSDATTER FRA POLLERUP; 693
KAREN PEDERSDATTER FRA STUBBERUP; 679; 689
KAREN PEDERSDATTER FRA TJØRNEMARK; 692
KAREN PEDERSDATTER FRA VÆRLØSE; 765
KAREN PETERSDATTER FRA NIELSTRUPGAARD;
 744
KAREN VESTENIE AF SØBYGAARD; 548
KARI BENGTSBOTTER FRA DALEN; 779
KARI FORNJOTSSON AF KVENLAND; 298
KARIN ANDERSDOTTER FRA HÖGEN; 787
KARIN JACOBSDOTTER FRA DUSGÅRD; 780
KARIN JOHANNES FRA DALEN; 779
KARIN JOHANSBOTTER FRA PIPEN; 782
KARIN JONSDOTTER FRA BODANE; 787
KARIN JONSDOTTER FRA KRÅKATORPET; 789
KARIN THORSBOTTER FRA LÅGHEM; 784
KARINE MOLTKE AF KYSE; 667
KARL "DEN STORE" PIPINID AF FRANKEN; 120;
 126; 144
KARL II "DEN SKALDEDE" KAROLINGER AF
FRANKEN; 205; 215

KARL JENSEN GALEN TIL ELLINGE; 720
KARL MARTIN JOHANSSON FRA GÖTEBORG; 791
KARL NIELSEN RANI TIL HARRESTED; 503
KARL VII SVERKERSSON AF SVERIGE; 633
KAROLINA CHARLOTTA OLSSON (FØDT
PETTERSBOTTER) FRA JULSERÖD; 786
KASHTA NIMAATRE AF ÆGYPTEN; 53; 59
KASIMIR I "GENSKABEREN" PIAST AF POLEN; 336
KASPER DAUDING KJÆRS DAM FRA KØGE; 777
KATHELUG AF VARPELEV; 512
KATHRINE OLLESDATTER FRA VÆRLØSE; 764
KATRANIDE AF ARMENIEN; 465
KATUN ANASTASIA AF BULGARIEN; 408
KEJSER ALEXIOS I KOMNENOS AF BYZANS; 470;
 640
KEJSER ANASTASIOS I DICORUS AF BYZANS; 449
KEJSER ANTONIUS PIUS AF ROM; 428
KEJSER ARCADIUS AF BYZANS; 455
KEJSER AUGUSTUS AF ROM; 190
KEJSER CONSTANTIUS CLORUS "DEN BLEGE" AF
ROM; 437; 443
KEJSER CONSTANTIUS III AF ROM; 453
KEJSER CYRUS II "DEN STORE" ACHAEMENID AF
PERSIEN; 74
KEJSER GORDIAN I AF ROM; 162
KEJSER GORDIAN III AF ROM; 163
KEJSER HENRIK III SALIER AF TYSKLAND; 365
KEJSER HENRIK IV SALIER AF TYSKLAND; 366
KEJSER IOHANNES II "DEN GODE" KOMNENOS
AF BYZANS; 640
KEJSER ISAAC II ANGELOS AF BYZANS; 472
KEJSER KARL II "DEN SKALDEDE" KAROLINGER
AF FRANKEN; 205
KEJSER KONRAD II "DEN ÆLDRE" SALIER AF
TYSKLAND; 364
KEJSER KONSTANTIN "DEN STORE" AF ROM; 439
KEJSER KONSTANTIN III AF ROM; 201
KEJSER LOTHAR I AF ITALIEN OG FRANKEN; 150;
 211; 226; 621
KEJSER LOTHAR III AF SÜPPINGENBURG; 628
KEJSER LOUIS "DEN FROMME" KAROLINGER AF
FRANKEN; 127; 149; 205; 230
KEJSER LOUIS II "DEN YNGRE" AF ITALIEN; 211
KEJSER LUCIUS VERUS AF ROM; 436
KEJSER MARKUS AURELIUS AF ROM; 433
KEJSER MAXIMIAN AF ROM; 441
KEJSER OLYBRIUS AF BYZANS; 450
KEJSER OTTO I "DEN STORE" LUIDOLFINGER AF
TYSKLAND; 330; 361; 363
KEJSER OTTO II LUIDOLFINGER AF TYSKLAND;
 332
KEJSER PETRONIUS MAXIMUS AF ROM; 445

KEJSER PHARAO ARTAXERXES I LONGIMANUS
 ACHEMAENID AF PERSIEN; 83; 85
KEJSER PHARAO ARTAXERXES II MNEMON
 ACHEMAENID AF PERSIEN; 85
KEJSER PHARAO DARIUS I "DEN STORE"
 ACHAEMENID AF PERSIEN; 77
KEJSER PHARAO DARIUS II OCHUS ACHEMAENID
 AF PERSIEN; 84
KEJSER PHARAO XERXES I "DEN STORE"
 ACHAEMENID AF PERSIEN; 81
KEJSER PUPIENUS AF ROM; 185
KEJSER ROMANOS IV DIOGENES AF BYZANS; 644
KEJSER SANKT KARL "DEN STORE" PIPINID AF
 FRANKEN; 120; 126; 144
KEJSER SANKT KONSTANTIN IX
 "MONOMACHOS" AF BYZANS; 311
KEJSER THEODOSIUS I "DEN STORE" AF ROM;
 451; 455
KEJSER THEODOSIUS II "DEN YNGRE" AF
 BYZANS; 456
KEJSER VALENTIN I AF ROM; 442
KEJSER VALENTIN III AUGUSTUS AF ROM; 453
KEJSER VESPASIAN AF ROM; 195
KEJSERINDE AELIA EUDOXIA AUGUSTA AF
 BYZANS; 456
KEJSERINDE AGNES AF POITOU; 366
KEJSERINDE ANNA DALASSENE AF BULGARIEN;
 645
KEJSERINDE BERTHA AF SAVOYEN; 366
KEJSERINDE CLAUDIA CRISPINA FRA ROM; 437
KEJSERINDE EADGYTH AF ENGLAND; 360; 363
KEJSERINDE ENGELBERGA AF FRIULI; 149
KEJSERINDE ERMENGARDE AF HESBAYE; 149; 230
KEJSERINDE ERMENGARDE AF TOURS; 150; 211;
 226; 621
KEJSERINDE EUDOXIA "DEN ÆLDRE" AF
 BYZANS; 458
KEJSERINDE EUTROPIA AF ROM; 441; 443
KEJSERINDE FAUSTA AF ROM; 442
KEJSERINDE FAUSTINA "DEN YNGRE " AF ROM;
 431
KEJSERINDE FAUSTINA "DEN ÆLDRE" AF ROM;
 430
KEJSERINDE FAUSTINA AUGUSTA AF ROM; 442
KEJSERINDE FLAVIA MAXIMIANA THEODORA AF
 ROM; 443
KEJSERINDE GALLA AF ROM; 451
KEJSERINDE GALLA PLACIDA AF ROM; 452
KEJSERINDE GISELA AF SWABIEN; 362; 565
KEJSERINDE HERINA AF BYZANS; 473
KEJSERINDE HILDEGARD AF VINZGAU; 126; 144
KEJSERINDE IRENE DAUKAINA AF BYZANS; 469;
 640
KEJSERINDE JUDITH AF BAYERN; 129
KEJSERINDE JUSTINA AF ROM; 450
KEJSERINDE LUCILLA AF ROM; 434
KEJSERINDE PLACIDIA AF BYZANS; 458
KEJSERINDE RICHENZA AF NORTHEIM; 629
KEJSERINDE SANKT ADELAIDE AF ITALIEN; 331
KEJSERINDE SANKT AELIA FLACILLA AF ROM;
 455
KEJSERINDE SANKT EUDOXIA AF BYZANS; 457
KEJSERINDE SANKT IRENA ARPAD AF UNGARN;
 640
KEJSERINDE SANKT THEODORA AF BYZANS; 448
KEJSERINDE SCRIBONIA AF ROM; 174
KEJSERINDE SEXTIA CETHEGILLA AF ROM; 185
KEJSERINDE THEOPHANU AF BYZANS; 332
KEJSERINDE TRANQUILINA AF ROM; 164
KERSTEN ROPP AF ROSEN; 570
KETILL "FLADNÆSE" BJØRNSON AF ISLES OF
 MAN; 354
KHAN AEPÄ II AF CUMANERNE; 567
KHAN OSEN AF CUMANERNE; 567
KHEDEBNEITHHIRBINET AF ÆGYPTEN; 62
KHOSROVANUIH AF ARMENIEN; 463
KIERSTIN ERIKSDOTTER FRA ÖBYN; 786
KIERSTIN GUNNARSDOTTER FRA VASSÄNDAN;
 781
KIERSTIN LARSDOTTER FRA STENANE; 786
KIRSTEN ANDERSDATTER FRA ELMELUNDE; 603
KIRSTEN ANDERSDATTER KYRNING AF
 VITTSKÖFLE; 498; 531
KIRSTEN ANDERSDATTER SKEEL; 536
KIRSTEN BOSDATTER HØG; 560
KIRSTEN BRODERSDATTER TIL ASKOV MØLLE;
 763
KIRSTEN BUGGE AF BUGGESHOLM; 528
KIRSTEN CARSTENS DATTER FRA SKAMSTRUP;
 699
KIRSTEN CHRISTENS DATTER FRA ØLSEMAGLE;
 742
KIRSTEN CHRISTOPHERS DATTER LUNGE AF
 ODDEN; 559
KIRSTEN ENEVOLDSDATTER RAFVAD AF
 ALSTED; 559
KIRSTEN HANS DATTER FRA BALDERSBRØNDE;
 747
KIRSTEN HANS DATTER FRA BIDSINGE; 692
KIRSTEN HANS DATTER FRA POLLERUP; 609
KIRSTEN HEMMINGS DATTER FRA HJELM; 694
KIRSTEN IBS DATTER FRA KARLSLUNDE; 755
KIRSTEN IENS DATTER FRA VALBY; 755
KIRSTEN IVERS DATTER FRA VINDEBÆK; 696
KIRSTEN JENS DATTER FRA RAABYMAGLE; 684
KIRSTEN JEPS DATTER FRA MARUP; 704

KIRSTEN JEPSDATTER FRA TØLLØSE; 703
KIRSTEN JEPSDATTER RAASTED AF NØRHOLM;
 525
KIRSTEN JØRGENDATTER FRA ULLEMARK; 691
KIRSTEN JØRGENSEN AF AAHØJGAARD; 749
KIRSTEN KJØRSING AF BRATSKOV; 619
KIRSTEN KNUSDATTER FRA RAABYMAGLE; 683
KIRSTEN LARSDATTER FRA SYVENDEKØB; 699
KIRSTEN LARSES FRA ØSTERMARK; 685
KIRSTEN LAURITSDATTER FRA ØLSEMAGLE; 741
KIRSTEN LENERTSDATTER FRA STORE SALBY;
 748
KIRSTEN MADSDATTER FRA SØMARK; 683
KIRSTEN MADSDATTER FRA SØNDRE JERNLØSE;
 705
KIRSTEN NIELSDATTER BILD; 556
KIRSTEN NIELSDATTER FRA BIDSINGE; 609; 611
KIRSTEN NIELSDATTER FRA BIRKEVANG; 740
KIRSTEN NIELSDATTER FRA HALEHUS; 703
KIRSTEN NIELSDATTER FRA STEGE; 684
KIRSTEN NIELSDATTER FRA SØMARK; 679
KIRSTEN NIELSDATTER FRA ULLEMARK; 690
KIRSTEN OLES FRA KARLSLUNDE; 753
KIRSTEN OLSDATTER FRA JERSIE; 742
KIRSTEN OLSDATTER FRA KARLSLUNDE; 755
KIRSTEN OLUFFS FRA KARLSLUNDE; 753
KIRSTEN OLUFSS FRA AALEBÆK; 602
KIRSTEN PALLESDATTER JUEL TIL ALSTED; 558
KIRSTEN PEDERSDATTER FRA HØJELSE; 748
KIRSTEN PEDERSDATTER FRA KVANDLØSE; 704
KIRSTEN PEDERSDATTER FRA SODERUP; 704
KIRSTEN PEDERSDATTER FRA ØLSEMAGLE; 741
KIRSTEN POULSDATTER RAAE FRA
RAABYMAGLE; 683
KIRSTEN RASMUSDATTER FRA BREGNINGE; 699
KIRSTEN RASMUSDATTER FRA SKOVHUSE; 691;
 694
KIRSTEN SVENDS FRA KILDEBRØNDE; 752
KIRSTEN SØRENSEN FRA BUSENE; 606
KIRSTEN TIL ORMSTRUP; 560
KIRSTEN TIMMESDATTER KRUMMEDIGE TIL
TORBENFELD; 398
KIRSTIN ANDERSDOTTER FRA LÅGUM; 784
KIRSTIN CHRISTENSDOTTER FRA JULSERÖD; 783
KIRSTIN SVENDSDOTTER FRA BÄCKEVELL; 784
KIRSTINE ABSALONS; 502
KIRSTINE ALBRETSDATTER FRA BIDSINGE; 610
KIRSTINE HANSDATTER FRA BUSSEMARK; 605;
 678
KIRSTINE HANSDATTER FRA MAGLEBY; 689
KIRSTINE HANSDATTER FRA SØNDRE JERNLØSE;
 705

KIRSTINE HEMMINGSDATTER SEYE FRA
STUBBERUP HAVE; 605; 680
KIRSTINE JENSDATTER AF KAAS; 511
KIRSTINE PEDERSDATTER; 685
KIRSTINE PEDERSDATTER FRA SØMARK; 682
KIRSTINE TYGESDATTER LUNGE TIL
ASSERSTRUP; 539
KLAK-HARALD HALFDANSON AF HEDEBY; 302
KLOSTERFOGED EBERHARD VON
RATZENHOFEN; 402
KNUD "DEN HELLIGE" SVENDSEN AF DANMARK;
 264
KNUD ERIKSEN GYLDENSTJERNE TIL AAGAARD;
 528; 672
KNUD ERIKSSON AF HALLAND; 634
KNUD HANSEN FRA RAABYMAGLE; 683
KNUD III MAGNUSSON AF DANMARK; 488; 637
KNUD LAGESEN RUDBÆK; 716
KNUD LAVARD ERIKSEN AF SLESVIG; 323; 392; 633
KNUD MICHELSEN FRA SØMARK; 682
KNUD PEDERSEN HAS TIL HAREBJERG; 619
KOMMANDØR IOHANNES KOMNENOS AF
BYZANS; 646
KOMNENA AF BYZANS; 646
KONG ABAS INACHID AF ARGOS; 18
KONG ABEL VALDEMARSSØN AF DANMARK; 485
KONG ACHAEMENES AF PARSUMASH; 72
KONG ADILS "DEN STORE" OTTARSSON AF
UPPSALA; 293
KONG AEROPOS ARGAED AF MAKEDONIEN; 28
KONG AIGYPTOS INACHID AF ÆGYPTEN; 17
KONG ALCAEUS INACHID AF TIRYNS; 22; 23
KONG ALCETES ARGAED AF MAKEDONIEN; 28
KONG ALDGISL AF FRISERNE; 243
KONG ALEXANDER I ARGAED PHILHELLENE AF
MAKEDONIEN; 28
KONG ALFONSO "EROBREREN" HENRIQUES AF
PORTUGAL; 482
KONG ALFONSO V "DEN NOBLE" AF LEON; 479
KONG ALFONSO VI "DEN MODIGE" AF
CASTILLIEN OG LEON; 480
KONG ALFRED "DEN STORE" AF ENGLAND; 220;
 348
KONG AMYNTAS ARGAED AF MAKEDONIEN; 28
KONG AMYNTAS II ARGAED AF MAKEDONIEN; 29;
 30
KONG AMYNTAS III ARGAED AF MAKEDONIEN;
 30
KONG ANDREW I "DEN HVIDE" AF UNGARN; 337
KONG ANGANTYR HEIDRIKSSON AF
REIDGOTERNE; 241
KONG ANTIOCHUS I SOTER AF SELEUCIDRIGET;
 42

KONG ANTIOCHUS I THEOS ORONTID AF
 COMMAGENE; 92; 94
KONG ANTIOCHUS II THEOS AF SELEUCIDRIGET;
 43
KONG ANTIOCHUS III MEGAS AF
 SELEUCIDERIGET; 44; 49; 89; 90
KONG ANTIOCHUS IV EPIPHANES AF
 SELEUCIDRIGET; 90
KONG ANTIOCHUS VIII GRYPOS AF
 SELEUCIDRIGET; 52
KONG ANTIPATER AF MAKEDONIEN; 35
KONG ANUND ERIKSSON MUNSÖ AF BIRKA; 257
KONG ARCRISIUS INACHID AF ARGOS; 19
KONG ARGAEUS ARGÆD AF MAKEDONIEN; 27
KONG ARGOS PELASGOS INACHID AF ARGOS; 19
KONG ARIARAMNES ACHAEMENID AF
 PARSUMASH; 76
KONG ARIOBARZANES AF PONTUS; 45
KONG ARIOBARZANES I AF MEDIA ANTROPENE;
 94
KONG ARIOBARZANES PHILOROMAIUS AF
 KAPPEDOKIEN; 93
KONG ARISTOMACHUS HERAKLEIDAE AF
 TRAKIEN; 26
KONG ARNULF "DEN ONDE" LUITPOLDINGER AF
 BAYERN; 232
KONG ARSAMES ACHAEMENID AF PERSIEN; 76
KONG ARSAMES I ORONTID AF ARMENIEN,
 SOPHENE OG COMMAGNE; 88
KONG ARTAVASDES AF MEDIA ANTROPENE; 94
KONG ARTAXIAS IV ARSACID AF ARMENIEN; 461
KONG ASHOT I "DEN STORE" BAGRATUNI AF
 ARMENIEN; 465
KONG ASHOT II "JERNET" BAGRATUNI AF
 ARMENIEN; 466
KONG ASHURBANIPAL AF ASSYRIEN; 68
KONG ASTYAGES AF MEDIEN; 73
KONG AUN "DEN GAMLE" JØRUNDSSON AF
 UPPSALA; 240; 292
KONG BADERIC AF THÜRINGEN; 140
KONG BASINUS I AF THÜRINGEN; 135
KONG BASINUS II AF THÜRINGEN; 135
KONG BELA ARPAD AF UNGARN; 408; 639
KONG BELA II "DEN BLINDE" ARPAD AF UNGARN;
 644; 649
KONG BERENGAR II AF ITALIEN; 214
KONG BERMUDO II "DEN GIGTPLAGEDE" AF
 LEON; 478
KONG BERTHOLD AF SACHSERNE; 138
KONG BILLUNG AF OBODRITTERNE; 141
KONG BJØRN "DEN GAMLE" ERIKSSON MUNSÖ
 AF SVEAERNE; 257; 309
KONG BJØRN "JERNESIDE" RAGNERSSØN AF
 UPPSALA; 256
KONG BOLESLAW I "DEN MODIGE" PIAST AF
 POLEN; 334; 389
KONG BOSO AF PROVENCE; 212; 563
KONG BRAUT-ANUND INGVARSSON AF UPPSALA;
 296
KONG BUDIC AF SACHSERNE; 138
KONG CAMBYSES I ATRADATES ACHAEMENID
 AF ANSHAN; 72
KONG CARANUS HERAKLEIDAE AF
 MAKEDONIEN; 26
KONG CEAWLIN AF WESSEX; 217
KONG CEPHEUS AF AETHIOPIEN; 20
KONG CERDIC AF WESSEX; 216
KONG CHARIBERT I MEROVING AF PARIS; 136
KONG CHARLES III "DEN ENFOLDIGE"
 KAROLINGER AF FRANKEN; 234; 349
KONG CHILDEBERT III AF FRANKERNE; 203
KONG CHILDERIC I MEROVING AF FRANKERNE;
 132
KONG CHILPERIC AF BOURGOGNE; 134
KONG CHILPERIC I MEROVING AF NEUSTRIEN;
 140
KONG CHLODIO "LANGHÅR" AF FRANKERNE; 131
KONG CHLODIO V AF ØSTFRANKERNE; 131
KONG CHRISTOFFER II "UDEN LAND" AF
 DANMARK; 650
KONG CHRISTOPHER I AF DANMARK; 636
KONG CLODERIC "FADERMORDEREN" AF KØLN;
 111
KONG CLODEWIG I "DEN STORE" MEROVING AF
 FRANKERNE; 133
KONG CLOTHAR I "DEN GAMLE" MEROVING AF
 FRANKERNE; 134; 140
KONG CLOTHAR II "DEN UNGE" MEROVING AF
 FRANKERNE; 140
KONG COENUS ARGÆD AF MAKEDONIEN; 26
KONG CONRAD I "DEN FREDELIGE" AF
 BOURGOGNE; 353
KONG CREODA AF WESSEX; 216
KONG CYAXARES "DEN STORE" AF MEDIEN; 73
KONG CYNRIC AF WESSEX; 216
KONG CYRUS I ACHAEMENID AF ANSHAN; 72
KONG DAG AF VESTMARE; 300
KONG DAGOBERT AF ØSTFRANKERNE; 131
KONG DANAUS INACHID AF ARGOS; 17
KONG DEIOCES AF MEDIEN; 73
KONG DEMETRIUS I SOTER AF SELEUCIDRIGET;
 50
KONG DEMETRIUS II NICATOR AF
 SELEUCIDRIGET; 51
KONG EADBEORH AF NORTHUMBRIEN; 217
KONG EAFA AF KENT; 217

KONG EDMUND "DEN GAMLE" OLOFSSON AF SVERIGE; 321
KONG EDWARD "DEN ÆLDRE" AF ENGLAND; 348; 360
KONG EGBERTH AF WESSEX; 218
KONG EIGIL AUNSSON VENDELKROG AF UPPSALA; 292
KONG EIRIK VATNARSSON AF HORDALAND; 589
KONG ELECTRYON INACHID AF MYKENE; 21
KONG EODBALD AF KENT; 139
KONG EORMENRICH AF KENT; 138
KONG ERIK "EJEGOD" SVENDSEN AF DANMARK; 282; 323; 384
KONG ERIK "KLIPPING" AF DANMARK; 636
KONG ERIK "VEJRHAT" ANUNDSSON MUNSÖ AF GOTERNE OG SVEAERNE; 257
KONG ERIK BJØRNSSON MUNSÖ AF UPPSALA; 257
KONG ERIK SEGERSÄLL BJØRNSSON MUNSÖ AF SVERIGE; 309; 491
KONG ESHARHADDON AF ASSYRIEN; 67
KONG EYSTEIN "FJÆRT" HALFDANSON AF VESTFOLD; 300; 302
KONG EYSTEIN "HÅRDRÅDE" TRONDSOEN AF HEDMARK; 299
KONG EYSTEIN ADILSSON AF UPPSALA; 295
KONG FERDINAND I "DEN STORE" AF CASTILLIEN; 478
KONG FORNJOTUR AF KVENLAND; 298
KONG FRIEDLEIF I SKJOLDSSON AF LEJRE; 238
KONG FRIEDLEIF II FRODASSON AF LEJRE; 238
KONG FRIEDLEIF III FRODASSON AF DANERNE; 239
KONG FRODE I "FREDEGOD" FRIEDLEIFSSON AF LEJRE; 238
KONG FRODE II HAVARSSON AF DANERNE; 238
KONG FRODE III "FREDEGOD" AF DANERNE; 239
KONG FRODE IV "DEN FRÆKKE" FRIEDLEIFSSON AF DANERNE; 239
KONG FROSTI KARASSON AF KVENLAND; 298
KONG GEBICA AF BURGUNDERNE; 110
KONG GENEALD AF ØSTFRANKERNE; 131
KONG GEZA II ARPAD AF UNGARN; 647
KONG GORM "DEN GAMLE" HARDEKNUSSON KNYTLING AF DANMARK; 253
KONG GRIMUS AF RÜGEN; 389
KONG GUDRØD "DEN STORSLÅEDE" HALFDANSON AF VESTFOLD; 354
KONG GUDRØD "JAGTKONGEN" HALVDANSON AF VESTFOLD OG VINGULMARK; 300
KONG GUNDIAC AF BURGUNDERNE; 110
KONG GUNTHER AF BURGUNDERNE; 110
KONG HALFDAN "DEN GAMLE" FRODARSSON AF UPPSALA; 240; 243; 294
KONG HALFDAN "GULDTAND" SOLVESON AF SOLØR; 297
KONG HALFDAN "HVIDBEN" OLAFSON AF VESTFOLD; 297; 354
KONG HALFDAN II HARALDSON AF HEDEBY; 302
KONG HALFDAN SNJALLE HARALDSSON AF SKÅNE; 241; 299
KONG HALVDAN "DEN MILDE" EYSTEINSON AF ROMERIKE; 300
KONG HALVDAN "SORTE" GUDRØDSON AF VESTFOLD; 301
KONG HARALD "BLÅTAND" GORMSEN KNYTLING AF DANMARK OG NORGE; 254; 261
KONG HARALD "DEN GAMLE" VALDARSSON AF SKÅNE; 241
KONG HARALD "DEN TYNDE" HERBRANDSON AF VESTFOLD; 300
KONG HARALD "HÅRDRÅDE" AF NORGE; 358
KONG HARALD "HAARFAGER" HALVDANSON AF NORGE; 304; 320; 412; 590
KONG HARALD EYSTEINSON AF HEDEBY; 302
KONG HARALD GRENSKE GUDRØDSSON AF VESTFOLD; 412
KONG HARALD IV MAGNUSSON GILLE AF NORGE; 588
KONG HARDEKNUD AF DANMARK; 252
KONG HAROLD II GODWINSON AF ENGLAND; 315
KONG HARTWAKER AF SACHSERNE; 137
KONG HATHWIGATE AF SACHSERNE; 137
KONG HAVER "HÅNDSTÆRK" FRIEDLEIFSSON AF LEJRE; 238
KONG HEIDREKR "ULVEHAMMER" ANGANTYRSSON AF REIDGOTERNE; 241
KONG HELGI "DEN LYSE" OLAFSSON AF RINGRIKE OG OPPLAND; 354
KONG HENGIST AF KENT; 136; 138
KONG HENRIK "FUGLEFÆNGER" LUIDOLFINGER AF TYSKLAND; 145; 330; 350
KONG HUGUES CAPET AF FRANKRIG; 153
KONG HULDRICK AF SACHSERNE; 138
KONG HYLLUS HERAKLEIDAE AF TRAKIEN; 25
KONG HÅKON JARL "DEN STORE" SIGURDSON AF NORGE; 272; 491; 585; 590
KONG INACHUS AF ARGOS; 18
KONG INGE "DEN ÆLDRE" STENKILSSON AF SVERIGE; 321; 390; 591
KONG INGILD AF WESSEX; 217
KONG INGJALD "DEN ONDHJERTEDE" ANUNDSSON AF UPPSALA; 296
KONG INGVAR "DEN HØJE" EYSTEINSSON AF UPPSALA; 295
KONG IVAR "VIDFAVNE" HALVDANSSON AF SKÅNE; 242

KONG IZIASLAV YAROSLAVOVICH AF RUSLAND;
 346
KONG JUBA I AF NUMIDIEN; 104
KONG JUBA II AF MAURITANIEN; 104
KONG JØRUND YNGVARSSON AF UPPSALA; 240
KONG KARI FORNJOTSSON AF KVENLAND; 298
KONG KARL VII SVERKERSSON AF SVERIGE; 633
KONG KETILL "FLADNÆSE" BJØRNSON AF ISLES
OF MAN; 354
KONG KLAKE-HARALD HALFDANSON AF HEDEBY;
 302
KONG KNUD MAGNUSSON AF DANMARK; 488; 637
KONG KONRAD III AF TYSKLAND; 473
KONG LOTHAR II AF LOTHINGEN; 151
KONG LOUIS II "STAMMEREN" KAROLINGER AF
FRANKEN; 206; 349
KONG LOUIS II "TYSKEREN" KAROLINGER AF
BAYERN; 230
KONG LOUIS IV "DEN OVERSØISKE"
KAROLINGER AF FRANKEN; 350
KONG LYCAON INACHID AF ARCADIEN; 19
KONG LYNCEUS INACHID AF ARGOS; 17
KONG LYSIMACHUS AF TRAKIEN; 36
KONG MAGAS AF CYRENAICA; 39
KONG MAGNUS "BARFOD" OLAVSON KYRRE AF
NORGE; 383; 587; 592
KONG MAGNUS "STÆRKE" AF VESTGÖTALAND;
 488
KONG MEROVECH AF FRANKERNE; 132
KONG MIESZKO II LAMBERT PIAST AF POLEN;
 335; 347; 409
KONG MITHRIDATES CTISTERS AF PONTUS; 45
KONG MITHRIDATES I CALLINICUS ORONTID AF
COMMAGNE; 92
KONG MITHRIDATES II AF PONTUS; 45; 89
KONG MITHRIDATES II ORONTID AF
COMMAGNE; 94
KONG MITHRIDATES III AF PONTUS; 89
KONG MITHRIDATES III ORONTID AF
COMMAGNE; 94
KONG MITHRIDATES ORONTID AF ARMENIEN; 87
KONG MITHRIDATES V EUREGETES AF PONTUS;
 90
KONG NABONIDUS I AF BABYLON; 71
KONG NABOPOLASSAR AF BABYLON; 62
KONG NEBUKADNESAR II "DEN STORE" AF
BABYLON; 63
KONG NEBUKADNESAR IV ARAKHA AF BABYLON;
 71
KONG NIELS AF DANMARK; 390; 488
KONG NORBRIL AF NORTHUMBRIEN; 241
KONG OCHTA AF KENT; 138

KONG OLAF "DEN MILDE" VERMUNDSSON AF
DANERNE; 239
KONG OLAFUR "DEN HVIDE" INGJALDSON AF
DUBLIN; 354
KONG OLAFUR GUDRØDSON AF DUBLIN; 354
KONG OLAV "DEN STORE" BJØRNSON MUNSÖ
AF SVEA; 257; 261
KONG OLAV "DEN UHELDIGE" GUDBRANDSSON
AF NORGE; 593
KONG OLAV "GEIRSTAD-ALV" HARALDSON AF
VINGULMARK; 305
KONG OLAV KYRRA "DEN FREDFYLDTE"
HARALDSON AF NORGE; 383
KONG OLUF II HARALDSEN AF SKÅNE; 550
KONG OLUF SKÖTKONUNG ERIKSSON MUNSÖ AF
SVERIGE; 309; 320; 415
KONG ORONTES III ORONTID AF ARMENIEN; 88
KONG ORONTES IV ORONTID AF ARMENIEN; 88
KONG OTTAR EGILSSON VENDELKROG AF
UPPSALA; 293
KONG PEPIN CARLOMAN KAROLINGER AF
ITALIEN; 144; 226
KONG PEPIN III "DEN LILLE" PEPINID AF
FRANKEN; 120
KONG PERDICCAS ARGÆD AF MAKEDONIEN; 27
KONG PHARAMOND AF FRANKERNE; 131
KONG PHARNACES I AF PONTUS; 89
KONG PHILIP I ARGÆD AF MAKEDONIEN; 27
KONG PHILIP II "DEN ENØJEDE" ARGÆD AF
MAKEDONIEN; 31
KONG PHORONEUS INACHID AF ARGOS; 18
KONG PHRAORTES AF MEDIEN; 73
KONG PTOLEMÆUS I ORONTID AF COMMAGNE;
 88
KONG PTOLEMÆUS II AF MAURETANIEN; 105
KONG RADBOD I AF FRISERNE; 243
KONG RANDVER RADBARTSSON AF DANERNE;
 244
KONG RANULF II AF AQUITANIEN; 205
KONG RATISLAUS I AF RÜGEN; 389; 492
KONG RERIR SIGARSON AF HUNALAND; 246
KONG RHOAR HALFDANSSON AF DANERNE; 241
KONG RICHIMIR AF FRANKERNE; 131
KONG ROBERT I AF FRANKRIG; 152
KONG ROBERT II "DEN FROMME" CAPET AF
FRANKRIG; 209; 477
KONG RUDOLF I WELF AF ØVRE BOURGOGNE;
 149; 353
KONG RUDOLF II AF BOURGOGNE; 353
KONG SAHAK SEVADE AF ARTSAKH; 466
KONG SAMBAT I "MARTYREN" BAGRATUNI AF
ARMENIEN; 465
KONG SAMES I ORONTID AF SOPHENE OG
COMMAGNE; 88

KONG SAMES II (SAMOS THEOSEBES DIKAIOS)
ORONTID AF COMMAGNE; 89
KONG SANCHO I "BEFOLKEREN" AF PORTUGAL;
484
KONG SANKT JAROPOLK PJOTR IZYASLAVICH
RURIKID AF WYSCHGOROD; 329
KONG SANKT KNUD "DEN HELLIGE" SVENDSEN
AF DANMARK; 264
KONG SANKT LADISLAUS I ARPAD AF UNGARN;
639
KONG SANKT OLAV "DEN HELLIGE" HARALDSON
AF NORGE; 412
KONG SANKT ÆTHELBERHT AF KENT; 138
KONG SARGON II AF ASSYRIEN; 65
KONG SELEUCUS I NICATOR AF SELEUCIDRIGET;
41; 43
KONG SELEUCUS II KALLINIKOS AF
SELEUCIDRIGET; 44
KONG SELEUCUS IV PHILOPATOR AF
SELEUCIDRIGET; 49
KONG SENNACHERIB AF ASSYRIEN; 65
KONG SIEGHARD AF SACHSERNE; 138
KONG SIGEBERT "DEN HALTE" AF KØLN; 110
KONG SIGI AF HUNALAND; 246
KONG SIGMUND VØLSUNGSSON AF HUNNERNE;
246
KONG SIGURD "HJORT" HELGESON AF
RINGRIKE; 301
KONG SIGURD "RING" RANDVERSSON AF
DANERNE; 244
KONG SIGURD SYR HALFDANSON AF RINGRIKE;
358; 583; 588
KONG SKJOLD AF LEJRE; 238
KONG SNAER IN GAMLI JØKULSSON AF
KVENLAND; 298
KONG STENKIL RAGNALDSSON AF SVEA; 306
KONG SUNNO AF SUEVI; 131
KONG SVEND "TVESKÆG" HARALDSEN AF
DANMARK, NORGE OG ENGLAND; 258; 277
KONG SVEND ESTRIDSEN AF DANMARK; 263; 282;
390
KONG SVERKER I "DEN ÆLDRE" AF SVERIGE; 489;
633
KONG SVERKER II "DEN YNGRE" KARLSSON AF
SVERIGE; 634
KONG TEFNAKHT II SHEPSERE IRIBRE AF SAIS; 57
KONG TEISPES ACHAEMENID AF ANSHAN; 72; 76
KONG TEMENOS ARGÆD AF MAKEDONIEN; 27
KONG TEMENOS HERAKLEIDAE AF ARGOS; 26
KONG THEODEMIR AF ØSTFRANKERNE; 131
KONG THEODORICH AF ASSEBURG; 138
KONG THORRI SNAERSSON AF KVENLAND; 298
KONG THORSTEIN "DEN RØDE" OLAFSON AF
SKOTLAND; 355
KONG TIGLATH-PILESER III AF ASSYRIEN; 64
KONG TRYGGVE OLAVSSON AF VIKEN; 305; 381
KONG ULF AF SACHSERNE; 149
KONG VALDAR "DEN GAVMILDE" ROARSSON AF
SKÅNE; 241
KONG VALDEMAR "DEN STORE" KNUDSØN AF
DANMARK; 324; 388; 393
KONG VALDEMAR "SEJR" VALDEMARSSØN AF
DANMARK; 393; 485; 636
KONG VARAZDAT ARSACID AF ARMENIEN; 460
KONG VATNAR VIKARSSON AF HORDALAND; 589
KONG VERMUND FRODARSSON AF DANERNE; 239
KONG VIKAR ALREKSSON AF AGDAR; 589
KONG VISVALDIS RURIKID AF JERSIKA; 571
KONG VRAMSHAPUR ARSACID AF ARMENIEN; 461
KONG VRATISLAUS II PREMYSLLID AF BÖHMEN;
340
KONG VØLSSUNG RERSSON AF HUNNERNE; 246
KONG WARTISLAV AF RÜGEN; 389
KONG WERNICKE AF SACHSEN; 142; 143; 302
KONG WIDUKIND "DEN STORE" AF SACHSERNE;
142; 146; 149
KONG YNGVI "SVITJOD" ALREKSSON AF
UPPSALA; 239; 240
KONG ÆLLA II AF NORTHUMBRIEN; 252
KONG ÆSC AF KENT; 138
KONG ÆTHELRED "DEN FROMME" AF WESSEX
OG KENT; 312
KONG ÆTHELWULF AF WESSEX; 219; 312
KONGELIG MØNTMESTER KØBMAND POVL
FECHTEL FRA KØBENHAVN; 733
KONRAD "DEN RØDE" SALIER AF LORRAINE; 363
KONRAD AF HOHENWART; 406
KONRAD AF REINHAUSEN; 397
KONRAD AF SWABIEN; 362; 406; 564; 624
KONRAD AF WETTERAU; 362
KONRAD AF ÖRTENAU; 234
KONRAD I "DEN ÆDLE" AF EBERSTEIN; 398
KONRAD I AF RØNING; 402
KONRAD II "DEN ÆLDRE" SALIER AF TYSKLAND;
364
KONRAD II AF RØNING; 402
KONRAD II AF WASSEL; 379
KONRAD II WETTIN AF GROITZSCH; 650
KONRAD III AF TYSKLAND; 473
KONSTANTIN "DEN STORE" (GAIUS FLAVIUS
VELERIUS AURELIUS CONSTANTINIUS
AUGUSTUS) AF ROM; 439
KONSTANTIN III (FLAVIUS CLAUDIUS
CONSTANTINUS AUGUSTUS) AF ROM; 201

KONSTANTIN IX "MONOMACHOS" AF BYZANS;
 311
KONSTANTINOS DIOGENES AF BYZANS; 645
KONSTOSTEPHANIE AF VESTBULGARIEN; 468
KONSUL AFRANIUS HANNIBALIANUS AF ROM; 443
KONSUL ANASTASIUS AF BYZANS; 447
KONSUL ANTONIUS AF ROM; 428
KONSUL ANTONIUS MARCELLINUS II AF LYON;
 200
KONSUL APPIUS ANNIUS TREBONIUS GALLUS AF
ROM; 157
KONSUL AQUILLIUS NIGER AF ROM; 187
KONSUL AREOBINDUS AF BYZANS; 459
KONSUL ASINIUS GALLUS AF ROM; 184
KONSUL AURELIUS FULVUS "DEN YNGRE" AF
ROM; 428
KONSUL AURELIUS FULVUS "DEN ÆLDRE" AF
ROM; 428
KONSUL CORNELIUS SALVIDIENUS ORFITUS AF
ROM; 178
KONSUL CORNELIUS SCIPIO SALVITO AF ROM;
 173
KONSUL DECIMUS JUNIUS SILANUS AF ROM; 427
KONSUL FLAVIUS AFRANIUS SYAGRIUS AF ROM;
 202
KONSUL FLAVIUS ANICIUS OLYBRIUS "DEN
YNGRE" FRA BYZANS; 460
KONSUL FLAVIUS CONSTANTINUS FELIX AF
ROM; 201
KONSUL FLAVIUS JULIUS AGRICOLA AF ROM; 201
KONSUL FLAVIUS JULIUS CONSTANTIUS AF ROM;
 443; 450
KONSUL FLAVIUS MAGNUS AF ROM; 202
KONSUL FLAVIUS PAULUS AF BYZANS; 445; 450
KONSUL FLAVIUS PROBUS "DEN YNGRE" AF
BYZANS; 450
KONSUL GAIUS ASINIUS POLLIO AF ROM; 183
KONSUL GAIUS ASINIUS POLLIO MINOR AF ROM;
 185
KONSUL GAIUS AVIDIUS NIGRINUS "DEN YNGRE"
AF ROM; 435
KONSUL GAIUS MEMMIUS MINOR AF ROM; 156
KONSUL GENERAL AGRIPPA AF ROM; 182
KONSUL GENERAL QUINTUS PETILIUS CERIALIS
AF ROM; 198
KONSUL GNAEUS CORNELIUS AQUILIUS ORFITUS
AF ROM; 187
KONSUL GNAEUS CORNELIUS PATERNUS AF
ROM; 187
KONSUL GNAEUS POMPEJUS STRABO AF ROM;
 167
KONSUL HERODES ATTICUS AF ROM; 160
KONSUL LEPIDUS PAULLUS MINOR AF ROM; 176;
 194
KONSUL LOLLIANUS MAVORTIUS AF ROM; 187
KONSUL LUCIUS AEMILIUS PAULLUS AF ROM; 194
KONSUL LUCIUS AEMILIUS PAULLUS MAJOR AF
ROM; 174
KONSUL LUCIUS AURELIUS COTTA AF ROM; 188
KONSUL LUCIUS AURELIUS COTTA DEN YNGRE
AF ROM; 188
KONSUL LUCIUS CAECILIUS METELLUS CALVUS;
 154
KONSUL LUCIUS CAECILIUS METELLUS
DALMATICUS; 154
KONSUL LUCIUS CORNELIUS CINNA MAJOR AF
ROM; 171
KONSUL LUCIUS CORNELIUS CINNA MINOR AF
ROM; 172
KONSUL LUCIUS COSSONIUS EGGIUS MARULUS
AF ROM; 179
KONSUL LUCIUS JULIUS CÆSAR III AF ROM; 100
KONSUL LUCIUS LICINIUS CRASSUS; 167
KONSUL LUCIUS SCRIBONIUS LIBO IV AF ROM;
 172
KONSUL LUCIUS SCRIBONIUS LIBO V AF ROM; 172
KONSUL MARCUS AEMILIUS LEPIDUS MAJOR AF
ROM; 174; 426
KONSUL MARCUS ANNIUS VERUS AF ROM; 429;
 432
KONSUL MARCUS ANTONIUS ORATOR AF ROM;
 101
KONSUL MARCUS APPIUS BRADUA AF ROM; 157
KONSUL MARCUS CRASSUS FRUGI I AF ROM; 171
KONSUL MARCUS CRASSUS FRUGI II AF ROM; 172;
 430
KONSUL MARCUS LICINIUS CRASSUS AF ROM; 170
KONSUL MARCUS LIVIUS DRUSUS "DEN ÆLDRE"
AF ROM; 175
KONSUL MARCUS VIPSANIUS AGRIPPA AF ROM;
 193
KONSUL MUNATIUS PLANCUS AF ROM; 177
KONSUL PLANCUS PAULINUS AF ROM; 177
KONSUL PUBLIUS LICINIUS CRASSUS AF ROM; 180
KONSUL PUBLIUS LICINIUS CRASSUS DIVES AF
ROM; 180
KONSUL PUBLIUS METILIUS NEPOS AF ROM; 156
KONSUL PUBLIUS MUCIUS QUINTUS SCAEVOLA
AF ROM; 166
KONSUL PUBLIUS MUCIUS SCAEVOLA "DEN
YNGRE" AF ROM; 166
KONSUL PUPIENUS AFRICANUS AF ROM; 186
KONSUL QUINTUS SERVILIUS CAEPIO "DEN
ÆLDRE" AF ROM; 175
KONSUL QUINTUS SULPICIUS CAMERINUS
PETICUS AF ROM; 173

KONSUL SABIANUS AF BYZANS; 446
KONSUL SALVIDIENUS ORFITUS AF ROM; 178
KONSUL SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS AF ROM; 178
KONSUL SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MAJOR AF ROM; 179
KONSUL SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MINOR AF ROM; 179; 187
KONSUL SEXTUS JULIUS CÆSAR AF ROM; 100; 188
KONSUL TIBERIUS CLAUDIUS ATTICUS HERODES AF ROM; 159
KONSUL TITUS CURTIUS MANCIA AF ROM; 431
KONSUL TITUS FLAVIUS CLEMENS AF ROM; 195
KONSUL TITUS FLAVIUS SABINUS II AF ROM; 195
KONSUL TITUS FLAVIUS SABINUS III AF ROM; 195
KONSUL TITUS FLAVIUS TITANUS MINOR AF ROM; 200
KONSUL TITUS SULPICIANUS AF ROM; 200
KONSUL VETTIUS JUSTUS "DEN ÆLDRE" AF ROM; 450
KONSUL VIR ANTONIUS MARCELLINUS III AF LYON; 200
KONSUL VIR CREPERIUS AMANTIUS AF ROM; 200
KORSRIDDER ALBRECHT "BJØRNEN" AF BRANDENBURG; 417; 637; 649
KORSRIDDER ALEXANDER PEDERSEN DUE TIL BORUP; 284
KORSRIDDER AMADEUS III AF SAVOYEN; 483
KORSRIDDER ANDERS NIELSEN DUE TIL TUBETORP; 530; 553
KORSRIDDER ESBERN "SNARE" ASSERSEN HVIDE TIL KALUNDBORG; 614
KORSRIDDER GUTTORM ÖSTMANSSON AF SVEALAND OG JÄMTLAND; 613
KORSRIDDER HEINRICH II JASOMIRGOTT BABENBERG AF ØSTRIG; 641
KORSRIDDER HENRIK "LØVEN" WELF AF SACHSEN; 630
KORSRIDDER KONRAD II WETTIN AF GROITZSCH; 650
KORSRIDDER LAMBERT II AF GLEICHEN; 421
KORSRIDDER LEOPOLD V "DEN VIRTUOSE" BABENBERG AF ØSTRIG; 642
KORSRIDDER LEOPOLD VI "DEN GLORVÆRDIGE" BABENBERG AF ØSTRIG; 647
KORSRIDDER MIESZKO III "DEN GAMLE" AF POLEN; 494
KORSRIDDER SAMBOR II AF POMMERN; 635
KORSRIDDER SKOFTE OGMUNDSON ARNUNGE AF GISKE; 585
KORSRIDDER SUNE EBBESEN GALEN AF SKÅNE; 386
KORSRIDDER WELF IV AF BAYERN; 625
KRISTINA INGESDOTTER AF SVERIGE; 322; 476; 568
KRISTINA STIGSDATTER HVIDE AF SVERIGE; 633
KRISTINE BOSDATTER DUE TIL VEKSØ; 543
KRISTINE JØRGENSEDATTER; 518
KRUTO AF WAGRIA; 389
KULA AF HOLE; 358
KUNHILDE AF RÜGEN; 142; 143
KUNHILDE AF SACHSEN; 302
KUNIGUNDE AF TOULOUSE; 401; 621
KUNIGUNDE AF TRIER; 404
KUNIGUNDE AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 329
KUNIGUNDE AF WETTERAU; 362
KUNIGUNDE AF ÖHNINGEN; 406
KUNIGUNDE ALAHOLFINGER AF SWABIEN; 231
KUNIGUNDE WELF AF ALTDORF; 625
KUNO AF MÖDLING; 405
KUNO AF REIPERTSHOFEN; 401
KUNO I AF RHEINFELDEN; 638
KUNO I PILGRIMID AF ROTT; 404
KUNZA AF METZ; 113; 119
KUSK NIELS FRITHOF ANDREAS GRAM FRA KØBENHAVN; 774
KUSK RASMUS CHRISTOPHERSEN FRA RAVNEHUSET; 702
KVARTERMESTER JACOB OLSEN FRA SKÆLSKØR; 766
KVÆSTOR FAUSTUS CORNELIUS SULLA MAJOR AF ROM; 170
KVÆSTOR TITUS FLAVIUS SABINUS I AF ROM; 194; 195
KØBMAND ANE MARQVARDSDATTER BAGER FRA ODENSE; 723
KØBMAND CHRISTINE JEPSDATTER UNKERSEN AF HØNNERUP; 723
KØBMAND MARQUARD CHRISTINES FRA ODENSE; 723
KØBMAND NIELS BAGER FRA ODENSE; 723
KØBMAND PEDER CLAUSEN BAGER FRA KØGE; 738
LADEFOGED JACOB PEDERSEN AF KRABBESHOLM; 764
LADISLAUS I ARPAD AF UNGARN; 639
LAGE IVERSEN RUDBÆK TIL BREMHOLM; 716
LAGE JENSEN DYRE TIL TIRSBÆK; 535
LAMBERT I WIDONID AF NANTES; 114; 226
LAMBERT II AF GLEICHEN; 421
LAMBERT II AF HESBAYE; 119; 400
LAMBERT II WIDONID AF NANTES; 226
LAMBERT III WIDONID AF NANTES; 226
LAMBERT WIDONID AF GUIDESCHI; 114
LANDGREVE LUDWIG "DEN SKÆGGEDE" TIL SCHAUBURG; 419

LANDSOLDAT NIELS EMMIKSEN FRA SØRNINGE;
699

LANICE AF MAKEDONIEN; 26

LANTFRIED AGILOFINGER AF ALEMANNIEN; 229

LAODICE AF COMMAGENE; 94

LAODICE FRA SELEUCIDRIGET; 89

LAODICE I AF SELEUCIDRIGET; 44

LAODICE II AF PONTUS; 45; 89

LAODICE II AF SELEUCIDRIGET; 44

LAODICE III AF SELEUCIDRIGET; 45; 49; 89; 90

LAODICE IV AF SELEUCIDRIGET; 50; 90; 91

LAODICE V AF SELEUCIDRIGET; 50

LAODICE VI AF PONTUS; 91

LAODICE VII THEA PHILADELPHOS AF
SELEUCIDRIGET; 52

LARS GÖDESSON FRA SLAÄNGEN; 781

LARS HANSEN FRA KELDBY; 609

LARS HANSEN FRA NØRRE JERNLØSE; 769

LARS HEMMINGSEN FRA POLLERUP; 693

LARS HEMMINGSEN TIL MATR.NR. 1,
HAARBØLLE; 696

LARS JENSEN FRA KØBENHAVN; 774

LARS JENSEN TIL SVENSLETTERGAARD; 704

LARS LARSEN; 765

LARS MADSEN FRA ELMELUNDE; 604; 687

LARS MADSEN TIL ENGHAVEGAARD; 687

LARS NILSSON FRA GADDERÖD; 786

LARS PEDERSEN FRA HEJNERUP; 743

LARS PEDERSEN FRA HJELM; 692

LARS PEDERSEN FRA LUNDHØJGAARD; 752

LARS PEDERSEN FRA SKOVHUSE; 691

LARS PEDERSEN FRA ØSTERMARK; 685

LARS RASMUSSEN FRA STENANE; 785

LARS SØREN OLSEN FRA ORDRUP; 774

LARS THOMASSEN FRA FRIHEDSTOFT; 743

LARS TORESSON FRA SVARTEBORG; 785

LARSINE CHRISTENSEN (FØDT JENSEN) FRA
TAARBÆK; 771

LAURENS JENSEN MUUS TIL STENALT; 671

LAURENS JOHANNESSEN MUUS "DEN ÆLDRE" TIL
BREMOLM; 670

LAURIDS "DEN YNGRE" HVAS TIL ORMSTRUP; 561

LAURIDS CHRISTENSEN FRA TØLLØSE; 703

LAURIDS HVAS TIL ORMSTRUP; 560

LAURIDS JØRGENSEN FRA BUSSEMARK; 680

LAURIDS LAURIDSEN ABILDGAARD AF
KOLDINGHUS; 546

LAURIDS TORDSEN FRA BUSENE; 606

LAURIDS TYGESEN ABILDGAARD; 546

LAURIDTZ HANSEN; 605

LAURIDTZ JEPPISØN HALD FRA BUSSEMARK; 678

LAURIDTZ MADSEN GRAATTE FRA EBELNÆS; 607

LAURIDTZ OLUFSEN FRA KELDBYLILLE; 679

LAURITS CHRISTIAN JØRGENSEN FRA
KØBENHAVN; 768

LAURITS JENSEN SKOV FRA KELDBY; 695

LAURITS JEPPESEN FRA ØLSEMAGLE; 741

LAURITZ NIELSEN FRA SØMARK; 679; 682

LAURITZ RASMUSSEN FRA SALMEJERGAARDEN;
751

LAURS CHRISTENSEN FRA RAABYLILLE; 682

LAURS CHRISTENSEN FRA ØLSEMAGLE; 741

LAURS HEMMINGSEN; 693

LAURS OLUFSEN FRA SODERUP; 704

LAUTWINUS AF TRIER; 113

LAVRIDS OFFESEN HVIDE TIL VESTERBØLLE; 546

LAVRIDS THOMSEN VESTENIE TIL SØBYGAARD;
547

LEGAT LUCIUS CORNELIUS COSSONIUS SCIPIO
SALVIDIUS ORFITUS AF ROM; 179

LEGAT MANIUS AQUILLIUS AVIOLA AF ROM; 156

LEKTOR GRY DORTHE KJÆRS DAM FRA
AALBORG; 777

LEKTOR PATRIK KRISTOFFER TELLÈUS FRA
AALBORG; 792

LENE LAVRIDS TIL VESTERBØLLE; 547

LENERT SØRENSEN FRA HØJELSE; 748

LENSFORPAGTER MADS ANDERSEN NEERGAARD
AF SVENSTRUP; 762

LENSFORPAGTER NIELS SIVERTSEN NEERGAARD
AF LYNGBYGAARD; 763

LENSFORPAGTER SIVERT THOMASEN
NEERGAARD AF SÆBYGAARD; 762

LENSFORPAGTER THOMAS MADSEN
NEERGAARD AF SVENSTRUP; 762

LENSMAND ANDERS ERIKSEN GRØN AF
TAMDRUP BISGAARD; 675

LENSMAND ARNE ARNMODSON ARNUNGE TIL
GISKE; 382; 490; 586; 589

LENSMAND BRYNJULF HELGESON AF AURLAND;
587

LENSMAND ERIK NIELSEN ROTFELD TIL
BRATSKOV; 619

LENSMAND EVERT EVERTSEN MOLTKE TIL
HEGNET; 542

LENSMAND EYVIND LAMBI KARESON TIL
SANDNESGAARD; 319

LENSMAND FINN SKJALGE EYVINDSON AF
SANDNES; 320; 489

LENSMAND GODSKE FRIIS TIL NEBEL; 560

LENSMAND GUTTORM TORESEN AF STEIG; 593

LENSMAND GUTTORM ÅSULVSON AF REIN; 613

LENSMAND HANS CHRISTOPHERSEN WRANGEL
AF NORDLAND; 576

LENSMAND HANS IVERSEN JUEL AF
SVENDSTRUP; 548

LENSMAND HENNEKE NICOLAUSEN LIMBEK TIL TØRNING; 674

LENSMAND HENRIK JØRGENSEN FRIIS TIL HARALDSKÆR; 534

LENSMAND HENRIK JØRGENSEN STAUR TIL HALSERØD; 601

LENSMAND HENRIK KRUMMENDIEK AF OTTENBÜTTEL; 671

LENSMAND HERMAN TIL WRANGEL; 574

LENSMAND IVER JENSEN JUEL TIL ØGELSTRUP; 545; 561

LENSMAND JENS LAURENSEN MUUS TIL STENALT; 670

LENSMAND JOHAN ROPP AF ROSEN; 569

LENSMAND JON ARNESEN SMØIRBALTE AF HUK; 586; 613

LENSMAND JØRGEN HANSEN JUEL TIL BRINK; 549

LENSMAND KERSTEN ROPP AF ROSEN; 570

LENSMAND KORSRIDDER SKOFTE OGMUNDSON ARNUNGE AF GISKE; 585

LENSMAND NIELS ERIKSEN HØG BANNER TIL SKARREGAARD; 659

LENSMAND OTTE LIMBEK AF BOLLER; 673

LENSMAND OTTO SKINKEL TIL SCHINKEL; 722

LENSMAND RAGNVALD JONSON SMØR TIL URKA; 592

LENSMAND RIDDER BJØRN OLUFSEN BJØRN TIL STEENSGAARD; 668

LENSMAND RIDDER BO HØG TIL GAMMELSTRUP; 560; 659

LENSMAND RIDDER CHRISTIAN PEDERSEN VENDELBO TIL TRUDSHOLM; 522

LENSMAND RIDDER ESGE EBBESEN KROK BILD AF STENHOLT; 659

LENSMAND RIDDER HENNING "DEN UNGE" PODEBUSK AF RUGTVED; 398

LENSMAND RIDDER HENNING PODEBUSK AF RÜGEN; 392

LENSMAND RIDDER HENRIK BUSCHE KRUMMENDIEK TIL OTTENBÜTTEL; 671

LENSMAND RIDDER IVER JENSEN DYRE TIL TIRSBÆK; 536

LENSMAND RIDDER JACOB SUNESEN GALEN AF MØN; 387

LENSMAND RIDDER JENS JENSEN FERKE AF SØBORG; 711

LENSMAND RIDDER LAURIDS LAURIDSEN ABILDGAARD AF KOLDINGHUS; 546

LENSMAND RIDDER NIELS BUGGE TIL VOSBORG; 514

LENSMAND RIDDER NIELS CHRISTIERNSEN LÆNDI TIL TROLDORP; 517; 533

LENSMAND RIDDER NIELS ERIKSEN BANNER AF DEN HELLIGE GRAV; 532; 660

LENSMAND RIDDER PEDER MOGENSEN GLOB AF KALØ; 556

LENSMAND RIDDER VALDEMAR ERIKSSØN SAPPI TIL ARNSHOLM; 496

LENSMAND RIDDER WOLMAR II WRANGEL TIL SELDIG; 575

LENSMAND STIG "HVIDELÆDER" TOKESEN HVIDE TIL TYSTOFTE; 632

LENSMAND THEODERICUS BUXHOEVEDEN AF ROPP; 568

LENSMAND THORKEL LEIRA AF VIKEN; 281

LENSMAND TOKE SKJALMSEN HVIDE TIL JØRLUNDE; 632

LENSMAND TORBERG ARNESON ARNUNGE AF GISKE; 382; 585

LENSMAND VICKE WRANGEL TIL TOLSBURG; 575

LENSMAND VINCENT IVERSEN DYRE TIL TIRSBÆK; 537

LENSMAND WULFNOTH CHILD AF SYDSUSSEX; 314

LENSMAND ÆTHELWULF AF BUCKINGHAMSHIRE; 313

LENSMAND ÅSULF SKULESON AF REIN; 583; 613

LEOCADIA AF LANGRES; 109

LEONTIUS FRA ATHEN; 457

LEOPOLD I BABENBERG AF BAYRISKE OSTMARK; 372

LEOPOLD II "DEN SKØNNE" BABENBERG AF ØSTRIG; 374

LEOPOLD III "DEN GODE" BABENBERG AF ØSTRIG; 375; 641

LEOPOLD V "DEN VIRTUOSE" BABENBERG AF ØSTRIG; 642

LEOPOLD VI "DEN GLORVÆRDIGE" BABENBERG AF ØSTRIG; 647

LEPIDUS (MARCUS AEMILIUS LEPIDUS) AF ROM; 426

LEPIDUS PAULLUS MINOR (LUCIUS AEMILIUS LEPIDUS PAULLUS MINOR) AF ROM; 176; 194

LIBO RUPILUS FRUGI (LUCIUS SCRIBONIUS LIBO RUPILIUS FRUGI BONUS) FRA ROM; 430

LIBYA INACHID AF NEDER ÆGYPTEN; 16

LICINIA CRASSA FRA ROM; 181

LICINIA CRASSA PRIMA FRA ROM; 167

LICINIA FRA ROM; 166

LIETAUD I AF MACON; 563

LISBETH AAGESDATTER THOTT AF ARNSHOLM; 498

LIUBAVA DMITRIEVNA ZAVIDICH AF NOVGOROD; 647

LIV DAGSDATTER AF VESTMARE; 300

LIVA HANSDOTTER FRA GADDERÖD; 785

LIVIA DRUSA FRA ROM; 175
LJOT "DEN BLEGE" TORESSON AF MØRE; 590
LOLLIANUS MAVORTIUS (QUINTUS FLAVIUS MAECIUS EGNATIUS LOLLIANUS MAVORTIUS) AF ROM; 187
LONGINUS SOHAEMUS (GAIS JULIUS LONGINUS SOHAEMUS) AF EMESA; 106
LOTHAR "DEN GAMLE" AF WALBECK; 234
LOTHAR I AF ITALIEN OG FRANKEN; 150; 211; 226; 621
LOTHAR I AF STADE; 225
LOTHAR II AF LOTHINGEN; 151
LOTHAR II AF STADE; 225; 227; 234
LOTHAR III AF SÜPPLINGENBURG; 628
LOTHAR UDO I AF STADE; 396
LOUIS "DEN FROMME" KAROLINGER AF FRANKEN; 127; 149; 205; 230
LOUIS II "DEN YNGRE" AF ITALIEN; 211
LOUIS II "STAMMEREN" KAROLINGER AF FRANKEN; 206; 349
LOUIS II "TYSKEREN" KAROLINGER AF BAYERN; 230
LOUIS IV "DEN OVERSØISKE" KAROLINGER AF FRANKEN; 350
LUCIA AF UEXKÜLL; 572
LUCIE MARIE DAUDING (FØDT THOMSEN) FRA KØBENHAVN; 776
LUCILIA FRA POMPEI; 167; 189
LUCILLA (ANNIA AURELIA GALERIA QUINTIANUS LUCILLA AUGUSTA) AF ROM; 434
LUCIUS AELIUS CAESAR (LUCIUS CEIONIUS COMMODUS VERUS CAESAR) AF ROM; 435
LUCIUS AEMILIUS PAULLUS AF ROM; 194
LUCIUS AEMILIUS PAULLUS MAJOR (LUCIUS AEMILIUS LEPIDUS PAULLUS MAJOR) AF ROM; 174
LUCIUS AURELIUS COTTA "DEN YNGRE" AF ROM; 188
LUCIUS AURELIUS COTTA AF ROM; 188
LUCIUS CAECILIUS METELLUS AF ROM; 154
LUCIUS CAECILIUS METELLUS CALVUS; 154
LUCIUS CAECILIUS METELLUS DALMATIUS; 154
LUCIUS CALPURNIUS FRUGI (LUCIUS CALPURNIUS PISO FRUGI LICINIANUS) AF ROM; 173
LUCIUS CORNELIUS CINNA MAJOR AF ROM; 171
LUCIUS CORNELIUS CINNA MINOR AF ROM; 172
LUCIUS CORNELIUS COSSONIUS SCIPIO SALVIDIUS ORFITUS AF ROM; 179
LUCIUS COSSONIUS EGGIUS MARULUS AF ROM; 179
LUCIUS JULIUS CÆSAR II FRA ROM; 100
LUCIUS JULIUS CÆSAR III AF ROM; 100
LUCIUS LICINIUS CRASSUS; 167
LUCIUS QUINCTIUS FRA ROM; 184
LUCIUS SCRIBONIUS LIBO III AF ROM; 173
LUCIUS SCRIBONIUS LIBO IV AF ROM; 172
LUCIUS SCRIBONIUS LIBO V AF ROM; 172
LUCIUS VERUS (LUCIUS AURELIUS VERUS AUGUSTUS) AF ROM; 436
LUDEKE SKINKEL TIL SCHINKEL; 721
LUDMILA AF BÖHMEN; 274
LUDOLFUS SKINKEL TIL SCHINKEL; 656; 721
LUDVIG HANSEN FRA NYBORRE; 681
LUDVIG JEPPESEN FRA BUSSEMARK; 679
LUDWIG "DEN SKÆGGEDE" TIL SCHAUBURG; 419
LUDWIG AF DAGSBURG; 564
LUDWIG I "DEN ÆLDRE" AF EBERSTEIN; 411
LUDOLF "DEN STORE" AF SACHSEN; 144; 225; 351
LUDOLF BRUNONEN AF FRISIEN; 565
LUITGARD AF FREISING; 401
LUITGARDE AF LORRAINE-VERDUN; 404
LUITGARDE AF SACHSEN; 351
LUITGARDE LUDOLFINGER AF SACHSEN; 363
LUITPOLD AF BAYERN; 231
LUTRUD AF ITTER; 398
LYCAON INACHID AF ARCADIEN; 19
LYDER JENSEN FRA ØRSTED; 751
LYDER JOHANNESSEN HOLCK TIL STØVRINGGAARD; 523
LYDER JOHANSEN BERGMAND FRA KNARDRUP; 765
LYNCEUS INACHID AF ARGOS; 17
LYSIMACHUS AF TRAKIEN; 36
MACHILDE AF FRANKERNE; 203
MADS CHRISTENSEN HVAM FRA VIUM ØSTERMARK; 773
MADS CHRISTENSEN SMID FRA BORRE; 684
MADS GEDDE FRA AALEBÆK; 683
MADS HEMMINGSEN FRA BIDSINGE; 696
MADS JENSEN FRA ENGHAVEGAARD; 685
MADS JENSEN FRA HJERTEBJERG; 683
MADS JENSEN FRA RAABYMAGLE; 684
MADS JØRGENSEN FRA KOKSEBY; 690
MADS KETELHUT FRA LOLLAND; 537
MADS MADSEN FRA SKALLERGAARD; 748
MADS MADSEN KAMP; 695
MADS MORTENSEN FRA SPROVE; 690
MADS NIELSEN FRA STÆRKENDE; 758
MADS NIELSEN FRA AALEBÆK; 681
MADS NIELSEN SMID FRA BUSENE; 690
MADS NIELSEN SPILLEMAND FRA ØSTERMARK; 604
MADS OLSEN FRA HØJGAARD; 757
MADS PEDERSEN FRA ØLBY; 740
MADS PEDERSEN HJORT FRA BUSENE; 602

MADS PEDERSEN KAMP; 695
MADS RASMUSSEN FRA HAVDRUP; 751
MADS SCHRØDER; 676
MADS SNEDCHER SVENDSEN FRA ØSTERMARK;
603
MADTZ GROTTTE; 607
MADTZ PEDERSEN FRA HJALMSØ; 562
MAECIA CETHEGILLA PLACIDUS FRA ROM; 186
MAGARETHE "SPRÆNGHEST" SAMBIRIA AF
POMMERN; 635
MAGAS AF CYRENAICA; 39
MAGDALENE AF TAUBE; 576
MAGNA CONSTANTINA MAJOR AF ROM; 201
MAGNUS "BARFOD" OLAVSON KYRRE AF NORGE;
383; 587; 592
MAGNUS "STÆRKE" NIELSSØN AF
VESTGÖTALAND; 488
MAGNUS BILLUNG AF SACHSEN; 416; 626
MAJA-LISA ELIASDOTTER FRA HÖGSÄTER; 787
MALENE SØRENSDATTER FRA ØSTERMARK; 604
MALIN ANDERSDOTTER FRA ÅNNERÖD; 781
MALIN PÄRSDOTTER FRA SKRAPELAND; 783
MALLENE SØRENSDATTER FRA HJEMBÆK; 699
MANASSES II "DEN GAMLE" AF CHALON; 563
MANDANA AF OBODRITTERNE; 141
MANDANE AF MEDIEN; 73
MANIUS AQUILLIUS AVIOLA AF ROM; 156
MANTINEOS INACHID AF MANTINEA; 19
MANUEL ARSACID AF BYZANS; 463
MARCIA REGIA FRA ROM; 188
MARCUS AEMILIUS LEPIDUS MAJOR AF ROM; 174;
426
MARCUS ANNIUS VERUS "DEN ÆLDRE" AF ROM;
429
MARCUS ANNIUS VERUS AF ROM; 429; 432
MARCUS ANTONIUS AF ROM; 102
MARCUS ANTONIUS CRETICUS AF ROM; 101
MARCUS ANTONIUS ORATOR AF ROM; 101
MARCUS APPIUS BRADUA (MARCUS APPIUS
ATILIUS METILIUS BRADUA) AF ROM; 157
MARCUS ASINIUS POLLIO I; 185
MARCUS ASINIUS POLLIO II; 185
MARCUS ATIUS BALBUS AF ROM; 189
MARCUS CEIONIUS VARO AF ROM; 200
MARCUS COCCEIUS NERVA III FRA ROM; 194
MARCUS CRASSUS FRUGI I (MARCUS LICINIUS
CRASSUS FRUGI I) AF ROM; 171
MARCUS CRASSUS FRUGI II (MARCUS LICINIUS
CRASSUS FRUGI II) AF ROM; 172; 430
MARCUS JUNIUS BRUTUS "DEN ÆLDRE" AF ROM;
176
MARCUS LICINIUS CRASSUS AF ROM; 170
MARCUS LICINIUS CRASSUS AGELASTUS AF
ROM; 180
MARCUS LIVIUS DRUSUS "DEN ÆLDRE" AF ROM;
175
MARCUS MAECIUS ORFITUS FRA ROM; 186
MARCUS MAECIUS PROBUS FRA ROM; 186
MARCUS VIPSIANUS AGRIPPA AF ROM; 193
MAREN ANDERSDATTER BJØRN AF VOERGAARD;
675
MAREN ANDERSDATTER FRA BORRE; 602
MAREN ANDERSDATTER FRA LILLE SALBY; 747
MAREN ANDERSDATTER FRA ØLSEMAGLE; 742
MAREN BØRGESDATTER FRA HOLSTEINBORG;
767
MAREN CHRISTENSDATTER FRA TÅRNVED; 699
MAREN HANSDATTER; 695
MAREN HANSDATTER FRA FLØNG; 754
MAREN HANSDATTER FRA KIRKE VÆRLØSE; 765
MAREN HERMANSDATTER FRA THORSTRUP-
VALBY; 756
MAREN JENSDATTER; 695
MAREN JENSDATTER BANG FRA ASSENS; 718
MAREN JENSDATTER FRA KELDBYLILLE; 686
MAREN JENSDATTER FRA TUNE; 757
MAREN JENSDATTER RAA; 695
MAREN KIRSTINE LARSDATTER FRA HJELM; 697
MAREN LAURITZDATTER FRA TINGERUP; 704
MAREN MADSDATTER FRA UDBY; 690
MAREN MADTZDATTER FRA HJERTEBJERG; 562
MAREN MORTENSDATTER FRA
VIVETJØRNEGAARD; 748
MAREN NIELSDATTER AF HYLDAGERGAARD; 749
MAREN OLSDATTER FRA LUNDHØJGAARD; 753
MAREN OLSDATTER FRA RAABYLILLE; 682
MAREN OLUFSDATTER JYDE FRA BUSENE; 602
MAREN PEDERS FRA MARBJERG; 753
MAREN PEDERSDATTER FRA AALEBÆK; 681
MAREN SCHRØDER FRA MAGLEBY; 606
MAREN SOFIE JENSEN (FØDT JØRGENSEN) FRA
HOLME-OLSTRUP; 774
MAREN SØRENSDATTER FRA BREGNINGE; 767
MAREN SØRENSDATTER FRA SØMARK; 682
MAREN SØRENSDATTER FRA UDBY; 686
MARGARETA HARALDSDATTER GILLE AF
NORGE; 588
MARGARETA OLUFSDATTER GLUG AF
TYSTOFTE; 520; 524; 530
MARGRET ARNESDOTTER AF STOVRHEIM; 591
MARGRETHE ANDERSDATTER HVIDE AF
BJØRNHOLM; 664
MARGRETHE ANDERSDATTER KULD FRA UDBY;
686

MARGRETHE BONDESDATTER DUE TIL SØRUP;
531

MARGRETHE CHRISTOFFERSDATTER FRA
NERVIK; 601

MARGRETHE CLAUDATTER HALVBJØRN FRA
BOGENSE; 718

MARGRETHE ELISABETH AF POMMERN-RÜGEN;
496

MARGRETHE ERLANDSDATTER GALEN; 423

MARGRETHE FRA SKÅNE; 493

MARGRETHE FREDKULLA INGESDOTTER AF
DANMARK OG NORGE; 390; 488

MARGRETHE GUNDESDATTER WIND; 525

MARGRETHE HANSDATTER FRA HEJNERUP; 743

MARGRETHE HANSDATTER FRA POLLERUP; 693

MARGRETHE HANSDATTER FRA TJØRNEMARK;
692

MARGRETHE HENRIKSDATTER EBERSTEIN TIL
BRATSKOV; 618

MARGRETHE IVERSDATTER AF ASPA; 598

MARGRETHE JENSDATTER FRA KELDBYLILLE;
680; 693

MARGRETHE JENSDATTER LØVENBALK AF
DAHLGAARD; 654

MARGRETHE JØRGENDATTER FRA SPROVE; 690

MARGRETHE KNUSDATTER AF DANMARK; 633

MARGRETHE LAURIDS FRA BUSENE; 606

MARGRETHE MADSDATTER FRA BUSSEMARK;
690

MARGRETHE MADSDATTER FRA MAGLEBY; 602

MARGRETHE MADSES FRA HJERTEBJERG; 683

MARGRETHE MORTENSDATTER FRA
LIMBJERGGAARD; 747

MARGRETHE MULE; 271

MARGRETHE NICOLAUSDATTER PUTBUS AF
VILMNITZ; 392

MARGRETHE NIELSDATTER AF ALSTED; 559

MARGRETHE NIELSDATTER FRA ELMELUNDE;
603

MARGRETHE NIELSDATTER LÆNDI AF KAAS; 512;
546; 662

MARGRETHE NIELSES FRA DAMSHOLTE; 684

MARGRETHE OLSDATTER FRA SODERUP; 753

MARGRETHE PEDERSDATTER; 691

MARGRETHE STIGSDATTER GALEN; 518

MARGRETHE STIGSDATTER MUNK AF
NØRGAARD; 548

MARGRETHE SUNESDATTER GALEN AF
KNARDRUP; 422; 511

MARGRETHE SVALESDATTER AF REIN; 596

MARGRETHE TAUBE AF FYHRENHOF; 575

MARGRETHE TIMMESDATTER KRUMMEDIGE AF
TANGE; 671

MARGRETHE VALDEMARS DATTER AF
DANMARK; 344

MARIA "BESKYTTEREN" AF ARTSAKH; 466

MARIA AF BYZANS; 468

MARIA AF VENEDIG; 369

MARIA BÖRTA PERSDOTTER FRA HÖGHULT; 787

MARIA CAECINUS FRA ROM; 446

MARIA DOBRONIEGA RURIKID AF KIEV; 336

MARIA KOMITOPULOS AF BULGARIEN; 468

MARIA OLOFSDOTTER FRA ÅNNARÖD; 782

MARIA OLSDOTTER FRA DALEN; 779

MARIA RASMUSDOTTER FRA ÅNNERUD; 787

MARIANA MINOR FRA ROM; 437

MARIANNE EBERNSDATTER UDSEN AF
EBERSTEIN; 423; 618

MARIANNE PEDERSDATTER STRANGESEN AF
ØRNSHOVED; 423

MARIE CATHARINE HANSEN FRA TROENSE; 768

MARIE EYSTEINSDOTTER AF NORGE; 593

MARIE HANSDATTER FRA KELDBYLILLE; 605

MARIE JOCHUMSDATTER SKOV FRA UDBY; 695

MARIE LISBETH ANDERSDATTER FRA
LIMBJERGGAARD; 747

MARIE NIELSDATTER FRA NØRRE
VALLINGERØD; 704

MARIE SOFIE FREDERIKKE HANSEN FRA
BREGNINGE; 768

MARIE SOPHIE VISVALDE RURIKID AF PSKOV OG
JERSIKA; 572

MARIE THOMASDATTER FRA GØRSLEV; 743

MARINE ERIKSDATTER FRA ELMELUNDE; 677

MARINE EVERTSDATTER MOLTKE TIL ATTERUP;
543

MARINE JENSDATTER MUNK AF ESKEBJERG; 664

MARINE KARIN DAVIDSDATTER FRA
HELSINGØR; 733

MARKGREVE ABBO AF STADE; 225

MARKGREVE ADALBERT "DEN SEJRRIGE"
BABENBERG AF ØSTRIG; 372

MARKGREVE ADALBERT I AF EBERSBERG; 401

MARKGREVE ADALBERT I HUNFRIDING AF
SWABIEN; 351

MARKGREVE ALBERTO AZZO II AF ESTE; 625

MARKGREVE ALBRECHT II AF BRANDENBURG;
649

MARKGREVE ANSBERT AF SCHELDE; 116

MARKGREVE BAUDOIN II "DEN SKALDEDE" AF
FLANDERN; 215

MARKGREVE BERTHOLD I LUITPOLDINGER AF
SCHWEINFURT; 233; 405

MARKGREVE BOSON AF TOSCANA; 213

MARKGREVE CHADOLOH I ALAHOLFINGER AF
FRIULI; 230

MARKGREVE CONRAD AF BOURGOGNE; 206

MARKGREVE DEDO II AF NIEDERLAUSITZ; 374
MARKGREVE DIETRICH AF LAUSITZ; 373
MARKGREVE DIETRICH AF NORDMARK; 373
MARKGREVE ECKHARD I AF MEISSEN; 373
MARKGREVE EGBERT AF BRAUNSCHWEIG; 377
MARKGREVE ERNST "DEN MODIGE" BABENBERG AF ØSTRIG; 372
MARKGREVE GUY WIDONID AF NANTES; 114
MARKGREVE HEINRICH BABENBERG AF FRIESLAND; 621
MARKGREVE HEINRICH I LUITPOLDINGER AF SCHWEINFURT; 234; 339
MARKGREVE HERMAN AF WINZENBURG; 418
MARKGREVE JOHANN I AF BRANDENBURG; 650
MARKGREVE KORSRIDDER ALBRECHT "BJØRNEN" AF BRANDENBURG; 417; 637; 649
MARKGREVE KORSRIDDER KONRAD II WETTIN AF GROITZSCH; 650
MARKGREVE LEOPOLD II "DEN SKØNNE" BABENBERG AF ØSTRIG; 374
MARKGREVE LOTHAR I AF STADE; 225
MARKGREVE LOTHAR II AF STADE; 225; 227; 234
MARKGREVE LUIDOLF BRUNONEN AF FRISIEN; 565
MARKGREVE OTTO AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 328
MARKGREVE OTTO I AF BRANDENBURG; 649
MARKGREVE POPPO III POPPONID AF KÜHBACH; 401
MARKGREVE SAMBAT IV BAGRATUNI AF ARMENIEN; 463
MARKGREVE SAMBAT V BAGRATUNI AF ARMENIEN; 463
MARKGREVE SANKT LEOPOLD III "DEN GODE" BABENBERG AF ØSTRIG; 375; 641
MARKGREVE UDO I AF NORDMARK; 565
MARKGREVE ULRICH I AF CARNIOLA OG ISTRIEN; 409
MARKGREVE VARAZTIROTS II BAGRATUNI AF ØSTARMENIEN; 463
MARKGREVE WALTFRED AF VERONA; 403
MARKGREVINDE ADELA AF BRABRANDT; 328
MARKGREVINDE ADELE AF LOTHRINGEN; 374
MARKGREVINDE ADELHEID AF MEISSEN; 374
MARKGREVINDE ADELHEID AF VENEDIG; 372
MARKGREVINDE ERMENSTRUDE AF AUXERRE; 207
MARKGREVINDE GEBERGA AF GLEIBERG; 235; 339
MARKGREVINDE IDA AF FORMBACH-RATELNBERG; 374
MARKGREVINDE IRMGARD AEMILIA AF TURIN; 377
MARKGREVINDE ODA LUIDOLFINGER AF STADE; 225
MARKGREVINDE REINHILD AF FRIESLAND; 225
MARKGREVINDE SOPHIE AF WINZENBURG; 419; 637; 649
MARKGREVINDE SWANEHILD AF HAMALAND; 225; 227; 234
MARKGREVINDE SWANHILDE BILLUNG AF MEISSEN; 373
MARKGREVINDE WILLA WELF AF BOURGOGNE; 213
MARKGREVINDE ÆTHELRYTH AF ENGLAND; 221
MARKUS AURELIUS (MARCUS AURELIUS VERUS AUGUSTUS) AF ROM; 433
MARKVARD JENSEN RODSTEN TIL LENGSHOLM; 661
MARQUARD CHRISTINES FRA ODENSE; 723
MARQVARDUS SKINKEL AF SCHINKEL; 656
MARSK BRUNE ERIK NIELSEN BANNER TIL ELKJÆR; 503; 547
MARSK IVER TOKESEN SALTENSEE AF TYSTOFTE; 524
MARSK KORSRIDDER EBBE SUNESEN GALEN TIL KNARDRUP; 500; 508; 634
MARSK LAURIDS TYGESEN ABILDGAARD; 546
MARSK RIDDER HENRIK LIMBEK TIL LEMBÆK; 552; 673
MARSK RIDDER JENS KALF TIL VINDERUP; 617
MARSK RIDDER PEDER "DEN ÆLDRE" CHRISTIERNSEN SKRAM TIL VOLDBJERG; 526
MARSK RIDDER STIG ANDERSEN TIL TYGESTRUP; 509
MARSK STRANGE ULFELDT; 502; 615
MARTA ANDERSDOTTER FRA SVARTEBORG; 785
MARTA JONSDOTTER FRA FÄHN; 780
MASKINMESTER LAURITS CHRISTIAN JØRGENSEN FRA KØBENHAVN; 768
MATHILDA AF ALBON; 483
MATHILDA AF MEISSEN; 374
MATHILDA AF MERSEBURG; 147
MATHILDA AF REINHAUSEN; 418
MATHILDA AF RINGELHEIM; 151; 330; 350
MATHILDA AF SWABIEN; 416
MATHILDA KAROLINGER AF FRANKEN; 351
MATHILDA LUIDOLFINGER AF LOTHRINGEN; 333; 375
MATHILDE AF ARNEBURG; 233
MATHILDE AF REIPERTSHOFEN; 401
MATHILDE AF SAVOYEN; 484
MATHILDE BILLUNG AF SACHSEN; 222
MATHILDE WELF AF SACHSEN; 631
MATHILDE WETTIN AF NIEDER LAUSITZ; 650
MATILDA AF MECKLENBURG; 634

MATTHIAS HANNIBALSEN FRA SODERUP; 754
MATTHÆUS MOLTKE FRA MECKLENBURG; 541
MAXIMIAN (MARCUS AURELIUS VALERIUS
MAXIMIANUS HERCULIUS AUGUSTUS) AF
ROM; 441
MAXIMUS QUINTUS MUCIUS SCAEVOLA AF ROM;
166
MECHTILDE AF SCHAUBURG-HOLSTEN; 487
MEDKEJSER ANDRONIKOS KOMNENOS AF
BYZANS; 641
MEDKEJSERINDE EIRENE AINEIADISSA AF
BYZANS; 641
MEDKONGE ANTIOCHUS AF SELEUCIDRIGET; 89
MEDKONGE ARON KOMITOPULOS AF
BULGARIEN; 467
MEDKONGE BADERIC AF THÜRINGEN; 135
MEDKONGE EYSTEIN MAGNUSEN AF NORGE; 592
MEDKONGE HARALD KESJA ERIKSEN AF
DANMARK; 384; 550
MEGINHARD IV AF FORMBACH; 418
MEGINHARD V AF FORMBACH; 418
MEGINOZ "DEN BRUNE" AF AVALGAU; 235
MEHYTENWESKHET AF ÆGYPTEN; 61
MELEAGEROS ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN;
29
MELIBOEA AF ARGOS; 19
MELISSA AF ARGOS; 14; 18
MEMPHIS AF NEDER ÆGYPTEN; 16
MENIA AF LOMBARDIET; 135
MENUMEROT AF BIHARI; 370
MEROVECH AF FRANKERNE; 132
MESTWIN I "DEN FREDELIGE" SAMBORIDE AF
POMMERN; 495; 635
METILIA NEPOS FRA ROM; 157
METTE ANDERSDATTER FRA SØMARK; 684
METTE ERIKSDATTER BANNER AF ELKJÆR; 548
METTE ERIKSDATTER ROTFELD TIL BRATSKOV;
620
METTE JENSDATTER; 536
METTE JOHANSDATTER GODOV AF ASSERBO; 537
METTE KIRSTINE CHRISTIANSDATTER FRA
HJELM; 694
METTE KIRSTINE LARSDATTER FRA HJELM; 691
METTE KIRSTINE NIELSDATTER FRA SKOVHUSE;
694
METTE LARSDATTER FRA RAABYMAGLE; 682
METTE LARSDATTER SKOV FRA UDBY; 695
METTE LAURIDSDATTER HVAS AF ORMSTRUP;
561
METTE MADSDATTER KETELHUT AF UGESTORP;
537
METTE NIELSDATTER FRA MAGLEBY; 689
METTE NIELSDATTER GRIIS AF UGESTORP; 537

METTE NIELSDATTER ROSENKRANTZ AF
HEVRINGHOLM; 675
METTE OLUFSDATTER GLOB AF TUBETORP; 553;
671
METTE PEDERS; 695
METTE PEDERSDATTER FRA BUSSEMARK; 681
METTE PEDERSDATTER FRA EBELNÆS; 607
METTE STRANGESDATTER BILD AF
NORDENTOFT; 671
METTHE LAURIDTZDATTER FRA SØMARK; 682
MICHEL HANSEN FRA BUSENE; 681
MICHEL JENSEN FRA SØMARK; 682
MICKELL OLUFFSEN ORM FRA FANEFJORD; 692
MIESZKO I PIAST AF POLEN; 276; 334
MIESZKO II LAMBERT PIAST AF POLEN; 335; 347;
409
MIESZKO III "DEN GAMLE" AF POLEN; 494; 649
MIHALY ARPAD AF UNGARN; 407
MIKKEL BRUD; 661
MIKKEL PEDERSEN SPEND TIL TØDSØ; 558
MITHRIDATES CTISTERS AF PONTUS; 45
MITHRIDATES I CALLINICUS ORONTID AF
COMMAGENE; 92
MITHRIDATES II AF PONTUS; 45; 89
MITHRIDATES II ORONTID AF COMMAGENE; 94
MITHRIDATES III AF PONTUS; 89
MITHRIDATES III ORONTID AF COMMAGENE; 94
MITHRIDATES ORONTID AF ARMENIEN; 87
MITHRIDATES V EUREGETES AF PONTUS; 90
MOALDA DIGRI "DEN STOLTE"
HEIDREKSDATTER AF SKÅNE; 242; 299
MODKONGE HERMAN AF SALM; 377
MODKONGE RUDOLF AF TYSKLAND; 638
MOGENS ANDERSEN GIEDDE FRA AALEBÆK; 683
MOGENS ANDERSEN GLOB AF TUBETORP; 553; 556
MOGENS FINN KJÆRS DAM FRA AALBORG; 777
MOGENS JENSEN SEEFELD AF VISBORG; 654
MOGENS LAURIDSEN TORSER FRA BUSENE; 606
MOGENS NIELSEN GLOB FRA VESTERVIG; 556; 557
MOGENS PEDERSEN GLOB TIL DAMSGAARD; 557
MOGENS SPEND TIL HESSEL; 561
MORTEN ANDERSEN SPUR FRA UDBY; 685
MORTEN HANSEN FRA BALDERSBRØNDE; 747
MORTEN IBSEN FRA ØLSEMAGLE; 740
MORTEN JENSEN SPURRE; 685
MORTEN NIELSEN DUE TIL FAURHOLM; 531
MORTEN NIELSEN VOGNSEN TIL LENGSHOLM;
654
MORTEN OLUFSEN FRA BREGNINGE; 699
MORTEN PEDERSEN FRA ØLBY; 748
MORTEN PEDERSEN GALS KYT TIL BIDSTRUP; 712
MSTISLAV "DEN STORE" VLADIMIROVICH
RURIKID AF KIEV; 318; 476; 568; 647

MSTISLAV II IZYASLAVICH THEODORE AF KIEV;
 476
MSTISLAV ROSTISLAVICH "DEN MODIGE"
RURIKID AF NOVGOROD; 568
MUCIA AF ROM; 167
MUCIA TERTIA MINOR FRA ROM; 167
MUMMOLIN AF AUSTRASIA; 111
MUNATIA PLANCINA FRA ROM; 177
MUNATIUS PLANCUS (LUCIUS MUNATIUS
PLANCUS) AF ROM; 177
MUNDERIC VITREY AF KØLN; 111
MUNDSKÆNK OLUF GLUG AF BAVELSE; 519
MUNDSKÆNK STORMAND OLUF PINCERNA
EBBESEN GLUG TIL BAVELSE; 519
MÄRTHA ERIKSDOTTER FRA ÅKSÄTER; 787
MØLLER CHRISTOPHER HANSEN WRANGEL AF
ELMELUNDEGÅRDS MØLLE; 601
MØLLER MASMUS MADSEN FRA HAVDRUP; 751
MØLLER NIELS SEBBESEN TIL ASKOV MØLLE;
 762
MÅNS JÖRGENSSON FRA LÅGUM; 784
MÅNS NILSSON FRA LÅGUM; 784
NABONIDUS I AF BABYLON; 71
NABOPOLASSAR AF BABYLON; 62
NABU BALATSU-IQBI AF HARRAN; 70
NAITAQUERT II AF ÆGYPTEN; 62
NAITAQUERT III AF BABYLON; 64
NANTIER AF TRIER; 114
NAQIA AF ASSYRIEN; 67
NEBUKADNESAR II "DEN STORE" AF BABYLON; 63
NEBUKADNESAR IV ARAKHA AF BABYLON; 71
NECHO I MENKHEPERRE AF NEDER ÆGYPTEN; 58
NECHO II WAHEMIBRE AF ÆGYPTEN; 61
NERATIA GALLA "DEN ÆLDRE" FRA ROM; 443
NERATIA GALLA FRA ROM; 450
NEWSTEIN HALDORSON AF HVITSTEN; 583
NICAEA AF TRAKIEN; 36
NICOLAUS AF PUTBUS; 392
NICOLAUS I TIL UEXKÜLL; 572
NICOLAUS II UEXKÜLL TIL FELKS; 573
NICOLAUS III UEXKÜLL TIL FELKS; 573
NICOLAUS KRUMMENDIEK TIL OTTENBÜTTTEL;
 671
NICOLAUS SKINKEL TIL SCHINKEL; 656
NIELS "GAMLE" GODSKESEN FRIIS TIL
VADSKJÆR; 560
NIELS AF DANMARK; 390; 488
NIELS ALEXANDERSEN DUE AF FALSTER; 344; 529
NIELS ANDERSEN DUE TIL TUBETORP; 530
NIELS ANDERSEN SKEEL TIL LAAGE; 717
NIELS BAGER FRA ODENSE; 723
NIELS BOSEN DYRE; 530
NIELS BUGGE TIL VOSBORG; 514
NIELS CHRISTENSEN FRA TUNE; 757
NIELS CHRISTIERNSEN LÆNDI TIL TROLDORP;
 511; 517; 533
NIELS CLEMENTSEN BASSE AF DØSSELBJERG; 600
NIELS EBBESEN BILD AF NORRINGTOFT; 657
NIELS EMMIKSEN FRA SYVENDEKØB; 698
NIELS EMMIKSEN FRA SØRNINGE; 699
NIELS ERIKSEN BANNER AF DEN HELLIGE GRAV;
 505; 532; 660
NIELS ERIKSEN FRA ØLSEMAGLE; 742
NIELS ERIKSEN GYLDENSTJERNE TIL AAGAARD;
 672
NIELS ERIKSEN HØG BANNER TIL
SKARREGAARD; 659
NIELS ERIKSEN JUEL TIL AABJERG; 558
NIELS ERIKSEN LØVENBALK TIL AUNSBJERG; 651
NIELS ERLANDSEN GALEN TIL ELLINGE; 616; 720
NIELS ESBERNSEN MULE; 271
NIELS FRANTSEN BRUUN FRA STOUBY; 676
NIELS FRITHOF ANDREAS GRAM FRA
KØBENHAVN; 774
NIELS GROSEN ULFELDT; 502
NIELS HANSEN BANG AF ASTELBO; 717
NIELS HANSEN BORRE FRA ELMELUNDE; 677
NIELS HEMMINGSEN FRA BUSENE; 690
NIELS HJORT FRA BUSENE; 602
NIELS II SKARSHOLM AF HALLAND; 397
NIELS INGVORDBSEN ROTFELD TIL BRATSKOV;
 619
NIELS IVERSEN ROSENKRANTZ TIL
HEVRINGHOLM; 672
NIELS JACOB HANSEN SKADE FRA TAASTRUP; 610
NIELS JACOBSEN BUGGE TIL HEGNET; 512
NIELS JACOBSEN GYLDENSTJERNE TIL ASTRUP;
 561
NIELS JENSEN FRA KARLSTRUP; 758
NIELS JENSEN FRA LILLE SALBY; 747
NIELS JENSEN GRIIS TIL UGESTORP; 537
NIELS JENSEN ROSENKRANTZ TIL
HEVRINGHOLM; 673
NIELS JENSEN RAA FRA ØSTERMARK; 604
NIELS JEPSEN ENKEBØLLE FRA EBELNÆS; 608
NIELS JOHANSEN SLET TIL GUDUMLUND; 715
NIELS JONSEN RANI AF VARPELEV; 345
NIELS JUEL TIL ØGELSTRUP; 544
NIELS JUUL AF JYLLAND; 516
NIELS JØRGEN HEMMINGSEN TIL MATR.NR. 22,
HJELM; 697
NIELS JØRGENSEN GROTHE FRA EBELNÆS; 607
NIELS JØRGENSEN KURREMAND FRA
MANDEMARK; 690
NIELS KARENS FRA HERRINGLØSE; 758
NIELS KNUDSEN FRA SØMARK; 679

NIELS KNUDSEN GYLDENSTJERNE AF AAGAARD;
 528
NIELS KNUDSEN PORSE; 497
NIELS LAURIDSEN KABEL TIL TOSTRUP; 538
NIELS LAURITZEN; 603
NIELS LAURITZEN FRA RYTZEBÆK; 679
NIELS LYDERSEN FRA LILLE VALBY; 751
NIELS MANDERUP AF KYNDLØSE; 600
NIELS MANDERUP AF TØRSLEV; 600
NIELS MANDERUP FRA SKIBBY; 600
NIELS MARKVARDESEN RODSTEN; 661
NIELS MICHELSEN FRA KVANDLØSE; 704
NIELS MIKKELSEN KRABBE TIL ØSTERGAARD;
 504
NIELS MOGENSEN; 692
NIELS MOGENSEN GLOB AF TUBETORP; 556
NIELS MORTENSEN VOGNSEN AF STENSHEDE; 655
NIELS OVESEN PANTER; 506; 514; 672
NIELS OVESEN PANTER TIL ASDAL; 507
NIELS PALLESEN VOGNSEN TIL STENSHEDE; 654
NIELS PECK TOKESSEN SALTENSEE TIL
BIRKESDAM; 520; 546
NIELS PEDERSEN DYRE TIL SÆBYGAARD; 717
NIELS PEDERSEN FRA GEDSDAL; 755
NIELS PEDERSEN FRA LELLINGE; 749
NIELS PEDERSEN FRA LIMBJERGGAARD; 747
NIELS PEDERSEN GALSKYT TIL TANGE; 712
NIELS PEDERSEN RANI TIL VARPELEV; 512; 711
NIELS PEDERSEN SKRAM TIL STOUGAARD; 527
NIELS RASMUSSEN BILDE FRA STEGE; 684
NIELS RASMUSSEN BILLE; 684
NIELS RASMUSSEN FRA ELMELUNDE; 603
NIELS RASMUSSEN FRA NØRRE VALLINGERØD;
 704
NIELS RASMUSSEN SCHOUF FRA UDBY; 686
NIELS SALTENSEE TIL LINDE; 520; 662
NIELS STRANGESEN BILD TIL NORRINGTOFT; 553
NIELS STRANGESEN ULFELDT; 502
NIELS SØRENSEN; 686
NIELS TUESEN HALVBJØRN AF BOGENSE; 713
NIELS UFFESEN NEB TIL RØNNE; 508
NIELS UNKERSEN TIL HØNNERUP; 722
NIELS VALDEMARSON AF HALLAND; 395
NIELSDATTER DUE AF FALSTER; 344
NIELSINE CHRISTINE EMILIE CHRISTENSEN FRA
TAARBÆK; 771
NIELSINE NIELSDATTER GYLDENSTJERNE AF
HEGNET; 528; 552
NIERA AF KVENLAND; 298
NIKETAS "PATRICIEREN" PEGONITES FRA
BYZANS; 469
NIKLOT AF OBODRITERNE; 631

NIKOLA KOMITOPULO FRA AGIOS GERMANOS;
 467
NIKONOE AF MAKEDONIEN; 27
NILS BOSEN FRA SLAGELSE; 537
NILS HANSSON FRA BERGET; 785
NILS HANSSON FRA STENANE; 785
NILS JÖRANSSON FRA LÅGUM; 784
NILS SJULSSON FRA SKÅNERÖD; 780
NIOBE INACHID AF ARGOS; 18
NJÅL FINNSEN SKJALGE AF HALÅGALAND; 320
NORBRIL AF NORTHUMBRIEN; 241
NYSA AF SYRIEN; 90
OCHTA AF KENT; 138
OCONOMICUS ANDERS TORLEIVSON
BENKESTOK FRA TRONDHEIM; 599
OCTAVIA FRA ROM; 432
OCTAVIUS LAENAS MINOR FRA ROM; 432
ODA AF LAUSITZ; 328
ODA AF LÜCHOV; 397
ODA AF SACHSEN; 234; 564
ODA AF SCHWERIN; 397
ODA AF STADE; 565
ODA AF SWABIEN; 117
ODA BILLUNG AF SACHSEN; 144; 225; 351
ODA GUNZELINSDATTER AF SCHWERIN; 397
ODA LUIDOLFINGER AF STADE; 225
ODD AF URMAN; 287
ODO I AF ORLEANS; 206
ODRAD AF SACHSEN; 146
OFFE ANDERSEN HVIDE TIL TORUP; 546
OFFE DYRE; 535
OFFE DYRE DEN YNGRE; 535
OFFE STIGSEN HVIDE TIL ESKEBJERG; 663
OGIVE AF LUXEMBURG; 223
OGMUND ORMSSON AF OPPLAND; 591
OGMUND TORBERGSON ARNUNGE AF GISKE; 585
OKALEIA INACHID AF ARGOS; 19
OLAF "DEN MILDE" VERMUNDSSON AF
DANERNE; 239
OLAF TRÄTÄLJE INGJALDSSON AF SÄFFLE; 297
OLAFUR "DEN HVIDE" INGJALDSON AF DUBLIN;
 354
OLAFUR GUDRØDSON AF DUBLIN; 354
OLAV "DEN HELLIGE" HARALDSON AF NORGE;
 412
OLAV "DEN STORE" BJØRNSSON MUNSÖ AF
SVEA; 257; 261
OLAV "GEIRSTAD-ALV" HARALDSON AF
VINGULMARK; 305
OLAV "ULYKKE" GUDBRANDSSON AF NORGE; 593
OLAV HALVDANSSON AF DANERNE; 243
OLAV HARRILDSTAD; 598

OLAV HÅVARDSON BJØRKEDAL AF HÅVARDTUNET; 596
OLAV KYRRA "DEN FREDFYLDTE" HARALDSON AF NORGE; 383
OLAV OLAVSSON AF STEIN; 596
OLDRICH PREMYSLID AF BÖHMEN; 339
OLE HANSEN FRA HERRINGLØSE; 758
OLE IBSEN FRA SNOLDELEV; 756
OLE JACOBSEN FRA KIRKE VÆRLØSE; 765
OLE JØRGENSEN TIL AAHØJGAARD; 746
OLE LARSEN FRA NIELSTRUPGAARD; 744
OLE MADSEN FRA HØJGAARD; 757
OLE NIELSEN FRA KARLSLUNDE; 755
OLE PEDERSEN FRA MARBJERG; 753
OLE RASMUSSEN FRA THORSTRUP-VALBY; 755
OLE SØRENSEN FRA KARLSLUNDE; 755
OLE SØRENSEN FRA MARBJERG; 753
OLFVIR HENNINGSSON RØMER; 596
OLGA "DEN HELLEGE" AF KIEV; 288
OLGER I AF WARPKE; 397
OLOF ANDERSSON FRA VASSÄNDEN; 782
OLOF ARVIDSSON FRA GRORUD; 786
OLOF GABRIELSSON FRA JULSERÖD; 783
OLOF GREVESSON FRA HEE; 782
OLOF SVENSSON FRA BERG; 781
OLOF WETTLESSON FRA DOVELAND; 780
OLUF ANDERSEN JYDE FRA AALBÆK; 602; 606
OLUF ANDERSEN LUNGE TIL ODDEN; 529
OLUF BJØRNSEN BJØRN TIL STEENSGAARD; 667; 668
OLUF FLEMMING; 664
OLUF GLUG AF BAVELSE; 519
OLUF II HARALDSEN AF SKAANE; 550
OLUF IVERSEN LUNGE AF BJERNEDE; 542
OLUF JACOBSEN MUNCH FRA SØMARK; 680
OLUF JENSEN WINTER FRA HJEMBÆK; 699
OLUF JØRGENSEN FRA BUSSEMARK; 678
OLUF JØRGENSEN FRA STUBBERUP; 679
OLUF LAURITZEN FRA TINGERUP; 704
OLUF NIELSEN BAGER FRA ODENSE; 723
OLUF NIELSEN FRA KILDEBRØNDE; 752
OLUF OLUFSEN LUNGE TIL BJERNEDE; 542; 666
OLUF OLUFSEN LUNGE TIL ODDEN; 532
OLUF PINCERNA EBBESEN GLUG TIL BAVELSE; 519
OLUF SKÖTKONUNG ERIKSSON MUNSÖ AF SVERIGE; 309; 320; 415
OLUF SØRENSEN FRA KARLSLUNDE; 753
OLUF THOMASSEN GALSKYT TIL TRABIERGGAARD; 713
OLUFF NIELSEN SEYE FRA BUSSEMARK; 605
OLYBRIUS (ANICIUS OLYBRIUS AUGUSTUS) AF BYZANS; 450
OLØF STEVNERSDATTER AF WALES; 279
OMBUDSMAND DIGTER TJØSTOLV HÅKONSSON AF HUNDORP; 598
ORM EILLIVSSON AF OPPLAND; 590
ORONTES I AF SOPHENE OG MATIENE; 87
ORONTES II ORONTID AF ARMENIEN; 87
ORONTES III ORONTID AF ARMENIEN; 88
ORONTES IV ORONTID AF ARMENIEN; 88
OSBURGA AF WESSEX; 220
OSE ESGESDATTER BILD TIL TANDRUP; 659
OSEN AF CUMANERNE; 567
OSTRIDA ULFSDOTTER AF SKARA; 357
OSYTH AF ESSEX; 217
OTANES AF LYDIEN; 82
OTTAR AF GÖTALAND; 278
OTTAR EGILSSON VENDELKROG AF UPPSALA; 293
OTTE LIMBEK AF BOLLER; 673
OTTO "DEN OPHØJEDE" LUIDOLFINGER AF SACHSEN; 234
OTTO "DEN OPLYSTE" LUIDOLFINGER AF SACHSEN; 145
OTTO "DEN RIGE" ASCANIA AF SACHSEN; 417
OTTO AF PLETZEN; 722
OTTO AF SALM-RHEINECK; 378
OTTO AF UEXKÜLL; 573
OTTO AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 328
OTTO EMANUEL JENSEN DAUDING FRA KØBENHAVN; 776
OTTO I "DEN STORE" LUIDOLFINGER AF TYSKLAND; 330; 361; 363
OTTO I AF BRANDENBURG; 649
OTTO I AF WITTELSBACH; 409
OTTO I SALIER AF KÄRNTEN; 364
OTTO II AF BAYERN; 376
OTTO II AF SWABIEN; 376
OTTO II AF WOLFRATSHAUSEN; 475
OTTO II LUIDOLFINGER AF TYSKLAND; 332
OTTO II WITTELSBACH AF BAYERN; 409
OTTO III BILLUNG AF SACHSEN; 416
OTTO IV WITTELSBACH AF BAYERN; 411
OTTO ROPP AF ROSEN; 569
OTTO SKINKEL TIL SCHINKEL; 722
OTTONE ORSEOLO AF VENEDIG; 369
OVE NIELSEN PANTER TIL ASDAL; 507
OVE VINCENTSEN LUNGE TIL TIRSBÆK; 539
PADUSIA FLAVIA AGRICOLA FRA ROM; 201
PALADSGREVE BERTHOLD I ALAHOLFINGER AF SWABIEN; 230
PALADSGREVE BERTHOLD II AF DIESEN; 406
PALADSGREVE EZZO AF LOTHRINGEN; 333; 375
PALADSGREVE KUNO I PILGRIMID AF ROTT; 404
PALADSGREVE OTTO AF SALM-RHEINECK; 378

PALADSGREVE OTTO I AF WITTELSBACH; 409
PALADSGREVE OTTO II WITTELSBACH AF BAYERN; 409
PALADSGREVE OTTO IV WITTELSBACH AF BAYERN; 411
PALADSGREVE WIGERICH AF LORRAINE; 403
PALADSGREVINDE BENEDIKTE AF MOOSBURG; 407
PALADSGREVINDE GERTRUDE AF SACHSEN; 377
PALADSGREVINDE KUNIGUNDE AF TRIER; 404
PALADSGREVINDE MATHILDA LUIDOLFINGER AF LOTHRINGEN; 333; 375
PALLE IVERSEN JUEL TIL ØGELSTRUP; 561
PALLE JENSEN JUEL AF ØGELSTRUP; 557
PALLE JUEL TIL ØGELSTRUP; 545
PALLE NIELSEN JUEL AF SVENSTRUP; 558
PALNATOKE PALNESEN AF JOMSBORG; 279
PALNE JENSEN JUUL TIL STØVRINGGAARD; 517
PALNER TOKESSEN FRA FYN; 278
PANELLE HANSDATTER SCHOU FRA KOKSEBY; 691
PAPIANILLA AVITA FRA NARBONNE; 203
PARYSATIS ACHEMAENID AF PERSIEN; 85
PATRICIER AREGIUS AF PROVENCE; 204
PATRICIER JOCONDUS AF LIMOGES; 204
PATRICIER NIKETAS "PATRICIEREN" PEGONITES FRA BYZANS; 469
PATRICIER PUBLIUS DOMITIUS CALVISIUS TULLUS RUSO FRA ROM; 432
PATRIK KRISTOFFER TELLÈUS FRA AALBORG; 792
PEBETJMA AF KUSH; 54; 59
PEDER "DEN YNGRE" NIELSEN SKRAM TIL STOUGAARD; 527
PEDER "DEN ÆLDRE" CHRISTIERNSEN SKRAM TIL VOLDBJERG; 526
PEDER "VÆDDER" ABSALONSEN ULFELDT TIL KNARDRUP; 502
PEDER ANDERSEN BASSE AF DRØSSELBJERG; 600
PEDER ANDERSEN FRA SLIMINGE; 744
PEDER ANDERSEN FRA ØM; 747
PEDER ANDERSEN FRA ÅGERUP; 752
PEDER ANDERSEN SPUR; 695
PEDER BERTELSEN FRA VIUM; 772
PEDER BILDE FRA BORRE; 606
PEDER BODILSEN TIL EGGESLEV; 283
PEDER BONDE TIL BORUP; 282; 518
PEDER CHRISTENSEN FRA ØLSEMAGLE; 740
PEDER CLAUSEN BAGER FRA KØGE; 738
PEDER GIERTSEN FRA HAARBØLLE; 610
PEDER GREGERSEN EGESIDE TIL VITTSKÖFLE; 665
PEDER HANSEN FRA MARBJERG; 753
PEDER HANSEN FRA SØNDRE JERNLØSE; 705
PEDER HANSEN FRA AALEBÆK; 681
PEDER HANSEN SEYE FRA SØMARK; 682
PEDER HARALDSEN EGESIDE TIL VITTSKÖFLE; 665
PEDER HIERESEN FRA SØMARK; 681
PEDER JACOBSEN SKRAM TIL RUNDHOF; 525
PEDER JENSEN BAGER FRA BIRKEVANG; 740
PEDER JENSEN BILDE FRA MAGLEBY; 607
PEDER JENSEN FRA KVANDLØSE; 704
PEDER JENSEN FRA SØMARK; 679
PEDER JENSEN GALSKYT TIL BIDSTRUP; 711
PEDER JENSEN KAMP FRA BIDSINGE; 696
PEDER JENSEN MUNK TIL HOLBÆKGAARD; 653
PEDER JENSEN SEYE FRA SØMARK; 605; 682
PEDER JOHANNESSEN GRUBBE FRA ROSKILDE; 664
PEDER JOHANNESSEN GRUBBE TIL ORDRUP; 529
PEDER JOHANSEN OXE TIL ASSERBO; 536
PEDER LARSEN FRA KVANDLØSE; 704
PEDER LARSEN FRA LANGTVED; 764
PEDER LAURIDSEN SALTENSEE TIL MATTRUP; 525
PEDER LAURSEN FRA MARUP; 704
PEDER MADSEN FRA ØLSEMAGLE; 740
PEDER MADSEN KAMP; 695
PEDER MARGRETHESEN RANI TIL VARPELEV; 511
PEDER MOGENSEN GLOB AF KALØ; 556
PEDER MORTENSEN GALSKYT TIL MØLDRUP; 712
PEDER NIELSEN BILD TIL TANDERUP; 658
PEDER NIELSEN FRA POLLERUP; 693
PEDER NIELSEN HJORT FRA BUSENE; 602
PEDER NIELSEN KRABBE TIL ØSTERGAARD; 504
PEDER OLSEN TIL STENDYSSEGAARD; 755
PEDER PEDERSEN AF DEDEN; 562
PEDER PEDERSEN FRA KØGE; 735
PEDER PEDERSEN FRA RINGKØBING; 562
PEDER PEDERSEN STAUER TIL BOSERØD; 600
PEDER PEDERSEN TIL BORUP; 283
PEDER RASMUSSEN FRA HJELM; 692
PEDER RASMUSSEN FRA MAGLEBY; 681
PEDER RASMUSSEN FRA REVNINGE; 766
PEDER RASMUSSEN FRA SKOVHUSE; 691; 694
PEDER SAXESEN VENDELBO TIL SKJERN; 521
PEDER STAUER TIL HOLMEGAARD; 600
PEDER STRANGESEN ULFELDT TIL KALUNDBORG; 615
PEDER SVENDSEN FRA TÅRNVED; 699
PEDER SØRENSEN FRA BALDERSBRØNDE; 747
PELAGIA ARIDII AF LIMOGES; 204
PELAGIA FRA LIMOGES; 204
PER BOSEN HØG TIL TANDERUP; 659
PER JAKOBSSON FRA HÖGEN; 787
PER OLUF BERTIL TELLÈUS FRA GÖTEBORG; 789

PERDICCAS I ARGÆD AF MAKEDONIEN; 27
PERSEUS EURYMEDON INACHID AF ARGOS; 20; 22
PETER ANDERSSON FRA JULSERÖD; 786
PETER MORTENSEN FRA YSTAD; 773
PETRONELLE KAROLINGER AF AUXERRE; 122
PETRONIUS MAXIMUS AF ROM; 445
PHARAMOND AF FRANKERNE; 131
PHARAO APEPI AF NEDER ÆGYPTEN; 16
PHARAO BAKENRANEF WAHKARE AF NEDER ÆGYPTEN; 57
PHARAO KASHITA NIMAATRE AF ÆGYPTEN; 53; 59
PHARAO NECHO I MENKHEPERRE AF NEDER ÆGYPTEN; 58
PHARAO NECHO II WAHEMIBRE AF ÆGYPTEN; 61
PHARAO PIYE USIMARE SNEFERRE AF ÆGYPTEN; 54
PHARAO PSAMTIK I WAHIBRE AF ÆGYPTEN; 58
PHARAO PTOLEMÆUS I SOTER AF ÆGYPTEN; 33
PHARAO PTOLEMÆUS II PHILADELPHUS AF ÆGYPTEN; 35
PHARAO PTOLEMÆUS III EUREGETES AF ÆGYPTEN; 38
PHARAO PTOLEMÆUS IV PHILOPATOR AF ÆGYPTEN; 40
PHARAO PTOLEMÆUS IX LATHYROS AF ÆGYPTEN; 96
PHARAO PTOLEMÆUS V EPIPHANES AF ÆGYPTEN; 41
PHARAO PTOLEMÆUS VI PHILOMETOR AF ÆGYPTEN; 46; 51
PHARAO PTOLEMÆUS VIII PHYSCON AF ÆGYPTEN; 47; 96
PHARAO PTOLEMÆUS XII AULETES AF ÆGYPTEN; 97
PHARAO SHABAQA AF ÆGYPTEN; 59
PHARAO TAHARQA AF ÆGYPTEN; 55
PHARAO TEFNAKT I SHEPSESRE AF NEDER ÆGYPTEN; 56
PHARNACES I AF PONTUS; 89
PHER ELIASSON EKSTORM FRA HÖGHULT; 787
PHILINNA FRA ØVRE MAKEDONIEN; 30
PHILIP ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN; 29
PHILIP I ARGÆD AF MAKEDONIEN; 27
PHILIP II "DEN ENØJEDE" ARGÆD AF MAKEDONIEN; 31
PHORONEUS INACHID AF ARGOS; 18
PHRAORTES AF MEDIEN; 73
PIA AF HARZGAU; 233
PIA AF RINGELHEIM; 564
PIERIA AF ARGOS; 18
PIETRO I ORSEOLO AF VENEDIG; 367
PIETRO II ORSEOLO AF VENEDIG; 368
PILEUS FRA ROM; 181
PILGRIM AF SEMT; 404
PIPIN "DEN ÆLDRE" AF LANDE; 117
PIPIN CARLOMAN KAROLINGER AF ITALIEN; 144; 226
PIPIN II "DEN MELLEASTE" PIPINID AF HERSTAL; 118
PIPIN III "DEN LILLE" PIPINID AF FRANKEN; 120
PIYE USIMARE SNEFERRE AF ÆGYPTEN; 54
PLACIDA FRA ROM; 187
PLACIDIA AF BYZANS; 458
PLACIDUS SEVERUS (QUINTUS FLAVIUS EGNATIUS PLACIDUS SEVERUS) AF ROM; 187
PLANCUS PAULINUS (LUCIUS MUNATIUS PLANCUS PAULINUS) AF ROM; 177
PLEJER CARL MARTIN JOHANSSON FRA GÖTEBORG; 791
PLEJER SIGNE MARIA JOHANSSON (FÖDT LUNDFELDT) FRA GÖTEBORG; 791
PLOTIUS DEN YNGRE FRA ROM; 428
PLOTIUS FRA ROM; 428
POFVEL JENSEN RAAE FRA SÖMARK; 683
POMPEIA MAGNA FRA ROM; 170; 172
POMPEIA STRABO FRA POMPEI; 189
POMPEIANUS QUINTIANUS FRA ROM; 437
POMPEIUS MANICHAÆ AF DYRRHACIUM; 444
POMPEJUS "DEN STORE" (GNAEUS POMPEJUS MAGNUS MAJOR) AF ROM; 168
POMPONIA CAECILIA ATTICA FRA ROM; 181
PONTIA PRIVATA FRA LYON; 201
PONTIFEX MAXIMUS QUINTUS MUCIUS SCAEVOLA AF ROM; 166
POPPA ROBERTA AF BAYEUX; 577
POPPO I AF GRABFELD; 400; 621
POPPO II PILGRIMID AF ROTT; 404
POPPO II POPPONID AF THÜRINGEN; 401
POPPO III POPPONID AF KÜHBACH; 401
POPPO IV POPPONID AF REGENSBURG; 401
POPPO PILGRIMID AF ROTT; 404
POSTUMIA VARIA FRA ROM; 200
POUL MOGENSEN MUNK TIL HOLBÆKGAARD; 653
POUL SVENDSEN FRA KARLSLUNDE; 752
POVEL HANSEN FRA STENLØSE; 755
POVL FECHTEL FRA KØBENHAVN; 733
PRAEJECTA FRA BYZANS; 462
PREDSLAVA AF UNGARN; 290
PREDSLAWA AF KIEV; 643
PRIBISLAW II AF OBODRITTERNE; 631
PRINS ACHEUS DEN ÆLDRE AF SELEUCIDRIGET; 43
PRINS AGILOLF AF BAYERN; 114
PRINS ARRHIDAEUS III ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN; 30

PRINS ARSACID AF ARMENIEN; 461
PRINS ARTABANES ARSACID AF ARMENIEN; 461
PRINS BALACRUS ARGÆD AF ØVRE
MAKEDONIEN; 29
PRINS BURISLAW AF VENDEN; 277
PRINS CEOLWALD AF WESSEX; 217
PRINS CUTHA CATHWULF AF WESSEX; 217
PRINS CUTHWINE AF WESSEX; 217
PRINS EOPPA ATHELING AF WESSEX; 217
PRINS IOHANNES ARSACID AF KARENITIDE; 461
PRINS KONSTANTINOS DIOGENES AF BYZANS; 645
PRINS MANTINEOS INACHID AF MANTINAE; 19
PRINS MELEAGROS ARGÆD AF ØVRE
MAKEDONIEN; 29
PRINS PHILIP ARGÆD AF ØVRE MAKEDONIEN;
29
PRINS RAGNALD INGESSON AF SVERIGE; 591
PRINS STYRBJØRN; 261
PRINS VASAK BAGRATUNI AF ARMENIEN; 463
PRINS VATNAR VATNARSSON AF HORDALAND;
589
PRINS WALDECA AF FRANKERNE; 203
PRINS ÆTHELBERHT AF SACHSEN; 141
PRINSESE ERMENTRUDE BILLUNG KAROLINGER
AF PADERGAU; 564
PRINSESSE ALBURGA AF KENT; 218
PRINSESSE ANICIA JULIANA OLYBRIUS AF
BYZANS; 459
PRINSESSE ANNA AEPOVNA AF CUMANERNE; 567
PRINSESSE ANTONIA GORDIANA AF ROM; 163
PRINSESSE ARSHAKAK ARSACID AF ARMENIEN;
461
PRINSESSE ARSINOË ARGÆD AF ØVRE
MAKEDONIEN; 30
PRINSESSE ASTRID TRYGGVASDATTER AF
VIKEN; 381; 490; 586
PRINSESSE AURELIA LUCILLA AF ROM; 437
PRINSESSE CÆCILIA BLANKA AF DANMARK; 265
PRINSESSE DANAE INACHID AF ARGOS; 20
PRINSESSE DEIANIRA AF CALYDON; 25
PRINSESSE DOMITILLA "DEN YNGRE" AUGUSTA
AF ROM; 198
PRINSESSE ELISABETH ARPAD AF UNGARN; 649
PRINSESSE ERMENGARDE AF PROVENCE; 563
PRINSESSE ERMENTRUDE KAROLINGER AF
PADERGAU; 234
PRINSESSE ESTRID SVENDSDATTER AF
DANMARK; 261; 266
PRINSESSE ESTRID VALDEMARS DATTER AF
DANMARK; 388
PRINSESSE FAFERTACH AF MUMHAN; 217
PRINSESSE FURIA GORDIANA AF ROM; 165
PRINSESSE GERTRUD AF SÜPPLINGENBURG; 629
PRINSESSE HELEN ARPAD AF UNGARN; 647
PRINSESSE HILDIS AF VANDALERNE; 241
PRINSESSE HOLMFRID ERIKSDOTTER AF
SVERIGE; 491
PRINSESSE HRIPPSIMIJA BAGRATUNI AF
ARMENIEN; 467
PRINSESSE INGEBORG MSTISLAWNA RURIKID AF
KIEV; 322; 392; 633
PRINSESSE INGEBORG TRYGGVASDATTER AF
VIKEN; 305; 357
PRINSESSE INGIBIÖRG HARALDS DATTER AF
NORGE; 320
PRINSESSE ISHEMBAT AF KUSH; 58
PRINSESSE JUDITH KAROLINGER AF
BOURGOGNE; 207
PRINSESSE JULIA DEN ÆLDRE AF ROM; 193
PRINSESSE LIBYA INACHID AF NEDER ÆGYPTEN;
16
PRINSESSE MAGNA CONSTANTINA MAJOR AF
ROM; 201
PRINSESSE MARGARETA HARALDS DATTER
GILLE AF NORGE; 588
PRINSESSE MARGRETHE KNUDS DATTER AF
DANMARK; 633
PRINSESSE MARGRETHE VALDEMARS DATTER
AF DANMARK; 344
PRINSESSE MARIA KOMITOPULOS AF
BULGARIEN; 468
PRINSESSE MARIE EYSTEINSDOTTER AF NORGE;
593
PRINSESSE MARIE SOPHIE VISVALDE RURIKID
AF PSKOV OG JERSIKA; 572
PRINSESSE PREDSLAWA AF KIEV; 643
PRINSESSE RAGNA OLUFSDATTER AF SKÅNE; 550
PRINSESSE RAGNHILD HARALDS DATTER AF
DANMARK; 385; 518; 519
PRINSESSE RAGNHILD HÅKONSDATTER AF
LADE; 590
PRINSESSE RODOGOUNE ACHEMAENID AF
PERSIEN; 87
PRINSESSE RODOGUNDE AF BACTRIEN; 77; 83
PRINSESSE SILSKISIF AF HUNALAND; 287
PRINSESSE SOPHIA AF UNGARN; 626
PRINSESSE THEODORA ANGELINA AF BYZANS;
648
PRINSESSE THEODORA KOMNENA AF BYZANS;
641
PRINSESSE ÅLOV HARALDS DATTER ÅRBOT AF
MØRE; 590
PROBUS FRA ROM; 450
PROCILLA (BOIONIA PROCILLA SERVILIA
ANTONIUS) FRA ROM; 428
PROKONSUL ENNODIUS AF ROM; 201

PROKONSUL GAIUS AVIDIUS NIGRINUS "DEN ÆLDRE" AF ROM; 435
PROKONSUL GAIUS CALPURNIUS AQUILLIUS AVIOLA AF ROM; 156
PROKONSUL GAIUS JULIUS CÆSAR "DEN ÆLDRE" AF ROM; 188
PROKONSUL GRATIANUS "DEN ÆLDRE" AF BRITANNIEN OG AFRIKA; 442
PROKONSUL VOLUSIANUS AF ROM; 446
PROPRIETÆR CARL ALFRED NIELSEN TIL THORSMINDE; 707
PROTHOE AF MAKEDONIEN; 27
PRÆFEKT APOLLINARIS GALLO AF NARBONNE; 202
PRÆFEKT DECIMUS RUSTICUS AF GALLIEN; 108
PRÆFEKT MARCUS CEIONIUS VARO AF ROM; 200
PRÆFEKT RIDDER TIMESITHEUS AF ROM; 164
PRÆFEKT THAUMASTUS GALLO AF NARBONNE; 202
PRÆFEKT TITUS FLAVIUS TITANUS AF ROM; 199
PRÆFEKT TONANTIUS FERREOLUS I AF GALLIEN; 203
PRÆFEKT TONANTIUS FERREOLUS II AF GALLIEN; 203
PRÆST FRANTS MATSEN BRUUN; 676
PRÆST LARS TORESSON FRA SVARTEBORG; 785
PRÆST NIELS HANSEN BORRE FRA ELMELUNDE; 677
PRÆST NIKOLA KOMITOPULO FRA AGIOS GERMANOS; 467
PRÆST TORE SIFWERSSON FRA SVARTEBORG; 785
PRÆSTEKONGE ALEXIO II AF EMESA; 106
PRÆSTEKONGE ANTONIUS SAMPSICERAMUS AF EMESA; 107
PRÆSTEKONGE BELUS AF INACHID CHALDÆERNE; 16; 17
PRÆSTEKONGE IAMBLICUS I AF EMESA; 94
PRÆSTEKONGE IAMBLICUS II AF EMESA; 95
PRÆSTEKONGE LONGINUS SOHAEMUS AF EMESA; 106
PRÆSTEKONGE SAMPSICERAMUS I AF EMESA; 94
PRÆSTEKONGE SAMPSIGERAMUS II AF EMESA; 95
PRÆSTEKONGE SAMPSIGERAMUS III SILAS AF EMESA; 106
PRÆSTEKONGE SOHAEMUS AF EMESA; 95
PRÆSTEKONGE SULPICIUS AF EMESA; 107
PRÆSTEKONGE URANIUS I ANTONIUS AF EMESA; 107
PRÆSTINDE ADDAD-GUPPI AF HARRAN; 70
PRÆSTINDE ANNIE REGILLA AF ROM; 158
PRÆSTINDE IO INACHID AF ARGOS; 14
PRÆTOR GAIUS JULIUS CÆSAR LUCIUS AF ROM; 188
PRÆTOR LUCIUS SCRIBONIUS LIBO III AF ROM; 173
PRÆTOR MARCUS ANNIUS VERUS "DEN ÆLDRE" AF ROM; 429
PRÆTOR MARCUS ANNIUS VERUS AF ROM; 432
PRÆTOR MARCUS ANTONIUS CRETICUS AF ROM; 101
PRÆTOR MARCUS ATIUS BALBUS AF ROM; 189
PRÆTOR MARCUS LICINIUS CRASSUS AGELASTUS AF ROM; 180
PRÆTOR QUINTUS MARCIUS REX AF ROM; 188
PRÆTOR QUINTUS MUCIUS SCAEVOLA AF ROM; 166
PRÆTOR QUINTUS SERVILIUS CAEPIO "DEN YNGRE" AF ROM; 175
PSAMTIK I WAHIBRE AF ÆGYPTEN; 58
PSYKOLOG ANDERS CHRISTER TELLÉUS FRA GÖTEBORG; 789
PTOLEMÆUS I ORONTID AF COMMAGENE; 88
PTOLEMÆUS I SOTER AF ÆGYPTEN; 33
PTOLEMÆUS II AF MAURETANIEN; 105
PTOLEMÆUS II PHILADELPHUS AF ÆGYPTEN; 35
PTOLEMÆUS III EUREGETES AF ÆGYPTEN; 38
PTOLEMÆUS IV PHILOPATOR AF ÆGYPTEN; 40
PTOLEMÆUS IX LATHYROS (PTOLEMÆUS IX PHILOMETOR SOTER II LATHYROS) AF ÆGYPTEN; 96
PTOLEMÆUS V EPIPHANES AF ÆGYPTEN; 41
PTOLEMÆUS VI PHILOMETOR AF ÆGYPTEN; 46; 51
PTOLEMÆUS VIII PHYSCON (PTOLEMÆUS VIII EUREGETES II PHYSCON) AF ÆGYPTEN; 47; 96
PTOLEMÆUS XII AULETES (PTOLEMÆUS XII NEOS DIONYSOS AULETES) AF ÆGYPTEN; 97
PUBLIUS DOMITIUS CALVISIUS TULLUS RUSO FRA ROM; 432
PUBLIUS LICINIUS CRASSUS AF ROM; 180
PUBLIUS LICINIUS CRASSUS DIVES AF ROM; 180
PUBLIUS METILIUS NEPOS AF ROM; 156
PUBLIUS MUCIUS QUINTUS SCAEVOLA AF ROM; 166
PUBLIUS MUCIUS SCAEVOLA "DEN YNGRE" AF ROM; 166
PUBLIUS RUTILIUS FRA ROM; 189
PUBLIUS SERVILIUS ISAURICUS FRA ROM; 427
PUBLIUS SERVILIUS VATIA ISAURICUS "DEN YNGRE" FRA ROM; 428
PUBLIUS SERVILIUS VATIA ISAURICUS FRA ROM; 427
PUPIENA SEXTIA PAULINA CETHEGILLA FRA ROM; 186

**PUPIENUS (MARCUS CLODIUS PUPIENUS
 MAXIMUS AUGUSTUS) AF ROM; 185**
**PUPIENUS AFRICANUS (MARCUS PUPIENUS
 AFRICANUS MAXIMUS) AF ROM; 186**
PYTHODORIS V AF PONTUS; 92
PÆDAGOG ANNETTE DAUDING FRA KØGE; 777
QUINCTIA FRA ROM; 184
QUINTUS CAECILIUS LUCIUS METELLUS; 154
QUINTUS MARCIUS REX AF ROM; 188
QUINTUS MUCIUS SCAEVOLA AF ROM; 166
**QUINTUS PETILIUS CERALIS (QUINTUS PETILIUS
 CERALIS CAESIUS RUFUS) AF ROM; 198**
**QUINTUS SERVILIUS CAEPIO "DEN YNGRE" AF
 ROM; 175**
**QUINTUS SERVILIUS CAEPIO "DEN ÆLDRE" AF
 ROM; 175**
**QUINTUS SULPICIUS CAMERINUS PETICUS AF
 ROM; 173**
RADBOD I AF FRISERNE; 243
RAGINSUNDA AF PAPPENHEIM; 229
RAGNA OLUFSDATTER AF SKÅNE; 550
**RAGNER "LODBROG" SIGURDSSON AF
 NORMANNERNE; 245; 256; 586**
**RAGNHILD "DEN KLOGE" SIGURSDATTER AF
 RINGRIKE; 303**
**RAGNHILD ARNESDATTER ARNUNGE AF GISKE;
 490**
RAGNHILD ERLINGSDATTER AF SOLA; 381; 585
**RAGNHILD HARALDSDATTER AF DANMARK; 385;
 518; 519**
**RAGNHILD HILD ROLFS DATTER AF MØRE; 356;
 590**
RAGNHILD HÅKONSDATTER AF LADE; 590
RAGNHILD MAGNUSDATTER AF NORGE; 384; 550
**RAGNHILD SIGURSDATTER BJØRKEDAL AF
 MORITSGÅRDEN; 596**
RAGNHILD ØYULFS DATTER AF NORDMØRE; 491
**RAGNVALD "DEN GAMLE" ULFSSON AF SKARA;
 305**
RAGNVALD AF POLOTSK; 306
RAGNVALD BRUSESON AF ORKNEY; 357
RAGNVALD INGESSON AF SVERIGE; 591
RAGNVALD JONSON SMØR TIL URKA; 592
RAGNVALD JONSSON SMØR TIL BLINDHEIM; 588
RAGNVILD JONSDATTER AF HUK; 591
RAGUINSINDE AF ASOLVINGEN; 230
RANDVER RADBARTSSON AF UPPSALA; 244
RANE ESBERNSEN RANI; 271
RANULF I AF AQUITANIEN; 205
RANULF II AF AQUITANIEN; 205
**RASA VISVALDIENE DANGERUTYTE AF PSKOV
 OG JERSIKA; 572**
RASMUS ANDERSEN FRA LENDEMARK; 611
**RASMUS CHRISTOPHERSEN FRA RAVNEHUSET;
 702**
RASMUS HANSEN FRA VALBY; 755
RASMUS HANSEN LANGE FRA LINDHOLM; 763
**RASMUS HANSEN SCHOUF FRA ULLEMARK; 686;
 690**
RASMUS HEMMINGSEN FRA EBELNÆS; 607
**RASMUS HEMMINGSEN GRAAE FRA HAARBØLLE;
 610**
RASMUS IPSEN FRA SØRNINGE; 702
RASMUS JACOBSEN FRA HAARBØLLE; 610
RASMUS JENSEN SCHOU FRA ULLEMARK; 690
**RASMUS JØRGENSEN KURREMAND FRA
 MAGLEBY; 689**
RASMUS LARSEN; 691
RASMUS MADSEN FRA HAVDRUP; 751
RASMUS NIELSEN BILDE FRA STEGE; 684
RASMUS NIELSEN FRA ØSTERMARK; 603
RASMUS OLSSON FRA SVARTEBORG; 785
RASMUS PEDERSEN FRA BORRE; 681
RASMUS PEDERSEN FRA HJELM; 691
RASMUS PEDERSEN FRA SKOVHUSE; 694
RASMUS SKADE FRA HOVEDSKOV; 609
RASMUS SØRENSEN POST FRA HJERTEBJERG; 687
RASMUS TOLFSSON FRA SANDVIK; 785
RASMUS ØSTER FRA SPEJLSBY; 608
RATBOD BABON AF AUSTRASIA; 111
RATISLAUS I AF RÜGEN; 389; 492
RATLOV FRIIS TIL NEBEL; 559
RATLOV JOHANSEN FRIIS TIL NEBEL; 560
RATPOT I AF HOHENWART; 623
REDBURGA AF FRANKEN; 218
REGELINDA AF NELLENBURG; 352; 363
**REGELINDIS LUIDOLFINGER AF SWABIEN; 361;
 406; 564; 624**
**REGENT ANNA DALASSENE AUGUSTA AF
 BYZANS; 470; 646**
REGINA FRA FRANKEN; 122
REGINHART AF RINGELHEIM; 147
REGINHILDE AF FRISIEN; 151; 564
REINHILD AF FRIESLAND; 225
REINHOLT AF UEXKULL TIL FELKS; 573
**REKTOR PROFESSOR MOGENS FINN KJÆRS DAM
 FRA AALBORG; 761; 777**
RENOSINDUS FRA PROVENCE; 204
RERIR SIGARSON AF HUNALAND; 246
REYMAR REIN; 596
RHOAR HALFDANSSON AF DANERNE; 241
RICHALDE AF LECHSGEMÜND; 405
**RICHARD I "DEN FRYGTLØSE " AF NORMANDIET;
 578**
RICHARD II "DEN GODE" AF NORMANDIET; 578
RICHENZA AF BAYERN; 376

RICHENZA AF NORTHEIM; 629
RICHESA AF SAULAFELDGAU; 372
RICHEZA AF LOTHRINGEN; 334; 347; 409
RICHEZA AF POLEN; 375; 409; 639
RICHGARD AF WEIMAR-ISTRIEN; 409
RICHIMER AF FRANKERNE; 131
RICKKARDIS AF RATZENHOFEN; 402
RIDDER ADARD AF LOCHES; 115
RIDDER ALBERT ANDERSEN EBERSTEIN TIL TOVSKOV; 423
RIDDER ANDERS ESGESEN FROST TIL ULLERUP; 710
RIDDER ANDERS NIELSEN KYRNING TIL VITTSKØFLE; 497
RIDDER ANDERS OFFESEN HVIDE TIL BJØRNSHOLM; 664
RIDDER ANDERS STIGSEN HVIDE TIL TYGESTRUP; 510; 546; 662
RIDDER BO JENSEN DUE TIL VEKSØ; 543
RIDDER BORANTO STOISLAVSØN AF PUTBUS; 392
RIDDER BORKHARD SKINKEL TIL ROLSTED; 722
RIDDER BUGGE NIELSEN TIL HEGNET; 513; 528; 552
RIDDER CHRISTIERN ERIKSEN SKRAM TIL MATTRUP; 525
RIDDER DALMAS "DEN STORE" AF SEMUR; 477
RIDDER EBERHARD MOLTKE "DEN YNGRE" TIL DETERSHAGEN; 541; 667
RIDDER EBERHARD MOLTKE TIL REDEBAS; 541
RIDDER ELER KRUMMENDIEK TIL OTTENBÜTTEL; 671
RIDDER ERIK THOMSEN BANNER TIL VINSTRUP; 504
RIDDER ERLAND GALEN TIL ELLINGE; 422; 616; 720
RIDDER ESGE EBBESEN FROST TIL ØRUM; 554; 710
RIDDER ESKILD NIELSEN HØG BANNER TIL LYNGHOLM; 660
RIDDER FRIEDRICH TIL WRANGEL; 574
RIDDER GARNIER AF VILLENTOIS; 115
RIDDER GAUZIN I AF MAINE; 205
RIDDER HEINRICH AF WRANGEL; 573
RIDDER HERLUF JACOBSEN GRUBBE AF SÆRSLEV; 665
RIDDER HERLUF TIL HØJELSE; 421; 511
RIDDER IVAR LYKKE "DEN ÆLDRE" TIL SVOGERSLEV; 721
RIDDER JENS JACOBSEN GALEN AF MØN; 388
RIDDER JENS NIELSEN DUE TIL TESSEBØLLE; 530; 543
RIDDER JENS NIELSEN ROSENKRANTZ TIL HEVRINGHOLM; 672
RIDDER JENS SLET; 715
RIDDER JOHAN MOLTKE; 541
RIDDER JOHANN I AF UEXKÜLL; 572
RIDDER JOHANN TIL WRANGEL; 573
RIDDER JOHANNES PALNESEN MUNK TIL ESKEBJERG; 664
RIDDER JOHANNES POULSEN MUNK TIL HOLBÆKGAARD; 653
RIDDER JON HALLVARDSSON SMØR AF FYRI; 595
RIDDER JON JONSEN LILLE SKRAM TIL TOVSKOV; 498
RIDDER JON RAGNVALDSON SMØR AF RYGGE; 592
RIDDER JON RANESEN RANI AF GJORSLEV; 271
RIDDER LAURIDS "DEN YNGRE" HVAS TIL ORMSTRUP; 561
RIDDER LUDEKE SKINKEL TIL SCHINKEL; 721
RIDDER LUDOLFUS SKINKEL TIL SCHINKEL; 656; 721
RIDDER MATTHÆUS MOLTKE FRA MECKLENBURG; 541
RIDDER MOGENS ANDERSEN GLOB AF TUBETORP; 553; 556
RIDDER NICOLAUS KRUMMENDIEK TIL OTTENBÜTTEL; 671
RIDDER NIELS JENSEN ROSENKRANTZ TIL HEVRINGHOLM; 673
RIDDER NIELS KNUDSEN PORSE; 497
RIDDER NIELS LAURIDSEN KABEL TIL TOSTRUP; 538
RIDDER NIELS MANDERUP AF KYNDLØSE; 600
RIDDER NIELS MOGENSEN GLOB AF TUBETORP; 556
RIDDER NIELS OVESEN PANTER TIL ASDAL; 507
RIDDER OFFE DYRE DEN ÆLDRE; 535
RIDDER OLUF OLUFSEN LUNGE TIL BJERNEDE; 542; 666
RIDDER OLUF OLUFSEN LUNGE TIL ODDEN; 532
RIDDER OTTO ROPP AF ROSEN; 569
RIDDER OVE NIELSEN PANTER TIL ASDAL; 507
RIDDER PALNE JENSEN JUUL TIL STØVRINGGAARD; 517
RIDDER PEDER GREGERSEN EGESIDE TIL VITTSKØFLE; 665
RIDDER PEDER JENSEN MUNK TIL HOLBÆKGAARD; 653
RIDDER PEDER JOHANNESSEN GRUBBE TIL ORDRUP; 529
RIDDER PEDER MORTENSEN GALS KYT TIL MØLDRUP; 712
RIDDER POUL MOGENSEN MUNK TIL HOLBÆKGAARD; 653
RIDDER RØDE NIELS ERIKSEN BANNER TIL JERSTRUP; 503

**RIDDER SAXE PEDERSEN ULDSAX TIL
HAMMELMOSE; 528**
**RIDDER STIG PEDERSEN MUNK TIL NØRGAARD;
548**
RIDDER STOISLAV II PUTBUS AF WILMNITZ; 392
**RIDDER THORD AAGESEN THOTT TIL
LÖDDEKÖPING; 498**
RIDDER TITUS POMPEJUS ATTICUSAF ROM; 181
**RIDDER TORD TRONDSSON BENKESTOK TIL
YTRE GALGEN; 597**
RIDDER TYGE OVESEN LUNGE TIL BASNÆS; 538
RIDDER UD THORSTESON TIL BRATSKOV; 618
RIDDER UNKER KARLSEN LANG AF RØRUP; 720
RIDDER WOLDEMAR ROPP AF ROSEN; 569
RIDDER WOLMAR I WRANGEL TIL SELLIG; 575
**RIGSFORSTANDER RIDDER JON LITLE JONSEN
GALEN TIL TOMMARP; 501**
**RIGSHOFMESTER PIPIN "DEN ÆLDRE" AF
LANDEN; 117**
**RIGSRÅD ABSALON AAGESEN THOTT TIL
HERLEV; 531**
**RIGSRÅD CHRISTOPHER OVESEN LUNGE TIL
ODDEN; 540**
**RIGSRÅD GREVINDE JOHANNE ANDERSDATTER
PANTER TIL ASDAL; 524**
**RIGSRÅD JACOB OLUFSEN LUNGE TIL HØISTRUP;
666**
**RIGSRÅD JENS PALLESEN JUEL TIL ØGELSTRUP;
545; 557; 660**
**RIGSRÅD KAMMERMESTER NIELS JONSEN RANI
AF VARPELEV; 345**
**RIGSRÅD KORSRIDDER ESBERN "SNARE"
ASSERSEN HVIDE TIL KALUNDBORG; 269; 614**
RIGSRÅD PEDER OXE TIL ASSERBO; 536
**RIGSRÅD RIDDER ANDERS JOACHIMSEN BJØRN
TIL VOERGAARD; 670**
**RIGSRÅD RIDDER ANDERS OLUFSEN LUNGE TIL
TOKSVÆRD; 529**
**RIGSRÅD RIDDER BO HØG TIL GAMMELSTRUP;
555**
**RIGSRÅD RIDDER CHRISTIERN JENSEN LÆNDI
TIL KAAS; 511**
**RIGSRÅD RIDDER ELEF ELEFSEN BILD TIL
DYRNÆS; 561**
**RIGSRÅD RIDDER ERIK ANDERSEN KRUCKOW
TIL FET; 599**
**RIGSRÅD RIDDER EVERT MOLTKE TIL HEGNET;
542**
RIGSRÅD RIDDER FIKKE MOLTKE TIL KYSE; 667
**RIGSRÅD RIDDER JENS NIELSEN LÆNDI TIL
KAAS; 533**
**RIGSRÅD RIDDER JENS NIELSEN LØVENBALK TIL
AUNSBJERG; 652**
**RIGSRÅD RIDDER JEP ABSALONSEN THOTT TIL
SØRUP; 531**
**RIGSRÅD RIDDER LAVRIDS THOMSEN VESTENI
TIL SØBYGAARD; 547**
RIGSRÅD RIDDER NIELS BUGGE TIL HEGNET; 512
**RIGSRÅD RIDDER NIELS CHRISTIERNSEN LÆNDI
TIL TROLDORP; 511**
**RIGSRÅD RIDDER NIELS ERIKSEN BANNER AF
DEN HELLIGE GRAV; 505**
**RIGSRÅD RIDDER NIELS STRANGESEN BILD TIL
NORRINGTOFT; 553**
**RIGSRÅD RIDDER OLUF BJØRNSEN BJØRN TIL
STEENSGAARD; 668**
**RIGSRÅD RIDDER OVE VINCENTSEN LUNGE TIL
TIRSBÆK; 539**
RIGSRÅD SOPATER AF ROM; 108
RIGSRÅD SVALE OLFVIRSSON SMØR; 596
**RIGSRÅD TROND TRONDSSON BENKESTOK TIL
TALGØ; 597**
RIKBERT AF HARZGAU; 233
RIKDAG I AF HARZGAU; 233
**RIKISSA BOLESLAWOWNA PIAST AF POLEN; 342;
488**
**RITMESTER HANS VICKESSON WRANGEL TIL
ELLISTFER; 576**
**RJASANSKIJ ROSTISLAV YAROSLAVICH RURIKID
AF RYAZAN; 567**
ROBERT "FRISEREN" AF FLANDERN; 224
**ROBERT CANCOR BABENBERG AF
OBERRHEINGAU; 400**
**ROBERT I "DEN ÆLDRE" CAPET AF BOURGOGNE;
477**
ROBERT I AF FRANKRIG; 152
ROBERT I AF HESBAYE; 400
**ROBERT II "DEN FROMME" CAPET AF FRANKRIG;
209; 477**
ROBERT II AF NEUSTRIA; 119
ROBERTA POPPA AF BAYEUX; 208
RODOGOUNE ACHEMAENID AF PERSIEN; 87
RODOGUNDE AF BACTRIEN; 77
ROGNE AF NORTHUMBRIEN; 241
ROGNEDA AF POLOTSK; 307; 326; 336
**ROGNVALD "DEN KLOGE" EYSTEINSON AF MØRE
OG ROMSDAL; 356; 590**
ROLLO AF NORMANDIET; 207; 577
**ROMAN "DEN STORE" (ROMAN MSTISLAVCH
HALICKI) AF KIEV; 476**
ROMANOS IV DIOGENES AF BYZANS; 644
RORICON I AF MAINE; 205
ROSCILLE AF LOCHES; 115
ROSTISLAV MSTISLAVICH RORIKID AF KIEV; 568
ROSTISLAV YUREVICH RURIKID; 567
ROTRU AF FRANKEN; 148
ROTRUDE AF AUSTRASIA; 128; 147

ROTRUDE AF HESBAYE; 119
 ROTRUDE AF NANTES; 226
 ROZALA AF ITALIEN; 214
 RUBELLIA BASSA FRA ROM; 194; 432
 RUDI BIRGITTE JENSEN (FØDT GRAM) FRA
 KØBENHAVN; 774
 RUDOLF AF TYSKLAND; 638
 RUDOLF I WELF AF ALTDORF; 623
 RUDOLF I WELF AF ØVRE BOURGOGNE; 149; 353
 RUDOLF II AF BOURGOGNE; 353
 RUDOLF II WELF AF ALTDORF; 624
 RUFIA PROCULA FRA ROM; 200
 RUPILIA FAUSTINA FRA ROM; 430; 432
 RURIK VARANGIAN AF NOVGOROD; 287
 RUSTICUS AF LYON; 109
 RUTHARD ALAHOLFINGER AF ALEMANNIEN; 229
 RUTILIA FRA ROM; 189
 RØDE NIELS ERIKSEN BANNER TIL JERSTRUP; 503
 RÅDMAND KØBMAND CLAUS ERIKSEN
 HALVBJØRN AF BOGENSE; 714
 RÅDMAND STORKØBMAND OLUF NIELSEN
 BAGER FRA ODENSE; 723
 RÅDMAND TIMME HVITKOP KRUMMEDIGE TIL
 TANGE; 671
 SABBATIUS FRA ILLYRIEN; 462
 SABIANUS AF BYZANS; 446
 SAHAK SEVADE AF ARTSAKH; 466
 SALOMEA PIAST AF BERG-SCHELKLINGEN; 342;
 476; 494; 649
 SALOMEA ROMANOWNA HALICKA; 477
 SALVIDIENUS ORFITUS (SERVIUS CORNELIUS
 SALVIDIENUS ORFITUS) AF ROM; 178
 SAMBAT I "MARTYREN" BAGRATUNI AF
 ARMENIEN; 465
 SAMBAT IV BAGRATUNI AF ARMENIEN; 463
 SAMBAT V BAGRATUNI AF ARMENIEN; 463
 SAMBAT VII BAGRATUNI AF ARMENIEN; 464
 SAMBAT VIII "BEKENDEREN" BAGRATUNI AF
 ARMENIEN; 465
 SAMBOR II AF POMMERN; 635
 SAMES I ORONTID AF SOPHENE OG
 COMMAGENE; 88
 SAMES II (SAMOS THEOSEBES DIKAIOS)
 ORONTID AF COMMAGENE; 89
 SAMPSICERAMUS I AF EMESA; 94
 SAMPSICERAMUS III SILAS (GAIUS JULIUS FABIA
 SAMPSICERAMUS III SILAS) AF EMESA; 106
 SAMPSIGERAMUS II (JULIUS SAMPSIGERAMUS)
 AF EMESA; 95
 SAMUIL AF BULGARIEN; 408
 SANCHA I AF LEON; 480
 SANCHO I "BEFOLKEREN" AF PORTUGAL; 484
 SANKT ADELAIDE AF ITALIEN; 331
 SANKT ADELE "DEN HELLIGE" CAPET AF
 FRANKRIG; 210
 SANKT AELIA FLACILLA AF ROM; 455
 SANKT ARNULF AF METZ; 112; 117
 SANKT BEGGA PIPINID AF AUSTRASIA; 118
 SANKT BERTHA MEROVING AF KENT; 136
 SANKT CLODULF AF METZ; 112
 SANKT CLOTHILDE DODE AF METZ; 117
 SANKT CLOTILDE "DEN HELLIGE" AF
 BOURGOGNE; 134
 SANKT DOMITILLA FRA ROM; 199
 SANKT EBERHARD AF MARCHIA OG FRIULI; 129;
 403
 SANKT ENCHERIUS AF LYON; 108
 SANKT EUDOCIA AF BYZANS; 457
 SANKT GREGORIUS AF LANGRES; 109
 SANKT HELENA AF KORSET; 438
 SANKT IGOR RURIKID AF KIEV; 287
 SANKT IRENA ARPAD AF UNGARN; 640
 SANKT ITTA AF NIVELLES; 117
 SANKT JAROPOLK PJOTR IZYASLAVICH RURIKID
 AF RUSLAND; 329
 SANKT KARL "DEN STORE" PIPINID AF FRANKEN;
 120; 126; 144
 SANKT KNUD "DEN HELLIGE" SVENDSEN AF
 DANMARK; 264
 SANKT KNUD LAVARD ERIKSEN AF SLESVIG; 323;
 392; 633
 SANKT KONSTANTIN IX "MONOMACHOS" AF
 BYZANS; 311
 SANKT LADISLAUS I ARPAD AF UNGARN; 639
 SANKT LAUTWINUS AF TRIER; 113
 SANKT LEOPOLD III "DEN GODE" BABENBERG AF
 ØSTRIG; 375; 641
 SANKT LUDMILA AF BÖHMEN; 274
 SANKT MATHILDA AF RINGELHEIM; 151; 330; 350
 SANKT OLAV "DEN HELLIGE" HARALDSON AF
 NORGE; 412
 SANKT OLGA "DEN HELLIGE" AF KIEV; 288
 SANKT PELAGIA ARIDII AF LIMOGES; 204
 SANKT PELAGIA FRA LIMOGES; 204
 SANKT RUSTICUS AF LYON; 109
 SANKT SIGRADE AF DIJON; 111
 SANKT THEODORA AF BYZANS; 448
 SANKT VLADIMIR "DEN STORE"
 SVIATOSLAVITCH RURIKID AF KIEV; 290; 326;
 336
 SANKT WARINUS AF POITIERS; 112
 SANKT ÆTHELBERHT AF KENT; 138
 SARGON II AF ASSYRIEN; 65
 SATRAP ARTASYRUS AF BACTRIEN; 87
 SATRAP HYDARNES I "DEN ÆLDRE"
 ARCHAEMENID AF ARMENIEN; 86

SATRAP HYDARNES III ARCHAEMENID AF ARMENIEN; 87
SATRAP HYSTASPES ACHAEMENID AF BACTRIEN; 76; 83
SATRAP NABU BALATSU-IQBI AF HARRAN; 70
SATRAP ORONTES I AF SOPHENE OG MATIENE; 87
SATRAP ORONTES II ORONTID AF ARMENIEN; 87
SATRAP OTANES AF LYDIEN; 82
SAXE PEDERSEN ULDSAX TIL HAMMELMOSE; 528
SAXE AAGESEN STENBRIKKE AF ESTLAND; 505
SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS (SERVIUS CORNELIUS SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS II) AF ROM; 178
SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MAJOR (SERVIUS CORNELIUS SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MAJOR) AF ROM; 179
SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MINOR (SERVIUS CORNELIUS SCIPIO SALVIDIENUS ORFITUS MINOR) AF ROM; 179; 187
SCRIBONIA LIBO AF ROM; 174
SCRIBONIA MAGNA CRASSI FRA ROM; 172
SELEUCUS I NICATOR AF SELEUCIDRIGET; 41; 43
SELEUCUS II KALLINIKOS AF SELEUCIDRIGET; 44
SELEUCUS IV PHILOPATOR AF SELEUCIDRIGET; 49
SELMA DORTHE KJÆRS DAM TELLÈS FRA AALBORG; 792
SENATOR ILLUSTRIS FLAVIUS PROBUS GALLO AF REIMS; 202
SENATOR LUCIUS AELIUS CAESAR AF ROM; 435
SENATOR MARCUS ATIUS BALBUS AF ROM; 189
SENATOR TONANTIUS FERREOLUS III AF NARBONNE; 203
SENNACHERIB AF ASSYRIEN; 65
SENTIA FRA ROM; 173
SERGIA PLAUTILLA FRA ROM; 194
SERVILIA CAEPIONIS MAJOR FRA ROM; 176; 427
SERVILIA FRA ROM; 428
SERVIUS CORNELIUS LENTULUS CETHEGUS FRA ROM; 178
SEXTIA CETHEGILLA (PUPIENA SEXTIA PAULINA CETHEGILLA) AF ROM; 185
SEXTUS JULIUS CÆSAR AF ROM; 100; 188
SEXTUS POMPEJUS FRA POMPEI; 167; 189
SHABAQA AF ÆGYPTEN; 59
SIBURGIS AF ALTDORF; 623
SIDSE CHRISTIANS DATTER FRA KELDBY; 695
SIDSE CLAUDS DATTER FRA SNOLDELEV; 748
SIDSE ERIKS DATTER; 755
SIDSE HANS DATTER; 695
SIDSE HANS DATTER FRA STEGE; 684
SIDSE JØRGENS DATTER FRA BUSSEMARK; 680
SIDSE MORTENS DATTER FRA KARLSTRUP; 758
SIDSE MORTENS DATTER FRA TUNE; 757
SIDSE NIELS DATTER FRA EBELNÆS; 608
SIDSE NIELS DATTER FRA HAVDRUP; 752
SIDSEL ALBRETS DATTER FRA LENDEMARK; 611
SIDSEL OLS DATTER FRA KIRKE VÆRLØSE; 765
SIDSEL RASMUS DATTER FRA ELMELUNDE; 687
SIDSELE PEDERS DATTER FRA BUSENE; 681
SIDTZE JACOBS FRA LERBÆK; 610
SIDTZE PEDERS DATTER FRA HAARBØLLE; 610
SIDTZEL JØRGENS DATTER FRA UDBY; 686
SIDZEL RASMUS DATTER FRA FANEFJORD; 610
SIEGFRIED II AF STADE; 565
SIEGHARD AF SACHSERNE; 138
SIEMOMYSL POMORSKI AF POMMERN; 389
SIGEBERT "DEN HALTE" AF KØLN; 110
SIGI AF HUNALAND; 246
SIGMUND VØLSUNGSSON AF HUNNERNE; 246
SIGNE ASBJØRNS DATTER SPRAKLING AF FJENNESLEV; 267; 385; 632
SIGNE MARIA JOHANSSON (FØDT LUNDFELDT) FRA GÖTEBORG.; 791
SIGRADE AF DIJON; 111
SIGRID "STORRÅDE" TOSTES DATTER TIL ORREHOLMEN; 260; 491
SIGRID ALFS DATTER AF SKÅDEN; 598
SIGRID AUNSDOTTER AF UPPSALA; 241; 243; 294
SIGRID FINNS DATTER AF HEDMARK; 589
SIGRID SIGMUNDS DATTER AF LISTAD; 598
SIGRID SIGURDS DATTER AF SANDNES; 320
SIGRID SVENDS DATTER AF SOLA; 491
SIGRID TORES DATTER AF FYRI; 595
SIGRID TORES DATTER FRA ISLAND; 595
SIGRID ÅSULVSDOTTER AF REIN; 586
SIGURD "FAFNERSBANE" SIGMUNDSSON; 247
SIGURD "HJORT" HELGESON AF RINGRIKE; 301
SIGURD "ORM-I-ØJE" RAGNARSSON AF NORMANNERNE; 251; 301
SIGURD "RING" RANDVERSSON AF UPPSALA; 244
SIGURD ANDRESEN AF LISTAD; 598
SIGURD DRIGA HLODVARSON AF ORKNEY; 357
SIGURD HÅKONSON AF LADE; 272
SIGURD OLAVSSON BJØRKEDAL TIL MORITSGÅRDEN; 596
SIGURD SYR HALFDANSON AF RINGRIKE; 358; 588
SILSKISIF AF HUNALAND; 287
SIMON TORGERSEN KU TIL TOMB; 595
SIRI BRYNGELSDOTTER FRA JULSERÖD; 783
SKAGE SKOFTESON AF NORDMØRE; 490
SKAMMEL TUESEN BILD TIL NORRINGTOFT; 550
SKELERINA FRA BYZANS; 468
SKIBSINGENIØR GUSTAV FREDERIK NYGREN FRA GÖTEBORG; 788

SKIBSINGENIØR GUSTAV OLOF EGON SVENSSON
FRA GÖTEBORG; 789
SKJALD ØYVIND SKALDESPILLER FINNSON
SKJALGE AF TJØTTA; 489
SKJALM "HVIDE" TOKESEN TIL FJENNESLEV; 267;
 385; 632
SKJOLD AF LEJRE; 238
SKJOLDMØ BRUNHILDE BUDLASDATTER; 250
SKOFTE OGMUNDSON ARNUNGE AF GISKE; 585
SKOGLAR-TOSTE TIL ARANÄS; 260; 305
SKOLELÆRER BJARKE TUE KJÆRS DAM FRA
KØGE; 772
SKOLELÆRER JOHAN CHRISTIAN PEDERSEN FRA
JERSIE; 745
SKOLELÆRER PEDER ANDERSEN FRA SLIMINGE;
 744
SKOMAGER CARL FRITIOF ÅBERG FRA
WESTERHULT; 790
SKOMAGER HANS NIELSEN FRA HERRINGLØSE;
 758
SKOMAGER LAURS CHRISTENSEN FRA
RAABYLILLE; 682
SKOMAGER MAD S NIELSEN FRA STÆRKENDE;
 758
SKOMAGER NIELS ERIKSEN FRA ØLSEMAGLE;
 742
SKORSTENSFEJERMESTER DAVID LØNN FRA
GÖTEBORG; 790
SKOVFOGED CHRISTIAN JEPPESEN BRUUN FRA
STUBBERUP; 677
SKOVFOGED PEDER JENSEN BILDE FRA
MAGLEBY; 607
SKRÆDDER PEDER HANSEN FRA AALEBÆK; 681
SKULE KONGSFOSTRE TOSTIGSON TIL REIN; 583
SKAANOYSKJELMER FRA SOGN-FJORDANE; 319
SLAGTER HANS EGON JENSEN FRA KØBENHAVN;
 775
SLAWINA AF WAGRIA; 389
SLOTSGREVE HERBERT I AF WETTERAU; 234
SLOTSHERRE GREV MUMMOLIN AF AUSTRASIA;
 111
SLOTSHERRE WARNACHER I AF BOURGOGNE;
 111
SMED CARL JULIUS DAUDING FRA AALBORG; 775
SMED CHRISTEN PEDERSEN SMID FRA SØMARK;
 683
SMED MAD S CHRISTENSEN SMID FRA BORRE; 684
SMED MAD S NIELSEN SMID FRA BUSENE; 690
SMED MAD S PEDERSEN HJORT FRA BUSENE; 602
SMED MICHEL JENSEN FRA SØMARK; 682
SMED OLUF NIELSEN FRA KILDEBRØNDE; 752
SMED OTTO EMANUEL DAUDING FRA
KØBENHAVN; 776

SMED SVEND OLSEN FRA KILDEBRØNDE; 752
SNAER IN GAMLI JØKULSSON AF KVENLAND; 298
SOBIESLAW I AF POMMERN; 495
SOCIOLOG WINNIE JOHNNA KJÆRS DAM (FØDT
CHRISTENSEN) FRA AALBORG; 772; 777
SOFIA AF FORMBACH; 378
SOFIA RURIKID AF KIEV; 571
SOFIA VLADIMIROVNA AF MINSK; 343; 388; 393
SOFIE AF LOOZ; 643
SOFIE AF ORLAMÜNDE; 421
SOFIE AF OTTENBÜTTEL; 671
SOFIE ESGESDATTER FROST AF ØRUM; 555; 560;
 659
SOFIE JACOBSDATTER LUNGE TIL VALBY
HOVEDGAARD; 666
SOFIJA AF PSKOV; 568
SOFIST LEONTIUS FRA ATHEN; 457
SOGNEFOGED HEMMING MADSEN TIL MATR.NR.
 22, HJELM; 696
SOGNEFOGED JENS PEDERSEN FRA KVANDLØSE;
 704
SOGNEFOGED PEDER LARSEN FRA KVANDLØSE;
 704
SOHAEMUS (GAIUS SOHAEMUS) AF EMESA; 95
SOLDAT PHER ELIASSON EKSTORM FRA
HÖGHULT; 787
SOLVEIG HALFDANSDATTER AF SKÅNE; 299
SOLVEIG HALFDANSDOTTER AF SOLØR; 297
SOPATER AF ROM; 108
SOPHIA AF UNGARN; 626
SOPHIA ANDERSDATTER FRA SØMARK; 682
SOPHIE AF WINZENBURG; 419; 637; 649
SOPHIE ARPAD AF UNGARN; 409; 416
SOPHIE CHRISTINE WILHELMINE FREDERIKKE
BECHNER FRA SKÆLSKØR; 766
SOPHIE JOHANSDATTER RANTZAU AF
AUNSBJERG; 652
SOPHIE NIELSDATTER VOGNSEN AF
LENGSHOLM; 660
SOPHIE PEDERSDATTER HØG TIL LYNGHOLM;
 659
SORTE OLUF MOGENSEN GLOB TIL TUBETORP;
 553
SOUSANA MAMIKONIAN FRA ARMENIEN; 461
SPROTA AF SENLIS; 577
STALLER NEWSTEIN HALDORSON AF HVITSTEN;
 583
STALLER NIELS ESBERNSEN MULE; 271
STARCFRID AF FRUILLI; 230
STATHOLDER RIDDER STIG ANDERSEN HVIDE
TIL TYGESTRUP; 663
STATIERA ARCHAEMENID AF ARMENIEN; 87
STEIGAR-TORE TORDSEN AF STEIG; 593

STENKIL RAGNALDSSON AF SVEA; 306
STEVNER AF WALES; 279
STIG "HVIDELÆDER" TOKESEN HVIDE TIL TYSTOFTE; 632
STIG ANDERSEN HVIDE TIL TYGESTRUP; 663
STIG ANDERSEN TIL TYGESTRUP; 509
STIG PEDERSEN HAK TIL RIIS; 666
STIG PEDERSEN MUNK TIL NØRGAARD; 548
STIG TOKESEN GALEN; 518
STOISLAV I AF PUTBUS; 391; 392
STOISLAV II PUTBUS AF VILMNITZ; 392
STORBONDE TORD GUTTORMSSON AF STEIG; 593
STORFYRST ARPAD AF UNGARN; 370
STORFYRST GEZA ARPAD AF UNGARN; 371; 643
STORFYRST IZYASLAV II MSTISLAVICH AF KIEV; 476; 494
STORFYRST MSTISLAV "DEN STORE" VLADIMIROVICH RURIKID AF KIEV; 318; 476; 568; 647
STORFYRST MSTISLAV II IZYASLAVICH THEODORE AF KIEV; 476
STORFYRST ROMAN "DEN STORE" AF KIEV; 476
STORFYRST ROSTISLAV MSTISLAVICH RORIKID AF CHERNIGOV; 568
STORFYRST SANKT IGOR RURIKID AF KIEV; 287
STORFYRST SANKT VLADIMIR "DEN STORE" RURIKID AF KIEV; 290; 326; 336
STORFYRST SVIATOPOLK II IZIASLAVICH AF KIEV; 347; 643
STORFYRST SVIATOSLAV "DEN MODIGE" RURIKID AF KIEV; 289
STORFYRST SVIATOSLAV II YAROSLAVICH RURIKID AF KIEV; 565
STORFYRST TAKSONY ARPAD AF UNGARN; 371; 407
STORFYRST VLADIMIR II VSEVOLODICH MONOMACHOS RURIKID AF KIEV; 312; 567; 571
STORFYRST VSEVOLOD I YAROSLAVICH RURIKID AF KIEV; 310
STORFYRST ZOLTAN ARPAD AF UNGARN; 370
STORFYRSTE YURI I DOLGORUKIY AF KIEV; 567
STORFYRSTINDE AGNES AF KIEV; 568
STORFYRSTINDE AGNES LIUBAVA AF TYSKLAND; 476
STORFYRSTINDE AGNIESZKA BOLESŁAWOWNA AF POLEN; 476
STORFYRSTINDE ANA EUPHROSYNE ANGELINA AF BYZANS; 473
STORFYRSTINDE ANASTASIA IRENE MARIA MONOMACHA AF BYZANS; 311
STORFYRSTINDE EFANDA AF URMAN; 287
STORFYRSTINDE KRISTINA INGESDOTTER AF SVERIGE; 322; 476; 568
STORFYRSTINDE ODA AF STADE; 565
STORFYRSTINDE PREDSLAVA AF UNGARN; 290
STORFYRSTINDE ROGNEDA AF POLOTSK; 307; 326; 336
STORFYRSTINDE SANKT OLGA "DEN HELLIGE" AF KIEV; 288
STORFYRSTINDE SOFIE AF LOOZ; 643
STORHERTUG SWANTOPOLK II "DEN STORE" SAMBORIDE AF POMMERN; 495
STORHERTUGINDE EUFROZYNA ODONIC AF POSEN; 477
STORMAND ASLAK ERLINGSON AF SOLA; 490
STORMAND EBBE OLUFSEN GLUG TIL BAVELSE; 519
STORMAND EBBE SKJALMSEN GALEN TIL KNARDRUP; 385; 518; 519
STORMAND EINAR "TAMBESKÆLVER" EINDRIDESON AF HUSABY; 584; 589
STORMAND FINN HÅREKSON SKJALGE AF TJØTTA; 490
STORMAND JON REIMATSEN TIL LILLE VÆRLØSE; 501
STORMAND OGMUND TORBERGSON ARNUNGE AF GISKE; 585
STORMAND PEDER BODILSEN TIL EGGESLEV; 283
STORMAND PEDER BONDE TIL BORUP; 282; 518
STORMAND PEDER PEDERSEN TIL BORUP; 283
STORMAND RIDDER NIELS ANDERSEN DUE TIL TUBETORP; 530
STORMAND SKULE KONGSFOSTRE TOSTIGSON TIL REIN; 583
STORMAND STIG PEDERSEN HAK TIL RIIS; 666
STORMAND STIG TOKESEN GALEN; 518
STORMAND STRANGE ESGESEN BILD TIL NORRINGTOFT; 552
STORMAND THYGE ABILDGAARD; 545
STORMAND TOKE TRYLLE TIL ESKEBJERG; 267
STRANGE EBBESEN BILD TIL NORRINGTOFT; 553; 671
STRANGE ESGESEN BILD TIL NORRINGTOFT; 552
STRANGE ULFELDT; 502; 615
STRATONICE AF MAKEDONIEN; 43
STYRBJØRN; 261
SULISLAWA WOJSLAWIC; 494
SULLA FELIX (LUCIUS CORNELIUS SULLA FELIX) AF ROM; 155; 170
SULPICIA FRA ROM; 172
SULPICIA PRAETEXTATA FRA ROM; 173; 430
SULPICIUS (GAIUS JULIUS SULPICIUS) AF EMESA; 107
SUNE EBBESEN GALEN AF SKÅNE; 386; 422; 500
SUNE IVARSSON FRA SVERIGE; 591
SUNNO AF SUEVI; 131
SUSANNE HØG TIL ELKJÆR; 548; 659

SUSANNE NIELSDATTER GYLDENSTJERNE TIL
 AAGAARD; 672
 SVALE OLFVIRSSON SMØR; 596
 SVANHILDE EYSTEINSDATTER AF OPPLAND; 299;
 320; 412
 SVEIDI HEITIRSSON; 299
 SVEN JOHANSSON FRA DALEN; 779
 SVEN LARSSON FRA VASSÄNDAN; 781
 SVEND "TVESKÆG" HARALDSEN AF DANMARK,
 NORGE OG ENGLAND; 258; 277
 SVEND ESTRIDSEN AF DANMARK; 263; 282; 390
 SVEND HÅKONSON AF NORGE; 491
 SVEND LAURIDTZEN FRA KELDBYLILLE; 679; 693
 SVEND OLSEN FRA KILDEBRØNDE; 752
 SVEND POULSEN FRA BIDSINGE; 694
 SVEND SNEDCHER SVENDSEN; 603
 SVENNUNG LARSSON FRA LILLA ASPÅNG; 781
 SVERKER I "DEN ÆLDRE" AF SVERIGE; 489; 633
 SVERKER II "DEN YNGRE" KARLSSON AF
 SVERIGE; 634
 SVIATOPOLK II IZIASLAVICH AF KIEV; 347; 643
 SVIATOSLAV "DEN MODIGE" RURIKID AF KIEV;
 289
 SVIATOSLAV II YAROSLAVICH RURIKID AF KIEV;
 565
 SVIATOSLAV VESLAVICH RURIKID AF VITEBSK;
 571
 SWANABURCOR AF CYSOING; 403
 SWANEHILD AF HAMALAND; 225; 227; 234
 SWANHILDE BILLUNG AF MEISSEN; 373
 SWANTOPOLK II "DEN STORE" SAMBORIDE AF
 POMMERN; 495
 SWIETOBOR AF POMMERN; 389
 SYAGRIA FRA ROM; 203
 SYERSKE ANNE DORTHEA DAUDING (FØDT
 PEDERSEN) FRA MARIBO; 776
 SYERSKE JOHANNE KIRSTINE BRUUN THOMSEN
 FRA TAPS; 776
 SYERSKE LUCIE MARIE DAUDING (FØDT
 THOMSEN) FRA KØBENHAVN; 776
 SYERSKE RUDI BIRGITTE JENSEN (FØDT GRAM)
 FRA KØBENHAVN; 774
 SÆBJØRN TORLEIFSSON AF AGDER; 586
 SØFFREN JENSEN FRA KARLSLUNDE; 752
 SØFFREN NIELSEN FRA UDBY; 686
 SØFFREN RASMUSSEN FRA BUSENE; 606
 SØFREN MORTENSEN SPUR FRA UDBY; 686
 SØMAND CHRISTIAN THEODOR OLSEN FRA
 NYBORG.; 766
 SØREN HENDRIK MARTIN JØRGENSEN FRA
 DIERNÆS; 768
 SØREN JENSEN FRA KARLSLUNDE; 754
 SØREN KNUDSEN FRA BUSENE; 682
 SØREN LARSEN FRA BISVÆNGEGAARD; 743
 SØREN PEDERSEN FRA BALDERSBRØNDE; 747
 TAHARQA AF ÆGYPTEN; 55
 TAKAHATENAMUN AF ÆGYPTEN; 56
 TAKENTESE FRA THEBEN; 60
 TAKSONY ARPAD AF UNGARN; 371; 407
 TARRUTENIA FRA ROM; 187
 TECLAS FRA FRANKEN; 204
 TEFNAKT I SHEPSESRE AF NEDER ÆGYPTEN; 56
 TEFNAKT II SHEPSERE IRIBRE AF SAIS; 57
 TEISPES ACHAEMENID AF ANSHAN; 72; 76
 TEMENOS ARGÆD AF MAKEDONIEN; 27
 TEMENOS HERAKLEIDAE AF ARGOS; 26
 TERESA AF LEON; 482
 TERTELLUS AF GATINAIS; 122
 TERZE PUTBUS; 392
 TESCANDRA AF LOCHES; 115
 TETRADIUS (TETRADIUS IAMBlichUS) AF
 CLERMONT; 108
 THAUMASTUS GALLO AF NARBONNE; 202
 THEODELINDE AF BURGUNDERNE; 111
 THEODEMIR AF ØSTFRANKERNE; 131
 THEODERICUS BUXHOVEDEN AF ROPP; 568
 THEODO II AGILOFINGER AF BAYERN; 114
 THEODORA AF BYZANS; 448
 THEODORA ANGELINA AF BYZANS; 648
 THEODORA BALBILLA "DEN YNGRE" AF BYZANS;
 448
 THEODORA BALBILLA FRA PALMYRA; 448
 THEODORA KOMNENA AF BYZANS; 641; 646
 THEODORA KOMNENA FRA BYZANS; 471
 THEODORADA PIPINID AF SANKT QUENTIN; 128
 THEODORATA KAROLINGER AF ITALIEN; 226
 THEODORIC AF RINGELHEIM; 147; 564
 THEODORICH AF ASSEBURG; 138
 THEODOSIUS "DEN ÆLDRE" (FLAVIUS HONORIUS
 THEODOSIUS MAJOR) AF ROM; 451
 THEODOSIUS I "DEN STORE" AF ROM; 451; 455
 THEODOSIUS II "DEN YNGRE" (FLAVIUS
 THEODOSIUS MINOR AUGUSTUS) AF BYZANS;
 456
 THEOPHANU AF BYZANS; 332
 THEUTBERGE AF METTLACH; 114
 THEUTBOLD II AGILOFINGER AF ALEMANNIEN;
 229
 THIETBURGA AF HALDENSLEBEN; 373
 THOMAS GUNNARSSON FRA FRÖTORP; 781
 THOMAS NIELSEN BANNER TIL VINSTRUP; 504
 THOMAS NIELSEN GALSKYT TIL
 TRABIERGGAARD; 713
 THOMAS SØRENSEN FRA BISVÆNGEGAARD; 743
 THOMAS THOMASON LLEWELYN FRA
 MONTROSE; 733

THOMAS VESTENI TIL SØBYGAARD; 547; 674
THORA MOSHALS AUDUNSDOTTIR AF
AUDUNSTAD; 587
THORA THORSDATTER AF STEIG; 593
THORAREN BULLIBAK FINNVIDSON ARNUNGE AF
MØRE; 382
THORDIS THORGRIMSDOTTIR AF DANERNE; 587
THORFINN "HOVEDSKALSKLØVER" EINARSON
AF ORKNEY; 356
THORGUNNA VAGNSDATTER AF FYN; 281
THORGUNNA VESETESDATTER AF BORNHOLM;
280
THORKEL LEIRA AF VIKEN; 281
THORKILD MOGENSEN GLOB; 558
THORLEIF "DEN VISE" KÅRESSON; 586
THORRI SNAERSSON AF KVENLAND; 298
THORSTEIN "DEN RØDE" OLAFSON AF
SKOTLAND; 355
THRAND AF SULA; 258
THRUGOT "FAGERSKIND" ULFSEN AF GALICIEN;
278
THUE NIELSEN SKEEL TIL LENGSHOLM; 717
THURID EYVINDSDOTTIR AF AMLE; 355
THYGE ABILDGAARD; 545
THYRA "DANEBOÐ" HARALDSDATTER AF
DANMARK; 253
THYRA HARALDSDATTER AF DANMARK; 262; 277
THYRRE SVENDSDATTER FRA SØMARK; 680
TIBERIUS CLAUDIUS ATTICUS HERODES AF ROM;
159
TIBERIUS CLAUDIUS HIPPARCHUS FRA ROM; 159
TIGLATH-PILESER III AF ASSYRIEN; 64
TIMESITHEUS (GAIUS FURIUS SABINIUS AQUILA
TIMESITHEUS) AF ROM; 164
TIMME HVITKOP KRUMMEDIGE TIL TANGE; 671
TITUS CURTIUS MANCIA AF ROM; 431
TITUS FLAVIUS CLEMENS AF ROM; 195
TITUS FLAVIUS SABINUS I AF ROM; 194; 195
TITUS FLAVIUS SABINUS II AF ROM; 195
TITUS FLAVIUS SABINUS III AF ROM; 195
TITUS FLAVIUS TITANUS AF ROM; 199
TITUS FLAVIUS TITANUS MINOR AF ROM; 200
TITUS POMPEJUS ATTICUS AF ROM; 181
TITUS SECUNDUS (TITUS SECUNDUS LUBIUS
VOLOSIUS TORQUATUS VESTINUS SEXTIUS)
FRA ROM; 185
TITUS SEXTIUS FRA ROM; 185
TITUS SULPICIANUS (TITUS FLAVIUS CLAUDIUS
SULPICIANUS) AF ROM; 200
TJENER JENS JENSEN DAUDING FRA THISTED; 775
TJØSTOLV HÅKONSSON AF HUNDORP; 598
TOKE EBBESEN GALEN TIL KNARDRUP; 518
TOKE GERTSEN PUST HVIDE; 502
TOKE NIELSEN SALTENSEE TIL TYSTOFTE; 520;
524; 530
TOKE SKJALMSEN HVIDE TIL JØRLUNDE; 632
TOKE TRYLLE TIL ESKEBJERG; 267
TOLF OLSSON FRA SANDVIK; 785
TONANTIUS FERREOLUS I AF GALLIEN; 203
TONANTIUS FERREOLUS II AF GALLIEN; 203
TONANTIUS FERREOLUS III AF NARBONNE; 203
TORA RAGNALDSDATTER AF ORKNEY; 358
TORA SIGURSDATTER AF DANERNE; 354
TORA SKAGESDATTER AF NORDMØRE; 491; 585
TORA SKOFTESDATTER ARNUNGE AF GISKE; 586;
613
TORA TORBERGSDATTER ARNUNGE AF GISKE;
382
TORA TORSTEINSDATTER GALGE AF GISKE; 382;
490; 586; 589
TORBEN OFFESEN DYRE DEN YNGRE; 535
TORBERG ARNESON ARNUNGE AF GISKE; 382; 585
TORD FOLESON FRA ISLAND; 585
TORD FRA STRAND; 597
TORD GUTTORMSSON AF STEIG; 593
TORD TRONDSSON BENKESTOK TIL YTRE
GALGEN; 597
TORD AAGESEN THOTT TIL LÖDDEKÖPING; 498
TORE "DEN TAVSE" RAGNALDSSON AF MØRE;
590
TORE HALDORSEN BRATT TIL SAMSAL; 595
TORE MÅNSSON FRA LÅGUM; 784
TORE SIFWERSSON FRA SVARTEBORG; 785
TORE TINGHATT FRA ISLAND; 595
TORGILS SPRAKLING BJØRNSSON MUNSÖ AF
UPPSALA; 262; 315
TORLEIV ELLINGSSON KJÆLLINGEMULE AF
HELGELAND; 597
TORLEIV TRONDSSON BENKESTOK; 597
TORSTEN "VILDE" ROTFELD TIL BRATSKOV; 618
TOSTIG GODWINSON AF NORTHUMBRIEN; 581
TOVE ANDERSDATTER AF TYGESTRUP; 663
TRAFIKCHEF HUGO MARTIN JOHANSSON FRA
GÖTEBORG.; 791
TRANQUILINA (FURIA SABINA TRANQUILINA
AUGUSTA) AF ROM; 164
TRINE HANSDATTER FRA BIDSINGE; 692
TRIUMVIR CRASSUS AF ROM; 180
TRIUMVIR LEPIDUS AF ROM; 426
TRIUMVIR MARCUS ANTONIUS AF ROM; 102
TRIUMVIR POMPEJUS; 168
TROIAN KOMITOPULOS AF BULGARIEN; 468
TROND TORDSSON BENKESTOK TIL TALGØ; 597
TROND TORDSSON FRA SKREDSVIK; 597
TRUID JEPSEN ROSENSPARRE; 544
TRUID KNUDSEN HAS TIL HAREBJERG; 619

TRYGGVE OLAVSSON AF VIKEN; 305; 381
 TRYPHAENA AF SELEUCIDRIGET; 49
 TSAR ALUSIAN AF BULGARIEN; 645
 TSAR IVAN VLADISLAV KOMITOPULOS AF
 BULGARIEN; 467
 TSAR SAMUIL AF BULGARIEN; 408
 TSAR SANKT YAROSLAV "DEN VISE"
 VLADIMIROVICH RURIKID AF KIEV; 308; 337;
 346; 565
 TSAR TROIAN KOMITOPULOS AF BULGARIEN; 468
 TSARINA INGIGERD "SANKT ANNA"
 OLOFSDOTTOR MUNSÖ AF NOVGOROD; 310;
 337; 346; 565
 TSARINA KONSTOSTEPHANIE AF
 VESTBULGARIEN; 468
 TSARINA MARIA AF BYZANS; 468
 TUE NIELSEN HALVBJØRN FRA BOGENSE; 713
 TULLIA AF LYON; 109
 TUNTEMATON KNUSDOTTER AF KNARDRUP;
 634
 TYGE OVESEN LUNGE TIL BASNÆS; 538
 TYGE TYGESEN ABILDGAARD; 545
 TØMMERMAND JEPPE RASMUSSEN FRA
 MANDEMARK; 678
 TØRVE-EINARR ROGNVALDSON AF ORKNEY; 356
 UD EBBESEN BILD TIL NORRINGTOFT; 552
 UDO AF KATLENBURG; 396
 UDO AF NEUSTRIEN; 361
 UDO AF NIEDERLAHNGAU; 361
 UDO I AF NORDMARK; 565
 UFFE NIELSEN NEB TIL RØNNE; 508
 UGOD THORSTESON TIL BRATSKOV; 618
 ULF "DEN GAMLE" TOSTESSON AF SKARA; 305;
 357
 ULF AF SACHSERNE; 149
 ULF TORGILSSON SPRAKLING AF DANMARK; 262;
 266
 ULFHILD SIMONSDATTER KU AF TOMB; 595
 ULFHILD ULFRIDA TORASDOTTIR AF VIK; 587
 ULRICH I AF CARNIOLA OG ISTRIVEN; 409
 ULRICH I AF WARPKE; 397
 ULV "GALICIENFARER" AF DANMARK; 278
 ULVHILD GAUTESDATTER ÆSNES; 592
 ULVHILD GUDBRANDS AF HOLE; 358; 593
 ULVHILD HÅKONSDOTTER SKJALGE AF SVEA;
 491; 633
 ULVHILD JONSES; 595
 ULVHILD OLAVSDATTER AF NORGE; 415
 ULVILD JONSDATTER SMØR; 596
 UNA AF DANMARK; 283
 UNDERKONGE ALF OLAFSSON; 243
 UNDERKONGE ALGAUT GAUTREKSSON AF
 GOTERNE; 297
 UNDERKONGE ATROMIDAZES ARSACID AF
 ARMENIEN; 461
 UNDERKONGE CENRED AF WESSEX; 217
 UNDERKONGE EORMENRED AF KENT; 141
 UNDERKONGE ERIK JARL HÅKONSON AF NORGE;
 273
 UNDERKONGE HÅKON JARL ERIKSON AF NORGE;
 277
 UNDERKONGE INGJALD "DEN HVIDE" HELGISON
 AF DUBLIN; 354
 UNDERKONGE OLAF TRÄTÄLJE INGJALDSSON
 AF SÄFFLE; 297
 UNKER JENSEN TIL ØRSTED; 721
 UNKER KARLSEN LANG AF RØRUP; 720
 URANIA AF CHALCIS; 108
 URANIUS I ANTONIUS (JULIUS AURELIUS
 SULPICIUS URANIUS I ANTONIUS SULPICIUS)
 AF EMESA; 107
 UROS I VUKANOVICH AF RASCIA; 644
 UTA AF DIESEN-ANDECHS; 404
 UTA LUDOVINGER AF SCHAUBURG; 420
 VAGN ÅGESEN AF FYN; 280
 VALDAR "DEN GAVMILDE" ROARSSON AF
 SKÅNE; 241
 VALDEMAR "DEN STORE" KNUDSØN AF
 DANMARK; 324; 388; 393
 VALDEMAR "SEJR" VALDEMARSSØN AF
 DANMARK; 393; 485; 636
 VALDEMAR ERIKSSØN SAPPI TIL ARNSHOLM; 496
 VALDEMAR IV ERIKSEN AF SLESVIG; 496
 VALDEMARDORA CAROLINE LUDOVICA SOPHIE
 OLSEN (FØDT HOLM) FRA NYBORG.; 767
 VALENTIN I (FLAVIUS VALENTINIANUS
 AUGUSTUS) AF ROM; 442
 VALENTIN III AUGUSTUS AF ROM; 453
 VALGJERD FINNSDOTTIR AF HUNDORP; 598
 VARAZDAT ARSACID AF ARMENIEN; 460
 VARAZTIROTS II BAGRATUNI AF ØSTARMENIEN;
 463
 VASAK BAGRATUNI AF ARMENIEN; 463
 VASKERI- OG RENSERIEJER EVALD KJÆRSØN
 FRA KØGE; 760
 VATNAR VATNARSSON AF HORDALAND; 589
 VATNAR VIKARSSON AF HORDALAND; 589
 VAZUL ARPAD AF UNGARN; 407
 VEMUND "DEN GAMLE" VIKINGSON AF NAUSDAL
 NORDEFJORD; 319
 VERMUND FRODARSSON AF DANERNE; 239
 VESETE AF BORNHOLM; 279
 VESPASIA POLLIA FRA ROM; 194; 195
 VESPASIAN AF ROM; 195
 VETTIUS JUSTUS; 450
 VETTIUS JUSTUS "DEN ÆLDRE" AF ROM; 450

VIBULLIA ALCIA AGRIPPINA FRA ROM; 160
VICARIUS DECIMUS RUSTICUS AF LYON; 108
VICARIUS URBI PLACIDUS SEVERUS AF ROM; 187
VICKE WRANGEL TIL TOLSBURG; 575
VIGILANTIA "DEN YNGRE" FRA BYZANS; 462
VIGILANTIA FRA BYZANS; 462
VIKAR ALREKSSON AF AGDAR; 589
VIKING HALVDAN SIGURDSSON AF STEIN; 588
VIKINGEHØVDING BERDLU-KAARE VEMUNDSON
AF BERDLE BREMANGER; 319
VIKINGEHØVDING HÅREK ØYVINDSON SKJALGE
AF TJØTTA; 490
VIKINGEHØVDING PALNATOKE PALNESEN AF
JOMSBORG; 279
VIKINGEHØVDING SKOGLAR-TOSTE TIL
ARANÄS; 260; 305
VIKINGEHØVDING SKAANOYSKJELMER FRA
SOGN-FJORDANE; 319
VIKINGEHØVDING VEMUND "DEN GAMLE"
VIKINGSON AF NAUSDAL NORDFJORD; 319
VIKINGEKONGE GORR THORASSON; 298
VIKINGEKONGE HEITI GORRSSON; 298
VIKINGEKONGE HELGE "DEN HVASSE"
HALFDANSSON AF DANERNE; 294
VIKINGEKONGE RAGNER "LODBROG"
SIGURDSSON AF NORMANNERNE; 245; 256; 586
VIKINGEKONGE SIGURD "ORM-I-ØJE"
RAGNARSSON AF NORMANNERNE; 251; 301
VIKINGEKONGE SVEIDI HEITIRSSON; 299
VIKINGEKONGE BÅRD LJOTSSON DUBR AF
BARSTAD; 590
VIKTOR KRISTOFFER KJÆRS DAM TELLEUS FRA
AALBORG; 792
VILLADS LARSEN FRA SØNDRE JERNLØSE; 705
VINCENT IVERSEN DYRE TIL TIRSBÆK; 537
VIPSANIA AGRIPPINA I FRA ROM; 183
VISVALDIS RURIKID AF JERSIKA; 571
VIZIER HARSIESE II AF NEDER ÆGYPTEN; 60
VLADIMIR "DEN STORE" SVIATOSLAVITCH
RURIKID AF KIEV; 290; 326; 336
VLADIMIR II VSEVOLODICH MONOMACHOS
RURIKID AF KIEV; 312; 567; 571
VOLKMAR AF HARZGAU; 233
VOLKMAR AF ITTER; 398
VOLODAR GLEBOVITJ RURIKID AF MINSK; 330
VOLUSIANA FRA ROM; 446
VOLUSIANUS (RUFIVS ANTONIVS AGRYPNIUS
VOLUSIANUS) AF ROM; 446
VRAMSHAPUR ARSACID AF ARMENIEN; 461
VRATISLAUS I PREMYSLLID AF BÖHMEN; 275
VRATISLAUS II PREMYSLLID AF BÖHMEN; 340
VSESLAV "TROLDMANDEN" BRYACHISLAVICH
RURIKID AF POLOTSK; 327; 571
VSEVOLOD I YAROSLAVICH RURIKID AF KIEV;
310
VÆBNER ANDERS ESGESEN FROST AF
NORRINGTOFT; 554
VÆBNER ANDERS JONSEN SKRAM TIL TOVSKOV;
499
VÆBNER ANDERS NIELSEN PANTER TIL ASDAL;
507
VÆBNER ANDERS AAGESEN STENBRIKKE; 506
VÆBNER AXEL JEPSEN THOTT TIL SØRUP; 532
VÆBNER CONRAD MOLTKE TIL
WESTENBRYGGE; 667
VÆBNER ENEVOLD JENSEN RAFVAD TIL ALSTED;
559
VÆBNER ERIK PALLESEN JUEL TIL AABJERG; 557
VÆBNER ERIK REKHALS FRA RIBE; 676
VÆBNER EVERT TRUIDSEN ROSENSPARRE TIL
TØLLØSE; 544
VÆBNER GERT KETELHUT FRA LOLLAND; 537
VÆBNER GROTE IVEN KRUMMEDIEK AF
OTTENBÜTTEL; 671; 673
VÆBNER JENS JENSEN SLET TIL BOGENSHOLM;
715
VÆBNER JEP UNKERSEN TIL HØNNERUP; 722
VÆBNER JOACHIM BJØRNSEN BJØRN TIL
VOERGAARD; 669
VÆBNER JOHANNES KRUCKOW AF TRUESTRUP;
599
VÆBNER JOHANNES NIELSEN SLET TIL
GUDUMLUND; 715
VÆBNER LAURIDS HVAS TIL ORMSTRUP; 560
VÆBNER MORTEN NIELSEN VOGNSEN TIL
LENGSHOLM; 654
VÆBNER NIELS EBBESEN BILD AF NORDENTOFT;
657
VÆBNER NIELS ERIKSEN JUEL TIL AABJERG; 558
VÆBNER NIELS JOHANSEN SLET TIL
GUDUMLUND; 715
VÆBNER NIELS MORTENSEN VOGNSEN AF
STENSHEDE; 655
VÆBNER NIELS PEDERSEN SKRAM TIL
STOUGAARD; 527
VÆBNER NIELS UNKERSEN TIL HØNNERUP; 722
VÆBNER PALLE IVERSEN JUEL TIL ØGELSTRUP;
561
VÆBNER STRANGE EBBESEN BILD TIL
NORRINGTOFT; 553; 671
VÆBNER THORKILD MOGENSEN GLOB; 558
VÆBNER TORLEIV ELLINGSSON
KJÆLLINGEMULE AF HELGELAND; 597
VÆBNER TRUID JEPSEN ROSENSPARRE; 544
VÆVER HERMAN LYDERSEN BERGMAND FRA
KIRKE VÆRLØSE; 765
VÆVER JENS LARSEN FRA ØSTERMARK; 685

VÆVER LARS PEDERSEN FRA ØSTERMARK; 685
VÆVER LYDER JOHANSEN BERGMAND FRA
KNARDRUP; 765
VÆVER RASMUS SØRENSEN POST FRA
HJERTEBJERG; 687
VØLSSUNG RERSSON AF HUNNERNE; 246
WALDBERT AF RINGELHEIM; 146
WALDECA AF FRANKERNE; 203
WALDRADA AF LOTHRINGEN; 151
WALTFRED AF VERONA; 403
WARCISLAWOWNA AF POMMERN; 391; 492
WARIN I AF THURGAU; 128
WARINUS AF POITIERS; 112; 119
WARNACHER I AF BOURGOGNE; 111
WARTISLAW AF RÜGEN; 389
WARTISLAW I "BEKENDEREN" AF POMMERN; 390
WELF I AF ALTDORF; 129; 148; 231
WELF II AF ARGENGAU; 622
WELF II AF BAYERN; 624
WELF IV AF BAYERN; 625
WERINHART I AF JULBACH; 405
WERINHART II AF JULBACH; 405
WERNER SALIER AF WORMS; 363
WERNICKE AF SACHSEN; 142; 143; 302
WICHBERT AF SACHSEN; 146
WICHBURG LUITPOLDINGER AF BAYERN; 404
WICHMANN II "DEN ÆLDRE" BILLUNG AF
BARDENGAU; 564
WIDUKIND "DEN STORE" AF SACHSERNE; 142; 146;
149
WIGERICH AF LORRAINE; 403
WILBRAND AF LOCCUM-HALLERMUND; 378
WILHELM I AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 328
WILHELM II AF WEIMAR-ORLAMÜNDE; 328
WILHELM III AF WEIMAR; 328
WILLA AF BUCHAU; 622
WILLA AF ITALIEN; 213
WILLA AF ØVRE BOURGOGNE; 213
WILLA WELF AF BOURGOGNE; 213
WILLA WELF AF ØVRE BOURGOGNE; 353
WILLEGARDIS AGILOFINGER AF BAYERN; 114
WILLIAM III CAPITE STUPÆ AF AQUITANIEN; 207
WILLIAM LANGSVÆRD AF NORMANDIET; 577
WILLIBIRG AF EBERSBERG; 401
WILLISWINT AF HESBAYE; 400
WILTRUDE AF LAHNGAU; 362
WINNIE JOHNNA KJÆRS DAM (FØDT
CHRISTENSEN) FRA AALBORG; 772; 777
WITBERT WIDONID AF NANTES; 226
WITTEKIND I AF SCHWALENBERG; 398
WIZLAW I AF RÜGEN; 493
WLADIMIR RURIKID AF PSKOV; 568
WLADISLAW I HERMAN PIAST AF POLEN; 336
WOIZLAVA AF POTBUS; 392
WOJSLAWA AF POMMERN; 631
WOLDEMAR ROPP AF ROSEN; 569
WOLF HENRIKSEN GODOV; 536
WOLMAR I WRANGEL TIL SELIG; 575
WOLMAR II WRANGEL TIL SELIG; 575
WULFNOTH CHILD AF SYDSUSSEX; 314
WULFTHYR RH AF WESSEX; 313
XERXES I "DEN STORE" ACHAEMENID AF
PERSIEN; 81
YAROSLAV "DEN VISE" VLADIMIROVICH
RURIKID AF KIEV; 308; 337; 346; 565
YAROSLAV SVIATOSLAVICH RURIKID AF
MURUM; 566
YNGVI "SVITJOD" ALREKSSON AF UPPSALA; 239;
240
YPPERSTEPRÆST HAREMAKHET AF AMUN; 60
YPPERSTEPRÆST HARKHEBI AF AMUN; 60
YRSA HELGESDATTER AF DANERNE; 294
YTTE SØFREDSEN FRA VINDINGE; 756
YURI I DOLGORUKIY (YURI I VLADIMIROVICH
DOLGORUKIY RURIKID) AF KIEV; 567
ZBISLAWA SVIATOPOLKOVNA AF KIEV; 347
ZOLTAN ARPAD AF UNGARN; 370
ZWINISLAWNA AF POMMERN; 494; 635
ÆDRIC AF WESSEX; 313
ÆLFLÆD AF ENGLAND; 349; 360
ÆLHSWITH AF ENGLAND; 221; 348
ÆLLA II AF NORTHUMBRIEN; 252
ÆRKEBISKOP SANKT LAUTWINUS AF TRIER; 113
ÆRKEBISKOP SANKT RUSTICUS AF LYON; 109
ÆRKEKANSLER HUGO "ABBEDEN" KAROLINGER
AF FRANKEN; 122
ÆSC AF KENT; 138
ÆSLEBY RUDBÆK TIL HØJBY; 716
ÆTHELBERHT AF KENT; 138
ÆTHELBERHT AF SACHSEN; 141
ÆTHELFLAED AF WESTWESSEX; 314
ÆTHELFRITH AF MERCIA; 313
ÆTHELGIFU AF WESSEX; 313
ÆTHELGYTH AF BUCKINGHAMSHIRE; 313
ÆTHELGYTH AF WILTSHIRE; 313
ÆTHELHELM AF WILTSHIRE; 313
ÆTHELMAER "DEN STOLTE" CILD AF
VESTWESSEX; 314
ÆTHELRED "DEN FROMME" AF WESSEX OG
KENT; 312
ÆTHELRYTH AF ENGLAND; 221
ÆTHELWEARD "HISTORIKEREN" AF
VESTWESSEX; 313
ÆTHELWULF AF BUCKINGHAMSHIRE; 313
ÆTHELWULF AF WESSEX; 219; 312

ØKONOM INGRID BIRGITTE TELLÉUS (FØDT
JOHANSSON) FRA GÖTEBORG; 792
ØYVIND SKALDESPILLER FINN SON SKJALGE AF
TJØTTA; 489
AAGE SAXESEN STENBRIKKE AF ESTLAND; 506
AAGE THORSEN THOTT AF LÖDDEKÖPING; 498;
531
ÅGE TOKESSEN AF FYN; 279
AAKE STEEG SALTENSEE AF TYSTOFTE; 666
ÅLOF "DEN RIGE" SIGMUNSDATTER AF
VENDEN; 294

ÅLOV EINARSDATTER AF HUSABY; 585
ÅLOV HARALDSDATTER ÅRBOT AF MØRE; 590
ÅLØF RAGNERSDATTER AF DANERNE; 586
ÅSA "DEN STORRÅDENDE" HARALDSDATTER AF
VESTFOLD; 300
ÅSE EYSTEINSDATTER AF HEDMARK; 299; 354
ÅSTA GUDBRANDSDATTER AF VESTFOLD; 358;
412; 588
ÅSULF SKULESON AF REIN; 583; 613

KILDER

For så vidt angår portrætter fra tyske stamtræer henvises direkte ved portrætterne af sachsiske herskere fra Sächsische Stammbuch (S), af Welferslægtens og Stauferslægtens herskere fra Weingartener Stifterbüchlein (W), af Babenbergslægtens herskere fra Babenbergernes Stamtræ (B), og af Luisdolfingernes og Saliernes herskere fra Luisdolfingernes Stamtræ i Cronica Sancti Pantaleonis (L).

- Achen, Svend Tito: Danske adelsvåben, en heraldisk nøgle, 1973.
- Adam af Bremen: Adam af Bremens krønike (Gesta Hamburgensis Ecclesia Pontificum, 1074), 2000.
- Aggesen, Sven: Danmarkshistorien (Brevis Historia Regum Dacie, 1186), 1967.
- Aiscylos: De bønfoldne, 463 f.Kr.
- Albrechtsen, Erling: Om To normanniske Krøniker, 1980.
- Albrechtsen, Erling: Vikingerne i Franken, 1976.
- al-Tartushi, Ahmads rejser fra 900-tallet, se al-Qazwini 1848.
- al-Qazwini, Zakariya: Athar al-Bilad (1200-tallet), 1848.
- Anales de Saint-Bertin, se Albrechtsen 1976.
- Anales Fuldenses (790-900), se Albrechtsen 1976.
- Anales Regni Francorum, se Albrechtsen 1976.
- Annales Vedastini (770-899), se Albrechtsen 1976.
- Anales Xantenses, se Albrechtsen 1976.
- Arup, Erik: Danmarks Historie, 1926.
- Aristotle: The Politics (o. 340 f.Kr.), 1975.
- Ashley, Mike: British Kings and Queens, 1998.
- Atlakvitha, se Widsith Poems.
- Baensch, H.V.: Geschichte der Familie von Wrangel, 1887.
- Baldwin, Peter: Gorm of Denmark and his immediate predecessors, Rootsweb.com.
- Baldwin, Peter: Kings of Danes prior to 887, rootsweb.com.
- Bambergernes stamtræ.
- Barlow, Frank: The Godwins, The Rise and Fall of a Noble Dynasty, 2002.
- Beowulfkvadet i: Nowell Codex, omkring 800, i: Sangen om Bjovulf, 1910.
- Bjørnson, Bjørnstjerne: Olav Tryggvason, 1861.
- Bondesén, P.C.B.: Slægten Bugge i Danmark og Norge, 1909.
- Borænius, Magnus: Klostret i Vreta i Östergötland (1724), 2003.
- Braun & Hogenberg: The city maps of Europe (1621), 1991.
- Braun, Wolfgang: Rekonstruktionszeichnungen Deutscher Burgen.
- Brenner, Sixten Otto: Kong Gorm den Gamles efterkommere, 1978
- Bricka, Carl Frederik: Dansk Biografisk Lexicon, 1905.
- Brink, S og N. Price: The Viking World, 2008.
- Brook, Lindsay L. (ed.): Studies in in Genealogy and Family History in Tribute to Charles Evans on the occasion of His 18. Birthday, 1989.
- Brunsmann, Johan: Et forfærdeligt Huus-Kaars eller en Sandferdig Beretning om en Gruelig Fristelse aff Dieffvelen som tuende Fromme oc Gudfryctige Æctefolk i Kiøge for nogen rum tid haffver været plagede med (1671), 1953.
- Bury, J.B.: History of the Later Roman Empire from Arcadius to Irene, 2008.
- Bæksted, Anders: Guder og helte i Norden, 1965.
- Bøgh, Henningsen og Dalsgaard: Nørre Vosborg I tid og rum. Borg og Herresæde, 2014.
- Bøgh og Porskrog Rasmussen: Skjern - storgods og magtcenter fra middelalder til renaissance, 2010.
- Camps, W.A.: Propertius Elegies Book IV (o. 15 f.Kr.), 2008.
- Christian, David: A History of Russia, Mongolia and Central Asia, 1999.
- Christensen, Aksel: Vikingetidens Danmark på oldhistorisk baggrund, 1977.
- Christensen, C.A.: Arnsholm og Valdemar Sappi, 1978.
- Christensen, Tom: Lejre bag myten, 2015.

Christiansen, Eric: Royal Genealogies in Medieval Denmark, i Brook (ed.) 1989.

Christiansen, Eric: The Northern Crusaders, 1997.

Cicero, Marcus Tullius: Brutus (55 f. Kr.), 2001.

Cicero, Marcus Tullius: De Oratore (55 f.Kr.), 2001.

Comenius, Johan Amos: Den ganske verden, 1672.

Crinagoras af Mytilene: Epigrammer (43 f.Kr.-17 e.Kr.), se Smith 1873.

Crone, A.: De Bogense Herremænd. Fyns Historie og Typografi. 9. bd. 1884.

Cronia Sancti Pantaleonis, 1237.

Dahlerup, Troels: Lavelens krise i dansk senmiddelalder, 1969.

Dahl, Thorsten: Den Oldengelske Krønike i udvalg, 1936.

Dam, Sigurd Mahler: Jordbjergslægten - endnu en gang. Personalhistorisk Tidsskrift, 1990.

Damilkova Kronika.

Danehoffets betænkning om Rigets Styrelse, 1377.

Danmarks gamle Folkeviser af Svend Grundtvig m.fl. (1847), 1965.

Dansk Adels Årbog, 1884-2014.

Dansk Anearkiv, 1950.

De Frankiske Rigsanaler (741-829), se Scholz 1972.

Den Angelsaksiske krønike (840-1066), se Dahl 1936.

Den Poetiske Edda, 800-tallet.

Den Yngre Edda, se Snorre.

Den Ældre Edda, se Sæmund.

Di Pippini Regis Victoria Avarci (o. 800), se Godman 1985.

Dudo af Saint-Quentin: Gesta Normannorum (1015), se Albrechtsen 1980.

Encomium Emmae Reginae, 1998.

Einhard: Vita Karoli Magni, se Rau 1974. Encomium Emmae Reginae (1042), 1998.

Engelstoft, C. TH.: Odense Bys Historie, 1880.

Ermoldus Nigellus: Poeme sur Louis le Pieux et epitres au roi Pepin, se Orlík 1886.

Euripides: Bacchanterne, 405 f.Kr.

Felix, J.: Die Attische Königsliste, 1902.

Fenger, Ole: Kirker rejses alle vegne, 1989.

Flatøybok (1394), 2016.

Fortælling om Halvdan Svarte, se Oldnordiske Sagaer, bd. 10.

Fortælling om Olav Geirstade-alf, se Oldnordiske Sagaer, bd. 10.

Fredagar: Chronicles (600-tallet).

Gesta Cnutonis Regis (1042), se Encomium Emmae Reginae 1042.

Godman, Peter: King Pipins victory over the Avars (o. 800), 1985.

Gregor af Tours: Frankerkrøniken (o. 580), overs. J.P. Jacobsen, 1911-1918.

Grove, Peter: Danmarks daab - på opdagelse i Danmarks ældste sagntid, 1961.

Hanck, J.F.H.: Frederik den Anden og Oluf Bager, 1837.

Harald Hårrådes Saga, se Oldnordiske Sagaer, bd. 6.

Harald Haarfagers Saga, se Oldnordiske Sagaer, bd. 3 og 10.

Harrison, Dick og Kristina Svensson: Vikingaliv, 2009.

Herodot: Historie (o. 450 f.Kr.), oversat af Thure Hastrup og Leo Hjortsø, 2016.

Hervarar Saga og Heidreks (1200-tallet), heimskringla.no.

Hesiod: Theogony and Work and days (o. 750 f.Kr.), 2006.

Hiort-Lorentzen, Teisen og Thiset, se Danmarks Adels Aarbog.

Historia Augusta (Scriptores Historiae Augustae, 395), 1921-1932.

Historia Norvegiæ (1100-tallet), 2003.

Hughes, Davis: The British Chronicles.

Huitfeld, Arild: Danmarks Riges Krønike (1604), 1978.

Hversu Noregr Byggdist (Hvorledes Norge blev bygget, 1387), se Flatøybok 2016.

Hybel, Niels: Danmark i Europa 750-1300, 2003.

Høg, Kristian: Den nordiske tradition og nationalisme: Eksemplificeret ved Vølungsagaen og Nibelungenlied med inddragelse af den indoeuropæiske tradition, 2003.

Islandske Sagaer (1200-tallet), 1999.

Islendingabok, se Torgilsson 1968.

Iversen, Chr.: Almennyttige Samlinger, 1787.

Jantzen og Olsen: Voldsteder i Danmark, Jylland I, 1999. Prikkortene er udført af Helge Breinholt Olsen.

Jantzen, Madsen og Olsen: Voldsteder i Danmark, Jylland II, 1999. Prikkortene er udført af Helge Breinholt Olsen.

Jensen, K.V.: Korstog ved verdens yderste rand. Danmark og Portugal ca. 1000 til ca. 1250, 2011.

Jensen, Theodor: Elmelunde byfolk, 1912.

Jomsvikingernes Saga, se Oldnordiske Sagaer, bd. 11.

Jordanes: Getica (551), se Svennung 1965.

Jørgensen, A.D.: 40 Fortællinger af Fædrelandets Historie (1882), 1998.

Kinch, J.: Ribe bys historie og beskrivelse, 1869.

Kjærdsdam, Finn: Byplanlægningens historie, 2006.

Kjærdsdam, Finn: Planning in History, 1995.

Kjærdsdam, Finn: Slægtshistorie, 1986.

Knytlinge Saga, se Oldnordiske Sagaer, Bd. 11.

Krommeny, Cornelius: Stammbuch der Greifen, 1598.

Krøniker fra Valdemarstiden, 1900.

La Cour, Vilh. og Hans Stiesdal: Voldsteder fra oldtid og middelalder, 1963.

Langebek, J. og P.F. Suhm: Diplomatarium Danicum, 1525. Se Petersen 1807 og Thiset 1897.

Langholz, Carl: Anetavler for berømte danskere, 1981.

Larsen, Ellesgaard og Bernsen: Magteliten, hvordan 423 danskere styrer landet, 2015.

Lavætz, Peter: Danske vikingekonger, 2012.

Lejrekrøniken (Cronicon Lethense, 1170), 1993.

Lerdam, Henrik: Kongen og Tinget, 2001.

Lorenzen, Jørgen: Danske Folkeviser, 1974.

Luidolfingernes stamtræ, se Cronica Sancti Pantaleonis.

Lund Niels: Jellingkongerne og deres forgængere, 2020.

Madsen, Lennart: Dagligliv på Nørrevold, e. 1990.

Madsen, Uffe Geer: Det danske rigsråds adelige medlemmer 1375-1412, 1989.

Magnus Barfods Saga, se Oldnordiske Sagaer bd. 7.

Malmesbury, William of: The History of the English Kings (Gesta regum anglorum, 1128), 1998.

Manasses Cronicle.

Manetho: Aegyptica (o. 250 f.Kr.), se Waddell, W.G.: Manetho, 1940.

Markus Aurelius: Selvbetrægtninger (180), 1957.

Markvad, Jørgen: Sigurd Fafnersbane, 2008.

Maternus, Julius Firmicus: Mateseos Libri VIII, o. 350.

Meijer, Fik: Kaiser sterben nicht im bett, 2001.

Meneclès af Barca: Libyan Histories, o. 125 f.Kr.

Meulengracht Sørensen, Preben: Kapitler af Nordens litteratur i oldtid og middelalder, 2006.

Meyers: A general History for Colleges and High Schools, 1890.

Middleton, Thomas: Hengist, king of Kent (1620), 2004.

Moncrieff, Ian: Royal Highness. Ancestry of a Royal Child, 1982.

Mølbjerg, Ingvar: Asdal gennem 600 år, 1994.

Nestor: Nestors Krønike (1113), overs. Gunnar Svane, 1983.

Neubert, Gerd: Skrifter fra Køge 1597-1655, 1992.

Nibelungenlied, 2005.

Nielsen, Aage Reinhold: Fortalt af Jens Alfred Nielsen, 1998.

Nielsen, Alfred: Slægtshistorie, 1946.

Olav den Helliges Saga, se Oldnordiske Sagaer, bd. 4 og 5.

Olav Trygvassons Saga, se Oldnordiske Sagaer, Bd. 1 og 10.

Oldnordiske Sagaer, 1826-1837, https://heimskringla.no/wiki/Oldnordiske_Sagaer,_Bind_1-12.

Oldtidssagaerne 1 - 8 (o. 1250), 2016.
 Olrik, Hans (overs.): Digt om Kong Haralds daab (o. 828), 1886.
 Olrik, Jørgen: Om danernes bort dragen til Det Hellige Land (1200), se Krøniker fra Valdemars tiden.
 Olsen, Olaf: Da Danmark blev til, 1999.
 Olsen, Rikke Agnete: Asdal i middelalderen, 2013.
 Olsen, Rikke Agnete: Borge i Danmark, 1996.
 Olsen, Rikke Agnete: Voldsteder i Danmark, Fyn og omliggende øer, 1992. Prikkortene er udført af Helge Breinholt Olsen.
 Orkneyinga Saga (1230), se The History of the Earls of Orkney, 1981.
 Ottar og Wulfstan: To rejsebeskrivelser fra vikingetiden (800-tallet), oversættelse Niels Lund, 1983.
 Pausanias: Beskrivelse af Grækenland (100), 2007.
 Petersen, Henry: Danske adelige sigiller fra det XIII. og XIV. århundrede, 1807.
 Pert, G.H.: Monumental Germanic, 1826.
 Petersen, A.: Kjøge Bys Historie, 1888.
 Petersen, Henry: Skjoldfrisen i Sorø Kirke, 1883.
 Philostratus: Sofisternes liv (237), 1921.
 Pindar: Ode til Amyntas, se Sandys.
 Plant, Ian Michael: Women writers of Ancient Greece and Rome, 2004.
 Plutarch: The life of Antony, (o. 100).
 Pomeroy, Sarah B.: The murder of Regilla, 2007.
 Pontoppidan, Erik: Den Danske Atlas VI, 1781.
 Propertius, Sextus: Elegiae IV (o. 15 f.Kr.), se Camps.
 Radziwill Cronicle, 1400-tallet.
 Ragner Lodbrogs saga (o. 1250), se Oldtidssagaerne 1.
 Rau, Reinhold: Quellen zur karolingischen Reichsgeschichte, se Albrechtsen 1976.
 Regino af Prüm (892), se Pertz 1826.
 Resen, P.: Atlas Danicus, 1677.
 Resen, P.: Kong Frederik II's Krønike, 1680.
 Rickfors, Fleming: Historien om Ase-Folkets vandring via Garderike og Saxland til Odinsey, 2016.
 Rigsrådet: Responsum vedrørende artikler sendt fra Rettertinget til Rigsrådet, 1377.
 Rimbart: Ansgars Levned (875), Overs. P.A. Fenger, 1926.
 Rockstroh, J.K.C.: Fortællinger af 2. Bataillons Historie 1657-1907, 1907.
 Rohl, David M.: The Lords of Avaris.
 Rolandskvadet, 1100-tallet.
 Roskildekrøniken (Cronicon Roskildense 1138), 1979.
 Ryholt, Kim: The Political Situation in Egypt during the Second Intermediate Period c. 1800-1550 B.C.
 Sagabrudstykker vedrørende Danmark, se Oldnordiske Sagaer, bd. 11.
 Sandys, J.: The Odes of Pindar (o. 480 f.Kr.), 1915.
 Sangen om Maldon, oversættelse R.M. Liuzza.
 Sankt Eudocia: The Hammat Gader poem (omkring 450), se Plant 2004.
 Sawyer, Peter (ed.): The Oxford Illustrated History of the Vikings, 1997.
 Saxo Grammaticus: Danmarks Riges Krønike (Gesta Danorum, 178), 1898/1924/1985.
 Scholz, B.: Carolingian chronicles Royal Frankish annals and Nithards Histories, 1972.
 Secher, V.A.: Samling af Kongens Rettertings domme 1595-1601, 1881.
 Sedulius Scottus: De Rectoribus Christianus (On Christian Rulers, 800-tallet), 2007.
 Settipani, Christian: Addenda to Les Ancetres de Charlemagne, 1990
 Siculus, Diodurus: Bibliotheca Historica (o. 50 f.Kr.), 1935.
 Sidenius Apollenarius: Panegyric of Narbonne (1652), 1887.
 Sidonius Apollenarius: The letters of Sidonius, 1915.
 Skeel, W.S.: Optegnelser om familien Skeel, 1871.
 Skouvig, N.C.: Hardeknud I og Hardsyssel. Jellingedynastiets Oprindelse, 1977.
 Skyum-Nielsen, N.: Vikingerne i Paris, 1967.
 Skjoldungernes Saga (o. 1220), 1984.
 Smith, Taylor & Williams: West Over Sea: - Studies in Scandinavian Sea-borne Expansion and Settlements Before 1300, 2007.

Smith, William: A Dictionary of Greek and Roman Antiquities, 1873.

Snorre Sturlason: Den Yngre Edda (o. 1225).

Snorre Sturlason: Heimskringla (o. 1230), <http://heimskringla.no/wiki/Forside>

Snorre Sturlason: Kongesagaer, 1957.

Snorre Sturlason: Ynglingesaga, se Heimskringla.

Sofokles: Kvinder i Trachis (450 f.Kr.), 2007.

von Stackelberg, O.M.: Genealogische handbuch der Baltischen Ritterschaften, bd. 1 Estland, 1931.

Steenstrup, J.C.H.R. (ed.): Danmarks Riges Historie, 1897-1907.

Storck, H.: Dansk Våbenbog, 1910.

Stuart, Roderick W.: Royalty for Commoners, 2002.

Styrbjørn Sveakæmpe, Se oldnordiske Sagaer, bd. 5.

Svennung, J.: Jordanes Scandia-kapitel, 1965.

Svenske jarler 980-1250, se Vikingekonger.dk.

Sächsische Stammbuch, 1546.

Sæmund Frodi Sigfusson: Den Ældre Edda (o. 1100), <http://runeberg.org/eddan/>.

Tacitus, Gaius Cornelius: Germania (o. 98), 1969.

The History of the Earls of Orkney, 1981.

The Penguin Atlas of Ancient History, 1967

The Penguin Atlas of Medieval History, 1961

The Penguin Atlas of Modern History, 1972

The Penguin Atlas of Recent History, 1982

The Royal Families of Medieval Scandinavia, Flanders and Kiev, 1997

Thietmar of Merseburg: Cronicon (Thietmari Merseburgensis episcopi Cronicon, 1015), 2001.

Thiset, Anders: Danske Adelige segl fra det XV., XVI. og XVII. århundrede, 1897.

Thiset og Wittrup: Nyt Dansk Adelsleksikon, 1904.

Thomsen, Rudi: Marcus Aurelius, 2001.

Tjodolv fra Kvine: Ynglingatal (800-tallet), heimskringla.no.

Tordson, Sighvat: Nesjavisur, 1016.

Torgilsson, Arild: Islendingabok (1100-tallet), 1968.

Totten om Ragners sønner (o. 1250), se Oldtidssagaerne 1.

Ulldal, F.: Klokkerne i Køge Kirke. Nationaltidende, 22.9.1888.

Ulsig, Erik: Befolkningsfald, landgildfald og jordpriser i det 14. århundrede, 2000.

Valdemar Atterdag. Udvalg af kilder, 1911.

Varberg, Jeanette: Fortidens slagmarker, 2014.

Vedsø, Fred.: Hvorfra vi kom, 1953.

Virgil: Aeneiden (19 f.Kr.), 1910.

Virgil: Eclogues (42 f.Kr.), 1934.

Völsungernes Saga (o. 1250), se Oldtidssagaerne 1.

Weingartener Stifterbüchlein, 1510.

Weir, Alison: Britain's Royal Families, 2008.

Widsith Poems i: Exeter Book-The songs of the Traveler, omkring 800.

Widukind of Corvey: Sachserkrønike (Res Gesta Saxonicae, 968), overs. J.P. Jacobsen 1910.

Wilkina Saga: Historien om Konung Thiderich af Bern Och hans Kæmper samt Nieflunga Sagan, 1715.

Williams, John: Augustus, 1971.

Ynglingasaga, se Snorre.

Ynglingatal, se Tjodolv.

Zimmer, Frank: Bismarcks Kampf gegen Kaiser Franz Joseph - Königgrätz und seine Folgen, 1996.

Æthelweard: The Anglo-Saxon Cronicle (Cronicon Aethelwardi, 980), 1961.

Østergaard, Bent: Sven Estridsens Danmarkshistorie, 1994.

NOTER

Forsidebilledet er storkøbmand Oluf Bager. Citerede tekster, der ikke foreligger på dansk, er citeret i egen oversættelse. I enkelte tilfælde er medtaget både oversættelsen og den oprindelige tekst.

¹ Jeg har blandt andet udgivet *Urban Planning in History, 1995* og *Byplanlægningens historie 2006*.

² En direkte slægtslinje ser således ud: Kong Inachus af Argos (106), kong Phoronos af Argos (105), dronning Niobe af Argos (104), kong Argus Pelasgos af Argos (103), kong Lycaon af Arcadien (102), prins Mantineos af Mantinea (101), dronning Okaleia af Argos (100), kong Acrisius af Argos (99), prinsesse Danae af Argos (98), hero Perseus Erymedon af Argos (97), kong Electryon af Mykene (96), dronning Alcmene af Tiryns (95), hero Herakles fra Theben (94), kong Hyllus af Trakien (93), hero Cleodaerus af Trakien (92), kong Aristomachus af Trakien (91), kong Temenos af Argos (90), kong Caranus af Makedonien (89), kong Coenus af Makedonien (88), kong Tyrimmas af Makedonien (87), kong Perdikkas af Makedonien (86), kong Argæus af Makedonien (85), kong Philip I af Makedonien (84), kong Aeropos af Makedonien (83), kong Alcetas af Makedonien (82), kong Amyntas af Makedonien (81), kong Alexander Philhellen af Makedonien (80), prins Philip II af Øvre Makedonien (79), kong Amyntas II af Makedonien (78), prins Balacrus af Øvre Makedonien (77), prins Meleageros af Øvre Makedonien (76), prinsesse Arsinoe af Øvre Makedonien (75), pharao Ptolemæus I Soter af Ægypten (74), pharao Ptolemæus II Philadelphus af Ægypten (73), pharao Ptolemæus III Euregetes af Ægypten (72), pharao Ptolemæus IV Philopator af Ægypten (71), pharao Ptolemæus V Epiphanes af Ægypten (70), pharao VI Philometor af Ægypten (69), dronning Cleopatra Thea Euteria af Seleucidriget (68), kong Antiochus VIII Grypos af Seleucidriget (67), dronning Laodice XII Thea Philadelphus af Seleucidriget (66), kong Antiochus I Theos af Commagene (65), kong Mithridates II af Commagene (64), kong Mithridates III af Commagene (63), dronning Iotape af Commagene (62), præstekonge Sohaemus af Emesa (61), præstekonge Alexio II af Emesa (60), præstekonge Sampsiceramus III Silas af Emesa (59), præstekonge Longinus Sohaemus af Emesa (58), filosof Iamblicus af Emesa (57), præstekonge Sulpicius af Emesa (56), præstekonge Uranius I af Emesa (55), præstekonge Antonius Sampsiceramus af Emesa (54), filosof Iamblichus af Chalcis (53), Urania af Chalcis (52), Himerius III af Apamaea (51), Iamblichus II af Apamaea (50), biskop Tetradius af Clermont (49), Artemia af Clermont (48), vicarius Decimus Rusticus I af Lyon (47), biskop Aquilinus af Lyon (46), ærkebiskop Sankt Rusticus af Lyon (45), Arthemina af Lyon (44), grevinde Arthemina af Genova (43), grevinde Arthemina af Vitri-en-Pertois (42), hertug Ratbod af Austrasia (41), Ermengarde af Austrasia (40), grev Bodilon af Trier (39), bispefyrste Sankt Warinus af Poitiers (38), ærkebiskop Sankt Lautwinus af Trier (37), grev Guy af Trier (36), Lambert af Guideschi (35), markgreve Guy af Nantes (34), hertug Lambert I af Nantes (33), Aelinde Lambertsdatter af Nantes (32), ridder Garnier af Villentris (31), grevinde Roscille af Loches (30), grev Foulques II den Gode af Anjou (29), dronning Adelaide Blanche af Aquitanien (28), dronning Constance af Frankrig (27), grevinde Adele den Hellige af Frankrig (26), grev Robert I Friseren af Flandern (25), dronning Adele Blanka af Flandern (24), prinsesse Cæcilia Blanka af Danmark (23), Inger Eriksdatter af Falster (22), rigsråd Esbern Snare Hvide til Kalundborg (21), borgfrue Ingeborg Esbernsdatter Hvide til Kalundborg (20), Elisabeth Pedersdatter Ulfeldt af Ellinge (19), Herremand Jens Nielsen Galen til Næsbyholm (18), Cæcilie Jensdatter Galen af Næsbyholm (17), bispinde Jens Unkersen fra Lund (16), herremand Unker Jensen til Ørsted (15), herredsfoged Jens Unkersen af Lunde (14), væbner Niels Unkersen til Hønnerup (13), væbner Jep Unkersen til Hønnerup (12), købmand Christine Jepsdatter af Hønnerup (11), købmand Ane Marqvardsdatter Bager fra Odense (10), storkøbmand Oluf Nielsen Bager fra Odense (9), borgmester Claus Olufsen Bager fra Køge (8), købmand Peder Clausen Bager fra Køge (7), gårdmand Jens Pedersen Bager fra Birkevang (6), gårdmand Peder Jensen Bager fra Birkevang (5), Gertrud Pedersdatter Bager fra Birkevang (4), Kirsten Pedersdatter fra Ølsemagle (3), gårdmand Christen Larsen fra Ølsemagle (2), Kirsten Christensdatter fra Aahøjgaard (1), gårdejer Jørgen Olsen til Aahøjgaard (TT), gårdejer Hans Emil Kjærdsdam til Kjærsgaard (T), vaskeri- og renseriejer Evald Kjærdsdam fra Køge (O), professor Mogens Finn Kjærdsdam fra Aalborg (B), lærer Bjarke Kjærdsdam fra Køge (F), og Emilia My Kjærdsdam Telléus fra København.

³ Kongen havde normalt en drost (dapifer) til at stå for administration, lov og ret samt den politiske ledelse, når kongen var i krig eller ude at rejse; en mundskænk (pincerna) til at stå for hof og beværtning; en staldmester (staller, stabularius) til at stå for stalde, rejser og kongens hird, ligesom han var kongens talsmand på tinge; en marsk (marscalcus), der var øverstkommanderende, når der var krig; en række riddere (miles), væbnere (armiger) og herremænd, der sad skattefrit på deres herregårde mod at stille op, når kongen kaldte; samt en kammermester (Camerinus), der stod for skattekammeret, og sikrede de nødvendige midler fra kongens slotte, godser og borgere gennem de kongelige lensmænd (gældkere, lennemen, høvedsmænd og fogeder).

⁴ Enyavar. CC-4.0.

⁵ I modsætning til omtalen af Apophis, Belus og Danae, der ud over de græske myter også bygger på Herodot, Siculus, Pausanius og Rohl, bygger omtalen af Aigyptos kun på græske myter, hvor han omtales som konge af Ægypten, og har 50 sønner, der bliver gift med Danaus 50 døtre.

-
- ⁶ Luiclemens. International Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0. Beskåret.
- ⁷ CC-BY-SA.
- ⁸ Schuppi. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁹ Enyavar. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0. Beskåret.
- ¹⁰ CC-BY-SA.
- ¹¹ Jastow. Unported Creative Commons Attribution 2.5. Beskåret.
- ¹² Kunstner Niobides. Foto Jastow. Louvre. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ¹³ Jastow. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ¹⁴ Foto Qwqchris. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁵ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- ¹⁶ Foto Jason Scott Wills. Geni.
- ¹⁷ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ¹⁸ Sandys: The Odes of Pindar, fragment 120 og 121.
- ¹⁹ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- ²⁰ Sarah Murray. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ²¹ Sarah Murray. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ²² Foto Ester de Beer.
- ²³ Ifølge Pausanius regnede grækerne Philip den Enøjede for far til Ptolemæus Soter sammen med sin grankusine Arsinoe. Dette debatteres blandt moderne forskere.
- ²⁴ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ²⁵ Marie-Lan Nguyen. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ²⁶ Foto Frits Bekkadal. Geni.
- ²⁷ Jose Luiz Bernardes Ribeiro. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁸ PHGCOM. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁹ Elinsamer Schütze. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³⁰ Miguel Hermoso Cuesta. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³¹ Foto MathiasKabel. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³² Numishop.eu. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³³ Allan Gluck. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ³⁴ Rani Nurmai. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³⁵ Foto Bert van der Spek. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ³⁶ PHGCOM. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³⁷ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ³⁸ Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ³⁹ British Museum. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁴⁰ Marco Prins. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Beskåret.
- ⁴¹ Foto Bente Brox. Geni.
- ⁴² G. Garitan. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁴³ Remih. Creative Commons Attribution 2.5 Generic/ Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁴⁴ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- ⁴⁵ Marine1510. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁴⁶ cgb.fr. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁴⁷ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ⁴⁸ Osama Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁴⁹ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ⁵⁰ Sailko. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁵¹ Foto Bente Brox. Geni.
- ⁵² Enyavar. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁵³ Det fremgår ikke klart af de ægyptiske kilder, om kong Kashta og pharao Osorkon II's datter ypperstepræstinde Shepenupet fik en søn sammen. Det kunne passe godt sammen med Kashtas forsøg på at legitimere sin magtovertagelse af Ægypten ved at flette sin egen familie sammen med den kongelige ægyptiske familie. I så fald kan slægtslinjen føres tilbage til pharao Ramses II. Se fabpedigree.com: Shapenuapit.
- ⁵⁴ Hans Birger Nielsen. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁵⁵ Foto B.N. Chagny. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Beskåret.
- ⁵⁶ Foto Patricia Jean Ravarra.
- ⁵⁷ Bertramz. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁵⁸ EditorfromMars. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁵⁹ Matthias Gehrike. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.

-
- ⁶⁰ Sue Fleckney. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁶¹ T. Efthimiades. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁶² T. Efthimiades. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁶³ Bantosh. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁶⁴ Woodsboy2011. Flickr. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁶⁵ Metropolitan Museum of Art. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Beskåret.
- ⁶⁶ Kairoinfo4u. Flickr. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁶⁷ Foto Deborah Carol Boyd.
- ⁶⁸ Daderot. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Beskåret.
- ⁶⁹ Henry Walters. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁷⁰ Keith Schengili-Roberts. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ⁷¹ Foto Frits Bekkadal.
- ⁷² Omar Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁷³ ALE!. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁷⁴ Osama Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁷⁵ Allan Gluck. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁷⁶ Osama Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁷⁷ Osama Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁷⁸ Timo Roller. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁷⁹ Anthony Huan. Flickr. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁸⁰ Osama Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁸¹ Osama Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁸² Osama Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁸³ Richard Mortel. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁸⁴ Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁸⁵ Osama Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁸⁶ Anthony Huan. Flickr. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ⁸⁷ Allan Gluck. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁸⁸ Foto Jason Scott Wills.
- ⁸⁹ Enyavar. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁹⁰ Jona Lendering. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁹¹ Foto ChrisO. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁹² Vi har to versioner af Nebukadnezar IV's afstamning. Han hævdede selv, at han var søn af Babylons konge Nabonidus, da han blev kåret som konge af Babylon, medens sejrherren kong Darius legitimerede sin efterfølgende magtovertagelse over Babylon ved at hævde, at Nebukadnezar IV var søn af en armensk adelsmand. Kong Darius beskrev det således: *"En mand ved navn Arakha, en armener, søn af Haldita, gjorde oprør i Babylon. På et sted kaldt Dubala løj han for sit folk og sagde: "Jeg er Nebukadnezar, søn af Nabonidus". Så gjorde det babyloniske folk oprør mod mig, og gik over til Arakha. Han overtog Babylon, han blev konge af Babylon"*. Det endelige svar får vi nok aldrig. At Arakha blev opfostret hos en fosterfar i sikkerhed i Armenien, der hørte under Assyriens og ikke Persiens magtsfære, var en måde at sikre arvefølgen i ufredstider. Det samme skete for hans tipoldefar kong Esharhaddon 160 år tidligere. For det taler også, at han blev kaldt Arakha, der betyder kronprins på armensk, selvom hans fosterfar ikke var konge. Det var i øvrigt ikke den eneste gang, Darius legitimerede sin magtovertagelse ved at kalde de hidtidige magthavere for svindlere. Hans overtagelse af magten over Persien gennem drabet på sin svoger kejser Bardiya legitimerede han også med, at Bardiya var en svindler.
- ⁹³ Leen van Dorp. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Beskåret.
- ⁹⁴ Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁹⁵ Dynamosquito. CC-2.0.
- ⁹⁶ Soraush90gh. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁹⁷ Det følgende bygger i det væsentlige på Herodots Historie.
- ⁹⁸ Foto Pentocelo. John Henry Wright. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁹⁹ Foto Mike Peel. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁰⁰ Truth Seeker. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁰¹ Foto Joseph Frederick Strausman.
- ¹⁰² Rs4815. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁰³ Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁰⁴ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- ¹⁰⁵ Enyavar. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁰⁶ Aryobarzan. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁰⁷ Osama Shukir Muhammed Amin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.

-
- ¹⁰⁸ Diego Delso. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁰⁹ Bernar Gagnon. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹¹⁰ Darafsh. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹¹¹ GerardM. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹¹² Det fremgår ikke af Herodot, om den Otaner, der var Amestris far, var den samme som den Otaner, der var blandt de syv usurpatorer og Phaidymes far.
- ¹¹³ Diego Delso. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹¹⁴ Diego Delso. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹¹⁵ Ipaat. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹¹⁶ Enyavar. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹¹⁷ Bruce Allardice. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹¹⁸ Marie-Lan Nguyen. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ¹¹⁹ Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹²⁰ Enyavar. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹²¹ Sailko. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹²² Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ¹²³ Enyavar. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.CC-4.0.
- ¹²⁴ Jose Luiz Bernardes Ribeiro. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹²⁵ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ¹²⁶ Foto Ricardo Alejandro Seminario Leon.
- ¹²⁷ Enyavar. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹²⁸ Foto Deborah Carol Boyd.
- ¹²⁹ Bernard Gagnon. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹³⁰ Bernard Gagnon. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹³¹ Verity Cridland. Flickr. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹³² Anonymous. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹³³ Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹³⁴ Julia Domna Baál. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹³⁵ Saadedine AL SAIDI. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹³⁶ Keith Schengili-Roberts. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ¹³⁷ Angel M. Felicísimo. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹³⁸ Plutarch: The life of Antony, 85. Egen oversættelse.
- ¹³⁹ Kunstner George Edward Robertson.
- ¹⁴⁰ Jean-Pierre Dalbera. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹⁴¹ Carl Ottersen. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁴² Crinagoras af Mytilene: Epigrammer. Egen oversættelse.
- ¹⁴³ ChrisO. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁴⁴ Marie-Lan Nguyen. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ¹⁴⁵ Sailko. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁴⁶ Kunstner Leon de Laborde. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁴⁷ Bernard Gagnon. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Attribution 2.0 Generic. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁴⁸ Raimond Spekking. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁴⁹ Atlakvitha, vers 45.
- ¹⁵⁰ Kondephy. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁵¹ Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁵² J. Patrick Fischer. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁵³ Fra et brev ved vi, at Charles Martels hustru Rotrude var søster, kusine eller grankusine til Sankt Lautwinus søn grev Gui. Hun var enten datter af Sankt Lautwinus eller barnebarn af hans søster Doda af Poitiers og hendes mand Robert II gennem deres søn biskop Lambert II af Metz.
- ¹⁵⁴ Chabe01. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁵⁵ Kuebi. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁵⁶ Denne og de efterfølgende kobberfigurer er lavet af Jean Dassier.
- ¹⁵⁷ Kilderne til Chlodio og Merovech hører hjemme i den såkaldte legendariske overgangsperiode mellem de romerske og de frankiske historikere. Se Gregory af Tours og Settiani.
- ¹⁵⁸ Fordmadoxfraud. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁵⁹ Ad Meskens. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.

-
- ¹⁶⁰ Ifølge beretningerne stammede kongerne af Kent fra asakongen **ODIN/WODEN** (48), der var far til **WECTA** (47), der var far til **WITTA** (46), der var far til **WITRGILLS** (45), der var far til **HENGIST** (44), der blev stamfader til kongerne af Kent.
- ¹⁶¹ Albert Ludorff.
- ¹⁶² Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁶³ Ary Scheffer.
- ¹⁶⁴ Sail.over. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁶⁵ PHGCOM. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁶⁶ Sedulius Scottus, egen oversættelse.
- ¹⁶⁷ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ¹⁶⁸ Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁶⁹ Foto Giovanni Dall'Orto.
- ¹⁷⁰ Foto Sonya og Travis.
- ¹⁷¹ Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹⁷² Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹⁷³ Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹⁷⁴ LBM1948. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁷⁵ Kunstner Piranesi.
- ¹⁷⁶ Borghese Collection. Louvre.
- ¹⁷⁷ Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹⁷⁸ Foto Marie-Lan Nguyen. Louvre. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁷⁹ Heinz Schmitz. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ¹⁸⁰ Wladyslaw. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁸¹ I Historia Augusta angives, at kejser Gordian I var gift med en Fabia Orestilla, der stammede fra kejser Antonius Pius. Dette regner moderne historikere for et falsum. I stedet er der enighed om, at han var gift med et barnebarn af Herodes Atticus. Kilden hertil kommer fra den samtidige sofist Philostratus, der dedikerede "*Sofisternes liv*" til "*Antonius Gordianus, efterkommer af den prominente sofist Herodes Atticus*". Den blev skrevet 231-237 e.Kr., altså umiddelbart før Gordian I blev kejser og hans søn Antonius Gordianus blev medkejser som Gordian II. Kejser Gordian I blev altså gift med et barnebarn af Herodes Atticus, med hvem han fik sønnen Antonius Gordianus.
- ¹⁸² Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹⁸³ Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹⁸⁴ Andyavery. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁸⁵ Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁸⁶ Foto Marie-Lan Nguyen. Louvre. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ¹⁸⁷ Rasiel Suarez. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁸⁸ Foto Corina D. Obertus.
- ¹⁸⁹ Alphanidon. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ¹⁹⁰ Kunstner P. Sellier.
- ¹⁹¹ Napolis Arkæologiske Museum.
- ¹⁹² Max A. Khlopov. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁹³ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- ¹⁹⁴ Foto Rama. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹⁹⁵ Wladyslaw. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁹⁶ Aldo Ardeti. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Attribution 2.0 Generic. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ¹⁹⁷ Following Hadrian. Flickr. Louvre. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ¹⁹⁸ Foto Shakko. Louvre. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ¹⁹⁹ Jfabrix101. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²⁰⁰ Foto Giovanni Dall'Orto.
- ²⁰¹ Jose Luis Filpo Cabana. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁰² CharlesS. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁰³ Flickr. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ²⁰⁴ Manfred Heyde. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁰⁵ Ryarwood. Flickr. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ²⁰⁶ Miguel Hermoso Cuesta. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²⁰⁷ Shakko. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁰⁸ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ²⁰⁹ Foto Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.

-
- ²¹⁰ Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ²¹¹ Florian Decker. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²¹² Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- ²¹³ Clio20. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Attribution 2.0 Generic. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²¹⁴ Raymond Spekking. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²¹⁵ Charles G. Delahaye. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²¹⁶ Cgoodwin. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²¹⁷ Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²¹⁸ G.Dallorto.
- ²¹⁹ Odeja. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Attribution 2.0 Generic. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²²⁰ Classical Numismatic Group. CNG-Coins.
- ²²¹ Aegidius of Roya.
- ²²² Ifølge beretningerne stammede Wessexkongerne fra asakongen **ODIN/WODEN** (60), der var far til **BAELDAEG** (59), der var far til **BRAND** (58), der var far til **FRITHOGAR** (57), der var far til **FREAWINE** (56), der var far til **WIGG** (55), der var far til **GEWIS** (54), der var far til **ESLA** (53), der var far til **ELESA** (52), der var far til **CERDIC** (51), der blev stamfader til Wessexkongerne.
- ²²³ MARKEDWARDS. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²²⁴ Geotrekker72. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²²⁵ Killroyus. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²²⁶ Foto Fred Oe.
- ²²⁷ Acoma. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²²⁸ Peter de Witte. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²²⁹ Foto Hajotthu. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²³⁰ Kunstner L. Richter.
- ²³¹ Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²³² Mogens Englund. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²³³ Kunstner L. M. Moe. Rigsarkivet.
- ²³⁴ De ældste slægtsled af skjoldungeslægten hviler på sagaerne, og er ufuldstændige. Den anvendte slægtslinje baserer sig på Eric Christiansens sammenfletning af Lejrekrøniken, Skjoldungesagaen, Sæmund Sigfussons slægtslinjer og Svend Aggesens Danmarkskrønike, se Christiansen 1989, s. 17-43 og Stuart 2002 s. 174.
- ²³⁵ Sagaerne er uklare på, om Frode Fredegod var søn af Kong Olaf den Milde eller af Dan den Hovmodige og kong Vermunds datter.
- ²³⁶ Ifølge Hversu Noregr Byggdist stammede kong Yngvi Svitjod og Ynglingeslægten fra **BURRI** (64), der var far til **BURR** (63), der var far til **ODIN/WODEN** (62), der var far til **FREYR** (61), der var far til **NJODR** (60), der var far til **YNGVE FREJR** (59), der var far til **FJOLNIR** (58), der var far til **SVEIGDIR** (57), der var far til **VANLANDI** (56), der var far til **VISBURR** (55), der var far til **DOMALDR** (54), der var far til **DOMARR** (53), der var far til **DYGGVI "DEN MODIGE"** (52), der var far til **DAGR "DEN KLOGE"** (51), der var far til **AGNI SKJÅLFARBØNDI** (50), der var far til **ALREKR** (49), der var far til **YNGVI "SVITJOD"** (48), som uppsalakongerne og Harald Haarfager stammede fra.
- ²³⁷ Tjodolf fra Kvine, nr. 13. Nordens ældst kendte fyrsteskjald Tjodolf fra Kvine var Harald Haarfagers skjald.
- ²³⁸ Omtales i Beowulfkvadet og Widsith Poem.
- ²³⁹ Det følgende bygger på Hervarar Saga, Skjoldungernes Saga og Hversu Noregr Byggdist.
- ²⁴⁰ Hildis og hendes tilknytning til Skjoldungerne hviler på sagaernes omtale af, at kong Valdar den gavmilde blev gift med Hildis af Vandalerne, medens slægtsforskerne omtaler hende som datter af kong Hilderic af Vandalerne. Jeg har ikke kunnet finde primærkilder til dette, se Stuart, s. 130. Efter dette skulle hun stamme fra **KEJSER VALENTIN III AF BYZANS**, der sammen med **KEJSERINDE EUDOXIA DEN ÆLDRE** fik datteren **DRONNING EUDOXIA DEN YNGRE**, der blev gift med **KONG HUNERIC AF VANDALERNE**, med hvem hun fik sønnen **KONG HILDERIC AF VANDALERNE**, der fik datteren **DRONNING HILDIS AF VANDALERNE**.
- ²⁴¹ Se Moncreiffe 1982, s. 113.
- ²⁴² Meget tyder på, at de mange sagn og legender, der knytter sig til Ragner Lodbrog, skyldes, at der er tale om to vikinger ved navn Ragner, der smeltede sammen til én Ragner Lodbrog. Den her omtalte Ragner Lodbrog er ham, der omtales i den norske krønike Hversu Noregr byggdist, den islandske Ragners saga Lodbroker ok sona hans samt hos Saxo. Han var søn af Sigurd Randversson og Alfhildr Gandalfsdottir, blev gift med Aslaug Kraka, og fik bl.a. børnene Sigurd Orm-i-Øje, Bjørn Jernside og Åløf Ragnersdatter, der var tipoldemor til Harald Hårfager. Den anden Ragner antages at være søn af kong Godfreds bror kong Halfdan.
- ²⁴³ Jeblad. Hylestad Kirke. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁴⁴ Jeblad. Hylestad Kirke. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.

-
- ²⁴⁵ Jeblad. Hylestad Kirke. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁴⁶ Lorenzen s. 212.
- ²⁴⁷ Jürgen Howaldt. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ²⁴⁸ Hversu Noregr Byggdist og Regner Lodbrogs saga.
- ²⁴⁹ Kunstner L.M. Moe. Rigsarkivet.
- ²⁵⁰ Der er andre, der mener, at den Sigurd, der indtog Paris, var Klak-Haralds nevø fra Frisien.
- ²⁵¹ Hardeknud kom fra Nortmannia. Medens sagaerne omtaler ham som søn af Sigurd Orm-i-Øje, omtaler Adam af Bremen ham som søn af Sven med Sven Estridsen som kilde. Da denne Sven ikke kendes fra andre kilder, er der måske tale om en fejlagtig latinsk oversættelse af Sigurd. Her holder jeg mig til sagaerne. Se også Smith 2007 og Skouvig 1977.
- ²⁵² Malene Thyssen. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁵³ Kunstner August Thomsen.
- ²⁵⁴ Ottar og Wulfstan, s.24.
- ²⁵⁵ Jürgen Howaldt. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ²⁵⁶ AZnagoria. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁵⁷ Nationalmuseet.
- ²⁵⁸ Cassiopeia. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ²⁵⁹ Tomasz Sielski. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁶⁰ Se Moncreiffe 1982, s.113.
- ²⁶¹ Foto Cattie. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁶² Foto Jef Tomlinson.
- ²⁶³ Kunstner Lorenz Frølich.
- ²⁶⁴ Kunstner Louis Moe. Rigsarkivet.
- ²⁶⁵ Se Encomium Emmae Reginae.
- ²⁶⁶ Berig. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁶⁷ Kunstner Mårten Eskil Winge.
- ²⁶⁸ Kunstner Morris Meredith Williams.
- ²⁶⁹ Nationalmuseet.
- ²⁷⁰ Foto John Lee. Nationalmuseet. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²⁷¹ Orf3us. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁷² Foto Per Skuleson.
- ²⁷³ Spademann. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁷⁴ Maltesen. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁷⁵ Orf3us. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁷⁶ Spademann. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁷⁷ Foto Roberto Fortuna. Nationalmuseet. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁷⁸ Hideko Bondesen. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ²⁷⁹ Lorenzen s. 64.
- ²⁸⁰ Bob Collowan. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁸¹ Kunstner Christian Krogh.
- ²⁸² Kunstner Christian Krogh. Nationalmuseet Norge.
- ²⁸³ Kunstner Bjarte Ytterland. Konglomeraten. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ²⁸⁴ Dalimilova Kronika.
- ²⁸⁵ Poznaniak. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ²⁸⁶ Gerig. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ²⁸⁷ Sagaerne og de øvrige kilder er uenige om Gunhild og Burislaws herkomst. En anden kilde hævder, at Gunhild var datter af kong Svend Tveskæg og dronning Gunhilda Mieszkowna af Polen, og at Burislaw er identisk med kong Boleslaw den Modige af Polen.
- ²⁸⁸ Foto TV Nord.
- ²⁸⁹ Kunstner Louis Moe. Rigsarkivet.
- ²⁹⁰ Andre kilder hævder, at Åge (Aude) Tokesen er søn af Toke Trylle, og bror til Skjalm Hvide samt at Toke Trylle og Palnatoke er den samme person.
- ²⁹¹ Kunstner Lorentz Frølich.
- ²⁹² Kunstner Halfdan Egedius.
- ²⁹³ Kunstner Christian Krogh.
- ²⁹⁴ John Fielding. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ²⁹⁵ Kunstner Viktor Vasnetsov.
- ²⁹⁶ Radziwill Cronicle.
- ²⁹⁷ Kunstner Fedor Solntsev.
- ²⁹⁸ Manasses Cronicle.

-
- ²⁹⁹ GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³⁰⁰ Kunstner Gerhard Munthe.
- ³⁰¹ Tjodolv fra Kvine nr. 14.
- ³⁰² Beowulf har nok ikke kunnet huske navnet på Ottars brødre og far, hvilket han løste ved at omtale dem som Ottars fars efterkommere.
- ³⁰³ Snorre: Heimskringla, 1. del.
- ³⁰⁴ Snorre: Heimskringla, 1. del.
- ³⁰⁵ Christer Johansson. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ³⁰⁶ Kunstner Gerhard Munthe.
- ³⁰⁷ Tjodolf fra Kvine nr. 22.
- ³⁰⁸ Rigsarkivet.
- ³⁰⁹ Peter Ulleland. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ³¹⁰ En anden teori går på, at Harald Klak var barnebarn af Harald Hildetand. Harald Hildetand var barn af dronning Aud den Dybttænkende og hendes første mand kong Rørik af Lejre, der blev myrdet af Auds far Ivar Vidfavne. Harald Hildetand selv faldt i Bråvallaslaget, hvor han tabte til sin nevø Sigurd Ring. Harald fik en søn, Halfdan Haraldsson, der så skulle være far til Harald Klak.
- ³¹¹ Widukind, s.122; al-Tartushi, s.29.
- ³¹² Ifølge Saxo var hun datter af kong Æthelred af England, medens Snorri siger, at hendes far var kong Harald Klak Halvdansson af Jylland eller måske af Holsten. Det sidste anses for mest sandsynligt.
- ³¹³ Kunstner Christian Krogh.
- ³¹⁴ Radziwill Cronicle.
- ³¹⁵ Decidor. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³¹⁶ Kunstner Jenny Nyström.
- ³¹⁷ AHO. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ³¹⁸ Der er ingen primærkilder, men navnet sandsynliggør, at han var far til Monomakhina.
- ³¹⁹ Langmandancer. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- ³²⁰ Classical Numismatic Group. CNG-Coins.
- ³²¹ Alexis. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ³²² Den gamle svenske kongelige blodlinje fortsatte, selvom Edmund den Gamle ikke fik nogen sønner. Kilderne er dog uenige om, hvorvidt Astrid Njålsdatter fik Stenkil Ragnvaldsson sammen med Ragnvald den Gamle eller Stenkil Ragnvaldssons hustru sammen med Edmund den gamle.
- ³²³ FredrikT. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³²⁴ Lorenzen s. 200.
- ³²⁵ Abbatissa. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³²⁶ Leszek Mila. Geni.
- ³²⁷ Khm.at.
- ³²⁸ Paul Rahbek.
- ³²⁹ Miksi Mark. Geni.
- ³³⁰ Kargul 1965. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³³¹ Chrisiek. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ³³² Dr. Eugen Lehle. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³³³ Nationalmuseet. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ³³⁴ Nationalmuseet. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Beskåret.
- ³³⁵ Lorenzen s. 227.
- ³³⁶ OleryhloLsson. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ³³⁷ Se Petersen 1807, nr. 34.
- ³³⁸ Se Petersen 1807, nr. 86.
- ³³⁹ Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ³⁴⁰ Classical Numismatic Group. CNG-Coins.
- ³⁴¹ PHGCOM.O.
- ³⁴² Roland zh. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³⁴³ Foto Katherine Jo Jaswell.
- ³⁴⁴ Fra Orkneyinga Saga i Flatøybok.
- ³⁴⁵ Acoma. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³⁴⁶ Bundesarchiv. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ³⁴⁷ Gerd Eichmann. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ³⁴⁸ James Steakley. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.

-
- 349 Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 350 Kunstner Arpad Feszty.
- 351 Wolkenkratzer. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 352 Con2tto. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 353 MFSG. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 354 Presse03. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Attribution 2.0 Generic. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 355 Harald Hognerud. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 356 Kunstner Peter Nicolai Arbo.
- 357 Kunstner Gerhard Munthe.
- 358 Kunstner Gerhard Munthe.
- 359 Finn Bjorklid, Wikimedia Commons.
- 360 Foto Nationalmuseet.
- 361 Roskildehistorie.
- 362 Kunstner Laurits Tuxen.
- 363 Se Petersen 1807, nr. 7.
- 364 Sandsynligvis kong Niels. Sydvestjyske Museer.
- 365 Oleryholsson. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 366 Se Petersen 1807, nr. 47.
- 367 Orf3us. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 368 Kunstner K. Hansen-Reistrup. Rigsarkivet.
- 369 Hedning. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 370 J.H. Leuckfeld.
- 371 Roman Eisele. Wikimedia Commons. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 372 Se Petersen 1807, nr. 720.
- 373 Lippische Landesbibliothek.
- 374 Martin-D. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- 375 Kunstner Alphonse de Neuville. Meyers, 1890.
- 376 Kilderne er uafklaret på dette punkt. Det er muligt, at Poppo I og Kunigunde ikke forældre men bedsteforældre til de tre brødre Henrik, Poppo II og Eginio eller har en anden familierelation.
- 377 Kunstner Michael Wening.
- 378 Katstn Disc/Cat. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 379 Foto Johann Jaritz. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 380 Foto Johann Jaritz. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 381 Antinio da Holande. Wikimedia Commons.
- 382 Varadi Zsolt. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- 383 Erik Christensen. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 384 Jürgen Howaldt. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 385 Ghostwriter123. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 386 Kunstner Walter Schott. Lienhard Schulz. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 387 Brakteat. Kulturmuseum Moritzburg Halle. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 388 Jwaller. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 389 Verum. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 390 Renato Pietsch. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 391 Se Petersen 1807, nr. 36.
- 392 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- 393 Bente Brox. Geni.
- 394 Bibi Saint-Pol. Wikimedia Commons.
- 395 Jean-Pol Grandmont. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 396 Shakko. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 397 Carole Raddato. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- 398 ChrisO. Campana Collection. GNU-Free Dokumentation License.
- 399 Jean-Pol Grandmont. GNU-Free Dokumentation License.
- 400 Foto Marie-Lan Ngyun. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- 401 Jean-Pol Grandmont. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 402 AlexanderVanLoon. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 403 Cgb. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 404 Foto Jastrow. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.

-
- 405 Karl Hahn. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 406 Foto Pierre Selim. Wikimedia Commons. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Beskåret.
- 407 Rasiel Suarez. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 408 Bonno Huisjmans. Geni.
- 409 Denne fremstilling bygger på Historia Augusta.
- 410 Foto Marie-Lan Ngyun. Wikimedia Commons.
- 411 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- 412 Jebulon. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Beskåret.
- 413 Turelio. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 414 Foto James Steakly. Wikimedia Commons.
- 415 Foto Jean-Christophe Benoist. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 416 Foto Jean-Pol Grandmont. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 417 Foto Daniel Martin. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 418 CGB. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 419 Foto Bente Brox.
- 420 GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 421 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- 422 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- 423 Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 424 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- 425 Wolfgang Sauber. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 426 AHO. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 427 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International.
- 428 Kunstner Karl Bryullov.
- 429 Kleuske. GNU-Free Dokumentation License.
- 430 Foto Clio 20. GNU-Free Dokumentation License.
- 431 Foto Clio 20. GNU-Free Dokumentation License. Beskåret.
- 432 Foto Marie-Lan Nguyen. Peisresc Collection; Barberini Collection.
- 433 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- 434 NAC. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 435 FINANZER. Attribution 2.0 Generic. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 436 Gianni Careddu. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 437 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- 438 Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 439 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- 440 Fordmadoxfraud. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 441 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- 442 Gryffindor. GNU-Free Dokumentation License.
- 443 Foto Antoine Helbert.
- 444 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- 445 Foto Marie-Lan Nguyen. Louvre. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- 446 Sankt Eudocia: The Hamet Gader Poem. Egen oversættelse.
- 447 Beastcoins.com. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 448 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- 449 Clio20. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 450 Clio20. GNU-Free Dokumentation License.
- 451 En anden mulighed er, at det var Flavius Iohannes, der var far til Iohannes Mystakon.
- 452 Det er muligt, at Vasak var barnebarn af Smbat V gennem dennes søn Varaztirots III.
- 453 Eupator. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 454 Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 455 Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 456 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic.
- 457 Richsrd Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 458 PHGCOM. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 459 Geak. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 460 Oxensepp. Attribution 2.0 Generic. Beskåret.
- 461 Foto Luis Garcia. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 462 MaiDirelLolo. Wikimedia Commons. Beskåret.

-
- ⁴⁶³ Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁴⁶⁴ Alonso de Cartagena.
- ⁴⁶⁵ Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁴⁶⁶ Kunstner Antonio de Hollanda. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁴⁶⁷ Kunstner Antonio de Hollanda. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁴⁶⁸ CGB. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁴⁶⁹ Kunstner Nicolas Chanterenne.
- ⁴⁷⁰ Kunstner Antonio de Hollanda. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁴⁷¹ Kunstner Antonio de Hollanda. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- ⁴⁷² MOSSAT. GNU-Free Dokumentation License. Creative Commons CCO 1.0 Universal Public Domain Dedication. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- ⁴⁷³ Wikimedia Commons.
- ⁴⁷⁴ Kronborg Slot.
- ⁴⁷⁵ Kunstner David Kindt. Foto Michail Jungierek. RKDimages.
- ⁴⁷⁶ Kunstner Halfdan Egedius.
- ⁴⁷⁷ Kunstner Bjarthe Ytterland. No.wikipedia.org.
- ⁴⁷⁸ Kunstner Erik Dahlberg.
- ⁴⁷⁹ Kunstner Casper David Friedrich.
- ⁴⁸⁰ Se Petersen 1807, nr. 570.
- ⁴⁸¹ Se Petersen 1807, nr. 142.
- ⁴⁸² Se Petersen 1807, nr. 68.
- ⁴⁸³ Se Petersen 1807, nr. 1125.
- ⁴⁸⁴ Se Thiset 1897, nr. B V 8.
- ⁴⁸⁵ Danmarks gamle Folkeviser nr. 136, Lorenzen s. 266.
- ⁴⁸⁶ Se Petersen 1807, nr. 24.
- ⁴⁸⁷ Se Petersen 1807, nr. 52.
- ⁴⁸⁸ Foto Bent Olsen.
- ⁴⁸⁹ Se Petersen 1807, nr. 350.
- ⁴⁹⁰ Se Thiset 1897, nr. L XXII 8.
- ⁴⁹¹ Foto Grethe Bachmann.
- ⁴⁹² Se Thiset 1897, nr. L XXII 11.
- ⁴⁹³ Kunstner C.A, Lorentzen.
- ⁴⁹⁴ Se Petersen 1807, nr. 16.
- ⁴⁹⁵ Se Petersen 1807, nr. 235.
- ⁴⁹⁶ Se Petersen 1807, nr. 189.
- ⁴⁹⁷ Se Thiset 1897, nr. B XII 1.
- ⁴⁹⁸ Kunstner Axel Locher.
- ⁴⁹⁹ Lorenzen s. 100.
- ⁵⁰⁰ Kunstner Otto Bache.
- ⁵⁰¹ Se Petersen 1807, nr. 120.
- ⁵⁰² Vallø Lokalhistoriske Arkiv.
- ⁵⁰³ Lorenzen s. 264.
- ⁵⁰⁴ Vi ved med sikkerhed fra samtidige kilder, at en datter af Niels Ove Panter var Niels Bugges mor. Den nære forbindelse mellem Bugge, Vendelbo og Marsk Stig understreges af, at Christian Vendelbo og Stig Andersen skiftede gods nær Skjern Borg, som de havde arvet. De havde med andre ord fælles forfædre. Se Bøgh 2014, s.187 ff.
- ⁵⁰⁵ Erik Brandt Dam Arkitekt. Naturstyrelsen.
- ⁵⁰⁶ Se Petersen 1807, nr. 382.
- ⁵⁰⁷ Foto Spjensen.
- ⁵⁰⁸ Jantzen og Olsen 1999. Prikkortene fra Danmarks Voldsteder er gengivet med tilladelse af Rikke Agnes Olsen.
- ⁵⁰⁹ Se Petersen 1807, nr. 57.
- ⁵¹⁰ Se Thiset 1897, nr. C LXVII 1.
- ⁵¹¹ Mange slægtstræer fremviser en sammenblanding af Niels Tokesen Saltensee og Niels Pedersen Lange. De var samtidige, hed begge Niels og var begge kammere. Her er de adskilt.
- ⁵¹² Se Petersen 1807, nr. 211.
- ⁵¹³ Se Petersen 1807, nr. 673.

-
- ⁵¹⁴ Jantzen og Olsen 1992. Prikkortene fra Danmarks Voldsteder er gengivet med tilladelse af Rikke Agnes Olsen.
- ⁵¹⁵ Jantzen og Olsen 1999. Prikkortene fra Danmarks Voldsteder er gengivet med tilladelse af Rikke Agnes Olsen.
- ⁵¹⁶ Se Thiset 1897, nr. A IV 3.
- ⁵¹⁷ Asdal.dk.
- ⁵¹⁸ Se Thiset 1897, nr. A III 3.
- ⁵¹⁹ Se Thiset 1897, nr. B V 6.
- ⁵²⁰ Se Thiset 1897, nr. B V 9.
- ⁵²¹ Se Petersen 1807, nr. 352.
- ⁵²² Se Petersen 1807, nr. 624.
- ⁵²³ Se Petersen 1807, nr. 847.
- ⁵²⁴ Se Petersen 1807, nr. 47.
- ⁵²⁵ Dansk Adels Årbog 1891, s. 127.
- ⁵²⁶ Se Petersen 1807, nr. 753.
- ⁵²⁷ Se Thiset 1897, nr. L XVIII 1.
- ⁵²⁸ Se Thiset 1897, nr. F XVII 28.
- ⁵²⁹ Se Petersen 1807, nr. 91.
- ⁵³⁰ Se Petersen 1807, nr. 332.
- ⁵³¹ Se Thiset 1897, nr. L XXIII 90.
- ⁵³² Kunstner Søren Abildgård.
- ⁵³³ Se Thiset 1897, nr. L XXIII 95.
- ⁵³⁴ Se Petersen 1807, nr. 661.
- ⁵³⁵ Jantzen, Madsen og Olsen 1999. Prikkortene fra Danmarks Voldsteder er gengivet med tilladelse af Rikke Agnes Olsen.
- ⁵³⁶ Se Petersen 1807, nr. 538.
- ⁵³⁷ Se Thiset 1897, nr. C LXIV 14.
- ⁵³⁸ Se Thiset 1897, nr. L XXIII 7.
- ⁵³⁹ Se Thiset 1897, nr. F XVII 15.
- ⁵⁴⁰ Se Thiset 1897, nr. F XVII 26.
- ⁵⁴¹ Foto Lena Dyrdal Andersen.
- ⁵⁴² Se Thiset 1897, nr. C LXIV 25.
- ⁵⁴³ Se Thiset 1897, nr. C LXIV 33.
- ⁵⁴⁴ Kunstner Rasmus Christiansen. Rigsarkivet.
- ⁵⁴⁵ Se Petersen 1807, nr. 109.
- ⁵⁴⁶ Se Petersen 1807, nr. 67, 82.
- ⁵⁴⁷ Se Petersen 1807, nr. 966.
- ⁵⁴⁸ Se Petersen 1807, nr. 789.
- ⁵⁴⁹ Se Thiset 1897, nr. F XLVII 4.
- ⁵⁵⁰ Se Thiset 1897, nr. F XLVII 6.
- ⁵⁵¹ Se Petersen 1807, nr. 547.
- ⁵⁵² Se Thiset 1897, nr. G XVII 2.
- ⁵⁵³ Se Petersen 1807, nr. 124.
- ⁵⁵⁴ Se Thiset 1897, nr. C XVI 2.
- ⁵⁵⁵ Se Thiset 1897, nr. L V 11.
- ⁵⁵⁶ Se Thiset 1897, nr. G XVII 12.
- ⁵⁵⁷ Se Thiset 1897, nr. G XVII 16.
- ⁵⁵⁸ Danmarks gamle Folkeviser nr. 354, Lorenzen s. 176.
- ⁵⁵⁹ Kunstner Agnes Slott-Møller.
- ⁵⁶⁰ Se Petersen 1807, nr. 384.
- ⁵⁶¹ Se Thiset 1897, nr. L IV 4.
- ⁵⁶² Ulsig, s.234.
- ⁵⁶³ Se Petersen 1807, nr. 234.
- ⁵⁶⁴ Se Petersen 1807, nr. 640.
- ⁵⁶⁵ Jantzen og Olsen 1999.
- ⁵⁶⁶ Se Petersen 1807, nr. 152.
- ⁵⁶⁷ Se Thiset 1897, nr. D XVII 4.
- ⁵⁶⁸ Se Thiset 1897, nr. G XVII 4.
- ⁵⁶⁹ Se Thiset 1897, nr. G XVII 13.
- ⁵⁷⁰ Se Thiset 1897, nr. D XLV 17.
- ⁵⁷¹ Se Thiset 1897, nr. C XII 1.
- ⁵⁷² Se Thiset 1897, nr. C XII 2.

-
- 573 Se Thiset 1897, nr. C XXX 3.
- 574 Se Thiset 1897, nr. G XVII 7.
- 575 Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 576 Richard Ishida. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 577 Ivor Leidus. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported.
- 578 Jeg har her beskrevet Vicke Wrangels afstamning, som den fremgår af Baenschs indgående beskrivelse af familien Wrangels historie. Efter von Stackelbergs beskrivelse af Det Baltiske Ridderskab ser Vicke Wrangels afstamning anderledes ud. Her angives han at stamme fra Hermann Wrangels bror væbner Thiedicus Wrangel, der fik sønnen Vicke Wrangel, der fik sønnen Berthold Wrangel, der fik sønnen Friedrich Wrangel, der fik sønnen Vicke Wrangel.
- 579 Kunstner Wilhelm Wetlesen.
- 580 Kunstner Wilhelm Wetlesen.
- 581 Kunstner Per Nicolai Arbo.
- 582 Kunstner Christian Krogh.
- 583 Kunstner Gerhard Munthe.
- 584 Omtale i Snorres Magnussønnernes Saga i Heimskringla.
- 585 Kunstner Wilhelm Wetlesen.
- 586 Snorre i Magnus Barfods Saga.
- 587 Kunstner Knud Bersliens.
- 588 Se Petersen 1807, nr. 1007.
- 589 Se Petersen 1807, nr. 78.
- 590 Se Petersen 1807, nr. 354.
- 591 Kunstner C.W.Eckersberg.
- 592 Kirkehistorie.dk.
- 593 Se Petersen 1807, nr. 8.
- 594 Se Petersen 1807, nr. 60.
- 595 Se Petersen 1807, nr. 30.
- 596 Holstebro Museum.
- 597 Se Thiset 1897, nr. E XVIII 1.
- 598 Kunstner Michael Helwig.
- 599 LoKilLeCh. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 600 Foto Wolfgang Sauber.
- 601 Efter en anden middelalderlig kilde var hun datter af kong William I Løve af Skotland, hvilket dog er mindre sandsynligt.
- 602 Riddervisen om giftemålet mellem en ridder og en kongedatter har antagelig haft forlæg i giftemålet mellem Knud Lavards datter Margrethe og Stig Hvidelæder. Også giftemålet mellem Valdemar den Stores datter Margrethe og Alexander Pedersen Due har antagelig bidraget til visens popularitet. De var begge af Hvideslægten, hos hvem både Knud Lavard og Valdemar den store blev opfostret.
- 603 Foto Orf3us.
- 604 Kunstner Louis Moe. Rigsarkivet.
- 605 grundejerforeningentaarnborg.dk.
- 606 Michail Jungierek. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- 607 PHGCOM. Creative Commons Contribution-Share Alike 4.0 International. Beskåret.
- 608 Classical Numismatic Group. CNG-Coins. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- 609 Mariusz Pazziora. Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported. Beskåret.
- 610 Se Petersen 1807, nr. 1085.
- 611 Se Petersen 1807, nr. 209.
- 612 Se Petersen 1807, nr. 440.
- 613 Se Thiset 1897, nr. A IX 3.
- 614 Se Thiset 1897, nr. A IX 6.
- 615 Danske Videnskabernes Selskabs kort 1776.
- 616 Kunstner Agnes Slott-Møller.
- 617 Lorenzen s. 390.
- 618 Kunstner F.E. Ring.
- 619 Se Petersen 1807, nr. 573.
- 620 Se Thiset 1897, nr. L XXII 4.
- 621 Se Thiset 1897, nr. L XXII 10.
- 622 Se Petersen 1807, nr. 786.
- 623 Foto Jorchr. Beskåret.
- 624 Se Petersen 1807, nr. 469.
- 625 Se Petersen 1807, nr. 209.

-
- ⁶²⁶ Se Petersen 1807, nr. 559.
- ⁶²⁷ Se Petersen 1807, nr. 73.
- ⁶²⁸ Se Petersen 1807, nr. 88.
- ⁶²⁹ Se Petersen 1807, nr. 141.
- ⁶³⁰ Se Petersen 1807, nr. 191.
- ⁶³¹ Se Petersen 1807, nr. 165.
- ⁶³² Se Petersen 1807, nr. 797.
- ⁶³³ Se Petersen 1807, nr. 963.
- ⁶³⁴ Det er usikkert, om Hille Moltke stammer fra Fikke Moltke eller Conrad Moltke.
- ⁶³⁵ Se Petersen 1807, nr. 584.
- ⁶³⁶ Se Petersen 1807, nr. 1015.
- ⁶³⁷ Se Thiset 1897, nr. C IV 4.
- ⁶³⁸ Se Thiset 1897, nr. C IV 15.
- ⁶³⁹ Se Petersen 1807, nr. 887.
- ⁶⁴⁰ Se Petersen 1807, nr. 546.
- ⁶⁴¹ Se Petersen 1807, nr. 535.
- ⁶⁴² Nationalmuseet.
- ⁶⁴³ Se Petersen 1807, nr. 383.
- ⁶⁴⁴ Se Petersen 1807, nr. 1112.
- ⁶⁴⁵ Foto Lipothymia.
- ⁶⁴⁶ Se Thiset 1897, nr. C LVII 8.
- ⁶⁴⁷ Se Thiset 1897, nr. G XVII 21.
- ⁶⁴⁸ Foto Zolaria.
- ⁶⁴⁹ Foto Bococo.
- ⁶⁵⁰ Foto Hans A. Rosbach.
- ⁶⁵¹ Danske Videnskabernes Selskabs kort 1771.
- ⁶⁵² Kunstner Nicolai Habbe.
- ⁶⁵³ Kunstner F.C. Lund.
- ⁶⁵⁴ Kunstner Niels Simonsen.
- ⁶⁵⁵ Første række fra venstre: Eli og Alfred Nielsen, Laurine Jensdatter med min nydøbte mor i favnen, Jens Peter Larsen og Hemming Nielsen.
- ⁶⁵⁶ Første række fra venstre: Käthe Mielsen, Meta Pedersen, Hans Kjærdsdam, Winnie Kjærdsdam, Finn Kjærdsdam, Ruth Kjærdsdam, Evald Kjærdsdam, Ulla Kjærdsdam, Jens Erik Sørensen, Emilie Kjærdsdam, Folmer Christensen og Bjarne Nielsen. Anden række fra venstre: nr. 1 Claus Nielsen, nr. 4 Inga Christensen, nr. 8 Ruth Nielsen, nr. 9 Ernst Nielsen, nr. 10 Dagny Kjærdsdam, nr. 11 Hans Mindegaard, nr. 12 Aage Nielsen. Tredje række fra venstre: nr. 4 Doris Kjærdsdam, nr. 5 Kjeld Kjærdsdam, nr. 6 Hanna Kjærdsdam, nr. 7 Willy Kjærdsdam, nr. 8 Kirsten Kjærdsdam, nr. 9 Erik Nielsen, nr. 11 Jens Alfred Nielsen. Fjerde række fra venstre: nr. 3 Lilje Nielsen, nr. 6 Erling Kjærdsdam.
- ⁶⁵⁷ Lorenzen s. 390.
- ⁶⁵⁸ Se Petersen 1807, nr. 537.
- ⁶⁵⁹ Se Petersen 1807, nr. 336, 358.
- ⁶⁶⁰ For en udførlig omtale af dronning Margrethes retssager, hvor hun via rettertinget fik tilbageført kronens og kirkens ejendomme, se Lerdam. Sagerne, hvor Peder Mortensen Galskyt deltog i, er omtalt s.137-142, og omfatter også Jens Nielsen, Peder Jensen Galskyt, Jens Ferke, Kristian Vendelbo og Eline Bugge fra slægten.
- ⁶⁶¹ Se Thiset 1897, nr. L XLIX 2.
- ⁶⁶² Se Petersen 1807, nr. 285.
- ⁶⁶³ Se Petersen 1807, nr. 882.
- ⁶⁶⁴ Se Petersen 1807, nr. 906.
- ⁶⁶⁵ Se Petersen 1807, nr. 946.
- ⁶⁶⁶ Se Thiset 1897, nr. L XV 55.
- ⁶⁶⁷ Om slægtskabet mellem Johannes Erlandsen, Karl Jensen, Unker Karlens Lang og Unkersønnerne, se Dam 1986 og 1990. Unkersønnerne var en lavadelig fynsk gren af Jordbjergslægten, der siden slog sig på købmandshandel.
- ⁶⁶⁸ Se Petersen 1807, nr. 907.
- ⁶⁶⁹ Dam 1990.
- ⁶⁷⁰ Se Petersen 1807, nr. 539,575.
- ⁶⁷¹ Dam 1990.
- ⁶⁷² Ejby kommunes lokalhistoriske arkiv.
- ⁶⁷³ Olsen 1992.
- ⁶⁷⁴ Udsnit af Braunius kort over Odense 1586.

-
- ⁶⁷⁵ Foto Kurt Rodahl Hoppe.
- ⁶⁷⁶ Realdania Byg.
- ⁶⁷⁷ Udsnit af Braunius kort over Odense bearbejdet af Johannes Wendt Larsen.
- ⁶⁷⁸ Revisionsantegnelser til Kjøges Kæmnerregnskab 1592-1618. Rigsarkivet.
- ⁶⁷⁹ Anna Barskiers egenhændige beretning om begivenhederne er bevaret i: Brunsmann, s.109 ff. Den udkom i et titals oplag på dansk, tysk og latin, og gjorde Køge internationalt kendt. Se også: Petersen 1888, s. 54-74.
- ⁶⁸⁰ Breve i Danske Kancelli af 22.5.1536 og 15.9.1546 samt breve i Kancelliets Brevbøger af 19.10.1563, 13.10.1564, 22.5.1565, 23.5.1565 og 26.5.1565, Rigsarkivet.
- ⁶⁸¹ Eremit.dk. Creative Commons Attribution 2.5 Generic. Beskåret.
- ⁶⁸² Resen 1677.
- ⁶⁸³ Lensregnskaberne: Register for strøby, Rigsarkivet.
- ⁶⁸⁴ Vedsø 1953.
- ⁶⁸⁵ Comenius, 1672.
- ⁶⁸⁶ Vedsø 1953.
- ⁶⁸⁷ Bagerst fra venstre: nr. 2 Hans Kjærdsdam.
- ⁶⁸⁸ Danske Videnskabernes Selskabs kort 1770.
- ⁶⁸⁹ Forrest fra venstre: Ejvind, Hans, Willy, Emilie og Erling Kjærdsdam. Bagerst fra venstre: Gunnar, Anny, Kjeld, Dagny og Evald Kjærdsdam.
- ⁶⁹⁰ Forrest fra højre: Ulla og Finn Kjærdsdam. Bagerst fra højre: Evald og Ruth Kjærdsdam.